

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

فهرهنگی

ناهیید

کوردی- کوردی- فارسی

محمد ناهیید

ههولێر ۲۰۱۱

فرهنگی
ناپسید

فهرهنگی
ناهیید
کوردی- کوردی- فارسی
محمد دناهیید

- * ناوی کتیب: فهره‌نگی ناهید
- * نویسنده: محمەد ناهید
- * به‌رگ و سه‌رپه‌رشتیاری هونه‌ری: عوسمان پیردلود .
- * وێنه‌ی به‌رگ: نامۆ
- * بلاوکراره‌ی شه‌کادیمیای کوردی، ژماره‌(١٢٢).
- * چاپخانه‌ی حاجی هاشم – هه‌ولێر.
- * تیراژ: ٧٥٠ دانه .
- * له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گه‌شتی کتیبخانه گه‌شتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی(٨٩٦)ی سالی ٢٠١١ی پێدراره .

نووسینی ئەم بەرھەمە پیشکەش دەکەم بە ڕۆحی ئوستادی بی‌ۆه‌کی
نیگارگەری و موسیقایی کوردی (فەیزولڵا خانی ناھید) باوکی دڵسۆز و
مامۆستا و ئاریکارم لە بوارەکانی سەغڵەتی تەنیاپی و ژيانمدا.

به‌ناوی خودای دلوقان

(ژیانم به‌کورتی)

سالی ۱۹۳۹ز (۱۳۱۸هه) هاتمه‌دونیا و ناویاننام موحه‌ممه‌د، له عه‌شیره‌ی فه‌یزولل‌ابه‌گیم سه‌ر به‌شاری سه‌قز، نگارکی‌شان و تارژهندن هه‌ر له سه‌ره‌تای مندالیمه‌وه له خرمه‌ت فه‌یزولل‌اخانی ناهید (باوکم) که نیگارکی‌ش و موسیقاریکی به‌ناوبانگ و به‌توانا بوو فی‌ربووم.

سالی ۱۹۶۱ز (ز) زانستگای نیزامیم له تاران ته‌واوکرد و هاتمه‌پیزی ئه‌رت‌ه‌ش و له‌تاران مامه‌وه و به‌هووی خزمایه‌تی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل دوکتور هاشمی شیرازیدا، هاتوچوی مالیانم ده‌کرد و هه‌رله‌وی زورجار به‌خزمه‌ت ژین‌ال‌ئیحسان نووری پاشا (هه‌لووی ئارارات) ده‌گه‌بشتم که به‌زانایی و پ‌اوژی شیرینی، درگای دونیاییکی نویی بو ئاواله‌کردم، هه‌تا پ‌وژیک فسوسیکی-کوردی هاوشاریم به‌م چاوپیکه‌وتنه‌ی زانی و بووبه‌هووی هه‌لداشتتم له تارانه‌وه بو‌شاری خووی و پاش‌پنج‌سال گه‌رامه‌وه بو‌تاران.

خزمایه‌تیکی دوورم له‌گه‌ل ماموستا موحه‌ممه‌دی قازی نووسه‌ر و وه‌رگیزی به‌ناوبانگ هه‌-بوو، پاش دیداریک به‌هووی زانیی گورانی و تارژهندن ئه‌و هه‌له‌م بو‌په‌خسا که زور به‌ساناهی پ‌یگه‌م بکه‌وته‌ کوپ و مه‌جلیسی شه‌وانه‌ی ئه‌دیب و شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌روه‌رانی به‌توانای ئه‌و سه‌رده‌مه که له‌گه‌ل ماموستا قازی و دوکتور شیرازی ده‌وره‌میوانیان هه‌بوو، سی‌سال له‌-کوپی شه‌وانه‌یاندا به‌شداریم کرد که باندوژیکی گرینگی له سه‌ر ژیانم دانا، ئه‌وه‌یش منه‌تباری موسیقام ده‌نا ئه‌فسه‌ریکی لاو له‌کووی و کوپی وها له‌کووی؟

جاریک ماموستا مه‌زه‌ری خالقی پ‌یگای که‌وته ئه‌و کوپه‌ و له‌هه‌کاته‌دا له‌پ‌ادیوئیران ئیشی ده‌کرد پاش ئاشنا بوون به‌پارماندا که چهند ئاوازیک له‌پ‌ادیو (به‌شی) کوردیی تاران تو‌مار بکه‌م؛ که بوو به‌هووی به‌رده‌وامیم له‌کاری موسیقا و له‌پاش بیست‌سال چهند به‌ره‌مه‌می موسیقام تو‌مارکرد.

به‌لام ئستران‌بیژیکی پ‌روفیشینال نه‌بوومه و هه‌رگیز بو‌هیچ پ‌یشنیار و مونا‌سه‌به‌ییک، یان له‌هیچ کوپیکی غه‌یری خوما‌لیانه‌دا به‌شداریم نه‌کردوه و کاری موسیقاییم له‌رادیو و ته‌له‌-فزیوون و پ‌رکردنه‌وی شریت تیپه‌رنه‌بووه. بو‌جاری دووهم (به‌پ‌ورتی هه‌ر ئه‌و سیخوره‌) سه‌باره‌-ت به‌ کوپی شه‌وانه‌مان، هه‌مدیسان هه‌له‌وه‌دا بووم و هه‌لیانداشتمه‌وه بو‌شاری خووی و له‌تاران دووربان خستمه‌وه، که تا دوو سال پاش سه‌رکه‌وتنی شو‌پشی گه‌لانی ئیران له‌پ‌اریزگای ئازربایجان مامه‌وه، به‌راوه‌ژووی چاوه‌پ‌وانی ئه‌وانه‌ی پ‌یان و ابو له‌شاری خووی زوو جارز ده‌بم و واز له‌کاری عه‌سکه‌ری دینم، (به‌هووی ئیشه‌که‌مه‌وه) به‌سانایی توانیم له‌گه‌ل زوربه‌ی جه‌-

ماومری ئەو شارە دوستانەتیکی وەها پیکبینم کە لەسەرەتای شوێن و دواتریش جەماوەری شاری خووی و هاوکارەکانم، پیکخواوەی بەرپرسایەتی منیان بێمژەپەت پاراست کە ئیستاش لەبەرچاومە و منەتباریانم.

سالی ٧٩ ز. پەلە سەرگوردیم و مرگرت و بوومە بەرپرسی تەداروکاتی مەراغە و مەهاباد و سالی ٨١ ز. کارکەنار بووم و هاتمەوێ سەقز و لە پال کاری فەرھەنگی و ئەدەبیدا و انەیی تە-پڕاچی و تار و نیگار کێشی و فێرکاریی دروستکردنی کەرەستەیی موسیقایشم دانا کە ئەمڕۆ شاگردەکانم زۆربەیان مامۆستان و خواوەنی و انەیی فێرکارین و زۆر جیی شانازیمن، دلشادم کە نەیانپه‌شت پەنجەبەخساریم.

پاش کارکەناریم لە گەڵ مامۆستان عەزیز شاروخ، ھەمەجەزا، پەشید فەیزنیزاد، ماملی، ئەحمەدی قازی و نووسەرانی گوواری سروە و ھەزار، ھێمن، ئەحمەدھەردی و سووتاو و زۆربەیی مامۆستانانی ئەدی و ھونەرور پێوەندیم ھەبوو، کە ھەموویان ھەقی ئوستادیان بە-سەرمەو ھەبە و بیرەوری شیرینی کات و ساتیک کە لە خزمەتیاندا بووم لە لاپەرەیی کدا ناگونجی، ئەگەر عومر مەودا بدا بە تیروتنەسەلی لەو باسە دەدویم و پیشکەشی دەکەم. ئیستە-ش بەر دەوامم لە سەرنووسینی وشەدان (ناتەواویەکانی ھەنبانەبۆرینە) دیارە کە وشەدان لە-گەڵ فەرھەنگدا تەو فیری ھەبە بەلام چبکەم مامۆستا ھەزار ناوی فەرھەنگی لێناو، ئەم وشە-دانەش ناتەواویی ھەنبانەبۆرینە، منیش ھەر بەو شیوە ناوی فەرھەنگ لە سەر ڕوو پەرە کەیی دادە نیم.

ز. ٢٠١٠ نووسەر.

چۆنیەتی دەستیپێکی ئەم وشەدانه:

سالی ١٩٧٢ ز. پێش ئەوەی ئەلفووبیی کوردی بزانم، دەستم کرد بە کوێکردنەوهی وشە، سەرەتا بەرپێنووسی فارسی دەمنووسی، بەلام دواى ناسینی الفووبیی کوردی هەموویانم گوێی و پاش ئەوەی کە هەنبانە بووینەم وەدەست کەوت، بو دووپات نەکردنەوه و پراگرتنی پێزی هەنبانە بووینە و پێشگری لە زیاده سەرفی پارەى کەپاران، وشەکانی هەنبانە بووینەم لێدە- رهاویشت، کەهیوادارم لەپال هەنبانە بووینەدا بتوانیتم بەرەو تەواوترکردنی فەرەهەنگی زمانی کوردی هەنگاوێک هەلپێنیت پاش ئەوەش فەرەهەنگی مامۆستا (گیو. مو کریانی) م گەیشته دەست و زۆرم کەلک لیوەرگرت. بەلام زۆر وشەم بوو پروون نەکرایەوه و نەمتوانی بەگشتی واتاکانیان لە ناوچەکاندا لە جەماوەر پیرسم، بیا زووتر بەدەستم گەییبا، چونکا زۆربەى وشە- کانی ئەم وشەدانه لە زمانی خەلکی ناوچەکان وەرگیراون کە دەبووا سی کەس لەسەری داگوکی بکەن.

وشەى بیانی کە لە ئاخفتن دا زۆر لە سەر زاری جەماوەرن، یان ناوێ یان کوێی پێشەیی و فە نین (دەستەواژە) ئامیتهی ئەم وشەدانهن، بەلام هەندى وشەى بیانی کە زیاتر لەبەلأفوک و گوێوارەکاندا بەر چاو دەکەون ئەگەرچی کوردی نین بەلام بە پێویستم زانی بە جودا لەژێر وشەکانی هەر پیتی کدا وشە بیانییهکانیش بنووسم.

زانستگای کوردستان لە سالی ٢٠٠٤ و ٢٠٠٥ ز. دا لێپرا بو دانانی فەرەهەنگی سێ جلدی (هاوتای وشەى فارسی بە کوردی) و منیش بەشیوەى کاتی و بى موقاییلە ماوهی شەش مانگی بەشداریم کردن و بووبەهوی ئەوه کە هەست بە پێویستی زیاتری ئەم وشەدانه- بکەم. ئیشکردنم لە بوارهکانی جوێهەجۆری وەک: تەپراحی، موسیقا و ئاواز، نگارکێشان، وێنەگەری، وچیکردنی تار و سیتار و (نەجاری و موعەپەق و ناسککاری) و ئەکتەری سینما و دەوام کردن لە ئەرتهشدا، هوکاریک بوون کە ئەو وشە و کوژانه کە پێوهندیان بەو ئیشانهوه هەیه، بە تێپرا دیوی شروقه یان بکەم و حەوجەم بە پرسین نهییت.

کەندو کوێسپی ژيان و تەنیابالی و بی هاوالی لەم بواره دژواره دا نەبوونە لەمپەر و دلساردیم بەلام ئەرخیانەم ناوبەناو هەلە و گرفتوگیریان پیکهیناوه بەتایبەت لەباری پێنووسهوه، هیوادارم بە دلفراوانیهوه بپهژرین و هەله کانی سەرپرست بکەنەوه و ئاریکار بن بو پێشکەوتی زمانە شیرینه کەمان (کە ناسنامەى هەرمیلەتیک زمانەکیەتی و هونەرەکی).

سەرکەوتوو بن

(فه رههنگ و نووسراوهی مامۆستایانیک که له م وشه دانهدا که لکیان لی وهر گیراوه)

هه ژار هه نبانه بوړینه
گیو موکریانى فه رههنگى کوردستان.
شیخ موحه ممه دى خال فه رههنگى خال.
ئىبراهيم نهحمه کویره وهرى.
هيمن تاريک و پروون، نالهى جوداى
په حمان زه بىحى قامووسى کوردى.
فه تاح نه مبرى هاواره بهره، ميرزا
نهحمه به حرى فه رههنگى بالنده.
حه مهى حه مه باقى گوله کانى دۆزهخ، نهفسانهى نه دونيس، کيشهى کورد
حه سەن سه لاح سوژان شيعر، په خشان، نو سراوه (سايتى ئىنتېرنېت).
هيدى ئاوينهى خه يال، ئاوينهى شکاو
عبداللا په شيو بتى شکاو، شهونيه خه وتان پيوه نه بينم، پشت له نهوا و پروو له کړيوه
مارف عومەر گول خوړى زيندان.
په حيم لوقمانى زامستان (شيعر).
مه لا خه ليل مشه ختى فه رههنگا مه رگ و زى
نه مير نه مينى فه رههنگى گيا.
ئىبراهيم نهحمه دى فه رههنگى کينايه.
عهلى سه درى فه رههنگى تهوفيق (فه پانسە، کوردى).
عبداللا حه سەن زاده گول چينه وه
نوورى کاراکويون فه رههنگى تهگوچى (کوردى، تورکى)
مهولهوى تاوه گوژى ديوانى مهولهوى.
حه نه مين نهحمه فه رههنگى ياد (ئىنگليسى، ئارهوى، کوردى).
فايهق بىکهس ديوانى شيعر.
شيركو بىکهس کاوهى ئاسنگەر، تهون، کوچ (شيعر، پرۆزه)
نه مير نه مينى فه رههنگى ئارام (ئىنگليزى، کوردى، فارسى).
سوارهى ئيلخانيزاده خه وه بهردينه.
نادر نيرومه ند (بوژان) جه غه تووى فرميسک.

ئەحمەدى خانى مەم وزىن.
 عەبدوللا سەمەدى دەفتەرى دەسنووس.
 عەلى سەلىمى داوھتى گول، شىعر.
 سەجاد جەھانفەرد ناوناھەى كوردى
 ئەمىن گرديگلانى دەفتەرى دەسنووس
 مەجىد قوردوى مىلان فەرھەنگى كوردى، فارسى.
 دوكتور جەمشىد درەخشان و ئىبراھىم ئولغون فەرھەنگى توركى، فارسى
 فەرھەنگى پتر لە ۲۰۰ ژمارە گوڤارى سروھ. زياتر لە ۱۲۰ ژمارە گوڤارى مەھاباد.
 ژمارەيىكى زوركتيى كوردى و پوليكوپى زانستگاكان.
 جگە لەوانەش گەران، پشكنين و پرسين لە جەماوهرى شار و گوندى كوردەواری لە-
 كرماشانەوھەتاھەورامان و ماكو و ئەرزپووم و ھەوليەر و سلیمانی كە زوربەى وشەكانى-
 گرتووەتە بەر.
 تيبينى : ئەگەر وشەيىك جگەلە واتای نووسراو لەھەنبانە بۆرينەدا، واتايىكى ديكەى ھە-
 بيت نيشانەى (+) م بو داناوھ و ھەولم داوھ لە نووسينەوھى واتاكانى ھەنبانە بۆرينە خو بپاريژم.

(کور تکراره‌ی هندیّ وشه)

هنديّ وشه‌ی زمانه‌کانی ناروه‌ی، فارسی، ٲینگلیزی، فره‌نسی، ٲیتالیایی، تورکی، هه‌ر به‌و فونٲتیک و ماناوه له کوردیشدا هه‌یه، له به‌ر ئه‌وه په‌یداکردنی ره‌چه‌له‌کی ئه‌و وشانه کاریکی جیاوازه، بیّ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ره‌گه‌ز و بنه‌مای وشه‌کان بدویم یان بلیم تاییه‌ت به‌ کام زمانه، ئاماژه‌م پیکردووه که له‌و زمانانه‌شدا ده‌لٲین وه‌ک :

فد؛ کور تکراره‌ی " فارسیش ده‌لیّ

تد؛ کور تکراره‌ی " تورکیش ده‌لیّ.

فرد؛ کور تکراره‌ی " فره‌نسه‌یش ده‌لیّ

ٲیتا د؛ کور تکراره‌ی ٲیتالیاییش ده‌لیّ

اند؛ کور تکراره‌ی " ٲینگلیزش ده‌لیّ

روس د؛ کور تکراره‌ی پرووسی‌ش ده‌لیّ.

کور تکراره‌ی ناوی هندیّ له فره‌ه‌نگه‌کان و حاله‌تی وشه له‌بوا‌ری ده‌ستووری زمانه‌وانییه‌وه و نیشانی پیو‌ستی تر.

(ب)..... برٲتی له

ف.هن.... فره‌ه‌نگی هه‌نبانه بو‌رینه.

ف.مشه.... فره‌ه‌نگا مه‌رگ و ژی، مشه‌ختی.

ف.گیا.... فره‌ه‌نگی گیاشناسی.

ف.ب..... فره‌ه‌نگی بالنده.

ف.مان..... فره‌ه‌نگی مان

[ناو،ت].....ناوی ٲیکه‌لاو.

[ناو،بک].....ناوی بکه‌ر.

[ناو،به‌ر].....ناوی به‌رکار.

[چاوگه‌ت].....چاوگه‌ی ٲیکه‌لاو.

< بر‌وانه بوّ

+ جگه له واتای هه‌نبانه بو‌رینه

رېڙ و سوپاس

ته گهر چی له سهره تاي نوو سيندا تهنيا بال و بي هاوال بووم، به نام له بواړي كاردا هم ماموستايانه هاندهرم بوون و دلگه رميان كردم و به پيداچوونه و راستكردنه وهی چه وتیه كانی زوړ خویان ماندوو كړد، به پيوستی دهزانم رېڙ و سپاسی خوم آراستی تهو عزیزانه بکهه.

۱. كاك حه سهن سه لاج سوران، به داخه وه پيش چاپ بوونی هم كتيبه چوه بهر په حمه- تي خودا. ۲. كاك ففتاح هميري ۳. كاك مسته فا ئيلخانی زاده ۴. كاك په حيم لوقماني ۵. كاك جهانگیر هاشمي ۶. كاك ئيرج ناهيد ۷. ته ندازيار كاك لوقمان فهيزولابه گی ۸. كاك كه يوان مهنسووری كه (تهر کی سهر په رشتی كاری كامپو ته ری) وه نه ستو گرت.

سوپاس بو هاو كارانی به شی كامپو ته ركه تهر کی پیت چینیان وه نه ستو گرت.
(۱) یای فرووغ ناهید (پیتی تا) و ویراستاری (۲). یای، زینه ب عه بدولایی: (به شیک له پیتی ب). (۳). یای، ثاره زوو مهنسووری خویندکاری زمانی ئینگیزی له زانستگای سنه كه له بواړي پیتچنی و ویراستاریه وه ئاریکاریکی زوری كردم. (۴). یای، هانا موحه مده دی قه سریان كه به دلسوزیه وه تهر کی پیت چینی ۱۲ پیتی گرته نه ستو. (۵) نیما په رویزی (به شی به جیماوی پیتی ب) و ویراستاری (۵). یای، گهشین زه که ریایی به شیک له پیتی (پ)

پيوسته له به ريزان (۱) یای فهريبا ناهید دوكتوری (كار دوژ) (۲) مامستا نامو (ئوستادی زانستگا) ویای همیده یوسفی (دیزاینر) وهونه رهنه ند. (۴) یای ستاره زوهره (سیت) (۵) یای کولسووم عوسمان پوور (شاعیر). كه به دلسوزیه وه به تنگی هم كاروه بوون یان به ته له فون یان ناردنی كتيب و فرههنگ، ئاریکاریان كردووم سپاس بکهه.

(شیوهی دانانی ریزی پسته کان)

نهمرو شیوهی ریزه‌بندی پست له نووسینی فهره‌نگدا گوڤاوه که بووی هه‌یه راستیش بیٚت، به‌لام نهم وشه‌دانه ناتهاوای هه‌نبانه‌بوژینه‌یه و ههر له سهر ئه‌وشیوازه نووسیومه له‌بهر ئه‌وه‌ی- که‌سانی که هه‌نبانه‌بوژینه‌یان هه‌یه، ههر له‌وجیگادا وشه‌ی پیوستیان بدوژنه‌وه. نهم وشه‌دانه به‌یی ۲۸ پیتی ژیره‌وه نووسراوه نه‌ک به‌ پیی ده‌نگ.

ا. ا. ب. پ. ت. ج. چ. ح. خ. د. (ر.ر.) ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ. (ل.ل.) م. ن. (و.و.) (ه.ه.) (ی.ی)

هه‌مزه ته‌غهر به‌ سهر چوار پیتی (ا، و، ه، ی) وه‌ ده‌نیشی.

له‌ (ئا) وه‌ تا (ی) به‌شیوه‌ی ژیره‌وه نووسراون،

۱. ئا..ئو..ئە..ئێ..ئیی.....ده‌بیته‌ پیتی (ب)

۲ پیتی (ب) با.بب.بپ.بت.....به‌.بی.بیی...ده‌بیته‌ (پ).

۳. پا.پپ.پپ.....پو.په‌.پی. پیی ..ده‌بیته‌ پیتی (ت)

۴. تا.تب.تت.....ته‌.تی. تیی..... ده‌بیته‌ پیتی (ج).

۵. جا.جب.جپ.جت.جج.جج.جج.....جه‌.جی. جیی... ده‌بیته‌ پیتی (چ)

۶. چا.چب.چت.چچ.چچ.چچ.....چه‌.چی. چیی...ده‌بیته‌ پیتی (خ)

۷. هه‌روا به‌و ره‌وته تاده‌گانه‌ نون... ح.خ. د. (ر.ر.) ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ.

(ل.ل.) م..... ده‌بیته‌ (ن) نا.نب.نپ.نت.....نل.نن. نونوو.نه‌.نی، ده‌بیته‌ پیتی (و.و)

۸. وا.وب.وپ.وت.....ول ون.وو. وه‌. وهه‌. وه‌ی، وی. ویی.. ده‌بیته‌ پیتی (ه‌ی)

۹. ها.ه‌ب.ه‌پ.....هل.ه‌م.ه‌ن.ه‌و...ه‌وا...ه‌ون.ه‌وو . هه‌.ه‌ی. - ده‌بیته‌ پیتی (ی.ی).

۱۰. یا.یب.یپ.یت.....ین.یو.یون.یو.یه‌. یی. و یی. و یی و یی.....ییا.....ییه‌... ییی. ییی.

بو نموونه‌ وشه‌ی (بووه‌یشک) له‌پیش وشه‌ی (بوهارتن) دایه‌ . پیتی (ر.ر) ، (ل.ل)،

(و.و) هه‌رسیکیان یه‌کن، به‌لام به‌دوا‌ی یه‌کدا بین، وه‌ک پیتی سه‌ربه‌خو به‌کار ده‌برین.

پیتی (ی-ی) وه‌ک واو هه‌رچه‌ند جار به‌دوا‌ی یه‌کدا بین هه‌موو جار سه‌ربه‌خو. بر‌واننه‌-

به‌ندی ۱۰. پیتی (ی) وه‌ک دوو پیتی سه‌ربه‌خو وایه‌ که به‌ دوا‌ی یه‌کدا هات‌بیٚت. (پیوسته

بیدرکینم که کامپیوته‌ریش هه‌ربه‌و ره‌وته پسته‌کان ده‌چنٚت

تیبینی: له‌ ته‌شیدیدا هه‌ردوو پیت ده‌به‌ پیتی‌ک وه‌ک: شه‌قعه‌ ئه‌رپا، به‌لام له‌وشه‌ی وه‌ک:

به‌ ، پیتی (ب) دوو جار ده‌ وتریت، هه‌لبه‌ت ته‌شید ته‌گه‌ر وه‌ک دوو پیتی سه‌ربه‌خو ش

بنووسرین هه‌رده‌بی، (وه‌ک چینی کامپیوته‌ر) که به‌ بر‌وا‌ی من دروستره‌ و ئه‌وه‌ له‌گرفتوگیریه‌

سه‌ره‌کیه‌کان نین ،هه‌رچه‌ند چاوه‌روانی چاره‌سه‌ر کردنیشی هه‌ین.

(سه بارهت به نيشانه و پړنووس)

ته گهر سى دلهم ههبا ههركام دارمال ته ژى له زاراوه ييك له سى زاراوه كانى كوردى، هه سېكم ده كړنه يه ك با ليك هه لنه برين (۱)
له سى زاراوه جوانه، له سى گوله بونخوشه، گولواويك بگيريت داخوم چ بون و بهرامه ييكى ده بېت؟

بو هموو ميلله تى دنيا له بارى فهن و هونه ر و پېشكه و ته وه، له يه ك گه يشتن به يه ك- گه يشتنه.

پړنووسى كوردى له زور بهى پړنووسه كانى دنيا له پېشته هوكاره كه شى ته وه يه كه پاش نه- وان ده ستمان پېكردوه و له هه له كانى ته وان خو مان پاراستوه، به لام چنه د خال له پړنووسماندا هه يه ته گهر چاره سه ربكړن ته نانه ت بو زمانه كانى ديكه ش كه به ته م ئلف و بيه دهنووسرين، جيگه ي ته لفقوبى (فونيتيك) ده گرېته وه، خاله كانيش ته مانه ن.
۱. به پى ده ستورى په ژرېندراوى هه زمانيك ده بى ساكارترين ياسا بو زبان هه لېژېدرېت، به لام ئالوزى ده بېنرېت، بو نمونه دهنووسن (پياويك، دانه ييك) ته گهر پيتى (ك) جيا بكه ينه وه ده بېته،

(پياوى، دانه يى) به هو ي پيتى پېش (ك) كه دهن گداره يان بېده نكه بو چى بېكه ينه بانېك و دووه و؟ بو چى بنووسين (پياويك، دانه يه ك)

بو پاراستنى ساكارى زمان چاك وايه هه ردووكيان وه كوو يه ك بنووسرين و يه كلايى بېته وه (وه ك زاراوه ي كورمانجى) مه به ست ته وه يه هموو يان (ييك يان يه ك) بن ديسان، (دهره جه ييك) واتا يه ك دهره جه، (سو باكه دهره جه يى + ك = دهره جه ييك زياد كه) يان (دهره جه ييك يان دا به ته فسه ريك) به لام (دهره جه يه ك پياوه، يا هه ناره كه م دهره جه يه - كه) پروونه چنه د جياوازن. هه ره لهو بن زاراوه دا، به دانه ده م يه ك ده لېن دانه ده م ييك.

۲. وشه ي وه ك: بوون (چا وگه)، بوون (پا بوورو)، بوون (پا بووردووى دوور)، (بوو گن)، بوون، واتا، بېن، (كارى ته مرى) بى نيشانه يه.

۳. شنك، دنگ، منگ، سنگ، مانگا، تهو (ن گ) ي كه مينگه يين و له ناو كه پودا دهوترين بى- نيشانه يه.

۴. (ت و دالى) سوواو، وه ك: بم؟ هرى، واتا بمده رى. ده؟ كوژم واتا ده تكوژم، بى نيشانه يه. دوو نوون كه حاله تى ته شديدى ئاره ويى هه يه وه ك: بازنه واتا دوپاو، به ننه واتا به نى، كه له- هه ندى زاراوه دا هه ردوو (نون) مينگه يين، بى نيشانه يه. ته شيوه ئاخافتنه له فارسى سه نگله جى ده چي ت كه جياوازه له فارسى ده رى، دياره ته م جوړه ويژه له هه زمانى كدا گه نجينه ييكى پر به- هايه.

(۱) له شېرېكى ماموستا شېركو بېكه س

سو پاس و پیزانین

دوستی زور خوشه و یست و له میژینه م پرۆفسور د. مارف عومەر گول لهزانستگای سلیمانی، پاش دیتنی بهرهمه که، پخۆش بوونی خوێ دهربری و دواي پرینموونی پیویست ئه که که ی به ماموستا عهبدولاه زنگه نه سپارد له ههولیر و نهویش بهرۆح سووکی و دلسۆزیکی زیاتر له- چاوه پوانیه وه به تهنگی کاره که وه بوو، تهانهت خوێ هات و به ئاکادیمیای زمانی کوردی ناساندم. به پیویستی دهزانم سوپاسی بی پرانه وهی خۆم پیشکشی ئه به پیزانه بکه م.

ئاکادیمیای زمانی کوردی پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی

کاریکی ههره پرپایه خ که له دوورگهی هیمنی ههریمی کوردستاندا کراوه دامه زرا نی ئاکادیمیای زمانی کوردیه له ههولیر، که له داهاتوودا گرینگی خوێ زیاتر دهنوینیت،

له پهنای پارکیکی به دیمه ندا کۆشکیکی جوان و پازاوه، له ناو ههساریکی تهژی له گول و پرووه کدا، به وینهی به ههشتیکی خهیا لوی، دهر که ی له سه رپشته و بووه ته پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی و فره ههنگ و ئه ده بی کورده واری.

به رپر سه کانی هه رکام سه مبول و تا پۆی خزمهت گوزارین به زمان و که له تووره که مان. کاتیکی چوو م بو چایی کتییه که م، له هه لسه و که وتیان گه شامه وه و تهانهت لادیکی هه ستم به نامۆی نه کرد و خۆم به میوان نه زانی.

له سه ر ویستی خویان له درکاندنێ ناوی ئازیزانی به رپرس خۆم پاراست، ده یشزانم که نه به- گۆیه و نه به قه له م ناتوانم ئه و جو ره که دله خوازمه حقی پیویستی ئه و مه به سته به یان بکه م. ته نیا ده لیم، هیوادارم له م بواره پیروژه دا، سه ر که وتووین و سو پاس و پیزانینمیان ئاراسته ده که م. نووسه ر.

همه‌مان باسکیشی سهر نیرن که داره دریژه
گه‌وره‌که‌ی که‌ره‌سته‌ی شیوپرین؛ واتا:
مووری دریژ وبلیند

(به‌لگه‌ی ۳) له بن‌زاراوه‌ی ئه‌رده‌لانییدا بو
رینزان له برا و خوشکی گه‌وره‌ده‌لین ئلبرا یا
ئلباجی، دیاره‌ئا کورتکراوه‌ی ئاغایش هه‌یه
به‌لام بو وشه‌ی ئالباجی به‌کار ناهینریت و
ئاشکرایه‌به‌واتای: (گه‌وره‌باجی؛ براگه‌وره
و کاکه‌یه).

(به‌لگه‌ی ۴) وشه‌کانی ئاریز به‌واتای: ته‌پو‌لکی
به‌رز و ئاراوه‌ند به‌واتای: بلیند به‌رز، و ئاری
به‌واتای: به‌رز، بلیند؛ له‌زمانی کوردیدا هه‌یه
که‌باندۆری (ئا) به‌واتای گه‌وره‌به‌رز، بلیند،
له‌سهریان دیاره‌(به‌لگه‌ی ۵) ئلبرا: جه‌دد و
ئلبرا: گه‌وره‌باوکان.

(به‌لگه‌ی ۶) ئلدا: خوشکی گه‌وره‌داده‌ی
گه‌وره‌(بزرگ، محترم، بلند)

ئا: (۱) کورتکراوه‌ی ئاغا؛ ئا په‌حیم: ئاغا
په‌حیم. (مخفف آقا) (۲) پیشگر: بو‌دنه‌دان و
هاندان؛ ئاده‌ی: داده‌ی؛ ئابرو: دابرو؛ (تحریک
برای انجام کاری) (۳) پیشگر: به‌واتای:
مه‌که؛ ئاده‌نگ: داده‌نگ؛ دهن‌گ: مه‌که؛
بیده‌نگ‌به: قوروقه‌پ. (به‌معنای نفی کاری)
(۴) پیشگر: بو‌پرسکردن، ئاخو و ئاخوم؛
ئایا: تو‌بلی. (گویی) (۵) نیشانه‌ی کوم‌کردن
له‌زاراوه‌ی کورمانجیدا: مروفا؛ سوارا؛ واتا:

همه‌زه، له‌ئەلف و بیی کوردیدا فو‌نیمیک
سهر‌به‌خونیه‌و فو‌نیمیک‌یاریده‌ده‌ره‌زیاتر به
سهر‌چواریتی (ئەلف؛ واو؛ هی، یی) وه‌یان به
ده‌گمهن‌به‌پیتی دیکه‌وه‌ده‌لکی و ده‌نگی
پیکدینی که‌هاوتای (ئەلف مه‌ددی یان ئەلفه)
له‌رینووسی فارسیدا، به‌بر‌وا‌ی هیندی له
تویژمرانی زمانی کوردی همه‌زه‌کوردی نییه‌و
جیگه‌ی (ه)ی گرت‌وه‌ته‌وه، وه‌ک: ئاتر و
ئاوما‌ل و ئاوشان که‌له‌پیشدا: هاتر و هاوما‌ل
و هاوشان بوون، هه‌روها له‌به‌ینی وشه‌ی
لیکدراودا زور‌جار همه‌زه‌نامینی وه‌ک: مال-
ئاوایی؛ ناوئاخن؛ بارئاش؛ که‌بوونه‌ته: مالاوایی
و ناواخن و باراش و زوروشه‌ی تر. (همه‌زه)

ئا‌یه‌هو‌ی شه‌ش به‌لگه‌ی ژیره‌وه‌بو‌ی -
هه‌یه‌واتای گه‌وره؛ گرینگ؛ به‌رین؛ به‌رز؛
به‌پروومه‌ت؛ به‌نرخ؛ بدات. (به‌لگه‌ی ۱)
ئا‌هورئا که‌له‌ئاو‌یستاه‌وه‌ر‌گیر‌دراوه‌ته‌سهر
زمانی پاله‌وی. (ئا-هور-ئا) واتا (گه‌وره
خوری بلیند) یا (به‌رزه‌نووری به‌رین) که
نووریکی به‌رز و جیگه‌ی رین و حورمه‌ت
بووه؛ (ب) خودا له‌ئایینی زمرده‌شتدا. (به‌لگه-
ی ۲) موور واتا کوته‌داری که‌رتکراو؛ داره‌که
موور مووریکه: داره‌که‌له‌ت له‌ت بکه؛
بیسر‌مه؛ له‌وشه‌کانی وه‌ک ئل‌موورونیر و
ئاره‌ق‌ونیل و ئقیله‌و ماقیله‌دا که‌ه‌رسکیان
به‌واتای ئارقن، ئاموور و ئاره‌ق و ئاقیله

پیاوه کان؛ سواره کان. (علامت جمع)

† پاشگریکه دهچه سپی به پاش پیشه ی
کار (فیعل) ه وه و دهیکا به (سیفه تی فاعیلی)
وه ک: خور؛ زانا؛ بینا. (پسوند)

ثاثلی: [ناو] زورداری؛ مله پوری. (زور گوئی)
ثاؤوش: (ف. مشه) هیشتا؛ هیژ. (تاکنون)

ثائه مه سه: ثائه مه یه؛ خو په تی به تیز
وتانه یشه وه دهوتریت. (این است)

ثائیت: [بهند] له ناو یستایشدا ثائیت هاتووه، واتا:
ئیستا؛ نه لعان؛ نهو. (الان)

ثائیش: [ناو] کار؛ شول؛ که سب؛ ئیش؛
تیکو شان؛ خه بات. (کار؛ شغل)
ثائیل: [ناو] مندا ل؛ زارو. (بچه)
ثابا: گه وره باو کانی پی شو؛ جهددی گه وره.
(اعلی جد)

ثاباجی: [ناو، ت]: تند خوشکی گه وره؛

ثابجی گه وره؛ پوور. (خواهر بزرگ، عمه)
ثاباد: [ثاوه لئاو] ثاوا؛ ثاوه دان؛ پاشگر، به واتای
(ناوی بک) ثاوه دان که رمه (آباد)
ثابادی: فد: [ناو] (۱) نامه ی چه پهر خانه. (نامه
پستی) (۲) ثاوه دانی. (آبادی)

ثابان: [ناو] فد: ناوی مانگی دووه می
پائیزی سالی هه تاوی. (آبان)

ثابرو بردنه سهر لقی دار: (ب) پرسوا کردن و
له قاودانی نه هیئی که سیک. (رسوا کردن)

ثابروو به که سیکه وه نه هیشتن: ثابروو بردن؛
پرسوا کردن بپوون به هو ی ثابروو چوونی
که سیک. (آبرو بردن رسوا کردن)

ثابروودار: فد: [ثاوه لئاو] به شه رف؛
ثابروومه ند. (باشرف؛ آبرومند)

ثابروو کپینه وه: [چاوه، ت] کاریک که له
پرسوا پوونی که سیک به رگری بکا. (آبروی -
کسی را خریدن)

ثابروو مه ندانه: فد: شه رافه تمه ندانه؛ به -
شیوازی ثابروومند. (شرا فتمندانه؛ آبرومندانه)
ثابسال: فد: ته په سال. (سال پر بارش)
+ ثابشار: فد: [ناوی تیکه لئاو] زیاتر سیه همین
زه به ی توپی والیاله که به نه ییم ده دریت
به زمینی حه ریفدا.

(آبشار؛ اسپک)

ثابشو پ: [ناو، ت] دیکو ریک که ناوی پینا بیته
خوار زیاتر ده ستکرده له بینادا. (دکور منزل که
از آن آب سرازیر شود)
ثابله: [ناو، ت] (ف. مشه) هاو له؛ ناو له؛
خوریک. (آبله)

ثابله کوت: [ناو، بک] (ف. مشه) هاو له کوت؛
خوریک قوت. (آبله کوب)

ثابنوو س: [ناو، ت] فد؛ فرد؛ اند:
سه خته داریکی رهنگ قاوه یی توخه. (آبنوس)
ثابنوو سی رهنگ: فد: رهنگی قاوه یی توخ.
(آبنوسی رنگ)

ثابووریناس: [ناو، بک] پسپو ری زانستی
ثابووری، ئیکو نو میست. (اقتصاد دان)

ثابه وه ت: [ناو] نهم وشه یه هه ورامیه و له -
ثاویستایشدا هاتووه: ثاوات؛ تاره وو. (آرزو)
ثابیده: [ناو] (۱) بینای گه وره؛ کو شک. (قصر)
(۲) تاپو؛ کو ته ل. (مجسمه)

ثاپا: [ناو] خوشکی تاپو؛ پوور. (عمه)

ثاپارتی: [ثاوه لئاو] تد؛ فد: ثاپاردی بی حه یا؛
هه لگیرو؛ ره دوو که وتوو؛ (به تور کی ثاپاردی -

واتا: بردی، هه‌لیگرت؛ له‌چاوه‌گی ئاپارماخ).
(آپارتی)

ئاپاندیسیت: [ناو]فد؛ فرد؛ اند؛ ئازاری
په‌نمین و چلک‌کردنی پ‌یخۆله‌کویره.
(آپاندیسیت)

ئاپته‌ر: [ناو،ئاوه‌لناو] شیت؛ دیوانه. (دیوانه)
ئاپته‌ر‌پ‌ی: [ناو،بهره‌می چاوه‌گه] شپتی؛
شه‌یدایی. (دیوانگی)

ئاپ‌ر‌ژین: ئاو پ‌ر‌ژین. (آب پاشیدن)
+ ئاپوره: (۱) [ئاوه‌لناو،ئاوت] مرو‌قی سووک
و بی‌بایه‌خ، بو‌ره‌پیاو. (انسان بی ارزش) (۲)
ده‌ربه‌ده‌ر؛ مشه‌خت؛ شتی بی‌بایه‌خ و چرووک.
(دربدر)

ئاپوژن: [ناوت،] ماموژن. (زن عمو)
ئاپی: [ناو] برای باب؛ئاپو؛ مامه؛ مام. (عمو)
ئاپی‌مووس: [ناوت،] یارییکه. (اسم یک
بازی است)

ئاپیس: [ناو] هیند؛ فد؛ (۱) ناوی گای
موباره‌کی هیندیه‌کان که ده‌یانپه‌رست؛ ناوی
گاییک که بو جه‌ماوه‌ریک له هیندوستان
موباره‌که. (۲) مه‌یمونی که شیوه‌ی ئینسان
ده‌دا. (آپیس)

ئاتاشه: [ناوت،] فد؛ فرد؛ نه‌ندامی بالوێزخانه.
(عضو سفارت)
ئاتر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ له پ‌یشینه‌دا هاتر بووه .
(آتش)

ئاتره‌ش: [ناو] ئاگادار و زپ‌هوانی ئاور له
ئایینی زه‌مه‌ده‌شتدا. (نگهبان آتش در آئین
زردشت)
ئاتل: ناپ‌هوا. (ناروا)

ئاتلای: [ناو] مو‌له‌ت. (مهلت)
ئاتل و باتل: [به‌ند] عاتل و باتل؛ بی‌کار؛ ماتل؛
فیرو؛ بی‌سوود. (عاطل و باطل)
ئاتولیه: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ (۱) کارگای
هونه‌ری. (۲) کارگا و نو‌مایشگای هونه‌ری؛
ئاتلیه. (آتلیه)

ئاتو به‌ده‌ست‌دان: به‌لگه یان بی هی‌زی له
به‌رانبه‌ر حه‌ریف‌دا نیشان‌دان و هه‌ستی
سه‌رکه‌وتوویی به حه‌ریف‌دان بو‌یانوو گرتن.
(آتو به دست کسی دادن)

ئاتوم؛ئه‌توم. [ناو] اند؛ فد؛ فرد؛ ئه‌توم،
بجوو‌کت‌ترین به‌شی هه‌رماکیک، گه‌ردیله. (اتم)
+ ئاتوون: قات و ق‌ری. (قحطی)

ئاته‌شمار: [ناوت،] ماریک که په‌نگی سووری
ئاته‌شیه. (مار آتشی رنگ)
ئاته‌شه: [ناو]فد؛ ئاته‌شه‌ک؛ (۱) ئاوره؛

زه‌رده‌برین. (زرده زخم) (۲) سووزاک.
(سوزاک)

ئاته‌شه‌ک: [ناو] نه‌خو‌شینی سووزاک.
(سوزاک)

+ ئاته‌گ: [ناو] (۱) ئاته‌کی‌زین؛ ئه‌و ته‌خته
چه‌رمه که ده‌که‌ویته ژپ‌ر پانی
سوار. (چرم زیر ران سوارکار) (۲)

گوشتی لاته‌پافه‌ی حه‌یوانی سه‌ر پ‌راو.
(گوشت دنده) (۳) داوینی که‌وا؛ شاقه‌ل.
(دامن؛ تریج‌قبا)

ئاتیل: [ناو] ته‌وقه‌ییکه ده‌یکه‌نه مل بو که‌متر
جولانه‌وه‌ی گه‌ردن له‌کاتی‌کدا ئازاریکی
پ‌یگه‌یشتییت. (له‌پ‌زیشکی‌دا) (آتل)
ئاتیوانن: [چاوه‌گه‌ت،] تاواندنه‌وه؛ ئاتیواندن.

(ذوب کردن)

تاج: [ناو] فد: (۱) تاز؛ ددانه؛ قورنچ قورنچ؛
زبری به رده تاش، زبری و ددانه ی بره ند. (۲)
ددانه ی زیر لاستیکی سه یاره. (ددانه)

تاجکاری: فد: [به ره می چاوه] دروست-
کردنی ددانه به به رد یا تاسن، بیراز کردن؛
قورنچ قورنچ کردن؛ گرنج گرنج کردن. (ددانه
ددانه کردن)

تاجو: [ئاوه لئاو] رهق؛ سه خت و سفت. (سفت)
تاجو: [ناو] واتا خشت و که ره پوچی-
سووره وه بوو. تیینی: خشتی تاجو له خاکی
تاییه ت که هه مان خاکی چیکردنی جه په یه،
دروست ده کریت (خاکی پوس) گله سووره ی
تاییه ته، به قالب لیدانه که ی ده لین خشت
پیژی یا خشت برین و به سوور کردنه وه که ی
ده لین تاجو ره زی؛ وه ک: (تاش په زی
و چاپه زی)، و به کووره که ی ده لین کووره ی
تاجو ره زی؛ وه ک: کووره ی قسل و گه چ
په زی. (آجر)

تاجو ره زی: [ناوی تیکه لای بک] فد:
که سیک که خشت سوور ده کاته وه و ده یکاته
تاجو. (آجر بز)

تاجو ره زی: [به ره می چاوه] فد: (۱)
کاری که سیک که خشت سوور ده کاته وه و
ده یکاته تاجو. (۲. ب) کووره ی
سووره وه کردنی تاجو. (آجر پیزی)

تاجو پیژ: [ناو، ب] خشت بر بو تاجو. (خشت
زن)

تاجو پیژی: [به ره می چاوه] کاری خشت
پیژان بو تاجو. (خشت آجر زنی)

تاجو رچن: [ناو، ب] (۱) که سیک که دیوار به
تاجو هه لده ستینی و دروستیده کا. (۲)
که سیک که خشتی تاجو له ناو کووره دا به
شیوه ی تاییه ت ده چنی بو سووره وه کردن.
(آجر چین)

تاجو رفه رش: [ناو، ت] فد: جیگاییک که به
تاجو داپوشراییت، وه ک: شه قامی به تاجو
روو کییش کراو. (آجر فرش)

تاجو کار: [ناو، بک] فد: که سیک که به تاجو
به نایی ده کا. (آجر کار)

تاجو کاری: فد: (۱) [به ره می چاوه]
بیناییک که به تاجو دروستکراوه؛ دیواری
تاجو کاری. (۲) [به ره می چاوه] کاری
به ناییک که به تاجو دیوار دروست ده کات؛
به نایی به تاجو. (آجر کاری)

تاجو ی: [ئاوه لئاو] فد: (۱) له تاجو
دروستکراو. (۲) [ناو] رهنگی خشت یا
هیرباری سووره وه کراو. (آجر)

تاجو ی نه سفه نجی: [ناوی تیکه لای] فد:
تاجو ی کونکون و سووک؛ تاجو ی کفله.
(آجر اسفنجی)

تاجو ی پاشکار: [ناو، ت] تاجو ی لای
ژووره وه. (ناوه وه) له دیواردا. (آجر توکار)

تاجو ی پیشکار: [ناو، ت] تاجو ی لای
ده ره وه (رووی دهره وه) له دیواردا (آجر روکار)
تاجو ی خه تایی: [ناوی تیکه لای] فد: تاجو ی
تهواو ۲۰ × ۲۰ سانتیم بو تاجو رفه رشی خیابان
له قه دیمدا. (آجر ختایی)

تاجو ی فشاری: [ناو، ت] فد: تاجو ی نه زور
باش بو دانانی سفت کاری. (آجر فشاری)

ئاجۆرى كاشى: [ناوت،] فذ: ئاجۆرىك كه
 يەك پرووى كاشى-بى. (آجر كاشى)
 ئاجۆرى نوما: [ناوت،] فذ: ئاجۆرىكى لووسى
 جوان يا نه خشه دار بو داپوشىنى نوماى بينا.
 كه ۳ يا ۵ سانيم بارستاي ههيه و به قەد
 نيوه ئاجۆر ياكه مەتر پانايى ههيه و به
 دريژايه تى ئاجۆرى ئاسايه. (آجر نوما)
 ئاجۆرى نه سووچ: فذ، [ناوت،] ئاجۆرى كه له
 خاكى نه سووچ چى بووبى. (آجر نسوز)
 ئاجەك: [ئاوه ئناو] پزڤد؛ چكوس، دەست
 قووچاو؛ به ئيره يى؛ بهرچاوتەنگ، قە-
 لس. (خسيس)
 ئاجى كەباب: [ناوت،] تد؛ فذ: ناوى
 لووله كه بابيكة كه له بهر ئيسيوهت و بيبارى
 زور تامى تالە، زياتر بو گوپىنى تامى شيرىنى
 گوشتى و شتره و جوړىك خاپاندنى موشته-
 ريه، له هەندى كه بابىخانه كاندا. (آجى كباب)
 ئاجيل خورى: فذ: (۱) [ناو] ده فرى ئاجيل-
 تىكردن. (ظرف آجيل خورى) ۲. كارى
 خواردنى ئاجيل. (چەرز). (خوردن آجيل)
 ئاجيل فروش: [ناوت،] چەرز فروش. (آجيل
 فروش)
 ئاجيه: [ناو] دەورى كلاًش وگيوه. (گيوه)
 ئاچار: [ناو] كليل، كليل. (سوئىچ.
 كليد) (۲) كه رهسته ي توند و شلكردى
 پىچ ومۆره و جەپ. (آچار)
 ئاچار ئالين: [ناوت،] فذ: ئاچارىكى شەش
 گوشهيه بو توند و شلكرده وهى جەپى ئالين
 كه سەرى جەپە كه چاللىكى شەش گوشهيه و
 ئاچار دەچى

به سەرى جەپە كه دا. (آچار آلن)
 ئاچار بو كس: [ناوت،] فذ: چەند ئەندازە سەره
 ئاچارى پىنگە كه تەنيا دەسكىيان ههيه و
 به سەره ئاچارە كان دەخوا. (آچار بو كس)
 ئاچار تەخت: [ناوت،] فذ: ئاسنىكى لاپانه
 هەر سەرىكى به ژمارە يىك پىچ دەخوا و
 شەش گوشهيه و سەرى شەش گوشى پىچ
 دەچىتە نيوه وه. (آچار تەخت)
 ئاچار شىلاقى: فذ: [ناوت،] جوړىك لووله گر
 كه دەمه كهى ميزان دەكرى و به هيزى كه
 به سەرىدا دىت چاكر لووله دەگرىت؛ زياتر بو
 لووله ي قەوى به تاييهت بو كردنه و به ستنه-
 وهى فيلتپىر پونى سەياره. (آچار شلاقى)
 ئاچار پىنگ: [ناوت،] فذ: ئاچارىكى ناوچالى
 شەش گوشهيه كه پىچ دەكه ويته نيوى.
 تاييهت بو جەپى سەرى پىنگى تەگەرى
 سەياره. (آچار پىنگ)
 ئاچار فەرانسە: [ناوت،] فذ: ئاچارى
 جەپ كردنه وه و جەپ توند كردن كه دەمه كهى
 (زور تا كه م) ميزان دەكرىت؛ (ب) كه سىك
 كه هەموو كارىك بزائىت و ئەنجامى بدا و دا
 نەمىنىت له كردنى هىچ كارىكدا؛ (كابرا لهو
 رىكخراوه دا ئاچار فەرانسەيه) (آچار فرانسە)
 ئاچار قوفلى: [ناوى تىكە لآو] فذ: ئاچارىكه
 ئەندازە كهى ميزان دەكرىت و دواى گرتنى
 پىچ قوفل دەيىت. (آچار قفلى)
 ئاچار كيشى: فذ: [بەرهه مى چاوه]
 توند كردنه وهى بهىنا بهىنى جەپ گەلى سەياره
 و هەر كه رهسته ي جەپ دار بو ئەر خەيان بوون
 له وهى كه شل نەبوونه ته وه. (سفت كردن)

پیچهای ماشین. آچار کشی)

ناچمه ز: [تاوه لئاو] تند؛ فندهم وشه یه له تور
کيه وه هاتوو و اتا: نه کراوه؛ به ستراو. (۱) هه ر
گرئی، که نه کریته وه. (۲) هه ر پښگاییک
به سترایی و نه کریته وه. (۳) حاله تی له
شه تره نجدا که موره ییک (داشیک) نه توانیت
بگو یز ریته وه له بهر نه وه له راستی شادایه و
بهری شای گرتوو. (آچمز)

ناچی: [بهند] پهری چی؛ بوچی؛ نه
راچی. (برای چه)

ناحیل: [ناو] تهمنی بهینی جه حیلی و
پیری (میانسال)

ناحیلی: [ناو] ژبانی نیو پرستی (بهینی)
جه حیلی و پیری. (میان سالی)

ناخال: [ناو] ناخال؛ نا شغال؛ کلیشی و
پسی. (ا شغال)

ناخاندن: [چاوه گهت] ناخینه وه په ستاوتن و
پر کردن. (پر کردن)

ناخاوتن: [چاوه گه، ناخافتن؛ قسه کردن.
(حرف زدن)

+ ناخا یوک: [ناو] جوړیک سه قهر. (نوعی باز)
ناخایه تی: ناغایه تی. (آقایی)

ناخپول: [ناو، ت] (۱) قور شیلان بو هه وړ.
(گل را آماده کردن برای سفالگری و بنایی)

(۲) خو له پوتی؛ یاری به خو ل. (خاک بازی) (۳)
قور به بان. (گل اندود کردن پشت بام)

ناختفی: [تاوه لئاو] ته واو که چهل. (به کلی
کچل)

ناخته: [تاوه لئاو] (۱) ته خته؛ یه خته؛ گون-
دهر هینراو؛ خه ساو. (اخته)

ناخچه واش: [ناو] گیاییکی خوارده مه نییه.
(آخچه واش)

ناخر جاز: دوا بین جار. (آخرین مرتبه)

ناخر چوپ: دوا دلوپ. (آخرین قطره)

+ ناخر خیر: [تاوه لئاو، ت] عاقیبهت به خیر؛

هه ر کاریک ده رنه نجامی به خیر و خوشی
بگات. (عاقبت به خیر)

ناخر ده ست: [بهند] (۱) دهستی ناخر؛ دوا بین
کایه له قوماردا. (آخرین دست)

(۲) [ناو] ناخر و عاقیبهت؛ سه رنه نجام.
(آخر دست)

+ ناخر زه مان: [ناو، ت] فد: (ب) دونیا
ناخر بوون. (آخر زمان)

+ ناخر شه پ: [تاوه لئاو، ت] (۱) که سیک که
له پوژانی دوا بی ژبانا خیر نه دیو بیت. (آخر
شر) (۲) [بهند] ناخر شه پ، دوا همین کی شه.
(آخرین جنگ)

ناخرو ئاقیبهت: سه رنه نجام، ئاکام؛
ناخرو عاقیبهت خیر بی. (آخر و عاقبت)

ناخر هه ناسه: دووا هه ناسه. (ب) مردن. (آخر
نفس)

ناخری: (ب) هه ر؛ ناخری راست پی نه وتین؛
هه رچی پیم گوتی ناخری به قسه ت نه کردم؛

[تاوه لئاو] دووا همین؛ له ئاکامدا. (سرانجام)

ناخری کار: برانه وه؛ ته واو بوون؛ عاقیبهت؛
ته واو بوونی کار. (آخر کار؛ عاقبت)

ناخرین: [تاوه لئاو] فد: دوا همین (آخرین)

ناخرین جار: جاری ناخر؛ دوا همین که پرت.
(آخرین بار)

ناخرین قیমে ت: [ناو، ت] له و قیمه ته که متر

نایفروشم؛ لهو قیمة ته زیاتر نایکرم، ئاخیرین
قسه ی موعامه له. (آخرین قیمت)

ئاخفت: [ابووردووی ئاخفتن] قسه ی کرد،
گوتی. (حرف زد)

+ئاخفتن: [چاوه] (۱) ئاخه فتن، قسه کردن.
(حرف زدن) (۲) کرانه وهی برین؛
دهمکرده وهی برین؛ ده مکرده وهی برین.
(باز شدن زخم)

ئاخفین: [چاوه] (۱) ده مکرده وهی خونچه ی
گول. (باز شدن غنچه) (۲) قسه کردن. (حرف
زدن)

ئاخ کوڵان: [چاوه، ت] عه رزه له کوڵین.
(کندن زمین)

ئاخگه: [ناوت، ئاویلکه؛ قه یران؛ گیانه لآ؛
تەنگانه. (دم مرگ؛ تنگنا)

ئاخل: [ناو] فد؛ تد؛ ئاخله، (۱) خه رمانه ی
مانگ. (هاله ماه) (۲) جیی داگردنی مه پ و
مالآت، جوړیک ته ویله ی مه پ و مالآت، هۆل.
(اغل)

+ ئاخله: [ناو] (۱) قه لاغه ته پاله؛ کۆشکه لانی
ته پاله. (دیوار تاپاله) (۲) قه یران. (قیران) (۳)
خه رمانه. (هاله) (۴)
پاپۆکه. (چنبه)

ئاخله دان: [چاوه، ت] (۱) پاپۆکه خواردن.
(چنبه) (۲) کۆزیه ستن به ده وردا و کوپوونه وه
له دهوری شتیکی. (حلقه زدن دور چیزی)

ئاخ له وه پ: [ناو] ئاخسبات؛ کاتی سه رده -
رهینانی گیا و له وه پ له ژیر خاک؛ نیوه ی
ئاخری په شه مه (نیمه آخرا سفند)

ئاخله وی: [ناو] تد؛ یاغله وه ی، قابله مه ی

سه ربازه که له تاوه ده چی. (یاغله وی)
ئاخلیشینک: [ناو] تاوه؛ یاغلاوی. (تابه؛ یاغله -
وی)

+ ئاخن: (۱) [پاشگر] واتاکه سیکی که ده
ئاخنیته وه. (تپاننده) (۲) شاه و هه ناسه
هه لکیش. (کسی که آه می کشد) (۳)
پاشگر: ده ریووش و سه ریووش؛ گونجه ئاخن؛
روچن ئاخن. (دریوش. پوشاننده)

ئاخنه با: ئاخنه بات: <ئاخ له وه پ.
ئاخ وئوخ: (۱) [دهنگه ناو] ده رپینی بیزاری. (۲)
ناز و قه مزه. (آخ و اوخ)

ئاخ وئوخ لیبرین: [چاوه، ت] (ب) له زمان
خستن به لیدان و دارکاری. (از ناله انداختن)
ئاخ وئوف: [دهنگه ناو] دهنگیکه بو ده

رپینی ئیش وئازار و ههروه ها که یف خووشی.
(آخ، آخیش)

ئاخ وئوف: به دهنگ و سه داوه تف و به لغم
فرپیدان. (اخ و تف)

ئاخوئن: [چاوه، ئاخاوئن؛ دووان؛ قسه کردن.
(حرف زدن)

ئاخوپاو: [ناو] گولاو؛ ئاخوپری ئاو تیدا
خواردنه وه ی ئاژل. (آبشخور)

ئاخوپه رز: [ئاوه لئاو] (ب) به فیز؛ لووت به رز و
زیاده خواز. (زیاده طلب)

ئاخوپه ور: [ئاوه لئاو] (ب) ساماندار و
خووش بژیوو؛ تیروته سه ل. (کنایه از پولدار)

ئاخوپ چی: [ناو] مه یته ر؛ ئاگاداری کاری ته ویله
و ئاخوپ. (مهتر)

ئاخوره: [ناو] ئاخرگه؛ میسوله کویره. (پشه
ریز)

ئاخۇم: [ئامراز، ت] ئاخۇ؛ داخۇ؛ ئايا؛ توپىزى.
 (توگويى؛ آيا)
 ئاخومەند: [ئاوھلئاو+ئاو] ھونەرمەند؛ زانا لە-
 ھونەردا. (ھنرمند)
 ئاخوين: [چاۋگە] چاك بوونەۋەى برين؛
 گۆشتە زوون ھينانەۋەى برين. (التيام زخم)
 ئاخە: [ناو] ئاغا. (آقا)
 ئاخەپەش: [ناوت] خۇلى پەش؛ بوول؛
 خولەمپىش (خاكستر)
 ئاخەفتەر: [ئاوبەك] ويژه؛ قسە كەر. (گويندە)
 ئاخەفتار: [ناو، ويژه؛ كەسپىك كە لە كۆپ و
 مەجليسدا قسە دەكات يان لە لايەن كۆپىكە
 ۋە قسە دەكات. (سخن گو)
 ئاخەليو كوتايى: [ناوت] ئاخىر و ئۆخىرى
 كار. (آخراھى كار)
 ئاخيرەت: [ناو] (ب) قيامەت. (قيامت)
 ئاخيزا: [رابوردوۋ] ئاخيزى كرد؛ ھەلسا؛
 رابوو. (بلندشد)
 ئاخيزگە: [ناو] جىيى راپەرين و سەرھەلدانى
 كەسپىك يان بير و باۋەپىكى نوى. (مكان
 پيدايىش. خاستگاه)
 ئاخيفتن: [چاۋگە] پواندن. (روياندن)
 ئاخيفتىنى: كولانەۋەى برين. (بە درد آوردن و
 دستكارى زخم)
 ئاخيوتن: [چاۋگە] گپرانى ئەسب بو و شك
 بوونەۋەى عارەقى لەشى؛ تەپراتين. (گرداندن
 اسب)
 ئاخيوەر: [ئاوبەك] بيژه. (گويندە)
 + ئادا: (۱) [ناو] لە زبانه كانى پروگرام
 نووسىنى كامپيوتهر. (زبان برنامه نويسى

كامپيوتر). (۲) خوشكى گەورە. (خواهر
 بزرگ)
 ئادبتور: [ناو] اتد؛ فد؛ لە كوردیدا ئەم وشە يە
 نىيە، كەرەستەى گۆپىنى كارەباى دوو
 تەرەفە بە يەك تەرەفە بە و لتائىكى
 كەمترەۋە. (آدبتور)
 ئادابور سووم: [ناوت] كۆى داب و دەستور؛
 دابونەريت. (آداب و رسوم)
 + ئادار: [ناو] شوپنەۋار. (جای بودن؛ نشانه)
 ئادار بەسەر پادارەۋە نەمان: (ب) ويژان بوون،
 ژېروژوور بوون؛ خاپوور بوون. (ويران شدن)
 + ئاداروك: [ناو] جەژنى سالى نوپى مانگى
 خاكەليۋە؛ نەوروژى دابى كۆن. (عيد نوروز
 قديمى)
 ئاداش: [ناو] ئابرا؛ براى گەورە؛ ئاوال؛
 دوست؛ ھاۋالى ھاۋمەرامى پامىارى
 وحيزبى؛ پەنگە لە ئاركاداش ويولداشى
 توركىيەۋە ھاتبىت كە ھەر بەۋ مانايە يە
 (آقاداتاش. رفيق)
 ئاداك: ئادا؛ دوورگە؛ پەلەپپىك وشكى لە ناو
 زەريادا؛ (جزيره)
 ئادامس: [ناو] فند؛ بنىشتى فەپەنگى. (آدامس؛
 سقز فرنگى)
 ئادانى: بە موفا بوون؛ بە كەلك بوون؛ بە سوود
 بوون. (پرسودى)
 ئادريس: [ناو] اتد؛ فد؛ شوپن، نيشانى؛
 ديارى كردنى جىگايىك بە وتە يان نووسين.
 (آدرس)
 ئادگار: [ناو] رەخسار؛ پوتەراك؛ قەلەفت؛
 سىما؛ بەژن و باللا. (شمایل)

ئادو: [ناو] خوښی؛ که یف؛ شادی (شادی)
 +ئادوډه: [ناو] (۱) بزارچن؛ بیله کان. (بیلچه
 وجین) نیره ژهن؛ داری بهینی دوو لولپ له
 مهشکه دا. (چوب بین دو دسته مشک)
 + ئاده: [ناو] تډه (۱) دوورگه، به شی له
 وشکایی نه زور گه وړه که ده وړانده وړه که ی
 ئاوه. (جزیره) (۲) جیناو بو مبینه. (ضمیر برای
 ماده) (۳) بزار. (وجین) (۴) ته له (تله)
 ئادهر: [ناو] ئازهر، ئاگر، ئاور، ئاهیر (آذر. آتش)
 ئادهر به رزین: [ناو] ت ئازهر به رزین، ناوی په -
 ره سته گه ییکی زه رده شتیانه. (نام
 پرستشگاهی است در دین زردشت.
 ئاده نگ: بیده نگ به، داده نگ، قور و قه پ.
 (ساکت شو)
 ئاده ی: داده ی، وشه ی هاندان (ها، زودباش)
 + ئادی: [بهند] ته ی، نه دی، به لی،
 نه ری. (بله)
 ئادینده: [ناو] کولکه زېړینه، که سکه سوور،
 کولکه پهن گینه، په لکه پهن گینه، نه ستوونه زېړ -
 ینه، که سکو سوور (قوس و قزح، رنگین کمان)
 + ئار: [ناو] (۱) یه که ی نه اندازه بو پیوانی
 زهوی و پانایی به رانیه به ۱۰۰ میکاب. (آر.
 برابر ۱۰۰ متر مربع) (۲) پاشگر: دیدار،
 کړپار، گرفتار، کردار، جووتیار. (پسوند)
 + ئارا: فته تډه [پاشگر] رازینه ر، چه من ئارا،
 مه جلیس ئار اتد: به ین (پسوند: آرا، میانه)
 ئاراد: حاله تی تامه زرویی و خولیای جنسی له
 هندی چه حیالندا (میل جنسی شدید در بعضی
 جوانان)
 ئارارات: ئاگر هات؛ ئاگر وهشان؛ گر کان؛

ناوی کیوی ئاگریداغ یان ئوغریداغ (آارات)
 ئاراس: (۱) نه سر؛ فرمی سک (اشک) (۲) ناوی
 چومیکه له سنووری ئیران و دهوله تی ئازه -
 ربایجاندا (رود ارس)
 ئاراستن: (۱) خسته پشت گوی. (پشت گوش
 انداختن) (۲) چاوگه [خه ملاندن. (آراستن)
 + ئاراسته: فته (۱) [ئاوه لئاو + ناو، بهر]
 رازاوه: دهق دراو، پوشته، ئارایش کراو، رازاوه،
 ته پویش. (آراسته) (۲) بهر و پروو
 ناردن؛ تیگرتن. (روبه کسی پر تکردن)
 + ئاراف: [ناو] نیر و ئاموور، ئارهق و نیل،
 ئاقیله و ماقیله، ئاکیله و ماکیله، ئیرهق و
 نیل (خیش)
 ئاراک: [ناو] ئاورگه، ئاته شگا (آتشکده)
 + ئارام: [ئاوه لئاو] و [ناو] [بهند] فته
 (۱) له چاوگه ی (ره م) ی ئاویستایه وه هاتووه
 به واتای پشو و ده رکردن و هسانه وه و
 بیهن و هدان (۲) کړ؛ نه سپایی؛ هی دی؛ هیمن؛
 هیواش؛ زیر؛ ئوقره؛ بی جووله؛ ئاسو وده؛
 له سه رخو؛ بیده نگ؛ ستار؛ شینه یی؛ نه سپه که
 ئارامه: شه و وړ نییه. (آرام) (۳) ناوی دهریای
 به رینی ئارام، له باکو و ره وه تا باشووری گو ی
 زهوی (دریای آرام) (۴) ناوه بو پیوان. (نام
 مردانه)
 ئارام بوون: [چاوگه، ت] هیواش بوون؛ بی -
 جووله بوون؛ هی دی بوون؛ ئوقره گرتن؛
 کړ بوون؛ له سه ر خو بوون؛ دامر کان؛
 داسه کنین؛ هیو بوون. (آرام شدن)
 ئارام بوونه وه: [چاوگه، ت] داسه کنین دوا ی
 توپه یی. هیمنایه تی دوا ی نا ئارامی؛ زیر

بوونهوهی منډال له گریان؛ هه دادان. (آرام
گرفتن)

نارام گرتن: [چاوگه، ت] ثوقره گرتن،

داسه کښن؛ هیور بوون؛ هه دادان، ژیربوونهوه؛

سرمهوتن؛ دامرکان. (آرام گرفتن)

نارام لی هه لگرتن: [چاوگه، ت] زور بو هینان؛

هه راسان کردن؛ بی ثوقره کردن؛ تهنگ پی-

هه لچنین. (بی قرار کردن)

نارامه ند: (۱) نهرامنه؛ فقهیر؛ بی ثنوا.

(نیازمند) (۲) [ئاوه لئاو] تارا تورکی واتا به یښ؛

مهند واتا ماو؛ نارامه ند واتا تیماسو؛ که سیګ

که له کاریکا دابمینی؛ ده سه وسان. (وامانده؛

درمانده)

نارامی: [ناو] (۱) نه سپایی. (۲) حاله تی

هیمنی؛ هیواشی؛ هیوری؛ بیډهنگی؛

له سه رخوی. (۳) نیوی قه ومیګی میژوی.

(۴) لقی له زیانګه لی سامی له روژ هه لاتی

ناوه پراست. (آرامی)

+ ناران: (۱) هان، (تحریک) (۲) ورد کردن؛

هاریښ. (خورد کردن؛ سودن) (۳) [ئاوه لئاو]

تووړه. (عصبانی) (۴) [ناو] گهرمه سیړ؛ نالان.

(گرمسیر)

نارانجا: [ناو] شوینی گهرمین؛ ناوی پیشوی

که رکوک. (نام قبلی کرکوک)

ناراندن: [چاوگه، ت] (۱) هاریښ؛ ورد کردن.

(خرد کردن. پودر کردن) (۲) کولاندنه وه. (به

درد آوردن و دستکاری زخم) (۳) هاندان.

(تحریک کردن)

نارا و قارا: [ناو، ت] نارام و قه رار؛ ثوقره؛

حه جمان. (آرام و قرار)

ناربابا: [ناو] کیویکه له باشووری شاری

بانه. (کوه آربابا؛

ناربه شک: [ناو، ت] چه خماخ؛ گیله نگیدهن که

به هاتن و چوونیک فیشه ک ده خاته بهر

خانی تفهنگ. (چقماق)

نارتاخ: نهو که سه یه به نه هینی شتی له

جیګاییک دهریښی. (کسی که یواشکی

چیزی را از جایی درآورد)

نارتروژ: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ نه خوشینی بهینی

جومگه و ئیسکه کانی بېرېهی پشت و سووانی

کرې کرکه ی بهینی دوو ئیسک. (آرتروز)

نارتزیه ن: [ناو] اند؛ فد؛ فرد؛ بهرانبه ری نه م

وشه یه له کوریدیدا نییه. بیري زور قوول؛ بیري

نارتزیه ن؛ بیري قوول تا مابهینی دوو تو ی

سه ختی زهوی که ئاوه که ی هه لده قولی و

نیازی به موټو پومپ نییه. (آرتزین)

نارتوون: [ناو، ت] تاته شخان؛ دوژه. (آتش

خانه؛ جهنم)

نارج: [ناو] جوړیک قامیشی گهرمه سیړ.

حه یزه ران. (خیزران)

نارچهن: [ناو] چه ناکه. (چانه)

نارخته: [ناو] سهنگ سواربوون له خه ودا؛

موټه که؛ نارختک؛ موټه؛ به خته ک.

(بختک؛ کابوس)

نارخچن: [ناو، ت] یکه لئاو ناره قچن؛ کلاوی ژیر

میژه ر. (عرق چین)

نارداف: [ئاوه لئاو] فیله باز؛ گزیکار؛ گزه ون؛

داوباز. (حیله گر)

ناردیښ: [ناو] (۱) هیله ک. (الک) (۲) [ناوی

بکه] که سیګ که نارد له هیله ک ده دا. (آرد

الک کن)

نارد ته قاندنه وه: [چاوگه، ت] نارد بیژتن. (آرد الک کردن)

ناردن: [چاوگه] هینان؛ هاوردن؛ ینان؛ هانین. (آوردن)

نارده مال: [ناوی تیکه لآو] بیلی ناردمالین له ناشدا. (آردوب)

ناردوو: [ناوت] (۱) ناوردوو. (گیاه نرم برای شعله ور کردن و گیراندن آتش) (۲) سووته مهنی وه ک دار و چیلکه وچه ویل و ته پآله. (سوخت)

+ ناردهبا: [ناوت] ناردهوا، تراوی ناردی جو و ناو بو دهباغی. (آرد جو آبکی برای دباغی)

ناردهباره: [ناوت] مزی یاریده دان له بارکردنی باره ناشدا که ناشهوان له ناش- هیری دهستی. (مزد بار کردن بار آرد)

ناردهبرنج: [ناوت] هارآوهی برنج. (آرد برنج)
ناردهتوو: [ناوت] توشسیرینی کوتراو. (آرد توت، توت کوبیده)

ناردهساوار: [ناوت] پیرخه نیله؛ ورده ساوار. (بلغور آسیاب شده)

ناردهشان: نارداویژ. (آردی که از کناره سنگ آسیاب می ریزد)

ناردهشیله: [ناوت] تراوی نارد و ناو. (مخلوط آرد و آب آبکی)

+ ناردهل: [ناو] (۱) سه ربازی که ته سب دهبا بو بالآدهستی. (۲) پاسهوان؛ یاساول. (آردل)
نارده لآووک: [ناوت] ناردی زور ورد که له ناو

قوولکهی ناشدا ده مینیته وه. (گرد آردمانده در گودال آسیاب)

نارده لاین: [ناوی تیکه لآو] ناردیژ؛ هیله ک. (الک)

نارده نوک: [ناوت] هارآوهی نوک. (آردنخود)
ناردی ته قیاوه: [ناوبه] ناردی بیژراوه؛ ناردی هیله ک کراو. (آرد الک شده)

ناردی هه شته رخان: [ناوی تیکه لآو]
ناردی تاییه ت بو دروستکردنی توشه و شیرینیات که سپوسه کی ته و او گیرابی. (آردبی سپوس)

نارزان: [ناو] نارده برپوش؛ ناردی- ساوار. (آردبلغور)
نارزه: نازه؛ نهو؛ جیناوی سیهم که سی می. (او، برای ماده)

نارزه ن: [ناو] نارگوشک؛ چنه؛ چهناکه؛
چهناوه؛ نه رزین؛ چهناکه؛ نارزینگ. (آواره)
نارزی: [ناو] سه رمایه ی تاییه ت. (سرمایه)
نارزی: [جیناوا] نازی؛ نهوان؛ بو نیر و می. (آنها برای نرموده).

نارزینج: [ناو] نارووک؛ ناریک؛ میچ. (سقف)
نارزین: ناژین؛ ناو بهردانه وه سه ر مهزرا یا زهوی به شینه یی و سه لیه. (هدایت آب به مزرعه)

نارشام: ناوی باوه گه وره ی داریووشی هه- خامه نشی. (اسم پدر بزرگ داریوش هخامنشی)

نارشتی: [ناو] تیر؛ تیری په یکاندار. (تیرپیکاندار)

ناپشه: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ کهمانی

ویلوون و کهمانچه و ویلوونسیل لیدان.
(آرشه)

+ نارقان: [ناو] بارئاش. (بار برای آسیاب)
+ نارگوون: [ناو] تهن دور. (تنور)

نارماز: [ناو] (۱) گزمووله. (تیلخه خاکی) (۲)
جهنجه پری ئاو هه لکیشان له بیر؛ جهنجه پری
کاریزه لکهن که خوولی بیر پی دهر دینن.
(چرخ چاه)

نارمانج خواز: [ئاوه لئاو + ناو، بک] هوگری به
ئامانج گه یشتن. (آرمان گرا)

نارمانج خوازی: [به ره همی چاوگه]
تایبه تمه ندیی نارمانج خواز. (آرمان گرای)
نارمین: نه هوهن؛ هیمن؛ رام کراو؛ رام بوو.
(رام شده)

ئارن: [ناو] ئیسقانی شه ویلکه. (آرواره)
ئاروار: [ناو] وشتری یه کسآله. (شتر یک
ساله)

ئاروان گرسکرن: [چاوگه، ت] بارئاش لیکردن؛
ئاروان هاپین؛ دانه ویلخه هوو پ کردن
(ورد کردن) (آرد آسیاب کردن)

ئاروانلوک: [ناو، ت] لوک؛ وشتری نیری
چوارساله. (شترنر چهار ساله)
+ ئاروانه: [ناو] ئارد؛ ئار. (آرد)

+ ئاروانه: [ناو] وشتری میوی چوارساله.
(شتر ماده چهار ساله)

ئاروان هوو پ کردن: [چاوگه، ت] بارئاش
لیکردن. (بار گندم را آسیاب کردن)

ئارایی: [پاشگر] رازینه ری؛ وهک: سفره ئارایی؛
سفه ئارایی؛ مه جلیس ئارایی. (پیواژه؛
آرایی)

ئاروده: [ئاوه لئاو + ژنی مالانگه پ؛ تیوه تلاو.
(بدکاره)

ئاروک: [ناو] کفته ی به برپیش و گوشت
چیکراو. (کوخته با بلغور و گوشت)
ئاروگوپ: [ناو، ت] ئال وگوپ؛ گوپنسه وه.
(تعویض)

ئارونه: له ئاو یستادا (ئه وارونه) هه یه به-
واتای: لاری؛ له فارسییدا (وارونه) هه یه به-
واتای سه ره ره وخوار یا بهراوه ژوو؛ بو ی هه یه-
له گهل ئارونه؛ به واتای لاری و کهچ پهوی له
پیشه ییک بن. (وارونه)

ئاروو: [ناو] (۱) هاروی؛ خه یار. (خیار)
(۲) ئاسمانه ی دهم؛ مه لاشوو. (کام)

+ ئارووشک: [ناو] باویشک؛ بایشک؛
باووشک، دهم کردنه وه خو نه خواز له کاتی
بیئاقه تی و خه والوویدا. (خمیازه)

ئاروشه: [ئاوه لئاو] (۱) بزوز؛ سه ربزیو؛ نا ئارام؛
بی ئوقره. (نا آرام) (۲) [ناو] ئاروشه؛ شه ویلکه؛
لاجانگ. (آرواره)

ئاروک: [ناو] ئاریک؛ (۱) میج. (سقف) (۲)
[ناو] کفته ی برپیش و گوشت. (شامی کباب)
ئارویس: [ناو] وریس؛ گوریس. (طناب
ضخیم از مو)

ئاروین: [ناو] تاقیکردنه وه؛ نه زموون؛
ئیمتیحان. (آزمون)

ئاره: [ناو] ئارد. (آرد)

ئارهای: [ناو] (۱) ژانیکی هه میشه یی له
له شدا. (آزار) (۲) تووشی دهر دیسه ری هاتن.
(دچار دردرس شدن)

ئاره بانه: [ناو] ئه رابه؛ گاری. (ارابه)

+ ئاره زوو: [ناو] تاسه؛ بىر؛ دل بۇچوون؛ قىين؛
 قيان؛ حەز. (آرزو)
 ئارەزوو بەدل مان: (ب) نامورادى. (ناكامى)
 ئارەزوو بە گوپ بىردن: بە نامورادى مردن. (آرزو
 بە گور بىردن)
 ئارەزوو كىردن: [چاوغەي تىكەلاو] ئىشتيا كىردن؛
 ئارەزووى گە يىشتن بە دلخواز؛ مەيل و
 تامەزرووى كىردن. (آرزو كىردن)
 ئارەزوو ھاتتەدى: بەراۋەردە بوونى ئارە زوو؛
 بە ئارەزوو گە يىشتن. (اجابت آرزو)
 ئارەزووى خاۋخە يالى خاۋ؛ ئارەزووى بېھوودە.
 (آرزوى محال)
 ئارەزووى دوورودرىز: ئارەزووى درىز خايەن
 و دژوار. (آرزوى دور و دراز)
 ئارەسە: ئافەرىن. (آفرين)
 ئارەش: [ناو] ئارەقە. (عرق تن)
 + ئارەق: [ناو] ئاموور؛ ئاقىلە؛ باسكىش؛
 ئېرەقە؛ ئامبوور؛ ئېلەقە؛ ئەمبوور؛
 ئاكيلە. (قطعه دراز خيش)
 ئارەق پىكرىد: [چاوغەت، (ب) ھىلاک-
 كىردن؛ (۲) خەجالت كىردن. (كنايە از خسته يا
 شرمندە كىردن)
 ئارەق جوش: [ناو، ت] ئارەق سووت؛ زىپكەى
 ورد بە ھوى تاوئيدان و ئارەق كىردنى پىستى
 لەشەو. (عرق سوز؛ جوش زدن بعلت عرق
 سوزشدن)
 ئارەقچىن: [ناو، ت] (۱) بەروولە دارىكە
 دەيكەن بەنيو كونى لووتى كەل يان وشتىردا
 بو ئارام كىردنەو. (پاكىشانى. (مھارشتىر) (۲)
 كلاوى ژېرمەندىل. (شب كلاه)

ئارەق چىناو: [ناو، بەر] [ئاو، لئاو] (۱) كە سىك
 ئارەقى وشك بوويىتەو. (خشك شدن عرق)
 (۲) (ب) لە كاردەرھاتوو. (كار آزموده)
 ئارەق خور: [ئاو، لئاو، بىك] كە سىك كە ئارەق
 دەخواتەو؛ مەى خور. (عرق خور)
 ئارەق خورى: [ناو] كارى ئارەق خور؛ مەى-
 نوشى. (عرق خورى)
 + ئارەق دەرمان: [چاوغەت، ت] ئارەق كىردن؛
 (۱) لەگەرمادا يا بە ھىلاكبوون. (۲) لە شەرم
 و خەجالت دا عارەقى شەرم
 دەرمان. (عرق كىردن)
 ئارەق پزاندن: [چاوغەت، (ب) ۱] زەحمەتى زور
 لە پىناوى كاريكا كىشان. (۲) ئارەق پىشتن بە
 ھوى ھىلاكىيەو. (عرق ريختن)
 ئارەق سووت: [ناو، ت] ئارەق سووز؛
 سووتانەو. پىست بە ھوى ئارەقى زور
 كىردن بە تايىتە لە ژېر باغل و بەينى پان،
 لە ئىنسانى قەلەودا؛ ياسووتانى بەينى پاى
 مىندال لە بىشكەدا بە ھوى مىز كىردن بە
 خويىدا؛ (عرق سوز)
 ئارەق سەگى: [ناو، ت] فد: (ب) ئارەقى-
 كىشمىش يا ئارەقى دەست سىزى ھەرزان-
 بايى. (عرق سگى)
 ئارەق فروش: [ناو، ت] مەى فروش. (مى
 فروش)
 ئارەق كىشان: [چاوغەت، ت] ئارەق گىرتن لە
 ھەلمى، كولاندنى ھەندى گيا يا لە ميوەى
 گەرپاۋە يا نىشاستە يىك كە بوو بە گولوكوز و
 پاشان بە ئەلكول. (عرق گىرى)
 ئارەق كىشى: [بەرھەمى چاوغە] كارى

ئارەق دەرھېنان و ئارەق گرتن. (عرق
كشى)

ئارەق گرتن: [چاۋگەت] ئارەق كېشان.
(عرق گرتن)

+ ئارەقگىر: [ناۋەت] (۱) ژېر كراس. (زىر
پىراھن) (۲) جلى ژېر زىن. (نەمد زىن)

(۳) كارى كەسپك كە ئارەق دروست
دەكا. (كسى كە عرق دروست مى كند)

ئارەقى جاترە: [ناۋەت] ئارەقى كە لە

نەعنای كېۋى دەگىرېت و بو زگىئىشە
باشە. (عرق نەنا)

ئارەقى دار: [ناۋەت] ئارەقى چىۋ؛ ئارەقى كە
ئەسەدئەستىك و ئەلكول مېتېلىكى تېدايە و

ژەراۋىيە و كەمى پارافىن و نەفتالېن و
فىنولى تېدايە؛ خواردنى دەبېتە ھۈى مەرگ

يان كۆيرى. (الكل چوب)

ئارەقى رەشوشىن دەردان: [چاۋگەت] (ب)
زور ھىلاك بوون. (كنايە ازخستكى بىيار)

ئارەقى رەشوشىن رشتن: [چاۋگەت]

ئارەقى رەشوشىن كردن؛ يا دەردان (ب) زور
ھىلاك بوون. (كنايە ازخستكى بىيار)

ئارەقى شاتەرە: [ناۋەت] ئارەقى كە لە

شاتەرە دەگىرى و دەۋاى ھەندى
نەخوشىنە (عرق شاتەرە)

ئارەگۆز: [ناۋەت] ئارەگۆز؛ ئال وگۆز.
(تعويض)

ئارەمووك: [ناۋەت] گامېشى نەزىر نەمىۋ.
(گامېش نەزىر و نە مادە)

ئارەمەت: [ناۋەت] دارپۇرە. (رىختە گر)

ئارەمو: [ناۋەت] عەرەب. (عرب)

ئارەمى: عەرەبى. (عربى)

+ ئارى: [ئاۋەلناۋ] گەۋرە؛ بەختىار؛ مەزن.
(بىزىرگ)

+ ئارىيا: [ناۋەت] (۱) بەشى سەرە كىيى مېلۇدىيىكى
ئوپېرېيە. (قىسمت آھنگىن اپرا) (۲) دەنگى

تاكە كەسى ئاۋاز لە ئوپېرا دا. (ئاۋاز تەك نەفرە
اپرا) (۳) مەلەبەندى ئاگر (جاگىگە آتش) (۴) نە-

تەۋەى نىشتەجى بوۋى كۆچەرى سېى
يېستەكانى ھېند و ئوروپايى لە پەناى كېۋى

ئارارات (ئاگرېداغ) و باكوورى ئېراند. (نژاد آريا)
ئارىيى: [ئاۋەلناۋ] ئاۋ تېرەكە

پەيۋەندىان بە نىژادى ئارىاۋە ھەيە. (آريايى)
+ ئارىخ: [ناۋەت] دارتار؛ دارىكى درىژە لە ئەرەبە

دا. (چوب بلند اربابە)

+ ئارىز: [ناۋەت] (۱) تەپ؛ تەپۈلكى بەرز.

(تپە) (۲) بەرېز؛ گەۋرە؛ مەزن. (بلند مرتبە)

ئارىش: [ناۋەت] ھوش. (هوش)

ئارىشەن: (۱) [ناۋەت] لە ئاۋىستادا ھاتوۋە، ئارى؛
ئاگر + شەن: ژيان [ئاۋورى ژيان (آتش و گرمى

زندگى) (۲) [ئاۋەلناۋ] بەھۈش؛ بەۋرە.
(باهش)

ئارىك، ئارووك؛ مېچ. (سقف)

ئارىكارى كردن: [چاۋگەت] كۆمەك
كردن. (كمك كردن)

ئارىكارى ويستن: [چاۋگەت] كۆمەك
خواستن. (كمك خواستن)

ئارېن: ھارېن. (خرد كردن)

ئارېن دار: [ناۋەت] ئالۋودار؛ دەستەكى

خانۋو. (تېر چوبى سقف)

ئارېنگ: [ناۋەت] مەلەشۋ؛ مەلەزە؛ ئاسمانەى دەم.

(سقف دهان)

نارینهک: [ناو]ئاگاداری. (آگاهی)

+ ناز: [ئاوهلناو + ناو] (۱) هیژ؛ وزه؛ ساغ؛

قهوهت. (قدرت) (۲) پاست و دروست؛ ساده؛

گورج و گول. (درستکار) (۳) [ئاوهلناو] دژوار؛

چه توون؛ سهخت. (سخت؛ دشوار)

ناز: [ناو] ف. مشه: (۱) تهماح (۲) زیکیه

دهموچاو؛ جوانه زمه. (۱. آز. ۲. جوش جوانی -

سروصورت)

+ نازا: [ئاوهلناو] دلیر؛ گه پناس؛ خورت؛

به جور نهت؛ شیردل؛ خوشمیر؛ گوستاخ؛

به جهرگ؛ چاف سوور؛ سهله حشور؛

جهنگاوهر؛ بیباک؛ بهزات؛ نه گید؛ میرخاس؛

پهند؛ به جور یوزه؛ مهرد؛ دل قایم؛ لیھاتوو؛

خیرا؛ ژیهاتی؛ زرینگ؛ گورج و گول له کاردا؛

شوجاع. (تترس. شجاع. جنگاور؛ سلحشور؛

بیباک.) (۲) [ناو] له (نه عزای) ئارهو بهوه هاتوه -

ته نیو زمانی کوردی واتا: نهندام؛ هه ندیجار -

واتای گشت، هه موو، ده دا وهک: نازای نه -

ندامم دیشی؛ هه موو نهندامم دیشی. (اعضا؛

همه) (۳) ساغ؛ بی عیب؛ دژی پووچ؛ گوژی

نازا. (سالم؛ بی عیب)

+ نازاجهوت: [ناوت] توپخلی ژیرهوهی به پروو.

(پوسته داخلی بلوط)

+ نازاد: [ناو، ئاوهلناو] فد: (۱) سیفهتی

سهول؛ (سهولی نازاد) فهزای نازادی

پامیاری؛ سنوری نازاد، دوو کاژیر وه ختم

نازاده؛ له غه نازادم، شوغلی نازاد؛ هه وای -

نازاد؛ سهری ته ناهه که نازاده؛ چوونه ناو نهو

هوله بو هه موو کهس نازاده؛ له زیندان نازاد

کرا؛ گهر دنم نازاد که؛ نیوی پیاوانه؛ نازاده ری.

(آزاد) (۲) په ها؛ وپل؛ به ره لا؛ سه ره خو. (ب)

ئافره تی که خوی دانه پوخی

وشهرم نه کات له پروو داپوشین. (آزاد)

- نازاد بیرری: [ناو] شیوهی بیر کردنه وه دوور له

باوه پری سونته تی یان به رچاوته نگی. (آزاد

فکری؛ آزاد اندیشی)

- نازاد فکر: فد: [ئاوهلناو] نازاد بیر. (آزاد

اندیش)

نازاد فکری: [ناو] نازاد بیرری. (آزاد اندیشی)

نازاده: فد: (۱) [ئاوهلناو] دوور له ههر

په یوهندی و سه رشوپیهک له بهرانبهر ههر

جوړ ملهوپیکدا. (۲) دوور له تهسک بینیی؛

خاوهن په وشتیکی جوامیرانه. (آزاده) (۳) سه -

ربهسته. (آزاداست)

نازادی خوازی: [بهره می چاوگه] (۱) ویستی

که سانییک که ئاواته خوازان ژیر چه پوکه ی هیچ

ملهوپیک نه بن. (۲) ویستی نازادی -

خواز. (آزادخواهی)

نازادی کاتی: له زیندان بهردانی بهندی بو

ماوه بیکی دیاریکراو. (آزادی موقت)

نازادی مال و مهسکه ن: فد: مافی

هه لیزاردنی مال و خانوو، هه رهوها مافی

به رگری له وه ژوور که وتنی کهسانی دیکه.

(حق انتخاب خانه ومسکن داشتن)

+ نازار: فد: [ناو] (۱) نهشکه نهجه؛ دهر؛ ژان؛

ئیش؛ پهنج؛ تالو؛ کویره وهری؛ عه زیهت.

(آزار) (۲) نه خوخی. (مرض)

نازاردهر: [ئاوهلناو + ناوبک] فد: (۱)

داوخوازی نازار پیگه یانندن؛ سادیست.

(آزارگر؛ سادیست) (۲) ئەشكەنجەگەر.

(شكنجە گر)

ئازارەباریکە: [ناو، سیل. (سل)

ئازارەمریشک: [ناو، ت] دەردەمریشک.

(مرض مرغ مانند نیو کاسل)

ئازاسەر: [ئاو، لئاو] سەر بەست و ئازاد؛

هەرزان. (آزاد؛ ارزان)

+ ئازایەتی: [ناو، بەرھەمی چاوەگە] بە جەرگی؛

خورتی؛ بی ترسی؛ جوامیری؛ چاقسووری؛

پەکیشی؛ زانداری؛ خیرایی؛ گورج و گۆلی

لە کاردا؛ لێھاتوویی. (دلیری؛ شجاعت)

ئازتەک: زبان و ئەندامگەلی قەومی

سوور پیستانی میکزیکسی. (زبان و اعضای

قوم سرخ پوست مکزیکی)

ئازرگان: شاری ئەرزنجان. (ارزنجان)

ئازرەنگ: [ناو] (۱) چەخماخە؛ بەرقی

هەورە تریشقە. (آرخش) (۲) رەگی ئاورین؛

شولەیی دریزی ئاور. (رگە آتش)

ئازمەند: [ئاو، لئاو] قەت ف. مشە: تەمە عکار؛

تەماحکار (آزمند)

ئازنچ: [ناو] خانووی بەردی یەک قاتی.

(خانە یک طبقه سنگی)

+ ئازوبەزە: [ناو، ت] دەین؛ ئازوبەزەت وەئە-

ستۆم؛ دەینت وەئەستۆم. (دین. گناہ)

ئازوگۆیز: [ناو، ت] ئاروگۆیز؛ گۆپینەوہ؛

گوازتنەوہ لە جیگاییک بو جیگاییک تر.

(نقل مکان.)

ئازوہەر: [ئاو، لئاو] تەماحکار؛ زگبرسی؛

چاوبرسی؛ موحتاج. (آزمند)

ئازە: [جیناو] ئەو بو می. (او برای جنس مادە)

ئازەر: قەت [ناو] (۱) ئاور ئاگر. (آتش) (۲)

ئاوی سیھەم مانگی پاییزی سالی

هەتاوی. (آذر ماه) (۳) ئاوە بو ژنان. (نامی

زنانه)

ئازەربایجان: قەت قەت [ناو] دوو هەریمی

پوژ ئاوی باکوور لە ئێران کە کورد و

تورک نشینە. (آذربایجان)

ئازەر مە: [ئاو، لئاو] لاو؛ جەحیل؛ گەنج؛ عازە-

و. (جوان)

ئازەرھۆشەنگ: لەقەمی ئەوھلین پیغەمبەری

پارسىيە کانه کەناوی (مەھاباد، مەتاباد) بووہ.

(لقب اولين پیغمبر پارسىيان است بنام مهاباد)

ئازەری: قەت قەت (۱) [ئاو، لئاو] (ناو)

پیوھەیدار بە ئازەربایجانەوہ. (آذر

بایجانی) (۳) ئازەربایجانی؛ جەماوەریکی کە-

ونارا بوون کە لە ناوچەیی ئازربایجان نیشتە-

جی بوون و زمانیان ئازەری بوو لە زەمانی

مەغولدا زمانیان تیکەل زەمانی ئورال ئالتایی

بووہ و زەمانی تورکیکی لی

پەیدا بووہ. (آذربایجانی)

ئازەرین: قەت (۱) لە سەخلە تابوون؛ لە

ئازاردابوون، (۲) [ئاو، لئاو] ئاورین. (آذرین)

ئازەو: [ئاو، لئاو] عازەو؛ عازەب؛ جەحیل.

(جوان)

ئازین: [ناو] دەستوور؛ شیوہ. (متد؛ شیوہ)

+ ئازال: [ناو] (۱) ئاشغال. (آشغال) (۲) شتی

بەکەلک نەھاتوو و جیگر. (اسباب بی

ارزش)

ئازک: [ناو] ئازنگ؛ بادامە کیویلە. (بادام

کوهی)

ناژ کردن: ناژ نکردن.

ناژ نکردن: [چاوه، ت] (۱) ناژین کردن. (آب
بستن به مزرعه) (۲) بیراز کردن به رد یان هر
شت. (آجکاری)

ناژنگ: [ناو] ناژک؛ بادامی کیوی. (بادام
کوهی)

ناژنه: [ناو] (۱) بنچکیکی پرساقه ته بو
ناخینی سه ر پوچن. (پته پر شاخ و برگ) (۲)
چیلکه ییکه بیخی ددانی بی پاک ده که نه وه.
(خلال دندان)

(۳) توپزی په رو یا خوری که زستانان له
سه رکونی پوچن دایده نیښ. (گلوله ای از
پارچه برای سرپوش درب روزنه پشت بام)
+ ناژنښ: ناژن کردن؛ ناژن چاوه گی
کورتکراوه ی (ناژنښ). (خلاندن؛ خلال کردن)
ناژوان: [ناو؛ یک] (۱) لیخوپړښ. (رانښ) (۲)
لیخوپړ. (رانده)

ناژوتن: [چاوه، ت] (۱) پادان؛ بلاو
بوونه وهی ناژل به دهشت و سه حرادا.
(پخش کردن) (۲) ناژووتن؛ لیخوپړښ؛ ژه نښن.
(رانښ و تکان دادن)

ناژوتی: زمویی کیلراو؛ شیوکراو. (زمین
شخم زده)

ناژودان: (۱) هه لکوتانه سه ر. (حمله بردن)
(۲) شهو له وهی ناژل له کیو (در شب چرانښ
گله در صحرا)

ناژه لدار: [ئاوه لئاو، ناو] خواهن
ناژه ل؛ حیواندار. (گله دار)

ناژیر: فد: (۱) [ناو] هوشیار که ر؛ دهنگی
خه به ردار کردن وهی جه ماوهر وهک؛ ناژیری

(خه تهر؛ نامبولانس؛ ناوړ کوژ) (صدای آژیر)
(۲) [ناو] ناوی که ره سته ی هوشیار که ر و
ناگاهه ر له مه ترسی. (آژیر) (۳) [ئاوه لئاو] ژیر؛
زیره ک؛ تیگه یشتوو؛ عه قلدار. (عافل، فهمیم)

+ ناژین: به شیینه یی ناو کردنه ناو زموی.
(آبیاری کردن)

+ ناښا: (۱) نه و هخته؛ نه و کاته، نه و سا.
(آنوقت) (۲) ناښ. (آسیاب) (۳) پاشگر نه وهک؛
مینا. (مانند)

+ ناښار: [ناو] نه م وشه یه کوۍ (نه سه ر) ی
فارسییه به واتای بانډوړ به لآم وه کوو (موفره -
د) له کور دیدا که متر به کار دیت و به شیوه -
ی (کو) له نارموی و فارسییه وه و هر گیراوه به
واتای شوینه وار و جی په نجه؛ کارگه لی هونه -
ری که ده خولقیټ یان له پاش که سیک به -
جی ده مینۍ؛ ناسه وار. (آثار)

ناښاره: [ناو] نه ستیره. (ستاره)
ناښاره زله [ناو، ت] نه ستیره ی پوژ. (ستاره
صبحگاهی)

ناښامی: فد: [ناو + ئاوه لئاو] (۱) خه لکی
ناښام له هیند. (اهل آسام) (۲) لقی له

زبانی هیند و نوروپایی. (زبان هند و اروپایی)
ناښان بوون: [چاوه، ت] ناښانی؛ ساکار بوون؛
هیسان بوون؛ ساناهی. (آسان بودن)
ناښان بژیو: [ئاوه لئاو + ناو، یک] خواهن ژبانی
ساکار و ساده. (دارای زندگی ساده)

ناښانتی: زبان و نه ندامانی قه ومیکی
نه فریقایی په ش پوستانل. (زبان و اعضای
جماعتی از نژاد سیاه پوستان آفریقایی)
ناښانسور: فد: فرد: [ناو] نامیری کاره بایی بو

سه ره که وتن و چوونه خواره وه له خانووی
 بلیندا. (آسانسور)
 ئاسانسورچی: [ناو] بهرپرسی ئاسانسور.
 مسئول آسانسور
 ئاسانی: [به ره هه می چاوگه] سانه هه؛
 ساناهه، هاسانی؛ بارسو وکی؛ بی
 گیر و گرفت. (آسانی)
 ئاساوبه تال: کئاش به تال. (آسیاب خلوت)
 ئاسایش: [ناو] فند: پیک خراوی بهرپرسی
 هیمنی له هه ریمی کوردستانی عیراقی
 فیدرال. ئاسایشست: هیمنی؛ رهحه تی؛
 ئاسوده یی. (آسایش)
 ئاسایش خواز: [ناو، بیک] فند: ئاسوده خواز؛
 رهحه ته لهو؛ ئاسایش خواز؛ هیمنی
 خواز. (آسایش طلب)
 ئاسپرین: [ناو] اند؛ فند؛ فرد؛ تد: (۱) ده
 رمانیکی ئازار بهر و ئازار شکین. (۲)
 تیزاوی (ئه سید) سالیلیک. (آسپرین)
 ئاست: (۱) ئاغا؛ جه ناب؛ ئه میر. (جناب) (۲)
 حاست؛ حاس؛ حان؛ حاند؛ پرو به پرو؛ من له
 ئاستی تو هیج نیم؛ من له چاو تو (له حان تو)
 هیچ نیم. (مقابل)
 ئاستانگ: [ناو] ئاسته نگ؛ زهحه مه ت؛
 ده ردیسه ر؛ ته نگ و چه له مه؛ له ته نگ و
 ته نگانه دا بوون. (گرفتاری)
 ئاسته: [ناو] تو مار. (طومار)
 + ئاسته پ: [ناو] هه وه له پهنگی ژیر سازی تابلو
 بو نیگار کیشی. (رنگ آستر)
 ئاسته پ کیشان: فند: [چاوگه ت] (۱) په نگ
 پیاسا وینی هه وه له ده ست له ژیر په نگ

ئه سلیدا. (آستر کشیدن) (۲) ژیر سازی. (زیر
 سازی)
 ئاسته پ کیشی: [ناو به ره هه می چاوگه] کاری-
 ئاسته پ کیشان. (آستر کشی)
 ئاسته م بین: [ناو] هه ور بین؛ زه په بین؛ گه رد بین.
 (ذره بین)
 ئاسته ی جیا: به جی هیشتن؛ لیگه پان؛ ده ست
 لی هه لگرتن. (جا گذاشتن)
 ئاسفالت: [ناو] ئیسفالت؛ قیر تاو. (آسفالت)
 ئاسکاریس: [ناو] کرمی ریخو له. (آسکاریس)
 ئاسکانی: [ناو] جوړیک هه له په رین.
 (نوعی رقص)
 + ئاسکول: (۱) نیوی ئافره تانه. (نام زنانه) (۲)
 ئاسکی چکوله؛ ئاسکوله. (آهوی کوچک)
 ئاسکه زپرینه: [ناو] ئاسکوله ی چیکراو له
 زهنگیانه. (آهوی بافته شده از منجوق)
 ئاسکه که تیره: [ناو، ت] ئاسکی می که شاخی
 هه بیست. (آهوی ماده شاخدار)
 ئاسکه نیر: [ناو] ئاسکی نیر؛ ئاهووی نیر.
 (آهوی نر)
 ئاسکی تاتار: [ناو، ت] ئاسکی موشکی. (آهوی
 مشک)
 ئاسکی خه تایی: [ناو] ئاسکی موشک دار؛
 ئاسکی مه له بندی خه تاوخته ن. (آهوی ختا)
 ئاسکی موشکی: [ناو] ئاسکی که له ژیر
 زگیدا کیسه ییکی پر له عه تری بوون خوشی
 هه یه. (آهوی تاتار؛ آهوی مشکین)
 ئاسکی می: مامز. (آهوی ماده)
 ئاسم: [ناو] نه خوشینی نه فه س ته نگ؛ ئازاری
 ته نگه نه فه سی. (آسم)

ټاسمان جل: [ټاوہ لټاو] لات و بیکاره و فقیر
 و بیمال؛ ټاسمان لیفی زهوین دوشه که (لات
 و بیکاره و بیسامان)
 ټاسمان پروخان: [چاوگه، ت] بو پروو داویکی
 سهیر و سهمهړه ده لټن، (آسمان خراب شدن)
 ټاسمان قلیش: [ناو] بینای زوربه رز، (آسمان
 خراش)
 ټاسمان کولہ که ی دموۍ: بو کاری زور سهیر
 و سهمهړه یا دروی زور زل وهک نهوه وایی
 که ټاسمان پروخیڼی ده لټن، (حیران ماندن)
 + ټاسمانی: [ټاوہ لټاو] عاسمانی، ههرچی
 گریډرو به ټاسمانه وه هبی، کتییی ټاسمانی؛
 نه دای ټاسمانی (آسمانی)
 ټاسمی: [ټاوہ لټاو] تووشی نازاری ټاسم هاتوو.
 (آسمی)
 ټاسنبر: [ناو، بک] ههر شت که بتوانی ټاسن
 بیرټ؛ مشاری ټاسنبر. (آهنبر)
 ټاسن پښ: [ناو] ټاسن کیښ. (مغنطیس)
 ټاسن پښی کاره بایی: [ناو] میله ټاسنی به ناوی
 تهوهره؛ که به دهوړییدا به سیمی تایهت
 سیم پیچی کرابیت و جهره یانی کاره با له
 سیمه که دا نهو ټاسنه ده کاته ټاسن پښ.
 (آهنربای الکتریکی)
 ټاسن کوت: [ناو، ت] ټاسنگهر. (آهنگر)
 ټاسنگهری فذ: (۱) [ناو، بهرهمه چی چاوگه] کاری
 ټاسنگهر. (آهنگری) (۲) [ناو] کارگای
 ټاسنگهری؛ ټاسنگهر خانه. (کارگاه آهنگری)
 ټاسنوکه: [ناو، ت] پارچه ټاسنی بچووک. (آهن -
 کوچک)
 ټاسنه لټان: [ناو] کانی ټاسن؛ زه وینی که ټاسنی

زور بیت. (معدن آهن)
 ټاسنی سارد کوتان: (ب) ټیسی بی موفا کردن؛
 ټیسی بی که لک کردن. (آهن سرد کوبید)
 ټاسنی گالوانیزه: [ناو] ټاسنی که پروکیښ
 کرابی به پوچ (فافون) و ژنگ ناهینیت. (آهن -
 گالوانیزه)
 + ټاسو: ناوه بو پیانوان. (اسم مردانه)
 ټاسوری: [ټاوہ لټاو + ناو] پیوه نیدار به
 ټاسوریه وه؛ قهومیکی سامی نیژادن که له
 پروژهلټی ناوه پراست ده ژین؛ خهت و زمان و
 نه دمانی نهو قهومه. (شاخه قوم سامی؛ خط
 و زبان و افراد آن قوم)
 ټاسوگا: [ناو، ت] جیی ته ماشا کردن؛ کهل و
 بهر زایی په راویزی عاسمان؛ بهر چاو؛ جیگای
 مانگ دوژینه وه له نهو هل و ناخری مانگی -
 پرمه زاندا له دهم
 ټاسو. (دیدگاه)
 ټاسون: [ټاوہ لټاو] ټاسان. (آسان)
 ټاسووده حال: [ټاوہ لټاو، ت] خاوه نی
 ژیا نیکی ټاسووده؛ خاوهن حاله تی هیمنی و
 بی گیر و گرفتگی؛ له نارامشدا. (آسوده حال)
 ټاسووده خه یال: [ټاوہ لټاو] (۱) خاترجه م؛
 نه رخه یان؛ دلنیا. (مطمئن) (۲) بی خه م.
 (آسوده خاطر)
 ټاسووده کردن: [چاوگه، ت] له گیر و گرفتگی
 یان له نازار نه جاتدان؛ هیمن کردن (آسوده
 کردن)
 ټاسووده گهری: فذ: [ناو، بهرهمه می
 چاوگه] حاله تی، له په حه تی و ټاسایشدا بوون؛
 له نارامیدابوون. (آسودگی)

ناسو و گه: [ناوت] ته پو لکه و ناسو گه ی
 په راوړزی عاسمان. (تپه. افق)
 ناسوو: [ناو] روښنایی؛ ناسو سو ما پرووناکی.
 (روښنایی)
 ناسوینه: [ناو] سوړانی؛ فه قبیانه. (سراستین
 بلند)
 ناسه پ: < ناسته پ. (آستر)
 ناسه پ لیف: [ناوت] ناسته پ لپفه؛ پرووه لیفه.
 (آستر لحاف)
 ناسه لآبون: [چا و گه] ته به دیهاتن؛ په یدابوون؛
 خویا بوون. (پدید آمدن)
 ناسه نه ره ی: داهیشتن؛ رو هیشتن؛ شو پ
 کړدنه ووه. (اویزان کردن)
 ناسه وان: ناسه وان. (آسیابان)
 ناسی: عد: (۱) [ناو+ ناوه لآناو] زمانی تاقمی
 له خه لکی قه ووقاس. (زبان عده ای در
 قفقاز) (۲) وه پز؛ ناسی بوون؛ حالته ی به ته-
 نگ هاتن؛ به ته نگ هاتن. (عاصی)
 ناسیاو ته سپی: [ناوت] ناشی که به و لاخ
 ده گه پرت. (آسیابی که با الاغ می چرخد)
 ناسیاو بازی: [ناو] ناشه به ته نه خوره؛
 (گه مه یی کی مندا لآنه). (آسیاب بازی)
 ناسیایی: [ناوه لآناو+ ناو] په یوه نندیدار به
 ناسیاوه؛ خه لکی ناسیا. (اهل آسیا)
 ناسی بوون: [چا و گه] ته [عاصی بوون؛ حاسی-
 بوون. (۱) حاسی یه که هاتن؛ تووش یه که-
 بوون. (بر خورد ناگهانی) (۲) به ته نگ هاتن؛
 وه پز بوون. (عاصی شدن) (۳) سهر بز یوی و
 که له ووه کیشی و نافه رمانی کردن. (نافرمانی-
 کردن)

+ ناسیده: [ناو] کووکی. (کوکو)
 ناسیو: [ناو] ناسیو؛ زهره؛ سه ده مه. (صدمه)
 ناسیو دیتن: [چا و گه] ته سه ده مه دیتن؛ زهره
 پیگه یشتن؛ تووشی خه سار بوون؛ زهره ی
 مالی و له شی پیگه یشتن. (آسیب دیدن)
 ناسیو لیدان: [چا و گه] ته چزه لیدان؛ زهره
 پیگه یاندن. (آسیب زدن)
 ناسیو ناسی: [ناو، بهر ه می چا و گه] زانیاری
 به راوهردی زهره و زیانی که لهش له زام یا
 له نه خوشی پیی ده گا و هوکاره کانی. (آسیب
 شناسی)
 + نا شاخه: [ناو] تده نا شاخه؛ لای خواروو؛ شتی
 په ست؛ نه وی؛ له تور کییه ووه هاتووه. (پائین)
 نا شاردن: [چا و گه] ته [دا شاردن؛
 حه شاردن. (پنهان کردن)
 نا شاریا: [ناو، بهر] شاردراوه؛ پیوار بووگ؛
 دا شاریاو. (پنهان)
 نا شام به خیر؛ شه به خیر؛ له نا خشام به خیر؛ یان
 نا غشام به خیری تور کییه ووه هاتووه واتا:
 نیواره یی کی درهنگ به خیر. (شب بخیر)
 نا شباز: [ناو، بک] نا شپه ز. (آشپز)
 + نا شپه تال: (۱) هاوار کردنی ناسه وان بو
 مشته ری (ب) ناش دان ی نیبه وهرن بو ناش
 لی کردن. (مشتري صدازدن آسیابان) (۲)
 نه ندامی حیز به که بلا و ه یان کرد و به جاریک
 نا شبه تالیان کرد؛ ده ستیان لهو کاره هه لگرت.
 (از هم پاشیدن)
 + نا شپه زی: فد: [ناو، بهر ه می
 چا و گه] زانیاری له چیشت لیان؛ هه روه ها؛
 هونه ری نا شپه زی؛ وانه ی نا شپه زی؛

پیشه‌ی ناشپه‌زی؛ له هیندی ناوچه ده‌لین
ناشپیزی که لام وایه هه‌له‌یه چونکا ناش یا
چیشت وه‌ک نان له قالب نادریت یان پان
ناکریته‌وه و ناپیزیت. (آشپزی)

ناشتکردنه‌وه: [چاوگه‌ت] پیک‌خستن و پیک
هینانه‌وه‌ی دوو یا چند کهس که نیوانیان
ناخوش بووبی. (آشتی دادن)

ناشتیخوازی: [ناوبیک] فد: (۱) مه‌یل

به ناشتی؛ مه‌یل به ناشتوونه‌وه؛ مه‌یل به
ناشت کردنه‌وه. (۲) ویستنی سولج و مه‌سله-
ت و هیمنایه‌تی. (آشتی طلبی)

ناش چیکردن: [چاوگه‌ت] (۱) چیشت
دروستکردن. (آش درست کردن) (۲) ناسیاو
چاک‌کردن؛ ناسیاو دروستکردن یا
دروستکردنه‌وه. (آسیاب درست کردن)

ناشخال: [ناو] زبل؛ (ب) پیای‌ئاکارخراپ؛
شتی خراپ و بی‌که‌لک. (آشغال)
ناشخالدان: [ناو] زبلدان. (زباله دان)

ناشخالی: [ناو] فد؛ کارگه‌ری شاره‌داری که
پروژانه زبلی مالان به سه‌یاره یا عه‌پابه ده‌پاته
ده‌روه‌ی شار. (آشغالی)

ناش خوری: فد: [ناو] (۱) ده‌فری گه‌وره‌ی
ناش تیگردن. (۲) کاسه یا پیشده‌ستیکی ناو
چاله بو‌ناش و گرار و چیشتی ناوه‌کی
خواردن. (کاسه آش خوری)

ناش خوری: [ناو] کاری خواردنی ناش و گرار.
(آشخوری)

ناشدار: (۱) شو‌دار؛ نم‌دار. (مرطوب) (۲)

ده‌قدار؛ ناهار لی‌دراو. (آهار دار)

ناشدول: ناش‌به‌تال. (خالی بودن آسیاب)

ناشدوله: (۱) ناش‌به‌تال‌کردن. (۲) ناش چوله.
(آسیاب خالی است)

ناشقانی: [ناوبه‌ره‌می‌چاوگه] ناشه‌وانی.
(آسیابانی)

ناشقورت: (۱) [ناوه‌لناو] بی‌تین؛ لاواز. (ناتوان؛
لاغر) (۲) گه‌رمای که‌م. (کم حرارت)

+ ناشقه: [ناو] گولی لا‌ولاو. (نیلوفر)
+ ناشک: [ناو] جیقه‌ل‌دان؛ جیکه‌ل‌دان. (چینه
دان)

ناشکه‌را: [ناوه‌لناو] ناشک‌را. (آشکار)
ناشگه: [ناو] چیشت‌خانه. (آشپزخانه. غذا
خوری)

ناش گه‌ران: (ب) کارکردنی ناش. کارکردن-
(آسیاب)

ناشگه‌پین: [ناوبیک] ناسیاوان؛ ناشه‌وان.
(آسیابان)

ناشم: خواردنه‌وه؛ وه‌خواردن. (آشامیدن)
ناشماست: فد: [ناو] تیکه‌لی ماست و

برنجی‌کول‌او؛ چیشتی تاییه‌ت بو‌نه‌خوش.
(آش ماست)

ناشمال: [ناوه‌لناو] (ب) مروقی‌ماست‌او‌که‌ر و
چاپلووس؛ جامه‌لوووسکی که‌ر؛ خولته‌که‌ر.
(خایه‌مال)

ناش منال‌که‌ل: [ناو] چیشته‌قوله؛ چه‌ندجور
چیشت که‌ منالان تیکه‌لی ده‌که‌ن و
دابه‌شی ده‌که‌ن وه‌ک چیشتی مجبور.
(مخلوط‌چندغذا توسط بچه‌هاو تقسیم آن)

+ ناشنا: [ناوه‌لناو] فد: به‌کاریک زانین و
سه‌رده‌ر کردن له‌کاریک؛ به‌ل‌د. (آشنا)
ناشنا گرتن: [چاوگه‌ت] [دوست-

په‌یدا کردن (دوست یابی)

ناشانه وه: [چاوه‌ت] (۱) دامه‌زرانی ئاش.
(آسیاب درست کردن) (۲) (ب) ئاژاوه
دروست کردن. (آشوب به پا کردن)
ناشناور و شننا: [ناوت] دوست و ناسیاو.
(آشنایان)

ناشنایانه: [ئاوه‌لناوت+ به‌ند] (۱) ناسیاوانه؛
له‌رووی به‌له‌دیه وه. (۲) دوستانه؛ وهک
ناسیاو. (آشنا آسا)
+ ناشنایه‌تی: [ناو، به‌ره‌ه‌می
چاوه‌گه] سه‌رده‌ر کردن له کردنی کاریک؛
تیگه‌یشتن له کاریک؛ به‌له‌دی. (شناخت و
مه‌ارت)

ناشو: [ناو] چلکی برین. (چرک‌زخم)
ناش‌وماش: (۱) [ناو] گهمه‌ی ده‌نگ له خو
برینی مندا‌لان. (یک نوع بازی کودکانه) (۲)
وته‌ی قسه‌برینه‌وه‌ی مندا‌لان له باتی
هیچمان له هیچ؛ بی‌حساب. (بی حساب)
ناشوو: [ئاوه‌لناو] بیس و چه‌پهل. (آلوده)
ناشووت: [ناو] کلپله به‌فر؛ هه‌ره‌س؛
پ‌نوو. (بهمن)

ناشووری: [ناو+ ئاوه‌لناو] (۱) خه‌لکی ناشوور.
(مردم آشوری) (۲) جه‌ماوه‌ریک له نیژادی
سامی که له به‌ینی دوو چۆماندا ده‌ژین. (عهده
ای از سامی‌ها در بین النهرین) (۳) شیوه‌ی
نووسینیان. (خط آشوری) (۴) زمانیان. (زبان
آشوری)

ناش‌وه‌ستایی: [ناو، به‌ره‌ه‌می چاوه‌گه]
وه‌ستایه‌تی ئاش. کاری چیکردن و
چیکردنه‌وه‌ی ئاش. (مه‌ارت در

آسیاب درست کردن یا تعمیر کردن)

ناشه‌ف: [ئاوه‌لناو، به‌ر] شیواو؛ شله‌ژاو؛ تی‌ک-
چوو؛ ئالۆز؛ شیویاگ؛ ئاشوفته؛ ئاشیو. (آشفته)
ناشه‌فان: [ناو] ئاشه‌وان. (آسیابان)
ناشه‌وپاشه: [ئاوه‌لناوت] ئالۆز؛ شیواو؛ تی‌که‌لۆو؛
خه‌وی ئاشه‌وپاشه؛ خه‌وی تی‌که‌ل پی‌که‌ل.
(پیشان)

ناشی: [ناو] (ته‌قلیت؛ لاسایی؛ ده‌مه
لاسکی) ی کوپرا‌نه و بی‌سه رنج‌دان.
(تقلید کور کورانه)
ناشی: [ناو] کو‌لو‌لی؛ جیی‌په‌حم‌پوون؛ م‌ال-
و‌یرانی؛ کوپره‌وه‌ری. (بدبختی)
ناشی‌ئاو: [ناوت] ناشی‌که به ئاو بگه‌ری‌ت.
(آسیاب آبی)

ناشی‌با: [ناوت] ناشی‌که به با بگه‌ری‌ت؛
شو‌په‌ناندن به خول‌خواردنی زور توند، وه‌ک
ناشی‌با ده‌خو‌لی‌ته‌وه. (آسیاب‌بادی)
ناشی‌بی‌ئاو نانه‌وه: (ب) کاری بی‌سوود و
بی‌قازانج کردن. (کار بی‌هوده)
ناشی‌پیده‌گه‌ری‌ت: (ب) هه‌ر شت که زور بی،
ئه‌وه‌نده زوره ناشی‌پیده‌گه‌ری‌ت. (کنایه از هر
چیز زیاد)

ناشیت: [ناو] هه‌ره‌س؛ به‌لا، موسیبه‌ت.
(بلا؛ مصیبت)
ناشیتتی: [ناو، به‌ره‌ه‌می چاوه‌گه] ناشیتتی؛
هیمنی؛ ئاسایش؛ حاله‌تی ئاشتی و نیوان-
خوشی. (آسایش)
ناشی‌جندو‌کان: [ناوت] زفره‌ک؛ گیژاو.
(گرداب)

+ ناشیف: [ناو] په‌ریشانی. (آشفته‌گی)

ناشی کاره‌با: ناشیک که به هی‌زی کاره‌با ده‌گه‌ریت. (آسیاب برقی)
 ناشی ماتوژ: [ناوت] ناشی مه‌کینه. (آسیاب موتوری)
 ناشین: [ناو] (۱) قونیر؛ دومه‌ل. (دمل) (۲) ناخ هه‌لکیشان. (آه کشیدن)
 ناشی و لاغی: [ناوت] ناشیک که به‌ئه‌سب یا کهر ده‌گه‌ریت. (آسیاب اسبی)
 + ناغا: [ناو] (۱) ناغه؛ گه‌وره؛ سه‌یی؛ سه‌یید. (آقا) (۲) ناشی دامه که بگاته ئه‌وسه‌ری ته‌خته دامه ده‌بیته ناغا. (آقا در بازی دامه) (۳) شوان به ساحییی ران ده‌لی. (آقا)
 ناغابانی: [ناوت] ناغه‌بانو. (نوعی دستار)
 ناغادی: [ناوت] گه‌وره و خاوه‌نی دی. (مالک قریه)
 ناغازاده: [ناوت] (۱) وشه‌ی ئیحتیرام بو کوپی که سیک؛ دوینی ناغازاده‌م دی واتا کوپه که تم دی. (برای احترام آقا زاده) (۲) کوپی ناغا. (پسر آقا) (۳) بو پرسیار له جیاتی کوپی تویه ده‌لی ئه‌وه ناغازاده‌یه یانی کوپی تویه. (آقازاده)
 ناغاوات: کوپی ناغا؛ ناگاهل؛ که سیک که له هوژی ناغایه. (آقایان)
 ناغاوبانو: [ناوت] ناغا و خانم؛ زن و می‌رد. (خانم و آقا)
 ناغایانه: (۱) [ئاوه‌لناو] وه‌ک ناغا؛ ناغا ئاسا. (آقا مانند) (۲) [ناو] به‌شی ناغا له داهاتی ره‌عیه‌ت له قه‌دیما. (قسمت)
 اربابی از حاصل زارع (۳) کاریک که له ناغا دموه‌شیته‌وه. (مانند آقا. آقا آسا)

ناغایه‌تی: (ب) (۱) [ناو] به‌ره‌مه‌می چاو‌گه گه‌وره‌یی؛ خاوه‌ن ره‌موشتی ناغایانه. (۲) کاری ناغا؛ ملک‌داری؛ خانیه‌تی. (آقای)
 ناغایی: (۱) [ئاوه‌لناو] گریدراو به‌ئاغاه؛ مالی- ناغایی. (۲) [ناو، به‌ره‌مه‌می چاو‌گه] جینتیمه‌نی؛ خاوه‌نی که سایه‌تی؛ گه‌وره‌یی؛ ملک‌داری. (آقای)
 ناغچیاوش: [ناو] تده ناغجه‌واش. (نام گیاهی- است)
 ناغریداغ: تده [ناو] ئوغریداغ؛ وشه تورکیه: کیوی دز؛ ناگریداغ؛ کیوی ناغری (ناگری) له سنووری ئیران و تورکیا. (آارات) ناغلاغ: سه‌ریه‌تال؛ سه‌رئاواله. (روبار)
 ناغه‌برا: [ناوت] (۱) ریزنان له برای گه‌وره‌ئاغابرا. (آقا داداش) (۲) ناوه بوپیاوان. (نامی مردانه)
 ناغه‌لان: [ناوت] هه‌وار گه. (جای اسکان بیلاق- نشین)
 ئافار: [ئاوه‌لناو] به‌رانبه‌ر. (روبرو)
 ئافاقه: [ناو] شادمانی. (شادمانی)
 ئافاندن: تاواندنه‌وه؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن)
 ئافتمات: [ناو] روس‌د؛ فد: (۱) جوړیک موسه‌لسه‌لی خوکار. (اسلحه خودکار) (۲) ناوی که ره‌سته‌ی خوکارکردنی کاره‌بای سه‌یاره. (وسیله خودکار کردن برق ماشین؛ آفتمات)
 ئافتاوله‌گهن: [ناوت] که ره‌سته‌ی ده‌ست شتن؛ زیاتر پیش نان خواردن و دوا‌ی نان خواردن له قه‌دیم دا. (آفتابه لگن)
 ئافتاوه‌دار: [ناوت] خزمه‌تکاری ئه‌فتاوه

هه لږ بو دهست شتن له ديوه خان.

(آفتابه دار)

ثافتاوه دز: [ناوت، دزی ثافتاوه. (ب) دزی
گه نده خوړ وگه نده لدز؛ دزی که شتی بی-
قابيلته ده دزی. (آفتابه دزد)

ثافتوش: خوښه لږ تاندن؛ خوښووش
کاريک کردن؛ گه يشته يه ک. (دخالته)

ثافر: [ناو] (۱) ژه ک. (آغوز) (۲) جيگه ی ناو
خواردنی نازل؛ ناخور. (آبشخور. آخور)
ثافراد: [ناو] ثافره ت. (زن)

ثافراز: [ناو] بلیندی؛ هه وراز؛ سه ره و ژووری.
(فراز)

ثافرانده: [ناو؛ بک و بهر] دروست کراو؛
دروستکمر. (خلق؛ خالق)

ثافراندی: [ناو، بک و بهر] (۱) ثافه ریده؛
دروست کراو. (آفریده) (۲) دروستيکرد؛
خولقاندی. (خلق کرد)

ثافريتن: ناوړ شتن. (آب ريختن)
ثافريقا: [ناو] يه کي له پينج قورڼه ی وشکی
دوني. (آفريقا)

ثافريقايی: [ناو] (۱) خه لک ثافريقا.
(آفريقايی) (۲) گريدراو به ثافريقاوه.
(آفريقايی)

ثافريکان: ديارده زبانيک که هوله نديه کان له
ثافريقا کرديانه باو. (آفريکان)

ثافرينه: [ناو، بک] چيکه ر؛ دروستکمر. (خالق)
ثافزيل: [ناو] هه سټيل؛ نه سټير. (استخر)

ثافسارک: [ناو] سهرداو؛ ژيرزه ميني له بينا دا
بو سارد کردنی ناو. (سرداب)

ثافسايد: فد: [ناو] تاوانپکی وه رزشي له

فووتبالدا (توپی پا) وانا پاس دان
به کايه که ريک که له پيش کايه که رانی
حهريف و نزيکتر به دهروازه بی. (آفسايد)

ثافه ته: [ناو] بلفه ته. (طاعون)
ثافگير: زه ناو. گول. (آبگير)

ثافه جان: [ناو] ثاوت، شه يتان و نائارام و
شلوق. (نا آرام)

ثافه روژ: بی به ش و بی به هره؛ بيپار. (بی-
نصيب)

ثافه ريده گار: [ناوت، فد: يه زدان؛ داهينه ر؛
خودا. (آفريدگار)

+ ثافه رين: فد: وشه ی ته عريف؛ وه ک دهست
خوش؛ چاکت کرد. (آفرين)

ثافيده: [ناو] ثاوت يا قو؛ پاک؛ خاوين. (تميز)
ثافير: [ناو] ته شتی ناو خوار دنه وه ی نازل.
(آبشخور)

+ ثافيش: [ناو] فرد؛ فد: نيتيلايه بو
هه لواسين و ناگاداری؛ زياتر به وينه وه؛
دهسته واژه ی سينه مایی (ته کته ري حازر به کار
و ناماده بو فيلم هه لگرتن. (افيش)

+ ثافا: ناو؛ گوم بوون و له ناسو چوونه خوار؛
نقوم بوون له ناسو. (غروب کردن)
ثافا ترش: سرکه. (سرکه)

ثاфاتی گه پرای: [چاوگه، ت] ناو تی زاو؛ ناو
تی گه ریاو؛ میوه ی دهمه و گه يشتن.

(آبدار شدن میوه)
ثاфاتیوه ردان: [چاوگه، ت] ناو تیوه ردان. (آب
کشیدن)

+ ثاфاز: [ناو] سنوور؛ بهر انبه ر. (مرز؛ برابر)
ثاфاره: [ناو] (۱) ناو اړه؛ سه رگه ردان.

(آواره) (۲) [ناو] گولچن؛ تهو که سانه له تاو
فه قیری له جاردا گوله گهنم ده چنه وه. (گل
گندم چین)

ثاقارهش: [ناو] نه خوشینی چاوه. (آب سیاه)
+ ثاقاری: [ثاوه لئاو] دهر به دهر؛ ثاواره؛
سه رگه ردان. (آواره)
ثااکرن: [چاوه گهت] ثاوه دان کردن. (آباد
کردن)

ثااگهر: [ناو، بک] ثاوه دان کهر. (آباد گر)
ثاانندن: [چاوه گهت] تاوانندنه وه؛ ثاتیوانندن؛
قالکردن. (خوب کردن)
ثاغانی: [ناو] (۱) ثاوه نیا؛ ره پسته. (آبسته) (۲)
ثاوه دانی (آبادی)
+ ثاقاهی: به و جور؛ به وی ثاواهی: به و
جور. (اینطور)

ثاقاهی کاری: [بهره می چاوه] به ثنائی؛
ثاوه دان کردن. (بنایی، آباد کردن)
ثاقپر: [ناو] (۱) به نند؛ (سد) (۲) [ناو، بک]
که سیک که ریگای ثاو دهبه سستیت یا ثاو
له جوگه داده پریت بو شوینیکی دی؛ (۳) [ناو]
جوریک نه خوشینی حه یوانی ورده یه. (کسی
که راه آب را می بندد یا بجای دیگر هدایت
می کند؛ نوعی مرض بز و گوسفند)

+ ثاقه ننگ: [ناو] پونگاو؛ په نگاو. (آبی که
جلوی آن گرفته شده و جمع شده)
+ ثاقخیز: [ناو] جیگای کوپوونه وهی ثاوی
جوگه و پواری ههر هه ریمی؛ زنه؛ ثاوی که
هیواش دهر و؛ جوگه له ییک که بنه که ی زیخ
بی. (آبخیز)

ثااخیز داری: [ناو] (۱) فه ننی که لک

وه مرگرتن له ثاوی ثاوخیز. (۲) به رگری له
شور دنه وهی خاک به هوی سیلاوه وه.
(آبخیز داری)

ثاقد: [ناو] (۱) جور داریکه. (نوعی درخت)
(۲) هه ودا؛ تال؛ داو. (رشته)

ثاقدار: [ثاوه لئاو] ثاودار؛ وهک میوه ی
ثاوگرتووی خوش و به تام؛ ولاتی که خاوهن
ثاوی زوری. (آبدار)

ثاقدان: (۱) [ثاوه لئاو] ثاوه دان. (آباد) (۲) ثاودان.
(آبادن. آبیاری کردن)

ثاقدایی: [ناو، بهر] ثاودایی؛ ثاودراو. (آبیاری
شده)

ثاقدپر: [ناو] ثاودپر؛ کهنده لآن. (آب کند)
ثاقدپر که: [ناو] ثاودپر که؛ ثاودپر. (آب کند)
ثاقد: [ناو] ثاقد؛ هه ودا؛ تال؛ داو. (رشته)

ثاقدهس: [ناو، ت] ثاودهست؛ مه بال. (مستراح)
ثاقدهستخانه: [ناو، ت] ثاودهستخانه. (مستراح)
ثاقدهلیک: [ناو، ت] لیکیکی دهم؛ ثاوی دهم.
(آب دهان)

ثاقدهم: [ناو، ت] ثاقدهلیک؛ لیک. (آب دهان)
ثاقدپر: [ناو، بک] که سیک که کاری ثاوداشتنه
و ثاو دها به پروهک. (آبیار)

ثاقر: [ناو] ته شتی ثاو تیدا خواردنه وهی ئازهل.
(تشت آبشخور گله)

ثاقر: [ناو] ثاور؛ ثاگر؛ ثاهیر؛ ثار. (آتش)
ثاقرار: ههوراز. (سربالا)

ثاقرانندن: [چاوه] ثاقرانندن؛ داهینان؛
هینانه دی. (آفریدن)

ثاقرانده: [ناو، بک] داهینه؛ ثاقرانده.
(آفریننده)

ثاف پتن: [چاوگه، ت] ټاو پښتن. (آب ريختن)
 ثاف پڙاندن: [چاوگه، ت] (١) ټاو پڙاندن؛ چوونه
 سرټاوی. (آب ريختن. دست به آب) (٢)
 (ب) کردن به باو؛ سرمه شق دادان؛ گه وړه
 ټاو دهر بږيټ چکوله پای ليده خا. (بدعت
 گذاري)

گه وره‌ی جی‌ی ناو. (آبگینه)
 ئاقلدانک: [ناو] په‌ره‌ول؛ ناوال‌مندال. (جفت زانو)
 ئافور: [ناو] نږیریه‌کیوی. (بز کوهی نر)
 ئافوک: [ناو] کووله‌که: کوودی. (کدو حلوایی)
 ئافی: [ناو] ناو. (آب)
 + ئافی: شینی کال؛ ئاوی؛ په‌نگی ئاسمانی.
 (آبی آسمانی)
 + ئافیار: [ناو] به‌ره‌می چاوگه [ئاویاری؛ په‌وتی ئاودان. (آبیاری)
 ئافیزه: [ناو] زه‌رده‌قوړه؛ جوړیک مارمیلکی
 گه‌وره که به هووی گوړینی جیگای ژبانی
 په‌نگ ده‌گوړت و په‌نگی دهوروبه‌ری به
 خوږه‌وه ده‌گریټ. (نوعی سوسمار)
 ئافیزه: [ئاوه‌لناو] پاک؛ خاوین؛ پاکز. (پاک)
 ئافیستا: [ناو] کتیه پیروژه‌که‌ی -
 زه‌په‌دشت. (اوستا)
 ئافین: [ناو] ثامیان؛ داری لی چه‌قابی. (زمین درخت کاری شده)
 ئافینک: [ناو] خوناڤ؛ شه‌ونم؛ ئاونگ؛
 خوناوه. (شینم)
 + ئافار: [ناو] زه‌وییک که داری لی چه‌قابیټ.
 (زمین درختکاری شده)
 ئاقاق: [ناو] داریکی جه‌نگه‌لییه‌ آقاقیا. (آقاقیا)
 ئاقاقیا: [ناو] فد؛ نه‌قاقی؛ داریکی
 جه‌نگه‌لییه. (آقاقیا)
 ئاقلانه: [ئاوه‌لناو] به‌ندت؛ فد؛ له‌ پرووی
 نه‌قله‌وه؛ وه‌ک که‌سیکی تیگه‌یشتوو؛ زیرانه.
 (عاقلانه)
 ئاقل‌بوون: [چاوگه‌ت] (۱) زاناوون؛

ژیربوون؛ بوونه دارای نه‌قل. (۲) (ب)
 تم‌بیی‌بوون؛ وای لیدا بو عومریک ئاقل‌بوو.
 (عقل شدن)
 ئاقل‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) ته‌ممی کردن؛
 وای لیدا بو بابی ئاقل‌کرد. (کنایه از تنبیه کردن)
 (۲) فی‌ری عه‌قل و فام کردن. (عقل کردن)
 ئاقلی: [ناو] به‌ره‌می چاوگه [تیگه‌یشتووی؛
 عاقلیت کرد نه‌چووی دهنه‌په‌شیمان
 دهمویه‌وه. (عاقلی)
 ئاقووبات: [ئاوه‌لناو] پاریز کار؛ خو‌پاریز. (پرهیز کار)
 ئاقله: [ناو] ئاموور؛ ئاره‌ق؛ یاره‌ق؛ ئاکیل
 به‌شیک له‌که‌ره‌سته‌ی جووت؛ باس‌کیش؛
 باسکه‌مژانه. (قسمتی از خیش) ئاقله و ماقله:
 [ناوت] ئاموور و نیر؛ یاره‌ق و نیل؛ ئاکيله و
 ماکیله؛ ئاره‌ق و نیل؛ ئاراف؛ ئاقله و ماقله.
 (خیش)
 ئاک: [ناو] (۱) ناوی پیاوانه؛ کورت‌کراوه‌ی
 ئاکو. (نام مردانه مختصر شده ئاکو) (۲)
 کورت‌کراوه‌ی ئاکبه‌ند. (مخفف اکبند)
 ئاکاردئون؛ اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] گارمون؛
 گه‌په‌مه‌شکه؛ جوړیک ئامرازی موسیقاییه.
 (آکاردئون)
 ئاکاردئون‌ی: فد؛ حاله‌تی شتیک، که وه‌ک
 گه‌په‌مه‌شکه دریژ و کورت بیټه‌وه.
 (آکاردئون‌ی)
 ئاکازو: [ناو] سه‌خته‌داریکی گه‌رمه‌سیریه‌که
 داره‌که‌ی خو‌ش‌په‌نگ و جوانه‌له‌سه‌نه‌تی
 دارتاشیدا به‌کار ده‌بریت. (آکازو)
 ئاکاسیا: [ناو] سه‌خته‌داریکی جه‌نگه‌لییه‌له‌

گه رمه سیر ده پرویت؛ میوه که ی گری گریه
ولقه کانی بو سه و ته چیکردن به کار دیت.
(اکاسیا)

ٲاکان: (١) جه ماومریکن له شه فریقای پروژ
هملات. (قوم آکان در آفریقا) (٢) ههریه ک له
تهندامانی شه جه ماومره. (افراد آن قوم)
(٣) زبانی شه جه ماومره. (زبان آن قوم)
ٲاکاو: [ٲاوه ٲناو] زرینگ؛ زیره ک؛ چابوک.
(زبروز رنگ)

ٲاکبه ند: [ٲاو + ٲاوه ٲناو] اند؛ فد: (١) شه
به سته به ندیه که له فابریکا ده کریت. (٢) (ب)
تازه بوون و کارپی نه کردوویی،
که ره سته ییک. (اکبند)
ٲاکرولیک: [ٲاو] جوریک په نگی وینه کیشی
که به ٲاو شل ده یینه ووه بو وینه کیشی له سهر
قوماش. (اکرلیک)

ٲاکسان: [ٲاو] فد؛ اند؛ فرد: (کوژ، ده سته واژه ی
موسیقیه) لیدانی نوٲیکی تاییه ت له ٲاکاو و
پی داگری له سهر شه نوٲه له ٲور کیستردا.
(اکسان)

ٲاکله: [ٲاو] فد: (١) سفلیس؛ شانکر؛ ٲاکیله. (٢)
سفلیسی. (٣) (ب) به زنی بی حه یای زمان
دریژ ده لین؛ جوینه. (٤) له چهنجی به
گولیش ده لین. (سفلیسی)

ٲاکو: [ٲاو] (١) ناوی تیره و هوژیکی گه
وره ی کورده. (نام قبیله ایست) (٢) کیوی -
گه وره. (کوه بلند) (٣) ناوه بو ٲیاوان. (نامی
مردانه)

ٲاکو: (ف.مان). له وشه ی (ٲاک) وهر گیراوه
واتا: که سیک که به شهرم و خوٲاریزییه ووه

ده ٲاخفی (آنکه باشرم و احتیاط سخن بگوید)
+ ٲاکواریوم: [ٲاو] فرد، فد؛ اند؛ ده فری شووشه بو
راگرتنی جان هوه ری ٲاوه زی. (اکواریوم)

+ ٲاکورد: [ٲاو] اند؛ فرد؛ فد: کوژی موسیقیه؛
چهنه نوٲی موسیقایی هاو فٲیکانس که
ٲیکه ووه لیبدیرین. (اکورد)

ٲاکولاد: [ٲاو] فرد؛ فد: چه له مه؛ وه ک دوو
ته بروی په یوه سی به رانه ر به یه ک که چهنه
په رانتیز ده گریته بهر و جیایان ده کاته ووه؛ بو
جیا کردنه وه ی وشه گهل و ره سته گهل به کار
دی؛ وه ک {} (اکولاد)

ٲاکویان: تیره ییکن له نزیک ی ره واندوز
نیشته جین. (اکویان)

ٲاکویی: [به ند] ره مه کی؛ گوٲره؛ بی -
سه رنجدان؛ چه که ردا سی. قه زاو قوٲره کی.
(الکی؛ شانس ی؛ بدون تخمین)

ٲاکه: [ٲاوه ٲناو] خراب؛ نا په سهن. (بدل)
ٲاکینجه: [ٲاوه ٲناو] جیگر؛ ساکین؛ نیشته جی؛
ٲاکنجه. (مقیم)

ٲاکینجه بوون: [چاو گه ت] جیگر بوون؛ سا
کین بوون؛ نیشته جی بوون. (مقیم شدن)

ٲاکادار بوون: [چاو گه ت] خه به ردار بوون؛
هو شیار بوون. (آگاه شدن)

ٲاکادار کردن: [چاو گه ت] ٲاکا کردن؛ خه به ر
ٲیدان؛ تیگه یانندن؛ هو شیار کردنه ووه.
(خبردار کردن؛ فهماندن)

ٲاکاداری: [ٲاوه به ره مه ی چاو گه] ٲانگه شه؛
راگه یانندن؛ هو شیار ی. (آگاهی؛ هو شیار ی)

ٲاکاداری تیلیفیزیوئی. رادیوئی. سینه مائی:
راگه یانندن بو نیشان دانی چوٲیه تی (مه به

ست) یا مه تاع و شت و مه ک به خه لک؛ له -
 رادیو و تیلیفیزیون و سینه مادا. (پیام بازرگانی)
 ناگاداری دیواری: ناگادارییک که له کووچه و
 بازار به دیوار موه ده چه سپی. (آگهی دیواری)
 ناگادهر: [ناوبک] خه بهر گه یین؛ هوشیار کهر.
 (آگاه کننده؛ خبر دهنده)
 ناگاکردن: [چاوگه ت] وه خه بهر هیئان. پی را
 گه یاندن؛ جار دان؛ وشیار کردن. (آگاه کردن)
 ناگال: [ناو] نه گال؛ عه گال. (عغال)
 ناگاله خو بران: [چاوگه ت] بیهوش بوون؛
 هوش له سه ره پهرین؛ حه یران بوون. (بیهوش -
 شدن؛ حیران شدن)
 ناگا لی بوون: [چاوگه ت] (۱) هوش پیوه بوون؛
 زیر چاو ده دیری خستن. (نگهبانی)
 (۲) خه بهر لی بوون. (آگاهی داشتن)
 ناگا لی هه بوون: [چاوگه ت] (ب) ناگا لی بوون؛
 به خیو کردن؛ په روه رده کردن. (سرپرستی
 کردن. نگهداری کردن)
 ناگایانه: [ناو] نه ناو + بند فذ: له پرووی
 زانسته وه؛ شاره زایانه؛ ناگادارانه؛ به مانقه ست؛
 به دانسته. (از روی آگاهی؛ عمدی)
 ناگایی: [ناو، بهر هه می چاوگه] فذ: (۱)
 ناگاداری؛ هوشیاری. (اطلاع) (۲) [ناو] به شی له
 نیداره ی پولیس له تیران. (اداره آگاهی)
 ناگای له مه حمووی بی زه واد نییه؛ بو ئینسانی
 بی خه بهر و گیز به کاردی. (برای انسان بی
 خبر و نا آگاه گویند)
 ناگایی: [ناو، بهر هه می چاوگه] (۱) پسپوری
 له کاریکدا؛ شاره زایی. (۲) تیگه یشتن؛ زانایی.
 (۳) خه بهر داری؛ هوشیاری. (آگاهی)

ناگرباراندن: [چاوگه ت] (ب) گولله باراندن.
 (گلوله باراندن)
 ناگربارانه: (۱) (ب) پشیوی و ناژاوهیه؛
 (هرج و مرج است) (۲) هه وای حه ریره و
 ناگر بارانه؛ ناوی گورانییکه. (آهنگی است)
 ناگرباز: [ناو] نه ناو + ناوبک [یاریکه به ئاور.
 (آتش باز)
 + ناگر بر: [ناو ت] (۱) ته و او کوژاندنه وه ی ئاور
 و ئاور تیئدا نه هیشتن. (آتش
 خاموش کردن) (۲) (ب) کوژانه وه ی شه و
 ناشووب. (خواباندن آشوب یا سرکوب
 آشوبگران)
 + ناگر بهر: [چاوگه ت] (۱) ماکی کیمیای
 که زوو ئاوری تییه ریئت وه ک پیئزین. (ماده
 محترقه) (۲) چیلکه و چه ویلی وشک که
 زوو ئاوری تییه ریئت. (خاشاک
 خشک) (۳) که سی که ئاور راده گویزی و ده بیا
 بو شوینیکی تر. (کسیکه آتش میبرد)
 ناگر بهر که: [ناو ت] (۱) بلوق؛ پورگ.
 (تاول) (۲) ناگر بهر. (آماده آتش گرفتن.
 محترقه)
 ناگر بهس: [ناو] ویستانی ته قه و شه پ. (آتش
 بس)
 ناگر پاریز: نگابانی ئاور؛ پاریزه ری ئاور؛ که سی
 که ناگای له ئاوره. (آتشبان)
 ناگر په ره ستی: [ناو، بهر هه می چاوگه] ئاور به
 موباره ک زانین و په رستنی. (آتش پرستی)
 ناگر پیوه نان: (۱) [چاوگه ت] ئاور تیخستن و
 ئاور دان. (آتش زدن) (۲) داخ کردن به ئاور.
 (داغ کردن با آتش)

ئاگر تېچو: [ئاو، لئاو + ناو، بهر] بى ئوقره.

(آتش به جان) (۲) ئاور تى كەوتوو. (آتش در چيزى افتادن)

ئاگر تېچوون: [چاوغەت، بى ئوقره بوون؛ (ب) ئيره يى و حەسادەت كردن. (كنايه از حسادت) ئاگرخان: [ناو] ئاتەشخان؛ ئاگر دانى سەماوەر و حەمام؛ توون. (آتشخان)

ئاگر خوش: [ئاو، لئاو] مال خوش؛ مېھرە بان؛ مېوان نەواز؛ شيرين زمان؛ پرو خوش؛ گالته چى. (مهمان نواز، شيرين زبان)

+ ئاگر دان: ئاگردان: [چاوغەت، (۱) تەقاندنى چەك؛ ئاور دان. (شليك اسلحه) (۲) [ناو، ت] مەنقەلى گەورە ي جىگە ي ئاور. (منقل) (۳) [ناو] كوانوو؛ كوچك ئاور. (شومينه) (۴) [چاوغەت، ئاور تېيەردان. (آتش زدن)

ئاگردانگ: [ناو] كوچك ئاور؛ ئاوردان؛ جىي ئاور. (آتشدان)

ئاگردوو: [ناو] (۱) ئاوردوو. (آتش روشن كن) (۲) دار و چيلكه ي سووتە مەنى ئاوربەر. (چوب يا اشياء سوختنى)

ئاگر دەمىن: (۱) [ناو،] دەمە ي مسگەرى. (دم مسگرى) (۲) [ناو، بىك] ئەو كەسە كە ئەو دەمە دەدەمىنى. (دەمە كار. دمنده به آتش) (۳) [ناو، بىك] كەسى كە بە فوو يا داوئىنى كراس يا بە ھە رشت با لە ئاور دەدا. (كسى در آتش مى دمد)

ئاگر سەندن: [چاوغەت، پەرە سەندى ئاور. (آتش گرفتن)

ئاگر فە كوژتن: ئاور كوژاندنەو. (آتش خاموش كردن)

ئاگر فە كوژين: [ناو، بىك] ئەو كەسە ئاور دە كوژيئىتەو. (آتش خاموشكن) (۲) [ناو] كەرە-ستە ي ئاگر كوژاندنەو. (كپسول آتشنشانی) ئاگر فەمەر: [ناو،] ئاگر كوژيئەو. (آتش-خاموشكن)

ئاگر فە مراندن: [چاوغەت] ئاور كوژاندنەو. (آتش خاموش كردن) ئاگر فېخ: [ئاو، لئاو + ناو، بىك] شو فې؛ ئازووتكار. (راننده)

ئاگر فېخستن: [چاوغەت، ئاور كەردنەو؛ ئاگر بەردانەو. (آتش روشن كردن) ئاگر كەردنەو: [چاوغەت، (۱) ئاور كەردنەو؛ ئاگر فېخستن. ئاگر ھە لايسان. (آتش بپا كردن) (۲) (ب) شە پەرە لايسان. (أشوب بپا كردن)

ئاگر كوژ: [ناو، بىك] ئاگر تە مريئ؛ ئاور كوژين. (آتش خاموش كن)

ئاگر كوژانەو: [چاوغەت، (۱) ئاور كوژانەو. (خاموش كردن آتش) (۲) (ب) شە پ و گېچەل دامر كان. (آرام كردن آشوب) ئاگر كەوتنەو: [چاوغەت، (۱) ئاگر بەر بوونەو. (آتش سوزى) (۲) فېتنە بەر يا بوون. (فتنه بپا شدن)

ئاگر كېش: [ناو، ت] خاكە ندازى ناو تە نوور؛ مەسى؛ ئاور كېشى ئاسنگەرى. (خاك انداز) ئاگر گم: [ناو، بەر] (۱) ئاور گرتوو. (آتش گرفته) (۲) [ئاو، لئاو،] مروقى زور بە ھەوەس. (انسان شهوانى)

+ ئاگر گرتن: [چاوغەت، ئاور گرتن؛ ھەل بوون. (ب) توورە بوون؛ بى ئوقرە بوون. (آتش گرفتن)

خشمگین شدن)

ئاگر گرووشک: [ناوت، ئیسقانی چەناکە. (فک)

ئاگر گره: [ناو] دەستەچیلە؛ ئاگر گیرە؛ پووش و پڵاش کە دەسووتی و خەلووزی نییە؛ گروپیەکە. (افروزە)

ئاگر گەرم: [ئاو و ئاوا] پرژدبوون لەسەر کاریک؛ ژن یا پیاوی زۆر بەهەوهەس. (با حرارت؛ شەوانی)

ئاگر گەش کەرەوه: [ناو، بیک] (۱) تاوڵەمە. (آتش گردان) (۲) کەسی کە ئاو خۆشەکا و دەیکە شینیتەوه. (کسیکە آتش شعلەور میکند)

ئاگر گەشەو کەر: < ئاگر گەشکەرەوه.

ئاگر لەمالا هەلنەبوون: (ب) فەقیر و بی ئەنوا؛ بی خۆرد و خوراکێ ئاسایی. (اجاق روشن نشدن؛ کناپە از بی سامانی)

ئاگر لیبارین: [چاوگەت] (۱) تووڕەبوون.

(خشمگین شدن) (۲) (ب) بەلأ بەسەردا هاتن. (مصیبت و بلا باریدن)

ئاگر لیوونەوه: [چاوگەت] (۱) پڕیشکە هاویشتن. (اخگر پراندن) (۲) (ب) زۆر تووڕە و ڕق هەلساو. (خیلی خیلی عصبانی) ئاگر مەلووچک: [ناو] ئایلەمەند؛ خەزایی.

(سار ملخ خوار)

ئاگر مەلیچ: [ناو] پێشوئی؛ گاوانی. (سار)

ئاگر ناک: تووڕە. [ئاو و ئاوا] (خشمگین)

ئاگر نانهوه: [چاوگەت] ئاگر کردنەوه؛

(ب) ئاشووب دروستکردن. (آتش

بیاکردن؛ آشوب بیاکردن)

ئاگر واج: [ناو] ئاگردان؛ کوانوو. (اجاق.

شومینه)

+ ئاگر وک: (۱) (ب) مرووفی ئاشووبگیر. (فتنە انگیز) (۲) شەراییکە لە زەرھات بەدا وشکی-

دەکا؛ سەبوون. (باد سبون)

+ ئاگر وکە: [ناو] (۱) (ب) ئاورە؛ زەر دەبرین. (نوعی زخم دست و پا و صورت) (۲) ئاوری چکۆلەیی مندالان. (آتش کوچک بچه ها)

ئاگر وەر بوون: [چاوگەت] ئاگر کەوتنەوه؛ سووتمان؛ ئاگر کەوتنە ناوشتی؛ (ئاگر لەمالت وەر بی). (آتش روشن کردن. آتش در چیزی افتادن)

+ ئاگرە: [ناو] ئاگر وکە؛ ئاورە؛ زەر دەبرین. (زرد زخم)

+ ئاگرە: [ناو] گیای سەرەتان؛ لەجنسی کەلەپە و درێژ دەبی و لە گیای تر دەتالی و وشکی دەکا. (نوعی گیاه انگل)

+ ئاگری: (۱) ئاوری؛ ئاورین. (آتشین)

(۲) چای ئاغریداغ لە کوردستانی تورکیا (کوه آرات) (۳) مرووفی بەهەوهەس. (شەوانی)

ئاگری بی ئامان: [ناوت] ئاوری کە بەرھەلستی نە کریت؛ (ب) بەلأ و دەر دیسەری گەرە. (آتش بی امان)

ئاگری داغ: تەد؛ فەند: [ناو] ئوغری داغ؛ دوو کیوی سنووری ئیران و تورکیا؛ کیوی دز. (وشە لە تورکییەوه هاتوو). (آغری داغ)

ئاگری قووهرەت: [ناوت] ئاگری قودرەت؛ (ب) بەلأی خودایی؛ (ب) شوپھاندنی پیاوی زۆر ئازا لە شەپدا بو گوشتنی دوزمن. (بلای آسمانی)

+ ناگرين: [ئاوه لئاوت] ئاورين؛ ئاور ئاسا؛
(ب) مروقي زور به كار و ئازا. (آتئين). (۲)
به پهنكي ئاور؛ چه كي ئاگرين؛ فرميسك و
شيعري ئاگرين، سووئينهر. (آتشي رنگ؛
سوزاننده)

ئاگري نه ورؤز: [ناو] ئاوريك كه روؤزي نه وه لي
سال ده كرئيه وه و نه ريئكي كوئي
كورده واريه؛ و له زماني كاوه وه ماوه. (آتش
نوروز)

ئاگووتى: ناوى گيانداريكه كه له
ئه مريكاي باشور ده زى به قه ده كه روئشكي
ده بي. (اگووتى)

ئاگوست: فە؛ اند؛ فرد؛ ناوى مانگى
هه شتمى سالى زاييىنى. (اگوست)

ئاگوول: [ناو] فيل؛ گزى؛ گزه. (نيرنگ)
ئاگوول باز: [ئاوه لئاو] فيله باز؛ ته له كه باز. (حقه
باز)

ئاگه: (۱) كاتى تهنگانه و سه خه تى
نه خوشى. (شدت مرض) (۲) نه وي؛ نه وجى؛
نه وجيگه. (انجا)

ئاگينجه: [ناو] پوليس؛ پاسه بان. (پليس)
+ ئال: [ناو] روخ؛ كن؛ لا؛ رهخ؛ پال.

(پيش؛ بگلدست)

+ ئال: [ناو] (۱) ئالا؛ عه له م؛ په رچهم؛ دره وش؛
به ندير؛ به يره ق؛ به يراق. (په رچم) (۲) په نكي
سوورى ئاچنخ. (قرمز خيلى روشن؛ صورتى)
ئالئوت: هه ركام له كه سانى خه لكى ئاداكانى
ئالئوشن له ئالاسكا و زبانيان كه نزىكه
به زباني ئيسكيموكان. (ئالئوت)

+ ئالا: ناوى شارى كاويلبووى مه مى ئالا.

(خرايه هاى شهرمه مى ئالا)

+ ئالا: [ناو] (۱) تيبكى پيشمه رگه ي ۴۰۰۰
كه سى؛ ئالايى؛ به ندير؛ تاقي عه سكه رى
عوسمانى كه له سى هه نك پيكهاتييت.
(يك تيب سرباز ترك) (۲) ئالا و والّا؛
پهنگاوره نك. (رنگارنگ)

ئالاجيق: فە؛ تند: [ناو] (ف.مشه) هه رزيل؛ كه-
پروك؛ له زارواوى سورانيدا (چارداخ) ي پيده-
لئين. (الاجيق)

ئالا دار: [ناو] په رچهم هه لگر. (په رچمدار)
ئالادين: فە؛ [ناو] عه لادين؛ جوړيك
چراى ئاشپه زى. (علاء الدين)

ئالاستن: [چاوگه] لستنه وه؛ زبان پياهيان
(ليسين)

ئالاف: [ناو] ئامراز؛ ئامور و نير. (وسيله خيش)
ئالاكه ت: [ناو] بزارچن. (بيلچه وجين)

ئالاكه ر: [ناو] بكاركه ر. (وجين كار)
ئالامود: [ناو] مودى روؤز. (مد روز)

ئالامه تاوى: [ئاوه لئاو] هه لامه تدار. (زكامى)
ئالان: (۱) گه رمين؛ گه رمه سير. (قشلاق)

(۲) قه وميكي ئيرانى كه له قه وقاس

ده زين. (قوم ايرانى ساكن قفقاز)
(۳) هه ريه ك له ئه ندامانى ئه وقه ومه. (۴)

زبانيان. (اعضا و زبان آن قوم)

ئالان: [ناو] شه و چه ره. (شب چه ر)

+ ئالان: [چاوگه] (۱) پيچان به دمورى
شتيكا؛ ئالوسكان. (پيچ)

ئالاندن: [چاوگه] (۱) پيچاندن؛
ئالوسكاندن؛ پيچ پيدان؛ بادانى دوو يا چه ند
شت به يه كه وه. (پيچين) (۲) هالاندن؛ پيچ-

دان؛ به دهوری شتیکدا پیچاندن. (۳) ناراسته -
 کردن؛ تیهه لکردن؛ به ردیکی تی نالاند. (پرت
 کردن. پیچاندن) (۴) کهنوی ههنگ نالوژاو
 گشت خویمان له سهرو چاوی من نالاند؛
 ورووژان. (جمع شدن دورچیزی؛ مانند حمله
 دسته جمعی زنبور)

نالانن: [چاوگه، ت] نالاندن. (پیچیدن)

نالاو: [ناو] نالاف؛ نامراز؛ که رهسته. (وسایل)
 نالاو: [رابوردووی نالان] (۱) تی نالاو؛ هالاو؛
 پیچراو؛ نالوژاو. (پیچیده) (۲) هالاوای ناگر؛
 هوپم و گهرمای ناو. (شراره و گرمای آتش)
 نالا و وال؛ [ناوه نساو] نال و وال؛ نالاهی؛
 پهنگاو پهنگ. (رنگارنگ.)

نالایی: تند: [ناو] دهسته ییک عهسکه ره که
 ییکهاتی له سی ههنگ له ئه رته شی
 تورکیا. (تیپ در ارتش ترکیه)

نالبانیایی: [ناوه نساو + ناو] (۱) زبانی هیند و
 ئوروپایی که خه لکی نالبانی قسه ی -
 پیده که ن. (زبان آلبانیایی) (۲) خه لکی نالبانی؛
 ئه نه نووت. (آلبانیایی)

نال بردنه وه: [چاوگه، ت] پیران کردن و له هووش
 چوونی مندل. (غش کردن)
 نالبوم: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱)

دهفته ریکی مقهبا بو راگرتی وینه یا پاره ی
 قه دیمی یا تهمر یا قه وان. (۲) هه رشت له
 ناو ئه وه دهفته ره دا راگیریت. (۳) چه ند کاست
 له ناو دهفته ریکی جه عبه ناسادا؛ (نالبومی)
 کاسیتی عهزیز شاروخ) (البوم)

نالبویاغ: [ناو، ت] سوورای پروومه تی
 ژنان. (سرخاب)

+ نال بوونه وه: [چاوگه، ت] چیر بوونه وه ی
 ددان؛ بو ی هه یه هال بوونه وه دروستتربی.
 (چونکا هال یانی قوره)؛ نال بوونه وه: ددان
 کول بوون به ترشی. (دندان کندشدن از ترشی)
 نالیه: [ناو] تو مید؛ هیوا. (امید)

نالتاخ: [ناو] نارتاخ؛ ئه وکه سه یه که به نه هینی
 شتی له جیگا ییک دهرده خا. (کسی که
 دزدکی چیزی را بیرون آورد)

+ نالتو: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] دهنگی زبلی ژنانه
 له ناوازی کوژدا. (صدای زیر زنانه در کر)
 نال خورمایی: نالی توخ. (زرشکی)

نالدار: (۱) [ناوه نساو] نالوودار. (کسی که لوزه
 دارد) (۲) ناله لگر؛ نالادار. (پرچمدار)
 نالدووز کردن: [چاوگه، ت] نالدوز کاری؛
 روکیش کردن شی به زیر یا زیو. (آب

طلا یا نقره کاری)

نالزایمیر: [ناو] نه خوشینی فه راموشی و چکوله
 بوونه وه ی میشک که مروف زیاتر دوا ی
 ته مهنی جه خیلی تووشی ده بی و عیلاجی
 دژواره. (الزایمیر)

نالفبرین: [چاوگه، ت] گیا دوورین و
 کوکردنه وه ی ساقه تی گیا و گهنم و جو
 بو تفاق؛ وه ک نالف خستن (جمع آوری
 علوفه)

نالفچار: [ناو] له وه ره گه. (چراگاه)

نالقان: پیوه بوون و گیر خواردن؛ تی نالان.
 (گیر افتادن؛ پیچیدن)

نالقاندن: [چاوگه، ت] تیک نالاندن؛ پیوه کردن.
 (پیچیدن)

+ نالقه: [ناو] (۱) په پکه؛ جه غز؛ چه مبه ره؛

قهف؛ چه‌مه‌ره؛ پاپوکه؛ ناخله؛ خه‌له‌ک. (۲)
 نه‌نگوستیله‌ی هاوسه‌رداری. (۳) قولقه؛ بازنه؛
 جه‌غز؛ هه‌ر شت به‌ وینه‌ی جه‌غز
 چه‌مایته‌وه. (۴) ده‌ست‌گرتن به‌ ده‌وره؛
 کو‌په‌ستن له‌ ده‌وری شتی؛ چه‌مه‌ره. (حلقه)
 نالقه‌ناخیه؛ گری‌کویره؛ به‌نی‌تیک‌هالاو. (گره
 کوره)

نالقه‌نالقه؛ قولقه‌قولقه. (حلقه‌حلقه)
 نالقه‌به‌گوش؛ [ناوه‌لناوت] نالقه‌له‌گوی؛
 به‌نی؛ کو‌پله؛ به‌نده؛ به‌زپر‌کرداو. (ب‌له)
 زپرئه‌میری که‌سی‌کدا بوون؛ ناماده‌ی-
 خزمه‌ت. له‌هه‌و‌رامیدا زور‌باوه. (حلقه‌به‌گوش)
 نالقه‌پیکان؛ [چاوگه‌ت] قه‌ف‌خواردن؛
 پاپوکه‌خواردن. (چنبه)
 نالقه‌تیز؛ [ناو‌اگیای خو‌زیک؛ شیر‌کتک.
 (گیاهیست)

نالقه‌داغ؛ [ناوت] جو‌ریک‌داغ پیا‌نان و‌دیاری
 کردنی‌نازل. (داغ‌کردن حیوانات برای
 نشانه)
 نالقه‌دان؛ [چاوگه‌ت] (۱) کو‌بو‌ونه‌وه و
 به‌ده‌وری شتی‌کا هالان. (۲) پاپوکه‌خواردن؛
 چه‌مه‌ره‌دان. (حلقه
 زدن)

نالقه‌دوو‌گمه؛ [ناو] کونی‌جی‌گای داخستنی
 دوو‌گمه‌ی لی‌یاس (جات‌کمه)
 نالقه‌پزودو‌ولایی؛ [ناوت] نالقه‌ی سه‌ر
 زنجیر‌یکی‌چو‌که‌له‌ قولقه‌ی دوو‌لایی
 ده‌خریت و‌ده‌رکه‌ی پی‌داده‌خه‌ن. (چفت و
 بست‌در)
 نالقین؛ [چاوگه] (۱) ناو‌یزان؛ دارداکری؛

هه‌لو‌اسراو؛ (آویزان) (۲) گالته؛ شوخی‌کردن؛
 گالته‌کردن. (شوخی‌کردن)
 نالکاندن؛ [چاوگه‌ت] نا‌لوز‌کردن؛ تیک-
 هالاندن. (درهم‌پیچیدن)
 نالکاو؛ [ر‌اب‌وردووی نالکان] شی‌واو؛ شله‌زاو؛
 نا‌لوز‌بووگ. (پیریشان؛ سردرگم)

نالکو‌میتز؛ [ناوت] نا‌لکول‌پی‌و؛ که‌ره‌سته‌ی
 دیاری‌کردنی‌پاده‌ی نا‌لکولی‌ناو‌تراوی نا‌لکول
 و‌ناوی‌هه‌لمه‌تکین. (الکل‌سنج)
 نالنگار؛ کو‌بو‌ونه‌وه‌له‌خواردنیک. (جمع‌شدن
 دور‌یک‌خوراک)
 نا‌لوز‌چنای؛ [چاوگه‌ت] هه‌لو‌اسراو؛ دارداکری؛
 دالقان. (آویزان‌شده)

نا‌لوز‌ان؛ [چاوگه] تیک‌چوون؛ تیک‌هالان؛
 شی‌وان. (آشوب‌شدن. سر‌درگم)
 نا‌لوز‌کاوی؛ [ناو‌به‌ره‌می‌چاوگه] په‌شی‌وی؛
 شی‌واوی. (ب) نا‌لوز‌ان و‌تیک‌چوونی‌ده‌ست‌و‌ور
 و‌یاسای‌کار. (سر‌درگمی)
 نا‌لوزی؛ [ناو‌به‌ره‌می‌چاوگه] (۱) شه‌ر و
 پشی‌وه؛ شی‌واوی؛ سه‌رده‌رگومی و‌شه‌ر‌زیی.
 (آشوب) (۲) حاله‌تی‌هه‌ودای
 تیکه‌لو‌بوو. (سردرگم) (۳) ئوقره‌لی‌پران و
 سه‌ر‌لی‌شی‌واوی. (بی‌آرام‌و‌قرار)

نا‌لوشاوی؛ [ناوه‌لناو؛ به‌ر] (۱) خارشت‌داری؛
 مرو‌قی‌خو‌رو‌شاوی. (۲) ناگر‌گه‌رم؛
 به‌خو‌رو‌ش. (خار‌شدار)
 نا‌لوشدار؛ [ناوه‌لناوت] به‌خو‌روو؛ خو‌روو‌دار؛
 به‌خو‌رو‌ش. (خار‌شدار)
 نا‌لوق؛ [ناو] بادامه؛ لووی‌له‌وزه‌ته‌ین. (گره
 لوزه)

تالوگويز: [ناوت] گواستنه وه ليړه بو نه وي.

(جايجاي چيزي)

تالوو: [ناو] (۱) تالك؛ تالگ؛ تالنگ. (لوزه) (۲)

وهك خړبوونه وهی بن هه نگل به بو نه ی

برينداري پهنجه يا مووچي دهسته وه. (غده)

تالوو بوخارا: [ناو] جوړيک هه لووچه. (آلو

بخارا)

تالووچ: [ناو] هه لووچه. (آلوچه)

+ تالوودار: كه سي كه قورگي پهنمیی.

(باد كردن لوزه)

تالووز: < تالووس. (غم و اندوه)

تالووس: [ناو] تالووز؛ خه م و كه سه ر. (غم-

واندوه)

تالووشه: [ناو] ئيسكي لای سهره وهی

شه ويلكه. (فك بالا)

تالووكه وتن: [چاوگه، ت] پهنمینی گرو فه ری-

گه روو. (آماس لوزه)

+ تالووله: (۱) [ناو] كو له كه؛ ويستون؛

هه ستوون؛ نه ستونده ك. (ستون) (۲) كو لانی

ته نگه بهر. (كوچه تنگ) (۳) [ناوه لئاو] مروقی

سووك و چروك. (آدم بی آبرو)

تالوینی: [ناو] قه یسی (شالنه) ی چه قاله

خوشه. (زرد آلویی كه هسته اش تلخ نباشد)

+ تاله بیژ: [ناوی چاوگه] (۱) دايیژتن

به قوماشی ته نك. (الك كردن با پارچه

توری) (۲) زور ورد بووو؛ وهك توژی ثارد.

(مانند گرد آرد)

+ تالته: [ناو] كه رهسته ی تاييه ت له دار تاشی

و گه چكاری دیواری مالدا. (آلت)

تالته ت كاری: [ناو، بهرهمی چاوگه] گه چكاری-

دیوار به (تالته)، (كه رهسته ی تاييه ت). (گج

بری دیوار بوسیله آلت)

تالته تی: (۱) شتی تالته لی دراو. (۲) وهك تالته.

(۳) (ب) تووړه و قه لس؛ تالته تی مه زاج.

(فلقلی. فلقلی مزاج)

تالته دین: [ناوه لئاو] تووړه. (خشمگین)

تالته كو كه ريخنه: [ناو] شه روا ل به كو ل. (گياهی

است بسیار ملین. پامچال)

تالته كو كه مشكانه: [ناو] تالته كو کی كه دارای

بنیکی خړه و له مشك ده كا. (پامچال پاكوتاه)

تاله كه: [ناو] نه خوشینی چاو؛ ته راخوم. (تراخم)

تالیاو: تالیاگ؛ تاللو؛ هاللو؛ پیچراو. (پیچیده)

تالیز: [ناو] ئه لیز؛ هه لیز؛ مه شكه. (مشك)

تالیسك: [ناو] لیسك؛ تاسنیکی كه وچك-

تاسای تیژه بو هه لكولی نی كوو پی تار و كه-

وچك. (لیسه)

تالیسكه: [ناو] زوقم؛ خووس؛ كه په سیسه؛

گژنیزه. (بژ)

تالیشت: [ناو] خوروو؛ تالوش. (خارش)

تالیف: فد: [ناو] گياييكه پونه كه ی ده گرن و

له وینه گه ریدا كه لكی هه یه. (آلیف)

تالیقو ق: [ناو] هه لاکو ك؛ تالته كو ك. (نوعی

گياه خوردنی ملین؛ پامچال)

تالیقولی نگ: [ناو] تالی پلینگ؛ زیوان خوړه.

(حشره ای است)

تالییوړ: [ناوه لئاو] تالیگر؛ تالییهر؛ هه وادار؛

لايه نگر. (طرفدار)

تلمات: هاتنت. (آمدنت)

تاماده كه رده ی: [چاوگه، ت] تاماده كردن؛

ساز كردن؛ ته یار كردن (اماده كردن)

نامارد: (۱) قه و میکی که و نارا که له په خی زه ریای خه زه ردا نیشته جی بوون (بووگن)؛ ته پی مارلیک به جی ماوی شارستانیته تی نه و قه و مه یه. (۲) هه ریه له نه ندامانی نه و قه و مه. (آمارد)

ناماس: [ناو] فد. په نمین؛ باکردن؛ ماسین؛ هه لئسان؛ هه لئماسین. (آماس) ناماسان: [چاوگه] هه لئسان؛ په نمان. (آماس کردن)

ناماسیان: [چاوگه، ت] ناماسان؛ په نمان؛ هه لئسان؛ په نمین؛ هه لئمسین. (آماس و باد کردن)

ناماسیاو: [رابور دووی ماسین] په نمایو؛ ماسیو؛ هه لئساو؛ په میاگ. (آماس کرده)

+ نامان: (۱) ناوی ژنانه. (نامی زنانه) (۲) فرسه ت؛ وشه ی په نا و هیمنی ویستن؛ ده خیل. (مهلت خواستن) (۳) نامان له دهس تو؛ هاوار له دهس تو. (امان ازدست تو) (۴) هاته وه؛ هاتنه وه. (آمد، برگشت)

نامان نامان: له ته نگانه و که سه ردا ده و تریت؛ نه لئهمان؛ په نا و هیمنی ویستن. (امان امان) نامانگوری: [ناو] جوړیک مه قامه. (آهنگی است) نامان و زامان: [ناو، ت] به هیچ کلوجی؛ به نامان و زامان دانا که وی. (به هیچ وجه)

نامان و شیان: [ناو، ت] هاتن و رویشتن؛ هاتن و چوون؛ (ب) هاتو چو. (آمد و رفت) نامانه وه؛ هاتنه وه؛ زفرین. (مراجعت)

ناماو چووه: [ناو، ت] که تن؛ وه ژوور که وتن؛ چوونه ناوه وه؛ چوونه ژووره وه. (داخل شدن) ناماوه؛ هاته وه. (برگشت)

نامای بهر: دهر که وتن؛ هاتنه دهر. (بیرون آمدن) ناماینه: هاته وه بو سیه هم که سی میینه ی تاک. (آمده برای سوم شخص غایب ماده) نامبازد: [ناو، ت] نامباز؛ دهسته ویه خه بوون. (حمله)

نامبایی: [ناو] دوستانه تی؛ برایه تی؛ هامرایی؛ هاوشانی. (همراهی؛ دوستی)

+ نامبولانس: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ سه یاره ی تاییه تی راگو یزانی نه خو ش و بریندار و مهیت. (آمبولانس)

+ نامبولوی: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] ری خویڼ له ناو ده مارا گیران، که به هو ی ده لمه بوونی خویڼ به (هه و یا گازی نیو دهمار) پیکدی. (آمبولی)

نامبور: [ناو] نه مبور؛ نامور؛ ئیرقه؛ یاره ق؛ باسکی ش؛ ئیله قه؛ ئاقیله؛ ئاره ق؛ ئاکیله. (بلند ترین چوب خیش)

نامبیز: [ناو] نامیز؛ باوه ش. (بغل) نامپلی فایر: اند؛ فد؛ [ناو] که رهسته ی به قووه تکردنی هیزی کاره با. (امپلی فایر)

نامپول: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] شووشه ی چکوله- ی سه ربه ستراو، که تراوی دهرمانی تیدایه یا به شریقه ده کریته ناو له ش یا ده خوریته وه. (۲) تیکه لای گهردی دهرمان و ناوی خالیس که به شریقه ده کریته ناو له ش. (امپول)

نامپول وه شاندن: [چاوگه، ت] دهرزی لیدان؛ نامپول لیدان. (امپول زدن)

نامپول وه شین: [ناو، بک] ته زریقا تچی؛ دهرزی وه شین؛ که سیک که کاری نامپول-

وهشاننده. (آمپول زن)

ئامپوولی خوراکى: [ناو] ئامپوولی که تاييه تی
خواردنه وهیه. (آمپول خوراکى)

ئامپوولی زير پيست: [ناو] ئامپوولی که له
زير پيست دا ده وه شينريت. (آمپول زیر
پوستی)

ئامپوولی نیوده مار: [ناو] ئامپوولی نیوره گ;
ئامپوولی که به شرينقه ده کریته نیو وه رید
(سووره ده مار) که له دل وه خوینی تازه ده با
بو ته واوی لهش؛ هه روا ئامپوولی
ماسولکه. (آمپول وریدی)

ئامپیر: [ناو] یه که ی پوانی ته زووی کاره با.
(آمپر)

ئامپیر میتز: فد؛ اند: [ناو، ت] ئامپیر پیو؛
که رهسته ی دیار یکردنی پاده ی زهبر و
قووه تی په تبوونی کاره با له سیمیکدا.
(آمپر متر)

ئامتا: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوشان؛ هاوولف.
(همتا)

ئامتایی: [ناو] هاوتایی؛ هاوشانی؛ هاوسه نگی؛
به رانه بری؛ هاو زور و قهوه ت. (همتایی)

ئامر: [ناو] فه رمانده ر؛ که سی که فه رمان ده دا؛
وه ک: ئامر هیز. (فرمانده)

ئامرای: [ناو] هاو رایی؛ هاو آلیه تی. (همراهی)
ئامریکایی: [ناو، ئاوه لئاو] هه رکه س خه لکی
قورنه ی ئه مریکا یا ده وله تی ئه مریکا بی؛
هه ر شت گریدراو به ئه مریکا وه بی؛ وه ک
پوتینی ئه مریکایی. (امریکایی)

ئامزه: [ناو] ده منه؛ مودنه. (چوب سیگار)
ئامسایی: [ناو] هاو سییه تی؛ جیناری.

(همسایگی)

ئامسه ر: [ناو] هاو سه ر؛ هاو زیانی ژن یا
میرد. (همسر)

ئامسی: [ئاوه لئاو] جینار؛ هاوسی؛ دراوسی.
(همسایه)

ئامشو کردن: [چاوگه، ت] ئامووشو کردن؛
ها تو چو کردن. (رفت و آمد کردن)

ئاملکان: دامالران. (جدا شدن، مانند پوست)
ئاملکانن: [چاوگه، ت] دامالینی هه ر شتی وه ک
که ول. (پوست کندن)

ئاموژ: [پیشگر] واتا ئاموژ: ئاموژ گاری؛
ئاموژاری. (آموز)

ئاموژاری: [ناو، ت] ئاموژ گاری. (نصیحت
کردن)

ئاموژگا: [ناو] آفیرگه. (آموزشگاه)
ئاموودی: [ناو] دیلان؛ شایی لوغان؛
هه لپه رین. (رقص)

+ ئاموور: [ناو] (۱) یاره ق؛ باسکیش؛ ئاقيله؛
داری گه وره ی نیر و ئاموور؛ ئاره ق؛ ئیرقه؛
ئیلقه قه؛ ئاکيله. (چوب بلند خیش) (۲) مووری
گه وره؛ له تی گه وره ی کوته دار. (قطعه بلند
چوب)

ئامووری پزدد: ئامووری که زور له عه رز
ده چه قی. (خیشی که زیاد در زمین فرو رود)
ئامووری مال: ئامووریک که کم له عه رز
بچه قی. (خیشی که کم در زمین فرو رود)
ئامی: (۱) کورتکراوه ی ئامان. (خلاصه)

آمان (۲) هاتن. (آمدن) (۳) هه میان؛
هه وین. (مایه ماست و پنیر...) (۴)
کورتکراوه ی ئامین. (تلخیص آمنة)

نامیانی هه‌و مه‌نجه‌ل^۱ شیره: (ب) زوَر فیلَه‌باز
و ئاواتته‌چی. (کنایه از حقه‌باز و پشت هم
انداز)

نامیته‌بوون: [چاوگه‌ت، ئاویتته‌بوون؛ تیکه‌لاو-
بوون. (آمیخته شدن)

نامیته‌کردن: [چاوگه‌ت، ئاویتته‌کردن؛
تیک‌لاو کردن. (مخلوط کردن)

+ نامیژه‌ن: [ناو] (۱) سالاد؛ سالاد؛ سه‌لاته؛
زه لاتِه. (سالاد) (۲) [ئاوه‌لناو] نامیژه‌هه‌وین؛
نامیان. (مایه)

نامیژه‌نکردن: [چاوگه‌ت، تیک‌لاو؛ تیکه‌ل-
کردنی شتیکی باش له گه‌ل شتی خراپتر هه‌ر
له‌و جنسه بو چاکتر بوونی. (مخلوط کردن)

نامین: (۱) داوای دوْعا قه‌بوول‌بوون. (۲)
هه‌ریه‌ک له به‌دی‌هاتوه‌کانی ئاموئیاک له
شیمیدا. (۳) ناوه بو زُنان؛ کور‌تکراوه‌ی
(نامینه‌یه. (آمین)

نامینی: هاتن؛ بو گه‌لی نیرینه. (آمدن، برای-
مذکر)

+ ئان: پاشگر بو گه‌ل (کو به‌ستن). شاران،
بزنان، کیوان؛ له کورمانجی زووروودا ده‌بیته
(۱) سوارا؛ سواران؛ هه‌سپا؛ هه‌سپان، نه‌سب
گه‌ل. (پیشوند برای جمع بستن)

ئاناشتایی: [ناو] ناشتایی؛ له‌خورینی؛ به‌رقلیان
نه‌خواردویی. (ناشتایی)

ئانام: [ناو] ئه‌نام؛ ئه‌ندام؛ له‌ش. (اندام)

ئاناناس: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) داریکی گه-
رمه‌سیریه. (درختی گرمسیری) (۲) میوه‌ی
ئهو داره، که ده‌خوریت. (آناناس)

ئانه‌یتا: وشه ئاو‌پستاییه به واتای ئیلا‌هه‌ی

ئهوین و باران؛ هه‌مان ئافروودیتی یونانییه (۲)
په‌ره‌ستشگه‌ ییکه له شاری که‌نگاوهر له
ئیران. (آناهیتا خدای عشق و باران؛ معبدیست
در کنگاور)

ئانه‌ید: (۱) ناوی نه‌ستیره ییکه (نام ستاره-
ایست) (۲) به باوه‌پری یارسانه‌کان ناوی
فریشته‌ی ئاوه (نام فرشته آب)

ئانتی‌بیوتیک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده‌رمانی
نه‌خوشین‌گه‌لی چلکی؛ دزی هوورک. (آنتی
بیوتیک)

ئانتی‌تووروس: [ناو] ناوی کوئینه‌ی ولاتی
هه‌کارییه. (اسم ایالت حکاری در قدیم)

ئانتیک: فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه‌لناو+ناو] نه‌نتیکه؛
نه‌نتیقه. (ب) شتی زوَر چاک و باش و نایاب.
(۱) شتی که‌ونارا و دیرینه‌ی زوَر به‌قیمه‌ت.
(۲) (ب) به‌قیمه‌ت. (آنتیک)

ئانتین: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) ئامیری
وه‌رگرتی شه‌پوَل‌گه‌لی (فریکانس)
ئیلیکترۆمانیه‌تیک (میغناطیس) وه‌ک ئانتینی
رادیو و ته‌له‌ویزیون. (۲) شاخه‌ک‌گه‌لی
قولا‌تجه. (آنتن)

ئانجاخ: [به‌ند] نه‌وده‌م؛ نه‌وجار. (این‌دفعه)
ئاند: [پاشگر] بو کرداری تیه‌ر؛ ئاوره‌که‌ی
ته‌مراند؛ داره‌که‌ی سوتاند؛ به‌نه‌که‌ی قرتاند.
(پسوند فاعلی در گذشته)

+ ئاندانته: فرد؛ فد: [ناو] زه‌رب و پرتمی
هیواش له موسیقادا له به‌ینی ئالیگرتو و
ئاداجیو. (آندانته)

+ ئاندو‌سکوپ: فرد؛ فد: [ناو] که‌ره‌سته‌ی
پشکینی چال‌وچولی ده‌روونی له‌ش که به

گلوپی تاییهت ناوزک وناخی لهش روښن
 دهکا و دهیخته پیښ چاو به کهلک وهرگرتن
 له دووربین. (جوړیک کامیرا). (آندوسکوپ)
 ټانژین: فرد: فنډ [ناو] نه خوښینی سووتانه وه و
 په نهمینی ناوډم و گهرو و ههست به گوشار
 و تنگی نه ففس کردن، (آنژین)
 ټانژین سهدری: فنډ: [ناو] گیرانی دل بو
 ماوه پیکي کهم به هوئی نه گه یشتنی خوینه وه
 به دل. (آنژین صدری)
 ټانفلو ټانزا: فرد: فنډ: [ناو] نه خوښینی چلکی
 (عقونی) گیروداری ویروسی که ده بیته هوئی
 ته بی زور؛ زوکام و سوورمه بوونی لووت و
 گهرو و ټیښی لهش. (آنفلو ټانزا)
 ټانفلو ټانزای بالنده: [ناوت] نه خوښینی (گیر و
 دار) که مروږ له مریشک و ټینسانه وه
 ده بگریټ. (آنفلو ټانزای مرغی)
 ټانفلو ټانزای به رازی: [ناوت] نه خوښینی
 گیروداری (ویرووسی) که مروږ له به راز و
 ټینسانه وه تووشی ده بی. (آنفلو ټانزای خوکی)
 ټانک: [ناو] شت؛ چت؛ وانیک؛ هین. (شیء)
 ټانکوو: یان؛ ټان؛ یانی. (یعنی؛ یا لیکه)
 ټانگ: [ناو] شت؛ چت؛ ټانک. (شیء)
 ټانگره بسوون: [چاوگه، ت] به گژداچوون؛
 دهسته ویه خه بسوون؛ ټامبازبوون. (عصبانی
 شدن)
 ټانگژابوون: [چاوگه، ت] تووړبوون؛ به گژدا
 چوون. (عصبانی شدن)
 ټانگلو ساکسون: [ناو] (۱) نیژادی خه لکی
 ټینگلیزی که له ټانگله کان و ساکسونه کان
 پیکهاتووه. (۲) جه ماوه ری ټینگلیزی زبان که

له بریتانیا و نامریکا و به شی له کانادا و
 ټوسټرالیا ده ژین. (آنکلو ساکسون)
 ټانگلیکان: [ناو] مه زه پیکه. (انگلیکان)
 ټانگو: [به ند] یانی؛ دنا؛ نهینا؛ ټیتر؛
 ټیدی. (یعنی؛ وگرته)
 ټانگور: [ناو] دوست؛ هاوال؛
 هاوړی. (دوستویار)
 ټان وټین: [ناو] ناز و نیوناز؛ نازو نووز؛ دل به ری؛
 عیشوه گه ری. (عشوه. ناز)
 ټانورین: ناوی ویتامینی ب ۱. (آنورین)
 ټانوفیل: ناوی میښووله ی مالارپا؛ میښووله پیک
 که ده بیته هوئی نه خوښینی نو به تی. (آنوفل)
 + ټانه: (۱) [پاشگر] به ناو مه ده چه سپی و ده-
 یانکا به ټاو له ټاو یان به ند؛ وهک
 ټه حمه قانه: ټه حمه ق ټاسا، و ههروه ها،
 ټاغایانه و مهردانه. (پسوند: مانند) (۲) هه ر
 چه ند وه ختی تاییهت؛ سالانه؛ مانگانه؛ پوژانه.
 (دوره های زمانی خاص) (۳) پاره دان بابه تی
 کار یا شوغلی. شاگردانه؛ جه ژانه؛
 مالیکانه. (پول دادن بابت کار یا مناسبتی) (۴)
 من؛ ټه من؛ ټه ز. (من)
 ټانه ت: ناوی جوړیک گیایه؛ به ری ټه و گیایه.
 (نام گیاهی است و تخم گیاه)
 ټانه شا: [جیناو] ټه و هیان. (آن یکی)
 ټانه می: فرد فندانند: [ناو] ناوی نه خوښینی
 کهم خوینی، دهسته وازه ی پزیشکیه (آنمی)
 ټانه نه: هوته وه تا؛ ټا هوته وه. (آن است)
 ټانه هی: (۱) ده ستوور؛ ټیجازه دان. (دستور)
 (۲) ودم. (یمن)
 ټانیسک: [ناو] (۱) ټانیسک. (آرنج) (۲)

هه‌نیسک، هه‌نیسکی دواى گریان.
(سکسکه)
ئانیسون: [ناو] گیائیکه به‌ره‌که‌ی ناوی ئالەت
یا ئانیسونە. (گیاه فلفل سیاه)
+ ئانیسک: [ناو] ئانیسک؛ (پشت ئانیسک
پشت ئه‌نیسک) هه‌ره‌ژنی؛ به‌مرگ؛ ئه‌نیزگ.
(آرنج)
+ ئانیسکه: [ناو] په‌رده‌ی به‌ر ده‌رگای هه‌سار.
(پرده جلوی در حیاط)
ئانین جی: به‌جی‌هینان. (جا‌آوردن)
ئانین هه‌ف: [چاوگه‌ت] چه‌ماندنه‌وه و
ویک‌هینان. (خم کردن و به‌مرساندن دوسر
چیزی)
ئاو ئازین کردن: [چاوگه‌ت] ئاوه‌بردانه‌وه ناو
زه‌وی‌وزار. (آب دادن مزرعه)
ئاو‌ئاهه‌ک: فد: [ناوت] تراویکه بو له به‌ین -
بردنی مووی که‌ول؛ ئاهه‌ک و ئاو. (آب آهک)
ئاو ئوکسیژنه: [ناوت] تراویکی بی‌په‌نگه بو له
به‌ین بردنی میکروپ (ه‌وورک)، دزی چلکه و
بو کال‌کردنه‌وه‌ی په‌نگی موو به‌کار
دیت. (آب اکسیژنه)
ئاو ئه‌سید: [ناوت] تیژاو (ئه‌سیدی) تاواوه له
ئاودا؛ وه‌ک ئاوی باتری سه‌یاره. (آب اسید)
ئاو ئه‌نباز: [ناوت] عه‌ماری ئاو؛ عه‌ماراو. (آب
انباز)
ئاو‌ئه‌نگ‌وور: [ناوت] ئاوی‌تری؛ (ب)
شه‌پاب. (آب‌انگور)
+ ئاو: (١) [ناو] ده‌نگ؛ (خوش‌ئاو: خوش
ئاهه‌نگ: خوش‌ئاواز). (آوا) (٢) بی‌چم؛ شکل؛
(به‌وی ئاواهی: به‌و جو‌ره). (شکل)

ئاوات هاتنه‌دی: به‌هیاو گه‌یشتن. (آرزو
بر‌آورده شدن)
+ ئاوارە: (١) [ناو] گه‌وه‌هه‌ر؛ جه‌واهیریکه.
(گوهر) (٢) [ئاوه‌ل‌ئاو] سه‌رگه‌ردان‌بوون به
دواى کاریکدا؛ (بو‌گرتنی پاسپورت دوو
مانگه ئاواره‌م به‌ئیداره‌کاندا). (آواره) (٣)
[ناو] ئافاره؛ گولچن؛ که‌سانی که له جاره
گه‌نم‌دا گولی په‌پو کو ده‌که‌نه‌وه له به‌ر
ناچاری و فه‌قیری. (خوشه چین)
+ ئاواز: [ناو] (١) به‌شی له موسیقای کوردی،
مه‌قام. (٢) ئاهه‌نگ. (٣) ده‌نگی بالنده. (آواز)
ئاواز خویندن: [چاوگه‌ت] گۆرانی‌گوتن؛ ده‌نگ
هه‌لب‌پینی مه‌ل. (آواز خواندن)
ئاوازی کوپ: [ناوت] ئاوازی‌ک که‌چه‌ند که‌س
به‌یه‌که‌وه ده‌یلین. (آواز کر) ئاواسازی: [به -
ره‌هه‌می چاوگه‌ت] کار و ره‌وتی به‌هنایی؛
می‌عماری؛ مال‌کردنه‌وه؛ ئاوه‌دان کردن. (خانه
سازی)
ئاواله‌کردن: [چاوگه‌ت] [کردنه‌وه؛ باز‌کردنه‌وه؛
وه‌ک. ده‌رگا خسته‌سه‌ر پشت؛ لابردنی
سه‌ری مه‌نجهل و ده‌فر؛ سه‌ربه‌تال‌کردن.
(باز کردن؛ خالیکردن)
ئاوان: [ئاوه‌ل‌ئاو] په‌وشت گه‌نیو؛ فیتنه‌گه‌ر؛
فیتنه‌کار؛ ئاشووب‌گپ. (فتنه‌گر؛ خرابکار)
ئاواناس: [ناو] که‌سیک که‌کاری ئاواناسیه،
ده‌نگ‌ناس (آواشناس)
ئاواناسی: [ناو، به‌ره‌هه‌می چاوگه‌ت] زانست و
عیلمی فو‌ئه‌تیک؛ عیلمی ده‌نگ‌ناسی
(فو‌ئه‌تیک)، زانستی ده‌نگ‌ناسی له‌هه‌ر
زاراوه‌یی‌کدا. (فونتیک)

ئاواندولە: [ناو] بەردی گۆلوان؛ چالی جیی
 ئاوی سەر تاشە بەرد؛ دۆلە: سوینە: دەفری
 ھیرباری جیگای ھەویرشیلان؛ دۆلە ی پر لە
 ئاوی سەر تاشە بەرد. (جای جمع شدن آب
 روی تخته سنگ)

ئاوانە: (۱) [ناو] نرخى ئاو؛ پوولی ئاو؛ ئاو
 بەھا. (آب بها) (۲) بەوجۆرە نە؛ بەوشیو نە.
 (اینطور نه)

ئاوانیگاری: فە: [ناوت] نووسینی وشە گەلی
 زیانیك بە ئەلفو ییی ئاوی، (فۆنە تیک)
 (آوانگاری)

ئاواوی: [ئاو] ئاوی ئیکە وتوی تەر. (آلوده
 به آب)

+ ئاوی: (۱) گریدراو بە دەنگی پیتە کانه-
 وھریا، لە قسە کردن دا؛ فۆنە تیک. (آوایی)
 (۲) دی؛ گوند. (آبادی) (۳) ئاوە دانى. (جای-
 آباد)

ئاوباب: [ناو] ھاوباب؛ دوو برا، لە یەك-
 باوك. (برادر تاتنی ازیک پدر)

ئاوباریكە: [ناوت] زە ئاوی كە م؛ جۆگە ی
 باریك؛ (ب) رزق و روزی كە م و دایمی وەك:
 مەعاشی كەمى كار كەنارى. (آب باریكه)

+ ئاوپر: [ناو] (۱) شەلە گە (۲) نووکی تیژی
 پاكڵە ی پرد. (آب بر)

ئاوپر بوون: [چاوە گەت] ئاژە لێك كە تووشی
 نازاری ئاو بر بووی. (حيوان دچار نوعی
 مرض شدن)

ئاو بردن: (۱) ھەر شت كە ئاو دايمالی و بيبا.
 (۲) ئاو بو جیگایك بردن. (آب بردن)
 ئاوبوون: [چاوە گەت] (۱) قال بوون؛

تاوانە وە ی كانزا و سەھۆل و بوونە ئاو؛
 ئاتیوان. (ذوب شدن یخ) (۲) (ب)
 شەرمە زار بوون؛ تەریق بوون؛ عارەق دەردان
 لە خەجالت دا. (آب شدن از شرم)
 ئاوبە ئاو چوون: (۱) بو تووك لێکردن.

(نوعی نفرین) (ب) چوونی كە گە پانە وە ی
 نەبی. (رفتن بی مراجعت)

ئاو بە ئاوارا کردن: [چاوە گەت] کوژانە وە ی
 ئاور؛ (ب) توو پرە یی كە سێك بە سەر چوون.
 خاموش کردنى شەر و كێشە. (آب روی آتش
 ریختن)

ئاو بە ئاو كەوتن: [چاوە گەت] (۱) گۆپینی ئاو
 و ھەوا بە ھۆی سە فەر وە. (تغییر آب و هوا
 در سفر) (۲) نەخۆشی بە ھۆی ئاو و ھەوا
 گۆپینە وە. (دو هوا شدن)

ئاو بە میژنگ كێشان: (ب) كاری بیھوودە
 کردن. (با الك آب كشیدن، كنایه از كار
 بیهوده کردن)

ئاوبە دەمە: [ناو] چیشتی قبوولی كە ھیشتا
 ئاوی نە چنراییت. (نوعی آش كه آبش هنوز
 بخار نشده باشد)

+ ئاوبەر: [ناو] (۱) ھەنگی كیوی پاش ئاو
 خواردنە وە ھەل دە فەرن بو سەرشانە ی ئاو
 كە ندووە كە یان و راو كە ران جیگا كە یان بە و
 چە شەنە دە دۆز نە وە. (زنبور سیراب) (۲) [ئاو-
 لئاو] (ب) چیشتی ئاو بەر و سویر و ئاو كیش.
 (خوراك شور)

ئاو بەردان: (۱) [چاوە گەت] گونجە كەردنە وە.
 (راه آب باز کردن) (۲) شیرى ئاو كەردنە وە. آب-
 باز کردن)

ټاو بهردانهوه: [چاوگه،ت] دووباره ټاو بهردان؛
 ټاو بهرهودان؛ ټاوبهردان و سهره و خوار ټاو
 پړاندن يا ټاژين كردن. (آب را باز كردن)
 ټاو بهرهودان: [چاوگه،ت] ټاو بهردان؛ ټاو
 بهردانهوه. (آب جاري كردن)
 ټاو بهستن: [چاوگه،ت] (۱) گونجه ي ټه سټير
 ناخين. (بستن راه آب استخر)
 (۲) شير ي ټاو بهستن. (شير آب رابستن) (۳)
 ټاو به سههول بوون له سهرمادا. (يخ بستن
 آب از سرما)
 ټاوبهن: [ټاو] (۱) دهرېجه ي كردنهوه و
 بهستني ټاوي ټه سټير؛ گونجه. (دريچه بستن
 آب استخر) (۲) ټاوبهنډ؛ ټيسقا. (بند آمدن-
 ميزراه)
 + ټاوبهنډ: [ټاو] ټاوبهن؛ ديواړي بهرگري ټاو؛
 سهډ. (سد)
 ټاوبهنډي: [ټاو] (۱) گرتني کون و درز له
 لوه و دهفردا. (۲) ټارام کار پيکړدنې
 که رهسته ي سوپاډار يو جيکه و تن و باشر
 جووت بووني سوپاډه کان. (آب بندي)
 ټاو بينه و دهس بشوره: (ب) تهواو بووني
 ټيش؛ خاتيمه ي شت ياکاري هاتن؛ هيچي تر؛
 تهواو. (کنايه از اتمام کار يا هر چيز)
 ټاوپاچ: [ټاوبک + ټاو] ټاو پاش (۱) که سيک-
 که ټاو پاشي ده کا. (۲) که رهسته ي ټاوپاشي (آب
 پاش)
 ټاوپاشي: [ټاوبه رهه ي چاوگه] (۱) ټاودان به
 ټاوپاش. (۲) ټاو به سهر زهوي يا باغچه دا
 پړاندن. (آپاشي)
 ټاوپرژاندن: [چاوگه،ت] ټاوپرژستن و پړژاندني

ټاو به سهر شټيکدا. (آب پاشي)
 ټاوپرژين: [ټاو + ټاوبک] (۱) که سيک که ټاوده-
 پرژيني يان جيگاييک ټاوپرژين ده کا. (۲) په-
 وتي ټاو به سهر زهوي يا خولداکړدن يو
 نهوه ي له گسگ داندا توژ نه کات. (۳)
 [ټاو] ياري شه په ټاو. (آب پاشي)
 ټاوپرژيني: [ټاو] که مه ي شه په ټاو. (بازي آب
 پاشيدن روی همديگر)
 ټاوپرژيني دل کړدن: (ب) زور خوشحال
 کړدن؛ دل فينک کړدنهوه نهوه. (کنايه از
 خيلي شاد کردن)
 ټاوپرژين: [ټاوبک + ټاو] ټاوپرژين؛ شه په ټاو؛
 ټاو به يه کداکړدن له سهرچوم و دهراوان يو
 ياري. (همديگر را آب پاشي کردن)
 ټاوپرژين: [ټاو] ټاوپاش. (آب پاش)
 + ټاوپه: [ټاو] کاتي شيله بهستني ده غل.
 (وقتي غلات شيره مي بندد)
 ټاو پهز: [ټاوه ټاو] کولو له ټاو. (آب پز)
 ټاوپهنگ: < پهنگاو؛ پونگاو. (برگشتن و راکد
 شدن آب)
 ټاو پيادان: [چاوگه،ت] ټاو تيوهردان؛
 ټاو کيشاني دهفري شوروا؛ به دوا ټاو
 شووشتن. (آب کشيدن ظرف، آخرين آب
 کشي و شستن)
 ټاو پياکړدن: [چاوگه،ت] (۱) ټاو له که سيک
 پړاندن؛ (۲) ټاو تيوهردان. (۳)
 ټاو به سهر شټيک دا کړدن. (آب ريختن و
 پاشيدن)
 ټاوپيای: [ټاو] مهني؛ ټاوي بنيادهم؛
 شواوت. (آبمني)

ٺاو تال: (ب) عارمق و شه ږاب. (آب تلخ)
 ٺاو تال و سول: [ناوټ] ټاوی تال و سوږی
 خواردوتهوه: (ب) پهنج و عهزایی ږوژگاری-
 چهشتهوه؛ به مروقی ټهزموون وهرگرتوو
 دهلین. (سرد و گرم چشیده)
 ټاو تراش کردن: [چاوگهټ] کراندنی هه ندی
 میوه بو هاتنه دهرموه ی ټاو؛ وهک کراندنی
 ټاو له تی شووتی. (آب تراشی)
 ټاو ترسی: [ټاو] حاله تی، له ټاو ترسان به هو ی
 کیښانی بهنگ یا هاریه وه. (آب ترسی)
 ټاو ته له: [ټاو] ټاوی زیر. (آب طلا)
 ټاو تی کردن: [چاوگهټ] (۱) پر کردن ده فر له
 ټاو. (پر کردن ظرف از آب) (۲) ټاو ږژاندنی
 کاتی جووت بوون. (آب منی ریختن در
 جماع)
 ټاو تیگه ږیای: [ټاوه لټاو] (۱) ټاو تیگه ږاو؛ ټاو
 گرتنی دل ی لاوی تازه بالق؛ ټاو گرتنی میوه،
 ټال و ټول بوونی میوه. (آبدار شدن)
 ټاو تیومردان: [چاوگهټ] ټاو پیدان؛ دوا
 ټاو کیښان پاش شتن. (آب کشیدن)
 ټاو جو سازی: [ناوټ] (۱) کاری دروست کردن
 ټاو جو. (کار درست کردن آبیجو) (۲) کارگای
 دروست کردن ټاو جو (بیړه). (کارخانه
 آبیجو سازی)
 ټاو جه: [ټاو] هیومرژن؛ ټاو جا. (جاری)
 ټاو جه ږ: [ناوټ] نشوست کردن ټاو زه ریا به
 هو ی گه ږانی زهوی به رانبهر به مانگ؛
 نیشتاو؛ دزی به رازو. (جذر)
 + ټاو چاوسه نندن: [چاوگهټ] ټاو چاو سه نندن
 ږام کردن به هو ی ترساندنه وه؛ بو ږام کردنی

ورج به پیدانی خواردنی سوږ و ټاو پینه دان
 لاواز و ږامیان ده کرد. (آب چشم گرفتن)
 + ټاو چین: (۱) ټاو څو ږ کردن. (آب گرفتن)
 (۲) ټاو ی ټول گرتن به گهرمای زو ږ بو نهرم
 بوونه وه. (آب کشیدن) (۳) ټاو ی میوه گرتن.
 (آب میوه گرفتن)
 ټاو چوون: [ټاو] (۱) چوونه ټاو؛ قوماشی که به
 شو ږدن کورت بیته وه. (آب رفتن) (۲) (ب)
 له ږ و لاواز بوون. (لاغر شدن)
 ټاو چوونه ژیر بیست: (ب) قه له و بوون. جوان
 بوون. (کنایه از چاق شدن)
 ټاو خاکی: [ټاو] انه فد؛ پاپو ږیک که له وشکی
 و به حرده که لکی لی وهر ده گیریت؛
 هاو ږ کرافت. (هاو ږ کرافت؛ آب خاکی)
 + ټاو خانه: [ناوټ] کاسه ی چکو له ی ژیر
 لانکه ی مندال. (آبریز گاه گهواره)
 ټاو خواردن: (۱) [چاوگهټ] کاری ټاو
 خواردنه وه. (آب خوردن) (۲) خهرج زو ږ
 هه لگرتنی کاریک؛ بو من زو ږ ټاو ی
 خواردنه وه؛ خهرجی زو ږ بوو. (گران تمام شد)
 (۳) زو ږ ټاسان ټاسانه وهک ټاو ی خواردن
 وایه. (مانند آب خوردن) (۴) ټاو ی تاییه ت
 بو خواردنه وه؛ شهر به بییک ټاو خواردنم به پی.
 (آب نوشیدنی)
 + ټاو خواردنه وه: (۱) [چاوگهټ] خواردنه وه ی
 ټاو. (۲) واتای قوول بو قسه ی په ق؛ ټه م
 قسه زو ږ ټاو ده خواته وه؛ زو ږ بهری دریژه. (۳)
 ټاسانیی کار (وهک ټاو خواردنه وه ټاسانه). (۴)
 خهرجی زو ږ هه لگرتن. (آب خوردن)
 ټاو خواز: [ټاوه لټاو] (۱) ټاو کیښ. (ب)

خواردنه مهنی سویر. (خوردنی آب کش) (۲)
شت یا که سیک، که پیوستی به ناو هه یه؛
توونی؛ تینوو. (تشنه)

ناوخورگه: [ناوت] جیگای ناو خواردنی نازال.
(آبشخور)

+ ناوخوره: [ناو] ئاسنیکی باریکه له له غاودا
که ده چینه نیو زاری ئه سب؛ ده ماری دار.
(آبخوره؛ آوند)

ناوخورهی ناوکیش: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که شیلهی پهروه رده له گه لاهه ده بات بو
ساقهت و ئه ندای دار. (آوند آبی)

ناوخورهی چپوی: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که له پیشه وه ناو و ماکی پیوست ده گه یه-
نی به گه لای دار و گیا. (آوند چوبی)

ناوخری: [ناو] تاواوهی خوی له ناودا. (آبنمک)
+ ناودار: [ناوه لئاو + ناو] (۱) تهپر و پر له ناو (۲)
(ب) جهواهیر و تیخی جهوه هرداری
خوشمگ و به بریقه. (آبدار)

ناو داخستن: [چاوگه، ت] (۱) له شیله گه وه
به ری ناو بهردان. (۲) ناو بهردانه وه سه
مهزرا. (هدایت آب به مزرعه)

+ ناو دادان: ناو هاتنه دهر له زیرگوزه و دهفر؛
ناو لی تکان؛ ناو ده لاندن؛ عهرزی بووش که
زوو ناو هه لده مژیت. (نشت آب)

ناو دارخانه: [ناو] قاوه خانه ی تاییه تی؛ چای
خانه ی تاییه تی. (آبدارخانه)

ئاو دارچی: [ناو] به پیوه بهری ئاودارخانه.
قاوه چی. (آبدارچی)

ئاو داری: [ناو] ئافداری؛ حاله تی شتی ئاودار.
(آبداری)

ئاوداگرتن: [چاوگه، ت] بوون به زیر ئاوه وه؛ ناو
به سهردا کشان؛ ئاوی لافاو هه موو
مهزراکه ی داگرتوو. (آب همه جا را گرفتن)
+ ئاودان: [چاوگه، ت] به که رهسته ی کاره بایی
و تیزاو زیر یا زیر یا ههرچی به سهر کانزاییک
داکیشان. (آبکاری)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) تیخی سووره وه
بوو خسته ناو ئاو یارون بو رهق بوون. (۲)
پوکیش کردنی کانزا به زیر یا زیر. (آب
دادن)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) وهک ناو دهر دانی
ماسه: [۲] رهحه تبوون. (آب دادن)
ئاوددان: [ئاوه لئاو] ئاودنان؛ هاوته مهن. (هم-
سن و سال)

ئاودل: [ناو] ئه ول؛ کور تکراره ی ناوی
عهبدول؛ عهبدل. (عبدل)

+ ئاودهردان: [چاوگه، ت] (۱) عاره قه کردن.
(عرق کردن) (۲) ناو هاتنه دهر له ههر شت
به هو ی گوشین یا گهرم کردن. (آب پس
دادن) (۳) ئاوی چال یا سهوز خالی-
کردن. (تخلیه آب چاه یا حوض)

ئاوده رمانی: [ناو] عیلاجی نه خوشی به
خواردنه وه ی ناوی زور. (آب درمانی)

ئاوده مستخانه: [ناو] مسته راج. (مستراح)

ئاوده لئین: [ئاوه لئاو، ناو] (۱) ههر شت که ناوی
لی بتکیته دهر مه وه. (هر چیزی که آب آن
نشت کند) (۲) درزی دهفر. (شکاف
ظرف) (۳) کونی زور وردی دهفر. (سوراخ
بسیار کوچک)

ئاوده م: [ناو] (۱) هاو نشین؛ هاوده م؛ دوست؛

هاوال. (همنشين و همدم) (۲) ليک. (آب دهان)

ټاو دهماندن: ټاو له زهويه که ټاژين که با تهاو بیده مینې؛ ټاو مژینی زهوی؛ ټاوچه شتن.

(آبیاری کامل، جذب آب)

ټاودهنگی: [ټاو،] ټاودهنگی؛ ټاوبیری؛ ټوستانه تی؛ نزیکي و ټاوده می؛ ټاوالی؛ ټاو قسه یی. (هم دلی. هم آوایی)

ټاو دیان: [ټاوه لټاو] ټاوتهمه ن. (همسال)

ټاودیده: (۱) بار ټاوتوو؛ وهک پوټا ټاودیده بوون. (بار آمده) (۲) ټاو دیده: ته پووگ. (خیس شده) (۳) ټاو لیکه ووتوو.

(آب پاشیده شده) (۴) [ټاو] ټاو چاو؛ ټاوی چاو؛ فرمیسک؛ ټه سرین. (آب دیده)

ټاوپ: [ټاو] ټاو خسار؛ ټوو. (رخسار)

ټاوپدانه وه: [چاوگه، ت] ټوو ټیکردن؛ لا لیگردنه وه. (برگشتن و نظاره کردن) ټاوپ؛ [ټاو] ټاوپې؛ ټاوباوه پ؛ ټاوعه قیده؛ ټاوبیر؛ ټاومهرام. (همراه؛ همفکر)

ټاوپایی: [ټاو، به ره می چاوگه] ټاوپایی؛ ټاوپینې؛ ټاوبیری؛ ټاو ټه ندیشی. (همراهی و همفکری)

ټاوباران: [ټاو، ت] (ب) تیر ټه ندازی زور توند.

(ب) گهرمای زوری ټوژ. (آتش باران)

ټاوباز: ټاگرباز؛ که سیک که به ټاور یاری ده کا. (آتش باز)

ټاورپر کردن: [چاوگه، ت] اکوزانه وهی ټاور به تهاوی. (بکلی خاموش کردن آتش)

ټاور به پشت دهمته وه نان: (ب) ټوټه کردن له دووپاتگردنه وهی کاریک؛ دهمست داخکردن بو

نه کردنی کاریک. (پشت دست داغ کردن)

ټاور بهردانه وه: [چاوگه، ت] ټاگربهردانه وه؛ گردنه وهی ټاور و ټاگر ټیهردان. (روشن کردن آتش).

ټاور ټیهربوون: [چاوگه، ت] (۱) گرگرتن. (آتش گرفتن) (۲) (ب) ټوټه لی پړان. (بی قراری)

ټاور ټیهردان: [چاوگه، ت] گر ټیخستن و ټاور دان. (آتش زدن)

ټاورچه رخان: [ټاو] ټاولهمه. (آتش گردان)

ټاورخان: [ټاو] ټاگرخان؛ ټارتوون. (آتشخان)

ټاوردن: [کار] ټاوردن؛ ټینان؛ ټانین. (آوردن)

ټاورده مین: [ټاو + ټاوی بک] (۱) مه شکه ی مسگه ری. (دمه مسگری) (۲) ټاور دهمین که سیک که به مه شکه ټاور ده دهمینې. (کسی که مشک را بکار می برد) (۳) ټاور گه شین. (کسی که آتش را گیرا می کند)

ټاورده یویاگی: به جی ټینانه وه؛ به جی ټاوردن؛ به جی ټانین. (به جا آوردن)

ټاو پړان: (۱) پړانی ټاو. (۲) ټوو تکان. (آب ریختن)

ټاو پړانن: [چاوگه، ت] (۱) بهردانه وهی ټاو؛ ټاو فرپیدانی یه کسمی می. (آب ریختن) (۲) (ب) باو کردنی کاریک: گه وره ټاو ده ریژی و چکوله پای لیده خات. (مدکردن)

ټاور زیرکا: [ټاو، ت] (ب) نهرمه بره؛ که سیک که به نه هینې کاری خو ی ده کات. (آب زیر کاه؛ حیلہ باز)

ټاور ژین: [ټاو، بک] ټه وهی که ټاو ده-

پڙي: (آبريز)

ٽاور ڄاڻ: [ڇاڻوگه، ت] ٽاو پڙاندن. (آب ريختن)

ٽاور ڪردنه وه: [ڇاڻوگه، ت] (۱) ٽاور هه لڪردن؛ چيڪردن و ته يار ڪردني ٽاور؛ ٽاور فيخستن. (آتش افروزي) (۲) (ب) فيتنه و شه پ هه لايسان. (فتنه و آشوب بر پا ڪردن)

ٽاور ڪهوتنه جهسته: [ڇاڻوگه، ت] بي ٽارام و بي ٽوقره بوون؛ ڪه جمان ليپران؛ بي هه دا بوون؛ بي ٽوقره رار بوون؛ نيگه ران بوون. (آتش به جان افتادن)

ٽاور ڪهوتنه گيان: [ڇاڻوگه، ت] (ب) ڪه جمان ليپران؛ سرموت نه مان. (آرام و قرار نداشتن) ٽاور گه: [ٽاو] جيڳاي ٽاور. (جاي آتش)

ٽاور گهر دان: [ٽاو] ٽاولهه؛ ٽوپڙي ڪي له سيم چنراي ٽاو ڇاله، ده سڪي ڪي زنجيري هه به بو زوخال گه شانده وه. (آتش چرخان)

ٽاور گهرم: [ٽاو ٽاو] (۱) پڙبوون له سه ر ڪاريڪ. (مصر و مصمم) (۲) مروقي زور به هه وهس. (آتشي مزاج)

ٽاور له ڇاوبارين: [ڇاڻوگه، ت] (ب) زور توو پهوون. (غضبناڪ شدن)

ٽاور له ڪاي ڪون به ربوون: (ب) مروقي به سال ڇوو ڪه خهري ڪي دلداري بيت. (ڪنايه از عشق پيري)

ٽاور وڇڪه: [ٽاو] ٽاگروڇڪه؛ ٽاوري مندالان. (آتش بچه ها)

ٽاور وڇڪه: ٽاوري ڇڪوله. (آتش ڪوچڪ)

ٽاور وور بدن: [ڇاڻوگه، ت] ٽاوپرو وور بدن؛ پيسوا ڪردن؛ ٽاو به خراپه زړاندن؛ سوو ڪايه تي

به سه هينان شه قلي ڪچيني به ناپهوا شڪاندن. (آبرو بردن)

ٽاور ورو ڇوواندن: [ڇاڻوگه، ت] ٽاوپرو وور بدن. (آبرو بردن)

ٽاوپرو وچوگ: [ٽاو ٽاو] پيسوا؛ به دنوا؛ ٽاوپرو وچو؛ ٽاو زړا؛ ٽاوپرو ٽڪا؛ ٽاوپرو نه ماگ؛ له بواي ده ستووري زمانه وه [ٽاوي- بهر ڪاره] به لام به واتا ٽاو ٽاوه. (آبرو رفته)

ٽاوپرو دار: [ٽاو ٽاو] ٽاوپرو وور بدن؛ به ٽاوپرو؛ به ڪه يا: (آبرو مند)

ٽاوپرو وداري: [ٽاو] (۱) ٽاوپرو وداري؛ به ٽاوپرو وي؛ ڙياني شهرافه ته مندانه و به سه ريه رزي. (۲) (ب) بهر گري له ٽاوپرو وچوون؛ ڪسه خوار دنه وه و لاي بيگانه نه در ڪاندي هه ندي نهيني ڪه بو هه به بيت هوي سه شوپي؛ (ب) به زله پرومته سوور ڀاگرتن. (آبرو داري)

+ ٽاوره: [ٽاو] (۱) ٽافه تي هه وور بدن زه رحتي نوڪ. (آفت نخود) (۲) زه رده زه خم؛ زه رده برين. (زرد زخم)

ٽاور هنگ: [ٽاو] جوڙيڪ پهنگي وينه گهري ڪه به ٽاو ده گير يته وه. (آبرنگ)

ٽاور پڙ: [ٽاو] (۱) ٽافه. (آبشار) (۲) [ٽاو، بڪ] ٽاو ريڙ، ڪه سيڪ ڪه ٽاو ده پڙي. (آبريز)

ٽاوري ڙيڪا: [ٽاو، ت] (ب) نه رمه پره؛ حيله باز؛ ٽهو ڪه سه به نه هيني ڪاري خوي ده ڪا. (آتش زير ڪاه؛ آب زير ڪاه)

ٽاور پڙ ڪه: [ٽاو] ٽافه. (آبشار) ٽاور پيش بوون: (۱) ده سته ويه خه بوون؛ به گڙ يه ڪتردا چوون؛ ٽيڪ گيران. (دعوا و مرافعه-)

کردن) (۲) هاوته مهن بوون (هم سن)
 ئاوریشم باف: [ناوبک] که سیّک که کاری
 چینی قوماشی ئاوریشمه. (ابریشم باف)
 ئاوریشم بافی: [چاوهگهت] (۱) کاری ئاوریشم
 باف. (۲) [ناو] کارگای چینی قوماشی
 ئاوریشمی. (ابریشم بافی)
 ئاوریشم چن: [ناوبک] گولډوزی به ئاوریشم
 دهکا؛ کاری چین به ئاوریشم. (ابریشم دوز)
 ئاوریشم چین: [چاوهگهت] گولډوزی به
 ئاوریشم. (ابریشم دوزی)
 ئاوریشمی: [ئاوهلناو] هه وریشمین؛ له جنسی
 ئاوریشم. (ابریشمی)
 ئاوریل: [ناو] ئاپریل؛ مانگی چواره می سالی
 زاینی. (آوریل)
 ئاورپیی: [ناوبه رهه می چاوهگه]
 هاورپیی؛ بریه تی؛ کومهک و یاری؛ ئاریکاری؛
 یارمه تی. هاومه پامی. (همراهی)
 ئاوا: (۱) هاوال؛ هاوته مهن؛ (۲) ئاواچاوم؛
 چاوم پرپوو له ئاو؛ زا؛ رابوو دووی (زاینه)
 به هه موو ماناییکه وه. زونگ بوو؛ ئاوی تیزا.
 (همسن؛ پراشک شدن چشم)
 ئاواینه چاو؛ چاو له نه سرین پرپوون؛ ئاو له
 چاوا قه تیس بوون. (جمع شدن اشک در چشم)
 ئاواینه دهه: به هووی دیتنی خوړاکیکی
 خۆشه وه؛ ئاو له زارگه پان؛ (ب) تامه زرو بوون.
 (دهان آب افتادن)
 ئاوزهنگی ته قین: [بهندت] (ب) به خیرایی؛ له
 تاودانی و لئاخ و چاره وا؛ چوارنال؛ تاودانی
 نه سب؛ پکیف کوت. (اشاره به چهار نعل
 تاختن)

ئاوزهنگی دار: [ئاوهلناو] به پیی ئهو
 که سانه دهلین که ژیر پایان چاله. (کف پای-
 کسانیکه گود باشد)
 ئاوزهنگی کوت: [بهندت] پکیف کوت؛ (ب)
 چوارنال و به غار لیخو پینی نه سب. (چهار
 نعل)
 ئاوزهنگی لیدان: [چاوهگهت] لیخو پینی و لئاغی
 به زین و بهرگ به پکیف تی کوتان. (رکاب
 زدن)
 + ئاوزیاگ: [ئاوهلناو] تیگه یشتوو؛ عاقل؛
 به ئاوه؛ ژیر. (عاقل)
 ئاوزینه: [ناو] ئافزوونه؛ ئالقه زوونه. (سگک)
 ئاوزینی: [ناو] هاوشانی؛ هاوالی؛ هاوته مهنی؛
 هاوسهنگی. (هم شان)
 + ئاوس: [ئاوهلناو] هاوس؛ دوو گیان؛ زگپر؛
 تلدار؛ تولدار؛ به زگ؛ زگدار؛ به تیشت. (آبستن)
 ئاوساندن: [چاوهگهت] هه لماندن؛ په نماندن؛
 نه ستوو کردن؛ ماساندن؛ وهرماندن.
 (پر یاد کردن)
 ئاوسال: ته په سال. (آبسال)
 ئاوسانه: (۱) [ناو] ئه وسانه؛ ئه فسانه؛ چیرۆک؛
 حه کایهت. (افسانه. قصه) (۲) وهک ئاوس؛
 ئاوس ئاسا؛ (بسان آبستن)
 ئاو سه ره که فتن: [چاوهگهت] سه ره که وتنی ئاو؛
 ئاو به سه ردا گه پان و داگرتنی زهوی یا
 جیگاییک؛ ئاو به سه ر جیگاییکدا
 کشان. (بالا آمدن آب)
 ئاوسه رکهم: [ئاوهلناو] هه ژار؛ ده ستکورت؛
 فه قیر؛ بی نه و؛ هه ژیر. هاوسه رکهم؛
 که مده ست؛ ژار؛ ئاتاج؛ محتاج؛ که متر له

ماله جيران و دراوسى. (محتاج)

ئاوسى: [ئاوه لئاو + ناو] جيران؛ جينار؛ دراوسى.
(همسايه)

ئاوشار: [ناو] تافكه. (اَبشار)

ئاوشانى: [ناو] هاو كووفى؛ ئاو كووفى؛
هاوشانى؛ هاوسهنگى؛ بهرانبهرى. (هم شانى)
ئاوشور: [ناو] ئاو شوران؛ ناوى چومى له
كرماشان. (رودخانه آبشوران)
ئاوشه: [ناو] شهونم؛ ئاونگ؛ خوو؛ خوناوه؛
(شبنم)

ئاوفريدان: [چاوهت] ئاوفريدانى مابين له
وهختى جووت خوازيدا. (ب) وهك جوين به
ئافرهتى سووك دهوترا. (آب ريختن ماديان
در حال فعل)

+ ئاوقا: [ناو]، (۱) تووش؛ دووچار؛ ئهه
نه خوشينه ئاوقا بووه. (دامنگير) (۲)
هېرش؛ (پوژ باشم نه كرد له كولم و ليوى،
ئاوقايى دههه بوو سهبرى گهستم) «توورى»
(حمله)

ئاوقا كردن: [چاوهت] (۱) ئاراسته كردن؛
بوختن؛ بهرد و گولله و دار تيگرتن.

(چيزى را رو به كسى انداختن) (۲)
تووش كردن؛ ههلامهتى گرت، ئاوقاي (تووشى)
منيشى كرد. (مبتلا كردن) (۳) هاندان بو شه
يان هېرش پى بردن؛ سهگه كهى ئاوقا كرد.
(وادار به حمله)

ئاوقوره گرتن: [چاوهت] (۱) ئاو له قوره گرتن
به گوشين (گوشين) يا به ئاو
ميوه گيرى. (آبغوره گرفتن) (۲) فرميسك
وهراندن. (اشك ريختن)

ئاوقه: [ئاوه لئاو] هاوقه؛ بهقه؛ هاوته ندازه.
(هم قد)

ئاوقه را: [ئاوه لئاو] بهقه دهك؛ هاوتا؛ هاوپايه؛
هاوسهنگ؛ هاوشان. (همتا)

+ ئاو كردن: [چاوهت] (۱) تاواندنه وه؛ قال-
كردن؛ ئاتيواندن. (خوب كردن) (۲) (ب)
فروشى مالى خراپ و له سهردهست ماو؛
فروشتن؛ له بازار شته كانم ئاو كرد. (فروختن)
ئاو كردنه ژير: (ب) جيگاي كه سيك ليژ كردن و
بهره بهره دهركردنى له شوينيك. (كنايه از
بيرون كردن)

ئاوكولاتگ: [ناوت] ئاوى كولاتوو؛ ئاوى داخ؛
ئاوى كه داخ كرابتى. (آب داغ)
ئاوكووف: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوتهراز. (هم-
شان)

ئاوكه: [ناو] جوړيك ترى. (نوعى انگور)
ئاوكيشان: [چاوهت] (۱) ئاو هه لگرتن و
بردن بو شوينيكى تر. (آب از جايى به جايى
بردن) (۲) ئاو دزىنى برين. (آب آوردن زخم)
(۳) ئاوى جيگاييك يا ههوزيك دهردان. (آب
حوض يا چاه كشيدن) (۴) ئاو تيوهردان پاش
شتن. (آب كشيدن) به جوگه يان بوپرى
ئاوكيشان بو شوينيك. (به وسيله جوى يا لوله
آبكشيدن)

+ ئاو كيشى: [ناو، بهرهمى چاوهت] ئاو تيوه-
ردانى پاش شتن. (آبكشى)

ئاوگر: [ناو] (۱) جيگه ي چال. (جاي)
پست (۲) زهوينى بهر سيلاو. (زمين در
مسير سيل) < ئاوگير
+ ئاوگرتن: [چاوهت] (۱) كارى ئاو كيشان

له میوه به گوشین یان ټاو میوه گیری. (آب میوه گرفتن) (۲) ټال وېول بونی میوه. (میوه نزدیک به رسیدن و آب گرفتن میوه) (۳) (ب) نه وهلی لویه تی و دل ټاو گرتن. (کنایه از اوایل جوانی) (۴) گونجه ی نه ستیر به ستن له لایه ن که سیکه وه که نوره ټاویه تی. (ستن آب استخراج) (۵) له قه دیمدا پاشه که وت کردن ټاو؛ عه مباراو پر کردن له ټاو. (پر کردن آب انبار)

ټاو گهرم: (۱) گړاو؛ کانیوی گهرم. (چشمه آب گرم) (۲) ټاوی داخ و کول ټاوو. (آب داغ) ټاو گهرمکه ر: [ټاو بک] نه وهی ټاو گهرم ده کا؛ که ره سته ی گهرم کردن ټاو؛ دې ټو ټیرم. (آب گرمکن)

ټاو گه ز: [ټاو ت] چر زانی ته په کال له باردا. (زده دار و خراب شلن میوه)

ټاو گه له: ټا زالی که بجیته ناو هر میگه لیک، هه ست به نامویی نه کات. (بزوگوسفندیکه داخل هر گله ای بشود ټاو گه لی نازاد: [ناو] نه و به حرانه که له ژیر باندوړی ده سه لاتی دمو له تگه لیکي تاییه تدان. (آبهای آزاد)

ټاولک: [ناو] ټوقله ی ناو ده ست و پی به هو ی کاری زور پیکر د. (ناول) ټاو لووت: [ټاو ت] ټاوی که پو؛ ټاوی لووت. (آبدماغ)

ټاو له ناشی دوزمن کردن: (ب) به سوودی دوزمن کار کردن. (به سود دشمن کار کردن) ټاو له ناشی که سیک کردن: (ب) کومه ک پیکر د؛ کردن کاریک که به رژه وه ندیی که - سیکی تری تیدابی. آب به آسیاب کسی ریختن)

ټاو له ټاواندا کوتان: (ب) کاری بی سوود کردن؛ (آب درهاون کوبیدن)

ټاو له ټاوه رو ده کردن: (۱) (ب) زور بی حه یایی کردن. (بی حیایی) (۲) له حه د به ده ر؛ له سنووری شهرم و حه یا ده رچوون. (از حد گذشتن)

ټاو له بهر رویشتن: (۱) ټاو لیچوون؛ ټاو ده - لاندن. (نشت) (۲) سه ر پیزی نه ستیری لیپا ولیپ پر له ټاو. (سر ریز)

ټاو له جی مال ده ر هینان: (ب) مالی که سی خاپوور کردن؛ به لای زور به سه ر هینان؛ نابووت کردن (ټاو له جی مال نان). (خانه کسی را ویران کردن)

ټاو له چاوانه لیل بوون: ټاو له سه ر چاوه لیل - بوون؛ (۱) (ب) ناله باری کاریک له بنه په تدا. (۲) (ب) سه ر چاوه و نه ساسی کاریک له لایه ن گه وره ترین مه قامه وه گه نده ل - بوون. (آب از چشمه گل آلود بودن)

ټاو له ده س نه تکان: (ب) کاری مروقی پژد و خه سیس. (خسیس)

ټاوله پروو: [ټاوه ل ناو] گړوی؛ که سیک که دهمو چاوی چال و چولی هاو له ی پیوه دیاره. (آبله رو)

ټاوله فه ر منگی: [ناو] دوا پله ی نه خوشینی هاله، سفلیس. (سفلیس)

ټاوله مورغان: [ناو] نه خوشینی ده ر کردن زیپکه ی سوور سوور؛ وشه ییکی فارسییه و هه ر به و ناوه یش له کوردی دا ده و تری ت. (آبله مرغان)

ټاوله کوتان: [چاوه ت، سیرومی هاو له له

سه‌رپیست دانان و دهرزی نازن کردن
و کراندنی به نه‌شتهر بو به‌رگری له هاو له.
(آبله‌کوبی)

تاو له‌کونه‌می‌روله کردن: (ب) هه‌ژاندنی
جه‌ماور و پشیوه دروست کردن: وه‌ک چیلکه
له‌کونی هه‌نگه‌ژاله پوکردن. (شورانندن
مردم)

تاو له‌گایانه: [ناو] خوروکه‌ی گا؛ هاو له‌ییک که
له‌سه‌رگوانی مانگا په‌یدا ده‌یی. (آبله‌گای)
تاو له‌گیلفان (گیرفان) و هردان: (ب) گیلفان
خالیکردن و پاره‌تیا نه‌هیشتن. (کنایه از
جیب خالی کردن)

تاو له‌لج هاتنه‌خوار: (۱) لیک‌چاندن. (۲) (ب)
زور به‌تامه‌زرو و به‌هوه‌س که‌وتن بو
خواردمه‌منییک. (آب از لب سرازیر شدن)
تاو له‌مشتنه‌تکان: (ب) پژدی؛ چکووسی؛
خه‌سیسی؛ ده‌ست‌قوو‌چاوی؛ چاو‌چنوک‌ی.
(کنایه از خسیس)

تاو لیئل کردن: [چاو‌گه‌ت] (ب) نازاوه
دروستکردن. (آب را گل آلود کردن)
تاو لیئل نه‌کردن: [چاو‌گه‌ت] (ب) نه‌رخه‌یان
بوون و جیی‌باوه‌پ؛ به‌یه‌قین؛ نه‌ونده‌پیاوی
چاکه تاو لیئل ناکات. (کنایه از جای اعتماد
واطمینان)

تاو لیمو: [ناو] تاوی لیمو؛ (ب) تاوی
لیمو ترش. (آب لیمو)

تاو مژین: [چاو‌گه‌ت] تاو هه‌لمژین؛ کوتال تاو
هه‌لده‌مژئ؛ زه‌وی تاوی هه‌لمژی؛ تاوی نه‌و
هه‌ناره‌بمژه. (جذب آب؛ پارچه‌یازمین که آب
جذب کند)

+ تاو مل: [تاو له‌ناو] هاو جووت؛ لفی‌گاجووت؛
هاونیر؛ وه‌ک دوو نه‌سپی دروشکه (جفت
حیوان برای کشیدن ارايه و درشکه)
تاو میوه: < تاوی میوه.

تاو میوه‌گر: [ناو، بک و ناو] (۱) کاری که‌سیک
که‌تاوی میوه ده‌گریت. (۲) [ناو] که‌ره‌سته‌ی
تاوی میوه‌گرتن (آب میوه‌گیر)

تاو نگ و ده‌سته: [ناو] تاوان و ده‌سته؛ که‌ره
سته‌ی کوتان و ورد کردن. (هاون و دسته)
تاو نگه: [ناو] (۱) تاو نگ؛ شه‌ونم. (شینم)
(۲) تاو نگ‌ی ژیر ده‌سته بو کوتانی شتی
ناشپه‌زخانه (مدبه‌ق). (هاون)

تاو نگ‌ی: [ناو] (۱) تاو نگ؛ تری‌توپیگ؛ میلاق.
(انگور آویزان شده با طناب) (۲) شه‌ونم. (شینم)
تاو نوما: [ناو، ت] (۱) تاو فقه‌ی ده‌ستکرد. (آب
نما) (۲) چاوانه‌ی کاریز. (دهانه‌کاریز)
تاو نه‌بات: [ناو] شه‌کروکه؛ جو‌ریک‌نوقول.
(آبنبات)

تاو نه‌بات چی‌سوی: [ناو، ت] تاو نه‌باتی که
کلکیکی چووکه‌ی چی‌وی پی‌وه‌یه و مندال
ده‌ی مژن. مژمژوکه. (آب نبات چوبی)

تاو نه‌باتی ترش و شیرین: [ناو، ت] تاو نه‌باتی
مه‌یخوش؛ تاو نه‌باتی که‌هه‌ندی ماک‌ی ترشی
لیدراوه (آب نبات میخوش)

تاو نه‌باتی کی‌شدار: [ناو، ت] تاو نه‌باتیک که
به‌ددان دا ده‌چه‌سپی و کی‌شی‌دی. (آب نبات
کشی)

تاو نه‌چوونه‌ناو جو‌گه‌ییک: (ب) ناسازگاری؛
ییک نه‌هاتن. (آب توی یک جوی نرفتن.
کنایه از عدم توافق)

ٺاونه ديدہ: [ناو] شتي ڪه ٺاوي ٺيڻه ڪه وٽيٽ؛
 ٺاهه ڪي ٺاو نه ديدہ؛ قوماشي ٺاونه ديدہ؛ ٺاو
 نه ديتوو؛ ٺاو ٺيڻه ڪه وٽوو. (آب نديدہ)
 ٺاو وٺالڻ: [ناوٽ] (۱) (ب) ڀڙي و نيعمهٽ؛
 مال و داراڻي. (روزي) (۲) ٺاو و ڳيا. (آب و
 ڳياہ)
 ٺاو و خاک: [ناوٽ] سه رزمين؛ (ب) وه تهن؛
 نيشتمان. (آب و خاک)
 ٺاو ورنگ: [ناوٽ] (ب) ديمهني جواني ته ڀ و
 تازه ڀ ڀوخسار. (آب و رنگ)
 ٺاووش: [ناو] باوهش؛ ٺاُميز. (آغوش)
 ٺاووگل: [ناوٽ] (۱) حهري و قور. (گل و
 شل) (۲) (ب) ڪورہ ڪان له ٺاو و گل
 دهرهاتوون و گه وره بوون (بووگن) و له خه
 ڀه خسيون. (بزرگ شدن بچه) (۳) نه سهق،
 من لهم شارہ حهقي ٺاو و گل هه يه. (حق آب
 و گل داشتن) (۴) جيگه ي مردن و ناشتن و
 خاک به قسمهٽ بوون، ٺاو و گل هه لي گرت
 هيڻامي بو ٿيڻه. (خاک قسمهٽ شدن)
 ٺاو هاويز: [ناو، بک] فواره؛ ٺاو هوڀشان. (فواره)
 ٺاوه چوڀ: [ناوٽ] (۱) چوڀاندني ٺاو له شتي
 تهڀ تا دوا دلوڀ. (۲) تڪان و تهواو بووني
 ٺاوي شتي تهڀ. (آب چلانندن)
 ٺاوه چوڀ بوون: [چاوگهٽ] چوڀاڻي هاتن؛ دوا
 دلوڀ تڪاني ٺاوي شتي تهڀ. (ريختن آخرين-
 قطره آب از چيز تر)
 ٺاوه چوڀ کردن: [چاوگهٽ] ٺاو چنين و چوڀاڻي
 پي هيڻاني ٺاو له شتي تهڀ به هه لواسين يا
 گووشين. (آب گرفتن)
 ٺاوه چه ما: [ناو] ٺاوي چاو؛ فرميسڪ؛ ڀوندڪ؛

ٺه سرين. (آب چشم)
 ٺاوہ خانہ: [ناو] ٺاو خانہ؛ ده فريڪي بچوڪ
 به بن بيڻسڪه ي مندالہ وه بو ٿيڇوني ميزي
 مندال. (جاي پيش آب بچه در گهواره)
 ٺاوہ دانڪہر: [ناو، بک] ٺافاڪہر؛ ڪه سي ڪه
 ڪاري ٺاوہ دان ڪردنه. (آبادگر)
 ٺاوہر: (۱) هاوہر؛ [پاشگر] ناو ٺاوہر؛ داراي ناو؛
 جهنگواہر؛ شہراني؛ دلآوہر؛ ڀڀڀڀل؛ (پسوند
 آور) (۲) ڪه سيڪ ڪه ده هيڻي؛ (نان ٺاوہر؛ نان-
 هاوہر؛ نان هيڻهر) (آورنده)
 ٺاوہر ڀو: [ناوٽ] به رز ترين جيگه ي ڪيو و
 ته ڀولڪ ڪه ٺاوي باران نيوي بهو لاو نيوي
 بهم لاڊا ڀيٽه خوار؛ سهرووي ديرہگ. (خط
 الراس) (۲) ليڙاڻي سهريان ڀوو به ڀلووسڪ.
 (آبريز) (۳) جيگاي دامه زراندي ڀلووسڪ.
 (آبريز) (۴) گونجهي ڀڳاي ٺاو پيا ڀويشتن
 له حهوز يا نه ستيڙدا. (آبراهه)
 ٺاوہر ڀوگہ: [ناو] ٺاوہر ڀو. (آبراهه)
 ٺاوہر وو ڪردنه وه: [چاوگهٽ] هه لگيڙانه وه.
 سهرو و نخوون ڪردنه وه (ڀرگردندن و پشتو)
 رو ڪردن
 ٺاوہر ڙي: [ٺاوہر ٺاو] گيانداري ٺاوي. (آبري)
 ٺاوہر ستي: [ناو] مووچيڇي قولي ڪراس؛
 جوڙيڪ سوڙاني؛ مه چه ڪيڇ؛ نه نگوچڪ؛
 فھقيانه. (دنباله آستين)
 ٺاوہر سوو: [ٺاوہر ٺاو، بهر] (۱) ٺاوہر سوو؛
 جلڪي ڪه له ٺاوڊا سوواڻي واتا زور ماڀيٽه وه؛
 چلڪ مه رده (مردہ). (چرڪي ڪه جذب شدہ)
 (۲) (ب) ڀوو دامالآو. (بي حيا)
 ٺاوہر شڪينه: [ناو] شيله گه (جاي تغيير مسير)

(آب)

+ ناوه‌شی: [ناو] بارپزه؛ میوه‌ی له دار که وتوو
(وه‌ریو). (میوه نارس از درخت افتاده)

+ ناوه‌کول: [ناو] (ب) ناخو‌شی؛ بیدره‌تانی؛
لیقه‌وماوی؛ روزه‌ره‌شی. (سیه روزی)

ناوه‌کی‌بوون: < ناوه‌کی‌که‌وتن

ناوه‌کی‌که‌وتن: [چاو‌گه‌ت] ناواره و
سه‌ر‌گه‌ردان‌بوون له غور‌به‌ت. (آواره در
غربت)

ناوه‌گل: [ناو] گلاو؛ پیس؛ سپلوت. (نجس)

ناوه‌گل‌کردن: [چاو‌گه‌ت] چه‌وت ناو (چه‌وتاو)
کردنی شتی گلاو به گله‌سووره و ناو؛ چه‌وت
ناو‌کردن. (نجسی در‌کردن)

ناوه‌گی: [ناو] ناوایی؛ دی؛ گوند. (آبادی.
قریه)

+ ناوه‌ل: [ناو] ته‌و گیاهه پیش به‌هار له ده‌م
جو‌گه‌ده‌پو‌ی. (اولین رویش گیاه لب‌جوی
آب در بهار)

ناوه‌ل‌چنه: [ناوب‌ک] ناو‌هه‌ل‌چنه؛ کاغه‌زی
جه‌وه‌هر‌کیش. (جوهر خشک‌کن)

ناوه‌لدووانه: [ناوه‌ل‌ناو] لفه‌دووانه. (دوقلو)

ناوه‌ل‌کار: به‌ند، (له‌زانستی ده‌ستووری
زیاندا). (قید)

ناوه‌لمندال: [ناو] په‌ره‌ول؛ پزدان. (پرده
پوششی جنین هنگام تولد؛ جفت)

ناوه‌ند: [ناو] (۱) ناوه‌نگ؛ ناو‌نگ؛ به‌ند و
پِسمانی میلاق. (آونگ) (۲) به‌ل‌گه و بو‌ره‌ان؛
چه‌جه‌ت. (دلیل؛ برهان) (۳) دوو جو‌ر په‌گه له
ساقه‌تی پرووه‌کدا. (آوند)

ناوه‌ندی‌ناو‌کیش: [ناوت] ناو‌خوره‌ی

ناو‌کیش، لووله‌ییکی باریکه‌له‌نه‌ندامی‌گیا و
داردا که‌شیره‌ی په‌روه‌رده له گه‌لاوه ده‌با بو
نه‌ندام‌گه‌لی پرووه‌ک. (آوند‌آب‌کش)

ناوه‌ندی‌چیوی: [ناوت] ناو‌نیرک، لووله‌ی
باریکی‌ناو نه‌ندامی پرووه‌ک که ما‌گه‌له‌ی
پی‌ویستی ژیان له ریشه‌وه ده‌گه‌یینیته‌گه-
لای‌پرووه‌ک. (آوند‌چوبی)

ناوه‌ن و ده‌سته: [ناو] که‌ره‌سته‌ی کوتانی شتی
پی‌ویستی ناشپه‌زخانه. (هاون و دسته)

ناوه‌ن و ره‌وه‌ن: [ناوت] ها‌تو‌چوی زور؛ (ب)
مالی که میوانی زوری بو‌بی. (آمد و رفت
زیاد)

ناوه‌نووس: [ناو] داری نا‌بنووس. (آبنوس)

ناوه‌نه: [ناو] ناوینه؛ قودیک. (آئینه؛ جام)

+ ناوه‌نیا: [ناو] کو‌پی هاوسه‌ر له می‌ردی
پیشووی. (بسرهم‌سر از شوهر قبلی)

ناو هو‌ر‌شان: [ناو] ناو هاو‌یز؛ فوواره. (فو‌اره)
ناو هه‌ل‌چن: [ناوب‌ک] ناو چن؛ وشک‌که‌ره‌وه؛
ناو هه‌لمز. (خشک‌کن)

ناو هه‌ل‌گو‌یزان: [چاو‌گه‌ت] (۱) ناو له چه‌وز
یان بیر ده‌ره‌ینان. (۲) ناوله ده‌فریا هه‌ر شت
هه‌ل‌ینجان. (آب کشیدن)

ناویاری بارانی: [ناو] ناو‌داشتن به‌لووله
(بو‌پی) و پر‌شاندنی به‌ته‌وژم به‌سه‌ر مه‌زرا دا
به‌شیوه‌ی باران. (آبیاری بارانی)

ناویاری دل‌وپه‌یی: [ناوت] ناو‌کردنه بن‌هه‌ر
دار و بن‌چ‌ک‌ک به‌بو‌پی و لووله به‌شیوه‌ی
دل‌وپه. (آبیاری قطره‌ای)

ناوی‌باتری: [ناوت] تراوی تی‌زاوی
سولفوریک. ئیلیک‌ترو‌لیتی باتری ته‌ر. (آب

باطری)

ټاوی بی له غاو خوار د نه وه: (ب) بار هاتن به مه یلی خو؛ که سیک که سهرگری و بهرگری لینه کرایت. (کنایه، زندگی بدون سختگیری)

ټاوی پاک: [ناوت، ټاویک که شتی پیسی تیدا نه بیټ؛ ټاوی پاکي به ده ستدا کردن: (ب) هومید له که سیک برین. (آب پاک)

ټاوی پاکي: (۱) دوا هه مین ټاوی ټاو تیوه ردان و ټاو کیشانی شتی شور او. (۲) ټاوی پاکي کړد به ده ستیدا (ب) نه رخه یانی کړد و یه کجاری ناهومیدی کړد؛ (آب پاکي)

ټاوی پرز: [ناو] ټافگه: سوولاف: (سوو) تور کییه وانا: ټاو. (آبشار)

ټاوی پیروزه یی: [ناوت] له ټیکه ل کردنی پهنگی شینی زور ټاخچ و سهوزی ټاخچ و سبی، یان له سبی و شین و زهر د پیکدی. (آبی فیروزه ای)

ټاوی ټاچنو: ټاو ده ده لینی. (آب نشت میکند) ټاوی تال: [ناوت] ټاوی که تال بی؛ (ب) شهراب و عاروق. (آب تلخ)

ټاوی تال و سویر خوار د نه وه: (ب) پهنج و عه زاب کیشان؛ تالی و سویری ژیان چه شتن. (رنج و عذاب کشیدن)

ټاویتن سهر: [چاوگه، ت] به سهر هینان؛ به سهر دا سه پاندن؛ به سهر دا ساخ کړد نه وه. (بسر آوردن)

ټاوی توبه: [ناوت، ټاوی] که به نیه تی توبه به سهر دا ده کړت؛ بو ژنی خرابه کار که توبه بکا ده گو تریت (له هندی مه زه بډا). (آب توبه) + ټاویته: (۱) ټاویته؛ ټامیته؛ ټیکه ټاو.

(آمیخته) (۲) نالین؛ فهغان؛ کالین؛ (نال و فغان) (۳) مه ساسه ی پاش نه قیزه ی شیف بر ین. بیلچه کوچک انتهای چوبدست شخم زنی) ټاوی ته به پروک: [ناوت، ټاوی] که له سهر پیر و چاکه وه هات بیت. (آب تبرک)

ټاوی ته ټا: [ناوت، ټاوی زیر؛ دپوشینی کانزاییک به ته ټا، به توواوه ی ته ټا له تیز اودا و که لک و هر گرتن له کاره با. (آب طلا)

ټاوی چاوگرتن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) ترساندن. (زهر چشم یا نسق گرفتن) (۲) ورج به مندالی (پاکولی) به پیدانی خوراکی سویر و ټاو کیش و تونی پارکتی، ټاوی چاوی ده چنرا و رام ده بوو. (آب چشم گرفتن)

ټاوی چلاو: [ناوت، ټاوی وشکه پلاو؛ ټاوی - برنجی نیوه کول که به سه له دا ده کړی بو چلاو یا پلاو. (آب چلو)

ټاوی چیشت: [ناوت، ټاوی به شتی تراوی چیشت؛ ټاوی خورش. (آب آبگوشت و خورش) ټاوی چیشت زیاد کردن: (ب) ته عارفی (خولکی) خومالیانه؛ نه هار و هره بو مالی نیمه ټاوی ټاو گوشته که زیاد ده که ین. (آب آبگوشت را زیاد کردن)

ټاوی چه وز کیشی: (۱) کاری که سیک که ټاوی چهوز دهر ده دا. (۲) کاری دهر دانی ټاوی چهوز. (آب حوضی؛ آب حوض کشی)

ټاوی چه یات: [ناوت، ټاوی ژیان؛ (ته فسانه ی ژیانی ته به دی) (ب) عاروق و شهراب. (آب حیات)

ټاوی خالیس: [ناوت، ټاوی] (۱) هه لماو؛ ټاوی که له هه لمی ټاو به دلوپ گیرایی؛ ټاوی

هه لئه تکين. (آب مقطر) (۲) ئاوی باران و بهفر، ئاوی که هیچ شتیکی تیدا نه توابیته وه. (آب برف تمیز)

ئاوی خواردن ئاوی تابیته بو خواردنه وه؛ (ب) ئاسانی کار. (آب خوردن)

ئاوی خوش له گهرونه چوونه خوار (ب) دائیمه له پهنج و عهزابدوون؛ ئاسایش و ئاسوودهیی به خووه نه دین. (آب خوش از گلو پائین نرفتن)

ئاوی دهريا به خشین: (ب) ته عاروف (خولک) به سه ر ئاوی حه مامه وه کردن؛ شتی که مالی غهیر بیته و بیه خشریت. (آب دریا بخشیدن)

ئاویر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهیر. (آتش) ئاویرگا: [ناو] جیی ئاگر؛ ئاته شگا. (جای آتش؛ آتشگاه)

ئاوی پهوان: [ناو] ئاوی که له رویشتندایی وهک ئاوی چوم یا جوگه؛ (ب) بی گری و گول (دهر سه کهم وهک ئاوی پهوان له بهره) (آب جاری؛ درس را روان بودن)

ئاوی زار: [ناو] ئاقدم؛ پینگاوی دهم؛ لیک؛ ئافده لیک. (آب دهن)

ئاویزان بوون: [چاوگه، ت] (۱) شوپ بوون؛ حاله تی شوپ بوونه وه؛ هه لواسران؛ دارداکری. (آویزان بودن) (۲) پووبه پروو پاره وستان و له - ئامیز گرتن (وهر گه پری ئاویزانت بيم) «فولکلور» (مقابل شدن و درآغوش گرفتن)

ئاویژتن: [چاوگه] هاویژتن؛ هافیتن؛ تیگرتن؛ خستن؛ فریدان؛ په رت کردن. (انداختن)

+ ئاویژه: [ناو] ئافیژه؛ دهن گدانه وه وه گه پانه وهی

دهنگ؛ گه پانه وهی تیشک. (انعکاس)

+ ئاویژه: [ناو] (۱) جوړیک تروژی (نوعی خیار چنبر) (۲) ئاوه نیا به راو په پسته. (زمین آبی)

ئاویژیار: [ناو، بک] هاویژه؛ هاویژه؛ نه وه که سه - یه که فریده دا و تی هه لده کا. (کسی که می اندازد)

ئاوی ژیرزه مینی: ئاوی که له ژیر توژی زه ویدا قه تیس مایی. (آب زیر زمینی)

ئاوی سارد به سه ردا کردن: (ب) واق و پرمان؛ داچله کان. له وه خه به ره وهک ئاوی سارد به - سه ردا بکه ن وام لیتهات. (آب سرد روی سر کسی ریختن)

ئاوی سپی: [ناو] ئاوی مرواری؛ ماشاو. (آب مروارید)

ئاوی سووک: [ناو] ئاوی خوش نوش، ئاویک که خوی و ماکی کانه زایی که م - تیدابیت. (آب سبک)

ئاوی سویر: [ناو] ئاوی خوی تیگراو. (آب شور) ئاوی سهنگین: [ناو] (۱) ئاوی خه نی کراو

(پیتیندراو) به دو ترپوم بو به کارهینان له پیتاکتوری نه تومیدا. (۲) ئاوی که خویی - کانه زایی زو ربی. (آب سنگین)

ئاوی سیا: [ناو] ئاوی په ش؛ نه خوشینی سفت بوونی ئاوی ناو گوئی چاو که هاو پیه له گه ل ئیشی زوردا. (آب سیاه)

ئاویش: [ناو] ده رمان؛ دهوا. (دوا)

ئاوی شیرین: (۱) شه کراو؛ شه ربه ت. (۲) (ب) ئاوی که وهک ئاوی ده ریا سویر نه بیته. (۳)

ئاوی سووک بو خواردنه وه. (آب شیرین)

ټاوی عیماله: [ناوت] ټاوی سابوون یان
 تراوی دهرمانی که ده کریته ناو عیماله وه؛ (ب)
 رانه وهستان و هاتن و چوونی زور؛ وهک
 ټاوی عیماله ههر دیت و دهچی. (آب عماله)
 ټاوی کوپ؛ [ناوت] ټاوی شهرعی له ئیسلامدا
 میکائیک پان و میتریک بهرزایی بییت؛ یهک
 ملیون سی سی. (آب کر)
 ټاوی کولتوو؛ [ناوت] ټاویک که ده کولی؛
 کولتوو؛ ټاوی داخ. ټاوی ۱۰۰ دهره جه ی
 سانتیگراد گهرم. (آب جوش)
 ټاوی که لله ته زین؛ [ناو] (ب) ټاوی زور سارد؛
 سهوټلو. (کنایه از آب خیلی سرد)
 ټاوی گهرم؛ [ناوت] (۱) ټاوی به تین. (۲)
 چاوانه ی ټاویک که نزیکه له کانگای گوگرد
 که به گهرمی له عهرز هه لده قولی؛ ټاوی -
 گهرمی کانزایی؛ گراو. (آب گرم)
 ټاوی گوی دادان؛ ناموزگاری کردن؛ موجیاری
 کردن. (نصیحت کردن)
 ټاوی لووله کیشی؛ ټاوی که به بوژی بو مالان
 دهچی. (آب لوله کشی)
 ټاوی موزاف؛ [ناو] له دینی ئیسلامدا [ټاویک که
 پاکه به لام بو شت پیشتن به که لک ناییت
 وهک ټاوی میوه یا گوللو. (آب مضاف)
 ټاوی میوه؛ [ناوت] ټاویک که له میوه ده -
 گیریت و به ناوی میوه که یه وه ده ناسریت؛
 وهک ټاوی (هه نار؛ شووتی؛ گرکه؛ گیزه؛
 سیو؛ پرته قال؛ نارنج؛ لیمو و...) (آب میوه)
 ټاویته؛ [ناو] نامرازیکه له مه کینه ی دروماندا.
 (قطعه ای در چرخ خیاطی)
 + ټاویته دار؛ [ناو] (۱) که سییک که ټاویته ی

هه یه؛ (۲) که سییک که ټاویته پرووه پرووی
 بووک یا که سییک راده گریت. (آینه دار)
 ټاویته کاری؛ [ناو] به ره همی چاوگه
 [رازاندنه وه ی دیوار یا قوماش به کوته ټاویته.
 (آینه کاری)
 ټاویته ی بالاپوان؛ [ناوت] ټاویته ی بالانوین؛
 ټاویته ی به قعد بالای ئینسان که ته و اوقده
 بنوینی. (آینه قدی)
 ټاویته ی قه ددی؛ [ناوت] ټاویته ی بالاپوان.
 (آینه قدی)
 ټاویته ی کوور؛ [ناوت] ټاویته ییک که ههر
 شت گه و ره نیشاندده؛ دژی ټاویته ی چال.
 (آینه محدب)
 ټاویته ی ناو چال؛ [ناوت] موقه عهر؛
 ټاویته ییک که ویته چکوله تر نیشاندده. (آینه
 مقعر)
 + ټاویه؛ (۱) [ټاوه ټاوا] زمینی به راو. (زمین
 آبی) (۲) [ټاوا] سواخ. (گچکاری؛ گل -
 اندود) (۳) [ټاوا] هاویه؛ که ره سته ی له حیم -
 کردن؛ چه کوشیکه دهم باریک که به ټاور یا
 کاره با گهرمی ده که ن بو له حیمکاری.
 (هویه)
 ټاویه دان؛ [چاوگه]، [سواخدان. (گچ یا گل
 اندود)
 ټاویه و؛ [ناو] بیره؛ ټاوچو؛ ټاوی جیه. (آبجو)
 ټاوی پرووس؛ فند [ټاوا] (ده سته وازه ی
 ویته کیشیه) پهنگی ټاوی بیپرلین؛ شینی
 توخ. (آبی پروس)
 + ټاوی ژه نگاری؛ [ټاوا] له تیکه لاور کردن
 پهنگی شینی توخ و قاوه یی توخ و (سه وزی

توځ) يا زهردي که م پیک دیت. (آبی
 زنگاری)
 ټاه: ټان: ده میکی کورت؛ هه ناسه؛ ټاهیکی
 مابوو بمړیت: که میکی مابوو بمړیت. (لحظه)
 + ټاها: [بند] به لې؛ وایه. (ها؛ بله)
 ټاهاړ: [ناو] فد؛ تند: جوړیک کول؛ تراویکه له
 نیشاسته و که تیره و جیوهی گوله هیرو که
 پیش له ټوتوو کردن له پارچه و ملیوانی
 کراسی ددهن بو شهق و پهق بوون. (آهار)
 ټاهاړدار: [ټاوه ټناو] فد؛ ټاهاړ لیدراو. (آهار دار)
 ټاهاړ لیدان: [چاوگه، ت] لیدان یا ساوینی ټاهاړ
 به سهر شتیک یان کوتالیکدا. (آهار زدن)
 ټاهای: فد؛ ټه های؛ وشه ی بانگ کردن؛ هو ی؛
 هی ی؛ ټاهای له گهل ټومه. (آی؛ هان)
 ټاه ټیدا نه مان: [چاوگه، ت] (۱) له که لک-
 که وتن؛ بهرگه نه گرتووی؛ پرتوو کیاک؛ ټاهی
 ټیدا نه ماوه به کار نیست. (رملق نماندن) (۲)
 بی هیز بوون. (ناتوان شدن)
 ټاهر مه لووچ: [ناو، ت] ټاینه مه ل؛ عایله مه ن؛
 خه زایی. (نوعی پرند)
 ټاه کی شای: [چاوگه، ت] ټاه هه لکی شان. (آه
 کشیدن)
 ټاه کی شته ی: [چاوگه، ت] ټاه هه لکی شان. (آه
 کشیدن)
 ټاه له بیساتانه مان. (ب) مروقی فقیر
 که وتوو. (آه در بساط نماندن)
 ټاهن: [ناو] ټاهه ن؛ ټاسن. (آهن)
 + ټاهو: (۱) هه یهو. (او هو ی) (۲) ټیش. ټازار؛
 نه خوشینی گرو دار. (درد) (۳) ټاهوو؛ عه یب و
 نه نگ؛ خراپ؛ ناپه سه ند. (عیب)

ټاهون: [ټاوه ټناو، به ند] ټه هو هن؛ ټارام؛ هی دی.
 (آرام)
 ټاه ونزا: [ناوی چاوگه] دوغا لی کردن به کپوزان
 و پارانه وه؛ ټاه ونزوله. (نفرین کردن)
 ټاهوو: (۱) ټاهوو: زور دوو ره؛ زور له میزه؛
 (خیلی وقت است) (۲) [ناو] عه یب. (عیب)
 ټاهوورا مه زدا: [ناو، ت] له ټاوی ستاوه وه
 گپ درواوه ته سهر په هله وی، واتا بهرزه نووری
 گه وره؛ [تا] بهرز، گه وره، بهر پیز، + هوور؛
 خوړ. (ب) خودا له ټایینی زمرده شتدا.
 (اهورامزدا)
 ټاهوه ناسه: [ناوی، ت] (ب) ټاهونزوله،
 (ټاهوه ناسه م داوینت بگری). (آه و نفرین)
 ټاهووی خوته ن: [ناو، ت] ټاسکی چوو که ی
 کیوه کانی خوته ن؛ ټاهووی موشک؛ ټاهوی-
 ناوچه کانی (سییریا و هیمالیا و کوره و
 ساخالین) که له ناوکیان عه تر یک ده گیریت
 به ناوی موشک. (آهو ی ختن)
 ټاهه کی: [ټاوه ټناو] فد؛ (۱) له ټاهه ک
 هه لکی شراو؛ ټاهه کاوی؛ یا ههر شتی
 پیوه ندیدار به ټاهه که وه. (۲) زه وییک که
 ټاهه کی زور بی. (۳) ټاوی کاریز و کانی که
 دارای ټاهه ک بیت؛ ټاوی سه نگین بو خوار
 دنه وه. (آهکی)
 ټاهه کی زیندو: [ناو، ت] ټاهه کی ټاو نه دیتوو؛
 ټاهه کی نه پشکو ووتوو. (آهک زنده)
 ټاهه کی مردوو: [ناو، ت] ټاهه کی پشکو ووتوو.
 ټاهه کی ټاو لیکه ووتوو که زور بمینیت هوه و
 تاماوه ییک بی شیونین. (آهک مرده)
 ټاهه نگ دار: [ټاوه ټناو] دارای ټاهه نگ؛ دهنگی

موسیقایی؛ خاوه‌نی پَیتم و میلوودی
 موسیقایی. (آهنگ دار)
 ئاهه‌نگ‌سازی: [ناوبه‌ره‌همی چاوه‌]
 دروست‌کردنی میلوودی و ئاهه‌نگی تازه.
 (آهنگ‌سازی)
 ئاهه‌نگ گرتن: [چاوه‌ت] به‌زم ساز کردن و
 کو‌کردنه‌وه‌ی خه‌لک بو‌شایی و هه‌له‌په‌رکی
 و کو‌پ و مه‌جلیسی به‌زم وشادی. (جشن
 گرفتن)
 ئاهه‌نگ‌گپ: [ناوبک] که‌سیک که به‌زم
 خوش ده‌کات و گهرمی ده‌دا به‌شایی: (ب)
 گورانی بیژی هه‌له‌په‌رکی. (مطرب)
 ئاهه‌نگی شاد: [ناوت] ئاهه‌نگی هه‌له‌په‌رین و
 دارای پَیتم (زه‌رب ئاهه‌نگی) توند؛ (ب) بن
 بزیوکه. (آهنگ شاد)
 ئاهه‌نگی‌عازی‌تی: [ناوت] ئاهه‌نگی ماته‌م؛
 دارای پَیتمی هی‌دی و خه‌م هی‌نه‌ر؛ وه‌ک
 چه‌مه‌ری و کوته‌ل‌گپ‌ان. (آهنگ عزا)
 ئاهه‌نگی موسیقا: [ناوت] نه‌زمی موسیقا؛
 میلوودی و ئاهه‌نگ به‌شیوه‌ی موسیقایی.
 (آهنگ موسیقی)
 ئاهه‌له‌لکیشان: [چاوه‌ت] ئاخ هه‌له‌لکیشان؛
 ئاهی جه‌سه‌رت و که‌سه‌ر و خه‌م هه‌له‌لکیشان.
 (آه کشیدن)
 ئاهه‌ته: [ئاوه‌لئاوه‌بهند] خراب؛ کریت؛ به‌د. (بد)
 ئاهی سارد: [ناوی چاوه‌] هه‌ناسه‌ی سارد؛
 ئاهی خه‌مباری، ئاهی ناهومی‌دی و پرو‌ه
 په‌شی. (آه سرد)
 ئاهین: (۱) ئاه‌کیشان؛ نالین. (آه کشیدن) (۲)
 ئاسن. (آهن)

+ ئای: [ده‌نگه‌ناو] (۱) هه‌ی؛ ئای بآلت
 نه‌گه‌پَیت، ئای بمریت. (ای) (۲) تماشاکه؛ بو
 سه‌رسوورمان؛ ئای له‌و دنیا بی‌وه‌فایه.
 (آی) (۳) که‌سه‌ر؛ ئای حه‌یف بو‌ئه‌و کو‌ره.
 (آخ) (۴) هاوار؛ ئای ده‌ستم شکا مه‌یگوو‌شه.
 (آخ و درد) (۵) بو‌گه‌وره یا عه‌جایب‌بوون؛
 ئای له‌و لووته‌چه‌ن زله، ئای له‌و درو.
 (وای)
 + ئای ئای: [ده‌نگه‌ناو] (۱) ناوی جو‌ریک
 گورانییه. (اسم آهنگی است) (۲) وشه‌ی
 به‌ره‌نگاری؛ وا مه‌که ئای ئای. (دی‌هه)
 (۳) [به‌ند] پیشاندانی سه‌رسوورمان، تماشاکه؛
 ئای ئای له‌و کابرا ئه‌وه شی‌ت بووی؛ ئای
 ئای خو‌هیشتا وه‌پ‌ی نه‌که‌وتوو‌ه (تماشاکن)
 ئاپرو؛ [ئامراز] ئه‌یرو؛ ئه‌یه‌رو؛ ژنان بو
 ده‌رپینی هاوار له‌ته‌نگانه‌دا ده‌یلین. (ای
 وای)
 ئایره‌قوله: [ناوت] ئاورو‌چکه‌ی مندالان.
 (آتش اندک)
 ئای. سی: [ناو] کوم‌یکی بچووک له
 ئه‌ندامانی ئیلیک‌ترونیکی که له‌سه‌ر تیغه‌ییکی
 بچووک‌ی نیوه‌هادی (نیوه‌گه‌یین، نیوه‌په‌سانا)
 ی کاره‌بایی دابه‌ستراییت له‌نیو که‌ره‌سته‌ی
 کاره‌باییدا وه‌ک رادیو و ته‌له‌فزیون. (آی سی)
 ئایسین: [چاوه‌] ئایسان؛ گپ‌ان؛ به‌شوله‌وه
 سووتان؛ پی‌بوون. (سوختن با شعله)
 + ئای. سی. یو: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ به‌شیکی
 خه‌سته‌خانه بو‌ئاگالی‌بوونی تاییه‌تی نه‌خوش و
 ئیجازه‌ی نزیک بوونه‌وه یا دیداری که‌سو-
 کارنه‌دان بو‌چوونه‌زووره‌وه. (آی. سی. یو)

نایشوکی: [ناو] چه‌شنه گورانیکه. (اسم-
آهنگیست)

نایشه‌وان: [ناوت] ناشه‌وان. (آسیابان)
نایفت: [ناو] وشه‌ییکی ئاو‌یستاییه: هومید؛
هیوا؛ قازانج. (امید؛ سود؛ منفعت)
نایله‌مه‌ل: [ناو] خه‌زایی؛ نایله‌مه‌ن. (پرند
ملخ خوار)

+ نایله‌مه‌ن: [ئاوه‌لناو] (۱) عایله‌مه‌ند؛
عه‌یالوار؛ دارای ژن و منالی زور. (عایله‌مند)
(۲) [ناو] خه‌زایی. (پرند ای است)

ناینه: [ناو] (۱) داهاتوو؛ نایه‌نده؛ ئاتی. (آینده)
ناینه‌گه‌ل: [جیناو] که‌سانی که له داهاتوو دا
دین؛ داهاتوو‌گه‌ل. (آیندگان)

ناینوو: [ناو] (۱) ناوی قه‌ومیکی سه‌ی پیست
که له باکووری ژاپون ده‌ژین. (قومی در
ژاپن) (۲) ههریه‌ک له ئەندامانی ئەو قه‌ومه.
(اعضای آن قوم) (۳) زبانیان. (زبان آن قوم)
ئای وای؛ فدی؛ تەندەنگە‌ناو[هه‌ی هه‌وار؛ ئەی
هه‌وار؛ ئەی داد. (ای داد)

+ نایه: [ناو] (۱) رسته‌ییکی ته‌واوی قورعانی؛
کور‌تکراوه‌ی نایه‌ت. (آیه) (۲) پوور. (عمه) (۳)
سوود؛ قازانج؛ له‌گه‌ل مایه به‌کار ده‌بریت؛
نایه‌ومایه. (سود و منفعت)

نایه‌تەل کورسی: [ناو] چەند نایه‌تیک که
له سووره‌ی ئەلبه‌قه‌ره‌دایه. (آیت الکرسی)
نایه‌خته: [ئاوه‌لناو] پرووت و بی‌به‌رگ؛ زیاتر
بو‌ده‌رکیشانی شیر و خنجیر له‌کالان
ده‌وتریت. (آخته)

نایه‌رگا: [ناو] ئاورگه؛ ئاورگا. (آتشگاه)
نایه‌ره: [ناو] پیوانه‌ی دیاریکراو؛ ئەندازه؛

عه‌یاره. (پیمانه)

نایه‌خ: (۱) [ناو] ره‌ه‌ندی ئاوده‌س.
(فاضلاب) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌نایه‌خ. (بی
ارزش) (۳) جیا کردنه‌وه‌ی خراب له‌چاک.
(جداکردن و کنار گذاشتن بد از خوب)

نایه‌ندوره‌وه‌ند: [ناوت] هه‌موو شو؛ هات‌و‌چو؛
هه‌لس و که‌وتی زور. (آمد و رفت زیاد)

نایه‌و: [ئامراز] هه‌ی هو؛ ئەی هو؛ له‌کاتی
توو‌ره بووندا ده‌گوتریت؛ ده‌نگدانی ئەسپ له
سه‌ر ئاخو؛ یانی ته‌نیشست؛ یان ئارام‌به.
(زکیسه. برو کنار)

نایه‌و نایه‌و: [ئامراز] حه‌یه‌حه‌ی. (به به همراه
نیشخند)

نایی: [جیناو] ئەه‌وان؛ (نایی وانا؛ ئەه‌وان وتیان).
(آنها)

نایی: [پاشگر] به‌دوای ناو و ئاوه‌لناوه‌وه‌ده-
لکیت و ناویکی دیکه (به‌ره‌مه‌می‌چاوگه‌ی
لی‌دروست‌ده‌بی وه‌ک؛ به‌رد (به‌ردایی)
پان (پانایی) (پیواژه)

ناییسه: [ئاوه‌لناو] (۱) یاییسه؛ نه‌زوک؛
ئه‌ستپور؛ (یائسه) (۲) [به‌ند] ئەلعان؛ ئیستا.
(اینک)

+ ئاین: [ناو] (۱) ده‌ستووری دین و
مه‌زه‌ب؛ (۲) یاسا؛ ره‌سم؛ ئایینی به‌رپوه
بردنی جه‌ژن و زهماوه‌ند. (آئین)

ناین و ره‌ه‌ن: [ناوت] نایه‌ن و ره‌ه‌ن؛ (ب)
میوانی زور هاتن؛ هاتو‌چوی زور. (رفت و آمد
زیاد)

ناینه: [ناو] ئاو‌ینه؛ ویده‌چی (ئاو وینه)
بوویت. (آینه)

ثايننه بنی: [ناو] تاوینه بهندی. (آینه بندی)
 ثايننه داری له شاری کوپران: (ب) هونه
 نواندن به که سانی که لیی حالی نابن. (آینه
 داری در شهر کوران)
 ئای. یو. دی: [ناو] که رهسته ییکی چکوله که
 له نیو له شسی ژناندا داده نریت بو شه وهی
 ئاوس نه بن. (آی. یو. دی)
 ئج: [نامرازی دهنگ] وشه یی دهنگدان. (از ادات
 صدا)
 ئزمپی: [ناو] نه زمه پی؛ جوړیک تری. (نوعی
 انگور)
 ئسترانه: [ناو] جوړیک لاوک؛ جوړیک-
 ئسترانی دلداری. (نوعی آواز)
 ئشک: [ناو] په ی؛ دووسه ری ماسوولکه ی
 به له ک که به پازنه وه چه سپاوه له کروژ
 کروژه نه رمتره و په نگی سپیه له چه ق ده کا
 له پشت پازنه دایه. (پی پشت پاشنه)
 ئه شکیل: [ناو] دهسه لات؛ هیژ؛ توانایی.
 (توانایی)
 ئلول: [ناو] هه لول؛ بوش؛ ناو خالی. (تو خالی)
 ئله: [ناو] هه لو. (عقاب)
 ئلهو [نا] هه لو. (عقاب)
 ئله هه: دمبا؛ بیسه؛ جا؛ لیگه پی. (بگذار)
 ئلیمی: [ناو] شالی ملیچ. (شال گردن)
 ئوب: (۱) < هوبه؛ چند په شمال له په نای
 یه کدا. (جمع چند چادر) (۲) هوب (هوپ)
 فرمانی پراوه ستاندنی ماشین (سه یاره) که
 شاگرد به شوق پی ده لی، له نیستوی
 ئینگلیزیه وه هاتووه. (هپ)
 ئوبژنک: [ناو] بیژنگ. (غربال)

ئوبلیسک: [ناو] فرد؛ فد؛ مایل؛ به رانه به
 ۱۶۰۹ میتر. (مایل)
 ئوبنه: [ناو] گری دار؛ قووندهر. (گره چوب؛
 اوینه)
 ئوبوا: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ که رهسته ییکی
 موسیقایی ئوروپیه له زورنا ده کا. (ابوا)
 ئوبهر: [ناو] بهرگه لیفه؛ پرووی لیفه. (رویه-
 بالای لحاف)
 ئوبه ری: [ناو] لیفه یی چکوله. (لحاف کوچک)
 ئوپال: [ناو] عاقیقی مه شهوور به عاقیقی
 سلیمانی. (عقیق سلیمانی)
 ئوپپا: [ناو] (۱) جوړیک شانوگه ری هاوړی
 له گه ل موسیقا دا. (۲) هو لی به جی هینانی نه و
 کاره. (اپرا)
 ئوتومیل: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ماشین؛
 سه یاره؛ (باری، سواری، شکاری) (اتومیل)
 ئوتوو: [ناو] تدا؛ فد؛ که رهسته یی سافر دنی
 قوماش و لیباس؛ ئوتووی؛ {به رقی،
 زوو خالی، بوخار ("هه لم")} (اتو)
 ئوتووچی: [ناو] تدا؛ فد؛ ئوتوو کیش. (اتو کش)
 ئوتوو کراو: [ناو] بهر لیباس و قوماشی سافو
 سوف کراو؛ ئوتوو کیشراو. (اتو شده)
 ئوتوو کردن: [چاوه، ت] کاری ئوتوو لیدان؛
 ئوتوو کیشان. (اتو کردن)
 ئوتوو کیش: [ناو] بک که سیک که پیشه ی
 ئوتوو کردن و ئوتوو لیدانه. (اتو کش)
 ئوتوو کیشی: فد؛ [ناو] به ره می چاوه [پموتی
 ئوتوو کیشان. (۱) کاری ئوتوو کردن
 لیباس. (۲) دووکان یا جیگای ئوتوو کردن. (اتو
 کشی)

ئوتى: تىد [ناو] ئوتتوو. (اتو)

ئوجاخ: [ناو] تىد؛ فىد؛ كوانوو؛ وه جاخ. (اجاق)
ئوجاخكوپز: [ئاوه/ئاو] (ب) كه سىك كه
مندالى ئيرينه ي نيه؛ وه جاخكوپز. (اجاق
كور)

+ ئوخ: [ئامراز] (۱) ئاخ؛ ئوف. (آخ برآى درد و
ناخوشى) (۲) ئوخه ي؛ ئوخه يش. (آخيش
برآى خوشى)

ئوختاپووس: [ناو] يۇنان د؛ اند؛ فرد؛ فىد؛
ههشت پاى دهريايى. (اختاپوس)
ئوخچى: [ناوبك] (۱) تيرهاويژ. (تير انداز)
(۲) تفنگچى. (تفنگچى)

ئوخرا: [ناو] (۱) خاكيكه ئوكسىدى ئاسنى هه-
يه. (۲) پهنگى قاوهيى زور ئاچخ (ئاجورى يا
زهردى مهيلهو سوور؛ پهنگى ئوخرا). (اخري)
ئوخزن هاتن: كول وكوى دل دامر كان؛
ئوقره گرتن. (دل آرام گرفتن)

ئوخين: [چاوهگه] خهم خورى. (غم خورى)
ئودوكلون: [ناو] فرد؛ اند؛ فىد؛ تراوى عهتر
گهلى جورا و جور كه ئالكول داره. (ادكلن)
ئورارتورىو: [ناو] ئاوازيكى چهند بهشى له
موسىقاي روژ ئاواييدا كه بيژه ره كان بى شانوَ
گهري دهيلين. (اورارتورىو)

ئورارتويى: [ئاوه/ئاو+ناو] (۱) خهلكى
مهمله كهتى له ميژينه ئى ئورارتو، له داوينى
كيوى ئاراراتهوه تا زهرياي وان. (۲) زباني
ئهو قهومه. (۳) پيئوهنديدار به ئورارتووه.
(اورارتويى)

ئورال ئالتانى: [ناو] زيانگه لى كه وناراى توركى
و مهغولى. (زبانهاى تركى و مغولى)

ئورانيوم: [ناو] فرد؛ فىد؛ اند؛ تىد؛ كانزايى كه
داراي راديو ئه كتيوه؛ بومبى ئاتوم ئه نجامى
شكاندى ئاتومى ئورانيومه. (اورانيوم)

ئورانووس: [ناو] فرد؛ فىد؛ حهوتهمين
ئهستيره ي نزيك به گوئ زهوى. (اورانوس)
ئورتز: (۱) ههلهپره. (برقص) (۲) [ناو]
قنچكه سلاو؛ سىتكه سه لام. (سندسهلام؛ گلمزه)
ئورتزيان: [چاوهگه] ههلهپرين؛ ههلهپركى.
(رقصيدن)

ئورتويىد: [ناو] فرد؛ فىد؛ اند؛ دوكتورى
نهشته ركارى ئيسك بهندى و شكسته بهندى.
(ارتوپد)

ئورتودوكس: [ناو] فرد؛ فىد؛ اند؛ (۱) لقى له
دينى مهسيحيهت. (۲) كهسيك كه شوپگري
كليساي ئورتودوكس و ئايىنى كوئى
مهسيحيهت. (ارتدوكس)

ئورتودونسى: فرد؛ فىد؛ اند؛ [ناو] كارى-
پيكويپك كردنى ددانى خوار و خيچ
يان پيچ و نالهبار. (ارتدنسى)

+ ئوردوو: [ناو] تىد؛ فىد؛ (۱) سپا؛ هوردوو. (۲)
زباني هيند و ئيرانى كه له هيندوستان و
پاكستان وئه فغانستان قسه ي پيذه كه ن. (۳)
تاقميك خهلك كه بو ماوهييك له جيگاييكدا
كو بينهوه و بميننهوه. (۱و۲و۳ اردو)

ئوردوكيشى: [ناو] له شكه ركيشى. (الشكر
كشى)

ئوردوگا: [ناو] فىد؛ ئوردووبز؛ جيگاي مانهوه ي
ئوردوو؛ ئوردووكاي؛ (۱) فيركارى (۲) وه-
رزشى (۳) كارى ئيجبارى (۴) ئاواره گه ل (۵)
پهنا به ران (۶) پيشاههنگى (۷) خويندكاران (۸)

دیل گەل (۹) ھاوینی (۱۰) نیزامی (۱۱)
 جەنگی (۱۲) ئوردوگای خووگرتووان بە
 تریاک و هیروئین بو تەرک کردن و
 مالیجەبوون. (اردوگاه)
 ئۆردەک: [ناو] فەد؛ تە: پەلەووەریکی ئاویە،
 چکۆلە تر لە قاز. (اردک)
 ئوردیەهیش: فەد؛ [ناو] دوووەمین مانگ لە
 سالی هەتاوی. (اردیبهشت)
 ئورز: [کاری ئەمری] هەلسە؛ هەستە. (باشو)
 ئورشیان: [لەچاوەگی ئورشین] دل تیکچوون؛
 ئورتیکچوون؛ دل بەیە کداهاتن؛ پشانەو؛ فە-
 رشیان. (دل آشوب شدن)
 ئورفە: شاریکی کوردنشین، نزیک بە دیار
 بەکر. (شهر اورفه)
 ئورکیستر: [ناو] فەد؛ اند: گروپیکی موسیقا
 زان کە پیکەو هەهنگی لێدەن. (ارکستر)
 ئورکیستراسیون: فەد؛ (۱) سازبەندی و
 تەنزیمی یەک هەهنگ بو چەند
 کەرەستە ی جوړاو جوړ. (۲) هونەری
 دروستکردنی هەهنگ بو ئورکیستر
 (ارکستراسیون)
 ئورکیسترسەمفونیک: فەد؛ [ناو، ت]
 گروپیکی زووری سازژەن کە لە لێدانی هەر
 هەهنگیدا چەند نەفەر بو ژەندنی یەک جوړ
 ساز تەرخان بکری. (ارکستر سمفونیک)
 ئورکیستری فیلامونیک: فەد؛
 ئورکیستریک کە ئەندامی ئەنجومەنی
 فیلامونیک (کوپی موسیقارانان و شوپگرانی
 موسیقا) بی. (ارکستر فیلامونیک)
 ئورکیستری مەجلیسی: فەد؛ [ناو، ت] گروپی

بچوو کی چەندکەسی ساز ژەن. (ارکستر
 مجلسی)
 ئورگ: [ناو] فەد؛ فەد: کەرەستە ییکی
 موسیقاییە. (ارگ)
 ئورگیلان: [چاوەگە،] وەرگەپان؛ فەگەپان؛
 گەپانەو؛ وەرچەرخان؛ زەپیان.
 (برگشتن؛ بازگشتن)
 ئورمی: ورمی؛ شاریکە لە ئازەربایجانی روژ
 ئاوا کە کورد و تورک نشینە. (ارومیه)
 ئورناگ: [ناو] نمونە. سەنبول. (نمونه، الگو)
 ئورنج: هاوسەری زەردەشت پیغمبەر
 (همسر زرتشت پیغمبر)
 ئوروسی: [ناو] روس؛ فە: عوروسی؛ جوړیک
 پەنجیرە ی قەدیمی بە چاوانە و شووشە ی
 چکۆلە و پەنگینەو کە بە شیوەی کەشەوی
 هەلەدەدرایەو یان دادەدرایەو. (اروسی)
 ئوزالید: [ناو] فەد؛ جوړیک کوپیە گرتن لە وێنە
 و خەریتە لە سەر کاغەزی هەستۆک (بە
 هوئی هەلمی ئامونیاکەو). (ازالید)
 ئوزنگ: [ناو] زرنای؛ ئەژنو؛ ژنو. (زانو)
 ئوزوژ: [ناو] ئازار. (آزار)
 ئوزوژن: [ناو] فەد؛ گازیکە لە قاتی
 سەرمووی هەوای دمووری گوئی زەویدا. (ازن)
 ئوزەر: (ف. یاد) [ئاو و ئاوا] بە ناوبانگ؛ مەزن؛
 شکوژار؛ دەمراست. (شکوهمند)
 ئوزیزە: دۆینی. (دیروز)
 + ئوستاد: [ناو + ئاوە ئاوا] فەد؛ (۱) ماموستا؛
 ناوی بالاترین مەقامی مودەپرسی زانستگا.
 (۲) سەر کارگەری کارنامەد و کارزان؛ ئوستاد
 کار: (۳) سوا؛ سواکار؛ وەستا؛ کارزان؛ کارامە.

(استاد)

ئوستاندار: [ناو] فەد: پارێزگار. والی: بەر پەرس
وسەر کردەوی ھەرێم. (استاندار)

ئوستانداری: فەد: [ناو] (١) بینایێک کە
ئوستاندار ئیشی تێدا دەکا. (٢) شوولی
ئوستاندار. (استانداری)

ئوستەر الیایی: [ئاوہ لئاو + ناو] (١) خەلکی
ئوستەر الیا. (٢) گرێدراو بە ئوستەر الیاوہ.
(استرالیایی)

ئوسقوف: [ناو] مەقامیک لە کلیسا دا بانتر لە
کەشیش. (اسقف)

ئوسلوواک: [ئاوہ لئاو + ناو] خەلکی ئوسلوواکی؛
قەومی ئوسلوواکی و زبانیان. (اسلواکی)

ئوش: قەد [ئامراز، دەنگە ناو] ھوش و ھیش؛
کە کورتکراوێی ھیشە ک یا ئیشە کە بە
تورکی یانی کەر، دەنگی بۆ پراوہستانی کەر.
(صدای برای ایستادن الاغ)

ئوشت: [دەنگە ناو] ئوشت؛ ھوش؛ ھوش.
(هش)

ئووشن: دەبیژن، ئیژن؛ دەلین. (میگویند)
ئوغربی: قەد: لە زمانی تورکییەو ھاتووہ
(١) بۆکوی دەچی؛ سەفەر بە خێر. (کجا
میروی) (٢) سەر خێر چی؛ خێر لە پێتا
بیت. (سفر بخیر)

ئوغلانە کەم لەبی لەبی: کبابی بابی ٢
ئوغلەگ: گوندیکە لە ئازەربایجانی ئێران کە
زیاتر لە قەدیما زوێرناژەن و دەھۆل کۆت-
بوون و مەیموون و ورچیان پادەگرت و بە
دیھاتی کوردستاندا دەگەڕان و بەزمیان
دەگێما. (قریه ای است)

ئوفا لمی: [ناو] فەد: ناوی نەخۆشین

پەنمینی گووی چاو. (اقتالمی)

ئوفسیت: فەد: (١) چاپی ئوفسیت؛ (٢)
جوړیک مەکیئە چاپ کە لە زینگ و کاغەز
کەلک وەر دەگرت. (افست)

ئوفلاز: [ئاوہ لئاو] لە بەردلان؛
خۆشەویست. (عزیز)

ئوکالیپتۆل: [ناو] عەتریکە لە داری ئوکا
لیپتووس دەگیری. (عطر درخت اکالیپتوس)
ئوکالیپتووس: [ناو] داریکی جەنگەلییە،
بە تاییەت لە ئوستەر الیا زۆرە. (اکالیپتوس)
+ ئوگر: [ئاوہ لئاو] (١) ھوگر؛ لایەنگر.

(ھوادار) (٢) دەستەمۆ؛ ئارام گرتوو؛ گیرۆدەبوو؛
تۆنکە؛ ئوقرەگرتوو. (رام شده)

ئول: [ناو] بۆی ھەییە لە یولی تورکییەو ھاتی
واتا پی، پیبازگە، پیگا، بواری دینی. ئایین.
(راه)

ئولەمپاد: [ناو] قەد: فەد: (١) وەرزشگەلی
جیھانی کە ھەر چوار سال جاریک لە
مەملە کە تیکدا بە پێوہ دەچیت. (٢) ھەر جوړە
کی بەرکیی جیھانی لە بواری زانستی و
لێھاتوویی و وەرزشییەوہ. (المپاد)
ئولەمپیک: [ناو] گرێدراو بە ئولەمپادەوہ.
(المپیک)

ئولی: [بەند] ژوور؛ ناوہوہی وەتاغ. (داخل
اتاق)

ئومەوی: عەد: فەد: پێوہنیدار بە ئومەویانەوہ
کە دوو زنجیرە لە فەرمانپەر وایانی
مەملە کە تەکانی ئیسلامی بوون لە شام و
ئەندلۆس. (اموی)

ئومىدەوار: [ئاۋەلناۋ] قىد؛ بەھىۋا؛ ھىقىدار؛
بەئىۋات؛ ھىۋادار؛ بەھومىد؛ ھومىدەوار؛
بەھىقى. (امىدوار)

ئۈنچە: [ناۋ]ۈنچە؛ يۈنچە. (يۈنچە)

ئۈندۈ: [ئاۋەلناۋ] يۈۋار؛ گۈم؛ بەرپىۋار؛ بزر؛ وندا.
(گم)

ئۈنس: [ناۋ] قىد؛ ئىد؛ سەنگى كىشانە يىكە
بەرانبەر بە ۲۸ گرەم. (اۈنس)

ئۈۋ: [پىتى پىۋەندى] ۋە؛ ۋ؛ پىتى پىۋەندى
ئۈۋ رىستە. (ۋ)

ئۈۋچىك: [ناۋ]ۈتل؛ قامىك. (انگىشت)

ئۈۋد: [ناۋ]ۈپۈز؛ قەدر. (احترام)

ئۈۋدە: [ئاۋەلناۋ] بەرپۈز؛ بەقەدر. (محترم؛ با
احترام)

ئۈۋر: [ناۋ]ۈسك؛ زك؛ ورك. (شكم)

ئۈۋرەلىشك: [ناۋ]ۈۋۈچەرخەى موتۈپرى؛
موتۈپ سىكىلىت؛ كەرماشىنى ماتۈپرى. (موتۈر
سىكىلت)

ئۈۋرت: [ناۋ]ۈنىشتىمان؛ مەزراى نىزىكى گۈند.
(مىھن؛ مزرعە نىزدىك)

ئۈۋرگ: [ناۋ]ۈۋرگ؛ گەدە. (شكەمبە)

ئۈۋرىن: [چاۋگە]ۈۋۈراندن. (زوزە)

ئۈۋزۈن پىروون: [ناۋ]ۈ(۱) لە توركى ۋەرگىراۋە.
(ئۈۋزۈن بىرنى) ۋاتا لۈۋت درىژ.

(دماغ دراز) (۲) جۈرپىك ماسى كە خاۋىيارى
لى بە دەست دى. (ازۈن برون)

ئۈۋزەر: [ناۋ]ۈجى؛ جىگا. (جا)

ئۈۋسەر: [ناۋ]ۈكەندۈۋى ئارد. (كندۈى آرد)

ئۈۋشى: (۱) ھىشۈۋ؛ بۆل. (خوشە) (۲)

ئۈۋىزى؛ دەلىيى؛ دەبىۋىزى (گۈبى)

ئۈۋۈل: [ناۋ]ۈقىد؛ ئۈۋۈل توخمەك؛
جىگە يىك كە ئىسپىم لە ناۋىدا دەگۈرۈى و
دەبىتە ئاۋەلمە. (اۈۈل)

ئۈۋۈلا؛ ئەۋلا. (أنطرف)

ئۈۋۈلى: [ناۋ]ۈنھۈمى دوۋۈھ مى خانوۋ (طبقە-
۲ خانە)

ئۈۋۈفت: بارى كەللا؛ ئافەرىن. (آفرین)

ئۈۋۈپ كۈت: [ناۋ]ۈئىد؛ قىد؛ قولە بالئە؛ زىاتر لە
قوماشى ئاۋ نەدەلىن چى دەبى و بەسەر
لىياسدا دەيكەنەبەر. (اوركت)

ئۈۋىەردە: بوۋردنەۋە؛ دل سىست بوۋن و
بىئىچال بوۋن. (بىئىچال شىدن)

ئۈۋەپۈيت: [ناۋ]ۈت؛ ئاۋەپۈۋت. (پىر كىندن با آب
گرم)

ئۈۋەناى: ئۈۋخەى؛ ئۈۋخەيش. (آخيش)

ئۈۋىزىنگ: [ناۋ]ۈبىزىنگ. (غربال)

ئۈۋىژە: [ناۋ]ۈگىنچە؛ قايشى جۈۋت. (چىرم رابىط
بىن يۈغ و خىش)

+ ئۈۋىن: [ناۋ]ۈئىد؛ عۈىن؛ كايە؛ گالئە؛
يارى. نىۋەى مارپىك لەنەردىندا (بازى)

ئۈۋىن باز: ئىد؛ [ئاۋەلناۋ]ۈ(ب) عۈىن باز؛
گالئە چى؛ شۈخى باز؛ (شۈخ) (۲) كايە كەر؛

يارى كەر (بازىگر) (۳) [ئاۋەلناۋ]ۈ قىلە باز؛
مە كىرباز. (حىلە گر)

+ ئە: (۱) ئامرازى ھىما بو جىناۋ؛ ئەۋ، ئەم،
ئەمن، ئەتۈ، ئەمانە، ئىمە. (حرف اشاره) (۲)

ئامرازى ھىما بو نىزىك و دوۋر؛ ئەمە، ئەۋانە،
ئەۋئەسپە. (اشارە بە نىزدىك و دور) (۳) بە-

جىيى ئا بە كاردەبرى؛ ئەئىرە؛ ئائىرە (بە جىيى ۱)
(۴) لە جىيى دە بە كاردەبرىت؛ ئەچم؛ دەچم؛

نه توانم : ده توانم. (به جای می در علامت مضارع)
نه تاوا؛ تاوا؛ به وشپوه؛ به وچوره؛ بوی تاواهی.
(اینطوری)

نه بابوز؛ [ناو] جهرده؛ ریگر؛ تهریده. (راهزن)
نه بابوزی؛ [ناو] جهردهیی؛ دزی؛ ریگری.
(دزدی؛ راهزنی)

نه بال؛ وشه ییکه بو وه پالدانی قسه ی خراپ؛
نه و خرایه ی نه بال مه ده؛ چه سپاندن؛
وه پالدان. (نسبت دادن و چسپاندن)

نه بجه ده؛ ناوی چوار پیتی نه لف و ییی
عهره بییه؛ (نه لف، ب، ج، د) (ب) هر پیتی
نه بجه ده له نه لفو ییدا ژماره ییک کی دیاری
کراوی هه یه. (ابجد)

نه بدال؛ [ناو، تاوه لئاو] عد؛ فد؛ (۱) سه و داسه ر؛
ده رویش؛ (۲) نه و دال؛ عهدال. (درویش)
نه بدالان؛ [ناو] ریوایه ته حه و ت سواره ی
عهدالان که بی موقابیله یاریده ری هه ژارانی
سر گوی زهوی بوون. (ابدالان)

نه برپوه یوه س؛ [تاوه لئاو] دوو برو که له یه ک
جیا نه بوونه ته وه و پیکه وه لکابن. (ابرو
پیوست)

نه برپوه یتانی؛ [تاوه لئاو] (ب) نه بروی باریک.
(ابروی باریک)

نه برو که وانی؛ [ناو به ره همی چاوه گه] نه بروی -
چه ماوه. (ابرو کماتی)

نه برو ناسک کردن؛ [چاوه گه، ت] (ب)
ناز کردن. (ناز کردن)

نه برو هه له ته کاندن؛ [چاوه گه، ت] وه لآمی سه لبی
دانه وه به هیما ی برو. (ابرو بالا انداختن)

نه برو هه لگرتن؛ [چاوه گه، ت] (ب) تارایشی
نه برو به هه لکه ندن و لا بردی مووی زیادیی
سر و ژیری نه برو. (آرایش ابرو)
+ نه بره ش؛ [تاوه لئاو] هه بره ش؛ زورتینوو.
(تشنه)

+ نه بره ش؛ [ناو] فد؛ (۱) نه سپی شین بو ره ی
گول گول. (ابرش) (۲) میننه ییک که له
پاش زانی ژه کی نه بیته بو ییچوه که ی؛
بیژه ک. (زاغوی بی شیر)
نه بلوقه؛ < ثابلقه. (محاصره)

نه بله رهنج؛ که سیک که له بهر بی عه قلی
رهنج به خه ساره. (رنج به بادرفته)
نه بله مهرنج؛ زیاده رهوی. < نه بله رهنج. نه بووا؛
مه شیا؛ نه شیا؛ ده بوو؛ ده بوو ایته. (میایست)
نه بوو ته یاره؛ [ناو] ماشینی سی چه رخه؛ (ب)
سه یاره ی زور شر و شه ویق و کوئن. (ابو
طیاره)

نه بوو عه تا؛ [ناو] عد؛ فد؛ (۱) ناوی
گوشه ییک (کوپله ییک) کی موسیقا که له
ده زگای شوور دایه. (۲) باوکی عه تا. (ابو
عطا)

نه بوو له هول؛ ناوی په یکه ره ییک له میسر؛
(ب) ترس هینه ر. (ابوالهول)

نه بوو ید؛ [ناو] موریانه؛ نه سپی. (شپش)
نه به نووس؛ [ناو] داری ثابنووس؛ داریکی زور
به ناویه و جوان بو دار تاشی و نه چاری که
رهنگی قاوه می زور توخه. (آبنوس)

نه بی؛ ده بی؛ نه بی بروی؛ ده بی بروی؛ ناخر
واثه بی؛ ناخر واده بی. (باید؛ میشود)
نه بیال؛ [ناو] جاش؛ جاجم؛ په توو. (رخت خواب -

پېچ؛ پتو)

نه پېند: جوړه گهنمیکه. (نوعی گندم)

نه پراخ: [ناو] یونان د: تند: یاپراخ؛ دولمه. (دلمه)

نه پلوک: گیای هه پهلوک. (گیاهی است)

نه پهرتر: [ئاوه لئاو، بهند] زیاتر؛ ته غهر.

(بیشت)

نه پیون: [ناو] بووه ته نه فیونی نارووی و

گوپ دراو. پینووسی نارووی (پ) ی نییه

(افیون)

نه ت: (۱) [پیشگر] نیشانه ی داهاتوو، به

جیگای (دهت)؛ نه تکوژم: ده تکوژم. (علامت

مضارع) (۲) نات؛ خوشکی گه وره؛ داده.

(خواهر بزرگ)

نه تابه ک: فد؛ تد: [ناو] (۱) له تاتا بیوکی

تورکیه وه هاتوو؛ واتا: باوه گه وره؛ (ب) ناوی

چهند تیره ی فرمانروا بوون وه ک:

نه تابه کانی موسل، نه تابه کانی فارس. (سلسله

ای از فرمانروایان) (۲) له قه بی و مزیر له

میژینه دا؛ نه تابه کی نه عزم: سه روک وه زیر.

(لقب وزیر؛ اتابک)

نه تانی: (۱) [جیناو] نه وه تانی. (اینست) (۲)

نه توانی؛ له چاو گه ی تانین (توانین) (میتواند)

+ نه ترهش: [ناو] (۱) زنده ق؛ زراو؛ زاور.

(کیسه صفر) (۲) جور نه ت؛ زات. (جړئت)

(۳) فریشته ی ناگاداری ئاو له ئایینی زه مده-

شتدا. (فرشته نگهبان آب)

نه تک لیبردن: [چاو گه ت] ئا بر و و بردن؛

نه تک کردن؛ سووک کردن. (آبرو بردن)

نه تفک: [ناو] هی شووی چکوله؛ بولی چکوله.

(خوشه کوچک)

+ نه تله س: [ناو] فد: (۱) کتییی خه ریته ی

جوغرافیا. (۲) جوړیک ماشینی خاک

هه لکهن. (۳) ناوی زه ریاییکی به رینه،

ئوقیانووسی (به حری) نه تله س (۴) جوړیک

قوماش. (اطلس)

+ نه تله سی: فد: (۱) [ناو] گولیکی که م

بالایه؛ (۲) [ئاوه لئاو] به رنگی گولی

نه تله س. (۳) [ناو] جوړیک قوماشی ساف و

بريقه دار. (اطلسی)

نه توران: (۱) زیزده بوون؛ ده توران. (قهر

میکردند) (۲) ره دهشتی. (زردوشتی)

نه تووم: [ناو] فد؛ فرد؛ اند: چوو کترین به شی

هه رشت که له ئلیکترپون و نو ترپون پیک

هاتوو. (اتم)

نه توومی: [ئاوه لئاو] پیوه نیدار به نه توومه وه؛

بوومی نه توومی؛ نیرو گای نه توومی. (اتمی)

نه توون: [ناو] ئارتوون؛ دوژه. (جهنم)

نه تهتر: [ناو] (۱) نیشانه؛ جی شوین؛ ئاسه وار؛

هه تهتر. (نشانه) (۲) هه تهتر؛ هیزی دیتن؛ هه تا

چاو هه تهتر ده کا ده شته. (کارایی دید)

+ نه ته ک: [ناو] پالوینه؛ پالیو. (صافی)

+ نه ته م: ته نین؛ تهونچنین. (بافتن)

نه تی: [ئامراز] بانگ کردن ی باجی، خوشکی

گه وره؛ (صد اکردن خواهر بزرگ)

نه جیانن: [چاو گه ت] عه جیانن په سهند

کردن؛ بهر گم کردن. (پسند کردن)

نه جکاندن: [چاو گه ت] (۱) پرو و کاندن؛

نابووت کردن؛ له نیو بردن؛ چوواندن. (از بین

بردن) (۲) قم تیخستن. (کشتار جمعی) (۳)

ته فرو توونا کردن. (تارومار کردن)

نه جووړی: (۱) [له چاوگه‌ی (جووړان)] قسه‌ی
له دهمدا ټيکنه‌چې، زمانې به هه‌له ده‌چې.
(تېق می زند) (۲) ده‌دوړپټ به (سووکایه‌تیه-
وه) (می بازډ)

نه‌جووړی: [ناو] جوړپک خه‌یار؛ هاروی.
(نوعی‌خیار)

+ نه‌جه‌ل: غډ: فډ: [ناو] وه‌ختی مهرگ (اجل)
نه‌جه‌ل هاتن: وه‌ختی مهرگ هاتن؛ بزن
نه‌جه‌لی بیت نانی شوان ده‌خوات (په‌ند). (اجل
رسیدن)

نه‌جیلوک: به‌رگ گوړپن. (تعویض لباس)
نه‌حمه‌دومه‌حموودکردن: به‌قهرزو قوله ژبان؛
ژبانی ده‌ساووده‌س (ده‌ستاوده‌ست)؛ له
که‌سیک قهرزوهرگرتن و به‌که‌سیکی تر
دانه‌وه: (ب) ده‌ست و گوپېری. (احمد و
محمودکردن؛ کنایه، با نسیه زندگیکردن)
نه‌حمه‌قانه: [په‌ند] فډ: له پرووی بی‌عه‌قلیه‌وه؛
[ناوه‌لناو] وه‌ک نه‌حمه‌ق. (احمقانه)

نه‌حمه‌قی: فډ: [ناو، به‌رهمی چاوگه] گه‌وجی؛
نه‌قامی: بی‌عه‌قلی؛ گه‌مژه‌بی. (احمقی)
+ نه‌حوالپرسی: [ناو، به‌رهمی چاوگه] (۱)
پرس و جو له حالی که‌سیک‌کردن. (۲) ره-
وتی سهردان له نه‌خوښ و لپیرسین. (۳) (ب)
چاک‌وخوښی‌کردن. (احوالپرسی)

نه‌حیا: غډ: فډ: (۱) بوژاندنه‌وه؛ زیندو
کردنه‌وه. (زنده‌کردن) (۲) شهو بیداری؛ شهو
نخوونی؛ (ب) شهوگه‌لی ۱۹ تا ۲۱ ی مانگی
په‌مه‌زان، به‌تاییه‌ت له مه‌زه‌به‌بی شیعه‌دا.
(شب بیداری)

نه‌خ: (۱) وشه‌ی دهنکه. (کلمه صداست)

(۲) پیس به زبانی مندالنه (پلشت بچگانه)
نه‌خباری: غډ: فډ: [ناو] مه‌کنه‌بیکی فیهی
شیعه‌یه که بو‌حه‌دیس و خه‌به‌ر زیاتر له
ده‌لیلی کرده‌وه‌یی پړز داده‌نی؛ دژی
نوسوولی. (اخباری)

نه‌خت و چار: [ناو، ت] هه‌ول و ته‌قه‌لای زور.
(تقلای زیاد)

+ نه‌خته: (۱) [ناوه‌لناو] یه‌خته؛ گون دهرهاتوو؛
خه‌ساو. (۲) (ب) پیایوی خوپړی و بی‌جه‌رگ.
(۳) [ناو] یه‌خته؛ ده‌سه‌کی داربی که له که‌نار
ناودا ده‌یچه‌قینن بو‌شین‌بوون. (اخته)

نه‌خته‌ر: [ناو] فډ: (۱) هه‌ساره. (ستاره. اختر)
(۲) ناوی گولیکه. (نام گلی است) (۳) [ناوه بو‌
ژنان. (نامی زنانه)

نه‌خته‌رژمار: [ناو] هه‌ساره‌ناس؛ هه‌ساره‌ژمار؛
نه‌ستیره‌ژمار. (منجم)

نه‌خته‌رسوئی: [ناوه‌لناو] نه‌ستیره
سوئی؛ (ب) به‌دبه‌خت؛ بی‌تقبال؛ پوژره‌ش؛
بی‌شانس (بی‌اقبال).

نه‌خرمب: [ناو] نه‌قهره‌ب؛ دووپشک؛ دوماره-
کول (عقرب)

+ نه‌خشال: [ناو] نه‌شغال؛ ناشغال؛
زبل (اشغال)

نه‌خله‌خ: [ناو] نه‌فډ: سوخمه؛ سیخمه؛
کولونجه‌ی بی‌قول که قوښه و گو یا زیوهری
پیوه لکیندراییت. (دووراییت). (اخلخ)

نه‌خم‌کردن: فډ: [چاوگه‌ت] پروو ترش-
کردن (اخم‌کردن)

نه‌خموته‌خم: فډ: [ناو، ت] پرووگرژی له‌گه‌ل
قسه‌ی توند و تیزدا. (اخم و تخم)

نهغ و تف: [ناوټ] ناخ و تف. (اخ تف)
 نهغيار: نهغيار. (۱) [ناو] بيگانه؛ غه يرگه ل.
 (اغيار) (۲) هوښيار (هوښيار)
 نهغياوان: [ناو] شه قام. (خيابان)
 نهغيه: [ناو] قد؛ ميخ ته ويله؛ ميخ زنجيري
 ته ويله؛ كول ميخي به ستنه وهی هه وساري
 نهسپ و حه يواني به رزه. (ميخ طويله)
 + نه دا: [له چاوگه ی دان] ده دا؛ که سيک که
 شتيک به که سيک نه دا؛ نان ده دا، پاره ده دا،
 جوين ده دا. (می دهد)
 نه دا: (ناو) (ف. ما) (۱) ناز و قه مزه (۲) دايک؛
 دالک (۱) کرشمه ۲. (مادر)
 نه دا دهره ينان: [چاوگه، ت] ده مه لاسکی-
 کر دنه وه؛ لاسايی کر دنه وه خو له جيی
 که سيک نيشان دان؛ تعقلیت و گالته کردن.
 (ادا در آوردن)
 نه دا و نه توار: [ناوټ] عدت؛ قد: (۱) نوين
 دهره ينان؛ کر دنه وه ی شانو گهر يانه بو شوخی و
 پيکه نين. (۲) پهفتاری ناپه سهند و ناشيرين.
 (ادا و اطوار)
 نه دا وه کردن: [چاوگه، ت] (۱) دوو پات-
 کر دنه وه ی قسه. (بازگویی سخن) (۲) دانه وه؛
 قهرز دانه وه؛ قهر بوو کر دنه وه. (ادا کردن)
 + نه دمبيات: [ناوټ] قد: (ثات) پموتی (کو) ی
 ثاره ويه، (۱) نيشان دانی هونه ری ههر
 ميله تيک له پيژه کی که لام و ويژه دا. (۲)
 کو ی نوسراوه گه لی که ناوه روکیان له لايهن
 ميله تگه لی جوړاو جوړم وه په سهند کرابی.
 (ادبيات)
 نه دمبياتی کلاسيک: قد: نه دمبياتی که ونارا؛

هه روه ها شيعری کلاسيک: شيعری کوټ؛
 دارای وه زن و قافيه. (ادبيات کلاسيک)
 نه دی: مندالان ده لئين؛ دايکه؛ دايه. (مادر)
 نه دی نه دی: به لی به لی. (بله بله)
 نه پ: [به ند] بو؛ به خاتر؛ له بهر؛ بوچی. (چرا)
 نه پابه: [ناو] قد؛ ثاره بانه؛ عه ربه بانه؛ گاری؛
 گاريه؛ عاره بانه. (ارابه)
 نه پابه ی دهستی: [ناو] (۱) فەرغوون. (فرغون)
 (۲) نه پابه ی ده سترووش. (ارابه دستی)
 نه پابه ی جهنگی: قد: [ناو] ده بابه؛ تانگ (تانگ)
 نه پابه ی که لی: [ناو] نه پابه ی دوو ته گهره که
 جوو تيک که ل گامپش پايده کيشن، زياتر بو
 کولو ش کيشان به کاری دينن. (ارابه بزرگ
 دو چرخ)
 نه پاچووی: بوچی. (برای چه)
 نه رارات: < ثارات. (ارات)
 + نه رامنه: قد: (۱) [ناو] کو ی نه رمه نی.
 (جمع ارمني) (۲) [ناو] لانه واز و هه ژار؛
 له وانه يه له تور کييه وه هاتي (کثاراته-
 نه)؛ ثارامنه؛ له ناودا گير خوار دوو؛
 ده سته وسان. (فقير؛ وامانده)
 نه رانه: [ناو] خه زيم؛ لوو ته وانه. (زينت دماغ)
 نه راومند: [ناو] لانه واز؛ ثاراومند؛ بليند؛ بهرز. (بلند)
 نه ربابانه: [ناو] لانه واز (۱) تاغايانه؛ وه که نه رباب.
 (ارباب اسا) (۲) [ناو] به هره ی ماليکانه. (بهره
 مالکانه)
 نه رباب و په عيه تی: [ناوټ] پهوتيکی زيانی
 کو مة لايه تی بوو که نه رباب خاوه نی زهوی و
 زار بوو (ارباب ورعيتی)
 نه ربابی عيلم: قد: [ناو] خاوه نی زانباری؛ (ب)

زانایان؛ زانیاران. (ارباب علم)

ئه‌ربابی قه‌له‌م: فذ: [ناو] (ب) نووسهر؛ قه‌له‌م به ده‌ست. (ارباب قلم)

ئه‌ربووش: [ناو] ئه‌سپی شیئی سوور هوول. (کرنک؛ سرخ رو)

ئه‌ربه: [ناو] ربه؛ به‌رانبه‌ر به ۲/۵ کیلو دانه‌ویل؛ ربه: به‌رانبه‌ری شه‌ش مشتی هه‌ردوو ده‌ست دانه‌ویل. (۲/۵ کیلو غله)

ئه‌ریزه: [ناو] باوه‌شین؛ باره‌وشه. (بادبزین)

ئه‌رتک: [ناو] ئه‌تک؛ سووکایه‌تی. (توهین)

ئه‌رته‌ش: [ناو] سوپا. هی‌زی عه‌سکه‌ری له ده‌وله‌تیکدا. (ارتش)

ئه‌رته‌شبوود: فذ: [ناو] بانترین ده‌ره‌جه‌ی نیزامی له ئیراندا له رابوو‌ردوودا. (ارتشبد)

ئه‌رته‌ش‌سالاری: میلیتاریسم؛ حکومه‌تی ئه‌رته‌شیگه‌ل. (ارتش‌سالاری)

ئه‌رته‌شی: [ئاوه‌لناو + ناو] (۱) پیوه‌ندیدار به ئه‌رته‌شه‌وه؛ پو‌ئینی ئه‌رته‌شی؛ فرو‌که‌ی ئه‌رته‌شی؛ سه‌یاره‌ی ئه‌رته‌شی. (۲) که‌سیک-

که له ئه‌رته‌شدا (ده‌وام) شو‌ل ده‌کا. (ارتشی)

ئه‌رجوووم: [ناو] ئه‌رجوو؛ تکا؛ پارانه‌وه؛ داخواز؛

داخواز. (خواهش)

ئه‌رخ: چال؛ قوولکه. (چاله)

ئه‌رخاندن: [چاوگه‌ت] ماندوو کردن. (خسته کردن)

+ ئه‌رخه‌وان سوور: [ناو، ت] (ب) ئه‌وه‌لی به‌هار کاتی‌ک باران قو‌راو له‌گه‌ل خو‌یندا ده‌ریژ‌تیه

ناو چو‌م و په‌نگی سوور ده‌کات. (اول بهار)

ئه‌رخه‌وان سووری به‌هار: (ب) کاتی که چو‌م هه‌ه‌تی ئاو زو‌ریه‌تی. (موسم بهار که

رودخانه گل آلودو پرآب است)

ئه‌رخین: ماندوو بوون. (خسته شدن)

ئه‌رده بیژ: [ناو] ئه‌ردناس؛ زه‌وی‌ناس؛ خاک ناس. (خاکشناس)

ئه‌رده‌شیر: (۱) رق و قینی شیر؛ مه‌ل‌ه‌ند و

سه‌رزه‌مین شیر. (خشم شیر. سرزمین شیر)

(۲) ناوی ئه‌وه‌لین شای ساسانی که له‌هو‌زی

کوردان بووه. (اولین شاه ساسانی که

کردبووه) (۳) ناوه بو‌ پیاوان. (نام مردانه) (۴)

نه‌رپه‌ی شیر؛ که رین (نهره شیر) (۵) ئه‌رد

واتا قسه‌راسه‌ت؛ شیر‌راسه‌ت و

دروست. (حقیقت گو)

ئه‌رده‌ک: [ناو] و‌لا‌خی یه‌ده‌ک که سواری به

دوای خو‌یندا ده‌یک‌شی. (اسب یدک)

ئه‌رده‌ل: به‌جه‌رگ؛ د‌ل‌دار و نه‌ترس به‌جه‌رگ؛

(شجاع)

ئه‌رده‌لان: (۱) کو‌ی ئه‌رده‌ل؛ د‌ل‌یران؛ (د‌ل‌یران)

(۲) بن‌زاراوه‌ی س‌نه و ده‌ر‌دو‌ری. (له‌جه

س‌ندجی) (۳) ب‌نه‌ م‌اله‌ی ئه‌رده‌لان که

حوک‌ماتی س‌نه‌یان به‌ده‌ست بوو. (خانواده

امیران اردلان در س‌ندج)

ئه‌رده‌وان: چاو‌د‌یری زه‌وی؛ (نگه‌بان زمین)

ئه‌رده‌یز: [ناو، ت] بوومه‌له‌رزه. (زلزله)

ئه‌رپا: [ناو] مشا‌ر؛ ئه‌رپه. (اره)

ئه‌رپه‌ئه‌ر: [ناو، ت] زه‌پ‌ینی که‌ر؛ عه‌ر عه‌ر؛ سه-

پ‌ینی که‌ر؛ سه‌پ‌ه‌سه‌پ؛ (عرعر)

+ ئه‌رز: [ناو] پو‌ولی بیانی. (ارز)

ئه‌رزان جان: [ئاوه‌لناو] هه‌رزان فرو‌ش؛ د‌زی

گران فرو‌ش. (ارزان فروش)

ئه‌رزان فرو‌ش: فذ: (۱) [ئاوه‌لناو] ئه‌رزان جان؛

کهسیک که شت هه‌رزان ده‌فروشی. (۲)
فروشی مال یا ملک هه‌رزانتتر له قیمة‌تی
خوی؛ ماله کهم هه‌رزان فروش کرد. (ارزان
فروش)

هه‌رزان‌فروشی: فد: [ناو، به‌ره‌می چاو‌گه]
هه‌رزان‌جانی؛ دزی گران‌فروشی. (ارزان
فروشی)

هه‌رزان‌قیمة‌ت: فد: [ئاوه‌لناو + ناو] کهم
قیمة‌ت؛ کهم‌به‌ها؛ کهم‌نرخ. (ارزان قیمة‌ت)
هه‌رزانی: [ناو] هه‌رزانی؛ دزی گرانی. (ب)
هه‌راوانی و نیمة‌مەت. (ارزانی)

هه‌رزرووم: فد: تد: باژپ‌یکی کورد نشینه
له‌تور‌کیا. (ارزرووم)

هه‌رزناس: [ناو، ت] هه‌ردیژ. (زمین شناس)
هه‌رزنج: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آرنج)
هه‌رزو: ناوه بو ژنان. (اسم دخترانه)

هه‌رزمنجان: شاریکی کوردانه له‌تور‌کیا.
(ارزنجان)

هه‌رزیل: [ناو] هه‌رزال. (سکویی در اتاق یا
چادر)

هه‌رزن: [ناو] داریکی بی‌ه‌ره. (نام درختی
است)

هه‌رژه‌نگ: (۱) ناوی دیوی شانامه. (دیو
شاهنامه) (۲) شه‌یتان. (شیطان) (۳) کتییی
وینه‌ی مانی پیغه‌مبه‌ر. (کتاب نقاشی
مانی) (۴) ترس؛ وه‌حشەت؛ خوف. (وحشت)
هه‌رژه‌نگی دیو: (۱) ناوی دیویکی هه‌فسانه‌ییه.
(ارژنگ دیو) (۲) پیاوی

زبه‌لا‌حی پیده‌شوبه‌ئین. (گنده‌بک)
هه‌رس: [ناو] هه‌رس؛ هه‌سرین؛ هه‌سر؛ رۆندک؛

فرمیسک. (اشک)

هه‌رسیم: [ناو] مه‌سه؛ قه‌لانگ؛ مه‌سی؛ شیشی
سه‌رته‌نوو. (میلە روی تنور)

هه‌رشه‌ک: [ئاوه‌لناو] هه‌سوود؛ به‌خیل؛
چکووس. (بخیل)

هه‌رغه‌ن: ناوی شاریکی کوردانه له‌تور‌کیا.
(ارغن)

هه‌رغه‌نوو: [ناو] عد؛ فد؛ یونان؛ جوړیک
ئوړگی چووکه‌یه. (ارغنون)

هه‌رغه‌وان: [ناو] هه‌رخه‌وان. (ارغوان)
هه‌رغه‌وانی سوور: [ناو] په‌نگی هه‌رخه‌وانی

مه‌یله‌و سوور؛ له‌ئامیته‌ کردنی په‌نگی شینی
که‌م و سووری زووتر و سپی پیکدی.
(ارغوانی قرمز)

هه‌رفای: [چاو‌گه] په‌فاندن؛ په‌اندن. (ربودن)
+ هه‌رکان: عد؛ فد: (۱) ناوه بو پیاوان، زیاتر

له‌کوردستانی تور‌کیا. (۲) پینج ریخه‌راوه‌ی
پادگانی نیزامی (روکنی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵) که
هه‌ر یه‌ک هه‌رکی تاییه‌تیان له‌سه‌رشانه.
(ارکان)

هه‌رک: ئامرازی سه‌ر سوو‌پمانه. (کلمه‌ای
برای تعجب)

هه‌رکدار: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که‌کار و
ده‌ردیسه‌ری زو‌ر بیت. (کار مشکل داشتن)
هه‌رکه: (۱) کاری‌گرینگ. (کاربزرگ) (۲)
ئاگردان. کوانوو. شو‌مینە. (شومینه)

+ هه‌رگ: [ناو] باره‌گای شاهان. (ارگ)
هه‌رمان: [ئاوه‌لناو] به‌رحم؛ دل‌وفان. (مهربان)
هه‌رمان: [چاو‌گه‌ت] رووخان؛ تی‌ک‌ته‌پین؛
پمان؛ که‌وتن؛ په‌مان. (خراب‌شدن دیوار یا

خانه)

ئەرموود: [ناو] ئەمروود؛ هەرمی؛ هەمرو. (گلابی)

ئەرمەن: [ناو] هەرمەن. (ارمن)

ئەرمەنستان: وڵاتی هەرمەنستان. (ارمنستان)

ئەرمەنی: [ناو] (۱) هەرمەنی؛ لقى له نیژادی
هیند و ئوروپایی. (ارمنی) (۲) ئەندامی ئەو
قەومە. (ارامنه) (۳) زبانیان. (زبان ارمنی)

ئەرمین: [ناو] ئەستێرە ی قبیله؛ ئەستێرە ییک
کە لای باشوورەوه هەڵدی. (ستارە جنوبی)

ئەرن: [ناو] (۱) ئەرد؛ نەرپە. (نەرە) (۲)
قین؛ پک؛ کین. (کینه)

ئەرناف: [ناو] پق؛ کین؛ قین. (کینه)

ئەرناف لیچوون: [چاوگە، ت] پق نیشتنەوه؛
ئارامبوون. (آرام شدن) ئەرناندن: [چاوگە-
ت] زوو پێکردن؛ چڕوساندنەوه؛ چەوساندنەوه؛
ئازاردان؛ پق هەڵساندن. (آزار دادن؛ عصبانی-
کردن)

ئەرنایوت: [ناو] ئەرنەووت؛ ئەلبانی؛ ئالبانیایی؛
(کشور آلبانی؛ آلبانیائی)

ئەرنەبووت: [ناو] جوړیک مەیموون کە
شیوێ ی ئینسان دەدا. (میمون)

ئەرنەمووتە: [ناو] تېلا ناوێ پراست؛ قامکی
نیوێ پراست؛ هەلمەقووتە. (انگشت وسطی)

ئەرنین: [چاوگە] تەووپەبوون؛ ئازارکیشان؛
ئەرنین. (عصبانی شدن)

ئەرو: [نامراز] هەرو؛ نامرازی بانگ کردنی
پیاوانە؛ ئەری؛ هەری. (صدا کردن مرد)

ئەروەند: [ناو] (۱) حیلە؛ فیل و فەرەج.
(حیلە) (۲) چۆمی ئەروەند لە باشووری ئێران.

(اروند رود)

ئەرەجی: شیوێ؛ لیچوون؛ لیگردن؛ ویچوون؛
وێک؛ شیوێدان. (شیبە؛ پنداشتن)

ئەرەجیا: دەتزانسی؛ دەتگوت؛ وێک؛ شیوێ.
(شیبە؛ پنداری)

ئەرەجیای: [چاوگە] وازانین؛ پێ وایوون.
(پنداشتن.)

ئەرەق: [ناو] (۱) عارەق؛ مەی. (مى) (۲) خو؛
ئەرەقە. (عرق تن)

+ ئەرەقگیر: (۱) [ناو، بک] کەسیک کە
هەلمەتکین دەکا. (عرق تقطیر کن) (۲) [ناو]
ژێر کراس. (زیر پیراهن) (۳) [ناو] نەرەزین.
(نمد زین)

ئەرەکوتهی: [چاوگە] کەوتن. (افتادن)

ئەرەمداری: [چاوگە] پراوستان. (ایستادن)

ئەرەمەرزای: [چاوگە] ئەرمەرزای؛
دامەزراندن؛ سەقامگرتن. (جایگیر کردن)

ئەرەمەنە: لە کارکەوتن و پراوستان.
ئارامەندی؛ ئارامەنە؛ دەستەوسانی؛ تیامان.
(ایستادن؛ <ئەرەمەنە)

ئەرەنیای: [چاوگە] دانان. (گذاشتن)

ئەرەنیشتهی: [چاوگە] دانیشتن. (نشستن)

ئەرەوده: [ناو، بەر] ئاروینکراو؛ تاقیکراو؛ جە-
پابندی. (آزمایش شده)

ئەرەوستە: [چاوگە] (۱) داخستن؛ پیوێدان؛
بەستن. (بستن) (۲) پان کردنەوهی فەرپش و
لباد. (پهن کردن)

+ ئەری: [نامرازی] بانگ کردن؛ هەری
نامرازی بانگ کردنی ژنان، بو پیاوان دەلین
ئەرو. (صدا کردن زن)

ئەرئىز: [ئاۋەلئىز] بەرىن؛ پان وپۇر؛ لە غەرىزى
 ئارمويەۋە ھاتوۋە. (غرىض)
 ئەرىقان: [ناۋ] مەلبەندى ئىرەۋان؛ لە پېشدا
 كورد نشين بوۋە ئىستا پېتەختى ئەر مەنستانە.
 (ايرۋان)
 ئەرئىن: (۱) نەپرە. (نەرە) (۲) ئەندازە كىردن و
 پىۋانەى كووتال. (اندازە اى براى متر كىردن
 پارچە)
 ئەرئىنى: [بەند] جوابى بەلى؛ ئەرى. (جواب آرى)
 ئەرى و نەرى: بەلى و نەخىر؛ (ب) دووشك
 بوون؛ دوودل بوون. (آرە و نە)
 ئەزا: [ئاۋەلئىز] ئازا؛ خېرا. (شجاع)
 ئەزانى: (۱) دەزانى. (۲) دەستەۋاۋە ۋەك ،
 پىرسىنى قىمەتى بىز، ۋەلام بىز: دەزانى واتا
 چۈنبىيەتى و بارودۇخى بىز قىمەت دىيارىدە-
 كا. (۱) مىدانىد. ۲. كىنايى، ۋەضىعت)
 ئەزايى: [ناۋ، بەرھەمى چاۋگە] ئازايى.
 (شجاعت)
 ئەزبە: [ناۋ] كەپسۈول. (كپسول)
 ئەزبەر: [ناۋ] بەمېشك سىپاردن؛ لەبەر؛ خېفز
 كىردن؛ دەر سەكەم ئەزبەر كىرد: دەر سەكەم
 لەبەر كىرد. (حفظ)
 ئەزبى كىۋىلە: [ناۋ] نەغناى كىۋى. (نغناى
 كۋى)
 ئەزبىلە: [ناۋ] نەغنا؛ جاترە. (نغنا)
 ئەزبىيە: [ناۋ] ئەزبىلە؛ نەغناى كىۋى. (نغنا)
 ئەزبەرەست: [ئاۋەلئىز] خۇۋىست؛ خۇخۋاز؛
 خۇپەسەند. (خود خواه)
 ئەزىدىن زەرى: [ناۋ] (۱) جۇرپىك ھەلپە پىكى.
 (نوعى رقص) (۲) جۇرپىك قوماش. (نوعى پارچە)

ئەززا: [ناۋ] دايكە؛ دايە. (مادر)
 ئەزاتە: [ئاۋەلئىز] نەزۈك؛ قىسەر؛ ئەستېۋر؛
 ستېۋر. (نازا)
 ئەززاۋاتتە: [ناۋ] دايك و باب. (پدر و مادر)
 ئەزىزى: [ناۋ] دايك و باب. (پدر و مادر)
 ئەزغەنى: شارپىكى كوردانە نىزىكى دىيار بەك.
 (شەھرى نىزدىك دىيار بىكر)
 ئەزمان: [ناۋ] زىمان؛ ئاسمان؛ زىبان. (زبان.
 آسمان)
 ئەزمان تال: [ئاۋەلئىز] قىسە ناخۇش؛ زىمان پىس.
 (بد زبان)
 ئەزمان تىز: [ئاۋەلئىز] زىمان تال؛ زىمان درىز.
 (بد زبان)
 ئەزمۇۋ: [ناۋ] ئارۋىن؛ تاقىكىردنەۋە. (آزمون)
 ئەزمەپ: كىۋىكە لە پال شارى سىلېمانىدا.
 (نام كۋىست در كنار سلېمانىه)
 ئەزمىن: (۱) [ناۋ] زەۋى. (زمىن) (۲)
 [چاۋگە] تام تاقىكىردنەۋە. چەشتن؛ چىز كىردن؛
 چىشتن. (چشیدن)
 ئەزەلىا: دەئالا؛ دەپچىرا. (مى پىچىد)
 ئەزى: [ئامراز] (۱) چما؛ داخۇ؛ توبلىيى.
 (تو گوئى) (۲) [جىناۋ] مەن؛ ئەمەن؛ (مەن)
 (۳) دەزى؛ مەندالى دەبى. (مى زايد)
 ئەزىچ: [جىناۋ] (۱) مەنىش. (مەنەم) (۲) لەۋ. (از
 او)
 ئەزىچ: [جىناۋ] ئەز زى؛ مەنىش. (مەنەم)
 ئەزىماندن: [چاۋگەت] غەزىماندن؛ پىز لىئان
 و مىۋانى كىردن؛ حورمەت گىرتن؛ خىزمەت
 كىردن. (تكریم)
 ئەزىە تىكرىد: [چاۋگەت] غەزىەت دان؛ پەنج و

نازار پیگه یاندن؛ نه شکه نجه دان. (اذیت کردن)

نه زیهت کیشان: [چاوگه، ت]زه حمهت قبول کردن؛ پهنج و نازار کیشان. (زحمت کشیدن)

نهژ: له. (از)

نه ژدهر: [ناو] (۱) گولله ی نه سلحه ی ژیر ده ریاییه. (اژدر زیر دریایی) (۲) هه ژدیها؛ هه زیا؛ هه زیا؛ هه فی. (اژدها)

(۳) سه ره به یداخ. (سر پرچم) (۴) ناوه بو پیوان. (نام مردانه)

نه ژدهر نه ناز: [ناوبک] (۱) پاپوړ یا ژیر ده ریایی، که خاوه نی که ره سته ی نه ژدهر خسته. (۲) نه سلحه ییک که نه ژدهر دهخا. (اژدر افکن)

نه ژگل: [ناو] (۱) هه ژگل؛ چروچیلکه؛ درک ودال. (خار و خاشاک) (ب) (۲) ناکار ناشیرین؛ خوپی؛ ناشخال. (بی ارزش و بیکار)

نه ژمار: [پاشگر، ناوی بک] شمیر؛ که سی که ده ژمیریت؛ نه ژمیر. (شمار)

نه ژماره: [ناوت] ژماره؛ پهقم. (شماره)
نه ژماردن: [چاوگه، ت] (۱) ژمارای؛ شماردن؛ بژاردن. (شمارش) (۲) بو تاوان دانه وه؛ تاوان بژاردن. (غرامت دادن)

نه ژمهت: [ناو] حه ییهت؛ هه ژمهت؛ حه جمهت؛ تاو. (هیبت؛ ترس)

نه ژمیر: [ناوبک] ژمیر؛ کاری ژماردن؛ کهس یان که ره سته ییک که ژماره ده کا. (شمار)
نه ژمیراو: [ناو، بهر] ژمیراو؛ به حیساب هاتوو؛

(ب) پویته پیدراو. (شمرده شده)

نه ژناس: [ناو، ناو، لئاو] نه شناس؛ شناس؛ ناسیاو؛ ناسراو؛ ناس کری. (آشنا)

نه ژنو پی دادان: [چاوگه، ت] شکست پی- دان؛ کوّل پی دان؛ نه ژنو پیدادان؛ به نه ژنو پیداکوتان. (شکست دادن؛ بازانو ضربه زدن)

نه ژنو دادان: [چاوگه، ت] (۱) له سه ر چوک دانیشتن. (نشستن بر روی زانو) (۲) کوّل دان و تیک شکان. (شکست خوردن) (۳) چوک دادان؛ نه ژنو دانانه نه رز. (زانو خم کردن)

نه ژنو شکان: [چاوگه، ت] (ب) به لای گه و ره به سه ر هاتن. (مصیبت بزرگ نازل شدن)

نه ژنو شل بوون: [چاوگه، ت] (ب) هیلاک بوون به هو ی راهوستان یا گه پرانی زوره وه. (کنایه از خسته شدن)

نه ژنهوا: [ناو، لئاو] گوی پرایه ل؛ شنهوا؛ ژنهوا؛ گوی دهر؛ بیسه ر؛ به لیه له گوش. (شنوا)
نه ژنه وتن: [چاوگه، ت] شنهفتن؛ بیستن؛ نه ژنهفتن. (شنیدن)

نه ژه سه ری: [ناو] نیوه شهو؛ به یینی نیوه شهو و به ری به یان. (نیمه شب)

نه ژی: (۱) دینی؛ ده شی. (می ارزد) (۲) زیندوو. (زنده) (۳) مار. (مار)

نه س: [کار، کردار] هه یه؛ هه س؛ گه و ره س؛ گه و ره یه. (است)

نه سان: [ناوبک] کرپار؛ نه ستین. (خریدار)
نه سپا: [ناو] ماهین؛ مایین؛ له ناو یستادا نه سپ و نه سپا بوئیر ومیی نه سپ هاتوو. (مادیان) (۲) نه سپه کان. (اسبها)

نه سپاب کیشی: [ناوت] (۱) (ب) مال-

گوښته وه. (خانه عوض کردن) (۲) کیشانی
 سامان و کله و په لى مال یا (کومى کهرهسته)
 له جیگه ییکه وه بو جیگه ییکى تر. (اسبابکشی)
 نه سپار: شیو کردنى زهوى به پیمهړه؛
 که سپیک که ده سپیریت یا راده سپیریت.
 (شخم زدن زمین یا بیل؛ کسی که می سپارد)
 نه سپاو خه جالته: هووى شهرمه زارى؛ نه و
 دوسته م بوو به نه سپاو خه جالته م، بوو به
 هووى شهرمه زاریم. (اسباب خجالت)
 نه سپاو زه حمهت: نه سپایی زه حمهت؛ (ب)
 بوونه هووى زه حمهت. (اسباب زحمت)
 نه سپاو سه فهر: [ناوت] که ل و په ل و تو شه ی
 ریگا. (اسباب سفر)
 نه سپاو کار: کهرهسته و نه سپایی کار؛ نامرازی
 کار جیبه جی کردن. (اسباب کار)
 نه سپ تاودان: [چا وگه ت] (ب) بال به نه سپ
 گر تنه وه؛ غاردانی نه سپ به رکیف کوت و
 چوارنال. (اسب تاختن)
 نه سپرزه: [ناو] که په ک؛ سپوس. (سپوس)
 نه سپ پرهس: مه یدان، (میدان) که نه سپه ریژ.
 نه سپ سواری: (۱) سواری نه سپ بوون.
 (سواری) (۲) نه سپی سواری؛ نه سپی تاییه تی
 سواری. (اسب سواری)
 نه سپ گوړپنه وه به کهر: (ب) مامه له ی بی
 قازانچ کردن. (معامله بی سود)
 + نه سپهر: [ناو] متال. سپهر. (سپر)
 نه سپهرده: [ناوى بهر] سپارده. (سپرده)
 نه سپهرده کردن: [چا وگه ت] سپاردن؛ (ب)
 به خاک سپاردنى مردوو. (سپردن؛ دفن
 کردن)

نه سپهره دار: [ناو] دارای نه سپهره؛ بیلاسنی که
 له خوار دهسکه که یه وه جیگای پای-
 هیه. (دارای جای پا در بیل آهن)
 نه سپهره م: [ناو] ریخانه؛ ریون. (ریخان)
 نه سپه ریژ: [ناو] مه یدانه نه سپیک؛ نه سپ پرهس؛
 ماوه ییک که نه سپ به یه ک غاریگاتی.
 (میدانی برای رسیدن بایک ایلغار)
 نه سپه زن: [ناو] زنی بالابه ز و شوخ. (زن قد
 بلند و ملنگ)
 + نه سپه ک: [ناو] پی شه وه ی سه یاره ی ۱۸
 ته گهری باری (که فی) که پاشی سه یاره ی
 پیوه ده به ستری. (اسپک)
 نه سپه مار: [ناو] تنوله مار. (مار باریک)
 نه سپه نه ک: [ناو] نه سپه ک؛ نه خوشینی
 که و ته بی؛ گرانه تا. (تیفوس)
 نه سپ هه لگرتن: [چا وگه ت] سواری که
 نه سپی سه رکیش ده پر فیئت و سوار بووى
 ناو یستیته وه. (اسب برداشتن)
 + نه سپی: [ناو] اسپى؛ جان هوه ریکه که له شی
 نینسان (به هووى پیس و پوخلیه وه) هه لی دینی
 دوو جوړه (۱) نه سپی سه ر که رهنکی ره شه و
 نایته هووى گیرووی و راگو یزانی نه خوشینی
 نه سپه ک. (۲) نه سپی له ش که رهنکی سپیه و
 هووړگى نه سپه ک له که سپکه وه بو که سپکی
 تر راده گو یزی و ده بیته هووى بل او بوونه وه
 و په ره سهندنى (ثیپی دیمی) تیفووس یا نه-
 سپه ک. (شپش)
 نه سپی ثاوى: [ناو] جان هوه ریکی گیاخوړی
 ده ست و پی کورتی ثاوییه له که رگه دهن
 ده کات، به لام شاخی نییه. (اسب آبی)

ئەسپى ئەبلەق: [ناو] ئەسپى دوو پەنگى گە
پەلەى گەورەى سىپى و پەش يان سىپى و
سوور لەشى داپوشىپى. (اسب ابلق)
ئەسپى بارى: [ناو] ئەسپى تايىهت بو بار
كىشان. (يابو)

ئەسپى بوخار: [ناو] فەئە يەكەى پىئوهرەى هيز
لە مە كىنە كاندا بەرانبەر بە ۷۴۷/۸ وات.
(اسب بخار)

ئەسپى بۆرە: [ناو] ئەسپىك گە پەنگى بۆر يىت.
(اسب نيله)

ئەسپى بەدەم كىف: [ناو] ئەسپىك گە سوار بوونى
ناخوشە و بەد ئاۋزەنگىيە: ئەسپى سەر قورس
و نافەرمان. (اسب بد ركاب)

ئەسپى تەعلیم (تالیم) دراۋ: ئەسپىك گە
چاك بارهاتووہ و فیزی سواری (دائن) كراوہ;
(ب) خوش پەوت. (اسب تعلیم دیده)

ئەسپى چەپ: [ناو] ئەسپىك گە لاقىكى
سىپى و سى لاقى پەش يىت. (اسب چپ)
ئەسپى چە پەر خانە: ئەسپى پۈستخانە. (اسب
چاپار)

ئەسپى چە خموور: [ناو] ئەسپىك گە پەشپەنەى
چاۋىكى پەش و ھى چاۋەكەى دىكەى
قاۋەىى يا پۈشتىرىپى. (اسب چخموور)
ئەسپى خوشبەز: [ناو] ئەسپى بەكار و ئازا گە
درەنگ ھىلاک و ماندوو بى. (اسب با
استقامت)

ئەسپى خوش پەوت: ئەسپى گە بى جىفەرک و
ھەلبەز و دابەزە و سوار بوونى خوشە و سوار
ھىلاک ناكات. (اسب خوش قدم)

ئەسپى خە زال: ئەسپى گە پەنگى ۋەك

پەنگى ئاسك بى. (اسبى گە رەنگش مانند
رەنگ آھو باشد)

ئەسپىدار: [ناو] اسپدار; چنار. (اسبدار)

ئەسپى دوورەگ: ئەسپى گە لە دوو نيزاد بى.
(اسب دو رگە)

ئەسپى راست: ئەسپى گە لاقىكى پەش و
سى لاقى سىپىت. (اسب راست)

ئەسپى دراۋ: [ناو] بەر اسپدارو; شتى گە
دراپتە دەستى گە سىك; سفارش كراو;
ئەۋكۈرە بە تو ئەسپى دراۋە ئاگات لىپى بى.
(سپردہ شدہ)

ئەسپى پەسەن: (۱) (ب) ئەسپى چاك و
كەچىل. (۲) داراي پەسەنى ناسراو; ۋەك
ئەسپى عەرەبى; يا ئەسپى ئارىيەن گە
نيزادى ئەسپى كورده } ئەسپى ئارىيەن
حەقى بە شدارىشى لە كىيەركى كانى جىھانىدا
نييە، (بەداخە ۋە ھۆكەى نازانم) } (اسب
اصیل)

ئەسپى پەۋەك: ئەۋ ئەسپەى گە لە غاۋى
بەريپت دە تارى و ھەلدپت. (اسب فرارى;
اسب رموك)

ئەسپى زىنكراۋ: (۱) ئەسپى گە زىن كراپت.
(اسب زين کرده) (۲) (ب) ئامادە بوونى گە -
سىك بو كوردنى كاريك; حازر بەدە ست.
(آماده)

ئەسپى سىپى: ئەسپى يەك دەست سىپى پەنگ;
سىپىلک. (اسب خنگ)

ئەسپى سىرك: ئەسپى ترسەنۈك و سل.
(اسب رموك و ناآرام)

ئەسپى سواری: ئەسپى تايىهت بو سوار

بوون. (اسب سواری)

ئەسپى سوورخون: ئەسپى سوورى ئاچخ بە
پەلەى سىپى و چكۆلە چكۆلەوه. (اسب قرمز
با گلهاى سفید)

ئەسپى سەرگىش: ئەسپى نافەرمان؛ ئەسپىك
كە بەزەحمەت بو سوار دەوئستىتەوه و بە
مەیلی خوێ سەر پيوەدەنى و دەروا. (اسب
سرکش)

ئەسپى سەمەند: ئەسپىك كە رەنگى زەردى
كال بى؛ رەنگى ئەسپىك كە سوهراب كورپى
رۆستەم سواری بووه. (اسب سمند)

ئەسپى سەمەندى يال و كلک شوراو: ئەسپى
يەزىدى؛ رەنگى ئەسپى يەزىدى كورپى
موعاوېە كە رەنگى زەردى كال بووه و يال و
كلكى سىپى بووه. (سمند يال و دم شسته)

ئەسپى شا: لە شەترەنجدا ئەسپىك كە
زىكتەر بە شا. (اسب شاه)

ئەسپى شەروور: ئەسپى چەمووش و بى ئوقرە
و تووش و گازگر و جووتە وەشىن و بە-
هەلبەز و دابەز. (اسب چموش)

ئەسپى شى: ئەسپىك كە هەموو لەشى رەنگى
خورمايى ئاچخ بى. (اسب کرنک يا کرند)

ئەسپى شىن بۆر: ئەسپى بۆرەى رەنگ
مەيلەوشىن. (اسب ابرش)

ئەسپى عەرەبى: لە رەسەنى ئەسپى ئارىەن
(نيزادى ئەسپى كورد)ە كە لە قەدىمەوه لە
عەرەبستان تەربىيەت كراوه و رهااتوووه و
ئەلەان بە ناوى ئەسپى تازى يا عەرەبى
دەناسرېت و ئەسپىكى بە تاقەت و تابستە و
كور تەبالا و ديمەن جوانە. (اسب عربى)

ئەسپى فاي توون: ئەسپى دروشكە. (اسب
درشكه)

ئەسپى قەرەبۆرە: ئەسپى رەش بۆرە؛ ئەسپى
شىن بۆر كە گول گول خالى شىنى توخى
تېدايى. (اسب نيله ابرش)

ئەسپى قەرەكويت: رەش كويت؛ ئەسپى
كويتى مەيلەو تاريك، كە رەشايىيە كەى لە
دامينەوه تا نزىك سەرېشتى دە وامى هەبى.
(اسبقره كهر)

ئەسپى كويت: بەغەيرى رەنگى بۆرە و
شىن بۆرە و سىپى و رەش و سەمەند هەر
ئەسپى كە يال و كلكى مەيلەو رەشى توخ
يا رەش بىت، كويتە بەلام واباو، بە تاييەت
هەر بە شى توخ دەوترېت. (اسب كهر)

ئەسپى كويتى دامين تاريك: ئەسپى كويت كە
رەنگى دەست و پاى روو بە خوارووه بەرە
بەرە رەشتر بىت. (لە هەر رەنگى بو ئەسپ
پەسندترە. (اسب كهر دست و پاسياه)

ئەسپى كىيەركى: ئەسپى گرىو؛ (ئەسپى
پەرش؛ (ئەسپى پەرين و بازدان). (۲) ئەسپى
(كوورس) و توندەرە بە تاييەت لە غارى تىز و
تونددا بو (گريوہ غار) گريوہ و لاخ. (اسب
مسابقه)

ئەسپى موراڊ: سواری ئەسپى موراڊ بوون (ب)
شانس و هات زووى كرديتە كەسپىك؛
كامرەوايى؛ ژيانى خوئ و بەدل و رۆزگار
بەدل چەر خان. (اسب مراد)

ئەسپى مەرى: ئەسپىك كە رەوتى رۆيشتى
شيوەى رۆيشتى مەر دەدا و زۆر نەرم و
خوئ دەروات. (اسب قدم تند)

ئەسپى نەگىراو: (۱) ئەسپى رام نەگراو؛ توپ.
(اسب رام نشده) (۲) ئەسپى كەفپرى سوارى
نەگرايىت. (اسب رام نشده) (۳) ئەسپى
وەحشى و ئازاد؛ ئەسپى كپوى كە نەگىرابى.
(اسب و حشى)

ئەسپى وەزىر: ئەسپى كە لە شەترەنجدا نىزىكى
وەزىرە. (اسب وزير)

ئەسپى وپرغە: ئەسپى كە رەوتى وپرغەيە و
نوقسانى و نەخوشىنى شان و مل زياتر لە
ئەسپى وپرغەدا دەبينىت. (اسب يورغه)

ئەسپى يورتە: ئەسپى كە بەرەوتى
گورگەلوق دەروا؛ ئەسپى قورتە. (اسب
يورتە) < يورتە، يورغە

ئەسپى برنج: جورپىك ئەسپىيە لە برنج دەدا.
(شپش برنج)

ئەسپى گاميش: [ناو] جورپىك ئەسپىيە رەش و
گەورەيە لە جنسى ئەسپى سەر لە لەشى
گاميش پەيدادەيىت. (شپش گاميش)

ئەسپى گەنم: جانەوهرپىك كە گەنمى كوون
هەلپىدىنى. (شپش گندم)

ئەسپى مامر: جورپىك سپى وردى باريكە لە
لەشى پەلەوهردا پەيدادەيىت. (شپش پرندە)
ئەسپى مريشك و بزىن: جورپىك ئەسپى
شىنە: شىنكە. (شپش بز و مرغ)

ئەسپى يەكەناس: ئەو ئەسپىيە كە تەنيا بە
يەك كەس، (خاوەنە كەي) ر كيف دەدا.
(اسب يكران)

ئەستار: [ناو] ئەستەر؛ ئاستەر. (أستر)

ئەستارە: [ناو] ئەستىرە؛ هەسارە. (ستاره)

ئەستان: [ناو] بەردەسماتە؛ هەسان؛ هەستان؛

بەردى تيزکردنى تىخ. (فسان)

ئەستان: [ناو] جستان؛ جسان؛ زستان؛ زسان؛
زىمان. (زمستان)

ئەستەر: [ناو] (۱) هېستەر، ئېستەر. (استر) (۲)
دېروو. (خار)

ئەستېراو: [ناو] بەر سېراو؛ پاگەوهر كراو؛
سېراو. (سترده)

+ ئەستېران: [چاوكە] سېرىن؛ ئەستېرىن؛ پاك
كردنەوهر (ستردن)

+ ئەستېرى: [ناو] دارپىكى دېركاويە دوو بالاپاىو
بەرز دەيىتەوهر. (درختيست خار دار)

ئەستېرى زەرەكە: [ناو] دېروەزەرە. (نوعى خار)
ئەستېرىشك: [ناو] سېرىش؛ لە هارپىنى بنەگىاي
خوژە دروستدەكرىت. (سرىش)

ئەستوبەند: [ناو] (۱) تەوقەي مل؛ ملوانكە.
ملوئىنك. (گردن بند) (۲) < ئاتىل. (أتل)

ئەستو كورد: [ناو] ملەقوچە؛ ملەقووتە؛
قوچەملە. (گردن پرندە)

ئەستووركەن: [ناو]، ت، [پىسى ئەستوور؛ دزى
بارىكان. (ريس ضخيم)

ئەستوونە زېرىنە: [ناو] ئەسوونە زېرىنە؛
كولكە زېرىنە؛ كەسكە سوور؛ پەلكە زېرىنە؛
ئەستوونە زېرىنە؛ كۆلەكە زېرىنە؛ دواى باران
كە خوړ لە هەلمى چرى ئاسمان دەدا بەهووى
شكانەهووى تىشكى خوړ حەوت رەنگ
دروستدەيى كە دەيىتە كەوانپىكى حەو رەنگ
لە ئاسماندا. (رنگين كمان. قوس و قزح)

ئەستوورى: [ناو] قەويابەتتى؛ بارستا. (كلفتى)

ئەستەر: [ناو] ئاستەر؛ بەرە؛ بەر. (أستر)

ئەستەرك: جورپىك هەرزالى چوارپايەيە.

(نوعی سکو در دهات با چهار پایه)

نهسته ره: [ناو]ئه ستيړه؛ (۱) گوئی ناسمانی که بهر والته له مانگ چکوله ترن و شهوانه له ناسماندا د دره وشينه وه. (۲) نه ستيړه ی په نچ-پهړ و هه شت پهړ: د دره جهی نه فسه ر له نه رته شی ئیراندا. (۳) هر شتی په نچ پهړ دروستکراو به شکلی نه ستيړه. (۴) نه کته ری پایه بهر ز و نورناک و نموونه کار؛ نه ستيړه ی سینه ما. (ستاره)

نه سته موولی: [ناو] (۱) جوړیک پلاو به قیمة و ییره لماسی و ته ماته وه. (نوعی پلوبا قیمة و سیب زمینی و گوجه فرنگی)

(۲) ده فری قوړ کیشان له به ننايیدا. (ظرف- جابجایی گل) (۳) [ئاوه لئاو] په یوه نندیدار به نه-سته مووله وه؛ خه لکی نه سته موول. (اهل استانبول)

نه ستيړه شه له: [ناو]ئه ستيړه یی کی کزه له کلکه ی حه و ته وانا ن هه لدیت. (نام ستاره ایست) نه ستيړه ی قیبله: [ناو]ئه ستيړه یی که له باشووری ناسمان و روو به قیبله هه لدیت. (ستاره ای رو به قبله)

نه ستيړه ی کاروانکوژه: [ناو] ناوی نه ستيړه یی که. (نام ستاره ای است)

نه ستيړه ی کلکدار: [ناو]ئه ستيړه یی که ده خوشی؛ ستيړ ایدوډ. (ستاره دنباله دار). نه ستيړک: [ناو]ئه ستيړلک. (میله آهن روی- تنور)

نه ستيړم: < نه ستيړلک. (آهن روی تنور)

نه ستيړلک: [ناو] (۱) کارده کی پان بو پاک کردنه وه و رڼینی هه ویری قه راخ سوینه.

(کاردک پهن) (۲) ناسنيکی دريژره به سهر ته نووردا پرايده کيشن بو پراگرتی مه نجه ل. (آهنی دراز که روی تنور میگذارند)

نه سرار: [ناو] ترياک. (ترياک)

نه سرار کيش: [ئاوه لئاو + ناو] ترياکي؛ ترياک کيش. (ترياکي)

نه سروچلک: [ناو] که له شاخی روئی دروینه وانا ن. (روغندان از شاخ)

نه سرولک: [ناو] که له شاخی روئ؛ نه سروچلک. (روغندان از شاخ گاو)

نه سره موک: [ناو] گلپړکه؛ گزنيژه؛ دهنکه به فری وشک و ورد و خر که له ته رزه ی چووک ده کا. (دانه گرد و کوچک برف. بژ)

نه سرپن: [چاوگه] سرپن؛ پاک کردنه وه به ده ستمال یا شتی تر. (ستردن)

+ نه سکل: [ناو] ئيسکی پان. (استخوان ران)

نه سکوند: [ناو] (۱) حالته ی پاره و ستانی

جگ (قاب) له سهر که شه. (حالت ایستادن شتالنگ روی کله) (۲) به رزایی. (بلندی)

نه سکوو: له کوپیه؛ ها له کوئی. (کجاست)

نه سکه: [به ند] نه و کاته؛ نه و وخته. (آنوقت)

نه سکه رله تی: [ناو] جوړیک قوماشی چاک له قه دیمدا بو جل و بهرگی پیاوان. (نوعی پارچه مرغوب مردانه قدیمی)

نه سکه ری: (۱) عه سکه ری. (سربازی) (۲) جوړیک تری بیناوک. (انگور عسکری) (۳) پیوه نندیدار به عه سکه رموه. (نظامی)

+ نه سکه له: [ناو] داربه ست؛ چپوبه ست؛ بو سواخدانی دیواری بهر ز دروستی ده که ن.

(داربست)

تاوان له سهرکه سیک ئیسپات نه بیټ بیتاوانه.
(اصل برائت)

نه سلیه: نه جداد هم خه لکی سه قز بوون
(بووون بووون) و منیش نه سلیه تم هر
سه قزیه. (اصلیت)

نه سمبلی: [ناو] زبانی پروگرام نوووسینی
کامپیوټر. (زبان برنامه نویسی کامپیوتر)
نه سواران: [ناو] قد: گورهای هیزی
عه سکه ری نه سپسوار یا ژاندارمه ی
نه سپسوار، له سی دهسته ی ۲۷ که سی
پیکدهات: له رابووردودا. (اسواران)
نه سوور: [ناو] سه وزهوات: گیا و گزی
خواردمه نی. (سبزی خوردن)

نه سوون: [ناو] چیلکه و داری دهرگی
قه فزی دارین که دهرگی ر که ده کاته دوو
کهرت و کهوی پیداناجیت (فرنده ی نیو قه فـ
زی پیدا ناچی). (شاخه درخت قفس چوبی)

نه سوهن: نه سپهن؛ نه سپه ندر (اسپند)
نه سه: [بهند] هه رده بی؛ نه مه سه؛ نه مه یه. (باید
بشود؛ این است)

نه سه د: [ناو] عهد: قد: (۱) پینجه مین مانگی
سالی مانگی به رانیه ر به مانگی مورداد له
سالی هه تاویدا. (مرداد) (۲) ناوه بو پیاوان.
(نامی مردانه)

نه سه ل: [ناو] (۱) نه سپ. (اسب) (۲) هو؛ مایه؛
بوئه. (بخاطر)
نه سه ی: [چاوگه] سه نندن؛ کهرن.
(گرفتن؛ خریدن)

نه سیئون: [ناو] ناوی تراویکی بیرهنگ، بو لا
بردن و تاوانه وهی لاکي که زنان له

نه سه که نج: [ناو] نه سه که نجه. (شکنجه)
نه سه که وسهره: [ناو] که وچکه قوله. (نوزاد
قورباغه)

+ نه سل: [ناو] عهد: قد: (۱) عه سل؛ بنه ما؛
ماک؛ بنه رت؛ ره گه ز؛ بناغه؛ نه ساس؛
ره سه ن؛ ره چه له ک؛ نیزاد؛ بنه چه قه؛
بنه چه ک. (۲) ده ستوری په ژیرداو وه ک:
نه سلی نه ره شمیدوس له هیندسه د. (۳)
دزی به ده ل؛ وینه ی ناسنامه به کارنا بیټ
نه سلی ناسنامه که پیویسته، نه و یا قووته
نه سه له یا به ده له. (۴) بنه ما؛ نه ساس؛
گرینگترین؛ وه ک: نه سلی کار زاویه له شایه
که د. (۵) سهرتا؛ بناغه؛ من له نه سلدا پیم
خوش نه بوو نه وکاره سهر بگریټ. (اصل)

نه سلان: تد: عهد: قد: (۱) ناوه بو پیاو؛ (اسم
مردانه) (۲) نه و شهیه ئارهویه: شیر. (شیر
درنده)

نه سلی: [ناوه لئاو] (۱) پیوه نندار به عه سه له وه؛
بنه رته تی؛ بنچینه یی؛ سهره کی (اصلی) (۲)
گرینگ؛ بنه مایی؛ نه ساسی؛ دزی فهرعی و
شاخ و بهرگ؛ لقی نه سلی چند شاخه ی لی-
جیا بووه ته وه. (اصلی؛ مهم) (۳) راستی و
سهره کی و بونیدی؛ شولی نه سلیت چیه؟
قسه ی نه سلیت چیه؟ (اصلی)

نه سلی به قای ماک و ووزه: ماک و وززه دوو
بنه مان که هه تا هه تایه هر ده مین و
نافه وتین؛ جیگور کی ده کن و ده بنه یه کتر
به لام له به یین ناچن؛ (نه سلی په ژیر دراو له
کیمیدا). (اصل بقای ماده وانرژی)
نه سلی بیتاوانی: بنه مای بیسووچی: تا کاتیک

ناخوونيانی (نانووخ) ددهدن. (استون)
 نه سیخ: [ئاوه لئاو] است؛ میزان؛ دروست؛
 خه بهری نه سیخم هه به: خه بهری راستم هه-
 به. (دقیقا)

نه سیر و عه بیر: قد: [ناوت] مائل بوون و
 گرفتار بوون و دهسته و سان بوون به دیار
 شت یا که سیکه وه. (اسیر)

نه شپا: [ئاوه لئاو] به رزتر؛ چاکتر. (بهتر و بلند
 تر)

نه شتر: [ناو] شه تل بو چه قاندن. (نشا)

نه شتوور: [ناو] و شتر؛ حیشت. (شتر)

نه شته با: [ئاوه لئاو، جینا و به ند] هیچ؛ هیچ
 شتیک. (هیچی)

نه شرمه: [ناو، بهر] لووت بر او؛ که پو بر او. (دماغ
 بریده)

نه شرف: عدا؛ قد؛ وشه ئاره وییه، (۱)
 شه ریفترین؛ به ریزترین؛ ماقولترین.
 (الشرف) (۲) ناوه بو پیاوان و ژنان. (نام زنانه و
 مردانه)

نه شقونج: [ناو] نه سکوند. (بلندی)

+ نه شقه مه: [ناو] ورگ؛ نه شکمه؛
 نه شکمه به؛ گه ده. (شکمه)

نه شقه مه ماسای: [چاو گه، ت، زگ]-
 ماسیان باد کردن شکم)

+ نه شک: [ناو] (۱) نه سرین؛ فرمی سک.
 (اشک) (۲) له کاری سه نگ چیندا به به ردی
 چکوله ده لئین که ده بخنه به ینی درزی دوو
 به ردی گه وره بو قایم بوون. (سنگ کوچک
 بین درز دو سنگ بزرگ) (۳) چه رمی شور
 بووی ژیر زگی گا؛ کیره ول (پوست زیر شکم

گاو) (۴) جوړیک قوماش که له ته موورووی
 بیړه نگی شه و قدری پیوه لکابیت له شیوه
 دلویه فرمی سک؛ (نوعی پارچه) (۵) پر بره
 شووشه ی چلچرا؛ ئاو یزه که به شکلی دلویه
 ئاو یا دهنکه فرمی سک بی. (آویزه لوستر) (۶)
 مروقی دهست و لاق کورت. (دست و پا کوتاه)
 نه شکاف: [ناو] گه نجه؛ دولابی؛ کومودی
 دیواری. (گنجه)

نه شکانی، یانه شکانیان: [ناو] تایفه ییک له شا و
 ده سه لاتدارانی ئیرانی بوون. (اشکانیان)

نه شکه پوز: نه شکه بووس؛ ناوی قاره مانیکی
 شانامه یه. (اشکبوس)

نه شکهر: [ئاوه لئاو] نه شکهره؛ ناشکرا؛ دیار؛
 خوویا؛ به رچاو. (آشکار)

نه شکه فته: [ئاوه لئاو] گیل؛ حوّل؛ نه زان؛ بی
 ئاوه؛ نه قام. (نفهم)

نه شکه نجه: [ناو] ئازار؛ رهنج. (شکنجه)

نه شکهنه: [ناو] مزراویلکه؛ مزروکه (اشکنه)

نه شکهو: [ناو] ته به کی دارینی هه ویر؛ ته شتی
 دارین بو راگرتی هه ویر یان نان. (طبق)

چوبی جای خمیر)

نه شکیم ک: [ناو] شلکینه (غذائی یا تخم مرغ و
 روغن وارد)

+ نه شکیل: [ناو] (۱) شکیل؛ ده سه لات؛
 توانایی. (توانایی) (۲) فه رمان. (فرمان) (۳)

داریک که ده خریته پشت دهر که بو داخستی
 دهر که. (چوب پشت در) (۴) ئازار دان و
 ریسوا کردن. (رسوا کردن) (۵) قولفه و
 نالقه ی ره شمال (حلق چادر) (۶) سه مه ندوک
 کردنی گیانه به رانی چوارپی و به سستی

دهست و پيان به شيوهی راست و چهپ.
(دست و پا بستن حیوانات) (۷) به ستنه وهی-
سپلوت یا زنجیری به ستنه وهی سهگ.
(قلاده)

نه شکیلکه: [ناو] شلکینه. (خوراکی باروغن و
تخم مرغ وارد)
نه شکیلوک: [ناو] توکل؛ توخل؛ تیکول.
(پوسته)

نه شم: [ناو] کهری شین په نگ؛ کهری (شین-
کهوه). (الاغ کبود تیره رنگ)

نه شناسای: [چاوگه] ناسین. (شناختن)
نه شناسنای: [چاوگه] ت[ناسندن. (شناساندن)
نه شنه: [ناو] گوژ؛ گیوژ. (زالزالک)

نه شنیا: [له چاوگه] شینان [ده شنایه وه؛
ده شنایوه؛ وهک: له رینه وهی په رچه م و گیا
به دهم باوه. (دراختراز بود)

نه شه دوو: کور تکراره وی نه شهه دوو بیللا.
(مخفف اشهد بالله)

نه شه دو مه شه: بو تاریف کردنه؛ (ب)
ثای لهو کاره چهن باشه. (به به)

نه شی: (۱) ده ژبیّت؛ دینیت. (می ارزد) (۲)
دهبی؛ مه شیو؛ نه شی وابی؛ دهبی وابی. (باید)

نه شیا: [بهند] (۱) نه ژیا؛ ده یهینا. (می ارزید)
(۲) مه شیا؛ ده بوو؛ نه شیا و ابو وایه. (می
بایست)

نه شیف: [ناو] بژار؛ گژو گیای زیادی ناو
زه رجات. (وجین، علف هرز)

نه فتهو: [ناو] پوز؛ خوړ. (خورشید)
نه فته و بهر: [ناو] (۱) چه تر. (چتر) (۲) سه یوان.

(سایه بان)

نه فتیار: [ناو] که متیار. (کفتار)

نه فچکاندن: [چاوگه] ت جیق دهر هینان؛
تلیقاندننوه. (له کردن)

نه فچکین: [چاوگه] تلیقیان؛ تلیقان؛ جیق-
دهر هاتن. (له شدن)

نه فراسیاو: (۱) نه فراسیاب؛ پال هوانی توورانی
که دژی روسته م شهر ی کرده. (افراسیاب)
(۲) ناوه بو پیاوان. (نام مردانه)

نه فراندن: [چاوگه] ت[ثا فراندن؛ خولقاندن؛
دروست کردن. (خلق کردن)

نه فریقا: قور نه ی ثا فریقا؛ کهر تی له پینج
کهر تی وشکایی گو ی زهوی. (قاره آفریقا)
نه فریقائی: خه لکی ثا فریقا. (آفریقای)

نه فری: [ناو] هیلیم؛ چه سپی دار تاشی؛ که له
پیست و خوین و ماسی چیده بیت. (سریشم)
نه فسار: [ناو] فد: له ثاویستادا (نه ئیوسار)
هاتووه، ههوسار؛ ههفسار. (افسار)

نه فسان: [ناو] ههسان؛ به رده سان؛
سان. (فسان)

نه فسانه: [ناو] فد: (۱) ناوه بو ژن. (نام زنانه)
(۲) خه کایه ت؛ سه رگوزه شته ی ده ستردی
خه یالی و دوور له راستی؛ چیروکی خه یالی.
(افسانه)

نه فسانه ساز: فد: [ناو] بک (۱) که سیک که
چیروک سازده کا. (۲) (ب) درو و بوختان ساز.
(افسانه ساز)

نه فسانه یی: [ناو] فد: (۱) له باوه پردا
نه گونجاو؛ (۲) گریدراو به نه فسانه وه؛
قاره مان ی نه فسانه یی. (افسانه یی)

+ نه فسوونگهر: [ناو] لئاوی بک، ناوی بک، فد:

جادوېاز؛ سيحرباز؛ چاوبهس؛ (ب)
عيشوه گهر. (افسونگر)
+ نهفسهر: فد [ناو] (۱) خاوهن مه قام و
پايه ي عسكهري له سيتوانياري بهره و ژوور؛
(افسر) (۲) ناوه بو ژنان. (نام زنانه) (۳) كلاو و
تانجي پادشايان. (افسر. ديهم)
نهفسهري: [ناو] فد (۱) كار و شو لي
نهفسهري. (۲) [ناوه لئاو] پيوه نديدار
به نهفسه رموه؛ وه ك زانستگاي نهفسهري،
به رگي نهفسهري. (افسري)
نهفسهري جوړه: فد (ب) سيتوان و
سهروان. (افسر جزء)
نهفسهري چينشين: نهفسهريك كه له
نه بووني ثامر (فهرمانده) دا بريكاري به
رپوه بردي كاروباري پادگان ده بي بو ماوه ي
۲۴ كاژير. (افسر جانشين)
نهفسهري ستاد: فد؛ (۱) نهفسهريك كه
زانستگاي شهري (جهنگي) ديييت. (۲)
نهفسهريك كه له رپخراوي ستاد دا شول
دهكات. (افسر ستاد)
نهفشار: [ناو] (۱) خانه ي پينجه مي تهخته نهد.
(افشار) (۲) مهنته قه ي هه و شار. (منطقه
افشار) (۳) مه قامي ثاوازي نهفشار له
موسيقادا. (دستگاه افشاري در
موسيقى) (۴) تهوژم؛ زور (فشار)
نهفشار بو هينان: زور بو هينان؛ تهنگ پيهه
لچنين. (فشار آوردن)
نهفشاري: [ناو] فد: مه قام و دهمزگاييكي
موسيقاييه. (افشاري)
نهفشين: سهردار و ثامريكي موخته سه م

خهليفه ي عهباسي بووه؛ ناوه بو پياوان.
(نام سردار سپاه معتصم خليفه عباسي. اسم
مردانه)
نهفشين: ف. مان. سنوورهوان؛ ناوه بو
پياوان. (مرز دار؛ نام مردانه)
نهفغان: [ناو] فد: خه لكي نهفغانستان. (افغان)
نهفغانستان: فد: ولاتي نهفغانستان.
(افغانستان)
نهفغاني: [ناوه لئاو، ناو] فد: (۱) يه كه ي پوولي
نهفغانستان. (واحد پول افغانستان) (۲) خه لكي
نهفغانستان. (مردم افغانستان)
نهفوايي: [ناوه لئاو، بهند] ده مي؛ قسه ي -
نهفواهي؛ وته ي خه لك؛ وته ييكي بي به لكه و
نهسه لمينراو. (افواهي)
نهفهروژ: [ناو] (۱) ثافهروژ؛ بيحه يا؛ بيشهرم.
(بي حيا) (۲) وه لائراو؛ به جيماو؛ بيهش؛ بي -
وهري. (طرد)
نهف: [جيناو] نهو؛ قى؛ نهو بو نيرينه؛ قى؛
نهو بو مى. (او)
نهفان: [جيناو] نهوان. (آنها)
نهفچهند: [بهند] هينده؛ نهونه؛ نهوهنده؛ نهف
قاس. (آنقدر؛ اينقدر)
نهفدين: [ناو] توله. (تلافي)
نهفرا: [ناوه لئاو] بليند؛ بهرژ. (بلند)
نهفراز: [ناو] هه وراز؛ بليندي؛ نهفرا ته پ؛
سهره و ژووري كه ل. (سر بالايي)
نهفمراختن: [چاوگه، ت] پياهه لكوتن؛
تاري فکردن؛ به شاخ و بالداهاتن و خويندن.
(تعريف كردن)
نهفئاندين: [چاوگه، ت] ثافئاندين؛ دروست كردن؛

چیکردن؛ نافه‌ریده کردن؛ خولقاندن. (آفریدن)
نه‌فرست: [ناو] هه‌فرست؛ جوړه داریکه. (اسم
درختیست)

نه‌فرؤ: [ناو] لئاویناو، بهند؛ نه‌وړؤ؛ نه‌مړؤ؛ ئیرؤ؛
هه‌فرؤ؛ (ب) له‌نهم زهمانه‌دا. (امروز؛ امروزه)
نه‌فره‌نگ: به‌وله‌ونه؛ به‌وړه‌نگه؛ به‌وجوړه.
(اینطوری)

نه‌فشئ: [ناو] ده‌وره دیواری کورتی ئا‌زال
تیکردن. (حیاط جای گوسفندان)
نه‌فشین: [چاوگه] وشکبوونی شیرئ ئا‌زال.
(خشک شدن شیر حیوانات)

نه‌ققا: [به‌ند] ئه‌ققاس؛ نه‌وه‌نده؛ نه‌ونه؛ هینده؛
هیند. (اینقدر)

نه‌فک: [ناو] میتکه؛ قیتکه. (چوچوله)
نه‌فور: [ناو] ئیریه‌کیوی. (بزکوهی نر)
نه‌فه: (۱) که‌وه به‌هه‌موو ماناییکه‌وه. (نه‌وه
هه‌لگره، هه‌ر نه‌وه به‌ته‌نیا). (آنرا؛ او؛ آن) (۲)
نه‌وه بو نارؤی؟؛ نه‌ری بو نارؤی؟؛ به‌س بو
نارؤی؟. (دیگر؛ چرا؛ پس)

نه‌فه‌فه: نه‌وتا؛ نه‌وها. (اینست)
نه‌فه‌نده: [به‌ند] ئه‌وه‌نده؛ نه‌ونه؛ نه‌ف چه‌ند؛
نه‌ققاس. (آنقدر؛ اینقدر)
نه‌فه‌نده: [به‌ند] ئه‌فه‌ینه‌ده؛ نه‌وه‌نده‌هی.
(اینقدر)

نه‌فی: [جینا] ئه‌وی؛ نه‌وه‌ی. (نه‌وه‌ی و له
دواوه‌وه‌یه؛ نه‌وه‌ی نه‌یخوا په‌شیمان ده‌بیته‌وه؛
نه‌وی نه‌یخوا په‌شیمانه) (کسیکه)
نه‌فیری: [به‌ند، جینا] ئا‌ئیره؛ فیری ئا‌ئیرانه؛
نه‌ئیره. (اینجا)

نه‌فیها: نه‌وه‌تا؛ نه‌وها. (اینجاست)

نه‌فیهانی: ئاوه‌تانی؛ نه‌وه‌های. (اینهاش)
نه‌فاقیا: [ناو] ئه‌قاقئ؛ جوړیک داره. (ااقیا)
نه‌قه‌جه‌م: [ناو] شه‌پول؛ پیل. (موج)
نه‌قره‌با: فد؛ له‌قوربی ئاره‌وییه‌وه هاتووه،
قه‌وم و خیش؛ نزیکانی ده‌ور و به‌ر. (اقربا)
نه‌قفئ: [ناو] خنجیری بچووک. (خنجر
کوچک)

نه‌قل‌پر کردن: [چاوگه، ت] تیگه‌یشتن؛ له
عقل‌نزیك؛ نه‌قل‌پی‌شکان. (فهمیدن)
نه‌قل‌پی‌شکان: [چاوگه، ت] سه‌ره‌نده‌ر کردن
له‌کاریک؛ لیژانین؛ تیگه‌یشتن له‌کاریک؛
کوړه که‌گه‌وره بووه عقلئ به‌چاکه و خراپه
ده‌شکیت. (فهمیدن)

نه‌قل‌تیکچوون: [چاوگه، ت] گوړانی‌عقل؛
خه‌ره‌فان؛ شیوانی هه‌ستی تیگه‌یشتن. (ب)
شیت بوون؛ خه‌ره‌فان؛ عقل‌له‌ده‌س‌دان.
(زایل شدن عقل)

نه‌قل‌گه‌یین: [چاوگه، ت] عقل‌نایگاتی‌پیم
وایه درویره؛ تیگه‌یشتن؛ عقل
پر کردن. (عقل رسیدن)

نه‌قل‌له‌چاوابوون: (ب) پ‌واله‌ت بین. (کنایه
از ظاهر بین)

نه‌قیق: [ناو] ئا‌قیق؛ عه‌قیق؛ ئا‌قیق. (عقیق)
نه‌کبه‌ر: عد؛ فد؛ ناوی پیاو. (نام مردانه)

نه‌کته‌ر: [ناو] کوژی سینه‌ماییه. ئارتیست؛
هونه‌ریشهی شانؤ گه‌ری و سینه‌ما. (اکتور)
نه‌کتیول: [ناو] پ‌وماد؛ (جوړیک وازلین) بو
در‌گا‌کردنی دمه‌ل. (اکتیول)

نه‌کلیل: [ناو] گه‌ردیکه‌ره‌نگی کانزای زیم و
زیوی به‌بریکه‌هی هه‌یه له‌گه‌ل‌رونی ئالیف

تیکه لیده که ن: بۆ پەنگ کردن. (اکلیل)
ئە کلیل کاری: پەنگ کردن بە ئە کلیل. (اکلیل)
کاری)

ئە کوان: ناوی ئە کوانی دێو لە شانامەدا. (نام
دیوافسانە)

ئە کوودەک: ناخ و داخ بۆ لە دەس چوو.
(افسوس و دریغ)

ئە کەدی: ناوی قەومێک لە نێزادی سامی
کە ۲۰۰۰ سال پێش لە دایک بوونی مەسیح
لە بەینی دوو چۆماندا دەژیان. (اکدی)

ئە کید: [ئاوێلناو] عەد: (۱) ئە گید: مەزن;
بەرپوومەت: گەورە و پەش سپی. (بزرگان
قوم)

ئە گال: [ناو] عەگال: پەتیکە جوان و با
دراو ئارموان لە گەل چەفیه لە سەری
دەبەستن. (عگال)

ئە گرەنە: (۱) ئێرەنا، لێرەنا. (اینجا نه)
(۲) لە گرەنە: لە ئێرەن: لە ئە گرەنە: لێرە
نەن. (اینجا هستند)

ئە گرەبی: خەلکی ئە گرە: خەلکی ئێرە. (اینجایی)
ئە گومر: وشە یێکی ئاوێستاییە (گەئوو، گیوو)
واتا گەورە: (بزرگ)

ئە گە: [بەند] هەگە: ئە گەر: هەرگا. (اگر)
ئە گەربو: [بەند] ئە گەر بێتوو. (اگر
بشود: احتمالدارد)

ئە گەرە: [بەند] عەد: ئە گەرنا: ئە پینا: ئە گینا;
دەنا. (اگر نه: ورنه)

ئە گەر و ئە گەر: (ب) کاری کە دەر ئە نجامی
مەعلووم نییە. (پا در هوا)

ئە گەرێک هەیه: بۆی هەیه: شایەد; پێی

تێدەچی. (احتمال دارد)

ئە گید: [ئاوێلناو] (۱) گەورە ی ئیل. (بزرگ)
(۲) ئازا: شوجاع: نەبەز. (شجاع) (۳)

پیاوماقوول: بە پوومەت. (محترم)
ئە گینە: [بەند] ئە گەرنا: ئە گینا: دەنا: ئە پینا.
(اگر نه)

ئە لایەختە کی: عەد: فەد: [ناو] هەلکەوت;
شانسی: خو و بەختی: پەمەکی: تیریکم -
هاویش ئە لایەختە کی لە ئامانج کەوت;
قەزاو قور تە کی: قەزاو قوورەتی: ئاکوویی.
(شانسی)

ئە لاجگر: ئە لاجگرد: شارێکی کوردنشینە. (نام
شهری است)

ئە لاجووقە: [ناو] اکایە ی حەقلی مەقوول. (الا
کلنگ)

ئە لالەت: [ناو] ئاقم: دەستە: کۆمەل. (دسته)
ئە لالوویسی: [ناو] مەقامیکی کۆنی کوردییە.
(دستگاه الله ویسی)

ئە لانی: [ناو] ئالبانی: ناوی ولایتیکە نزیک
دووورگی بەلکان: ئە پناوایت: ئە پەنەووت;
(آلبانی)

ئە لپەت: عەد: فەد: [بەند] پاسەن: هەلپەت;
هەر وایە: بیگومان. (البته)
ئە لپەتە: [بەند] پاسەن: هەلپەت: هەر وایە;
هەلپەتە: واسە. (البته)

ئە لپەکی: [ناو] مەنجەل: قازان: بەرۆش.
(دیگ)

ئە لپەر: [ئاوێلناو] ریاکار: دوورپوو: زەر قیاز;
فیله باز: (ریاکار)

ئە لپەشک: [ناو] بەردی پاشوور: بەردەپی.

(سنگ پا)

ئه لحه و نارينه: [ناو] گورانييكي چه له پايه.

(اسم آهنگي است)

ئه لف له بي نه كړدنه وه: به قه ولي قانيخ

قول به فول حاليوون. (ب) بيسه واد: نه فام;

هه له بر نه كړدنه وه. (الف از ب نشاختن)

ئه لفوبيي بريل: [ناو] ئه لفوبيي تايه تي كويړ

كه پيته كاني به رزه و به ده ست پياهيان

ده خو پريته وه. (الفباي بريل)

ئه لفوبيي موپس: [ناو] هه ريه ك له دوو

دهسته عه لامه تي دريژ و كورت بو ناردني

په يامي دوور به دهنكي بوقي دريژ و كورت;

يان به نوور يان شهوقي ماوه كورت و دريژ.

(الفباي مورس)

ئه لق: [ناو] هه لق: گه روو: قوپرگ: قوپروو;

گه لوو. (حلق)

+ ئه لقاويز: (۱) ئالقه ريزي دهركه: زريزه و

زنجيري دهركه داخستن. (زنجير چفت

در) (۲) له سيداره دان. (حلق اويژ)

ئه لقايي: [ناو] ده روازه ي گه وړه ي گولميخي

پان لي دراو. (دروازه بزرگ)

ئه لقه به گوئ: [ناو] ئالقه ي غولامي له

گوئ: به ني: به نده: (ب) حازر و ئاماده

بو نه جامي هه ر كاريك. (حلقه به گوش)

ئه لقه پيكان: [چاوگه ت] وه ك په پكه خواردني

مار: خو تيكن ئالندن: چه ميره خواردن: پاپوكه

خواردني مار. (جنبره كردن)

ئه لقه دان: [چاوگه ت] ده وړه دان: پيچ خواردن

به ده ور خودا: وه ك پاپوكه خواردني مار. (حلقه

شدن)

ئه لقه دوو گمه: [ناو] جيگاي دوو گمه داخستن:

كوني جيگاي دوو گمه: قولفه ي دوو گمه

(قوپچه) داخستن. (جادگمه)

ئه لقه پريز: [ناو ت] زنجيري داخستني

دهركه. (چفت)

ئه لقه پريز و دوو لايي: [ناو ت] ئالقه و زنجيري

داخستني دهركه كه دوو لايي ده چي به

ناويدا. (چفت و بست در)

ئه لقه مچي: [ناو] ئه لقه قه مچي:

ئه نگوستيله يي كه له باتي نقيم نه شره في يا

كانزايي كه باري قه مچ به سه ريه وه

دابه سترابي: قه مچ و اتا ريخي چكوله و پاني

قه مچان: ئهل توركييه و اتا ده ست، په نجه.

(نوعي انگشتر)

ئه لكاي: (۱) ده لكاي: ده چه سپاي. (مي

چسپيدي) (۲) [ناو، بهر] لكاو: چه سپاو:

نووساو. (چسپيده)

ئه لكول: [ناو] تراو يكي ئاور به ره كه دوو جوړه:

(۱) خوړاكي، ئيتانول يان ئيتيلىك. (۲)

غه يري خوړاكي ميتانول، ميتيلىك، كه

زه كه رايي پرازي پاويري كرد. (الكل)

ئه لكوميتير: [ناو] ئه لكول پيو: كه ره سته ي

ئه ندازه گرنتي پراده ي ئه لكول له ناوي

هه لمه تكيښدا. (الكل متر)

ئه لكولي: [ناو] هه ر شت كه ئالووده

به ئه لكول بي: ئه لكولي. (اغشته به الكل) (۲)

كه سيك كه بو ماوه ييكي زور خووي به

خواردنه وه ي ئالكل گرتيبت. (الكلي) (۳)

نوشابه ي (خواردنه وه ي) ئالكل دار: نوشابه ي

ئالكل دار)

ئه‌ل‌وو: [ناو]هه‌ل‌ووژه؛ ئالوو؛ ئالووچه. (ألوجه)
 ئه‌لمان: [ناو]ده‌وله‌تی ئالمان؛ ئالمانیا. (المان)
 ئه‌لمانی: [ئاوه‌ل‌ئاو+ ناو] (۱) میله‌ت و زبانی
 ئالمانی. (مردم و زبان آلمانی) (۲)
 گریدراو به ئالمانه‌وه. (آلمانی)
 + ئه‌لماس: [ناو]که‌ربوونی خالیس؛ پروژه؛
 جه‌واهیریکه‌ بو شووشه‌ برینه‌وه، یا له
 جه‌واهیرسازیدا به‌کار دیت. (الماس)
 ئه‌لماس‌نیشان: [ئاوه‌ل‌ئاو]دابه‌ستراوی
 ده‌نکه‌گه‌لی ئه‌لماس له‌ سه‌ر شتی بو جوانی.
 (الماس نشان)
 + ئه‌لماسه: فند: [ناو]جوړیک‌تیغه‌ی ئامرازی
 جوړبه‌جوړ و ده‌می برغووی که‌ربونداری
 سه‌خت و زوړ په‌ق و به‌ده‌وامه‌ که‌ له
 به‌ردبیرین و ئاسنگه‌ری و نه‌چاریدا به‌کار
 دیت. (الماسه)
 ئه‌لمه‌دین: [ناو] (۱) پارچه‌ی ئارمووش؛
 قوماشی هه‌وړیشمی. (پارچه‌ ابریشمی) (۲) دار
 ده‌ست. (چوب‌دست)
 ئه‌لند: [په‌ند، ناو] به‌رهبه‌یان؛ سبه‌ی‌سالحان؛
 سوای‌سالحان. (صبح‌دم)
 ئه‌لو: اند؛ فند: سل‌او‌ی ته‌له‌فونی؛ هیل‌وی
 ئینگیزی. (الو)
 ئه‌لوته‌لو: [ناو]عه‌له‌شیش؛ بو‌قله‌موونه؛
 بو‌قله‌مووته. (بو‌قلمون)
 ئه‌ل‌واتی: [ناو]به‌ره‌مه‌می‌چاوگه‌ [عد؛ فند:
 ئه‌ل‌واتی؛ کاری‌ئه‌ل‌وات؛ هه‌زه‌گی و عه‌ییاشی
 و به‌په‌لایی و خو‌پیه‌تی و شه‌و‌گه‌ردی و
 شه‌لاتی. (الواتی)
 ئه‌ل‌وار: فند: [ناو] (۱) مووری داری‌دریژی

چوار پ‌الوکراو. (۲) کوته‌داری‌پراوه‌ به‌مووری
 دریژ؛ ئالودار. (الوار)
 ئه‌له‌وه‌دا [ناو]مال‌اوا‌یی؛ خودا‌حافیزی. (خدا
 حافظی)
 ئه‌له‌وه‌ن: (۱) ناوی چو‌میکه‌ له‌ قه‌سری
 شیرینه‌وه‌ به‌رمو‌خانه‌قین‌ده‌روا (نام‌رودخانه‌-
 ایست) (۲) ناوی کیو‌یکه‌ له‌ نزیک‌ی هه‌مه‌دان.
 (کوه‌الوند)
 ئه‌له: [ناو]ئه‌لو؛ هه‌لو. (عقاب)
 ئه‌له‌ا: (۱) که‌له‌که‌له؛ ئاره‌زوو. (آرزو) (۲)
 ناوی‌خودا‌ به‌ زمانی‌عیری. (الها)
 ئه‌له‌زیز: [ناو]ئه‌له‌زیز؛ شاریکی‌کوردنشینی
 تورکییه. (نام‌شهری‌است)
 ئه‌له‌فه: [ناو]ئه‌شکیل؛ قولفه‌ی‌خیو‌ته. (حلقه‌-
 چادر)
 ئه‌له‌ک: [ناو]هیل‌ه‌ک. (الک)
 ئه‌له‌گا: < ئیو‌رگه؛ بو‌سه؛ په‌ناگا. (پناهگاه)
 ئه‌له‌م: [ناو] عد؛ فند: عه‌له‌م؛ ده‌رد و په‌نج؛
 ئازار؛ نه‌خو‌شی؛ ئه‌و‌ده‌رمانه‌ بخو‌عه‌له‌مت
 (ئه‌له‌مت) تیدا‌نامینی. (الم)
 ئه‌له‌مووت: ناوی‌قه‌ل‌اییک‌ له‌ نزیک‌ی شاری
 قه‌زوینی‌ئیران‌ که‌ حه‌سه‌نی‌سه‌باج‌سه‌روکی
 فیرقه‌ی‌ ئیسماعیلیه‌کان‌دروستیکرد. (الموت)
 ئه‌لی: ده‌لی؛ نه‌وشی؛ ده‌بیژی؛ ده‌بیژه؛ ماچو
 (می‌گوید)
 ئه‌لییو‌ردو: [ناو] شو‌ربای‌دان‌دار؛ دان‌وله؛
 شو‌ربای‌دانه‌ویل‌ه. (آش‌بنش‌دار)
 ئه‌لیف: [ناو]گیاییکه‌پو‌نی‌ئه‌لیفی‌لیده‌گیریت
 و له‌وینه‌کی‌شانی‌په‌نگ‌و‌په‌و‌غه‌ندا‌که‌لکی
 لیو‌ه‌ده‌گیریت. (الیف)

ئه‌لیک: [ناو] کولمه؛ پرومهت. (لپ)

ئه‌لیمی: [ناو] شالگهردن؛ ملیچ. (شال گردن)
ئه‌لیی: [به‌ند] ئه‌وشی؛ ده‌بیژی؛ ئیژی؛ ده‌لیی؛
ماچی؛ وه‌کوو؛ ئه‌لیی مانگه ئه‌ونه جوانه.
(گوئی)

+ ئه‌م: (۱) [پیشگر] ئامرازی که‌سی یه‌که‌م
بو‌ راپوردوو یه‌رده‌وام؛ ئه‌مخوارد؛ ئه‌مه‌پاری؛
ئه‌مشت؛ ئه‌منووسی. (پیشوند. (۲) به‌جیگای
ده‌م؛ ئه‌مخوارد؛ ده‌مخوارد؛ ئه‌منووسی؛
ده‌منووسی. (می در مضارع)

ئه‌مارات: عد؛ فد؛ کو‌ی ئه‌ماره‌ت؛ کو‌ی
ئه‌میرنشین؛ ئه‌و و‌لاتانه که‌ جیی فهران‌ه‌وایی
ئه‌میرن. (امارات)

ئه‌ماراو: [ناو] هه‌ماراو؛ عه‌ماراو؛ جیگای ئاو
تیکردن و‌ پاشه‌که‌وتکردنی ئاو له‌ قه‌دیم دا.
(انباز آب)

ئه‌مارداری: [ناو] (۱) فه‌ن و‌ زانستی به‌رپوه
بردنی کاری ئه‌مبار و‌ ئه‌مبارکردن. (۲)
شو‌لی به‌رپوه‌بردنی ئه‌مبار. (۳) کرپی عه‌
مبارکردنی باری هاتوو له‌ پو‌سته‌خانه یا گاراج
که‌ ئه‌مباری ده‌که‌ن تا خاوه‌نه‌که‌ی بی‌ت و
بی‌باته‌وه. (انباز داری)

ئه‌مارقه‌رسینی: سه‌رحیسانی پیته‌وای ئه‌مار
بوون؛ ژماردنی که‌لوپه‌لی عه‌مبار و‌ پیک‌گر
تینیان له‌ گه‌ل ده‌فته‌ری ئه‌مباردا.
(انبازگردانی).

ئه‌ماری: [ناو] عه‌مباری؛ ئه‌مباری؛ (ب)
شو‌ینیکی بچوو‌ک له‌ مالد و‌ که‌ خه‌لوه‌تی؛
مه‌کو‌ی ئامرازی زیادی و‌ که‌لوپه‌لی مال.
(انبازی) < ئه‌نبازی

ئه‌ماری ئالف: کایه‌ن؛ شو‌ینی عه‌مارکردنی
کاو و‌ینجه و‌ سه‌وزالف. (انباز علوفه)
ئه‌ماری دانه‌و‌یله: که‌نوو یان شو‌ینی ئه‌مار
کردنی ده‌غلو‌دان. (انباز غله)

+ ئه‌مان: [ناو] فرسه‌ت؛ ده‌رفه‌ت؛ مو‌له‌ت؛
به‌لام؛ ئه‌مما؛ ده‌خیل. (فرست؛ اما)
ئه‌مان پیدان: [چاو‌گه‌ت] په‌نا به‌ که‌سیک دان
و‌ پاراستنی له‌ ناهیمی و‌ مه‌تر سی؛ فورسه‌ت
پیدان. (امان دادن)

ئه‌مان پینه‌دان: [چاو‌گه‌ت] په‌نا پینه‌دان؛
ده‌رفه‌ت نه‌دان؛ برست و‌ فورسه‌ت لیس‌ندن؛
به‌ سه‌ردا نه‌چوون و‌ لینه‌بووردن؛ هه‌ر سه‌ری
له‌ سه‌نگه‌ر ده‌رکه‌وت ئه‌مانی پینه‌دا
تفه‌نگیگی تیگرت. (امان ندادن)

ئه‌مان خواستن: [چاو‌گه‌ت] (۱) په‌نا به‌ که‌سیک
بردن بو‌ پاریزران له‌ ناهیمی و‌ شه‌رپو
کیشه‌و خه‌ته‌ر. (۲) داوای هه‌ل و‌ مه‌رج و
فورسه‌ت و‌ هیمنایه‌تی کردن.

(امان خواستن)
ئه‌مان لیس‌رین: [چاو‌گه‌ت] ته‌نگ پیه‌ه
لچنین؛ زو‌ر بو‌ هینان؛ هه‌راسان کردن. (امان
بریدن)

ئه‌ماننامه: فد؛ [ناو] نو‌وسراوه‌ییکی په‌سمی
یان ده‌وله‌تی، بریتی له‌وه‌ که‌ گیان و‌ مالی
خاوه‌ن ئه‌ماننامه بی‌پاریزریت. (امان نامه)

ئه‌مانه‌تخواز: [ناو] که‌سی که‌ داوای شتی ده‌کا
به‌ ئه‌مانه‌ت که‌ دوایی بیداته‌وه. (امانت خواه)
ئه‌مانه‌تخوازی: [ناو، به‌ره‌می چاو‌گه‌] کاری
خواستن و‌ داوا کردن شتی بو‌ ماوه‌ییکی.
(امانت خواهی)

ئه‌مانه تدار: [ئاوه‌لناو] [ناوت، فند: (۱) كه سيك
كه ئه‌مانه‌تی پي سپيردراوه. (۲) كه سيك كه
جيي باوه‌ري جه‌ماوه‌ره؛ ئه‌مين؛ (ب) ئه‌مين
و دروستكار. (امانت دار)

ئه‌مانه تداري: فند: [ناو، به‌ره‌هه‌می چاوگه]
ده‌ستپاكي و چاك پ‌اگر تني ئه‌مانه‌تی خه‌لك؛
ئه‌ميني. (امانت داري)

ئه‌مانه‌ت فروشي: [ناو، به‌ره‌هه‌می چاوگه]
دووكانی فروشتنی كه‌لوپه‌لی خه‌لك؛ (ب)
دووكانی فروشتنی كه‌لوپه‌لی كار كردوو
(كوڤ). (سمساری)

ئه‌مانه‌تی: (۱) [ئاوه‌لناو] مالی ئه‌مانه‌ت؛ شتی
وه‌رگيراو به ئه‌مانه‌ت. (۲) بو ماوه‌ييك؛
بوکاتيک؛ بو ماوه‌يیک، به ئه‌مانه‌تی ليره
ماومه‌تهوه سی‌مانگی تر ده‌پروم. (امانتی)

ئه‌مانه‌تی پوستی: [ناوت] شتيك كه به
پوست دا ديت يان ده‌ني‌ردريت؛ به‌سته‌ی
پوستی. (امانت پستی)

ئه‌مبا: (۱) [ئاوه‌لناو] هه‌مبا؛ هاوشان. (هم
شان) (۲) ده‌مبا؛ له‌گه‌ل خوی ده‌مبا. (همراه
خود می برد)

ئه‌مبایی: [ناو] هه‌مبایی؛ هاوقه‌دی؛ هاوقه-
رای؛ هه‌مشانی؛ هاوقه‌دری. (هم شانی)

ئه‌مبوپ: [ناو] جوړيک گاز بو گرتنی شت يان
ده‌ر کيشانی بزمار له‌ته‌خته و شتی تر وه‌ک
گاز ئه‌مبوپ؛ ئه‌مبوپ ده‌ستی؛ ده‌مباريک. پلاس.
(انبر)

ئه‌مجا: [به‌ند] ئه‌مجار؛ ئه‌وجار. (ايندفعه)
ئه‌مجاره: [ناو، به‌ند] ئه‌م ده‌فعه؛ ئه‌م كه‌په‌ته.
(اينبار)

ئه‌مه‌ده‌س به‌وده‌س نه‌زانين: (ب) کاری

په‌نامه‌کی کردن به‌ته‌په‌ده‌ستی. (کار سری
کردن)

ئه‌مه‌ده‌س و ئه‌وده‌سکردن: خو خاڤلاندن.
(دست دست کردن)

ئه‌مدیو ئه‌ودیو کردن: (۱) شانه‌وشان کردن له
پاکشانا. (غلطیدن در دراز کشیدن) (۲)
سه‌رکیشان بو هه‌موو وه‌تاغ و ژووړيک.
(سرک کشیدن) (۳) ها توچوی له سنوور
په‌رینه‌وه. (آمد و رفت پياپی از مرز) (۴)
کونکردن به‌گوله و ده‌رچوونی له لاییکی
دیکه‌وه؛ ئه‌م دیو ئه‌و دیو سمین. (سوراخ
شدن سرتاسری بدن با گوله)

ئه‌مراز: [ناو] ئامراز؛ كه‌ره‌سته. (وسيله)
ئه‌مراز: [ناو] ئامراز؛ هامراز؛ هاوقسه؛
هاونشین؛ هه‌مراز. (همراز)
+ ئه‌مرو: [ئاوه‌لناو، به‌ند] ئيرو؛ (ب) له‌م
پوژگارهدا؛ ئیستا؛ ئه‌مرو چه‌قو‌کیشی باوی
نه‌ماوه. (امروزه)

ئه‌مروکه: [به‌ند] ئه‌مروکه؛ له‌و
پوژگارهدا؛ ئیمروکه؛ ئیمرو. (امروز)
ئه‌مرونیا: [ناوت، له] ئه‌مرونه‌هی؛ ی فارسییه‌وه
هاتووه، ئه‌مر و نه‌هی؛ له ئه‌مرو نیای
كه‌سيكدا بوون: له ژير فه‌رمان و گوپ‌اډیری
كه‌سيكدا بوون. (تحت امر)

ئه‌مرو و سبه‌ی: [به‌ند] (۱) (ب) له‌م پوژانه‌دا؛
به‌م زووانه؛ ئه‌مرو و سبه‌ی دیته‌وه. (۲) ئه‌مرو
نا سبه‌ی؛ ده‌ستاوده‌ست پیکردن؛
ماتلکردن. (امروز و فردا)

ئه‌مرو و سبه‌ی پیکردن: خاڤلاندن و

دواختنی کاریک. (امروز و فردا)
ئه مپوینی: [ئاوهلئاو] ئیمپوژی؛ موادی ئه مپو؛
بابه تی ئه مپو؛ پیوه نیدار به کاتی ئیستاه.
(امروزی)

ئه مری خیر: کاری خیر؛ (ب) هاو سه ر
ماره کردن: زه ماوه ندی زن هیئان و
شوو کردن. (امر خیر)

ئه مریکا: ئامریکا: ناوی قورنه ی ئه مریکا له -
ناوی (ئامه ریکو ویسپوچی) هاوالیکی
کریستوف کلومب وه گیراوه له و کاته دا که
قورنه ی ئه مریکیان پاویر کرد و ناویان لینا.
(قاره آمریکا)

ئه مسا: [به ند] ئیسه؛ ئیسا؛ ئیسه؛ ئیسته. (حالا)
ئه م شاخ و ئه و شاخ کردن: (ب) قسه ی
دژبه یه ک کردن: قسه گوپین؛ پارا بوون. (از
این شاخه به آن شاخه پریدن)

ئه مشاسپه ند: ناوی هه ریه ک له حه و
فریشته کانی دینی زه رده شت که هه ر کام به ر
پرس یان پاسپارده ی به رپوه بردنی کاریکن
به ئیراده ی ئاهورا مه زدا. (امشاسپند)
ئه مشه وانه: [به ند، ناوت] ئه م چه ند شه وه.
(این شیها)

ئه مشه وگین: [ئاوهلئاو] هی ئیمشه و؛
ئه مشه وین: پیوه نیدار به ئه مشه وه وه؛ شامی
ئه مشه و گین: شامی ئه مشه و. (امشب)
ئه ملا: [جیناو] دژی ئه ولا؛ لای نزیکتر؛ لایه -
نی نزیکتر. (اینطرف)

ئه ملا و ئه ولا: [جیناو] (۱) شانه و شان؛ به م -
لاو ئه ولادا خووی ده له نگینی. (۲) لای ئه م
وئهو چوون بو ئه نجامی کاریک. (۳) جیگای

جوړاو جوړ؛ له م لا و ئه ولا باسی چاکه ی تو
ده که ن. (این ور و آنور)

ئه ملک: [ناو] به رخی ساوا. (نوزاد بره)
ئه ملک: [ناو] به رخی که ته مه نه ی له دوو
مانگ که متری. (بره تا دو ماهه)

ئه ممانیختن: [چاوگه ت] ته گه ریختن؛
(ب) به هانه هیئانه وه؛ بروو بیانوو تاشین. (اما
و اگر)

ئه من وئهمان: [ئاوهلئاو] فد: ئارام و دوور له
ترس و خوڤ و ئازاوه و شه پروشور؛ له -
هیمنایه تیدا. (امن و امان)

ئه منه: (۱) [به ند] ئه منه؛ ئه منه ند؛ ئه وه نه د؛
هیئنه د. (۲) ئارامه؛ هیمنه. (اینقدر؛ آرم است)

ئه منه سووره که: [ناو] ریخراوی
(ئیستیخبارات) و زیندان و شویی ئه شکه -
نجه ی سه ربه رژی می مله وری به عس بوو له
شاری سلیمانی که له سه ره تای شوپشدا بو
گرتی ئه و شویته خوینی لاوانی کورد عه -
رزی سوور کرد. (سازمان امنیت رژیم صدام
در شهر سلیمانیه)

ئه منیه: [ناو] ژاندارمه ی قه دیم. (امنیه)
ئه موئهو: ئیشاره به خه لکی نادیار؛ ته واوی
ماله که ت دا به ئه م و ئه و. (این و آن)
ئه مووس: [ناو] ئه نگوس؛ قامک؛ تیل؛ کلک.
(انگشت)

ئه مووستیله: [ناو] ئه نگوستیله؛ کلکه وانه.
(انگشت)

ئه مهاری: زبانی زوربه ی خه لکی ئیتیویی که
له ره چه له کی زبانه گه لی سامیه. (امهاری)
ئه مه چه و: ئه مه چی بوو؛ ئه وه شته چی بوو؛

ئەمەچەو ھەموو پۆزیک دیت. (این چیه)

ئەمەهای: ئەمەتا؛ ئەمە لیڤرەیه. (اینست)

ئەمەك حەرام: [ئاوہ لئاو] (ب) ییوہفا؛
بی ناخوون؛ سېلە. (بیوفا)

ئەمیان: (۱) [جیناو] ئەمەیان. (این یکی)
(۲) [ناو] کیسە ی پوول؛ ھەمیان؛ ھە-
مانە. (کیسە چرمی)

ئەمیر: [ناو] عد؛ فد: (۱) پلە ی لە سەر
ھەنگی بەرەو ژوورتر لە ئەرتەشدا (لە سوپای
ئیراندا). (۲) ناوہ بو پیاوان. (۳) سەرکرەدە.
(امیر)

ئەمیرزادە: [ناو] عد. فد. کوپی ئەمیر؛ لە بنە-
مالە ی ئەمیر. (امیرزادە)

ئەمیرە: عد؛ فد: لەقەبی ژنیک کە لە
بنەمالە ی پاشا و ئەمیربوو. (امیرە)

+ ئەمین: [ناو] [ئاوہ لئاو] (۱) ھەریە ک لە
ئەندامانی کوپی ئومەنا. (امنا) (۲) کەسیک کە
دادگا ھەلیدەبژیریت بو ئاگالیوونی مالی
ھەتیو یا کەسیکی تر کە پیوستی بە ئەمین
ھەیە. (امین) (۳) ناوہ بو پیاوان. (نام مردانە)

ئەمین بوون: [چاوگەت] (۱) ئەرخەیان؛
ئەرخایەن؛ لەو شوینە ئەمین نیم: متمانە ی
پیناکەم: جیگای مە ترسیە. (امین بودن) (۲)
جیی باوہ پ بوون؛ دەست و چاو پاک بوون؛
دەست و چاو پاک. (امین بودن)

ئەمیندار: [ئاوہ لئاو ی یک + ناو ی یک] فد:
کارگیر و سەرکاری ئاغا بو پێوہ بردنی کار و
خەرمان ھەلگرتن؛ دەست و چاوپاک و
جیگای متمانە. (امین دار)

ئەمینداری: [ئاوہ بەرھەمی چاوگە] فد: (۱)

دەست و چاو پاک؛ (۲) کاری ئەمیندار. (۳)
شوئی سەرکاری و خەرمان ھەلگرتن لە
گوندا. (امینداری)

ئەمینکردنەوہ: [چاوگەت] ترس پەواندنەوہ،
بروون ئەو دزانە ئەمین کەنەوہ: ((ئارام کردنە
وہ، ئەرخایەنیان کەن))؛ گرتەوہ ی بارگینی
بەرپەلا بوو. (مطمئن کردن؛ آرام کردن)
ئەن: [بەند] چەندە؛ چەند؛ ھەندی؛ ھیند؛
(چقدر)

ئەناب: [ناو] شیلە؛ ددانی پێشەوہ ی پەشەولاخ
ئەگەر پکەویت نیشانە ی ئوہیە تەمەنی لە
چوار سال بەرەو ژوورە. (دندان جوانی گاو)
+ ئەناز: (۱) پاشگر: توورپەر؛ ھاویژ؛ تیر
ئەنداز: تیرئەناز، فرپەدەر. (۲) پاشگر:
پانکەرہوہ؛ پاخەر؛ داخەر؛ پانکردنەوہ ی
فەرش و پراختنی بو پای ئەنداز؛ پا
ئەنداز: پایەناز. (انداز)

ئەناشتا: [ناو] (۱) سبەینان پێش بەر قلیان
خواردن؛ لە خوڕینی. (ناشتا) (۲) ناشتایی؛
چاشت؛ خواردنی بەیانی؛ سبجانە؛ بەر قلیان.
(ناشتایی)

ئەنام گیان: [ناو] ئازای پیکھینەری لەش؛ ئازای
ئەنام؛ ئازای ئەندام. (اعضای بدن)

ئەنبارداری: [ناو] عەمارداری: (۱) پێشە ی
ئاگاداری لە ھەمار و سەرھیسایی شتی ھەمار
کراو بوون. (۲) کرپی پراگرتی ھەر شت کە
لە ھەمارا پراگیری. (۳) زانستی ھەمار کردن
و بە پێوہ بردنی کاری ھەمار. (انبار داری)

ئەنبارکردن: [چاوگەت] عەمارکردن؛ دانان لە
ئەنباردا. (لە پوانگە ی زانستییەوہ: کوکردنەوہ

و هه لچنين و ډاگرتن و پاراستنی هه -
 رکالاييک له هه مارا. (انبار کردن)
 نه باری: [ناو+ئاوه لئاو] (۱) عه مباری؛
 وه تاغیکی بچوک بو دانانی که ل و په ل له
 مألدا؛ هه ماری. (انباری) (۲) هه رشت ډاگير او
 له هه ماردا؛ هه میوه یان خوارده مهنی که
 شیاوی هه مار کردن بیت؛ پیازی هه ماری؛
 پیړه لماسی نه باری. (انباری)
 نه باری ئارد؛ که نوو؛ شوینی عه مبار کردنی
 ئارد. (انبار آرد)
 نه بنان: [ناو] هه مبان؛ هه مانه؛ هه وان؛ هه فانه؛
 هه وان؛ هومبان؛ هه فان؛ هه بنانه؛ کیسه له
 پیستی خوشکراوی ورده هه یوان. (همیان)
 نه نبور: [ناو] مقاش؛ نه مبور؛ پوولووگر؛
 نامرزی دوو شاخه ی کانزایی بو گرتنی
 سکل و پوولووی ئاور. (انبر)
 نه نبور دهستی: [ناو] پلاس؛ جوریک گازی دم
 پانه؛ بو بزمار دهره یان و قرتاندنی سیم؛ له
 کاری سیمکیشی کاره بادا له نه وعیکی که
 ده سکه که ی ږوو کیشی لاستیکیه که لک
 وهرده گرن. (انبر دست)
 نه نبوزه نی: [ئاوه لئاو] ماددی؛ سه ربه ماک؛
 (دزی پړونی). (مادی)
 نه نېه: [ناو] هیند؛ فد عه مبه؛ (۱) داریکه
 هه میسه سهوز له شوینی که رمدا ده پوی؛ (۲)
 میوه ی نهو داره. (انبه)
 نه نتاری: [ناو] کهوا. (لیاس بالا تنه)
 نه نتوپه هت: [ناو] بهر گومان لیکراو؛ جیی
 شک. (جای شک و شبهه)
 نه نته: [ناو] عه نته؛ جوریک مه یموون.

(عتر)
 نه نجام بوون: [چاوگه، ت] به گانامه ی؛
 جیبه جی بوون؛ ته و او بوونی کار؛ هاتنه کرن.
 (انجام شدن)
 نه نجام دان: [چاوگه، ت] جیبه جی کردن؛
 پیکه یان؛ پیک ناین؛ ته و او کردنی کار؛ به گا
 ئارده ی؛ قه دانندن. (انجام شدن)
 نه نجوجه: [ناو] نه نجوجه ک؛ ناوکی هه رمی
 به برژاوی، که ده پتروکیئن. (تخم گلابی
 بوداده)
 نه نجومه ن ئارا: [ئاوه لئاو] مه جلیس ئارا؛
 که سیک که کوږ و مه جلیس ده پزینیته وه و
 که رمی ده کا. (مجلس آرا)
 نه نجومه نی نه ده بی: کوږی شاعیران و
 نوو سهران و ویژه وانان. (انجمن ادبی)
 نه نجومه نی به پړوه به ری: لیژنه ی هه لسووږ -
 اندن و کار پاپه پاندن. (انجمن اداره کردن)
 نه نجومه نی شار: کوږی شوږای شار و بهر -
 پرسانی شاره داری: شاره وانی. (انجمن شهر)
 نه نجومه نی لادی: کوږی نه ندامانی شوږای
 گوند. (انجمن ده)
 نه نجومه نی مال و مه دره سه: کوږ له گهل
 بهر پرسانی مه دره سه دا. (انجمن گرتنی
 دایک و بابی منداله مه دره سه خانه و مدرسه)
 نه نجه نه نجه: نه نجن نه نجن؛ له ت
 له ت؛ کوت کوت. (تکه تکه)
 نه نجیر: [ناو] هه نجیر. (انجیر)
 نه نجیر باوا: [ناو] مهوز. (موز)
 نه نداز: [پاشگر] (۱) تووږ دهر؛ هاوېژ؛ فرېدهر؛
 (۲) ډاخر؛ داخر؛ پانکه ره وه.

وهك: پائەنداز. (پسوند)

+ ئەندازە: [ناو] ئەنازە؛ قاس؛ ھىند؛ ڤادە؛
ميزان؛ ھەد؛ قەد؛ قەرا؛ ڤرەڤر؛ نەزىاد نەكەم؛
نەشل نەتوند. (اندازه)

ئەندازەبوون: [چاۋگەت] كەوشەكانى من
ئەندازەى پاى تۆن؛ بە قەدبوون؛ ڤرەڤر بوون؛
بەقەرابوون. (اندازه بودن)

ئەندازە ڤاگرتن: [چاۋگەت] (ب) زىادە ڤەوى
نەكردن؛ ڤادە ڤاگرتن؛ لە ھەد نە چوونە دەر.
(اندازه نگه داشتن)

ئەندازە كردن: تاقي كردنەوى جل و بەرگ
وكەوش بو ئەندازەبوون؛ سەر ڤاستكردنى
زۆر و كەمى؛ ئەندازەگرتن. (ڤرو؛ اندازه كردن)
ئەندازەگر: [ناوى بك] فدكەسىك كە شتيك
دەڤيويت و سەنگىنى (كيش) يان دريژاىى و
پاناىى ديارى دەكات يان بە قەد دەگريت يا
پيك دەگريت. (اندازه گر)

ئەندازەگرتن: [چاۋگەت] بەقەدگرتن؛
بەراۋەردى شتيك لەگەل شتيكى تردا؛
پيگگرتن؛ پيوان و كيشان و گەزكردن.
(اندازه گرفتن)

ئەندوك: [ناو] دارى بەينى دوو لولەپ؛ ناو
دوك؛ نيرەژن؛ دارى نيو مەشكە؛
داردۆزەنگ. (چوب زبانه دار بالای مشك)

ئەندونيزياىى: [ئاۋەلئاو + ناو] (۱) خەلكى
ئەندونيزى. (مردم اندونزی) زبانيان (زبان آنها)
ئەندەرلەئاو؛ ژناقدا؛ ھۆندۆر؛ جەدئەندەر جەد؛
پشتا و پشت. (اندر)

+ ئەندەروون: [ناو] فد؛ ناخى ھەر
شت؛ ناو. (اندرון)

ئەندەروونى: [ناو] ئەندەروون؛ ھۆندۆر؛ ژوورى
مالەۋە؛ خانووى تاييەت بو خيزانى مال؛ دژى
بيروونى. (اندرونی)

ئەندەك: [بەند] فد؛ (ف.مشە). ھەنەك؛
ھىندىك؛ ھەندەك؛ تۆزى؛ كەمى؛ نەختى.
(اندك. كم)

ئەندەكو: [ناو] وينجە. (يونجه)
ئىراندن: [لە چاۋگەى ئەنرپن] تووڤەكردن و
قەلس كردن. (عصبانی كردن)

ئەنەرۆك: [ئاۋەلئاو] جنگز؛ تووڤە؛ قە-
لس. (عصبانی شدن)

ئەنرپشە: [ناو] ھەندريشە؛ جوړيک-
گيايه. (نوعی گیاه)

ئەنرپن: [چاۋگە] تووڤە و زويروون. (عصبانی شدن)

ئەنەزەلوک: [ناو] كولبە؛ كوخت؛ كوڭ؛
خانوچكەى خراب. (كلبه)

ئەنفىە: [ناو] فد؛ تيکەلأويک لە ئەجزا و
ھەندى گيا بو ھەلمژين و سەرخوش بوون؛
بېنووتى؛ لە تورکىيەۋە ھاتوۋە؛ برنى ئەوتى
واتا گياى لووت؛ گياى ھەلمژين. (انفيه)

ئەنفىەدان: [ناو] قوتوو يان كىسەى ئەنفىە
تيكردن. (انفيه دان)

ئەنگ: [ناو] ڤوۋپەڤيکى نووسراو كە
نووسراۋەكەى كون كرابى، و دروشم و
نيشانەى فابريکاي لە سەرچەبە (جەبە) و
تەليسى كالا پى دەنەخشين. (انگ)

ئەنگاو: [ناو] ھەنگاو. (قدم)
ئەنگر: [ئاۋەلئاو] سل؛ تووڤە؛ قوشقى؛ زيز؛
تۆراو. (عصبانی)

نهنگ لیډان: [چاوگه،ت] (۱) موړ و نیشان
دانان له سهر بهسته و جهعبه و تهلیسی پر
له کال. (۲) تومته لیډان؛ ناوخته سهر
که سیک. (انگ زدن)

نه نگوتکه: [ناو] (۱) جوړیک تری. (نوعی
انگور) (۲) گونگ؛ نهنگوتک. (چونه)
نهنگوړ: [ناو] تام؛ چیژه. (طعم)

نه نگووس پیدان: [چاوگه،ت] قامک پیدانان؛
له جیاتی واژو به سهری قامک موړ به
به لکه دانان. پهنجه موړ کردن. (انگشت
زدن) (ب) په ژراندن.

نهنگوست تیخستن: [چاوگه،ت] (ب)
شیواندن و ئاژاوه نانهوه؛ خوټیهه لغورتانندن؛
(ب) دهست له کاری وهردان. (آشوب پیا
کردن)

نهنگوسته گهوره: [ناو] که له نهمووست؛ تبلا
مهن؛ تلیا مهن؛ قامکه گهوره؛ بهرانی؛
قامکی هره قهویی دهست وپا. (انگشت
شصت)

نهنگوستیله یی کاسه؛ نالقه ی پهنجه؛
نهنگوستیله یی نقیم. (انگستر بی نګین)

نهنگوستیله یی درومانی؛ نهنگوسانه؛ قووچکه؛
کلکه وانه یی درومانی؛ سهرتلیک؛
هنگوستوک. (انگستانه)

نهنگوشت: [ناو] فند قامک؛ نهنگووس؛ تل؛
تبل؛ کلک. (انگشت)

نهنگوشت نیشان: [ناوه ناو] نهنگوشتنوما.
(انگشت نما)

نهنگوشته ری: فند: [ناو] نهنگوستیله؛ کلکه-
وانه؛ (انگستر)

نهنگووس گه زین: (ب) په ژوان بوونهوه؛ له حه
سره تدا قامک بردن به دهما و
گاز لیگرتن. (انگشت گزیدن)

نهنگووس له سهر دانان: (۱) دهست له سهر
شتیک دانان و دیاریکردنی شتی دلخواز. (۲)
هیما به کاریا باسیک کردن و دیاریکردنی
خالیک له باسیکدا. (انگشت روی چیزی
گذاشتن)

نهنگووس نیگاری: [چاوگه،ت] (۱) وینه
هه لگرتن له هیلی سهر قامک بو دوزینهوه یی
خاونه که یی. (۲) وینه هه لگرتن له جی
شوینی سهر پهنجه بو دوزینهوه یی دز و خراپه
کار. (انگشت نگاری)

نهنگووسه براتووته له: تبلی په نای قامکه
تووته له. (انگشت چهارم)

نهنگووسه ناوگین: [ناو] تبلی ناوه پراست؛
زه پنه قووته؛ بهرزه ملی؛ تلیا ناوین. (انگشت
وسطا)

نهنگووسی؛ قامکیک. (ب) که میک. (یک
انگشت)

نهنگووسی ئیشاره: نهنگووسی شاده؛ دوشاو
مژه. (انگشت سبابه)

نهنگه بین: [ناو] فند: (۱) ههنگوین. (عسل)
(۲) شیرهی گه زنه نگه بین. (گز انګبین)

نهنگه چهری: بیچه یا بی شهرم. (بیشرم)
نهنگیر: [ناو] تری. ههنگور. (انگور)

نهنویش؛ نویش؛ (ب) نویش گیانت بی؛ به گیانت-
خوش و گوارابی. (نوش)

نهنوخته: [ناو] پاشه کهوت. (اندوخته)
نهنوخته کار: [ناو] بیک پاشه کهوت کار.

(اندوخته گر)

نه نووخته كـردن: [چاوگه، ت]

پاشه كه وتكردن. (اندوخته كردن)

نه نيشه: [ناو] (۱) بير؛ هوش؛ فكر؛

خيال. (انديشه) (۲) ترس؛ خوف. (ترس)

نه ني گهش: [ئاوه لئاو] (۱) پروو خوش، (۲)

جوان؛ قه شهنگ؛ خوشكوک؛ نيوچاو

كراوه. (بشاش؛ زيبا)

+ نه نيما توپ: فد: [ناو، بك] كه سيك كه فيلمي

كارتون (نه نيمايشين) دروست ده كات.

(انيماتور)

+ نه نيمايشين: [ناو] اند: فد: فيلميك كه به

وينه گرتني په يته په يتا و له سهره بك له شتي

بيگيان وهك بوو كه چيني و وينه ي

نيگار كي شي چيده بي. (كارتون)

نه نين: داد و هاوار و پوپو. (داد و هواړ)

نه واره: [ئاوه لئاو] ئاواره؛ نه راكيل؛ دهر به دهر؛

سهر گهر دان؛ بيته نوا؛ دهر وه دهر؛ تهره؛

هه لوه دا؛ پهره وازه. (آواره)

نه واره يي: [به ره همي چاوگه] ئاواره يي؛

دهر به دهر؛ بي نه وايي؛ بي جيگه و ريگه يي.

(آواره اي)

نه وازين: [ناو] وازن؛ زريان. (باديكه از شمال -

ميوزد)

نه وياش: [ناو] عد؛ فد: نه لوات؛ هه تيومه تيو؛

به رها؛ نه لوچه لو؛ لات و لووت؛ بي سه روپا؛

ويلگه رد؛ رووته و پووته؛ هه رزه؛ گه ده و گوده؛

سووك و چرووك؛ شه لاتان و شه فروش.

(اوباش)

نه وياشي: فد: [به ره همي چاوگه] په وشتي

نه وياش؛ كاري نه وياش؛ شه لاتي؛

شه فروشي؛ شه لاتاني. (اوباشي)

نه وياشيگه ري: [ناو به ره همي چاوگه] لاتي؛

نه لواتي؛ نه لواتي؛ ويلگه ردي. (اوباشگري)

نه به ري: [ناو] ليفه ي بچووك. (لحاف

كوچك)

نه وپه: [ناو] نه وسهر؛ نه وپه؛ نه پهايه ت.

(نهادت)

+ نه وت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد: (۱) ثاوت؛ توپ

چوونه دهر له سنووري كايه ي ولييال و

فووتبال و باسكي تبالدا. (۲) وه ده رنان؛ چوونه دهر

يان له كايه يان له كي به ركي قرت (قت) بوون.

(اوت)

نه وتا: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوته ندازه. (همتا)

نه وتو: [به نددت] وا؛ وه ها؛ شياوي

باس؛ كاريكي نه وتوي نه كرد؛ كاريكي گرنگ و

شياو و به رچاوي نه كرد؛ به چه شنيك؛ به -

جوړيك. (مهم؛ شايدان گفتن؛ به نوعي)

نه وته نه وت: وه ره موپ. (عوعو)

نه وتين: [چاوگه] وه رين. (عوعو كردن)

نه وجاريش: نه مجاريش؛ هه ميسانه كه؛ هه -

مديسان. (دوباره)

نه وجن: [ناو] جوړيك سه خته داره. (نوعی

درخت)

نه و دونيا: دونيای پاشمه رگ؛ ئاخيره ت؛ (آن

جهان) (۲) دونيائيك كه تيدان؛ نه و دونيا

چهند بيوه فايه؛ نه و دونيا چهنديوه فايه. (اين -

جهان)

نه و ده م: [به نددت] نه و ده خت؛ نه و كات.

(آنوقت)

نه وراف: [ناو] هه وړیک که بارانیکی که می
 پیوږی. (ابر کم باران)
 نه وراقچی: [ناو] که سیک که که رسته ی کوڼ
 و نه وراقی ده فروښت. (اوراقچی)
 نه وراقسی: [ناو] (۱) (ب) شق-
 وشپ. (۲) لیک هه لوه شاهه؛ له به ریه ک
 ده رها توو. (۳) شیاوی لیک هه لوه شانندن.
 (۴) [ناو] دوو کانی فروښتنی که رسته گه لی
 هه لوه شاهه. (اوراقی)
 نه ورام: [ناو] پروایی؛ سازگاری؛ دروستی.
 (سازش)
 نه ورتړشکی: [ناو] هه وړه تریشقه. (رعد و برق؛
 آسمان قرمبه)
 نه وروکه: [بند] نه مړوکه؛ نیمړو؛ نه م
 روژگاره؛ (امروزه)
 نه وروو: [ناو] مه لاشو. (سق)
 نه ووره مه زدا: < ناهورا مه زدا. (اهورا مزدا)
 نه وړه نگ: [ناو] (۱) ته ختی شایه تی؛ شکو.
 (اورنگ) (۲) [ناو] تیگه یشتن؛ فامین.
 (فهمیدن)
 نه وړیشم: [ناو] اثار مووش؛ هه وړیشم. (ابریشم)
 نه وړه ل: له ناوړه به واتای عه قله وه وه-
 رگیراوه. فره زان؛ زانا؛ (په پوهندی به نه فره لی
 ناروه پوه نییه) (دانا)
 نه وړشان: [ناو] هاوشان. (هم شان)
 نه وړشین: < نه وړشین.
 نه وړشو: یشه ف؛ نه مشه و؛ شه ویک که
 تییداین. (امشب)
 نه وړقاس: [بند] نه وړه نده؛ هینده؛ نه و نه ندازه.
 (انقدر)

نه وړقه: [ناو]، [ناو] ته؛ شالو؛ هیرش؛
 توو شپوون. (حمله؛ برخورد)
 نه وړقه دیوون: ناوړه دیوون؛ هاو نه ندازه؛
 هاوشان. (هم قد)
 + نه وړک: کابرا؛ هین؛ وانیک؛ یارو. (یارو؛ چیز)
 نه وړکات: نه وړسا؛ نه وخت. (آنوقت)
 نه وړکردنه وه: [چاوگه] ت کردنه وه؛ ناوړه لکردن؛
 درانه نه و که واتا دهرگاهه بکه وه. (باز کردن)
 نه وړکی: [جینا و ناو] نه وړک؛ کابرا؛ یارو؛
 وانیک؛ هین. (یارو؛ چیز)
 نه وړگار: [ناو] په ریشان؛ په شپو؛ دل به خه م؛
 زگار؛ کر. (مغموم)
 نه وړلاد: [ناو] عد؛ فد؛ زارو ک؛ مندا ل؛ فرزند ی
 کوړ و کچ؛ عه ولاد. (اولاد)
 نه وړولا: [جینا و] نه ملاو نه وولا؛ نه یلاو نه وولا.
 (اینطرف و آنطرف)
 نه وړولو: [ناو] لا فاو؛ سیلاو؛ له هی. (سیلاب)
 نه وړله یی: [ناو] خاتر جه می؛ نه رخیه نی
 دلنیا یی؛ پروایی؛ متمانیه؛ جیی یتحتیار.
 (اطمینان)
 نه وړنه: (۱) قی قاس؛ هینده؛ نه وړنده؛ (اینقدر)
 (۲) نه وړه سه نه. (او نه)
 نه وړه خته: [بند] نه وړکاته؛ نه و
 زه مانه؛ نه و دهمه. (آنوقت)
 + نه وړه: [ناو] شه ونم؛ خوناوه. (شبنم)
 نه وړه نامای: [چاوگه] ت هاتنه وه؛ گه رانه وه.
 (برگشتن)
 نه وړه نیس: دوزره وه. (پیدا کننده)
 نه وړه نیسته ی: نیسته ی وه؛ دوزینه وه. (پیدا
 کردن)

ئهوه پراي: [چاوگه، ت] له بواردان؛ په پړينه وه.
(گذشتن)

+ ئه وه تا: [جيناو] ئيې؛ ئه قهقهه؛ قاه؛ قايه؛ ها؛
هانې؛ ئه مه سا؛ ئه مه تا؛ ئه تا؛ ئاتاني؛
ئينه؛ ئه وه تاني؛ خوږه تي. (اينهاش؛ خودشه)

ئه وه تاوای: [چاوگه، ت] قالبوون؛ تاوانه وه؛
ئاتيوان؛ تاوانه وه (ذوب شدن)

ئه وه تاني؛ ئه وه تا؛ ئه وه ئيې؛ قهيه؛ ئه يه سه؛
يه سه؛ ئه وه سه؛ خوږه تي؛ خوږه سي. (اين
است)

ئه وه تاهې؛ خوږه سي؛ ئه وه ئيې؛ خوږه تي.
(خودش است)

ئه وه تي؛ ئه وه تي توم ديوه هيچ كه سم

و مبير نايه؛ له وكاته وه. له وه تي. (از آنوقت)

ئه وه ئيې؛ ئه وه تاني؛ خوږه سي. (اينست)

ئه وه سيای: (۱) حه سانه وه. (استراحت)

(۲) حه په سان. (زيان بند آمدن)

ئه وه كان؛ هينه كان؛ ئه واني دي؛ شته كاني تر.

(ديگران؛ چيزها)

ئه وه گوړې بي؛ (ب) ئه وه د دردي بي؛ د بېرو

دهي حه قى خوږه تي؛ مافى خوږه تي. (حقش

همين بود)

ئه وه نده؛ ئه وه هينده؛ ئه ونه. (آنقدر)

ئه وه ندهي؛ [بهند] هيندهي؛ ئه ونه ي؛ به قه د.

(آن قدر؛ هر چقدر)

ئه وه ها: (۱) ناو؛ وا. (اينطور) (۲) [جيناو]

ئه وه ها؛ ئه وه تا؛ ئه وه هاي؛ ئه وه تاني. (اينست)

ئه وه يه؛ ئه وه سه؛ خوږه تي. (خودش است)

+ ئه وي؛ [جيناو] تاكي مي [ئه وي] گوته من؛

ئه و ژنه به مني گوت. (او برای زن)

ئه وي ستايي: (۱) زباني كه تاوې ستاي
پېنو و سړاوه. (۲) پيوه نديدار به تاوې ستا كتيبي
ديني زرده شته وه. (اوستايي)

ئه وي ستې؛ [بهند] ئيستا؛ ئيسته؛ ئيسه. (حالا)

ئه وي ستېكه؛ [بهند] ئيستاكه؛ ئيسته كه. (حالا؛
حالا كه)

ئه ويسك؛ ناوي بالنده يي كه (نام پرنده ايست)

ئه ويشان؛ [جيناو] ئه وان. (ايشان)

ئه وي كه: (۱) ئه وي ديكه؛ ئه وي دي؛ ئه وي تر.
(آن يكي) (۲) ئه و كه سه. هه ر كه سيك؛

ئه وي كه نه ييت به شي ده خوريت. (هر كسي)
ئه وينده ر؛ [بهند] ئه قينده ر؛ ئه وي؛ ئه و جيگا.

(آنجا)

ئه وينده ري؛ [بهند] ئه وي؛ ئه قينده ري؛

ئه و جيگايه. (آنجا)

ئه ويها؛ هو ئه وه. (آنست)

ئه هالي؛ [ناو] قد؛ جه ماوهرى دانىشتووى

جيگاييك؛ ((ئه و شاهي ماهي ميسره ئه هالي

له ري سجوود)) «نالي» (اهالي)

ئه هرامى ميسر؛ [ناو] قد؛ سى هيره مى به

ناوبانگى ميسر. (اهرام مصر)

+ ئه هل؛ [تاوه لئاو] مناله كه ي زور ژير و

ئه هله؛ ئارام؛ ژير. (آرام)

ئه هل و عه يال؛ [ناو] قد؛ (ب) ژن و مندال؛

خاوخيژان؛ عال و عه يال. (اهل وعيال)

ئه هلي؛ [تاوه لئاو] قد؛ رام؛ ده سته مو؛ كه وي.

(اهلي)

ئه هلي به قيه؛ [ناوت] (ئه هلي باقيه. (ب)

خديات. (اهل بخيه)

ئه هلي ته سه نون؛ قد؛ [ناوت] (ب) سونى

مهزهه ب. (اهل تسنن)

ئههلی ته شه یووع: فند: [ناوت] (ب) شیعه
مهزهه ب. (اهل تشیع)

ئههلی ته قوا: فند: [ناوت] (ب) ئهوهی له
کاری دژی دین خووی ده پاریزیت. (اهل
تقوی)

ئههلی حال: فند: [ناوت] (۱) ئههلی زکر و
عیرفان و سو فیکه ری. (۲) (ب) باحال: خوش
گوزهران: خوش رابویر (اهل حال)

ئههلی حه ق: فند: [ناوت] (۱) لایه نگری
عه دالته و حه ق و راستی. (۲) پهیرهوی
دینی حه ق. (اهل حق)

ئههلی دل: فند: [ناوت] (ب) خوشبار له
هه لسو کهوتدا: کهسیک که به دلی خووی
دهژی: زیاتر بو خوش رابواردن و دلداری به
هه موو ماناییکه وه: خاوه ن دل: ئههلی کهیف.
(اهل دل)

ئههلی عیبادهت: فند: [ناوت] (ب) کهسیک که
ئههلی دینی خووی به پیره ده بات. (اهل
عبادت)

ئههلی قه لهم: فند: [ناوت] (ب) نووسهر:
ئه دیب: قه لهم به ده ست. (اهل قلم)

ئههلی قه ناعهت: فند: [ناوت] (بو ئههلی
قه ناعهت له پلانو خوشتره داندوک) شیخ
رهزا. رازی و ده ست پیوه گر. (اهل قناعت)

ئههلی کتیب: فند: [ناوت] (۱) (ب)
پهیره وانی په رتووی ئاسمانی. (۲) هوگری
موتالا و کتیب خویندنه وه. (اهل کتاب)

ئههلی مه نقه ل: فند: [ناوت] (ب) تلیاکی:
تریاکی: ئههلی بافوور: ئه سرار کیش: بافووری:

وافووری. (اهل منقل)

ئههلی نه زهر: [ناوت] (خاوه ن پا. (ب) پسپو
له کاریکدا. (اهل نظر)

ئههلی وه فا: (ب) وه فادار: ئه مه کدار: باوه فا.
(اهل وفا)

ئههووره: ئاهورا. (اهورا)

ئههووره مه زد: [ناو] (۱) ئاهورامه زدا. (۲)
پووناکی به رزی گه وره: خودا له ئایینی زه-
رده شتدا. (اهورا مزدا)

ئههوه ن: [ئاوه لئاو] ئارام: له سه رخو: زیر:
هیور (آرام)

ئهههک: [ناو] ئاههک: قسل: ئههاک. (آهک)
ئهی ئهی: ئای ئای: وشه ی سه رسوو مانه:

ئانای ئهوه شیت بووگی. (آی آی)
ئهیا: [ناو] ئایه: دایه: دایک. (مادر)

ئهیهته: هه یته: [ناو] پولیس: ژاندارمه.
(ژاندارم پولیس)

ئههی چه: ئهی چی: ئه دی چی. (پس چی)
ئههی چی: ئه دی چی: ئهی چه. (پس چه)

ئهیدز: اند: فند: [ناو] نه خوشینی له کار
کهوتنی هیزی به رگری و چاره سه ری له

له شدا که ده بیته هووی چاک نه بوونه وه ی
برین و نه خوشینگه لی تر، له کاری سه ر

جیی له گه ل نه خوشینداری ئه یزیدا تووشی
مروف ده بیته یان له ریگای خوینی

ئهیدزیه وه تووشی مروف ده بیته. (ایدز)
ئهیدزی: [ئاوه لئاو] دوو چاری ئه یدز هاتوو.

(ایدزی)
ئهیدمر: [بند] ئیره: ئیستا. (اینجا: حالا)

ئهیدی: [نامراز] ئه دی: ئه یتر: ئه تر: ئیدی:

ئهیدی بهسمه: ئیتر بهسمه. (دیگر)

ئهیره: [بهند] ئیره؛ ئهگره؛ قیری. (اینجا)

ئهیرۆ: < ئهیرۆ. (ای داد)

ئهیزه: [ناو] خودا؛ یهزدان؛ پهروهردگار.

(ایزد)

ئهیزه‌دی: [ناو] ئیزه‌دی؛ خودایی؛ خودا

پهره‌ست. (ایزدی)

ئه‌یزه‌ن: [بهند] فد؛ له (ئه‌یزه‌ن) ی فارسی

ومرگیروه، دیسان؛ دووباره؛ ههمدیسان؛

ههميسان. (ایضا؛ دوباره)

ئه‌یژی: ده‌یژی؛ ده‌لیی؛ چما؛ وابزانم. (ب)

واده‌زانی؛ وابزانم. (می‌گویی؛ گوئی)

ئه‌ی سووتام برژام: ناوی گه‌مه‌ییکی مندالانه.

(نام بازی است)

ئه‌یقه‌ز: [ئاوه‌ئاو] ئاماده. (آماده)

ئه‌یقه‌زانندن: [چاوگه‌ت] ئاماده‌کردن؛

ته‌یارکردن. (آماده کردن)

ئه‌یقه‌زین: [ناو] ئاماده‌یی؛ ته‌یاری؛ حازری.

(آمادگی)

ئه‌یلا: ئه‌ملا؛ ئیلا؛ لای نزیکتر؛ دژی ئوولا

و ئه‌ولا. (اینطرف)

ئه‌یلۆ: بۆبانگ‌کردنی کۆمه‌لی پیاو؛ گه‌لو.

(برای صداکردن جمعی مرد)

ئه‌یلی: بۆبانگ‌کردنی کۆمه‌لیک ژن. (برای -

صداکردن جمعی زن)

ئه‌ین: [ناو] هه‌ین؛ هه‌ینی؛ جوعمه. (جمعه)

ئه‌ینا: [بهند] ئه‌گینا؛ ئه‌گه‌رنا؛ دهنّا. (اگر نه)

ئه‌ینوو: هه‌ینی. < ئه‌ین. (جمعه)

+ ئه‌یه: [بهند] (۱) ئایا؛ داخۆ؛ داخۆم؛ داخوا.

(آیا) (۲) ئه‌مه؛ یه؛ ئه‌فه. (این)

ئه‌یینی: [ناو] ئه‌وینی؛ ئه‌قینی؛ حه‌زلیکه‌ری؛

خۆشه‌ویستی؛ میهره‌بانی. (عشق)

ئیبلیس: [ناو] یواند؛ عد؛ فد؛ وشه‌ی یۆنایی

دیابولۆس؛ واتا دووزمان؛ درۆزن؛ شه‌یتان؛

(ب) شه‌یتان. (شیطان)

ئیتالیائی: (۱) پیوه‌مندیدار به ئیتالیاوه.

(۲) خه‌لکی ئیتالیا و زمانیان. (ایتالیایی)

ئیتانۆل: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ جه‌وه‌ه‌ری شه‌رپاب؛

ئه‌لکۆلی خۆراکی؛ له‌هه‌لمه‌تکین کردنی

(ته‌قیریی) شه‌رپاب به ده‌ست‌دیت. (اتانۆل)

ئیتراک: [ناو] ئه‌تره‌ش؛ زراو؛ زنده‌ق؛

زراور. (کیسه‌صفرا؛ زهره)

ئیتقات: [ناو] ئیتقاد؛ له‌ ئعتقادی ئاره‌ویه‌وه

هاتووه؛ باوه‌ر؛ عه‌قیده؛ ئیمان؛ برّوا. (اعتقاد)

ئیتوان: [ناو] هیتوان؛ جووتیار. (شخم زن)

+ ئیتۆد: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی

نیگارگرییه، موتالای سه‌ره‌تایی؛ گه‌لآله‌ی

ته‌رپراحی سه‌ره‌تایی؛ مه‌شق له‌ باب‌ه‌ت

نیگارکیشیه‌وه. (انۆد)

ئیتۆن: [ناو] کویر. (کور)

ئیتۆون: [ناو] دۆزه؛ جه‌ه‌نم. (جهنم)

ئیتیر: [ناو] تراویکی بیره‌نگه و هه‌لچۆک؛ بۆن

پیوه‌کردن و هه‌لم‌زینی ده‌بیته‌هۆی له‌ سه‌ر

خۆ چوون و بیه‌هۆشی. (اتر)

ئیحاره‌دار: [ناو] فد؛ که‌سیک که شتیک بو

ماوه‌ییک به ئیحاره‌ده‌گریّت. (اجاره‌دار)

ئیحاره‌داری: [ناو] فد؛ بارو دۆخ و کاری

ئیحاره‌دار. (اجاره‌داری)

ئیحاره‌نامه: [ناو] فدنوووسراوه‌ی شه‌رت و

شرووتی هه‌ر شتی ئیحاره‌یی. (اجاره‌نامه)

ٺڃارهنشين: [ناو] فد: دانڀستوو له مائي
به ڪري ڳيراودا؛ ٽيڀني: ٺڃاره و ڪري پڻ به پڻ
يه ڪنين باغ وڀستان زياتر به ٺڃاره
ده ڳيريت نه به ڪري، پياو به ڪري ده ڳيريت
نه به ٺڃاره. (اڃاره نشين)

ٺڃاره ڀي: [ٺاوه ٺاوا] فد: (١) دانراو بو
ٺڃاره. (٢) ٺڃاره ڪراو (اڃاره اي)

+ ٺڃازه: [ناو] فد: لڳه پان؛ بوار، ٺڙن؛
(وهڪ: ٺڃازه ڀي مهره خه سي، ٺڃازه ڀي
ڀوڀستن، ٺڃازه ڀي دانڀستن). (اڃازه)

ٺڃاز نامه: [ناو] فد: نوو سراوه ڀي ٺڙن پڌان؛
پهروانه؛ جهواز؛ ڀمواديد؛ ويزا. (اڃازه نامه)

ٺڃباري: [ٺاوه ٺاوا + ناو] فد: ٺه و شهيه
ٺاره وڀيه: له ڀووي ناچاره وه؛ له ڀووي
ناعيلاجيه وه؛ (ب) دوو سال ٺڃباري
(سه ربازي) خزمه تي وه زيفه ڀي عه سڪه ري.
(اڃباري)

ٺڃياروه ري: [ناو] ٺيشڪي خوره تاو؛ تير ٺڙ؛
(اشعه خورشيد)

ٺڄڪ: [ناو] ڌاريڪي سهر به قولاهه له سهر
گوري سي ده به ستن. (حلقه چوبي كه به سر
طناب مي بندند)

ٺڄ قه لا: [ناو] ٺوچ قه لا؛ له توور ڪيه وه
هاتووه، ناوي سي قه لا به دهه يه كه وه كه
ميري ڀهواندوز درووستي ڪرده. (سه قلعه)

ٺڄتياڄي: ده سٽڪوري؛ ڀيويستي؛ ٺاتاجي؛
ٺاتهواوي؛ هه وجهه ڀي. (محتاجي)

ٺڄتياردار: [ناو] عد: فد: (١) ڄي سي باوه پ.
قه كهت ڄي سي ٺڄتياره. (٢) كه سايه تي
مالي؛ به ٺڄتباري تو بانگ قه رزي پڌام.

(٣) ڀاره ڀي ته رخان ڪراو له دهوله تدا؛
ٺڄتباري ده زگاي ڪاره با چهنده يه؛ (٤)
ڀهواج؛ ڀڙ؛ ماوه؛ ٺڄتباري پاسپورته كه م
سبه ڀيني ته واو دهيت. (٥) به ڀڙي و
كه سايه تي؛ ڀياويڪي به ٺڄتباره. (اعتبار)

ٺڄتباردار: فد: (١) به لگه ڀيڪ كه ماوه ڀي
به سهر نه چوويٽ. (٢) [ٺاوه ٺاوا] ڄي سي باوه پ.
(٣) موخته بهر و ڌاري كه سايه تي و ريز.
(اعتباردار)

ٺڄتباري بانڪي: به ڀي فوڀمگه لي بانڪي و
شيوه ڀي موعامه له ڀي موشته ري، بانڪ ڀاده ڀي
باوه پ ڀيڪراوي به كه س يان شهريڪه ڀيڪ
ڌياري ده كا. (اعتبار بانڪي)

ٺڄتيرام: [ناو] عد: فد: ريز؛ حورمهت.
(احترام)

ٺڄتينا: [ناو] ٺالهه تي به ڄيساب هينان؛ لا
ليڪر دهنوه؛ به راخوه دان؛ ٺاور ليڌانه وه. (اعتنا)
ٺڄحسان: [ناو] عد: فد: (١) ناوه بو ڀياوان.
(نام مردانه) (٢) ٺيسحان؛ خير و چاڪه.
(احسان)

ٺڄيا ڪر دهنوه: وشه ٺاره وڀيه و زور جار له.
ڌيواني مهوله ويدا هاتووه؛ ٺه ڄيا ڪر دهنوه؛
بوژان دهنوه؛ زيندوو ڪر دهنوه؛ هينانه وه حال؛
(اڄيا ڪر دهنوه)

+ ٺڄتيار: [ناو] عد: فد: تد: (١)
ده سه لات؛ سهر ڀشڪه بوون. (٢) هوش؛ بي.
ٺڄتيار كه و تن؛ ڀي هوش كه و تن. (اختيار)

ٺڄتياردار: [ٺاوه ٺاوا] خاوهن؛ به ده سٽبوون؛
ده سه لاتدار؛ باوڪم ٺڄتياردارمه هه چي بلي
وا ده كه م. (اختياردار)

ئېخدان: [ناو] (۱) يەعدان؛ جېگای لیباس و شتوو مەك. (صندوق) (۲) جېگای سەھۆل. (يخدان).

ئېخدان: [چاۋگەت، چۆك پىدادان و خەواندنى وشتى؛ لە توركى را هاتوو؛ يخدان. (خواباندن شتر)

ئېخسىرى: [ناو] دىلى؛ كۆپلەتى؛ زىندانى؛ بەندى. (اسارت)

ئېخە: [ئامرازى دەنگ] بۆ دەنگ دانى مەپ و بزن. (صدایی برای دور کردن بز و گوسفند)
ئېخە: [ناو] يەخە؛ يېخە؛ بەرۆك. (يقه)

ئېخە و بەرك: [ناوت] يەخە و بەرۆك؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سرسینه لباس)
ئېخە و بەرۆك: [ناوت] يەخە و بەر سىنگ؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سینه)

ئىدارە جاتى: [ناو] كەسىك كە لە ئىدارەدا ئىش دەكات. (اداره اى)

ئىدارى: [ئاۋەلناو] فد: (۱) كارى ئىدارى، سەيارەى ئىدارى؛ كەسىك كە لە ئىدارەدا دەوام دەكات؛ (۲) پەيوەندىدار بە ئىدارەووە. (ادارى)

ئىدز: [ناو] نەخوشىنى لە كار كە وتنى ھېزى بەرگرى لە وىرووس و ھوورك كە دەبېتە ھۆى چاك نەبوونە ھۆى زام لە لەشدا. (ايدز)

ئىدزى: [ئاۋەلناو] كەسىك كە نەخوشىنى ئىدزى ھەيە. (ايدزى)

ئىدوون: [بەند ناو] ھەنووكە؛ ئەلەان؛ ئىستە؛ نەھۆ. (حالا)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ ئامرازى پەچاۋگىراو بۆ جېگۆپكى لە گەل ئامرازى پەك كە وتوودا.

(يدك)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ چارەوۆى زىادى بەدوای سوارەووە بۆ جېگۆپكى و ھىلاك نەبوونى ئەسپى ژىر پكىف. (يدك)

ئىدەن: ئەمەسە؛ ئەمەيە. (اين است)
+ ئىرادە: [ناو] ھىزى زال بەسەر دەرووندا. (اراده)

ئىرادە كردن: [چاۋگەت، ھىمەت كردن و لە خوېران؛ عەزم جەزم كردن بو كوردنى كارىك. (اراده كردن)

ئىرانى: [ناو + ئاۋەلناو] خەلكى ئىران؛ پەيوەندىدار بە ئىرانەووە. (ايرانى)
ئىرج: بە ھادار؛ بەنخ؛ (بارزش)
ئىردانە: [بەند] ئىرانە. (اينجا)

ئىردەك: [ناو] ئىدەك؛ يەدەك. (يدك)
ئىرش: [ناو] ھىرش؛ پەلامار. (حمله)
ئىرشت: [ناو] ھىرش؛ ھەلمەت. (يورش)
ئىرگا: [ناو] ئاگرگا؛ ھىرگا. (آتشگاه)

ئىرلەندى: [ناو + ئاۋەلناو] (۱) زبانى سەلتى. (۲) خەلكى ئىرلەند؛ پەيوەندىدار بە ئىرلەندەووە. (ايرلندى)

ئىرنگە: [بەند] ئەلەان؛ ئىستا. (حالا)
ئىروكووشن: [ناو، بك] ئاور كووزىن. (آتش خاموش كن)

ئىرەتى: [ئاۋەلناو] بېتىن؛ بېھىز؛ خۆنەگر. (بى استحکام)

ئىرەل: [ناو] (ئىرەلماسى)؛ لە تووركىيەووە ھاتوو، (يىر زەھوى + ئالما؛ سىو) يارەلماسى؛ سىوك؛ يەرلماسى؛ كارتۆل؛ كارتۆپى؛ پەتاتە؛ سىف زەمىنى؛ سىب زەمىنى؛ كارتىنە؛

هیره لماسی؛ کرتوپل؛ پوتیته؛ کارتینک؛
 کرتوفل؛ پتیته. (سیب زمینی)
 ئیره وان: ناوی پیتهختی ئهرمه نستان. (شهر
 ایروان)
 + ئیره یی: (۱) خه لکی ئیره. (اهل اینجا)
 (۲) [ناو، به ره می چاوگه] به خیلی؛ به غیلی؛
 به خیلی. (حسادت)
 ئیریس [ناو] سه روکی فه له کان. (رهبر
 عیسویها)
 ئیز [ناو] تد؛ فد؛ شوین؛ جیبا. (رد)
 ئیز: [جیناو] نه مه. (این)
 ئیزافه: [ناو] فد؛ نه م وشه یه فارسییه به لام
 زور باوه، زیاده کردن؛ زور کردن؛ زورتر له
 پیویست؛ لیباسی ئیزافی، نانی ئیزافی،
 عه لاوه؛ زیادی؛ ئیزافه له حقه که ی خووی
 ده تمه نم پیدا؛ زیاتر له ئه ندازه ی دیاری
 کراو: ئیزافه بار؛ دوو به ئیزافه ی سی ده کاته
 پینج. (اضافه)
 ئیزافه کار: [ناو] کاری زیاتر له ماوه ی دیاری
 کراو. (له ئیدارات باوه). (اضافه کار)
 ئیزافه کاری: [ناو] (۱) کارکردنی زیاتر له
 پاده ی دیاری کراو. (۲) پاره ییک که بابته ی
 ئیزافه کار وهرده گیریت. (اضافه کاری)
 ئیزافه کردن: [چاوگه، ت] خسته سهر؛
 زیاده کردن سهر؛ له ماتماتیکدا دوو ره قه م یا
 زیاتر کووم کردنه سهریه ک؛ عه لاوه کردن.
 (اضافه کردن)
 ئیزدان: یه زدان. (یزدان)
 ئیزدی: [ئاوه لئاو] په یره وی دینی ئیزدی؛
 ئیزه دی؛ یه زیدی به هه له و تراوه. (ایزدی)

ئیزدین سهری: [ناو] جوریک بووزوو. (نوعی
 بافته از پشم بز مرغز)
 ئیزگومکردن: [چاوگه، ت] شوین گومکردن.
 (رد گم کردن)
 ئیزگه: [ناو] شوینی ویستان؛ ئیزگه؛ ئیستگا؛
 ویستگه. (ایستگاه)
 ئیزمک: [ناو] بیرو؛ نه خوشینیکی پیستییه.
 (اگرما)
 ئیزن خواستن: داوای ئیجازه کردن؛ داوی
 ئیجازه ی پرویشن و خودا حافیزی کردن
 له کاتی دهرکهوتن له کوپیکدا. (اجازه گرفتن)
 ئیزن دان: [چاوگه، ت] ئیجازه دان؛ (ب)
 مه ره خه س کردن؛ ئیختیار پیدان. (اجازه
 دادن)
 ئیزه: [ناو] ئیزه؛ خودا. (خدا)
 ئیزه دی [ئاوه لئاو]: (۱) خودایی. (۲) سهر به
 دینی ئیزه دی که به هه له به یه زیدی
 به ناوبانگن؛ چونکا زور له پیش یه زید دا نه و
 ئائینه هه بووه. (ایزدی)
 ئیزهن: [جیناو] نه مه سه. (اینست)
 ئیزیره: [ناو + به ند] دوینی. (دیروز)
 ئیزینگ وان: [ناو] ئیزینگ فان؛ داربر و دار
 کوکه ره وه. (همه چوب جمع کن)
 ئیزهن: [ناو] چاچکه؛ بنیشت؛ به نووشت؛
 به نیشت. (سقر)
 ئیساکوونی: [به ند] ئیستا کوونی؛ نه ویستاکه.
 (الان)
 ئیساولا: [به ند] له ئیستا به ولاره؛ له مه و دووا.
 (منبعد)
 ئیسپات کردن: [چاوگه، ت] عد؛ فد؛ دهرخستن

و سه‌لماندنی پاستی و دروستی مه‌به‌ستی به
سه‌نهد و به‌لگه‌وه؛ چه‌سپاندن؛ سه‌لماندن؛
(بادلیل قبولاندن)

نیسپاگیتی: [ناو] ایتالیایی؛ فرد؛ اند؛ فد؛
خوراکی که له هه‌رشته فه‌رنگی دروست
دهی. (اسپاگتی)

نیسپانیائی: [ئاوه‌لئاو+ئاو] (۱) پیوه‌ندیدار
به نیسپانیاه. (۲) خه‌لکی نیسپانیا و
زمانیان. (اسپانیایی)

نیسپانیولی: [ئاوه‌لئاو+ئاو] نیسپانیایی؛ خه‌لک
و زبانی دانیشتوانی نیسپانیا. (اسپانیایی)

نیسپراتۆ: [ناو] زمانیکی ساکار که سالی
۱۹۱۷ (ز) له لایه‌ن (دوکتۆر زامینه‌وف) ی
له‌هیستاتییه‌وه دروست کرا، که له ساکارترین
وشه‌ی زمانگه‌لی دونیا پیک‌هاتووه. (اسپراتۆ)
نیسپیرم: [ناو] فرد؛ فد؛ تووی نیرینه که له‌گه‌ل
ئوول‌دا ده‌گوروی و له مند‌الداندا مند‌ال
(ئاوه‌لمه) دروست ده‌کات. (اسپرم)

نیسپیرماتۆزۆئید: [ناو] فرد؛ فد؛ تووی نیرینه؛
نیسپیرم. (اسپیرماتۆزۆئید)

نیست: [ناو] فد؛ (۱) فه‌رمان بو وێستان؛
پاوه‌سته. (ایست) (۲) له کار که‌وتن؛ وێستان؛
نیستی‌قه‌لبی: پراوێستانی دل. (ایستادن؛ از کار
افتادن)

نیستادیۆم: [ناو] اند؛ فد؛ سألون (هولی)
وهرزشی. (استادیوم)

نیستارت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ تد؛ (۱) (ب)
ده‌ست پیک. (۲) سلف (کلیل) ی هه‌لکردنی
هه‌ر جوړ مه‌کینه یان موټۆر و سه‌یاره؛ سویچ
لێدان. (۳) که‌ره‌سته‌ییک له سه‌یاره‌دا. (۴)

هیندلی (قه‌دیمی). (استارت)

نیستالاگیت: [ناو] فرد؛ فد؛ نه‌ستوونی
ئاویژان له میچی نه‌شکه‌وتدا له به‌ردی
نهرمی ئاهه‌کی که به هووی دلۆپه‌کردن
پیکدی. (استالاگیت)

نیستالاگیت: [ناو] فرد؛ فد؛ نه‌ستوونی
به‌ردی ئاهه‌کی (له‌قسل) که له دلۆپه‌ی ئاو
له ته‌ختی عهرزی نه‌شکه‌وت دا چیده‌بی.
(استالاگیت)

نیستامبولی: [ناو+ئاوه‌لئاو] (۱) خه‌لکی
نیستانبولی تورکیا. (۲) ده‌فری قورکیشان له
به‌تنایدا. (۳) پیوه‌ندیدار به نیستانبوله‌وه. (۴)
جوړیک هیره‌لماسی چکۆله و دریز و مه‌یله‌و
سپی ره‌نگ. (استانبولی)

نیستانبولی‌پلاو: [ناو] خوراکیک که به برنج و
ته‌ماته و قیمه‌ی گوشت وهیره‌لماسی چی-
ده‌ییت. (استانبولی پلو)

نیستاندارد: [ناو] اند؛ فد؛ (۱) دیاریکردنی
نموونه‌ی (سه‌نعات و هه‌رجوړ به‌ره‌م) که
له دونیا یان له کیشوه‌ریکدا به‌دی دی بو
په‌ژراندنی گشتی. (۲) مه‌تاعیک که له‌گه‌ل‌ئه‌و
نموونه‌دا یه‌ک بگریته‌وه. (۳) سازمان یان
مه‌رزینگی به‌ر پرسی ئه‌و کاره. (استاندارد)
نیستردار: [ناو] هیسه‌ره‌وان؛ خاوه‌ن هیستر.
(چاروادر)

نیستره‌گایله: [ناو] نیستری باب‌ئه‌سپ
(بالانی). (استری که مادرش الاغ باشد)

نیستگا: [ناو] فد؛ (۱) نیزگه؛ وێستگه. (۲) جیی
تایه‌تی وێستانی سه‌یاره و قه‌تار. (۳)
ساختمان‌ی فه‌نی بو‌گه‌یانندی هه‌ندی

خرمه‌ت. ئیستگای رادیو؛ ئیستگای کاره‌با.
 (۴) جیی ر‌اوه‌ستانی سپارده بو کاری
 تاییه‌ت. ئیستگای بازپرسی. (ایستگاه)
 ئیستوپ: فد؛ اند. له‌کوردستانی باشوور به
 تورمزی سه‌یاره ده‌لین (استوپ؛ ترمز)
 ئیستوپا: ناوی زیاره‌نگای بووداییه‌کانه که
 زیاتر له بیجمی نیوه‌گو چیده‌بی. (استوپا)
 ئیسته‌پل: [ناو] فد؛ ته‌ویله‌ی نه‌سپ و هیسر.
 (اصطبل)
 ئیسته‌نسیل: [ناو] اند؛ فد؛ جوریک‌کاغه‌ز.
 (استنسیل)
 ئیسته‌یو: دۆزینه‌وه. (پیدا کردن)
 ئیسته‌یو نه‌وه‌شی: [چاوگه‌ت] په‌یداکردنی
 چه‌شنی نه‌خو‌شی؛ شناسینی نه‌خو‌شی؛
 ناسینی چلونا‌یه‌تی نه‌خو‌شی. (تشخیص
 بیماری)
 ئیسته‌یه‌وه: [ناو، بک] په‌یدا‌که‌ر؛ دۆزه‌روه‌وه.
 (پیداکننده)
 ئیستیداد: [ناو] ئوتوکراسی؛ حکومه‌تی
 مله‌وپرانه و په‌چاو نه‌گرتنی ویستی خه‌لک و
 جه‌ماوه‌ر؛ دژی دیموکرات. (استبداد)
 ئیستیعاره: [ناو] عد؛ فد؛ ده‌سته‌واژه‌ی
 شیعریه. حاله‌تی دانانی وشه‌یی‌ک له
 په‌سته‌یی‌کدا که واتا و بو‌چوونیکی دیکه ده
 داته ده‌ست؛ ئیستیعاره‌ی نزیک وه‌ک؛ که‌وان
 و نه‌برو‌یان بال‌ا و سه‌ول؛ ئیستیعاره‌ی دوور
 وه‌ک؛ کچی به‌یانی و پو‌ژ؛ چاوم له‌ دیمه‌نی
 کچی به‌یانیه، «سواره‌ئیلخانی زاده».
 (استعاره)
 ئیستی‌قه‌لبی: [ناو] ر‌اوه‌ستانی دل. (ایست

قلبی)
 ئیستیلاح: [ناو] عد؛ فد؛ کو‌ژ؛ ده‌سته‌واژه؛ (۱)
 وشه‌یی‌ک یا په‌سته‌یی‌که که له‌ناو هه‌ر گروپ یا
 سینفیکی تاییه‌تدا واتاییکی تاییه‌تی هه‌یه؛
 وه‌ک ئیستیلاحی بازارپی، ئیستیلاحی
 پزیشکی، (اصطلاح) (۲) به‌ئیستیلاح توبه‌ی-
 کردوه. (به اصطلاح)
 ئیستیوار: [ناو] ق‌د؛ ده‌ره‌جه‌ی نیزامی ئیران؛
 بال‌آتر له‌گرووه‌یان. (استوار)
 ئیستیوایی: [ناوه‌ل‌ناو] فد؛ ته‌و سه‌رزه‌وینانه‌ی
 که نزیکی هیل‌ی ئیستیوان. (استوایی)
 ئیسه‌حالی خو‌ینی: [ناوت] زه‌حیری به‌خو‌ین و
 لیمان و زگ ئیشه‌وه؛ زه‌حیری باسیلی.
 (اسه‌ال خونی)
 ئیسه‌راحه‌ت: پ‌شوودان؛ ئیسه‌راحه‌ت؛ بی‌هن
 وه‌دان؛ ئاسووده‌یی. (استراحت)
 ئیسه‌رایلی: [ناو+ئاوه‌ل‌ناو] خه‌لکی ئیسه‌راییل؛
 پیوه‌ندیدار به‌ ئیسه‌رایله‌وه. (اسرائیلی)
 ئیسه‌فالت: [ناو] (۱) قیرتاو؛ به‌تیکه‌ل‌اوه‌ی قیر و
 زیخی داخ، پو‌شاندنی شه‌قام یان سه‌ریان. (۲)
 جاده‌یی‌ک که قیرتاو کرابی. (آسفالت)
 ئیسه‌فالتی داخ: ئیسه‌فالتی که تا ۱۶۰ ده‌ره‌جه‌ی
 سانتیگراد گهرم ده‌کریت. (آسفالت داخ)
 ئیسه‌فالتی سارد: ئیسه‌فالتی که به‌ گهرمای
 که‌م و زیخی گه‌وره‌تر چیده‌کریت. (آسفا
 لت‌سرد)
 ئیسه‌فالتی گهرم: ئیسه‌فالتی که تا
 ۱۰۰ ده‌ره‌جه‌ی سانتیگراد گهرم ده‌کریت.
 (آسفالت گرم)
 ئیسه‌فند: [ناو] مانگی ئاخری سالی هه‌تاوی.

ئیسفه نچ: [ناو] گیانله بهریکی گیا ئاسایه؛ بی بزوه و جولیه له زیر ئاوی دهریادا دهزی و لاشه دهیته کوگایکی گهوره له جنسی وهک بهردی نهرم که جوړاوچوره و ئاهه کی و سیلیسی و شاخی ههیه و له بهرده پاشوره دهکا. (اسفنج)

ئیسفه هان: (۱) شاریکی ئیران. (شهر اصفهان) (۲) ئیسفه هان یا بهیاتی ئیسفه هان؛ مهقامیکی موسیقیه که هندی له پشوپرانی موسیقا ده لاین له مهقامی شووردایه و هه ندیکیش بیان وایه سهربه خویه. (مقام اصفهان)

ئیسقانی: [ئاوه ئناو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسقانهوه؛ وهک: ئازاره باریکهی ئیسقانی. (۲) له جنسی ئیسقان. (استخوانی)

ئیسقانی کهشکهک: [ناوت] ئیسقانی کاسه ی ئهژنو؛ ئیسقانی سهزرانی؛ کهشک ئهژنو؛ (کشک زانو)

ئیسقای: [ئاوه ئناو] کهسیک که نه خویشینی ئیسقای ههبی. (استقای)

ئیسکاتیف: [ناو] جوړیک روئی گیاییه له گهل روئی بهزره کدا تیکه لای ده کهن بو زووتر وشک بوونه وهی پهنگی نیگار کیشی. (اسکاتیف)

ئیسکاج: [ئاوه ئناو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسکاتله ندهوه؛ (۲) جوړیک چه سپ. (۳) جوړیک قاپ و قاچاخ شور. (اسکاج)

ئیسکاندیناوی: [ناو] بریتیه له ولاته کانی سوئید و نورویژ و دانیمارک و ئیسله ند و

ئیسکله: [ناو] (۱) سه کو و شه پۆل شکین و بار ئه نداز له پهراوی دهریادا. (۲) لهنگه رگای پاپور. (اسکله)

ئیسکووتک: [ناو] هه نیسک. (حالت شبیه سسکه بعد از گریه)

ئیسکو دو: [ناو] یه که ی پاره ی مهمله که تی پورته قال. (واحد پول پرتغال)

ئیسکووک: [ناو] که وچی داری کلک دریز. (قاشق چوبی دراز)

ئیسکه یت: فد؛ اند: [ناو] که وشیکی چه رخدار یا ساف بو روشتن یان خلیسکان به سهر ئیسفالت یا سهر سه هول یان به سهر زهوی سافدا. (اسکیت)

ئیسکه یتی سه رسه هول: پاتیناز؛ خلیسکین له سه رسه هول به له پی کردنی کهوشی تاییه ت. (پاتیناز)

ئیسکی: [ناو] (۱) وهرزشی خلیسکین و روشتن به سهر به فردا به کهوشی تاییه ت، که له تخته ی دریز و باریک چیده ییت. (۲) ناوی ئهو کایه وهرزشیه. (اسکی)

ئیسکی باز: [ناو] کهسیک که ئیسکی ده کات. (اسکی باز)

ئیسکی سه رتاو: جوړیک ئیسکی، به ده ست گرتن به تهنافی دوا قایقه وه و به کهوشی پانی تاییه ته وه به سهر ئاودا خلیسکان. (اسکی روی آب)

ئیسکیمو: [ناو] فد: (۱) قه ومیکی دانیش تووی باکوری کانادا و ئالاسکا و گروئینلند و خور هه لاتی سبیری. (۲) هه ریه ک له ئه ندامانی

ئەو قەومە؛ (۳) چەشنى بەستەنى. (اسكىمۇ)
ئىسلّاخ: [ناو] لە ئارەبىيەو هاتوو و لە
كوردیشدا جى كەوتوو: (۱) بەرھەمى راست
كردنەوھى چەوتى يا ھەلە: ھەك: ئىسلّاخى
نووسراو. (۲) كارىك كەدەيىتە چاك تر بوونى
حالەتى ھەر شت ھەك ئىسلّاخى نىژادى
حەيوانات. (۳) كارى سەر و پىش پىكوپىك
كردن يا تاشين يا كورت كردنەوھى سەر.
(اصلاح)

ئىسلّاخى سەر: قرتاندن و پىكوپىك كردنى
قزەسەر. (اصلاح سەر)

ئىسلّاو: [ناو] چەند دەستە لە زبەنگەلى ھيىند و
ئوروپايى ھەك زبەنى ئوكراينى، رووسى،
سىرب، كوروات، ئوسلەواكى، چىك،
ئوسلونى، لەھىستانى و نىژادى جەماوھرى
ئەو ولاتانە و بولغارستان و مولداوى. (اسلاو)
ئىسلاید: [ناو] وىنە لە سەرفىلم بو نیشانندان
بە پىزىكتوپ. (اسلايد)

ئىسماعىلىيە: [ناو] تىرەيىك لە مەزھەبى
شىعە، كە ئىسماعىلى كوپى ئىمام جەعفەر بە
ئىمامى ئاخىر دەزانن. (اسماعىلىيە)

ئىسم لەسەر كەسى دانان: لە قەب لە
سەر كەسىك دانان ھەك: فاتى گاخور و
مەجىد سەرەگا. (اسم روى كسى گداشتن)

ئىسم و پەسم: [ناوت] قە: ناوبانگ: شۆرەت:
ناودارى. (اسم و رسم)

ئىسم و پەسمدار: [ئاو] بە ناوبانگ:
مەشھور: ناو دەر كردو: بە ناو و دەنگ.
(اسم و رسم دار)

ئىسمەن: [بەند] (۱) لە پرووى ناوھە: ئىسمەن

دەيناسم خويم نەديوھ. (۲) بەقسە: لە
روالەتدا: ئىسمەن نوكرىيەتى: بە زاھىر، لە
روالەتدا نوكرىيەتى. (اسما)

ئىسمى شەو: [ناو] دركاندى پەمى شەو بو
ھاتوچو و ەلامەتى خويى بوون: بە تايىت
لە ەسكەرىدا. (اسم شب) ئىسمى فامىل: قە:
شۆرەت: ناوى گەورە (شەھرت)

ئىسنومبىل: اند: قە: [ناو] ماشىنى بە فرمالىنى
جادە و شەقام: سەيارەى سەر بەفر:
(اسنومبىل)

ئىسوئى: [ناو] ئىسيوھت: ئالەت. (فلل سياه)
ئىسو: بانەگر: پەنابا. (پناھگاہى كە از باد در
امان باشد)

ئىسە: [بەند] ئىستە: ئىستا. (حالا)
ئىسەرەم: [بەند] تە ئىستەرەم: دەمە وىت:
دەبى: وشەى پى داگرتن: حەتمەن و
پىويست: لە ئىستەرەمى تور كپىيەو ھاتووھ
بەواتاى: دەخوام. (بايد)

ئىسەنى: [بەند] ئىستاكە. (هم اکنون)
ئىشارە: [ناو] قە: ھيما و ئاشىرە تەكرەن بە
دەس و چاو يا ھەر شتى تر: بە نووسىن يا
قسەى ناراستەوخو، سووكە ئامازە پىكردن.
(اشارە)

ئىشارەت: [ناو] ھيما: ئامازە: ئاشىرەت: (دەمى)
تو نەينى شەو لە نيو دەم، خودا بىر پىت
ئىشارەت بە چەم. (اشارت)

ئىشارەت كردن: [چاوگەت] ھيما و ئامازە
تىگەياندن: بە قامك نیشانندان و ئامازە
كردن: سووكە ناوبردى لە قسە يا نامەدا.
(اشارە كردن)

ئیشازراف: [ناو] ئازارەباریکە؛ سیل (سل)
 + ئیشان: (۱) جیناو ئەوان. (ئەها) (۲) ژان؛
 گل؛ ژان کردن. (دردکشیدن)
 ئیشاندن: [چاوەگەت] وە ئیش هینان؛ وە ژان-
 هینان. (بە درد آوردن)
 ئیش بە دەست: [ئاو] ئاوە دەست؛
 کەسیک کە لە سەر کاریکە. (کار بە دست)
 ئیشپیل: فرد؛ فەد [ناو] خشیپل؛ تەلیکی دوو
 توکراو کە دووای بەستنی پیچ و مۆرە ی
 (تایبەتی کوندار) لەو کونە ی پۆدە کەن بو
 ئەوێ شل نە بیته وە پەرچی دەدەنە وە؛ لە
 کوردەواریدا بوو بە خشیپل. (اشپیل)
 ئیشپیل: فەد؛ [ناو] گەرای ناوسکی ماسی.
 (اشپل)
 ئیشتیاکردن: [چاوەگەت] ئارەزوو کردن؛ دل-
 پیو بوون. (اشتها کردن)
 ئیشتیاکو پیربوونە وە؛ لە ئیشتیاکە و تن؛
 بە سەرچوونی مەیلی خواردن. (اشتها کور
 شدن)
 ئیشتیالی بوون: [چاوەگەت] دل بە خۆراک یان
 شتیکی وەبوون؛ تامە زرویی؛ مەیل لیبوون.
 (اشتها داشتن)
 ئیشتیانە بردن: [چاوەگەت] (ب) تیر خواردن و
 دل نە بردن؛ ئارەزووی خواردنیک چوونە
 بەس؛ هەز بە خواردنیک نە کردن.
 (میل نداشتن)
 ئیشتیاهە لسان: [چاوەگەت] پەیدا بوونی
 مەیل و هەوێس بو خواردنی خۆراکیک یان
 کردنی کاریک. (هوس کردن)
 ئیشتیها: [ناو] ئیشتیا. (اشتها)

ئیشدار: [ئاو] ئاوە لێناو؛ ژان دار؛ ساحیب ئیش. (درد
 دار)
 ئیشدار: [ئاو] ئاوە لێناو کەسیک کە دارای کاریکە؛
 شوێلدار. (دارای کار)
 ئیشکاو هاتن: بڕانە وە ی ئاو. (ب) هەر شت کە
 دووایی بی. (قطع شدن)
 + ئیشک کردن: [چاوەگەت] (۱) وشک کردن؛
 ئاو لێچنین. (۲) پێگای ئاو بڕین. (۳) کانپیه کە
 ئیشکی کردووە؛ ئاوی لێناییت؛ تەواو بوونی
 ئاوی کانێ. (خشک کردن)
 ئیشک و بڕینگ: [ئاو] ئاوە لێناو [وشک و بڕینگ؛ هیچ
 تەپایی تێدا نەبوون. (خشک خشک)
 ئیشکە بەند: وشکە سەرما. (سرمای سخت
 بدون برف و باران)
 ئیشکە پەر: [ناو] ئارەحەت بوونی بی-
 نزیکایەتی ژن و مێردی؛ زیاتر بو حەییوانات
 بە کار دەبریت. (انزال بی جماع)
 ئیشکە جاو: [ناو] ئیشکە جوو؛ نانی وشکی
 خواردن؛ نانی بی پیخوڕ خواردن. (نان خالی
 خوردن)
 ئیشکە چن: [ناو] دیواری بەردی بی مەلات و
 قوڕ؛ دیواری بە بەردەهە لچنراو. (دیوار سنگی
 بدون ملات)
 ئیشکە شیو: [ناو] ئیشکە شوڕ؛ (ب)
 هەلگە پاندە وە ی لیباس بە دیوی تازە تریدا.
 (برگرداندن لباس بر رویه تازه تر)
 ئیشکە مەلە: [ناو] (ب) حمام چوونی بە لەش
 پاکێ. (حمام بدون جماع)
 + ئیشک هەلاتن: [چاوەگەت] پەق بوونە وە لە
 سەرما وشک هەلاتن. (از سرما یخ بستن)

+ نیشکیل: [ناو] (۱) دهسه لات؛ حوکم؛ فرمان. (حکم) (۲) به دهست و پا به ستنه وهی و لآخی به رزه و هر چوارپی دیکه. (دست و پا بستن اسب و استر)

نیشکیل کردن: [چاوه، ت] ده سته بند و پابه ندرکونی و لآخی به رزه (پابند و دستبند زدن چهارپایان)

نیش لیّه تان: کار له دهس هاتن. (توانائی کار)
نیش لیّه اتوو: [ئاوه لئاو] کار لیّه اتوو؛ که سیک که توانایی کردنی کاری هه یه؛ (ب) کارزان؛ پسپور؛ کار ئاز مووده؛ سه رده رچوو. (کار آمد)
نیشن: ده لئن؛ ئووشن؛ ده بیژن؛ ئیژن. (می گویند)

ئیشوو: [ناو] هیشو؛ بۆل. (خوشه)
ئیشه ف: [ناو] به ند] نهوشو؛ نه مشه؛ نه مشو؛ نیمشه. (امشب)

ئیشی: ئووشی؛ ده لئی؛ ئیژی. (میگویی)
ئیتیداییه: له کوردستانی باشوور به واتای (ئاساییه) به کار ده بریت. (عادی)
ئیعدامی: فد: (۱) [ئاوه لئاو] ئیعدام کراو. (۲) مه حکووم بووه به ئیعدام و چاوه پئی به- رپوه چوونی حوکمه. (۳) (ب) زور بوی هه یه مه حکووم به ئیعدام بکریت. (اعدامی)
ئیف ئیف: [ناو] که ره سته ی دهر که که ره وهی کاره بایی. (آیفون)

ئیفاده فروشتن: به خو نازین و ده عیه و دهمار به خه لک نیشاندان؛ لووت به رزی نوواندن. (افاده فروختن)

ئیفاهه: [ناو] فایده؛ موف؛ حاله تی چاکتر کردنه وه؛ دهرمانه که ئیفاهه ی نییه؛ و اتا

که لکی نییه. (افاقه)

ئیفاهه کردن: [چاوه، ت] به له شت و موف بوون؛ به که لک بوون؛ به هه رده دان. (افاقه کردن)

ئیفه: [ناو] (۱) زایه بووگ؛ ئیفه لیډمر کردن: دهر هاویشتنی خوش و خال؛ (۲) که مکردنی- کیشی دانه ویله له ههماردا به هو ی وشک بوونه وه؛ (۳) خوش و ناراستی و درو له گیرانه وهی باسیکدا، قسه کانی گشتی وانیه ئیفی زوره. (۳) سووکی و که سری شان؛ (ئه و) کاره بو تو ئیفی هه یه) (افت)

+ ئیفه تیار: له قه می عه بدولا خانی ناهید، نووسهر و ئوستادی تار و نیگار کیشی کورد که بو ئه وه لئن جار له سالی ۱۲۹۲ هه) تار ی- شیرازی هینایه کوردستان (گوندی سلیمان کهندی له ناوچه ی سه قز). (لقب استاد عبدالله ناهید)

ئیفدار: دوز مندار؛ غه نیمدار. (دشمن دار)
ئیفنو ته: [ئاوه لئاو] ساغ و سه لیم؛ له ش ساغ. (تندرست)

ئیفهر: [ناو] وانیک؛ هین؛ شت. (چیز)
ئیفدانه وه: (۱) سه ر ریژی نه ستیر؛ حیق کردنه وه. (سرریز استخر) (۲) (ب) جه ماوه ریکی زور که له جیگاییکه وه دهر که ون. (یکباره جمعیت زیاد بر اه افتادن)
(۳) هه لهینانه وهی خوراک. (استفراغ)
ئیکبیر: [ئاوه لئاو] هاویر؛ یه ک هه لو یست. (همفکر)

ئیکران: فد: (۱) که کران. (۲) [ناو] په رده ی سپی سینه ماکان که و ینه ی فیلمان ده

کهوټه سر؛ (ب) نیشاندانی فیلم له سینه
ماکان؛ هیشتافیلمه کهمان ئیکران نه بووه.
(اکران)

ئیکس: [ناو] (۱) ناوی پیتیکی ته لفو بیی
فهراڼسه و ټینگلیزی. (ایکس) (۲) (ب) نهو
پيته دروشمی بهر پیوار و نادیاره؛ تیشکی
ئیکس: تیشکی نادیار. (مجهول)

ئیکو: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ناویژه و زایه لهی
ده نگ (۲) < نهو تو؛ شایانی باس. (اکو؛ قابل؛
مهم)

ئیکی: [ناو] به کیه تی؛ به کیتی. (اتحاد)

+ ئیگره: [بهند] نه گره؛ ئیره. (اینجا)

ئیکروز: اند؛ فرد؛ فد؛ تد؛ [ناو] بوپی جیی
دهرچوونی دوو که لی سه یاره؛ جیی دهرچوونی
دوو که لی مو توپ. (اکروز)

ئیکلوو: [ناو] سییه یا مالی له بهر چیکراوی
ئیسکیموکانی ئالاسکا. (ایگلو)

ئیکو: فد؛ فرد؛ [ناو] (۱) کانگای نهوتی ژیر
زهوی. (۲) پهه نندی ناوه رووی پیساوی شار.
(اکو)

ئیکه: (۱) نه مدانه؛ ئی گله. (این یکی) (۲)
ئیستا. (حالا)

ئیل: نه ملا. (این طرف)

ئیلغا: [ناو] ناوی له وهه گهیی که له ماردین.
(نام علفچریست در ماردین)

ئیلامی: [ناو] [ناو] (۱) په یوه ندیدار به
ئیلامه وه. (۲) خه لکی ئیلام (شاریکه له ئیران).
(۳) خهت و زمانی قهومی که ونارای ئیلام.
(ایلامی)

ئیلوئولا: [جینا] نه ملاوئه و لا (اینطرف و

آنطرف)

ئیلاهه: ناوی په کی له خوداکانی میوینه له
نائینه که ونارا کاند. (الاهه)

ئیلاهی: عد؛ فد؛ خودای من؛ خودایا؛ یاخودا؛
(الاهی)

ئیلچی: تد؛ فد؛ [ناو] (۱) سه فیر؛ بالويز. (۲)
دهسته ی خوازینیکه ر. (ایلچی)

ئیلخان: تد؛ فد؛ (۱) سه روک عیل. (۲) له تایفه
و هوژی ئیلخانانی مه غوول. (۳) خاتوونی
عیل؛ خانمی عیل. (ایلخان)

ئیلخی: [ناو] (۱) په وهه سپ. (۲) جیگای
پاگرتی ته سپ. (۳) (ب) بیسه روبه ر و بی
ته ده ب له هه لسو که و تدا. (ایلخی)

ئیلدرم بیلدرم: تد؛ فد؛ [ناو] بهه هه په شه و
گو په شه وه قسه کردن؛ هارت و پورت. (الدرم
بلدرم)

ئیلغار: تد؛ فد؛ [ناو] پرویشن به پکیف کوت
پرو به دوژمن له شهردا و کوشتن و برین و
تالان و برپ. (ایلغار)

ئیلیم: [ناو] (۱) هیلیم؛ چه سپی دارتاشی.
(سریشم) (۲) چیاپی که که بو کوردان پیز داره
له جزیر و بوتان. (کوهی است که برای
کردها مقدس است)

ئیلمه: [ناو] هیلمه؛ گرپی فه رش. (گره فرش)
ئیلنج: [ناو] هیلنج؛ دل به په کاهاتن؛
حاله تی پشانه وه. (دل آشوب شدن)
ئیلوک: [ناو] هه لو. (عقاب)

ئیلهقه: [ناو] تاموور؛ نارهق؛ ثاقيله؛ باسکیش؛
ئیره قه. (چوب دراز خیش)
ئیلیان: [ناو] هیلانه. (آشیانه)

چهند وشه ییانی که له گووار و بلاقوکه کاند
 بهرچاو ده کهون یان له په یقیندا به کارده برین،
 نه گهرچی کوردی نین، به لام به پیو یستم
 زانی چهند لایه پریان بوته رخا بکه م
 ئابار: [ناو] تیزاو سولفیتی قورقوشم؛ تاواوه ی
 تیزاو سولفوریک و قورقوشم. (سولفیت
 سرب)
 ئابازوور؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] سه ریوشی بو که م
 (مولایم) کردنی نووری چرا؛ به تاییه ت شوقی
 گولویی کاره با. (آبازور)
 ئاب نه بات؛ ئاو نه بات؛ [ناو] ت؛ فد؛ جوړیک -
 شیرینی. (آب نبات)
 ئابوتاب؛ [ناو] ت؛ فد؛ پازاندنه وه له
 قسه گیرانه وه دا، لق و پوپ زیاد کردن
 له گیرانه وه قسه یی کدا. (آب و تاب)
 ئابی: [ناو] فد؛ (ف. گیو)؛ (۱) په نگی ئاسمانی.
 (آبی آسمانی) (۲) [ئاوه لئاو] ئاوی؛ هه ر
 شتی که په یوه ندی به ئاوه وه بی؛ حیوانی -
 ئاوی؛ زه وی ئاوی؛ ئاوه ژی. (آبی)
 ئابیایی: [ناو] ت؛ فد؛ (۱) کاری دوزینه وه ی
 ئاو له ژیر عه رز. (ردیایی آب زیر زمینی) (۲)
 کاری قومار بازیک که بانکی پرېووه و هه ر
 کایه به رده وام ده کا. (کارقمار بازی که بانکش
 پر شده و ادامه می دهد. آبیایی)
 ئاپارات؛ روسد؛ فد؛ تد؛ [ناو] (۱) ئامرازی
 نیشان دانی فیلمی سینه مایی. (۲) ئامرازی
 گهرم کردن و په نچه رگرتنی تیوپی ته گهری

سه یاره. (آپارات)
 ئاپاراتچی؛ تد؛ فد؛ [ناو] که سی که له سه ر
 ئامیری ئاپارات کارده کا. (آپاراتچی)
 ئاپارتمان؛ فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛ شوقة؛ بینای
 چهند قاتی بی چه سار زیاتر هه رقات
 ملکی که سی ک بیت؛ یا سه ربه خوبیت.
 (ساختمان چند طبقه مستقل)
 ئاپارتمان سازی؛ [ناو] کار و په وتی دروست -
 کردنی ئاپارتمان. (آپارتمان سازی)
 ئاپارتمان نشینی؛ فد؛ [ناو] نیشته جی بوون و
 ژیان له ئاپارتماندا. (آپارتمان نشینی)
 ئاپارتاید؛ فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] جیاوازی نیژادی؛
 په گه ز په ره ستی. (آپارتاید)
 ئاتو؛ [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ (۱) به لگی
 سه رکه وتوو له قوماردا. (۲) هو ی په لپو
 به هانه. (آتو)
 ئاته ش؛ [ناو] فد؛ ئاور؛ ئاگر. (آتش)
 ئاته شبار؛ [ناو] ت؛ فد؛ (۱) گورھانی توپخانه
 که سی ده سته ی ۲۷ که سی به له ئه رته ش
 (سوفا دا. واحد توپخانه) (۲) یه که ی توپی
 شه ر؛ مه تره لو س. (توپ)
 + ئاته شپاره؛ [ناو] ت؛ و [ئاوه لئاو] ت؛ فد؛
 ئاورپاره؛ سکلی ئاور (ب) زبر و زرینگ؛ زیت و
 وریا؛ هارو هاج؛ نه سه ره وت؛ کار له ده س هاتوو.
 (آتش پاره)
 ئاته شپه ره ست؛ [ناو] بک؛ فد؛ ئاور په رست؛ (ب)
 گا ور، زه رده شتی. (آتش پرست)

ئاتەش چەرخان: [ناو،ت] ئاتەشگەردان،
 تاو لەمە. (آتەش گردان)
 ئاتەش دان: [ناو،ت] فد: جیی ئاور؛ کوچک ئاور؛
 کوانوو؛ مەنقەل؛ ئاوردان؛ کوانگ؛ کوورە؛
 کووری؛ مەنقەل؛ وەجاخ؛ ئوجاق. (آتەش دان؛
 آتەش زدن)
 ئاتەش کیش: [ناو،ت] خاک ئەنداز؛ خاکەندازی
 بچووک کە دەمە کە ی کەم ی نوشتاوە تەووە
 بو نزیك کردنەووە ی سکل لە کوورەدا؛
 خاکەناز. (آتەش کش)
 ئاتەشگەردان: [ناو،ت] فد: تاو لەمە. (آتەش
 گردان)
 ئاتەشگیر: فد: (تاو لەناو،ت) [۱] شتیک کە زوو
 ئاور بگری. (مواد محترقه) (۲) [ناوی تیکە-
 لاو] مقاش. (منقاش)
 ئاتەشی مەزاج: [تاو لەناو،ت] فد: (ب) حالەتی
 کە سیک کە زوو تورە دەبیت. (آتشی مزاج)
 ئاداب: [ناو] عد، فد: (۱) زووخواو؛ کیم.
 (خونابه) (۲) کو ی ئەدەب؛ ئاداو؛ پەسم گەل؛
 داب و نەریت؛ کو ی یاسا و پ ی و پەسم و
 نەریت؛ داب. (آداب)
 ئاداب زانین: [چاوگە،ت] ئاگابوون لە چۆنیەتی
 پەسم و یاسا و داب و نەریت. (آداب دانی)
 ئادابی موعاشیرەت: عد؛ فد: پەسم گەلی
 هەلس وکەوت، داب و نەریت و یاساگەلی باو
 لە کۆمەڵدا. (آداب معاشرت)
 ئادمیرال: فد: عد: [ناو] دەرهجە ی ژێنرالی
 هیزی دەریایی. (درجه نظامی نیروی دریایی)
 ئادەم کوژ: [تاو لەناو] (ف مشه) مرووف کوژ،
 قاتل. (قاتل)

ئادینه: عد، فد: [ناو] هەینی؛ جومعه. (جمعه)
 ئارام بەخش: [تاو لەناو] فد: (۱) داسراکین؛
 هیدیکەر؛ سوکنایدەر؛ دامرکین؛ هیورکەر؛
 سەرەوینەر. (۲ب) [ناوی تیکە لاو] دەرمانی
 ئیش بەر. (آرام بخش)
 ئارام پەز: [ناو،ت] فد: مەنجەلی (کارەبایی)
 کە زور بە شینەیی (بە تینی کەم) چیشت
 دەکولینی. (آرام پز)
 ئارامش: [ناو] فد: (۱) هیمنایه تی و نەبوونی
 زەنازەنا و شەپ و شوپ. (۲) سوکنایی؛ هیمنی.
 (آرامش)
 ئارامگا: [ناو،ت] فد: (۱) گومەز و بارەگای
 سەرگۆپ. (گنبد) (۲) گلکۆ، قەبر؛ گۆپ؛ مەزار.
 (قبر) (۳) جیی حەسانەووە. (جای آرام گرفتن)
 ئارامگای سەربازی ون: فد: ئارامگای
 سەربازی نەناسراو؛ مەزاریک کە بو پز گرتن
 و بە یادی تەواوی شەهیدانی شەپک
 دروست دەکری. گۆپی سەربازی ون.
 (آرامگاه سرباز گمنام)
 ئارایشگەر: [ناو،بک] فد: شانەکار؛ خەملین؛
 جوانکەر. (آرایشگر)
 ئارایشگەری: فد: [بەرەهەمی چاوگە] کاری
 ئارایشگەر؛ شانەکاری. (آرایشگری)
 ئارایشی جەنگی: فد: دابەشکردن و
 جیگیرکردن و چینی هیژەکان لە مەیدانی
 شەپدا. (آرایش جنگی)
 ئارایی: [پاشگر] پازینەری؛ وەک: سفەرئارایی؛
 سەفحەئارایی؛ مەجلیس ئارایی. (پیسواژه؛
 آرای)
 ئارتیست: فرد؛ اند: [ناو] شانۆکار؛

کایه کهری سینهما و شانۆ؛ ئه کتهر. (آرتیست)
ئارتیست بازی: فهد؛ فرد [ناو] کاری
سه یروسه مه پره کردن بو خووناندن. (آرتیست
بازی)

ٲاسيستان: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (١) دوواى
توواو كردنى زانستگى پزىشكى كار كردن و
فَيرَ بوون به كردهوه له بهره‌دهستى ئوستاد
دا. (٢) ومردهست؛ بهره‌دهست؛ كومه‌ك؛
ياريده‌ده‌ره. (آسيستان)

ناشووبنا نهوه: [چاگه، ت] کيشه
هه لایساندن، شه دروستکردن، ناژوه
به ریا کردن. آشوب بپا کردن

ناشوفته: [ناوه لئاو] (وشه فارسیه به لام زور
له سر زمانانه) ناشفته: شیواو؛ شله ژاو؛ تیک-
چوو؛ ئالوز؛ شیویاک؛ هه لشیواو. (آشفته)
ناشوفته بازار: [ناو] کهس له کهس؛ شیواو؛ شلوق
و بلوق. (آشفته بازار)

ناشوفته حال: [ناوه لئاو] فد: حال شیواو؛ شپزه
و شله ژاو؛ په شیو حال. (آشفته حال)

ناشوفته خه یال: [ناوه لئاو] فد: فکر شله ژاو؛
فکر په ریشان؛ خه یال بللو. (آشفته خیال)
ناشوفته دل: [ناوه لئاو] فد: دل نیگه ران؛ دل-
په شیو؛ دل په ریشان. (آشفته دل)

ناشوفته یی: [ناو] شیرزه یی؛ بی سهر و بهری؛
شیواوی؛ په ریشانی. (آشفته گی)

ناشیان: [ناو] فد: له مهموزیندا هاتوو؛
ناشیانه؛ هیلانه؛ هیلوون. (آشیانه)

ناشی پرشته: [ناو، ت] ناشی هه رشته؛ ناشیک که
به دانه ویله و سهوزی و هه رشته فه پهنگی
چی دهییت و کهشکی ساواراو له گهل نه عنا
داخی به سهردا ده کهن. (آش رشته)

ناشی شوله قه له مکار: [ناو] (۱) ناشی
شله قه له مکار. (۲) (ب) شوبهاندن به کاری
ئالوز و تیکهل پیکهل؛ هه شتی دهره هم و
به ره هم. (کار شلوع بلوغ)

(۳) ناوی چیشتیکی تراوه به هه رشته
فه پهنگی و دانه ویله و سهوزی چی دهییت.
(آش شله قلم کار)

نافتابروو: فد: [ناوه لئاو] وه تاغی پروو به پروژ؛

جیگاییک که تاو بیگریت. (آفتابگیر)

+ ناftامات: روس د. فد. [ناو] (۱) جوریک
موسه لسه لی خودکار. (ئه سله حه ی خودکار)
(۲) ناوی که ره سته ی خودکار کردنی کاره بای
سه یاره. (وسيله)

خودکار کردن برق ماشین. آftامات)
ناftاو: [ناو] خور؛ پروژ؛ هه تاft؛ هه تاو ناوه
بوژنان؛ له (ناftاب) ی فارسی وه رگیراوه.
(آftاب)

ناftاو په: [ناو، ت] پروژ په؛ (غروب)
ناftاوی: [ناوه لئاو] (۱) پروژی بی هه ور؛ خوره-
تاو. (آftابی) (۲) ناشکرا؛ ناftاوی بیوون؛ خو
دهر خستن؛ دهر که وتن. (واضح)

ناftه: فد، عد: [ناو] (۱) به لای؛ وهی؛
نه خوشی. (۲) میمل. (آفت)

ناftه تی ئاسمانی: فد: به لای ئاسمانی؛ وه ک:
بیوومه له رزه؛ قه که وتنه نیو مالت
وشکه سالی. (آفت آسمانی)

ناftه تی روخ: فد: میملی روخ، به لای گیان.
(آفت روح)

ناftه تی عه نبار: ئه و جان هه وهرانه ن که شتی
عه نبار کراو له بهین دهبه ن وه ک؛ مشک؛ کرم؛
سپی؛ موریانه. (آفت انبار)

ناftه تی گهنم: وه ک؛ هه وبردن؛ سن؛ ژهنگ؛
بیبارانی بو دیم؛ سپیی گهنم؛ کوئه؛ ئه و
شتانه که گهنم له بهین دهبه ن. (آفت گندم)

ناftه تی گیایی: فد: میملی گیایی؛ به لای له
بهین بردنی باغ و زهرحات وه ک؛ سن؛
کوئه؛ ژهنگ؛ کرم؛ بزار. (آفت گیاهی)

ناftیش: فرد؛ فد: [ناو] تیتیلایه بو هه لواسین

و ناگاداری؛ زیاتر به وینه‌وه؛ دهسته‌واژه‌ی
سینه‌مای (ته‌کته‌ری‌حازر به‌کار و ناماده بو
فیلم به‌رداری. (آفیش)

ناکاردنونی: [ناوه‌لناو] فد: حاله‌تی شتی که
وه‌ک گه‌په‌مه‌شکه دریژ و کورت بیته‌وه.
(اکاردنونی)

ناکادیمی: [ناو] فرد: فد: جیگای فی‌ربوونی
فن یا زانستی به‌کرده‌وه و خویندن، له
ناوی باخی وهرگیراوه له یونان که
ئه‌فلاتون دهرسی (وانه‌ی فلسفه‌ی تیدا
گوته‌وه‌ته‌وه؛ کوپی زانیاری؛ نه‌نجومه‌نی
عیلی. (اکادمی)

ناکادیمیک: [ئاوه‌لناو] فرد: فد: اند:
زانستگای؛ (ب) خویندنی زانستگای.
(تحصیل دانشگاهی)

+ ئاکتور: فرد: اند: فد: [ناو] کایه‌کهری پیاو له
شانو و فیلمی سینه‌مایدا. (اکتور)

ئاکتورپس: [ناو] زنی شانوگهر؛ ته‌کته‌ری
ژن. (زن بازیگر)

ئاکتیف: اند: فد: پرکار؛ له‌کار؛ به‌کار؛ کارا؛
له‌حه‌ره‌که‌تدا. (فعال)

ئاکسان: فد: اند: فر: لیدانی نو‌تیکی تاییه‌ت
له‌ناکاو و پی‌داگری له‌سه‌ر شه‌و نو‌ته‌له
ئور کیستردا. (اکسان)

ئاکواریوم: فرد: فد: اند: ده‌فری شووشه‌بو
پاگرتی جان‌وه‌ری ئاوه‌زی. (اکواریوم)

ئاکور: اند: فرد: فد: [ناو] چهند نو‌تی موسیقایی
هاو فریکانس که پیکه‌وه لی‌درین. (اکورد)

ئاکولاد: فرد: فد: [ناو] وه‌ک دوو شه‌بروی
په‌یوه‌سی به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک که چهند په‌رانتیز

ده‌گریته‌به‌ر و جیایان ده‌کاته‌وه؛ بو‌جیا
کردنه‌وه‌ی وشه‌گهل و په‌سته‌گهل به‌کار
دیت، وه‌ک: {} (اکولاد)

ئاگراندیسمان: فد: فرد: اند: [ناو] (۱) گه‌وره
کردنه‌وه‌ی وینه. (۲) کاری گه‌وره کردنه‌وه‌ی
وینه. (۳) (ب) گه‌وره نیشان دانی پرووداویک
له‌گیراندنه‌وه‌دا. (۴) که‌ره‌سته‌ی گه‌وره
کردنه‌وه‌ی وینه. (اگراندیسمان)

ئاگنوستیسیسم: فد: اند: [ناو] مه‌کته‌بی
نه‌زانین گهری. (اگنوستیسیزم)

+ ئالایش: فد: [ناو] ئالایش؛ ئالوده‌یی؛ خوو
وخده‌ی ناپه‌سه‌ند؛ خه‌وش؛ تیکه‌لاوی.
(آلایش)

ئالترناتیف: [ئاوه‌لناو] اند، فرد: فد: جی‌نشین؛
عه‌وه؛ یاگه‌گر؛ جیگر؛ په‌سندکراو و به‌رگه‌م
کراو بو‌دانانه‌جی. (آلترناتیو)

ئالتو: فرد: اند: فد: [ناو] ده‌نگی زیلی ژنانه‌له
ئاوازی کوپدا. (صدای زیر زنانه در کر)

ئالومینیوم: [ناو] فافون. (آلومینیوم)
ئالومینیومی: [ئاوه‌لناو] هه‌رچی له‌فافون
چیکرابی؛ وه‌ک ده‌فری ئالومینیومی.
(الومینیومی)

+ ئالوده: [ئاوه‌لناو] فد: شت تیوه‌چوو؛ تیکه‌لاو
به‌شتی‌پیس بوو؛ گیرۆده‌بوو؛ تووشبوو به‌-
خراپه؛ خوو پیگرتوو. (آلوده)

ئالوده‌یی: [ناو] به‌ره‌می چاوگه‌ (۱)
گیرۆده‌بووی؛ حاله‌تی تیوه‌تلیاوی. (۲) شتی
پیس تیچوووی؛ پیسبووی. (آلودگی)

ئالیززی: فد: اند: [ناو] (۱) هه‌سته‌مه‌نی؛
هه‌ستوکی؛ هه‌ساسیه‌ت؛ خورووی له‌ش به

هووی بون پیوه کردن یا خواردنی شتیکه وه؛
(۲) بزوتنی ههستی خوشه ویستی یارق
لیوون به دیتنی که سیک یا ناو بردنی یان به
بیستنی بابه تیک یا قسه بیکی به دل یا نابه دل.
(الزی)

ناماتوژ: [ناوه ناو] اند؛ فرد؛ فد: کاریک بو
سه رگرمی و سه رقالی. کاریکی هونه ری یا
وه رزشی یا هه رچی که بو بژیو نه بی و
نه بیته پیشه و شوئی سه ره کی. دزی
پروفیشینال. (اماتور)

ناماده کراو: [پابوردووی ناماده کردن
[ساز کراو؛ ته یار کراو؛ حازر کراو. (آماده شده)
ناماده کردن: [چاوه ت، ساز کردن؛ حازر
کردن. (آماده کردن)

ناماده کریاک: ناماده کراو؛ ساز کراو؛ ته یار
و حازر کراو. (آماده شده)

ناماده کهر: [ناو، بک] ته و که سه یه که کار
یاشتیک سازده کات و ته داروکی کاریک
دهینی. (آماده میکند)

ناماده بی: [ناو] ته یاری؛ پیک و پیک؛ سازی.
(آمادگی)

نامار: [ناو] سه رژمیری له هه رشت؛ بژاردنی
جه ماوه؛ ناماری نه خوشی؛ ناماری مال و
مه سکه ن. (آمار)

نامارگر: فد [ناو، بک] که سی که کاری
نامارگرتن ده کا؛ که سیک که کاری سه
حیاسب کردنه؛ سه رژمیر. (آمار گیر)

نامارگرتن: [چاوه ت، نامارگری؛ کاری
نامارگرتن. (آمارگیری)

ناما و رهفت: [ناو، ت] نامه دو رهفت؛ هاتوچو.

(ب) هه لس و کهوت و نزیکا یه تی. (آمد و
رفت)

نامبولاس: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] سه یاره ی
تایبه تی راگو یزانی نه خوش و بریندار و
مهیت. (آمبولانس)

نامبولی: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] ری خوین له ناو
ده مارا گیران، که به هووی ده له مه بوونی
خوین به (ههوا یا گازی نیو ده مار) پیکدی.
(آمبولی)

نامفی تیاتر: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] هوئی
شانوگهری. (آمفی تئاتر)

ناناتومی: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] زانستی له ش-
ناسی؛ زانستی شروقه کردنی له شی
گیاندارانی موغره دار به تایهت ئیسی له شی
ئینسان (دهسته وازه ی پزشکی و ته پراحیه له
نیگار کیشیدا. (آناتومی)

نانارشیسم: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] نانارش؛
مه کته بی پشیوه خوازی. (هرج و مرج طلبی)
نانارشیست: [ناو] له ناو] پشیوه خواز.
(انارشیست)

+ نانالیز: فرد؛ فد؛ [ناو] شیکاری؛ جه پانندن و
که ند و کاو؛ پشکین و به دوا دا گه پان و
لیکدانه وه ی پاژگه لی هه رشت؛ به شی له
زانستی ماتماتیک و کیمیا. (آنالیز)

ناتراکت: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] زه مان ی پشوودان
له به ینی دوو په رده ی شانوگهری یا
سینه مادا؛ یا له به ینی دوو پروگرامی
نورکیستری موسیقادا. (آتتراکت؛ فاصله بین
دو پرده نمایش یا دو برنامه موسیقی)

ناتنی بیوتیک: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] ده رمانی

نه خوشین گه لی چلکی؛ دژی هوورک. (آنتی بیوتیک)

ثانتیم: [ئاوه لئاو] فرد؛ فذ: نهنتیم؛ گیانی گیانی؛ هاوړی و هاوالی نژیک و گهرموگور. (انتیم)
ثاندانته: فرد؛ فذ: [ناو] زهر ب و پرتمی
هیواش له موسیقادا له بهینی ئالیگرتو و ناداجیودا. (آندانته)

ثاندوسکوپ: فرد؛ فذ: [ناو] که ره سته ی پشکنینی چال و چولی دهر وونی له ش که به گلویی تاییه ت ناوزک و ناخی له ش روشن ده کات و ده یخاته پیش چاو به که لک وهر گرتن له دوورین. (جوری ک کامیرا). (آندوسکوپ)

ثاندوسکوپ: فرد؛ فذ: [ناو] کاری موعاینه به ده زگای ثاندوسکوپ. (آندوسکوپ)

ثانزیوگراف: [ناو] به که ره سته ی ثانزیوگراف ره گ و دهمار پشکنین، بو دهر خستنی گیر و گرفت له ناو دهماردا. (آنزیو گرافی)

ثانوپ مال: فرد، فذ، اند: [ئاوه لئاو] غه یری نور مال؛ خیلافی قاعیده؛ خیلافی یاسا. (آنر مال)

ثانه می: فرد؛ فذ: اند: ناوی نه خوشینی که م خوینی. (آنمی)

+ ثانی: (۱) [ئاوه لئاو] فهوری؛ له ثانی کدا؛ بی- ماتی؛ زور زوو. (آنی) (۲) [ناو] نه نیه؛ هه نیه؛ نیوچاوان. (پیشانی) (۳) ثیدی؛ دنا؛ نه دی؛ نه ینا. (اگر نه) (۴) نه مه؛ بو که سیکی میوینه و نژیک. (این) (۵) نه مانه. (اینها)

+ ثاوانس: فرد، فذ، اند: [ناو] قان؛ کو مه ک؛ چاو پوшы له هه له؛ ئیمتياز پیدان. (اوانس)

+ ثاو برده: [ناو، بهر] ثاو بر دوو؛ شتی که

ثاو پای مالیی و بردیتی. (آب برده)

ثاوری هيجران: ثاوری دووری. آتش هيجران
+ ثاوگیر: [ناو، ت] (۱) گول و نه سستی
گه وره؛ ههریمی که چال و نه وی بی. (۲) ههر
شوینی ثاوی تیدا کو بیته وه. (۳) کاری
که سیک که له شتیک ثاو بگریت. (۴)
که سیک که نه سستی بو نوبه ثاوی ثاو داشتن
ده گریته وه. (آبگیر)

ثاوگیری: [ناو، بهر] هه می چاو که [کاری ثاوی
میوه گرتن؛ کاری ثاو گرتن؛ سهندی (چینی)
ثاوی پولل بو نهرم بوونه وه؛ پرکردنی (خه-
زینه) ثاوی حهام و عنباراو. (آبگیری)

ثاهه ک په زی: [ناو، بهر] هه می چاو که [فذ: (۱)
کاری دروست کردنی ثاهه ک. (آهک پزی)
(۲) [ناو] کووره ی ثاهه ک په زی، (کووره ی
قسل په زی) (کوهره آهک پزی)

ثای. سی. یو: فرد؛ فذ: اند: [ناو] به شیکی
خه سته خانه بو ئاگالیوونی تاییه تی نه خوش و
نیجازه ی نژیک بوونه وه یان دیداری که سو-
کار نه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

ثای. کی. یو: اند؛ فذ: [ناو] پاده به هره وه ری
هوшы؛ (ثای. کی. یو) له سهره وه یه: به
هوشه. (آی. کی. یو)

ثوپیر اتور: [ناو، بک] فرد؛ فذ: که سیک که به
که ره سته ی وه ک مه کینه ی حساب یا چاپ
یا ههر که ره سته ی ماشین کار ده کا. (اپراتور)

ثوتوباند: [ناو] المان د؛ فذ: اند؛ فرد؛
ثوتوبان؛ دوو جاده ی پان ویه ک لایه نه له
پال یه کدا. (اتوبان)

ئوتۇكرات: [ئاۋەلناۋ-ئاۋ] دىكتاتور؛ خود
رايى. (استبداد.)

ئوتۇكراسى: فرد؛ فد؛ اند: [ناۋ] (۱) جورىك
ئىستىباد دۇي ديموكراسى. (۲) كارى
كەسيك كە ھەر جور پىخوش بى بى: (اتو
كراسى)

ئوتومات: [ئاۋەلناۋ] (كورىكراۋەي
ئوتوماتىك) ھەر دەستگايىك كە خو به خو
كار دەكا؛ خودكارى؛ ۋەك ئاقتامات كە چە-
شنى موسەلسەلى خوكارە. (اتوماتىك)

ئوتوماتىك: روس د؛ فرد؛ فد؛ اند: [ئاۋەلناۋ]
دەزگاي خوكار؛ خوبزوين. (اتوماتىك)

ئوتوسرويس: فد؛ [ناۋ] جىگاي راگە يشتن به
كارى سەيارە ۋەك: شورىدن يان گوپىنى
رونى موتور و ئاچاركىشى سەيارە. (اتو
سرويس)

ماشين شورى. (۲) ھەلەى باۋە، به
ئوتوشوئى: [ناۋت] فد؛ (۱) كارگەي لىياس
شوردن و ئوتوكيشان و شوئى شورىدن و
ئوتوۋى لىياس دەلئىن ئوتوشوئى، لە جياتى
ئوتو بوخار يان ئوتوكيشى. (اتو شوئى)

ئورژانس: فرد؛ فد؛ [ناۋ] بەشيك لە
نەخوشخانە كان كە بى ماتلى دەرمانى
نەخوشگەلى جىي مەترسى ۋەك تەسادوفى
و برىندارى جىي مەترسى دەكا. (اورژانس)

ئوستادى رانوما: مامۇستاي رېنۇئىن؛

مامۇستاي زانستگا كە يارىدە دەرى ئەۋ
كەسانەن كە پايان نامە (تېز) ى دۋاي
تەۋاۋ كوردنى زانستگا دەنۋوسن. (استادراھنما)
ئوسلووب: فد؛ فرد؛ اند: [ناۋ] ئوسلووب؛ شيۋە-

ى كار؛ تەرىقە؛ رەۋىشى كار. (اسلوب)

ئوسۋولى دىن: عد؛ فد؛ [ناۋت] قاعىدە ۋە رەسمى
پەژراۋى دىن؛ لە سۋىنى دا؛ تەۋحيد، نبۋەت،
مەعاد و لە شىعەدا عەدل و ئىمامەتى لى زياد
بوۋە. (اصول دىن)

ئوكازيۇن: فرد؛ فد؛ [ناۋ] ھەل و فورسەت
بو كوردنى كارىكى بەمۇفا و پىرسوود يا
كارىكى زور بەدل. (اكازيۇن)

ئوكىت: فرد؛ فد؛ [ناۋ] بەشى لە مۇسقىقا كە
بە ھەشت دەنگ يا ھەشت كەرەستەى
جوراۋ جورى مۇسقىيى لىدەدرىت. (اكت)

ئولتىماتۇم: فرد؛ فد؛ [ناۋ] ھوا قسە؛ ئاخىر
برىار پىۋتن؛ دوايىن ھەرەشە. (اولتىماتوم)

ئۇلگوۋ: فد؛ [ناۋ] ئىمۋونە؛ ئورناك؛ سە رەمە شق؛
كردارى كەسيك كردنە وئىنە و سە رەمە شق.
شكىل و وئىنە يىك كە لە پروپىەۋە دروست
بەكەن يان بېكىشەنۋە. (الگو)

ئۇملىت: [ناۋ] فرد؛ فد؛ ھىلكەۋرۇن كە
تەماتەى تىكرابى. (املىت)

ئومەر: عد؛ فد؛ [كوئى ئەمىر] ۋشە ئارەۋىيە و
لە كوردىشداۋە؛ ئامرگەل؛

ئەمىران؛ كەسانىك كە فەرمان دەدەن؛
سەرۋك گەل. (امرا)

ئۇنىفورم: فرد؛ فد؛ اند: [ناۋ] (۱) لىياسى يەك
رەنگ و يەكسان بو گروۋپىك؛ ۋەك

ئۇنىفورمى عەسگەرى. (۲) لىياسى تاييەت بو
ناساندنى شولى كەسيك ۋەك ئۇنىفورمى

خزمەتكارى ھۆئىل و كابارە و ھتد. (يونىفورم)
ئوۋېرتور: فرد؛ فد؛ اند: [ناۋ] ئاھەنگى پىش

دەست پىكردنى ئۇپىرا؛ يان ئاھەنگى پىش

دهست پیکردنی ئاههنگی عهسلێ. (اورتور)
 ئهحهده: عد: فد: (١) [ئاوهلناو] تهنیا؛ یه کدانه.
 (یکه و تنها) (٢) ناوه بو پیاو. (نام مردانه)
 ئهخته رناسی: [ناو، بهرهمی چاوگه] زانستی
 نوجوم؛ ئهستیره ناسی. (ستاره شناسی)
 ئهدهب پهروهه: فد: [ئاوهلناو] لایهنگری
 ئهدهب؛ خزمهتکاری ئهدهبیات. (ادب پرور)
 ئهدیب: [ناو] عد: فد: (١) شارهزای ئهدهبیات.
 (ادیب) (٢) شاعیر؛ نوسهر. (شاعر. نویسنده)
 (٣) وێژهوان. (سخنور)
 ئهدیپانه: [ئاوهلناو] ئهدیپ ئاسا؛ وهک ئهدیب؛
 شاعیرانه. (ادیپانه)
 ئهرج: ف. مشه: فد: مهزناتی؛ حورمهت؛ ریز؛
 گهورهیی؛ بڵیندپایهیی. (ارج)
 ئهرج مهند: (ف. مشه) فد: [ئاوهلناو] بهحورمهت؛
 ریزدار (ارجمند)
 ئهساسنامه: فد: [ناو] کۆی قانون و
 دهستووریک که بو بهرپوهچوونی شهریکه یان
 حیزبیک دیاری دهکریت. (اساسنامه)
 ئهسألهت: عد: فد: [ناو] (ئهم وشهیه ئارهویه)
 حالهتی عهسل بوون. (٢) (ب) نهجابهت؛
 ئهسألهتی عهشیرهتی: ئهسألهتی
 خانهوادهیی. (اصالت)
 ئهسل و نهسهب: عد: فد: [ناو] قیل و تهبار؛ باو
 باپیر؛ خانهواده و عهشیره و تایفه؛ بنهچه؛
 پهچه لهک؛ نێژاد؛ پهگهز؛ ئاباوته جداد؛ جهد و
 ئابا. (اصل و نسب)
 ئهسلهحه: [ناو] فد: له (سلاح) ی ئارهویهوه
 هاتوووه، چهک؛ ئامراز ی راو و شهپ؛ له زمانی
 کوردیدا جی کهوتوووه. (اسلحه)

ئهسلهحه خانه: [ناو] فد: جبه خانه؛ جیگای
 راگرتنی ئهسلهحه به تایبهت له پادگانی
 نێزامیدا. (اسلحه خانه)
 ئهسلهحه دار: [ناو] فد: (١) بهرپرسی
 ئهسلهحه خانه. (٢) چه کدار. (اسلحه دار)
 ئهسلهحه دانانه عهرز: چهک دانانه عهرز؛ (ب)
 دهس له شهپ هه لگرتن. (اسلحه زمین
 گذاشتن)
 ئهسلهحه سازی: فد: [ناو] (١) کاری-
 دروستکردنی چهک. (٢) فابریکای ئهسلهحه
 چیکردن. (اسلحه سازی)
 ئهسلهحه کێشان: [چاوگهت] (١) له
 جیکاییکه وه چهک بردن بو جیگاییکی تر.
 (جابهجایی اسلحه) (٢) خنجیر و شیر و
 دهمانچه ده رکیشان یان هه لکیشان له کالان
 و بهرگ؛ ئایه خته کردنی ئهسلهحه بو هه په شه
 یا کوشتن. (اسلحه کشیدن)
 ئهسلهحه هه لگرتن: [چاوگهت] (١) (ب)
 ته یاربوون بو شهپ؛ خو ئاماده کردن بو شهپ.
 (٢) (ب) یاخپوون و چهک هه لگرتن بو
 بهرهنگاری. (اسلحه برداشتن)
 ئهسلهحه ی خوکار: [ناو]، موسه لسهل؛
 چهکی که به تیر ئه ندازی دووباره ئاماده ی تیر
 ئه ندازی ده بیتهوه؛ وهک ته ماتیر. (اسلحه
 خودکار)
 ئهسلهحه ی راو: چهکی راو؛ (ب) زیاتر تفهنگی
 دوولوولی ساجمه هاوێژ؛ چهکی راوه نیچیر.
 (اسلحه شکاری)
 ئهسلهحه ی سارد: [ناو]، چهکی که تهقه مه نی
 تیدا به کار نه بری وهک شمشیر و کارد و

خنځېر. (اسلحه سرد)

ټه سله حه‌ی سه‌نگین: فد: [ناوت] چه‌کی که
ته‌قمه‌نی زوړی تیدا به‌کار ده‌بریت: گولله‌ی
که‌وره‌یه و خویشی زوړ قورسه؛ وه‌ک: توپ،
مه‌تره‌لوټس، یا موسه‌لسه‌لی سه‌نگین. (اسلحه
سنگین)

ټه سله حه‌ی که‌مه‌ری: [ناوت] ده‌مانچه.
(اسلحه‌کمری)

ټه سله حه‌ی که‌رم: فد: [ناو] چه‌کی که‌رم. چه-
کیک که ته‌قمه‌نی تیدا به‌کار بریت.
(اسلحه گرم)

ټه‌سیر گرتن: [چاو‌گه‌ت] دیل‌گرتن؛
یه‌خسیر گرتن. (اسیر گرفتن) که‌سیر جه‌نگی
ټه‌سیری جه‌نگی: فد: دیلی که له سه‌نگه‌ر یا
له شه‌ر دا بگیریت؛ که به پیی یاسای ژینیف
ده‌بی په‌فتاریکی تاییه‌تی له‌گه‌لدا بکړیت.
(اسیر جنگی) ټه‌شکه‌م دوپ‌یده: [ټاوه‌ل‌ناو]
سک‌دراو؛ زک‌دراو؛ که‌ده‌دراو. (ب) زوړ خوړ.
(شکم دریده)

ټه‌شکی تیمساح: [ناوت] فرمیسکی به‌درو؛
گریانی به‌پایی؛ وه‌ک: کوشتنی که‌سیک و
گریان و شیوه‌نکردن بوۍ. (اشک تمساح)

ټه‌شکی خه‌سره‌ت: فرمیسکی که به‌هوۍ
ناکامی و په‌شیمانیه‌وه‌بیټ: گریان بو
خوښه‌وړستی له‌ده‌س چوو. (اشک حسرت)

ټه‌شکی شه‌م: فد: (ب) تکه‌ی موټ که
وه‌ختی سووتان لئی ده‌تکیت. (اشک شمع)

ټه‌فسووس: فد: [ټاوه‌ل‌ناو] داخ؛ مه‌خابه‌ن؛
دریغا؛ حه‌یف؛ ناخ و داخ بو له‌ده‌س چوو.
(افسوس)

ټه‌فسوون‌گه‌ری: [ټاوه‌ل‌ناو] به‌ره‌می چاو‌گه‌ناو]
فد: سی‌جربازی؛ چاو‌به‌سی جادوو‌گه‌ری؛ (ب)
عیشوه‌گه‌ری. (افسون‌گری)

ټه‌قسات: فد: له‌ټاره‌وییه‌وه‌هاتووه، کوۍ-
قیست؛ دابه‌شکر دنی قهرز (مانگانه یان
سالانه) به چه‌ند که‌رت. (اقساط)

ټه‌کسیر: [ناو] (۱) ټیکسیر؛ نایاب. (۲) ماکیکي
ټه‌فسانه‌یی که پییان و ابوو بنه‌مای هه‌ر
شتیک ده‌گوړیت وه‌ک: ماکي کیمیايي که
مس بکات به زېږ. (اکسیر)

ټه‌کشین: [ټاوه‌ل‌ناو] اند؛ فد: پرشه‌ر و
شوړ؛ پرله جوش و خوړوش؛ پرجم و جوړ؛
زیاتر بو فیلمی سینه‌مای پرله کیشه و هه‌للا
به کار دینریت. (اکشن)

ټه‌لباقی: عد؛ فد: [ټاوه‌ل‌ناو] ټه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه؛
له ده‌تمه‌ن چوارتمه‌نم خه‌رجکرد، شه‌ش
تمه‌ن ټه‌لباقیه‌که‌ی ماوه. (الباقی)

ټه‌لکو‌لیرم: فد؛ اند؛ فرد: [ټاوه‌ل‌ناو] ټه‌لکو‌لیرم؛
په‌وت و کاری عاده‌تگرتن به‌خواردنه‌وه‌ی
ټه‌لکو‌ل. (الکلیسم)

ټه‌مپیر سیونیسټ: فرد؛ فد: [ټاوه‌ل‌ناو] شوپ‌گری
ټه‌مپیر سیونیسټ: سه‌ر به ټه‌مپیر سیونیسټ.
(امپرسیونیست)

ټه‌مپیر سیونیسټ: فرد؛ اند؛ فد: [ټاوه‌ل‌ناو] رېبازیکی
هونه‌ری و ټه‌ده‌یه‌که شوپ‌گریانی
(هه‌وادارانی) ویستیان ده‌رېرین و نیشان‌دانی
به ته‌واوی و گشتی هونه‌ره‌که‌یه بی‌ټه‌وه
سه‌رنج بده‌نه ورده‌کاری و په‌پراوړیزی
هونه‌ره‌که. (امپرسیونیسم)

ټه‌مپیر یالیست: [ټاوه‌ل‌ناو] خاوه‌نی دم وده‌زگا

(طلبی)

ئېيگورىسم: فەد؛ اند: [ناو] ھەوا دارى
مەكتەبى ئېيگور ئاينى. (ئېيگورىسم)
ئۆتۈد: اند؛ فەد: [ناو] مۇتاللى سەرەتايى؛
گەللە: تەپراخى سەرەتايى؛ مەشق لە بابەت
نىگار كېشىھە. (اتود)

ئېتىكىت: فەد؛ اند: [ناو] (۱) بەلگى
چووكى قىمەت نووسىن و بەسەر كەل -
پەلەھە چەسپاندىن لە فروشكا و بازاردا. (۲)
كارتى نووسراھەى ناوى ھەركەس كە
لە سەرسىنگى درايىت. (۳) (اتىكت) (۴) كە -
سايەتى؛ (شخصيت)

ئىختيار كەردن: [چاۋگەت] ھەلبۇزاردن و بە
ساحىب بوون. (اختيار كەردن)
ئىختيارى: [بەند] فەد: بەمە يلى خو؛ بە
ئىراھەى خو؛ (اختيارى)

ئىراھەت: فەد: [ناو] بو تەعاروف بە گەورەتر دە -
وترىت، سەرسپىرى و دوستى و ئىمان و
باۋەر بە كەسىك ھەبوون. (ارادت)

ئىستىزىتىز: اند؛ فەد: [ناو] جۇرىك رەخسى
پوژ ئاۋايى كە رەقس كەرى ژن لە كاتى -
رەخسىندا تىكە تىكە لىياسە كانى دادە كەنى تا
تەۋاۋ پروت دەيتتەھە. (استىزىتىز)

ئىستىزىس: اند؛ فەد: [ناو] زەبرى روخى؛
تەۋزىمىروخى. (استىزىس)

ئىستىزىل: [ئاۋەلناو] فەد؛ اند: (۱) ھالەتى
بىمىكروپى. (۲) نەزوك. (استىزىل)

ئىستىداد: [ناو] زۆرەملى؛ ئۆتۆكراسى؛
ھۆكۈمەتى خود سەرئانە و رەچاۋ نەگرتى
ويستى خەلك و جەماۋەر؛ دژى دىمۆكرات.

(استىداد)

ئىستىدادى: [ئاۋەلناو] زۆرەملانە؛
ملھورانە؛ (استىدادى)

ئىستىزىلە: فەد؛ اند: [ئاۋەلناو] ئىستىزىل كراۋ؛
مىكروب كوژراۋ؛ پاقر كراۋ. (استىزىلە)

ئىستىزىيۇفونىك: اند؛ فەد: [ناو] [ئاۋە -
لناو] كەرەستەى تۆمار كەردن و بىلاۋ كەردنى
دەنگ بە شىۋەيىك كە دەنگە جىاۋازە كان
ھەركام لە بلىند گوپىكەھە بىلاۋبىنەھە؛ رەۋتى
تۆمار كەردن بە شىۋەى ئىستىزىيۇفونىك.
(استىزىيۇ فونىك)

ئىستىسمار: عەد؛ فەد: [ناو] قازانچ ۋەرگرتن لە
زەھمەتى دىتران؛ بەھرە ۋەرگرتن لە
بەرھەمى كارى دىتران. (استىسمار)

ئىستىسمار: عەد؛ فەد: [ناو] داگىر كەردنى
سەرزەمىنىك لەلايەن ھىزى بىيانىيەھە بو
بەھرە و قازانچ ۋەرگرتى ئابۋورى و
كەلەپۋورى و ھىزى ئىنسانى بەناۋى
لايەنگرى و پشتىۋانىيەھە. (استىسمار)

ئىسكادران: ئىتاد؛ اند؛ فەد؛ اند: [ناو] ھىزى
ھەۋايى و دەريايى ۋەرەزى بەرانبەر بە ۳ تا
۶ پاپورى جەنگى. ۳ تا ۶ فەۋكەى جەنگى.
۳ تا ۶ دەبابە. (اسكادران)

ئىسكىلت: فەد؛ اند: [ناو] (۱) ئىسكان بەندى
لەش. (۲) رىزەك؛ چوۋارچىۋە؛ قاپۋور و
گەللە. (اسكىلت)

ئىسكورت: فەد؛ اند؛ فەد: [ناو] (۱) بەدرەقە
(رەۋانە كەردن) و ئاگادارى و بەرىكەردن؛ چەند
فەۋكە ئىسكورتى ئەۋ پاپورەن؛ (۲)
موراقەبەى چەند يايەك كەس لە كەسىكى

تر. (۳) ناوی ټهو چهند کهسه (اسکورت)

ټیشارپ: فرد؛ فذ: [ناو] قوماشیکي سی ټوښه-
یه که وهک کوټوانه ژنان دهیدن به شانیندا
به تاییهت له ټوروپا. (اشارپ)

ټیشانتیون: فرد؛ فذ: اند: [ناو] نمونه‌ی مه‌تاع
یا دهرمانیک که به خوږایی دهریت به
موشته‌ری یا خه‌لک بو ناساندنی زیاتر و
کرپنی ټهو شته. (اشانتیون)

ټیشیل: فرد؛ فذ: اند: [ناو] اده و میزان؛ پله و
پایه‌ی مووچه و حقوقی ټیداری. (اشل)

ټیعتیاد: عد؛ فذ: [ناو] (۱) عاده‌تگرتوو. (۲)
خووگرتن و گیروده‌بوون به کردنی کاریک.
(۳) به هوئی کردن یا خواردن یان هه‌لمژین
دووچار و گیروده‌بوون که تهرک کردنی
دژواریت وهک ټیعتیاد به ټالکول و سیفار و
ترياک و.... (اعتیاد)

ټیفتیخار کردن: [چاوگه‌ت] نازین؛ شانازی-
کردن. (افتخار کردن)

ټیفتیخاری: [ناو+ټاوه‌لناو] (۱) به لگه یان
بروانامه‌ی پیشکه‌شی بو شانازی، به بی
ټیپه‌کردنی بواری پیویست وهک: دیپلومی-
ټیفتیخاری. (۲) به شداری کردن له کاریکدا
به بی‌موقابله یان به شداربوون له کوږیکدا
به بی‌موقابله: ټه‌ندامی ټیفتیخاری. ۳. کومه‌ک-
کردن و به شداری کردن بو به‌پویه‌بردنی
کاریک به بی‌موقابله: ټه‌کته‌ری ټیفتیخاری؛
کاری هونه‌ری و خزمه‌تی به‌لاش کردن.
(افتخاری)

+ ټیفلیج: [ټاوه‌لناو] حاله‌تی گوچی؛ گوچ‌بوون
یا ده‌ست‌ویی کارنه کردن و بی‌جووله بوونی

هیندی ټه‌ندامی له‌ش. (افلیج)

ټیفلیجی: [ناو] حاله‌تی ټیفلیج بوون؛ جاری
وایش هه‌یه زگماکیه. (افلیجی)
ټیکسپیر سیونیسیت: [ټاوه‌لناو] هه‌واداری
ټیکسپیر سیونیسیم. (ا کسپر سیو نیست)
ټیکسپیر سیونیسیم: [ناو] شیوازیکه له هونه‌ردا
که زیاتر گرینگی به حاله‌تگه‌لی هه‌ستی و
روچی ددها. (اکسپرس یونیسم)

ټیکسیر: یونان؛ عد؛ فذ: [ناو] ماک یان
گه‌وه‌هریک که پیمان واپوو چوینیته و ماکي
هر شت ده‌گوږیت یان ته‌واوتریان ده‌کات؛
وهک ټیکسیری جه‌وانی که پیری بکاته‌وه
لاو یا مس بکاته ټالتوون؛ (ب) شوبهاندن به
هر شت که به دژواری وه‌ده‌ست بکه‌ویت.
(اکسیر)

ټیکوسیستم: فرد؛ فذ: اند: [ناو] ژیان و جیی
ژیانی هه‌موو گیانداریک. (اکوسیستم)

ټیکولوژی: فرد؛ فذ: اند: [ناو] زانستی ناسینی
زه‌وی و جیی ژیانی گیانله‌به‌ران. (اکولوژی)
ټیکولوژیست: فرد؛ فذ: اند: [ناو] که‌سیک که
کاری ټیکولوژیه. (اکولوژیست)

ټیکولوژیکی: [ټاوه‌لناو] فرد؛ فذ: اند: تیگه-
یشتوویی له جیواری ژیان. (زیست محیطی؛
اکولوژی)

ټیکونومی: فرد؛ اند: فذ: [ناو] ټابوور. (اکنومی؛
اقتصاد)

ټیکونومیک: [ټاوه‌لناو] فرد؛ فذ: اند: ټابووری.
(اکنومیک؛ اقتصادی)

ټیکونومیست: فرد؛ فذ: اند: [ناو] ټابوور زان؛
ټابوورناس. (اکنومیسیت؛ اقتصاددان)

ٹیگزستانسیالیست: [ئاوہلناو] هوگری
 ٹیگزستانسیالیسم: (اگزستانسیالیست)
 ٹیگزستانسیالیسم: فرد؛ اند؛ فد: [ئاوہلناو] مه-
 کتهبیکي چه رخی بیسته مه له ئوروپا سهری
 هه لدا، که بر وای وایه ئینسان له هه لس و
 کهوت و نزیکایه تی و مه رگدا حاله تیکی
 سه ره بستی هیه و خووی ژبانی خووی
 دیاریده کات: (اگزستانسالیزم)
 ئیگو: فد؛ فرد: [ناو] (۱) کانگای نهوتی ژیر
 زهوی. (۲) په هه ندی ئاوو پوی پساوی شار.
 (اگو)
 ئیل و ته بار: فد: [ناوت] تایفه به گشتی. (ایل و
 تبار)
 ئیلیکتریک: فرد؛ فد: [ناو] ئه له تریک؛ ئه له م
 تریک؛ کاره با. (الکتریک)
 ئیلیکتریک: فرد؛ فد: (۱) دووکانی فروشتنی
 که رهسته ی کاره بایی. (مغازه الکتریک) (۲)
 که سیک که پیشه ی دروستکردنه وه ی
 که رهسته ی کاره باییه. (برق کار) (۳)
 که رهسته گه لی که به کاره با ئیش ده که ن
 وه ک سه ماوهر، رادیو، ئوئوو ی کاره بایی.
 (الکتریک)
 ئیمپراتریس: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ژنی که

فه رمانه وای ئیمپراتوری که. (۲) زن و هاو
 سهری ئیمپراتور. (امپراتریس)
 ئیمپراتور: فرد؛ اند؛ شای چه ند
 مه مله که ت. (امپراطور)
 ئیمپراتوری: (۱) مه قامی ئیمپراتور. (۲) چه ند
 مه مله که ت که له ژیر حوکماتی یه ک
 ئیمپراتور داییت. (امپراطوری)
 ئیمپرسیونیست: [ئاوہلناو] په یوه ندیدار به
 ئیمپرسیونیسته وه. (امپرسیونیست)
 ئیمپرسیونیسم: [ناو] ئه مپرسیونیسم؛
 پیاپیکی هونه ریه که شوپگرانی پروایان
 به نیشاندانی ناوهر وکی هونه ره که یه و بایه خ
 به ورده کاری و په راویز ناده ن. (امپرسیونیسم)
 ئیمپریال: [ناو] قوشه (سکه) ی کوئینه ی
 پاره ی پووسیا. (امپریال)
 ئیمپریالیست: [ئاوہلناو] په یوه ندیدار و خاوه نی
 ده زگای ئیمپریالیسم (امپریالیست)
 ئیمتياز: فد. (۱) سه ربوون؛ پیشتر بوونی
 ژماره ی سه رکه وتن له هه ر سرویسی
 والبیال دا. (۳) ئیجازه ی دامه زرانی بنکه یا
 پیک خراویک له لایه ن ده و له ته وه؛ خاونی -
 ئیمتياز ی روژنامه ؛ قان پیدان؛ مافی تاییه ت.
 (امتياز)

ئەمروپە: بابەتی ئەمروپە: مۆدە. (پدر؛ مد، باب)
 بابا پیارە: [ناو] باوە پیارە. (پدر خواندە)
 بابادەم: [ناو] حەزرەتی ئادەم. (آدم؛ شوهر حوا)
 باباگۆرگۆر: [ناو] باوە گۆرگۆر مەزاری چاکیکە؛
 ناوی ناوچەییەکە لە هەریمی کوردستانی-
 عێراق. (لەسەر سینگە نەوتاییەکی
 باوە گۆرگۆر، نزیک تافگەکی بەرەو ژووری
 زیڕینی گڕ (پەشیو) (اسم پیر و نام منطقه
 ایست)

بابان: [ناو] (۱) میرسلیمان کەمیرنشینی بابانی
 لەسلیمانی دامەزراند، لەگەڵ تافیەکی فەیزو
 لا بەگی (بەگزادە) دا کە لە بەینی دیواندەرە و
 سابلاندا دەژین لە نەتەوێکی فەقی ئەحمەدی
 دارەشمانەن؛ «مێژووی ئەدەبی کورد،
 نووسینی عەلادین سەججادی، ل ۲۲۸ و
 گەشتی ریج بو کوردستان ل ۲۹۷ و-
 رگێر «محەممەد حەمە باقی» و شەجەرەنامە-
 ئیلی فەیزو لا بەگی، نووسینی «حەسەن سەلاح
 سۆران» (بابان) (۲) باوان. (خانە پەدری) (۳)
 بنەمالەییکی دەسەڵاتدار بوون لە سنە و
 سلیمانی ئیمارەتی بابانیان لەو ناوچە دامە
 زراند. «مێژووی ئەدەبی کورد». (بابان)
 بابان ئاوا: ماله باب ئاوەدان (ب) ئافەرەتی کە
 خاوەندی کە سوکارە؛ ماله باب ئاوەدان: بابانت
 ئاوەدان یی. (کسی کە خانە پەدری دارد)
 بابانویل: [ناو] پیرە پیاویک بە کلای گۆلینگدار

(ب) واتا بە؛ بچاوان: بەچاوان: بچارەکی:
 بەچاریکی؛ بتهنی: بەتهنی. (ب)
 + با: [ناو] (۱) هەوا؛ دەمار؛ فیز؛ خو
 هەلمساندن؛ لووت بەرزی؛ خو بەزل زانین؛
 بای کەلە؛ بای کە پۆ. (باد) (۲) دەسپیک و
 ئەوێ؛ لەبای بەیانییەو هاتووم: لەئەوێ
 بەیانییەو هاتووم؛ لەگەڵ؛ بە؛ باو جودی؛ با
 ئەم حالە؛ (با این حال)
 + با: [پیشگر] خاوەن؛ با ئەدەب؛ با
 فەرھەنگ. (پیشوند؛ دارای)
 بائورد: [ناو] یا ئاوەر؛ باھورد؛ پیاوێتە کە
 قەیسەر هەشت کووپە خەزینە باری پاپۆر
 دەکات کە لە شەپکدا کە لەگەڵ
 خەسەرەو پەرویز بووێتی دووری بختەوێتە-
 مەیدانی شەپ، بەلام با دەپرفینی
 بەرەو لەشکری خەسەرەو، وشەیی باد ئورد،
 یا باھورد یا بائورد لە وێر بووێتە باو. (باد
 آورده)
 بائوردە: داھاتی بی پەنج و هەولدان.
 (باد آورده)
 بائەم: بائەم؛ بەئەم؛ بەم؛ بائەم حالە: بەم
 حالەو. (با این)
 بائەمە: [بەند] ئەگەر چی؛ لەگەڵ ئەمەدا؛ بائە
 مە کە نەخۆشبووم هاتم: ئەگەر چی کە
 نەخۆش بووم هاتم. (با وجود)
 + باب: [ناو] باب؛ باو؛ پەواج؛ مۆد؛ بابی

و چه کمه و جلو بهرگی نا ئاساییه وه که هه-
 موو سالیک له شهوی له دایک بوونی عیسا
 مهسیحدا دیاری بو مندالان دهبا. (بابا نوئل)
 بابان ویران: [ئاوه ئاوه بهر] بابانکور؛ مالی دایک
 و باب ویران؛ بریتی له ژنی بی که س و کار و
 تهنیا که وتوو. (کنایه از بی کس و کار شدن)
 بابانه: [ئاوه ئاوه] (۱) وه ک باب. (مانند پدر) (۲)
 باوینی. (پدری)
 بابانی: جوړیک قوماشی به نرخه به ناوی
 عه شیرهی بابانه وه ناوی لئیراوه؛ هه رشت
 پیوهندی به بابانه وه بی. (نوعی پارچه)
 باب برا: [ناو] زبر؛ هاو باب. (برادر ناتنی)
 باب دهست: [ئاوه ئاوه] وه رشکست؛
 به رشکست، نابووت؛ موفلیس؛ مافیگی.
 (ورشکسته)
 بابردوو: [ئاوه ئاوه بهر] (۱) هه رشتی سووک
 که با رفاند بیتی. (اشیاء سبک باد برده) (۲)
 (ب) هه رشتی سووکی بووده له. (اشیاء
 سبک) (۳) (ب) له ناو چوو؛ له دهست چوو،
 مه چو به دواي کلاوی بابردودا. «فولکلور»
 (از بین رفته)
 بابری: < بابردوو.
 بابزهن: [ناو] باویشک. (خمیازه)
 بابک: [ناو] ره چه له ک؛ بهر باب. (ریشه؛ نژاد)
 باب کوشتی: [ناو] بک [باب کوشتوو. (پدر کشته؛
 قاتل پدر)
 باب لمعه: عد؛ فد: [ناو] درگای گه ده؛
 جیگاییک که ریخوله به گه ده وه لکاوه. (باب-
 المعه)
 بابلوسک: [ناو] (ف. گیو) دهوران؛ سه رده م؛

سه ده. (دوران؛ عصر. سده)
 بابله کانی: [ناو] جوړی سه ما و هه لپه کیی
 کوردی. (نوعی رقص کردی)
 بابلیسوک: [ناو] الووتی فیل؛ گیزه لوو که.
 (خرطوم. گردباد)
 + بابو: بوئ هه لگرتن؛ بوئ گیران؛ سه گ و
 تانجی که به بابو نیچیر ده دوزنه وه. (پیدا
 کردن به وسیله بو کشیدن)
 بابور: [ناو] ده ره لینگهی هه لپیچراو (ورمالیدن
 پاچه)
 بابوره: [ناو] تیکه ی دریزی پیچراو؛ بابوله.
 (لقمه بزرگ و دراز؛ ساندویچ)
 بابونک: [ناو] بابوونه؛ گولی به بیوون. (بابونه)
 بابوون: [ناو] جوړیک عه تنه ره. (بابون)
 بابوهیز: بابویر؛ درز و که لینی دیوار؛ بادروخ.
 (منفذ باد)
 بابه لبا: (ب) جه دئه نده رجه؛ زور له میژینه؛
 چه ندین پشت. (پدر درپدر)
 بابه راخ: ناوی شوپشگیر و شاعیری کورد له
 ئیلی داسنی که به فه رمانی خه لیفه
 مه نسوری عه بیاسی کوژرا. (بابرا.)
 بابه رو: باو که رو؛ له وه ختی مردنی بابدا یان
 له وه ختی کاره ساتی دلته زین دا ده یلین. (بابام
 وای)
 بابه ژنی: [ناو] زردایک. (زن پدر)
 بابه قوورته: [ئاوه ئاوه] چله نوک؛ مروقی
 بسته بالای ته من زور. (کوئوله)
 بابه ک: ناوی باوه گه وره ی ئه رده شیر
 بابه کان بووه. (پدر بزرگ اردشیر بابکان)
 بابه کی خوره مدین: ناوی شوپشگیری دهورانی

خه لیفه‌ی عه‌بیاسی (موعته‌سه‌م) بووه، که
 سه‌ر کرده‌ی خو‌ره‌م دینان و خه‌لکی مه‌حالی
 خه‌لخالی نازه‌ربایجان بووه، که ده‌رته‌نجام
 خه‌لیفه‌ی عه‌بیاسی کوشتی. (بابک خرم‌دین)
 + بابهلئ: [ناوت،] باوه‌لی؛ پی‌اوی پیری ئایینی
 وه‌ک بابه وه‌لی؛ پی‌اوی خوا. (بابا ولی)
 بابهلچ: [ناو] قامکی نه‌نگوستیله‌ براتووته‌له.
 (انگشت چهارم دست)
 بابهلچک: [ناو] به‌سه‌ره‌اتی سالانه. (وقایع
 سالانه؛ سالنامه)
 بابهلسک: [ناو] بابلیسک؛ گیشه‌لوکه؛ باگه‌ر؛
 گهرده‌لول؛ شایی جندوکان. (گردباد)
 بابهلشک: [ناو] بو‌ری گه‌لوو؛ لووله‌ی گه‌روو؛
 قورقورچکه. (مری)
 با به‌یر: با بو‌یر. < بابوه‌یر. (منفذ باد)
 بابی: [ناو] په‌یره‌وانی ئایینی میرزا عه‌لی
 شیرازی، مه‌عروف به‌ باب. (بابی)
 بابی: (۱) بلایی؛ بیلا بابی. (بگذار بیاید) (۲)
 باوکه. (بابا)
 بابی بابی: [ناو] (۱) باوه‌گه‌وره‌ی نه‌و. (پدر
 بزرگ او) (۲) گه‌مه‌ی مندالانه؛ ئوغلانه‌که‌م
 له‌بی له‌بی سه‌رسووری من له‌مالی کی. واته:
 کو‌ره‌که‌م له‌وی له‌وی سه‌ر سو‌ری من (سه‌ر
 سو‌ر؛ شارواه) له‌ مالی کی؟ هیما به‌کام مال
 ده‌که‌م؟ ئوغلان: مندال، وشه‌ییکی تورکییه.
 (بازی کودکان)
 بابیت: [ناو] تیکه‌لاوی قورقوشم و قالایی که
 زور په‌قه و ناسوی یا تاغانی مؤنوی لی چی
 ده‌که‌ن. (بابیت)
 بابیتی: ۱. باوکی؛ ۲. بابیه‌ت. (پدری)

بابی‌چاویش: [ناو] پیری خیفزان و غه‌ییزان.
 (پیر غیب گو)
 بابی‌خیفزان: [ناو] (۱) پیری غه‌ییزان؛ ناوی
 پیری بووه له‌ ئایینی ئیزه‌دیاند. (۲) په‌لیکی-
 بالآ له‌ ئایینی زه‌رده‌شت‌دا. (پیرغیگو)
 بابیزوک: [ناو] لافاو؛ سیلاو؛ له‌هی. (سیلاب)
 بابیستانه: [ناو] حه‌قلی مه‌قو. (الاکلنگ)
 بابی‌کوچه‌ک: [ناو] په‌لیکی خو‌ارتر له‌بابی
 خیفزان له‌لای ئیزه‌دیان. (یک درجه کمتر از
 پیر غیب گو)
 بابیه‌ت: (۱) بابیه؛ ره‌یازگه‌ی به‌هایه‌کان
 (بابی) (۲) باوکی. (پدری)
 باپالئو: فند: [ناو] (ب) جلی ناسک و کون-
 کون؛ فیلتری هه‌وای سه‌یاره. (لباس نازک.
 فیلتر)
 باپزوو: [ناو] نه‌و به‌فره‌که‌ با بیمالی و له‌لا‌پا
 لان سو‌وانه‌ی پی‌بکا؛ کلیله‌به‌فر؛
 ره‌نو. (بهمن)
 باپشکیو: [ناو] قنچه‌که‌ سلاو. < بویتان (گل
 مزه. سنده‌سلام)
 باپووسکه: [ناو] بابووسکه؛ خو‌له‌میش؛
 سووتکی کاغز و خو‌لی جگه‌ره و په‌ره‌و.
 (خاکستر کاغذ و پارچه)
 باپووشکه: [ناو] چیلکه و کای‌نه‌رم که‌ با
 هه‌لیده‌گریت؛ بابرده‌له. (خرده‌خاشاک)
 باپه‌ر: [ناو] ره‌ونج؛ دوا‌ی هیلاک‌بوون-
 وعاره‌فکردن له‌ به‌ربا دانیشن و تووشی باپه‌ر
 (ره‌ونج) بووون. (سرماخوردگی از جلو باد
 نشستن بعد از عرق کردن)
 باپیچک: [ناو] سو‌ور هه‌لدانی با؛ بو‌ران؛

بادهف: بابلیسوک: گیزه لووکه. (طوفان)
 باپیچهک: (۱) شه ته کدان. (محکم طناب پیچ
 کردن) (۲) ژان و پیچی که به هوئی-
 باکرده وه، له ناو زگدا هه ست ده کریت.
 (نفخ) (۳) با پیچه کی نان: تیروک. (وردنه)
 باپیران: باوک و باپیر گهل. (پدران)
 باپیره گه وره: [ناوت] باوکی باپیر. (پدر پدر
 بزرگ)
 باپشتیوان: پشتیواندار؛ پالپشتدار. (پاښتیان
 باپیشی: [ناو] پزشکی چاو. (دکتر چشم)
 باپیکردن: [چاوگه]ت مووش پیکردن؛
 سک ماساندن و سک په نماندن.
 (حرص کسی را در آوردن. باد کردن
 به چیزی)
 باپلیک: [ناو] گهرده لولول؛ باگه پ؛
 گیزه با؛ با گیزه؛ شایی جندوکان؛ گه په پیچ؛
 گیزه لووکه؛ باگروکه؛ باگه پروک؛ باگه روکه.
 (گردباد)
 با پیو: [ناو] گهرده سته ی نه ندازه گرتنی توندیی
 و ته وژمی با. (بادسنج)
 بایوان: [ناو] باپیقان؛ هه تیوچه؛ هه تیم-
 چهره ک؛ هه تیم. (یتیمچه).
 بات: بری؛ له باتی. (بجای)
 باتانی: [ناو] جاش؛ جاجم؛ به تانی؛ په توو.
 (جاجیم)
 باتری ته پ: [ناوت] عه مباری کاره با که له
 ده فریکی (ئیلکترولیز) و دوو ئیلکترود
 پیکدی. (باطری تر)
 باتری ساز: [ناو] یک کاری دروستکردن یان شارژ
 کردن یا چاک کردنه وه ی باتریه. (باطری ساز)

باتری سازی: [ناو] (۱) کاری که سیک که ناوی
 باتری سه یاره ده گوریت یان شارژ (پر) ی
 ده کاته وه یان له کاروباری که ره سته ی
 کاره بایی سه یاره دا ئیش ده کا. (۲) شوینی
 کردنی ته وکاره. (باتری سازی)
 باتری وشک: [ناو] قووه؛ قه وه؛ قووه ی
 چراقووه. (باطری خشک)
 باتری هه تاوی: [ناو] قووه (بیلی) هه تاوی که
 به خور شارژ ده بیته وه. (باطری خورشیدی)
 باتسی: [ناو] جه ژنیکی له بیر چووی ئیزه دیانه
 نپیک به کاتی جه ژنی کریسمه س به پړوه
 ده چوو. (باتسی)
 باتک: [ناو] ناوگه ردان؛ که وچکی گه وره ی
 ناو هه لگوین تن. (آبگردان)
 باتلاغی: [ناو] له ناو] حاله تی زه وینیک که
 باتلاغی؛ حاله تی زه وینیک که قور او بیست و
 مروفت تی هه ل جه قیت. (باتلاقی)
 باتمان: [ناو] قورسای ۲۶ کیلو. (باتمان)
 + باتوو: [ناو] عه شیره تیکه له بووتاندا.
 (عشیره باتو)
 با توو به ند: [ناوت] ئامرازی به ستنی باتوو
 به تاییه ت بو که سیک که قور بیت. (خایه بند)
 باتوودان: [ناو] هه ویج؛ پیستی گون.
 (بوسته خایه)
 باتوون: فرد؛ فند: [ناو] (۱) شوشکه؛ شیر ی
 کورت. (۲) باتوم؛ قوله دار یان لاستیکی
 دهستی پاسه بان و پولیسی قه دیدیم. (باتوون)
 باتوونی کاره بایی: [ناو] میله ی کاره بایی بو
 شه که نه جه ی به ندی. (باتون برقی)
 باته: پال تو؛ جه مته؛ کن تو؛ لای تو؛ بال ته.

(نزدتو)

باته ریهت: [ئاوه لئاو] بائه ده ب؛ خاوه ن
نزاگهت؛ خاوه ن ته ریهت. (باتریت)
باته گیر: [ئاوه لئاو] به تگیر؛ کارزان؛ به مشوور.
(باتدیر)

+ باتیدان: [چاوه گهت] باتیکردن به ناسووس
یان به قه له مه فوو کردنه ناو لاشه ی ئاژهل بو
جیا بوونه وه ی پیست له گوشت و باشتر
کهول بوون. (باد کردن)
باتیسک: [ناو] خوشکی شوو؛ دش. بالذ.
(خواهر شوهر)

باتیکردن: [چاوه گهت] (۱) فوتیکردن؛
پر کردن له با. (۲) (ب) دنه دان؛ شووتی وه بن
ههنگل نان؛ هان دان (باد کردن و هندوانه زیر
بغل گذاشتن، ترغیب)

باج خوازی: \leq باج؛ به زوره ملی پاره یان
شتیک ویستن. (باج خواهی)
+ باجگر: [[ئاوه لئاو + ناو، بک] له پابوور دوودا
پیایوی لات و زوردار به زور باجیان له خه لک-
ده ستاند. (باجگیر)

باج لیگرتن: (ب) ناخوونه ک له ئه مانه ت یان
له شتی که سییک دان. (کنایه ناخونک زدن)
باجووا: [ناو] باجی به باجی؛ ژنی که ژن به ژنی
پیکراییت. (زن گرفتن تواتری)
باجووج: [ئاوه لئاو] شوخی باز؛ گالته چی.
(شوخی)

باجه: [ناو] بوته که؛ گیسه؛ ده ککه؛ وه تاغه ک؛
وه تاغیکی بچوو ک بو فروشوی
بلیتی (پسووله) ی سینه ما یان فروشوی
ورده واله. (باجه. گیسه)

باجه لان: ناوی خیل و مه لیه ندیکه له نزیک
خانه قین. (سرزمین باجلان)
باجه لانی: خه لکی باجه لان. (اهل باجلان)
باجه ی بانگ: شوینی پاره سپاردن و پاره وه-
رگرتن له بانگ. (باجه بانگ)
باجه ی بلیت: وه تاغی چکوله ی فروشتنی
بلیت (پسووله). (باجه بلیت)
باجه ی ته له فوون: [ناوت] کیوسکی ته له فوون له
ته له فوون خانه یان سه رشه قام. (باجه تلفن)
باجه ی پووست: [ناوت] شوینی نامه
پووست کردن له ئیداره ی پووست. (باجه پست)
+ باجی: [ناو] پله ی حه و نوته ی موسیقا.
(اندازه گام موسیقی)
+ باجی: [ناو] زردایک له هه ندی بن زارواه-
دا. (نامادری)
باجی پی: [ناوت] کریی ده ربا زبوون له ریگا یان
ئوتوبان. (عوارض)
باجی سمیل: [ناوت] باجی مله پوری و
لاتیگه ری و سمیل قه ویه تی که له قه دیمدا
له خه لکی بینه و ده ستینرا. (باج سیل)
باجی سه ربار: [ناو] پیتاکی سه ربارانه. (باج
سر بار)
باجوو: [وته] حه رف) کاری ئه مری [بلی]؛ باچه؛
بیژه؛ بووشه (یگو)
باجه: [کاری ئه مری] باچوو؛ بیژه؛ بلی. (یگو)
باچک: [ناو] (دی میله) دانه ویله ییکه له هه رزن
گه وهره تر، ساقه ته که ی ده که ن به گسک.
(دانه ایست ازارزن بزرگتر)
باحال: فد. [ئاوه لئاو] (۱) سه ر زیندوو. (زیر و
زرنگ) (۲) خاوه ن ئاکاری له به ردلان.

(باحال) (۳) له سه رحال؛ به که یف. (سرزنده.
 سرحال)
 باخېم: [ئاوه لئاو] [ناوی بک] هه رهس کار؛
 ته کمیشی باغ ده کات یان داری باخ دهر پټه-
 وه. (هرس کننده باغ)
 باخ پرین: [چاوگه، ت] (۱) ته کمیشی باغ.
 (۲) برینی باغ؛ ههرسی باغ. (بریدن باغ)
 باخت: فند: [چاوگه ی کور تکرار] له کوردیدا
 هم وشه یه به ده گمن به ته نیا دهوتریت و له-
 گهل کار (فیل) ی کردندا دهوتریت: په وتی
 دانان؛ دوپان؛ باختکردن؛ بهختکردن؛ له ده-
 ستدان؛ دوپاندن؛ (مصدر مرخم باختن)
 باخته: له ئاویستادا به مانای (باکور) هاتوو.
 فند: [ناو] (ف. مشه) پروژ ئاوا؛ خوړنشین؛ (باختر)
 باخچه وان: [ناو] ئاگاداری باغچه یه.
 (باغچه بان)
 باخچه ی مندالان: [ناو] جیگه ی ئاگالیوونی
 مندالان، پیش له تمه منی چوونه مه درسه؛
 پارکی مندالان. (کودکستان؛ پارک کودک)
 باخدار: [ئاوه لئاو] پیشه ی باخداریه؛ خاوه-
 باخ؛ باخی هه یه. (باغدار)
 باخستن: باکه وتن؛ باکه ی خست.
 (باخوا بیدن)
 باخله: [ناو] عه ماره شه تل؛ دوو کانه شه تل؛
 که رته زه وییک که تووی پیداده چینن بو
 شه تل؛ خه زانه. (انبار نشاء)
 باخوا: [ئاوه لئاو] (دیندار؛ خواناس؛ پیاو خاس.
 (باخدا)
 + باخواردن: (۱) هه لختستی جلی شور دراو بو
 وشک بوونه وه. (با دخوردن) (۲) پیچ خواردن؛

خول خواردن. (پیچ خوردن)
 + باخوش: [ئاوه لئاو] له بار؛ باوخوش.
 (خوشدست)
 باخوشه: [ناو] که وچک یا داریکی پان بو
 شیواندنی دوکولیو. (قاشق بهم زدن آش)
 باخوه: [کاری نه مری] باخفه؛ قسه بکه؛ (حرف
 بزن)
 + باخه: [ناو] باغه؛ ته زیجی باغه؛ جنسی
 جوړیک مووروو. (باغه)
 باخه خواز: [ناو] سوال که ری باخه گهنم و جو.
 (سائل باقه غلات)
 باخه فتن: [چاوگه، ت] یا که وتن؛ ویستانه وه ی
 با؛ (ب) له به ین چوونی لووت به رزی؛ له فیز
 و ثیفاده و ته که بور که وتن؛ باکه ت خهفت؛
 ئارام بوویه وه؟. (باد خوابیدن)
 باخه لېر: [ناو، بک] باغه لېر؛ گیرفان بر. (جیب
 بر)
 باخه له: [ناو] باغه ل؛ بن باغه ل؛ گیرفان. (بغل؛
 جیب)
 باخه وان: [ناو، ت] ئاگاداری باخ؛ نهوی که کاری
 په روه رده کردنی گیاو گول و داره له باخ دا.
 (باغبان)
 باخه وانی: (۱) زانستی کاری باخه وانی. (علم
 باغبانی) (۲) ره وتی چاندن و په روه رده کردنی
 گول و دار و گیا له باخدا. (باغبانی) (۳) کاری
 باخه وان. (کار باغبان)
 باخی وه حش: [ناو] جیگای پراگرتنی حه یوان-
 گهل بو پیشاندان به خه لک. (باغ وحش)
 باخی: [ناو] گه وره ی فله. (بزرگ عیسوی ها)
 باخیر: [ناو، بک] خه به ره یین؛ به رسه ف-

هين. (خبررسان)

باخيره: [ناو] باكر و قه: بوژان؛ با و كرپوه
پيکه وه: بادهف. (بوران)

باخي گولان: [ناو] گولزار؛ گولستان؛ باخي پرم
له گول. (گلستان)

+ باد: [ناو] با؛ ههوا؛ (به وهی بادیهه وایه ده لاین
کورته بالایه). (ب) ته که بور؛ فیز؛ لوت
به رزی. (باد)

+ باد: بی؛ زینده باد: بژی. (باد)
بادناورده: (۱) < باثاورد؛ شتیک که با له-
گه ل خوی بیه نیئت. (۲) [تاوه لئاو] (ب) مالی
بی تیکوشان هاتنه ده ست. < باثاورد (باد
آورده)

بادابادا: [ناو] گورانیکه له نیران بو زاوا و
بووکی ده لاین. (بادابادا مبارک بادا)

باداروک: [ناو] ده سربله ی سهری مندالی ساوا؛
گوله سهر. (دستمال کوچک نوزاد؛ گل سر)
باداری؛ واداری؛ تووشی نه خوشینی په نمائی
چوک و جومگه (جومگه) ی له ش هاتوو
(رماتیسم)

باداریتی: [به ره می چاوه] دوو چاری
په نمائی له ش بوون. (دچار اماس بودن)

بادام زمینی: [ناو] بهری داریکه توخلیکی
قهوی و کفله هیه و له ناوکی فهندوق
ده کا و که میک دریزتره و ده خوریت. (بادام
زمینی)

بادام هیندی: [ناو] بهری داریکه که له هیند
ده پرویت؛ ده خوریت و تیکه لاوی ناچیل (چه-
رهزی ده کهن. (بادام هندی)

بادامی: [تاوه لئاو] (ب) له وینه ی بادام؛ وه-

ک: چاوبادامی؛ هه رشت به بادامه وه پیوندی
هه بی. (بادامی)

بادامی تال: [ناو] بادامیک که تامی تاله و روژ
بادامی لیده گرن. (بادام تلخ)

بادامی کاغه زی: پسته به هیف؛ بادامی توخل
ناسک. (بادام کاغذی)

بادامی کیوی: بادامه کیویله. (بادام وحشی)
بادایی: [پا بور دووی بادان] هه ستوو؛ گرز بوو؛

بادراو. (ریسیده)
باده بان: [ناو] جوژی په رده له قوماشیکی قایم

که به ده که لی پاپوره وه قایم ده کریت و به
هیژی با پاپور ده خاته ری. (بادبان)

بادرموش: [ناو] کون و که لینی خانو؛ بادرز؛
بابویر؛ (درز در و دیوار خانه)

بادروخ: [ناو] بادرز؛ باده لاین؛ بادرموش؛ بابویر.
(منفذ باد)

بادرنگبوو: [ناو] بادره شکبو؛ بادره نجبو؛
بادرنگبو؛ گیایکه عاره قیکی بوخوشی

لیده گیریت. (بادرنج بو).
بادرپزه: [ناو] باریزه. (میوه باد انداخته)

بادرپسه: [ناو] (۱) سه لکه ته شی. سه ره دووخ.
(سردوک) (۲) فر فرو که؛ فر فره ی مندالان.

(فر فره) (۳) ده وار. (چادر) (۴) کومانج؛
هه وره بان. (کماج)

بادک: عه شیره تیکه له ولاتی بو تان.
(عشیره ایست)

بادکیش: [ناو] با که ش؛ که له شاخ. (بادکش)
بادده: (۱) مه ی؛ (می) (۲) بای بده، کرزی بکه.

(بریس. بیچان)
(۳) گشته، کرزه. (ریسیده شده) ۴. هه وایه (باد

هواست): (وهره ساقی به کول^۱ یننه دلّی که یلم به هوّی باده، به جامی^۲ مهی خه لّاتم که و سه- ری تونگه م له بو^۳ باده، شهرابی ثالی یا قووتی بده دمستم فه لک باده، تهپ و توژی خه یالّات وخه فته تباریم وه بهر بادم) «حه سه سن سه لاج سوران» (می: بییچ: ریس زیاد: باد: باده هواست.) باده چی: [ئاوه لّناو] مه یفروش: مه یخانه دار. (میفروش)

باده: [ناو] (۱) شتیک که بای لیدهر چی. (لاری منفذ باد) (۲) کرژده کا و بایددها. (ریسنده) (۳) جه په بادهر. (بیچ کوشتی)

+ بادهر چوون: [چاوگه، ت، په نجه ری: ته گهر یان توپ کون بوون: (ب) با نیشتنه وه و له لووت بهرزی که وتن: (ب) له فیز و ته که بور که وتن. (پنچر)

باده ف: [ناو] باده وه: بوژان: با و به فر بارین ییکه وه: بای توند که به فر رامالی^۴. (طوفان)

باده ک: [ناو] آچار: بیچ کوشتی: جه په بادهر. (بیچ کوشتی)

باده مه ک: [ناو] لووی ژیریست: گروقه ر. (غده)

باده نوشی: [ناو] مهی خوار دنه وه. (باده نوشی)

بادیان: [ناو] بادیانه: رازیانه. (رازیانه)

بادیله: [ناو] جامی بچووک: ده فری چکو له. (ظرف کوچک)

بادین: [ناو] (۱) گوئیکی گه وره یه له به ینی موسل^۵ و هه ولیردا. (دریاچه ای نزدیک هولیر)

بادیناوا: ناوی گوندیکه له نزیک کیوی قهندیل. (اسم دهی است)

بادینی: [ئاوه لّناو + ناو] زبان و خه لکی

بادینان. پیوه نه یدار به بادینه وه. (زبان و اهل بادینان)

بادی هه فا: [ئاوه لّناو] له خوده رچوو. (متکبر)

+ بار: [پاشگر] بوّی هه یه له وشه ی جوّبار و پروباردا و اتای (یوار) بدا و له پیشدا جوّبار و پروبار بوو بیتن. (پسونده، بار)

+ بار: [ناو] (۱) ئیزنی چوونه باره گای سولتان و گه وران. (۲) باری کاره بایی. (۳) پیشخوانی مه یفروشی. (۴) گهنجه ی تایه ت بو دانانی مه ی. (۵) که رت. (ده بار، سه دبار). ده فعه، پات. (۶) ره ستورانی تایه ت بو پیاله- فروشی و خوار دنه وه: جیگای دانانی خوار دنه وه ی جوّراو جوّر. (بار)

بارئاسیاو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)

باره ئاش لیگردن: [چاوگه، ت، یار بو ئاش بردن و به ئارد کردن (بردن بار به آسیاب و آسیاب کردن). (ب) چهنه دریزی. (کنایه (وراجی)

بارئه ناز: [ناو] (۱) باره ناز: جیگای باردا گرتن. (۲) شوینی بار لیدان و باردا گرتن له ئیسکله ی به ندر. (بارانداز)

بارا خودی: (ف. مشه). (ب) بهش یان پشکا خودی: زه کات. (زکات)

باراف: عه شیره تیکی کورد له دیاربکر. (اسم عشیره ایست)

بارام: (۱) به هرام ناوی پیاوان. (نام مردانه)

(۲) ناوی ئه ستیره ی میړیخ. (سیاره مریخ)

+ باران: [پاشگر] به ناوه وه ده لکی و اتای رژاندنه خوار ددها وه ک، توپ باران، بهرد باران، گولباران. (پیواژه: باریدن)

باران بارین: [چاوگه، ت، هاتنه خواره وه ی

باران. (باران باریدن)

باران پیوی: [ناو] لقی له زانستی یووم ناسی که له چلونایه تی و پاده ی باران له شوینگهل و وهرزگه لی جوراوجور ددهویت. (باران سنجی)
+ باران دادان: [چاوه ت] ههر شت یان میچ یان په شمالي که ناوی باران دابدا. (نشت- باران بداخل چادر)

بیاراندن: [چاوه ت] کاتیک مریشکیکی جووچکه له بهر جووچه له کانی له خووی دوور ده کاته وه به هووی گهوره بوونیا نه وه. (وقتی مرغ جوجه هایشرا از خود دور میکند)

باران دیده: < بالان دیده

باران کوت: [ناو] سفت بوون و کوترانی

جیگاییک به باران. (باران کوب)

بارانگر: [ناو] ههر شوینیک که باران بیگریته وه. (باران گیر)

باران لیدان: [چاوه ت] (۱) له بهر باراندا مانه وه و تهر بوون. (۲) باران له ههر شتیک بکه وی. (باران خوردن)

بارانه: (۱) کری یار. (کرایه بار) (۲) ههوا و گورانیکه. (اسم ترانه ایست)

بارانه ی سهر به قه پوچکه: کلاو به سهر؛ بارانی به خوړپرم و دهنک گهوره. (باران تند)

بارانه ی سهر به کلاوه: ریژنه بارانی توند؛ کلاو به سهر؛ شهسته بارانی به تهوژم. (باران تند)

بارانه ی ورد: نهرمه باران. (باران نم نم)

بارانه ی وه شت: په هیله باران؛ بارانی به خوړپرم و دهنک گهوره. (باران بشدت)

+ بارانی: (۱) [ناو] ههر شت پیوندی به

بارانه وه بی؛ هه وری بارانی؛ هه وای بارانی.

(۲) [ناو] جوړی بالته ی ناسک که باران ناده لینی (دای نادا) (بارانی)

بارانی په له: به بارانی ده لنین که به شه ندازه ی پیویست بو شین بوونی دهغل بیاریت. (باران کافی برای روئیدن غلات)

بارانی توند: شهسته باران. (باران تند)

بارانی ده سگرد: بارانی که به گوړانی په موی ههر ده بیاریتن. (باران مصنوعی)

بارانی ناوخت: بارانی بیواده که زهره له کشت و کال ده. (باران بیموقع)

باریاج: [ناو] یاجی که له ههر کول و ههر باریک ده ستیړیت. (بارانه)

باربارانی: [ناو] باره خوینی؛ کول کولینی. (بازی نوجوانان)

باربارکی: [ناو] کول کولینی. (بازی نوجوانان)

باربه: [ناو] (۱) باره بهر؛ بارگینی باری. (۲) کول بهر؛ باره بهر. (باربر)

باربه ری: [ناو] (۱) کول کیشی. (۲) بنکه ی راگو یزانی باری خه لک بهمز؛ بونگای

(نوو سینگه) ی باربه ری. (باربری)

باربه زن: [ناو] ته لیسمی هه لواسراو (تاویز انکرا) و به له شدا. (طلسم آویزان بر بدن)

+ باربه ستن: [چاوه ت] (۱) پیچانه وه و به ستنی بار. (ستن بار) (۲) (ب) به پوول و

پاره گه بین و جیی خو قایم کردن له ژياندا. (به آلا ف و ثولوف رسیدن)

+ باربه ند: [ناو] (۱) ههر شت که باری پی به ستن. (۲) تهرک یا شوینی بار له سهر دانان

له سه رسه ياره‌ی سواری. (۳) که سیک که بار
 دهستی. (بار بند)
 باره نیش که ردهن: باری پیچاوه ته وه؛ بار
 بهندی کردوه. (بار بندی کرده)
 باره ها: [ناو] نیشک؛ ته و کچه که براکی
 دایناوه ژن به ژنی پی بکات؛ په سمیکی کون و
 کریت بوو له قه دیدما (خواه‌ری که برادرش
 برای عوض کردن با دختری دیگر و عروسی
 در نظر می‌گرفته)
 بار پیچ: [ناو، بک و بهر] (۱) که سیک که بار
 ده پیچینه وه. (۲) شتیک که له باره وه
 ده پیچن. (بار پیچ)
 بارچه وتی: [ناو، بهر هه می چاوه] یار که -
 چی (لاری)؛ (ب) نا راستی و نه گونجایی.
 (بار کجی)
 + بارخانه: [ناو] (ب) سمت و ساتان؛ سمت و
 بارخانه. (کنایه از باسن بزرگ)
 باردا: [ناو] چومیکه له سواریا. (رود باردا)
 + باردار: [ناو] (۱) ناوس. (۲) [ناو] زمانی
 باردار و تمه گرتوو یان (به لغ گرتوو). (باردار)
 باردان: [چاوه گه ت] گرتو کردن؛ بادان؛ رستن.
 (پیچ دادن)
 بارزانی: له قه می هه زه تی ما پشال مسته فا
 بارزانی خه بات گپری نه مری کورد. (لقب
 حضرت ژنرال مصطفی بارزانی).
 بارزه: [ناو] جیوه‌ی دار. (صمغ درخت)
 باری ژیان: (۱) قورسایی و بارگرانی ژیان. (۲)
 چونه تی ژیان؛ په وتی ژیان (طرزو شیوه
 زندگی)
 بارسا: [ناو] بارست؛ بارستا؛ قیلله ت. (ضخامت)

بارس فک: [ناو] (ناو) که بار؛ بارسووک؛
 (ب) بیخه م؛ بی په روش. (سبک بار؛ بی غم)
 بارسووک: [ناو] ت که م بوونی که لویه لی مال؛
 (ب) بی تهر کی. (سبک بار)
 بارقه: [ناو] بوران؛ په شه با. (بوران)
 باروفت: [ناو] زه وییک که با خوله که ی
 بردی؛ با و بوران؛ بارش. (بارفت؛ بوران)
 بارفیکس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] که ره سته ی -
 وه رزشی ژیمناستیک. (بارفیکس)
 بارقورس: [ناو] (ناو) بارگران؛ (ب) وه ژیر
 مهینه ت که وتوو. (بار سنگین)
 بارقوول: [ناو] (ناو) خوراکر؛ به پشو و بیهن
 دریژ. (مقاوم)
 + بار کردن: [چاوه گه ت] (۱) بارلیدن.
 (بارزدن) (۲) (ب) مال پویشتن له جیگایی که وه
 بو جیگایی کی تر؛ مه پو بارمه -
 که. (کوچ کردن) (۳) (ب) قسه ی ناخوش
 خسته سهر. (۳) بار کردن)
 بارکوله: [ناو] باری چکوله. (بار کوچک)
 بارکیشی: [ناو] بهر هه می چاوه گه
 (۱) بارکیشان؛ هه مالی. (حمالی) (۲)
 باره له سه ننگاندن و به قه پان یان به
 ترازو کیشان. (توزین کردن بار) (۳) کاری
 که سیک که ته و ئیشه ده کا. (بار کشی)
 بارگر: [ناو] هه ماله بو نه پوو خانی دیوار. (چوب
 حماله دیوار)
 + بارگه چی: [ناو] (۱) کاروانچی. (کاروانی)
 (۲) ژنی کاره که که له گه ل بووک ده چی بو
 مالی زاوا و بو ماوه ییک ده مینیتته وه. (کلفت
 که با عروس میرود و میماند)

بارلیدان: [چاوهگهت، باربارکردن؛ بار خستنه
 سهر باره بهر. (بار زدن)
 بارنج: پرنج بهبا. (رنج بهباد)
 + بارنه بردن: [چاوهگهت، (ب) یاخیوون؛
 سهر کیشی؛ که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛
 ژیر بارنه چوون. (بار نبردن. زیر بار نرفتن)
 بارنه وهری: [ناو] (ب) بارنه بردن و کوژنه دان.
 (نافرمانی)
 بارووسه رزمانی: [ناو] باری سهر زبان. (بار
 زبان)
 باروک: [ناو] شیوازیکی موسیقای ثوروویه.
 (باروک)
 باروبنه: [ناو] ماله کوچ؛ باره گوینه. (باروبنه)
 باروزکا: [ناو] بارنه نداز؛ باره ناز. (بارانداز)
 باروشه ی کاره بایی: په نکه؛ باوه شینی
 کاره بایی. (پنکه)
 بارووم: به هیئی. (بیاوردم)
 بازون: [ناو] الهقه می پیای گه وره له نوروپا؛
 عینوانی پیای گه وره ی نهر مهنی. (بارون)
 باروو: [ناو] (۱) بورج و باروو؛ دیواری به رز.
 (برج و بارو) (۲) بارووت. بارووت. (باروت)
 (۳) باربوو؛ یارمه تی زهرمر لیکه وتوو. (کمک
 به خسارت دیده)
 بارووت پیژ: [ناو] بیک بارووت چیکهر. (باروت
 ساز)
 بارووتخانه: [ناو] (۱) جیگای دروستکردنی
 بارووت. (کارخانه باروت) (۲) عه مباری
 بارووت. (انبار باروت)
 بارووتساز: [ناو] بارووت چیکهر. (باروت ساز)
 بارووت کهر: [ناو] بارووت چیکهر. (باروت ساز)

بارووته: [ئاوه لئاو] خو پری؛ لهش گران؛
 ته مهبل. (تبل)
 بارووتی: بارووتی. [ناو + ئاوه لئاو] (۱) ناوی
 جوړیک چای وشک و ورده. (چای باروتی)
 (۲) ههر شت پیوندی به بارووته وه هه بیت.
 (باروتی)
 بارووتی بی دوکهل: [ناو] جوړیک بارووت
 کهله کاتی سوتاندندا دوو که لی نییه. (باروت بی -
 دود)
 بارووتی پهش: قهره بارووت؛ بارووتی ئا
 سای. (باروت سیاه)
 بارووتی لوکه: [ناو] بارووتی په موو؛ ماکیکی
 لوکه ئاسایه که زوو ئاورده گریټ (باروت پنبه)
 باروود: تد: [ناو] بارووت. (باروت)
 بارووف: [ناو] گژها. (باد تند)
 باروون: [ناو] الهقه می پیای مووسایی.
 (بارون)
 باره: [ناو] واره؛ بابهت؛ له باره ی کیوه قسه
 ده کهن. (باره)
 باره اوردن: [چاوهگهت، (۱) بار ئانین؛
 هاوردنی بار. (آوردن بار) (۲) باره اوردن؛
 هاوردن وهر؛ په عه مهل هیئان. (بار آوردن)
 باره بی: (۱) [ناو] کولیک داربی؛ باریک
 داربی. (یک بار چوب بید) (۲) باربوو؛ باره بوو؛
 کو مه کی مالی (کمک مالی)
 باره بی کردن: [چاوهگهت، باربوو کردن؛
 کو کردنه وهی کو مه کی مالی بو که سیک.
 (جمع کردن کمک مالی برای کسی)
 باره خوی: (۱) باره خویی بار کراو. (۲) جه والی
 پر له خوی. (بار نمک) (۳) گه مه ییکه؛ بار

باریک‌بینی: [ناو] وردبینی؛ چوڼیه تی وردبین
 بوون. (باریک بینی)
 باریکه‌پ: [ناو] تووله‌پړی؛ پړگای‌ته‌نگه‌به‌ر؛
 پړگای‌ته‌سک. (راه‌باریکه)
 باری‌لیو: [ناو] به‌لغی سه‌رلیو؛ لیوی بارگرتوو
 (لیو به‌بار و تازیه بارم) (قشر روی لب)
 بارین: پاشگر؛ هاتنه‌خوار. خو‌ل‌بارین: گولله-
 بارین، باران‌بارین. (باریدن)
 بارپن: [چاوه] باره؛ باراندنی ئا‌زال. (بع بع
 کردن)
 باریه: [ناو] بوریا؛ حه‌سیر؛ پرایه‌خی له جه‌گن
 چی‌بوو. (بوریا)
 + باز: (۱) ته‌سپی نیو‌چاوان‌سپی. (اسب
 پیشانی سفید) (۲) باز. (ف گیو) دیسان؛ هم؛
 دووباره؛ ژی. (باز)
 + بازپ: پوژۍ، یاکاتیکی دیاریکراو له مانک
 یا حه‌وتوودا بو‌کړین و فروشتی مآلات و
 ئا‌زال له شوینیکۍ دیاریکراودا؛ وهک بازپ
 قه‌باخکه‌ندی. (بازار)
 بازارپه‌سند: [ئاوه‌ل‌ناو] قاییلی فروش؛
 موشته‌ری په‌سند. (بازار پسند)
 بازارچه: [ناو] گوزهر و شوینیک که چند
 دووکانی تیداویت. (بازارچه) + بازارچه‌رمی:
 [به‌رهمی‌چاوه] تاریفی زور و به‌درو بو
 فروشتی شتیک یان خوشیرین کردن. (بازار
 گرمی)
 بازپ: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) کاری‌بازپ: کاری‌هو-
 نه‌ری بو فروش و په‌چاو نه‌کردنی ورده‌کاری
 له هونه‌ره‌که‌دا. (۲) [ناو] نه‌وه‌ی له‌بازاردا
 موعامله ده‌کا یا دووکانی‌هیه. (۳) (ب) کار

یا شتی بیبایه‌خ و سه‌رسه‌ری. (بازاری)
 بازپ: نازاد: کړین و فروشتنی بی‌گرفتوگیری
 و به‌بی‌کوپون؛ بازپیک که زیادی و که‌می
 قیمه‌ت به هوۍ زور و که‌می کآلا یان زور و
 که‌می پیداو‌یستی موشته‌ری
 ده‌گو‌دریت. (بازار آزاد)
 بازپ: بوورس: شوینی سه‌ودا و موعامله‌ی
 وهک جه‌واهیرات و نه‌وت؛ هند. (بورس)
 بازپ: جیهانی: بازپیک که جنسگه‌لی له
 لایهن ده‌وله‌تگه‌لی جوراو‌جور بو‌کړین و
 فروشتن دابین‌بکرت. (بازار جهانی)
 بازپ: روژ: پوژگه‌لی دیاریکراو بو‌کړین و
 فروشتن له شوینیکۍ تاییه‌دا. (بازار روز)
 بازپ: زېړ‌پینگه‌ران: شوینیک یا راسته
 بازپیک که زوړبه‌ی دووکانه‌کان زېړ‌پینگه‌ر
 بن؛ هه‌روها بازپ: ئاسنگه‌ران و مسکه‌ران
 و قوماش‌فروشان و ته‌نه‌که‌سازان. (بازار
 زرگران)
 بازپ: سیا: [ناوت] په‌شه‌بازپ؛ موعامله‌ی
 پیدا و‌یستی به‌گرانتر له‌نرخ و به‌دزیی یاساوه.
 (بازار سیاه)
 بازپ: شام: (ب) جیگای زورشلوق و تیکه‌ل
 و پیکه‌لی پیده‌شو‌بهنن. (بازار شام)
 بازپ: شکیڼی: کاری فروشتنی کآل‌پیک زور به
 هه‌رزان یابه‌نرخۍ که‌م بو زهره‌ر لیدان له‌و
 که‌سانه که‌مله (په‌قابه‌ت) ده‌که‌ن و له
 مه‌یدان ده‌رکردنیان. (بازار شکیڼی)
 بازپ: عومده‌فروشی: شوینی که ورده
 فروشه‌کان سه‌رجه‌م شتی لیده‌کړن و به
 ورده‌فروشی به‌گرانتر ده‌یفروشنه‌وه. (بازار

عمده فروشی)

بازاری کار: پاکیشانی هیژی کاری ئینسان له لایهن داخوازانی نهو هیژه وه له کومه لدا؛ هه موو پوژ ژماره ییک خه لک ده چنه نیو بازاری کارموه، شوڵ پهیدا ده کهن. (بازار کار)

بازاری گهرم: (ب) به بمرمو. (بازار گرم)

بازاری مانگانه: بازاریک که مانگی جاریک له پوژیکی دیاریکراودا پیکدی؛ ههروهه بازاری سالانه و هفته یی. (بازار ماهانه)

بازاری ناوخو: بازاری پیشاندان و موعامه لهی کال له ناوخوی ولاتدا. (بازار داخلی)

بازار په بوون: بی بازاری؛ بازار که سادی؛ بازاری چول وهول و بی موشته ری؛ دژی بازار تیژی و بازار گهرمی. (بازار کساد)

بازبردن: [چاوگه، ت] په رین؛ به سه شتی کدا بازدان. (پردن)

باز بهر: (۱. ف. مهر). جیی دهه باز بوون؛ شوینی دهه باز بوون. (۲) باز دهه. (راه گریز ۲. پرش کننده) باز بهند: [ناو] بازووبه ند؛ قول به ند؛ باز به بند. (بازو بند)

بازد: [ناو] باز. (پرش)

بازدایی: [ناو، بک] دهه چوو؛ هه لاتوو. (فرار کرده)

بازد بازوکی: [ناو، ت] باز بازین؛ کایه ی بازدان. (پرش)

بازد دان: [چاوگه، ت] باز دان. (پرش کردن)

+ باز دی: [ناو] باز دید؛ دیدنی دانه وه. (بازدید) بازراقه: [ناو] بازرقه؛ بازراقه دان؛ له پر دهه پرین. (جهش)

بازقه بان: [ناو] باشقه بان؛ تیژمار. (نوعی مار)

+ بازگ: [ناو] بازوو؛ بال. (بازو)

بازگو: دووباره وتنه وهی قسه ییک؛ گیرانه وه- ی قسه ییک. دووپا تکردن. (بازگو)

بازمه له: [ناو] باسکه مه له. (شنای کراال)

بازنگ: [ناو] بازند؛ خپ خال؛ بازنه. (النگو)

بازنگه: [ئاوه، ناو] (پیتی گ منگه) بازنه؛ دوپاو. (بازنده)

بازننه: [ناو، بهر] بازنده؛ دوپاو له قوماردا؛ بوپردراو له زوړان بازی و وهرزش دا. (بازنده)

بازنوکه: [ناو] بهر بازو بو دانه که وتنی بازنه؛ بازنه ی چوک. (النگوی کوچک)

بازنه گاسن: [ناو، ت] ئالقه ی ئاسن که ده خرپته سه رگاسنی درزدار. (حلقه گاو آهن)

بازو: ناوی سترانیکی کوردیه. (نام ترانه ایست) بازوپاز: [ناو] جوړیک زکر له ئایینی زه رده-

شتدا. (نوعی ستایش در ئاین زردشت)

+ بازوړ: [ناو] ره شه با؛ بای زوړ توند. (باد شدید)

بازو له: [ناو] باسک؛ (زیاتر بو باسک و قولی قهوی) دهوتریت، نه گهرچی (له) نیشانه ی

چوو ککر دنه وهیه. (بازو)

+ بازوو: [ناو] نهو چاره ویی که ئالقه ییکی باریکی سپی له خوار چو که کانیه وه ییت؛ نه گهر

هه ره له ده ست یا پاییکی داییت، (چه په). < نه- سپی چه پ. > نه سپی پاست. (اسبی که در

پایین بخلق حلقه های سفید رنگ دارد)

+ بازووبه ند: فند: [ناو] (۱) ئالقه ی بو جوانی له قول به ستن. (۲) نوشته له قول کردن وه ک

گولته به ند و تیغ به ند. (۳) بازووبه ندی

پالَه‌وانی. (۴) بازووبه‌ندی‌رِش له‌عه‌زادا. (۵)
 بازوو به‌ندی کاپیتانی والیبالْ یافووتبالْ. (۶)
 بازووبه‌ندی به‌رپرسی، وه‌ک بازووبه‌ندی
 دیزبان. (۷) بازووبه‌ندی هیلالی
 ئه‌حه‌مه‌ر. (بازویند)

بازووکا: فذ: [ناو] چه‌کی شه‌ر دژی تانگ و
 زریپوش که لووله‌که‌ی زیاتر له میتریک
 دریژی همیه و به‌شان هه‌لده‌گیریت. (بازووکا)
 بازووی باره‌ه‌لگری نوئلْ: له خالی

پالگه‌ی نوئلَه‌وه‌یه تا ئه‌و جیگا که هیزی باره-
 که ده‌که‌وئته سه‌ر نوئلْ، که هه‌میشه که‌متره
 له‌بازووی زورپی‌ده‌ر. (بازوی اهرم)

بازووی زورپی‌ده‌ر: ماوه‌ی خالی زور هینه‌ر تا
 پالگه‌ی نوئلْ، که هه‌میشه زورتره له بازووی
 باره‌ه‌لگر: (له فیزیک‌دا). (بازوی محرک)

بازوه‌ن: [ناو] بازووبه‌ند؛ قوڵه‌ند. (بازویند)
 بازوی: < بازوو: ئه‌سپی که چه‌ند ئالقه‌ی
 سپی له‌لاقه‌کانیدا ییت؛ (اسبی که در پایین
 بخلق پاها حلقه‌ی سفید رنگ دارد)

بازووی درگا: [ناو، ت] لاشییان. (چوبه‌ای دو
 طرف چهار چوب در)

+ بازه: [ناو] (۱) مه‌یت؛ جه‌نازه. (جنازه) (۲)
 ئه‌سپی نیوچاوسپی. (اسب پیشانی سفید)
 + بازه: به‌له‌ک؛ ناوه بو سه‌گی به‌له‌گ؛ (بوره
 نه‌بی بازه‌بی، دانه‌یک ته‌ر و تازمه‌ی)
 (فولکلور). (سگ‌دورنگ)

بازه‌م: (۱) به‌هیله؛ لیم‌گه‌رپی. (بگذا ر) (۲)
 دیسان؛ دووباره. (بازهم)

بازه‌ند: [ناو] مه‌چه‌که‌به‌ند؛ خر خالْ بازنه. (النگو)
 بازه‌وان: [ناو] که‌سیک که خزمه‌تی باز ده‌کا و

له‌راودا باز به‌رده‌داته نیچیر. (بازبان)
 بازه‌ی: (۱) [ناو، لئاو + به‌ند] برپوه؛ هه‌ندی؛
 بازی؛ به‌عزی؛ برپک؛ (بعضی) (۲) دیسان.
 (بازهم) (۳) لینگه‌رپی. (ولش‌کن)

بازی: فذ: [ناو] (۱) کایه؛ گالته؛ یاری؛ قوما‌ر؛
 پاشگر؛ کایه‌که‌ری؛ ته‌خته‌بازی، قوما‌ر بازی،
 توپ‌نا بازی، سیا بازی؛ که‌له‌شیربازی،
 کو‌تربازی. (بازی) (۲) وه‌ردینه‌ی گونگ پان-

کردنه‌وه؛ تیروک. (غلطک‌پهن کردن خمیر)
 بازی‌سپی: [ناو، ت] شاباز. (شه‌باز)

بازیگه‌ر: فذ: [ناو، یک] کایه‌که‌ر؛ ئه‌که‌ری
 شانو؛ ناکتوری سینهما و شانو. (بازیگر)
 بازیلیک: [ناو] جو‌ریک مارمیلک که به‌پا له
 سه‌ر ئاو هه‌ل‌دیت. (بازیلیک)

بازی هه‌وایی: [ناو] به‌رزه‌ه‌واییله؛ به‌رزه
 هه‌وایی. کو‌لاره. (بادبادک)
 باژ: ف. مشه. باز؛ واتا: دیسان. (باز)

باژارسازی: باژیرسازی. (شهرسازی)
 باژارگیر: له کوردستانی خوره‌ه‌لات:
 شاره‌داری؛ له کوردستانی ئه‌ودیو: شاره‌وانی.
 (شه‌رداری)

باژاروک: [ناو] شاروچکه. (شه‌رک)
 + باژه‌له: [ناو] مووروییک که ده‌یساونه‌وه بو
 ده‌رمانی نه‌خوشینی باژه‌له. (نوعی خرزه)
 باژهن: [ناو] (۱) باوه‌شین. (بادبزن) (۲) نیری‌ه
 کیوی. (بز کوهی)

باژنه: [ناو] پاژنه؛ پانی؛ پاشنه؛ باژنو. (پاشنه)
 باژیرگیر: [ناو، یک] شاره‌دار: له ئیران؛
 شاره‌وان: له کوردستانی عیراق (شه‌رداری)
 شه‌ربانی)

+ باس: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] (۱) دهنگی گر له سازی تور کیستر و ئو پیرادا؛ دهنگی گرم (بهم) له کوپله موزیکیدا، دهنگی نیئر و پیاوانه. (باس) (۲) خه بهر؛ به حس (ب) نزیک که وتن؛ کارم به سه ریه وه نییه باسی ناکه م؛ لییناده م توخنی ناکه موم. نایدوینم. (کاریش ندارم) باسارک: [ناو] کولپر؛ کولپری ناوی و گازی. (کولر آبی و گازی) باسیژ: [ناو] حه کایه تبیز؛ چیر و کیبیز. (داستان گو) باس پرس: فذ؛ [ناوی بک] باس کول؛ توپزه ر له باس؛ باسوخواسکه ر. (باز پرس) باسترغه: [ناو] تاودانی چه لئووک بو چه که ره- کردن. (آب دادن چلتوک) باستووق: [ناو] باسلخ؛ باسووق. (باسلق) باسخوون: [ناو] په لاماری له پر و بی خه بهر له شهردا به شهو. (شیخون) باسریژ: [ناو] پرو پاگه نده چی؛ پیکلام چی؛ بالگاهه چی. (تبلیغات چی) باس زان: [ناو] میژووزان. (تاریخ دان) باسقول: [ناو] له پر ئابلوقه دان. (محاصره ناگهانی) + باسک: تیره ییکن که دانیشتووی باسکن له باکووری ئیسپانیا؛ هه ر کام له کهسانی شهو عه شیرته و زمانیان. (باسک) باسکانه: دوو بهر که کی؛ دوو قولی بوون؛ به به- ر بهر کهانی دوو فیرقه یی. (انشقاق و مخالفت؛ دودسته ای) باسک بهند: [ناو] قوالبه ند؛ بازووبه ند. (بازوبند) باسکراو: [جیناو] نیو براو؛ باس لیکراو؛ لیدواو.

(نامبرده) + باسکلاو: [ناو] ناوی مه لیکه (اسم پرنده ایست) باسکو: [ناو] قرتاندنی بالی بالنده. (قیچی کردن بال پرنده) باسکو باسکو: بال لیدانی فرنده؛ باله پرزی؛ باله فری. (بال زدن پرنده) باسکول: [ناو] (۱) قه پانی هه ره گه وه بو کیشانی باری قورس. (باسکول) (۲) باس کول؛ قه کولر له باس؛ توپزه ر له باس. (باز پرس) باسکه باسکانی: دوو بهر که کی؛ دهسته به ندی؛ دوو قولی؛ دوو دهسته یی. (دسته بندی) باسکه دار: [ناو] دهسته ک؛ داری داره. (تیرک) باسکه مزانه: [ناو] باسکیش؛ بازوی درلز خیش) باسکهو باسک: [ناوت] ئهم یال و شهو یال. (از این تپه به آن تپه) باسکیتبال: اند؛ فذ؛ فرد: [ناو] وه رزشیکه له بهینی دوو دهسته یی په نج نه فه ریدا که تیده کوشن توپیک بخه نه نیو توپیکی هه- لو اسراوه وه. (بسکیتبال) باسکی سیغار: [ناو] مودنه؛ دهمنه. (چوب سیگار) باسلوق: [ناو] جوریک شیرینی نهرم و کیش- داره. (باسلق) + باس نه کردن: [چاوگه ت] کار به سه رموه نه بوون. وه ره من باست ناکه م؛ کارم به سه رته وه نییه. (کار به کسی نداشتن)

+ باس و خواس: [ناوت] لپیرسینه وه؛ حساب و کیتاب لی کیشانه وه و پرسینه وه له خه رج کردن یا له چوئیه تی کاریک. (پرسیدن از خرج و دخل. حسابرسی؛ باز خواست) باسوون: [ناو] سازیکی نیزامیه که به فوو لیده دریت وه کوو کلارینیت وایه. (باسون) باسه ری: [ناو] بای که لله؛ به هه وایی؛ لووت به رزی. (مغزور) باسه واد: [ئاوه لئاو] (۱) سه واددار؛ خوینده وار؛ خوئنه وار؛ خوئنده فان؛ خاوه نی توانایی خویندنه وه. (باسود) (۲) (ب) زانا. (دانا) باسی: [ناو] لاسایی؛ دمه لاسکی. (تقلید؛ ادا) باسی کرن: [چاوگه، ت] ده مه لاسکی کردن؛ لاسایی کردن. (تقلید کردن؛ ادا در آوردن) + باش: تدا: [پیشگر و باشگر] وه که باش مه لئا و به ننا باشی؛ سه روک؛ سه رده سته؛ نه فوری - سه روو؛ که سی یه که م له یاریدا؛ باش مه لئا؛ سه روه سته؛ (دژی قره). (سر) • باشتی: (ف. مشه) میرات. (ماترک متوفی) باش روژ؛ روژ باش؛ روژ به خیر. (روز بخیر) باشقه: [ئاوه لئاو] سه روو؛ ژوور؛ سه رباشقه؛ هه لبرآرده؛ له هه موو چاکتر؛ سه رتو پ؛ هه لکه وته؛ له (باشقا) ی تور کییه وه هاتوو و اتا بان سه ر. (لایق؛ تک؛ بالا؛ برگزیده) باشقیر: خیلکی تور کن که له ئاسیای نیوه راست نیشته جین؛ هه ر کام له نه ندامانی نه و خیله. (باشقیر) باشکو؛ فد: (ف. مشه) شکودار؛ ریزدار؛ گه وره. (باشکوه) باشکین: [ناو، بک] ریزیک دار که بهر یا

بگریت؛ هو یان ده رمانی لابردنی بای سک. (بادشکن) باشگا؛ فد: [ناو] یانه. نادى؛ کلوب؛ ناوی جیگاییکه که چند که سی هاو بیروپا یا هاو شول لئی کو دهنه وه بو راسواردن و سه رگرمی؛ وه که باشگای ورزه شی، باشگای ئه فسران، باشگای ماموستایان. (باشگاه) باشمه: [ناو] باسمه؛ شه قلی خه رمان؛ موری قوماش رهنگاندن. (باسمه) باش مه لئا: [ناو] باش (تورکیه؛ سه ر). که سی نه وه له یاریدا؛ سه روه سته. (نفر اول بازی) + باش و بو ش: [ئاوه لئاو] چاک و بو شته؛ بو شته و به رداخ؛ خو ش گوزهران. (خوش گذران) باشوو: [ناو] بالنده ییکه له واشه گه وره تره و زوو که وی ده بیت. (نوعی شاهین) باش وه سته: [ناو] سه روه سته. (استاد کار) باشه باش؛ چاکه چاک؛ (ب) هه مووی دروسته. (درسته) باشه فار: ئیقار باش؛ ئیواره باش. (ئیواره به خیر) باشی: (۱) چاکی (خوبی) (۲) باشگر؛ سه رده سته؛ لو تی باشی، به ننا باشی، چاپه زباشی، (باشی) باشیق: [ناو] باشوو؛ بالنده ییکه له سه قر گه - وره تره و زوو که وی ده بی. (نوعی شاهین) باشیلا: [ئاوه لئاو] باش (تورکیه؛ سه ر). سه رگه ردان. (سرگردان) باشیله: [ناو] باش؛ تورکی، له؛ نیشانه ی بچوو ک کرده وه؛ ده ستمالی بچوو کی سه ر؛ سه ربو شی چکوله؛ به ره له یینه و کو لوانه ی چوو ک. (رو سری کوچک. پیشبند؛ رودوشی)

باشیم: [ناو]باشتی؛ میرات. (ماترک)
 باشیمگیر: [ناو]باشتی گر؛ کوتگر؛ بهش بهر؛
 (سهیم در ماترک)
 باعاندن: [چاوهگه]بالاندن؛ باراندن. (نالاه
 گوسفند و بز)
 باعه باع: [دهنگه ناو] باعه ی له سهریه کی کار
 وناژهل. (بعبع)
 + باعیس: فد: [ناو]بایس؛ بوونه عیله تی-
 کاریک؛ هو. (ب) بوونه هو؛ خودا باعیس و
 بانیه که ی مال ویران کات. (سبب؛ علت)
 باغار: [ناو] به پرتاو. (چهار نعل)
 باغبین: [ناو] گیای دریزی باخه بهستن.
 (گیاه بلند مخصوص بستن باقه)
 باغچه ی ساوایان: (ب) شوینیک بو ناگا-
 لیوونی مندا لان له تمه نی که متر له حوت
 سالیدا. (کودکستان)
 باغدار: فد: [ئاوه لئاو + ناو] خاوه نی باغ؛
 دارای باغ. (باغدار)
 باغداری: فد: [ناو] کاری باغدار؛ کاری توانین
 و زائینی به پړوه بردنی باغ.
 (باغداری)
 باغبودن: [چاوهگه]ت؛ گه وره بوون گه وره-
 بوون؛ له خو گوړان؛ له خو دهر چوون؛ غورور
 په یدا کردن. (مغورور شدن)
 باغستان: فد: [ناو] دارستان؛ زیاتر بو داری
 بهر. (باغستان)
 باغه وانی: [به ره می چاوهگه] باخه وانی؛ کاری
 سهرپر شتی کردن باغ. (باغبانی)
 باغه و بهس: [ناو] باغبین. (گیاه دراز مخصوص
 بستن یکدسته گیاه)

باغی میلی: [ناو]ت؛ پارکی میلی؛ باغی که
 ده ولت سهرپر شتی ده کات بو گه شت و له-
 ناودا گه پرائی خه لک. (باغ ملی)
 باغی میللت: [ناو]ت؛ باغی میلی؛ پارکی میلی.
 (باغ ملت)
 باغی وه حش: [ناو] جیگای پراگرتنی حه یوانی
 جوړ به جوړ بو نیشانندان به خه لک. (باغ وحش)
 باف: چن؛ [پیشگر] وه ک؛ قالیباف، جاجم باف،
 بهر مال باف. (باف)
 بافالو: اند [ناو] بوو فالو؛ گامیشی وه حشی. (بو
 فالو)
 بافپوک: [ناو] افرنده. (پرنده)
 + بافره: [ئاوه لئاو] بادیه هوا. (مغورور)
 بافل: [ناو] تافگ؛ تاف. (آبشار)
 بافوور: فد: [ناو] وافوو؛ حوققه و دهسته که ی
 بو تریاک کیشان. (وافور)
 بافووری: [ئاوه لئاو] فد: (وافووری؛ (ب)
 تریاک؛ نه سرار کیش. (تریاک)
 بافه دهنگ: [ئاوه لئاو] بافیش کهر؛ خو هه-
 لکیش. (خود پسند)
 بافه دهنگی: [ناو] خو هه لکیشی؛ تاریف کردن له
 خو. (خود پسندی)
 بافی: فد: [پاشگر] چین؛ قالیبافی، جاجم بافی؛
 بهر مال بافی. (بافی)
 بافین: [چاوهگه] چین؛ گوره وی بافین؛
 گوره وی چینین؛ کامو بافین؛ کامو چینین؛
 (باقتن)
 باف ماری: [ناو] زرباب. (ناپدري)
 بافی: [کاری نه مری] بهاوی؛ بهافی؛ بخه؛
 باوی. (بیانداز)

باقیژه: [کاری نه مری] بهاویژه؛ فریده؛ فرییده.
(بنداژ)

+ باقینی: باقیتی؛ باوکییتی. (پدري)

باق: [ناو] (۱) موچ؛ قولا په؛ گری دهست و پا.

(مچ) (۲) سه لکه سیر و پیاز. (غده سیر و پیاز)

باقباق: [دنگه ناو] باقه باق؛ دنگی پړوی و
چه قل. (واق واق)

باقر: (۱) ده فري مسینه که قالاییه که ی
سیورایی و سوورایی مسه که دهر که وتبیت.
(ظرف مسی قلع رفته)

(۲) پرو دمالو. (بی آرم) (۳) [ناو] ژه نگی-
مس. (زنگ مس)

باقسمات: [ناو] ایسکویت. (ایسکویت)

+ باقل: چما؛ له پروی عه قلوه؛ په نکه؛
وادیاره؛ باقل نه یزانییت؛ په نکه نه یزانییت؛
باقل تو نازانی من خه لکی سابلغم؛ چما به نه
قل. (عقلا؛ شاید)

باقلا قاتق: [ناو] خوار دنیکی زورمه شهوری
باکووری ئیرانه. (با قلا قاتق)

باقلاوا: [ناو] (۱) تیگو شینی رو و دوشاو.
(نوعی غذا است) (۲) جوریک شیرینیات.
(نوعی شیرینی) (۳) ناوی گوندیکه له باکووری
شاری سنه په نکه باقراوا بوویت. (نام دهی-
است.)

باقلق: [ناو] باقله؛ باقله. (باقلا)

باقله پلاو: [ناو] پلاو به باقله و گوشته وه.
(باقلا پلو)

باقله کیوی: [ناو] بوقلی؛ جوریک باقله ی ورد.
(باقلا ی وحشی)

باقله وا: باقلاوا؛ جوریک شیرینیاته چوار گوشه

ده پیرن و بادام و پسته ی تیده خهن. (باقلاوا)
باقوته: [ناو] سه لکی پیازچه؛ نیرتکی پیاز و
سیر. (غده ریشه پیاز و سیر)

باقوشه: [ناو] میوه ی نه گه یو؛ بارپژه؛ باکوچه؛
(میو منارس؛ زیر درختی)

باقوله: [ناو] باقوره؛ کودله ی بهراز؛ به چکه ی
بهراز. (بچه ی گراز)

باقوور: [ناو] کته مهر و پان. (رمة گوسفند)
باق وه س: [ناو] یک باق وهز؛ باقه وه س؛ (۱)
که سیک که باخه دبه ستیت. (کسی
که دسته گیاه را می بندد) (۲) [ناو] باقبین؛ باغه-
بین؛ (گیاه دراز مخصوص بستن؛ باقه)

باقویی: [ناو] به له باقه؛ دهر دیکي ناواله.
(ناخوشی بز و گوسفند)

باقه باق: [دنگه ناو] دنگی پړوی و بز و کار.
(واق واق)

باقمه زه: [ناو] به له باقه؛ نه خوشینی کوتوپری
نازال. (مرض گوسفند و بز)

+ باک: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] عه مباری بینزین له
سه یاره دا. (باک بنزین)

+ باکردن: [چاوه گهت] (۱) په نمان. (۲) سک-
ماسین؛ تور و قه لس بوون. (۳) فیز کردن.
(باد کردن). (۴) [کنایی] شتی فروشی به سر
دهسته وه مان و نه فروشان. (باد کردن)

باکرن: باکردن. (باد کردن)

باکردنه قولا په: بی جی تاریف کردن و هاندان
و دنه دان بو نه نجامی کاریک؛ شوتی وهین
هه نگل دان (تعریف و تحریک به انجام
کاری)

باکردگ: [ناو، بهر] باکردوو؛ په نمانو. (باد کرده)

< باکردوو

باکردوو: (۱) [ناو] بهر پهنماو. (۲) [ناو] (ب)
شتی فروشی که به سهرده سستی فروشیاره وه
مایته وه و نه فروشریت. (باد کرده)

باکروقه: [ناو] بوران؛ به فربارین به باوه. (بوران)
باکوت: [ناو] جیگایی که بای زور تیده که ویت.
(جایی که باد زیاد به آن میوزد)

باکوزک: [ناو] باکووسک؛ کزه با. (باد خلی
سرد)

+ باکەش: [ناو] لوله ی سو به
(بوغاری، کووره). (لوله بخاری)

+ باکەش گرتن: [چاوه ت] که له شاخ گرتن
بی نه شتم لیدن. (بادکش گرفتن)

باکەلە: [ناوه لئاو] (۱) که لله دار. (۲) (ب)
عه قل دار؛ هزر دار. (باکله)

باکیره: [ناوه لئاو] کچی که بنی هه یه. (باکره)
+ باگا: [ناوه لئاو] ناگدار؛ به خه بهر؛ نه نووستوو؛
هوشیار. (آگاه)

باگار: [ناو] باغار؛ غاردانی ته سپ
به پرتاو چهار نعل)
باگر: جیگاییک که زور بای تی بکه ویت. (در
مسیر باد)

باگرتن: (۱) بای ناو بوپی پر له تراو گرتن له
بهر نه تعین. (۲) سه یاره ییک به توندی
به لاما هات لیینه دام، به لام باکه یی گرتمی
وه ری چه رخاند، سور اندمیه وه. (بالیدن، با
گرتن). (باد گرفتن)

باگردان گیر: [ناوی یک] که سیک که بانگردین
ده گیریت له سهر بان. (بام غلطان کار)
باگو: [ناو] وه لام. (جواب)

باگو: [ناو] (۱) باگوپک؛ ثاریکاری؛ زباره؛ هه-
رهوز. (همیاری) (۲) ثابوونه؛ به شداری کردن؛
نه ندانم بوون. (آبونه)

باگوهر: [ناو] مشار. (اره)

باگه پین: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)

باگه ف: (ف گیو) خشتیک که تهواو سوور نه
بوو بیته وه. (خشت نیمیز)

باگیر: < باگر؛ شوینیک که با ده یگریت؛ سهر
دایوشی کون کونی سهر قلیاناوی. (جای باد
گیر؛ در پوش قلیان)

باگی یادی: (ف. مشه) مانگی یادی خودا.
(ب) مانگی رهمه زان (ماه رمضان)

بال: [ناو] (۱) سهرنج؛ بالکیش؛ سهرنج
راکیش؛ (توجه) (۲) رهنکی خول. (رنگ
خاک) (۳) بال، له (تور کیه وه هاتووه واتا هه-
نگوین) (عسل)

+ بالآ: [ناوه لئاو + ناو] بهرز؛ سهره وه؛ زوور؛
قیمه تی ئالتوون بالآیه؛ زور زیاده. (بالا)
بالآ بلند: [ناوه لئاو] به ژن بهرز. (قد بلند)
بالآ بلیندی: [ناو] بالآ بهرزی. (بالا بلندی)
بالآ بهر: [ناوی] مه کینه ی باری قورس
هه لئنان. (بالا بر)

بالآ بهر: [ناو] که ره سته ی بردنه سهره وه ی
باری زور قورس؛ ئاسانسور. (بالا بر؛ آسانسور)
+ بالآ به ژن: [ناوه لئاو] به ژن بلیندی؛ بالآ بهرز. (قد
بلند)

+ بالآ پوش: [ناو] ههر شت ته واوی له ش
دایوشی؛ «سفیده ی کفن بالآ پوشم بی»
(فولکلور) (بالا پوش)
بالآ ته: [ناو] گیاییک که به ره که ی له ناو گو له

کهیدا دیاربیت؛ وه کوو تووی گوله به پوژه.
(گلی که تخمه در داخل گلبرگش پیدا باشد)
بالا خوه دان: [چاوه گهت] سه رنج دان.
(توجه کردن)

بالا دار: [ناو] داری سه ره وهی دار ته ون. (چوب
بالا در قالی بافی)

بالا سه ر: بانی سه ر؛ (۱) ژورور ناسمان؛
(۲) سه ر به رشت؛ چاودیز؛ ژنیکی ته لاق
دراوی بی بالا سه ر؛ ژنیکی ته لاق دراوی بی -
سه ر به رشت. (بالا سر)

بالا شیرین: [ئاوه لئاو] (ب) به ژن جوان. (خوش
قد و بالا)

بالا عه پهره: [ئاوه لئاو] (ب) قهو بلیند؛ بالا به رز؛
قه دبلیند. (قد بلند)

بالا فروان: [ناو] بالا فروان؛ فرو که وان. (خلبان)
بالا فس: [ئاوه لئاو] کور ته بالا. (کوتاه قد)

بالا ف خوش: سیحه تی ناوی گهرم؛ حمام
کردنت خوش. (صحت حمام)

بالا فگه: [ناو] سه ره شورگه؛ گهرماو؛
گهرماف. (حمام)

بالا فیک: [ناو] ورده برپویش؛ ساواری ورد؛
ساقاری هوور؛ سما ییلوک. (ریزه بلغور)

بالا کورت: [ئاوه لئاو] کور ته بالا؛
کو تا بالا؛ قول به نه. (کوتاه قد)

بالا لایکا: فد؛ اند؛ ناوی که ره سته ییکی
موسیقیاه. (بالا لایکا)

+ بالان: [ناو] بالان. (۱) ته له گورگ. (تله ی
گرم) (۲) دالانی هه وایی؛ شوینی دیاری -

کراوی هات و چووی فرو که. (دالان هوایی)
(۳) راره وی نیو بیئا. (دهلیز؛ راهرو)

بالاندن: [چاوه گهت] باراندن. (صدای بز)
بالاندیده: [ناوت] ته له دیتوو؛ وه ک؛ داودوز
(ب) به نه زموون؛ (کنایی، باتجربه)
بالانه وی: [ئاوه لئاو] کور ته بالا؛ کوله به نه.
(کوتاه قد)

بالا و داوین: [ناوت] سه ر و خواری کراسی -
ژنامه. (بالا و دامن)

بالباز: (۱) بال نه به ستراو. (باز و آزاد) (۲)
بالويز. (سفیر)

بالبالی: [ناو] هومایی؛ مه پمه پشا. (چلوار)
بالبالو که: [ناو] تاژیلکه؛ تانجی کیویله؛
تانجی قولانج؛ خوشتر خوا. (آخوندک)

+ بالبه سته: [ناو] به ر؛ که سیک که دهستی
به ستراوه؛ (ب) که سیک که هیچ کاریکی
پی نه کریت. (دست بسته)

بال به سه ردا کیشان: [چاوه گهت] (۱)
خسته نه ژیر بان دور؛ داگیر کردن.

(غصب کردن) (۲) بال به سه راگرتن؛ میهره بانی
و ناگاداری و به خپو کردن؛ هه روه ها

خسته نه ژیر بال؛ چاوه دیری و دهست دانه بال.
(مهربانی و نگهداری)

بال به سه راگرتن: [چاوه گهت] (۱) چاوه دیری
و به خپو کردن و ناگا لیبون. (۲) دهست به

سه ردا گرتن. (غصب کردن)
بال پووش: [ناو] قواوخی سه ربالی قالونچه و

خالخالو که و شتی تر. (بال پوش)
بالتان: [ئاوه لئاو] (ف. مشه) نارام؛ هییدی؛ ژیر.

(آرام)
بالتو: [ناو] بالتو؛ پالتاو؛ بالتو. (پالتو)
بالتوز: تد؛ [ناو] بالدز؛ دش؛ خوشکی میرد.

(خواهر شوهر)

+ بالته: [ناو] (۱) بالته: بالاپوش. (پالتو) (۲)
تهور؛ بیور. (تبر) (۳) بالته: لای تو؛ کن
تو. (نزد تو) (۴) جه‌نجه‌ری گیره کردن.
(خرمنکوب)

+ بالدار: [ناوت] بالنده؛ هه‌رمه‌لیک که بالی
هه‌بیئت (بفریئت یا نه‌فریئت) (ب) بالنده.
(بالدار)

بالداسووکه: [ناو] ته‌یره‌کویره. (پرنده‌ایست)
بالدریز: [ئاوه‌لناو] (ب) به‌پشوو؛ پشوو دریز؛
به‌تاقه‌ت؛ به‌سه‌بر. (صبور)

بالدوز: تذ [ناو] بالتوز؛ خوشک (خوشک) ی
میرد؛ دش؛ بالدز. (خواهر شوهر)

بال‌ده‌ره‌یینان: [چاوگه‌ت] (۱) به‌چکه مه‌ل
که خه‌ریکه په‌لی‌بال‌ده‌ریینی. (۲) له
خوشیان له‌وانه بوو بال‌ده‌ریینم. (۳)

قول له‌بندا ده‌ره‌یینان. (بال در آوردن)

بال‌پاکیش: [ئاوه‌لناو] زه‌ین پاکیش؛ سه‌رنج
پاکیش؛ بالکیش. (موردتوجه؛ جذاب)

بال‌پاکیش: [ناو] قول‌پاکیش؛ (ب) چاوساگی
مروقی کویر. (راهبر انسان نابینا)

بالش: [ناو] سه‌ریینی چکوله. (بالش)

بالشته‌ک: [ناو] (۱) بالشی چووک. (۲) جیگای
ساجمه‌ی بول‌برینگ. (بالشتک)

بال‌شکان: [چاوگه‌ت] (۱) ئیسقانی بال و
قول‌شکان (۲) (ب) بی‌هیزبوون؛ بی‌یاوه‌ر
بوون. (بال شکستن)

بالفر: [ناو] آفرۆکه. (هوایما)

بالفر شکین: [ناوبک] آفرۆکه شکین.
(هوایمای جنگی)

بال فشکردنه‌وه: [چاوگه‌ت] بال فشوه‌و کردن.

(۱) با کردنه‌خو و خو به پالنه‌وان زانین. (۲)
باله شوپی؛ شوپونه‌وه‌ی بالی مریشکی
نه‌خوش. (بال آویزان کردن)

بالفه‌دان: بال لیدان. (بال زدن)

بال‌قرتاندن: [چاوگه‌ت] (۱) قول‌برین. (قطع
کردن) (۲) بال‌کردن؛ باسکو کردن. (قیچی
کردن)

بال‌کردن: [چاوگه‌ت] باسکو کردن؛ شاپه‌ر
قرتاندن بو هه‌لنه‌فرین. (بال قیچی کردن)
بالکو: [ناو] (۱) تارمه‌ی به‌ر په‌نجه‌ره. (۲) <

بالکون. (بالکن)

بالکوک: [ناو] به‌لگه؛ قه‌باله؛ ئیور. (سند)

بالکیش نامه: [ناو] نامه‌ی دادگا بو ناگاه‌ی.
(اخطاریه)

بالگاش: [ناو] اشاتو شوت؛ ری‌کلام. پرو
پاگانده. (تبلیغات)

بالگاشه: [ناو] بالگاش؛ بالگاشه؛ ری‌کلام؛ پرو
پاگانده. (تبلیغات)

بالگی: [ناو] بالگه؛ بالین؛ بالین؛ سه‌رین؛
بالیف؛ بالیفک؛ بالیک؛ بالینگ؛ بالنج. (بالش)

بالگیف: [ناو] بالش. (بالشت)

بالموم: [ناو] بالمه‌می؛ بالمومی؛ له‌تورکیه‌وه
هاتووه واتا مومی هه‌نگوین؛ هیژای وتنه‌که

موم واتا شهم و موم (میو) به‌لام شهم واتای
میوی هه‌نگوین نادا و ماکیکی پاترولیه.

(موم)

بالنده‌ی که‌وی: بالنده‌ی ده‌سه‌مو. (پرنده رام)

بالنگی: [ناو] سه‌ریینی ژیری. (بالش زیر پا)

بالوپال: ره‌واجی؛ فره‌وانی. (فراوانی)

بالوپهږ: [ناوت] (۱) بالوپهږ؛ په پوبال. (بال و پر) (۲) (ب) قودرته؛ ده ست پوښتن؛ له بال و پهږ کهوتن؛ له ده سه لات کهوتن (قدرت) بالور: [ناو] بالويز. (سفیر)
 + بالوره: [ناو] دنگ هه لښان و نا هه نگیکی پیتیمیک (چه له پایي) گوتن و به سه رپه نجه له گهروو دان. (نوعی ترانه)
 بالوفک: [ناو] بالنجی چووک. (بالشتک)
 بالول: [ناو] بوږی؛ لوله. (لوله)
 + بالون: [ناو] تونگی نازمایشگای کیمی. (بالن)
 بالون: [ناو] (۱) گیانله بهرکی زور گه وړه دی ده ریایی (که شیر به به چکه دی ددها) له پرون و گوشتی که لک و ورده گیریت؛ نه هنگ؛ (بالن. نهنگ) توره که ی زور گه وړه ی پر له گازی سووک یا گه رما که ده که ویتته حهوا (بالن)
 بالووری: [ناو] مهږمهږشا؛ هومایی؛ بالبالی. (چلوار)
 بالووک: [ناو] بالووک. (زگیل)
 بالووک رهش: [ناو] خال. (خال روی پوست)
 بالووکي: [ناو] بالووک. (زگیل)
 + باله: [ناو] لئاو گهوج؛ حول. (گیج)
 باله: [ناو] بالی ماسی. (باله ی پشت، باله ی سک، باله ی کلک، باله ی سینگ). (باله ماهی)
 + باله: [ناو] جوریک رهقس و هه لپه رینه له نورویا و نه مریکا. (رقص باله)
 بال هاورده نه وه؛ شاپهږ دهرهینانه وه. (بال در آوردن دوباره)
 باله بال: [دنگه ناو] باره بار. (صدای احشام)
 + باله بان: [ناو] بالابان؛ شه پیوری

زور گه وړه؛ که په نا، دارای کونی جیکه قامکه و به پیک کوک ده کریت (وهک زورنا). (بالبان)
 باله خانه ی تاوسانی؛ کوشتی هاوینی. (ویلا)
 باله شنه: [ناو] بالشت. (بالش)
 باله فږ که: [ناوت] باله فږی؛ باسکو باسکو. (پسر زدن پرنده وقت اسارت)
 باله فرتی: [ناوت] باله فرتی په له وهر له کاتی سر پرین دا. (بال زدن پرنده وقت سر پرین)
 باله کره: [ناوت] بیله کرې. (بیل رابه زمین کشیدن برای جمع اشغال)
 باله وان: [ناو] باله بان. (بالبان)
 + باله و بال: گوته باله و بال سمیویه تی؛ (نه مدیو نه و دیو کردنی گوته) (سوراخ شدن بدن با گلوله)
 باله ی سر سه هول: [ناو] ره قسی باله که له سر سه هول ده کریت. (باله روی بخ)
 بالیت: [ناو] ره قسی باله. (بالت)
 بالیدان: (۱) حاله تیک که با له شتی بدا؛ باره - وشه کردن. (۲) با کردنه ناو ته گهر یا توپ یا تیوپ یا شتی تر. (باد زدن)
 بالیف: [ناو] کیسه ییک که پری ده که ن له پهل یا شتی نه رم و بهرگی ده گرن بو له زیر سر نان؛ سرین. (متکا)
 بالیفک: [ناو] سرینی گچکه. (بالشتک)
 بالیک: [ناو] بالووک. (زگیل)
 بالینه: [ناو] بالینه؛ جه غزیکی بچوکی له قوماش (عه گال ناسا) په له کاتیکا مه نجه ل یان ته بهق له سر سره داده نریت له بهینی سر و باره که دا دای ده نی. (بالشتک زیر باری که روی سر حمل شود)

+ بالینه: [ناو] (۱) ژیر نیر. (بالشتک گردن گاو
در موقع شخم) (۲) کورتانی حمالی. (پالان
حمالی)

بالینه ک: [ناو] بالون؛ کیسه‌ی زه لامي پر له
گاز یا گهرما که به حوادا ده‌چی. (بالون)
بام: [ناو] [ناو] رَه‌ش‌تاله؛ نه‌سمهر؛ سه‌وزه‌پروو.
(اسمر)

+ بام: بیم؛ بیم؛ من بام بولای تو فیدات بام؟
من بیم بولای تو فیدات بم؟ (بیایم، بشوم)

بامال: جیگای به‌رزایی که با به‌فره‌که‌ی یان
خوله‌که‌ی بامالی. (برف‌روبی شده‌با باد)

بامبو: فند: [ناو] قامیشی هیندی. (بامبو)
بامجانا ره‌ش: [ناو] باده‌مجان. (بادمجان)

بامجانا سوور: [ناو] تهماته. (گوجه‌فرنگی)
بامخه‌لتان: [ناو] (ف. مشه) بانغه‌لتان؛ بانگلین؛

باگردین؛ بانگووش؛ بانگوش؛ باگوردین؛
بانگلان؛ مهنده‌پروونه؛ تپانه؛ لوغ؛ گردل؛

باگوردان؛ بانگلیر، بان تلیر. (بام غلطان)
با مرنی: [ناو] بای مردنی (ب) تا‌عوون. (تا‌عون)

با مره: [ناو] بانه‌بان؛ قوونه‌بان. (کنج بام)
بامشت: [ناو] باگر. (بادگیر)

بامهن: بیمهن؛ کورت‌کراوه‌ی ناوی به‌همهن.
(خلاصه‌شده‌اسم بهمن)

+ بامیه: [ناو] (۱) شیرینیانی تاییه‌تی مانگی
په‌مه‌زان؛ زولیا و بامیه. (بامیه) (۲) داهاتیکی

بیستانییه و له‌شاری بامیانی نه‌فغانستانه‌وه
هاتووه. (بامیه)

بان: وان: [پاشگر] به‌واتای چاودیر؛ نگهبان؛
زیر‌هوان؛ باغه‌بان؛ باغه‌وان. (بیواژه، بان)

+ بان: کورت‌کراوه‌ی باند. (باند)

بان: [ناو] جوریک داره له هیند که له
به‌ره‌که‌ی پونیک‌ی بوّ خوش ده‌گرن (بان)
+ بان: بوواین؛ بیونایه. (می بودند)
بانا: [ناو] بانوما. (باندما)

بانبز: [ناو] (ف. گیو) بزنه‌کیوی. (بز کوهی)
+ بان پوشین: [چاوگه‌ت] (۱) سه‌رنانه‌وه و

شاردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستیک؛ دیزه‌به‌ده‌رخونه. (۲)
سه‌ری به‌تالی دهر فانه‌وه؛ سه‌ریپوش به‌سه‌ر

ههر شتیکدا دان. (سر پوشیدن)
بان تلیر: [ناو] باگردین. (بام غلطان)

بانتوو: [ناو] (۱) جه‌ماوه‌ریکی زور له‌خه‌لکی
ره‌ش پوشتالی نه‌فریقای ناوه‌پاست و

باشووری نه‌فریقا. (۲) زبانیان. (بانتو)
بانجو: بانزو: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی موسیقایه له

گیتار بچوو کتره. (بانجو)
+ بانجیلّه: [ناو] (۱) تارمه؛ بالکونی به‌ریه-

نجیره؛ ته‌خته‌به‌ندی به‌ریه‌نجیره. (بالکن)
جلوپنجره: (۲) کو‌مانج؛ بانیجه. (کماج)

بان چاو: (ب) به‌سه‌رچاو؛ به‌لی‌باش‌روی چشم).
بان چه‌وک: (ف. گیو) سه‌رلانه‌که. (روی گهواره)

بانخانی: [ناو] سه‌ریان؛ بانخانوو. (پشت‌بام)
باندان: [چاوگه‌ت] شاردنه‌وه؛ بان پوشین؛ بان

نانه‌وه؛ سه‌رنانه‌وه. (پوشش. قایم کردن)
باندپچی: [ناو] پیچانی برین یا جیگای

کوتراو یان ههر شت به‌تەنزیف. (بانداز)
باندپول: [ناو] کاغه‌زی چه‌سب‌داری وه‌ک ته-

مر بو لکاندن به‌سه‌ر شوشه (تری) ئالکول
یاهر به‌ره‌همی‌کی ده‌وله‌تی‌دا؛

یاباندی (شریتی‌بان) دریز بو‌سه‌ر به‌سته‌به-
ندی له‌فابریکادا. (باندرول)

باندې ولدار: [ناو+ثاوه+ناو] (۱) دارای باندې ول.
 (۲) بریتى له نه کړاوه؛ تازه و کارنه کړدو؛
 ټاکه بند. (آکېند؛ باندې ول دار)
 باندې ول: [ناو] (۱) هه ریمى ده سه لاندې ول.
 (قلمرو) (۲) ته سهر دانان؛ کار دانه وه؛ شوین -
 دانان. (نقش و ایز بجاکذاشتن؛ عملکرد).
 باندې ول: [ناو] نیر؛ نیله؛ نیریک که ټامووری
 پیوه ده به ستریت. (دنباله یوغ)
 باندې ول: [ناو] باندې ول؛ باده وه؛ بادهف. (طوفان)
 باندې ول: [ناو] باده وه؛ بوړان. (بوران)
 بانژو: [ناو] بانجو؛ که ره سته ییکى موسیقایه.
 (بانجو)
 + بانسهر: سهر سهر؛ ته وقى سهر (ب) له
 جیاتى بان چاو؛ به لى. (بالای سر، روی سر)
 بانکدارى: (۱) [به ره همى چاوه] پړه وتى
 به پړوه بردنى بانک؛ (۲) خاوه نى بانک بوون.
 (۳) شولى نیداره کړدى (به پړوه بردنى) بانک.
 (بانکدارى)
 بانکوت: (۱) شیلان و کوتانه وهى بان بو بهر
 گرى له دلویه. (۲) بانکولیر. (پشت بامرا
 سفتکردن و کویدن)
 بان کوتانه وه: [چاوه ت] بانکوت کړدن.
 (کویدن پشت بام)
 بانکه: [ناو] بو شکه ی چکوله. (بشکه کوچک)
 بانک به گویدا خویندن: (ب) ناوان؛ ناو له -
 سهر دانانى منالى موسولمان. (اسم گذارى)
 بانک دان: [چاوه ت] بانک گوتن. (اذان
 گفتن)
 بانک دهر: [ناو] یک که سیک که بانک ده دا؛
 بانک ویژ؛ (اذان گو)

بانگړابوون: گرزبوون؛ نانگړابوون؛ هیرش بردن
 بو یه ک. (عصبانى شدن)
 + بانک کړدن: [چاوه ت] (۱) لیگړپړانه وه؛
 بانگړپښتن؛ ده عوت کړدن. (دعوت کړدن) (۲)
 قومارى بانک کړدن. (بازی کړدن قماربانک)
 (۳) قاو کړدن؛ هه را لی کړدن. (صدازدن)
 بانک کهر: [ناو] یک [چار چی؛ هاوار کهر؛
 که سیک که بانک ده کا. (به هموو ماناییکه -
 وه) (چار چی)
 بانگلور: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)
 بانک لی کړدن: [چاوه ت] هه را لی کړدن؛ قاو
 لی کړدن. (صدا زدن؛ فرا خواندن)
 بانک مهل: ناوازی بالنده. (آواز پرنده)
 بانگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد شپش)
 بانگوویر: [ناو] شانه و شهنه ی کو کړدنه وهى
 کلو و بهردى نیو شیناوه رد. (شن کش)
 بانگه: [ناو] (۱) مناره ی جیبى بانکوتن. (مناره)
 (۲) سپى تازه له رشک دهرهاتوو؛ میتولکه.
 (نوزاد شپش)
 بانگه پړا: [ناو] بانگلین. (بام غلطان)
 بانگه بانک: [ناو] هاوارهاوار. (هوار هوار)
 + بانگه شه: [ناو] پیکلام؛ بانگاش؛
 پرووپاگاندا؛ (تبلیغات) (تهم وشهیه به جار دان
 و بانک واز نزیکتره، بالگه شه و بالگاشه
 کوردیتړ ونزیکتره به (ریکلام) چوونکی بال،
 واتا؛ سهرنج یاسرنج. (تبلیغات)
 + بانک واز: [ناو] بریتى له پراگه یاندنى
 خه به ریک؛ یان بو پراگه یاندنى شتى گوم بوو
 به خه لک؛ جار دان. (جارزدن)
 بانگى شپوان: [ناو] (۱) بانگى مه غریب. (اذان -

مغرب) (۲ب) وهختی خوراوی درهنگ؛
 ئیواره‌ی درهنگ. (وقت غروب)
 بانه‌ک: [ئاوه‌لناو] خوین‌شیرین؛ ئیسک
 سووک؛ قسه‌خوش؛ بامه‌زه. (بانمک)
 بانناو: [ناو] بانه‌ناو؛ قورمه‌بان. (گل اسود کردن
 بام)
 بانوانک: [ناو] بانبانک؛ رزق؛ جوریک مشکی
 گهوره. (نوعی موش)
 بانوانه: [بهند] خاتونانه؛ خانمانه. (خانمانه)
 + بانوک: [ناوی بک] له چاوگه‌ی (باناندن):
 قبول کردن؛ به بز و مهریک ده‌لین که
 شیر به بیچوو دده‌ن، و ده‌بانین. (حیوانی
 که به نوزاد شیر می دهد)
 بانوما: [ناوت] که ره‌سته‌ی پیشانده‌ری شوینی
 هاتن و ته‌وژمی‌با. (بادنما)
 بانوو: [ناو] (۱) خانمی‌مال؛ خاتوون. ۲. سهر
 دیره‌گی‌به‌رز. (بانو. تپه)
 بانووان: [ناو] به‌ردفه‌پرش؛ سه‌نگفه‌پرش.
 (سنگفرش)
 بانووچکه: [ناو] بانیژه؛ بانی‌چووکه؛ کو‌مانج؛
 هه‌وره‌بان. (کماج)
 بانهار: [ناو] سه‌ره‌وه‌ی ژیره‌هار؛ له‌ئاش
 وده‌ستاردا. (سنگ روی آسیاب)
 بانه‌سه‌ره: [ناوت] زنجیری به‌ندکردنی
 لاره‌پیچ به سه‌ره‌وه. (زنجیر محکم کردن
 دستار زنانه)
 بانه‌ک: [ناو] خوو؛ خده؛ ره‌وشت؛ ره‌فتار. (خو؛
 عادت)
 + بانه‌وبان: [ناو] جه‌حیلێ که زور به‌بانانه‌وه
 بگه‌ریت؛ کاتی به‌فر زوربی و کو‌لان پریت له

به‌فر به‌سهر به‌فردا له‌و بان بو ته‌و بان چوون.
 (جوانی که زیاد پشت بام ها را گز کند؛ از
 روی بامی به‌روی بام دیگر رفتن)
 بان‌هه‌لبان: [ناو] باله‌خانه‌ی چند قاتی.
 (ساختمان بلند)
 بانیجه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیژه. (کماج)
 + بانیژه: [ناو] کو‌مانج؛ بانیجه؛ شوینی به
 پلیکان پروشتن بو سه‌ریان. (کماج)
 با نیشته‌وه: (۱) نیشته‌وه‌ی ئاماس؛ ته‌واو
 بوونی په‌نمین؛ (ازبین رفتن آماس) (۲)
 وێستانی با؛ (قطع شدن باد) له فیز و لووت-
 به‌رزی که‌وتن. (نخوت و باد خوابیدن)
 با نیک و دوو هه‌وا: (ب) قسه‌یا کاری دژ
 به‌یه‌ک له یه‌ک کاتدا. (یک بام و دوها)
 + بانین: [چاوگه] ناوجیی؛ بوونه‌هوی ناشت
 بوونه‌وه؛ بوونه‌هوی پیککه‌وتن و یه‌کترین
 په‌ژراندن. (میانجی؛ آشتی دادن)
 بانپو: [ناو] گه‌رماو؛ هه‌مام؛ شو‌رگه. (حمام)
 + باو: (۱) له‌گه‌ل به‌ند دا دیت؛ به‌ندوباو؛
 ئستران. (آواز) (۲) مود؛ تازه‌ته‌و لیباسه‌باوی
 نه‌ماوه. (مد)
 باوانه: [ناو] نیره‌چوله‌که؛
 نیره‌پاساری. گنجشک‌نر)
 باوباران: [ناوت] بوران. (بوران)
 باوبرا: [ناو] باوکبرا؛ زپ برای باوکی. (برادر نا
 تنی)
 باوخوش: [ئاوه‌لناو] خوش‌باو؛ هه‌ل‌خوش.
 (خوش دست)
 باوره: [کاری ئه‌مری] بیینه؛ بییه‌نه. (بیاور)
 + باوسه‌ندن: [چاوگه‌ت] بوونه‌مود

لهجه ماوهردا؛ په ره سه نندن. (مد شدن)
 باوشكانندن: [چاوگه، ت] باویشك هاتن. (حالت
 دهن دره)
 باوشكين: [چاوگه] باویشك هاتن. (دهن دره -
 كردن)
 باوكبرا: [ناو] زربرا؛ باببرا. (برادر ناتنی)
 باوگوپی: [ناو] پاوږ كاری؛ پاویشكاری.
 (مشاوره)
 باوگهره: (ف. گيو) بابه گهره. (بابابزرگ)
 باولی: [ناو] صندوق دهسته داری كه ل وپهل؛
 يه غدان. (صندوق دسته دار)
 باو و نه ریت: [ناو، ت] داب و ده ستور؛ داب و
 نه ریت؛ پړی وشوین. (رسم و رسوم)
 باووین: [ناو] (ف. مشه) ثاره زوو؛ هومید (امید)
 باوه: (۱) باوكه؛ بابه. (پدر) (۲) موده؛ بابه ته.
 (مد) (۳) كه ردوو؛ دیراو. (كرت)
 باوه جوا؛ بائمه؛ بائمه محاله؛ جوداله موه. (بالین
 وجود)
 باوه خوله: [ناو، ت] باوه خولی. (بازی
 نوجوانان چرخیدن)
 باوه خوون: [ناو] پوهه وهل چار كه بووك ده -
 چیته موه مالی بابی؛ باوه خوون. (اولین مهمانی
 رفتن عروس به خانه پدری)
 باوه ریكردن: [چاوگه، ت] كار یا قسه ی
 كه سی به پاست زانین و بر وا پیکردن. (باور
 كردن)
 باوه پیهینان: [چاوگه، ت] باوه پیکردن. (۱)
 باوې به كه سیک كردن. (۲) كاری كه سیک كه
 باوه به قسه ییك بكا. (باور كردن)
 باوه پدار: [ثاوه لئاو] به باوه؛ باوه پمهند. (دارای

باور)
 باوه پده رماني: [ناو، ت] مالیچه به هو ی زیاد
 كردنی باوه و تیمان و عه قیده موه. (باور
 درمانی)
 باوه پگران: [ثاوه لئاو] دیر باوه؛ گران باوه؛
 سهخت باومې. (دیر باور)
 باوه پگرانی: دیر باوه؛ گران باوه؛ (دیر
 باوری)
 باوه پگومان: [ناو، ت] دوودل؛ دووشك. (دو
 دل)
 باوه پمهند: [ثاوه لئاو] باوه پ كری؛ به باوه.
 (باورمند)
 باوه پړو: [كارپی، مری] بیهینه؛ باومره. (بیاور)
 باوه پوك: [ناو] پړوانامه. (ویزا)
 باوه رهك: (ف. گيو) بای سهخت. (بادسخت)
 باوه زیرك: [ناو] (ف. گيو) چزووی دوویشك و
 ههنگه ژاله و تیتتر. (نیش عقرب و سایر
 گزندگان)
 باوه ژو: [ثاوه لئاو] ثاواره؛ سهرگه ردان. (آواره)
 باوه سیر: [ناو] بیو سیری. (بواسیر)
 باوه ش پیداکردن: [چاوگه، ت] له باخه ل گرتن؛
 له نامیز گرتن؛ له زور انبازیدا مه چه ك له كه -
 مهر قایم كردن. (بغل كردن)
 باوه شان: [چاوگه، ت] باوه شین كه ر. باوه شین -
 كردن با لیدان. (بادزدن)
 باوه شی: [ناو] هه لو. (عقاب)
 باوه شین: [ناو] باوه شین. (باد بزن)
 باوه كو: [بهند] نه گهر چی؛ هه رچهند. (اگر چه)
 باوه له: [ناو] باوه لی؛ چه مه دان؛
 يه غه ان. (صندوق)

باوموه: [ناو]بايهوه؛ بادموه. (بوران)

باوی: [ئاوهلئاو]روماتيزمی؛ باداری.
(روماتيزمی)

باویزه: [ناو] با و پیچی ناوزگ؛ بایچهک.
(نفخ)

باویژدان: [ئاوهلئاو]دارای ویزدان. (با وجدان)
باویژه: [کاریئهمری] بیخه؛ بیهاوژه. (بینداز)
باویشه: [ناو] (۱) بارپژه. (میوهی باد
ریخته) (۲) کاتی لارهسییهری ئیواران.
(هنگام عصر دیر وقت)

باوین: بهرهلست دروستکردن بهگل. (با گل
جلو گرفتن جائی)

باوی نوی: مودی تازه؛ ئهمرویی. (مد نو)
باوینی: باوکیینی؛ شتی مالهباب؛ شتی باوک.
(پدري)

باهاوردن: [چاوگهت] (۱) باهینان؛ باکردن؛
پهنمین؛ ماسین. (اماس کردن) (۲) حالهتی
شتیک که با بیهینی. (چیزی کهباد با خود
بیاورد)

باهر: [ناو]باير؛ باهر؛ چۆل. (باير)
+باهۆ: [ناو] موور و ئهلوار بو کاری نهچاری؛
تهختهی قهوی و دریژ؛ دار و کاریتهی
قهوی. (چوب الوار)

باهۆبهند: [ناو]قۆلبهند؛ بازوبهند. (بازو بند)
باهۆس: [ناو]باهۆز؛ پهشهباي سهخت؛ توفان.
(طوفان)

باهۆش: [ئاوهلئاو] وریا؛ زیرهک. (باهوش)
باهۆل: [ناو]باهۆس؛ باهۆز؛ باي-
سهخت. (بادسخت)

باهۆل: [ناو] (ف.مشه)چاته؛ تۆربه؛ جانتک.

(ساک)

باهینک: [ناو] (ف.مشه)روماتيسم؛ هینک،
دروستتره. کباداری. (رماتيسم)
بايا: بیواییت؛ خۆزگهدونیا بهدلئى من بايا. (می
بود)

باي بههارى: [ناوت] باي دهمه و
نهوړوژ. (بادبهارى)

باي به يانی: [ناوت] باي سه رسبح. (باد
صبح)

بايت: [ناو]چکۆله ترين گروپی بیرهوه ری له
کامپیوتېر دا. (بايت)

باي جومگه: [ناوت] [روماتيزم. (روما تيزم)
باي دارئاوس: باي واده که لهو کاته دا دار چرو
دهکا. (باد وقت بهار)

+ بايده: (۱) [کار ئهمری] کرژیکه؛ گرژی
بکه؛ باي بده. (بیچ و بریس) (۲) [ناو] بايیه؛
چهرخی؛ دهفری چووکهی کانزا. (کاسهفلزی)
باي پروژئاوا: [ناوت] باي بیرین. (باد عصر)
باي زریان: [ناوت] بايیکی ساردی پاییزانه
له لای باکوورهوه دیت. (باد سرد موسم
پاییز)

باي زهمهن: [ناوت] باي تونديا
سهخت. (بادسخت)

باي سهبا: [ناوت] شنهباي سههر. (باد صبا)
باي سهبوون: [ناوت] باي زور گهرم که باغ و
بیستان وشک دهکا ودهپېروکینی. (بادسام)
باي سههر: [ناوت] شنهباي بهیانی. (باد
سحر)

باي سهپسهپ: [ناوت] باي زورتونديا. (باد
سرسر)

بای سهوا: [ناوټ] بای سهبا. (باد صبا)
 بای شهمال: [ناوټ] بای باکوور (باد شمال)
 بايق: [ناوټ] باقا. (باور)
 بای که پو: [ناوټ] (ب) فیز و غرور؛ لووت
 بهرزی (باد دماغ؛ باد غغب) (ب)
 بای که لله: [ناوټ] (ب) غرور؛ خه یالاتی -
 سیاسی (پامیاری). (کنایه. غرور)
 بای گه لوو: [ناوټ] قرقینه. (اروغ)
 بایلوو: بالوو؛ بالوو (سفیر)
 باینجان سیاوه: [ناوټ] باده مجانی -
 رهش. (بادمجان)
 باینه: [ناوټ] بایه قووش؛ کونده بوو. (بوف)
 بای نهرم: نهرمبا؛ شنه؛ سروه. (نسیم)
 بای واده: [ناوټ] بای به هاری؛ (به فری به فرانباره
 بی بای واده قهت ناچیته وه). «فولکلور»
 (باد بهاری)
 بای وشک: [ناوټ] وشکه بای ساردیادی باران -
 (سرد)
 بایه خدار: [ناوټ] به پیز؛ به نرخ، به قیمت.
 (بارزش)
 بایه دهس: [ناوټ] هه له خهرج؛ دهس بلاو.
 (ولخرج)
 بایه ر: [ناوټ] به یار؛ باير. بووره؛ به تال؛ خالی.
 (باير)
 بایه ف: [ناوټ] دهوه نپکه بو سوتاندن. (بته ایست
 برای بر افروختن)
 بایه کووش: [ناوټ] وه جاخ کویر؛ دو عاکردن
 له ژن که وه جاخ کویر بیت؛ واته منال
 سه رکوشته نه چیت. (اجاق کور؛ بچه دار
 نشدن)

بایه وان: [ناوټ] باده بان؛ باده وان له پاپوړی
 بایی دا (بادبان)
 بایی بیرین: [ناوټ] زریان؛ بای پوژانه؛ بای
 ئیواران. (بادروزانه)
 بایی تووری: (ب) بیبایه خبوون؛ نرخ به قهده
 نرخ تووریکه. (کنایه از بی ارزشی)
 بایید: [ناوټ] له گهن؛ ته شت. (لگن)
 بایی زهر: [ناوټ] زهر دووی. (یرقان)
 باییس: (۱) [بهنده] گهره که؛ ده بی واییت.
 (بایستی) (۲) [ناوټ] هو؛ باعیس. (سبب. علت)
 بایی کوور: [ناوټ] بای شهمال (باد شمال)
 بایی گور: [ناوټ] بای توند. (باد سخت)
 باییه وه: [ناوټ] بادییه وه؛ به فیز؛ لووت بهرز
 (متکبر)
 باییه وایی: [ناوټ] به ره می چاوه [په وتی
 باییه وایوون. (حالت متکبر شدن)
 بده بستین: [ناوټ] تالاش ویرش؛ گوپینه وه له
 مو عامه له دا. (بده بستان). له (ف. مشه) یش دا به
 واتای گوشت و گو؛ هاتووه
 بدهرم: بدهری؛ پیمنده. (بدهمن)
 بدیکار: بدیکار
 بدیکار: (ف. مشه) دهیندار؛ قهرزدار. (بدهکار)
 بران: (۱) له دایک و بایکن. (برادرند) (۲) ههر
 دوو به سه بازی بران؛ بریان. (برندشان)
 بران: (۱) [پاوردووی چاوه گی برین بو که -
 سی سیه می کو] قرتیان؛ برادران؛ له -
 تیانکردن. (بریدنشان) (۲) له یهک بریان؛
 دابران و جیاوه بوونه وه. (جدا شدند) (۳)
 [پاشگر] باران بران. (پسوند)
 براندوک: [ناوټ] براندوخ؛ دروینه وان. (دروگر)

برای کانوونی: پاییزه‌برا.

بردنه‌سەر: (۱) داسه پاندن و جی که و تنی قسه و مبه‌ست: ئاخری قسه‌ی خو‌ی برده‌سەر. (سخن بکرسی نشاندن) (۲) حه‌وانه‌وه و ژیان و ته‌واو کردن: چۆن له‌گه‌ل^۱ ته‌و بی‌ته‌مه- که ده‌تووانی پروژگار بیه‌یتسه‌سەر؛ واده‌ی زیندانه‌که‌ی برده‌سەر (بسر بردن) (۳) که- سایه‌تی پیدان: ته‌وه‌نده‌ی تاریف‌کرد و بردیه سەر گه‌باندیه عاسمان. (شخصیت بالا بردن) (۴) باره‌که زو‌رسووک بوو به‌ئاسانی بردیه سەر سه‌یاره‌که (بالا بردن)

برسیاتی: [ناو به‌ره‌می چاوگه] برسییتی؛ برسی‌بوون (گرسنگی) برکدان: خستن؛ فڕ پدان؛ هاو‌یشتن (انداختن) برمه: [ناو] دیزه‌ی چیش‌ت تیدا کولاندن. (دیزی)

بره‌وا: (۱) بچیت؛ (۲) به‌روانه؛ تماشاکه. سه‌یرکه. (۳) باوه‌ر. (برود؛ تماشاکن؛ باور) به‌روانه: تماشاکه. < به‌روا. (نگاه‌کن)

برووکیای: [چاوگه‌ت] برووسکیان برووسکیان؛ ترووسکانه‌وه؛ دره‌وشانه‌وه. (درخشیدن) (۲) وه‌ک: چاوداگرتن؛ چاو‌قرتانندن. (چشمک‌زدن)

بریان: (۱) [ئاوه‌لناو] برژی‌او؛ برژاو. (بریان) (۲) بران، رابووردووی (بردن) بو‌که- سی سه‌هه‌می کو. (بردنشان)

برپتک: [ناو] (۱) شه‌قه‌مشار؛ مشاری دوو ده- ستک. (اره‌دونفره) (۲) برینگ. (دو‌کارد) برپن: گو‌رپه‌ی با؛ خو‌رپه‌ی ئاو؛ قو‌رپه‌ی زک. (صدای آب و باد و نفخ)

برینه: [ناو] زانی مندال‌بوون. (دردزایمان)

+ بژ: [ناو] داسوو؛ پرژی سهری گو‌له‌ گه‌نم و جو؛ کاکو‌لی گه‌نمه‌شامی (کاکل ذرت. کاکل گندم)

بژارپ: [ناو] ناوی‌یک [بژارچن؛ ئالاچن؛ بژار لی‌پین؛ بژارپم‌کرد؛ بژارم‌لی‌پری. (بیلچه‌وجین؛ تمام وجین کردن)

بژارتوو: [ناو، به‌ر] ژمارده؛ بژارده؛ ژماره‌کراو؛ بژیردراو؛ هه‌لبژیردراو. (شماره‌شده. پاک‌شده. برگزیده)

بژارتی [ناو، به‌ر] (۱) بژژاو؛ برژی‌اک. (۲) بژیردراو. دانه‌وی‌له‌ی پاک‌کراو. (۳) ژماره-کراو. هه‌لبژیردراو. (بریان‌شده؛ پاک‌شده؛ شماره‌شده. انتخاب‌شده)

+ بژاره: [ناو] په‌روبال^۲ پیک‌وی‌یک‌کردنی فڕنده به‌ده‌ندوکی خو‌ی. (مرتب کردن پرها با نوک)

+ بژانک: [ناو] که‌ره‌سته‌ی ئارایشی ژنان. (وسيله‌آرایش زنان) بژاندن: ئیش‌تیا و هه‌وه‌سکردن. دل‌پیه‌بوون. (هوس کردن)

بژن: ژن‌دار. (زندان. متاهل) بژنین: [چاوگه] هه‌لبژاردن؛ به‌رگه‌م کردن. (انتخاب)

بژون: (۱) جوان‌خاس. (جوان) (۲) وره؛ توانا. (توانایی)

بژوولک: [ناو] برژوول؛ مژوول. (مژه) بژوون: (۱) پو‌شته‌وپه‌رداخ؛ ته‌پو‌ش. (شیک پوش) (۲) ئازا؛ جوامیر؛ گورجو‌گول. (جسور) + بژوین: [ئاوه‌لناو] خاوین؛ ته‌میس. (تمیز)

بڙه: [ناو] (۱) ههنگوینیک که پاش پړینه وهی
 کهندوو بو ژيواری ههنگ ده مینیتته وه. (عسل
 جاماندهمدر کندو) (۲) زورزان و عه یار. (عیار)
 + بژی: (۱) ټیشکایی؛ به پری. (بر) (۲) په شی.
 (سیاهی) (۳) زیندوو به؛ بژیته؛ زیندوو بیت؛
 زیندوو بیت. (زنده باش؛ زنده باشی؛ زنده باشد)
 + بژیان؛ ناره زوو کردن. ټیشتی کردن. (آرزو)
 بژیړ: (۱) [ناو] بژار. (علف هرز) (۲) بژار
 کردن. (وجین) (۳) [ناو] [ناو] زیره؛ وریا.
 (زیرک هوشیار)
 بژیړدراو: [پرابور دووی چاوگهی بژاردن، ناو،
 بهر] (۱) ژماره کړاو. (۲) [ناو، بهر] بژیړاو؛ ده غلی
 پاک کړاو. (شماره شده؛ غله پاک شده)
 بژیړه ش: [ناو، داسوو؛ گولی گهنم و جو.
 (سنبله گندم و جو)
 بژیړلک: [ناو] برژول. (مزه)
 بژی و مهوره: (ب) ژیانی زور ساکار و
 فقیرانه؛ خوراکي کهم. (بخور نمیر)
 بسات: فد؛ [ناو] بیسات؛ شتومه کی پیو یست بو
 پڅخستنی کاری میوانی یان زه ماوه ند؛ دام و
 ده زگا؛ (ره بیبی بیسات شوی) شتومه کی سهر
 عاره بانه ی چهر چی. (بساط)
 بساز: (۱) چیکه ر؛ دروست ده کا. (ساز
 نده) (۲) دژی ناسازگار؛ که سییک که
 ده حاویته وه و ده سازیت. (سازشکار)
 بسام: (۱) [ناو] [ناو] به سام؛ سامدار؛
 به هه بیته. (باهیت) (۲) [ناو] جاری گهنم و
 جو. (جای گندم درو شده)
 بسانیمه وه: بم سینره وه. (پسم بگیر)
 بستام: فد؛ مهر جان. (مهرجان)

+ بستوکه: [ناو] مه سی؛ ټه ستیولک؛ پارچه
 ټاسنی سهرته نوور. (آهن روی تنور)
 + بسته: [ناو] [ناو] به فیز؛ به هه و؛ لوت به رز.
 (متکبر)
 بسته: [ناو] [ناو] بر و له لایه ن منه وه بسته به؛
 چیت پی خوشه بیکه؛ نازاد؛ سهر به ست. (آزاد)
 بستین: [ناو] یک [بستینر. و ده گری؛
 وهر گر. (بستان) ۲. کپیار. (خریدار)
 + بسک: [ناو] کولانه ی مریشک؛ باله خانه؛
 کوشک. (لانه مرغ. کاخ)
 بسکو: [ناو] مافووره. (فرش)
 بسکوکه: [ناو] له زانه؛ بسکوله. (زیور زانه)
 بسکه بسک: مشقه مشق. (۱) به خوشیه وه
 هاتن و چوونی تازه لاو به دهورو بهری -
 کیژاندا. (۲) ټیری به دهور بزندا مرقاندن کاتی به
 ته گه بوون. (گشتن شاک ببلور بز)
 بسکه گیا: [ناو] قولی گیا. (یک دسته گیاه)
 بسمارک: [ناو] بزماره ی دست وپا؛ میخه که.
 (میخچه)
 + بسه: پسته. (پسته)
 بسهرخوه: (ف. گیو) [ناو] [ناو] نازا؛ جه سوور؛
 سهر به ست. (جسور؛ مستقل و آزاد)
 بسهرکه تن: (۱) سهرکه وتن؛ پیروز بوون.
 (پیروزی) (۲) که وتنه سهر؛ وهک؛ که وتنه
 سهر تاو. (بالا ماندن) (۳) وهک؛ له پلیکان
 سهرکه وتن. (بالا رفتن)
 بسهر وهاتی: [ناو] سهر به هوری؛
 به سهر هات؛ سهر گوره شته. (سرگذشت)
 بسیلاک: [ناو] بسیلاک؛ لمدار؛ زیخه لان؛
 زهونیک که لم و زیخی زور بیت. (شنزار)

بشرین: [ناو]بزه؛ لیوکه‌ن. (لبخند)

+ بشکانن: [چاوگه‌ت]پشکنین؛ پشکاندن.
(جستجو)

+ بشکفاندن: [چاوگه‌ت]تروکاندن؛ له‌یه‌ک-
کردنه‌وه؛ کاردوژه‌ی‌گوئیز. (شکستن یا در
آوردن مغز گردو یا تخمه)

+ بشکفین: [چاوگه]سه‌رسوو‌رمان. (تعجب)
+ بشکو‌فت: [ناو]بشکو‌ژ؛ قو‌بچه؛ دوو‌گمه.
(دگمه)

+ بشکول: برژول. (مژه)

+ بشیونه: (۱) [ناو‌بک] بشیوین؛ که‌سیک که
ده‌شیوینیت. (به‌هم زن) (۲) فه‌رمانی شیوانن.
ئه‌و دو‌خوا بشیونه (بیشیوینه) با نه بر‌ووسقی‌ت.
(مخلوط کن)

+ بغور: [ئاوه‌لناو] زور خور. (شکمو)
بف: [ئاوه‌لناو] ترکزه. تو‌کز. خه‌ته‌ر؛ مه-
ترسی. (وه‌ک) تابلوی‌ئاگاداری له مه‌ترسی له-
سه‌ر شه‌قام: نیشانه‌ی بفه) (خطر)

بشار: [ناو]بوار. (گذار)

بشو‌ک: [ناو]جه‌غزیکی‌تور‌داری چوو‌ک بو
ماسی‌گرتن. (انبس‌ک و تور‌کوچک دسته دار
ماهی گرفتن)

بفه: (۱) [ئاوه‌لناو] خه‌ته‌ر؛ (۲) جیی‌مه‌ترسی؛
وه‌ک: تابلوی عه‌لامه‌تی خه‌ته‌ر له‌سه‌ر جاده.
ترکزه. تو‌کز. (خطر؛ علامت‌خطر)

بقلیقو‌ک: [ناو]بلقی‌ئاو. (حباب آب)

بقه: (ف. گیو) پلته. (قرزدن)

بقه‌بق: فله‌ه‌فلت؛ پلته‌پلت، بلمه‌بلم.
(یاوه‌گوئی؛ قرقر)

بکار: فد [ناو] (بی‌کار) ده‌نگی‌نو‌تیک له

حاله‌تی سروشتیدا؛ ده‌نگی ئه‌سلیی نو‌ت که
بیمول یان سوری یان کو‌ر‌ون یان دیز نه‌بی‌ت
له مو‌سقادا. (بکار)

بکار‌ئانین: [چاوگه‌ت] به‌کاره‌ینان. (به‌کار
بردن)

بکپ: [ئاوه‌لناو + ناو‌بک] کپ‌یار؛ بسین.
(خریدار)

بکو: [ناو]بسکو؛ مافووره. (فرش)

بکو‌ژ بکو‌ژ: [ناو‌ت] کو‌شتو کو‌شتاری زور.

(بکش بکش)

بکو‌ژوبیر: [ناو‌ت] کو‌شتار و سه‌ر‌یرین. (ب)
زهر و زهنگ خسته‌سه‌ر. (بکش و بیر)

بکه‌ر: (۱) کار‌که‌ر. (۲) بیکه. (۳) ئه‌وه‌ی
کار‌یکی لی‌پووده‌دا). ئه‌وه‌ی کار‌یک ده‌کا؛

(فاعیل) (۱. کنند. ۲. بکن. ۳. فاعل.)

بکی‌شو: بکی‌شی؛ به‌هه‌موومان‌اوه. (بکشد)

بکیقو‌ک: [ناو]بلقی‌ئاو. (حباب آب)

بکی‌لگه: [ناو] زه‌وی کی‌ل‌راو؛ کی‌لگه. زمین-
شخم‌زده)

بگاردان: بوار‌دان؛ پ‌یگادان؛ بفاردان. (گذار
داشتن؛ با گذار)

بگرای بگر: [ناو‌ت] گرتنی له سه‌ریه‌ک. (بگیر
بگیر)

بگربگر: [ناو‌ت] هه‌راوه‌ریا؛
قالمه‌قالم؛ بگرای بگر. (دادو هوار بگیری بگیری)

+ بگردن: [چاوگه] بووردن؛ رابووردن؛
دابگردن؛ بگردن له‌م کوو‌جیه‌باریکه‌و سه‌خته.

(گذر کردن)

بگه‌پ: [ئاوه‌لناو + ناو] ئه‌وه‌ی ده‌گه‌پ؛ خول-
خور. (چرخان؛ سیاح؛ دوار)

بَلّاس: [ناو] (۱) ناوی ئیَلکی کورده. (نام
 عَشیره‌ای کرد) (۲) ئه‌لماس. (الماس)
 بَلبال: [ناو] سه‌وزه‌واتی خواردن. (سبزی
 خوردن)
 بَلبَسین: [ئاوه‌لناو] سه‌رگه‌ردان؛ حه‌یران.
 (حیران. سرگردان)
 بَلبله: [ئاوه‌لناو] (۱) زوَر بَلّی. (حراف) (۲)
 [ناو] پَلپله؛ پَرپره؛ پَرپره‌ی گواره.
 (آویزه‌گوشواره)
 بَل‌بوون: [چاوگه‌ت] زوَرگه‌بین؛ کاله‌کی‌بَل؛
 گرکه‌ی بَل؛ شل‌ونه‌رم بوونی میوه وه ک
 کاله‌ک و شووتی و گرکه به هو‌ی مانه‌وه‌ی
 زوَره‌وه. (نرم شدن میوه. زیاد رسیده)
 بَلحات: [ناو] ییله‌ت؛ خراپه. (بلعت)
 بَلحانه: [ئاوه‌لناو] به‌ند وه ک بَلج؛ به‌شیوه‌ی
 بَلج و ئاريله. (بد اطوار اسه)
 بَلحه‌روو: [ئاوه‌لناو] زنی حیز و ئاکار خراپ؛
 هه‌رزه و ده‌مه‌په‌یکه‌نین له‌گه‌ل هه‌مواندا. (زن
 هه‌رزه)
 + بَلسک: [ناو] قولانج. (پاز)
 بَلسک: [ناو] پلوسک. (ناودان)
 بَلقاس: [ئاوه‌لناو] خو‌به‌زل زان. (متکبر)
 بَلقن: [ئاوه‌لناو] چَلْمَن؛ بَلقه‌ی دی؛ وه‌ک:
 بَلقه‌ی لووتی دَیت. (چلمن)
 بَلقه: [ناو] ئامراز‌ی ده‌نگ [ده‌نگی هاتنه
 ده‌ره‌وه‌ی با له ژیر تراوه‌وه. (صدای حباب‌از
 زیر آب بیرون آید)
 بَلماندن: [چاوگه‌ت] بَلمه‌بَلْم کردن. (غرو لند
 زیر لبی)
 بَلْمَن: [ئاوه‌لناو] زوَر ده‌بَلْمینی و بوْله و بَلمه‌ی

بَغیڤ: [ئاوه‌لناو + ناوی‌بک] (۱) کارگِڤ.
 (مدیر) (۲) که‌سیک که شتیک ده‌گِڤیت یا
 خولی پِینه‌دا. (گرداننده)
 + بَل: ناوی تافگه‌ی بَل له نزیک‌ی هه‌ورامان؛
 گوندی بَل له نزیک‌ی هه‌ورامان؛ میوه‌ی -
 نه‌رم‌بووی زوَر گه‌یشتوو؛ وه‌ک: کاله‌کی‌بَل.
 (آبشار بَل. دهل. میوه‌نرم شده)
 بلاجووه‌ور: [ناو] هه‌وره‌تریشقه. (تندر)
 بلاچه: [ناو] برووسکه؛ تریشقه؛ هه‌وره-
 ترشکی؛ بَلیسه؛ گر؛ شوْله. (درخنده. شعله)
 بلاف: [ئاوه‌لناو] دژی چَر؛ بلاو؛ پَرش و بلاو.
 (پخش)
 بلافوک: [ناو] هه‌ر شت که بلاو بیته‌وه (ب)
 گوْڤار و پوْژنامه. (نشریه)
 بَلالوو که کیویه: [ناو] داریکی کورته‌بنه‌یه که به-
 ریکی سووری توخی هه‌یه. (آلبالوی کوهی)
 بَلام: [وته] به‌لام؛ به‌لان. (اما؛ ولی)
 بلامکه‌ر: [ئاوه‌لناو] زوَر خوَر؛ بغور. (پرخور)
 بَلان: [وته] به‌لام. (اما)
 بَلانه: [ئامراز‌ی ئه‌مری] لیگه‌پری؛ بِلانه؛ بی-
 هیْله؛ بِلْه. (بگذار)
 بلاو: [ناو] ددانه له‌غاو. (دهنه افسار)
 بلاو: [ئاوه‌لناو] بک لاوینهر؛ ئه‌وه‌که‌سه‌یه که
 چه‌مه‌ری ده‌گِڤیت و مردوو ده‌لاوینیه‌وه
 (خواننده عزا)
 بلاوین: [ئاوه‌لناو] بک که‌سیک که ده
 لاوینیه‌وه و دِلداری ده‌داته‌وه؛ ناز و نه‌وازش-
 که‌ر؛ لاوینهر. (تسلی دهنده)
 بَلالوی: [به‌ره‌مه‌ی چاوگه] په‌رت و بَلالوی؛
 په‌خشانی؛ پزیاگی. (پراکنده‌گی)

دی. (غرغرو)

بلن: [ئاوہلناو] بلیند؛ بهرز (بلند)

بلنایی: [ناو] بلیندایی؛ بهرزی. (بلندا)

بلنداهی: [ناو] بلیندی؛ بهرزی. (بلندی)

بلندبوون: [چاوگه، ت] (۱) وهحهوا کهوتن؛

بهرزبوون؛ پهنگزین. (بلند شدن). (۲) [ناو] بلند

بوون؛ بهرز بوون؛ بهرزی. (مرتفع بودن)

بلندی: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی بلیند

بوون. (حالت بلندبودن)

بلندین: [ناو] سهردهرانه؛ ئاسانه. (آستانه)

بلنگو: [ناو] بلیندگو، بهرزمواج. (بلند گو)

بلو: [کاری ئهمری له چاوگهی لوین، پرویشن]

پرو؛ بچو؛ هه، پرو)

بلوار: فرد؛ فد: [ناو] شقامی بهرین و پان که

بوویته دوو کهرتی یهک لایه نه بو هاتن و

چوونی سه یاره. (بلوار)

بلودان، زور کولان و بلق هه لدانی تراویک له

سهر ئاور و هه لچوونی. (سر رفتن مایع در

حال جوش)

بلور: [ناو] بللور؛ مینا؛ پیوک؛ هه شت که

له بلوور چییوویته. (بلور)

بلوور: [ناو] (۱) بلوول؛ بلویر. (سازیس) (۲)

لوله نیولانکی مندالان.

(لوله ای در داخل گهواره) (۳) شوشه؛

کریستال؛ پیوک. (بلور؛ کریستال)

بلوورسازی: [ناو] (۱) کارخانه ی

بلورچیکردن؛ (۲) کاری بلورچیکردن. (۳)

کاری بلورساز. (بلور سازی)

بلوورقان: [ناو] بلویرژمن. (نی زمن)

+ بلووری: (۱) [ناو] هومایی؛ بالالی؛ شاخیزی؛

مه، مه پشا. (چلوار) (۲) [ئاوہلناو] بلوورین؛

هه شتی چی کراو له بلوور. (بلوورین)

بلووک: [ناو] میگهل. (رمه گوسفند)

بلووک: [ناو] (۱) چهند مال له بیناییکدا، له ناو

(شوقه یان آپارتمانیکدا) چی بوویته. (بلوک)

(۲) ئاچووری له چیمه تنو چی بوو. (بلوک-

مصالح ساختمان)

بلووک: [ناو] (۱) کوئی چهند مهمله که تی

یهک گرتوو دارای پوپوموشتیکی نزدیک

به یهک؛ وهک (بلوکی غه رب) (بلوک) (۲)

جووری خشتی گه وره یه له چیمه تنو چی کراو.

(بلوک ساختمان)

بلووکه: [ناو] فش؛ بوش؛ وهک به فهره بلوکه.

(نرم و متخلخل)

بلوول ژمن: [ناو] بلویرچی؛ بلویرژمن (نی زن)

بلویرچی: [ناو] بلوولک بیچ؛ پارچه په روییکه له

بلوول ده بیچریته. (پارچه

ای که دور لوله داخل گهوارمی پیچند)

بله: (۱) [وته، کاری ئهمری] واجه بی؛ بیژه؛

بوویش؛ بووشه؛ بلئی بیژه؛ (بگو) (۲) [ناو] شل

و نه رمه؛ نهو شووتیه بله. (میوه ی

زیادرسیده)

بله خش: [ناو] جهواهر. (جواهر)

بله زنده ر: [ئاوہلناو] پیای زل و لهنده هوور.

(لندهور)

بله گاز: [ئاوہلناو] (ف. گیو) به له نگاز؛

بیچاره؛ داماو. (بیچاره)

بله وحه ز: [ئاوہلناو] بله زنده ر؛ لهنده هوور.

(لندهور)

بله وه ز: [ئاوہلناو] زالم؛ ملهور. (مستبد)

بله وهس: [ئاوه ئاوا] هوه سباز؛ هوه س دار؛
 به هه وهس؛ که لکه له باز. (بلهوس)
 بلی: [به ند] جگه؛ بیجگه؛ جیا له وه. (غیراز)
 بلی: [به ره می چاو که] حاله تی زور گه یشتن و
 نه رم بوونی میوه. (حالت زیاد رسیدن و نرم
 شدن میوه)
 بلی: [وته ی ئه مری] بیژه؛ واچه؛ بووشه؛ بیژه؛
 بله. (بگو)
 بلیارد: [ناو] بلیارد؛ یاری دوو که سیی سه رمیزه
 که به چو بلیارد له چهنده گو دهن و
 ده یخنه نیو کونیکی دیاریکراو. (بلیارد)
 بلیاق: [ناو] گلینه ی چاو. (مردمک)
 بلیان: [چاو که] پیگه بین؛ زانین؛ پیگه بین.
 (دانستن)
 بلیتچی: [ناو] بلیت فروش؛ چه موه ز. (بلیط
 فروش. گیرنده بلیط)
 بلیسکه: [ناو] بلیسه؛ وه ک فیچقه ی خوین و
 بلیسه ی ئاور. (فوران. شراره)
 بلیسه بلیس: [ناوت] نیله نیل؛ کله کلب.
 گرپه گرپ. (زبان آتش پشت سر هم)
 بلیسه دار: [ئاوه ئاوا، آتش زبانه دار]
 بلیک: [ناو] کرپوم (بارش برف)
 بلیمانه: [ناو] لیمان؛ خهستیکی کیش داره
 له گل مندال بووندا له زبی میوینه دیت. (مایع
 غلیظ که همراه بچه از رحم زانو بیرون می آید)
 بلیمه تیه تی: [ناو، به ره می چاو که] رهوتی
 بلیمه تی و زور زانی و زور زیره کی؛ هه لکه و
 تووی و پسوپی. (نابغه)
 بلین: [وته ی ئه مری] ئیوه بلین؛ بیژن؛ ئه وان
 بلین: بووشن. (شماها بگوید، آنها بگویند)

بلیندایی: [ناو] به رزایی؛ تروپک. (هه ر که سیک
 به رز ئه فزی زوو ئه مری، بای بلیندایی سه ر و
 دل ده گری) «ماموستا هه ژار». (بلندا)
 بلیند پایه: [ئاوه ئاوا] بلند پایه؛ پایه به رز. (بلند
 پایه)
 بلینه بیژ: [ناو] بلیندگو؛ بلیندیژ. به رزه واچ.
 (بلندگو)
 بلیوار: [ناو] به که ی پاره ی وینیز و ئیلا. (بلیوار)
 بلین: [وته] ئیمه بیژین، بوشین. (بگویم)
 بن به ست: [ناو] کولانیک که سه ریکی
 گیرایی. (بن بست)
 بن بیف: [ناو] خانووی ژیرعه رز. (خانه زیر
 زمین)
 بنپال: [به ند] ته نیشت؛ لا؛ کن؛ نک؛ په ناده-
 ست. (کنار؛ جنب)
 بنپزوو: [ناو] قوشقون؛ پالوینی بن کلکی و لآخی
 سواری. (پاردم)
 بنتان: [ناو] ئیله ک؛ سوخمه؛ سیخمه. (یلک)
 بنک: گه لای خواره وه ی ساقه تی تووتن.
 (برگهای پایین ساقه تووتن)
 بن که ن: (۱) بن که ند؛ له ریشه وه هه لکیشان؛
 له بیخ ده ره ئینان. (از بیخ در آوردن) (۲) (ب)
 بنه بر؛ دواها توو. (به خاو و خیزانه وه له و شاره
 بن که ن بوون و هیچ که سیان نه ما).
 (به یکبار ه رفتن از جایی)
 بن درپایی: (۱) قه رز داری؛ موفلیسی
 (ورشکستگی) (۲) هه ر ده فر و هه بنانه ییک
 که بنه که ی درپاییت. (ته پاره) (۳) (ب) کچی
 بن پژاو. (بی بکارتی)
 بندیان: [ناو] (۱) ره چه له ک فه له؛ بنه فه له.

(عیسوی) (۲) ژیرددان. (زیر دندان)

بښه: [ناو] بنه پټ؛ بناغه. (اساس)

بواچه: [وتهی ټه مری (حرف)] بیژه؛ بلی؛
بووښه؛ وچه. (بگو)

بوتانی: [ئاوه لئاو] پیوه نندیدار به ولات و
زمانی بوتانه وه. (بوتانی)

بوچه: [ناو] پاره‌ی تهرخان کړاو بو مبه
ستیک. (ف. مشه) بودجه؛ مه سرف. (بودجه)

بوخوا: [ناو] بونی ناخوښی وه ک بونی ماسی
یا گوشتی کال (بوی بد گوشت و ماهی خام)

بوخه: [ئاوه لئاو] گای دبه؛ بوغه؛ ملقه وی.
(گاوگردن کلفت)

بودله: [ئاوه لئاو] نه زان؛ گهوج؛ حوّل؛ گیژ.
(گیج؛ نفهم)

بوره: بوهه؛ بخو. (بخور)

بوره: [ناو] پهنکی ټه سپی پهنک بور (اسب
نيله)

بورهبور: [دهنګه ناو] دهنګی که پهنای له سه-
ریه ک؛ گریان و گابور؛ (صدای کرنا؛ صدای-

گریه با صدای بلند)

بوره خزم: [ناو] خزمی دور؛ خزمایه تی به-
بونه‌ی ژن و ژن خواستنه وه. (خزمی دوری

ژن یامیرد) (اقوام دور. اقوام سببی دور از طرف
زیناشوهر)

بوره ژان: [ناو] بهره ژان؛ دهسټپیکي ژانی-
مندال بوون؛ ژانه دروژنه (دردګاذب قبل از

زایمان)

بوره مروف: < بوره پیاو

بورپی لاستیکی: لوله‌ی لاستیکی؛ شيله-
نگ. (شیلنگ)

بورپوه: [کاری ټه مری بو دووهه م که سی

تاک] بوره وه؛ وهره وه. (برگرد)

بوریزان: [ناو] بوریزان؛ که پهنانه؛
شه پیورژن. (شیپورچی)

بوزه: [ناو] بز. (بز)

بوسولی هه لنه سان: (ب) پروتوقووت؛ بیخه یته
ته نور بوسولی ناییت. (کنایی، لغت و عور)

بولوله: [ناو] لوله‌ی ته نگی تونگی تراو
تیکردن. (لوله تنګ تنګ)

بونچی: [ناو] تاجی؛ تازی؛ تانجی. (سگ تازی)
بونسو: [ناو] بوسو (بوی سوختن پارچه)

بوو: (۱) بو. بو. (۲) پابوردوی بوون، کی
له وی بوو؛ (بود)

بوواج: [وته] کاری ټه مری بو چاوگی
وتن [بیژه؛ بلی؛ بووښه؛ باچه؛ نیشانه‌ی ده-

رخستی کاریکه، بوواج بزانه بو نه هاتی؟
(بگو)

بوواجو: ده لیم؛ ئیژم؛ ئووشم. (میگویم)

+ بووان: بخوینه. (بخوان)

بووبایه: (۱) ببوایه؛ بیا؛ ببواییت؛ (۲) که ره که
بووبایه؛ ببوایه، بوئیگرتووه. (می شد؛

بوگرفته)

بووبایی: ببوایی؛ بباییت. (می شد)

بووبوچک: [ناو] پوپه‌ی فرنده. (تاج پرندگان)
بوویه رame: [ناو] ټه پونی پهمان و خوش؛ بوون

خوښی. (خوښویی)

بوویش: [ناو] شوینی زبه ندی دیم؛ گیا
جاری دیم. (گیاهزار دیم)

بووچار: [ناوی] یک که سی که کاری بوو
چارپه. (بوچار)

بوو جاړی: [ناو] (۱) کاری پاک کردنه وهی
 دانه ویله به بیژنګی گه وره، به باکردنی یان
 به دهست یان به که ره سته ی موتوړی و
 مه کینه. (۲) ناوی نهو مه کینه. (بوجاری)
 بوو چکه و بوون: چکو له بونه وه: (ب) له
 دهستانی حورمه ت: (بی) په ستبوون. (کوچک
 شدن)
 بوو خاک: (ف. گيو) فوو کردن و ده ماندن
 (فوت کردن)
 بوو خیر: [ناو] هیشوی چو که ی تر بی نه گه یو
 (قوره) (خوشه نرسیده انگور)
 بوو دای: [تاوه لئاو + ناو] په پره وی دینی بوودا.
 (بودایی)
 بوو داییه ت: [ناو] بوو دایسم؛ دینیکه که بوودا
 له هیند دایمه زرانند؛ (دایمه زرانند). (بودائیت)
 بووده له: [تاوه لئاو] پیاوی چکو له و نابووته.
 (انسان خیلی کوتاه قد) گیزو حوّل. (گیج و
 منگ)
 بوور: [ناو] بوار. (گذار)
 + بوور: (ف. گيو) (۱) جوړه عه ره بانه ییکه.
 (نوعی ارايه) (۲) بیور. (تبر)
 بوورا: (۱) تپه پری: (بوور د؛ رابورد؛ رابرد).
 (گذشت) (۲) برای ژن. (برادر زن)
 بوورانند: (۱) کاری به خشین و چاولی پوښین
 (له چاو گه ی بوور د). (بخشیدن) گوزهراندن؛
 بهورانند: پرت (ره د) کردن (گذرانند)
 بووراهی: (۱) [به ره می چاو گه] بوړایی؛
 حاله تی بوړبوون (۲) [ناو] شتی بوړ که له
 دوور موه جوان دیاری نه کا؛ تارمایی. (کبودی)
 بوور دن: [چاو گه] (۱) پرت بوون؛ رابگردن؛

بهور دن: رابوور دن. (۲) له گوناح
 خوښوون؛ بوور دن. (گذشت کردن)
 بوور ژان: [چاو گه ت] و منه وز؛ خه وه نوو چکه؛
 پینکی (چرت)
 بوور ژانه وه: [چاو گه ت] چاو چوونه خه و؛ له
 و منه وزه وه چوون. (چرت زدن)
 بوور وو: [ناو] سووته کی ثاور که له گه ل گرو
 دوو که لدا به حه وادا ده چی. (اشیاء
 سوخته سبک که همراه دود به هوا می رود)
 بووره دیر: [ناو ت] زه ویی بووره که ثاو بدری
 بو نه رم بوونه وه و کیلان. (آب دادن زمین بایر)
 بووری: وهره؛ بیرو؛ بی. (بیا)
 بووریان: حاله تی بوور دن. [له چاو گه ی
 بوور دن] (۱) نهوان پرت بوون و پوښتن،
 بووریان؛ دهر باز بوون؛ گوزهریان؛ پرت بوون.
 (رد شدن) (۲) له گوناح خوش بوون؛ بوور دن.
 (گذشت کردن)
 بوورین: [چاو گه] (۱) تپه پرن؛ بهور پرن؛
 رابوور دن؛ لیوه بوور دن. (گذشتن) (۲)
 به خشین؛ لیو بوور دن. (گذشتن)
 بووزو: دابخات؛ رابخات؛ فهرش بووزو؛ فهرش
 رابخات. (بگستر د)
 بووزوو چریشکردن: (ب) کاری سهر سهری و
 ناپوخته کردن؛ سهره مه بندی. (کار سرسری
 کردن)
 بووزه: بهاوی؛ بخه باویژه. (بینداز)
 بووزه له: [ناو] پارچه قوماشیک که له کاتی
 مه شکه ژمندندا سنگو باسکی کابان
 داده پوښیت. (نوعی پیشبند)
 بووزی: [ناو] بووزو. (شال دستباف)

بووژان: (۱) گیای بیژان (۲) قه‌ژیان؛ ژیانه-
وه. ۳-خه‌وه‌نووچکه؛ وه‌نه‌وز.
(بومادران؛ احیا، چرت‌زدن)
بووژاندنه‌وه: [چاوگه، ت] زیاندنه‌وه؛ قه‌ژیاندن؛
زیندو کردنه‌وه. (احیا کردن)
بووس: [ناو] هه‌لم و بوُق؛ هالالوی گهرما؛
تینی گهرما. (هورم گرما و بخار)
بووسان: [چاوگه] خه‌وتن؛ نووستن؛ پازان.
(خوابیدن)
بووکوزاوا: [ناو، ت] گولالَه؛ گولَه میلاقه. (گل
لاله)
بووکیئی: [ئاوه‌لناو + ناو] بووکی؛ پیوه‌ند یدار
به بووکه‌وه؛ جلو به‌رگی بووکیئی؛ که‌وشی
بووکیئی. (عروسی)
بوولدان: [ناو] خوله‌میشدان (جای خاکستر)
بوومریج: ئوستر‌الیا؛ فذ: [ناو] ته‌خته یان
کانزاییکی پانه که ده‌هاوژیریت، ده‌وریک
ده‌داته‌وه و به خول‌خواردن ده‌گه ریت‌ه‌وه
بولای هاوژیره‌که‌ی (بومریج)
بووتتاف: [ناو] هه‌وره‌تریشقه‌یی که له‌عه-
رزده‌دا. (برق رعد که بزمین بر‌خورد‌کند)
بووهره: (۱) [کاری ئه‌مری، له‌چاوگه‌ی
واردن] بخو. (بخور) (۲) [کاری ئه‌مری] وه‌ره؛
بی. (بیا)
بووهیشک: [ناو] گوژ؛ بلج. (زالزالک)
بوهارتن: [له‌چاوگه‌ی به‌ورین] به‌وردن؛
تییه‌رین؛ په‌تبوون؛ پابگردن. (گذشتن)
بوهتوم: [ناو] بوختان؛ تومه‌ت. (تهمت)
بوه‌ره‌ی: [کاری ئه‌مری] باوه‌ره‌ی؛ بییه؛
بییه‌نه. (بیاورش)

بوهری: [کاری ئه‌مری] بیخو. (بخور)
بوهره‌نه‌مووت: بو‌مچه‌وه. (بوگند)
بوی‌ئاواهی: به‌وشکله؛ به‌وجوره؛ به‌و چه‌شنه.
(اینطور)
بوياخکار: [ناو، بک] بوياخچی. په‌نگ کار.
(واکسی. رنگ کار)
بویتان: [ناو] بویتک؛ قنجکه‌سه‌لام؛ سیتکه
سه‌لام؛ پاشکیو. (گل مژه. سنده سلام)
بو‌ی دی: (۱) چاکی بو‌دی شانس‌ی هه‌یه (له
قوماردا). (برایش می‌آید) (۲) سفارشی‌کردوه
، منیش دامن‌اوه خو‌ی بو‌ی دی-
ده‌یا. (می‌آید برایش) (۳) بو‌نی لی‌دی؛ بو‌گه-
نه. (بویش می‌آید) واهه‌ست ده‌که‌م؛ بو‌ی دی
بقه‌ومیت؛ وادیاره بقه‌ومیت. (حس میکنم)
بو‌یری: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] به‌جهرگی؛ نه-
ترسی؛ جه‌ساره‌ت. (جسارت)
بو‌یژه: [کاری ئه‌مری] (۱) بی‌یژه؛ بی‌یژه؛
بلی؛ بو‌اچه. (بگو)
بو‌یکردگه: (۱) بو‌یکردوه؛ بو‌نی کردگه.
(گنبدیده‌است) (۲) هه‌ستی‌کردوه. بو‌برده
است (۳) (من بوم‌ئه نجام نه‌داوه ئه‌و بو‌ی-
کردوه؛ ئه‌و بو‌ی کردگه) (برایش انجام‌داده)
بو‌ینووت: بدینیم؛ بتینیم. (بینم)
بو‌یه: له‌کوردستانی باشوور به‌په‌نگ ده‌لین
(رنگ)
بو‌یه‌مه: [ناو] میزه‌ری گولینگ‌دار. (دستار
منگوله‌دار)
بو‌ی هه‌نگه‌ل: بو‌ی ژیرباخه‌ل؛ بو‌کلیشه.
(بوی زیربغل)
بو‌یه‌ی نینوک: په‌نگی نانووخ په‌نگ کردن؛

رهنگی نینوک؛ (لاک ناخن)

بوئی: بهو هوئی؛ له بهر شهوه؛ پوکی؛ نه پ. (باین علت)

به ئاږو: [ئاوه لئاو] ئاږو دار؛ به پرومته. (با آږو)
به ئاخری خهت گه یشتن: (۱) تا دواپی
کاریک چوون. (۲) هیوا لیږان و نزیك
به مردن. (به آخر خط رسیدن)

به ئارمانج: [ئاوه لئاو] خاوهن مه پام؛ به هیواپی-
گه یشتن به مه پام؛ (هدفمند)

به ئاره زوو: (۱) [ئاوه لئاو] به هیوا؛ ئاواتخواز؛
به هیثی؛ به ههویا؛ ئاره زوومه ند؛ تامه زرو؛
ئومیده وار؛ (۲) به ئیشیا؛ به ته وای؛
تیروته سهل؛ به ئاره زووی دل ته ماشام کرد. (با
آرزو)

به ئاره زووی دل: به ئیشیاپی دل؛ تا پادهی
پیخوش بوون؛ به ئاره زووی دل سه یرم کرد. (تا
دل بخواهد)

به ئازموون: [ئاوه لئاو] فد؛ به ته جروبه؛
ئه زموون وهر گرتوو. (ب) مروقی دونیادیده.
(دنیا دید)

به ئازین: به ده ستوور. (۲) (ب) خاوه نی پری و
شوینی تاییهت بو ئه نجامی کاریک. (دارای-
سپک)

به ئاسته م و دووبه لا: [به ندت] ئه ندازه ییکی
زور که م؛ به حال و دووبه لا؛ به عاسته م و دووبه لا
(خیلی کم)

به ئاکار: [ئاوه لئاو] (۱) به کردار؛
هفتار چاک. (۲) (ب). ماقوول؛ ساحیپی-
که سایه تی و مه زنی. (نیک کردار)

به ئاگاهینان: [چاوگه، ت] وشیار کردن؛ بیداره و

کردن؛ له خه وه لساندن؛ له خه و خه به-
ر کردنه وه. (آگاه کردن بیدار کردن)

به ئالشت: [ئاوه لئاو] خوروو دار؛ ئالوشاوی.
(ب) زور نیرخواز یا میوخواز؛ به خوروو.
(حشری)

به ئالیقه دان: [چاوگه، ت] ترخاندن؛ هه لسه
نگاندن. (برآورد کردن)

به ئامانه ت: به ئه مانته؛ سپاردن بو چه ند
وه خت. (ب) بو ئاگالیبوون و چاوهدیری-
لیکردن؛ ئه و تهنه گه به ئامانه ت لای تو
داده نیم پوم پراگه؛ (ب) بوکاتیکی دیاریکراو،
بو ماوه ییک به ئه مانته لیږه ماومه ته وه چه ند
پوژی تر ده پوم. (بطور امانت؛ موقتی)

به ئاواچوون: [چاوگه، ت] (۱) نو قوم بوون له
ئاودا. (به آب رفتن) (۲) (ب) له ده ست دان و
گوم بوون؛ سه رتیداچوون. (از دست دادن)
به ئاو و ئاورا دان؛ پرسک؛ هه ولدانی بی
مه ترسی؛ بی ترس خوخته خه ته ر. (به آب
و آتش زدن)

به ئاوه دانسی نه زانین: (ب) به چ حساب
نه کردن؛ پویته پینه دان؛ به هیچ نه گرتن.
(بحساب نیاوردن)

به ئاهه نگ: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی ئاهه نگ و
ئاواز؛ ئاهه نگ دار. (۲) به پیی زه رب، یان
(ریتمی) ئاهه نگی، جوو لانه وه؛ (به هه وای
ریتمی خاوی و کرژی). (آهنگین؛ با ضرب)

به ئجانندن: [چاوگه، ت] هاندان. (تیر کردن)
به ئجین: [چاوگه، ت] توو پره پی دامرکان. (آرام-
کردن)

به ئوک: [ئاوه لئاو] ناشیرین. (زشت)

به نه دهب: [ئاوه لئاو] به نزاگه ت؛ به عه دهب؛
به عه وهب؛ ژیر. (بادب)

به نه رک: (۱) بار قورس؛ به زحمه ت. (بار
سنگین) (۲) به نه رکی خوزانین: به وه زیفه ی-
خو زانین. (بوظیفه) (۳) که سیک که زه حمه تی-
زوربی بو که سیک تر. (زحمه تدار)

به نه ژماره: به بژارده؛ به ده سه نده. (باحساب و
شماره)

به نه م: به م؛ به نیمه. (به این؛ بما) به نه مانه:
به مانه؛ به م شتانه؛ من به نه مانه پازی
ناهم. (با این چیزها) (۲) له ده ست ته وان دا نییه
به نه مانه (پیش اینهاست)

به نه مه دا؛ به مه دا؛ به نه مه دا دیاره، له پرووی
ته مه وه. (از روی این؛ از این) (۲) به نه مه دا مه رو؛
به م جیگادا مه رو. (از اینجا)

به نه و: به و؛ به نه و نییه: له ده سه لاتی ته ودا
نییه؛ به نه و نه بی ناکریت. (پیش او؛ در دست او)
(۲) به نه وه: لای ته وه، لای من نییه. (پیش او)
(۳) به نه وه چت لی ناییت: به نه و شسته. به-
و شته. (با آن)

به نه وانه: (۱) به وانه؛ به وانه، به نیمه نییه: لای
نیمه نییه. (پیش آنهاست) (۲) به نه وانه
ته سه که ناگیردریت: به وکه سانه) (با این
افراد) (۳) به و شتانه؛ به وانه ناکه ویت، به وانه
نامریت. (به آن چیزها)

به نه و جوړه: به وی ئاواهی؛ به وی پهنگی: بوی-
پهنگی؛ به و جوړه. (اینطور)

به نه یسراحت: (۱) به نه یسراحت و خهوتن له
جیدا چاک ده بیته وه. (۲) به نه شینه یی؛ به
کاوه خو؛ به نه یسراحت کاره که ده وام بده

زور په له مه که. (با استراحت؛ به کندی)

به نه یشتیا: (۱) دارای مه یلی خواردن. (با
اشتها) (۲) (ب) ته و او؛ به نه ندازه ی پیویست؛
بیلا مه زرا که به نه یشتیا بخووسی. (باندازه
کافی) (۳) به نه یشتیای تو نییه: به مه یلی تو
نییه. (به دلخواه)

به نه یمان: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی باوه و یتقاد.
(۲) (ب). مروقی راست و دروست. (با ایمان)
به بادان: [چاوگه ت] له ده س دان؛ به فیرو
چوون. له ناو بردن (ب) خه رمان به ده م باوه
دان؛ (به باد دادن)

به با دریاک: [ئاو بهر] (۱) به با دراو؛ ته و شته ی
دراوه به ده م باوه؛ (به باد داده شده) (۲) به-
فیرو له ده س چوو. (بیاد رفته)

به بهاره: (۱) بار کرواره، له ژیر بار دایه؛ (بارگیری
شده) (۲) به سه مهر؛ به به هره (۳) به سه مه-
ره؛ به به هره یه (به ره دار؛ با به ره است)

به بهاریکدا خستن: [چاوگه ت] به لاییکدا
خستن؛ (ب) کار پرا نه وه؛ بیخه به بهاریکدا یا
چاک یا خراب؛ یه ک لایی کردنه وه ی کاری.
(کنایی. تکلیف روشن کردن)

به بهاسک و باهو؛ [ئاوه لئاو] به هیز؛ زه لام و
شان و قول قه وی. (گردن کلفت)
به بهاق: بادراو؛ کرژ. (رسیده شده)

به بهاکردن: [چاوگه ت] شت به ده م باوه دان
بو پاک بوونه وه؛ (ب) شهن کردن ولاتیل و
خه رمان به باکردن. (با باد تمیز کردن بنشن
از گاه)

به بهالبران: [چاوگه ت] (۱) لی کالینه وه؛ به-
نسیب بوون؛ ته و کاره بابته ی تویه به بالای

تو پراوه. (شایان)(۲) به نه‌اندازه بوون؛ نه و
که‌وا هه‌ر ده‌لئی به بالای تو پراوه. (به‌اندازه
بودن)

به بالآ دا هه‌لگوتن؛ [چاوکه‌ت] تاریف له
که‌سیک کردن؛ به شان و بالدا هه‌لگوتن؛
په‌سن کردن. (از کسی تعریف کردن)
به‌بای بال؛ به‌باوی بال؛ له‌سه‌ره‌خو کار کردن؛
به‌کاوه‌خو؛ به‌هه‌وا‌ی‌شان. (بدون
عجله و بآرامی کار کردن)

به‌بای فه‌نا چوون؛ (ب) نابووت بوون؛
فه‌وتان؛ (ب) ته‌فرو توونا بوون. (به‌باد فنا
رفتن)

به‌بر؛ فد؛ [ناو] به‌ور؛ درنده‌یی که خه‌ت
خه‌ت. (بیر)

به‌بر؛ (۱) [ئاوه‌لناو] به‌زا‌کون؛ به‌برشت.
(کاربر)(۳) بی‌پیوانه و دیاری کردن؛ دروینه
به‌بر هه‌لگرتن. (کنترات تخمینی)
به‌بلی به‌بان؛ به‌بله‌به‌بان؛ (ب) مندالی ساوا.
(نوزاد)

به‌بو‌ق و که‌پ‌نا؛ به‌هه‌را و هوریا. (ب)
به‌بالگاشه؛ به‌پیکلام و بانگه‌شه‌ی زور.
(بوق و کرنا)

به‌بو‌ن؛ (۱) بو‌ندار؛ (هه‌روه‌ک پ‌یخانه به‌بو‌نی)
(بودار) (۲) به‌هو‌ی بو‌نه‌وه؛ به‌بو‌نکردن؛
تانجی به‌بو‌ن که‌رویش‌که‌ه‌ی دوزیه‌وه.
(بودار)

به‌به؛ [ناو] (۱) بیبیله‌ی چاو؛ بیبیله؛
په‌شکینه‌ی چاو. (مردمک چشم) (۲) مندالی
ساوا. (نوزاد)

به‌به‌ران؛ [ئاوه‌لناو] مه‌پ‌ری به‌ران‌خواز. (گوسفند

جفتخواه)

به‌به‌روه‌بوون؛ [چاوکه‌ت] (۱) ژنی که‌منالی
ساوای به‌به‌روه‌یه، به‌باوشیه‌وه‌یه. (۲) هه-
بوونی کات و زه‌مان و شتی‌تر (شه‌و زوری
به‌به‌روه‌یه). (کاره‌که زوری به‌به‌روه‌یه)؛
یان زوری به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ زوری ماوه‌ته-
واوبیت. (۳) ده‌وام؛ به‌پ‌که زوری به‌به‌روه
نه‌ماوه، کو‌نه. (مهلت داشتن؛ جاداشتن؛
ماندن؛ دوام)

به‌به‌ز؛ [ئاوه‌لناو] به‌نه‌فه‌س؛ بی‌هن درپ‌ز؛ به‌زدار؛
(ب) قه‌له‌و. (پرنفس. چاق)

به‌به‌غه؛ [ناو] به‌رخه‌به‌به؛ چه‌رمی شو‌پ بووی
ژپ‌رمی گا یا هه‌ر گیانله‌به‌ریک. (غیغ)

به‌به‌له؛ [ناو] (۱) به‌به‌له؛ مندالی ساوا. (۲)
کناچه‌ی چاو؛ کناچه‌ی چه‌می؛ بی‌وک. که‌چکا
چاقی؛ بیبیله‌ی چاو؛ (مردمک چشم)

به‌بیر‌نانین؛ [چاوکه‌ت] بیر‌هینانه‌وه؛ یاد
کردن؛ تاسه‌کردن.. (یاداوری. بیاد آوردن)
به‌پا؛ (۱) [ئاوه‌لناو] نازا و گورج و گو‌ل

له‌پ‌گا رویش‌تندا؛ به‌له‌پا؛ خیرا و خوش
په‌وت. (سریع) (۲) [ناو] به‌سه‌ر دیم نه‌ک به‌پا؛
شه‌ق به‌پا ده‌وه‌شیند‌پ‌یت. (با پا)

+ به‌پشت؛ [ئاوه‌لناو] ده‌غل و دانی پ‌ر و بی
خالیا‌یه‌تی. (پ‌ر پشت)

به‌پ‌یج و قه‌میج؛ (۱) به‌خوب‌ادان و خو
هه‌لسوو‌ران. (با‌قرواطوار) (۲) چو‌مه‌که به
پ‌یج و قه‌میجه‌وه له‌شیوه‌کاندا ده‌پ‌وات. (پ‌یج
و تاب) (۳) (ب) ناز و غه‌مه‌ز؛ فی‌ل و ته‌له‌که.
(ادا؛ حيله)

به‌ت؛ [ئاوه‌لناو] بی‌ته‌زموون؛ بی‌ته‌جروبه. (بی-

تجربه)

به تات: [ناو] درو؛ ریا. (ریا)

به تار: (ف. گیو) (۱) به دبه خت؛ شووم. (بد

بخت) (۲) چه تال؛ بینایی چاو. (دید چشم)

به تارافک: [چاوکه ت] نقوم بوونی پاپور و

گه می له ناودا؛ به ژیر ناوه وه بوون. (غرق

شدن)

+ به تاره: [ناو] گوله نگ؛ مه نگوله. (منگوله)

به تاک: (۱) [ناوه لئاو] به تال؛ ناواله. (تهی؛ باز)

(۲) به تاق؛ دژی به جووت. (مفرد)

به تالپا: [ناوه لئاو] ویلگهرد؛ بیکار. (ولگرد)

به تال کردن: [چاوکه ت] (۱) خالی کردن.

(خالی کردن) (۲) باطل کردن؛ پووج کردن.

(فسخ؛ باطل کردن)

به تالوکه: به پهله؛ به لهز. (با عجله)

به تال و هه تال: [ناوه لئاو] خالی وخوت؛ بیکار و

بی بار. (کاملاً خالی. بی کاره)

به تالیون: [ناو] به یک تیپ سهربازی هزار که-

سی له ئه رته شی تور کیدا. (یک تیپ سرباز

در ترکیه)

به تان: [ناو] ئاسته. (آستر)

به تانه: [ناو] تیکه لوی میل و روئی به زره ک

بو شوشه پهنجیره دابهستن و پرکردنه وهی

درز و قلیشی تهخته ی دار. (بتونه)

به تانه کاری: [ناو] کاری تیپه لساوینی به تانه به

سهر درز و برینی تهخته و شتی دیکه دا.

(بتونه کاری)

به تاو: به پرتاو. (۱) به تالوکه؛ به پهله؛ به لهز.

(با عجله) (۲) به خوچ. (باتابش آفتاب)

به تاوار: [ناو] عاقیبهت و دهره نجام. (عاقبت)

به تخوو: [ناوه لئاو] بهد رموشت. (بد خو)

به ترییر: [ناو] به سر پییر. (پس پریروز)

به ترییرار: [ناو] به سر پییرار. (پس پییرار)

به ترمه: (ف. مشه) به ترومه؛ په ترومه؛ په یوهند

لیدانی دار. (پیوند زدن درخت)

به ترمه یی: [ناوه لئاو] په ترومه؛ به ترومه؛ تیکه ل

له چند وشه یا چند شت؛ دژی ساکار.

(مرکب)

به تری: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)

به تفه: [ناوه لئاو] به دفعه. (زشت)

به تکه بهش: [ناو] قوربه شه؛ چاله که.

(گورکن)

به تالاندن: [چاوکه ت] ماندوو کردن؛ هیلاک-

کردن؛ له بهین بردن. (خسته کردن؛ ازین

بردن)

به تله: [ناو] ته پکه؛ داومووسک؛ ته له. (دام

به تلی روژ: چند کاتی له روژ. قسمتی از روز)

+ به تلین: [چاوگه] (۱) تیاچوون؛ به تلین؛

به تلان؛ (از بین رفتن) (۲) هیلاک بوون؛

شه کهت بوون. (خسته شدن)

به توره: [ناوه لئاو] (۱) به شیواز. (به راه. بطریق)

(۲) خاوه نی تیگه یشتن؛ زانا؛ به ئه ده ب. (دانش.

با ادب)

به توّم: [ناو] (۱) جوریک سابوونه له روئی

فستق ده گیری. (نوعی صابون) (۲) [ئاوه-

لئاو] خاوه نی توو؛ به ناوک. (دارای تخم)

به توون: (۱) به جه هه ندهم. (به جهنم)

(۲) [ناوه لئاو] خویری؛ مروقی بی عار؛ مروقی

بی فمه ک و خویری و په ست. (انسان

لابالی)

به توونه: [ناو] (۱) به تانه. (بتونه) (۲) جوړی
 گول؛ باتوونه. (گل بابونه)
 به تهریبه ت: [ئاوه لئاو] (۱) به نه دهب؛ ژیر. (با
 ادب) (۲) تهریبه ت کراو؛ په عه مهل هاتوو. (با
 تربیت)
 به ته ک: [ناو] کوږ کوږ. که ږه وال؛ به دبه ده. (با
 قرقره؛ باغقره)
 به ته گه: [ئاوه لئاو] به ته گ؛ بزنی نیرخواز.
 (حالت جفت خواهی نر)
 به ته ما: [ئاوه لئاو] چاوه ږوان؛ به هیوا. (منتظر)
 به تیش ت: [ئاوه لئاو] تاوس؛ تولدار؛ زگېږ.
 (آبستن)
 به جا: (۱) به جی؛ به وه خت؛ به جا:
 (۲) [ناو] له جیاتی؛ دووباره کړنه وه؛ حاله تی له
 پینگ پونگدا نه گهر توپ له تور بکه ویت و
 نه چیتته دهره وه، دووباره سرویس لیده دریته-
 وه (بجا)
 به جا: [ناو] حاله تی مانه وه؛ مانه وه له جیگای
 خوی؛ به رهنده به جا: (ب) له یاریدا دوږاو
 لاده چی و یاری که ریکی تر له گه ل به رهنده دا
 یاری ده کا. (بجا)
 به جه ناین: [چاوگه ت] به جی هینان؛
 نه داوه کړدن. (بجا آوردن)
 به جه م: [ئاوه لئاو] به بند؛ پته و؛ توند؛ خوږاگر.
 (محکم)
 به جیگه: (۱) له جیاتی؛ له باتی. (بجای) (۲)
 به وه خت؛ په سه ند. (بجا)
 به جیماو: [ناو، بهر] (۱) که له پوور؛ میرات.
 (ماترک) (۲) دواکه وتوو؛ وه پاش که وتوو. (۳)
 (روښتن و ماله که یان لی به جیماوه). (بجا)

مانده)
 به جی هاوردن: [چاوگه ت] (۱) به جی هینان؛
 جیبه جی کړدن؛ نه دا کړدن. (۲) ناسینه وه؛
 (بمبوروه به جیم نه هینایت)؛ نه مناسیت (بجا
 آوردن)
 به چاودا دانه وه: [چاوگه ت] چاکی له گه ل-
 که سیک کړدن و باس کړدن له لای خوئی؛
 کولینه وه (ب) به ږوودا دانه وه. (بروی کسی
 آوردن)
 به چاوه وه کړدن: [چاوگه ت] چاو پیدا
 هه له هینان؛ به چاو پیکان؛ به چاوی پیس پیکان.
 (چشم زخم)
 به چکوو: [به ند] به شکم؛ به شکوو؛ به لکوو؛
 به لکم؛ به لکی؛ به لکین. (شاید)
 به چکه دانان: تره کین؛ زایینی گیانله به ری
 وه ک سه گ و پشيله و جر و جوولمه ور. (بچه
 گذاشتن)
 به چکه دهوله مه ند: [ئاوه لئاو + ناو] منالی ماله
 دهوله مه ند؛ مندالی مالی ساماندار. (ب) ده ست-
 بلاو؛ به هیممه ت؛ دلئاو. (بچه دارا)
 به چکه سوال که ر: [ناو] مناله فه قیر و سوال که ر
 (ب) [ئاوه لئاو] چاوچنوک. (بچه گدا)
 به چوکدا هاتن: [چاوگه ت] کول دان؛ به زین؛
 خوږانه گرتن؛ چوک دانانه سه رعه رز.
 (شکست خوردن؛ زانو زمین گذاشتن)
 به چه خستن: [چاوگه ت] به رف پیدانی ئاؤل.
 (بچه انداختن)
 به چه خوږ: نهو گیانله به ره وا به چکه ی خوئی
 ده خوا. (جانوریکه بچه خود را میخورد)
 به چه سرکه: [ناو] جوړیک که ږووی سه ر

خوارده مهنی؛ میښووله ییک که سرکه هه
لیدینی؛ میښووله ییک که میوه ی کون وگه نیو
هه لیدینیټ. (قارچ روی خوراک. پشه سرکه.)

به حال و دوو به لا؛ [ئاوه لئاو] به ئاسته م؛ زور کم؛
به حاسته م و دوو به لا. (خیلی کم)

به حټ: [ئاوه لئاو] گیز؛ ور؛ گيج. (گيج)

به حری: [ئاوه لئاو] (۱) پیوندیدار به به حر
موه. (بحری) (۲) زه ربایی؛ ده ربایی. (دربایی)

به حسی سهر؛ باسی سهر؛ قسه یا کاری پر-
مه ترسی که سهر به بها ده؛ توکز؛ بفه.
(خطرناک)

به حشینک: [ناو] (۱) هه ناری نه گه یشتوو. (انار
نارس) (۲) (ب) به حهوت ئاو شوریا گه سهو؛
بی شرم و حه یا؛ حه یا تکاو؛ بی ئاپروو؛ حه یا
نه ماو. (کنایه از بی حیایی)

به حه ق: (۱) به مز (۲) له حه قیقه تدا؛ به راستی؛
به حه ق پیای چاکه. (در مقابل مزد؛ به حق)
به خ: فیز؛ ثیفاده؛ فیز کردن به سهر که سیکدا.
(به خ مه که به خ ده که ی). «فولکلور» (فخر؛
افاده)

به خاو که وتن: [چاوگه، ت] به جه مام که وتن به
هو ی شه که ت بوونی زوره وه له ناو
(ماسوله) و خوندا زه حر یک په یداده بی که
ماسوولکه ره ق ده کا و دیشیت، به و حال ته ده-
لین به خاو که وتن. (کوفتگی بعلت خستگی)

به خپور: [ناو] به غپور؛ له دوو وشه ییک
هاتووه، به خ: خود؛ پوور؛ کور؛ واتا کوری
خود؛ به فه خفوری پادشای چین و تراوه.
(به عقیده چینی ها پسر خدا) به خټ:
[ناو] (۱) ته و کچه چوووه مالی به خټ؛ به خټی-

کرایه وه شووی کرد. (ب) شوو کردن؛
(بخت) (۲) له هرام گیران و دوراندنی مال و
پاره یه؛ له ئاو پستادا به خټه به واتای شانس
هاتووه؛ له فارسی و کوردیشدا ههر به و مانا
به کار ده ربیت، له پیشدا باختی (فارسی) بووه
که چاوگه ی کورتکراوی (باختن) به واتای
دوراندن. (شانس؛ نور ریختن مال)

به خټان: هات؛ ئامه و؛ ئامه د. (آمد) به تیز و
تانه وه دژواتایه (نه هاتی)

به خټ بلیند: [ئاوه لئاو] به خټه وه ر. (بخت بلند)
به خټ تاقیکردنه وه؛ تالا گرتنه وه. (ده چمه
سهری سولتانی شو دادی نا ییمه وه، به خټی
خوم و لیو ئالی به تاقی ده که مه وه. (ب) به رد
به کیلی قه بری زیاره تگاهو چه سپاندن
بو تاقیکردنه وه ی به خټ و شانس. (بخت
آزمایش کردن)

به خټ چوونه به س: به خټ به ستران؛ دژی
به خټ کرانه و؛ به دبه خټی و نه هامه تی. (بخت
بسته)

به خټ خه وتوو: [ئاوه لئاو] به دتالا؛ به دشانس؛
به دبه خټ؛ بی ثیقبال. (بخت خفته)

به خټ کرانه وه: [چاوگه، ت] به خټ پروو
تیکردن؛ (ب). شوو کردن. (بخت باز شدن)
به خټ که نوک: [ئاوه لئاو] به خټه وه ر؛
خوشبخت؛ (ب) لیو که ن لیدانی شانس به
پرووی که سیکدا؛ بزه هاتنه سهر لیوی به خټ.
(خوشبخت)

به خټ که نوکی: به خټه وه ری؛ نه وه ی شانس و
ثیقبال بزه ی له سهر لیوه. (خوشبختی)
به خټ له درگادان: پروو هینانی ثیقبال؛ شانس

پروو تیگردن؛ خوشبه ختی به رهو پرووهاتن.
 (بخت در کسی را کوبیدن)
 بهخت و نیوچاو؛ [ناوِت] شانس و بهخت و
 تیقبال. (له نیوچاوی نهو خانه دانه له هی چونه
 پیتی بر او) «سواره تیخالنیزاده». (شانس)
 بهخت وه رگه پرو؛ [ئاوه لئاو] بهخت وه رسوو پرو؛
 بهخت هه لگه پرو. (ب) نه هاتی و نه دامه ت
 پروو تیگردن. (بخت برگشته)
 بهخت وه کری؛ [ئاوه لئاو] شانس دار؛ بهخت-
 کراوه؛ بهخته وه مر. (شانس دار)
 بهخت نه مهنه؛ [ئاوه لئاو] بهخت نه مهنه؛ بی-
 بهخت؛ بهد بهخت؛ شانس نه ماو. (بد بخت)
 بهخته باران؛ [ناوِت] مانگی دووه می به هار؛
 بهخته واران؛ بارانی کاتی به هاران که له
 جیگاییک دهباری و له جیگاییک ناباری.
 (باران بهاری شانسی در منطقه محدود)
 بهخته به ران؛ [ناوِت] به رخی دوو ساله که
 دایده نین بو داشت تا بیته به ران. (نگهداری
 برده و ساله برای قوچ شدن)
 بهخته ک؛ [ناو] موته که؛ کابووس؛ سه نگ-
 سوار بوون؛ به هوئی ته زینی لهش له خه ودا؛
 ههستی خنکان له خه ودا؛ (بختک)
 بهخته واران؛ [ناوِت] بهخته باران. (بخت باران)
 بهخت یاری کردن؛ [چاوگه ت] باش هاتن؛
 بهخت به پیری وه هاتن؛ بهخت له گه ل بوون؛
 شانس پروو تیگردن. (بخت یاری کردن)
 بهختی به ستر او؛ بهختی نووستوو؛ شانسی
 گریدراو؛ به کچی ده لین خوازینی که ری
 نه بیِت. (بخت بسته)
 بهختی نووستوو؛ نه وهی دایمه تیده شکئی و

سه ر ناکه وی و هه ر خراپه دیته ریگای؛ به-
 دهخت. بهد تیقبال. (بخت خوابیده)
 بهخته وه ری؛ [به ره می چاوگه]
 بهختیاری؛ کامه رانی. (بختیاری)
 بهخچه؛ [ناو] باخچه. (باغچه)
 به خشانندن؛ [چاوگه ت] (۱) به خشین. (۲)
 عه تا کردن. (۳) بهش کردن. (بخشیدن)
 به خشراو؛ [ناو، بهر] (۱) لیبوو در؛ عافوو کراو.
 (عفو شده) (۲) شتی که در ایِت به که سیک
 یان به خشرابی. (چیزی که بخشیده شده)
 به خودا شکانه وه؛ [چاوگه ت] خه جاله ت بوون؛
 شه رمه زار بوون؛ ته ریق بوون وه.
 (شرمنده شدن)
 به خودان کردن؛ [چاوگه ت] بارهینان؛
 به روره کردن؛ خوبه ساحیب کردن.
 (پرورده کردن)
 به خو پراگه یشتن؛ [چاوگه ت] خه ریکی خو
 بوون؛ خو جوان کردن. (ب) چاک زیان؛
 خزمه تی خو کردن. (بخود رسیدن)
 به خو پرهم؛ به ته وژم هاتنه خواره وی چوم و
 سیلاو؛ بارانی توند و به خو پر. (سرعت آب
 سیلاب ورود خانه در حال پائین آمدن)
 به خو وه بوون؛ قه لهو بوون؛ زه لام و زه به لاح-
 بوون (چاقبوندن؛ تنومند بودن)
 به خو یه وه؛ (۱) له خو یه وه؛ له خو پرا. (خود بخود)
 (۲) له گه ل خویدا؛ (به خو یه وه شهش
 نه فهرن). (با خودش)
 به خه بهر؛ [ئاوه لئاو] ناگادار؛ خه به ردار؛
 نه خه و توو؛ هو شیار. (باخبر)
 به خیر چی؛ سه ر خیراچی؛ (ب) بر و به

سلامت. (ب) خودات له گهل. (خیر پیش)

به خیرهاتی: (۱) وه لامي به خیرهاتی
که سیک که دیته ناو کوپ یان سلاو ده کا. (۲)
خوش هاتی: له کاتی خودا حافیزیدا. (خوش
آمدی)

به خیرهت: خیری له گهل بی: به خیره وه. (خیر
باشد)

به خیلی: [ناو، به ره می چاوگه] چکووسی؛
به غیلی؛ وه چم ته نگی؛ به رچاوت ته نگی؛
پژدی؛ چرووکی؛ چاوچنوکي؛ ئیره یی.
(حسودی)

به خیو: [ناو] دزی بی خیو؛ خاوهن دار (۲) به -
خیو کردن: به خاوهن کردن؛ په روه رده کردن.
(صاحبدار؛ سرپرستی کردن)

به خیوون: [چاوگهت] به پچوون؛ گوزه -
ران کردن. (اداره شدن؛ پرورش شدن) به -
خیوکار: [ناو، یک] به خیو کهر؛ به پیره؛
په روه رده کهر؛ که سیک که به خیو ده کات.
(سرپرست؛ پرورش دهنده)

به دثاگار: [ناو، لئاو] ناشیرین؛ ناههز؛ دزیو؛
خوین تال؛ به دغه پ. (زشت)

به دثاکار: [ناو، لئاو] کردار خراب؛ کار خراب؛
که سیک که کرده وی خراپه؛ ثاکار خراب. (بد
عمل)

به دثاهنگ: [ناو، لئاو] (۱) دهنگ ناخوش؛
ثاهنگ ناخوش. (۲) ریم و زهری ناپه سهند
له موسیقادا. (بد آهنگ)

به دثوتوو: [ناو، لئاو] کووتال و جل و بهرگی که
ثوتوو (ثوتوو) هله نه گری. (بداتو)

به دثوغر: [ناو، لئاو] به دیومن. شووم؛

ناموباره ک. (شوم)

به دته حوال: [ناو، لئاو] فد: (۱) حال خراب. (۲)
ناساغ و دهستکورت؛ ژیان تال؛ ژیوار ناخوش.
(بداحوال)

به دته سل: [ناو، لئاو] فد: نارپه سن؛ خراب (بد
اصل)

به دته نجام: [ناو، لئاو] فد: عاقیبهت خراب؛
دوارپوژ رهش؛ عاقیبهت شه پ. (بد انجام)

به دثیخلاق: [ناو، لئاو] به دخوو؛ به دغه پ؛
به دکردار؛ په فتار خراب (بد اخلاق)

به دثیقبال: [ناو، لئاو] به خت رهش؛ به دشانس؛
بیبهخت. (بد اقبال)

به دارفه کرن: [چاوگهت] (۱) دارداکری، هه -
لواسین؛ ثاویزان کردن به دیوار یانداردا.
(آویزان کردن) (۲) له سپداره دان. (دار زدن)

به داری نه حله تاجوون: رازی نه بوون به هیچ
کلوجی؛ پاچه قانندن له مبهستی.
(به هیچوجه راضی نشدن. لج کردن)

به دانسته: (۱) له روی ئه قله وه. (۲) به
ثاگاداریه وه. (۳) به ئانقه س؛ دهس ئه نقه س. (از
روی عقل؛ با آگاهی؛ عمدی)

به د بدی: [ناو، لئاو] (۱) که سیک که خراب
دهدا یان ده داته وه. (۲) (ب) قه رز کوپ. (بد
بده)

به دبسین: [ناو، لئاو] زور پژد له سهر
سهندنه وهی قهرز. (بدبستان)

به دبو: [ناو، لئاو] بوگهن؛ بوژپن. (بد بو)
به دب ختانه: فد: له بهختی خراپه وه (ب)

به دباخه وه؛ مه خابه؛ له شانس خراپه وه.
(متأسفانه)

به دبه ختی: [ناو، به ره می چاوه] (ب) چاره رشی؛ خاک به سهری؛ قور به سهری؛ کولولی؛ به له نگازی؛ پوژه ره شی؛ نه هامة تی؛ نه دامه تی؛ دامای؛ هه زاری؛ به دچاره یی؛ سیابه ختی. (بدبختی)

به دبیز: [ئاوه لئاو] خراپه ویز؛ قسه ناخوش؛ زبان ناخوش؛ قسه تال. (بدگو)

به دپه سهن: [ئاوه لئاو] بی سه لیه له به رگه م- کردن دا؛ گهن په سهند؛ شتی خراب په سهنه کهر. (بد پسند)

به دیوژ: [ئاوه لئاو] خوبه زل زان؛ پوژو فیزی- بیجی. (متکبر)

به دتوخم: [ئاوه لئاو] (۱) ناره سهن. (۲) نیره ی گیانداریک که به چکه یا مندالی چاکی لی- نه که ویته وه. (بد تخم)

به دچاپ: فند نوو سراوه ییک که چاپه که ی باش نه بیئت؛ که ره سته ی چاپ که باش چاپ نه کات. (بد چاپ)

به دچاو: [ئاوه لئاو] چاوپیس. (چشم شور) به دحال: فند [ئاوه لئاو] (۱) به د ژیار. (۲) حال نه دار، نه خوش. (بد حال)

به دحساب: فند [ئاوه لئاو] خوو گرتوو به به دحسابی؛ حیساب کویر؛ قه رز کویر؛ (ب) مالی خه لک خور (بد حساب)

به دخواز: [ئاوه لئاو] خراپه ئاره زوو ده کابو خه لکی تر. (ب) دوژمن. (بد خواه) به دخوراک: [ئاوه لئاو] (۱) خوو گرتن به خوارده مهنی خراب. (۲) هه موو خوراک ی نه خواردن و قیزو بیژ کردن. (بد خوراک)

به دخوو کردن: [چاوه گه، ت] ئازه ل یا مرووف

فیبری خوو و خده ی خراب کردن؛ رهوشتی- خراب فیبر کردن. (بد خو کردن) به دخووی؛ [ناو به ره می چاوه] کاری به دخوو؛ به دپه فتاری؛ به دپه وشتی؛ پلمه رووی؛ لاساری؛ نه گونجاوی؛ ناو چاو گرژی. (بدخویی)

به دخهت: خهت ناخوش؛ خهت ناشیرین؛ دزی خوش خهت. (بد خطا)

به دخهو: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که درهنگ- خهوی لی ده که وی؛ (۲) که سیک که له خه و رچه نی ئیتر خهوی لی نه که ویته وه و به دخهویی؛ خهو زراو. (بد خواب)

به دخه یال: [ئاوه لئاو] خه یال خراب. (ب) دل- پیس؛ به دگومان. (بد خیال)

به ددهست: [ئاوه لئاو] (۱) دهشت خراب؛ (ده- شت، هه وه لین پاره ییکه که دوو کاندار له موشته ری وه ری ده گری) هه رگا له دهستی که سیک وه ری بگریت که ودمی خراب بیئت- ده لین به د دهسته یان به د دهشته. (۲) دهست- قورس بو لیدان یا قهرز لی وه رگرتن. (بد دست)

به ددیمهن: [ئاوه لئاو] پوآلهت ناشیرین. (بد منظر)

به در: فند [ناو] دیار بوونی باز نه ی ته وای مانگ له شهوی چواره ده همدا. (بدر)

به درپا: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی بیرو باوه پی خراب. (۲) که سیک که ریگای خراپی- گرتیته بهر. (۳) لاری؛ ریگای خراب (۴) جیگاییک که ریگا که ی سه خله ته. (بد راه) به درپایی: [ناو، به ره می چاوه] (۱) به ریگه ی-

خرابدا پروښتن؛ (۲) خاوهنۍ بیر و پای -
 خراب. (۳) لارپیی کردن. (بدراهی)
 بهدرک: [ئاوهلناو] رق هه ستوو؛ کهله رهق؛
 سهر سهخت؛ کینه یی. (کینه یی. سر سخت)
 به دروخستنه وه؛ [چاوگه، ت] درو به پروودا
 دانه وه؛ دهر خستنی درو؛ راستی وتنی قسه ی
 دروژن. (نمایاندن دروغ)
 بهدرپوژ: [ئاوهلناو] کهسیک که بهروژ خراب و
 توو په یه وه به شه و چاکتره. (بد روز)
 بهدرهفتاری: [ناو بهرهمی چاوگه] نیشاندانی -
 کرده وه ی دزیو؛ کرده وه خرابی و تاکار خرابی
 له گهل خه لک. (بدرفتاری)
 بهدرهگ: [ئاوهلناو] لهشی کهسیک ده ماری
 دیار نه بییت و بهزحه مت ده ماری بو دهرزی
 وه شانندن په یداب بییت (بلوژ ریته وه). (بدرگ)
 بهدرهنگ: [ئاوهلناو] رهنگ ناشیرین؛ ناحهز. (بد
 رنگ)
 به درهنگ خستن: [چاوگه، ت] وه درهنگ -
 خستن؛ کار راگرتن بو ماوه ییک؛ خستنه
 دوواوه ی نه نجامی کاریک. (به تا خیر انداختن)
 بهدره وشت: [ئاوهلناو] بهدکردار؛ بهدرهفتار؛
 بهدخوو. (بد روش)
 بهدره وشتی: [به رههمی چاوگه] کار و په وتی
 بهدره وشت؛ بهد خوویی؛ تاکار خرابی؛
 بهدرهفتاری. (بد روشی)
 بهدری بوون: [چاوگه، ت] لارپی بوون؛
 په وشت خراب بوون. (بدره شدن)
 بهدزمان: [ئاوهلناو] جنیو فروش؛ زمان پیس،
 بهدبیز؛ زمان شر؛ دهم شر. (بد زبان)
 بهدسروشت: [ئاوهلناو] بهدزات؛ بهدنه سل؛

بهدخوو. (بدرشت)
 بهدشانس: فذ: [ئاوهلناو] بهدثیقبال؛ بخت په -
 ش. (بدبخت)
 بهدشهو: [ئاوهلناو] کهسیک که به شه و
 پهفتاری خراب بییت و بهروژ چاکترییت
 (کسی که شب ها بد اخلاق باشد)
 بهدشیوه: [ئاوهلناو] ناشیرین؛ بهدقیافه؛
 ئیسک گران؛ دزیو. (بد قیافه)
 بهدغه: [ئاوهلناو] شووم؛ بی ودم ناشیرین؛
 ناحهز؛ ئیسک گران. (بد یمن)
 بهدغه رجام: فذ: (ف. مشه) پاشه پروژ خراب؛
 تاخر شه. (بدرجام)
 بهدقومار: [ئاوهلناو] له قوماردا -
 گزمن؛ کایه شیوین؛ (بد قمار)
 بهدقه ده م: [ئاوهلناو] قه ده م شه؛ کهسیک که
 نه ها مه تی بییت، بجیته هه رچی ده بیته هو ی
 شه و ناخوشی؛ قه ده م شه. (بد قدم)
 بهدقه واره: [ئاوهلناو] قه لافه ت ناشیرین؛
 قه دوبالا ناشیرین. (۲) زهویک که نارپیک و
 ناله بار و نارپزه بی بو دروست کردنی خانوو.
 (بد قواره)
 بهدکاره: فذ: [ناو] ژنی خراپه کار؛ ژنی کرده وه
 خراب. (بدکاره؛ فاحشه)
 بهدکردار: فذ: [ئاوهلناو] کرده وه ناشیرین؛
 کار ناشیرین؛ بهدره وشت. (بد کردار)
 بهدگل: [ئاوهلناو] بهدگل؛ (ف. مشه) بهدخاک؛
 ناشیرین و کرپت و نارپیک (بدگل)
 بهدگوشت: [ئاوهلناو] (۱) خویتتال؛
 ناشیرین. (۲) کهسیک که برینی درهنگ
 سارپژ ده بییت. (بدگوشت)

به دگومان: [ئاوه لئاو] به دین؛ دل ییس؛
 دووشک؛ دل چه پهل. (بد گمان)
 به دگوز: [ئاوه لئاو] ره وشت خراب و تووړه؛
 بیانوو گر. (بد ادا)
 به دگوئی: [ناو، بهرهمی چاوه] به دیبزی؛
 به دزبانی؛ خراپه یبزی؛ خراپه ی که سیک
 گوئن. (بد گوئی)
 به دل: [بهند] (۱) په سهند (به دلمه). (پسند) (۲)
 [ئاوه لئاو] به جهرگ؛ (به جورته)؛ بویر.
 (باجرت)
 به دل وداو: [بهندت] به داوخوازیکی له دلوه؛
 (ب) داخوازیک له کانگای دلوه؛ به نیشتیای-
 دل. (از تهل)
 به دل وگیان: [بهند] به دل وداو؛ به گیان و دل
 داوخواز کردن: داوخواز کردن له ناخی دلوه.
 (از جان و دل)
 به دله غاوی: [ناو، بهرهمی چاوه] سهربادانی
 تهسپ له کاتی له غاو کردن؛ که له وه کیشی؛
 سهریچی؛ نافرمانی (نافرمانی)
 به دله وه گرتن: [چاوه، ت] له دلدا مانی
 باندوړی کرده وه یان قسه ی ناخوش و له بیر
 نه برنده وه ی. (بدل گرفتن)
 به دله وه نووسان: (۱) گوشین به سینگه وه؛
 پی خوش بوونی خوراک و خوارنده وه، نوشی
 گیان کردن؛ (نهت هیشت نانه کهم
 به دله وه بنووسی، لیت کردم به زه هری مار)
 (به سینه چسپاندن؛ نوش جان کردن)
 به دمو عامه له: [ئاوه لئاو] له موعامه له دا جیر و
 بیانوو گر؛ سهرسهخت له مامه له کردندا. (بد
 معامله)

به دمه زه به دمه ززه. [ئاوه لئاو] تام ناخوش؛
 مه زه خراب؛ تام ناخوش. (بد مزه)
 به دمه زه به به دمه سسهو: خاوه نی دین و
 ثابین و مه زه به بی ناشایست و دزی دینی
 جه ماوه؛ زیاتر بو جوینه (ب) بی دین؛ بی-
 نوول. (بد مذهب)
 به دمه ست: [ئاوه لئاو] ناکار خراب له کاتی
 مه ستیدا؛ ناگا له خوېران له کاتی مهستی دا. (بد
 مست)
 به دمه سهب: به دمه زه به؛ بو جوینه.
 (بد مذهب)
 به دمه وه دان: [چاوه، ت] (۱) پروو پیدان؛ به
 دمه وه دان. (۲) شل کردن؛ گورسه که شوړ
 که ره وه و که کم کم بیده به دمه میوه. (۳) ماوه
 پیدان بو کردن کار ی. (۴) شتی خسته
 سهرشتیکی تر له جنسی خو ی؛ باغچه که ده
 دمه دهم سه ساره که. (رودان)
 به سرانداختن؛ میدان دادن. شل کردن
 به دمیگتون: فد؛ [ناو] وه رزشیکه که به پراکیت
 و توپی په ردار ده کریت. (بد میتون)
 به دناو کردن: [چاوه، ت] ناو به خراپه زړاندن؛
 ناوی په کی به خراپه خسته سهرزمانان. (بد
 نام کردن)
 به دنوما: [ئاوه لئاو] روالهت ناشیرین. (بدنما)
 به د نیژاد: [ئاوه لئاو] به د ره سهن؛ به دسه سل؛
 به د توخم؛ به د ره گز. (بد نژاد)
 به دنیست: [ئاوه لئاو] ناره زوی خراپه ده-
 کا؛ به دخواز؛ به دنیهاد؛ نیست خراب؛ دهروون-
 خراب. (بدنیت)
 به دوا دا چوون: [چاوه، ت] (۱) چوون

به شویندا بو بانگکردن. (رفتن به دنبال کسی)
 (۲) له پشت سهرهوه پوښتن. (پشت سر رفتن)
 (۳) پښکا و ټاکاری که سیګ هه لږتن؛
 (دنباله رو) (۴) وه شوین کاریک که و تن.
 (پیگیر بودن)

به دوا داناردن: [چاوگه،ت] (۱) به دوا دا
 هه ناردن؛ ناردنی که سیګ بو بانگ کردنی
 که سیګی تر. (دنبال فرستادن) (۲) دوا به دوا ی
 که سیګ، په وانه کردنی که سیګی تر. (پشت سر
 کسی روانه کردن)

به دوا داهاتن: [چاوگه،ت] (۱) به ربوونه وه یا
 شل بوونه وه ی بار له سهرپشتی باره بهر بو
 پشته وه. (افتادن بار از عقب ستور) (۲)
 که سیګ که هاتوه به شوین که سیګدا که بییاته وه.
 (دنبال آمدن) (۳) له پشت سهر که سیګه وه
 پوښتن. (پشت سر آمدن) (۴) چه مینه وه یان
 که و تن به پشستا. (ب) نوشوست هیان.
 (به پشت افتادن؛ تنزل)

به دوور زانین: کاری که دوور له چاوه پوانی
 بیت؛ دوور له خه یال؛ دوور له چاوه پوانی؛
 دوور له باوه؛ (دور از انتظار)

به دهره تان: (۱) به موله؛ فورسه ت پیدهر.
 (دارای مهلت) (۲) [ټاوه لئاو] بهر ټاواله؛ بهر نه-
 گیراو؛ پان و بهرین. (جلوباز؛ وسیع؛ گسترده)
 به دهره ک: (ب) به توون؛ به جهه خندم.
 (به جهنم)

به ددهست وبرد: [ټاوه لئاو] (ب) له کاردا خیر!-
 کارامه؛ ددهست سفک؛ زیره ک. (سریع در کار)
 به ددهسته وام؛ به هره وه؛ به گهل کردن و به
 دسته واو؛ به کومه کی که قهره بوو بکریته وه

ههره وه جوړه کومه که؛ قهرزی کومه ک به-
 کومه ک. (کمک متقابل)

به ددهسته وه بوون: [چاوگه،ت] (۱) شتی که له
 ناو دهست دایه. (۲) نزدیکی ته واو بوونی-
 کاریک؛ به ددهسته وه یه ته واو بییت، خه ریکه
 ته واو ده بییت. (۳) که رهسته بییک که دایم له بهر
 دهست دا ټاماده بییت. (۴) که سیګ که دایم بو
 ټه نجام دانی کار و بار له بهر دهست داییت. (۵)
 خه ریک بوون به ددهسیکی کاریک؛ کاریکم
 به ددهسته وه یه. (در دست بودن)

به دهم ټاوه وه دان: [چاوگه،ت] (۱) شتیک
 خسته ناو ټاویک که دهر وا. (به آب جاری
 انداختن) (۲) (ب) به فیرو له دهست دان. (از
 دست دادن)

به دهم باوه دان: [چاوگه،ت] (۱) سپاردن به با؛
 به بادان؛ توزه که ی دابه دم باوه. (۲)
 به ویلخه رچی سامانه که ی خو ی دا به دهم باوه:
 (ب) له ناو بردن. (به دست باد سپردن)

به دهم دادان: [چاوگه،ت] (۱) قسه لی پرینه وه
 و پیدهنگ کردن؛ له دهم راکیشان و لیدان.
 (ساکت کردن) (۲) وه لایمی په ق دانسه وه.
 (تودهن زدن)

به دهم دا دانه وه: [چاوگه،ت] بهر په رچ دانه وه ی
 قسه. (حرف کسی را قطع کردن)

به دهم دانان: [چاوگه،ت] (۱) به دهم دا
 چه سپاندن؛ ټاوه که ی به دهم دا نا، چزانندی به
 ده میا؛ (۲) رشانسه وه. (۳) (ب) شیوه دان؛ ټه و
 مندا له چه ند له بابی ده چی ده لی به دهم
 داینا وه. (گذاشتن روی دهان؛ با دهان
 گذاشتن)

به دهمه داهاتنه وه: [چاوگه، ت] جوابه جه نگی؛
 شه ره دهن دوو کی. (جوابگویی)
 به دهم ریگاوه: له حال و له کاتی ریگه
 رویشتن دا؛ به دهم ریگاوه گورانی ده لی.
 (ضمن راه)
 به دهم که سیکه وه چوون: [چاوگه، ت] (ب)
 به فریای که سیک که وتن؛ چوون بو ئاریکاری
 که سیک؛ (ب) به دهن گ وهاواری که سیکه وه
 چوون؛ (۲) پیشوازی کردن. (به کمک کسی
 شتافتن؛ به پیشواز رفتن)
 به دهمه وه بوون: [چاوگه، ت] (۱) شتیک که
 به دهمه وه یه؛ سیوه که ی به دهمه وه یه. (دردهان
 بودن) (۲) بوونی کات و موله ت؛ زورم به
 دهمه وه نییه پیربوومه. (مهلت) (۳) به به ره وه
 بوون؛ به رین بوون. (وسعت) (۴) له
 به رده ستدابوون و به دهم و پشت دا هاتن
 و خزمه ت کردن. (خدمت کردن) (۵) نه و به ره
 زوری به دهمه وه نه ماوه ده درپت؛ واتا به رگه ی
 نه ماوه. (استحکام)
 به دهمه وه دان: [چاوگه، ت] (۱) به دهمه -
 وه کردنی خوراک. (دهن گذاشتن) (۲) پرو
 پیدان و پرو دار کردن. (رو دادن) (۳) ورده
 ورده شل کردنی تمنا ف. (شل کردن طناب)
 (۴) نه و قوماشه کورته بده به دهم له تیکی
 ترموه. (اضافه کردن)
 به دهمه وه روین: [چاوگه، ت] (۱) هه لکه وتن
 و به سه ره وه روین؛ سه رن گردان. (سکندری
 خوردن) (۲) نه و دیواره به روخینی زیاتری
 به دهمه وه نه روات و نه یداته دهمی. (بیشتر
 شدن؛ اضافه شدن)

به دهمه وه هاتن: [چاوگه، ت] (۱) لاییک له
 دیواره که ده روخینی نه ولاکه ی تریشی
 به دهمه وه دیت. (اضافه شدن و همراه) (۲)
 به فریای که سیکه وه هاتن. (۳) پیشوازی -
 لی کردن. (به کمک آمدن؛ به پیشواز رفتن)
 به دهم یه که وه بوون: [چاوگه، ت] (۱)
 به هاواری یه ک گه یشتن. (به داد هم رسیدن)
 (۲) پیگه وه چه سپاو؛ یه کپارچه. (یکپارچه)
 به دهمه ورا هاتن: [چاوگه، ت] (۱)
 خولانه وه وگه ران به دهوری شتیکدا. (دور
 چیزی گشتن) (۲) له دهمه وگه ران و خو به
 قوربان کردن؛ (قربان صدقه رفتن) (۳) (ب)
 خزمه ت کردن و ئاگالیبون و خه ملاندن و
 جوان به خیو کردن. (خدمت کردن)
 به دهمه هن: [ئاوه لئاو] دلاوا؛ ده سبلاو؛ ده ههنده
 و به هیمه ت. (بخشنده)
 به دیاره وه بوون: [چاوگه، ت] (۱) به دیارو
 بوون؛ شتی که دیاریت؛ له به رچاو؛
 دیاریبوون؛ خوبوون؛ (مرئی؛ پیدا بودن) (۲)
 به لاوه دانیشتن؛ ئاگا لیبوون. (نگهداری)
 به دیاره وه دانیشتن: (۱) [چاوگه، ت] (ب)
 چاوه پروانی بو پی گه یشتن و هاوسه ری، تاگه -
 رانه وه و یه ک دیتن؛ وه ک، چاوه پروانی -
 کچیک و شوو نه کردنی تا گه رانه وه ی ده -
 زگیرانه که ی له دوور و لاتان. (در انتظار
 نشستن) (۲) ئاگا لیبوونی نه خوش.
 (پرستاری)
 + بهر: (۱) به؛ دلشاد بهر؛ دلشاد به؛ (۲) له پ؛
 به ری ده ست؛ له پی ده ست. (باش؛ کف دست)
 + بهر: [ئاو] ده ره وه؛ بهر که رده ی؛ ده ر کرده -

دهرموه؛ نامای بهر: هاته دهرموه؛ (بیرون).

+ بهر: [ناو] (۱) نهو پاناییه که پاله له دروینه دا دیاری ده کا بو دوورینه وه < پاله. (انتخاب عرض درو) (۲) دوورینه وه یه که کهرت و بی وچان گرتن (درو یک عرض معین در یک بار) (مهودا؛ ماوه؛ بهر ی تهنگانه کورته. (چشم انداز؛ مدت)

بهر: [ناو] قهراغ؛ کهنار؛ لیو؛ لیوار. (کنار)

بهرثاف: [چاوگه، ت] پهراو؛ قهراغ زهریا. (کنار دریاساحل)

بهرثافیتن: [چاوگه، ت] بهر خستن؛ بهر فریدان؛ مندا ل له بارچوون. (سقط شدن بچه) بهرناگر: [چاوگه، ت] (۱) کو له وهژ. (چوب آتش بهم زن) (۲) بهر ناگر؛ پیشه وه و پرو به ناوړ. (رو به روی آتش) بهرثانین: [چاوگه، ت] (۱) پیشکesh کردن (پیشکeshی) (۲) بهر هیئان؛ سمه ره یئان. (بهرمدادن)

بهرثاو: گیای قنول؛ بو چلکی سی باشه. (منداب)

بهرثاوه له: [ثاوه لئاو] پیش به تال؛ بهر نه گیراو؛ بهر فراوان. (وسیع)

بهرثه ندام: [ناو] خو دیاری کردن بو دهنگ - دان و بهر گهم بوون. (کاندیدا)

بهرثه ندامی: کاری خو دیاری کردن بو هه لبرژاردن و دهنگ دان و بهر گهم بوون. (کاندیدایی)

بهر: [ناو] بلا؛ با. (بگذار)

بهرابه ریستی: [ناو] بهر هه می چاوگه [بهرامبه ری؛ پرو به پرو ویستان؛ رموتی ملانی و بهر هنگاری و هاوهیزی. (حالت برابری و

(رقابت)

+ بهرات: (۱) تاجری نامه ییکی ده نووسی بو تاجریکی دی که پاره ی دیاریکراو له نامه که دا بدا به ساحیبی نامه که (له قه دیم دا) نه مرو بانگ هه بهر شو به ثیش ده کا و بهو نامه ی بانکییه ده لین (بهرات) (۲) جه ژنی بهرات. (۳) مووچه (موچه) ی کریکار و نوکهر و په نجبه ر. (برات)

بهرات: (ف. مشه) به لگه؛ ثاوه ند؛ ده لیل؛ رهزا- یه تنامه ی گهوران. (رضایتنامه بزرگان)

+ بهرات: [ناو] به لگه ییکی که له سونگه یه وه که سیک له که سیکی تری ده ویت که له کاتیکی دیاریکراودا پاره ییک بدا به که سیک یان شو یییک. (برات)

بهرات کیش: [ناوی بک] بهرات نووس؛ که سیک که دهروهسته پاره ی بهرات له کاتی دیاریکراودا بدا به بهرات گر. (براتکش)

بهرات گر: [ناوی بک] (۱) که سیک که پاره ی- بهراته که له واده ی دیاریکراودا له برات کیش وهرده گری. (برات گیر)

بهرارو: دهر یییت؛ دهر کیشیت. (درییاورد) بهراپه وی: [به ند] بهراپه اگوزهری؛ بهه لکه هوت؛ له نا کاو. (اتفاقی)

+ بهرازه: [ناو] (۱) ته خته داری کورت و قه وی له بهینی کو له که و کاریته دا؛ سه رکو له که؛ تانج کو له که. (۲) ناغزوونه؛ ثافزوونه. (۱) سر ستون. ۲. سگک)

بهرازی می: مالوس. (خوک ماده) بهرازی نی: یه کانه. (گراز)

به‌راژو: [ئاوه‌لئاو] به‌ره‌وژوور؛ سه‌ره‌وژوور. (سر بالا)

به‌راژویی: [ناو] سه‌ره‌وژووری. (سر بالایی)

به‌پاست: (۱) به‌لای پاست‌دا. (بطرف راست)

(۲) به‌پاستی و بی‌درو. (براستی) به‌پاش: [ناو] جوړیک چیشک‌یه. (نوعی گنجشک)

به‌راشو: [ناو] به‌رشو؛ جل و به‌رگی‌ک که بو شووشتن داده‌نریت. (رخت برای شستن رخت چرک)

به‌راشه: [ناو] جوړیک بالنده‌یه. (نوعی پرنده)

به‌راف: په‌پاو؛ قه‌راغ زه‌ریا. (کناردریا، ساحل)

به‌رافیتن: [چاو‌گه‌ت] به‌رهاو‌یژتن؛ به‌رخستن؛ به‌فریدن. (انداختن جنین)

به‌رافیزک: [ناو] به‌رها‌فیژک؛ زی‌پ‌ه‌وشان. (زرافشان)

به‌پاکردن: به‌غار؛ به‌ه‌ل‌اتن. (با دويدن)

به‌راگر: (۱) به‌رتاگر. (۲) کو‌له‌وه‌ژ.

(۱) جلو‌آتش. (۲) چوب به‌مزدن آتش‌تنور)

به‌رامبه‌ری کردن: (۱) وه‌ک یه‌ک‌هاتنه‌وه و یه‌کسانی. (یکسان بودن) (۲) به‌ربه‌ره‌ک‌انی کردن؛ و نه‌به‌زین. (رقابت)

به‌رامپیل: [ناو، ت] (۱) به‌رانپیل؛ به‌ره‌ه‌لیینه. (پیش‌بند) (۲) [چاو‌گه‌ت] به‌رانبه‌ری کردن؛ به‌رامبه‌ره‌کی. (۳) به‌رانپ. (برابری و رقابت؛ پیش افتادن و دور زدن)

به‌ران‌بازی: [ناو] شه‌پ‌ه‌ران. (جنگ قوچ)

به‌رانبه‌ربوون: (۱) روو به‌رووی یه‌ک بوون. (۲) هاوتابوون؛ هاو‌کیش بوون؛ هاو‌نه‌ندازه-بوون؛ هاو‌قه‌دبوون. (۳) (به‌ران به‌ربوون) (ب) کاتی به‌ران به‌ردان بو‌نیو می‌گه‌ل.

(روبه‌روی هم بودن؛ برابر بودن؛ زه‌اکردن قوچ به‌میان گله)

به‌ران به‌ردان: (۱) به‌ران کردنه‌نیو می‌گه‌ل. (تگه‌را با گله‌همراه کردن)

(۲) به‌رانبه‌ر دان. حاله‌تی به‌یه‌ک‌گرتن؛ هه‌ل‌سه‌نگانندن؛ پی‌ک‌گرتن؛ روو‌به‌روو دانان (مقابله)

به‌رانبه‌ری نه‌کردن: به‌رگ‌هی شتیک نه‌گرتن؛ نه‌واندن؛ کو‌ل‌دان؛ به‌زین؛ هی‌ز پی‌نه‌شکان؛ هاوسه‌نگ نه‌بوون؛ هاوشان نه‌بوون. (مقاومت نکردن. برابری نکردن)

به‌ران‌پوز: پوز به‌ران؛ لووت به‌ران؛ که‌پوی کوو‌پی دهر په‌ریو. (دماغ عقابی) به‌رانکی: [ناو] به‌ران‌ه‌ک؛ تلیامه‌زن؛ قامکه‌گه‌وره. (انگشت شست)

به‌ران‌ه‌جنگی: (۱) به‌رانی تایبته بو شه‌پ. (قوچ جنگی) (۲) شه‌پ‌ه‌ران. (جنگ قوچ)

به‌ران‌ه‌ک: [ناو] قامکه‌گه‌وره‌ی ده‌ست؛ تلیا مه‌زن. (انگشت شست)

+ به‌رانی: به‌سه‌ر له‌یه‌ک دانی‌که‌ل و حیواناتی دیکه؛ کشانه‌وه دواوه بو‌خو به‌یه‌ک‌دادان. (ها‌پ‌هی گو و دوو قرانی، لیک ده‌کشانو به‌رانی) (فول‌کلور). (شاخ به‌شاخ)

به‌رانی‌خودادان: (ب) په‌شیمان بوون و داخ و حه‌سره‌ت دهر برین بو‌له‌ده‌س چوو به‌ده‌ست به‌سه‌ر پاندا دان. (کنایه‌ی اظهار تأسف و بادست به‌زانو کوبیدن)

به‌راوان: [ناوی‌یک] پار‌یزه‌ر؛ چاودیر. (محافظ)

به‌پاوه‌به‌ر: [ناوی‌یک] پی‌سه‌ر؛ به‌پ‌یوه‌به‌ر.

(مدیر)

بهراوهرد: (۱) هه لسه ننگاندن له گو تره. (برآورد)
(۲) هاتنه دی؛ ئاواته کهم بهراوهرد بوو.
(رسیدن به آرزو) (۳) بهراوهردن؛ ده رهینان؛
پیشهش بهراورد؛ پیشه‌ی ده رهینا. (درآوردن)
بهراویژ: [ناوی یک بهرهاویژ؛ بهرفرپندهر؛
ناژملی که بهرده‌خا. (بچه‌انداز)

بهراویژ: [ئاوه‌لناو] خاوه‌ن راویژ؛ به‌ته‌گیری. (با
تدبیر)

بهراویژتن: [چاوه‌گه‌ت] به‌رخستن؛

له‌بارچوون؛ به‌رهاویژتن. (بچه‌انداختن و
سقط شدن)

بهراویژتوو: له‌بارچوو؛ بهرهاویژتوو؛ به-
رخستوو. (بچه‌انداخته)

بهراویله‌که: [ناو] به‌رگایله‌که؛ به‌رگایله؛
جوړیک چوله‌که‌یه که کاتی شیو برینی زهوی
له‌تزیکی جوتیار کرم له‌زهوینی تازه شیو برپاو
هه‌لده‌گری و دهی چنپته‌وه. (اسم
پرنده‌ایست)

به‌راهک: به‌راهی؛ به‌رای. (دیدگاه)

به‌رای: (۱) په‌ژراندن و فتوا دان؛ دل‌م-
قه‌بوول‌ناکا؛ دل‌م‌به‌رای‌نادا. (قلبا قبول کردن)
(۲) سه‌رده‌لیل؛ سه‌رکاروان؛ پیشه‌نگی کاروان؛
پیشه‌وه‌ی رانه‌مه‌ر؛ به‌رفراوانی. (پیشرو
کاروان؛ وسعت) (۳) قوچه‌قانی؛ به‌رده‌هاویژک؛
به‌ره‌قانی؛ به‌ره‌قان. (فلاخن)

به‌راییل: به‌رای. ۱ و ۲.

به‌ربات: [ئاوه‌لناو] به‌رباد. (برباد)

به‌رباد بوون: [چاوه‌گه‌ت] تهنفر و توونا بوون؛
لناو چوون؛ به‌فیر و چوون (بربادرفتن)

به‌ریچاف: له‌به‌رچاو؛ دیار؛ به‌رچاو؛
خویا. (جلوچشم)

+ به‌ربار: (۱) به‌رپرس. (مستول) (۲) گوی‌له-
مست. (گوش‌یفرمان) به‌رباران: (۱) له
ژیرباران‌دا. (زیر باران) (۲) چه‌تر؛ سه‌یوان.
(چتر)

به‌رباری: [(۱) به‌رپرسی. (مستول) (۲) گوی-
پایه‌لی؛ گوی‌له‌مستی. (شنوا)

به‌ربای‌گویی‌که‌وتن: [چاوه‌گه‌ت]
سووسه‌کردنی ده‌نگوباسی؛ هه‌ست-
کردن. (حس کردن؛ باد به‌گوش رساندن)
به‌ربایی: ئاشکرا بوون؛ خه‌به‌ری‌پوداویک که
بلاو بیپته‌وه. (برملا)

به‌ریچاف: [ناو] سه‌رکار؛ (ئه‌میندار) (۱) ئه‌و
که‌سه‌را ده‌ی مافی ئاغا، یا ده‌ولت له‌مالی
کاسب و پهنجبه‌ران دیاری ده‌کا. (ممیز) (۲)
دیار؛ خویا. (پیدا) (۳) گرینگ؛ له‌به‌رچاو.
(چشمگیر)

به‌ریچان: ئه‌وه‌ی که‌په‌فتار و ئاکاری له‌خه
لک نه‌چی. (آنورمال؛ دارای رفتار غیر عادی)
به‌ریخوار: (۱) سه‌ره‌و ژیر؛ پروو به‌خواره‌وه.
(سراشیب؛ روبه‌پایین)

+ به‌رېر: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌ریه‌ند؛ به‌رلی-
بې‌رینه‌وه. (سد؛ مانع) (۲) به‌رانېر دانه‌وه،
پیشکه‌وتن و ده‌ور دانه‌وه له‌پښگاډا.
(دورزدن) (۳) که‌سیک که به‌رانېر ده‌داته‌وه یا
پیش به‌کاریان که‌سیک ده‌گری. (حالت
پیشی گرفتن) (۴)

هه‌رشت که به‌رد ده‌پښت؛ که‌سیک که به‌رد
ده‌پښته‌وه. (سنگ بر)

به ربړنه وه: [چا وگه، ت] پيش پيگرتن؛ نه هيشتن و ټيجه نه دان؛ به رهه لست دانان له بهر پيدا. (جلوگيري)

به ربړوور: سهره وژوور. (سربالا)

به ربړيژ: (۱) بهردهه لېژاردن له دانه وييله و زهوى؛ نيسكه كه به ربړيژر بكه. (سنگ- جدا كردن) (۲) [ناوت] به ربړيژر؛ بهره و خوار؛ سهره و خوار. (سراشيب) (۳) بهرد هه لېژيژر. (كسى كه سنگ جدا مى كند)

به ربسك: [ناو] نه گريجه؛ قزى لاسهر. (گيس طرفين صورت)

به ربلاو: [ناوه لئاو] پيش ناواله؛ پان و بهرين؛ به- رنه گيراو. (وسيع)

به ربور: كه سيك كه تووشى گيجه لى بووه و لى پزگار نابيت. (گرفتار محمضه لا علاج)

به ربوار: [ناوت] (۱) به ربوارد؛ سالى قسربوونى تاژل. (يكسال نازايى) (۲) بهر بوار؛ له سهرپى؛ له سهر بوار و بهره گه. (گذرگاه)

به ربووز: [ناو] چوغه؛ چوخه؛ له بووزو و چيكر او. (لباسى از شال دستباف محلى)

به ربووق: [ناوه لئاو] ژنى به دكار و خو فروش؛ جننه؛ جونه. (جنده)

به ربووكانه: خه لائى زاوا بو شاييگپ له كاتى گيشتنى بووك دا. (خلعت داماد به مطرب)

به ربوونه وه: [چا وگه، ت] (۱) ديسان به ربوون؛ (دوباره را شدن) (۲) كه و تنه خوار؛ خلار بوونه وه له سهره وه. (افتادن) (۳) تاوړ به ربوونه- وه. (سرايت)

به ربه ت: [ناو] اثار از يكي موسيقايه؛ عوود. (بربط؛ عود)

+ بهر بهر: [ناو] قه و ميكي دوا كه و تنو له شارسانيه ت له باكوورى نه فريقا. (ب) وه حشى و بى قهره ننگ. (بربر)

بهر بهر وژگ: [ناوت] بهر بهر پوچكه؛ شوينى- بهر بهر تاو؛ خوړگر. (روبه افتاب)

بهر بهر وو: [ناو] بهر بهر ووك. (يقه)

بهر بهر له: [ناوه لئاو] پيش نه گيراو؛ بهر ناواله. (ب) بى خاوهن. (آزاد. بيمانع)

بهر بهرى: [ناو] (۱) دوژمنايه تى. (دشمنى) (۲) چاوليكه رى. (هم چشمى)

بهر بهر پى: [ناو] جوړى كوليره ي دريژ و قهوى. (نان بربرى)

بهر بهر زه: تالان كردنى مالى دوژمنان. (غار ت مال دشمنان)

بهر بهر سهر: بهر بهر ژوورقه؛ بهر بهر ويان؛ سهره و ژوور. (روبه بالا)

بهر بهر سكردن: [چا وگه، ت] (۱) پيشگرتن؛ بهر بهر ست كردن. (مانع شدن) (۲)

هه لكيشانى بهن له زاخاودا بو مانه وه و بهر ده وامى په ننگ. (نخ را در مواد فرو كردن)

براي دوام رنگ) بهر بهر گوار: [ناو] تاژه ليك كه گوشتيكي زيادى وه ك گولنيگ له بهر ملي دايه. (گوسفندى)

كه گردنش گوشتى گوشواره مانند دارد) بهر بهر لا كردن: [چا وگه، ت] به لاگير كردن؛ به

قوربان كردن. (قربان و صدقه رفتن)

بهر بهر بند: [ناوت] (۱) سده؛ بهر بنداو؛ له مپهر؛ تاو بهر بند: (سد) (۲) ژيړ چنه نه؛ خسلى ژيړ

چنه كاهى ژنان. (زيور زنانه)

به په نه پيوان: پويته پينه دان؛ بايه خ پينه دان؛

به چ نه گرتن. (اهمیت ندادن)
 بهر به هه ف: [بهند + ئاو] به رانبهر؛
 روو به روو. (روبرو)
 بهر به یار: [ناو] بووره؛ وه ک چاندنی گهنم له
 زهویی نه کیلراودا. (زمین شخم نشده)
 بهر بیژ: [ناو] شوان. (چوپان)
 بهر بیژ: (۱) [ناو] پیش و تار و سهره کی؛
 (دیباچه) (۲) [ئاوه لئاو] زوړ بلی؛ فره ویژ؛ چهنه
 دریز؛ دریز دادپ؛ پر بیژ. (پر حرف) (۳) [ناوی -
 بک] مزگینی دهر؛ موژده هیئهر. (مژده آور.)
 بهر بیست: سهره تای لاوی؛ تمهن له بیست
 سال که متر. له هاوتای (تین ئیجیر) ی
 ئینگیزی وهر گیراوه. (کمتر از بیست سالگی)
 بهر بینده: [ناو] بهر بیژ؛ بهن که له وه. (نخ چنبر
 گاو)
 بهر پابوون: [چاوگه، ت] پروو دان؛ قه ومان؛
 دروست بوون؛ ساز بوون. (شهر بهر پابوو؛ شهر
 هلسا؛ شهر هه لایسا. (برپا شدن)
 بهر پال: [ناو] قه دیال؛ داوینی کیو. (دامنه ی کوه)
 بهر پان: [ئاوه لئاو] بهرین؛ دوو بهر؛ قوماشی که
 بهری زور پان بیت. (برپهن)
 بهر پشت: [ناو] کورتانی سهر پستی کول
 هه لگر. (پالان حمالی)
 بهر پرسیه تی: حاله تی ده وه ست بوون. (ب)
 پموتی سهر و گایه تی. (حالت مسئولیت)
 بهر پیشین: [چاوگه، ت] بهر پیشین؛ توو چاندن؛
 توو وه شانندن. توف هاوینتا په ریزی. (تخم
 پاشی)
 بهر پوز؛ بهر لووت؛ بهر انبه؛ بهر دهم. (در برابر؛
 جلو دماغ)

بهر پر چ دانه وه: [چاوگه، ت] (۱) قسه لی پین و
 جواب دانه وه. (صحبت قطع کردن) (۲)
 بهر انبه دانه وه. (راه سد کردن)
 بهر پیش کرن: [چاوگه، ت] پیشکه شکر دن.
 (پیشکش کردن)
 بهر پین: [ناو] پاشقول؛ پی وه بهر پی دان.
 (لنگ)
 بهر پیوار: [ئاوه لئاو] گوم؛ نادیار؛ بزر. (گم)
 بهر تا؛ بهر تات: [ناو، ت] گهنه تا؛ سوو که تهب و
 له رزی پیش نوبه تی. (پیش تب)
 بهر تاسه: [ئاوه لئاو] به تاسه؛ ئاره زوودار.
 (آرزومند)
 بهر تاشت: [ناو، ت] بهر چاشت؛ بهر تیشیت؛
 بهر چا؛ بهر قهنده؛ نانی به یانی؛ بهر قلیان؛
 ناشتایی. (صبحانه)
 بهر تر: [بهند] پیشتر؛ له مه و بهر؛ بهر له ئیستا.
 (قبلاً؛ پیشتر)
 بهر تل: [ناو] مته؛ میته؛ میچکه؛ ههر شت که
 له هه لمتا ئیندا داده کری بو یاری میشین.
 (نشانه برای تیله بازی)
 بهر تهر: [بهند] بهر تر؛ پیشتر؛ له مه و بهر. (قبلاً)
 بهر ته سک: [ئاوه لئاو] کهم پانایی؛ بهر ته نگ -
 کولانی بهر ته سک؛ باریک؛ قوماشی
 بهر ته سک؛ کهم بهر. (کم عرض)
 بهر ته ق: بارته قا؛ به قه د؛ هیئده ی؛ نه ونده ی.
 (اینقدر)
 بهر ته لان: (۱) بهر تاشه بهر دان، (تهل)
 بهر زایی. بهر واتا: (سا، ژیر، بن، پال؛ په نا).
 په نای بهرد. (سایه؛ پناه سنگ) (۲) بهر
 په وه زی بهرز؛ بهر بهردی قیت و قووچی

بهرچینک: [ناو] بهرچیغ؛ نه ستونده کی چیغی -
 مهر و مالیات. (دیرک چادر)
 بهرچاو تاریک بوون: [چاوگه، ت] (۱) (ب) زور
 توورپه بوون و ناگا له خو بران له توورپه یی دا.
 (خیلی عصبانی شدن) (۲) هیچ نه دیتن له
 بهر بیستنی خه بهری ناخوش و دلته زین.
 (جلو چشم تاریک شدن)
 بهرچاو تیر: [ناوه لئاو] دل ئاوا؛ ده ستو دل باز؛
 دژی چکووس. (مستغنی)
 بهرچاو تیری: [ناو، بهرهمی چاوگه] دل فراوانی؛
 دل ئاوا یی. (استغنا)
 بهر چاو و دهم که وتن: (ب) به چاوی پیسه وه-
 بوون؛ پیگران به چاوی پیس. (چشم زخم
 خوردن)
 بهرچچاک: [ناو] تریان؛ بهرچنوگ؛ بهرچن؛
 بهرچنه؛ قه رتالهی میوه چین. (سبد
 میوه چیدن)
 بهرچو: کاریکی دژوار که همه مو کهس بو ی
 نه کری. (کار سختی که از همه بر نیاید)
 بهرچوکنان: [چاوگه، ت] ژیرچوکنان؛
 زهوت کردن؛ داگیر کردن. (غضب کردن)
 بهرچوله مه: [ناو] بهر چیله؛ پیستی شوپره وه
 بووی ژیر ملی گا. (پوست زیر گردن گاو)
 + بهرچه پ: [ناوه لئاو، ناو، ت] میمل؛ دژ.
 (آفت)
 + بهرچه ق: [ناو] دهسته خنجیر و
 شمشیر؛ مشتووک. (دسته خنجر و شمشیر)
 بهرچهنگ: بهر ده ست. (جلو دست)
 بهرچیت: که پرده؛ پرده یی جیا کردنه وه ی
 خانوو یان په شمال که پیاوان له ژنان

سه رکیوان. (پای دیواره ی سنگی)
 بهرتهنگ: [ئاوه لئاو] (۱) ته سک؛ بهرته سک؛
 کوئلانی بهرتهنگ: کوئلانی باریک. (تنگ)
 (۲) [ناو] بهر تهنگه؛ قایشی ژیرسینگی ولاخ
 کاتیک که زین ده کریت. (تنگه زین)
 بهرته ونانه: [ناو] گورانی تاییه ت له کاتی
 تهون کردندا. (آواز مخصوص فرش
 بافتن)
 بهر تیل خواردن: [چاوگه، ت] پریشوه ت
 وهر گرتن. (رشوه گرفتن)
 بهر تیلخور: [ناو، بک] وه لیقه تخور؛
 پریشوه تخور. (مرتشی)
 بهر تیل کردن: [چاوگه، ت] (ب) پاره و مال لی-
 کی شانوه وه؛ موفته خوری و له سه رسکی
 که سیک له وه پران. (سر کیسه کردن)
 بهر جا: [بهند] بیجگه له؛ جگه؛ جگه له؛ با
 بمینی. (بجز؛ بماند)
 + بهر جل: [ئاوه لئاو] بهرچاو تهنگ. (تنگ نظر)
 بهر جلانه کی: [ناو] جولانی؛ هه لور تک.
 (تابیازی)
 بهر جلییتی: بهرچاو تهنگی؛ پرژدی؛ چکووسی.
 (تنگ نظری)
 بهرجه سته: [ئاوه لئاو] (۱) هه لکه وته؛ مومتاز.
 (۲) قوت؛ بهرز؛ زوپ. (برجسته)
 بهرجه وهنگ: [ناو] بهرجه وهن؛ روانگه؛ دیمهن؛
 بهرچاو. (منظره)
 بهر جی: [بهند] بهر جی؛ بهر جا؛ بیجگه له؛
 جگه له؛ بابوه ستی. (بماند؛ بجز)
 بهر جیس: [ناو] ناوی ته ستیره ی موشته ری.
 (ستاره مشتری)

جیاده کاته وه. (حائل؛ پرده میان چادر)

به رچیچک: [ناو] نژ گهره. (سکسکه)

به رخور: [بهند] له به رانبهر و له خزمه تا؛

له خزمه ت دا؛ له حوزو وودا؛ له ږو به روودا.

(در حضور)

به رحه ق: [ناو] له ناو [حق به ده ست؛ حه قدار؛ له

سه رحه ق؛ حقه؛ ږاست. (برحق)

به رحه لینگ: [ناو] بوته؛ بوته ی به ردین؛

ده فری تاوندنه وه ی کانزا. (بوته)

به رخ ناو: [ناو] کار مامز. (بره آهو)

به رخدان: [ناو] پزدان. منال دانی مه ږ. (رحم-

گوسفند)

به رختن: [چاوگه ت] (۱) وه پيش خستن

بو ريز ليگرتن. (جلو انداختن) (۲) نان خسته

به ر سه گ. (نان پرت کردن جلو سگ) (۳)

به ر هاويشتنی تولدار. (بچه انداختن)

به رختن: [ناو] نه خوشینی به رختن،

تایه تی ناواله که بو ئینسانیش گیروی هه یه

به ناوی (یاوی مالت)؛ ناوی عیلمیه که ی (ږو

سلوز). (تب مالت)

به رخ خنکینه: [ناو] گیاییکی (نووسه ک و

چه سپانه) له میړگ دا ده ږوی. (نوعی

گیاه چسپناک)

به رخواز: [ناو] له ناو [پیش چه وت؛ زهوی-

لاره ولاز و ناړیک؛ قوماشی که لار بیړ دری.

(کج)

به رخواردن: (۱) تووش بوون؛ گه یشته یه ک.

(بهم رسیدن) (۲) گران هاتن؛ پیم بهری

خوارد (برخوردن) (۳) به رخواردن؛ له سه مهر و

(بهر) خواردن. (از بهره خوردن)

به رخسوه دان: سرنج دان؛ تماشا کردن؛ ږوو

تیکردن؛ به راخوه دان. (نظر کردن)

به رخواه: به رخور؛ (۱) که لک؛ سوود؛ مفا.

(مفید) (۲) له سه مه رخور؛ به ره هم خور.

داهات خور. (از بهره خور) (۳) گران هاتن؛ قسه

یا هه رشت که ده بیته هو ی سوکایه تی و

ته وهین (برخواردن). (برخوردن) (۴) به ر ږوژ.

(رو به آفتاب)

به رچه به ران: [ناو] کاو ږ به ران؛ کاو ږی نیړ.

(برمنر)

به رچه فچ: موته که؛ به رچه فچ؛ سه نگ

سوار بوون له خه ودا. (کابووس)

به رچه که م: (۱) به رچه که ی من. (۲) شو

به اندنی مندا ل یا کیژوله به به رخ. (هه ی لاهه

لاوه به رچه که م لاهه). فولکلور. (بره کوچک)

به رچه له وان: [ناو] شوانی به رچه ل. (چوپان-

بره)

به رچه می: [ناو] وهره ما؛ به رخی می.

(برمهاده)

به رچه نیړ: [ناو] وهره نیړ؛ به رچه به ران.

(برمنر)

به رچه ساوا: [ناو] نه ملک؛ به رخی تازه زاو.

(برهنوزاد)

به ر داسی: [ناو] ده غلیک کاتی دروینه ی

هاتیبت. (مزرعه غلات رسیده برای درو)

به ر داس نه که وتن: ده غلی که م بالآ که به

داس نه درو یته وه. (دم داس نیافتادن)

+ به ردان: (۱) وهختی ده ست لیک به ردان و

جیا بوونه وه. (جدا شدن) (۲) نازاد کردن. (رها

کردن) (۳) به ر دان؛ سه مهر و فایده دان. (بهره

دادن) (۴) وه بهر دان؛ داره که ی بهرده؛
 وه بهرده با نه که ویت. (حایل کردن) (۵) وه-
 بهردان: کردن به ژیرسه یارموه. (زیر گرفتن)
 بهردانک: بهردامین؛ دانگ: دانک: دامین،
 خواروو؛ دانگی چیا: داوینی چیا. (دامنه)

+ بهردانهوه: [چاوگه،ت] (۱) با له کونیکه وه
 به تال کردن؛ بای ته گهری سه یاره که ی
 بهرداوه. (خالی کردن) (۲) خلار کردنه وه ی له
 سهر بو خوار؛ توپه که ی بهرداوه: خلاری
 کرده وه؛ که و تنه خوار؛ بهربوونه وه؛ ثاوله شیله-
 گه داخستن و بهردانه وه. (پائین
 انداختن) (۳) بون بهردانه وه؛ بلاو کردنه وه .
 (پخش کردن)

بهرداوه تی: [ناو] گورانی داوه ت. (آواز عروسی)
 بهردایی: [ناو] (۱) بهرده لآن؛
 پرله بهرد. (سنگلاخ) (۲) بهربووک؛ رها بوو؛
 بهرله بووک؛ بهرداو؛ ویل کراو. (رها شده)
 بهرد باران: [ناو] بهرد به سهردا بارانندن؛
 سهنکه سار؛ چه شنی سزای شهر عیبه.
 (سنگسار)

+ بهردپر: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) ههر شت توانای
 برینی بهردی هه ییت. (۲) که ره سته ی
 بهردپرین. (۳) که سیک که کاری بهرد پرینه.
 (سنگ بر)

بهردبری: (۱) [ناو] کاری بهرد برین و بهردپر.
 (۲) توانایی برینی بهرد. (۳) کارخانه ی
 برینی بهرد (۴) مه ته و که ره سته ی بهردبری؛
 مه ته ی بهرد برین. (سنگ بری)

بهرد بژیر: (۱) ته ونیسکه بهرد بژیر که؛
 بهرده که ی جیا که وه. (جدا کردن سنگ)

(۲) زمویه که ی بهردبژیر کرده و پاکی
 کرده ته وه له بهرد. (چیدن سنگ زمین) (۳)
 کاری بهرد بژیر کردن. (کار جدا کردن سنگ)
 بهرد بهردانی: [ناو] (۱) قه مچین؛ بازه لین.
 (بازی با سنگ؛ یک قول دو قول)

(۲) بهرد به سهر بهرده وه بهند نه بوون؛
 هیچ به سهر هیچه وه نه مان. (ب) ویرانبوون؛
 کاول بوون. (سنگ روی سنگ بند نبودن)
 بهردتاواندنه وه: (ب) که سیک توانای خواردنی
 هه موو خوراکیکی بییت و گرفتی پی نه کا.
 (سنگ هضم کردن)

بهردخسته بهرپا: چه ت خسته کاری؛ به-
 رگری له نه نجامی کاری؛ به ره لست
 دروست کردن بو نه نجامی کاریک. (سنگ
 جلو پا انداختن)

بهردر: [ناو] جل و بهرگیک که بو پیشگیری
 له درانی لییاسی چاک له بهرده کریت؛ جل و
 بهرگی کار. (لباس کار)

بهردر پژ: [ناو] سهنک فهرش؛ داپوشینی زهوی
 یا شه قام به بهرد؛ بانوان. (سنگ فرش)

بهردر پژ کردن: [چاوگه،ت] جیگاییک به بهرد
 داپوشین وه ک سهنک فهرش. (سنگ فرش
 کردن)

بهردشکین: [ئاوه لئاو + ناوی بک] (۱) پیک یا
 ههر شت که بهرد بشکینی. (۲) که سیک که
 بهرد ده شکینی. (۳) (ب) که سیک که بهرد
 پیک ده کات بو کاری ساختومان سازی.
 (سنگ شکن)

بهرد کردنه ناو: (ب) پوحم و بهزه یی راکیشان
 به لای خودا. (کنایی، رحم و شفقت کسی را

برانگیختن)

به رد کولاندن: [چاوگهت] (ب) کاری بی سوود و موفا کردن. (کنایی، کار بیهوده)

+ به ردل: تیکه ییکم له و بیسکویته خوارد به ردلی گرتم؛ له نیشیتیا کهوتم. (رفع گرسنگی)

به ردلک: [تاوه لئاو] ئوفلاز؛ نازنین؛ خوشه-ویست. (محبوب)

به رد له نه ژنو دان: [چاوگهت] (ب) به شیمانی له کار و کردموه. (سنگ به زانو زدن) به رد له سه ردانان: [چاوگهت] (ب) دیزه به ده رخنه؛ شاردنه وه و له بیر بردنه وه و یاس نه کردنی مه به ستیک. (سرپوش گذاشتن)

به رد لیبارین: [چاوگهت] (ب) تووشی به لا و موسییهت بوون؛ به رد باران بوون؛ (کی ته فرهی داوی به ردی لیباری) (فولکلور). (دچار مصیبت شدن سنگسار شدن)

به ردوش: (۱) ته کان دان. هه ژاندن. (تکان دادن) (۲) به ره لینه. (پیشبند)

به ردوولافی: [ناو] هه واو به سته ییکه، ژنان له بهر خویانه وه، له کاتی خوری پرستن و رایه خ چیکردندا ده یلین؛ به شیوه ی بهرته ونانه. (آهنگی است)

+ به ردو لیان: [ناو] بهرئاوی که له دو لیانی ناشه وه دیت و له ژیر په ره ی ناشه وه ده رژ-یته ده ره وه. (آبیکه از آسیاب بیرون میر یزد)

به ردوئه سی: [ناو] ته سستی و به رد به ردوچه خماخ. (قطعه آهن و سنگ آتش زنه) به ردوو: [ناو] بهر دووگ؛ شوینی بی

مووی ژیر دووگ. (زیر دنبه)

به ردووگ: [ناو] ته و جیگا له دووگ که به پانی مه ره وه ده نووسیت و مووی نییه. (جای بی موی دنبه)

به رد: (۱) ته و تاپو به رد، ئاسن نییه؛ (سنگ است) (۲) شو بهاندن به به رد؛ په قه ده یلی به رد. (مانند سنگ است) (۳) په های که؛ به ریده. (ده پرو به روکم به رد). (رها کردن) (۴) بیده ده می؛ وه به ریده؛ چاره که شیو که بووره یشی به رد و اتا وه به ریده. (اضافه کن) (۵) داره که به ری زوره کوله که ی به رد، کوله که ی وه به رد؛ (حایل کردن) (۶) کویله؛ خولام. (برده)

به رده ئاش: [ناو] به رد ئاسیاو؛ به رد یکی سهخت و په قه و (سیلیسیه) ده ی تاشن و ده-یکهن به هاره بو هارپینی دانه و یله؛ هاره ی ئاش. (سنگ آسیاب) به رده بیل: [ناو] مه ری سی سآله. (گوسفند سه-ساله)

به رده خوی: [ناو] (۱) به رد یکه پان که خوی ده کهن به سه ریدا بو ئاژال. (سنگ نمک پاشیدن برای حیوانات) (۲) به ردی خویلین؛ به ردی خوی که له (سو دیوم و کولور) چی بووه؛ خویی مه عده ن (کانگا) که وه ک به رد وایه. (سنگ نمک)

به رده خوین: به ردی خوین: [ناو] جو ریگ به رده. (حجرالدلم. سنگ خون)

به رده رکانه: [ناو] پاره ییک که له زاوا وه رده گیری تا درگای مالی بووکی لی یکه نه وه. (پول گرفتن از داماد جلو خانه عروس).

به‌رده‌زورک: [ناو] به‌رده‌زورره؛ به‌رده‌زبره؛
به‌ردیکه له هه‌سان زبرتره بو تیزکردنی
دهمه‌تیخ. (سنگ خارا)

به‌رده‌سپيله: [ناو] به‌رده‌چه‌رمه‌له. (سنگ
سفید)

به‌رده‌ستک: [ناو] دسته که وشه؛ ده‌سته‌ندوو؛
ده‌سته‌مشته؛ جیگای ده‌ست پیوه‌گرتن له
سه‌رباسکیش له شیو به‌رین دا. (جای دست
گرفتن در خیش)

به‌رده‌سماته: [ناو] به‌رده‌ماته؛ به‌ردی
جه‌هه‌ندم؛ هه‌سان؛ به‌ردی تیخ تیزکردن.
(فسان)

به‌رده‌سمباده: [ناو] به‌رده‌چخماخ که به قالب
و چه‌سب ده‌بیته ته‌خته به‌ردیکی ناسک و
به‌جه‌غر ده‌بیرنه‌وه بو سه‌ر مه‌کینه‌ی
سومباده بو ساوینی کانزا و شتی دی. (سنگ
سمباده)

به‌رده‌سووری: تیره‌ییکی کوردن له ئیران، له
مه‌حالی به‌رده‌سوور. (اسم طایفه‌ایست)

به‌رده‌سه‌بر: [ناو] به‌ردیکی ته‌فسانه‌یی
که‌قسه‌ی بو ده‌گیرنه‌وه هه‌تا ده-
قه‌لشی. (سنگ صبور)

به‌رده‌ف‌ر‌کی: [ناو] (۱) به‌ردخستن بو‌نیشانه یان
بویه‌ترین؛ به‌رد هاو‌یشتنی زور. (به‌هم سنگ
اندازی کردن) (۲) به‌رد ف‌ر‌پ‌دانی له‌سه‌ریه‌ک.
(سنگ اندازی پیاپی)

به‌رده‌ف‌رو‌شی: [ناو، به‌ره‌همی‌چاو‌گه] کاری
ف‌رو‌شتنی کو‌پ‌له. (برده‌ف‌رو‌شی)

به‌رده‌ف: [ناو] ده‌م‌است؛ نو‌ینه‌ر؛ قسه‌زان.
(سخنگو؛ نماینده)

به‌رده‌ف‌ک: (۱) هاوده‌م؛ هاو‌راز. (همدم) (۲)
مونه؛ مودنه؛ ده‌منه. (چوب سیگار) (۳) له‌لایه-
ن که‌سیکی ترموه ناخافتن و دووان. (سخنگو
بجای کسی) (۴) سه‌ربار؛ موزاحیم. (مزاحم)

به‌رده‌ف‌کر: [ناو] قلیاندار. (قلیاندار)

به‌رده‌ق‌سل: [ناو، ت] به‌ردیک که له ناو ناوری
به‌تین دا ده‌بیته ق‌سل؛ به‌رده‌ناهه‌ک. (سنگ
آهک)

به‌رده‌کو‌له‌که: [ناو، ت] به‌ردی پانی ژیر
کو‌له‌که؛ به‌ردی ژیر وی‌ستوون. (سنگ زیر
ستون)

به‌رده‌گون‌جه: [ناو، ت] به‌ردیکی کونه ده‌یکه‌نه
گون‌جه‌ی حه‌وز و ته‌ستیر. (سنگ آبرفت)

به‌رده‌گیج: [ناو، ت] به‌ردی که به‌گه‌رما پیدان
له‌کووره دا ده‌بیته گه‌ج (گیج). (سنگ گج)

به‌رده‌مانگ: [ناو] جو‌ریک به‌ردی به-
نرخه. (سنگ قمر، حجر القمر)

به‌رده‌مو‌ره: [ناو] خشتیکی چکو‌لانه‌یه که له
مه‌زه‌بی شیعه‌دا وا ره‌سمه بو موباره‌کی له
سوجه‌ی نو‌یزدا نیو‌چاوان ده‌نینه‌سه‌ری.
(مهر نماز)

به‌رده‌مو‌و‌که: [ناو] ده‌مامک؛ نیقاب؛ ده‌مو‌کانه؛
ده‌م‌کانه؛ ده‌م و لووت پیچ. (صورتک نقاب)

به‌رده‌مه‌پ‌مه‌پ: [ناو] (۱) به‌ردیکی جوان و
ره‌نگاو‌ره‌نگ بو‌نومای بینا به‌که‌ل‌ک‌دی. (۲)
به‌ردی که هه‌لماتی لی‌چی ده‌که‌ن. (سنگ
مرمر)

به‌رده‌نسک: [ناوی به‌ر بیسه‌ر؛ گو‌یگر.
(مخاطب)

به‌رده‌نما: [ناو] به‌رده‌نو‌یز. (سنگ نماز)

به‌رده‌نووس: [ناو] (۱) له‌وحی به‌ردین.
 (۲) نوسراوه‌ی سه‌ره‌رد. (سنگ نوشته)
 به‌رده‌وام: [بەند] بپیږانه‌وه؛ هم‌میشه؛ دایم؛
 بپیږانه‌وه. (مدام)
 به‌رده‌لکه‌ن: [ناوی بک] که‌سیک که له‌کان
 (مه‌عه‌ن) به‌رد هه‌لده‌کهنی؛ به‌رده‌لقه‌ن.
 (کسی که کارش در آوردن سنگ از کان
 است)
 به‌رده‌یی: [به‌ره‌می چاوه] حاله‌تی
 به‌رده‌بوون؛ کوپله‌تی؛ خولامی. (بردگی)
 به‌ردی‌پا: [ناو] سه‌نگی‌پا؛ به‌ردیکی
 (سیلیسیه) په‌ش و ناو کفه‌له‌ بو شوږدنی زیر
 پی به‌کاری دین له‌گه‌رماودا. (سنگپا)
 به‌ردی‌ترازو: [ناو] سه‌نگی‌ترازو؛ به‌ردی ثایه‌ره
 بو کیشان. (سنگ ترازو)
 به‌ردی‌چه‌خماخ: [ناو] به‌ردیکی په‌قه له
 جنسی سیلیس که له‌یه‌ک بدرین ثاوریان
 لیده‌بیته‌وه و بو چیکردنی کاغه‌ز په‌رداخ
 که‌لکی‌لی‌وه‌رده‌گرن؛ به‌رده‌سی. (سنگ
 چخماخ)
 به‌ردی‌سارد و گه‌رم وه‌به‌ر پی‌هاتن: (ب)
 تووشی به‌لا و موسیبه‌ت هاتن؛ (کنایی، دچار
 مصیبت و بلا شدن)
 به‌ردی سه‌رمه‌لو: کاتی‌گیا و درک و دال
 دووروا ده‌یکه‌نه مه‌لو و به‌ردیکی له‌سه‌ر
 داده‌نین که با نه‌ییا؛ (ب) ثامازه‌یه بو به‌لینی
 سه‌رزاره‌کی؛ به‌وه‌ق‌ه‌رازه ده‌لین که
 خوازیبینیکی سه‌رزاره‌کی له‌کچی‌یکری
 وجوابی نه‌رینیکی سه‌رزاره‌کی وه‌رگیراییست.
 (پیمان معامله‌نام‌محکم و آبکی)

به‌ردی قه‌بر: [ناو] (۱) به‌ردیک که له‌سه‌ر
 گورپچه‌ی قه‌بر داده‌نریست؛ به‌ردی-
 نه‌لحه‌د. (سنگ‌الحد) (۲) کیل. (سنگ-
 گور) به‌ردی کفته: [ناو] له‌پا بوور دوودا به‌ردی
 بوو که گوشتیان له‌سه‌ر ده‌کوتا بو که‌بابی
 لول و کفته. (سنگ گوشت کوب)
 به‌ردی کومری: [ناو] به‌ردی په‌ژی؛
 سه‌نگه‌زوخال؛ (کومور) تورکیه. (ذغال سنگ)
 به‌ردی گورچیله: [ناو] به‌ردی که له‌ناو
 گورچیلدا چیده‌ییت و ئیمروژه به‌تیشکی
 له‌یزیر چاره‌سهری ده‌کهن. (سنگ کلیه)
 به‌ردی گیج: [ناو] به‌رده‌گه‌چ؛ به‌ردیک که له
 ناو کووره‌ی گهرمدا دا ده‌بیته‌گه‌چ. (سنگ
 گج)
 به‌ردیک: [ناو] له‌ناو هاوونخ؛ هاوتا؛ هاوشان.
 (هم‌شان)
 به‌ردیلی: [ناو] (۱) زن به‌ژن. (زن درمقابل
 زن) (۲) گوپنه‌وه‌ی شت به‌شت. (معامله‌ی
 تهاتری)
 به‌ردی مه‌حه‌ک: [ناو] به‌ردیکی په‌ق و په‌شه
 که له‌تیزاودا ناتوویته‌وه و بو دیاری کردنی
 پاده‌ی زیری خالیس له‌لیره یا شتی زیرین‌دا
 به‌کاردی. (سنگ محک)
 به‌ردی مه‌سانه: [ناو] به‌ردیک که له‌به‌ر
 میزه‌لدان‌دا دروست‌ده‌ییت و زور به‌ئیش و
 ئازاره، جارجار ده‌خزی و له‌گه‌ل میزدا
 دیته‌ده‌ر و جاریش هه‌یه که به‌ده‌رمان یا
 نه‌شته‌رکاری یا تیشکی له‌یزیر مالیجه‌ده‌ییت.
 (سنگ مثانه)
 به‌ر پادان: (۱) [چاوه‌ت] به‌ر پیش مالین یا

پاک کردنهوه به گسک یا به بیل پادان. (جلو جاروب کردن) (۲) کایه و یاری. (بازی کردن) (۳) دوپاندن له کایه‌دا. (باختن)

به‌رپه‌تختستن: وه‌گیرختستن. (گیرآوردن)
+ به‌رزخوپ: [ئاوه‌لناو] ولاغی که به ئالفی خوش فیڕ بوو بیت و ئالفی ناخوش نه‌خوات. (ب) ئینسانی به‌فیز. (اسب و استری که عادت به علف خوش خوراک گرفته: متکبر)

+ به‌رززان: (۱) به‌رزه‌کان؛ (بلندیها) (۲) بارزان؛ مه‌ل‌به‌ندیکه له به‌ین زیار و په‌واندزا که عه‌شیره‌ی بارزان له و مه‌ل‌به‌نده‌دان (سرزمین وعشیره بارزان)

به‌رزاو: [ناو] به‌راو؛ زه‌ناو. (زمین آبی)
به‌رزاو: [ناو] هاتنه سه‌روه‌ی ئاوی زه‌ریا به هووی بارووخوی مانگه‌وه؛ دژی (نیشتاو یا ئاوچه‌پ). (مد)

به‌رزپه‌پین: [چاوگه‌ت] (۱) هه‌ل‌خستنه‌وه؛ زوړ خو‌حه‌وادان. (پرسیدن بلند) (ب) ۲) حاله‌تی لووت- به‌رزی و به‌هیوای گه‌یشتن به‌پله‌وپایه‌ی به‌رز. (بلند پروازی) (۳) هه‌لفرینی مه‌ل به‌ئا سمان‌دا و زوړ بلیند بوونه‌وه‌ی. (پرواز بلند)

به‌رزگ: [ناوت] (۱) خوارووی زگ. (پائین شکم) (۲) پیستی ژیر زگی حه‌یوان. (پوسته- زیرشکم حیوانات)

به‌رزواج: [ناو] به‌رزوئیز؛ بلیندگو؛ توندییژ. (بلندگو)

به‌رزوخه: [ناو] به‌رزوئله؛ مناره. (مناره)

به‌رزوئله: [ناو] به‌رزوخه؛ مناره. (مناره)

به‌رزه‌بلیسه: [ناو] (۱) ئاوریک که بلیسه‌ی زوړ به‌حه‌وادا بجی. (آتش شعله‌بلند) (۲)

[ئاوه‌لناو] چه‌نه‌باز؛ زوړبلی؛ هه‌له‌وم (حراف) به‌رزهبوون: [چاوگه‌ت] گومبوون؛ بزپبوون؛ زایه‌بوون. (گم شدن)

به‌رزهبی: ته‌واو پاستبوونه‌وه و له به‌ر هه- لسان. (تمام‌قد جلو پای کسی بلند شدن)
+ به‌رزه‌حه‌یوان: [ناوت] ولاغی به‌رزه؛ یه‌ک- سم؛ نه‌سب، ئیستر، و که‌ر. (مال سواری و باری)

به‌رزه‌خ: [ناو] (۱) به‌رزه‌ق؛ ماوه‌ی سنووری جه‌هه‌ندم تا به‌یه‌هه‌شت گه‌یشتن. (برزخ) (۲) [ئاوه‌لناو] تووره. (عصبانی)

به‌رزه‌فت کردن: [چاوگه‌ت] سه‌رپیکا لیگرتن؛ پی‌ش پی‌گرتن. (جلوگیری کردن)

به‌رزه‌فر: [ئاوه‌لناو] (ب) بیر له کاری گه‌وره ده‌کاته‌وه و هیوای کردنی کاری گه‌وره‌ی له دل‌دایه. (بلند پرواز) (۲) فڕنده‌ییک که زوړ بلیند هه‌ل‌ده‌فڕیت. (بلندپرواز)

به‌رزه‌قانی [ناو] قوچه‌قانی؛ قه‌ل‌ماسک. (فلاخن)

به‌رزه‌کرن: [چاوگه‌ت] به‌رزه‌کردن؛ بزرکردن؛ گومکردن؛ دوپاندن؛ زایه‌کردن. (گم کردن)

به‌رزه‌کول: پڕکردنی ده‌فر له شتی وه‌ک دانه‌ویله، زیاتر له دارمال به‌شیوه‌ییک که له سه‌روه قیت بیته‌وه. (زیادپر کردن غله‌در ظرف)

به‌رزه‌که‌وه: [ناوت] لقی داری به‌لق و پوپ بو چیکردنی په‌رژین؛ لقی به‌رزی سه‌وز. (چوپ با شاخه‌و برگ)

به‌رزه‌لنگ: [ناوت] زه‌نگوله‌گیا؛ گیاییکه دژی کرمی پرخوئله و ته‌وژمی خوینه. (یوشن؛

ورک؛ درمنه)

به‌رزه‌وکردن: [چاوگه‌ت] هه‌لگرتن و له‌عه‌رز
برین؛ به‌رزکردنه‌وه. (ب) ژن و کچ
هه‌لگرتن (سازکردن). (بلند کردن)

به‌رزیه‌یی: [یه‌ند] به‌دزیه‌وه؛ شاراو؛ نادیار؛
په‌نامه‌کی. (پنهانی)

به‌رزیه: [ناو] ئاته‌ک؛ شاقه‌ل. (تریج؛ تریز).
به‌رزیکان: ناوی ده‌سه‌لات‌داری کوردی
شاره‌زوور که ناوه‌نده‌کی دینه‌وه بوو (نام
امارت شهر زور با مرکزیت دینور)

به‌رزین: [ناو] (۱) قه‌لتاخ؛ قالتاخ؛ قه‌ریوز؛
قه‌لپوز. (قالتاغ) (۲) جوانووی ئاماده‌ی گرتن
که وختی زین‌کردنی هاتبیت. (اسب سه‌ساله)
(۳) نهرمه‌زین؛ خلورت. (نمد زین)

به‌رزوور: [ناوت] سه‌ره‌وژوور؛ به‌رمو ژوور؛
سه‌رمو ژووری. (سربالایی)

به‌رژهنه: [ناو] به‌رژه‌وه‌ند؛ په‌چاوگرتن و به-
راوه‌ردی چه‌خش و به‌هره و داهات و سوود و
قازانج و ده‌رفه‌تی به‌موف. (صلاح
و مصلحت)

به‌رژه‌وه‌ند: [ناو] به‌رژهنه؛ په‌چاوگرتنی
(چه‌خش و به‌هره و قازانج و ده‌رفه‌ت و موف
و هه‌ل و پیکه‌وتی‌خیر). (برآورد مصلحت و
منفعت)

به‌رژه‌وه‌ندی: چه‌خشی؛ به‌رژهنه‌ی؛ موفایی-
خودیتن؛ په‌چاوکردنی قازانج. (درراستی-
مصلحت بودن)

به‌رژه‌وه‌ندی په‌رست: سوود په‌رست؛ قازانج
په‌رست. (مصلحت پرست)
به‌رژیر: [ناوت] سه‌ره‌موخوار؛ به‌رمو ژیر.

(سراشیب)

به‌رستک: [ناو] به‌رستو؛ به‌رییخه؛ به‌ریه‌خه؛
(جلویقه)

به‌رستوک: [ناو] به‌رسکوور؛ به‌روک.
(جلوسینه)

به‌رسفکه: [ناو] هه‌یوان. (ایوان)
به‌رسکوور: [ناو] به‌رمل. (یقه)

به‌رسم: [ناو] گه‌لای دار؛ له‌ئاویستایش دا هه-
ربه‌و مانایه هاتووه. (برگ درخت)

به‌رسمیل کردن: [چاوگه‌ت] سمیل-
کور تکردنه‌وه. (ب) رووکه‌م کردنه‌وه؛ ئازار و
زه‌ره‌ر پیگه‌یاندن. (کنایی؛ ضرر زدن؛ روکم-
کردن)

به‌رسووج: [ناو] به‌رتاوان؛ توم‌ه‌ت لیدراو؛
تاوانبار. (متهم)

به‌رسوورکه: [ناو] قالدونچه؛ سوورکه؛ (سوسک
قرمز)

به‌رسیچکه: [ناو] نرگه‌ره. (سکسکه)
به‌رسیسانی: [ناو] ئامرازی مشتومال کردن.

(وسائل مشت و مال)
به‌رسیلک: [ناو] تهن‌دوور؛ تهن‌دووری

به‌رد. (تندرستی)
به‌رش: [ناو] به‌نگ. (بنگ)

به‌رشکسته: [تاوه‌ل‌ناو] نابووت؛ وه‌رشکسته؛
مافینگ. (ورشکسته)

به‌رشو؛ ده‌رچیت. (فرارکند؛ بیرون شود)
به‌رشو؛ [ناو] به‌رشو؛ جلی‌که له‌کاتی شیو

وکول‌دا ده‌یکه‌نه به‌ر. (لباس تعویضی برای
کارشتشو)

به‌رشه: [کاری ئه‌مری بو دووه‌م که‌سی

تاک[دهرچو؛ دهرکهوه. (دررو)

به رشه نوٴم: [ناو][دهرهاویشن]جیاکردنه وه و
جیاږاگرتنی گیاندارۍ نه خوٴش دوور و جیاواز
له ساخ (له بهر نه وه ی گیروده ی نه خوٴشی-
نه بن). (قرنطینه)

به رشینا: [بهووری له چاوگه ی به رشین
دهر هات: ده کهوت. (بیرون آمد)
به رشینان: [چاوگه]دهر هاتن؛ دهر که-
وتن. (بیرون آمدن)

به رشیف: [ناو]عه سروژه. (عصرانه)
به رشین: [چاوگه]چوونه دهر؛ دهر چوون؛
جه حده به رشین: له حده دهر چووه. (بیرون
شدن)

به رغه به به: [ناوت، ف. گیو]به رغه به به.
(غغب)
به رغه موٴت: [ناوت]جوړیک میوه یه. (میوه
ایست)

به رفرمان: فرمان بهر؛ تاماده بو به جی هینانی
فرمان. (حاضر به فرمان)
به رفره: [ئاوه لئاو] زور؛ گه لیک؛ زهحف؛
به رمرشه؛ به رفراوان؛ به رپان. (زیاد؛ وسیع)
به رفمال: [ناو] به فرمال؛ ومورمال؛ ومروهه؛
به رفهلو. (پاروی برف روبی)

+ به رفکه: [ناو](۱) تهو بارستا سه هوٴله که
دیواره ی یه خچال (سه لاجه) له ناوه وه
ده یگری. (۲) مه غشوش بوون و خهت خهت
بوونی شاشه ی تله ویزبون له کاتی روشن
بووندا. (۳) په لوی سپیایی (خوی) دهر دانی دیوار
به هو ی ته ره شووه. (برفک)
به رفه نده: [ناو]هه ره سی به فر؛ شکانی کلپه

به فر. (بهمن)

به رفی مالک: [ناو]ییلی به فرمالین؛ وهروهه.
(پاروی برف روبی)

به رفان: شوان. (چوپان)
به رفانه ک: [ناو]به ره له بینه؛ به روانکه ی
مندال؛ به رفانک. (پیش بند)

به رفه: (۱) قه د؛ دوو تو نووشتانه وه. (تا؛ لایه)
(۲) به ربه؛ روویه. (روبه) (۳) به روهه؛ پیش؛
پیشه وه. (روبه جلو)
به رفه کری: [ئاوه لئاو]گوشاد؛ به رئاواله؛
به رکراوه. (گشاد)

+ به رق: فد؛ [ناو](۱) کاره با؛ (سی فاز، دوو فاز،
یه ک ته رفه، دوو ته رفه، ساکین) (۲)
دروشانوه؛ بریقه؛ شهوق. (برق)
به رقتین: [چاوگه، ت]قه لشین؛ له ت بوون.
(قطع شدن)

به رق خستن: [چاوگه، ت](۱) بریقه دان؛
به رق خستنی ههور؛ ههوره تریشقه لیدان. (برق)
رعدوبرق (۲) ساوین ولووس کردن و
بریقه دار کردن. (ب) زور خاوین کردنه وه ی
سامانی مال. (برق انداختن)

به رق گر: فد؛ [ناوی بک]تریشفه گر؛
برووسکه گر؛ میله ییک له کانزا له سه رخانوو
ده چه قیت و به سیمیک به عه رزمه ده ی-
لکینن که باری کاره بایی بو عهرز
ږاگو یزیت، ههروهه زنجیریکه له لوری و
تریلی نهوت کیشدا له پاشه وه له عهرز
ده خشی بو ږاگو یزانی باری کاره بایی بو عهرز.
(برق گیر)

به رق گرتن: [چاوگه، ت]کاره با که کیانله به-

ریک ده گریټ به هوئی هه وړه تریشقه یان
 كهوتن له سیمگه لی کارهبا. (برق گرفتن)
 بهرق لیډان: (۱) دره و شانه ووه؛ بریقه خستن؛
 بریقه دان. (۲) به بهرق سه ری که چهل
 مالیه کردن (کارهبا) (۳) بهر بروسکه ی
 هه وړه تریشقه كهوتن. (۴) بروسکه دانی
 هه وړه تریشقه. (برق زدن)
 بهرقه پ: [ناوه لئاو] بهرقه پ؛ داری پوواو؛
 پرم تووکیاگ و نزیك به قرق بوون. (پوسیده)
 بهرقه د: [ناو] (۱) ناو قه د؛ (کمر) (۲) قه دپال.
 (کمر کش کوه)
 بهرقه دیر: [ناوی، بک] پاریزمر. (محافظ)
 بهرقه م: [ناو] جوړیک په نگی سوور. (رنگیست -
 سرخ)
 بهرک: [ناو] بهر هی بچووک. (گلیم کوچک)
 + بهرکار: (۱) نه ووی کاریک به سه ریډا دیت
 (دژی کریار و بکه) (مفعول) (۲) دانیشن له
 پای کاریک وهک جولایی و قالی چنین.
 (پای کار) (۳) بهر ده ست. (وردست)
 بهر کردن: [چاوگه ت] (۱) جل پوشین؛
 له بهر کردن. (پوشیدن) (۲) به میشک سپاردنی
 نوو سراوه؛ نه بهر کردن: له بهر کردن. (حفظ
 کردن)
 بهر کرده ی: [چاوگه] دهر کردن. (بیرون کردن)
 بهرکزه: [ناو]، هاورده؛ دژی دهرکزه. کالای
 توجاری که دیته ناو ولایتیک. (واردات)
 + بهرکوت: [ناو]، له روی نیاز ووه به شیکی -
 که م کلوش گیره ده گریټ بو نه ووی
 گهنمه که ی زوو بگه یینن به ناش یا زوو
 بیفروشن. (قسمت کم. غله کوبیدن)

بهرکوپ: [ناو] جیقه لډان؛ قیسک. کول (چینه -
 دان)
 بهرکوز: [ناو]، جیگای تفاق پیډانی نازل له
 زستان دا. (جای علف دادن به گوسفندان)
 + بهرکوزه: [ناو]، قه یانی بو داخستن
 یه خه ی کراس به گریډان؛ بهن یه خه. (بند یقه)
 بهرکوسته: [ناو] بهرکوسه؛ بن دیوار؛ پای -
 دیوار؛ سای دیوار. (پای دیوار)
 بهرکوسه چ: [ناو] پیای بی پش؛ پیای
 کوسه؛ پیای پش ته نک یا بی پش. (کوسه)
 بهرکوشک: [ناو]، بهر باله خانه؛ بهر هه یوانی
 باله خانه. (بالکن)
 بهرکوڅ: [ناو]، پنا بهر د؛ پال بهر دی که په نا
 و په سیوبیت. (درپناه سنگ)
 بهرکول: [ناو] شتی نهرم بو سه رپشت که بار
 نازاری نه دا. (روپشتی زیر بار)
 + بهرکول کردن: [چاوگه ت] (ب) خواردنی
 که میخ خوراک پیش نه هار و شام؛ زور
 برسیم نییه بهرکولیکم کرده. (چند
 لقمه خوردن قبل از حاضر شدن غذا)
 بهرکه: (۱) [ناو] چوار بهر که ی قورسی؛ چوار
 لاشانی قورسی که زستانان دایان دهنه. (بغل
 کرسی؛ اطراف کرسی) (۲) لابه که ووه. (تو
 گیانی کاکه ت بهر که بهم لاهه). «فولکلور»
 (برگرد و نگاه کن)
 بهرکه رده ی: [چاوگه] دهر کردن. (بیرون
 کردن)
 بهرکه شوک: [ناو] که شه فی چکولانه. (سینی -
 کوچک)
 بهرکه فتن: [چاوگه ت] (۱) بهرکه و تن؛

به رخسنتی نازهل. (بچه انداختن، افتادن)
 (۲) بهر کهوتن؛ له پيش که سيکه وه روښتن.
 (جلو افتادن) (۳) به ش پيران له به ش-
 کردن دا. (قسمت شدن) (۴) پيکران؛
 تهنگيوران؛ وه بهر گولله که فتن. (اصابت
 کردن) (۵) دابران؛ هه وشه که مان بهر خيابان
 کهوت. (جزو شدن)

به رکهف؛ ههل؛ دهر فته؛ (فرصت)

به رکه ناز؛ (۱) قهر نه کهوتوو؛ له که نار هوه؛ له
 ره خه وه؛ (برکنار) (۲) جيا؛ بيجگه؛ بهرجا؛
 بهرجی؛ (بجز) (۳) دهر کراو له کار؛ لابر او؛
 وه لار او. (رانده شده) (۴) خانه نشين؛ کار که نار.
 (باز نشسته)

به رکه ناری؛ (۱) دوور که وتویی؛ (فاصله گرفتن)
 (۲) حاله تی وه لا نراوی و لا براوی و
 دهر کراوی. (رانده شده) (۳) تیکه لی جه ماوه
 نه بوون و له پراویز دابوون. (گوشه گیری و
 برکناری)

به رکه وانندن؛ پیکان؛ له نيشانه دان. (زدن
 به هدف)

+ بهر کهوتن؛ [چاوگهت] (۱) بهردا خستن؛ له
 بار چوونی منډال. (جنین انداختن) (۲)
 ماله کهم وه بهر خيابان کهوت. (جزو شدن)
 (۳) به ش پی گه ښتن. (قسمت) [۴] وه پيش
 کهوتن. (جلو انداختن)

به رکيش؛ [ناوبک + ناو] بهر د کيش. (۱) که سيک
 که بهرد ده کيشی. (سنگ کش) (۲) خه ره کی.
 (وسيله حمل سنگ).

به رکيشک؛ [ناوت] که شهوی میز؛ چه کهمه جه.
 (کشوی میز)

+ بهرگ؛ [ناو] بهلگ؛ وه رهق؛ لا په ره. (برگ)
 + بهرگ؛ [ناو] وو کيش؛ وه که بهرگی
 دوشهک و لیفه و دمانچه و کتيب و سهرين
 و بالش و پشتی و زين و نوو شته و کیلانی
 خنجير..... (روکش؛ برگ)

بهرگ پيداگرتن؛ [چاوگهت] بهرگی لیفه و
 دوشهک و کتيب دوورين... پيداگرتن؛
 بهرگ گرتن؛ (برگ گرفتن)

به رگ؛ پيش (گ) کورته بزوينه؛ [ناوه لئاوی بهر]
 بهرگين؛ پيشوو؛ له مه و پيش. پيوندیدار به
 رابور دوو هوه. (قبلا)

+ بهرگاز؛ [ناو] خليف و قوونووی ميش
 ههنگوين. (کندوی عسل)

بهرگر؛ [ناوبک + ناو] (۱) نه هیل؛ بهر به نند؛
 پيش پيگر؛ بهر به ست؛ کو سپ. (مانع) (۲) به-
 دموام؛ بهر که گر. (مقاوم) (۳) داری ناوته ون
 بو راست راوله ستان؛ بهر گرد. (چوب
 دستگاه قالیبافی)

بهرگ تيگر؛ [ناوی بک] (۱) که سيک که بهرگ
 ده گری به پرووی شتيکدا. (برگ گیر)

بهرگ ساز؛ [ناوی بک] خه یات؛ روکيش ساز.
 که سيک که بهرگ دروست ده کا. (خیاط؛ جلد
 دوز)

بهرگ گر؛ [ناوی بک] بهرگ پياگر. (برگ گیر)
 بهرگواره؛ [ناو] زنگه ته تری. (خوشه انگور)

بهرگ رگوز؛ [ناو] بهر رگوز؛ چوخه؛ چوغه. (لباسی
 که دستباف و از پشم ریسیده درست شده)

بهرگوه که؛ [ناوت] (۱) گوشي ته له فون؛
 بيستوک. (گوشی) (۲) گوی پوش. (گوش
 پوش)

به رگوى كه وتن: [چاوه ت، (ب) بيستن، به-
سووسه بيستن. (شنیدن)
+ به رگه: [ناو] (۱) به لگه؛ سه نه د. (سند) (۲)
وهرقه. (ورقه) (۳) تا بشت و توانا و قايمى و
خو راگرى؛ له توانا دابوون و پى وهستان؛
(توان) (۴) زمانه چكوله؛ (زبان كوچك) (۵)
ناسو؛ ديمهن؛ به رگه. (منظره)
به رگه شت: [ناوى چاوه] (۱) زفرين؛
گه پانه وه؛ (برگشت) (۲) په شيمان بوونه وه.
(پشيمان) (۳) [ناو] له موسيقا دا دوو هيللى
ئه ستوونيه به دوو خاله وه له سهر پنج هيللى
نوټ به واتاى ئه وه به تا ئه وچيگايه، نوټه كان
دووپات بينه وه. (دوخط برگشت)
به رگه گرتن: [چاوه ت، (۱) وهرقه گرتن؛
به رگه وهرگرتن؛ زياتر بوئيجه نامه ي هات-
وچو يا ئيزنى مهره خه سى له سهر بازخانه.
(برگه گرفتن) (۲) خو راگرى له كار يكد؛
دهوام هيټان. (دوام آوردن)
به رگه گر: [تاوه ناو] (۱) به دهوام؛ خو راگر.
(بادوام. مقاوم) (۲) [ناوى بك] كه سيك كه
به رگه (به لگه) وهرده گرى. (كسى
كه ورقه (برگه) بگيرد)
به رگه گرى: به دهوامى؛ خو راگرى؛ پاره ستاوى.
(دوام آوردن)
به رگى: (۱) بنا گوى. (بنا گوش) (۲) يه ك
به رگ. (يك برگ)
+ به رگير: (۱) به ره له ست؛ كوټسپ؛ پيش
پيگر؛ به رگر؛ رى به ست؛ نه هيل. (مانع) (۲)
به رگه گر؛ خو راگر. (مقاوم) (۳) حاله تى
وه ده ستختستن؛ به رچه نگ؛ وه گير هيټان؛

هيچم به رگير نه كه وت. (گير
انداختن؛ بچنگ آوردن)
به رگين: (۱) [ناو] برگ دار. (جلد دار) (۲) [به ند]
پيشوو. (قبلى)
به رگيو: ناو، بك [به ره له ست؛ كوټسپ؛ له مپهر؛
به رگر؛ گلده ره وه؛ (مانع)
به رلوعه: [ناو، ت] به رچيله؛ به رخه به به. (غيب)
به رليكه: [ناو، ت] به رسينگه ي مندا لان. (پيش
بند بچه ها)
به رمال به سهر ناوا گه پان: (ب) پياو چاكى و
ديندارى. (تعريف براى خوبى و ديندارى)
به رمالان: [ناو] پيش مالان؛ خوار مالان زياتر
له ديهات دا دهورى. (جلو روستا يا شهر)
به رمالك: [ناو] (۱) به ورمالك؛ وه ور مالك.
به فرمال؛ وهر وه ره. (بيل برف روب) (۲)
به ره له لينه. (پيش بند) (۳) جاجم و جاش و
مه وچى چكوله. (رختخواب پيچ)
به رمالووسكه: [ناو، ت] خه وشوخال و كوټه لى
خوار مالووسكه له خه رمانى ده غلدا. (خاشاك
پائين ماسوله خرمن)
به راما: (۱) هه لسا؛ به رزبووه وه. (بلند شد؛
ايستاد) (۲) [ناو] ياريدده ر و به رده ستى
مامان؛ ژنيك كه كوټه كى دوكتورى ژنان
ده كات له مندا ل بوونى تاوسدا. (وردست ماما)
به رماوه خوړ: [ناو، بك] پاشخوان خوړ؛ (ب)
نوكه ر. (پسمانده خور)
به رماوه خوړى: [ناو] پاشخوان خوړى. (ب)
نوكه رى و چلكاو خوړى. (خوردن مانده از
خوراك سفره)
به رمل: [ناو] يه خه؛ ئه و خوربه كه بو جوانى

له به رملی مه‌ردا ده‌میخته‌وه و نایپر نه‌وه.
 (یققه؛ موی یقه‌گوسفند)
 به رموره؛ به رمور؛ [ناوت] (۱) ملوانکه. (۲)
 موروو یا قاشی گوره‌ی خوار ملوانکه؛ پای
 ملوانکه. (پائین گردنبد)
 به‌رمیت: [ناو] میو؛ مؤم. (موم)
 به‌رمیز: [ناو] که‌میله. (گال)
 به‌رمیشک: [ناوت] جوریک قه‌زوان؛ جوریک
 وه‌نه‌ته‌ق. (چاتالاقوش)
 به‌رمیله: [ناو] به‌رمیل؛ بوشکه. (بشکه)
 به‌رمین: شتی‌خواهانی زورییت؛ به‌برمو؛
 به‌بازار؛ به‌رواج. (خواهان و رواج داشتن)
 به‌رناخ: [ئاوه‌لناو] فیلباز؛ زرینگ؛ باهوش؛
 شه‌یتان و سه‌ربزئو؛ مه‌ردوپند؛ که‌له‌کباز.
 (حقه‌باز؛ زرنگ)
 + به‌رناف: [ناو] هه‌وه‌لی شیو و دهره. (اول
 دره)
 به‌رناقدان: [چاوگه‌ت] ئامیته‌کردن؛ تیکه‌لاو
 کردن. (مخلوط کردن)
 به‌رنامه نووسین: [چاوگه‌ت] (۱) داپشتنی
 به‌رنامه و جیا کردنه‌وه‌ی کاتی دهرسی
 هه‌ریه‌ک له‌وانه‌کانی مه‌درسه و
 دیاریکردنی ماموستای هه‌ر ساتی، که
 مودیری مه‌درسه ده‌ی نووسیت. (۲) نویسی
 پروگرام بو ئه‌نجامی‌کاری که پله به پله
 دیاری ده‌کریت. (برنامه‌نوشتن)
 به‌رنانه‌وه: بنی بیستان و دار بوش کردن و
 خول دانه پالی. (خاک زیر به‌ریختن)
 به‌رناو: ناوی گه‌وره؛ له‌قه‌م؛ له‌قه‌ب؛ به‌رناق؛
 شوهرت؛ (شهرت)

به‌رندیز: [ناو] مه‌ری سی‌سآله. (گوسفندسه-
 ساله)
 به‌رننه: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌رنده؛ سه‌رکه‌وتوو.
 سه‌رکه‌وتوو له‌قومار و یاری‌دا. (۲)
 که‌سیک که جایزه (خه‌لات) به ناویه‌وه ده‌ردی.
 (۳) سه‌رکه‌وتوو له‌کیبه‌رکیدا. (۴) که‌سیک که
 شتیک ده‌باته‌وه. (برنده)
 به‌رنووت: [ناو] وشه‌ییکی تورکیه؛ (برنو،
 برنی: لوت) ئه‌نفیه، که‌به‌لووت هه‌لی‌ده-
 مژن؛ توژی‌تووتن که‌پشمه‌دینی. (گرد توتون)
 به‌رنه‌گر: (۱) داریک که به‌ر نه‌هینی. (بی
 بر) (۲) که‌سیک که به‌ر هه‌لستی له‌کاریک
 نه‌کات و به‌رنگاری نه‌ییت. (حالت مانع
 نشدن)
 به‌رنیا: [ناو] به‌رنیان؛ ده‌مه‌زه‌رده؛ زیاتر بو
 گاسنه. (تعمیر‌گاوه‌ن و داس)
 به‌رنیر: [ناوت] (۱) گاییک که نیری له‌سه‌ر
 مله. (گاو شخم زن) (۲) جوانه‌گاییک که
 وه‌ختی جووت‌کردنی هاتیییت. (گاو‌آماده‌ی
 شخم‌زنی)
 + به‌رو: (۱) به‌رموه؛ پیشه‌وه. (جلو) (۲)
 دهره‌وه. (بیرون) (۳) بیات. (ببرد) (۴) له‌به‌رویه؛
 له‌به‌رموه‌یه. (جلواست)
 به‌روئیک: [ناو] هه‌نیه‌هه‌لگرتن؛ مووی
 زیادیی ئه‌برو و ناوچاوان دهرکیشان. (ابرو
 برداشتن)
 + به‌رواز: (۱) میژوی مانگ و سال؛ تاریخ.
 (تاریخ) (۲) ریکه‌وتی‌کات. (مصادف) (۳)
 ئه‌ندازه‌ی پانایی زه‌وی. (مساحت)
 به‌روارک: [ناو] قه‌رتاله؛ قه‌رتاله‌ی میوه‌چنین؛

تریان؛ بهرجن. (سبد کوچک)

بهروازی: [ئاوه‌لناو] (۱) ئاوه‌زوو؛ پیچه‌وانه.

(برعکس) (۲) بهروازی وی‌یه‌کی: بهو باری-

ئه‌وه‌دا؛ بهوباری دیکه‌دا. (برعکس این)

به‌روباو: (۱) به‌ره‌جووت؛ داهاتی‌جووت وگا.

(حاصل کشت و زرع) (۲) کاره‌سات؛ گیچه‌ل.

(آشفته‌گی)

به‌روخوار: [ئاوه‌لناو،] به‌ره‌وخوار؛ سه‌ره‌وخوار؛

سه‌ره‌ولێژ؛ (سراشیب)

به‌روپوو: (۱) پ‌واله‌ت؛ سه‌ر و سیمما؛ خو‌ش

به‌روپوو: پ‌واله‌ت جوان؛ پشت و پ‌وو. (سرو

سیمما؛ پشت ورو) (۲) به‌ره و پ‌وو؛ حاله‌تی

پ‌ووبه‌پ‌وو بوون. (رودر رو)

به‌پ‌وژ: (۱) پ‌وژانه؛ حیساب به پ‌وژانه (روزانه)

(۲) پ‌ووبه‌پ‌وژ؛ به‌ربه‌پ‌وچکه. (روبه‌خورشید) (۳)

ناوی قه‌دیمی بانه؛ (اسم قدیم شهر بانه) (۴)

له‌کاتی پ‌وژدا. (در روز)

به‌پ‌وژ: (۱) به‌پ‌یی پ‌وژ، پ‌وژانه باروخ‌ده-

گو‌پ‌ردی؛ وه‌ک، قیمه‌تی ئالتوون به‌پ‌وژ: ده-

سته‌واژه‌ی بازاپیه. (روزانه) (۲) به‌پ‌وژایه، به-

شه‌وانیه. (در روزاست)

به‌روک به‌ردان: [چاوگه‌ت] واز له‌که‌سیک

هینان؛ لی‌گه‌پان. (دست از کسی برداشتن)

به‌روک‌گرتن: [چاوگه‌ت] یه‌خه‌ی که‌سی‌گرتن

و شه‌پ‌یفروشتن. (یقه‌کسی را گرفتن)

+ به‌روو: [ئاوه‌لناوی به‌ر] (۱) رابووردوو؛

به‌وری؛ پیشوو؛ به‌رگین. (گذشته) (۲) [ناو]

سینه و به‌روک. (سینه‌و پستان)

به‌پ‌وودا که‌وتن: [چاوگه‌ت] (۱) به‌پ‌وودا که-

وتن؛ به‌سه‌را که‌وتن. (سرزده دیدن مسئله یا

کاری) (۲) شه‌رم له‌پ‌روی که‌سیک‌داکردن.

(شرم کردن) (۳) له‌سه‌ر سک پ‌الکه‌وتن.

(روی شکم افتادن) (۴) سه‌ره‌نگری‌بوون و

به‌دهمه‌وه‌که‌وتن. (روبه‌جلو افتادن)

به‌پ‌ووله‌خۆر: [ناوت] به‌پ‌ووله‌خۆره؛ هه‌ر شت

که‌پ‌یویستی‌ی به‌پ‌وله‌ی تی‌وه‌بجی؛ جی‌گای

به‌پ‌ووله؛ وه‌ک: کونی شیله‌یه که به‌پ‌ووله‌ی

تی‌ده‌خری بو توندکردنی باسکیش. (سوراخی-

در وسایل و ماشین آلات که لازم باشد پیم یا

میله کوچکی در آن فرو کنند،)

به‌روون: بیه‌م؛ بی‌وه‌م؛ بوهم؛ به‌رم. (بیرم)

به‌روونکار: [ناوی چاوگه‌] به‌ره‌نگار؛ ئاست؛

هه‌مه‌هر. (مقابله و سد راه)

به‌پ‌ووه‌کووپه: [ناوت] جو‌ری به‌پ‌وو که له

کووپه‌له‌ده‌کا. (نوعی دانه‌بلوط)

به‌روه: ده‌روه؛ پ‌وو به؛ به‌ر به؛ به‌روه با؛ پ‌وو

به با؛ به‌رانبه‌ر به با. (بیرون‌روبرو)

به‌روه‌به‌ر: که‌م‌که‌م؛ نه‌خته نه‌خته؛ به‌ره به‌ره.

(کم کم)

به‌روه‌دان: [چاوگه‌ت] به‌ره‌فه‌دان؛ به‌ردان؛

پ‌ه‌هاکردن؛ به‌ره‌ل‌ا کردن؛ به‌ره‌ودان؛ ئاوبه‌روه-

دان؛ ئاوبه‌ردانه وه. (آزاد کردن)

به‌روه‌ده: [ئاوه‌لناو] به‌ره‌ئاوه‌له؛ به‌ربل‌او. (وسیخ)

به‌روه‌ست: به‌رگه؛ تابشت؛ ده‌وام؛

تاقه‌ت. (دوام)

به‌روه‌ستن: [چاوگه‌ت] به‌رگه‌گرتن؛ ده‌وام-

هینان؛ له‌باراندا بوون. (با دوام)

به‌روه‌سیل: [ناوت] (۱) ئاووردان؛ ئاگردان؛

کووانوو. (آتش‌دان) (۲) به‌ربه‌سیل؛ خواردنیکی

کورد‌ه‌وارییه زیاتر به گوشتی گیسک و

ماسټ چی ډهییټ. (نوعی غذا)

بهروه شین: [ناوت] ټه ووهیه که پیش
کیلان دموه شیت به عه رزدا. (تخم قبل از
شخم)

بهروهنن: بهرخستن؛ لهبارچوون؛
بهروهاوښتن. (سقط شدن)
بهروهنه: [ناوبک] بهرها ویژتوو؛ بهرخستوو.
(بچه سقط کرده)

بهروی: [ناو] بهروک. (سرسینه)

+ بهره: (۱) ناستهر؛ وهک، بهره لیفه؛ (آستر)
(۲) فرمان بو بردن؛ ټه پاره بهره بو بانک.
(ببر) (۳) دزی هوړته له جووت کردن دا.
(ندا به گاوی که شخم می کند)

+ بهره: [ناوت] دهسته؛ دوبه ره کی له جه بهی
شهر دا. (دو دسته یی)

بهره: [ناوت] قایشی بهر سینگه ی زین و به-
رگ؛ (تسمه زین در جلوسینه)

بهروهاوښته کردن: [چاوگه ت] (۱) زووتر له
موټه ت. (قبل از موعد) (۲) پیش خستن. (جلو
انداختن)

بهره باب: [ناوت] ټه ته وهی باب؛ تایفه ی باب؛
چه له ک. (طایفه پدری)

به ره پو: [ناوت] به ره؛ گلیم؛ مافووره ی
بیټووک؛ بهر؛ له ی. (گلیم)

به ره پاش؛ بهر موپاش؛ روو به دواوه؛ بو
دواوه (روبه عقب)

به ره پیش: (۱) بهر و پیش؛ بو بهر وه. (۲) بیه
پیشه وه. (روبه جلو؛ بیر جلو)

به ره جو: [ناوت] (۱) بهر جووتی جو. (حاصل
جو) (۲) چند کهرت زهوی که له بهر

جوگه له ییکداین و له و جوگه یه ټاو بدرین.
(چند قطعه زمین که از یکجوب آبیاری شوند)
به ره دار: (۱) بهر دار؛ مهودای بهینی دوو
کارته له خانوو دا. (فاصله بین دو بالار)
(۲) بهر دار؛ سه مری دار. (بر درخت) (۳)
به ره دار. (بهره دار)

به ره دووڅ: [ناوت] بهر دووگ؛ پیستی بنی
دووگی مهر. (پوست بیخ دنبه گوسفند)

به ره دی: [ناوت] (۱) زهویی خوارووی دی و
نزیک به دی. (زمین پائین دمو نزدیک) (۲)
(ب) دی بهر؛ خواره وهی گوند. (جلو ده)

بهر مروت: [ناوت] بهر گه؛ سر پرگه و
شوینی رابووردن؛ بهر گه ی ریوی له راودا
دیره گاو دیره گه. (مسیر راه)

به ره ز: [ناو] بهر هزا؛ ټه گیایه که به زولفی
جوانان دهی شو بهین. (اسم گیاه پر
سیاوشان)

به ره زفر: [ناوت] بهر ده زووره؛ بهر ده زره؛ به-
ردی تیژکردنی دمه ته یخ؛ جوړیک بهر ده-
پاشور. (نوعی سنگ خارا)

به ره زوونه: [ناوت] ټاغزونه. (سگک)
به ره زیف: بهر مزفر.

به ره سته: [ناوت] بهر ده نه سته؛ بهر ده سته.
(سنگ آتش زنه)

به ره شکون: بو هی هیه بهر نه شکوهوت بی؛
بهردی گه و ره ی سی بهر دار بو دانیشن. (سنگ
بزرگ سایه دار)

به ره شور: [ناو] بهر ده شور؛ نیسکه شور. (جدا
کردن شن و ماسه از حبوبات با آب)
به ره شور که: جوو له وه ری که وه ک قولانچه.

(سوسک)

به‌ره‌فی: [ناو] مه‌جلیس؛ کوپ. (مجلس)

+ به‌ره‌ک: [ناو] (۱) به‌روک. (سرو سینه) (۲)

نه‌ستیره‌ی سیوه‌یل. (ستاره‌سپیل)

به‌ره‌کونار: [ناو] به‌ری کونار؛ به‌ری شیلان.

(میوه‌نسترن کوهی)

به‌ره‌که: [ناو] نو به‌ره. (نوبر)

به‌ره‌که به‌ره‌ک: وتووئز؛ گو‌فوگو. (گفتگو)

به‌ره‌که‌ت: [ناو] (۱) موباره‌کی؛ بیت. (برکت)

((۲) (ب) دوشینی مهر و مالات؛ به‌ره‌که‌ت‌ت

کردن؛ واتا دوشین؛ ده‌سته‌واژه بو ریزگرتن

له‌مه‌رو مالات. (برکت؛ دوشیدن حیوان)

به‌ره‌ل‌بوون: [چاوگه‌ت] (۱) په‌هابوون؛ ویل-

بوون. (آزاد شده) (۲) باغی یان زه‌وییک که

قه‌ده‌غه نه کرایت یان بی‌خاوه‌ن بیت. (باغ یا

زمینی که صاحب نداشته‌باشد)

به‌ره‌لا کریاک: [ئاوه‌ل‌ناوی، به‌ره‌ + ناو، به‌ره‌لا

بوو؛ به‌ره‌لاکراو. (آزاد شده)

به‌ره‌لایی: [ناو، ناو به‌ره‌همی چاوگه‌ت] (۱)

آزادی؛ سه‌ره‌به‌ستی؛ ره‌های؛ ره‌های؛ ویلی.

(آزادی) (۲) بی‌عیاری؛ بی‌کار سووړانه‌وه.

(ولگردی)

به‌ره‌م: [ناو] عه‌مبار؛ عه‌مباری تفه‌نگ. (انبار)

به‌ره‌مه‌شکانه: [ناو] (۱) به‌خشینی که‌ره‌ی

نه‌وه‌لین مه‌شکه‌ی سال. (بخشیدن اولین

که‌ره‌ی مشک) (۲) داهات و به‌ره‌همی که‌ره‌ی

یه‌ک جاری مه‌شکه‌ی ژندن. (فرآورده‌یکبار

مشک)

به‌ره‌نان: [ناو، ت] به‌نان کردن یه‌ک که‌ولی

په‌له‌گونک. (پختن یکسری چونه‌حاضر شده)

به‌ره‌نگ: (۱) خاوه‌ن په‌نگ. (رنگدار)

(۲) به‌ره‌رینگ. (آسادگی گوسفند برای پشم

چینی) (۳) وه‌ک: به‌ره‌نگی سووړ

دایپوشه. (بوسيله رنگ)

به‌ره‌نیا: [ناو] بیراز. (آجدار کردن سنگ آسیاب)

به‌ره‌مو: (۱) پیش؛ پیشه‌وه؛ بی‌به‌ره‌مو؛ وه‌ره

پیشه‌وه. (جلو) (۲) پروبه؛ به‌ره‌مو خوشی

چوون: پرو به خوشی چوون؛ به‌ره‌ به خوشی

چوون. (روبه)

به‌ره‌وان: [ناو] به‌ره‌قان؛ نیوژیکار؛ ناو‌جیی‌که‌ره.

(میانجیگر) به‌ره‌وان: [ئاوه‌ل‌ناو] لایه‌نگر؛

هه‌وادار.

(مدافع)

به‌ره‌وانی: [به‌ره‌همی چاوگه‌ت] په‌وتی

لایه‌نگری؛ پاراستن؛ به‌ره‌قانی (دفاع)

به‌ره‌مو پر دانه‌وه: [چاوگه‌ت] به‌ره‌ان پر دانه‌وه.

(در حالت دویدن پیچیدن جلوی کسی)

به‌ره‌وه‌بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) به‌ره‌بوونه‌وه؛

تی‌به‌ره‌بوون؛ ئاور تی‌به‌ره‌بوون. (افتادن؛

گرفتن) (۲) پر زاندنی ئاوه‌کی؛ ئاوه‌که به‌ره‌وه

بوو: قلم بوو‌موه (ریختن) (۳) به‌ره‌دانه‌وه و

که‌وته‌خوار؛ خلار بوونه‌وه له لیژی؛ که‌وته‌

خوار‌موه (قل خوردن؛ افتادن)

به‌ره‌مو پیش؛ به‌ره‌به‌پیش؛ بو پیشه‌وه؛ پروو

به‌پیشه‌وه. (روبه‌جلو)

به‌ره‌وه پیشه‌وه چوون: (۱) پیش چوونی‌کار.

(پیشرفت) (۲) بو پیشه‌وه ری‌پیان. (جلو رفتن)

به‌ره‌مو پیل: [ناو، ت] به‌ره‌مو پیر؛ پیشواز. (پیشواز)

به‌ره‌مودان: به‌ره‌دانه‌وه؛ به‌روه‌دان. (۱) بو

بلاو کردنه‌وه؛ بو به‌ره‌ودان. (پخش کردن)

(۲) ناوی ته ستیر بهر هودان؛ بهردانه وه؛ قلم-
 کردنه وه. (آب استخر را باز کردن)
 بهر هودوایی: پو وله ته و او بوون؛ پوو له
 ته و او؛ نزدیک به دواي هاتن.
 (روبه اتمام)

بهره فکار [ناو بک] کووه کهر؛ خر کهر وه.
 ناماده کار. (جمع کننده)
 بهر هه وا: [ناوه لئاو] بی که لک؛ فیرو؛ بی فایده؛
 بی سوود؛ بهر یاد؛ بهر بات. (بر هوا)
 بهر هه وا: [ناوه لئاو] بی موفا؛ بی مانا؛ بی و اتا.
 (بی معنی)

بهره هووت: [ناوه لئاو] فد: بیابانی چول و قافر
 و چول هوول. (بر هوت)
 بهر هه لدا: [ناوه لئاو] (۱) نازاد؛ بهر هلا. (آزاد)
 (۲) (ب) خویری و بیکاره. (بیکاره)

بهره ی خو نه خستنه ژیر که س: نیجازه به
 که سیک نه دان بو خاپانن و مال خواردن؛
 خو نه خستنه ژیر باری منه تی که سیک.
 (اجازه سوء استفاده کردن بکسی ندادن)
 بهر هی کار: [ناو] بهر هه می کار؛ سه مهری کار.
 (بهره کار)

بهری: (۱) وه لئاو. (بری) (۲) بی بهری:
 بی بهری: بی بهش. نافه روز. (محروم؛ بی
 قسمت) (۳) بهروو؛ بهرگ؛ پیشوو؛ له پیش.
 (قبلاً)

+ بهری: [ناو] (۱) پیشی؛ پیشه وه؛ وهره بهری؛
 واتا وهره پیشه وه. (جلو)

به ریختن: بهر پکردن [چاوگه ت] (۱) (ب)
 کاری که سیک جیهی کردن. (۲) پاره به-
 کارگر دان پاش ته و او بوونی کار و بهری

خستیان: (۳) بهر پا کردن؛ میوانداری بی که م
 و کوپی سازدان؛ بهر پوه بردن. (۴) ناردنی-
 که سیک بو جیگایک؛ بهری کردن
 (راه انداختن) بهری خوه دان: [چاوگه ت] پوو
 تیکردن؛ سهره نجدان؛ تهماشا کردن؛ زهین
 پی دان. (نگاه کردن)

بهری دهست: [ناو ت] له پی دهست؛ ناو له پی
 دهس؛ (کف دست)
 بهر پیز: [ناوه لئاو] بهر ووه ت؛ بهقه در؛
 به حورمه ت؛ ماقول؛ سه نگین و گران.
 (محترم)

به ریش: [ناو] نه خوشینی نازه له. (مرض-
 بز و گوسفند)

بهر پشه وه به ستن: [چاوگه ت] خستنه مل؛
 به سهردا سه پانندن. (بهریش بستن)
 بهریگ: [ناو] تیر؛ گولشه. (تیر؛ گلوله)
 بهر یما: بنچینه یی؛ ره چه له کی؛ نیزادی،
 (نژادی)

بهرینه: (۱) پیشینه؛ میژینه. (قدیمی) (۲)
 پانه؛ مه وادی زوره. (پهن است)

بهرینی: (۱) پانایی. (عرض) (۲) پیشویی (قبلی)
 بهر یواره: [ناو ت] بهر یواره، دواي نیوه پرو؛
 کاتی لاره سیبه ر؛ زهرده ی خوراوا. (عصر)
 بهر پوه بهر: [ناوی بک] (۱) بهر پرس. (۲)
 مودیر؛ راهبر. (مسئول) (اداره کننده)

+ بهر پوه چوون: [ناو ت] (۱) به خبو بوون؛
 بهری چوون. (اداره شدن) (۲) بهر پگادا پرویشتن.
 (راه رفتن)

بهریه می: [ناو] گیای کووز له؛ فیتامین (ثا و
 ئی) زورو، خواردنی بو ژنی تولدار باش نییه

جارنا منڊال لہبار دہبا. (بولاغ اوتی؛ شاہی
 آبی؛ علف چشمہ)
 + بہزا: (۱) [رابوور دووی بہزین] بہزی؛
 شکستی خوارد. (شکست خورد) (۲) [ئاوہ لئاو]
 ٿو شتہ یا ٿو کہسہ کہ زور شکست دہخوا.
 (شکست خور) (۳) [ئاوہ لئاو] خوشبہز؛ ٿہسپی
 بہنہ فہس. (راہوار)
 بہزابتہ: [ئاوہ لئاو] بہہییہت؛ بہسام؛ بہتوانا؛
 (باقدرت)
 + بہزاخ: [ئاوہ لئاو] بہکار؛ ٿازا؛ بہدہست وبرد؛
 خوشمیر؛ جوامیر. (کاری. کارا)
 بہزافتہ: [ئاوہ لئاو] بہزابتہ؛ بہہییہت؛ بہسام؛
 (باہیبت)
 بہزافیت: [ئاوہ لئاو + ناو، بک] ٿیرا دگر؛ ٿرہخنہ گر؛
 عہتہ بگر. (عیب جو)
 بہزاندن: (۱) [چاوگہت] بوژدان؛ شکست
 دان. (شکست دادن) (۲) [پاشگر] لہ گہل
 (ہل) و (دا دا دی، ہلہ بہ زاندن، دابزاندن،
 جہاندن، پیادہ کردن) (۳) غاریی کردن.
 (دواندن)
 بہزاوا بوون: [چاوگہت] (۱) ٿن ہینان. (۲)
 چوونہ پەردہ لہ گہل تازہ بووک بو ٿوہل جار
 و دہست ٿیکہ لاو کردن. (داماد شدن)
 بہزداخ: [ناو، ت] بہ پیودا خ کردن؛ داخ کردن
 قلیشی دہست و پا بہ دووک بو ٿوہل بوون و
 چا کہوہ بوون. (پیہ داغ)
 بہزدار: [ئاوہ لئاو] (ب) قہلہو. (کنایہ. چاق)
 بہزدوک: [ناو] جیگای باز دان؛ پلیکانی تایہت
 لہتہختہ جیگای خو ٿوہل یشتنہ ناو ٿہستیر بو
 مہلہ و کیہرکی. (جای پریدن. پلہ پرش)

بہزرہک: [ناو] گیاییکہ پونہ کہی دہگرن و لہ
 نہقاشی (وینہ کیچی) ٿرہنگ و ٿرہو غہندا
 کہلکی ہہیہ. (بزرک)
 بہزک: (۱) [ناو] قوماریکہ بہ ٿرہ دہکری.
 (نوعی قمار) (۲) [ئاوہ لئاو] ٿاوس. (آبستن)
 بہزکہ: [ناو] بہزہک؛ ٿازاندنہوہ؛ ٿارایشت؛
 جوان کردن و خہملاندن. (بزک؛ آرایش)
 بہزکہ کہر: [ناوی بک] خہملین؛ ٿازین؛
 جوانکہر؛ شانہ کار. (آرایشگر)
 بہزل: بہرانہر؛ ہہقہر. (برابر)
 بہزمان: (۱) [ئاوہ لئاو] بہقسہ؛ قسہزان؛
 بہدہمویل؛ (۲) بہزبان؛ ہہر بہزمان ٿازیان-
 دہکا. (سروزیان دار؛ بازبان)
 بہزم پیگرتن: [چاوگہت] ٿووپرہ بوون و شلتاخ
 کردن بہ سہرکہ سیکا؛ (ب) سہر خستہ سہ-
 رکہ سیک و گالتہ پیگرتن. (از کسی عصبانی
 شدن و دری وری گفتن؛ سربسر گذاشتن)
 بہزمیگ: [ناو] (۱) بزئمژہ؛ جوڑیک مارمیلیک.
 (بزمجہ) (۲) مچ؛ گہنہ. (کنہ)
 بہزمشک: [ئاوہ لئاو] بہدہمویل؛ ک بہ زبان.
 (حراف)
 بہزمگہ: [ناو، ت] بہزمگا؛ جیگای بہزموپرہزم.
 (بزمگاہ)
 بہزمگیران: (۱) کیشہ ساز کردن. (ناشوب
 درست کردن) (۲) شای و زہماوہند بہرپیوہ-
 بردن. (بزم درست کردن)
 بہزموپرہزم: [ناو، ت] (۱) شادی و زہماوہند. (۲)
 (ب) شادی و شادمانی کردن بہ ہہراوہور
 یاوہ. (بزن بکوب)
 بہزوک: (۱) [ئاوہ لئاو] خوشبہز. (اسب راہوار)

[ناو]سه ياره. (ماشين)

به زوگه وان: [ناو]شوفير؛ ئازوان. (راننده)

به زهك: [ناو]باي زهر؛ زهر دوويي (مرض يرقان) < به زكه

به زهوزو: زور سك و زا كه ر به زاوزوو؛ حاله تي مندال بووني زور. (ماده اي كه زياد بزايد)

به زه وياجوون: [چاوگه، ت] (۱) پوچوون به - زهويدا (۲) (ب) خه حاله ت بووني زور. (بزمين فرورفتن)

به زه وي پياها تن: (به زه يي) [چاوگه، ت] په حم و دل سوو تاندن بوهر شت؛ به زه يي پياها تن (دلسوزي)

به زهويدا دان: [چاوگه، ت] به عه زردا دان؛ (ب) شكست دان؛ نكوول پي هينان. (بزمين زدن)

به زهويدا کوتان: [چاوگه، ت] به عه زردا دان؛ به زه وي دا دان. (ب) شكست پي دان. (بزمين زدن)

به زه يي دار: [ئاوه لئاو] به په حم؛ ميه ره بان؛ دلسوز. (داراي رحم؛ دلسوز)

به زياد كردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) كو كردنه وي سفره وخوان پاش نان خواردن. (۲) (ب) شكور كردن؛ سپاس كردن. (جمع - كردن سفره)

به زياگ: [ناوي بهر] به زيو؛ شكست خواردوو؛ بوچ خواردوو؛ به زاو. (شكست خورده)

به زيان: [له چاوگه ي به زين] به زين؛ بوچ خواردن. (شكست خوردن)

به زپيك و زاكون: [ئاوه لئاو] مي رخاس و كارامه؛ به ديسييلين و نه زمونيزام؛ ريكوپيكي

و ليهاتووي له كاردا؛ به زابته؛ به سام. (بانظم و كارآمد)

به زي چاو: [ناوت] چه وري و گوشتي زيادي له سه رسپينه ي چاو؛ وه ردينه؛ ناخوونه ك. (ناخنك)

به زيو: [ئاو بهر] بوچ خواردوو؛ شكاو له زوراندا؛ تيشكاو له شه و كييه كييدا. (مغلوب) به ژئافي: [ناوت] وشكاوي؛ زينده و هري كه له وشكايي و ئاودا ده ژي. (ذوحياتين)

به ژاف: [ناو] زه ويني دي مي و بي ئاو. (بزمين ديم)

به ژاڤيت: [ئاوه لئاو + ناو] به ژاڤيت؛ په خنه گر؛ عه ته بگر؛ به بيانوو؛ به په لپ. (بهانه گير؛ رخنه گير)

به ژانه و ه بوون: [چاوگه، ت] (ب) ژنيك كه له حالي مندال بوونايه و ژان و تيشي هه يه؛ به تيش و ئازار موه بوون. (در حال درد زايمان بودن)

به ژگي: ناكوكي؛ ناته بايي؛ ئازاوه. (نابساماني) به ژمنير: [ئاوه لئاو] خاو من شكو. (باشكوه)

به ژمير؛ ژميرو؛ به ژمارده؛ به حيساب هينراو؛ شياو؛ شايان. (به حساب آوردن)

به ژن شووش: [ئاوه لئاو] ناتله ننگ زراو؛ قه دباريك؛ به له باريكه؛ (باريك اندام؛ كمر باريك)

به ژن كورت: [ئاوه لئاو] كورته بنه؛ كورته بالآ؛ كولهنه. (كوتاه قد)

به ژن وبال: [ناوت] به ژن وبالآ. (قد وبالا) به ژنه دار: [ناو] تهنه ي دار؛ كوته ره؛ ساقه ته - هه ره قهويه كه ي دار. (تنه درخت)

به ژن هورت: [ئاوه‌لناو] به ژن کورت؛ کورته‌بالا؛
 کوله‌بنه. (کوتاه‌قد)
 به ژوک: [ئاوه‌لناو] زوربلی؛ پرپیژ. (پرچانه)
 به ژه‌ک که‌وتن: [ناوت، نه‌خو‌شی مندالی ساوا
 به‌هو‌ی زور خواردن‌ی ژه‌که‌وه. (مریضی
 بچه‌بلعت آغوز زیاد خوردن)
 به ژه‌وه‌ند: [ئاوه‌لناو+ناو] په‌سه‌ند؛ به‌رگه‌م؛
 هه‌لبژارد. (پسند؛ ممتاز)
 به‌ژی: (۱) دیمی. (دیمی) (۲) ئیش و
 نازاریک که به له‌شدا بل‌او ده‌بیته‌وه. (درد
 پخش شده در بدن)
 به‌ژیرادان: (۱) به‌رز کردنه‌وه. (بلند کردن)
 (۲) حاشا لیکردن. (حاشا کردن)
 به‌ژیر لچه‌وه‌کردن: که به ژیر لی‌وه‌وه کردن؛
 (ب) نه‌درک‌اندنی نه‌هینی که‌سی؛ چاو‌پو‌شی -
 کردن و شاردنه‌وه‌ی هه‌له؛ دیزه به‌ده‌رخ‌ونه
 کردن. (کنایه؛ چشم پوشی کردن)
 + به‌س: (۱) [پاشگر] که‌سیک که ده‌به‌ستی؛
 چاو‌به‌س؛ باغه‌به‌س. (اسم فاعل بستن) (۲)
 کیفایه‌ت؛ ته‌واو؛ به‌سمه‌ئیدی نامه‌وی.
 (کافی) (۳) (ته‌نیا؛ قوتار) به‌س‌من‌ده‌چم؛
 تویت و به‌س. (فقط) (۴) به‌ست؛ قفل و
 به‌س. (بست)
 به‌سه‌ال‌چوو: [ئاوه‌لناو] پیر؛ به‌ته‌مه‌ن؛ زور‌هان.
 (پیر)
 به‌سه‌ال‌دا چوون: [چاو‌گه‌ت] پیر بوون؛
 گه‌یشتنه سنوری پیری؛ ته‌مه‌ن زور‌بوون.
 (پیر شدن)
 به‌س‌پیژ: [ئاوه‌لناو] زوربلی؛ چه‌نه‌باز. (حراف)
 + به‌ست: [ناو+ناوی‌بک] (۱) جیگای

داخستنی درگا به ئالقهریزودوو لایی. (جای
 قفل (۲) هه‌رچی که دوو شت پیکه‌وه به‌ند
 بکا. (بست) (۳) به‌شی جاریک کیشانی تریاک
 که به سه‌ر وافوریه‌وه ده‌چه‌سپینن. (چسپ)
 به‌ست: [ناو] وه‌جی؛ سه‌روا؛ ئیله‌ام؛
 گه‌یشتن به‌مه‌به‌ستی له‌خه‌یال‌دا؛ خه‌یالی.
 (الهام)
 به‌ست: [پاشگر] دربه‌ست؛ مالی‌ده‌به‌ست؛
 سه‌یاره‌ی ده‌به‌ست؛ چپو‌به‌ست؛ داربه‌ست؛
 (بست)
 به‌ست: رابوور‌دوو‌ی به‌ستن؛ ده‌رکه‌که‌ی به‌-
 ست. (ماضی‌به‌ستن)
 + به‌ست: [ناو] (۱) ده‌شت. (دشت) (۲)
 به‌ستین. (مرز دو مزرعه)
 به‌ستام: [ناو] (۱) شاری به‌ستام له‌ئیران.
 (شهر بسطام) (۲) ناوی خالی‌ئه‌رده‌شیری
 بابه‌کان. (دائی اردشیر بابکان)
 به‌ست دانیشتن: کاری دانیشتن و په‌نا بردنی
 گونا‌جباران به‌مه‌رقه‌د یان جیگاییکی
 موبارک بو‌ خو‌ پاراستن له‌سزادان، پړوایه‌ته
 که ده‌ست و پایان به‌مه‌زاره‌که‌وه به‌ستوه‌ته‌وه
 (بست نشستن)
 به‌ست لی‌رابوون: گه‌یشتن به‌هه‌ستیکی
 ده‌رونی‌له‌به‌رپو‌اره‌وه؛ له‌نادیاره‌وه به‌دل‌دا
 هاتن؛ سه‌روا هاتن. (الهام. سروش)
 + به‌ستن: [چاو‌گه] گریدان؛ دانانی قه‌رار و
 په‌یمان و شهرت؛ شهرت‌به‌ستن؛ په‌یمان -
 به‌ستن (به‌ستن)
 به‌ستن: [چاو‌گه] به‌یستن؛ بیستن؛ شنه‌فتن.
 (شنیدن)

به‌ستن به‌پیشه‌وه: [چاوه‌ت، اشتی‌داسه‌پاندن
به‌سهر دا؛ به‌کول‌دا دانی‌تومه‌ت. (بریش
به‌ستن)

به‌ستوو: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌ستراو؛ مه‌یو.
(به‌سته‌شده) (۲) ته‌زیو؛ پچیاو؛ پچیاگ؛
سربووک؛ چوو؛ ده‌ستم له‌سهرمادا به-
ستوویه‌تی. (چائیده)

به‌ستوورک: [ناو] به‌رستوورک؛ ملیوان و
یه‌خه‌ی کراس. (یقه‌پیرهن)

+ به‌سته: گورانی و ئاهه‌نگ که‌خاومنی زه-
رب و رپتمه (جیاوازه له‌مقام) به‌سته-ته-
پانه‌ی فارسیه‌ گورانیکه که‌جاران له
به‌ینی مه‌قامیکدا ئیجرا ده‌کرا و ئه‌مرو
له‌کوردوستاندا پیش یا دوا‌ی مقام (به‌سته)
ده‌وتریت خو‌ی مقام نییه، به‌لام ههر له‌سهر
په‌وتی موسیقایی ئه‌و مه‌قامه‌ دا
ده‌وتریت، (په‌رده) و حاله‌تی نو‌ته‌کانیشیان یه-
کیکه. (ترانه)

+ به‌سته: بی‌ترس؛ بی‌پاک؛ ئازاد؛
بسته؛ (بیپاک)

+ به‌سته: هیل‌ی به‌ینی دوو مه‌زرا؛ هیل‌ی
دیاری کردنی سنوور. به‌سه. (مرز)

به‌سته‌به‌ندن: [ناوی‌بک] به‌سته‌پنج؛ کاری
به‌سته‌پنجی ده‌کا. (بسته‌بند)

به‌سته‌به‌ندی: په‌وتی ده‌سته‌کردن و پیچانه‌وه
و به‌ستن؛ به‌سته به‌سته‌کردن؛ پریسکه و
پیا‌ز که‌دروستکردن؛ شت خستنه‌ ناو قوتوو و
سهرچه‌سپاندن و پیچانه‌وه‌ی. (بسته‌بندی)

به‌سته‌کار: [ناو، بک] به‌سته‌دانه‌ر؛ به‌ند
پیکه‌هر؛ هه‌وادانه‌ر؛ ئاهه‌نگ‌ساز. (ترانه‌ساز)

به‌سته‌کاری: به‌سته‌دانان؛ به‌ند پیکه‌ستن؛
په‌وتی هه‌وادانان؛ ئاهه‌نگ‌سازی. (ساختن
ترانه)

به‌سته‌له: [ناو، ت] به‌سته‌لوک؛ به‌سته‌له‌ک. (بخ
بسته)

به‌سته‌م: [ناو] ئه‌ستی و به‌رد. (سنگ
چخماخ)

به‌سته‌وانی: میزگیران. (بسته‌شدن میزراه)
+ به‌ستی: (۱) [ناو] چاو‌تیری؛ به‌قنیات.
(قانعی) (۲) [ناو] باره‌که‌ویک که‌فی‌ری‌پاو
ده‌کریت. (کبک تعلیمی برای‌شکار)

+ به‌ستی: (۱) چاو‌تیری. (قانعی) (۲)
کووله‌که. (کلو) (۳) تهرم. (جنازه) (۴)
[پاوردووی به‌ستن] دای‌خست؛ ژهن‌دی
گری‌دا. (بست)

به‌ستیار: بیستیار؛ [ناو، بک] گو‌پ‌اده‌ر؛ بیسه‌ر؛
بهیستیار. (شنونده‌ناو، ت)

+ به‌ستین: [ناو] (۱) زه‌مین؛ بواری
هونه‌ری. (زمینه) (۲) خودوود؛ مه‌رز. سنووری
به‌ینی دوو مه‌زرا. (مرز)

به‌س‌پوین: به‌ست‌چوون، په‌نابردن؛
به‌ست دانیشن، هانا‌بردن. (بست نشستن)

به‌سکیتبال: [ناو] یاری دوو ده‌سته‌ی پنج
نه‌فه‌ری له‌زه‌ویی تاییه‌تدا. (بسکتبال)

به‌سکیتبالیست: [ئاوه‌لناو + ناو] که‌سیک‌که
کایه‌ی به‌سکیتبال ده‌کا. (بسکتبالیست)

به‌سلامه‌ت: بی‌مزه‌په‌ت؛ بی‌وه‌ی؛ به‌ساغی؛
جوابی خودا‌حافیزی؛ به‌دوعا. (سلامت)

به‌سلامه‌تی: به‌له‌ش‌ساغی؛ به‌خیریه‌ت؛
توسلامه‌ت‌بیت؛ ته‌عاروفی پیش‌خواردنه‌وی-

مه‌ی. (بسلامتی)

به سلک: [ناو + ناوه‌لناو] (۱) سه‌هول. (یخ)

(۲) به‌سته‌نی؛ دوندرمه. (بستنی) (۳)

سه‌هول‌بندنان. (یخبندان)

به‌سلکه: به‌سلک: به‌سته‌له‌ک. (یخزده)

به‌سله‌مه: (مه‌له‌ماخ)ی تورکییه‌وه هاتووه.

دابه‌ستراو؛ دابه‌سته؛ نه‌غهر بو

دابه‌ستنی ئازاله که بو قه‌له‌و بوون دابه‌سته

ده‌کری. (بسته‌شده؛ پروار)

به‌سمین: [ناوت] لیوکه‌ن؛ بزه؛ که‌نین.

(لبخند)

به‌سه: [ناو] (۱) به‌سته. (بسته) (۲) خودوودی

به‌ینی دوو مه‌زرا؛ به‌ستین. (مرز) (۳) قهراری

تاییه‌تی له قوماردا هه‌رکه‌س شه‌و

ده‌سته‌ی (عوین) برده‌وه شه‌و پاره‌هی

خو‌یه‌تی. (بسته‌در قمار)

+ به‌سه: (۱) کیفایه‌ته؛ نه‌یترا؛ نه‌وه‌م به‌سه.

(کافی است) (۲) به‌سته؛ به‌سراو؛ داخراو.

(بسته)

به‌سه‌ختی: [بهند] به‌دژواری؛ به‌چه‌توونی؛

به‌سه‌خلته. (بسختی)

به‌سه‌ر: (۱) [ئاوه‌لناو] حازر؛ ئاماده؛

خه‌رمانه‌که‌م به‌سه‌ره. (آماده) (۲) به‌فری به‌-

ستوو؛ به‌فره‌به‌سه‌ره ناچه‌قم. (یخ بسته)

به‌سه‌راچوون: [چاوگه‌ت] چوون به‌سه‌ر

که‌سیکدا له‌کاتی کردنی کاریکدا. (مچ

گرفتن)

به‌سه‌راکه‌وتن: [چاوگه‌ت] (۱) دوزینه‌وه.

(پیداکردن) (۲) که‌وتن به‌سه‌رشتیکدا. (افتادن

روی چیز) (۳) به‌سه‌رمیراتدا که‌وتن؛

به‌ده‌سته‌هینانی مالی موفت. (مالی بدست

افتادن)

+ به‌سه‌راهاتن: [چاوگه‌ت] پرووداویک به‌

سه‌ردا قه‌ومان؛ ئاخ چیم به‌سه‌رهات. (به‌سر

آمدن)

به‌سه‌ربردن: [چاوگه‌ت] راپواردن؛ زیان؛

زینگانی کردن؛ ته‌واو کردن. (بسر بردن)

به‌سه‌رپاییکه‌وه: سووکه‌سه‌ردان؛ چوون بو

ماوه‌ییکی کوورت. (کنایه. یک لحظه‌رفتن و

سرزدن)

به‌سه‌ره‌پرین: [چاوگه‌ت] (۱) نه‌سب سواری

مایین بوون. (جفتگیری اسب) (۲) پیاوی که به‌

سه‌ر ژنه‌وه بگیری. (کسی که بازنی گرفته

شود)

به‌سه‌رچوو: (۱) (ب) رو‌یشت و لی‌بووه‌وه؛ له

سه‌رلاچوو؛ ته‌واو بوو. (گذشت) (۲) به‌سه‌رچوو؛

فریوی خوارد؛ به‌سه‌ه‌وچوو؛ به‌ه‌له‌چوو.

(قریب خوردن)

به‌سه‌رخولانه‌وه: نه‌وه‌نده‌سهرم دیشی به‌سه‌ر

ده‌خولی‌مه‌وه. (باسر چرخیدن)

به‌سه‌ردا‌پرین: [چاوگه‌ت] داسه‌پاندن به‌زور؛

کچی‌خوی به‌سه‌رشور‌شدا بری؛ خوی بری به‌

ملیا (تحمیل کردن)

به‌سه‌ردادان: [چاوگه‌ت] (۱) له‌سه‌ری که‌سیک

راکی‌شان و لی‌دان. (توی سرزدن) (۲) خو

داسه‌پاندن و به‌میوان بوون به‌ناوه‌خت و له

ناکاو. آوار کسی شدن) (۳) مه‌ده به‌سه‌ر

ماله‌که‌یدا قه‌لب و چرووکی مه‌که. (توی

سرمال زدن) (۴) هیرش‌بو‌بردن؛ هه‌لکو‌تانه‌-

سه‌ر. (حمله کردن)

به سهردا دانهوه: [چاوگه،ت]شتی وهرگپړاو یا کرډراو که به دلیان نه بی و بییه نه وه بو ساحیی پیښووی (پس دادن)

به سهردا قیزانندن: [چاوگه،ت] هه پره شه و تووړه بوون و سهرکونه به دهنگی بهرز: به سهردا گورانندن: نه رانندن به سهردا، (هوار کشیدن بر سر کسی)

به سهردا کردن: [چاوگه،ت] [۱] شتی له به - رکردن به سهر جلوه برگیکی ترډا؛ شتی کردن به سهر شتیکی ترډا؛ (به تن کردن لباس بر روی - لباس دیگر) (۲) به سهردا پړانندن، (ریختن بروی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] له پړ؛ ناکاو؛ نشکیفه؛ به سهردا که وتن؛ کاریک به سهردا قه - ومان، (ناگاهانی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] [۱] سهرکونه کردن سرزنش کردن (۲) بیروکه یان هه وه سی کاریک که وتنه می شک، (به مغز خطور کردن) به سهرزگه وه چوون: مردنی زن به دهم منډال بوونه وه، (سرزا رفتن)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] [۱] روان کردن پیچ و موړه، (روان کردن پیچ و مهره)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] بهرز پوښتنی گولله؛ (سر کردن گولله)

به سهر کردن: [چاوگه،ت] [۱] زماردن؛ سهرحساب بوون، (حساب کردن)، (۲) سهرلیدان؛ هه وال پرسین؛ نه حوال پرسین، (ملاقات رفتن)

به سهر کردن شهوه: [چاوگه،ت] [۱] سهرلیدان؛ لیپرسین؛ لی توژینه وه، (بازدید پرسیدن احوال)

به سهرگپړان: سهرلی شیواندن و پراگرتنی کاری که سی، (دست بسر)

به سهر روبه ر: [تاوه لئاو] رپک و پوخت و پاراو؛ مالیکی به سهر روبه ر و موړه ته به؛ به نه زم و نیازم، (منظم)

به سهر روبه روه: (۱) به یه کجاری، (یکجا؛ باسروبر) (۲) به خویوه و به سه مه ره که - یه وه، (باسروبر)

به سهر روبه روه تیا چوون: (ب) دواپی هاتنی بنه مال؛ قرتی که وتنی بنه مال؛ یک؛ له به یین - چوونی گیان و مال به یه کجاری، (از بین رفتن جان و مال)

به سهر و زمان: [تاوه لئاو] زیره ک و وریا و قسه زان و خوړپک خهر، (زیرک و زبان باز)

به سهر هاتن: [چاوگه،ت] [۱] وهختی شتی ته و او بوون؛ وه ک به سهر چوونی ماوه، (به اتمام رسیدن) (۲) (به سهر هاتن) تو ئیشاره بکه به سهر دیم نه ک به پا، (با کله آمدن) (۳) قهومان؛ نازانی چه به سهر هات، (پیش - آمد؛ بسر آمدن)

به سهره و روین: [چاوگه،ت] سهره نگری بوون، (باسر بجلو رفتن؛ سکندری)

به سهره هف: [ناو] [۱] سه له م، (پیش خرید) (۲) به سهریه که وه؛ سهر جه م، (کلی؛ سرجمع)

به سه زمانی: [ناو] [ب] لیقه و ماوی؛ هه ژاری؛ به سه زمانی؛ بی سه روز زمانی، (حالت زبان بسته بودن)

به سی: [ناو] گوژه؛ جه ره، (کوزه) که سیک که له به ست دابیټ؛ په نا بردوو؛ به ست نشین؛ هانا بردوو؛ له به ست دا دانیشتوو، (به ستی)

بهسی: ناوی ئافره تانه. (اسم زنانه)
 + بهسیان: (۱) بهسی دانه؛ بهسی کهس؛
 شه په که یه ک به سیان یوو. (سه تایی)
 (۲) [چاوگه،ت] بهستن؛ به سران؛ داخران.
 (بستن) (۳) به سیان کرد: ته واویان کرد. (تمام
 کردند) (۴) [ر]بور دووی بهستن [دوو کانه کان
 بهسیان؛ داخران؛ دایان خست. (بسته شدند)
 [چاوگه،ت] به سران؛ داخران؛ بهستن. (بستن)
 بهسی که: بی پرهوه؛ ته واوی که. (بس کن)
 بهش یراو: [ناوی بهر] بیبهش؛ بیوه ری؛
 ئافه روژ. (بی بهره؛ عاق)
 به شبه ش کردن: [چاوگه،ت] [پشک پشک کردن؛
 پاژ پاژ کردن؛ پار پار کردن. (قسمت قسمت
 کردن)
 بهشت: [ناو] کاربته ی خانوو. (بالار)
 بهش چوونه وه سهر بهشان: نزاو دوعای
 مهرگ بو که سی خواستن که پیش نه وه
 بهشت پی بیریت و میرات وهر بگری، خوت
 بمری و بهشه کهت میراتبه ره کانی تر بیبهن؛
 یا نه وه ی هه ته میراتبه ر بیسا. (آرزوی مرگ
 خواستن برای کسی)
 بهش خواردن: [چاوگه،ت] (۱) خواردنی
 مالی که بهر که سی که وتوووم. (۲) به ناحق
 مال یا حقی که سی که داگیر کردن. (سهم
 خوردن)
 بهش خوران: [چاوگه،ت] بی به هره بوون؛
 نه وه ی درهنگ بجی بهشی ده خوری؛ ماف
 خوران. (سهم خوردن)
 بهش خوراو: [ناوی بهر] که سی که مالی
 خوراییت یان لی داگیر کراییت؛ (زولم لیکراو،

ماف خوراو). (بی بهره شدن؛ مظلوم واقع-
 شدن و خورده شدن سهم)
 بهش خوراوی: [ناو] بیبهشی؛ قسمهت
 خوراوی؛ (ب) زولم لیکراوی. (بی بهره ای)
 بهشداره کی: ئه ندام بوون؛ بهشداري؛
 شه ریکی؛ هه قپایی (عضوشدن)
 بهشداري: [ناو] هاوکاری؛ بهشداره کی؛
 شه ریکی؛ هه قپایی. (عضویت؛ همکاری)
 بهشداري کردن: [چاوگه،ت] [شه ریک-
 بوون؛ هاوکاری کردن؛ ئه ندام بوون. هکاری
 کردن)
 بهشاندن: [چاوگه،ت] [دابین کردن؛ قایل-
 کردن؛ پازیکردن. (رازی کردن)
 بهشقم: [بهند،ت] بهشقم؛ بهشکوو؛ بهلکوو؛
 ته قاو؛ هاتوو؛ بهشکم؛ ویده چی؛ بو ی هه یه؛
 دوور نییه؛ شایده. (بلکه)
 بهش کریاو: [ناوی بهر] بهشکریاگ؛ بهش-
 کراو. (قسمت شده)
 + بهشکوو: (۱) [ئاوه لئاو] خواهن شکو؛
 به ژمنیر؛ گه وره. (شکوهمند) (۲) به شکو؛ به
 شکوه له گه ل دوو دلیدا. (باترید) (۳)
 [ناو] بهش کو. شه ریکه؛ شیر کهت. (شرکت)
 بهشگه: [بهند،ت] بهشگه؛ بهشکوو؛ شایده؛
 بهشکه م؛ بو ی هه یه؛ بهلکوو. (شاید)
 بهشلانه: [ناو] فقه یی فله یان. (فقیه عیسوی)
 بهشو: [ئاوه لئاو] شیدار؛ شو دار. (نمدار؛ دارای
 ترشح)
 به شوئا رویین: [چاوگه،ت] به دوا دا پرویشتن؛
 به شوینا چوون؛ کهوتنه دوا. (دنبال کردن)
 به شهرتی چه قو: فروشتنی میوه ی وه ک

شووتی بهو مهرچه له تی بکا ئه گهر چاک
 نه بوو نه یکرپیت. (به شرط چاقو)
 به شهردوست: [ئاوه لئاو] مرووف دوست؛
 ئینساندوست. (انساندوست)
 به شهردوستانه به شیوه ی به شهر دوستی؛
 کومه کی به شهردوستانه ی گروهی موسیقا بو
 نه خوشخانه ی به سالچووان. (بشر دوستانه)
 به شهردوستی: [به ره می چاوه] حاله تی
 خوش ویستنی مرووف و دلسوژی و هاوده رده ی
 بو خه لک. (بشر دوستی)
 به شهروه کری: [ئاوه لئاو] پرووخوش. (خوش
 رو)
 به شهر ی: [ئاوه لئاو] (۱) گری دراو به
 ئینسانه وه. (۲) ئینسانی. (بشری انسانی)
 به شن: [ئاو] قه لافه ت؛ هه یکه ل؛ له ش؛
 ئه ندام؛ دیمه ن. (جسم هیکل)
 به شن خوش: [ئاوه لئاو] دلگر؛ دیمه ن جوان؛
 دلر فین. (دلگیر)
 به شهنی: به دهنی؛ له شی؛ په یکه ری. (بدنی)
 به شه و کردن: [چاوه گه ت] (۱) به ش کردنه وه؛
 دابه ش کردن. قسمت کردن (۲) به شه و
 کار کردن سه خته؛ به شه و کاری کردن
 سه خته. (شب کار کردن) (۳) (ب) خه وتن؛
 دره نگ وه خته با بیکه یین به شه و؛ واتا
 بخه وین. (کنایه خوابیدن)
 به شینه یی: [به نندت] به ئارامی؛ له سه ره خوویی؛
 بی لهزو بهز. (آرام)
 به شینی خواردن: [چاوه گه ت] (ب) فروشتنی
 حاصلات پیش نه وه ی بگا؛ پیش فروشی
 حاصلات له بهر دهس ته نگی. (فروختن)

حاصل کشاورزی قبل از رسیدن)
 به عاسته م و دووبه لئا: [به نندت] به ئاسته م؛
 زور که م؛ به هیواشی. (خیلی کم)
 به عام: [به نندت] گشت؛ گشت پیکه وه؛
 به کومه ل؛ هه موو. (همگی)
 به عجی: [ئاوه لئاو] ترسه نوک. (ترسو)
 به عه ج: [ئاو] ترس؛ خوف. (ترس و بیم)
 به عه رز نه که وتن: [چاوه گه ت] (ب)
 کالاییک که به سه رده سته وه بیکرن و له
 عه رزدا نه میینه وه؛ پیو یستی هه مووان.
 (کنایه کالایی که روی دست ببرندش)
 به عیجین: توو پره بوون؛ ره ق هه لسان. توقین
 له ترسیکی زور. (عصبانی شدن. ترسیدن)
 به عیف ته پ: [ئاو] بادامی ته پ؛ چوله بادام؛
 (چقاله بادام)
 به غدا: [ئاو] به غداد؛ له وشه ی ئاو یستایی
 (به غوداته) واتا (خودای زانا) وه هاتووه.
 (بغداد)
 به غیلی پی بردن: [چاوه گه ت] ئیره یی پی-
 کردن؛ هه سوودی پی کردن. (حسودی
 کردن)
 به فتاچوون: [چاوه گه ت] توو پره بوون و شه پ
 پی فروشتن؛ به گژداچوون. (گلاویز شدن)
 به فراو: [ئاو] به فراف؛ (۱) ئاوی به فری
 تواوه. (برف آب شده). (۲) (ب) ئاوی سارد؛
 سه هو لئاو؛ ئاوی فره چاییک. (کنایه آب یخ)
 + به فرمال: [ئاو] بک؛ ئه و که سه به فر ده مالی.
 (کسی که بفر روی می کند)
 به فر نیشتن: به فر که وتنه زموی؛ داپوشرانی
 زموی به بهر بارین. (برف نشستن)

به فروپشو: [ناوت] شلیوه. (برف و باران باهم)

به فرو دوشاو: [ناوت] زیاتر به فری دانار دانار له گهل دوشاودا تیکه لی ده کهن بو خواردن. (برف و شیر)

به فرمه به سر: [ناوت] به فری که به ستوویه تی و پای تی ناچه قی. (برف یخزده که پاداران فرو نرود)

به فرمه خوره: [ناوت] به فری بلوکه و کهم که به سه سهر به فردا بیاری زووتر ده تیو وینیتوه (برف برف خورک)

به فره شینه: [ناو] کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینکه. (مرغ زنبور خوار)

به فرمه بار: [ناو] به فرانبار. (دی ماه)

به فری پیری: [ناوت] (ب) سپی بوونی موی سهر. (برف پیری)

به فریک: [ناو] سه هولدان؛ به فردان؛ جیگای به فرو سه هول به فر مال. (یخدان پاروی برف روبیدن)

به فرینه: (۱) [ناو] به ستنه؛ دوندومه. (بستنی)

(۲) [ناو] هه ر شت گریدراو به به فرموه. (هر چیزی وابسته به برف)

+ به فشک: [ناو] باریکایی ده ست و لاق. خواره موی لوو لاکای پی و مه چک؛ مووچی ده ست و پی. (مچ دست و پا)

به فر: [ناو] (۱) ته ور؛ بیور؛ بیفر؛ بیفر. (تبر) (۲) به ور؛ به بر. (ببر)

به فر: [ناو] دروژن؛ ناوانته چی. (دروغ گو)

به فرا: [به ند] به هه فر؛ پیکه وه. (باهم)

+ به قل: هاوپایه؛ هاوشان. (هم شان)

+ به قا: [ناو] فد: (۱) دهوام؛ باقی بوون؛ حاله تی ماندنه وه؛ سهرت سلامه ت، به قای عومری تو بیت. (باقی) (۲) پروا؛ به قات پیناکه م؛ باومرپ- پیناکه م. (باور)

به قالی: [ناو] دوکانی نازوخه فروشی؛ کاری- نازوخه فروشی. (بقالی)

به قانامه: [ناوت] باوه پرنامه؛ پروانامه. (اعتبار نامه)

به قبه قی: [ناو] گوزه له ی دهم چکوله، کاتی که ناوه که ی برژی دهنگی بلقه بلقی لیوه دی. (کوزه دهان تنگ)

به قم: (۱) رهنگ هه لکه راو؛ رهنگ پروو سقاو. (رنگ باختن) (۲) به قو پر کون و که لینی دیوار سوواخدان؛ ده رگا سوواخدان؛ به قو پرگرتن؛ ویران کردن. (ویران کردن)

به قهستی: له قهستی؛ به شوخی و گالته. (از سر شوخی) ۲. به قهستی؛ به دانسته؛ دهس ئه نقهس؛ فیانی؛ خوازه کی؛ له پرووی ویسته وه. (از قصد)

به قهو: به قه؛ به قه ی. (باندازه)

+ به قه م: [ناو] گهنم و جو ی گه یشتوو بو درویننه. (گندم و جو رسیده)

به ک: اند؛ فد: [ناو] یاریکه ری دواوه له فوتبال دا له (توپی پا) دا. (بک)

+ به کار: (۱) [ناو] به کار؛ به که لک. (بدرد خور) (۲) حازر به کار؛ له کارا بوون؛ به کاردی؛ به که لک دی. (آماده کار) (۳) [ناو] نازا؛ خیرا. (کاری)

به کارنانین: [چاوگه ت] به کارهینان. (بکار گرفتن)

به کاری: [ناو] خیرایی؛ نازایی؛ زورکار که ر. (کاری)

به کاسه هاوسی ژیان: (ب) به سووال و سهدهقه و له سایه کی کوّمه کی خه لکه وه ژیان. (کنایی باگدایی زندگی کردن) به-کتاش: (ف.مشه)(۱) نازناوی خزمه تکاری میران. (۲) ناوی عارفیکه. (انام خدمتکارامیران؛ ۲ نام عارفی است)

به کر: [ئاوه لئاو] کاتی له سهر هیلکه کر کهوتنی بالنده. (کرچ بودن)

به کری گرتن: [چاوگه،ت] وه رگرتنی ههر شت بوّ پاره راندنی تیش و کار له به رانه ر پاره دا بوّ ماوه ی دیاریکراو. (کرایه گرفتن)

به کری گیراو: [ناوی بهر] (۱) ههر شت بوّ ماوه ییک له به رانه ر پاره دا به کری گیرایی. (کرایه) (۲) نهوه ی که به پاره خزمه تی که سیک یا ریخخراوی یا کوّمه لیک بکا. (اجیر) (۳) (ب) جاسوس و نیشتمان فروش. (کنایه جاسوس)

به کلک گوینر شکاندن: (ب) زور به که یف و خوشحال. (بادم گردوشکستن)

به کو: [به ند] به کوّمه ل؛ به عام؛ تی کرایی. (دستجمعی)

به کوّمه ل: [به ند] به کو؛ به عام؛ به تی کرایی؛ به گهل. (دستجمعی)

به کونا کردن: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به زاندن. (۲) به کونا کردن نیچیر له کاتی راودا. (کنایی شکست دادن؛ توی سوراخ راندن شکار)

به کیودا دان: [چاوگه،ت] (۱) (ب) یاخی بوون.

(یساعی شدن) (۲) (ب) شیّت بوون. (دیوانه شدن)

به کیودا کردن: [چاوگه،ت] (ب) به شیّت زانین؛ له وانه بوو بیکه ن به کیودا؛ چه پله لیکوتان و پرسوا کردن. (دیوانه پنداشتن)

+ به گ: ناوی خودای هه خامه نشیان. (خدا در زمان هخامنشیان)

+ به گا: [ئاوه لئاو] به جی؛ به جا؛ رهوا. (بجا) به گانه: [ئاوه لئاو] ئاغانه؛ وه کوو به گ. (بیگ آسا)

به گرتن دان: [چاوگه،ت] بوونه هوّی گرتن. (سبب بازداشت کسی شدن)

به گزاده: [ناوت] دوو هوّزی گهوره ی کوردن. (۱) تایفه ی فیزیولا به گی که له گه-وره هوّزه کانی کوردستانی ئیران و له بهینی (دیوانده ره هه تا بوکان) نیشته جین. (۲) عه شیرهی ناوداری به گزاده له ناوچه ی تهرگه وه و مهرگه وه پن. (دو طایفه بزرگ کرد)

به گشتی: [به ند] (۱) به بادراوی؛ به گرزی. (بیسار یس زیاد) (۲) به گشتی؛ به-

هه مووان. تی کر؛ به ته واوی؛ ته فەر (همگی؛ بتمامی)

به گلک: له (به گلخ، به گلک) ی تور کییه وه هاتووه، به گییه تی و به گییتی. (حالت بیگ-بوودن)

به گور: [ئاوه لئاو] (۱) به هیژ؛ به تین. (زوردار) به گور به گور؛ به گوراندن و هه راو هورای زور. (نمره زن زیاد)

به گوشت: [ئاوه لئاو] (۱) قه له و. (چاق) (۲)

زهونى نهرمانى بى بهرد؛ گوشته زهوى. (زمین نرم و بدون سنگ)

به گوشه ی چاو روانین: (۱) (ب) ناز کردن؛ به نازه وه روانین. (۲) به تووړه ییه وه روانین. (باگو شه چشم نگاه کردن)

+ به گون: (ئاوه لئاو) (۱) (ب) پیاوی جه سوور و به جهرگ. (۲) نه خه ساو؛ زیاتر بو مالآت دهوتریت. (خایه دار)

به گوی: گوی پاپه ل؛ قسه وهرگر؛ دژی بى- گوی. (حرف شنو)

به گویچکه داهاوردن: < به گوی دا هاوردن.

به گوی داهاوردن: [چاوگه ت] تیگه یاندن و به گویدا دان و ئیشاره پی کردن؛ به گویچکه دا خویندن. (نصیحت کردن. حالی کردن)

به گویره: له وشه ی (گویرماخ) ی تورکیسه وه هاتووه: (واتا؛ دیتن) له بوار؛ به هه لسه نگاندن؛ به به راوهرد؛ به دیتن؛ له پیک؛ به پیی. (برطبق؛ بنابه نظر)

به گهرووی شیر داچوون: (ب) بویر و نازا بوون. (تو دهن شیر رفتن)

به گه م: به که لک؛ به دهردخوړ؛ به کارهاتوو؛ گرینگ. (بدربخور)

به گیان گه بیشتن: له دهست نارچه تی ته واو عاسی بوون؛ ئیتر به گیانم گه بیوه ناتوانم قه بوولی که م؛ تاقت ته واو بوون. (بجان رسیدن)

به گییتی: حاله تی به گ بوون. (بیگی)

به ل: (۱) ماسین؛ ئاووسان؛ هه لمسان؛ په نمان؛ (باد کردن) (۲) بزنی گوی لول. (بز گوش لوله ای)

به لادا: (۱) به ته ره فیکدا (یه کی له چووار ته رف). (۲) کراسه که ی کرد به لادا کراس- کردنی (ژنان) به بهر پشتویندا. (یک طرف)

به لاشه: (۱) [ناو] جوړیک قوماشی هه رزان و خراپه. (۲) به خوړاپیه. (نوعی پارچه؛ مفت است)

به لافکه ر: [ناوی بک] په خشکه ر؛ بلاوکه ر. (ناشر)

به لافی: (۱) بلاوی؛ پرش و بلاوی (پراکندگی). (۲) هه راشی؛ شاشی؛ وه ک: قوماشی هه راش و زیر چندراو، یان مه زرای داچیندرای که م توو. (فاصله داری؛ کم پشتی)

به لاکیش: [ناو، بک] دهردکیش؛ زهجرکیش؛ مهینه ت کیش. (بلاکش)

به لالووی: [ناو] بلالوک. (آبالو)

+ به لام: (۱) به لاییک که دیته خوار بو من؛ به لام لیئت دا؛ قه زاو به لای من له تو که وی (۲) وه لی؛ ئه ماما؛ به لان؛ لی. (بلایم؛ ولی؛ اما)

+ به لان: [ئاوه لئاو] وه ک: پیاوی توند و تول و نازا و چه له نگ. (چابک)

به لآو: (۱) [ئاوه لئاو] بلاو؛ پرژاو؛ به لاف؛ بلاو؛ پر اگه نده. (۲) به لات؛ به لای تو (به لآو له من). (۱) پراکنده؛ بلایت)

به لآو کردن: [چاوگه ت] بلاو کردن؛ په خش- کردن. (پخش کردن)

به لآوه: (۱) [به ند] له پیشتا. من به لآوه گه یستم: من له پیشتا گیه شتم. (قبلا) (۲) توم به لآوه یه: تو نزیکی منی، ئاگاداری منی. (پیش نزد. کنار)

به لای خوداتاشین: [چاوگه ت] (ب) قازانج و

به رژه وهندی خو ره چاوگرتن. (نفع خود را در نظر گرفتن)
 به لبه لاسینگ: [ناو] په په پړوک. (پروانه)
 به لبه له شوانی: [ناو] جوړیک گیای خوړاکیه. (نوعی گیاه خور دنی)
 به لبه لیتانگ: [ناو] په پووله. (پروانه)
 به لبه نی: [ناو] په لپینه؛ دؤراخ. (نوعی گیاه)
 به لچه م: [ناو] گه لا؛ بهرگ؛ وه لگی دار. (برگ درخت)
 به لڅ کوچک: [ناو] خه نه گورگه؛ گله وهز؛ خه نه تیلکه؛ قریزه بهرد؛ کریزه بهرد؛ گه نمه بهردیله؛ بیرو بهرتک؛ خه نه بهردیله. (گل سنگ)
 به لشانندن: [چاوگه،ت] هاندان بو دهسته و یه خه بوون و پیکدا هه لپړژانندن؛ ناوقا کردن. (تیر کردن)
 به لغوبو: [ناو،ت] پیس و بوگن؛ چلکن و بوڼ ناخوش. (چرکین و بوگندو)
 به لغه: [ناو] به لڅ؛ به لڅ؛ دوو که ل و په شایی که له سهر شووشه ی چرا نه وتی دهنیشی؛ به لئی حهوز؛ قورم. (بلخ؛ دوده)
 به لئی: [ناو] سهره تای چینی به په و مافووره. (ابتدای بافتن قالی)
 به لفاندن: [چاوگه،ت] خلافاندن؛ فیل و ته له که لی کردن؛ خاپاندن. (گول زدن)
 به لاف: [ناوی بک] خلافینه ر؛ خاپینه ر. (گول- زن)
 به لقاندن: [چاوگه،ت] بلقاندن؛ دهنگی- هه لقولینی ناو؛ بلق دان؛ بلقه ی ناوی که له زهوی هه لده قولی. (صدای آب که از چشمه جوشد)

به لقتانندن: [چاوگه،ت] قه له شانندن؛ قه لاشتن. (شکافتن)
 به لقه تین: [چاوگه] قه له شان؛ قه له شیان. (شکافتن)
 + به لگ: [ناو] بهرگ؛ گه لا؛ وه لگ. (برگ)
 به لگ چاو: [ناو] پیلووی چاو. (پلک چشم)
 + به لگه: [ناو] و مره قه؛ په ره. (ورقه)
 به لگی لووت: [ناو،ت] په په ی لووت. (پره دماغ)
 به لمه پریشه: [ناو،لناو] (ب) پریشی پانی تیگ- ئالو. (ریش پهن آشفته)
 به لوتنه ک: [ناو] پیک؛ پیق؛ پیکی زوپنا؛ فیه قه نه. (زبانه سر سرنا)
 به لوق: تروسکه دار؛ به بریقه. (درخشنده)
 به لولو: [ناو] (۱) به پروو. (۲) دارگه زو. (درخت گز علفی؛ بلوط)
 به لووچ: [ناو] خه لکی به لووچستان. (بلوچ).
 به لووچکه: [ناو] (۱) به لووچه؛ به پرووله؛ خره داری چکوله و کورت که ده چی به نیو دوو داری کونکراودا بو توند کردن و هک به پرووله ی بهینی دهند و پاشباره له نامووردا، هه روا له کانزایش چی ده بیت. (۲) به پرووله ی- بیستان. (بیم؛ میله مخروطی)
 به لووچی: [ناو،لناو] زمان و خه لکی به لووچستان؛ گریدراو به قهومی به لووچه وه. (بلوچی)
 به لوه مر: [گوزه]. (کوزه)
 به لوهشین: [ناو] نه خوشینی گولی. (جذام)
 به له: [ناو] مه پی گوپیچکه دریژ و لوول. (گوسفند گوش دراز و پیچیده)
 به له بور: [ناو] مه پی رهنگ بوری گوی (راست)

و دریز) (گوسفند رنگ کبود)

به له بوز: [ناو] (ب) گورگ. (کنایه از گرگ)

به له بهش: [ناو] بزنی پرهشی نیوچاوان سپی. (بز
سیاه پیشانی سفید)

به له پا: [ئاوه لئاو] گور جو گول و ئازا له
پویشتندا. (سریع در راه رفتن)

به له توور که: [ناو] نه خوشینی به له فیره.
(ناخوشی حیوانات)

به له دی: [ناو به ره می چاو که] شاره زایی.
(بلدی)

به له زوواد: [ناو] ئافزوننه؛ ئاغز و ونه. (سگک)

به له سوور: [ناو] که له کیوی ئامال سوور. (بز
کوهی رنگ مایل به قرمز)

+ به له سه: [ناو بهر] گولکی به له سه بووه؛
تاراهه، به لام بو ئینسان ههر (به له زه) به کارده
بری. (فراری؛ باعجله)

+ به له شین: [ناو] بز نه کیوی ئامال شین
(بز کوهی رنگ مایل به کبود)

+ به له ک: [ناو] گیای به له ک. (گیاه مجو؛
شیرین بیان)

به له ک: [ئاوه لئاو] له حه یوانگه لدا دوور هنگ؛
گولگولی؛ پلینگ پلینگ. پلنگ و (خال خالی
گه وره). (خال خال)

به له ک چاو: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی پان که
په شکینه که ی زور پدهش و سپینه که ی زور
سپی بیت. (چشم قرنیه سیاه و سفیده چشم
خیلی سفید باشد)

به له کناجی: [ئاوه لئاو] به زنانی؛ ئار یله؛ پیای
زنانیله. (مرد با اخلاق زنانه).

به له کی: (۱) [ناو] خال خال بوونی به فیری

کیوان؛ کاژو واژ (خال خال شدن برف
کوهستان) (۲) [ناو] نه خو شینی دوو پرهنگ-
بوونی پیست. (مرض برص)

به له گ: (۱) [ناو] سه رمایه. (سرمایه) (۳)
شیوه ی بهرگ پوشین. (شیوه پوشیدن لباس)

به له گهور: [ئاوه لئاو] (ب) به دبه خت؛ (به ختی
به له گهوره، به شهو سایه قه یه و به پوژ
ههوره). (بدبختی)

به له مرک: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آرنج)
به له مکیش: [ناوی یک] پاپوپی موتوپی بو
کیشانی پاپوپی بی موتوپی. (یدک کش)

به له میسکه: [ناو] شوپراوه ی که می تراو.
(ریزش کم مایعات)

به له ندر بر: [ناوت] کاتی برینه وه ی خوری له
کاوپه می دوو سآله (بره دو ساله که وقت
پشم چیدنش رسیده باشد)

به له نگازی: [ناو به ره می چاو که] هه ژاری؛
نه داری؛ لیقه و ماوی؛ بی نه وایی؛ ده سه و سانی.
(بیچارگی)

به له وا: [به ند] له پیشتا. (قبلا)
به له و بوون: [چاو گهت] به له دبوون؛ زانین؛
شاره زایی. (بلد بودن)

به لی: [ئاوه لئاو] ئاشکرا؛ له بهر چاو؛ دیار؛ خویا.
(آشکار)

به لیبور؛ ئارامی؛ حاله تی هی دی بوون؛ هیمنی.
(آرامی)

به لیتانک: [ناو] په پووله. (پروانه)
به لیته: [ناو] ئاوی گورانییکه. (اسم آهنگی است)

به لینا: ماسی گه وره. (ماهی بزرگ)
به لینی: [ناوت] قه ولی ئه رینی؛ په یمان؛ سوژ؛

نه هاتی گهرچی پیتد ابووم به لینی. «هیمن»
 (بیمن؛ قول)
 به مانه: < به نه مانه. (باینها)
 به مبا: [ناو] بو مبا؛ بو مب؛ بو م. (بمب)
 به مبوو: [ناو] جو ریک قامیشی هیندی. (بامبو.)
 به مجوره: ثاوا. بهم چه شنه. (اینطور)
 به مز: به کری؛ به پاره. (به کرایه)
 به مزدر: [ناو، بک] به کری دهر. (کرایه دهند)
 به مزدان: [چاوگه، ت] به موزد دان؛ به کری
 دان. (کرایه دادن)
 به ممووی مابوو: به موو به ندبوو؛ که میکی مابوو؛
 به ممووی مابوو بکه وی. (نزدیک بود)
 به مینه وه: به گریان و فینگه فینگه وه؛ به
 مینگه مینگه وه. (همراه با صدای گریه)
 به ن: [< به ند ۱ و ۲] (۱) به ند؛ پیوندهی؛
 به ستراو: (سیامه ند به داره به نیکه وه به ن-
 بوو)؛ (۲) گل: دوو روژه منت به ن کردووه بو
 ناهیلی پروم. (مانع؛ معطل) (ب) مائل کردن.
 (۳) ریسمان؛ ریسراوی خوری و موو،
 (ریسمان) (۴) وهن؛ داره وهن؛ داره به ن.
 (درخت ون) به ناحق؛ فد: دوور له حه ق و
 ماف: دوور له حه حقیقت؛ دوور له راستی
 و دروستی. (بناحق)
 به نارومی: [ناو] گیای تاو لی؛ گزنیژ. (گشنیز)
 به ناشرمه: [ناو] ملوانکه ی پیوا نه. (گردنبند
 مردانه)
 + به ناف: (۱) [ناو] بناو؛ بناوچ؛ داریکی قورسه
 له ناو ثاودا ده که ویت به بن ثاو. (درخت زبان
 گنجشک) (۲) [ثاوه لئاو] به ناو و دهنگ؛ ناو
 دار. (نامدار)

به ناغ: [ناو] بناغه؛ بنچینه؛ نه ساس. (اساس)
 + به نان: [ثاوه لئاو] (ب) به خشنده؛
 دلفراوان؛ دهس بلاو؛ نان بدی. (بخشنده)
 به نان هات و به ناو چوو: (ب) بیسه ر و شوین
 بوون؛ گوم بوون. (کنایه گم شدن)
 به ناو بانگ: [ثاوه لئاو] به نیو بانگ؛ ناودار؛
 به ناو و دهنگ. (مشهور)
 به ناو کردن: ناوی که سیک له سه ر شتی دانان؛
 ماله کهم به ناو کوره که موه کرد؛ به ناویه وه
 تا پوم کرد. (بنام کردن)
 به ن پرچ: [ناو، ت] به نی زولف پی به ستن. به ن
 جهله. به ن په لکه. (بند گیس)
 به ن پیلاو: به ن کهوش. (بند کفش)
 به ن تفته نگ: قایشی تفته نگ. (بند تفنگ)
 به ن تهرک: به ن سامو رته. (بند ترک؛ فتراک)
 به ن ته زیج: به نیک که ته زیجی پی
 ده هوننه وه. (بند تسبیح)
 به نهجه له: [ناو] (۱) به نی جهله پیوه کردن و
 هوئینه وه. (بند ردیف کردن و نخ کردن
 چیزی) (۲) به نی زولف به ستن؛ (بند زلف)
 + به ند: [ناو] (۱) به ن؛ ته ناف؛ هه ودا؛ په ت؛
 (طناب) (۲) به ندی سه عات؛ به ندی کهوش؛
 [پاشگر و پیشگر: به ند که له وه، گهردن-
 به ند، روو به ند؛ (۳) پابند؛ گیر خوار دوو؛
 (سه باره ت به توو له م شار به ند م)] (پاییند) (۴)
 [ناو] به نیی دوو ثاو ر له بینا سازیدا؛ به
 ند کیشی؛ به نکیشی؛ سواخ دانی به نیی دوو
 ریزه ثاو ر له دیواردا. (بند) (۵) جومگه. (بند)
 (۶) [ناو] به ربه ست؛ به ند؛ به نداو. (سد) (۷)
 زیندان. (زند) (۸) گری ساقه تی گهنم و

قامیش. (بند) (۹) تهنافی هه‌لواسراوی
 ئاسویی بو به‌ندبازی و تهنافبازی. (۱۰) سه‌د؛
 ئاوبه‌ند. (۱۱) وېستانه‌وه؛ خوین به‌ند
 هاتن (بند) (۱۲) به‌ند له پروانگه‌ی ده‌ستووری
 زمانه‌وانییه‌وه، قه‌ید. (قید)

+ به‌ند: ماتل؛ گرفتار؛ که‌سێک که له
 زیندان (له‌به‌نددابێ) وه‌ک به‌ندکراو. (گرفتار؛
 تاخیر؛)

به‌ند: [ناو] به‌شێکی تایبەت له زیندان وه‌ک:
 به‌ندی‌چوار؛ (بند)

+ به‌ندان: (۱) [پاشگر] به‌سترا، پێگابه‌ندان،
 پێ به‌ندان، پێوه‌به‌ستن، وه‌ک خه‌نه‌به‌ندان،
 جه‌مدین: سه‌هول به‌ندان. (به‌ستن) (۲) کۆی به‌-
 ند؛ گۆرانی و ستران. (به‌ندان ده‌لیم به‌ زاری)
 (فولکلور). (ترانه)

به‌ندار: [ئاوه‌ل‌ناو] بو‌ندار؛ خاوه‌نی به‌ن.
 (بودار؛ بێنددار)

به‌نداو: [ناو] گۆل؛ ئه‌ستێر؛ سه‌د. (استخر)
 به‌ندباز: [ناوی‌یک] تهنافبازی سیرک؛ ئه‌وه‌ی
 له سه‌ر تهنافی هه‌لبه‌ستراو یاری ده‌کا.
 (بندباز)

به‌ندبێ: به‌ن بێ؛ (ب) تیغ؛ تیغه؛ چه‌قۆ. (تیغه)
 به‌ندییژ: [ناوی‌یک] گۆرانی‌ییژ؛ ئه‌سترا‌نییژ.
 (آواز خوان)

به‌ندییژی: [ناو] شایه‌ری؛ گۆرانی‌ییژی. (آواز
 خوانی)

به‌ندپساندن: < په‌ت برین > په‌ت بێ.
 به‌ندخستن: به‌ن خستن؛ پروومه‌ت هه‌ل‌گرتن.
 (بند انداختن)

به‌ن‌دخوه‌دان: [چاوه‌ت، یه‌ون] له‌خودان؛

گۆل‌و له‌ خو‌دان؛ عه‌تر له‌خو‌دان. (بخود عطر
 زدن)

به‌ندکران: زیندانی‌کران؛ گیران؛ گیران
 (۲) (زندان‌ی شدن) (۲) ماتل کران. (معطل
 شدن)

به‌ندکردن: [چاوه‌ت] (۱) ماتل کردن؛ گل-
 دانه‌وه؛ به‌رگری له‌ پو‌یشتن. (معطل کردن)
 (۲) زیندانی کردن؛ گرتن. (زندان‌ی کردن)

به‌ندکی‌دوو هه‌مبانی: به‌ندی دوو هه‌مانه؛
 (ب) مرو‌فی به‌کارنه‌هاتوو. (بی‌کفایت)

به‌ندگێرانه‌وه؛ گۆرانی‌سه‌ندنه‌وه. (تکرار
 کردن آواز خواننده دیگر در مراسم)

به‌ندگیس: [ناو] (ف. گیو) به‌ن بێج. (بند زلف)
 به‌ندوبه‌س: [ناو] زیاتر بو‌ پهیمانی نه‌ینی و
 به‌دزی به‌کاردی. (ب) ساخت و پاخت. (بند و
 بست)

به‌ندوبه‌ستچی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو، بک] کاری-
 که‌سێک که به‌ند و به‌ست ده‌کا. (ب)

ده‌ست‌و‌گویی‌پ. (بند و بستچی)
 به‌ن‌دوشک: [ناو] به‌ن به‌خه. (بند یقه)

به‌نده: (۱) به‌نی؛ کۆیله؛ واتا: من، به
 ته‌وا‌زعه‌وه؛ (۲) گیره؛ گیراوه؛ ده‌ستم به‌نده.
 (غلام؛ بنده؛ بند است)

به‌نده‌ری: [ئاوه‌ل‌ناو] فد؛ هه‌ر شت پێوه‌ندی به
 به‌نده‌روه‌ بی؛ گۆرانی به‌نده‌ری؛ په‌قسی
 به‌نده‌ری. (بندری)

به‌نده‌فان: [ناو] به‌ندوان؛ زیندانه‌وان؛ زێ‌په‌وان
 (زندان‌بان)

به‌نده‌ک: [ناو] لنگه‌بار. (یک لنگه‌بار)
 به‌نده‌ک: [ناو] به‌ز و چه‌ورایی سه‌ر لاته-

ٲاهى ئاڭال. (چىرى روى دنده وشكم حيوان.
 بهنده مان: [ئاۋەلناۋ] مەختەل مان و لە سەر
 وېستان؛ چاۋوپى. (منتظر)
 بهنده مانى: [ناۋ] چاۋەروانى. چاۋەنۋارى. (انتظار)
 بەن دەمىن: [ناۋ] بەنى بەستنى دەمىنى
 گاگىرە. (نخ بستن دھان بندگاۋ)
 + بەندە وار: [ئاۋەلناۋ] (١) چاۋەپى؛ بە ھىۋاى
 كە سىك بوون. (منتظر) (٢) زىندانى؛ دىلى؛
 بەندى. (زندانى) (٣) ۋەك كۆپلە. (غلام آسا)
 بەندھە لگرتن: [چاۋگەت] (١) جۆگە كېشان
 لەلاى ژوورمەۋى چۆم يان لە چاۋانەۋە بو
 سەر مەز را. (جوى آب كشیدن) (٢) پوۋمەت
 ھەلگرتن بە بەن. (بند انداختن)
 بەندەھۆن: [ناۋەت] بەندەخوڭ، ھۆجەنە؛
 دۆخىن؛ بەن شەرۋال. (بند شلوار)
 بەندەبى: [ناۋ، بەرھەمى چاۋگە] بەندەگى؛
 خولامى؛ ھالەتى بەندەبوون. (بندگى)
 + بەندى: [پاشگر] (١) ٲاگىراۋ؛ زاۋابەندى؛
 (٢) دەستە كردن، بەش كردن، جىرە بەندى؛
 دەستە بەندى؛ (٣) جىكەۋتن؛ ئاۋبەندى.
 مۆتۈپ. (٤) كۈن گرتن؛ ئاۋبەندى. (بندى)
 بەندىخانەۋان: [ناۋەت] زىندانەۋان؛ پاسەۋانى
 بەندىخانە. (زندانبان)
 بەندى دل ٲىچىران: [چاۋگەت] بەندى دل ٲىريان.
 (ب) دل ډاكەۋتن لە خەبەرىكى جەرگىر يان
 داچلەكانى زور. (بند دل پارەشدن)
 بەندىرە: < بەندىر.
 بەندى گۋارە: [ناۋ] زىزەيان قەيتانى كە
 گۋارەى قورسى پىدا ھەلدەۋاسرىت كە گۋى
 ئازار نەدا. (بند گوشواره)

بەندىل: (١) ٲىياسكە؛ بوخچەى چكۆلە.
 (بقچە كوچك) (٢) لەگەل (بار) دا دى.
 بارۋەندىل: كەلۋەلى كە ٲىچراۋەتەۋە بو
 بار كردن. (بار و بندىل)
 بەندى مار كرنى: ٲەيمانى ژن مارە كردن.
 (عقدنكاح)
 بەندى ناۋك: [ناۋ] ئەۋ لوۋلە كە بژىو
 دەگەيىنئە ئاۋەلمە كاتى لە مندالدا ندىيە.
 (بند ناف)
 بەندىۋار: ٲەيوەند؛ بەندىۋارى: ٲىۋەندى،
 نىزىكى. (بستگى)
 بەنزۋەن: [ناۋ] ناۋى عىلمى روڭ يادامى تال.
 (بنزۋن)
 بەنزىن: [ناۋ] يىننىن؛ تراۋىكى ئاوربەرە كە لە
 زوربەى سەيارەۋە كىنەدە كارى دىنن بو
 سوۋتاندن لە مۆتۈپ ياندا (بنزىن)
 بەننىن: [ناۋ] باۋىشك. (خميازە)
 بەن ساماتە: [ناۋ] بەن سامۋرتە؛ بەن تەرك.
 (فتراك)
 بەن سەعات: [ناۋەت] بەندى كاتىمىر؛ قايش يا
 زنجىر يا دەسبەندى كاتىمىر. (بند ساعت)
 بەنشتۈك: [ناۋ] بنىشتۈك؛ دارەبەن؛ دار
 قەزۋان؛ دارىنىشت. (درخت ون)
 بەن شەرۋال: [ناۋەت] بەن شەرۋال؛ دۆخىن؛
 ھۆجەنە. (بند شلوار)
 بەن قادە: [ناۋەت] بەن كەلەۋە. (بند چنبەرە)
 بەن كالە: [ناۋەت] بەنىك كە كالەى لە پادا ٲى
 توند دەكەن. (بندگالە)
 بەن كلاۋە: [ناۋەت] بەن كەلەۋە. (بند
 چنبەرەگاۋ)

بهن كه له مه: [ناوت] بهن كه له وه. (بند
چنبره گاو)
بهن كه وش: [ناوت] قه يتانی قوندهره؛ بهنی
كه وش. (بند كفش)
بهنكه ی شاخ: [ناو] گری شاخی ئاژهل
(گره شاخ)
بهنكى خستوك: [ناوت] گری پووچكه.
(گره كور)
بهنگالی: [ئاوه لئاو + ناو] زبان و خه لكی
بهنگال. (بهنگالی)
بهنگ بوون: [چاوه ت] (۱) بهندبوون. (بند
شدن) (۲) بیهوش بوون و مهنگ بوون.
(معطل شدن. بیهوش شدن)
بهنگ كیش: [ئاوه لئاو + ناو] بیک خووگرتوو به
كیشانی بهنگ، فیری كیشانی بهنگه یا
بهنگ ده كیشی. (بهنگی)
بهنگوله: [ناو] میتولكه. (نوزاد پشی)
بهنگه ژ: [ناو] پوخسار؛ دیم؛ دم و چاو.
(صورت)
بهنگه ی شاخ: [ناو] بهنكه ی شاخ؛ گری شاخی
ئاژهل. (گره شاخ حیوانات)
بهنگه ی ناخوون: [ناو] جومگه ی قامك؛ به-
كه مین گری سهر قامك (بند سر انگشت)
+ بهنگین: (۱) هاوار كردن؛ گازی كردن؛
بانگ كردن. (هوار) (۲) ناوی هاوالی مه، له-
كتیپی مه و زیندا. (دوست م)
+ بهنگین: [ئاوه لئاو] عاشق. (عاشق)
بهن مووتاوین: [ناو] مووی بادراو؛ بهندروو.
(بند دوختن جوال)
بهننه: [ناو] كویله؛ بهنی؛ بهنده؛ [جیناو] به-

پیزه وه له جیانی من ده گوتری. (بنده؛ غلام)
بهنوش: [ناو] گیای وهنه وشه؛ (دزی یاوه).
(بنفشه)
بهنوگ: [ناو] گولاو؛ خاوهن بوون؛ بوئدار.
(گلاب؛ بودار)
بهنوکه: [ناو] داره بهن؛ داره نوگ؛ بهنیشتوك؛
دارقه زوان. (درخت ون)
بهنولیدان: عه ترم لیدان. (عطر زدن)
بهنووش: [ناو] بنیشت؛ چاچكه. (سقز)
بهنووكه: [ناو] بهنوکه؛ داره بهن. (درخت
ون)
بهن هاتن: [چاوه ت] ویستانه وه ویستانه وه؛
دوایی هاتن؛ خوینی لوتم بهر ببوو بهن هات،
یا بهند بوو. بریاه وه. (بند آمدن).
بهنه فش: [ناو] بهنه وش. (بنفش)
بهنه ك: [بهند] بشوو ییك؛ ده میك؛ به
ینیك؛ هه ناسه ییك. (نفسی؛ دمی)
بهنه وش: [ناو] بهنه فش؛ پهنگی (سوور و
شین) ی تیكه لاو. (بنفش)
بهن هه لكردن: [چاوه ت] بهن كووه كردن و
به گولوله كردن. (كلاف كردن ریسمان)
بهن هه لگرتن: [چاوه ت] (۱) جوگه كیشان
بو ئاو پیدا چوون. (جوی آب كشیدن) (۲)
مووی ده موچاو به ریسمان هه لكیشان.
(بند انداختن)
بهنی زاوا: [ناو] زاوا ریوی؛ زاوا بهندی. (داماد
سر خانه)
بهنیو: [ئاوه لئاو] به ناو؛ به ناو بانگ؛ نیودار.
(مشهور)
بهنیوان: [ناو] زیندانه وان؛ بهنده فان.

(زندانبان)

به نیوبانگ: [ئاوه لئاو] ناسراو؛ نیودار. (مشهور)

بهن یه خه: [ناو] بهر کوژه. (بنديقه)

بهو: (۱) [ئاوه لئاو] بهد؛ خراپ. (بد) (۲) بهئهو.

(باو) (۳) ومه (بیا)

بهوا: [ناو] بووا؛ بابه؛ باب؛ باوه؛ باوک؛ باوکه.

(بابا)

بهوا: (۱) [ئاوه لئاو] به بیا؛ (دیْل) ماسه گی

نیِر خواز. (وقت جفت گیری سگ ماده) (۲)

بهوا؛ به ئهوا؛ بهئهو؛ بهوا؛ بوم نیِره.

(وسيله او)

بهوار: [ناو] چهوتی؛ چهفتی؛ خواری. (کجی)

بهواسی: [ناو] بیوه سیری. (بواسیر)

بهویبودانه: (ب) بهو رهوشته؛ بهو پیوانه؛ بهو

پیومه؛ بهو رهوته. (از روی این معیار)

بهو جوړه؛ بهو جووره؛ بهو چهشنه؛ بهوی

ئاواهی. (آنطور)

+ بهور: [ناو] بوار؛ گوزهر. (گذار)

بهور: (۱) [ئاوه لئاو] بهوج؛ گهوج؛ گیل.

(احمق) (۲) [ناو] بهبر. (بیر)

بهووروو: [ناو] بووروو که له گه ل شو له ی ئاوردا

سهرده که ویت؛ سوو که بوول. (خاکستر

که به هوا بلند شود)

بهورهوه: [کاری ئهمری] بگه پړوه؛ ومهروه. (باز

گرد)

بهورین: [چاوه] رابووردن. (گذشتن)

بهوز: [ناو] بهقز؛ زقیرک؛ جوړی زهرگه ته و

زمرده واله. (نوعی زنبور)

بهوست: [ناو] بست؛ بنگووست. (وجب)

بهوشت: [ناو] بههشت. (بهشت)

بهوش مل: پشتمل. (پشت گردن)

به وناوی: [ناو، بهرهمی چاوه] به وناوی. (بد

نامی)

بهوون نیشته یه ره: زه حیری خوینی. (اسهال

خونی)

بهوه: (۱) لای ئهوه به من نییه. (پیش

اوست) (۲) خراوه؛ بهده؛ خراپه. (بد است) (۳)

بهئهو؛ بهو شته؛ بهو بادی هه وایه ده لئین

کورته بالایه. (با این)

بهوهی که م: (ب) سویند بهو که سه. (قسم

به او)

بهوی ئاواهی: بهوته رزه؛ بهوشیوه؛ ئاوا؛ بهو

جوړه. (با آن شکل)

بهوی پهنگی: بهورپهنکه؛ (ب) بهو ته رزه؛ بهو

جوړه. (آنطور)

به هادار: [ئاوه لئاو] فد؛ نرخدار؛ به نرخ؛

بهقیمهت. (بهادار)

+ به هاران: فد: (۱) هه موو به هاریک. (۲)

وه رزی به هار. (بهاران خوشه زمیران).

(۳) ناوی شارو چکه ییکه له شاری سنه.

(بهاران)

به هاربه ن: [ناو] به هاربه ند؛ تهویله ی سهر به-

تال^۲ بویه ستنه وهی چاره وی له هه واخو شیدا.

(طویله سر گشاد)

به هارخه و: [ناو] وه تاغی^۲ (زووری) له قاتی

سهره وهی باله خانه دا که دهوری نه گیرایی^۲ یا

لاییکی نه گیرایی. (بهار خواب)

به هارخیر: سهره تایی شینایی گیای به هار.

(اولین سبزه بهاری)

به هار نارنج: فد: [ناو] په پهی گولی نارنج؛

به‌هره‌ک: [ناو] به‌ش؛ پشک. (سهم)
 + به‌هره‌مه: [ناو] (۱) درپیل؛ برغوو. (۲)
 سه‌ری درپیل، مه‌ته؛ به‌هره‌مه‌ی تاییت به
 دیوار و ئاسن و چپو. (دریل. مه‌ته)
 به‌هره‌وه‌ر: فد: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌هره‌مه‌ند؛ به‌هره
 بر دوو؛ به‌هره وهر گرتوو. (بهره‌ور)
 به‌هره‌وه‌ری: [ناو] حاله‌تی به‌هره وهر گرتوویی؛
 به‌هره‌مه‌ندی. (بهره‌وری)
 به‌همه‌ن: [ناو] (۱) ناوی مانگی یازده‌ه‌می
 سالی هه‌تاوی. (۲) وه‌همه‌ن؛ یه‌کی له
 ئه‌مشاسپه‌ندان. (۳) کلپه‌به‌فر؛ ره‌نیابه‌فر؛
 پ‌نوو. (۴) ناوی پیاوانه. (بهمن) (۵) بیر و خه-
 یال چاک؛ (تیک اندیش
 به‌هناف: ناو چاک؛ ناوه بو پیاوان. (به‌نام)
 به‌ه‌وره: [ئاوه‌ل‌ناو] خاوه‌ن ئیراده؛ به‌وره. (با
 اراده)
 به‌ه‌وش‌هاتنه‌وه: [چاوگه‌ت] ه‌وش‌به
 به‌ردا‌هاتنه‌وه؛ دژی بی‌ه‌وشی؛ وشیار بوونه‌وه؛
 ئاگادار بوونه. (به‌وش آمدن)
 به‌ه‌وک: [ناو] به‌هی؛ بی؛ به‌ی. (به)
 به‌ه‌وورده: [ئاوه‌ل‌ناو] بلیمه‌ت؛ به‌سه‌لیقه. (با
 سلیقه)
 به‌ه‌ه‌ست‌وپیسته‌وه خواردن: خواردن به‌ ناوک
 و پیسته‌وه؛ خواردن (به‌ه‌ه‌سته و پیسته‌وه)؛
 (ب) خواردن به‌ یه‌کجاری. (یکجا بلعیدن)
 + به‌ه‌ه‌شت: فد: [ناو] له‌ ئاوپیستادا وه‌ه‌ه‌شت
 هاتوو و اتا جه‌ننه‌ت؛ (ب) گولزار و جیگای
 خوش و به‌دیمه‌نی پی‌ده‌شو بهین. (بهشت)
 به‌ه‌ه‌ف: [بند] پیکه‌وه. (با هم)
 به‌ه‌ف شابوون: [چاوگه‌ت] به‌یه‌ک گه‌یشتنی

غونچه‌ی گولی نارنج که له‌ عه‌ترسازی و
 مو‌ره‌با چیکردندا به‌که‌لکه. (بهار نارنج)
 + به‌ه‌اره: [ناو] (۱) ناوی سترانیکه. (اسم
 آهنگی است) (۲) گه‌نمی به‌ه‌اره، به‌هاروو؛
 به‌ه‌اره کیل. (گندم بهاره)
 به‌ه‌اره‌کانی: [ناو] کانیه‌ دروژنه؛ کوپره‌کانی که
 هاوینان وشک ده‌کا. (چشمه‌ای که فقط بهار
 آب دارد)
 به‌ه‌اری‌نازادی: فد: ناوی سکه‌ی زیری
 ئیران. (بهار آزادی)
 به‌هاز: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌ه‌یز؛ زوردار. (با قدرت)
 به‌هایی: فد: [ناو] په‌یره‌وی دینی به‌هایی.
 (به‌هایی)
 به‌هایی‌گه‌ری: فد: به‌هاییه‌ت. (بهائیگری)
 به‌هاییه‌ت: فد: [ناو] دینی که
 سالی (۱۹۶۱ کۆچی) حوسه‌ینعه‌لی نووری واته
 به‌هاتو‌ل‌ا‌ه‌ینای وئیدیعی و ابوو که هه‌ر ئه‌و
 که سه‌یه که عه‌لی موحه‌مه‌دی باب موژده‌ی
 هاتنی داوه. (بهائیت)
 به‌ه‌تاندن: [چاوگه‌ت] ترساندن؛ گیز کردن؛
 و‌ر کردن. (ترساندن)
 + به‌ه‌تین: [چاوگه‌ت] ترسان؛ واق و‌رمان.
 (بو‌هت)
 به‌ه‌جین: [چاوگه‌ت] بی‌ه‌جین. (۱) تو‌وره‌بوون. (۲)
 تو‌ران؛ وه‌ره‌زوون؛ هیلاک‌بوون. (قهر
 کردن؛ خسته کردن)
 + به‌هره: تد: فد: [ناو] سووت؛ سوود؛ نزوول؛
 رپیا؛ (۱) سوودی بانگی. (۲) به‌هره و سوودی
 پولی به‌ رپیا و نزوول دراو. (بهره)
 به‌هره‌چه: [ناو] سه‌مه‌ره؛ داهات. (درآمد)

دوو خوشه‌ویست و دلدار؛ به‌دیتنی یه‌ک شاد بوون. (بیدار هم شاد شدن)

به‌هه‌لم: (۱) به‌هه‌لم و بوغ. (دارای بخار) (۲) [ئاوه‌لناو] به‌هه‌لمه‌ت؛ خیرا. (تیز چنگ)

به‌هی: [ناو] (۱) ماته‌م؛ تازی‌ه‌تی؛ ره‌شپو‌شی؛ پرسه. (عز؛ تعزیه) (۲) ژاکاو؛ چرمسی. (پژمرده).

به‌هی‌پوش: [ئاوه‌لناو] ره‌شپوش؛ عازیه‌تبار. (سیاه‌پوش)

به‌هیسانی: به‌ئاسانی. (به‌آسانی)

به‌هیفت‌ه‌: [ناو] چووله‌بادام؛ ته‌ره‌بادام. (چاقاله‌بادام).

به‌هین: (۱) هه‌لبه‌ز و دابه‌ز. (جست و خیز)

(۲) به‌هین؛ به‌وانیک؛ به‌شت. (به‌چیز)

چرمسین؛ سیس‌بوون؛ ژاکان. (پژمردن)

به‌هیندگرتن: گرینگی‌پیدان؛ به‌گرینگ‌زانین؛ پوئته‌پیدان. (اهمیت‌دادن)

به‌ی: به‌یی (۱) به‌دی؛ به‌لی؛ با. (آری)

(۲) بی؛ (به‌قوربان‌کهرده‌ی ناله‌ی رهنگ نه‌ی، چیش‌مه‌بو‌ئه‌ره‌ی وه‌ی په‌ی من‌ئه‌ر نه‌ی). «مه‌وله‌وی» (بیایی)

به‌ی: (۱) به؛ به‌و؛ به‌ی جیلوه‌ی جه‌لایته‌وه؛ به‌و جیلوه‌ی جه‌لایته‌وه. (۲) به‌ی؛ نه‌توانی کتییی به‌ی به‌من؟ (بدهی)

(۳) وهره؛ بی (بیا) (۴) به‌ی. (به)

به‌یا: [ئاوه‌لناو] بیفایده. (بیفایده)

+ به‌یات: [ئاوه‌لناو] (۱) کوئن؛ ماوه‌وه‌ک؛ نانی به‌یات. (بیات) (۲) [ناو] ناوی چهند مه‌قام (ده‌ستگاه) ی ئیرانی له‌موسیقادا وه‌ک به‌یاتی‌زه‌ند (تورک)، به‌یاتی‌ئیسفه‌هان،

به‌یاتی‌کورد، (کورد به‌یات). (نام چنددستگاه موسیقی ایرانی)

به‌یاتی‌کورد: [ناو] ناوی مه‌قامیکه له‌موسیقای ئیراندا. (کورد به‌یات) (دستگاه‌بیات کرد)

به‌یارب: [ناوی‌بک] بووره‌کیل. (کسی که زمین بایر را شخم می‌کند).

به‌یاز: [ناو] (۱) ده‌فته‌ری شیعر. (دفتر شعر)

(۲) داشی دو‌مینیه‌ی سپی (بی‌خال). (طرف سفید مهره‌دو مینه)

به‌یان به‌ری‌بوون: [چاوگه‌ت] [روژ بوونه‌وه] (آمدن سحر؛ صبح‌شدن)

به‌یانیان: [ناوت] (۱) سبه‌ینان. (۲) به‌ند [هه‌موو به‌یانیک. (صبحها. هر روز صبح)

به‌یانی‌باش: به‌یانی به‌خیر. (صبح بخیر)

به‌یانی‌دا: روژ بووه‌وه؛ به‌یان به‌ری‌وو (له‌دوگمه‌ی سینه‌ی دوینی نوژی شیوان، به‌یانی‌دا سپیده‌ی باغی شیوان) «ئالی» (سحر شد)

به‌یایی‌کردن: [چاوگه‌ت] یادکردن. (یاد کردن)

به‌یتار: [ناو] به‌یتال؛ دوکتوری‌ئاژله. (دامپزشک)

به‌یتاک: [ناو] چوله‌که. (گنجشک)

به‌یتال: [ناو] به‌یتار. (دامپزشک)

به‌یتک: (۱) چوله‌که. (گنجشک) (۲) شتی بی‌سود و بی‌که‌لک. (اشیاء بی‌فایده)

به‌یت‌وباو: [ناوت] (ب) ده‌نگو داخستن؛ قسه‌هه‌لبه‌ستن؛ تو‌مه‌ت و درو و ده‌له‌سه؛ به‌یت‌و بالوره‌ (برای کسی حرف درست کردن)

+ به‌یته‌شه: (۱) [ئاوه‌لناو] سه‌رکیش؛ وه‌ک‌ئه‌سپی سه‌رکیش؛ قاتری که بو سواری و بارلئیان رانه‌وه‌ستی. (اسب و قاطر سرکش)

(۲) دهمه‌ه‌راش و بیچه‌یا. (زن زبان دراز و بد دهن) (۳) بی چاو و ږوو. (ناسپاس و بی چشم و رو)

به‌یتی‌بله: (ب) دریژه پیدان؛ نه‌برانه‌وه‌ی ږووداو یان قسه. (کنایه‌مانند خون‌سیاوش)
به‌یتی به‌شکر دنی‌ثاو: له هه‌ورامانی کو‌ندا به‌وتنی به‌یت ثاویان به‌ش‌ده‌کرد؛ ږه‌نگه له جیاتی کاتر میږ بوو بیټ. (آهنگ سهمیه‌بندی آب)

به‌یدانه: [ناو] ناو‌کی به‌هی به‌برژاوه‌که‌ی ده‌لین: نه‌نجووجه‌ک یان به‌یجووجه‌ک. (دانه‌به)

به‌یدمالی: [ناو] داره‌نجیریک که به‌ری نه‌وه‌لی بو‌ری و چند ده‌نکی پیوه بمینی. (درخت انجیر که میوه اش ریخته باشد)

به‌یر: [ناو] به‌هره؛ سمهر. (بهره)
به‌یستار: [ناو، بک] بیسه‌ر؛ شنه‌وا؛ گویدهر. (شناو)

به‌یستوک: [ناو] به‌یستوک؛ که‌ره‌سته‌ی بیستنی ده‌نگ وه‌ک گو‌شی ته‌له‌فون. (اسباب صوتی و گوشی تلفن)

به‌لیسه: [ناو] سه‌هول؛ یه‌خ؛ چلووره. (یخ؛ دنگاله)

به‌یقر: [بیه‌قر]؛ [به‌ند] به‌یه‌که‌وه؛ پیکه‌وه. (با هم)

به‌یه‌ک‌پیان: [به‌ند] به‌یه‌ک‌جیان؛ به‌یه‌کجاری؛ تی‌کړ؛ پیکړ؛ به‌یه‌کړ؛ به‌یه‌که‌وه؛ پیکه‌وه. (با هم)

به‌یه‌کړ: [به‌ند] به‌جاری؛ تی‌کړ؛ به‌یه‌که‌وه. پیکه‌وه؛ به‌یه‌کجار. (با هم)

به‌یگه‌یشتن: (۱) پی‌گه‌یشتن. (باورسیدن) (۲) به‌هی‌گه‌بین. (رسیدن‌به)

به‌ینه: [کاری‌نهمری له چاو‌گه‌ی هاوردن] بی‌نه؛ باوه‌رو؛ بیر؛ (بیار)

+ به‌ین: [ناو] په‌یمان؛ (من دوور و تو دوور به‌ینی بی‌هستین) (فولکلور) به‌ینه‌ت. (پیمان) له‌هه‌ندی جی به‌(دوور) مانا کراوه به‌لام له‌م شیعه‌دا واتای عه‌د و په‌یمان ده‌دا.

به‌ینه‌شه: < به‌یته‌شه؛ بی‌چاو و ږوو. (بی چشم و رو)

به‌ینی: به‌نی‌ک؛ ماوه‌یک؛ مه‌وداییک؛ په‌یمانی. (مدتی؛ عه‌دی؛ پیمانی)

به‌یو: بیټ. (بیاید)
به‌یواسستن: پیوستی؛ زهروری؛ خوازه. (ضروری)

به‌یه‌خه‌داکیشان: کردنه هی‌خو؛ وه‌ک: مندالی بیانی کردنه مندالی خو؛ مال خود کردن)
+ به‌یه‌که‌و دان: (۱) پیکه‌وه‌نان؛ دانه

دهم یه‌ک: [بهم چسباندن] (۲) داخستن؛ پیوه‌دان و جووت‌کردنی ده‌رکه. (بستن)
به‌ی هه‌لگه‌پان: [چاو‌گه‌ت] پیا هه‌لگه‌پان؛ پیا هه‌لچوون. (بالا رفتن از)

به‌یی: [ناو] (۱) به‌دی؛ به‌لی (بلی) (۲) خرابی؛ خرابی؛ به‌دی؛ به‌وی. (بدی)

به‌یجه: [ناو] په‌یژه؛ نیردیوان؛ په‌یبنجه. (نردبان)

به‌یین: ژاکاندن؛ وشک‌کردن. (خشک کردن)
+ بی: بی؛ بووی. (باش؛ باشی)

بی‌نابرووی: [ناو] بی‌ثاوپرووی؛ چروو‌کی؛ نابروو نهمان؛ نابرووتکاوی؛ ږوو سیایی؛ به‌د

ناوی؛ ناو به خراپه زړاوی؛ پړسوايي. (بی
 آبرویی)
 بی‌نار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌عیب؛ < بی‌مار. (بی
 عیب) (۲) که‌سیک که‌عیه‌ی لاتییه (ب)
 بی‌شهرم؛ که‌سیک که‌نزموونی له‌عیه
 وهر نه‌گرتووه و تممی‌نه‌بووه و عیه‌ی پی-
 عیب نییه. < بی‌عار (بی‌عار)
 بی‌تازار: [ئاوه‌لناو] (۱) یی‌درد و
 په‌نج؛ ساغ (سلامت) (۲) ئه‌وه‌ی که‌عزیه
 و تازاری به‌که‌س ناگا. (بی‌آزار)
 بی‌ثاف: [ئاوه‌لناو] بی‌ثاو؛ وشک؛ ههر شت که
 ئاوی نه‌میټ. (بی‌آب).
 بی‌ثامان: [ئاوه‌لناو] بی‌درفه‌ت، بی‌موله‌ت.
 (بی‌امان)
 بی‌ثاوی: [ناو] باغه‌که‌له‌به‌ر بی‌ثاوی و شک
 بووه؛ (ب) وشکه‌سالی؛ که‌م‌ثاوی. (بی‌آبی)
 بی‌ثاین: [ئاوه‌لناو] یی‌دین؛ خودانه‌ناس. (بی
 آئین)
 بی‌ئه‌ده‌ب: [ئاوه‌لناو] فد؛ فی‌ری نزاکه‌ت
 نه‌کړاو؛ بی‌نزاکه‌ت؛ بی‌ثاکار. (بی‌ادب)
 بی‌ئه‌ده‌بانه: به‌شیوه‌ی دوور له‌نه‌ریت و
 نزاکه‌ت. (بی‌ادبانه)
 بی‌ئه‌ده‌بی: [ناو] بی‌عه‌ده‌بی؛ بی‌نزاکه‌تی؛
 کاری نه‌گونج‌او‌کردن؛ (ب) بی‌ثی‌حیرامی-
 کردن. (بی‌ادبی)
 بی‌ئه‌ندازه: [ئاوه‌لناو+ ناو] بی‌حه‌د؛ له
 ئه‌ندازه‌به‌دور؛ بی‌ئه‌ژمار؛ له‌حه‌دبه‌دور؛ یی‌شو.
 (بی‌اندازه)
 بی‌ثی‌حییار: [ئاوه‌لناو] (۱) جیی‌باوه‌پ‌نه‌بوون؛
 بی‌پ‌یز. (۲) بی‌برمو؛ له‌پ‌ه‌واج‌که‌وتوو؛ بی‌که‌لک

که‌وتن و کات به‌سه‌رچوون؛ بلیته‌که‌م دوینی
 ثی‌حییار ته‌واو بوو. (بی‌اعتبار)
 بی‌ثی‌ساف: [ئاوه‌لناو] دوور له‌پ‌استی و
 دروستی؛ که‌سیک که‌خاوه‌نی کرده‌وه‌ی پ‌ه‌وا
 نییه؛ له‌عه‌سل‌دا وشه‌ثاره‌ویه و له‌سه‌ر
 زبانی خه‌ل‌کیش وه‌ک کوردیی لی‌هاتووه. (بی
 انصاف)
 بی‌ثی‌سافی: [ناوت] ناحه‌قی؛ حه‌ق کوژی؛ بی-
 عه‌داله‌تی؛ بی‌مروه‌تی؛ کرده‌وه‌ی نا‌پ‌ه‌وا. (بی
 انصافی)
 بی‌ثی‌شتیا: [ئاوه‌لناو] بی‌مه‌یل؛ بی‌مه‌گیز؛
 حاله‌تی دل‌نه‌بردن. (بی‌اشتها)
 بی‌ثی‌شتیایی: [ناو] بی‌مه‌یلی؛ دل‌پی‌وه‌نه‌بوون؛
 حاله‌تی دل‌نه‌بردن و هه‌ز له‌خوراک نه‌کردن.
 (بی‌اشتهایی)
 بی‌ثی‌مان: [ئاوه‌لناو] بی‌باوم؛ کافر؛ بی‌دین؛
 بی‌عاقیده و پ‌روا. (بی‌ایمان)
 بی‌بابان‌گه‌رد: [ئاوه‌لناو] فد؛ بی‌باوان‌گه‌رد؛ چول-
 ګه‌رد. حاله‌تی کوچه‌ری‌بوون له‌ده‌شت و
 بی‌بانداد. (بی‌بانگرد)
 بی‌بابان‌گیل: [ئاوه‌لناو] بی‌بابان‌گه‌رد؛ چول‌گه-
 رد. (صحراگرد)
 بی‌بابان‌نشینی: [ناو] چول‌نشینی؛ سه‌حرا‌نشینی؛
 ژبان له‌چول و سه‌حرا‌داد. (بی‌بابان‌نشین)
 بی‌بانگه: بی‌بانگ؛ بینک؛ په‌لپ؛ به‌هانه (بهانه)
 بیانی: [ناو] (۱) بی‌گانه. (بی‌گانه) (۲) بی‌انوو؛
 بی‌بانک. (بهانه) (۳) به‌یانی؛ سبج؛ سبجا؛
 سبه‌ینی؛ شه‌وه‌کی. (صبح. فردا)
 بی‌باوانی: [ئاوه‌لناو] سه‌حرایي؛ پی‌وندیدار به
 بی‌اوانه‌وه؛ (غوولی‌بی‌اوانی). (ب) دوور له

شارسانییته؛ وه حشی و ئاداب نه زان.
 (بیابانی)
 بیاوه: [کاری ئه مری] بگه؛ وه ره وه. (برس).
 بیاوه شه ره: [کاری ئه مری] راپخه؛ به ره و
 راپه خ راپخه. (پهن کن؛ بگستران)
 بیاوه م: [کاری ئه مری] بمگه ری، بمگه یه؛
 پی م بگه. (بهن برس)
 بیایی: [ناو] (ف. گیو) سه هول به ستنی ئاو؛
 سه هول به ستن. (یخ بستن)
 + بییا: (۱) بییوایه. (میداشت) (۲) جیگه ی
 بی؛ گلینه ی خوم ده هیئمه خزمه تت بو م
 تیکه تا بییا. «(ماموستا هیمن» (جا داشته
 باشد) (۳) لیگه ری له گه ل خوی بییا. (ببرد؛
 ببردش)
 + بی بار: (۱) [ناوت] که سیک که باری نییه.
 (بدون بار) (۲ ب). [ئاوه لئاو] ناله بار؛ به دئه دا.
 (ناراست) (۳) بی سه مهر؛ بی بهر. (بی بهر)
 بی بارانی: [ناو] باران نه بارین؛ (ب)
 وشکه سالی. (بی بارانی)
 بیباکی: [ناو] پاویری؛ ئازایی؛ بویری؛ دلیری
 (بیباکی)
 بیبال: (ف. گیو) بی ده ست؛ دستکورت؛ بی
 هاوال؛ بی که س؛ فرنده ی بال قرتاو.
 (یکس، بیدست، بیبال)
 بی باوک: [ئاوه لئاو] (۱) هه تیو؛ سیوی؛ باب
 مردوو. (یتیم) (۲) (ب) بیژوو؛ زول؛ هه رام زا؛
 هه رام زاده. (حرامزاده)
 بی باومر: [ئاوه لئاو] بی ئیتقات؛ بی عه قیده؛
 رهش بین؛ ئه وه ی باومر ی به که س یا به
 شتی نه بی. (بی باور)

بی پرائه وه: [به ند] بی پسانه وه؛ له سه ریه ک و
 بی به ن که و تن. (لایق قطع)
 بی پرشت: [ئاوه لئاو] (۱) کول. (کند) (۲)
 زهوی یا هه ر شتی که حاسلی چاکی نه ییت.
 (بی حاصل) (۳) نه بوونی توانایی و زافته و
 برپایی له کار و فه رماندا. (بی قاطعیت)
 بی پروا: < بی باومر. (بی باور)
 بیبکه: (ف. گیو) بیبیله ی چاو. (قرنیه چشم)
 بی بنیات: < بی بونیاد.
 بی بنگه: [ئاوه لئاو] بی پرشه؛ بی عه سل و
 نه سه ب؛ بی ره چه له ک. (بی ریشه)
 بی بو: [ئاوه لئاو] بی بو؛ بی بوو؛ بی بچن؛ بی-
 بیهن. (بی بو)
 بیبوک: (ف. گیو) بیبیله. (مردمک)
 بی بوار له ئاودان: (ب) بی تاقیکردنه وه ی پرگای
 چاره سه ری، کاریک کردن. (بی گذار به آب
 زدن)
 بی بوونیات: [ئاوه لئاو] بی ئه ساس؛ بی پایه؛
 بی پرشه؛ (ب) دروئین. (بی اساس)
 بی به رقی: (۱) بی بریقه و تریفه. (۲) بی-
 کاره بایی. (بی درخشندگی؛ بی برقی)
 بی به ندوبار: [ئاوه لئاو] بی پرشووین؛ بی-
 ده روه سستی؛ قه فان؛ به ره لا؛ بیعار. (بیند و بار)
 + بی بی: [ناو] (۱) خانم؛ خاتوون. (بی بی) (۲)
 پوور. (عمه)
 بی بیجان خانم: [ناو] هاوالی پاله وان که چه ل له
 به زمی چادر هه لدانی ده سته ی لوتیان له
 رابوو ردوودا. (عروسک لوتیه ی عروسک
 گردان)
 بی بی چه و: [ناو] بیبیله ی چاو؛ گلینه ی چاو.

(قرینه چشم)

بی بی مه تو: [ناو] تووتی. (طوطی)

بیین: [ناو] بیین؛ پشتوین. (شال کمر)

بی یین: [ئاوه لئاو] (۱) بی بیهن؛ بی سه بر؛ بی-

پشوو؛ بین تنگ؛ بی یون. (بی بو؛ بی صبر)

بی یار: [ئاوه لئاو] بی به ش؛ بی یشک؛ بی وه ری؛

بی نسیب؛ نافه روز. (بی سهم)

بی پال: [ئاوه لئاو] تهنیا بال؛ بی په نا؛ بی یاهوهر؛

بی پالپشت. (بی پناه)

بی پالپشت: [ئاوه لئاو] بی لایه نگر؛ بی پناه؛-

لانهواز و بیکهس. (بدون حامی)

بی پشتوپهنا: [ئاوه لئاو] لانهواز؛ بی پالپشت؛

بیکهس. (بی پشت و پناه)

بی په ربوون: [چاوه گهت، (۱) هر شت که

په ری وهری بیت. (بی پر) (۲) (ب) په پوه رین

و فیز نیستنه وه. (از آفاده افتادن)

بی په رداخی: بی زه وقی؛ شیواوی؛ (دل نه

گهرده لوول بی په رداخیه ن) (مهوله وی). (بی

نشاطی)

بی په رده: (۱) [ئاوه لئاو] قسه ی راست و

په وان و به ناشکرا؛ پیک و په وان. (بی پرده)

(۲) هر شت په رده ی نه بی. (۳) (ب) پزاو.

(بی پرده)

بی په رگ: (ف. گيو) به تالووکه؛ به له ز؛ به

په له. (با عجله)

بی په روا: [ئاوه لئاو] فد؛ (ف. گيو) بیترس؛

بیپاک؛ جه سوور. (بی پروا)

بی په روایی: فد؛ [ناو] پاویری؛ گوستاخی؛

پریلاسی؛ بویری؛ به جهرگی؛ نه ترسی. (بی

پروایی)

بی په رو بال: [ناو] بی په لوپو؛ (ب) [ئاوه لئاو]

بی نه وا؛ هه ژار و بی قودرته؛ (ب) بی-

یاریده دهر و ته نیا بال. (بینوا)

بی په ره: (۱) بی وه ره ق؛ بی به رگ؛ بی لایه ره.

(بی برگ) (۲) (ف. گيو) به فیرو؛ به خوړایی؛

موفته. (مفت)

بی په نا: [ئاوه لئاو] بیکهس؛ بی پالپشت؛ بی-

یاریده دهر. (بی پناه)

بی پیر: (۱) جوړی جوین. (۲) بی گه وره و

پیری ده ستگیر. (بی پیر)

بی پیژهن: بی ده ست و پا وه شانندن؛ ئارام؛ له

سهره خو؛ هیډی. (آرام)

بی پیشگر: بی به ره له ست؛ بی کو سب؛ ئازاد؛

سهر به ست. (آزاد؛ بدون مانع)

بی پیش و دووا: [ئاوه لئاو] بی سه روبن؛ بی-

به رودووا. (بی سروته)

بی پیشه: (۱) [ئاوه لئاو] بی شول؛ بی یش؛

بیکار. (بیکار) (۲) [ناو] په لپینه (گیاه خرفه)

بی پیشه: [ناوت] (ب) گوشتنه رمه ی بی-

ئیسقان. (بدون استخوان)

بی پیله که ره بی پیله که ره: (ف. گيو) مارمیلک.

مارمیلکه. (مارمولک)

+ بی پیوان: (۱) به بی پیوانه؛ له گو تره؛ له بر.

(با تخمین) (۲) به بی نه ندازه گرتن. (بی

اندازه گرفتن)

بی تا: (۱) [ناو] خه و منووچکه؛ چورت؛ چورتم.

نقرو سک؛ پونژین؛ به یژین. (چرت) (۲) [ئاوه-

لئاو] بیوه ک؛ بی لنگه؛ بی هاوتا. (بی همتا)

بی تاقه ت: [ئاوه لئاو] بی تاب؛ بی توانا و

تابشت؛ بی تاو؛ بی حه وسه له. (بی طاقت)

بیٚتان: [ئاوه لئاو] ئاشکرا. (اشکارا)

بیٚتان وپو: [ئاوه لئاو] (ب) بیٚعه سل و نه سه ب؛
بیٚ پايهل و پو. (بی اصل و
نسب؛ بی تاروپود)

+ بیٚتاو: (۱) [ئاوه لئاو] بیٚتین و گهرما. (بی
حرارت) (۲) یه کسمی ته پ، که نه توانی به
توندی غار بکات. (اسب کندرو) (۳) بیٚ-
خوره تاو؛ پروژی بیٚخوړ. (ابری) (۴) [ئاوه لئاو]
بیٚ ئوقره؛ بیٚ فارام؛ بیٚ تاب. (نا آرام بیتاب)
بیٚ ناوی: [ناو] بیٚ تابی؛ بیٚ تاقه تی؛ بیٚ ئارامی؛
بیٚ ئوقره یی؛ نیگه رانی. (بی آرامی)
بیٚ ترس: [ئاوه لئاو] بیٚ واهیمه؛ بیٚ باک؛ بیٚ-
په روا. (بیباک)

بیٚتک: [ناو] چوله که. (گنجشک)

بیٚتلشا: (ف. گیو) ولأخ. (الاغ)

بیٚتن: [چاوه گه] (۱) بیٚرتن؛ بیٚزان؛ داییزان.
(غربال کردن) (۲) گوتن؛ وتن. (گفتن)

+ بیٚتو: (۱) بیٚته؛ دونیام ناوی به بیٚتو
(فولکلور) (بی تو) (۲) بیٚتو؛ بیٚته وه؛ بگه پٚته وه؛
نه گهر کاکه مبیٚتو؛ نه گهر کاکه م بگه پٚته وه.
(بیاید؛ بر گردد)

بیٚتوافه ت: [ئاوه لئاو] بیٚته فاوه ت؛ بیٚجیاواز؛
بیٚته وفیر؛ وه کوویه ک. (بی تفاوت)

بیٚتوافه تی: [ناو] (۱) حاله تی یه کسان بوون؛
بیٚفه رق و جودایی. (۲) پوښته پښه دان؛ له لا
گرینگ نه بوون؛ بیٚمشووری؛ که مته رخه-
می. (بی تفاوتی)

بیٚتور: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بیٚکار؛
دهسته وسان. (بیکار)

بیٚتوره: [ئاوه لئاو] بیٚته ده ب؛ بیٚپړوشوین. (بی

ادب)

بیٚتوک: [ئاوه لئاو] (۱) بیٚتوخل. (بی پوسته) نه-
رمونیان. (کنائی نرم و نازک)
بیٚتون: فد: [ناو] تیٚکه لالوی زیخ و چیمه تنو
وئاو؛ سمینت. (بتون)

بیٚتوون ئارمه: فد؛ اند: [ناو] میله ی ئاسن
(ئارماتوړ) له ناو چیمه تنو دا بو موحه می که
له بیناسازی دا به کاردی. (بتن آرمه)

بیٚتون پړی: پړ کردنه وه ی بنچینه ی دیوار به
بیٚتون؛ دا کردن و فهرش کردنی شه قام و
سهریان به بیٚتون (بتن ریزی)

بیٚتونکاری: [ناو] سواخذان به بیٚتون یان
بیٚتون پړی؛ کاری بیناسازی به بیٚتون. (بتن
کاری)

بیٚتونه بیٚت: بیٚونه بیٚ؛ هه ر؛ ئیسه ره م؛
بیٚونه بیٚ له لای نه وه؛ حه تمه ن له لای نه وه.
(باشد و نباشد)

بیٚتونی: [ئاوه لئاو] هه ر شت له بیٚتون چی-
کرایٚت (بتنی)

+ بیٚتوو: (۱) بیٚتوو؛ تووی نییه؛ نه مسال
په حیم نان و تووی نییه. (بی تخم؛ بی بذر)
(۲) [بهند] هاتوو بیٚ؛ نه گهر به راست
بگه ری؛ نه گهر بیٚتوو خودا بیٚکا... (اگر بشود)

+ بیٚتووک: (۱) [ئاوه لئاو] له پو لئاواز. (لاغر)
(۲) بیٚگله یی؛ بیٚدوعاونزا. (بدون گله) (۳)
[ئاوه لئاو] پروت و په جال. (ندار) (۴) [ئاوه لئاو]
مروځ یان هه ر شت که مووی پیٚونه بیٚ.
(بیمو)

بیٚته جروبه: [ئاوه لئاو] (۱) بیٚته زموون؛
که سیٚک که ته جروبه ی که م بیٚ. (۲) بیٚ-

جرباندن و تاقی کاری (۳) (ب) بی‌ئاوهز و
 دونیا نه دیتوو. (بی تجربه)
 بی‌تهریهت: [ئاوه‌لناو] فیږی ته‌رییهت نه کړاو؛
 (ب) دوور له زانستی نه‌دهب و په‌سمی
 کوښه‌لا یه‌تی؛ بارنه‌هاتوو؛ بی‌نه‌دهب. (بی
 تربیت)
 بی‌ته‌رش: [ئاوه‌لناو] (ف. گيو) به‌دخوو؛
 به‌دپه‌فتار؛ که‌مته‌رخه‌م. (بد اخلاق)
 بیته‌قروتیز؛ بیته‌وس‌وتیز؛ بی‌توانج. (بی کنایه و
 طعنه)
 بی‌تین: [ئاوه‌لناو] ۱) سارد؛ بی‌گه‌رما
 (بی‌حرارت) ۲) بی‌هیڅ؛ بی‌توانا؛ بی‌تابشت؛
 چله‌کی؛ ئیره‌تی. (ناتوان)
 + بیځ: [ناو] په‌نگی بیځ؛ په‌نگی چیره‌یی
 مه‌یله‌وکه‌وه. (بځ)
 + بیجا: ۱) [ناو] بیځی‌وړی. ۲) (ب) غه‌له‌ت؛
 بی‌جای‌کرد؛ غه‌له‌تی‌کرد. ۳) ناب‌ه‌جی؛ بی‌
 جیگا؛ نه له جیگه‌ی خویدا. (بیجا)
 بیجاده: [ناو] یاقوتی‌سوور. (بیجاده)
 بیجا‌کردن: [چاو‌گه‌ت] غه‌له‌ت‌کردن؛ شه‌که-
 رخ‌واردن؛ (بیجا کردن)
 بیجامه: [ناو] بیژامه؛ بیژامه؛ بیجامه. (لیباسی
 ته‌نیایی و خه‌وتن)
 بیجی‌جان‌خانم: [ناو] جوړیک شانو‌گه‌ری‌بوو له
 ناو چادرکی چکوله‌دا. (نوعی خیمه‌شب بازی)
 بی‌جقه: [ئاوه‌لناو] بی‌نیشان و نه‌خش؛
 ساکار، ساده. (ساده)
 بیجه‌ک: [ناو] کاغه‌زی فاکتور؛ سیاهه و
 لیسته‌ی کړننې که‌ل‌وپه‌ل و نه‌شیا که
 فروشیار ده‌یدا به‌مشته‌ری. (فاکتور خرید)

بیجی: < بی‌جیگه.

بی‌جیازی: ۱) بی‌جیایی؛ بی‌جیاواری. (بی جدا
 یی) ۲) بووکی که جیازی نه‌بیټ. (بی جهاز)
 بی‌جیگه: ۱) بی‌جی‌وړی؛ بی‌شوینی مانه‌وه.
 (بی مکان) ۲) قه‌رزى که‌بو‌دانه‌وه‌ی سامانی
 له جیگایدا نه‌بی؛ (بیجا) ۳) که‌م(که-
 سر) هیانې‌پاره له لایه‌ن سندووق‌دار یا
 حیساب‌داره‌وه؛ سندووق‌داره که هه‌زارتمه‌ن‌بی-
 جییه. (کم آوردن) ۴) (ب) جیگه‌ی ته‌نگ و
 که‌م. (جانتگی)

بیچاره‌یی: [ناو] به‌ره‌همی‌چاو‌گه] ۱) بی
 دهره‌تانی. ۲) (ب) چاره‌په‌شی؛ به‌دبه‌ختی؛
 نه‌دارى؛ فه‌قیری؛ هه‌ژاری؛ دست‌کورتی.
 (بیچارگی)
 بی‌چال‌و‌چول: صاف و بی‌گری؛ (ب) بی-
 ده‌ست نه‌نداز. (صاف؛ بی دست انداز)
 بی‌چاوسوور: [ئاوه‌لناو] بی‌داشدار؛ بی-
 سه‌رپه‌رشت؛ بی‌چاو‌دیر. (بی سرپرست)
 بی‌چاوه‌روان: ۱) له ئیتیزاردانه‌بوون. ۲)
 که‌سیک که به هیوای وه‌رگرتنی حه‌ق یا پاره
 یا پاداش نییه؛ دوور له چاوه‌روانی و ئیتیزار و
 هیوا. (بی انتظار؛ بی توقع)

بی‌چاوه‌روانی: ۱) بی‌هیوای پاداش و حه‌ق
 و مز. (بی توقع) ۲) به هیوای هاتنی
 که‌سیک نه‌بوون. (نا منتظر) ۳) بی
 ئیتیزاری. (بی چشم‌انتظاری)
 بی‌چرته: [ئاوه‌لناو] بی‌چرپه؛ بی‌چرکه؛ بی-
 ترپه؛ بی‌ده‌نگ؛ بی‌خوست. (بی صدا)
 بی‌چرکه: [ئاوه‌لناو] ۱) بی‌حه‌ره‌که‌ت؛ بی-
 جووله؛ بی‌جووله. (بی حرکت) ۲) بی‌ده‌نگ و

تارام و بی‌خوست. (بی صدا)

بیچروچاو: [ئاوه‌لناو] (۱) چاو مژوموژ: چاوکز.
(دید ضعیف) (۲) بی‌ئمه‌ک: نمه‌کنه‌ناس.
(ناسپاس)

بیچک: [ئاوه‌لناو] بووچک: چکوله. (کوچک)
بی‌چنه: بی‌به‌لگه: بی‌ده‌لیل: بی‌هو: له‌خوړا:
بی‌سه‌به‌ب و عیله‌ت. (بی دلیل)
+ بی‌چوون: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌وه‌ک: بی‌وینه.
(بیچون) (۲) بی‌چوون: به‌بی‌رویشن. (بدون رفتن)

بیچووه‌مامز: [ناوت، کارمامز: کارژیله:
کارژیله‌ی‌ئاهوو. (آهو بره)
بیچووه‌وان: [ناو] شوانی‌به‌رغل: به‌رخه‌وان:
کاره‌وان: بیچ‌فان. (نگهدار بره‌ها)
بی‌چهن‌وچوون: بی‌چه‌ندوچوون: بی‌له‌سه‌ر
رویشن و چه‌نهلیدان: بی‌شهرت‌وشرووت و
به‌هانه‌هینانه‌وه. (بی چند و چون)
بی‌چیک: [ئاوه‌لناو] خو: گیز. (گیج)
بیچ: [ناو] مامه‌له: بیچ: موعامه‌له. (ب) پاره‌ی
پیشه‌کی له‌موعامه‌له‌دا: چه‌شنیک بارمته له
سات و سه‌ودا دا (بیچ)

بی‌حال: [ئاوه‌لناو] (۱) له‌هوښ‌جوو. (۲) شه-
که‌ت: ماندو: هیلاک. (۳) تنبه‌ل و بیکاره:
سست و خاو. (۴) بی‌حال و چه‌وسه‌له. (۵)
حال‌نه‌دار: نه‌خوښ. (بیحال)

بی‌حال‌بوون: [چاوگه‌ت، دل‌بوورندنه‌وه:
له‌هوښ‌جوون: له‌حالی‌نه‌خوښی و هیلاکه‌تدا
بوون. (بیحال شدن)

(بیحد)

بی‌خورمه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ریز: سووک‌وچروک.
(بیحرمت)

بی‌چه‌لاب: له‌کایه‌ی میشین یان یاری تردا
و شه‌ییکه واتا، حیساب‌نیه: هه‌له‌یه، قه‌بوول-
نیه. (قبول نیست)

بی‌چه‌مدی: [ناو] غه‌یری ئیرادی: بی‌ناگا
لیبون: نه له‌رووی قه‌سته‌وه: ویده‌چی له‌وشه-
ی (عهمدی) ئاره‌وی یافارسییه‌وه هاتبی. (غیر عمد)

بی‌چه‌و: [ئاوه‌لناو] بی‌حه‌د: بی‌ئه‌ندازه: له
ئه‌ندازه به‌دهر: بی‌خودود. (بیحد)
بی‌چه‌وسه‌له: [ئاوه‌لناو] بی‌تابشت: بی‌تاقه‌ت.
جارز. (بی حوصله)

بی‌چه‌یا: [ئاوه‌لناو] بی‌ئاوړوو: چه‌یاتکاو: ړوو
دامال‌او: بی‌شهرم. (ب) شه‌رانی و
شه‌رفروښ. (بی‌حیا)

بی‌حیساب: [ئاوه‌لناو] (۱) له‌ژماره‌به‌دهر: بی
هه‌ژمار: (ب) له‌ئه‌ندازه‌به‌دهر. (بیشمار) (۲)
پاک له‌پاک. (بی حساب)

بی‌حیسابی: [ناوت، (۱) (ب) غه‌در: زولم: نا
حیسابی. (ظلم) (۲) حاله‌تی له‌به‌ین‌چوون یا
پاک‌کردنی چه‌ساب و کیتاب: حاله‌تی نه‌مانی
قه‌رز و قوله. (بی حسابی)

بی‌خیل: [ئاوه‌لناو] (۱) خه‌سته: بی‌حال:
نه‌خوښ. (۲) ناتنه‌وان: بی‌هیز. (بیحال)

+ بیخ: [ناو] (۱) بیخ‌دیوار: بن‌دیوار. (۲) کونجی
لای‌خواروو: له‌بیخ‌ماله‌که‌دا دانیشتمه. (بیخ)
(۳) بن: بیخ‌ه‌وزه‌که‌پره له‌قوړ: چیشته‌که
بیخی‌گرتووه. (بیخ) (۴) ریشه، گیزه‌لوو‌که

گیاکه ی له بیخهوه دهرکیشا. (ریشه)

بیخال: (۱) [ئاوهلئاو] بی نیشانه؛ بی نوخته؛ ساده و ساکار. (۲) بی خالو. (بیخال؛ بی نقطه؛ بدون دائی)

بی خواخیزان: [ئاوهلئاو] بی زن و مندل؛ سهلت. (بی زن و بچه)

بی خامن: [ئاوهلئاو] بی ساحیب؛ (ب) بهرهللا؛ وهک باغی بهرهللا. (بی صاحب)

(ول)

بیخ بهستن: (۱) ریشه داکوتان. (محکم شدن ریشه) (۲) بیخ گرتنی چشت، له تاوه و تیانه دا. (بیخ گرفتن)

بیخ په پیدا کردن: به درپژه کیشانی کاری؛ لق و پوپ لی بوونهوه و دژواربوونی کاری؛ کاره که بیخی په پیدا کردووه بهم زووانه ته واونابی.

(بیخ پیدا کردن)

بیخ دیان: بن دیان؛ پووک؛ ریشه ی ددان. (بیخ دندان)

بیخ دیوار: فد؛ پای دیوار؛ بن دیوار. (بیخ دیوار) بیخ ریش: فد؛ (۱) بن ریش. (۲) مالی قه لب بیخی ریشی ساحیبی؛ داسه پاو؛ مانه وه بهرپیشه وه؛ بهرپیشه وه بوو. (ب) بهسه ر دهسته وه مان. (بیخ ریش)

بیخ گرتن: [چاوگهت] (۱) سووتان یا لکانی چپشت به بنی تیانه و تاوه دا. (۲) نیشتنی خلته ی تراو. (بیخ گرفتن)

بی خلته: ساف؛ تراوی روشن؛ بی لیته؛ تراوی پروون. (ساف)

بیخ مل: [ناوت] بنامل؛ ژیرمل؛ بینه قاقا. (بیخ گلو)

بیخ ناخوون: [ناوت] ژیرناخوون؛ بنی ناخوون. (بیخ ناخن)

بی خو: (۱) [ئاوهلئاو] نابه جی؛ بی خود؛ بی خوی کرد؛ غه له تی کرد، بیجای-

کرد. (غلط) (۲) [بهند] بی هو؛ بی جیهه ت؛ له خورایی؛ قسه ی موفت؛ بی دهلیل. (بیخود) (۳)

(ب) [ئاوهلئاو] بی هو؛ بی حال؛ له حال- چوون؛ دلپوور دنه وه. (بیحال)

بیخوبن: [ناوت] پنجوبناوان؛ بنه پرت؛ ریشه و دهمار؛ بنچینه. (بیخ و بن)

بیخوبناوان: [ناوت] ریشه و په گهز؛ بنه ما؛ بنچینه؛ وهک: سه ره تا و چاوگه ی-

خه به ریک. (بیخوبن)

بیخوبنج: [ناوت] پنجوبناوان؛ په گ و ریشه. (بیخ و بن)

بی خودان: (۱) [ئاوهلئاو] بی ساحیب؛ بی خیو. (۲) بی خوان: خودایان نییه. (بیصاحب؛ بیخدایند)

+ بی خولک: [ئاوهلئاو] (ب) ساردوسر؛ بی- ته عاروف. (ثیواره دیتم به جه لاله وه خولکی نه کردم. بیمه ماله وه). (فولکلور) (بی تعارف)

بی خه: [ئاوهلئاو] (۱) حاله تی که سیک که خه وی زپاوه و خه وی لیناکه وی؛ خه و لینه که هوتن. (۲) که سیک که مهرکه ز (ناوهندی) خه وی شیواوه و قهت خه وی لیناکه وی. (هوکه یشی زهره له سه رکه هوتنه).

(بی خواب)

بی خهوش: [ئاوهلئاو] خالیس؛ بی تیکه لای؛ بی گهر؛ پاک؛ بی عیب. (بیغش. ناب)

بی خه وی: [ناو] (۱) که سیک که خه وی زپاوه

و خه‌وی لَیناکه‌وی. (بیخوابی) (۲)
شه‌ونو‌خوونی. (۳) (ب) که م خه‌وی. (کم-
خوابی)

بی‌خه‌یال: [ئاوه‌لناو] (۱) که سیک که فکر و
خه‌یالی نییه؛ ئاسوده‌خه‌یال. (۲) سست و
مشوور نه‌خور و لاقه‌ید و که‌مته‌رخه‌م. (بی-
خیال)

بی‌خه‌یالی: [ناو] (۱) بی‌خه‌م و خه‌یال‌بوون.
(۲) که‌مته‌رخه‌می؛ هیچ شت به گرینگ
نه‌گرتن. (۳) بی‌مشووری. (بی‌خیالی)

بی‌خیز: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود؛ بی‌که‌لک؛ بی-
قازانج؛ بی‌مؤفا. (ب) بی‌بو و بی‌خاسیه‌ت. (بی-
خیر)

بی‌خیزوبه‌ره‌که‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌سوود و
قازانج؛ بی‌که‌لک. (ب) بی‌به‌رگه‌گری و بی-
دهوامی و بی‌به‌ره‌که‌تی مال و سامان. (ب)
خیز نه‌دانه‌وه. (بی‌خیر و برکت)

بی‌خیزو: <بی‌خودان
+ بی‌دا: [ناو] بی‌دا؛ زولم؛ دوور له‌دادگه‌ری؛ دوور
له‌عه‌دالته. (بی‌داد)

بی‌داخ: (۱) [ناو] به‌یداخ؛ ئالّا؛ په‌رچه‌م؛ به‌یره‌ق؛
به‌ندیز. (په‌رچم) (۲) [ئاوه‌لناو] بی‌ده‌رد و
که‌سه‌ر؛ بی‌داخ و ده‌رد. (بی‌غم)

+ بی‌داد: [ناو] (۱) بی‌دا؛ زولم؛ ناعه‌دالته‌تی؛ بی-
عه‌دالته‌ت. (ب) بی‌عه‌دالته‌تی. (بی‌داد) (۲)
گوشه‌یی‌که‌له‌ده‌ستگا) مه‌قامی هوما‌یوندا.
(گوشه‌ای در دستگاه همایون)

+ بی‌داد: [ئاوه‌لناو] (ب) بی‌عه‌د؛ بی‌سنوور؛
بی‌ژمار؛ جه‌ماوه‌ریکی بی‌داد پراوه-
ستا‌بوون. (بی‌حد)

+ بی‌دار: (۱) بی‌دار؛ شوینی که داری لی‌نه‌بی و
پووته‌ن‌بی. (بی‌درخت) (۲) [ئاوه‌لناو] به‌خه‌به‌ر؛
هو‌شیار. (بی‌دار)

بی‌دار‌خه‌و: (۱) سوو‌که‌خه‌و؛ وه‌نه‌وز. (۲)
حاله‌تی به‌ینی به‌خه‌به‌ری و نووستوویی. (۳)
حاله‌تی که‌سانی که له‌خه‌ودا هه‌لده‌ستن و
ده‌رپن به‌پیدا. (بی‌دار خواب)

بی‌دارودره‌خت: زه‌وییک که‌پووه‌کی تیدا‌نه‌بی.
پووته‌ن. (بی‌دار و درخت) بی‌دارومال: [ئاوه-
لناو] بی‌سه‌روسامان؛ هه‌زار؛ بی‌مال و
دارایی. (بی‌سرو سامان؛ بینوا)

بی‌دالده: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌پشتیوان؛ بی-
په‌نا. (۲) بی‌پناوان. (بی‌پناه؛ بی‌خانه‌دار).

بی‌دانه: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌ناوک؛ بی‌ده‌نک؛
بی‌توم. (بی‌هسته) (۲) [ناو] جو‌ریک‌تر‌یه
که‌ده‌نکی نییه. (انگور بیدانه) (۳) [ناو] ناوکی
بی؛ ده‌نکی به‌هی. (دانه‌به)

بی‌داوی: [ئاوه‌لناو] له‌بران نه‌هاتوو. بی‌دوایی.
بی‌ته‌واو بوون. (بی‌پایان)

بی‌دایی: [ناو] بی‌دای؛ هاوار له‌زولم و بی-
ئینسافی و بی‌عه‌دالته‌تی و بی‌دایی. (بی‌دای)
بی‌ددان: [ئاوه‌لناو] که‌ل؛ ته‌واو دیان که‌وتوو؛
بوونه‌وه‌ری بی‌دیان یا بی‌مینای دیان وه‌ک
ئارمادیلو یان میلووره‌خوره. (بی‌دندان)

بی‌دل: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌چه‌رگ؛ ترسه‌نو‌ک.
(تر سو) (۲) : دل‌مردوو؛ بی‌هه‌وه‌س و ئاره-
زووی دل‌داری؛ بی‌دل‌وده‌ماخ و خه‌مبار.
(دل‌مرد)

بی‌دلخه: ناوی هه‌فته‌ی دووه‌می ئاخر
مانگی زستان. (نام هفته‌دوم اسفند ماه)

بیدمشک: [ناو] جوړی پرووه کی بون خوشه
 که له شیرینی سازیدا که لکی هه یه،
 عاره قه که یشی ده گرن. (بید مشک)
 بی دوا: بی پاش؛ بی دای؛ بی نه نجام؛ دوا براو.
 (بی انجام)
 بیدور: (ف. گیو) [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛
 به قووه ت. (زورمند) (۲) به پریز؛ پریزدار.
 (محترم)
 بی دو، ژهندن: (۱) هه لپه رین بی دوت.
 (رقصیدن بدون دختر) (۲) (ب) به هه موو
 شت و هه موو بارودوخی رازیوون. (کنایه بهر
 چیز راضی بودن)
 بی دوندان: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) (ب) و جاخ-
 کوپر؛ نه زوک؛ شوین براو. (اوتر. اجاق کور)
 بی دونه: (ف. گیو) مندا ل له دووا به جی
 نه ماو. (بی فرزند)
 بی دوو: [ئاوه لئاو] (۱) بی دوو که ل؛ (۲) (ب)
 بی که لک بی خاسیه ت؛ بی خیر. (بی دود؛ بی-
 خاصیت)
 بیده: فد: (۱) [ناو] فسوواره ی ئاوده س
 فهرنگی. (۲) [کاری نه مری] بیده به نه-
 و؛ بیده ری. (۱ و ۲ بیده بده)
 بی دهراف: بی دهراف؛ بی دهر فته؛ بی موله ت.
 (بی فرصت)
 بی دهر د: [ئاوه لئاو] (۱) بی غم؛ بی پرنج؛ بی
 نازار. (بیدرد). (۲) سست و بی خه یال و بی-
 مشوور؛ که مته رخه م. (بی درد)
 بی دهر دی: [ناو] بی ژانی؛ حاله تی بی پرنج-
 بوون؛ بی په روشی؛ بی هه سستی له ئاستی
 پروودای دل ته زیندا؛ (ب) بی په گی؛ بی-

دهماری؛ بی خه یالی. (بیدردی)
 بی دهر دیسه ر: [ئاوه لئاو] بی گرفتاری؛ بی-
 نه رک؛ بی کیسه؛ بی گرفتو گیری؛ بیسه ریسه.
 (بیدرد سر)
 بی دهر مان: [ئاوه لئاو] (۱) بی عیلاج؛ له عیلاج
 نه هاتوو؛ له چار نه هاتوو. (۲) (ب) دهر دی که
 چاره و دهر مانی نییه. (بیدرمان)
 + بی دهر س: (۱) [ئاوه لئاو] بی دهر سلات. (بی
 قدرت) (۲) دستی نییه. (بیدست)
 بیده سته ر: ف اند؛ ناوی سه گی ئاوی.
 (بیدستر؛ سگ آبی)
 بیده سنویز؛ که سیک که ده سنویزی شکابی یان
 ده ستونویزی نه ییت. (بی وضو)
 بیده سوپا: [ئاوه لئاو] بیده ستوپا؛ (ب)
 سروسه پول؛ ده سهوسان؛ بیده سه لات؛
 کارلینه هاتوو. (بی دست و پا)
 بیده سه لات: [ئاوه لئاو] حاله تی ده ست
 نه پویشن و کارلینه هاتووی؛ بی قودره تی.
 (بی تسلط)
 + بی دهر م: (۱) خاوه خاو ده کا له خوار دنا؛ (۲)
 [ئاوه لئاو] تانجییک که له وهختی راودا درهنگ
 نچیر هه لده گری و ده مسارده. (کم و یواش
 خوردن؛ تازی که در گرفتن شکار فرزند نباشد.)
 بی دهر موزمان: [ئاوه لئاو] سروسه پول و
 قسه نه زان؛ که م قسه. (بی سرو زبان)
 بی دهر می: [ناو] (۱) حاله تی حه یوانی که
 خاوه خاو ده خوا یا که م ده خوا؛ ده مساردی.
 (حاله ت حیوانی که کم غذاست یا یواش غذا
 می خورد) (۲) قسه نه زانی؛ بی دهر مویلی. (کم
 حرفی. ناصیج)

بیدنگ کردن: [چاوه،ت] رازی کردن بُو
 نه در کاندنی نه هیئی و قسه نه گیرانه وه؛
 خاموش کردن وه ک زادیو که بیدنگ که؛
 به ستنی دم و دنگ لیبرین؛
 دهم کو تکر دن. (ساکت کردن)

بیدنگی: [ناو] (۱) حاله تی دنگ لیو نه هاتن
 په نه مووسی. (بی صدایی) (۲) ماتی و پیش
 خوار دنه وه؛ نارامی. (خاموشی و افسردگی) (۳)
 باسی نه هیئی نه کردن؛ بیدنگی لی هیئان.
 (خاموشی)

بی دهمام: (۱) [ناوه لئاو] شتی که قایم نه بی؛
 بهر که نه گر. (دزی پتهو) (۲) [ناوه لئاو] بی-
 داوی؛ بی دواپی؛ ناپایه دار. (زولمی زالم بی-
 دهمامه). (بیدوام)

+ بیئر: [ناو] زهوی وشک و بایئر. (زمین-
 خشک و بایر)

+ بیرا: [کاری ئه مری] بیئر؛ بیرانه؛ بی هیئه؛
 باوه ره. (بیاور)

بی پ: [ناوه لئاو] بی ئاین؛ بی عه قیده؛ بی-
 رهوش؛ بی نه زهر بی پگه. (بی عقیده؛ بیراه)
 بی راک: [ناو] پرچم؛ ئالا؛ به دیاخ؛ به ندیر؛
 بهیره ق (پرچم)

+ بیرازتن: ره ندلیدان بُو له بهین چوونی
 تهره شوپی و زوئگی له زمو یدا. (زه کشی)
 بی راک: [ناو] سهول بیلی به له م؛ بیلاوک.
 (بارو)

بی راق: [ناو] بهیره ق؛ ئالا؛ < به ندیر. (پرچم)
 بیراهی: له فکردا؛ له بیر کردنه وه دا؛ له نه-
 ندیشه دا. (دراندیشه بودن)

بی رایی: [ناو] لا پیی؛ که چ رهوی. (گمراهی)

بی ربم: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) زیره ک؛ وشیار.
 (هوشیار)

بی ربیروک: [ناو] کرمیکی فوسفور په به شه و
 دهره وش؛ گول ئه ستره. (کرم شب تاب)

بی رته سکی: [ناو] می شک و شکی؛ مزی
 هسکی؛ (ب) نه زانی. (تنگ نظری. نادانی)

بی رتیز: [ئاوه لئاو] بیر قوول؛ زانا؛ زیره ک؛
 وشیار. (اندیشمند)

بی ردوش: [ناو] بی ره دوش؛ سه تلی دوشینی
 مالات؛ بی ری. (سطل شیر دوشی؛ شیردوش)

بی ر قوول: [ئاوه لئاو] تیگه یشتوو؛ عقلدار؛ به فکر.
 (اندیشمند)

بی رکردن: [چاوه،ت] (۱) فکر کردن له کاری.
 (تفکر) (۲) تاسه کردن؛ تامه زرووی دیتن؛

(مشتاق دیدار) (۳) ههروه ها له بیر کردن؛ فه-
 راموش کردن. (فراموش کردن)

بی رکردنه وه: [چاوه،ت] فکر کردنه وه؛ به دل
 ورد بوونه وه له مه بهستی. (اندیشیدن. تفکر)

بی رکووپ: [ئاوه لئاو] بیر قوول؛ بی رتیز؛ به ئاوه ز.
 (با هوش اندیشمند)

بی رکوت: زیدی شاعیری رهوشنیر عه بدولا
 په شیو. (اسم دهی دست)

بی رکهر: [ناو، یک] (۱) فکرده کاته وه. (فکور)
 (۲) بیر هه لکن. (چاه کن)

بی رکه فتن: [چاوه،ت] (۱) بیر که وتن؛
 بیر که وتنه وه؛ هاتنه وه یاد. (یاد آمدن) (۲)

که وتنه وه یاد. وه بیر خو هیئان. (بیاد آوردن)
 بیر که وتنه وه؛ هاتنه وه یاد. (یاد آمدن)

بی رگ: شوینی بی ری کردن؛ بی رگه. (جای جمع
 شدن گله برای دوشیدن)

بیرگه: [ناو] (ب) میسک. (نفر)

بیرگهش: [ئاوه‌لناو] پوښنیر؛ تیکه‌یشتو؛
پیشکه‌وتووی هزری؛ دزی‌دواکه‌وته.
(روشنفکر)

بیرم: (۱) [له‌چاوغه‌ی هینان] بینم؛ بهینم
(بیاورم) (۲) [ناو] به‌نداف؛ به‌نداو.
(سد) بیرمشک: [ناو] بیدمشک؛ داریکه‌له‌بی
ده‌چی؛ عاره‌قی بیدمشکی لیده‌گیری.
(بیدمشک)

بیرموک: [ناو] داری قه‌زوانی که به‌ره‌که‌ی
ورده؛ به‌نه‌وشوک. (درخت ون ریزدانه)

بیرنامه: [ناو] یادنامه. (یادنامه)
بیروبه‌رتک: [ناو] خه‌نه‌گورگه؛ خه‌نه‌تیلکه؛
قریزه‌به‌رد؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ به‌لخ‌کوچک؛
گله‌وه‌زه؛ خه‌نه‌به‌ردیله؛ به‌لغه‌کوچک؛
کریزه‌به‌رد. (گل سنگ)

بیرو: [کاری نهمری] (۱) وه‌ره؛ بی. (بیا) (۲)
وه‌رموه؛ بیرموه. (برگرد)

بیروپا: [ناو، ت] (۱) پرس‌ومه‌س‌له‌حه‌ت (۲)
ثاقیده و بوچوون؛ نه‌ندیشه و پا. (اندیشه
ونظر)

بیرورد: [ئاوه‌لناو] بیرهووپ؛ وردبین؛ زور
سه‌رنج‌ده‌ر. (اندیشمند)

بی‌پو‌زی: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌م‌پ‌زق؛ که‌م-
ده‌رامه‌د؛ چوله‌که‌پو‌زی. (بی‌روزی)

+ بیروفت: [ناو] تووکی به‌رزگ. (موی زهار)
بیروکه: خه‌یالی به‌میشک‌داهاتن؛ گه‌لاله‌ی نه-
ندیشه‌یی وفکری. (خیال)

بیرووت: به‌یرووت؛ پیته‌ختی لوبنان.
(پایتخت لبنان)

بیرووک: [ناو] به‌رک؛ گیرفان. (جیب)

بی‌پو‌ومه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ئا‌بروو؛ بی‌بایه‌خ؛
بی‌پیز. (بی‌آبرو)

بی‌ره: (۱) بهینه. (بیاور) (۲) په‌وتی‌بیری‌کردن؛
پانه‌بی‌ره. (کارشیردوشی در جای مخصوص)

بیرهاتن: وه‌بیره‌هاتنه‌وه. (یاد افتادن)
بی‌ره‌با: [ناو، ت] به‌ییل‌شن‌کردن و خه‌رمان
به‌باکردن؛ بیله‌با. (باییل خرمن راباد دادن)

تییینی: (ل) هه‌ندی‌جار ده‌بیته‌(ر) وه‌ک‌بیل؛
بی‌ر، مال؛ مار

بیرمه‌بیره: [ناو، ت] وازو‌ازی؛ پارایی. (وه‌ک
مه‌په‌کیوی بیرمه‌بیره‌خوم). (فولکلور) (فرار
کردن و واپس نگرستن اهو؛ حالت تردید)

بی‌ره‌حم: [ئاوه‌لناو] دل‌په‌ق؛ بی‌به‌زه‌(بیرحم)
بی‌ره‌دا؛ به‌ئیره‌دا؛ ویقه؛ قیره‌پا؛ قیره‌ی‌دا.

(ازاینجا)
بی‌ره‌زا: [ئاوه‌لناو] (۱) په‌زاگران؛ ناشیرین.
(زشت) (۲) ب: دپنده و بی‌نه‌مان؛ نه‌و سه‌گه
زور بی‌په‌زایه‌ثاوقه‌ی هه‌موو که‌س ده‌بی.

(درنده‌خو)
بی‌ره‌و: [ک‌بیرو] (۱) وه‌ره؛ بی. (بیا) (۲) وه‌رموه؛
بگه‌پ‌یوه. (برگرد و بیا)

بی‌په‌واج: فد: [ئاوه‌لناو] بی‌پ‌ره‌و؛ قه‌لب.
(بیرواج)

بی‌په‌واجی: [ناو، به‌ره‌می‌چاوغه] که‌سادی؛
بی‌پ‌ره‌وی. (بیرواجی) بیره‌وخه‌ر: [ناو، بک]
ته‌وکه‌سه‌وه‌بیر ده‌خاته‌وه؛ به‌یاده‌ینه‌ر؛
بیرخه‌ره‌وه. (بیاد آورنده)

بیره‌و‌کردن: [چاوغه‌ت] بیرکردنه‌وه؛ فکر
کردنه‌وه؛ چوونه‌نیو فکره‌وه (فکر کردن)

بیر ه ونه ق: [ئاوه لئاو] (۱) بی پره واج. (۲) بی -
 شه وق. (۳) سیس؛ ژاکاو. (بی رونق) بیر ه وهر:
 [ئاوه لئاو] خاوه نی بیر و هو ش. (هوشمند)
 + بیر ه وهری: [ناو] له بیر ماو؛ به یاد ماو؛
 سه رگوره شته و پرو داوی قه دیم؛ خاتره.
 (خاطره)

بیر هه لقه نندن: [چاوه گه ت] بیر هه لکه نندن؛
 چال او چیکردن. (چاه کنی)

بی پریا: [ئاوه لئاو] بی گزی؛ راست؛ مو خلیس؛
 بی گزی؛ بی درو؛ بی قیل سه میمی؛ دوستی
 بیریا: دوستی گیانی. (بیریا)

بی ری بی ری: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی نه خوشینیکی
 ماسو و لکه و پوو که به هو ی که م بوونی
 ویتامین بی وه تووشی ئینسان ده بی. (بری
 بری)

بی پزی: [ناو به ره می چاوه گه] پیسوایی؛ بی -
 حورمه تی. بی حرمتی)

بی پش: (۱) [ئاوه لئاو] کو سه؛ لووسکه؛ بی -
 تووک. (کوسه) (۲) پش تاشراو. (بی ریش)
 بی ری کرن: (۱) تازال دوشین له بی رگه. (۲)
 مه ره یانه وه بو بی ری. (گوسفندان را در جای
 مخصوص دوشیدن بردن)

بی ریک: [ناو] به رک؛ گیر فان. (جیب)
 بی ز: [ناو] ئیشتیا؛ (۱) ته گهر بی ز له بی زاریه وه
 هاتی بی واتای ئیشتیا نادا. (۲) ته گهر وه ها نه -
 بی توو واتای ئیشتیا بدا ده بی قیزیش به واتای
 ئیشتیایی دما (قیزو بی ز) ده بی ته دوو وشه ی دز
 مانای لی کدراو، یا خو (قیز) یش ده بی واتای
 ئیشتیا بدا، که ره نگه ته مه له راستیه وه
 نزیک تر بی چونکی ده لی ن: قیزم ده با: بی زم

ده با، به لام لی ره دا جی گای (قیزو بی ز) بر پیک لی ز
 ده بی. بر وانینه قیزو بی ز له فهره هه نگه گانی
 دیکه دا، که واتای دل هه لشی وان ده دا.
 بی زاری: [ناو] (۱) هه راسانی؛ چار زی؛ وه ره
 زی. (۲) بی زاری؛ بی ده می. (بی زاری؛
 بیدهانی)

بی زاله: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ترسه نوک؛ بی زراو؛
 بی زاور. (ترسو)

بی زراف: [ئاوه لئاو] بی زاور؛ ترسه نوک؛ بی -
 زاله؛ دزی دل قاییم. (ترسو)

+ بی زراو: [ناو بک و بهر] (۱) له
 بهر چاو که وتوو بی؛ له خواردنی قیز هه -
 لشی وان هه (زده شده) (۲) مه لی تو زراو
 له هیالانه؛ له هیالانه بی زراو. (پرنده از آشیان
 فراری) (۳) [ئاوه لئاو] بی زراو؛ ترسه نوک؛
 بی زاله. (ترسو)

بی زمان: (۱) زمانی نییه؛ (۲) [ئاوه لئاو] لال؛
 (ب) خاموش؛ بی قسه. (ب) بی ده مو پل. (بی
 زبان)

بی زبو کردن: [چاوه گه ت] قیزو بی ز کردن.
 (احساس اشمئزاز بکسی دست دادن)

بی زوک: [ناو] بی زبو؛ تهو ژنه که هیز ده بی ت؛
 (ژنه ک کو مه هان ده به ت). (زنی که حیض
 می شود)

بی زوک: ژن له کاتی ئاوس بووندا تا مندا ل
 بوونی. (زن آبستن تاروز وضع حمل)

+ بی زه: [ناو] (۱) بی زگ؛ بی زوو؛ مه گیرانی.
 (ویار) (۲) جو ری ک دراوی بی تر خه. (نوعی پول
 بی ارزش)

بی زه: [ناو] سیراج؛ سیری ژ؛ ژازی. (کتخ. شیراز)

بیژهاتن: [چاوهگهت] قیزهاتن؛ دل‌هه‌لگرتن؛
چون بیژت هات ئه و شته بخوی؛
(مشمزنشلسن از دیدن یا خوردن چیزی)
بی‌زه‌حه‌ت: (۱) بی‌ته‌رک و ده‌ردیسه‌ری؛
(۲) وشه‌یی‌که بو ئیجازه‌گرتن یا پ‌یگه دان؛
(ب) زه‌حه‌مت نه‌بی. (بی زحه‌مت)
بی‌زه‌ر: [ناو] جو‌ری داربی؛ بی‌زه‌رد. (نوعی بید)
بی‌زه‌وق: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) بی‌شوق؛ سیس؛
ژاکاو؛ بی‌که‌یف. (۲) بی‌سه‌لیقه‌که‌چ
سه‌لیقه. (بی‌ذوق)
بی‌زه‌ره‌ر: (ف. گیو) ر‌زیو؛ پیس؛
قیزه‌ه‌ل‌شیوین؛ چ‌ل‌گن؛ چه‌پ‌ل؛ بی‌زه‌ینه‌ر.
(فاسد؛ چ‌ر‌کین)
بی‌زیان: (۱) <بی‌زیران. (۲) بی‌زیان؛ بی‌زه‌ره‌ر.
۲ (بی زیان)
بی‌زما: پی‌زما؛ لی‌باسی ناسکی تاییه‌ت بو‌ ناو
مال و خه‌وتن. (بی‌زماه)
بی‌ژان: (۱) گیای شابه‌نگ؛ بو‌ژان؛ (بومادران)
(۲) دابی‌ژان؛ گول‌ه بارانی به‌تون‌دی و کون
کون کردن‌ی ئامانج؛ (تیرباراندن) (۳)
ته‌قاندنه‌وه به‌ هیله‌ک؛ بی‌ژانه‌وه و دابی‌ژان.
(الک کردن)
بی‌ژاندن: [چاوهگه‌ت] (۱) دابی‌ژاندن؛ وه‌به‌ر‌گول‌ه
دان به‌ موسه‌لسه‌ل یا به‌ تیر‌ته‌ندازی له
سه‌ریه‌ک. (گل‌وله‌باران) (۲) به‌ هیله‌کدا کردن.
(الک کردن)
بی‌ژانه‌سیاوه: [ناو] گیای بو‌وژانه‌سیاوه؛ په‌شه
شابه‌نگ؛ بو‌وژانه‌ی کیوی. (برنجاسف)
+ بی‌ژین: [له‌چاوه‌گی بی‌ژتن] (۱) بلیین؛
بو‌وشین؛ بی‌ژین؛ له‌(بی‌ژه و بی‌ژتن؛ گوتن و

وتن). (بگوئیم گفتن)
بی‌ژگه: [وته] جگه؛ جیا له‌وه؛ بی‌جگه؛ به‌جگه؛
ژبلی؛ بلی (بجز)
بی‌ژلک: [ناو] بی‌ژلک؛ بی‌ژوو؛ ویده‌چی (لک)
له‌(لخ) وه‌ هاتی و تور‌کی‌بی‌ت. (حرامزاده)
بی‌ژم‌وته: [ناو] بی‌ژک؛ بی‌ژوو؛ بی‌ژلک؛ بی‌ژی؛
زول؛ هه‌رامزا؛ هه‌رامزاو؛ هه‌رامزاد. (حرامزاده)
+ بی‌ژن: (۱) [ئاوه‌ل‌ناو] بی‌ژه‌ژن. (زن بی‌وه) (۲)
[ئاوه‌ل‌ناو] بی‌ژن؛ پی‌او‌ی که‌ژنی نییه.
(سه‌لت). (بی زن) (۳) [وته] بلیین؛ بی‌ژن؛
بو‌وشن. (بگویند)
بی‌ژنده: [ناو، بک] بی‌ژه‌ر؛ قسه‌که‌ر. (گوینده)
بی‌ژنی: [ناو] په‌به‌نی؛ سه‌لتی؛ حاله‌تی پی‌او‌ی
بی‌هاوسه‌ر. (مجردی. بی زنی)
بی‌ژو: [ئاوه‌ل‌ناو] زور‌بلی؛ پر‌بی‌ژ. (وراج)
بی‌ژوک: [ناو] (ف. گیو) (۱) جی‌گای کو‌ بو‌ونه‌وه
بو‌ئاخافتن. (جای تجمع‌برای حرف زدن) (۲)
[ئاوه‌ل‌ناو] بی‌ژوک چه‌نه‌باز؛ زور‌ویژ؛ فره‌ویژ.
(حراف)
بی‌ژوکه: [ناو] (۱) زوله‌ک؛ ده‌نکه‌گه‌رمه‌شانی
نه‌توقیو له‌ بر‌ژاندندا. (دانه‌ذرت نشکفته‌در
چس‌فیل). (۲) به‌ مندالی نه‌سره‌وت و شه-
یتان و هارو‌ه‌اج؛ ده‌لین. (بچه‌نا‌آرام) (۳)
دانه‌ویله‌ی نه‌کول. (دانه‌بنشن دیر پخت)
(۴) ده‌نکه‌ دانه‌ویله‌ی نه‌کولیو له‌ ناو گ‌رار و
چیش‌تدا. (دانه‌بنشن نه‌ پخته) (۵) ده‌نکه‌ میوه‌ی
نه‌گه‌یش‌توی ناو کو‌گای میوه‌ی گه‌ییو. (دانه
میوه‌ نرسیده در انبوه‌میوه).
+ بی‌ژه: (۱) کار، ئه‌مری [بلی؛ بی‌ژه؛ بو‌وشه.
(بگو) (۲) وته؛ قسه. (سخن)

بیژەر: [ناوبک] ویزەر؛ قسه کهر. (سخنگو)

بیژی: [ناو] بیژوو؛ غهیری عهسل؛ شاخه ولقی
زیادی دار؛ زوله کی بریشکه. (حرامزاده)

بیژیار: [ناوبک] ویزەر. (گوینده)
بیژیتی: [ناوبه ره می چاوگه] زولی؛ حه رام-
زایی؛ به فیلی. (حرامزادگی)

بیسات: [ناو] بسات؛ نه سپایی سه سفره ی
زماوه ند و میوانی؛ بیساتی سه ماوه ر؛ وه ک
ئیسکان و نالبه کی و قوپی و که شه ف...
سفره یا گاریه ی ورده واله فروشی که نار
شه قام. (بسات)

بیسات شیواندن: [چاوگه ت] (ب) کاری
که سیک تیکدان؛ بیسات تیکدان؛ (ب)
مه جلیس شیواندن. (بساط بهم زدن)

بیسار: فد؛ فیسار؛ جیناوی که سی گوم
(نادیار)؛ له گهل فلاندا دی؛ فلان و بیسار؛ فلان-
وفیسار. (بیسار)

بی سام: [ئاوه لئاو] بی ترس؛ بی واهیمه؛
ترس هینه ر نییه؛ بی زافته. (بدون واهمه؛ بی-
ابهت)

بی سامانی: [ناو] بی سامان بوون؛ فه قیری و
هه زاری و بی نه نوایی. (بی سامانی)

بیسانچی: [ئاوه لئاو + ناو] بیستانه وان؛ بیستان
ده چینی و ناگای له بیستانه. (بوستانچی)

بیستانچایی: ند. [ناو] چای به تورکی؛ چوم،
بیستانی بهر چوم؛ بیستانی ناوی؛ بیستانی بهراو
که له چوم ناویدری. (بوستان لبرودخانه)

بیسترو؛ اند؛ فد [ناو] جیگای خوراک و نوشابه
فروشتنی هه رزان بایی که له هیندی
کیشوهر (ولات) دا تاییهت به چینی هه ژارانه.

(بیسترو)

بیستوک: [ناو] که رهسته ی یاریده ده ری
گوی گرانه بو باشتربستن. (سمعک)
بیستوک: ئامیری دهنک هیهر و دهنک بهر له
ته له یفووندا. (گوشی)

بیستوون: (۱) به غستوون؛ به غستان،
ولاتی خودایان و گهوران؛ (سرزمین خدایان)
بی کوله که؛ (بدون ستون) (۳) کیوکه له
کرماشان. (کوهیست در کرمانشاه)

بیسته: [کاری نه مری له چاوگه ی
ویستان] بیسه؛ بویسته؛ راههسته. (بایست)
بیستیار: (۱) بیسه ر؛ گویگر؛ گویداته پین؛
گوهدار. (شنونده) (۲) (ب) سیخور؛ فسوس.
(جاسوس)

بیستیک: [ناو] نه ستیولک؛ ئاسنی سه ر
ته نوور. (تکه آهنی روی تنور که دیگ رانگه
میدارد)

بیسته مین: [ئاوه لئاو] له پله و پایه ی
بیسته مدا؛ له ژماره ی بیسته مدا. (بیستمین)
بیسک: [ناو] نان؛ دهمیکی کورت. (آن)

بیسکادن: ئانیکی تر؛ تاویکی تر. (لحظه دیگر)
بیسکار: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) جنیو فروش؛
نازاردهر. (بد دهن؛ آزارنده)

بیسکاری: [ناو] (ف. گیو) بیسکانی؛ جنیو فروشی؛
نازاردهری. (نا سزا)
بیسکانی: ک بیسکاری.

بیسکویت: فد؛ [ناو] جوژی توشه له ئارد و
شه کر. (بیسکویت)

بی سمهت: [ئاوه لئاو] بی سمهت؛ بی ترس؛
بی ئیحتیات. (بی احتیاط)

بی سوو: نه مانی هیژی دیتن؛ کهم سوو. (کم سو و بی فروغ)

بی سوو: (۱) [ناو] بی سو؛ بوسه؛ ره بهت؛ کوله. (کمین) (۲) [بهند] بی سوو؛ بی گومان؛ بی شک. (بی گمان)

بی سوود: [ئاوه لئاو + ناو] بی موفا؛ بی قازانج؛ بی سوود؛ بی قازانج؛ بی پریا؛ بی به هره. (بی سوود)

بی سه: [کاری نه مری له چاوگه ی ویستان بیسه؛ بوهسته؛ راهسته. (بایست)

بی سه بر: [ئاوه لئاو] بی مولهت؛ ناوارام؛ به له ز؛ بی تاقهت. (بی صبر)

+ بی سه ر: [ئاوه لئاو] هر شت که سه ری نه بی؛ بی که لک؛ بز؛ بی شوین. (بی سرگم)

+ بی سه روبن: [ئاوه لئاو] (۱) زور دوور و دریژ؛ بی نه ول و ناخر. (بی سروه) (۲) تی که ل

پیکه ل. (بی سرو تهو آشفته)

+ بی سه ر و زمان: [ئاوه لئاو] (۱) نه خوشی که له زمان که وتبی. (مریض از حرف زدن عاجز. (۲) بی ده موپل وقسه نه زان. (بی سرو

زبان)

بی سه روسامان: فد: (۱) [ئاوه لئاو] بی سه روبه ره و شیواو؛ ئالوز. (۲) بی دار و مال و بی نه نوا؛ بی

مال و هاوسه ر. (بی سه روسامان)

+ بی سه ر و سه دا: (۱) [ئاوه لئاو] بی ده نگ؛ بی هه راو هوریا. (بی سه رسدا) [بهند] (۲) جیگای

خه لوهت و بی ده نگ؛ نه مه و تاغه زور بی سه ر و سه دایه. (دنچ) (۳) کردنی کاری

به په نامه کی و به هیواشی و بی ده نگ. (بی سر و صدا)

بی سه ره: [ئاوه لئاو] بی خاوهن؛ ئالوز.

(بی صاحب، بینظم)

بی سه ره تا: [ئاوه لئاو] نه زه لی؛ بی چاوگه؛ بی

چاوانه و بی سه ر چاو. (بی ابتدا)

بی سه لیه: [ئاوه لئاو] (۱) بی زه وق. (بی ذوق) (۲) تینه گه ییو و بی عه قل. (بی شعور)

بی سه مه ر: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی به هره؛ بی سوود؛ بی به ر. (بی به ره)

بی سه واد: [ئاوه لئاو] نه خوینده وار؛ که سیک نه توانیت بنووسیت و بخوینیت هوه. (ب)

که سیک که له باری زانستیه وه زور پر بار نه بی. (بی سواد)

بی سه وادی: [ناو] نه وانایی؛ بی سیواتی؛ نه خوینده واری؛ (ب) که م ناگایی له باری

زانسته وه. (بی سوادی)

بی سه رهت: [ئاوه لئاو] (۱) بی ته خلاق؛ بی ناکار. (بی اخلاق) (۲) نابرو و چوو؛ بی بن کراو به

نا ره وا؛ بن پزاو. (بی سیرت)

بی سه یسک: [ناو] له زمانگه لی پروگرام نوو سینی کامپیو تیر. (از زبان های برنامه نویسی کامپیوتر)

بی سه یس چ: [ناو] له سه ری سه یس (بی ته ل) کارده کا؛ بی سه یس هه لگر له نه رته شدا. (بی سه یس چ)

+ بی ش: [ئاوه لئاو] بهند؛ زیاد؛ که مو بی ش؛ که م تا بی ش؛ که م تا زور. (بی ش)

بی شاتو شووت: بی هه راو هوریا و شیت ه شیت؛ (ب) [ناوت] بی پیکلام؛ بی ته بلیغات؛ بی

بانگه شه؛ بی بالگاشه؛ بی پروپا گاند. (بی تبلیغات)

بی شاخ: کول؛ هه ر حه یوانی شاخداریک (وه)

ک بزن) که شاخی نمبیت. (بی شاخ)
 بیشتر: فد: [ئاوهلئاو + بهند] بیشتر؛ زیاتر؛
 فیشتهر. (بیشتر)
 بیشک: (۱) [ئاو] لانکه؛ بیشکه (گهواره)
 (۲) [بهند] بی شک؛ بی گومان. (بی شک)
 بی شکست: [ئاوهلئاو] (۱) کؤل نه ده؛ بی
 نکوول. (۲) ساغ؛ نه شکاو. (بی شکست)
 بی شوخی: راسته قینه؛ بی گالتیه؛ (ب) بو
 پرسکردنه، به راسته؟ شوخی ناکه ی. (جدی؟)
 بی شوو: [ئاوهلئاو] (۱) بیشو؛ بیژمار؛ بیداد؛
 بی حده؛ (بیشمار) (۲) [ئاو] بی میرد؛ (بیوه زن).
 (بی شوهر)
 بی شهرت: بی مهرج؛ بی دانانی مهرج؛ هیچ
 شهرتی له بهین دانه بی. (ب) [ئاوهلئاو]
 شهرت شکین و بیوه فا. (بی شرط؛ بی وفا)
 بی شه رت وشو: [ئاوهلئاو] بی شهرت وشوین؛
 بی وفه؛ بی قهول؛ بی قهول وقه رار؛ بی بهلین.
 (بیوفا)
 بی شهرتوو شوین: کبی شهرت وشو.
 بی شهرتی: [ئاو] شهرت نه بردنه سهر؛ شهرت
 بهجی نه هینان؛ بیوفایی به قه رار و په یمان.
 (بی شرطی)
 بی شهرعی: کاری دوور له نایین وشهرع؛
 کاری خیلاف؛ کاری خراپ وغهیری
 شهرعی. (بی شرعی)
 بی شهریک: [ئاوهلئاو] بی هاوبه ش؛ (ب) ته
 نیا؛ ب. (خوای بی شهریک) (بی شریک)
 بیشهنگ: (۱) [ئاوهلئاو] گرینوک؛ که سیک که
 زور بگری یا زوو دهست بکا به گریان؛ (۲) بی-
 شهنگ شوپه بی

(همیشه گریان؛ بیدمجنون)
 بی شه هامهت: [ئاوهلئاو] بی جه رگ؛ بی
 جگه ر؛ قزه؛ ترسه نوک؛ بی غیرهت؛ بی زاله
 (بی شهامت)
 بیشی: بیشه؛ میسه. (بیشه)
 بی شیل: [ئاوهلئاو] (ف. گیو) ناشیرین؛
 ناپوخت. (زشت)
 بی شیه وپیله: [ئاوهلئاو] بی ده غلی و فیلبازی؛
 پاک و ساده. «گوفاری مهباد ۱۱۲» (بی شیه-
 پیله)
 + بیعار: فد: بوی هه یه له وشه ی (بیعیار)
 فارسییه وه هاتبی عار و اتا عه یب و نهنگ
 له فارسییدا ئه م دژواتایه هه یه. (بیعیار)
 بی عارهق ده رچوون: [چاوهگهت] (ب) بی-
 دیتی تازار و عه زیته ده ربا زبوون؛ (ب) له
 سزای تاوان ده ربا زبوون. (معادل مفت در
 رفتن)
 بی عورزه: [ئاوهلئاو] بی لیاقهت؛ سووک و
 چروک؛ نالایق؛ (ب) کار لینه هاتوو. (بیعرضه)
 بی عوز روبه هانه: بی لامو جوومی؛ بی پربو بیانوو.
 (بی عذر و بهانه)
 بی عه جمان: [ئاوهلئاو] بی حه جمان؛ نه سهرت؛
 بی ئوقره؛ بی ئارام و قه رار. (ناآرام)
 بی عه جه له: به کاوه خو؛ به ئارامی؛ بی له زوبه ز.
 (بی عجله)
 بی عه مهل: [ئاوهلئاو] بی حه مهل. (۱) بی
 کرده وه. (۲) (ب) کابرا پیاویکی بی عه مهله؛
 هیچ کاریکی خراپ ناکا. (بی عمل)
 بی عه یب: [ئاوهلئاو] ساغ؛ دروست؛ بی ئیراد؛
 بی ئاهوو؛ (بی عیب)

بی‌غهرمز: [ئاوہلناو] بی‌کینه؛ بی‌بوغز؛
 راست‌و‌په‌وان؛ (ب) بی‌لایه‌نگری‌یان دوزمنی؛
 بی‌نه‌زەر له قه‌زاوت کردندا. (بی‌غرض)
 بی‌غهم: [ئاوہلناو] غهمی‌نبیه؛ که‌مته‌رخهم.
 (ب) ئه‌رخایه‌ن‌به، بی‌غهم به؛ خه‌مت نه‌بی؛
 نیگه‌ران مهبه. (بی‌غم)
 بی‌غیره‌ت: [ئاوہلناو] نامووس فروش؛ (ب)
 نیشتمان فروش؛ ناپاو؛ خو‌پری؛ بی‌په‌گ.
 (ب) ترسه‌نو‌ک؛ قه‌ز؛ بی‌شه‌هامه‌ت. (بی‌غیرت)
 بی‌فرمان: [ئاوہلناو] بی‌کار؛ نیش و فرمان پی-
 نه‌سپیردراو؛ [ناو] بی‌فرمان؛ سه‌یاره‌یی‌ک که
 رو‌لی نه‌بی‌یان؛ رو‌له‌که‌ی خه‌لاسی (بو‌شی)
 بی‌یان خراب بی. (بی‌کار؛ بی‌فرمان)
 بی‌قه‌ز: [ئاوہلناو] به‌دفعه‌ز؛ ناشیرین؛ ودم
 خراب؛ شووم. (شوم و بدیمن)
 بی‌قه‌ره‌نگ: [ئاوہلناو] بی‌که‌لتوور؛ بی‌
 ئه‌ده‌ب. (ب) دوا که‌وتوو؛ ئاداب‌نه‌زان؛ دوور له
 شارستانییه‌ت. (بی‌فره‌نگ)
 بی‌قه‌هی‌ت: [ئاوہلناو] بی‌شه‌رم؛ بی‌ئابروو؛ بی-
 حه‌یا. (بی‌آبرو)
 بی‌قان: (۱) هین؛ وانیک؛ ئه‌و‌کی. (چیز)
 بی‌قل: [ناو] بی‌قل؛ که‌پو؛ لووت. (بینی)
 بی‌قابیله‌ت: [ئاوہلناو] سووک و چروک؛
 نالایه‌ق؛ ناقابیل؛ بی‌پ‌ز. (بی‌قابلیه‌ت. نالایق)
 بی‌قاچ: (۱) دوور له په‌ژراندنی عه‌قل‌غ‌ه‌یری
 مه‌نتیقی؛ دوور له په‌سه‌ندی عه‌قل. (غیر
 منتقی) (۲) که‌سی‌ک که‌پای‌نبیه؛ بی‌پا. (بی‌پا)
 بی‌قاعیده: (۱) دوور له په‌سم و په‌سووم؛
 (۲) بی‌سه‌رم‌وبه‌ره. (۳) عه‌یب، ئیراد؛

بی‌قاعیده نبیه من بچم بولای ئه‌و دۆسته‌ت؟
 واتا عه‌یب نبیه؟ (بی‌قاعیده دوراز رسم و
 رسوم)
 + بی‌قام: [ناو] حه‌وز یا گو‌لی به‌قه‌د بال‌ای‌و
 قوول بی؛ حه‌وز یا گو‌می په‌ی‌نه‌دا. (حوض یا
 استخر، در‌حدود دو‌متر‌گود)
 بی‌قانونی: (۱) [ناو] که‌س له که‌سی، بی‌سه‌ره‌و
 به‌ره‌یی. (۲) زولم؛ غه‌در؛ نا‌حه‌قی؛ دوور
 له یاسا. (بی‌قانونی؛ ظلم)
 بی‌قول‌اخ: [کنایه] بی‌سه‌روشوین؛ له تور‌کیه‌وه
 هاتوو‌ه قول‌اخ و اتا‌گو‌ی؛ وا باو بوو ئه‌گه‌ر
 مه‌پ‌یک گورگ زگی در‌پیا، شو‌ان
 گو‌ی‌چکه‌کانی ده‌هیناوه بو‌نیشانه‌ی ئه‌وه که
 گوم نه‌بووه؛ بی‌سو‌راخ؛ وندا؛ بزر. (کنایه‌گم
 شدن)
 بی‌قه‌در: [ئاوہلناو] سووک و چروک؛ بی‌پ‌ز؛
 بی‌حورمه‌ت. (بی‌ارزش)
 بی‌قه‌راری: [ناو] (۱) نا‌ئارامی؛ بی‌ئوقره‌یی. (۲)
 زه‌وت‌نه‌بوون و به‌ندنه‌بوون له جی‌گای‌یک.
 (۳) نیگه‌رانی. (بی‌قاراری)
 بی‌قه‌واره: [ئاوہلناو] ناقولا؛ ناشیرین؛ له
 ئه‌ندازه و قه‌واره‌دا نه‌بوون؛ زه‌وی‌یان شتی
 پان که‌دارای که‌چ و کوو‌پی‌بی‌یان چوار
 گو‌شه‌نه‌بی و لار و خ‌یج بیت. (بی‌قواره)
 بی‌قیمه‌ت: [دژ و اتا] (۱) بی‌به‌ها؛ هه‌رزان؛
 چروک؛ بی‌ئه‌رزش؛ ناقابیل. (۲) به‌خو‌پایی؛ بی‌
 قیমে‌ت بو‌تو. (۳) (دژ و اتا) زور به‌قیمه‌ت و
 له قیমে‌ت نه‌هاتوو. (بی‌قیمت)
 + بی‌کاری: [ناو، به‌ره‌می‌چاو‌گه] (۱) په‌وتی
 نه‌بوونی کار. (۲) به‌تالی و کاتی په‌وودان و

سهر پهرژین؛ (۳) له سهر کار دهر کران و بیکار
مانه وه. (بیکاری)
بیکاری وه زری: که سانی که شوله که یان وایه
که چند مانگ له سالد کاریان نه بی؛ وه ک:
فه لاو درویننه وان که زستانان بیکارن.
(بیکاری فصلی)
بی کنج: پروت و بی لیاس؛ بی جل و بهرگ.
(بی لباس)
+ بیکوانه: [ناو] بنیشت؛ جاکچه؛ شیلای
قه زوان. (سقز)
بیکول: < بیکول.
بی کول: [ئاوه لئاو] بی که سهر؛ بی دهر د؛
بی آزار؛ ئاسوده. (آسوده)
بی کول: [ناو] کوله بی؛ بی زمر؛ بی زهر د؛
بنجه بی که له میشه دا سهوز ده بی. (بته بید
کوتاه)
بیکهس و کار: [ئاوه لئاو] بی فقه کوفامیل؛ بی-
قهوم و خیش. (بیکس و کار)
بیکهسی: [ناو] (۱) بی خزم و کهسی؛
ته نیابالی. (۲) بی هاوده می؛ بی هاوالی؛
ته نیایی. (بیکسی)
بی که لک: [ئاوه لئاو] بیکه لک؛ بی سوود؛ به کار
نه هاتوو. (بدر دنجور).
بی که لله: [ئاوه لئاو] (ب) بی نیحتیات و سه په
رو؛ که لله ره ق؛ (ب) بی مه غز؛ بی عه قل. (بی
کله)
بی که موزیاد: (۱) به اندازه؛ نه کهم نه زیاد.
(۲) (ب) ته و او و که مال. (بی کم و زیاد)
بی کهم و که سر: [ئاوه لئاو] ته و او که مال؛ بی
که مایه سی؛ بی کهم و کووری. (بی کم و کسر)

بی که یف: بی حال؛ بی شهوق؛ په شیو؛ خه مبار؛
نه خو ش. (غمگین)
بی گیر: [ئاوه لئاو] (ک) بلاوده وتری؛
به کار نه هاتوو؛ بیکه لک. (بدر دنجور)
+ بیگ: [ناو] پیاده ی شه تر نه ج.
(پیاده شطرنج)
بیگا: [ناو + بهند] بیگاف؛ ناوخت. درهنگ وه-
خت. (بیگاه)
+ بیگافی: [ناو] (۱) ناوه ختی؛ درهنگ وه ختی.
(ناوختی) (۲) زور هملی. (زور گوئی)
بیگانه خوازی: [ناو، بهر هملی چاو گه]
(ب) نیشتمان فروشی؛ فسوسی بو
بیگانه کردن؛ کاری بیشه رهی و دوور له
نیشتمان پهروه ری کردن بو بیگانه.
(بیگانه خواهی)
بیگانه بی: [ناو] (۱) حاله تی خزم نه بوون و
دوور له خزمایه تی. (۲) نه ناسراوی و غه ربیی؛
نامویی؛ غه واره یی؛ ناس نه کری. (بیگانگی)
بی گری: [ئاوه لئاو] راست و په وان؛ (ب) بی
قور و خواری؛ سه ولی بی گری؛ سه ولی
راست و بی که چ و کووری؛ (ب) بی فیل (بی
گره)
بیگله یی: له وه ختی به ری کردن میواندا ده لین
واتا: هیوا دارم میوانداریمان جیی گله یی و
گازنده نه بووبی. (بی گلایه) بیگو: [ناو] بوژو.
(علف بو گرفته)
بیگومان: [بهند] بی شک؛ نه رخه یان. (بی
گمان)
بی گوناج: [ئاوه لئاو] بی سوچ؛ بیتاوان. (بیگناه)
بیگه ف: [ئاوه لئاو] گهوج؛ سهر سه ری. (احمق)

بیل: [ناو] ناخ؛ خوّل؛ خاک. (خاک).

بیلا: (۱) دوو نهوّم. (دوطبقه) (۲) باران نه گر؛ په سیو. (جائیکه باران نخورد) (۳) لی گه پری؛ لی گه پری. (بگذار)

بیلاته شبی: (ب) دوور له پرووت؛ ته شبیهاتی نه بی؛ دوور له شوبهاندن. (بلا تشبیه)

بیلاسن: [ناو] بیلی ئاسنی؛ پیّمهره. (بیل آهن)
بیلاسنی نه سپه رهدار: [ناو، ت] پیّمهره پیک که نه سپه رهی خراوته سهر بو جیگای پا. (بیل آهن نه سپه ردار)

بیلامانی: (۱) دوور له مانای شارواه. (بدون معنی دیگر) (۲) بیلامانعی؛ بی بهرگری و عیب و عار. (بلامانع) (۳) (ب) دوور له پرووت؛ بیلاته شبی. (دور از حضور)

بیلا نه: [کاری نه مری] لیگه پری؛ بلا. (بگذار)
بیلانسیبته: [بهند] به لا نیسبته؛ (ب) دوور بی له نیسبته به تو؛ بی پیوهندی له گهل توډا. (بلانسیبت)

بیلا یه ن: [ئاوه لئاو] حاله تی بی هوگری. (بی طرف)

بیلا یه نی: [ناو] حاله تی که سیک که له حوکم کردندا لایه نی هیچکس نه گری. (بی طرفی)

بیلته کرن: [چاوگه، ت] ته کمیش؛ بوش کردن و شی کردنه وهی بنی دار. (بیل زدن و نرم کردن زیر درختان)

بیلشا: (ف. گیو) لوی گیژ و خوّل و بی میشک و گهوج. (خول)

بیلکاری: [ناو] (۱) به بیل کار کردن (۲) زهوی شیو کردن به بیل. (۳) پیّمهره کاری. (بیل

کاری)

بیلوته: [ناو] داوه تی بی دو (دوت)؛ (داوه تی فقهیان) (جشن و سماع فقهها)

بیلوته: جوړیک ههرمی. (نوعی گلابی)
بی لوک: پوښتنی ئارام و بی لوقه کردن. (راه رفتن آرام)

بی لوت: (۱) بی ده ماخ؛ سه یاره پیک که مو تو پره که ی له پاشه وه بی و پیشه که ی ساف- بی. (۲) نوکه بیلوته: نوکه سپیلکه (بیدماغ) بیله: [ناو] جوړی بیلاوی ژنان بوو له قه دیم- دا. (نوعی کفش قدیمی)

بیله با: [ناو] شهن کردنی جه غزی دانه ویله به بیل. (باد دادن گندم و خرمن با بیل)
بیله کو: [ناو، ت] بوول؛ خوّل میش. (خاکستر)
بی له نجی: [ناو] خوین گه رمی؛ بی مان گرتن؛ ته با. (خون گرم)

بیله وار: [ناو] مه حالیکه له نازربایجانی پروژ هه لاتا له ئیران. (بیله وار)

بیلیارد: اند؛ فند: [ناو] (۱) جوړیک یاریه به چنده گوی دارین و داره دهستی ده کری (۲) کورسی (میزی) نه ویاریه. (بیلیارد)

+ بی لیته: [ئاوه لئاو] ساف؛ بی قوم و لیته؛ تراوی بی خه وش و خال؛ تراوی بن نه گرتوو. (ساف و بی ته نشین)

بیلی میکانیکی: [ناو، ت] جوړیک مه کینه بو هه لکه ندنی زهوی که بیلیکی گه وره ی به سه روهیه. (بیل مکانیکی)

بیلیون: فدا اند؛ فرد: [ناو] له ئامریکا هه زار ملیون و له ئینگلیس به کمیلیون- ملیون. (بلیون)

بی ماتی: [بهند] فهورن؛ بی مه حته لی؛ بی
 راوستان. (بی معطلی)
 بیمار: [ئاوه لئاو] نه خوش؛ ناساز؛ نه ساخ؛
 خهسته؛ (بیمار)
 بیمار یفت: [ئاوه لئاو] له فارسسیه وه هاتوو
 به لام و اتاکه ی گوږدراوه بیمه عریفه ت. (ب)
 نه مه ک نه ناس؛ بی پیاوه تی؛ بی جوامیری؛
 (بی معرفت)
 بی ماف: [ئاوه لئاو] بی به هره؛ بی به ش؛ بی
 حه ق. (بی به ره)
 بی ماک: (۱) نیری که هیلکه گونی نه بی.
 (نربی خایه) (۲) کار و به رخی بی دایک.
 (بزغاله و بره بی مادر)
 بی مال: [ئاوه لئاو] (۱) بی خانه ولانه؛ که سیک
 مالی نه بی. (۲) فقه قیروبی نه نوا. (۱) بی خانه. ۲
 فقیروبی چیز)
 بی مانا: [ئاوه لئاو] بی معنا؛ بی و اتا؛ قسه ی پر
 و پووچ و بی مانا. (بی معنی)
 بی مایه: [ئاوه لئاو] (۱) بی پوول و پار. (۲)
 زوړشل و تراو. (۳) (ب) بی سه واد؛ بی زانست.
 (بی مایه)
 بیمحه لی: [ناو] بی ته وه جو هی؛ به چ نه زانین؛
 ریز لی نه گرتن؛ به چ نه گرتن؛ خو
 تینه گه یاندن؛ پوینته پینه دان. (بیمحلی)
 بیمرو س: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) غه مگین؛ پرو
 تال؛ مرو مووچ؛ مرو موچ. (غمگین؛ روترش)
 + بی مریس: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بی ئیشتیا.
 (بی اشتها)
 بی مزه مه ت: [ئاوه لئاو] ساغ و سلامه ت؛ بیوه ی
 . (بی ضرر)

بی مشوار: [ئاوه لئاو] (۱) بی و دم؛ بی-
 فیشک. (بدیمن) (۲) نا پایه دار. (ناپایدار)
 بیمشور: [ئاوه لئاو] بی ته گیر و بی سه لیه له
 به ریوه بردنی کاریکدا. (بی تدبیر)
 بی مشووری: [ناو] بی ته کبیری به ته نگی
 کاریکوه نه بوون؛ حاله تی لینه هاتووی له
 سه ره ره شتی کردنی کار یان پر خراو یکدا. (بی
 تدبیری)
 بی موخ: [ئاوه لئاو] بی که لله؛ بیمیشک. (ب)
 ته وه ی کرده وه ی له پرووی عه قله وه نییه
 (بیمخ)
 بیمول: [ناو] نشانه بیکه له نو ت نووسیدا که
 ده نگی نو تی نه سلی نیو په رده ده هینیته
 خواره وه. (بمل)
 بی موو: (۱) [ئاوه لئاو] هه ویز؛ سه رتاس؛ بی-
 تووک: (۲) هه ر شت که مووی نه بی. (۳)
 لووسکه و موو دهر نه هاتوو. (۴) موو تاشراو.
 (بیمو)
 بیمه فد: [ناو] مه خته؛ به لام له سه ر زمانی
 خه لک هه ر بیمه دهوتری و له که سم نه
 بیستوو که بلیت مه خته نه گه ر چی وشه
 کوردیه که ی مه خته یه. (بیمه)
 بیمه زه: [ئاوه لئاو] بی تام؛ بی چیژ؛ هه روها.
 قسه ی بی مه زه؛ شوخی بیمه زه و بی نمه ک
 و بیتام. (بیمزه)
 بی مه زه یی: [ناو] بی تامی؛ کار و قسه ی بی
 نمه ک و بیتام کردن. (بیمزگی)
 بی مه غز: [ئاوه لئاو] (۱) بی می شک. (۲) بی-
 ناوه پروک. (۳) پروک؛ پووچه ل. (۴) (ب) بی-
 ناوه ز. (بی مغز)

بی‌مه‌یلی: [ناو] پی‌خوش‌نه‌بوون؛ بی‌
عه‌لاقی‌یی؛ سارد و سری؛ بی‌فیشتیایی. (بی
میلی).

بی‌میر: [ناو] بی‌شوو؛ بی‌میرد. (بی شوهر).
بی‌میزی: (ف. گیو) گه‌وره‌یی؛ پانی. (بزرگی؛
وسعت).

بی‌میهری: [ناو] بی‌موحیبه‌تی؛ نه‌بوونی
میهره‌بانی و خوشه‌ویستی؛ بی‌مه‌یلی. (بی
مهری)

+ بین: [ناو] بین‌خواردنه‌وی زوپ‌ناژن و
شمشال‌ژهن. (عمل دم و بازدم در حین

زدن نی) (۲) پیران کردن و توند خولانه‌وی
مه‌زرق و شیلای. (بسیار بسرعت
چرخیدن) (۳) [باشگر] واتا بینا [ناوی‌کرداری -
ده‌به‌خشی] ئه‌وی که ده‌بینی وه‌ک دوور بین،
نزیك بین، هووپ‌بین. (بین) (۴) بینه‌قاقا.
قوپ‌گ. قوپ‌وو. (خرخره)

+ بینا: (۱) [ناو] ساختومان. (۲) [ناو] قه‌رار؛
به‌نا. مه‌گر بینا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو تو‌بچی.
(بنا) (۳) [ئاوه‌ل‌ناو] که‌سی که ده‌بینی. (بینا)

بینافسوک: [ئاوه‌ل‌ناو] (ف. گیو) غه‌مگین؛
خه‌مناک؛ به‌په‌روش. (غمگین)
بیناف: [ئاوه‌ل‌ناو] بی‌ناو؛ ناوندیار؛ بی‌ناوک؛ بی‌
ناوکه. (بی نام؛ بی‌هسته)

بی‌نامووس: [ئاوه‌ل‌ناو] ناپیاو؛ بی‌غیره‌ت؛ <
بی‌شهره‌ف. (بیشرف)

بیناندن: [جاوگه‌ت] بار بار کردن و به‌ستن.
(بستن)

بیناندنه‌وه: [جاوگه‌ت] (۱) دوزینه‌وه؛ دیتنه‌وه.
(۲) به‌ستنه‌وه. (پیدا کردن. بستن)

بینانه‌وه: به‌ستنه‌وه. (بستن)

بی‌ناوکه: [ئاوه‌ل‌ناو] بی‌ناوک؛ بی‌ناوه
روک؛ بوش؛ بادامی بی‌ناوکه؛ بادامی بی‌مه‌غز.
(بی مغز و تهی)

بینای: به‌ستن؛ به‌سه‌هول‌بوون؛ یه‌خ به‌ستنی
ئاو. (یخ بستن)

بین‌بین: [به‌ند] به‌ین به‌ین؛ به‌ینابه‌ین؛
ناوبه‌ناو؛ جار‌جار. (هراز‌گاهی؛ گاه‌گاه)

بین‌ته‌نگ: [ئاوه‌ل‌ناو] بیهن‌ته‌نگ؛ پشووسوار؛
بی‌تاقه‌ت. (بی صبر)

بین‌خواردنه‌وه: [ناو] شمشال‌یا زوپ‌نا ژهن
به‌یه‌کنه‌ففس و بی‌پ‌رانه‌وه و بی‌پشوودان.
(یک‌نفس در نی‌دمیدن)

بین‌دریژ: [ئاوه‌ل‌ناو] پشوو دریژ؛ به‌تاقه‌ت؛
خوپ‌اگر؛ بیهن دریژ. (صبور)
بیندن: < به‌ستن. (بستن)

بینژین: [چاوگه] پشیمین. (عطسه‌کردن)
+ بینشک: (۱) باویشک. (۲) وه‌نه‌وز؛ پوئژین؛
خه‌وه‌نووچکه. (خواب‌آلودگی زیاد)

بین‌فهره: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌تابشت؛ به‌تاقه‌ت؛
به‌سه‌بر. بین‌دریژ؛ بیهن دریژ؛ بیهن‌فهره؛ به‌-
پشوو. (صبور)

بین‌فه‌دان: بیهن‌فه‌دان؛ وچان‌گرتن؛ هیلاکی
ده‌رکردن؛ هسه‌سانه‌وه. (خستگی در کردن)

+ بینگ: [ناو] (۱) به‌رقوپ‌وو؛ به‌ربین. (جلو‌گلو)
(۲) هه‌ناسه؛ بین؛ بیهن. (نفس)

بین‌گرتن: [جاوگه‌ت] (۱) پیران‌گرتن و توند
سووپ‌انه‌وه. (سریع چرخیدن)

(۲) بین‌خواردنه‌وی زوپ‌ناژهن. (یک‌نفس
سرنا زدن) (۳) به‌ر بینه‌قاقای که‌سیک‌گرتن.

(بقه کسی را گرفتن)

بینه: [کاری نه مری] باره؛ باوه رو؛ بیره؛ باوره؛
بیرا؛ بیرانه؛ بیهینه. (بیار)

بینه ر: [ناوبک] (۱) تماشاچی. (۲) نهوهی که
دهینی. (بیننده)

بی نه سیو: [ناوه لئاو] بی پار بهش بر او؛ بی بهش؛
ثافه روز. (بی نصیب)

+ بینی: [پاشگر] حاله تی دیتن؛ جیهان بینی،
تالا بینی، خوشبینی، به دبینی. (بیواژه. بینی)
+ بی نیازی: [ناو] (ب) تیرو ته سه لی؛
دهوله مه ند؛ هیچ نه خوازی؛ بی چه وجهی. (بی
نیازی)

بی نشان: [ناوه لئاو] (۱) یه کده ست و بی خال.
(۲) بی شوین. (۳) بی میدال. (۴) گوم بوو؛
سهره لگرتوو؛ بیسه روشوین. (بی نشان)
بینین: چاوینکه وتن؛ دیتن؛ بهستن؛ جه
مدین؛ بهسه هول بوون. (دینن؛ بستن)
بینینه وه: [چاوگه ت] دوزینه وه؛ دیتنه وه. (پیدا
کردن)

بی نیوبر: [به ند] په یتا په یتا؛ له سهریه ک؛ بی-
پسانه وه. (بدون وقفه)

بینیه: [کاری نه مری له چاوگه ی هینان]
بیهینه؛ نهو شته بینه؛ باوه ره ی؛ بیرانییه.
بیرای. (بیاورش)

بیو: [ناو] بیف؛ فورسه ت؛ دهر فته؛ بیف.
(فرست)

بیوا ده: [به ند] بیگاف؛ بی وه خت؛ ناوه خت؛ (ب)
درنگ وه خت. (بیموقع)

+ بی وار: [ناوه لئاو] (۱) بی شوین. (بینشان) (۲)
وه جاخ کویر. (اجاق کور)

بی واری: [ناو] بی شوینی؛ وه جاخ کویری. (بی
نشانی. اجاق کوری)

بی واز: [ناوه لئاو] بی چه وسه له؛ حال نه دار؛ بی-

تا قته؛ بی حال؛ جارس؛ جازز؛ بیزار.
(بیحال) بیمال و سامان؛ هه زار؛ ژیان-
ناخوش. (بیوضع)

بی واسیته: [ناوه لئاو + به ند] بی پیوه نده ر؛ بی-
ده لال؛ بی نیوجییی که ر؛ بی نیوبر؛ راسته وخو.
(بیواسطه)

بی وجودو: [ناوه لئاو] بی وجود؛ شتیک که
بوونی نییه. (ب) بی که سایه تی؛ بی قه در؛ بی-
بایه خ. (بیوجود)

بی وچان: [به ند] بی چه سانه وه؛ بی پاره وستان؛
له سهریه ک و په یتا په یتا. (بی وقفه)
بیوکه: [ناو] (۱) موریانه ی خوری و به ن. (۲)
مور که. (موریانه پشم)

بیوله ت: [ناوه لئاو] نه گبه ت؛ نه هامه ت؛
ندامه ت؛ جو ری جوین؛ شووم. (بی یمن)

بیوم: بووم؛ بووگم. (بوده ام)
بی ونه بی؛ بی ونه بی؛ بیت ونه بیت؛ له
هر حالدا. (باشد و نباشد)

+ بی وه خت؛ تد؛ فد: [به ند] ناوه خت؛ زیاتر
بو دره نگ وه خت؛ به م پیواره بیوه خته هاتی؟
(بیوقت)

بیوه سیری: مایه سیری؛ باواسیر؛ واسی.
(بواسیر)

بی وه فا: [ناوه لئاو] بی به قا؛ بی قه ول وقه رار؛ بی
شهرت وشو. (بیوفا)

بی وه ک: [ناوه لئاو] بی هاوتا؛ دایکا بی وه کا
من؛ دایکی بی وینه ی من. (بی همتا)

بی ویری: [ناو] (۱) بیقیری؛ بی دهر فته تی. (بی
مجال) (۲) نه خو ش که وتوووی بی عیلاج و
چاره. (مریض لاعلاج)

بی ویزدان: [ناوه لئاو] ویزدان خه وتووو؛
که سیک که ویزدانی نییه. (بی وجدان)

بی های: [ناو] بی ناگایی؛ ناگا له خو نه بوون.

(نا آگاهی)

بیّهش: [ئاوه لئاو] بیّهوش. (بیّهوش)

بیّهن: [ناو] (۱) نه فهس؛ هه ناسه. (نفس) (۲)
بوّن. (بو)

بیهن: (۱) بوون؛ بووه؛ بووگه. (۲) بووگن؛ (بوده؛
بودهاند)

بیّهناخوه بهردان: هه سانه وه؛ پشوودان. (تنفس
استراحت)

بیهنام: ناوه بو پیاوان؛ ناوچاک؛ خوشناو.
(بهنام)

بیهن پیکه تن: [چاوگه، ت] بوّنگرتن؛ بوگه ن-
بوون. (بوگرفتن)

بیهندار: [ئاوه لئاو] بوّندار. (بودار)

+ بیهن دان: [چاوگه، ت] (۱) پشوودان؛
هه سانه وه. (استراحت) (۲) بوّن دان؛ حاله تی

هه رشت که بوئی لی دی. (بو دادن)

بیهنژین: [چاوگه] پشمین. (عطسه کردن.)

بیهنشک: [ناو] پشمه. (عطسه)

بیهن شه دان: [چاوگه، ت] پشوودان.
(استراحت)

بیهن لی چکاندن: [چاوگه، ت] نه فهس لی-
برین. (نفس قطع کردن)

بیهن لی چکین: نه فهس تهنگ بوون. (نفس
تهنگ شدن)

بیهووده: فد: [ئاوه لئاو] (ف. مشه) بی سوود؛
به فیر و بی موفا. (بیهووه)

بیهورک: [ناو] بهی؛ بی؛ بهی. (به)

بیهو شکردن: [چاوگه، ت] له سه رهوش بردن؛
له هو شبردن؛ زیاتر بو نه شتهر کاری.

(بیهو شکردن)

بیهو شکه وتن: [چاوگه، ت] بی هو شبوون؛ له-
سه رخو چوون. (بیهو ش شدن)

بیهو شی: [ناو] (۱) حاله تی له سه رخو چوون و

هو ش له دهست دان. (۲) بی هو شی؛ کهم بیر
و هو شی؛ فه راموش کاری؛ گیزی. (بیهو ش)
بی هونه ر: [ئاوه لئاو] نه وهی هیچ هونه ریکی
نییه؛ (ب) بو ره پیاگ و بی جه وهه ر. (بی
هنر)

بیهوی و نه یهوی: بشی و نه شی. (ب)
مه جبو ره؛ ناچاره. (خواهی نخواهی)

بی هه تک: [ئاوه لئاو] بی شه رم؛ بیحه یا؛
پروودار. (بیحیا)

بی هه ست: [ئاوه لئاو] بی خوست؛ بی خشه؛
بی دهنگ و ئارام؛ بی حیس. (یواش؛ بیحس)

بی هه قبه ر: [ئاوه لئاو] بی هه متا؛ بی-
هاوشان. (بی همتا)

بی هه مبه ر: [ئاوه لئاو] بی به رابه ر؛ بی هاوتا؛
بی هه قبه ر؛ بی ره قیب؛ بی هاو ته راز. (بی
همتا)

بی هه میانی: [ناو] بی هاوشانی؛ بی هه قبه ری؛
بی به انبه ری. (بی همتایی)

بی هه مدی: [ناو] بی هه مدی؛ غه یری ئیرادی؛
به ده ست خونه بوون؛ بی ناگایی. (غیر عمدی)

بی هه نا فای: [ناو] ترسه نوکی؛ بی جه رگی؛
بی زراقی. (ترسویی)

بی هیقی: [ناو] نا هو می دی؛ نا هو می د؛ نا همی؛
بی هیوا؛ بی هیوایی. (نا امید. نا امیدی)

بی یار و یاور: [ئاوه لئاو] بی دوست و رفیق؛ بی-
پشت گر و یاریده دهر. (بی یار و یاور)

بی یاوره: [ئاوه لئاو] بی یاریده دهر؛ بی ئاریکار؛
بی هاوال و پالپشت. (بی یاور)

بیی کو: بی نه وهی. (بدون اینکه)

بی یومن: [ئاوه لئاو] بی و دم؛ بهد قه ده م؛ بی-
یوم؛ ناموباره ک. (بی یمن)

پیتی (ب) بهشی وشه‌ی بیانی

به‌نگی په‌روه‌ده ده‌کا بو‌شه‌وی به‌ژی‌ری و
سلامه‌تی بگه‌پنه‌وه ناو جه‌ماوهر و ژبانی
ئاسایی؛ دیسان په‌روه‌ده‌کردن. (بازپرور)
بازپه‌روری: فند[ناو]کار و په‌وتی گه‌پاندنه‌وی
ژی‌ری یان له‌ش ساغی و راهینانی (گیروده
بووان به‌ماک‌گه‌لی سږکه‌ر) به‌ره‌و ژبانیکی
ئاسایی. (بازپروری)

بازجو: [ناو، بک] باسوخواسکه‌ر؛ که‌سیک-
که‌کاری لیپرسینه‌وی سه‌ره‌تاییه له‌لایهن
پیک‌خراوی ئینزییات (شاره‌بانی) یه‌وه بو
دروستکردن و ته‌کمیلی په‌روه‌نده‌ی تو‌مه‌ت
لیدراو؛ پرسکه‌ری دادگا و به‌رپرسی
حکوممه‌ت. (بازجو)

بازخريد: فند[ناو] که‌سیک که‌چهند سال له-
پیک‌خراو پکدا شول ده‌کا و له‌سه‌ر شه‌و کاره
بی‌کاری ده‌که‌ن و یه‌کجی بابه‌تی شه‌و سالانه
که‌خزمه‌تی کردوه پاره‌ییکی ده‌ده‌نی. (باز
خريد)

بازداشت: فند: [ناو] زیندانی‌کردنی کاتی
(موه‌قه‌ت) ی تو‌مه‌ت لیدراو هه‌تا پروون
بوونه‌وه‌ی تو‌مه‌ته‌که له‌لایهن دادگاوه.
(بازداشت)

بازداشتی: [ناو، به‌ر] شه‌وی بازداشت-
کراوه. (بازداشتی)

بازدید: [ناو] دیده‌نی دانه‌وه؛ کاری بازپرسی له
پیک‌خراوی بو‌ئاگاداری له‌چلونا‌یه‌تی
کاروباری شه‌و پیک‌خراوه. (بازدید)

بادی‌گارد: فند: [ناو] پاریزه‌ری گیانی که
سیک له‌به‌رانبه‌ر کوشتن یا هه‌ر چه‌شنه‌هه-
لمه‌تیکدا. (بادی‌گارد)

باته‌جروبه: [ناو، لئاو] به‌شه‌زموون. (ب)
دونیا‌دیده. (بات‌جربه)

باربکیو: فند: فرد؛ فند: [ناو] که‌باب‌برژینیکی
مودی‌پوژه. (باربکیو)

باردار کردن: [چاو‌گه‌ت] ئاوس‌کردنی
گیانله‌به‌ر؛ په‌وتی به‌ره‌مه‌دارکردنی پرووک.
(باردار کردن)

بارداری: [ناو] تولد؛ تولداری؛ زگپری؛
ئاوسی؛ دوو‌گیانی. (بارداری)

باجه: [ناو] بو‌تکه؛ گیشه؛ ده‌ککه؛ وه‌تا‌غه‌ک؛
وه‌تا‌غیکی بچووک بو‌فروشی بلیتی سینه‌ما
یا فروشی وردمه‌اله. (باجه. گیشه)
باداباد: هه‌رچی ده‌بی بابیی. (باداباد)

بادگیر: [ناو] (۱) هه‌وره‌بان ئاسا له‌سه‌ر
سه‌ریان چی‌ده‌کری و بو‌ناو مال هه‌وای
سارد دینی له‌هاوینان دا. (۲) کراسی ناسکی
با نه‌بویر که‌به‌سه‌ر لیاسدا له‌به‌ر ده‌کری.
(بادگیر)

بازپرس: [ناو] دادپه‌سیک که‌کاری لیپرسین له
تو‌مه‌ت لیدراو و شاهیدانه بو‌پروون کردنه‌وی
چونیه‌تی گوناخ و حوکم ده‌ر کردن له‌و
باره‌وه. (بازپرس)

بازپه‌روه: فند: [ناو، بک] (۱) به‌خیو‌که‌ری باز.
(۲) کاری که‌سیک که‌به‌ندی و تریاکی و

بازپهس: فذ: [ناوی بک] پشکینه؛ شهوهی
 بازپهسی ده کا. (بازرس)
 بازپهسی: فذ: [ناو] (۱) پشکین؛ سه نگ-
 وسوژن کردن. (۲) لیکوئینه وه و
 توژیینه وهی کاروباری پیکخراوی. (۳)
 توژیینه وه له چلوناپه تی پروداویک؛ سه رلیدان
 و سه رنجدان له کاری ریخراو یا کاریکی
 دی. (بازرسی)
 بازسازی: فذ: [ناو] (۱) دروستکردنه وهی شتی
 تیکدراو. (۲) تیکدان و له سه ره نووی
 دروستکردنه وه. (باز سازی)
 + بازگهشت: فذ: [ناو] گه پانه وه له سه فهر؛
 زفریان. (بازگشت)
 بازگهشتی: فذ: [ناو] (۱) که سییک که
 بازگهشت بووه و په شیمان بووه ته وه. (۲)
 کالاییک که بازرگان به دلی نییه و ده پیرینه وه
 بو فابریکا (کارخانه). کالای بازگهشتی: کالای
 بهرگهشتی. (بازگشتی؛ برگشتی)
 بازنشوست: [ناو] کارکه نار؛ خانه نشین.
 (بازنشست)
 بازنشوسته یی: [ناو] (۱) کارکه ناری. (۲)
 مووچه ی شه وکاره؛ مووچه ی بازنشوسته یی
 (بازنشستگی)
 باستان: فذ: [ناو] له میژینه؛ که ونارا.
 (باستان)
 باستان ناس: [ناو] کوئینه ناس. (باستان شناس)
 باستان ناسی: فذ: [ناو] کاری کوئینه ناس؛
 کوئینه ناسی. (باستان شناسی)
 باستانی: فذ: [ناو] هه ر شتی زور کوون؛
 هه ر شت پیوهندی بی به باستانه وه.

(باستانی)

باستانی کار: فذ: [ناو] وه رزشکاری
 زورخانه. (باستانی کار)
 باسمه یی: [ناو] بهر [شقل کراو؛ موژ کراو؛
 قوماشی موژلیدراو. (ب) کاری سه ره سری
 و بی سه رنجدان. (باسمه ای)
 باسه ن: فذ: که فله؛ به رزایی که مه ر له
 پشته وه؛ سمت؛ نه ندازه ی دهوری نه ندان له
 خوارکه مه ره وه، (دهسته واژه زیاتر له جل-
 درووندا). (باسن)
 + بافت: فذ: چن؛ چنراو؛ کاری چنن؛ بافتی
 شاره که کوئینه یه؛ شه به رده به ردی مسه،
 بافته که ی په گ په گاوپه؛ کومیک یاخه ی
 یه کسان بو نه نجای کاری زیان له له ش دا؛
 بافتی کروژ کروژه. (بافت)
 + بافته: فذ: [ناو] بهر چنراو. (بافته)
 بافته نی: فذ: [ناو] هه ر شت به شیش یا قو
 لاپ یا مه کینه له به ن یا کاموا بچنری.
 (بافتی)
 بالانس: فذ؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) میزان بوون؛ له
 وه رزشی ژیمناستیکدا له سه رده ست
 راویستان و یا سه رمه و قولانج لیدانی لاتیل.
 (بالانس) (۲) تراز؛ میزان سوو پانی ته گهر؛
 هاوسه نگ بوون؛ ته راز بوون؛ (بالانس)
 بالانس کردن: هاوسه نگ کردن؛ ته گهری که
 واله ده کا بالانس نییه. (بالانس)
 بالرین: اند؛ فرد؛ فذ: [ناو] پیاو له په قسی
 بالهدا. (مرد رقصنده باله)
 بالرینا: اند؛ فرد؛ فذ: [ناو] زن له په قسی
 بالهدا. (زن رقصنده باله)

بالشویست: فد؛ روسد: پهوتی بالشویک
 بوون. (بالشویست)
 بالشویسم: فد؛ روسد: [ناو] بولشویسم؛
 مرامی بولشویکی ههوا داری خوومه تی
 میلی. (بالشویسم)
 بالشویک: فد. روسد: [ئاوه لئاو] بولشویک؛
 فراکسیونی حیزبی سوسیال دیموکراتی
 شوپوهی قه دیم. (بالشویک).
 بالکون: فد: [ناو] (۱) قاتی سهروهی سالونی
 سینه ما. (۲) هه یوانی بهر پهنجیره؛ تارمه.
 (بالکن)
 بالستیک: فد؛ اند: دارای سیفه تی بالستیکی.
 (بالستیک)
 بالستیکی: فد؛ اند: [ناو] مووشه کی بالستیک
 دارای تاییه تمندی ئاراسته کردن بومه ودا
 ییکی دوور. (بالستیکی)
 بامزه: [ئاوه لئاو] (۱) شتی تام دار و
 خوش. (۲) (ب) ئینسانی قسه خوش و
 مهجلیس ئارا و بانه ک. (بامزه)
 باند: [ناو] (۱) پارچه قوماشی باریک و دریز؛
 تهنزیف؛ باندی برین پیچان؛ باندی قز
 بهستن؛ پوبانی قز پیچان؛ (۲) دهسته و
 گروپ وه ک: باندی ترورستی. (۳) جاده ی-
 پان؛ ئوتو باند؛ باندی فرودگا. (باند پارچه.
 دهسته؛ باند فرودگاه)
 باند: [ناو] شه پول (فریکانس)؛ (ب) شه پول
 له که رهسته ی وه ک رادیو و بیتل دا شه پولی
 کورت و بلیند و ناوهندی؛ رادیو کهم دوو
 باند. (باند)
 بانداز: [ناو] پیچانی برین به باند؛ باندپیچی.

(باند پیچی)
 باندبازی: [به رهه می چاوه] پهوتی دهسته
 وگروپ ساز کردن بو ئه نجامی کاری؛ دهسته
 وگروپ بازی. (باندبازی)
 بایگان: [ناوی بک] (ف. مشه) ئه وکه سه ی
 کاری بایگانی ده کا. (بایگان)
 بایه گان: [ناوبک] که سیک که نامه یا
 به لکه گهل دهسته بهندی ده کاو پرایده گری.
 (بایگان)
 بایه گانی: [ناو] ئه وجیه بایه گان کاری
 هه لگرتن و دهسته بهندی به لکه و نامه ی
 لی ده کا. کاری بایه گان. ئارشیو. (بایگانی)
 بلوف: اند؛ فد؛ تند: [ناو] توپوته شه ری بی
 ناوه روک؛ توپوته شه ری به درو؛ توپ لیدانی
 خاپنهر له قوماردا. (بلوف)
 بلوندور: اند؛ فرد؛ فد: [ناوبک] تراویکه له
 موو ده دری بو ئه وه پهنگی موو بلوند بکا
 (کالی بکاته وه) (بلوندور)
 بلوز: فد؛ فرد: [ناو] جوری کراس؛ کراسی
 ئه ستوور؛ بولیز؛ (بلوز) (بلوز)
 بلوک: اند؛ فد؛ داگیر کردن و دهس به سه ر
 پاره ی ده وله تی کدا گرتن له لایه ن
 دوله تی کی دیکه وه. (بلوک)
 بورژوا: [ناو] ئه ندام یان هه واداری
 بورژوازی. (بورژوا)
 بورژوازی: [ناو] بورژوازی؛ شارستانیگه لی که
 سه رمایه و ئامیرگه لی به رهه م هینانیان به ده-
 سته وه یه (له ولانگه لی سه رمایه-
 داریدا. (بورژوازی)
 بورس: فرد؛ فد: [ناو] شوینی یه ککر دیتنی

بازرگانان بو موعامه له ی کالایک. (بوس)
 بورسی خویندکاری: [ناوت] فهرانه ییک
 یان پاره ییک که بو خویندن به
 خویندکاریک ده دری (زیاتر له لایهن دمو له-
 تهوه).

بوروکرات: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] هوگری داموده-
 زگای مه رزینگه یی؛ مه رزینگه-
 وان. (بوروکرات)

بوروکراسی: فرد؛ فد: [ناو] یاسای
 مه رزینگه یی؛ (ب) نامه بازی؛ کاغه بازی.
 (بوروکراسی)

به ئیجرا دانان: [چاوگه ت] (۱) بردنی چهک
 بو بانک و له بانگه وه بو دادگا بو ئیجرا.
 (به اجرا گذاشتن) (۲) به پیره بردن. (اجرا
 کردن)

به تالاهت: فد؛ عد: [ناو] وهخت به فیرو دان؛
 بی کار سوورانه وه. (بطالت)

به ته رتیب: فد: (۱) ریزکردن و ریزبه ندی؛ له
 چووکه وه بو گه وه یا بهو باردا. (۲) [ئاوه لئاو]
 به نه زم؛ موره تب. (به ترتیب؛ منظم)

به خش: فد: (۱) په خش؛ بلاو. (۲) پاشگر؛ به-
 خشنده؛ وهک: ئارام به خش، ره های به خش.
 (بخش)

به خش: فد: [ناو] (۱) شاری گه وه که به
 چند به شی دیاریکراو دابه ش کراوه و هه ر
 به شه به خشداریکی هه به و به خشداره کان زیر
 دهستی فه رمانداریکن. (۲) چند گوند له
 ناوچه ییکدا که گوندیک ده بیته ناوه ندی
 به خش و به خشدار و به خشداریی تیدایه.
 (بخش)

به خش: فد: [ناو] (۱) به ش؛ (۲) به شی له
 ریک خراوی؛ (۳) به خش تاییهت، به خش
 دمو له تی، به خش کاردوژه ی
 نه خوشخانه (جراحی)؛ (۳) چه ندگوند که
 به خشداریکی هه به. (۴) کاری دابه شکردن له
 ماتماتیک دا. (۵) به خش کریکارنشینی
 شار. (۶) به خش حیسابداریی ئیداره ی کاره با.
 (بخش)

به خشدار: مقامی هه ره گه وه له به خشد؛
 به بررس و به پیره به ری شاروچکه یا به شیکی
 دیاریکراو له شاردن به ناوی به خش. (بخشدار)
 به خشداری: [ناو] (۱) کاری به خشدار. (۲)
 هه ریمی که له زیر باندوژی به خشدار دابه.
 (۳) شاروچکه داری. (۴) جیگای کار تیدا
 کردنی به خشدار. (بخشداری)

به خشکردن: [چاوگه ت] یازکردن (بخش
 کردن)

به خشنامه: فد: [ناو] ناردنی ده ستووراتی
 گشتی بو ئیدارات و ریک خراوه کانی زیر دهست
 به نووسین (بخشنامه)

به دئه خته ر: فد: [ئاوه لئاو] به دئیقبال؛
 به دشانس؛ ناوچاو پره ش. (بد اختر)

به دئه خم: فد: [ئاوه لئاو] خوینتال؛ پرووترش؛
 ره زاگران؛ ناوچاوتال؛ ئیسک گران؛ مه و موچ؛
 ناوچاوگرز؛ گرژومون. (بد اخم)

به دئه ندام: [ئاوه لئاو] فد: قیافه ناشیرین؛
 له ش خنج و خوار. (بد اندام)

به دئه ندیش: [ئاوه لئاو] نییهت خراپ؛
 بیرچه په ل؛ فکر چهوت؛ بیرچه وت؛ گومان-
 ره ش؛ دل پیس؛ (بد اندیش)

به دئه نیشی: [ناو، به ره می

چاوگه [به دئه نیشی؛ فکر چه وتی؛ کاری
به دئه نیش؛ دل پیسی؛ کاری
که سیکه فکری خراپ له سه ری دایه. (بد

اندیشی)

به دجنس: [ئاوه لئاو] فد: نا په سه ن؛ جنس -
خراپ؛ به دزات. (بدجنس)

به دجنسی: [ناو، به ره می چاوگه] فد:
نا په سه نی؛ به دپه سه نی؛ به دزاتی؛ خراپی. (بد
جنسی)

به رخورد: (۱) لیکه کھوتن؛ له یه ک که وتی دوو
شت. (۲) چو نیه تی هه لئس و که وت. (۳) تووش
بوون؛ به یه ک که یشتنی دوو نه فهر له پهر. (۴)
به ره ه لست و دژ پاوستان؛ به ره خور دی
پو لیس له گه ل خراپه کاردا (نوع به رخورد.
برخورد)

به ره قه رار: فد: [ئاوه لئاو] پاوه ستاو؛ پا به رجا؛
ماندگار؛ دامه زراو؛ به رده وام. (برقرار)

به ره قهراری: فد: [ناو] جیگر تووی؛ پاوه ستاو؛
به رده وامی؛ دامه زراوی. (برقراری)

به ره گوزیده: فد: [ئاوه لئاو] هه لژ یردراو؛
به ره گه م کراو؛ په سه ن کراو؛ مومتاز. (برگزیده)

+ به ره گه شته: فد: [ئاوه لئاو] سه رنخوون؛
سه رو بن بوو؛ سه رنکوون هه لگه پاوه؛ هه له -

و که پیاگ؛ وهر گه پاو؛ به راوه ژوو؛ (برگشته)
+ به ره گه شتی: فد: (۱) که سی که به ره گه شت

بووه. (۲) [ئاوه لئاو] کالاییک که تاجری
کرپار به دلای نییه و ده نییر ته وه بو

کو مپانیاییک که لئی کرپوه. (اجناس برگشتی)
به رنامه پژی: [ناو] دا رشتنی پژی و شوینی

ته نجامی کاریک؛ به رنامه چنن. (برنامه
ریزی).

به شاره ت: فد: عد: [ناو] موژده؛ مزگانی؛
(مژدگانی)

به فرخوړ: فد: [ناو] جوړی که ره سته ی به فر
مالی شه قام و جاده یه. (ماشین برف روب)

به کالوړیوس: فرد: [ناو] لیسانس (لیسانس)
به که هه ند: اند: فد: [ناو] زه ره به په پشت

پاکیت لیدان له یاری پینگ پونگدا. (یک هند)
به لادیده: [ئاوه لئاو + ناو، به ره] به لادیه؛

موسیبه ت دیده؛ به لآ به سه ره هاتوو. (بلا
دیده)

به لغه می مه زاج: [ئاوه لئاو] مروقی به شینه یی و
ناو چاو تال و گرژو مون. (بلغمی مزاج)

به نده رگاه: [ناو] ته سه که له؛ جیگای بار گیری و
بار خالی کردنی پاپوړ. (اسکله)

به نده گه ری: [ناو] نو که ری؛ کوپله تی.
(بندگی)

به نده گی: [ناو] کوپله تی. (ب) حاله تی چوو کایه -
تی. (بندگی)

به نده نه وازی: [ناو] (ب) ژیر ده ست نه وازی؛
میهره بانی له گه ل ژیر ده ست. (بند نه وازی)

به ره بهرداری: فد: [ناو] په وتی به ده ست
هیئانی حاصل و مه نه غه ت؛ که لک وهر گرتن

له داهات. (بهره برداری)
به یانگه ر: فد: [ناو] یک رو شن که ره وه ی

مه به سستی؛ واده رده که وی؛ وادیاره؛
قسه کانی بابم به یانگه ری ته وه بوو که که وشم

بو ناکر پیت. (بیانگر)
به یانییه: فد: [ناو] به یاننامه؛ پاگه یاندن به

نووسراوه. (بیانیه)

بهین شه که راو بوون: (ب) بهین ټیکچوون؛
له یه ک زیز بوون یا توران. (میانه شکر آب)
بی ټه سل ونه سه ب: فد: [ټاوه ټناو] بی ځانه واده و
بی ټیل و ته بار؛ بی ټنه چه ک و ږه چه له ک؛ بی
ټنه چه که؛ (ب) نار ه س نه. (بی اصل و نصب)
بی بوخار: (له فارسیه وه هاتووه) (۱) بی
هه لم. (بی بخار) (۲) [ټاوه ټناو] (ب) بی زابته و
زا کوڼ؛ خوږی و بی ځاسیه ت. (بی بخار)
بی ته ترتیب: [ټاوه ټناو] نار ټیک شیواو؛ بی-
سهر و بهر؛ بی نه زمونیزام. (بی ترتیب)
بیډاری: [ناو، بهر همی چا و گه] به خه بهری؛
ټاگاداری. (ب) هوښیاری. (بیډاری)
+ بیډه ماخ: [ټاوه ټناو] (۱) بی که یف. (بی حال)
(۲) بی لووت؛ وه ک سه یاره ی بی ده ماخ که
موټوره که ی له دواوه یه. (بی دماغ)
بیړاهه: [ناوت،] بیړه گه؛ کویره پړی؛ لار پی
سه خلته؛ (بی راهه)
بی شعور: فد: ند: [ټاوه ټناو] بی ټاوه ز؛ بی-
عه قل؛ نه فام. بی هه ست؛ گه وچ؛ ټینه گه-
یشتوو. (بی شعور)
بیفته ک: فد: [ناو] ټیکه گوشتی سوره وه کراو
له گوشتی چه رخ نه کراو. (بیفتک)
بی گوښ: [ټاوه ټناو] بی گوی؛ قسه نه بیس.
(حرف نشنو)

بیلان: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ته راز نامه؛
به راوهر د و سیایی گرتن له کاری یه ک یان
چند ږیکخراوی. (۲) حیسابی کار کردی
موعامه له و خه رج و درامه ت و قازانچ و زهره
له کاتیکی دیار یکراوی ږیکخراوی کدا.

(بیلان)

بی موبالات: [ټاوه ټناو] بی به ندوبار؛ بی-
ته وه جو؛ بی قه ید. که م ته رخه م. (بی
مبالات)

بی مولاچه زه: [ټاوه ټناو+ بهند] بیمه لاهه زه؛
ږه چاو نه کردنی داب و ده ستووری
سه لمیندراو له کو مه لدا؛ بی سرنج؛ بی-
ټاوردانه وه و تماشا کردن؛ بی موبالات؛ بی-
ږو و ده ریاستی؛ به بی شهرمی حوزو ور. (بی
ملاحظه)

بیمه کراو: (۱) مه خته کراو؛ مه خته بوونی گیان
یا مال له لای بیمه گهر. (۲) هر شت که
بیمه کراوه؛ وه ک مال و سه یاره...و.
(بیمه گزار)

بیمه گهر: فد: [ناو، بک] که س یا ږیکخراوی که
که بیمه ده کا له بهر انبه ر و هر گرتنی پاره ی
دیاریکراودا، که له بیمه کراوی ده سینې.
(بیمه گر)

بیمه نامه: [ناو] مه خته نامه؛ قه راردادیکی
نوسراوه له بهینی بیمه گهر و بیمه کراودا که
شهرت و شروتی هه ردوولایه نی ټیدا
نوسرابی. (بیمه نامه)

بیمه ی ټیجباری: مه خته ی ټیجباری جوړیک
بیمه که بو گروپیک له شولگل پیوسته
وه ک بیمه ی که سی دووه م بو خاوه ن
سه یاره یا بیمه ی موسافیر. (بیمه اجباری)
بیمه ی بار بهری: بو ټه رخیان بوون له
زه رهری زوړ نه کردن، کالای توجاری یا هر
باریکي تر، به پیی قیمت بیمه ده کری.
(بیمه باربری)

بیمه‌ی (مه‌خته‌ی) بیکاری: بیمه‌یک بو
 قه‌ره‌بووی روژه‌کانی بیکاری؛ هه‌روه‌ها
 بیمه‌ی کارگه‌ری و کارمه‌ندی و دزی و
 سوتمان و بیمه‌ی سه‌یاره و بیمه‌ی عومر و
 بیمه‌ی دمو و دهرمان. (بیمه‌بیکاری)
 بی‌نه‌زم: فد: [تاوه‌لناو] بی‌نیزام؛ بی‌ته‌رتیب
 (بی‌نظم)
 بیوگرافی: فرد؛ فد: [ناو] نویسنی به‌سه‌ره‌ات
 و نه‌حوالات. (بیوگرافی)
 بیولوژی: فرد؛ اند: فد: [ناو] ژیان‌ناسی.
 (بیولوژی)

بیولوژیست: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] ژینه‌ور ناس؛
 زینه‌وه‌رناس. (بیولوژیست)
 بیهداری: فد: [ناو] پیک‌خراویکی پزشکیه
 دهره‌وستی ساغی و سلّامه‌تی جه‌ماوه‌ره.
 (به‌داری)
 بیهداشت: فد: [ناو] باش پراگرتن؛ ری و په-
 وشت و کارگه‌لی که بو پاراستنی سلّامه‌تی و
 ساغی جه‌ماوه‌ر پیویسته. (به‌داشت)
 بیهداشتی روّحی: فد: [ناو، ت] بیهداشتی
 په‌وانی؛ پیشگرتن و پاراستن و مالیجه‌ی
 نه‌خوشینگه‌لی روّحی. (به‌داشت روانی)

پا: [ناو] يه که ي نه ندازه گرتنی
دریژایی، پیوهریکی ئورووپییه بهرانبه به ۰۴۸/
۳۰ سانتیمتر (فوت)

پا نه وشار: [ناو] ته خته ی ژیری یی جولاً.
(تخته زیر پای جولاً)

پابازی: فلت: [ناو] گه مه کردن به پا (ب)
گه مه کردنی دوو دلدار به پا، وه ک ده سبازی.
(پابازی)

پابرین: [چاو گهت، (۱) پاقرتانندن یا
بریندار کردن و برینی پا. (پابریدن) (ب)
دوو ریکردن و نه چوون بو شوینی؛ سهر
لینه دان؛ تو خوا پام لی مه بره زیاتر سهرم بده؛
پات لی ره بره قهت مه یی. (پابریدن)

پابلقه: [ناو] قادرمه؛ نیردیوان؛ پیلیکان
نهر دیوان؛ په یژه؛ په ینجه پاپلیکان؛ (نردبان)
پابوچ: [ئاوه لئاو + ناو] پیبهنده؛ پابه ند. (پایبند)
پا بوس: [ناو، یک] پا ماچ که ر. (پابوس)

پابوسی: [ناو] پا ماچ کردن (ب) بوخزمه ت
پیاوی زور گه وره چوون. (پابوسی)
پا به پا: به یه ک رهوت له گه ل که سیکا
رویشتن، شان به شان. (قدم به قدم؛ پا به پای
کسی رفتن؛ شانه به شانه)

پا به پا: [ناو] پا و پا؛ پاوه پا؛ لنگه به لنگه
کهوش کردنه پا. (لنگه به لنگه)

پابه پرده: [ئاوه لئاو] په نجه ییک که به یینی
قامکه کان، به پرده پیکه وه لکابن وه ک

پهرده ی پای مراوی و قاز. (پای پرده دار)
پابه رجا: [ئاوه لئاو] پاوه رجا؛ پابه رچی. (پابر جا)
پابه رچی: [ئاوه لئاو] پابه رجا؛ پاوه رچی؛
پاوه ستاو؛ به رقه رار له سهر شوینی خو؛ خو راگر؛
چیگر؛ ده وامدار. (پا بر جا)
پابه ری: [ناو] شهروال؛ شوال؛ ده ری. (شلوار
زیر)
پابه س: < پا به ست.

پابه سته: (۱) [ناو، بهر] پی به ستراو. (پابسته) (۲)
[ئاوه لئاو] گیروده؛ گیرخوار دوو؛ پابه سته ی
ئهو دوو کانه م ناتوانم بو شوینی بچم. (پایبند)
پابه سته ی: [ناو] رهوتی پابه ست بوون؛
گرفتاری؛ گیروده یی؛ گیرخوار دووی به ده ست
ئیشیکه وه. (پایبندی)

پا به عه رزا کوتان: (۱) له قه به عه رزدا دان
(زمین لگد زدن) (۲) (ب) قین گرتن و توو ره -
بوون (عصبانی شدن)

پا به عه رز نه کهوتن: (ب) له خوشی و به
ده ماخیدا پا به زهوی نه کهوتن؛ زیاتر به
گه یشتنی خه به ری خوش. (روی پا بند
نبودن)

پابه مانگ: [ئاوه لئاو] زنی تولدار له مانگی
ئاخری دوو گیانی دا؛ (ب) لهو مانگه دا
ده زی. (پا به ماه)

پابه ند: [ئاوه لئاو] (۱) ده روه ست؛ ده روه س.
(مته هد) (۲) گیروده؛ ده سته به ر

(پاییند) (۳) [ناو] هر شت که پای پی به -
ستن (وسيله پابستن) (۴) [ناو] پاوه‌ند؛ به -
ستنه‌وه به پا (پاباستن)

پابه‌نی: [ناو] پابه‌ندی؛ باروځی پابه‌ندبوون.
(پایبندی)

پابه‌وی: [ناو] جیازی وه‌وی؛ جیازی
بووک (جهاز)

پا به به کاهاتن: (۱) لاق ټیکه‌الان. (پا بهم
پیچیدن) (۲) حالته‌ی وره به‌ردان له روښتندل
(پا بهم پیچیدن)

پاییل: [ناو] پیمه‌ره؛ بیلاسن؛ مه‌پیل. (بیل
آهن)

پاپ: [ناو] (۱) پی‌او‌ی گه‌وره‌ی نایینی
مه‌سیحی گه‌وره‌تر له که‌شیش. (پاپ) (۲)
ناوی جوړیک موسیقایی روژ ناوایی و
نووروپییه (موسیقی پاپ)

پاپره‌گ: [ناو] پره‌گ؛ گیای کولیره مارانه؛
سه‌وکا ماری. (اسم گیاهی)

پا پوره‌نیای: (۱) پا پیدانان؛ ژیرپاخستن؛
پاشیل کردن؛ تلقیندنه‌وه به‌پا؛ پا له‌سر دانان.
(زیر پا انداختن) (۲) (ب) ماف پی‌نه‌دان؛
حاشا کردن و پیش‌لکردنی ماف. (زیر
پا گذاشتن)

پاپوش: [ناو] (۱) هر شت که لای
خوارووی له‌ش داده‌پوشی؛ که‌وش، پاتول،
دم‌پی، گوره‌وی، به تاییه‌ت به قونده‌ره
ده‌لین (پاپوش. کفش) (۲) پیلان؛ داو؛ (ب) له
مه‌خمه‌سه خستن (پاپوش)

پاپوش دروست کردن: [چاوگه‌ت] (۱) پا پوش
چنین؛ که‌وش دوورین. (کفش دوختن) (۲)

گیچهل ساز کردن؛ به‌ناړه‌وا توووشی
مه‌خمه‌سه کردن؛ پیلان نانه‌وه و له
ده‌ردیسه‌رخستن. (پاپوش دوختن)

پاپوکه: [ناو] ټالقه‌دان؛ چه‌مه‌ره؛ خو
کوکر دنه‌وه و قهف خواردنی مار. (چمبره‌زدن)
پاپه‌جانی: [ناو] پیلاوی چووک‌ه‌ی مندا لان.
(کفش کودکان)

پاپه‌جینه: [ناو] په‌یژه؛ پاپه‌ینجه؛ پییه‌لیسک؛
نیردیوان. (نردبان)

پاپه‌ر: [ټاوه‌لناو] فرنده‌یک که تا سه‌ریه‌نجه‌ی
په‌لی لی‌روایی؛ وه‌ک کوتری پاپه‌ر. (پاپر)
پاپه‌ست: [ټاوه‌لناو] پیخوست؛ پی‌په‌ستکراو؛
له ژیر پی‌نراو؛ پاپه‌ست بوو؛ به‌ری‌خراو.
(لگد کوب؛ پایمال)

پاپه‌ستی: [ناو] حالته‌ی ژیرپا خراوی و
پیخوست بوون. (پایمالی)

پاپه‌ل: (۱) [ناو] لقه‌کانی خوارووی دار و گیا.
(برگ ساقه پائین گیاه) (۲) [ټاوه‌لناو] پاپه‌ر؛
فرنده‌ی پا به په‌ر. (پرنده‌پر پا)

پاپه‌نچ: [ناو] سیخور؛ جوړی ژووژووی تیر
هاوژ. (نوعی خارپشت)

پاپه‌ی: (۱) به‌دوای مه‌به‌ستی‌کدا روښستن؛
پاداگرتن و سووربوون له‌سر داوخوازی. (۲)
سوراخ‌گرتن و حه‌ول و ته‌قلا بو دوزینه‌وه‌ی
که‌سیک یان شتیک. (پیگیر)

پاپیاده: [ناو، ت] پیاده؛ سوارنییه؛ (ب) به پیاده
روښستن. (پیاده)

پاپیچ: [ناو، ت] مووزیچ؛ به‌له‌ک پیچ؛ هر
شت که به دموری پا دا پیچ بخوا. (پا پیچ)
پاپیچ‌بوون: به‌پای که‌سیکا پیچان و پیلان

گېرپان و بهانه پيگرتن؛ بهدوای چزه ليدان و
نازاري كه سيكهوه بوون؛ بهپادا ئالان. (پا پيچ
شدن)

پاپيرووس: ناوی گياييکه که یه که مجار
کاغه زیان لی دروست کردوه. (پاپيروس)
پا پیژ: [ناوبهر] دهوی به پا پیژراو؛ گهمره.
(سرگین پا خورد هوسفت شده)

پاپیلکه: [ناو] قادرمه؛ نیردیوان؛ پپیلیکان
نهردیوان؛ په یژه؛ په ینجه. : پاپلیکان؛
(نردبان)

پاپیو: [ناو] نه اندازه گرتن به هه نگاو؛ به پا
پیوان. (با پا متر کردن)

پاپیون: [ناو] جوړیک قهره ویته له شکلی
په پووله، به لام وهک بوین باخ شوړ ناپیته وه.
(پاپیون)

پات: (۱) حاله تیکه له شه تره نجدا، بهر ابر
بوونی بی (بردنه وه و دوړاندن). (پات) (۲)
پات؛ جار؛ دوو پات؛ دوو باره؛ تیکرار.
(مرتب) (۳) هه ویر. (خمیر)

پاتار: [ناو] (۱) له هه ندی شوین (ل) ده بی
به (ر) یا به (غ) پاتال؛ نازم لی وهک مهر و بز
و گا؛ پاتاغ؛ پاتال؛ پرو پاتال. (حيوانات اهلی)
(۲) له کار که وتوو؛ پیرو پاتال (پیرو پاتال).

پاتاغ؛ < پاتال.

پاتاک؛ < پاتال.

پاتان: [ناو] جه ماوه ریکی سپی پیستی
نیشته جیی ئه فغانستان و پاکستان. (پاتان)

پاتاوه: [ناو] (۱) پوو پیچ؛ موو پیچ؛ موو پیچ.
(موچ پیچ (۲) کاله. (پاتاوه)

پاترو تسک: (۱) [ئاوه لئاو] رزیو.

(پوسیده) (۲) [ناو] پز زول؛ تیتول؛ بزگور.
(رشته باریک پارچه کهنه)

پاتلاخ: [ناو] باتلاخ؛ زه وینی زونگ و شله قور؛
زه لکاو؛ زونگاو. (باتلاق)

پاتن: پات؛ هه ویر؛ هه ویر پاتن؛ هه ویر پیژان؛
هه ویر پانکر دنه وه و له بیچمی نان
دروست کردن؛ (ب) نان کردن. نان پیژان.
(خمیر را بشکل چونه در آوردن)

پاتور پاتوز: [ئاوه لئاو] (۱) پترو پترو؛ پیشال-
پیشال؛ پز زول پز زول. (تکه تکه) (۲) شر و
کون کون و له کار که وتوو. (سوراخ سوراخ)
پاتوره: [ناو] دهکی به فر؛ کولووی به فر؛
(دانه برف)

پاتوره: دیاری؛ خه لات؛ (سوقات؛ خلعت)
پاتوس: [ناو] پاتوز؛ کو مابین؛ مه کینه ی
دروینه. (کمباین)

پاتوق: [ناو] جیگای رابواردنی کاتی پشوودان
و بیکاری؛ پاتوقی من مهیدانی هه لویه هه
وهخت پیئت خوش بوو له وی ده مبینی؛ مه کو
(پاتوق)

پاتولی: [ناو] پاتول؛ دهمه قوپان. (تنبان)
پاتووک: [ئاوه لئاو] پتروکاو؛ پرتووکاو؛
شر و کوئه. (پوسیده)
پاتهروخ؛ < پاتال.
پاتهروک؛ پاتال.

پاتی: (۱) چیشتی له ناو پاتیدا کوللو؛ کوللو؛
نیوه سووت. (آماده شده در پاتیل) (۲) له گه ل
قاتیدا دی، قاتی پاتی؛ تیکه ل پیکه ل. (قاتی
پاتی)

پاتیل: (۱) [ناو] مه نجه لی گچکه؛ تیانهی

چکوله (دیگ کوچک) (۲) [ناو] سوئنه ی دار؛
جیگای پات شیلان؛ جیگای ههویر شیلان.
(پاتیل خمیر) (۳) [ئاوه لئاو] زور مهست؛
ره شه مهست؛ قه ره مهست. (سیاه مست)

پاتیل بوون؛ سیاه مهست بوون؛ زور سه
خوش بوون؛ قه ره مهست بوون و ئاگا له
خونه مان. (پاتیل بودن)

پاتیلوک: [ناو] گوشتی پاتی؛ که بابی پل.
(کباب)

پاتینان: که و تنه ناو کاری؛ تیوه تلیان له کاری؛
زیاتر بوکاری خراب دوتری. تیکه وتوووه:
پای تیناوه. (افتادن توی کاری)

پاجا: یه کسه؛ یه کجاری؛ تیکم؛ به جاری.
(یکجا)

پاجور بوون: [چاوه، ت] له راده ی پیوستدا
حه ریفی یاری هه بوون. (پا
جور بودن)

پاجور کردن: [چاوه، ت] پهیدا کردنی هه ریفی
یاری له راده ی پیوستدا. (پا جور کردن)
پاجووت کردن: [چاوه، ت] پا چه سپاندن
(چه سپ لیدان) ی پله ی خوارتر بو پله ی بانتر
له سه ربازی (عه سکه ری) دا؛ (ب) مردن.
(پاچسپاندن؛ کنایه از مردن)

پاجه: [ناو] (۱) باجه؛ پهنجیره؛ پهنجهره.
(پنجره) (۲) دهر بیجه ی چکوله ی پسووله
فروشتن له سینه ما. (۳) دوکانچه؛ بوئکه.
(باجه)

پاجه چی: پهنجیره ساز. (پنجره ساز)
پاجی: [ناو] جی پا؛ پاجی؛ شوین پی؛ رچه.
(جای پا)

پاچرا: (۱) [ئاوه لئاو] (ب) مروقی زور
کورته بالآ. چله نوک؛ باوه عه مره؛ باوه قووره ت.
(کوتوله) (۲) [ناو] پاره ییک که قومار باز به
ساحیبی قومار خانه ی دهدا. (شتیل)

پاچفه زان: پاچقان؛ وه رگیر. (مترجم)
پاچک: [ناو] (۱) پی؛ پا؛ قاچ؛ قول؛ لینگ.
(پالنگ) (۲) پهرووی لهت و شر؛ پهرووی
دهستگره؛ دهستگره ی ناشپهز خانه.
(دستگیره آشپز خانه) (۳) پاچکه؛ پایه ی چرپا و
کورسی. (پایه)

پاچکه: (۱) له بن رانه وه هه تاپه نجه ی-
پی. (از بیخ ران تاپه نجه ی) (۲) پایه ی کورسی و
چرپا و قه ره ویله. (پایه میز) (۳) دهره لینگ.
(پاچه)

پاچکه به ده مبردن: وه ک قولاپه بردن به ده-
ما؛ لی تووره بوون به شیشه شیت و شاتوشووته-
وه، شوپهاندن به سهگ. (پاچه کسی
را گاز گرفتن)

پاچکه هه لمالیاگ: [ئاوه لئاو] دهره لینگ هه-
لما لراو؛ (ب) بی حه یا و پروو دامالراو. (پاچه
ورمالیده)

پاچه به نند: [ناو] (۱) دهره لینگ به نند؛ پاچکه-
به نند؛ (۲) به نی دهره لینگ پییهستن. (پاچه بند)
پاچه سپاندن: [چاوه، ت] چه سپ لیدان و
سلاوی سه رباز و عه سکه ر بو بالآ دهست.
(پاچسپاندن)

پاچین: (۱) [پاشگر] قرتاندن؛ هه لپاچین،
داپاچین. (پسوند چیدن) (۲) [ناو] نه وه لین
چینی خواره وه ی دیوار. (پاچین دیوار) (۳) [ناو]
لیوار و دامینی خواره وه ی کراسی ژنانه.

(پاچین)

پاچینه‌وه: (هه‌ل پاچین و برپنه‌وه‌ی خوری له ئاژه‌ل)؛ برپنه‌وه. (پشم چینی)

پاخ: [ناو] ترس؛ سام؛ باک؛ هه‌راس. (ترس؛ بیم)

پاخاف: [ئاوه‌ل‌ناو] گوێ‌قوڵ‌ناخ و ترساو؛ له سه‌ره‌هه‌ست؛ به‌ترسه‌وه. (گوش بزنگ و بیمناک)

پاخاو‌کردنه‌وه: [چاو‌گه‌ت] په‌وتی‌په‌وێشتن هه‌ی‌واش‌کردنه‌وه. (آرام‌تر راه‌رفتن)

پاخستن: [چاو‌گه‌ت] له‌پاکه‌وتن؛ هه‌یزی په‌وێشتن لێ‌په‌رانه‌وه‌ی ئازار و هه‌یلاکی زۆره‌-وه؛ (ب)‌حاله‌تی‌نه‌خۆشی‌که‌ نه‌توانی‌هه‌-ل‌سێته‌سه‌ریا. (ازیا‌افتادن)

پاخلیس‌کان: [چاو‌گه‌ت] (١)‌پاخزان. (له‌زیدن) (٢) (ب)‌تووشی‌هه‌له‌ و لا‌پ‌په‌وون. (اشتبا‌ه‌کردن)

پاخواردن: [چاو‌گه‌ت] (ب)‌کار‌کردنی ژێر‌په‌راخه‌ر، وه‌ک مافووره‌، زیاتر بو‌کۆن‌په‌وون و هه‌نه‌نارده‌، (ده‌رکزه‌)‌کردن واتا ناردن بو‌ و‌لاتی ده‌رمه‌وه‌ بو‌فرو‌ش (هه‌لبه‌ت له‌ به‌ر ته‌وه‌ ماله‌یاتی‌شتی کار‌کرده‌ که‌مه‌تره‌). (پا‌خوردن)

پاخو‌پ: [ناو] پاشاو‌پ (پاش‌ئاخو‌پ). چیلکه‌ و چه‌وێلی به‌رمه‌وه‌ی له‌وه‌پ له‌ ئاخو‌پدا. (پسمانه‌د‌آخو‌ر)

پاخمند: [ناو] یاکمند؛ یاقووت. (یاقوت)

پاداشت خراوی: [ناو] (١)‌سزا؛ قه‌ره‌به‌ووی ئاکاری خراپه‌کردنه‌وه؛ خراو هاته‌په‌ی. (٢) هه‌روا پاداش خاسی؛ چاکه‌هاته‌په‌ی و قه‌ره‌به‌ووی چاک‌کردنه‌وه. (پاداش‌بدی و

(خوبی)

پادا‌ف: [ناو] (١)‌پادا‌و؛ ته‌پکه‌؛ داو مووسک. (دام) (٢)‌که‌وی بنه‌(کبک‌داخل کمینگاه‌شکار)

پادان: [چاو‌گه‌ت] پاکه‌وتن؛ هه‌ل‌په‌خسین؛ لوان؛ ته‌گه‌ر پابدا بو‌م به‌هه‌اردیم؛ واتا ته‌گه‌ر بو‌م به‌لوی به‌هه‌اردیم. (پا‌افتادن)

پادای: [چاو‌گه‌ت] پالیدان؛ پا له‌په‌کیفی که‌رمایشین (بایسیکل) وه‌ردان؛ په‌کیف‌لیدان له‌سواری اسبدا؛ پا جوو‌لانه‌وه‌ له‌ مه‌له‌دا. (پا‌زدن)

پادزه: [به‌ند] پی‌دزه؛ بی‌ده‌نگ هه‌نگاو هه‌لگرتن؛ بی‌چرپه‌په‌وێشتن. (پاو‌رچین)

پادگان: فە: [ناو] یاه‌ی‌سپا؛ سه‌رباز‌خانه‌؛ شوینی فیربوونی کاری عه‌سکه‌ری؛ جیگای ژیا‌نی سه‌رباز‌گه‌ل. (پادگان)

پاده‌ره‌وا: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب)‌کاری‌که‌ ده‌رته‌نجامی دیارنییه‌ دروست‌ببی‌یاخه‌یر، موعامه‌له‌ که‌مان بو‌ی‌هه‌یه‌ پێک‌نه‌ییت هه‌یشتا پا ده‌ره‌ه‌وایه‌ ته‌ق‌وله‌قه‌. (پاده‌روا)

پاده‌ری: فە: [ناو] په‌یه‌خیکه‌ له‌ به‌ر درگای ژوو‌ری‌پاده‌خری. (پا‌د‌ری)

پاده‌م: [ناو] ده‌مه‌ی ئاسه‌گه‌ری.

(ده‌مه‌آهنگ‌ری)

پا‌په‌لو‌م: [ناو] جو‌ریک‌ده‌مانچه‌یه‌(پا‌په‌لو‌م) پا‌رازو؛ پا‌ریزه‌ر و ئێش‌کچی؛ چاو‌ه‌دێ‌ر. (نگه‌بان)

پاراستن: [چاو‌گه‌] چاو‌ه‌دێ‌ری؛ مه‌لاحه‌زه‌کردن و به‌زه‌یی پیاهاتن له‌ لیداندان، ده‌ست پاراستن واتا په‌چاو‌گرتنی ده‌ست و پی‌شکان یا

کوږېسوون له کاتي دارکاری و کوته ک
لیدندا. (در نظر گرفتن و پر هیز کردن)
پاراف: فرد؛ فذ: [ناو] پيش واژوو؛ پيش ټيمزا؛
ټيمزای پيش نووس . (پاراف)
پارافين: [ناو] جوړيک پوڼ که له نهوت به
دهستدۍ له قهديما دهيناندا له سهر و قز بو
جوانۍ؛ دوو جوړه (تراو و همق) (پارافين)
پاراگراف: فرد؛ فذ: [ناو] به شۍ له نووسراوه
که له بابتهۍ ددهوۍ و به دهستيکي
ديړيکي تر بابته دهگوړۍ و له بهشي پيشوو
دادهپرېت. (پاراگراف)
پاراليل: [ناو] که رهسته ييکي وهرزشي
ژيمناستيکه که له دوو ميله پيکهاتووو که له
راستي يه کدان و ههرکام به دوو پايه له سهر
عمرز دابهستراون (پارالل)
پاراندن: <دلاندن. (نشت)
پاراوۍ: [ناو، به رهه مۍ چاوگه] (۱) حاله تي
پارابوون؛ تيرثاوی؛ ږوه کی ټاودار و ته و
تازه و به نه شه. (سیراب و شاداب) (۲) بی-
نيازی و ژيان خوش ږابویرۍ؛ (نه وانه ی
که (پاراوی ټاون بژان). «سواره ی ټيلخانی
زاده». (متنعم بودن)
پارچ: [ناو] سوراخی؛ توڼگی ټاو؛ توڼگه.
(پارچ)
پارچمک: [ناو] که وشۍ ده مپايۍ؛ سه رپايۍ؛
مداس. (دمپايۍ)
پارچه: فذ: [ناو] (۱) قوماش. (۲) له ت؛ کو ت.
(۳) يه که ی قهواره بو ژماردنی ملک و زهوی؛
سۍ پارچه ټاوايۍ؛ دوو پارچه زهوی. (پارچه)
پارچه پارچه: فذ: [ټاوه ټناو] که رت که رت؛ له ت

لەت؛ پاڤ پاڤ؛ پل پل. (پارچە پارچە)
 پارچە پارچە کردن: [چاوگەت] پل پل کردنی
 گوشت یا هەر شت تیکە تیکە کردن؛
 بەلقە تین؛ بەلقە تاندنی زۆر.
 (پارچە پارچە کردن)
 پارچە چی: (١ب) [ئاوئەلناو] ئاوانتە چی؛ دروژن؛
 لاف لای دەم؛ خوڤە لکیش. (لاف
 زن) (٢ب) [ناوت،] بەزاز؛ پارچە فروش؛ کووتال و
 قوماش فروش. (بزاز)
 پارچە فروش: فند [ناوت،] کووتال و قوماش -
 فروش؛ بەزاز. (بزاز)
 پارچە فروشی: فند [ناو،] بەره می چاوگە
 جیگای فروشتنی قوماش؛ دووکانی قوماش
 فروشتن. (پارچە فروشی)
 پارخان: [ناو] پەراسوو. (دندە)
 پارخووان: [ناو] سمت؛ کەفەل. (کپل)
 پارزین: [چاوگە] بالاو تن؛ پالافتن. (پالایش)
 پارزونک: [ناو] کوئلوانە؛ چاروگە ی ژنان.
 (رودوشی زنانه)
 پارس: [ناو] (١) هوژیکێ کە ونارای ئاریایی
 کە لەهەریمی فارس (باشووری ئێران) دا
 دەژین؛ (٢) حەپە؛ وەرە؛ دەنگی سەگ. (٣)
 سەرزهوینی هوژی پارس. (٤) هەژار و
 گەدا. (پارس)
 پارستن: [چاوگە] یەشکردن؛ جیاکردنەوه؛
 جیاوه کردنی بەش؛ پارقە کرن. (قسمت
 کردن)
 پارسکرن: [چاوگەت] سوالکردن؛ گەدایی -
 کردن؛ وەرپێنی سەگ. (گدایی) پارسکەر؛
 [ناو، یک] سوالکەر؛ گەدا. (گدا)

پارسون: [ناو] پارسون؛ پالوینه؛ پالو. (پالا؛ صافی پالونه)

پارسه‌نگ خسته‌پال: [چاوگه‌ت]
(ب) ناوینتکه و قسه‌ی سووک بو که سیک دروستکردن و دانه پال؛ ناو زړاندن له خورایی له قه‌می کریت خسته‌پال. (بکسی- نسبت‌بد دادن)

پارسه‌نگ گرتنه‌وه: [چاوگه‌ت] قورسایي ده‌فری خالی دیاریکردن بو کیشانی هه‌ر شت که بکریته ناو ده‌فر و بکیشری؛ سه‌ر راستکردنی دوو تای ترازوو. (تعیین وزن- ظرف محتوی شیئ توزینی؛ پارسنگ)

پارسی: فند: [ئاوه‌لناو + ناو] (۱) خه‌لکی ولاتی پارس؛ زمانی پارسی یا فورسی. (۲) ئەندامانی هوژی پارس. (۳) زه‌رده‌شتیه‌گانی دانشستوو هیند. (پارسی)

پارقه‌کرن: [چاوگه‌ت] به‌شکردن؛ قیسمه‌ت- کردن؛ دابه‌شکردن. (قسمت کردن)

پارک: فرد؛ فند: [ناو] (۱) سه‌یرانگای خواهن دار و دره‌خت و گول و زیاتر جیگای یاری کردنی مندالان به که‌ره‌سته‌گه‌لی که له سه‌یرانگا که‌دا دامه‌زراوه. (۲) شوینی پارگرتنی تاییه‌ت به سه‌یاره له شه‌قامدا؛ (ب) گاراجی سه‌یاره زیاتر له قاتی یه‌که‌م یا ژیر زویدا؛ به‌ده‌گه‌من له بینای گه‌وره‌دا له قاتی دووه‌هم و یا زیاتر چی‌ده‌کری. (پارک)

پارکار: اند؛ فند: [ناو] ناوی جوړیک بالته‌ی کلّاو داری قه‌وی و دریژه؛ زیاتر تاییه‌ت به‌ئه- ندامه‌کانی عه‌سکه‌رییه. (پارکا)

پارک‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) فه‌نی فی‌ر بوونی

پارگرتنی سه‌یاره له شو‌فیریدا. (۲) پارگرتنی سه‌یاره له شوینی دیاریکراودا. (پارک کردن)
پارکیت: فرد؛ فند: [ناو] چی‌وفه‌پرسی تاییه‌ت بو ناو مال که له ته‌خته و چیوی ناسک چی‌کراوه. (پارکیت)

پارکی جه‌نگه‌لی: [ناو‌ت] (۱) لیر‌ه‌واری تاییه‌تی سه‌یرانگا. (۲) لیر‌ه‌واری پاوان کراو، (قورخ) بو ژینای گیان له‌به‌رانی وه‌حشی و کیوی. (پارکی جنگلی)

پارکی‌شار: [ناو‌ت] پارکی‌گشتی سه‌یرانگای- گشتی زیاتر له ناو شاره‌کاندا. (پارک شهر)
پارکی‌گشتی: پارکی‌شار. (پارک شهر)
پارکی‌موت‌پوری: [ناو‌ت] شوینی له پادگاندا که که‌ره‌سته‌گه‌لی وه‌ک سه‌یاره و ده‌بابه‌ی لی پارک ده‌که‌ن. (پارک موتوری)

پارکی‌میلی: [ناو‌ت] (۱) شوینی بو پاراستنی گیان له‌به‌رانی نایاب. (پارک‌میلی) (۲) (ب) پارکی‌شار. (پارک شهر)

پارگین: [ئاوه‌لناو] پیوندیدار به‌پاره‌که‌وه. (پارینه)

پارلمان: فند؛ فرد؛ اند: [ناو] په‌رله‌مان شوینی کو بوونه‌وه‌ی نوینه‌ران بو کاری تاییه‌ت و ده‌ستووردانان. (پارلمان)

پارلمانی: [ئاوه‌لناو] په‌رله‌مانی؛ گریدراو به په‌رله‌مانه‌وه. (پارلمانی)

پاروا: بیستانی که دره‌نگ ده‌گا. (بوستان دیر رس)

پاروینکه: [ناو] جوگه‌له‌ی ده‌وری چیخ و چادر و خیوه‌ت بو به‌رگری له ناوی باران. (جوی- دورچادر)

پاروو: [ناو] (۱) بیل؛ بیللی داری؛ وهروره؛
به فرمال. (پارو) (۲) سهول؛ چپوی گهمی به-
پیوه برن؛ بیللی گهمی ئازووتن. (پارو)
پاروو کیشان؛ < پاروولیدان.

پاروگرتن؛ [چاوهگهت] تیکه گرتن بو خواردن.
(لقمه گرفتن)

پاروولیدان؛ [چاوهگهت] (۱) بیل لیدان؛ به بیل
پاک کردنه وهی شوینی؛ بیل مال. (بیل زدن)
(۲) به پاروو به فری سهربان خستنه خواره وه و
سهربان مالین به وهروره. (برف روبی) (۳)
گهمی ئازووتن به سهول؛ سهول لیدان. (پارو
زدن)

پارووی: [ناو] سهول؛ پارووی گهمی. (پارو)
پاره خشت؛ [ناو] له ته خشت؛ تیکه ییک خشت؛
خشتی شکاو؛ دهسته واژهی به نناپییه،
واتا؛ نیوه خشت. (پاره خشت)

پاره خور؛ [ئاوه لئاو] به رتیل خور؛ له ئاو پستادا
ههر بهو واتا هاتوو؛ (رشوه خور)
پارهس: [ناو] (۱) بوار. (گذار) (۲) جیگای پی
له قهراخ بیردا، وهک پلیکانی چووک بو پا
دانان له سهر و خوار کردن له بیردا. (پله های
دیوار چاه)

پاره کردن؛ [چاوهگهت] دراندن؛ هه لدرین؛
دادرین؛ کو تکردن؛ له تکردن؛ بچراندن؛
بچکراندن؛ (میره وحت زولفه وکه بابیش جه-
رگی پارهی نالییه) «تالی» (پاره کردن)

پاره که: (۱) [ناو] سالی رابووردوو؛ له
ئاو پستادا ههر (پاره که) هاتوو.
(پارسال) (۲) [کاری ئه مری] بدرینه؛
بدره؛ (جهرگم به خنجیر پاره که) (پاره کن) (۳)

[ناوی ناسکری] دراهوه که؛ درپاوه که. (آن پاره
معلوم) (۴) [ناوی ناسکری] دراهوه که؛ پووله که.
(آن پول، اسم معرفه)

پارهنگا: [ناو] پی میو؛ نهو داره که دهیده نه بهر
ته رزی میو. (ستون نگاهدارنده تاک)

پارهو: [ناو] پیاده پهو؛ که ناری شه قام تاییهت
بو پیاسه. (پیاده رو)

پاریا؛ [ئاوه لئاو] خراب؛ که نهفت؛ کریت. (بد)
پاریزتن: [چاوهگه] پاراستن؛ چاوه دیری؛
پارازتن. (نگهداری)

پاریز کهر؛ [ئاوبک] ئه وهی که پاریز دهکا و
خو دوور داده گری له ههر شت که به خراپی
بزانی؛ خو بویر. (پرهیز کننده)

پاریز که ردهی؛ [چاوهگهت] پاریز کردن؛
پاریز گاری. (حفاظت)

پاری زل؛ [ئاوه لئاو] (۱) (ب) به رتیل خوری
ته ماحکار؛ زالم. (رشوه خور ظالم) (۲) پارو زل؛
تیکه قهوی (ب) زورخور. (لقمه بزرگ؛ شکمو)
پاریف؛ [ناو] گوشتی برژاو. (گوشت برشته)

پاریک؛ < پاروو.
پارین؛ [ئاوه لئاو] پارگین؛ پیوه نندیدار به
پاره که وه. (پارینه)

پارینه: [ناو] پاروته؛ مریشکی دوو ساله. (مرغ-
دو ساله)

+ پاز؛ [ئاوه لئاو] (ف. مشه) ناسک؛ نهرم و
نین. (نازک)

پازاچ؛ [ناو] (ف. مشه) دابیرک؛ ماما. (ماما)
پازار؛ [ناو] پاژار؛ دژی ژار؛ دژی ژه حر.

(پادزهر)
پازهن؛ [ناو] نیریه کیوی. (بز کوهی نر)

پاژمله: پاش مله؛ پشت سهر. (پشت سر)
 پاژنه: [ناو] (۱) به شی دوواوهی پا له ژیر
 قولابه دا. (۲) نالچه؛ وه ک نالچهی کهوش. (۳)
 ریسمه؛ گریزه نه؛ پاژنه ی درگا. (۴) ته خته ی
 ژیره وی قوناخی تفهنگ. (پاشنه قنداق)
 پاژنه به رز: [ناوت] کهوشی نالچه به رز.
 (پاشنه بلند)
 پاژنه تیگرته وه: [چاوگه ت] گوپینی پاژنه ی
 کهوش. (تعویض پاشنه)
 پاژنه میشووله: [ناوت] کهوشی نالچه بووچک
 که تاییه ت به ژنانه. (کفش پاشنه کوچک)
 + پاژنه هه لکیشان: [چاوگه ت] (ب) قول
 هه لمالین و خو ته یار کردن و ناماده
 بوون. (پاشنه ورمالیدن)
 پاژنه ی درگا هه لکیشان: [چاوگه ت] درگا له
 ریسمه بردن. (ب) هاتی په ی تپه یای
 که سیک. (پاشنه دراز جا در آوردن)
 پاژه: [ناو] سه رویک. سه روی. (کله پاچه)
 پاژه ر: [ناو] کوله که؛ نه ستون؛ ویستون؛ راگر.
 (ستون)
 پاژه مهش: [ناو] گه لای تازه دهرهاتووی
 دارگویز. (اولین برگ از تزه ی درخت گردو
 در آمده)
 پاس: [ناو] (۱) خستنی توپ بو هاوال له یاری
 توپی پا و باسکیٹ بال و والیبال و ههند بالدا.
 (۲) نیشک؛ کیشک. (۳) په تکردن و ته واو کردن
 و دهرچوون له نه زموونی دهرسی؛ نه ده بییاتم
 پاسکرد. (۴) هیشتا چه که کم پاس نه کرده
 واتا پاره که یم نه خسته وه ته بانک. (۵)
 ناگادار کردن و وه پینی سهگ. (پاس)

+ پاسادان: [چاوگه ت] عافوو کردن؛
 به خشین؛ لیووردن؛ گوزه شت کردن؛
 چاوپوشی کردن؛ داپوشینی هه له و عیب.
 (گذشت و چشم پوشی)
 + پاسار: [ناو] که سهر؛ خه م؛ خه فته ت؛ کولو کو.
 (غم و اندوه)
 پاساردان: کولی دل دهر کردن؛ غه شی دل
 دهر کردن؛ غه شی دل پشتن. (دق دل خالی
 کردن)
 پاساودان: پیشگری له به دناوی به پاکانه؛
 حولدان بو شارنده وه ی تاوانی که سیک.
 (جلوگیری از بدنامی کسی)
 پاس دان: [چاوگه ت] (۱) کیشک دان.
 (پاسداری) (۲) خستنی توپ له یاری توپیندا
 بو هاوال. (پاس دادن) (۳) شت یا که سیک
 له سهر خو دامالین و هه واله ی که سیک
 تر کردن. (پاس دادن)
 پاستوپ: [ناو] لویی پاستوپ زانای فهره نسی
 که میکروبی پاپویر کرد و کاری میکروب
 کوژی (پاستوریزه کردن) به ناوی نه وه وهیه.
 (پاستور)
 پاستوریزه: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] هه رماکی
 که میکروب (هوورک) و باکتریه کانی به
 شیوه ی پاستوپیزاسیون له به ین چووبی؛
 وه ک شیر ی پاستوپیزه. (پاستوریزه)
 پاستوپیزاسیون: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] کاری له
 به ین بردنی (هوورک و باکتری)
 له خوارده مه نیه کاندا به شیوه ی گهرما پیدان بو
 ماوه ی دیاریکراو و تیکنیکی تاییه ت.
 (پاستوریزاسیون)

پاستیل: فرد؛ فند [ناو] جوړیک ته باشیر به
ږمگ گه لی جوړاو جوړ که له وینه کیشیدا
که لکی لی و مرده گرن. (پاستیل)

پاست بوون: [چاوگه،ت] نه و قسم بیست
هر دوو پام سست بوو، نه ژنوم شکا؛ هیزی
پانه مان.. (پا سست شدن).

پاسکاری: [ناو] له سهریه ک و په یتا په یتا
پاس به یه کدان له یاری توپی پادا.
(پاسکاری) (ب) نازاردانی که سیک له
نیداره ییکی حکومه تیدا و جیهه جی نه کردنی
کاره که ی و ناردنی بولای هم و نه و.
(پاسکاری)

پاسکال: (۱) ناوی زانای ټینگلیسی که
دانه ری یاسای پاسکاله. (۲) یه که ی پیوهره ی
ته وژم، بهر انبه ر به یه ک نیوتون له سهر
میکاییک (۳) یه کی له زمان گه لی پروگرام
نووسینی کامپیوټر. (پاسکال)

پاس کردن: [چاوگه،ت] (۱) حاله تی سه گی که
دوهه ری. (پاس کردن) (۲) توپ خستن بو
هاوال یاری یا پاسکردنی توپ بو سهر توپی
والیبال بو نیسپه ک لیدان. (پاس دادن) (۳)
پاره ی چه ک له بانگ هاویشن بو بهرگری
له گه رانه وه ی چه ک. (پاس کردن) (۴) له
سهر خودامالین و به که سیکی دیکه حه واله
دان وه ک پاسکردن له م نیداره وه بو نه و
نیداره. (پاس کردن) (۵) وه پینی سه گ له
بیگانه. (پاس کردن)

پاسوور: [ناو] جوړیک یاری به په ره ی
په راتو. (پاسور)

پاسوو کبون: [چاوگه،ت] ده لین له ده سټیکی

کاریکدا نه گهر که سیک پای سووک بیت و
رابورې به سهر کاره که دا زوو ته و او ده بی، له
ده سټیکی ته ون کردندا مندالیکی خوین
شیرین بانگ ده کن که بی به سهر کاره که دا.
(پاسبک بودن)

پاسه زانای: [چاوگه،ت] پی و ابوون؛ وا لی-
حالی بوون؛ وا زانین. (پنداشتن)

پاسه ن: به و جوړه سه؛ واسه؛
وایه. (اینطور است)

پاسه ننگ: [ناو] پارسه ننگ. (پارسنگ)
پاسه مه بو: وانابی؛ وانیه به و جوړه نابی.
(اینطوری نمی شود)

پاسه وانه: [ناو] خه رجی ټیشکچی؛ پاره ییک که
به جه زایه رچی ده دری. (هزینه پاسداری)
پاسه یچه: وایچه؛ وایشه؛ ناوایشه؛ (پاسه یچه
نییه تو وینیت وه چه م)؛ وایش نییه تو به چاو
دیت. (اینطور هم)

پاسیاوان: [ناو] پاسه وان؛ زیره وان؛ زیره وان.
(پاسبان)

پاسین: [چاوگه] په سند کردن؛ تاریخ کردن؛ پیا
هه ل خویندن. (تعریف و تمجید کردن)

پاشار: پاشار؛ دهره قهت؛ مشوور. (مقابله؛
بفکر بودن)

پاشا فر: پاشا خوړ.

پاشام: (۱) پادشای من. (شاه من) (۲) [ناو]
پارشيو. (سحری)

پاشاو: [ناو] (۱) پانوا؛ ناویک که له کاتی ناو
داشتنی زمو ی دا به فیرو ده چی و له خوار
زمویه که وه دهره ده چی؛ (قووناو) (پساب
آبیاری) (۲) پاشماوه ی ناوی خوراوه له

شهریه‌دا. (پس مانده آب در لیوان)

پاشای: (۱) [چاوگه] شانای؛ پاشین؛ پرژاندن.
(پاشیدن) (۲) [پاوردووی پاشین] پرژاندی؛
پاشاندی. (پاشید)

پاشایه تی: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی پاشا
بوون؛ شایه تی؛ میرایه تی. (پادشاهی)

پاشایی: (۱) [ناو] جوریک تری. (نوعی انگور)
(۲) [بهرهمی چاوگه] سولتانی؛ پادشایی؛
شایی. (پادشاهی)

پاشایی کسردن: [چاوگه، ت] (۱)
خوونکاریکردن؛ کار و پهوتی سولتانی.
(پادشاهی کردن)

پاشباره: داریکه له باسکیش (ناموور) چه قیوه
و دهسته که وشه ی له سهره. (پایه ی
دستگیره خیش)

پاشبهر: < پاشه بهر.

پاشبین: < پاشه پروژ بین.

پاشپاریز: [ناو، یک] یاساولی که ناگای له
دواوه ی له شکره؛ پاشدار؛ دواپاریز (نگهبان.
عقبه لشکر)

پاشتر: دوواتر. (عقب تر، بعدا)

پاشتن: [چاوگه] لوولدان و گریدان و هه لبه-
ستنی پریشوه ی شده و میژمر. (آویز
عمامه بستن)

پاشخستن: [چاوگه، ت] (۱) دوواخستن؛
وه پاش خستن؛ (عقب انداختن) (۲) سپلوت
راکشاندن به عه رزدا. (به زمین خواباندن
سگ)

پاشخور [ناو] پاشاخوپ. (علف مانده در آخور)
پاشدر: (۱) سه گی که بیذهنگ له دواوه گاز

ده گری. (سگی که پنهانی حمله میکند) (۲) (ب)
مروقی که به نه هیئی زهره ر و زیان
ده گه ینیت. (کسی که در خفا ضرر میزند)
پاشدوو: [ناو، یک] له پاشمله غه ییه ت ده کا .
(پشت سر غیبت میکند)

پاشپرؤژ: [ناو] دواپرؤژ؛ داهاتوو؛ پاشه پرؤژ.
(آینده)

پاشرویی: [ناو] زفرین و گه رانه وه؛ به دواوا
گه رانه وه؛ به پاشداگه رانه وه؛ پاشقه چوون.
(برگشتن)

پاشقه دان: (۱) خو خسته دواوه. (خود را
عقب انداختن) (۲) کشانه وه؛ گه رانه وه. (عقب
کشیدن)

پاشقه لیدان: [چاوگه، ت] هه لچه رخانندن؛
قه زفراندن. (برگرداندن)

پاشقاوه توون: [ناو] نان خواردنی به ینی (نانی
به یانی و نیمه پروقاوه توون و فراوین. (غذای
بین صبحانه و نهار)

+ پاشقول: [ناو] تاخرین قروش یا قهره یوول
یا میته یان دراوی که به قومار باز ده ینیت؛
و به قهولی قومار بازان له قولیدا
دایشاردوو؛ که قانی پاشقول یان قانی
دواقولی پیده لین. (آخرین دینار قمار)
پاشکری: [ناو] دواکری؛ پاشماوه ی کری که
دوا ی گه یشتنی بار یا موسافیر ده دری به
شوفیر. (پسکرایه)

پاشگر: [ناو] ورده وشه و واژو که به دوا ی
وشه دا دی و واتای وشه که ده گوپریت وه ک
(پاشی) له وشه گه لی ناو پاشی، ژار پاشی، وتوم
پاشیدا. (پسوند)

پاشکه مه: [ناو] پاشکوم؛ خواره وهی قه فی
گوچان. (پایین خم عصا)
پاش که وتن: [چاوگه، ت] (۱) به جی مان له
رپگا رویشتندا؛ وه پاشکه وتن. (۲) دواکه وتن
له زیان یا دهرس خویندندا. (عقب ماندن)
(۳) پاشکه وتن؛ پالکه وتنی سه گ و تانجی.
(خوابیدن سگ)
پاشکی: دهرنه نجام؛ له پاشان؛ دووایی؛
نهوجار؛ نه وسا. (بعدا)
پاشگو: [ناو، بک] پاشدوو؛ قسه ی پشتمله؛
قسه ی پشته سهر. (غیبت)
پاشگوتن: [چاوگه، ت] پاشگوئی کردن؛ قسه
له پشت سهر کردن. دوا قسه، دوا گوتن.
(غیبت کردن. آخرین حرف)
پاشماگ: [ناو] میرات؛ که له پوور؛ به جیماو.
(بجامانده)
پاشماگ گر: [ناو، ت] میرات بهر؛ میراس-
گر. (سهم گیر از مال بجا مانده مرده)
پاشماوه خور: [ناو، بک] بهر ماوه خور. (ب)
چلکاو خور؛ نوکهر. (پس مانده خور)
پاشمه لالا: [ناو] دوا ی مه لالا؛ دوا ی
باشمه لالا؛ که سی دووه هم له یاریدا. (نفر دوم
در بازی)
پاشمیر: [ناو، بک] پشتگر له شهردا؛ یاریده دهر
له شهرو کیشه دا. (کسی که در جنگ به کسی
کمک می کند)
پاشمیر: [ناو، بک] بهرگری دواوه له یاری
تویی پادا. (دفاع عقب)
پاشنوئیز: (۱) دوا ی نوئیز. (پس از نماز) (۲)
(ب) دوا ی نیوه رو. (بعد از ظهر) (۴) پاش-

نیقرو؛ پاش نیوه رو؛ دوانیمه رو. (بعد از ظهر)
پاش وییش: بهرودوا؛ سهروب؛ دووشت که
جیگای سهری به کیکیان له دواوه بی و
جیگای دواوه ی له پیسه وهی. (سروته)
پاشور: [ناو] (۱) پا دهشوا. (کسی که پا شوید)
(۲) ههر شت و ههر که رهسته که پای
پیده شو. (وسایل پا شستن)
(۳) (ب) بهردیکی رهشی کفه له (به رده
پاشور) (سنگ پا) (۴) شوئینیکه له قهراخ
حهوز بو دسنوئیز گرتن و پا شوردن. (پاشوره)
(۵) پاشوره کردن بو فینک بوونه وه یا بو
مالیجه ی نه خوشی. (پاشویه)
پاشوره کردن: [چاوگه، ت] پا شتن؛ پی
شووشتن؛ پاشوره به گه لای یا دهرماناوی تر
بو له بهین بردنی یاو؛ پا شوردن بو فینک-
کردنه وه. (پا شویه)
پاشه روژبین: [ئاوه لئاو] دوورنه ندیش
نایه ندهبین. (آینده نگر)
پاشه سهر: [ناو، ت] پشته سهر؛ پشته سهره
، جوړی خشی ژنانه که له دواوه ی لاره پیچی
دهدن. (نوعی زیور زنانه)
پاشه کشه: < پاشه کشی. [ناو] (۱) گه پانه وه
به دوا دا؛ پاشه کشه. (عقب-
نشینی) (۲) (ب) به شیمانی؛ پاشگه زبوون.
(پشیمان شدن)
پاشه لپیس: [ئاوه لئاو] (ب) رابوور دوو خراب؛
رابوور دووی خراب و گه ندهل. (بد سابقه)
پاشه نگ: [ناو] پاشدار؛ پاشمیر. (عقب دار)
پاشه وانه: [ناو] که ندووی زیادی که دهنری به
پاش که ندووی سهره کییه وه بو شانه به ستنی

ههنگ. (کندوی یدک.

کندوی دوم)

پاشه و پاش: پشتا و پشت: (ب) بی پروو
وهر گپران و سووران ههنگاونان بو دواوه.
(عقب عقب)

پاشی: (۱) له دواپی، له پاشان. (بعد)

پاشی: [پاشگر] واتا: پرشان، وهشان؛
توو پاشی، ناو پاشی، خوی پاشی. (پیواژه)
(۳) [رابوردووی پاشین] پاشاندی؛ بلاوی
کردهوه. (پاشید)

پاشیل: [ناو] (۱) پاشل؛ قافیهی شیعر.
(قافیه شعر) (۲) پووژ و پاژنه ی پا. (ساق پا)
(۳) فلان کهس پاشیلکی ته ره؛ واته:
رابوردووی خراپه. (سابقه)

پاشین: (۱) لاق شین؛ پا به پهنکی شین. (پا
آبی) (۲) [چاوه] پرژاندن؛ پرژان.
(پاشیدن) (۳) [ئاوه لئاو] دووا هه مین. ناخرین.
(واپسین)

پاشینه: [ناو، بک] هه رشت که ده پرژینی یا
ده پاشینی؛ پرژینه. (پاشنده)

پاقژی: [ناو] ته میسی؛ ته میزی و
پاکی. (پاکی)

پاقلوک: [ناو] ئیسکی قه له مه؛ ئیسقانی
لوولاک؛ ئیسکی دریزی ده ست ویی. (قلم دست
ویا)

پاقله ی کیوی: [ناو] بولکه؛ جوریک پاقله ی
ده ست. (با قلا ی وحشی)

پاقله مارانه: [ناو] پاقله ی کیوی؛ بولکه مارانه.
(با قلا ی کوهی)

پا قلیره: [ناو] گوژی که پیسته شینه که ی

دانه مالرابی. (گردو با پوست سبز)

پاقلیس: پاقر کردن؛ پاک کردن؛ ته میس کردن؛
دهفری خوراک پاش تهواو کردنی خوراک به-
نان لسته وه. (پاک کردن)

پاقورس بوون: [چاوه] دزی پاسووک -
بون. (پا سنگین بودن)

پاقولاخ: [ناو] اسمکول. (سم بر زمین کوبیدن)
پاکاسه: [ناو] له یاری رامیدا که سیک
که دهستی تهوه لی بردوه تهوه پای کاسه یه و
ته گهر دهستی دووه میس به رته وه کاسه یس
دهبا تهوه. (پای کاسه)

پاکایی: [ناو، بهرهمی چاوه] (۱) جیگاییکی
پاک له چاو دهوراند هوری؛ (۲) تهوه نده پیسه
هه رچه ند دهیشوم پاکایی ناییت؛ واتا پاک
بوونه وه؛ حاله تی به پاکي-
گه یشتن. (ثابی، پاشگریکه وه ک ته-
پایی، وشکایی، ساردایی). (حالت پاک شدن)
پاکتاو کردن: [چاوه] (۱) پاک کردن وه؛

بزار کردن؛ کار و رهوتی ته میس کردن
شوینی له گهمار و پیسی و خراپی؛ جه پانندن
و ئاروین کاری و ناسینی ته ندامانی ناپه سهند
و وه ده رنانیان له ریک خراوییک. (۲) پاک-
کردنه وه؛ له بین بردنی به لگه گه لی قاچاخ و
کتیب و... که دهنه هوی گرفتاری و
گیر که وتن؛ پاک کردن وه. (پاکسازی)

پاکدامان: فد: [ئاوه لئاو] پاکداوین؛ ده هه من
پاک؛ (ب) بی گوناخ. (پاک دامان)

پاکداو: [ئاوه لئاو] پاکدامین؛ پاریز کار؛ داوین-
پاک. (پاک دامن)

پاکداوین: [ئاوه لئاو] پاکدامین؛ پاکداو. (پاک

(دامن)

پاکدل: [ئاوہلناو] بیٺو ڦوٽيل؛ ساڪار؛ دلپاک؛
بیٺو ڳهرهز. (پاکدل)

پاکرن: [ئاوہلناو + ناو، یک] (۱) دروینہ وانیک
کہ لہ بنہوہ دهستی دهگری و بنبر
دهیدوریتہوہ و گول ناخا. (پاک درو کنبندہ)
(۲) (ب) بہ سہر چاک و خراب یا جوان و
ناشیریندا نہ چوون. (ب) یا لہ خوارنددا گوی
نہ داتہ خوٺ و ناخوٺ و ہمموو شت بخوا و
لہ سہر سفرہ ہیچ بہ جی نہ هیلی.
(همه چیز پسند)

پاک پھ وشت: [ئاوہلناو] خوشخوو؛ پاک پھ فتار؛
پاک کردار. (پاک روش)

پاکڙ: [ئاوہلناو] پاڙ؛ پاک. (پاک)

پاک کردن: [چاوگہ، ت] (۱) قہرز دانہوہ و
قہرز پاک کردن. (تسویہ حساب) (۲) توپکل
لیکرنہوہی میوہ و دار و پیست دامالینی
لاشہی ناڙہل. (۳) ناوہ پروت کردن یا موو لہ
پیست کردنہوہ. (پوست کندن) (۴) پاڙ کردن؛
تہمیس کردن. (پاک کردن)

پاکنووسی: [ناو] نووسینی دووبارہ لہ پرووی
پیش نووسہوہ؛ نووسین لہ پرووی
چلکنووسہوہ. (پاکنووسی)

پاکنیزاد: قد: [ئاوہلناو] پاکنیزات؛
(ب) ٺہ سلزادہ. (پاکنیزاد)

پاکنپہاد: [ئاوہلناو] دل و دہروون پاک؛
پاک سروشت؛ (ب) ٺہوہی بو ہممووان ٺاواتہ
خوازی چاکہ دہ کا. (پاک نہاد)

پاکوپاراو: [ئاوہلناو] پاکوپاریاو؛ تہر وتازہ؛
پاڙ؛ خاوپن. (تمیز و تر و تازہ)

پاکوپاریاو: [ئاوہلناو] پاکوپاراو؛ تہر وتازہ و
ٺاودار؛ (تمیز؛ تر وتازہ)

پاکوتکی: (۱) بہ پا شیلان. (لگد کردن)

(۲) پا بہ عہرزدا کوتان و سمکول کردن. (سم
بزمین سائیدن و کوبیدن)

پاکول: [ناو] (۱) بہ چکھ ی ورج.
(بجہ خرس) (۲) سمکول. (سم بزمین
سائیدن)

پاکول: (۱) کورتربوونی پا لہ ژوورووی لہش.
(پاکوتاہ) (۲) پایہ کورت؛ ہر شتی پایہ
داری کورت. (پایہ کوتاہ)

پاکہ: (۱) [کاری ٺہ مری] برنجہ کہ پاکہ؛
پاکی پکہ. (پاککن) (۲) تہ میزہ؛ بیٺو وشہ.
(پاک است)

پاکہ تی: (۱) لہ بیچمی پاکہ ت. (۲) (ب)
جوینی پاکہ تی جوینی سہریہ ستہ. (قسہ پی-
وتن) لہ توئی نزاکہ تدا. (۳) لہ ناو پاکہ تدا؛
ماستی پاکہ تی، شیر ی پاکہ تی، (پاکتی)

پاکہ تی پوستی: [ناو، ت] (۱) پاکہ تی کہ لہ
ٺیدارہی پوستمہوہ دی. (۲) پاکہ تی کہ نامہی
تیدہ نین. (پاکت پستی)

پاکہرہ شیلہ: [ناو] گیلای (یاوز) بو درگا کردن
دومہل کہ لکی ہہیہ. (اسفرزہ)

پاکہ متار: [ناو] پاکہ متیار؛ گیاخہروو.
(گیاخوروو). بو نہ خویشینی گال (گہرولی) کہ
زور دہخوری باشہ. (خر نوب)

پاکہ ند: [ناو] پاخہ ند؛ پاکہ ند؛ یا قووت.
(یا قوت)

پاکہ وپاک: [ئاوہلناو] پاک لہ پاک؛ بیحساب.
(بیحساب)

پاکه و تن: [چاوگه، ت] هه ل په خسان پیکهاتنی
ده رفعت و هه لومه رج؛ لوان؛ رپکه و تن. (پا
افتادن)

پاکه و کردن: [چاوگه، ت] (۱) پاک کردنه وه و
دهستمال^۲ کیشان. (دستمال کشیدن) (۲)
گسک دانی مال و بهر دهر که. (آب و جارو)
(۳) دهر دانی خهوش و خال له چال یا خهوز.
(پاک کردن) (۴) له بزار پاک کردنه وه و
دهوری دار و باخچه. (وجین کردن) (۵)
هه ژگه لی دار قرتاندن. (هرس) (۶) شتن و
ته میس کردن و خاوین کردن. (شستن و تمیز
کردن)

پاکه و کریاک: [ناو، بهر] دهستمال کیشراو و پا
قژ کراو؛ ته میس کراو. (پاک شده)

پاکي: (۱) [ناو، بهر] دهه می چاوگه [ته میسی؛
پاکیتنی. (تمیزی) (۲) [بهند] سه رتاپای؛
گشتی؛ هه مووی؛ ته واوی. (پاکي با بیبا) و اتا؛
هه مووی با بیبا. (همه ماش)

پاکیتنی: [به ره می چاوگه] په وتی ته میسی؛
خاوینی. (پاکي)

پاکیشان: [چاوگه، ت] پای که سیک کیشانه
ناوکاری؛ (ب) له کاریکه وه تلاندن و توووشی
کیشه کردن. (پاکشیدن)

پاکیشانه دواوه: دهست هه لگرتن له کاری؛ واز
له کاری هینان و خو کیشانه دواوه له کاری. (پا
بیرون کشیدن)

پاگر: (۱) پاگیر؛ گرفتار؛ پابه ند؛ دووچار؛ هو
پیش نه چوونی کار؛ دهست و پیگر. (دست و پا
گیر)

پاگران: [ناو، لئاو] (۱) ناوس؛ (۲) پیقورس؛

دژی پاسووک. (پا سنگین)

پاگرتن: [چاوگه، ت] (۱) مندالی که فیری
رپگار و بشتن بیی. (۲) کهوشی که له
شوینیکدا نازاری پا بدا له بهر تهنگی؛
کهوشه که م پام ده گری. (پا زدن) (۳) کاری-
گرتنی پا له زورانبازیدا. (زیر گرفتن)
پاگودا: ناوی پهره ستگه ییکی روژ هه لاتی
دووره. (پاگودا)

پاگوشادانه: [ناو] پیشکه شیکه، به میوانی
دهدري که بو هه وه لین جار به میوانی
هاتووه. (پاکر دهنه وه. (پیشکش مهمان)
پاگرد: فد: [ناو] جیگاییک بو دهور دانه وه یا
وهر چه رخان له رپگه ی پلکانی بینای
چهند قاتیدا. (پاگرد)

پاگیر: (۱) هر شت بیینه له مپهر و بهر گر؛
گیروده. (۲) حاله تی دل بهستن به شتی یان
که سیک که بهر گری بکا له رویشتن و به جی
هیشتنی جیگاییک. (۳) هو ی گرفتاری و ده-
ردیسه ری و ناره خه تی. (پاگیر)

پاگیر بوون: [چاوگه، ت] (۱) تیوه تلان به تاوانی
که سیکی دیکه وه. (پاگیر) (۲) پابه ند بوون؛
حاله تی دل بهستن به شتیکه وه؛ گیروده بوون.
(پاگیر شدن) (۳) حاله تی گیر خواردویی له
تهنگ و چه له مه ییکدا یا له سووچیک
(گوناجیک) دا. (پاگیر شدن؛ گیر افتادن)

پاگیره: [ناو] خه رماني که به پا ورد ده کری.
(خرمن کوبی با پا)

+ پال: (۱) [ناو] سیستمیکی نیشاندانی پهنگ
له ته له ویزیوئی پهنگیدا؛ هاوتای سیکام.
(پال) (۲) (ب) همه خوشکی نه همه دی له

پال^۱ دایه واتا ژنبیه تی. (کنایه همسری) (۳)
 (ب) ته جاوه؛ پیاویان کرده پالی واتا
 نه تکیان کرد. (کنایه هم خوابگی)
 پالاردانان: [چاوه، ت] (۱) (ب) هه له کردن؛
 لاپیکردن؛ کاری خراب کردن؛ کاری
 ناااسایی کردن. (۲) (ب) له نه مری گه وره تر و
 بالادهست دهر چوون. (پا کج گذاشتن)
 پالادروو: [ناوه لئاو + ناو، بک] پیلادروو؛
 کهوش دروو. (کفش دوز)
 پالاندروو: [ناوه لئاو + ناو، بک] کورتان دروو؛
 کوپان دروو. (پالاندوز)
 پالاندن: [چاوه، ت] پالوتن؛ پالیوتن؛ پالافتن.
 (پالودن)
 پالانقه جه ری: [ناو] کورتانی قه جه ری؛ جو ری
 کوپان که له زه مانی قاجار دا دروست کراوه.
 (پالان قجری)
 پالوشک: [ناو] جیگه ی پیلواو؛
 کهوشکن. (کفش کن)
 پال^۱ به پال: [به ند] شان به شانی یه که وه
 بوون؛ له تهنیشت یه کدا. (شان به شان)
 پال^۱ پیوه نه ر: [ناو، بک] (۱) پالنه ر؛ نه وه ی که
 پال^۱ به شتی که وه دهنی. (فشار دهنده) (۲) (ب)
 هانده ر. (محرك)
 پالئاو: [ناو] پالته؛ پالپوشی شور. (پالتو)
 پالچم: [ناو] په لچم؛ گزره له گه لای دار
 تاییه ت بو خوراکی بزن. (برگ درخت خشک
 خوراک بز)
 پال^۱ خریاک: [ناو، به ر] پال^۱ خراو؛ راکیشراو.
 (خوابانده شده)
 + پال^۱ خستن: [چاوه، ت] (ب) خه وانندن و

دریژ کردن له سهر عهرز. (خواباندن)
 پال^۱ دانه پال: شان به شانی یه که وه نان بو
 نه نجامی کاری. (ب) کو^۱ مه ککردن؛
 تاریکاری؛ گه له کو^۱ مه کی. (کمک کردن)
 پال^۱ دای: هه له سپاردن؛ هه لی سپارد. (تکیه دادن؛
 تکیه داد)
 پال^۱ دراو: [رپاوردووی پال^۱ دان] هه له سپارده؛
 هه له سپاردراو؛ هه ر شت که پالی داییته وه.
 (تکیه داده)
 پال^۱ دیوار: [ناو، ت] پای دیوار؛ په نای دیوار.
 (جنب دیوار)
 پال^۱ س: [ناو] یه که ی دیاریکردنی خه رج و
 پاره ی ته له فون و موبایل. (پالس)
 پال^۱ سه نگ: [ناو] پارسه نگ که بو^۱ قه ره بووی
 تای ترازوی سووک له سهری داده نری. (پار
 سنگ)
 پال^۱ کورسی: [ناو، ت] پال^۱ قورسی؛ نزیک قورسی؛
 بهر که ی قورسی. (جنب کرسی)
 پال^۱ که وتگ: [رپاوردووی پال^۱ که وتن] پال^۱ که وتوو؛
 راکشاو؛ دریژ بوو. (دراز شده)
 پال^۱ که وتن: [چاوه، ت] دریژ بوون؛ راکشان.
 (دراز کشیدن)
 پالگان: [ناو] پالگانه؛ پال^۱ کو^۱ن. (بالکن)
 پال^۱ که: [ناو] جیگای پال^۱ پیوه دان؛ پالنج؛
 پشتی؛ پالپشت. (پشتی)
 پال^۱ لیدانه وه: [چاوه، ت] پال^۱ دانه وه و
 پشوده رکردن؛ بیهن وه دان دوا ی نه نجامی -
 کاری؛ (ب) ئاسوده بوون؛ دلنیا بوون؛ نه ر
 خایه ن بوون. (تکیه دادن. آسوده شدن)
 پالنگان: پلینگان؛ گوندیکی دیمنه جووانه له

پوژ ټاواى باشورى شارى سته. (پالنگان)
 پال نه گه ران: [چاوگه ت] پال نه گه ران؛ پالت
 نه گه پټ؛ (ب) خودا ده وامت نه د؛ جوړېک
 تووک ليکړدن؛ هيوای خراپ خواستن بو
 که سيک (له گهر پکه ويت) خواستارېدى
 براى کسى)

پالوش: [ټاوولناو] پرش؛ ټيکه ل. (مخلوط)
 پالونه: [ناو] پالونه؛ که فگير؛ که وگيرى کون
 کون. (فگير)

پالووته: [ناو] (۱) گه ل؛ گه له دروېنه وگه له
 جووت. (۲) بېگار به گه ل؛ کارى بى مز به گه ل.
 (بېگار جمعى)

پالوو دان: [چاوگه ت] (۱) به ته نيسته وه
 پالکموتن؛ پال وه دان؛ پالقه دان؛
 پالډانه وه. (ټکيه دادن) (۲) که ژووې ژيرسکى
 باره بهر و تنگه ي زين بهستن. (تنگ زين
 بستن)

پالووډ: [ناو] (۱) لات ه رافه؛ ته نيشت. (پهلو
 (۲) تنگه و پالووې ژير سکی ولاخ؛ پالوو.
 (تنگ زين)

پاله: [ناو] (۱) وشه يکى ټاوېستاييه واتا شار،
 پاله وان؛ چاوډيرى شار. (۲) به هه له باوه که
 به هه موو دروېنه واني ده لېن پاله، به لام پاله
 نه و دروېنه وانه يه که له هاوالانى به کارتره و
 خه تى دروېنه ديارى ده کا له پاله وه،
 و دروېنه وانه ي تر له خوار ده ستيه وه دروېنه
 ده که ن. (دروگر ممتاز)

پا له به پره دريژ ترکردن: [کنايى] پاى زيادى
 ډاکيښان؛ (ب) پروو دارى و زياده پرمويى؛ له
 نه دنازه به دهر کردن؛ تمماج و ويستى زورتر

له نه دنازه؛ (ب) به ته مای نه نجامى کارى که
 له وزه دا نه بى. (پا را از گلیم دراز کردن)
 پاله په سيو: [ناو] (۱) گهمه ي پال له يه که وه-
 نان زياتر له پال ديواردا؛ پاله په ستى؛ شانه-
 چرکى. (بازى هول دادن با فشار) (۲) به زور
 ټاخيښه وه؛ پاله په ستو. (با فشار آکندن)

پا له په ي دان: [چاوگه ت] پا قاويز؛ له-
 روېستندا پانييه له قولايه ي پاکه و تن.
 (پاشنه زدن به قوزک پا موقع را رفتن)

پا له په بين دان: [چاوگه ت] (ب) بى کارى و بى
 بارى؛ گه ران و سوورانه وه ي موډا. (بېکار)
 پا له حه ق خستن: [چاوگه ت] پا له سه رحه ق-
 دانان؛ ماف و راستى پامالکردن؛ حه ق وه
 شاردن؛ حه ق کوژى. (حق را زير پا گذاشتن)
 پا له ژيرده رچوون: [چاوگه ت] (ب) هه-
 لخليسکان؛ (بالغزیدن)

پا له سه ردانان: [چاوگه ت] پا لېنيان؛ پا
 لېنان؛ به ژير پاره کردن (ب) شاردنه وه ي مه
 به ستى. (لگد کردن)

پا له سه ريڼوى قه بريوون: (ب) سه ر له گوڼى
 قه بر له رزين؛ پيرى زورهان؛ به يه کى ده لېن که
 عومرى که م مابى و زور پير بوو بى. (پا لب-
 گور بودن)

پاله قوچه: [ناو] سه رمه و قولات؛
 سه رمه قولانج. (محلّق)

پاله قه: [ناو ت] (۱) له قه لېدان؛ به ژير پى به
 سه رشتيکدا دان، نه گهر به سه رپه نجه ي پابى
 (شعق ه). (۲) بو ولاخ نه گهر به يه ک پابى
 له قه و پاش له قيه و نه گهر به هه ر دوو پا
 بى جووته يه. (لگد)

پالَه کی: قد: [ناو] دوو سندوقی دارین که بهینی تهخته کانی هه راشه (بالوه) و له سهر باره بهر دایده بهستن بو کیشانی بهرد و خشت. سهره کهیشی به تاله. (پالکی)
 پالَه میږ: [ئاوه لئاو] ئاخوه وهند؛ هونه رهنه؛ زیره ک؛ وریا؛ زانا. (هنرمند. دانا)
 پالنگ بوون: [چاوگه، ت] (۱) شهلبوون. (شل شلن) (۲) بارچهوت بوون. (بدیاری) ۳. کهم بوونی پای یاری (پالنگ بودن درباری)
 + پالَه وان: (ناو) (۱) وشه ییکی ئاو یستاییه؛ شاره وان؛ چاودیری شار. (۲) نه کتهری نه وهل له سینه مادا. (آرتیست)
 پالَه وان که چهل: [ناو] ئاوالی بیجیجان خانم له به زمی لوتیاندا که له ناو چادریکی چوو کدا به پیره ده چوو. (پهلوان کچل)
 پالَه وان هه: [ناو] پالَوانه؛ بالَداسووکه؛ تهیره کویره؛ تهیره هه وایله. (پرستوی سیاه)
 پالهوی: (ناو) (۱) پیوه نندیدار به پالهویه وه، کلّاوی پالهوی، زمانی کوئی پالهوی، (۲) بنه ماله‌ی شای ئیران له دهورانی قاجار هه تا دامه زرانی کوماری ئیسلامی. (پهلوی)
 پالی: زمانی نه دهبی و دینی تاقمی له بووداییه کانی هیند. (پالی)
 پالی برین: [چاوگه، ت] هاتوچو نه کردن؛ سه‌رلی نه دان؛ نه حوال نه پرسین. (پا از کسی بریدن)
 پالیدان: [چاوگه، ت] (۱) به پا له شتیک دان. (۲) پا جولاندن نه له پا مهله دا. (۳) رکیزی دووچه رخه سووراندن به پا. (۴) به رکیف له نه‌نیشتی نه سب کوتان. (۵) ناسووسی پایی

لیدان و با کردنه ناو توپ و تیوپ. (پا زدن)
 به تلمبه باد پازدن)
 پالینان: [چاوگه، ت] (۱) پانیان به سهرشتیکدا. (پا گذاشتن) (۲) راستی وتن؛ درکاندن نهینی و سووچ و گوناح؛ دان پیدانان. (اعتراف)
 پالیو: [ناوبک] نهوهی که ده پالیوی؛ ئامرازی پالوتن؛ (پالا)
 پالیوگا: [ناو] (۱) (ب) پالایشگاه؛ فابریکای پالوتنی پاترول (نهوت) و گاز و. (ب) فابریکای پالوتن و جیاکردنهوهی ماگه‌لی که له نهوت به دهستدی. (پالایشگاه نفت) (۲) جیگه‌ی پالوتن. (جای-پالایش)
 پامال: [ئاوه لئاو] خسته ژیر پی؛ پیشیل؛ پایه مال؛ له ژیر پی دا ورد کردن؛ پتیوار. (پامال)
 پامناچی: (ب) قهت ناچم؛ هه رگیز ناچم؛ پای تی نانیم. (پا نمی گذارم)
 پاموره: [ناو] (۱) پاماو؛ لووسکردنی گهچ له گهچکاریدا به قوماش یالوکه‌ی ته (صافکردن گچ با پنبه تر) (۲) پاموره؛ پیموره؛ پاوانه له موورووی هوئراوه. (زینت مچ پا)
 پاموزه: [ناو] پامز؛ حهقه ییلاو. (حق القدم)
 پاموره جوانی: گورانییه کی کوئه که به ریز میسباح دیوان، (ئه دب) به شیعی (نوسره تی)- جوانی) دای ناوه و بوئی ههیه که سانیکی دی که مه به ستیان نوسره نه بهو کردوویانه به پاموره جوانی چونکا ههردوو یه ک (میلودی) و یه ک (ئاوهنگ) و گورانی. (اسم ترانه‌ای

است)

پامه‌س: [ناو] وتار؛ گوشتار؛ نوسراوه‌ی وتار.
(مقاله)

پا مهنه‌ری: [ناو] (۱) لاواندنه‌وه‌ی مردوو له
بوارى قسه‌ی ئاخونددا له‌لایه‌ن دانیش‌توانی
دهوری مهنه‌رموه. (۲) (ب) وته‌ی که‌سیک
به‌شیاو زاین و سه‌لمانندی به‌خه‌لکی‌تر
به‌وتنی به‌لی و ئه‌ری یا قسه و که‌لام
هاویشتن له‌بوارى قسه‌که‌دا. (پا منبری)

پامه‌نقه‌لی: [ناو] جوړیک ئاوازی ئیرانی له‌پا
بووردوودا تاییه‌ت بوو به‌ئه‌س‌رار کیشانی
دهوری مه‌نقه‌ل که‌له‌بوارى هونه‌رییه‌وه
بایه‌خیکی ئه‌و تو‌ی نه‌بوو، به‌لام به‌شیعه‌رکانی
زیاتر بایه‌خ ده‌دا. (پامنقلی)

پاناڤ: [ئاوه‌ل‌ناو] پانتاو؛ پاناو؛ زه‌وینی ته‌خت؛
دهشتایی. (میدان؛ په‌نایی زمین)
پا نان به‌چه‌رگدا: (ب)‌زات‌کردن؛ نه‌ترسان؛
ویران؛ خو‌خستنه‌ مه‌ترسی و خه‌ته‌ر.
(پاروی جگر‌گذاشتن)

پا نانه‌ جیپا: (۱) که‌سیک‌کردن به‌نموونه بو
ژیان و حه‌ول دان بو‌ئوه‌ی وه‌ک ئه‌و ژیان
به‌رنه‌ سه‌ر و جیگای ئه‌و پ‌ر بکه‌نه‌وه. (پا
جای پای کسی‌گذاشتن) (۲) لاسایی
کردنه‌وه؛ ده‌مه‌لا‌سکی‌کردن و وه‌ک که‌سیک
خو‌نیشاندن. (تقلید در آوردن)

پا نانه‌ناو: چوونه‌ناو؛ چوونه‌ تیوی؛ پام‌ناوه‌ته
حه‌فتا‌سال. (پا‌گذاشتن)

پاناوک: [ناو] ئه‌و جیگا که‌ چۆم پان و ته‌نک
ده‌ییته‌وه؛ ته‌نکاو؛ زیاتر بو‌بوارى چۆم
ده‌وت‌ری. (گدار)

پان‌بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) خو‌پان‌کردنه‌وه
و خه‌وتن له‌عه‌رزدا. (۲) خو‌شل‌کردنی میوینه
بو‌جووت‌بوون و خو‌پال‌خستن. (پهن شدن)
پانتومیم: [ناو] لال‌بازی؛ نیشاندان و
گیرانه‌وه‌ی مه‌به‌ستی به‌جوولانه‌وی هه‌موو
ئازای له‌ش جگه‌ له‌زبان جار و بار
موسیقایشی له‌گه‌لدایه. (پانتومیم)

پانجا‌ری: [ناو] پانجا‌رچن؛ گیاجن؛ گیای
خواردمه‌منی هه‌لکه‌ن. (سبزی جمع کن)
پانچ: اند؛ فد: [ناو] ئامرازی که‌ ئاگاداری ده‌دا
به‌که‌ره‌سته‌گه‌لی کاره‌بایی و کامیو‌تیری، به
کون‌کون‌کردنی شریتی کاغه‌زگه‌لێک. (پانچ)
پاندا: فرد؛ فد: اند: [ناو] گیانه‌به‌ریکی ورج
ئاسای چکوله‌یه‌ زیاتر به‌ره‌نگی به‌له‌کی
سپی و ره‌ش، ده‌وری چاوشی ره‌شه. (پاندا)
پانک: [ناو] مه‌ل‌اشوو؛ مه‌ل‌اشک. (سقف دهان)
پانک: اند؛ فد: [ناو] تا‌قمی له‌لاوه‌کانی روژ
ئاوایی که‌ دژ به‌بیر و باوه‌ری کو‌مه‌ل‌گیانن.
(پانک)

+ پانکه: [ناو] جووجه؛ غه‌ریب‌سنگان؛
ته‌خته‌پیتی. (په‌نکه. (ساس)

پانکی: [ناو] شوپ‌گرانی پانک؛ که‌سانی‌که
وه‌ک پانک‌لیباس له‌به‌ر ده‌که‌ن و سه‌ر و
قژیان به‌شیوه‌ی ئه‌وان ده‌پازینه‌وه. (پانکی)
پانگ: [ناو] قولانج؛ در‌یایی به‌ئاندازه‌ی
کردنه‌وه‌ی قامکی گه‌وره و شاده. له‌بست
که‌متر. (باژ)

پانگوله‌ن: [ناو] مروچه‌خو‌ر و میلووره‌خو‌ر،
گیانه‌به‌ریکه‌ به‌قه‌د رپو‌یی‌ک ده‌بی و لووتی
وه‌ک (بابلیس‌وک) خو‌رت‌وومی فیل‌وايه.

(پانگولن)

پانگهه: [ناو] پشتیر؛ هۆل؛ تهويله؛ گهوپ؛
پشتیر؛ ههمار؛ عهنباری گهنم و خهله.
(طويله؛ انبار)

پان و پوپ: [ئاوهلناو] (۱) مه کانی پان و بهرین.
(مکان وسیع) (۲) مروقی تهزه ی ناوشان
پان؛ تیک سمرای قهوی و قولی ناوشان پان.
(گردن گلفت؛ شانهپهن)

پانوپاما؛ اند؛ فند: [ناو] وشه ی اینگیلزی واتا:
دیمه ن؛ جیهان نوما؛ به سینه مایک دهلین که
وهک (سینه پاما) به چهند پروژیکتور فیلم
دهخاته سهر پهرده ی سینه ما و وینه کان پان
و بهرین. (پانوراما)

پانوله: [ئاوهلناو] قول و پان؛ تیک سمرای
کوله بنه؛ قوله بنه ی قهلهو. (چاق و قد کوتاه)
پانوما؛ [ئاوهلناو] گورموی ناسک که پا
دهنوینی وهک کایزه، له توپیکی ناسک چی.
بوو. (پانما)

پانهسته: [ناو] پیست؛ پوس. (پوست)
پا نیان به گیانا: (ب) زات کردن؛ جورته ت-
کردن؛ خوخته خهته ر. (از جان گذشتن)
پا نیانه پیش: (ب) ناماده بوون؛ حازر بوون؛
پیشقه دم بوون و داخوازی بو کردنی کاری.
(داوطلب)

پا نیانه جیا: به رچه ی که سیکا پوشتن
حهول دان بو گرتنه وه ی جیگای که سیک له
جهماوهردا؛ (ب) لاسایی کردنه وه و که سیک
به نموونه و نورناگ کردن. (پا جای پای
کسی گذاشتن)
پانیه فه رشی: [ناو] کهوشی سه ریایی ناومال؛

دهمپایی ناومال. (دمپایی مخصوص منزل)
پانیه کیش: [ناو] پاژنه کیش؛ پاژنه هه لکیش؛
کوته کانزاییکی بچووکه له که وچک ده کا بو
هه لکیشانی پشت پاژنه ی کهوش.
(پاشنه کش)

پاواندار: (۱) ئیشکچی و چاودیری قورغ و
پاوان. (نگهبان محوطه حفاظت شده) (۲) هه-
رجیگاییک که ئیشکچی بو دانرابی. (دارای
نگهبان)

پا و پا: تابه تا کهوش کردنه پا. (لنگه ب لنگه)
پا و پاکردن: [چاوهگهت] خو خافلاندن؛ شک
و گومان و دوودلی کردن؛ ماتل کردنی کار.
(تردید و دو دلی)

پاپوپوز: [ناوت] پی و بهلهک؛ (پاپوپوز دهلی
زیره پیونه ی تیکراوه) فولکلور. (ساق پا)
پاودان: [ناوت] بارو دوخ؛ دوخ؛ حالت.
(موقعیت)

پاوقه دهه مهش: [ئاوهلناو] بی و دم؛ به دهقه دهه؛
بی یومن؛ شووم؛ پاش گوینز تنه وه ی بووک
ئه گهر پروو داوییکی خراپ له مالی زاوا
بقهومی دهلین بووک پاوقه دهه ی ره شه. (بد
قدم)

پاوند؛ اند؛ فند: [ناو] (۱) یه که ی کیشانه ی
ئه مریکایی و ئوروپی به رانبه ره به ۴۵۴ گرام.
(۲) یه که ی پاره ی باوی ئینگلیز. (پاوند)
پاوه پا؛ لنگه کهوشی پای راست له پای چپ
کردن و لنگه کهوشی پای چپ له پای راست
کردن. (لنگه ب لنگه)

پاومر؛ پا به ری؛ به ریگه وه؛ که سیک که
خهریکه بکهوینه ری بو سه فهر. (پا براه)

پا وهرمانگ: < پا به مانگ:

پاوهره: [ناو] پا وهری؛ پی‌وهره؛ دهرپی؛ ئاوه
لکراس؛ پاتول؛ شهروال؛ شوال؛ (زیر شلوار)
پاوهرجایی؛ پاورجیی؛ بهردموامی؛ پراوهستا
وی. (پابر جایی)

پاوهرجی: [ئاوه‌لناو] پراوهستاو؛ پایه‌رجی؛ پتهو؛
قاییم؛ بهردهوام؛ پایه‌دار؛ پاوه‌جی. (پابر جا)
پاوه‌یو: [ناو] پیخه‌سوو؛ پاوه‌وی؛ پاخه
سوو. (ینگه)

پاویر: (۱) [ئاوه‌لناو] نه‌ترس؛ به‌جور نه‌ت.
(ترس) (۲) [ناو] دوزینه‌وه و په‌یدا کردن و
ناساندن بو هه‌وه‌لین جار. (کشف کردن) (۳)
پالپشت؛ لایه‌نگر. (تکیه‌گاه)

پا هه‌لکه‌وتن: [چاوگه‌ت] (۱) سه‌ره‌نگردان؛
شتی وه‌بهر پا که‌وتن؛ سه‌رسم‌دانی ته‌سب؛
سه‌ره‌نگری. (سکندری) (۲) (ب) هه‌له‌کردن.
(اشتباه کردن)

پای ئیمان: تو ئیمان؛ هه‌روها؛ پای شه‌را
فه‌ت، پای پیاوه‌تیت، پای مه‌ردانه‌گیت، پای
دوستیمان. (به‌حساب ایمان)
پایتوون: [ناو] فایتوون؛ دروشکه؛ گالیسکه.
(درشکه)

پایزه: (۱) ناوی به‌یتیکی کوردیه. (نام آواز
کردی) (۲) هه‌رمیوه‌یی که دره‌نگ بگا.
(میوه‌پاییزی) (۳) [ئاوه‌لناو] پیوندیدار به‌پایزه-
وه. (منصوب به‌پاییز)

پایزه‌بر: [ناو] سه‌باره‌ت به‌ده‌ستکه‌وتی
حاصلات له‌کاتی پاییزدا سه‌رلیدان و په‌یدا
بوون؛ (ب) دوستی‌نایی؛ به‌که‌سیکیش ده‌لین
که دره‌نگ دره‌نگ ده‌بیندری. (دوستی به‌

خاطر نفع مادی؛ کنایه از دیر ملاقات کردن)
پای‌زیادی داکیشان: [چاوگه‌ت] (۱)
زیاده‌په‌وی؛ پروواری زیاده‌له‌هه‌د. (۲)
ویستی زیاده له‌ئه‌ندازه. (۳) ده‌ست‌دانه‌کاریک
که له‌وزه‌دا نه‌ییت. (پا از گلیم دراز کردن)

پای سیداره: [ناو] (۱) له‌به‌ریه‌تی سیداره‌دا
پاگیراو بو له‌سیداره‌دان. (۲) به‌ندییک که
زور بو‌ی هه‌یه له‌سیداره‌بدری. (۳)
به‌ندییک که مه‌حکوم بووه به‌مه‌رگ و له
زینداندا ماتلی به‌په‌وه‌بردنی حوکمه. (پای
اعدام).

پای که‌سیک‌نووسین: [چاوگه‌ت] (ب)
خه‌تابار کردن و تاوان خستنه سه‌ره‌که‌سیک؛
گوناحه‌که‌ی پای‌من نییه پای‌خوته؛ خودا به
پای‌منی نه‌نووسی. (پای کسی نوشتن)
پای‌من نییه: (۱) لاقی من نییه. (۲) پای‌من-
نییه (ب) پیوندیی به‌منه‌وه نییه؛ به‌حیسابی
من نییه. (پای من نیست)

پای‌ویژدان: (ب) تو و ویژدان؛ بیعی -
ویژدان؛ تو بیت و ویژدان؛ بیحی ویژدان؛
بو سوینددانه. (ترا وجدان)

پایه: [ناو] (۱) ستوون؛ ویستوون؛ پاگر؛
کو‌له‌که؛ (پایه) (۲) بنچینه؛ بنه‌ه‌ت؛ هیم؛
بنه‌ما. (پایه) (۳) پاچکه؛ پایه‌ی-
کورسی؛ پاچکه‌ی کورسی. (پایه) (۴) دهره‌جه؛
پله‌وپایه. (پایه) (۵) پییه، ده‌ست نییه. (پا
است) (۶) ئه‌ندامه؛ ته‌ویش پایه؛ پاییکی
یاریه. (پاست)

پایه‌بلیند: [ئاوه‌لناو] (۱) پایه‌بلن؛ پایه‌به‌رز. (۲)
هه‌ر شتییک خاومندی پاچکه‌ی دریژ بیت. (۳)

مهزن؛ ریزدار؛ خاوهن پله و پایه. (پایه بلند؛ بلندپایه)

پایه به رزی: [ناو] (ب) شان و شکو داری؛ گورهیی و مه زنی؛ پایه وه ری. (پایه بلندی)

پایه دار: [ئاوه لئاو] (۱) بنه پندار؛ هه ر شتی که پاچکه ی بی؛ خاوهنی پله و پایه و دهره جه و مه قام. (پایه دار؛ مقام دار) (۲) پراوه ستاو؛ بی داوی؛ دموامدار؛ بهر قرار؛ جیگرتوو؛ بهرده وام؛ بی داوی. (پایدار)

پایه پیزی: [ناو] (۱) بناغه دانان؛ بنه پت دانان. (پایه ریزی) (۲) داپشتنی پایه ی دیوار (خهنده ک داپشتن). (پیریزی)

پای یاری: [ناو] هه ریه ک له ئه ندامانی یاری؛ پای کایه؛ هاوکایه. (پای بازی)

پاییزی: [ئاوه لئاو] سه ربه پاییز؛ پیوه نیدار به پاییزه وه؛ سه رمای پاییزی، بارانی پاییزی. (پاییزی)

پت: [ناو] (۱) تبل؛ تلی؛ قامک، ئه نگووس؛ کلک؛ ئه نگوست. (انگشت) (۲) [ئاوه لئاو] ژیکه له: خشپيله و جوان؛ نازدار. (قشنگ کوچولو) (۳) سووری توخ؛ پل؛ شوتیه که وه پتی خوین وایه واتا زور سووره. (قرمز تیره)

+ پتپوک: [ئاوه لئاو] خال خال؛ نوخته نوخته؛ پینپوک. (نقطه نقطه)

پتدان: چل دان. (نبض زدن)

پترووکاو: [ئاوه لئاو] پتورکاو؛ داپزاو له بهر کوئی؛ پوواو؛ پرتووکیاگ. (پوده)

پتری: (۱) زوری؛ پرانی؛ زورتتری؛ فیشته ری. (بیشتر) (۲) پتری؛ خراب هیئان له یاری و قوماردا. (بطر آوردن) پتک: [ناو] (۱) پت؛

قامک؛ تبل؛ تل؛ کلک. (انگشت) (۲) شه مچه؛ شقارته؛ گوگرد. (کبریت)

پتکو: [ئاوه لئاو] خشپیلانه؛ جوان؛ ناتله نگ- زراوی ژیکه له. (کمر باریک و قشنگ)

پتکه: [ناو] پرتکه؛ پتروکه. (تکه)

پتوپیزاگ: [ناو، ت] بوخچه؛ پیاسکه؛ پریسکه. (بقچه)

پتوورکاو: [ئاوه لئاو] پترووکاو؛ پوواو؛ داپزاو؛ زور کوون و دافه تراو. (پوده)

پتوون: [ئاوه لئاو] ته واو؛ یه ک جی؛ «گو فاری مه باباد ۱۱۲» (یکلی)

پته: [ناو] (۱) پلله؛ چه قه نه. (بشکن) (۲) پته لیدان؛ چه قه نه لیدان. (بشکن زدن) (۳) پلتوک؛ په له پیتکه. (تلنگر)

پتیوار: [ئاوه لئاو] پامال؛ ته فرو توونا؛ کاول. (پایمال)

پیچ: چک؛ توز؛ که موکه. (کمی اندکی)

پیچیچ: (۱) هه ویره که م پیچیچه واتا هه ویره که م ترشاوه و زور هه لاتوووه. (ور آمدن زیاد خمیر) (۲) سرته سرت. پیچ پیچ. (پیچ پیچ)

پیچانه وه: (۱) دووباره پیچران. (بازپاره شدن)

(۲) پیچران؛ ته زییحه که مت پیچانه وه واتا پیچراندت. (قطع شدن)

پیچراوه: (۱) [پاوردووی دووری پیچران] له- میژه پیچراوه ته وه (قبلا پاره شده) (۲) پیچریاو؛ کوون بووگه و پیچراوه: (پیچراو، پیچریاگ) (۳) دیسان پیچرایه وه. (پاره شده است؛ پاره شد؛ پاره شده)

+ پیچرپیچر: (ب) له ت کردن و پفاندن هه رکه س بو خوی؛ که س له که س؛ بر فین

+ پریاکردن: [چاوه‌ت، قه‌پ گرتنی
سه‌گ؛ نچیرگرتنی سېلوت. گاز گرفتن
سگ]

پریچ: [ئاوه‌لناو] جاده‌که پریچ و پلووچه؛
پریچ و قه‌مچ. (ب) مروقی فیلبازی ناراست.
(پریچ؛ کنایه از آدم حيله‌باز)

پرتاندن: [چاوه‌ت] له ژیر لیوه‌وه بولاندن.
(غرولند)

پرتاندن: [چاوه‌ت، په‌پرتاندن؛ په‌تاوتن؛
قرتاندن؛ دراندن. قطع کردن؛ پاره کردن]

پرته: [ناو] (۱) پرته و بوله. (۲) پرتک؛ کوتی
چکوله؛ پرتک. (غرولند؛ تکه)

پرتهم: ته‌می زور؛ مژی چپ. (مه‌غلیظ)

پرتچه‌کول: [ناو] گویزه‌کیوی؛ گویزه‌که‌زی؛
بلچه‌کیفی. (دژی شه‌که‌رمز و به‌ردی
گورچيله‌یه. (زالزالک کوهی)

پرخور: [ئاوه‌لناو] (ف. مشه) خور؛ زورخور. (پرخور)
(خور)

پرخوری: [ناوت] (۱) زورخوری (۲) نه‌خوشینی
نازال که زاوریان ده‌ماسی؛ ناوردل؛ کوله‌ش؛
زاله‌ماسه؛ ناو دور دل؛ ماخته؛ (مرض
کیسه‌صفرای حیوانات)

+ پرخه: هیامیه بو‌خه و لیکه‌وتن و خه‌وی
خوش؛ (گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خام‌دا، (پی-
بنی‌به‌سهر هه‌ردوو چاوم‌دا) له‌پرخه‌ی
خه‌ودایه: له‌خه‌ونیک‌ی گران‌دایه. (کنایه از خواب
رفتن)

پرخه‌ته‌ر: [ئاوه‌لناو] پرمه‌ترسی؛ بفه. (پرخه‌خطر)
+ پردان: (۱) پریداکردن؛ له‌پم‌گرتن. (گرفتن)
(۲) [ئاوه‌لناو] گه‌نمه که پردانه؛ دانی‌زوره.

(پردانه)

پردل: [ئاوه‌لناو] ئازا؛ میرخاس؛ جوامیر؛
به‌زات؛ نه‌ترس؛ به‌جورته‌ت. (پردل)

پردوکه: [ناو] (۱) پرده‌له؛ پردی چکوله. (پل
کوچک) (۲) دوو ته‌خته داره له که ره‌سته‌ی
جه‌نجه‌پدا. (دو قطعه‌چوب خرمنکوب)

پردوو: [ناو] په‌ردوو؛ کورته‌داره‌کانی به‌ینی
ده‌سته‌ک و هه‌ل‌اش له سهر‌بانی خانوودا.

(پردوو)

پردووخیاک: [ئاوه‌لناو] هه‌ل‌په‌رووزاو؛
هه‌ل‌په‌رووزیاگ؛ (پشم و موی سوخته)

پردووخیان: [چاوه‌گه] هه‌ل‌په‌رووزان. (سوختن-
پشم و مو)

پرده‌باز: [ناو] پردی پیدارویشتن؛ به‌رده‌باز؛
چهند به‌رد که له‌ناو ته‌نکاوی ئاودا به‌ریز
داده‌نری بو‌پا نانه‌سهر و په‌پینه‌وه. (پل‌از
روی سنگ پریدن و رفتن به‌طرف دیگر آب
یارودخانه)

+ پرده‌له: پردوکه. (پل کوچک)

پردی ئاسنی: [ناوت] پردی چی‌بوو له ئاسن؛
هه‌ر وه‌ها پردی خستی، پردی به‌ردین،
پردی دارین. (پل آهنی)

پردی پیاده‌په‌و: پردی تاییه‌ت به‌په‌پینه‌وه‌ی
پیاده. (پل عابر پیاده)

پردی پشت‌سهر شکاندن: (ب) هومیدی
گه‌پانه‌وه به‌پین. (ب) پیوه‌ندی له‌گه‌ل
ر‌ابووردوودا قرتاندن؛ ریگای گه‌پانه‌وه
تیکدان. (پل را پشت سر خراب کردن)

پردی ته‌نافی: [ناو] پردی هه‌لواسراو؛ پردی-
که به‌ته‌ناف یا به‌کابل (چهند رشته‌سیم)

بادراو) کیشرای و ناوه که ی ته خته پوئش
کرای زیاتر بو سه رچومی بی بوار. (پل
اویزان طنابی)

پردی قه تار: [ناوت] پردی تاییه ت به قه تار که
هیلی ناسنی به سهردا کیشراوه بو رابووردنی
قه تار. (پل قطار) پردی که وانی: [ناو] پردی که
هیلالی و کوو دروستکرای. (پل قوسی)
پردی هه وایی: [ناو] (۱ب) هات و چوی فرو که
له بهین دوو شویندا. (۲) پردی بهرز له
سهرجاده بو په پینه وه. (پل هوایی)
پر پروو: [ئاوه لئاو] پروودار: پرووه له لار او;
بی شه رم: ریلاس. (پررو)

پر پرووی: [ناو، به ره می چاو که] پرووداری;
بی شه رمی: ساوازی; سه وازه کریاوه یی، بی -
حه یایی، پروو هه له لار او. (پرروی)

پر پرنگ: [ئاوه لئاو] پرنگی توخ;
پرنگی خهس و خول وه ک: چای پر پرنگ: (ب)
پرنگی دزی ناچخ. (پررنگ)

پر زوله: [ناو] پر زوله، پر پوله. (زواله)
پرزه: نه فهس؛ تا قهت؛ فورسه ت؛ برست، هیز;
تین؛ ههست؛ پرزه ی پریم؛ له هیزی خستم.
(توان؛ فرصت)

پرزه برین: [چاو گهت] ده سه وسان کردن;
بهیده سکردن؛ هیچ بو نه هیشتنه وه؛ مال -
ویران کردن؛ برست لیبرین؛ له توانا خستن.
(توان بریدن)

پرزه کورت: [ئاوه لئاو] بیهن ته نگ؛ بی تا قهت و
توانا. (ناشکیبا)

پرژ: [ناو] په؛ لقی ورد و باریکی دار؛ پرژوبال
واتا په روبال. (پر؛ ساقه نازک بالای درخت)

پرژوبلاو: [ئاوه لئاو] پرشوبلاو؛ په خش و
بلاو. (پخش ویلا)

پرژه: [ناو] (۱) پرشه؛ پرشه؛ ورده ی هه رشت
که بهرشی و بلاو بیته وه. (۲) پرشکه؛ وه ک
پرشکه ی ئاو؛ پرشکه ی خومپاره؛ پرشکه ی
ئاو. (پشنگ؛ ترکش)

پرسان پرسان: [بهند] به پرس کردن له م و
لهو. (پرسان پرسان)

پرس پیکراو: پرس لیکراوه؛ پرس و پا لی -
خوازاراو؛ (ب) نیجازه لی وه رگیراو. (پرسش از
او شده)

پرس پیکردن: [چاو گهت] بیروپا لیخواستن.
(ب) نیجازه خواستن؛ بی پرس ی باو کم شوو
ناکه م. (عقیده و اجازه خواستن از کسی)

پرسکار: [ناو؛ یک] پرسکهر؛ پرسیار (پرسنده)
پرس کردن: [چاو گهت] پرسکرن؛ پرسین.
(پرسیدن) < پرسیار

پرسکهر: [ناو، یک] پرسکار؛ پرسیار؛ پرس -
ده کا و ده پرس. (پرسنده)

پرسوجو: [ناوت] پرسین و گه پان له
مه بهست؛ پرسین و جویابوون. (پرس وجو)

پرس وپا: [ناوت] پرسکردن و پا و بوچوونی
پرسلیکراو زانین؛ پرس و مه سله حهت؛ ثاقیده
و پا له باره ی کاریکه وه پرسین؛ پرسین و
ری چاره ویستن له که سی. (مشورت؛ عقیده
ورای خواستن)

پرسه خه سوو: [ناو] (ب) نه حوالپرسی نه
به پاستی؛ لیبرسینی سهرزازه کی. (احوال
پرسی سرسری)

پرسه دار: [ئاوه لئاو] عازیه تبار؛ مردوو لی مردوو؛

عزادار؛ سه ره خوشی دار. (عزادار)
 پرسه ک: نیشانه ی پرس له پاش پسته داداده-
 نریت وه ک؟ (علامت سوال)
 پرسه که ر: [ناوبک] که سانی که ده چن بو
 سه ره خوشی. (کسانیکه به عزاداری میروند)
 پرسى: (۱) [پاشگر] ره وتى پرسین؛
 نه حواله پرسى، جواو پرسى. (۲) پرسیکرد؛
 [ر] ابووردوى پرسین. (پرسید)
 + پرسىار: [ناوبک] پرسکار؛ پرسکه ر. (سوال
 کننده). (به لام به هه له به پرس ده وترى
 پرسىار، پرسىار واتا که سیک که پرس ده کات
 وه ک جوتیار، کر یار.
 پرسىار پیچ: کارى که سیک که به پرس کردنى
 جوراوجور به تاييه ت له کاتى بازجوى
 پوليسدا سه رله گومانلیکراو ده شیونى؛ به
 پرس لیکردنى زور، تنگ بی هه لچنین و زور
 بو هینان؛ حاله تى که سیک که که وتوه ته بهر
 ته وژمى پرس لیکردنى پرسکه ر. (سوال پیچ)
 پرسىاروکی: به پرس؛ زور پرسکه ر؛ که سى که
 زور پرس ده کا. (خیلی سوال کننده)
 پرسىارى: [ناوبه ره همى چاوگه] پرسته ی
 پرسینه وه له لایهن پرسىاره وه؛ وهرقه ی
 پرسىارى؛ وهرقه ی نه زموون وهرگرتن
 به پرس کردن. (پرسشى)
 پرشان: [چاوگه] پرژان. (پاشیدن)
 پرشاندن: [چاوگه ت] پرژاندن.
 (پاشیدن)
 پرسکه: < پرژه؛ پرشه؛ پرشه.
 پرسه پرس: [ناوت] پرشه ی له سه ریه ک.
 (پاشیدن پشت سرهم)

پرشه لیکه وتن: [چاوگه ت] (۱) تراو به که
 سیکا پرژان؛ که وتنه بهر پرسکه. (با آب تر
 شدن) (۲) (ب) تاوان و خراپه ی که سى
 داوینگیر بوون؛ به دناو بوون به هو ی
 که سیکى دیکه وه. (بدنام شدن)
 پرسه نگ: (۱) زور شوخ و شهنگ. (خیلی
 قشنگ) (۲) چریسکه؛ پزیک؛ پرسنگ؛
 پزوسک؛ پزووسکه. پرسه. (شراره) (۳)
 پرسنگ؛ تیروز؛ تیشکی روز. (تابش آفتاب)
 پرسینه ر: [ناوبک] پرژینه ر. (پاشنده)
 پر ق: تریقه؛ قاقا؛ پر قه ی پیکه نین: تریقه ی
 پیکه نین. (قهقهه)
 پر قووره ت: [ناوه لئاو] به هیز؛ به قووه ت؛
 زوردار. (پر قدرت)
 پر قین: (۱) له تریقه و قاقای پیکه نین دان.
 (قاه قاه خندیدن) (۲) قرینه. (آروغ)
 پرک: (۱) پردی چکوله؛ پردوکه؛ پرده له. (پل
 کوچک) (۲) خلته؛ تلته. (درد)
 پرکاندن: [چاوگه ت] تروکاندن چاو. (پلک
 زدن)
 + پر کردن: (۱) [چاوگه ت] لیپاو لیپ کردن؛
 ته زى کردن. (۲) پر کردنى ددانى هه لول. (۳)
 قاوداخستن؛ قوو داخستن له ناو شاردا،
 شاره که ی پر کردوه له باسى من و تو. (۴) به
 قسه هه لفریواندن و قسه بو کردن و هاندان
 بوکارى؛ پر یان کردوه ته وه. (۵) نه واریکى
 پر کردوه: شریکی پر کردوه ته وه. (پر کردن)
 پر کردنه وه: [چاوگه ت] (۱) داگرتنه وه ی
 تفهنگى ره شوکی. (پر کردن) (۲)
 پر کردنه وه ی چال و چول. (پر کردن) (۳)

دووباره پږ کردنى دهفر و هه ر شتى خالى.
 (دوباره پږ کردن) (۴) لاپه پږه يکى پږ کرده-
 ته وه. (پږ کردن) (۵) هه لږيواندن و دندهان و
 هاندان به قسه و ناموژگارى بارودوخ په خسا-
 ندن بو ته نجامى کارى. (تير کردن) (۶) ددان
 پږ کرده وه؛ (۷) شاپږ کردنى باترى؛ (دندان-
 پږ کردن. شاپږ کردن باطرى) (۸) وه لام
 نووسينه وهى پرسنامه. (پږ کردن پرسنامه)
 پږ که: [دهنگه ناو] تريقه؛ پريقه؛ قاقا. (قهقهه)
 پږ که ردهى: [چاوگه، ت] په پږ که ردهى؛ ته پناى؛
 پږ کردن. (پږ کردن)
 پږ کيش: [ئاوه لئاو] زاتدار؛ ئازا؛ پږ وو. (پروو)
 + پږ کيشى: [بهره مى چاوگه] زاتکردن؛ له
 پروو هه لئاو؛ جورته ت کردن؛ جه ساره ت کردن؛
 پږ کيشيم نه کرد بيمه خزمه ت؛ جه ساره تم نه-
 کرد بيمه خزمه ت. (جسارت)
 پږ مانن: [چاوگه، ت] پږ مانندن. (صدای بينى
 اسب)
 پږ مانندن: [چاوگه، ت] دهنگى لووتى چاره وى
 و يه كسمى تر. (صدای بينى اسب و استر)
 پږ مايه: فند: [ئاوه لئاو] (۱) مايه دار؛ خه سوخول؛
 چاييه كه مايه داره و اتا زور پږ په ننگه؛ (مايه دار)
 (۲) (ب) به كه سيكى زانا و ئاگا ده لئين؛
 ميشك پږ؛ باسه واد و زانا. (پرمايه) (۳) (ب)
 دارا و پوولدار. (پولدار)
 پږ موهور: [ناو، ت] (۱) پږ مه پږ مى زورى لووتى
 نه سپ. (صدای بينى اسب). (۲) له پږ مهى
 گريان دان و به ته وژم گريان. (زير
 گريه زدن) < پږ مه پږم
 + پږ مه: [دهنگه ناو] (۱) دهنگى به ته وژمى

گريان. (صدای گريه و شيون) (۲) دهنگى
 لووتى چاره وهى و هيستر. (صدای بينى اسب
 و استر) (۳) تريقه؛ پريقه. (قهقهه)
 پږ مه پږم: [دهنگه ناو] پږ موهور؛ دهنگى په يتا
 په يتاى پږ مانندن. (صدای پيايى بينى اسب)
 پږ مهى گريان: [ناو] به ته وژم و نه هيتم گريان.
 (زير گريه زدن)
 پږ مين: [چاوگه دهنگه ناو] (۱) پږ مان؛ پږ مانندن؛
 دهنگى لووتى نه سپ. (صدای بينى اسب)
 (۲) دهنگى گريانى بهرز و له ناکاو.
 (زير گريه زدن)
 پږ نا: [ناو] قاش؛ به قاش پږ راو. (قاچ)
 پږ نو: [ناو] به لگه؛ دهليل؛ سهنه د. (برهان)
 پږ نه: [ئاوه لئاو] پږ پياکه ر؛ گور جوگول و ئازا.
 (چابک)
 پږ و: فرد؛ فند: [ناو] پمنږ و؛ (پيکه وه چه-
 سپاندى قوماشى پږ اوى جلويه رگ به سنجاخ
 يا کوک (ته قه لى درشت) بوئه ندازه گرتنى
 ليباس له خه ياتيدا. (پرو)
 + پږ وانندن: [چاوگه، ت] (ب) ورد کردن؛ بوټ
 هه لسم دت پږ وينم. (خرد کردن)
 پږ وپاتال: [ناو، ت] (۱) که ره سته و نه سپايى بى
 نرخ و بى بايه خ. (آت و اشغال)
 + پږ وپووج: [ناو، ت] به هيچ کردن؛ پاره کهى-
 له دوور وژدا پږ وپووج کرد و ته و اوى کرد. (برباد
 دادن و از بين بردن دارايى)
 پږ وپووش: [ناو، ت] پلو وپووش؛ چيلکه و
 چه ويل؛ هه زگل؛ پووشوپلاش. (ساقه هاى
 قطع شده باريک و خشکيده درخت و گياه)
 پږ وپیتال: [ناو، ت] شتومه کى ژنان؛ خرته و

پرتە؛ شپوشیتال؛ جل و به رگی شپ. (آت و
 آشغال؛ وسایل زنانه و لباس فرسوده)
 پروتستان: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] مه زه ب و
 شوپگرانی مه زه بی پروتستان، لقى له دینی
 مه سیحیه ت. (پروتستان)
 پروتیز: [ناو] (کوژی پزشکیه) کاری
 دانانه جیی ئەندامگه لی له ش وه ک دهستی
 ددانی دهستکرد. (پروتز)
 پروژه: [ناو] به خ شان (نر)
 پروستات: [ناو] لوو یا گروقه ریکی که الله
 قهندی ئاسای چکوله یه له ژیر میزه لدانی
 مروقد. (پروستات)
 پروفسور: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] لیژان؛ مروقی زانا
 و بلیمه ت؛ بالتر له ده رجه ی دوکتورا له
 بواری زانستیه وه. (پروفسور)
 پروفانس: [ناو] زمانی تاقمی له خه لکی
 فه رانسه، نیشته جیی پروفانس. (پرووانس)
 پروقه: [ناو] ته مرین؛ مه شق؛ راهیان.
 (تمرین).
 پروگرام: اند؛ فد: [ناو] به رنامه؛ رینامه؛ پیروه؛
 پنج؛ پیروه بو جیه جی کردنی کاری. (برنامه)
 له زمانی کوردیدا جی که وتوووه.
 پروم: [ناو] لووتکه ی چیا؛ لووتکه. (قله)
 پروناف: [ناو] جیناو؛ پیتی که هیمایه بو ناو.
 (ضمیر دستوری)
 پرونیو: [ناو] جیناو؛ پروناو؛ پروناف؛ پیتی که
 هیمایه بو ناو؛ (ضمیر دستوری) پرووزکاندن؛
 [چاوگه ت] پرووسکاندن؛ پرووسقاندن؛
 بچراندن؛ بچکراندن؛ قرتاندن؛ له ت کردن.
 (قطع کردن)

پرووزه: [ناو] ورده سووتای کاغه ز و موو.
 (خاکستر ریز کاغذ و مو)
 پرووزه بابرډن: (ب) بوون به قهقهه س؛
 سووتان؛ ئاور تییه ربوون و بوون به سووتوو.
 (آتش گرفتن و خاکستر به هواررفتن)
 پرووزیاگ: [ئاوه لئاو] هه لپرووزاو. (مانند موی
 سوخته شده)
 + پرووسقان: [چاوگه] پرووسقان بچران؛
 قرتان؛ (گیاه که به پیشه و دهر نه هات له دهستم
 دا هه لپرووسقا؛ قرتا؛ (قطع شدن)
 هه لپرووسقان: هه لپچران؛ شیر و دوکولیو
 پرووسقان: بریان. (حالت بریدن شیر)
 + پرووسقیان: [چاوگه] (۱) پرووسقان؛ بریانی
 شیر و دوکولیو؛ خراب بوونی شیر و دوکولیو؛
 (بریدن شیر) (۲) پچریان؛ قرتیان؛ قرتان؛
 بریان؛ له ت بوون؛ که رت بوون. (قطع شدن) (۳)
 پهنگی روخسار په رین. (رنگ باختن)
 پرووش: [ناو] پورز؛ زوی سهرته خته وه ک
 ورده تولاش؛ پرزول؛ کولک و مووی سهر
 قوماش؛ کهواکه م پرووشی هه لداوه. (پرز)
 پرووکان: [چاوگه] (۱) پسانی گیانداران به
 هووی هیلاکی زوره وه. (مردن از خستگی)
 (۲) مردن به هووی گهرمای زوره وه. (هلاک-
 شدن از گرما)
 پرووکاندن: [چاوگه ت] وه ک ترووکاندنی-
 چاو(پلکردن)
 پرووکاندن: [چاوگه ت] اکوشتن بهماندوو
 کردنی زور یان گهرمای زور؛ پساندن؛ (کشتن
 با خستگی و گرما)
 پرووکه: [ناو] ترووکه؛ پرووشه؛ به فر بارین به

دهنکی ورد و تارام. (بارش برف آرام و ریز)
 پروهش: [ئاوه ئاوا] زور خوش؛ خوشبەز؛
 خوشپرو؛ بەرەوت؛ ئەسپی پروهش؛ ئەسپی
 تالیم دراوی بە کار. (خوش. خوش. خوش قدم)
 پرمەلە: [ناو] جوړیک ملوانکە ی تەنگ و پرم
 بەمل و چەسپی مل. (نوعی گردنبد تنگ)
 پرمهنگ: [ناو] پەرمهنگ؛ وشە دان. (الغنامە)
 پری: تەزیتی؛ حالەتی پربوون. (پری)
 پریانکردگەسەو: (۱) ئەوان ددانیان کولۆر بوو
 پریانکردووەتەو؛ ئەوان چالە خالیە کە یان
 پرم کردگەسەو. (پرم کردەاند) (۲) هانیان داو؛
 فیزیان کردو؛ بەراست یا درو میشتکیان
 پرم کردووەتەو کە کاری بکا؛ پریان
 کردووەتەو. کپرم کردنەو. (پرم کردەاند)
 + پریزە: (۱) پەریز؛ زموییک کە
 دوروابیتهو (دوروابیتهو) و دەغل و گیای تیدا
 نەمای؛ چارەگەنم و جو. (مزرعه درو شده) (۲)
 پرمبەت؛ حەشارگە. (کمین) (۳) بەدزە چوون
 بو نچیر. (پاورچین نزدیک شدن به شکار)
 پریس: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) مەنگەنە؛
 ئامرازی گووشینە پال یە ک بە گوشاری زور.
 (پرس) (۲) جوړیک هالتیر لیدان (بە-
 رز کردنەو) بی هەلخستەو، لە رابوووردو؛
 یا پریسی سەرسینگ. (پرس)
 پریسکە: [ناو] نەردیوان. (نردبان)
 پریقوھو؛ [دەنگەناو، ت] پریقوھو؛ تریقوھو؛
 پریقوھوو؛ پریکە پریک؛ پریکوھو؛ پیکە-
 نین بە دەنگی بەرز و حیلکە حیلک؛ لە قاقای
 پیکەنین دان. (قاهەخندیدن)
 پرمووس: [ناو] پەرمییز؛ جوړیک چرای

ئاشپەزە. (پرموس)
 پرینت: اند؛ فد: [ناو] چاپ؛ لە چاپدراو.
 (ب) کاری چاپکردن بە ئامیری پرینتیم.
 (پرینت)
 پرینتیم؛ اند؛ فد: [ناوبک] چاپگەر؛ کەرەستە ی
 چاپ. (چاپگر؛ پرینتر) لە زمانی کوردیدا جی-
 کەوتوو.
 پرینگان: [چاوگە] سەلمین؛ ترسان؛
 پارێزکردن و نزیک نەکەوتن. (ترسیدن و
 دوری کردن)
 پرینگاندنەو؛ [چاوگە، ت] داچلەکاندن؛
 ترساندن؛ سەلماندنەو و ترساندن و
 رادانەدووواو. (ترسانیدن)
 پرینگانەو؛ [چاوگە، ت] سەلمینەو؛ کوکردن؛
 مەترسیکردن؛ هەلبەزینەو لە ترسان؛
 داچلەکان؛ سەلکردن. (ب) خو لە قەرەنە دان؛
 دووری لی کردن. (جاخوردن. ترسیدن و
 نزدیک نشدن)
 (پ.ز): کورتکراوی وشە ی (پیش لە زاینی)
 حەزەرەتی عیسا مەسیح. (قبل از میلاد. ق. م)
 پز: (۱) منداڵ لە تۆلداندا؛ ئاولەمە؛
 ئاوەلمە (جنین) (۲) بلیند؛ گەورە؛ بەرز. (بلند)
 (۳) دومەل؛ برین (دمل؛ زخم) (۴) پس؛ کوپ؛
 پزمام؛ پسمام؛ کوپام. (پسر)
 پزبزوک؛ جگەرە؛ سیفار؛ سگار (سیگار)
 پزدوک: [ناو] گروقهەر یا گوشتی زیادی یا
 زییکە ی گەورە بە سەر پیستی لەشەو.
 (گوشت زیادی روی پوست بدن)
 پزرووک: [ناو] بارانی بەخوڕەم؛ بارانی زور و
 توند. (بشدت باران باریدن)

پزگور: [ناو] پيشالی جلکی دپاو؛ بزگور.
(بزگور)

پزماری: [ناو] بزماره؛ میخه که (میخچه)

پزمام: پسمام؛ کوری مام (پسر عمو)

پزوو: [ناو] نه خوشینی کلاوردهش؛ مشه؛
سپه ره شه؛ میشه پزگ؛ سپه زینه؛ سی دهرده؛
هه نووه کوته؛ که تاییه ت به نازل، ناوه
عیلمیه که ی (پنوسونی) یه. (پنوسونی)

+ پزوو: [ناو] (۱) جیگای تیئه لکیشانی
دوخین (نیفه) (۲) به فره بلوکه یی که با
ده بهینی و به رده رکه ده گری. (بژ. برف
باد آورده) (۳) جیگه ی به ن تیئه لکیشانی
جه مسه ری سه رین (نیفه) (۴) جو ری
نه خوشینی مهر که چلمن ده بی ت و مووشه ی
دی و ناله وه ری. (مرض گوسفند) (۵)
گیاییکه ده یکن به په تیکه وه ده یکه نه ملی
مهر بو شیفای نه خوشینی پزوو. (گردنبند
گوسفند برای بهبودی مرض)

پزیشکی قانونی: [ناو، ت] پزیشکی به رگه م
کراوی دادگا که چوئیه تی بریندار بوون یا
کوژرانی مروف به دادگا راده گه یینیت.
(پزیشکی قانونی)

پزیشکی مآلات: [ناو، ت] پزیشکی تاییه ت بو
نازل. (دام پزشک)

پژا: [رابوردوی پژان] (۱) کول؛ پشا؛ کولیا
(پخته شد) (۲) پرژا؛ بلاو بووه وه؛ پرشیا؛ پرشا
(پاشید)

پژانندن: [چاوگه، ت] پژانندن (بو تراو)؛
پرشانندن (پاشیدن)

پژل: [ناو] (۱) هه ژگه ل؛ (خار و خاشاک) (۲)

پژ و لکی باریکی سه ره وی دار. (شاخه نازک
درخت)

پژمان: [ئاوه لئاو] (۱) دلسارد؛ پشمان؛
په شیمان؛ پاشگه ز. (پشیمان) (۲) [ناو] ئاوه بو
پیاو (اسم مردانه)

پژمانندن: [چاوگه، ت] پشمانندن؛ پنژین؛
بیهنژین. (عطسه کردن)

پژمل: [ناو] پشت گهردن. (پس گردن)

پژمل پان: (۱) پشتمل پان (پس گردن
پهن) (۲) (ب) به تیزه وه به مروقی ته زه و
خوپری دهوتریت. (کنایه تن لش)

پژمین: [چاوگه] پشمین؛ بیهنژین؛ پژمای
(عطسه)

+ پژنچه: [ناو] (۱) شانه ی
جولایی (شانه بافندگی) (۲) قاشاو؛ رنه ک
(قشو) پژونی: [ئاوه لئاو] واتایی؛
مه عنه وی؛ پیوه ندیدار به بیر و هه سته وه؛ دژی
دونیایی و ماددی؛ دژی نه بوژنه ی. (معنوی)
پژی: < پژل.

پژیاو: کپژیای؛ پرش و بلاو بوو. (پاشیده)

پژین: [چاوگه] (۱) پشان؛ کولان و برژان به
گهرمای بی شوله. (پختن) (۲) پشان؛ پرژان؛
وه ک خوینی لووت به ربوون؛ (مانندخون
دماغ پاشیدن)

پژین: [ناو، بک] پرشین؛ پرشینهر؛ ده پرشین.
(پاشنده)

پسا: [رابوردوی چاوگه ی پسان] (۱) پچکرا؛
قرتا؛ که رت بوو؛ پسیا؛ له ت بوو؛ پچرا؛ قورمسا؛
قورمسا؛ پرووسقا. (پاره شد) (۲) نه سپه که له
غاری زوردا پسا؛ بریا. (بریدن اسب بعلت -

خستگی)

پسات: [ناو] (۱) کیسات؛ دهموده زگا.
(پسات ۲) که لویپه لی که له که نار شه قام
له سهر سفره یا ته خته، پانی ده که نه وه بو
فروش؛ (۳) بیساتی سه ماوهر؛ که لویپه لی سه-
ماوهر (پسات)

پسپسه که له: په زپه زه کیفی؛ په زپه زه کیویله؛
جوړی جالجالو وکه ی تووکن و بی تازار (نوعی
عنکیوت)

پسپیری: پشبینی. (پیشبینی)

پستانه ک: فد: [ناو] (۱) مه مکه مژه؛ له
فارسییه وه هاتووه و باوه. (پستانک) (۲)
جه پریکی کونه له که ره سته ی گازیدا که گازی-
لید ره ده چپته دهره وه. (پستانک) (۳)
سهر پیچیکی کونه له چراتورپدا که نه وت له و
کونه وه ده پرژپته ناو توپری چرا. (پستانک
چراغ توری)

پسته ی زهمینی: بادام زهمینی (بادام زمینی)

پسته ی شامی: [ناو] بادام زه مینی. (بادام
زمینی)

پسته ی کیوی: [ناو] بهری داره وهن؛ وه نه ته ق؛
قه ز که وان؛ قه زوان؛ قه سخه وان؛ قه قه وان؛
قه ز که وان. (پسته کوهی. چاتلانقوش)

پستی: [ناو] یسه؛ پسته؛ له سلیمانی به پسته ده لین
فسدق یا فستق (پسته)

پسخال: [ناو] کوپه خال؛ خالوزای-
نیرینه (پسرداری)

پسدار: [تاوه لئاو] پزدار؛ تولدار؛ ئاوس؛ زگپر.
(آبستن)

پسدان: [ناو] (۱) پزدان؛ پزدانک مندالدان.

(زه دان) (۲) زهرف؛ دهفر. (ظرف)

پسل: [ناو] گیای چه مه ماره (ترتیزک وحشی)
پسلی: [ناو] گیادوخه وا؛ گیادوخا؛ دزی کرمی
پرخوله یه. (گندنا ی کوهی)

پسمار: [ناو] بزمار؛ میخ (میخ)

پسماری: [ناو] بزماره؛ میخ که (میخچه)

پسولمان: مسولمان (مسلمان)

پسوله: [ناو] بهرگه؛ به لگه ی ئیجازه دان؛
پاسپورت؛ به لگه ی هاتن و چون؛ بلیت؛ وهره-
قه. (برگه بلیط)

پسه: (۱) وه ک؛ وا. (اینطور) ۲. پسته. (پسته)

پسه زانای: [چاوگه ت] پاسه زانای؛ وازانین؛
پی واپوون؛ به خه یال؛ وادانان؛ گومان کردن
(گمان کردن)

پسه ژمنی: [تاوه لئاو] ئارپله؛ ژنانیلی؛ ژنانی.
(زن آسا)

پسه یوی: [تاوه لئاو] وه ک خوئی؛ عهینی شت.
(شبییه)

پش: [ناو] نه خوشینی گه لای دارمیو و باخ.
(آفت برگ درخت مو و درختان)

پشاره ش: [ناو] ت] جهرگ؛ جگهر (جگر سیاه)

پشاسپی: [ناو] سییه لاک؛ سی. (جگر سفید)

پشافتن: [چاوگه] پشاوتن؛ هه لپشاوتن؛ هه-
لگولوفین. (مچاله کردن)

پشبه ن: [ناو] (۱) پشتبند؛ دواپی؛ دووماهی.

(پشت بند) (۲) شه وژهن؛ پشت وه سی دهرکه؛

پشته س؛ کولوم. (۳) دوا به ند؛ رسته ی دوا به -

ندی گورانی. (پشت بند)

پشپشو که: [ناو] گیاکتک؛ گیابوندار؛ نه شه دبو؛

پرخه داروو (علف گربه. سنبه طیب)

پشپشيان: پشليان؛ پچپچ بوون؛ هه لاتن؛ هه-
 لماسين. (ورآمدن خمير)
 پشليان: [چاوگه،ت] هه لاتن و هه لماسيني
 هه وير. ترشان؛ گه ليک پچپچ بوون. (ورآمدن
 خمير)

پشپو: [ناو] پشپو؛ جيگای ئاويزان کردنى
 بهن تهون له فهرشچيکردندا (چوبى که منخ
 فرشباقي را با آن مى آویزند)
 + پشت: [ناو] پاش؛ پشتى سى روژ؛ پاشى
 سى روژ؛ هه ندی جار، واتا (سه ربان) وهک،
 پشت دهست: سه ردهست؛ پشت زين: سه رزين.
 (بعد ، بالا)

پشت ئاواله: [ئاوه لئاو] [ناوت،] هه رشت که
 پشتى به تال بيت و نه گيراييت وهک کراسى
 پشت ئاواله؛ پشت ماله که مان سه حرايه:
 پشت ئاواله يه. (پشت باز)
 پشت ئيشه: [ناوت،] ئازار و ژانى پشت و
 که مهر. (پشت درد)

پشتباقي: [ناو] هه تيوى که بابى مرد ييت؛
 هه تيوى باوکى. (پدر مرده)
 پشت بهرگ: [ناو] بهرگى ئاخري جلدی
 کتيب؛ (پشت بهرگ دژى روو بهرگه) به لام به
 هه له هه ردوو وشه بو سه ر جلدی کتيب به-
 کاردين (پشت جلد)

پشت به سيل: [ناو] جوړى کوليره ي سه رساج.
 (نوعى گرده که روى ساج درست شده)
 پشت به يه کو دان: [چاوگه،ت] پشت به
 يه کهو دان؛ پشت به يه کهوه دان؛ پشت به
 پشت وه نان؛ پشت دانه پال يه ک؛ پال دانه پال-
 يه ک؛ (ب) پشتى يه ک گرتن؛ هاوکارى-

کردن؛ کو مه کى يه ک بوون (همپشتى)
 پشت به رده: (ب) شاراوه؛ نه هيني. (پشت پرده)
 پشت پى: (۱) شه ق. (تيا) (۲) پشت پى تو
 ئه ويش روپى واتا دواي روپشتنى تو ئه ويش
 روپى. (بعد از رفتن) (۳) پاژنه ي پا؛ پاشنه ي
 پا. (پاشنه)

پشت چاف: [ناو] پيلوو، به لکى چاو. (پلک
 چشم)
 پشت چه بهر: [ناوت،] (۱) پشت دهر که ي له
 شوول چيکراو؛ (پشت در طنيده شده از شاخه
 درخت) (۲) پشت سه نگره؛ پشت بو سه. < چه-
 بهر. (پشت سنگر)

پشت چه مانه وه: [چاوگه،ت] (۱) پشت چه-
 مينه وه (ب) کوپ نووش بردن و دانه وين (خم
 شدن) (۲) له بهر بار قورسى يا ژيانى سهخت
 و دژوار يا رووداوى دلته زين کو م بوونه-
 وه. (پشت خم کردن) (۳) کو م بوون به هو ي
 پشت شکان يايپرييه وه (پشت خم شدن)

پشت چه مين: [چاوگه،ت] (۱) پشت کوو بوون؛
 پشت چه مينه وه له بهر پيرى. (۲) پشت کو م
 بوون له ژير بارى قورس يا بارى ناله بارى
 ژيان يا پشت شکاندا. (پشت خم شدن)
 پشت حوچک: [ئاوه لئاو] پشت کوو؛ پشت-
 کو م؛ پشت خوار؛ پشت چه ماوه؛ پشت قووف.
 (کوژ پشت)

+ پشت دانه وه: [چاوگه،ت] پال دانه وه. (لم
 دادن)
 پشت دهست: [ناو] ئه وديوى بهرى دهست؛
 بان دهست. (پشت دست)
 پشت دهست داغ کردن: [چاوگه،ت] (۱)

ټاورنان به پښت دهسته وه. (آتش گذاشتن
به پښت دست) (۲) (ب) ټوبه له
دووباره كړدنه وهی كاری. (پښت دست داغ-
كردن)

پښت دهست گه زین: [چاوگه،ت] دهرپرینی
په شیمانی؛ وه ك به بهرد له نه ژنو دان. (پښت
دست گزیدن)

پشتر است: [ټاوه لټاو] پښتگهرم؛ پښتیواندار؛
به پښته فان؛ دلگهرم؛ نه رخیه ن؛ دلنیا؛
خاترجهم. (دلگرم؛ مطمئن)

پشتر است بوون: [چاوگه،ت] دلنیا بوون؛
خاترجهم بوون؛ نه رخیه یان بوون؛
موتمانه كړدن. (مطمئن بودن)

پښت پراست كړدنه وه: [چاوگه،ت] (ب)
دوواي هاتنی به لاو نكولۍ هینان دوو باره
گه پانه وه سهر دوخی پیشوو؛ پار نابووت بوو
(به رشكست) نه مسال پښتی پراست كړدنه وه.
(بعد از ورشكستگی بحال اول بازگشتن)

پشتر استی: [ټاوه به ره می چاوگه] خاترجه می؛
دلنیایی؛ نه رخیه یانی. (مطمئنی؛ اطمینان)

پښت زین: [ټاوه،ت] (۱) دواوهی زین؛ جیی
تهرك (عقب زین) (۲) (ب) سهر زین؛ دانیشه
پښت زین و به غار چوو. (روی زین)

پښت سارد: [ټاوه لټاو] مه یل به كاری نه مان؛
ناهومید بوون له كاری؛ بی هیوا؛ دل سارد.
(دل سرد)

پښت سهر: [ټاوه] (۱) دواوهی سهر؛ پښتمل.
(عقب سر) (۲) پاشمله (در غیاب؛ پښت سر)

پښت سهریه ك: (۱) [به ند] په یتا په یتا؛
به دوواي یه كدا. (پښت سر هم) (۲) له پښت

سهریه كه وه به ریز پراوهستان (پښت سر هم)
پښت شكاندن: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به لای
زورگه وړه به سهردا هینان. (پښت شكستن)
(۲) شكاندنی پښتی كه سی (پښت شكستن)
پښت شكین: [ټاوه،ك] (ب) موسیبه تی
گه وړه؛ كه س یان شتیك، كه پښت
بشكینیت. (پښت شكن)

پښت قایم: [ټاوه لټاو] (۱) دارای پښتیوانی به
قودره ت؛ (۲) نه رخیان بوون له لایه نگرۍ و
هوگری كه سی؛ پشتر است؛ پښتگهرم؛ پښت-
نه ستوور. (دارای پښتیان)

پښتكوټ: [ټاوه لټاو] پښتقوف؛ پښتكوټ؛ پښت
خوار؛ پښت خوچك (كوژ پښت)
پښتكوول: [ټاوه] پښكه ل (پشكل)
پښتكووز: < پښتكوټ.

پښتگر: [ټاوه لټاو] لایه نگر؛ هه وادار؛ داشدار؛
یاریده دهر؛ كوټه ك. (حامی)

+ پښتگرتن: [چاوگه،ت] (۱) كه وتنه دواي
كاری و دهست هه لټه گرتن؛ پښتی كاره كه م
گرت تا دروستم نه كړد لی نه گه رام (پښت
گرفتن) (۲) پښتیوانی كړدن (حمایت كړدن)
پښتگری: [ټاوه] پښته فانی؛ هوگری؛ یارمه تی؛
كوټه ك كړدن؛ پښتیوانی؛ لایه نگرۍ.
(حمایت)

پښت گوهاقتن: < پښتگوی خستن.

+ پښتگوی خستن: [چاوگه،ت] پوښته
پینه دان؛ له بیر خو بر دنه وه. (پښت گوش
انداختن)

پښتگهرم: [ټاوه لټاو] (۱) دلگهرم؛ به هیوا؛ به-
دل وداو خه ریکی كاری بوون. (پښتگرم، جدی)

(۲) نه‌رخایه‌ن له‌کومه‌کی پشتیوان. (پشت گرم)

پشتگرمی: فذ: [ناو] به‌ره‌می‌چاوگه

(۱) حاله‌تی دلگه‌رم‌بوون له‌کردنی کاریکدا؛ هیواداری به‌کردنی کاری. (پشتگرمی) (۲) به‌هووی هه‌واداری که‌سیکه‌وه دل‌قایم بوون. (اتکابه‌پشتیبانی حامی)

پشت‌له‌نه‌ردی: ژنکا پشت‌له‌نه‌ردی: (ب) ژنی ماره‌کراو (عقد کرده)

پشت‌له‌رزین: [چاوگه‌ت] (ب) توقین و له‌ترسا دل به‌لاوه‌نه‌مان؛ (ب) هه‌ست به‌مه‌ترسی گه‌وره و ترسانی زور کردن. (پشت لرزین)

پشت له‌عهرزدان: [چاوگه‌ت] (۱) له‌زورانبازی دا له‌عهرزدانی پشتی حه‌ریف. (۲) (ب) شکست پی‌هینان له‌هه‌ربواریکی دیکه‌وه. (پشت به‌خاک مالیدن)

پشتماز: [ناو] پشته‌مازه؛ پشتمازه؛ موغه‌ره‌ی پشت: بره‌ره‌ی پشت. (پشت مازه)

پشتماک: [ناو] هه‌تیوی دایک مردوو. (مادر مرده)

پشتماله: [ناو] پاشماله؛ ژیرماله (سرایدار) پشت‌میز‌نشین: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) موچه‌خوژی ده‌وله‌ت: یه‌خه‌سپی؛ کاربه‌ده‌ستی پرێک‌خراوی ده‌وله‌تی. (پشت میز نشین)

پشتو: [ناو] (۱) ده‌مانچه (طپانچه) (۲) دواوه؛ پشته‌وه. (عقب)

پشتو‌پروو: [ئاوه‌ل‌ناو] پیچه‌وانه؛ به‌روپشت؛ به‌راوه‌زوو؛ به‌روازی؛ هه‌لگه‌پراوه؛ هه‌له‌وگه‌پاگ. (برعکس)

پشتوو: [ناو] زمانی به‌شتوو؛ که له‌پاکستان و نه‌فغانستان پیی ده‌دوین. (زبان پشتو)

پشت وه‌رگیران: [چاوگه‌ت] (۱) له‌شه‌پ‌دا هه‌لاتن، و پشتکردنه‌دوژمن. (پشتکردن-بدشمن) (۲) پروو وه‌رگیران و بایه‌خ پی نه‌دان؛ پشت تیکردن. (پشت کردن و اهمیت ندادن)

+ پشته: [ناو] (۱) پشت‌دی‌راو؛ پشتی که‌ردوو؛ بلیندایی به‌ینی دوو که‌ردوو. (پشته) (۲) دووایین بیره‌کانی کاریز و هه‌وراز و به‌رزایه‌کانی پشتیه‌وه‌ی. (زمین‌های مرتفع پشت چاه‌های کاریز) (۳) هه‌وراز؛ ته‌پ؛ ته‌پو‌لکه؛ زه‌وینی به‌رز و قوت. (ته)

+ پشته‌سه‌ر: [ناو] پاشه‌سه‌ر؛ (۱) خشلی که له‌پاش لاره‌پیچه‌وه قایم ده‌کری؛ پشته‌سه‌ره. (زیور پشت سر زنان) (۲) له‌نه‌بوونی که‌سیکدا باس کردنی؛ پاشمله. (غیبت) پشته‌فان: [ناو] پشتیوان؛ پالپشت؛ هوگر؛ هه‌وادار؛ لایم‌گر. (پشتیبان)

پشته‌مال: [ناو] هه‌وله؛ خاوی (حوله) پشته‌مله: [ناو] پشته‌سه‌ر؛ پاژمله؛ پا شمله؛ وه‌ک: قسه‌کردن له‌باره‌ی که‌سیکه‌وه که‌خوی له‌وی نه‌بی. (پشت سر؛ در غیاب؛ غیبت)

پشته‌و‌پروو: [ناو] (۱) پشته‌وقه‌پال (تاق‌باز) پشته‌وسوور: [ئاوه‌ل‌ناو] پشت‌ئه‌ستوور؛ خاترجه‌م و دل‌قایم؛ نه‌رخایه‌ن. (مطمئن) پشت‌هه‌ف: به‌یه‌که‌وه؛ له‌گه‌ل یه‌کدا؛ ته‌فی هه‌ف؛ پشت‌به‌پشت. (با هم) پشتیکیش: کول هه‌لگر؛ کولکیش؛ باربه‌ر؛

حملال. (باربر)

پشدان: [چاوه‌ت، بیهن‌وه دان؛ پشوودان؛ هه‌ناسه کی‌شان؛ هیلاکی ده‌رکردن (نفس تازه‌کردن؛ نفس کشیدن)

پشده‌ری: [ناو + ئاوه‌لناو] (۱) خه‌لکی پشدر (اهل پشدر) (۲) پیوندیدار به پشده‌روه (وابسته به پشدر) (۳) [ناو] پارچه و قوماشی که له سه‌ر شوشه‌ی په‌نجیره داده‌به‌ستری له به‌ینی په‌رده و په‌نجیره‌دا. (پشت دری)

پشقه‌ل: [ناو] اقشیل؛ کشه‌ل؛ پشقل؛ پشکه‌ل؛ پشقل؛ بوشکول؛ کوشیل؛ بشکول (پشکل) + پشک: [ناو] (۱) دهو؛ پشکیل؛ قورعه. (پشک) (۲) به‌ش؛ سه‌هم؛ قیسمه‌ت (سه‌م) (۳) گوپکه‌ی دار؛ چرو. (تزه‌درخت)

پشکاندن: [چاوه‌ت] (۱) هه‌موو کونج و قوزبنی گه‌پان و پشکین. (وارسی کردن) (۲) پشماندن؛ پژمین؛ پشمین؛ پنژین؛ پشکین. (عطسه کردن)

پشکاوتن: [چاوه‌ت] هه‌لوه‌شانندی چندراو یان ته‌قه‌لی دووراو. (شکافتن)

پشک‌خستن: [چاوه‌ت] دهوکردن؛ قورعه‌کی‌شان. (پشک انداختن)

+ پشکو: [ناو] چرو و گوپکه‌ی دار. (تزه‌درخت)

پشکو‌دان: (۱) [ناوت] ئاوردان؛ مه‌نقه‌ل (آتشدان) (۲) [چاوه‌ت] پشکو دان؛ پشکو ده‌رکردنی دار؛ و خونچه و گوپکه ده‌رکردن؛ پشکو‌ده‌ردان. (درخت در حال غنچه‌دادن)

پشکو‌ژه: [ناو] پشکو؛ چرو‌ی دار (تزه‌درخت) پشکو‌ف: [ناو] خونچه؛ خونچه له‌حاله‌تی

ده‌م‌کردنه‌وه‌دا. (غنچه‌در حال باز شدن)

+ پشکول: [ناو] (۱) داری داخستنی پشت ده‌رکه بو‌خاتر جه‌می؛ نه‌شکیل نه‌شکیل؛ پالپستی ده‌رکه. (چوب پشت در برای اطمینان. کلون) (۲) < پشکه‌ل.

+ پشکول: [ناو] (۱) بشکول؛ قور؛ قورپاو. (گل آلود) (۲) پاشه‌کشی؛ خودزینه‌وه. (عقب نشستن؛ فلنگ بستن)

+ پشکووتن: [چاوه‌ت] (۱) ده‌م‌کردنه‌وه‌ی گوپکه‌ی دارو‌گول. (۲) خیق‌بوون؛ ورد‌بوون، کرانه‌وه‌ی به‌ردی قسل که ئاوی لی‌بکه‌وی. (۳) هه‌لتوقینی گه‌رمه‌شانی له وه‌ختی برزانندا. (۴) (ب) که‌یف خوش‌بوون؛ پرووگه‌ش بوون؛ پروو گه‌شانه‌وه. (شکفتن)

پشکووزا مه‌مکا: [ناوت] دوگمه‌ی مه‌مک؛ گو‌ی مه‌مک؛ گوپکه‌ی مه‌مک. (نک پستان) پشک‌هاو‌پشتن: [چاوه‌ت] دهوکردن؛ قورعه‌خستن؛ قورعه‌کی‌شان. (قرعه‌کشی) پشکه‌گول: [ناو] گیاییکه (بلویر) یشی پی ده‌لین. (بادبیز)

+ پشکیلان: [ناو] (۱) رو‌پشتنی زاوا و برا زاوا بو‌مالی بووک له شه‌وی شه‌وگه‌پدا. (رفتن داماد و دوستانش بمنزل عروس در شب قبل از عروسی) (۲) گورموی بازی. (جوراب بازی) پشکین: [چاوه‌ت] پشمین؛ پنژین؛ بیهنژین؛ ده‌لین یه‌ک جار سه‌بره، دوو جار جه‌خته و چاکی هینا. (عطسه کردن) پشوور: [ناو] نه‌حله‌ت. (لعنت)

پشو‌ره‌ی: [ئاوه‌لناو] نه‌حله‌تی. (لعنتی) پشوودار: < پشوودریژ.

پشوودان: [چاوه،ت] بیهن وه دان؛ هیلاکی-
دهر کردن؛ حه سانه وه؛ وچانگرتن. (خستگی
در کردن)

پشوودریژ: [ئاوه لئاو] خوراکر؛ بهنه فهس؛
به رگه گر؛ پشوودار؛ به تاقهت؛ به سهبر؛ دلفره؛
مهند؛ له سه ره خو. (صبور و مقاوم)

پشيله خستنه ده ری: جوړی هه ره شه بو
ته مبی کردن، له رابووردو دا جوړی ته مبی-
کردن؛ زیاتر بو ژنان بوو. (نوعی تنبیه در
گذشته گربه به تنبان انداختن)
پشیونی: < پشیوینی.

+ پف: (۱) [ئاوه لئاو] کفهل؛ پفهل؛ فش؛ دزی
پتهو؛ تووری کفهل و اتا تووری
قانگ. (متخلخل) (۲) [ناو] سیپه لاک؛ پشاسپی؛
سی. (ریه)

+ پفدان: [چاوه،ت] (ب) سگ ماساندن و
تووره کردن. (کنایه عصبانی کردن)

+ پف کردن: [چاوه،ت] (۱) فوو کردن له
گری چرا بو کوزاندنه وهی. (۲) خوشکردنی
ئاو؛ به فوو توژ لابریدن له سهرشتی. (فوت
کردن) (۳) باکردن؛ پهنمین؛ هه لمان؛
ماسین. (باد کردن؛ پف کردن)

پفکردن به سه ره گه وه ره کیدا: (ب)
ناشاره زایی له کاریکدا وه ک فوو کردن به
سهری گه وهی زورنادا. (کنایه. نا وارد بودن
در کار)

پفکه: [ناو] پفله ک؛ بلوق؛ توقله؛ ئاورگ.
(تاول)

پفله: [ناو] پفکه. بلوق. پفله ک. توقله. (تاول)
پفله: (ب) کیشانی تریاک؛ وافوور؛ ئه هلی

پفله یه وانا تریاکییه. (اهل وافور)

پف له خو له مییش کردن: پف له خو له م کردن؛
(ب) کاری بیسوود و بیهووده. (کنایه کار
بیهووده کردن)

پفله که: < پفله.

پفلیان: [چاوه] پشلیان؛ وه ک هه لاتنی
هه ویر؛ ماسین؛ باکردن؛ پهنمین. (باد کردن)

پفیان: [چاوه،ت] (۱) تووره بوون؛ بایان-
کرد؛ سکیان ماسی. (عصبانی شدند) (۲)
باکردن؛ تووره بوون. (عصبانیت)

پفه ک: [ناو] پوفه ک؛ جوړیک خواردنه بو
مندالان له هیره لماسی و هیلکه و خوئی به
شکلی به رووله ی کفهل دروست ده کریت
(پفک)

پفیو: [ئاوه لئاو] پهست؛ بی غیرهت؛ بوی هه یه
ههر (پفیوز) فارسی بی به و اتای بی غیرهت
به لام له ته سل دا به کسی ده لین که له کوپی
مه ی خواردنه وه دا ته نیا مه زه و خوراک
ده خوا. (پفیوز)

پفوک: [ناو] (۱) بالون؛ کیسه ی زور گه وه
که به گاز یکی سوو کتر له هه و، یان به گه رما
هه لده ماسی و به بار و موسافیره وه ده چی
به حه وادا. (بالون؛ بالن) (۲) کیسه ی پرله با له
ناوزگی ماسیدا. (کیسه هوار شکم ماهی)

پکه نه: (۱) پییکه نه. (بخند) (۲) هه لکه نه؛ ئه و
جیگا پکه نه؛ چالی که. (بکن. گودکن) (۳)

لییاسه کانت پکه نه؛ دایکه نه. (بکن)

پکیِت: [ئاوه لئاو] راوه ستاو؛ قایم؛ پته و
(محکم)

پکیش: [ناو، بک] ئه وه ی که ده کیشی؛ بکیش

(به ههمو ماناییکهوه) (بکش)

پکیشه: [کاری نهمری] بکیشه: (۱) هه ناسه
پکیشه: سیگار پکیشه. (بکش) (۲) وینه
پکیشه: رهسم بکیشه: عه کس و وینه
هه لگره: بگره. (بگیر) (۳) نهقاشی پکیشه:
هیلی پکیشه. (بکش) (۴) له دهس روزگار
تالی پکیشه. (از دست روزگار بکش) (۵) نه و
نه رابه پکیشه: رایکیشه. (بکش) (۶) به ترازوو
برنجه که پکیشه. (توزین کن) (۷) ته نافه که
پکیشه: ته نافه که لهو به ره یوانه هه لخه:
بیگیره. (بکش)

پلاتین: [ناو] پلاتین: ئالتوونی سپی؛ زبرپی
سپی. (پلاتین)

پلاره قسه: [ناوت] تانوت؛ قسه ی ناخوش،
زیاتر له تو ی نزا که تدا؛ توانج؛ ته شه؛ تهوس؛
قسه ی به تیکول. (متلک)

پلاژ: فرد؛ فد: [ناو] له کوردیشدا بوه، چیخ و
چادر یامال و خانووی دروستکراو له پهراوی
دهریادا. (پلاژ)

پلاژداری: [ناو] (۱) کهسی که پلاژی
هه یه. (۲) کاری به پریوه بردنی پلاژ. (پلاژ
داری)

+ پلاس: [ناو] گاز نه نیور؛ جووری گازی
دهمپانه. (انبردست)

پلاس ناخو: [ئاوه لئاو] (ب) ژنیک که شهرمی
گه وره بیت (کنایه فرج گشاد)

پلاستیر: اند؛ فد: [ناو] چهسی موشه مایی بو
چاره سه رکردنی ئیش و تازار. (پلاستر)

پلاستیک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] یه کی له
به ره مه کانی پولیمیری که به گهرما پیدان

نهرم ده بیته وه و بیچی دلخوازی پیده دری.
(پلاستیک)

پلاستیکی: [ئاو، ئاوه لئاو] هه رشت له پلاستیک
بی؛ پیوه ندیدار به پلاستیکه وه. (پلاستیکی)
پلاسما: [ناو] بهشی تراوی خوین که له ئاو و
ماگه لی کانزایی و پرۆتوین پیکهاتووه.
(پلاسما)

پلاف: [ناو] پلاف؛ پلاو؛ چلاوی که ئاو کیش-
ده کری و نانی له ژیردا داده نین بو بنک و
پیش ده مکیشان پرونی به سه ردا ده کری؛
ههروه ها، هه رسته پلاو، لوویا پلاو،
ئیستامبولی پلاو، بلالووک پلاو، شیرین پلاو،
پلاوبرویش، پلاو بامیه، پاقله پلاو، سه وزی-
پلاو، زرشک پلاو؛ پلاو گوشت، پلاو و خورش.
(پلو)

پلاک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) قه واره ی جیا
کراوی زهوی. (۲) قاشی ملوانکه ی کانزایی
که ناو و ژماره ی له سه ر نووسراوه و سه ر یازان
ده یکه نه مل له بهر بیسه روشوین نه بوونی
تهرم له شه پردا. (۳) ره قه می نوسراو له سه ر
دهر که ی خانووه ره. (۴) ژماره ییک که پاش
له دایکبوونی مندا ل له نه خوشخانه ده یکه نه
دهستی بو نه گوپان. (پلاک) (۵) پرژه کی
ره قه می سه یاره. (شماره ماشین)

پلاکت: فرد؛ اند؛ فد: گرده ی خوین که زه-
ر په گه لیکی لاپانی زور وردن، له گرسانه وه و
ده لمه بوون و مه یینی

خویندا باندوریان هه یه و به هووپرین
دهمینرین. (پلاکت)

پلان: اند؛ فد: [ناو] (۱) گه لاله؛ نه خشه ی

خانوو؛ به‌نامه و پروگرامی به‌پویه‌بردن.
 (پلان)(۲) پیلان؛ ته‌شقه‌له‌ودولاب.(کلک)(۳)
 فیلم‌هه‌لگرتن له‌دیمه‌نیک بی‌برانه‌وه له
 کاری سینه‌مادا (پلان)
 پلانکتون: [ناو] گیاندارانی وردیله‌ی ناو زهریا
 که به‌شیکی زور له خوراکي ناوه‌زیان پیک-
 دینن. (پلانکتون)
 پلاوپرویش: [ناو،ت] پلافا‌ساوار؛ پلاوی که
 له ساوار چی‌ده‌بی. (پلوبلغور)
 پلاوپارزن: [ناو] پلاوپالئو؛ سه‌له‌یا ده‌فری کون-
 کون بو‌دارشتنی پلاو (پالوتنی پلاو)
 (ابکش‌پلو)
 پلاوپارین: < پلاوپارزن.
 پلاوپه‌ز: [ناو](۱) پلاو لینه‌ر؛ ده‌فری پلاوتیدا
 چی‌کردن؛ (پلوپز) (۲) [ناوبک] ناشپه‌زی پلاو
 لینه‌ر؛ وه‌ک چاپه‌ز و ناشپه‌ز. (آشپز پلو)
 پلاوپه‌زی کاره‌بایی: [ناو] ده‌فریکه به‌کاره‌با
 گهرم ده‌بی و برنج لی‌ده‌نی بی‌ئه‌وه‌ی
 بیپالئون، (بی‌دارشتن). (پلوپز برقی)
 پلاوخور: (۱) پیوه‌ندی‌دار به‌پلاو خوارنده‌وه؛
 لیپاسی پلاوخور: لیپاسی میوانی: لیپاسی
 تازه و جوان. (لباس پلو خوری) (۲) [ناو]
 ده‌فری گه‌وره‌ی پلاوتیکردن (دیس) (۳) (ب)
 میوانی و جه‌ژن و بانگه‌یشتن بو‌پلاو
 خواردن. (دعوت‌به‌جشن)
 پلاوماش: [ناو،ت] پلاوی که له برنج و ماش
 دروست ده‌بی. (پلو ماش)
 پلپلی: [ئاوه‌لناو] زورلی؛ چنه‌دریژ. (پر حرف)
 پلتانگ: [ناو] په‌رپه‌روک؛ په‌پووله. (پروانه)
 + پلته: [ناو] تلته. (۱) خلته و خول و لیپایی

نیشتوو له ژیر(بن‌تراودا. (درد)(۲) پاشماوه‌ی
 چایی له ناو قوریدا؛ پلته‌چایی. (تقاله‌چای)
 پلته‌پلته: [ناو،ت] (۱) فلته‌فلته؛ قسه‌ی بیتام و
 بی‌جی فلته‌فلته مه‌که؛ واتا قسه‌ی
 قورمه‌که. (حرف بی ربط) (۲) قسه‌کردنی بی-
 ددان. (صحبت کردن آدم بی‌دندان)
 پلته‌خور: [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاوگه] پیس-
 خوراکي؛ به‌رماوه‌خور. (بد خوراکي)
 پل ته‌قین: [ناو،بک] پلله لی‌ده‌ر؛ چه‌قه‌نه لی‌ده‌ر.
 (بشکن زن)
 پلچاندنه‌وه: [چاوگه‌ت] فلیقاندنه‌وه؛ پان و
 فلچ کردنه‌وه؛ تلیقاندنه‌وه. (له‌کردن)
 پلچی: (۱) [ناو] بلچ؛ گوژ؛ گیوژ.
 (زالزالک) (۲) پلیخاوی؛ پان‌وفلچی.
 (له‌شدگی)
 پلحه‌تکه: [ئاوه‌لناو] ده‌سترپاست؛ پلله‌راست له
 مهر مه‌ریندا. (هه‌ف زن در تیله‌بازی)
 پلخ: [ناو] فلُق؛ پلُق؛ پلخ دهره‌نیان؛ فلُق ده-
 ره‌نیان؛ فلیقاندنه‌وه. (له؛ پهن)
 پل لی‌ته‌قاندن: [چاوگه‌ت] چه‌پله‌لی‌ته‌قاندن؛
 (ب) ناشکرکردنی نه‌هینی و پرسوا کردن؛ له
 قاودان. (کنایه‌انگشت نما کردن)
 پلم: [ئاوه‌لناو] پلم؛ گرژ؛ موون؛ مون؛ پلمه-
 پروو؛ پرووناخوش (تند خو. بد اخم)
 پلماندن: [چاوگه‌ت] بلماندن؛ له به‌رخووه
 بو‌له‌بول کردن. (غرو‌لند کردن)
 پلم‌زیان: [چاوگه‌ت] پل‌زیان؛ سیس بوون.
 (پژمرده)
 پلمه‌پروو: [ئاوه‌لناو] پرووترش؛ پرووناخوش و
 پرووگرژ؛ په‌لپگر؛ ناوچاو گرژ؛ تووره‌(ترش رو؛

عصبانی؛ اخمو)

پلند: [ناو] جه مسهری برهری پشت؛ بهندی
خواره وهی مؤغهری پشت. (آخرین
مهره پشت)

پلنگ پلنگ: [ناوه لئاو] گول گول؛ پنوک
پنوک؛ خال خال؛ پهله پهله ی چووک. (گل
گلی)

پلنگی: [ناوه لئاو] پلنگ ئاسا. (ب) رهنگی
وهک پلنگ: گول گول؛ پهله پهله. (پلنگی)
پلو: [ناو] پله؛ پایه؛ راده. (اندازه؛ مقام)

پلوخین: [چاوهگه، ت] (۱) له گهل (دا) دا دی،
داپلوخین، داپلوسین، لیدان و داگرتن به شق
و دار. (له و لورده کردن) (۲) زور کولان. (له-
شدن از پختن زیاد) (۳) پیست دامالانی سوتاو
(پوست انداختن از سوختن)

پلوو پو: [ناو، ت] (۱) (ب) کهوتنه سهر
هه وای کردنی کاری؛ گل و خول خواردن به
دوای کردنی کاریکا. (به وای انجام کاری
بودن) (۲) بو نکردن و گه پان به دوای شتیکدا
زیاتر به سه گیش ده لین که به دوای نچیردا
بابو ده کا و ده گه پیت. (گشتن دنبال چیزی.
بو کشیدن) (۳) پهروپو. (پره های پرنده)

پلووره: [ناو] (۱) شوپراوهی ئاوی نه پساوه له
شیری سه ماوه یا پلووسک یا شیر
دهستشوری. (شهر) (۲) سه هوئی شوپره بوو له
پلووسک یا شهکهوت؛ کیره کهل (دنگاله)

پلوو که بهرد: [ناو] بهردی ورد؛ بهردی چکوله؛
له تی چکوله ی بهرد. (پاره سنگ کوچک)

پل وه شانندن: [چاوهگه، ت] (۱) دهست
وه شانندن؛ پهل وه شانندن. (ضربه زدن

بادست) (۲) پل ته قانندن. پله وه شانندن؛
پله لیدان. (بشکن زدن)

پلوین: [ناو] (ف. گیا) گیاگوچان؛
گیواوه گوچانه؛ سی په ری؛ سی په ری؛ بوگه ده و
میزه سووته و سووزاک باشه. (ناخنک. اکلیل
الملك)

+ پله: [ناو] دهرجه؛ پایه؛ راده؛ پله ی سارد و
گهرمی ههوا. (حذ. میزان) (۲) یه که ی پیوانی-
گو شه (سووچ) له هیندسه دا؛ وهک بلین پله ی
گو شه ی ویستاو (۹۰) و جه غز (۳۶۰) پله-
یه. (درجه)

+ پله ترازیان: [چاوهگه، ت] له پله م ترازیا: (ب)
له دهستم دهرچوو؛ هه لیه ی-
خونه ویست. (استباه غیر عمد)

پله پله: [بند] که مه که مه؛ قوناخ قوناخ؛ پایه
پایه؛ هه نگاو به هه نگاو (ب) نه نجامی کار
به ته رتیب و به ره به ره. (پله پله)

+ پله گوشت: [ناو] (۱) تیکه گوشت؛
جنچکه گوشت (تکه گوشت) (۲) (ب) مروقی
قهله و شل و نهرم. (انسان تیل و چاق)

پله مه تی: [ناو] مه تی. (۱) مه ته؛ مه ته ی
دهستی؛ مه ته ییک که به که وان ده خولیته وه.
(مه دستی) (۲) مه ته ی دهستی ئامرازیک
که که وانی نییه، به لام به بادانی دهسکه که ی
مه ته دهچه رخت. (ده سوو پیت). (مه دستی)
پله وهر: [ناو] پایه وهر؛ له مه قامدا سهر که ووتوو؛
دارای پله و پایه. (پایور)

پل هه لسان: [چاوهگه، ت] (ب) له پر هه ست-
کردن به مه یل و نیشیا، بوکردنی کاری.
(به ناگاه هوس انجام کاری کردن)

پله‌ی سهرما و گهرما: پاده‌ی ساردی و گهرمی.
 (سطح. درجه حرارت)
 پلی: [ناو] قالدومه؛ قادرمه. پلیکان؛ نیردیوان،
 نهردیوان؛ دهره‌ج. (نردبان)
 پلیان: [چاوه‌ت] کهوتن. (افتادن)
 پلیت: پلیت؛ پسووله؛ پلیت. (بلیط)
 + پلیته: [ناو] قتیله. (۱) قتیله‌ی چرای نه‌وتی
 (قتیله) (۲) په‌روی بادراو (ته‌نزیف) بو‌ناو
 برینی قوول. (قتیله‌زخم)
 پلیخین: زور‌کولان؛ پلوخین؛ پلخ
 دهره‌اتن، پلوخین. (له‌شدن)
 پلیسه: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) جوړی دامینی
 لیاسی ژنانه که چین له سهر چین (له‌دریژی
 دا) راده‌وه‌ستی. (پلیسه) (۲) په‌ه‌سرلیکه؛
 پلیس‌رک؛ پلیس‌گهر؛ پلیز‌گرد؛
 په‌ه‌سلیر که < په‌ه‌ستوو. (پرستو)
 پلیقان: [چاوه] فلیقان؛ پلیشان؛ پلوخان.
 (له‌شدن)
 پلیکانی: [ناو] هه‌لوو‌کین (الک دولک)
 پلیکانی نه‌جات: [ناو] پلیکانی چی‌کراو له
 دهره‌وه‌ی پروکاری خانووی چهند قاتی بو
 دمر‌بازوون له کاتی ته‌نگانه و سووتمان دا.
 (پلکان اضطراری)
 پنالتی: اند؛ فد: [ناو] جوړی جهریمه‌ی تاوان
 له یاری وهر‌زشیدا؛ وه‌ک باس‌کیتبال، توپی
 پی، همند بال، و فووتسال. (پنالتی)
 پنینی: [ئاوه‌لناو] پنوک پنوک؛ په‌له په‌له؛
 گول‌گول؛ خال‌خال. (نقطه نقطه)
 پنجک: [ناو] پنجی چکوله؛ بنه‌گیای کورت؛
 ده‌وه‌ن. (بته)

+ پنج و مور له خو‌نان: خو‌گرتن؛ لووت به-
 رزی و خو‌به‌زل زانین. (تکیر نشان دادن)
 پندر بوونه‌وه: [چاوه‌ت] وشکبوونه‌وه؛
 کزربوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی
 زگچوون. خشک‌شدن؛ بندآمدن اسهال)
 پندرپوزه: [ناو] پرووه کی‌که له قه‌راخ جو‌که و
 پروبار دهرپووی. (نام گیاهی است)
 پندریسک: [ناو] بالنده‌ییکی چکوله‌و هار و
 هاج و نه‌سره‌وته به‌ه‌نگی بوړ. (اسم
 پرنده‌ایست)
 پنده‌پیر: [ناو] داپیر ووشک؛ جال‌جالو‌که
 (عنکبوت)
 پنر: [ناو] پندر؛ حاله‌تی چرچ‌بوونی ده‌ست و پی‌که
 زور له ناو‌ئاودا بمینتیه‌وه. (آبکیس)
 پنس: [ناو] که‌روو. (کپک)
 پنک: [ناو] په‌له‌ی چووک؛ خال؛ پنت؛ په‌له‌ی
 چکوله. (نقطه. لکه)
 پنک پنک: [ئاوه‌لناو] (۱) په‌له په‌له؛ خال‌خال؛
 پنوک پنوک. (لکه لکه. خال خال) (۲) خال-
 خال بوونی به‌فری کوپستان؛ کاژو واژ. (خال
 خال شدن برف)
 پنکدار: خال‌دار؛ دارای په‌له و خال. (خالدار)
 پنکه‌ه‌هور: [ناو] په‌له‌ه‌هوری گچ‌که. (پاره ابر)
 پنگاف: < پونگاو؛ په‌نگاو.
 پنگ خواردنه‌وه: [چاوه‌ت] (۱) پونگ
 خواردنه‌وه < پونگاو. (۲) (ب) به‌خودا
 چوون؛ پیش خواردنه‌وه؛ زویر
 دانیشتن. (غم‌گین نشستن)
 پنکر بوونه‌وه: < پندر بوونه‌وه.
 پنوره: [ناو] داری سهر‌دوو فلیقانه بو‌کو

کردنه وهی دړک و گړآلک. (چوب خار جمع کنى)

پنوسونى: [ناو] ناوى نه خوشينى مقاو له روانگه ی پزىشکيه وه. (پنوسونى)

پنه دای: [چاوگه] پيدان (دادن)

پنه زانای: [چاوگه،] (۱) پيزان، پيزانين؛ به- سوپاس بوون؛ به نه مه ک بوون.

(قدر شناسى) (۲) پى و ابوون؛ وا زانين (فکر کردن؛ خيال کردن)

پنه شور: [ناو] هر چى که شتى پيد شوون؛ وهک سابوون؛ سپون. (چيزى که با آن ميشويند)

پنه يوان: [چاوگه، ت] پيگه يشتن؛ گه يين (رسيدن)

+ پنى: [ناو] (۱) پينه؛ پنوو. (پينه) (۲) په نامه کى؛ نه هيڼى؛ سور؛ سړ. (سر. راز)

پنى: [ناو] پنه؛ پنه که. (تخته خمير پهن کردن)

پنيا: (۱) [ئاوه لئاو] په نامه کى (نهانى) (۲) پينه کردن (پينه کردن)

پنى سيلين: فند؛ فرد؛ اند: [ناو] هه وه لئين دهرمانى ميکرو ب کوژ که که متر له سهد

ساله پاوړ بووه و بو چاره سهرکردنى نه خوشينگه لى چلکى به کار دهرى؛ که له چه شنى که پروو به ده سته دى؛ جورىک ثانتى- بايو تیکه. (پنى سيلين)

+ پو: [ناو] (۱) کوپرووى گه نم. (سياهه ک گندم) (۲) به پروو؛ نانى پو و اتا نانى به پروو. (بلوط)

پوئيم سه مفونى: [ناو] پارچه موسيقاييک

که بو نور کيستر سه مفونى دروست ده کړى و به رواله ت ده ست ويږگرى که متره و له سهر مبه ستيکى تايه تى نه ده بى چى- ده کړيت. (پوئيم سه مفونى)

+ پوان: [ناو] (۱) شيلان؛ جليق؛ روه کيکى دړکاويه. (نسترن کوهى) (۲) بهرى نهو داره. (ميوه نسترن کوهى)

پو به ده مه وه نه بوون: (ب) ده مه ه راشى؛ بى- ده يايى (بى چاک دهن)

+ پوپ: [ناو] (۱) لق و پوپ؛ لقى سه رووى دار. (بالا ترين شاخه هاى درخت). (نووچکه ي چيا و دوند. (قله)

پوپ چه رمگ: [ناو] سه رسپى؛ پوپ چه رموو. (موى سر سفيد)

پوپ چه رموو: [ناو] (۱) سه رسپى؛ مروقى پيرى سه رسپى؛ ته غر به پيريزن دهورى و به پياو ريش چه رموو ده لئين. (پير گيس سفيد) (۲) (ب) مروقى به نه زموونو دونيادیده. (گيس سفيد)

پوپلين: [ناو] جوړى قوماشى ناسک بوکراسى پياوان و مه لافه که لکى هه يه. (پوپلين)

پوپه شينه: [ناو] پوپه رده شه؛ جوړى نه خوشينى بالنده. (نوعى بيمارى ماکيان).

پوتک: جل و بهرگى شروکون. (لباس مندرس)

+ پوته: [ئاوه لئاو] بهر که تى؛ هه لېزارده؛ پيش که وتوو. (موفق، جلو افتاده، ممتاز)

پوته که: [ناو] لاته راف؛ که له که (پهلو)

پوچ: [ناو] کيميا. (شيمي)

پوچ زان: [ناو] کيميا گهر؛ کيميا زان. (کيميا گر)

+ پوخت: [ئاوه لئاو] جيکه وتوو؛ رسکاو؛

بارها توو؛ کاری ته واو و ته میس؛ خوش کراو؛
 بی گری و گوگل. (جا افتادن؛ مرتب)
 + پوختکردن: [چاوگه،ت] خوش کردنی قور و
 هه ویر و پهنگی وینه کیچی. شیلان و
 تیکه لاو کردن و گری و گوگل لیپین؛ راهینان.
 (پخته کردن)
 پوختوپاراو: [ئاوه لئاو] بیکه م و که سری و بی-
 گری و گوگل؛ رسکاو؛ ته واو خوش و ناماده کراو؛
 کاری بی عهیب. (بی نقص و آماده)
 پوخته بی: [ئاوه به ره می چاوگه] (۱) خوش-
 کراوی؛ ریک و پیک؛ (ب) دنیا دیتوویی؛
 له کار دهرهاتوویی؛ کارزانی؛ پوخت و پاراوی؛
 له کل دهرهاتوویی؛ به نه زموونی؛ سارد و گه-
 رم چه شتوویی. (پختگی)
 پوختی: [ئاوه لئاو] ریک و پیک؛ بیخه وشی؛
 ته میزی؛ خاوینی له کاردا؛ به نه زموونی؛ په وتی
 پوخت بوون. (تمیز. مرتب. باتجربه)
 پوخته ره که وتن: [چاوگه،ت] بوئی هه یه له
 (پوخته) تور کیه وه هاتی، گهنندی کاری
 دهرهاتن؛ گهنده لی لی تاشکرابوون. (گند
 در آمدن)
 پوخته کار: [ئاوه لئاو] کاریس؛ ناپوختکار؛ کار
 ناشیرین؛ کار نه زان. (کار نامرتب؛ بی نظم)
 پوخته که: [ناو] جوړی پووشووی نه باش.
 (بره)
 پوخته له: [ناو] گیای که رکول؛ دره دهوا. (باد
 آورد؛ خار مقدس)
 پوذر؛ فرد؛ فد: [ناو] (۱) توژ و خوّل ناسا؛
 هاپاوهی ورد. (۲) پوذر؛ جوړی دهرمانی
 هاپاوه بو بهرگری له عارهق سووت بوون.

(۳) هاولی ماتیک و سووراو؛ جوړی
 سپاوا. (پودر)
 پوذر بی رد: [ناو،ت] خاکه سهنگ؛ که له گهل
 چیمه نتوی سپیدا تیکه له ده بی له بینا سازیدا
 که لکی هه یه. (پودر سنگ)
 پوذر تالک: [ناو،ت] پوذر مندل؛
 پوذر تیکه به له شی مندالی ساویدا ده ساون بو
 نه وی عارق سووت نه بی. (پودر تالک)
 پوذر مندل: پوذر تالک. (پودر تالک)
 پوژاندن: [چاوگه،ت] تی ترنجانندن؛ به زور
 پیاکردن؛ تی ته پانندن. (سپوختن؛ چپانندن)
 پوژاو: [ئاوه لئاو] ناماده؛ دروست بوو. (مهیا)
 پوژاپوین: (ف. گیو) به پوژا روین؛
 چاوه دیری؛ ناگالیوون؛ (مراقبت؛ زیر نظر
 داشتن)
 پوژت: (۱) پوژما؛ سه رو قژ. (موی سر) (۲)
 تاریف کردن؛ گورانی پیا به لخوایندن شایه ر؛
 به شاخ و بالدا خوینندن. (تریف کردن)
 پوژتخ: [ناو] چلکی برین؛ کیم (کیم)؛
 زووخاو. (چرک زخم)
 پوژتره؛ فرد؛ فد: [ناو] دهسته واژه ی نیگار گه-
 ریبه، وینه ی سیما و سه رو چاو. (پرتره)
 پورته قال: (۱) [ناو] دار و میوه ی پورته قال.
 (۲) [ناو] ممله که تی پورته قال. (۱ و ۲ پرتقال)
 پورته قال: [ئاوه لئاو] (۱) پورته غالی؛ خه لک و
 زمانی مه ممله که تی پورته غال. (پرتغالی) (۲)
 پهنگی پورته قال؛ زهردی مه یله و نارنجی؛ له
 تیکه لکردنی پهنگی زهرد و سووری که م
 پیکدی. (رنگ پرتغالی)
 پورتک: [ناو] مهنیدیل؛ سه رو پوتراک؛

پورخ: [ناو] پلش؛ پلخ؛ جیق. (له)

پورخاندن: [چاوگه، ت] تلیقاندن؛ جیق

دهرهینان. پلشاندن (له کردن)

+ پورخز: [ئاوه لئاو] ناقلو؛ زه لام؛ ته وه زل؛

ته مه ل؛ ته واسا؛ زه مه؛ زلخورتی ته مه ل و

سست؛ قرخه مه رهس. (شکم گنده؛ تنبل)

پورسان: [ناو] کاویژ (نخشوار)

پورسپی: [ناو] (۱) پوپ سپی؛ پوپ چه رمگ؛

سه رسی. < پوپ چه رموو. (مو سفید) (ب ۲)

پیخه سوو؛ ژنی که له گه ل بووک ده چی بو

مالی زالا بو ماوه ییک؛ پاخه سوو. (ینگه)

پورقوت: [ناو] (۱) موو قرتین؛ سه رتاش؛ سه ر

تراش. (سرتراش؛ آرایشگر) (۲) قز هه لچوو.

(موی سر بالا ایستاده)

پورگ: [ناو] (۱) لوو؛ قونیر؛ کوان؛ دومه ل؛

کروقه ر. (دمل) (۲) بلوق؛ توقله ی له ش کاتی

سووتاندن. (تاو ل) (۳) په نمانی برین و بن

ددان؛ کیس. (کیس) (۴) توژی برین؛

قرتماغه؛ پتروک؛ قه تماغه. (پوسته نازک روی

زخم) (۵) توخلی په رشه و برنج. (چلتوک.

شلتوک) (۶) پینه ی دهست و پی. (پینه دست

و پا)

پوره که رده ی: [چاوگه، ت] پیوه کردن؛ کردن

به ناوا؛ هوینه وه. (فرو کردن. رشتن)

پور هه له ک: [ئاوه لئاو] قز لوول؛ موو پیچ پیچ؛

موو فر؛ مو قه ف قه ف؛ (زیاتری رهش

پوستال پور هه له کن). (مجمد)

پورپن: (ف. گیو) پورپان؛ خه م و خه فه ت و

سکالا هه لپشتن؛ به یانی خه م و که سه ر و

دهردی دل. (درد دل کردن)

+ پوز: [ناو] فرد؛ فد: [ناو] (۱) ده عیه؛

ته که بور؛ لووت به رزی. (تکبر) (۲) پوز؛

وشه ییکی فره نسیه واتا رازاوه یی جل و

به رگ، (خو له دهق دان) ویده چی، ته و

رازاوه ییه بووبی به ده عیه و لووت به رزی. (پز)

+ پوز: [ناو] (۱) قه پوز؛ لووت. (پوزه) (۲)

لووته ی کیو (قله) (۳) ده مار؛ ده عیه؛

خوگرتن؛ لووت به رزی. (تکبر) (۴) پوواز؛ هور.

(پزاز) (۵) [ئاوه لئاو] هه راو؛ فش؛ گوشاد.

(گشاد)

پوز به ران: (۱) [ناو] قه پوز به رانی؛ لووت که-

مانی؛ لووت که وانی؛ ناوه راستی لووت

ده ربه ریو. (دماغ عقابی) (۲) (ب) که یف

خوش؛ به ده عیه. (سرخوش) (۳) [ئاوه لئاو]

جوامیر؛ به جهرگ. (دلیر)

پوز به بند: [ناو] ده مین؛ ده مینی ره شه ولاغی

گیره. (دهان بند)

پوزه وانه: [ناو] ئالقه ییک که ده خرپته لووت و

لموژی گامیش و گا. (پوزه بند)

پوزمین: [ناو] ئیسکی که لله سه ر؛ کلوخی سه ر.

(جمجمه)

پوزن: [ناو] خه م؛ په روش (پژمردگی. غصه)

پوزنای: [ناو] پوشاندن؛ داپوشین. (پوشاندن)

پوزه نه ی: [چاوگه، ت] (ف. گیو) تی ته پاندن؛ تی-

ئاخنین؛ پیاکردن. (فرو کردن)

+ پوس: [ناو] پوست؛ پله و پایه؛ به رپرس بوون

له مه قامیکدا یان له رپیکخراو یکدا؛ پوستی

ره ئیسی؛ پوستی وه زاره ت. (پست)

پوس ته رنه یای: که ول کردن پیسترین؛ پیست

دامالین. (پوست کندن)

پوسان: [چاوه] پرتوکان؛ رزین (پوسیدن)

پوس به پیشه وه لکیان: پیست به ئیسقانه وه نووسان. (ب) زور له و لاواز بوون. (پوست به استخوان چسبیدن)

پوس به مه شکه دهره یان: (۱) کهول کردن و گرته وهی پیستی لاشه به شیوه ییک که به سه ریذا دامالریت، بومه شکه. (پوست کندن برای مشک درست کردن) (۲) (ب) هه ره- شه کردن، که پیستی لهشت به سه رتدا داده مالم و بو مه شکه دهریدینم. (پوست کسی را قلفتی کندن)

پوسپاره: (۱) پارچه پیست. (تکه پوست) (۲) پیست دراو. (پوست پاره شده)

پوسپه نیر: [ناو] (۱) خيگه؛ خيگه ی په نیر؛ (خیک) (۲) پیاوی ز به لاهی قه له وی پی دهبوبه یین. (تشبیه آدم چاق و خیکی)

پوس پیاگرتن: [چاوه هت] پیاگرتنی پوسی دههول و دومبهک و تار و که مانچه و دایره و دهف (پوست انداختن)

پوستال: [ناو] (۱) پوس؛ پوست؛ پیست؛ کهول؛ ئیبار. (پوست) (۲) له کوردستانی باشوور به پوتینی سه ربازی ده لین پوستال. (پوتین)

پوستچی: فرد؛ تد؛ فد؛ [ناو] پوسه چی؛ چه به ر؛ نامه گه یین. (پستچی)

پوستی ئیکسپرپس: فرد؛ تد؛ فد؛ [ناو] پوستی که به خیرایی کار نه انجام دهد؛ پوستی فهوری. (پست اکسپرس)

پوستی ئیلیکترونیکی: ئیمه یل؛ فرد؛ تد؛ فد؛

[ناو] جوریک په یامنیر به نووسین له کامیوتیپرکوه بو یه کیکی دی. (پست الکترونیکی)

پوستی دهره کی: کاری بردنی نامه و به سته ی پوستی بو دهره وهی ولات. (پست خارجی) پوستی: [ناو] (۱) لاپه ره ی وینه دار بو پرکلام و چه سپاندن به دیواردا. (پوستر) (۲) وینه ی گیراو له دیمه ن یا له نه قاشی. (پوستر)

پوستی: فرد؛ ایتالیاد فد؛ [ناو] کلاوقز؛ قزی دهستکرد. (پوستیژ)

پوستی کاره با: [ناو، ت] بنکه و جیگه ی دابهش کردن هیزی کاره با. (پست برق) پوستی هه وایی: [ناو، ت] کاری پوست به فر و که کردن؛ هه رواها پوستی زه وینی؛ (پست هوایی)

پوس خستن: [چاوه هت] (۱) کاژخستن؛ کراژ فرپدانی مار؛ پوس فرپدان. (پوست انداختن) (۲) هاتنه دهره وهی په پووله له قابووری گه را. (پوست اندازی) (۳) گوپان؛ هاتنه سه- ربارودو خیکی تر. (عوض شدن)

پوس رپنای: [چاوه هت] پیست کلاشای، خوراندن؛ پیست رپنین. (خاراندن و خراشیدن پوست)

پوس فرپدان: [چاوه هت] (۱) پیست فرپدانی مار؛ کراژ فرپدان. (۲) پیست فرپدانی برین؛ پیست لی بوونه وهی برین. (پوست انداختن) (۳) (ب) گوپان؛ هاتنه سه ر حالیکی دی؛ روالهت گوپین و رهنگ گوپین. (عوض شدن؛ پوست عوض شدن)

پوس کردن: [چاوه هت] (۱) پوست کردن؛

نامه خسته ناو سندووقی پوټ یا به
 ټیډاره ی پوټ ته حویلدان. (پست کردن)
 (۲) (ب) ده ست به سهر کردن و خافلانیدن و
 فریودان و ناردن بو جیگاییک. (پست کردن)
 پوټکه نن: [چاوگه،ت] (۱) پیست لیگردنه وه؛
 پیست دامالین. (۲) هه په شه بو که ولکردن؛
 ده ستم پیټ بگا که ولت ده که م: پوټست
 نه که نم. (پوست کنند)

پوټکه نه: [ئاوه لئاو + بهند] (۱) پوټست دامالو؛
 پیست لیکراوه و پاک کراو. (پوست
 گرفته شه) (۲) (ب) راست و پوټکه نه: پیست
 و په رده له سهر لا براو. پیپه رده، به ناشکرا و
 بی شاردنه وه. (پوست کنده)

+ پوټشان: (۱) [ر ا ب و د و ی پوټشین]
 کردیانه بهر؛ پوټشیان؛ پوټشیان؛ (۲) ته وانه ی
 که له بهر ده که ن: (گول چوون پرووی نازیز
 نزاکه ت پوټشان). (مه وله وی) (پوشیده.
 پوشیدند. پوشان) (۲) لیباس پوټشان: لیباس
 پوټشین له بهر کردن. (پوشیدن) (۳) کراسی
 منداله که یان پوټشان و اتا کردیانه بهری.
 (پوشاندند)

پوټشاندن: [چاوگه،ت] (۱) کردن بهر؛ کردنه
 بهر که سی. (پوشاندن) (۲) داپوشینی سوږ؛
 سهری شتی داپوشین. (پوشش دادن)

پوټشته یی: [ناو] سازی و به که یفی؛ خاوه ن
 لیباسی ته پوتازه؛ حالته تی پوټشته بوون. (شیک
 و مرتب بودن)

پوټشراو: [ناو بهر] (۱) سهر نراوه؛ سهر به سته؛
 بهر پیوار؛ داپوټشیاغ؛ وه شار توو؛ شار اوه؛
 شار دراوه؛ سهر سوږ؛ سوږ؛ له نه هینیدا.

(پوشیده) (۲) له بهر کراو. (پوشیده شده)

پوشکووتن: [چاوگه] دهم کردنه وه ی
 گول؛ بشکفتن؛ پوشکووتن. (باز شدن شکوفه)
 پوټشای: [چاوگه] پوټشای؛ پوټشین. (پوشاندن)
 پوټه ر: (۱) [ناو بک] که سی که داده پوټسی؛
 داپوټش. (پوشنده) (۲) پینا پوټه ر؛ سهر پوټش؛
 روو کیټش. (پوشش) (۳) که سی که له بهر ده کا.
 (پوشنده)

پوټشه مه نی: [ناو] جل و بهرگ (لباس)
 پوټشی: (۱) [ر ا ب و د و ی پوټشین] کردیه بهر.
 (پوشید) (۲) [پاشگر] پوټشاندن؛ په رده پوټشی،
 چاو پوټشی، تاوان پوټشی. (پوشاندن)
 پوټشیده: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) داپوټشراو؛
 شار اوه (پوشیده)

پوټشین: [ناو، بک] داپوټه ر؛ نه وه ی جل ده -
 کاته بهر که سی که. (پوشاننده)

پوټه: [دهنگه ناو] (۱) دهنگی ته قینه وه (صدای
 انفجار) (۲) له گه ل ته قه دا دی، ته قه و پوټه،
 دهنگ و سه دای بهرز. (صدای بلند انفجار)
 پوټکی، بوټی، نه ږ؛ له بهر ته وه؛ پوټکی گریا؛
 بوټی گریا. (برای این)

پوټکیږ: [ناو] جوړیک یارییه به په په ری (په پراتو)
 (پوکر)

پوټل یوار: [ناو،ت] راوی سهر له سبه ی نانی که و
 له سهر پر ښای کانیاو؛ راوی پوله بالنده ی
 کوچه ری له بهر ده گی گه پانه وایندا له گه -
 رمین. (شکار بک و پرندگان در راه چشمه و
 گرمسیر)

پوټلکه: [ناو] پاقله ی کیوی؛ سی جوړه پوټلکه
 خاتوونه و پوټلکه گایانه ده خورین و پوټلکه

مارانه ناخوری. (باقلائی کوهی)

پولوتقه: [ناو] کلکه سووتی. (۱) کلک
پاته کاندنی سه گ بهنیشانهی پهزامندی و
خوشه ویستی. (۲) (ب) زمان لووسی و ریایی.
(تملق؛ ریا؛ چاپلوسی)

پولووس: فداند. [ناو] پولووس؛ نامرازی به ده-
وردا چهرخینی ته گهری سه یاره. (پولوس)
پولپ: فرد؛ تد؛ فد؛ [ناو] گروقه ریکی پایه
داره که له سهر دیواره ی لووت یان گه ده یان
ریخوله گه وره یان مندا لدان په یدا ده بی.
(پلیپ)

+ پولیس: فرد؛ تد؛ فد؛ [ناو] کوئی هیزی
به رپرسی هیمنایه تی له ولایتکدا. (پلیس)
پولیش: [ناو] توژی سماته له ناو جوړیک
ماسله دا؛ بو بریقه دار کردنی په نگی سه یاره و
شتی تر. (پولیش)

پولیش لیدان: [چاوگه، ت] روئی پولیش به
په رو به سهر په نگی په وغه نی وشکه وه بوودا
ساوین بو بریقه دار بوون. (پولیش زدن)
پولیکا: [ناو] نیوی توجاره تی لووله ی
پلاستیکی، تاییه ت به لووله کیشی پلاستیکه.
(پولیکا)

پولیکوئی: فرد؛ فد؛ (۱) [ناو] نامرازی
کوپیته گرتن. (۲) به ره می کوپیته ی نه و
که ره سته یه. (پلی کی)

پولین: [چاوگه] ده سته ده سته کردن؛ پول
پول کردن؛ کوکا کوکا کردن. (کپه کپه کردن)
پومپ: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) نامرازی هه لکیشانی
ناوه کی و با؛ ترومپای کاره بایی. (پمپ) (۲) له
سه یاره دا بو پومپی ناو و پومپی رو زياتر

وشه ی (واتر پمپ و نوییل پمپ) به کار دینن.
(پمپ آب. پمپ روغن)

پومپی با: [ناو، ت] نامرازی با کردنه ناو
ته گهری سه یاره. (پمپ باد)
پومپی بینزین: [ناو] (۱) نامرازی بینزین کردنه
ناو باکی سه یاره. (۲) ناوی جیگای فروشتنی
بینزین. (پمپ بنزین)

پومپی په نگپاشی: [ناو] که ره سته ییک که
په نگی په وغه نی و با تیکه ل ده کا و به گوشار
دیپر زینیت. (پمپ رنگ پاشی)

پونگ: [ناو] پنگ؛ کو بوونه وه و گه پانه وه ی
تراوی به رگیراو و پاره ستاو. (جمع شدن آب
راهبسته)

پونگاو: [ناو] په نگاو؛ ناوی به رگیراو که کو
بووپیته وه و پونگی خوار دیته وه. (آب جمع
شده پشت سد یا دیوار)

پونگه ریوی: [ناو] پنگه ریوی؛ گیای
پونگه پواس؛ جوړیک نه عا؛ دزی زهر دوویه
که نه خوشینی پهمانی زاوړه. (نمناصحرایی)
پونیس: [ناو] بزماریکی کورت و باریکه و
سهری زور پانه که به پال پیوه نان ده چپته
نیو ته خته و دیواری گه چی بو پراگرتنی
عه کس و کاغز. (پونز)

پوو: [ناو] (۱) پووک؛ گوشتی بن ددان.
(له) (۲) په رو؛ پوو شوو؛ ده سته چيله. (کهنه.
برهود)

پووار: [ناو] گیاییکه کورته بالا خوراکی ناژاله.
(اسم گیاهی است)

پووتانه وه: [چاوگه، ت] (۱) پووتانه وه؛
چرووسانه وه؛ (لخت کردن) (۲) چرم سانه وه؛

لهت بوون و پچراندنه وه. (پاره کردن)
 + پووتک: [ناو] (۱) گول: خوړه (مرض خوره؛
 جذام) (۲) ده سستگیره ی مدبه ق.
 (دستگیره آشپز خانه)

پووته ل: [ناوه لئاو] پووج؛ پووک؛ ناو خالی؛ بی
 ناوه روک؛ بی ناوک؛ پوچه ل. (پوچ)

پووجال: [ناو] پووشال؛ پووشولاش. (پوشال)
 پووجانه وه: [چاوه گه، ت] (۱) پووکانه وه؛
 کاغه زه که ی له ده ستیدا پووجانده وه؛ نایلون
 ناور ده گری ده پووجیته وه؛ ده پووکپته وه؛
 له پال په ک چوون و چکوله بوون و چرچ
 بوون. (کوچک شدن و هم رفتن مجاله شدن)
 (۲) (ب) کردن به هیچ؛ پووج کردنه وه. (پوچ
 کردن)

پووجه و بوون: [چاوه گه، ت] پووج بوونه وه؛ (ب)
 به هیچ بوون؛ جی نه گرتن؛ له پوژیکدا
 پاره که ی پوپووج کرد؛ پووج بوونه وه؛
 پووجه و بوو. (پوچ شدن)

پووجه و کردن: [چاوه گه، ت] پووج کردنه وه؛ به
 هیچ بوون. (ب) خرج کردن بی جی. (کنایه
 برباد دادن)

پووجی: [ناو، بهرهمی چاوه گه] خالیایه تی؛
 پووج بوون؛ پووجایه تی؛ پووجیته؛ پووجه لی.
 (پوچی)

پووجی: [ناو، بهرهمی چاوه گه] بی ناوه روکی؛
 په وتی بی ناوه روک بوون؛ به تالته. (پوچی)
 پوودی: [ناو] پدی؛ پدو؛ گوشتی بن ددان؛
 پووک. (گوشت بیخ دندان)

پوورنایشوکه: [ناو] پوورایشی؛ پروه کیکی
 دپکاوی په نگ که وه په دپدورنه وه بو تايه و

دانگو ی بزن. (نوعی خار بیابانی)
 + پوورت: (۱) پورت. (۲) له گه ل هارت دیت،
 هارتو پوورت؛ شاتوشووت؛ هارتو هورت؛
 خو هه لکیشان. (لاف و گزاف)

+ پووره: (۱) کوم؛ کو؛ پووره یاندا بوو و اتا کو
 بیونه وه؛ ته مووره. (جمع شدن) (۲) فد؛ اند؛
 په نده کراو و ورد کراو؛ پووره ی سیف زه مینی؛
 ورد کراوی دانه ویله ی نیوه کول. (پوره سیب
 زمینی) (۳) شلخه و به چکه ی میس هه نگوین
 و کولله. (جمع شدن نوزادان زنبور) (۴) پووری؛
 بانگ کردنی پوور وهک پووره ثامین. (صدا
 کردن عمه)

پووره گول: [ناو] گیای یاسه که وه؛ له باکووری
 سه قز زوره، دهرمانی کوخه یه. (یاس بنفش)
 پووره هه نگ: [ناو، ت] شلخه هه نگ. (جمع
 شدن زنبورهای عسل)

پووری: (۱) بانگ کردنی پوور. (صدا کردن
 خاله و عمه) (۲) بانگ کردنی ژنی که پراوه بو
 ریزلیان و به پوور بانگ لیکرند. (خطاب
 زنان بعنوان خاله و عمه)

پووزیچ: [ناو] (۱) گیای بناوه توم؛ بو
 نه خوشینی باداری جومگه (روماتیزم) و
 شه که رمز که لکی هه یه. (۲) < مووس
 پیچ. (ساق پیچ)

پوزکه: [ناو] لووتی ماسی؛ بابلیسوک، لووتی -
 فیل. (دماغ ماهی؛ خرتوم فیل)
 پووزهر: [ناو، لئاو] پووزهر؛ قز زهر؛ موو زهر.
 (مو زرد)

پووزی: [ناو] هه راوی؛ گوشادی؛ فشی.
 (گشادی)

پووژنه: [ناو، بک+ناو] پوژنه؛ پوشر؛ داپوشر؛ پاکهت. (پوشاننده؛ پاکت)

+ پووشال: [ناو] (۱) پروپووشال؛ پووش و پلاش. (۲) دهمه پندهی دارتاشی بو قهراخ کولپری ناوی. (پوشال)

پووشالی: فد: [ئاوه+ناو] (ب) دروین؛ خوڼه گرتو؛ نهمه ییو؛ ین پووش. (پوشالی)

پووش برنج: [ناو] (۱) پیستی چه لئووک. (پوست چلتوک) (ب) (۲) کاتی بارانبران. (ایام قطع شدن بارش باران)

+ پووشپه: [ناو] (۱) کاتی پهرینی گولی گیا و وشک بوونی. (ایام خشک شدن گیاه) (۲) یه کهمین مانگی هاوین. (تیرماه)

پووش خستن: < پووش فرپدان.

پووشخورما: [ناو] گه لای دارخورما؛ بوقه رتاله چیکردن به که لکه. (پوش خرما)

پووشدیان: [ناو] نازنه ی ددان؛ چیلکه ی ددان نازن. (خلال دندان)

پووش فرپدان: [چاوگه، ت] (ب) بی مه یلی-کردن؛ له بیر برنده وهی دوستی. (بی محبت شدن)

پووشی: < پووشوو.

پووشیت: فرد؛ فد: [ناو] ده ستمالی که بو جوانی له گیرفانی به رسینگی چه پی کوتی دهنین و گوشه ییکی به دهره وهیه (پوشت)

+ پووک: [ئاوه+ناو] کفهل؛ قانگ. (متخلخل.)

+ پووک: [ناو] (۱) که په گوشه. (لونی) (۲) قاپوور؛ قاوخ؛ پووک فیشه ک؛ قاپوره فیشه ک. (پوک) (۳) جور ی به ردی کفهل و سووک بو بانه ناوی خانووبهره. (پوک)

پووک: [ناو] پفه لی؛ دزی پته وی؛ کفه لی. (متخلخل بودن)

پوول به فیرو دان: پاره خه رج کردنی به فیرو (ب) شتی بی که لک کرین. (پول بیاد دادن)

پوول به رس: [ئاوه+ناو] پوول پهره ست؛ مال خو شه ویست. (ب) سه قیل؛ رزد؛ چکووس. (پول پرست)

پوول به یداکردن: [چاوگه، ت] (۱) پوول دوژینه وه. (۲) (ب) کاسپی کردن؛ پوول وه-ده ست خستن؛ خاوه نی دهرامه ت بوون. (پول پیدا کردن)

پوول رزاندن: [چاوگه، ت] (ب) له پای مه به ستیکدا پاره ی زور خه رج کردن. (پول ریختن بیای خواسته ای)

پوول کوکړنه وه: [چاوگه، ت] (۱) کوکړنه وی پاره ییک که به سهر بووک و زاوا دا ده کری (پوولی زیروه شان). (۲) (ب) پاشه کهوت کردنی پاره و نیانه سهریه کی پوول. (۳) پوول خرپه کردنه وه لای نهم و نهو بو کوکه ک کردن به که سیکی ده ست ته نگ؛ خه رمان کردن. (پول جمع کردن)

پوول گوپړنه وه: [چاوگه، ت] (۱) پوولی درشته دان و پوولی ورده وه رگرتن یا به راوه ژووی نه وه. (پول عوض کردن) (۲) پوولی بیانی-کرپن به پوولی ناوخو؛ یا به راوه ژووی نه وه. (تبدیل پول) (۳) (ب) یه کی جه ژنانه ده دا به مندالی که سیک نه ویش جه ژنانه ده دا به مندالی نه وی دی. (تعویض پول)

پوول گیران: [چاوگه، ت] کاسپ کردن به پوولی که سیکی دیکه وه که له قازانجه که یدا

به ش دهبا به پئی برپار. (پول به جریان
 انداختن؛ با پول کسی معامله کردن)
 پوول له پادا دانان: [چاوگهت] بوگه یشتن
 به نامانج یان مه به سستیک پوول ژماردن و
 خهر جکردن؛ ههتا عیلاجی نه خوشیه که ی-
 کرا پاره ییکی زورم له پادا دانا؛ تاکردم به
 دوکتور پوولیکی زورم له پادا دانا. (پول بالای
 چیزی دادن)
 پول له سهر دانان: [چاوگهت] (۱) پاره
 خهر جکردن له پئی دروست بوونی کاریک یا
 مه به سستیکدا. (در راه چیزی پول خرج
 کردن) (۲) بوکپینی ههر شت پاره خهرج
 کردن (پول خرج کردن)
 پوئی: زن له حاله تیحه یزدا؛ ژنه ک کو مه هان-
 دهبت (قاعدگی)
 پوول و خوُل به یه کزانین: (ب) بایه خ به ما-
 لی دنیا نه دان. (کنایه اهمیت به پول ندان)
 پوولو دلی گیفانی: گیلفان پوولی (پول توجییی)
 پووله سپی: [ناوت] له رابووردوودا قهره پوولی
 ئیران، به تایبتهت ۲ قرانی و ۵ قرانی به شی
 زوری له زیو بوو، ناوی پووله سپی بوو. (پول
 خرد قدیم)
 + پووله کی: [ئاوه ئناو] پوول دوسهت؛
 پاره پهره ست؛ بو مالی دنیا حازر به نه نجامی
 کاری ناشایست بوون. (ب) کار به دهستی
 به رتیلخوَر. (پولکی)
 پووله ورده: [ناوت] قهره پوول؛ پهره هوور.
 (پول خرد)
 پوولی: [ئاوه ئناو] نه نجامی کاریک یان پیدانی
 ههر شت به پوول؛ به خوَراییه یا پوولیه؟ واتا

به پووله. (پولی)
 پوولی: اند؛ فذ: [ناو] جه غریکی خولخوَر له
 موئوَردا که هیزی موئوَر به ته سمه یان زنجیر
 دهخاته سهر به شیکی تری موئوَر. (پولی)
 پوولی پیشه کی: [ناو] (۱) کری خانوه که ت
 دوسه د ههزار تمه نه و یهک ملیون پیشه کی.
 (پول پیش) (۲) بیعانه ی موعامه له؛ دههزار
 تمه نه پیشه کی وهرگره نه و فه پشه راگره،
 مه ی فروشه سبه یینی دیم باقی پاره که دیم
 و فه پشه که ده بهم. (پیش پرداخت) (۳)
 نه وادیو ده کرم، سی ههزار تمه نه پیشه کی
 دهدهم باقیه که ی به قیست، مانگی دوو ههزار
 تمه نه دهدهم (پیش قسط)
 پوولی حه رام: [ناوت] دراوی که له ریگای
 ناره واره به دهست دی؛ پوولی ناره واره؛ وهک
 سوود؛ (سووت). (پول حرام)
 پوولی حه لال: [ناوت] پاره ییک که له
 ریگای ره واکاسپی و رهنجی شانوه په یدا
 ده ییت. (پول حلال)
 پوولی خوین: [ناوت] (۱) خوین بایی؛
 به های خوین؛ پاره ی تاوانی کوشتنی
 که سیک به میراتبه ر دان. (خونبها) (۲) (ب)
 پوولی خوینی بابی دهوی، به فروشیاری
 زورگران فروش ده لین. (پول خون پدرش
 رامیخواهد)
 پوولی خه وتوو: پاره ییک خرابیته حیسابی
 بانگ؛ پاره که له بانگ خه واندوه. (پول
 خواباندن دربانک) (۲) (ب) پاره ییک که نه-
 که وتبیته گه؛ پاره ی راگیرای بی موفا و
 بیسوود و قازانج. (پول راکد)

پوولی درشت: دژی قهره پوول؛ پاره‌ی زور به‌ها؛ دراوی پر بایه‌خ و ره‌قمه زور. (پول درشت)

پوولی کاغه‌زی: [ناو] پاره‌ی قاقه‌ز؛ نه‌سکه‌ناس. (اسکناس)

پوولیکیش: [ناو] که‌ره‌سته‌ی تاییه‌ت بو دهر کیشانی پوولی له جیگه‌ی خو‌ی له مۆتۆردا. (پولیکش)

پوولی نه‌غد: [ناو] پوول و پاره‌ییک که به ده‌سته‌وه بی؛ (به‌قه‌رزی ناده‌م به‌پوولی نه‌غدی ده‌فروشم. (پول نقد)

پووه: [ناو] که‌ره‌پووه؛ گیامه‌تره‌ق؛ گیای قامیشی که‌ره‌گو‌شه، که‌به‌ره‌که‌ی ده‌کرا ناو که‌چ بو نه‌وه دوا‌ی که‌چکاری نه‌قه‌له‌شی. (لوتی)

پووه‌دای: [چاوه‌ت] (۱) پیوه‌دان؛ داخستن؛ ده‌ره‌که داخستن. (بستن) (۲) پیوه‌دانی هه‌نگ و مار. (نیش زدن مار)

پوه‌له‌کارگ: [ناو، ت] قارچکی دار؛ قارچکه جنو‌کانه؛ قارچکه‌جانه؛ پیفی، که‌وشکه‌وه ده‌کری بو پووشوو. (غار یقون؛ قارچ سمی)

پووته: [ناو] گرنگی؛ بایه‌خ؛ پووته پیدان؛ حورمه‌ت گرتن. (اهمیت)

پوینه‌چهرمه: [ناو] گیای پوینه‌چهرموو؛ پونگه‌سپیه؛ بو‌نه‌خو‌شینگی‌گه‌ده و ریخۆله-باشه. (نعنا فلفلی)

په‌پتوول: [ناو] تلف؛ تَلپ. (تفاله)

په‌پوو تیاخو‌بندن: [چاوه‌ت] (ب) جیگای چۆل‌وهوول؛ ویرانه. (کنایه‌از برهوت؛ ویرانه) +په‌پووسیمانه: [ناو] (ف. ب) بوبوو‌که‌ره،

پایی سلیمونی؛ پویی؛ په‌پووسله‌مانکه؛ په-پووسوله‌یمان؛ په‌پووسلیمانی؛ په‌پووک؛ په-پووکهره؛ هه‌پووک؛ دوونکول؛ دوونکل؛ سوله‌یمانۆ؛ شانه‌به‌سه‌ر (شانه‌بسر؛ هه‌هد)

+ په‌پووله‌کلک؛ پرپووله؛ په‌پووله؛ نه‌خوشینی جهرگی ئازال. (کلک)

په‌په‌رک: [ناو] به‌رده‌تراویلکه؛ زیخه‌شینه که‌ده‌بیته‌هو‌ی خه‌یالی دیتی ئاو له‌سارای زیخه‌لاند. (شنی که‌معلول دیدن سراب‌است)

په‌تبر: [ئاوه‌لناو] (۱) شیت؛ سه‌ره‌پۆ؛ شیت و ویت؛ که‌م ئاوه‌ز. (دیوانه؛ بی شعور) (۲) نافرمان؛ یاخ؛ سه‌رکیش. (نافرمان)

په‌ت‌پساندن: [چاوه‌ت] (ب) سه‌رکیشی کردن؛ نافرمانی کردن؛ که‌له‌وه‌کیشی کردن؛ سه-رمرپی کردن؛ په‌ت‌برین. (نافرمانی)

+ په‌ته‌تی پیکردن: [چاوه‌ت] به‌لأ به‌سه‌ر هیئان و عه‌زیه‌ت و ئازاردان؛ نه‌تککردن. (بلا‌بسر آوردن)

په‌ترو‌که و زامی: [ناو، ت] قه‌تماغه‌ی سه‌ر برین. (قشر نازک روی زخم)

په‌ترو‌ل؛ فد؛ اند؛ [ناو] پاترو‌ل؛ ده‌ستکه‌وته‌کان له‌نه‌وته‌وه؛ وه‌ک؛ بینزین، نه‌وت، گاز، مازووت. (فراورد‌های نفت)

په‌ترووی برین: [ناو، ت] (۱) تو‌یز و قه‌تماغه‌ی برین. (قشر زخم) (۲) گوشته‌زوونی برین. (گوشت التیام زخم)

په‌تشان: [چاوه‌ت] په‌تشین؛ داپزان؛ دافلیقان. (پوسیدن)

په‌تکراو: [ئاوه‌ر] (۱) په‌ت له‌مل‌کراو. (طناب بر گردن آویخته‌شده) (۲) ژمی که‌وانی-

کیشراوی ناماده‌ی تیر هاویشن. (زه کشیده)
 په تکه‌ر: [ناو] (۱) خاوه‌نی تیر و که‌وان؛
 تیره‌نازی که‌وان. (تیرانداز، با کمان) (۲)
 [ناو، بک] نه‌وه‌ی که‌په‌ت ده‌کا و پرستده-
 کا. (کسیکه طناب به گردن کسی می بندد) (۳)
 په‌تچیکه‌ر. (کسیکه طناب درست می کند)
 په‌ت له سهر دامالین: [چاوگه‌ت] (۱)
 به‌ره‌للاکردن. (۲) هه‌وسار له‌سهر دامالین؛
 (ب) زیاتر به ته‌للق‌دانی ژنی ئاکارخراپ
 ده‌لین. (افسار از سر باز کردن)
 په‌توت: [ئاوه‌لناو] پرتوو‌کاو؛ پوواو. (پوسیده)
 په‌توئن: [ناو] پشوو؛ بیهن؛ هه‌ناسه. (نفس)
 په‌تووره: [ئاوه‌لناو] شپ و په‌تووره؛ کوئن و شپ؛
 شپ و پرتوو‌کاو. (پلدسیده)
 په‌ته: [ناو] په‌ته‌ک؛ کوپوئن؛ کوپین. (کوپن)
 په‌ته‌فینگه: [ناو] قوچه‌قانی به‌ن؛ قلماسکه.
 به‌ره‌قانی؛ که‌هینک. (فلاخن)
 په‌ت هه‌لخستن: [چاوگه‌ت] (۱) (ب) سیداره
 ته‌یارکردن؛ سیداره ناماده‌کردن. (طناب-
 دارآماده کردن) (۲) ته‌ناف گیران؛ ته‌ناف
 هه‌لبه‌ستن بو هه‌لخستنی جلی شو‌راو. (نصب
 طناب)
 په‌تیس: [ناو] (ف. مشه) زهره‌ر؛ خه‌سار.
 (زیان)
 په‌تینه: فند: [ناو] (کوژی رهن‌گکاریه) جو‌ریک
 رهن‌گ‌کردنی تیکه‌ل پیکه‌ل؛ تایبه‌ت بو
 دیواری خانوو. (په‌تینه)
 په‌چه‌خووز: [ناو] مال‌ت‌کردنه ناو جا‌پ و زه‌وی
 له به‌ر پشکه‌له‌که‌یان که‌ده‌بیته‌کووت بو
 زه‌وی. (گله‌داخل زمین‌کردن؛ برای کودگیری)

په‌چین: به‌پالیدن. (با پازدن)
 + په‌خ: [ناو] لاریک که له‌گو‌شه و پالوودا
 پیکدی؛ (۱) په‌رچ؛ وه‌ک؛ په‌رچدا دانه‌وه‌ی
 بزمار؛ سهر داش‌کاندنه‌وه. (پرچ کردن میخ)
 (۲) په‌خکردن: لابردنی پالوی دار یا هه‌ر
 شت که تیژیست، گرده‌ماسی کردن؛
 کوور‌کردنی گو‌شه و پالوو. (کوژ کردن) (۳)
 لیژ‌کردنی شوین له‌چاو دهور و پشتی؛
 مارودوو‌کردن؛ پشته‌ماسی کردن. (پخ)
 په‌خشای: [چاوگه] په‌خشکردن؛ به‌شکردن؛
 بلآو‌کردن. (پخش‌کردن)
 په‌خسه‌ر: [ناو، بک] په‌خشکه‌ر؛ بلآو‌که‌ر.
 (پخش کننده)
 په‌دمان: [ناو] په‌یمان؛ عه‌هد؛ قه‌رار؛ له
 ئاو‌یستادا (په‌تمان) هاتوو. (پیمان)
 په‌راسوو‌خوار: [ئاوه‌لناو] (ب) ده‌غل؛ دروژن؛
 قیل‌باز. (حیله‌گر)
 په‌رانتوو: [ناو] وه‌ره‌قی‌یاری؛ په‌ره‌ی قومار.
 (ورق‌یازی)
 په‌راش: [ئاوه‌لناو] له‌ناش‌کراو؛ هاپ‌راوه؛
 وردوخاش. (ریز ریز)
 په‌راشتی: [ناو] پشت‌وپه‌نا؛ داشدار؛ لایه‌نگر.
 (پشت و پناه)
 په‌راش په‌راش: [ئاوه‌لناو] وردوخاش.
 (دوره‌دوره؛ خرد خرد)
 په‌راف: [ناو] په‌راو؛ قه‌راخ‌ئاو؛ که‌ناری-
 زه‌ریا. (ساحل)
 په‌رانتوو: که‌په‌رانتوو
 په‌راتیز: [ناو] دوو که‌وانه پروبه‌پرووی یه‌ک
 له‌نووسراوه‌دا که‌چهند ره‌سته ده‌گریته به‌ر بو

پروون کردنه وهی واتا و جیا کردنه وهی
سه ربه خوویی پهسته کانی ناو که وانه کان.
(پرائتیز)

په رانتیز کردنه وه: [چاوگه،ت] دانانی
که وانه ییک پروو به چه پ؛ (پرائتیز به ستن:
دانانی دوهه مین که وان پروو به راست) (پرائتیز
باز و بسته)

په پړاندراو: [ناو، بهر] په پړندراو: قرئتیراو؛
په پړیاو: په پړیو. (قطع شده)

په پړاندن: [چاوگه،ت] (۱) قرتاندن: قرساندن؛
په پړاندنی لقی دار به داس: قهلت کردن. (قطع
کردن) (۲) خستن؛ به رد په رانی؛ خستن؛
په رت کردن. (پرت کردن) (۳) نامه په پړانی،
نامه ناردن؛ نامه گوپړینه وه. (نامه پړانی) (۴)
قهلم په پړانی؛ زینا کردن (زنا کردن) له سهر
لاچوون، مهستی له سهر په پړاندن. (مستی از
سر پریدن) (۵) هه لفراندن؛ کوتر په پړانی،
باز په پړانی، (کیوتر پړاندن)

(۶) نیر به سهر میو گپړان؛ په پړاندنی نه سسپ
له مایین. (جفت گیری) (۷) قسه له دم
دهرچوون؛ به هه له له ده می په پی. (از دهن
در رفتن) (۸) توانج خستن؛ ته شیری بوپه پړاند.
(متلک پړاند) (۹) پینج تیری په پړان،
فیشه که که ی په پړانده دهره وه. (پنج تیر
په پړان)

+ په پړاو: [ناو، بیک + ناو] (۱) قرتاو (قطع شده)
(۲) قهراخ زه ریا؛ قهراخ ثاو. (ساحل دریا)
۳. په رتووک؛ کتیب. (کتاب)

په پړاوپه پړ: [به ند] سهرانسهر؛ نه سهر تائه و
سهر؛ نه م په پړ تا نه وپه پړ. (سراسر)

+ په پړاویژ: [ناو] (۱) په ردوو؛ کورته داره کانی
به یینی ده سته ک و هه لاش. (پوده) (۲) که ناره؛
لیوار؛ حاشیه. (حاشیه)

په پربار: [ثاو، لئاو] پربار؛ زور به سه مه ر؛
په سه مه ر؛ (پربار)

په پړه له که: [ناو] (ف. ب) تورمه ی
په پړه له که، شهش جور بالندن، به ناوی په -
په پړه له که، سه قری میس خور، قجی، قجی
به له که، قجی چاو پړهش، چوله که گره،
(په پړه له که، که حهوت تیرهن ۱- بوژی
بچووک، ۲- بوژی گه وره، ۳- پاشهل
خه نه یی، ۴- پشت سوور، ۵- پشت شی، ۶-
سهرشی، ۷- قهشان) (سنگ چشم)

په پړتاندن: [چاوگه،ت] پیچاندن؛ بادان؛
کرژ کردن ی بهنی بادراو. (پیچاندن)

په پړپووت: [ناو] (۱) په پړپووت؛ جوړی مراوی.
(نوعی مرغابی) (۲) کون و شرودر؛ (که نه و
پاره) (۳) (ب) مروقی بووده له ی چکوله.
(کوئوله لاغر)

په پړه پړ: [ثاو، لئاو] (۱) گوله که په پړه پړووه؛
هه لوه ریوه؛ کتیب که په پړه پړووه؛ وهرق
وهرق بوو؛ گه لا گه لا بووه. (پړ پړ) (۲) (ب)
مردنی لایک، یان نازیزیک، گوله که م په ر
په ر بوو. (کنایه مرگ جوان)

په پړه پړوچکه: [ناو، ت] ته شقی عاسمان. (اوج
آسمان)

په پړتاف: [ناو] (۱) لهرز و یاو؛ نو به تی. (تب) (۲)
تیریز. (اشعه خورشید)

+ په پړتاوتن: [چاوگه،ت] قرتاندن؛ هه لبرین؛
هه لپاچین؛ قهلت کردن. (قطع کردن)

په پرتاف: [ناو] په پرتاف؛ په پرتو؛ تیشک؛

تیریز؛ روشنایی. (پرتو؛ اشعه)

په رتین: [چاوگه] دران؛ درپان. (پاره شدن)

په رجوو: مोजه؛ [ناو] پرووداوی سه یروسه مهره
ودوو له پیوه ری عقل و منتیق.

«گوفاری مه باباد ۱۱۲» (معجزه)

په رجفاندن: [چاوگه، ت] هه لمساندن؛
په نماندن؛ با پیکردن. (باد کردن)

په رجو: [ناو] ته رجو؛ مه هده؛ کرمزی؛
موجیزه؛ کاری که له دهس هه موو کهس
ناییت. (معجزه)

په رچه: [ناو] په رچه؛ هه قیز؛ هه ویز؛ جیی خه-
واندنی میگل. (جای خواباندن گله)

+ په رچه م: تد؛ [ناو] (۱) مووی سه ره نهیه.
(موی پیشانی) (۲) به یداخ؛ لیوا؛ به یاخ؛ ئالا؛
به یداخ؛ به ندیز؛ دروشمی مهمله که ت یان
هیزی عهسکه ری. (پرچم)

په رچه مدار: [ناو] (۱) به یداخ هه لگر؛
ئالاه لگر؛ خاوهن په رچه م (۲) بوونه رچه
شکین و ریبه ر وهک کاوهی ئاسنگه ر که
ئالاکه ی پیشبهنده چه رمیه که ی بوو.
(پرچمدار)

په رچه می چه رمگ: [ناو، ت] په رچه می سپی-
نیشانه ی ته سلیم بوون یا کولدان یا
یه خسیر بوون و خو به دهسته وه دانه. (پرچم
سفید)

په رچه می سپی: [ناو، ت] په رچه می چه رموو.
ئالای سپی؛ نیشانه ی ته سلیم بوون. (پرچم
سفید)

په رخانندن: [چاوگه، ت] گه مراندن؛ نیوه کول

کردن. (نیم پخته کردن).

په رخین: [چاوگه] داپلوخین؛ پیربوون و له
کار که وتن؛ خراب بوون؛ زایه بوون. (از کار
افتادن و پیر شدن)

+ په رداخ: (۱) [ناو] توند و تول و پوشته و
پازاوه. (پرداخته) (۲) [ناو، بک] شتی که لووس
دهکا؛ وهک، کاغز په رداخ. (صاف کن)

په رداخ کراو: [ناو، بهر] گری و گول لیبراو؛
لووس کراو؛ ئاماده کراو؛ ته یار. (ساخته و
پرداخته)

په رداخ کردن: [چاوگه، ت] ته یار کردن؛
ئاماده کردن؛ لووس کردن و تیف تیفه دان.
(مهییا و پرداخته کردن)

په رداخی: ته یاری و گورجوگولی و ئاماده یی.
(آماده و سر حال بودن)

په رداال: [ناو] سوفار؛ په پی تیر. (پرانتهای
تیر)

+ په رده: [ناو] (ب) په مز و راز؛ سور؛ سپ؛ راز؛
نه هیینی؛ په رده دار؛ رازدار؛ په رده پوش؛
سور پوش. < پارد. (راز)

+ په رده: [ناو] په رده ی تار؛ په رده ی پهنجیره و
درگا؛ په رده ی گوی؛ په رده ی نهقاشی،
په رده ی شان و سینه ما؛ په رده ی کچینی و
په رده ی پا. (پرده)

+ په رده: [ناو] سی و شهی په ردیسی فارسی
و فردهوس (فیردهوس) ی ئاره وی و
(پاردوس) ی هه رمه نی سه رچاوه یان و شهی
(په تیریده ئیزه) ی مادیه به واتای جه غزی
دهوره دراو، که له کوردیدا هه مان پاریز و په-
رژین وپارده یه؛ و شهی (پارازیسوس) ی

یونانی واتا پاریس هەر لهو پریشه که له فارسیداووه به پالیز و له کوردیدا بووه ته پارێز و په رژین، و پاره: باغ و بیستانی دهوهره دراو به دیواریا قوماش؛ زور بو ی ههیه ووشه ی په-رده نزیکایه تی زوری له گه ل (پاره) دا هه بی. (پرده)

په رده به ستن: [چاوه،ت] (۱) گریدانی په رده له سهر دهسکی تار به گریی تایهت. (پرده بستن) (۲) په رده هه لبه ستن به په نجیره و ده رکه دا. (اویزان کردن پرده) په رده پوشی: [به رهه می چاوه] به زیرلجه وه کردن و چاوپوشی له سووچ و گوناخ و ناشکرا نه کردنی هه له ی که سیک. (پرده پوشی)

په رده په رده: توی توی: توپژ توپژ؛ چهند په رده دوبه دوا ی یه ک. (پرده پرده) + په رده دار: [ئاوه لئاو] (۱) خزمه تکار. (۲) به په رده وه؛ خاوه ن په رده. (۳) رازدار؛ سوپدار. (۴) جیگای مومانه بوون بو نه درکاندنی راز. (پرده دار)

پرده دامالین: [چاوه،ت] (۱) په رده لیکردنه وه؛ (پرده کنندن) (۲) (ب) ئابرو بردن و ناشکرا کردنی نه هیئی (پرده دری)

په رده درین: [چاوه،ت] (۱) (ب) ئابرو بردن و نه هیئی درکانندن. (رسوا کردن) (۲) لابردنی په رده ی کچیئی. (پرده بکارت پاره کردن) (۳) لابردنی دیواری نزاکه ت له به یینی دوو که-سدا، به کرده وه ی بی نه ده بانه. (پرده حرمت درین)

په رده کیشان: [چاوه،ت] (۱) هو لی به په رده

گیران دوو که رت کردن. (۲) شارندنه وه و نه درکاندنی نه هیئی؛ چاوپوشی له هه له. (۳) سهر داپوشین و قوماش یا ههر شت به سهر دادان. (۴) په رده ی په نجیره لادان یا به سهر په نجهره دا دان. (پرده پوشی. پرده کشیدن)

په رده لادان: [چاوه،ت] (۱) په رده هه لدانه وه یا به لادا خستنی په رده له بهر په نجیره و ده رکه. (کنار کشیدن پرده) (۲) ناشکرا کردنی نه هیئی. (پرده از روی چیزی برداشتن) (۳) په رده هه لدانه وه له سهر تا پو یا ئاسه واری هونه ری بو نه وه لین جار. (پرده برداری)

په رده له سهر لادان: [چاوه،ت] (ب) نه هیئی ناشکرا کردن. پوون کردنه وه ی مه به سستیکی نادیار؛ خویا کردن. (پرده از رو برداشتن)

په رده نشین: له توی په رده و نیانیدا ژیان؛ دانیشتن له سهه راپه رده (ژوور) و ده رنه که وتن: [ئاوه لئاو] (ب) ناسک و نازداری و پاکی؛ زور خو ده رنه خستن. (پرده نشین)

په رده ی ئاسویی: [ناوت] په رده ی کر کره؛ له شکلی په رده ی نه ستونیه به لام پاژه کانی کانزایی و باریک تره و ئاسویی داده به ستری. (پرده کر کره)

په رده ی نه ستوونی: [ناوت] جو ری ک په رده که له پاژگه لیک ی دریز چی بووه و به شیوه ی نه ستوونی له بهر په نجهره داده به ستریت و به ته نافی ک به سهر په نجهره دا ده کشیت یان ده کریته وه. (پرده عمودی)

په رده ی بووک و زاوا: (ب) ژووری که زاوا و

بووک بو ټه وه لېن جار له و ژور ودها پیکه وه
 ده بن. (حجله)
 په رده ی پا: ژور به ی بوونه وه رانی ټاوی بو
 چاکتر مه له کردن، له به ینی قامکه کانیا ندا
 په رده ییک هه یه. (پرده پا)
 په رده ی په نجیره: [ناوت] قوماشی که ددری
 به په نجیره دا بو دیار نه بوونی ناو مال له
 دهر موه. (پرده پنجره)
 په رده ی تار: [ناوت] ریخو له ی با دراو (کات
 کوت) که له سهر ده سکی تار ده به ستری؛ وه-
 ک ژی که وائی کی باریک وایه. (پرده تار)
 په رده ی چاو: [ناوت] هه ریه ک له سی توپیژی
 دهر وونی چاو. (پرده چشم)
 په رده ی هه سیری: [ناوت] جوړیک په رده له
 قامیش چنراو بو به رگری له هه تاو که به
 پرووکاری دهر موه ی په نجیره دا دده به ستری.
 (پرده حصیری)
 په رده ی سینهما: [ناوت] (۱) جیگاییک که
 وینه ی فیلم ده که وینه سهری یا قوماشی
 سپیه یا دیواری که چکاری کراوه. (۲)
 په رده ییکه ده که وینه به ینی (جیگه ی وینه ی
 فیلم که وینه سهر) و بینه رانی فیلم له هو لی
 سینهما دا. (پرده سینما)
 په رده ی شانو: [ناوت] (۱) په رده یه که له
 به ینی ټه کتیره کان و بینه راندا. (۲) به شیکه
 له شانو له ماوه ی هه لدانه وه و دادانه وه ی ټه
 په رده دا؛ شانو که له سی په رده دا به پړ ټوه چوو.
 (پرده نمایش)
 په رده ی کچینی: [ناوت] بن؛ پوسی کی توپیژ
 ټاسای ناسک له ناو شهر می کچاندا که به

هو ی زهر به و گوشار دهر پیت. (پرده بکارت)
 په رده ی گوی: [ناوت] ته پل ی گوش؛ ته پل ی-
 گوی. (پرده گوش؛ پرده سماخ)
 په رده ی موسیقا: [ناوت] ژماره ی له رانه وه ی
 (فری کانسی) هه رده نگ ی هه تا دوو به رانه به
 بوون ده بیته یه که هه نگاو (ټوکتاو) که له
 موسیقای خوړه لاتی ناوه راستدا دابه ش
 کراوه به ۷ پرده که هه ریه رده یش به به شی
 چوو کتر وه ک دییز و بیمول و سو ری و
 کوړون دابه ش کراوه. (پرده موسیقی)
 په رده ی نزاکه ت: [ناوت] (۱) (ب) حورمه ت
 ټاگه تن له به ینی دوو یا چند که سدا. (ادب
 نگه داشتن) (۲) له تو ی په رده دا، مه به ست
 در کاندن به هیما. (پرده ادب)
 په رده ی نه قاشی: [ناوت] (۱) یه که ی
 ژماردن ی تابلوی وینه گه ری و نگار کی شی.
 (پرده نقاشی) (۲) قوماش یا ته خته یا هه ر
 شت که وینه ی له سهر ده کی شی.
 (پرده نقاشی)
 + په رزان: [چا وگه] هه ل و دهر فته
 بو کردنی کاری؛ سهر م ناپه رژی؛ فور سه تم
 نییه. (فرصت)
 په رزین هینه ر: [ناو به ر] دالده خواز؛ په ناهینه ر؛-
 ټه وه ی که په نادینی. (پناهنده)
 په رزینی قایم بی: (ب) نزاکه ت له
 به یندابی؛ بی ټه ده بی نه بی؛ دوو رله پرووی مه-
 جلیس؛ بیلا ته شبی. (کنایه دور از حضور)
 په رسار: [ناو] په رستار؛ په ره ستار؛ ټاگاداری
 نه خوش؛ تیمار که ر و چاوه دیبری نه خوش.
 (پرستار)

په رسوجو: [ناوت] (۱) پرسوجو؛ جوياوون به -
 پرس کردن له م و له و. (پرسوجو) (۲) به دواډا
 گهړان و جوياوون. (جستجو)
 په رسوم: [ناو] په پينکه؛ نه و ډارده که به
 گونکه هه ویر يوه ده کهن تا به تيروک و
 پنه دا نه چه سپی. (آردیکه روی چانه خمیر
 میپاشند)

په رځه نند: [ناو] دیواری بلیندی بیستان و رڅه.
 (حصار بلند باغ).

په رکه م: [ناو] (۱) گلاراو؛ (چشم درد؛ تراخم)
 (۲) فی. (صرع)

په رځیشان: [چاوگه، ت] (۱) په لی بال -
 هه لکه نند؛ (پر بال چیدن) (۲) بال لیدن و
 هه لفرین. (پرکشیدن)

+ په رگال: [ناو] بنه مالّه؛ مال و خیزان.
 (خانواده)

په رگر: [ئاوه لئاو] لاگر؛ گوشه نشین؛ خو
 له خه لک و جه ماوهر دوور گرتن.
 (گوشه نشین)

په رگر تنه وه: [چاوگه، ت] (۱) بالگر تنه وه؛
 هه لفرین. (پرواز کردن) (۲) له خوشیان
 بال دمهړیان. (بال درآوردن) (پرواز کردن)
 په رگی: [ناو] تووش؛ به یه ک گه یین.
 (برخورد)

په رمان: [چاوگه] په رمین؛ په رمیان؛ لی پادین
 و چاوه پوانی کردن بو کردنی کاری. (باور و
 انتظار برای انجام کاری)

په رنساندن: [چاوگه، ت] نه حیا کردنه وه؛
 بووژانندنه وه؛ ژيانندنه وه (احیا کردن)
 په رنسین: [چاوگه] بووژانه وه؛ نه -

حیا کردن. (احیاشدن)

په رنیا ن: [ناو] جوړی قوماشی ټارمووشی
 نه رم؛ هه ریر. (پرینان)

په روار بهندی: [ناو] کاروپه وتی په روار دابه -
 ستن؛ قه له وکړنه وه ی ټاژال به شیوه ی
 تاییه ت. (پروار بندی)

په رواسه: [ناو] په راسوو. (دنده)
 په روا نه کردن: [چاوگه، ت] کوته کردن؛
 نه پرینگانه وه؛ نه ترسان؛ بییه رواووون. (پروا
 نکردن)

په روبال پیدان: چاوگه، ت] (ب) ژیر بالگر تن؛
 ده ست ټاواله کردن بوته نجامی کاری؛
 به ربو شکردن. (پر و بال دادن)

+ په روبال دهر کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب)
 گه وره بوون و به خوډاهاتن. (بزرگ شدن
 بچه) (۲) (ب) له کاریکدا سه رکه وتوو بوون و
 ده سه لات پیدا کردن. کنایه. موفق شدن و
 قوی شدن) (۳) په ل له سه ر لهش و بالی
 فرنده روان. (پر در آوردن)

په روبال دهر هیانه وه: [چاوگه، ت] (۱) (ب) به -
 هیژ بوونه وه؛ به ده سه لات گه یشتنه وه؛
 (دوباره به قدرت رسیدن) (۲) فرنده ی بال -
 کراو که بال دینیتنه وه. (دوباره بال در آوردن
 پرنده)

په روبال قرتانندن: [چاوگه، ت] (۱) بال کردنی
 مه ل بو هه لنه فرین؛ باسکو کردن. (قیچی -
 کردن بال) (۲) (ب) له قودرت و ده سه لات
 خستن. کنایه (از قدرت انداختن)

په روبال و مریو: [ئاوه لئاو] (ب) هه ژار و
 پیده سه لات و لاواز بوو. (کنایه ناتوان شدن)

په پړوښان: [ناو] په زوی سه رښانی منډال؛
په پړوی دهم و لووت سپړنی منډال که به
شانیدا دهی لکینن. (دستمال روی شانه بچه)
په روښدار: [ناوه لئاو] به په روښ؛ خه مبار.
(غمگین)

په روښ دل: [ناوه لئاو] دل به خه؛ جارز؛ دل
به په زاره؛ دل په ریشان. (دل پریش)
په پوشک: [ناو] پر شه؛ پرشکه ی ورد؛
پرووشه؛ بارانی ورد و کم. (قطرات ریز
باران)

په پړوکردن: [چاوگه ت] پینه په پړوکردن.
(پینه کردن)

+ په روه راندن: [چاوگه،] (۱) بارهینان؛
تربیته کردن؛ په عه مهل هینان. (تربیت
کردن) (۲) په روه راندنی قسه و مه به ست؛
پړکوپیک کردنی وشه بو سه فرهنگ کردن و
شروقه کردنی بابه تی به جوانی و ته و او ی.
(پروراندن مطلب)

+ په روه رده: فته [ناوه لئاو] عاملاو؛ به خپو کړاو؛
بارها توو؛ قوره په روه رده؛ قوره ی په عه مهل
هاتوو و بارها توو. (پرورده)

+ په روه رده کردن: [چاوگه ت] بارهینان؛
به خپو کردن؛ راهینان؛ په روه راندن؛ عاملاندن؛
به ره هم هینان؛ په عه مهل هینان.
(پرورده کردن)

په روه رده که رده ی: [چاوگه ت] په روه رده کردن؛
بارهینان؛ پیگه یاندن؛ په عه مهل هینان؛
ره نیو هینان؛ هینانه نیو. (پرورده کردن)

+ په روه رشت: [ناو] په وتی بارهینان.
(پرورش)

په پړوه رین: [چاوگه ت] (۱) په ل وهرین (پر
ریختن) (۲) (ب) له ده سه لات که وتن؛ له هیز
و قودره ت که وتن و نارام بوونه وه و لاواز
بوون. (آرام شدن. ضعیف شدن)

په روه نی: [ناو + بند] په سپړ؛ سی روژ له مه و
به ر. (پس پریروز)

په رویز: (۱) ناه بو پیاوان. (اسم مردانه) (۲)
[ناوه لئاو] پیروژ؛ سهر به رز؛ سهر که تی؛
سهر که وتوو. (پیروز)

په روین: فته [ناو] (۱) نه ستیره ی
سوره ییا (پروین) (۲) ناومبو ژنان. (اسم زنانه)
په رتیر: [ناو] په ری به ستروا به بنی تیره وه؛
سوفار؛ په ردا ل. (پرمناوک)
په رجه ره: [ناو] کاغه زی سیفار. (کاغذ
سیگار)

په رزه یله: [ناو] میوینه ی گیا؛ پایه ی سه رلینج
و نهرم له ناو گولی گیادا که ده بیته هو ی
به رهینانی گیا و ناو سبوونی. (کلاله)

په رسته گه: [ناو] په رسته گ؛ جیگه ی عیباده ت.
جیگای په رسته تن. (پرستشگاه)

+ په ره سلیر که: [ناو] (ف. ب) ته ی ره به لک؛
پزلگرد؛ پلوز گردی؛ پلیزرگ؛ پلیسر؛ پلیسرک؛
پلیسرگ؛ پلیسری؛ پلیسگر؛ پولیسور؛
په ره ستوو؛ په ره سلیر که؛ په ره سیلکه؛
په ره سیولکه؛ حاجی حاجک؛ حاجی په ش
حاجی په شک؛ حاجی په نگ؛ دومقه سک؛
دومقه س. دومقه سوک؛ حجه جک؛
حجه جک؛ که له بن میچ و به رقه دی
شاخی به رزدا به قور هیلانه سازده کا.
(چلچله یا پرستو)

پهره‌سه: [ناو] پَژَه؛ پاده؛ پله و پایه و مهرته‌به. (سطح؛ مرتبه)
 په‌په‌ک: [ئاوه‌لناو] نیریک که زور ده‌په‌ریت. (نری که زیاد جماع میکند)
 په‌په‌مریشکه: [ناو] سیچقه؛ له‌سه‌رما مووی له‌ش پاست‌بوونه‌وه. (مو سیخ شدن از سرما)
 په‌په‌مووچه: [ناو] قه‌له‌مموو؛ قه‌له‌می نیگار کی‌شی. (قلم مو)
 په‌په‌میژ: [ناو] پریمووس؛ چرای چیشت‌لینانی نه‌وتی که به‌ناسووس بای تیده‌کری. (پریموس)
 + په‌په‌ناو: [ناو] کلوشی به‌رپای گاگیره هه‌لگیرانه‌وه؛ ژیر و پروکردنی کولوش له پیخویی گیره‌دا. (زیر و رو کردن خرمن در وقت خرمنکوبی)
 + په‌په‌وازه: (۱) [ناو] بال‌ه‌وازه؛ په‌رته‌وازه؛ به‌چکه‌ی مه‌ل که فیری هه‌لفرین بیی. (اولین پرواز پرنده) (۲) (ب) دوور که وخته‌وه‌ی کوپوکچ له مائی باب و هدریه‌ک پرو بکه‌نه ولاتی؛ (ب) هه‌لوهدابوون به ولاتاندا؛ تهره و ئاواره بوون به ولاتاندا. (آواراه‌شدن در غربت)
 په‌په‌ی جه‌نجر: [ناو] تیخی جه‌نجر؛ ئه‌و پارچه ئاسنانه که کولوش ورد ده‌که‌ن له‌گیره‌ی جه‌نجر‌دا. (تیغه خرمنکوب) په‌په‌ی گوی: [ناوت] نه‌رمه‌ی گوی؛ جیگای گواره ئاو‌یزان‌کردن. (نرمه‌گوش)
 په‌په‌ی ماسی: [ناوت] بال؛ بال‌ه‌ی ماسی. (باله ماهی)
 په‌ری‌ئه‌ندام: فند [ئاوه‌لناو] به‌ژن‌په‌ری. (ب)

ژنی جوان و پیکوپیک و چه‌له‌نگ و شو‌خوشه‌نگ و ده‌لال. (پری اندام)
 په‌پیتانک: [ناو] په‌په‌پوک؛ په‌پووله. (پروانه)
 په‌ریخان: په‌ری‌خاتوون؛ په‌ری‌خانم؛ ناوه بو ژنان. (اسم دخترانه)
 په‌ری ده‌ریایی: [ناوت] فرشته‌ی خه‌یالی که تا که‌مه‌ر ئینسانه و خواره‌وه‌ی ماسییه. (پری دریایی)
 په‌ری‌پروو: فند: [ئاوه‌لناو] (ف. گیو) سه‌روچاو جوان. په‌ری‌پوخسار. (پری‌رو)
 په‌ری‌په‌شک: [ناوت] شه‌یتان؛ ئه‌هریمه‌ن. مه‌رنه‌مووک. (ابلیس)
 په‌ریز: [ناو] نیردیوان؛ په‌ینجه. (نردبان)
 په‌ریزاد: فند: (۱) [ناو] کچی‌په‌ری؛ له‌په‌ری بوو (ب) کچی جوان. (پریزاد) (۲) ناوه بو ژنان. (اسم دخترانه)
 په‌ریسا: فند: (۱) [ئاوه‌لناو] وه‌ک په‌ری؛ په‌ری ئاسا؛ په‌ری‌شیوه. (پریسا) (۲) ناوی ژنانه. (اسم زنانه)
 + په‌ریش: [ئاوه‌لناو] په‌شیو؛ په‌ریشان. (پیش)
 + په‌ریشان: (۱) بو‌یان. (برایشان) (۲) په‌ری‌شان؛ بو‌شان و مه‌قام. (برای مقام) (۳) [ئاوه‌لناو] ئالوز؛ دل په‌شیو. (پریشان) (۴) [ئاوه‌لناو] په‌په‌گه‌نده؛ پش و بلاو. (پراکنده و پریشان) (۵) ناوه بو‌پیاوان. (اسم مردانه) (۶) ناوی گولیکه له‌خوره‌لانی ئیران. (دریاچه‌پریشان در شرق ایران)
 په‌ریشان‌حال: [ئاوه‌لناو] حال شیواو؛ که‌له‌لا؛ ناته‌واو؛ ده‌ست‌کورت؛ بیت‌اقه‌ت و هیژ؛ زار؛

ناکوک؛ لیقه و ماو. (پیشان حال)

+ په پړین: [چاوه] (۱) فرین؛ بالگرته وه.

(پړیدن) (۲) خو هه لڅستنه وه. (پړیدن) (۳)

داچله کان له خو؛ له خو په پړین: له خو

پا په پړین (پړیدن) (۴) داچله کان و ترسان.

(یکه خورډن) (۵) په پړینی نیر له میو.

(جفتگیری) (۶) لیواری کاسه که په پړی؛ شکا.

(پړیدن) (۷) هه لپه پړین: په خس. (رقص) (۸)

په رنگ بروو سکانی ده موچاو یا په رنگی

قوماش؛ په رنگ پیوه نه مان؛ په رنگ په پړین.

(رنگ پړیدن) (۹) باز دان؛ به سهر جوگه دا

په پړین؛ داپه پړین. (پړیدن) (۱۰) به هه لم -

بوونی تراو. (بخار شدن مایع؛ پړیدن)

په پړینه ز: [ناوېک] (۱) فرېدەر (پرت

کننده) (۲) نیر به سهر میو په پړین. (سوار

کننده اسب بر مادیان) (۳) ده په پړین ته وه؛ نه -

جات ده دا. (نجات دهنده) (۴) ده قرتینی و

سهری گیا ده په پړینی. (قطع کننده)

په پړینه قوروو؛ خوراک چوونه ناو بوړپه ی

هه ناسه؛ له گه روو په پړینی ناو یا خوراک.

(به گلو پړیدن)

په پړینه کول: (۱) سوار پشت بوون؛ سوار بوون.

(بر پشت پړیدن) (۲) (ب) زال بوون. (غالب

شدن)

+ په پړینه وه: [چاوه] ده رباز بوون؛ نه جات -

بوون؛ له سهر بازی په پړیمه وه؛ له خه تر

په پړیمه وه. (گذشتن. نجات پیدا کردن)

په پړیوه: (۱) [پور دووی په پړین]

هه لپه پړیوه ته وه؛ هه لی خستوه ته وه. (پړیده.

چپیده) (۲) هه لفریوه. (پرواز کرده) (۳) ناوه -

لناو [هه لودا؛ دوور که وتوو؛ سهر گه ردان؛ ناوړه.

(سرگردان. آواره) (۴) په رداخه که لیوه که ی

په پړیوه؛ واتا شکاوه له ت بووه. (پړیده)

په زهزه کیفی: [ناو] په سپه سه کیوی؛

جالجالوو که یه کی بی نازاری کور کداره (نوعی

عنکبوت)

په زدی: [ناو] میسوله؛ پیشکه؛ په خشه.

(پشه)

په زشن: [ناو] په سندن؛ پیا هه لڅویندن؛

په سندن و تاریف کردن، بو ی هه یه

له (په سن) ی ناو یستاه هاتییت. (پسند؛

مدح)

په زک دانک: [ناو] هاو له ی جه رگی نازل.

(نوعی مرض جگر حیوانات)

په زه کیفی: [ناو] مه په سوور؛

مه په کیوی (میش کوهی)

په زی فه رگاش: [ناو] په زی چاو په ش،

په زی به رازی. (میش چشم سیاه)

+ په ز: [ناو] پرز؛ لق و پوپ. (شاخه نازک

درخت)

په ژاج: [ناو] زنی یاریده ده ری تولدار له کاتی

مندال بووندا. (ماما)

په ژراندن: [چاوه] ت، قسه وهه رگرتن؛ قبوو

لکردن؛ وهه رگرتن؛ په زیان (پذیرفتن؛)

په ژقین: [چاوه] تراو به سهر موه نان و

خوار دنه وه؛ هه لقوړان؛ هه لقوړاندن. (هورت

کشیدن مایعات)

په ژک: [ناو] پرز؛ لقی سهر موه ی دار؛ پرز؛

په شک. (ساقه های بالای درخت)

په ژلاندوک: [ناو] مووهر؛ دارو؛ دهرمانی

تووک بهر. (واجبی)

+ په ژم: [ناو] تالشته؛ سیخوار؛ سووخ؛
خووسار؛ خووس؛ زوقم؛ خويز؛ نه لماسه؛
سهرماوهرده؛ په ژ؛ ورده سه هوول یا دهنکه
به فري زور ورد که سبه نینان به نارامی
دېته خوار له هه وای زور سارددا. (پژ)
په ژمینه: [ناو] په ژینه؛ که پروو؛ که په کیفه.
(کپک)

په ژه ل: [ناو] هه ژگه ل؛ لق و پوپی وشک؛
چرو چیلکه؛ درک ودال. (ساقه های خشک
شده)
+ په ژیک: په ژی نهرم و ناسک؛ خه لف؛ لقی
نهرم و شلی دار. (شاخه ترد و تازه درختان)
په ژینه: [ناو] په ژمینه؛ که په کیفه؛ که پروو.
(کپک)

+ په س: فد: (۱) [نامراز] بهس؛ نه دی؛ دهنه؛
ئیر؛ نه ی؛ ناخر؛ په س بوچی ناروی، په س
بوچی وای کرد. (پس) (۲) [دهنکه ناو] ته س؛
دهنگ دانی که ل بو چوونه دواوه. (پس رفتن)
(۳) [ناو] پاش؛ په سمه نه؛ پاشماوه. (پسمانده)
(۴) [تاوه لئاو؛ پست، پست]

په سا په سا؛ په سای په س؛ په یتا په یتا؛
له سهریه ک؛ گوپ ایگوپ. (پی دری، متوالیا)
په سا کردن: [چاوگه ت] ئاو لیپ شانندن و
ته پر کردن پیخویی قور؛ نماندن؛ فیساندن؛
خووسانندن. (خیساندن)
په سای په س: یه ک له دوا ی یه ک په یتا په یتا؛
یه ک له سهریه ک. (پیایی)

+ په سبوون: پیروژ نه بووک؛ له دواوه بوون
له قوماردا دوپاو؛ له پاش بوون. (عقب بودن)

+ په ستان: [له چاوگه ی په ستاوتن]
گوشاردان؛ گوشتین؛ حاله تی نه وشار دانه سهر.
(فشردن)

په ستاو: [ناو] پاسا؛ په سا؛ په ستاو دهره نینان؛
قور گرته وه بو خشت برین. (خازه)
په ست بوون: [چاوگه ت] پیخوست بوون؛
سهر شور بوون. (خوار شدن)

په ست کردن: [چاوگه ت] نرم کردن؛ زه لیل-
کردن؛ پاپه ستر کردن. (پست کردن)
په ست و بلیند: [تاوه لئاو] په س و بلیند؛
هه وراز و نشیو؛ چالوچول؛ بهرز و نرم. (پست
و بلند)

په سته که فیشه ک: [ناو] په سته کی که
فیشه کدانی له سهر دروست کراییت.
(چوخه نمه دین با جای خشاب)

په سته وان: [ناو] پسووله ی ئیجازه دان بو
هاتوچو. (اجازه نامه عبور)

په س چوون: [چاوگه ت] به پاشداهاتن؛
نکوول هیان که ووتنه دواوه؛ پرووه که می-
چوون؛ دژی پیشر ویشتن. (پس رفتن)

په سدان: [چاوگه ت] (۱) بوپردان. (شکست
دادن) (۲) په س وه دان؛ دانه وه؛ (قهرز دانه وه).
(ادا کردن) (۳) پال پیوه ننان و ته س دانی
حه یوانی به رزه. (عقب راندن)

په س سهندن: [چاوگه ت] (ف. گیو) په س-
سهن؛ لی سهنده وه؛ نه ستانده وه. (پس
گرفتن)

په سقه ره ول: [ناو] پاشقه ره ول؛ چاو دیری پاش
سپا. (نگهبان عقبه لشکر)

په سنده رده ی: (۱) [چاوگه ت] به دل بوون؛

جیا کردنه وه و بهرگه م کردن. (پسند کردن)
 (۲) (ب) په ژراندن؛ له په رله ماندا یاسا که
 په سهندکرا؛ په ژړدرا. (پذیرفته شده)
 په سکه فتن: [چاوگه، ت] وه پاش که وتن
 که وتنه دواوه. (عقب افتادن)
 په سمار: [ناو، بهر] شکایه ت لیکراو. (متشاکي)
 په سن کراو: [ناو، بهر] (۱) په سهندکراو؛ په سن -
 کریاک (پسند شده) (۲) هه لېژېراو؛
 هه لېژېردراو؛ بهرگه م کراو. (انتخاب شده)
 په س و بلن: [ئاوه لئاو] په ست و بلیند؛
 چالوچول. (پست و بلند)
 په سهر: په سر؛ له پېش؛ په سه ریږی؛
 په سرپیږی؛ سی ږوژ له مه و بهر؛ په سر پیږار؛
 (پس)
 په سهند: فند [ناو] په سندن؛ په سن؛ به دل؛
 پاشگر: هه لېژېر: جوان په سهند، گهن په سهند،
 دېر په سهند. (پیواژه)
 + په سیسه: [ناو] که په سیسه؛ وردیله به فری
 خر که له سه رمای زوردا دهنک دهنک
 دهباری (پژ)
 په سیله: [ناو] په سیره؛ بهر سیله؛ قوره؛ هال.
 (غوره)
 په سیره مارانه: [ناو] بهر سیله مارانه؛ قوره
 مارانه؛ هاله مارانه. (نوعی غوره و انگور)
 په شتوو: [ناو] خومره؛ ده فری گه و ره ی
 کاشی بو ترشیات و موره با ټیکردن. (خمره -
 کاشی)
 په شته په شت: [ناو، ت] خولانه وهی مروقی
 بیکاره له کوئلان. (کوچه گردی انسان بیکاره)
 په شته ویوی: [ناو + ئاوه لئاو] له دوا یه ک؛

دوا به دوا؛ درېزه دار؛ ده وامدار؛ (سریال)
 په شک: [ناو] پر شه؛ پر شه ی وردی ئاو؛
 پر شکه؛ پژکه؛ پریشک؛ پژگ. (پشنگ)
 په شکاپیس: [ئاوه لئاو] پر شکه پیس. (ب)
 حه رامزاده. بیژوو. (حرامزاده)
 په شلاندن: [چاوگه، ت] پژاندن؛ پرژاندن؛
 پرشانندن. (پاشاندن)
 په شلین: [چاوگه] پرش و بلاو بوون؛ پاشین؛
 پرشان؛ پرژان. (پاشیدن)
 په شمه: [ناو] رانک؛ پاتولی له بووزو چی کراو.
 (شلوار از شال پشم)
 په شمه نه: [ناو] په سمه نه؛ پاشماوه؛ پاشخوان؛
 له دوا به جیماو. (پسمانده)
 په شهنگ: پی شاههنگ؛ سه رجه له.
 (پیشاهنگ)
 په شیوان: (۱) په شیویان (پریشان شدن)
 (۲) په شیوگه ل. (پریشانان) (په شیواوه له بهر
 بهرچم په شیوان). (نالی)
 په شیواندن: [چاوگه، ت] ئالوز کردن؛ (به هم -
 ریختن)
 په قلی: ته قلی؛ له گه ل؛ پیکه وه. (باهم).
 په قهرنج: [ناو] په قهرج؛ دولچه. (سطل)
 په قیان: ته قیان؛ ته قین؛ تره کیان؛ په قین.
 (ترکیدن).
 په کهری: [ناو] غه مگینی؛ وه ره زی؛
 داگیراوی؛ قه لسی. (پکری)
 په لایسکه: [ناو] کرمی ناو گه لای گیا؛
 په له پیسکه. (نوعی کرم آفت گیاه)
 په لاتنه: [ئاوه لئاو] دوا که وته؛ پاشماوی عه قلی.
 (عقب مانده ی ذهنی)

په لاتة: [ناو] سوال؛ دهست درېژ كړنه وه بو
 يارمه تی؛ پارانه وه (خواهش و تمنا)
 په لاتة مان: [ناو] (ف. گيو) مه جلیس؛ كوړ؛
 جیگه ی كوږوونه وه. (انجمن)
 په لار: [ناو] پلار؛ ته شه؛ تانوت؛ داره
 دهست تیگرتن. (تشر زدن. پرت كړدن
 چویدست)
 په لاف ساوار: [ناوت] پلاوی ساوار؛
 پلاو پرویش. (پلوی بلغور).
 په لاماردان: [چاوگه، ت] پیا هه لپرژان و
 هیرش بو بردن؛ په ل هاویشن و به دهست
 گرتن؛ بوچوون و گاز گرتنی سهگ.
 (حمله كړدن. گرفتن)
 په لاندن: [چاوگه، ت] په ل بو هینان دهست -
 پیدا ساوین؛ دهست لیدان؛ دهست لیخشانندن.
 (دست زدن؛ لمس كړدن)
 په لاویژ: [ناو] په وتی هه لېز و دابه زی (ده -
 ستی) ته سب له قهدهم و ویرغه دا؛ نهو ته سپه
 په لاویژی جوانه؛ په ل هاویژ. (رقص پای
 اسب)
 په لت: [ناو] په لك؛ جوړیك چنار. (نوعی
 چنار)
 په لت: زمان شكاف؛ توانای قسه بریان.
 (قدرت تكلم نماندن)
 په لچشانندن: [چاوگه، ت] هاپین؛ ورد كړدن؛ جیق
 دهر هینان. (له كړدن. خرد كړدن)
 په لچفین: [چاوگه] فلیقاندن؛ پلیشانندن؛
 ورد كړدن. (له كړدن؛ خرد كړدن)
 په لچموك: [ناو] شه مشمه كهویره. (خفاش)
 په لخانندن: [چاوگه، ت] په لخانندن؛ پلیخانندن؛

پان و فلچ كړنه وه. (له كړدن)
 + په لخوړ؛ په لخوړ: [ناو] جوړی كوتراو بو مه
 و مالت. (جو كوبيده شده)
 + په لخورد: [ناو] خه رمانی ته واو ورد كړاو و
 گیره كړاو. (خرمن خوب كوبيده شده)
 په لڅه: [ناو] پالاخی چووك؛ په لڅه گامیش؛
 به چكه ی گامیش. (گوساله گامیش)
 په ل دیز: [ناو] كه لای مه یله و تاریك و په ش؛
 (وهك كه لای په شه په یحانه) په ل دیزه. (برگ
 تیره)
 په ل سین: [چاوگه] مه ل سین؛ ورد خواشكردن؛
 هاپین. (خرد كړدن؛ پودر كړدن)
 په ل شانندن: [چاوگه، ت] پلیشانندن؛ ویرانكړدن.
 (له كړدن؛ ویران كړدن)
 په لك: [ناو] یی چه رمگ؛ سپیدار؛ پیسته كه ی
 دهرمانی زه ردوویه. (درخت تبریزی؛ سپیدار)
 په لكیش: [ناوت] (۱) چاوساخی كوړ؛
 دهسكیشی كوړ. (راهنمای كور) (۲)
 پنكرگر؛ مه قاش؛ ماشه. (انبر)
 په لكین: [چاوگه] گاولگی؛ به چوار په ل
 رویشن. (چهار دست و پا رفتن)
 په ل لووس: [ناو] قاپ و جگی په ل؛ زور
 لووسكړاو. (شتالنگ خیلی ساییده شده)
 په ل له ئاسمان کوتان: (۱) (ب) په وتی یاخی -
 بوون؛ كوئنه دهری. (تمرد) (۲) له خوبایی؛
 به فیز؛ بهر زه فر. (خودخواه) (۳) (ب) ته سپی كه
 په لاویژی جوانه. (كنایه از رقص پای اسب در
 قدم)
 په ل له ته ستیره کوتان: په ل له ئاسمان کوتانی
 ته سپ. (رقص پای اسب در حرکت)

پهلم: [ناو] قیز؛ بیژ؛ قین؛ نه‌فرت.

(نفرت) < قیزوبیز بو پروون بوونه‌وی دژواتا.
پهلوشه: [ناو] گیای کوئوو؛ له بنه‌که‌ی بو
سوتاندن که‌لک وهرده‌گرن. (گیاهی است
که‌ریشه‌اش سوخت زمستانی است)

پهل وه‌شانندن: [چاوگه‌ت] (۱) ده‌ست
وه‌شانندن؛ (کسی رازدن) (۲) مه‌له‌کردن به
ده‌ست؛ (شنا کردن با دست) (۳) په‌له‌کوئی
و پهل‌کوتان. (کورمال کورمال) (۴)
په‌له‌قاژی‌کردن. (دست و پا زدن)

پهل‌هاو‌یشتن: [چاوگه‌ت] (۱) ده‌ست و پی
جوول‌اندنه‌وه و پهل‌فریدان له مه‌له‌دا. (شنا
کردن با دست) (۲) ده‌ست به‌رزکردنه‌وی
ئه‌سپ له په‌وتی قه‌ده‌مدا. (رقص اسب با
دست) (۳) ده‌ست دریژی؛ ته‌جاووز کردن.
(دست درازی)

په‌له‌بزووت: (۱) سه‌لکه بزووت؛ سه‌ره‌سووت؛
دار ده‌ست و تیلای سه‌ر سوووتاو. (چوب‌دست
سر سوخته) (۲) ده‌ست بزویی. (دست درازی)
په‌له‌پسیاک‌له‌حاله‌تی په‌له‌پسکی‌که‌وتوو؛
وه‌عه‌جه‌له‌که‌وتوو؛ وه‌په‌له‌که‌وتوو؛ به‌له‌زی؛
به‌تالوو‌که‌بووگ؛ به‌په‌له‌پرووزکی. (به‌عجله -
افتاده؛ شتاب‌زدگی)

په‌له‌په‌له: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) گول‌گول؛ (لکه -
لکه) (۲) خال‌خال؛ به‌هاره، کوستانان په‌له
په‌له‌بوون؛ کاژوواژ. (خال‌خال)

په‌له‌پیتکه: [ناو] (۱) ئامرازی ته‌قاندنی چه‌کی
که‌رم؛ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگ. (ماشه) (۲)
پلتوک. پته. (تلنگر)

په‌له‌پیتکه وه‌شانندن: [چاوگه‌ت] پلتوک

لیدان: (ب) پلاره قسه‌تیگرتن؛ ته‌شهر و تانه
و تانووت لیدان. (کنایه طعنه‌زدن)

په‌له‌پیسکه: میلمی‌گه‌لای دار و گیا
میشووله‌ی توئی گه‌لای دار. (آفت‌برگ و گیاه)
په‌له‌دار: (۱) پنوکدار؛ خالدار. (خالدار) (۲) په‌له
دار؛ دارستانی چکوله. (باغ کوچک)

په‌له‌دار: [ناو] کوته‌دار؛ تیکه دار. (قطعه‌چوب)
په‌له‌دان: [چاوگه‌ت] ئه‌وه‌بارستا
بارانه‌یه‌که‌زه‌وی ده‌خووسینی به‌ئهندازه‌ی
یه‌ک بست و نیو. (بارانی که‌زمین را سیراب
کند)

په‌له‌سوور: [ناو] گیای قومام؛ له کوردستاندا
زوړه‌هرمانی خوین به‌ستی برینه. (اخر؛
گورگیا؛ سنبل هندی)

په‌له‌شت‌بهر: [ناو، یک] په‌له‌شت شوړ؛ گه‌مار
لا‌بهر؛ پیسی لا‌بهر. (پلشت‌بهر)

په‌له‌فرکی: [ناو] (۱) پهل‌کوتان؛ په‌له‌کوئی؛
بال‌لیدانی مه‌لی سه‌ر‌بر‌او؛ باله‌فری. (پرپر
زدن) (۲) پهل‌فری دان و ده‌ست کردنه‌وه.
(مقابله)

په‌له‌که‌رگ: [ناو] داریکه به‌ناوی باوه‌شین.
(درخت بقایج)

په‌له‌ماشی: [ناو] په‌له‌کوئی؛ کویره‌کویر
رو‌یشتن به‌پهل‌کوتان. (کورمال)

په‌له‌هوورک: [ناو] په‌ره‌ی ورد؛ په‌رانتوو.
(ورق‌بازی)

په‌له‌ههور: [ناو] تیکه ههور؛ لکه ههور؛
گه‌واله ههور؛ پارچه ههور. (لکه‌ابر)

په‌لیار: [ناو] ئه‌ستوونده‌ک؛ کوئه‌که. (ستون)
په‌لیک: [ناو] هه‌لووک؛ هه‌لویک؛ پلیک.

(الک)

په لیکانی: [ناو] هه لوو کین؛ پلیکانی. (الک
دولک)

په ماو: پاماو: [ناو] ساف کردن دیواری
گه چکاری کراو به لوکه ی ته. (ساف کردن
گچ کاری پاپنبه تر)

+ په مبلوکی: [ناو] که ره کیفه؛ که پروو. (کپک)
په مگ: [ناو] په مموو. (پنبه)

په موخ: [ناو] (۱) په موغ؛ چپو په مه. (چوب
پنبه) (۲) داریکی نهرمه که په موخی لی-
دروست ده کری. (درخت چوب پنبه)

په موو جار: [ناو] جاری په موو؛ کیلکه ی په موو.
(پنبه زار)

په مووی کیوی: [ناو] په موو کیفی؛ جوړیک
په مووی نه سوچ؛ به پشالگه لی خوشه رنگ و
نهرمه وه. (پنبه کوهی)

په مووی نه سوچ: [ناو] لوکه ی نه سوچ؛
په مه ی نه سوچ؛ لوکه یی که له به رانبه ر ئاوردا
خوړاگره و ناسووتی. (پنبه نسوز)

+ په ن: [ناو] با؛ نه فه س؛ هه ناسه؛ په نمین:
په نمان؛ باکردن؛ په نکه؛ باوه شین؛ په نه موس:
نه فه س بگره؛ (خه فه به) په نمی؛ بای کرد؛
ماسیا؛ به م به لگانه ی سهره وه. بو ی هه یه
په ن واتای (با) بدا. (باد؛ نفس)

په نابه ریوون: [چاوگه، ت] (۱) ژیان له
مهمله که تیکی بیگانه دا به یزنی ئو دهوله ته
و په چاوگرتنی یاسای پیویستی
په نابه ری. (په نهنده بودن) (۲) له دالده ی
که سیک یان دهوله تیکیدابوون. (پنا
هنده بودن)

په نابه ری: [ناو] (۱) دالده خوازی؛ کار و په وتی
په نا بردن بو دهوله تیکی بیانی به هو ی
کیشه ی سیاسی یا هه رچی. (په نهندگی)

په نابه ری پامیاری: [ناو، ت] که سی که به
هو ی خه باتی (سیاسی) و دژایه تی له گه ل
حکومه تی ولاتی خو ی و دژوار بوونی ژیانی،
په نا ده باته بهر دهوله تیکی بیانی.
(په نهنده سیاسی)

په نابه ری کوومه لایه تی: [ناو] له بهر توندوتیژی
و گیروگرتی کوومه لایه تی یان ئایینی یان
نه بوونی هیمنایه تی، په نا بردنه بهر ولاتی
بیانی. (په نهنده اجتماعی)

په نادان: [چاوگه، ت] دالده دان؛ جیگاپندان و
خستنه ژیر چاوده یی و دابین کردن
هیمنایه تی؛ حاواندنه وه. (پناه دادن)
په نار: [ناو] چاوگه؛ سه رچاوه؛ کاریز؛ کانی.
(چشمه)

په ناسیله: [ناو] قوزینی خوچه شاردان؛ جیگای
نادیار و نه له بهر چاو. (پناهگاه)

په ناگه: [ناو] (۱) قوزینی نادیار؛ په ناو په سیوو؛
په رگه؛ جیگای په ناگرتن؛ ره به ت؛ په ناگا. (۲)
< ئیورگه. (پناهگاه)

په نامکردن: [چاوگه، ت] په نه انکردن؛
شاردنه وه؛ نادیار کردن؛ په نام له گوپینی (په-
نهانی) فارسییه وه هاتووه به لام له ره سته دا وه-
ک (په نامکردن و په نامه کی زیاتر به کارده-
بری. (پنهان کردن)

په ناهینان: [چاوگه، ت] په رژین خوازی؛ هاتن
و داوای پاراستن کردن؛ هاتنه بهر دالده ی
پارپزهر. (پناه آوردن)

پهنج چاوگه ی هوښ: <پهنج چاوگه ی هه-
ست

پهنج چاوگه ی هه ست: (ف گيو) پينج
چاوگه ی هوښ؛ پينج هيڙي: (۱- بيستن ۲-
بوټو نكردن ۳- ههستي دهست ليڅشانندن.
(په لاندن) ۴- چيژتن ۵- ديتن) (حواس-
پنجگانه)

په نجه دري: [ناو] پينج درگايي؛ ژوور يكي هه-
راو بووه له بيناي قهديميدا، به پينج دهركي
دوو تاييه وه. (پنجدری)

پهنج روږي عومر: دنيا پهنج و دوو روږيكه،
نيشاره يه به پينج روږ ژيان و دوو روږي
هاتن و روښتن. (پنج روزه عمر)

پهنج گه نڅ: (۱) < پهنج چاوگه ی
هه ست. (۲) ناوی کتيپه کاني نيزامی
گه نجه ووی (خه مسه ی نيزامی)
يه. (خمسه نظامی)

په نجوله: [ناو] (۱) په نجه ی چكوله.
(پنجه كوچك) (۲) پوو كاوول؛ چه مو له:
(پنجه باز دست، روبكسي گرفتن بعلامت تنفر) (۳)
په نجه ی حه يواني درنده (ناخن و پنجه درندگان)
په نجوله ژهن: [ناو] گيا په نجه؛ له كور دستاندا
زوړه و گيا (خاوينی) يشي پيډه لين. (كف
مریم)

په نجه بوکس: فد: [ناو] جي؛ په نجه ی كانزا که
له دهستي ده کهن بو مشت وه شانندن له
شه ردا. (پنجه بوکس)

په نجه ته لايي (ب) کار جوان (پنجه طلايي)
په نجه دال: [ناو] گياي (گول ټارام) يشي پي
ده لين که بو خه نازيل و چاو قوولکه (بلفه ته،

تاعوون) باشه. (ماميران)

په نجه که له: [ناو] تليامه زن؛ قامکه گه وړه؛
که له موسو؛ تيلامه زن؛ نهنگووسه گه وړه.
(انگشت شصت)

په نجه گيا: [ناو] (ف. گيا) تاقه گول؛ گوليکي -
پر په ره بو زيبکه ی دهموچاو باشه. (گل-
صدتومانی)

په نجه موږ: [ناو] قامک به ژير نوو سراوه دا نان
له جياتي واوړو. (انگشت زدن)

په نجه موږ كردن: [چاوگه ت] (۱) په ژراندن؛
قه ببول كردن. كنياه (قبول كردن؛ پذيرفتن)
(۲) قامک پيانان له باتي تيمزا (واوړو) (انگشت
زدن)

په نجه نه خشين: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) (ب)
که سيک که دهست په نځين و هونه رهندي.
(هنرمند) (۲) ثافره تي په نجه نه خش کړاو
به خه ند؛ (دوی چاو به سورمه و په نجه
نه خشينم دهوی) (هيمن). (په نجه نقش ونگار
دار)

په نجه وانه: [ناو] (۱) دهستکيش. (دستکش)
(۲) جوړيک دهستکيشي چه رمی که دروينه-
وانان له کاتي دروينه کردند، له بهر درک و
دال له دهستيان ده کرد. (نوعی دستکش درو)
په نجه وانه ی بوکس: [ناو، ت] دهستکيشيکي
نهرم که له چه رم دروست ده کړی و ناوه که-
ی بهشتيکي نهرم ده ناخن بو کيپه رکيی
بوکس، (شه رهمشت) (دستکش بوکس)

په نجه هه لپيکان: [چاوگه ت] قامکي دوو
دهست له يه ک قوفل کردن يا گريدان (ب)
مات دانيشتن. (نجه قفل کردن)

په نجه ی: [ناو] (۱) له قولا په بهره و خوار به قامکی پاوه (پنجه پا) (۲) قامکی پانگشت پا)

په نجه ی تار: [ناو] (۱) جیگای راگرتنی شهش (گوښی) پیچی کوک کردنی تار که سیمی تی پوډه چی و ده پیچری؛ له دهسته بهره و ژووری تار. (پنجه تار) (۲) چیژنیکی کوونی ئیرانیانه (عید باستانی ایرانیان) پیچنه ی تار.

په نجه ی ک: [ئاوه لئاو] له پیچ بهش به شی (یک پنجم)

په نجه ر: اند؛ فد: [ئاوه لئاو] (۱) حاله تی ته گهری بادهر چوو؛ (۲) (ب) په کهر؛ جاپز؛ دهسه وسان (پنچر)

په نچه رگر: [ناو، بک] وه ستاییک که په نچه ری لاستیکی ته گهر چاک ده کا. (پنچر گیر)

په نچه رگرتن: [چاوگه ت] کاروره وتی گرتنی - کوونی تیوبی ته گهری لاستیکی. (پنچر گیری)

په نچه ری: فد: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی په نچه ربوون؛ کون بوون و بادهر چوونی ته - گهری سه یاره (پنچری)

+ په ندیدان: [چاوگه ت] کردنه په ند؛ کاری به سهردا هینان که بیته دهرسی ته ممی بوونی خووی و دیتران. (بلا بسر آوردن)

په ند وهرگرتن: [چاوگه ت] (۱) له گوئی گرتنی ناموزگاری. (۲) ته ممی بوون و نه زموون وهرگرتن (پند گرفتن)

په نزه هار: [ئاوه لئاو] شله ژاو؛ په شوکاو. (هول؛ آشفته)

په نس: اند؛ فد: [ناو] (۱) ماشه ی گچله، له

مووچین گه وره تر. (۲) گیره (پنس)

په نسی کاغه ز: [ناو، ت] گیره ی کاغه ز، که دهسته ییک کاغه ز ده گری. (پنس کاغذ)

په نسی نه شته رکاری: [ناو، ت] گیره و ماشه ییک که له (کار دوژه) نه شته رکاریدا به کار دیت. (پنس جراحی)

په نکه: هیند؛ فد: [ناو] په ن: وانا (با) په نکه باوه شین؛ واژهن؛ باژهن؛ نامرازی فیئک کردنه وهی کاره بایی. (پنکه)

په نکه ی دیواری: [ناو، ت] (۱) په نکه ییک که به دیواردا هه لده واسریت. (پنکه دیواری) (۲) هه روا په نکه ی میچی؛ که ئاو یزان ده کری به میچه وه. (پنکه سقفی)

په نگانندن: [چاوگه ت] راوه ستاندن؛ راگرتن؛ ماتل کردن. (متوقف کردن)

په نگرگر: [ناو] ماشه؛ مقاش؛ نامرازیکی کانزای دوو لقانه یه سکلی ئاوری پیده گرن. (منقاش)

په نگره نه ستیره: [ناو] گول نه ستیره؛ کر میکی بالداره له تاریکیدا ده دهره وشیته وم (کرم شب تاب)

په نگزین: [چاوگه،] هه لبه زینه وهی هه ر شت که به ته وژم به عه رزدا بدری؛ وه ک به رزه وه بوونی توپی یاری؛ هه لسانه وه. (بلند شدن)

په نگوئن: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په له وه ریکی رهش و سپیه و ناتوانی هه لفریت، له ناوچه ی ساردی جه مسهری باشووری گوئی زه ویدا ده زی. (پنگوئن)

په نکه پیش: [ناو] پیش خوار دنه وه؛ قین و رک خوار دنه وه؛ بهر تووهری گرتن. (خود خوری)

پهنگه مووس: [ناو] (۱) په نه مووسی یه ک
جاری: خه وی یه کجاری (ب) مردن. (مردن)
(۲) باکردن: په منین؛ ماسین. (باد کردن)
په نگهین: (۱) بافیشکردن؛ خو هه لمسان
(ب) فیز: ده مار. (تکبر) (۲) پونگ خواردنه وهی
ثاو. (راکد شدن و برگشتن و جمع شدن آب)
په نمای: [چاوکه] هه لماسین؛ باکردن. (باد
کردن)
په نمایان: [چاوگه ت] هه لماسین؛ باکردن.
(باد کردن)
په نوموونی: [ناو] سینه پالوو. (زاتالریه)
په نه زانای: [چاوگه ت] پیژانین؛ په بیی بردن.
(پی بردن)
په نه که و ته ی: [چاوگه ت] لیکالان؛ پیکه وتن؛
لی جوان بوون. (برازنده)
په نیره: [ناو] گیای توله که؛ توله کی؛ تولک؛
قه ره توره؛ نانه حاجیله؛ په نیروکه؛ نانی حاجی -
له قلهق؛ کولیره چه وره؛ په چه وره؛
په پکه چه ور؛ گیانانه شان؛ که له سه قز و
مه هاباد و شنو زوره. (پنیرک)
په نیره بوون: [چاوگه ت] (۱) کاتی دانی ده غل
شیره ی تی دی و هیشتا رهق نه بووه. (نیم
رسیده دانه غله) (۲) به ردی نه رمی ناو زاور
که هیشتا رهق نه بووه؛ خواردنی شووتی له
خورینی چاره ی نه و نه خوشینه یه. (سنگ
صفرای سفت نشده)
په نیری پاستوریزه: [ناو] په نیری که له ده فری
سه ربه سته دا هه لیده گرن و شیر که ی
پاستوریزه کراوه. (پنیر پاستوریزه)
په نیری پیتزا: [ناو ت] جوریک په نیره

ده یکه نه نیو پیتزا و خوراکي جوربه جور. (پنیر
پیتزا)
په نیری خيگه: [ناو ت] وه ک په نیری کووپه
وايه به لام ده یکه نه ناو خيگه وه (پوس په نیر).
(پنیر خیک)
په نیری سه لک: [ناو ت] دواي هه وین کردنی
شیر؛ ده یگوشن و له بیچی گونه هه ویر
خری ده که ن و هه لیده گرن له ثاوه که ی
خویدا، یا له ثاو و خویدا. (پنیر خرد نشده)
په نیری کووپه: [ناو] په نیری چه ره؛ په نیری
سه لک ورد ده که ن و له چه ره دا به نه ییم
دای ده گرنه وه و له ژیر خاکدا ده یشارنه وه تا
پاییز. (پنیر داخل کوزه کوچک سفال)
په وچی: پوکي؛ بویی؛ له به رته وه؛ نه را؛
له به رته مه. (برای اینکه)
په وکی: په وچی؛ پوکي؛ په وکی؛ نه را. بویی؛
له به رته وه. (برای اینکه)
په وینه: [ناو] په وینه؛ پاوانه. (خلخال مچ پا)
+ په هتن: [چاوگه] پانکردنه وه؛ پیژان.
(پهن کردن)
په هقان: ناگاداری لاشانی له شکر؛ نیشکچی
لا پالی له شکر. (پهلودار)
په هله وان په مبی: پالوان په موو؛ (ب)
مروقی زلی بی هونه ری ترسه نوک. (پهلوان
پمبه)
په هناوه: فد: [ثاوه لئاو] (ف. مشه) پاناتی و
فرهی. (په ناور)
+ په ی: فده: [ناو] (۱) ره گور پشال و چه قی
گوشت. (۲) رشته ی هه ست پیکردن له
له شدا. (۳) دوو سه ری ماسوولکه. (۴) بناغی

دیوار. (پی) (۵) بو؛ نه؛ پهی چیش؛
بوچی. (چرا)

په یاغ: [ناو] تیل؛ داردهستی قهوی. (چماق)
+ پهی پهی: [ناو] لُناو + بند [په] پتا په یتا؛ له
سهریه ک؛ پاتکردنه وهی له سهریه ک. (پی
دری)

په یجو؛ [ناو] بک [په] یجو؛ شوین هه لگر؛
شوینگیر؛ په یدوژ. (پیگیر)

پهی چیش؛ بوچی؛ نه؛ راجه؛ نه؛ رای چی. (چرا)
په یخام کیان: [ناو] بک [په] یغام نیږ. (پیغام
فرستنده)

په یدوژ: [ناو] بک [په] یجو؛ په یجو؛ په یخواز.
(پیگیر)

پهی دیوار: [ناو] ت خنده کی دیوار.
(فونداسیون. خندق دیوار)

په یروون: [ناو] پیروژه. (فیروزه)
په یژو: [ناو] بک [په] یجو؛ شوین هه لگر؛ شوین-
گیر. (پیگیر)

په یقاندن: [چاو] گهت [قسه] پیگردن؛
وه قسه هیئان. (بحرف آوردن)

+ په یک: [ناو] (۱) پیک؛ جوړیک
نیسکان. (۲) پرتهو نیسکانه له تراو. (پیک)

+ په یکان: فند [ناو] (۱) سهره تیر؛ (۲) ناوی-
سیاره ییکی ئیرانییه. (پیکان)

په یکانه: [ناو] په یکان؛ نیشاندانی رویشتن بو
شوینی له راستای نیشانه ی ← دا سهره تیر.
(فلش)

په یکه: [ناو] به دمن و نه دنام؛ له ش؛ په ری
په یکه، غوول په یکه. (پیکر)

په یکه به ندی: [ناو] ت [کوژ] په یکه

تاشیه) گه لاله گرتن و سه قامگیر کردنی
پازگه لی سهره تای سهره سته ییک، یان
تا پو ییک پیش نه نجامی ورده کاری.
(پیکربندی)

په یکه رتاشی: [به] ره می چاو گه [کاری
دروستکردنی تا پو؛ کوته ل تاشی. (پیکر
تراشی)

په یکه نی: [ناو] رهوتی پهی کهندن؛ بن دیوار
دانه وه؛ خنده قی دیوار دانه وه. (که له پاشان
به بهرد و چیمه تنو پری ده که نه وه) نیمرو
باوه فونداسیون پیده لین. (خندق کندن)

په یگر: [ناو] لُناو [په] یجو؛ په یجو؛ دهره دوا؛
شوینگر؛ دوا گه؛ به دوا د گه؛ په یدوژ؛ به دوا ی
کاریکا چوون؛ به دوا ی کاری کهوتن. (پیگیر)

په یگری: [ناو] به ره می چاو گه [کاری په یگر
بوون و به دوا د چوون و په یدوژ. (پیگیری)

په ی گیلان: [چاو] گهت [په] یجو؛ به دوا د
گه؛ ران؛ توژینه وه؛ بو گه ران. (تحقیق)

په ی لیدان: < قاب هاویزی ولاخ. (پا بهم
زدن در راه رفتن)

په ی مان: فند (۱) بو مان؛ په ریمان. (برای
ما) (۲) په ی مان؛ به دوا ماندا. (پی ما؛ دنبال

ما) (۳) په ی مان؛ قهول و قهرار. (پیمان)

په یمانه: فند [ناو] (۱) په یک؛ پیک؛ پیاله ی
شهراب خوار دنه وه. (پیمانه) (۲) کیله؛ ثایره.

(پیمانه اندازه گیری)
په یمانی ناشتی: فند [ناو] ت به لین بو

راگرتنی شهر یا ته واو کردنی حاله تی شهر؛
په یمانی به یین خوشی. (پیمان صلح)

په یمانی دوستی: [ناو] ت (۱) به لین برایه تی

له بهین چهند نه فهدردا. (۲) به لینی دوو یا
چهند لایه نه بو بهرقه رار بوونی دوستایه تی و
ناو و گوپی فده رهنګ و توجارته و رامیاری
و نابووری له بهینی دمولته گهلدا. (پیمانی
دوستی)

په پیمانی عهسکه ری: [ناوت] به لینی دوو یا
چهند دمولته بو هاوکاری سهربازی ههروها؛
په پیمانی نابووری؛ رامیاری و فده رهنګی و
کومه لایه تی. (پیمان نظامی)
په پیناو: [ناو] په پین تیکه لوی ناو کردن بو
'ناودانی شیناوه رد، چه شنیګ کووت پیدان.
(نوعی کود دادن)

په نه دان: [چاوگه، ت] پا له عهرز نه که وتن
له روپاری قوولدا؛ (ب) بوار نه دان. (پابه عمق
آب نرسیدن؛ بی گذار)

+ په پوهند: فد: [ناو] (۱) موتوریه؛ موتر به.
(پیوند) (۲) گریذانی وهک؛ پابته تی ته له فوونی و
ماره برین. (ارتباط؛ عقد)

په پینکه: [ناو] گه لاوگزی دار که ده پزی و
ده پینه گیاخل (کووت). (وهک به پروو به
په پینکه ی ژیر خوی ده زی) (فولکلور). (خاک
برگ)

په پینگه: [ناو] په پینگه؛ سه رانگوینک.
سه لوینک. (شوله؛ سرگینگاه)

+ پی: [پیشگر] پیم نییه؛ به من نییه؛ پیت
نییه؛ به تو نییه؛ به وشته، پیمردن؛ به وشته
مردن؛ پینازین؛ به وشته نازین. (پیشوند)

پیا: [ناو] په یا؛ پیاده؛ نه به سواری هیچ
رویشن. (پیاده)

پیا: [ناو] کور تکراره ی پیاو؛ پیا به لی؛ پیا ده ی؛

پیاو ده ی؛ پیا به سه: (پیاو به سه). (مرد)
پیا: پییدا؛ به نه ودا؛ به و؛ به نه و؛ نامه که ی
پیا بنیره؛ نامه که ی پیدا بنیره. (بوسيله او)
پیا بوون: [چاوگه، ت] دابه زین؛ په یا بوون؛
پیاده بوون. (پیاده شدن)

+ پیاچزان: [چاوگه، ت] (۱) چزوو لیدان؛
هه نکه زاله پیاچزان؛ پیوه دان؛ پوهه ده ی.
(نیش زدن) (۲) (ب) لیدان و ته ممی کردن.
(تنبيه کردن)

+ پیاده: فد: [ناو] (۱) سواری هیچ نه بووه؛
(پیاده) (۲) هشت سهربازی شه تره نج؛
(پیاده) (۳) لیفه که ی پیاده؛ داپوشه؛
(پوشان) (۴) نه وده ری پیاده؛ لییده؛ (بزن)
(۵) به سهردادان و هیرش برنده سهر؛ پیاده؛
پیا بده بده به سهریدا؛ به سهر یا بده؛
هیرش (هیرش) به ره سهری؛ (حمله کن) (۶)
کاریکی به مو فایه خوتی پیاده
(پیاده). (ریسک برای انجام کاری)

پیاده کردن: [چاوگه، ت] (۱) دابه زانندن. (۲)
ثیجرا کردن و دار شتی نه خشه و پلانی به
پوه بردن. (پیاده کردن)

پیاړاکیشان: [چاوگه، ت] (۱) داریکی پیاړاکیشا؛
لییدا؛ پیادا. (زدن) (۲) پیاړاکیشا؛ (ب) ثیلاقی
کرد؛ لیراکیشان. (تجاوز کردن) (۳) له پلاو و
گوشت پراکیشان (ب) خواردن. (خوردن)

پیارزه: [ناو] پیاسکه؛ پیارسکه؛ پریاسکه؛
پریسکه؛ پریسکه؛ بوخچه؛ توره که ی چووک.
(بقچه کوچک)

پیاړویشن: [چاوگه، ت] (۱) به ریگاییکدا
پرویشن. (از راهی رفتن) (۲) پرویشن ناو؛ به

ناوا رُويشتن؛ تيوه چوون. (گذشتن از توی چیزی)

+ پياز: فند: [ناو] (۱) پيازى كه و كه ب؛ پيازى ؛ زهغه ران؛ سه لكى هه رگياييك كه وه ك پياواز و ابى؛ (۲) بنى موو: پيازى موو. (پياز)

+ پياز پاكردن: [چاوگه ت] فرميسك داوه- راندى؛ (ب) گريان و دلسوزى به پيايى (پياز پاك كردن)

پيازچه: [ناو] پيازى چووك كه له گهل ساقه ته كه پيدا هه لده كه ندرت بو خواردن؛ ته ره پياز به سه لكه وه. (پيازچه)

پياز كه ولى: [ناو] پياز هه مارانه. (پياز كوهى)

پياز هه گوله: [ناو] گياي پيازى ورج؛ پيازى هورچ؛ بو نه خوشيني پيخوله ي دوانزه گرى به كه لكه. (سورنجان. گل حضرتى)

پياسرپن: [چاوگه ت] پياساوين؛ قوپره كه ي پياسرپى: قوپرى تيوه دا؛ قوپراوى كرد (آلوده كردن با گل)

پياقى: (۱) پياوه تى؛ پياوى؛ مهردى (۲) مهر- دانه گى؛ جواميرى؛ ميرخاسى. (مردانگى)

پياكه وتن: [چاوگه ت] (۱) به سه ر شه ره كه دا كه وتم؛ ناگام له و ميوانيه نه بوو پياكه وتم؛ كه وتن به سه ردا. (روى چيزى اقتادان اتفاقا وارد شدن) (۲) به سه ر مال و ميرتادا كه وتن. (مال و دارايى بكسى رسيدن)

پيا گه يشتن: [چاوگه ت] (۱) خوگه ياندى؛ له ناخرى شهودا پياگه يشتم و هاتمه داواته كه. (رسيدن) (۲) به كه سيكدا راگه يشتن و ناگما ليوون و چاوذيرى كردن. (رسيدگى) (۳) به شى هه مووان كردن. (بهمه رسيدن)

پيا گه يين: [چاوگه ت] (۱) چاوذيرى و ناگاليوون. (رسيدگى) (۲) به شى هه مووان- كردن. (بهمه رسيدن) (۳) فريا كه وتن. (بموقع رسيدن)

پياگى: [ناو] پياوى؛ پياوه تى؛ جواميرى؛ (مردانگى)

پيال: [ناو] پيال ه. (پيال ه)

پيام: [ناو] په يام؛ په يغام؛ راسپارده. (پيغام)

پيانو: ئيتالياد؛ فرد؛ اند؛ فند: [ناو] پيانوو؛ جوربك كه ره سته ي موسيقايه. (پيانو)

+ پيانووسان: [چاوگه ت] گرتنى نه خوشى؛ قوخه ره شه م پيانووسا؛ پيالكان؛ تووشه اتن؛ تووشبوون. (دامنگير شدن)

+ پياو: [ناو] زورجار واتاى مروف به خووه ده گرى؛ (له ته مومزى چردا پياو سه رى ليده- شيوى) واتا: ئينسان سه رى ليده شيوى. (انسان)

پياو ما قوول: (۱) پياوى به پروومه ت و به حورمه ت. (مرد معقول) (۲) پرش سپى و قسه زانى گوند و شار. (ریش سفيد)

پياوى كارى نه بوون: (ب) له ده ست نه هاتن؛ شياوى كردنى كارى نه بوون. (مرد كارى نبودن)

پياها تن: [چاوگه ت] (۱) به توندى لومه كردن و سه ر كوئه كردن و به زم پيگپران و به سه ر داهاتن؛ (سرزنش كردن) (۲) په يتا په يتا مال ليدان و پياها تنى تانجى له نچير. (نزديك شدن پشت سر هم تازى به شكار) پيداها تن؛ جوگه كه م پاك كرده ته وه بو ناو پياها تن. (گذشتن) (۴) به گزدا چوون. (حمله)

ویر خاش کردن)

+ پیا هه لکالان: [چاوه‌ت] توو په بوون و
دوئا و نزا لیکردن. (عصبانی شدن و نفرین
کردن)

پیا هه لگوتن: [چاوه‌ت] تاریف کردن له
شاییدا به گورانی و شیعر؛ په سنددان؛ تاریف-
کردن. (تعریف)

+ پی بران: [چاوه‌ت] (۱) حاله تی پاپړین له
جیگاییک و سهر لینه‌دان؛ پی برین؛
نامووشونه کردن. (پا بریدن از جایی) (۲)
وه به رکه وتن؛ پی بران. (سهم رسیدن)

پیژاردن: [چاوه‌ت] (۱) شماردنی شتی به
که سیکی تر (۲) قهر مېووی زهره و زیان
پی کردنه وه. (۱) وادار به شمردن؛ ۲. تاوان
گرفتن)

پیووکي: [ناو] پیووکي؛ پاکردنه وه ی بووک
بو مالی باوک؛ باوه خوڼ. (اولین مهمانی
عروسی در منزل پدری)

پی به ده ما بردن: [چاوه‌ت] قول په به-
ده ما بردن؛ وهک سهگ گاز له قول په گرتن؛
(ب) بیحه یایی و شه فروشۍ. کنایه (پاچه گاز
گرفتن)

پی به عه رزه وه به ند نه بوون: (ب) زور
خوشحال و خوشکەیف له گه یشتنی
خه به ریکی خوش یان رووداو یک. کنایه (پا
روی زمین بند نبودن)

پیبه قوونه: [ناو] (ف. ب) جوړیک بالنده ی
قهر اخ ناو. (پینج جوړن) (۱) پی به قوونه ی
سهر به کلاوه. (کشیم بزرگ) (۲) پی به قوونه-
ی چووک. (کشیم کوچک) (۳) پی به قوونه ی

شاخدار. (کشیم گوش دراز) (۴) پی به قوونه ی
گه ردن په ش. (کشیم گردن سیاه) (۵) پی
به قوونه ی گه ردن سوور؛ که لاقیان زور له
پاش له شیان هوه یه و له ژیر ثاودا بینه یان
زوره. (کشیم گردن سرخ)

پی پاراستن: [چاوه‌ت] پا به سهر دا نه نان؛
(ب) هو شیر بوون بو به ژیر پاوه نه کردن.
(پرهیز از پا گذاشتن)

پی پان: پاپان؛ پی زل. (پا بزرگوپهن)
پیړکی: [ناو] خول به سهر خودا کردنی
فرنده؛ چینه کردنی مهل له خولدا؛ پیړه.
(چینه کردن در خاک)

پیووک: [ناو] شووشه ی تراش؛ کریستال.
(کریستال)

پی به تی: [ئاوه لئاو] پیخاوس؛ (ب) ئاسمان
لیف؛ به ره لالا؛ گده و گوده. (پا برهنه)
پی به رخ: [ناو] ده لاک؛ کیسه کش. (دلاک).

پی به ست: [ئاوه لئاو] پیخوست؛ پامال. (پامال)
+ پیت: فد: [ناو] ده فری ته نه که؛ ده فری
نهوت تی کردن؛ ته نه که ی نهوت؛ چه له نگ؛
ده فری چه له بی؛ بانکه ی ته نه که. (پیت)

پی تا په ریگه؟ پی تا په ریوه؟ پی تا په ریوه؟ (ب)
جنوکه ت پیا هه لپه ریوه؟ شیت بوو ییت؟
(دیوانه شده‌ای)

پی تاس: [ئاوه لئاو] توو کی سهر وه ریو؛ سهری
بی موو؛ تاس؛ هه ویز. (طاس)

پی تاک: [ناو] پووره هه نگ؛ شانک؛ خلیف؛
قوونوو. (تجمع زنبور عسل؛
شانه؛ کندو)

پی تاک دان: [چاوه‌ت] یارمه تی کردن؛ نه-

رکی مالی (پوولی) نه دا کردن (کمک کردن).
 پیتاندن: [چاوه، ت] بهر که تدار کردن؛ خه نی-
 کردن؛ به پیتکردن؛ دهوله مهنه کردن؛ وه ک
 پیتاندنی ئوړانیوم. (غنی سازی)
 پیتفی: پیوست. (لازم)
 + پیتگ: [ناو] شه نگه بی؛ شوړه بی. (بید
 مجنون)
 پیته زک: [ناو] بهر هره چال؛ یه خچال؛ کونه بهر فر.
 (یخچال) مهبه ست (سه لاجه) نییه
 پیتیک: (۱) [ناو] یه ک پیت له نه ل فو بی.
 (یک حرف) (۲) توژی؛ که می. (کمی) (۳)
 یه ک چه له ننگ؛ یه ک چه له بی. (یک
 حلی) (۴) [ئاوه لئاو] پاقر؛ پاک؛ خاوین؛
 ته میس. (پاک؛ تمیز)
 پیجامه: [ناو] لیباسی ته نکى نیومال؛ پیژامه.
 (پیژاما)
 پیجی: (۱) [ناو] جیگه ی پی (۲) کاتیکى-
 که م چر که ییک؛ ده می. (جای پال حظه ای)
 + پیج: (۱) [پاشگر] هر شتیک که
 تیده ئالیته. موس پیج؛ پایج؛ مه چه ک پیج؛
 مل پیج؛ (پیج) (۲) [ناو] جهر. (پیج)
 + پیج: [ناو] (۱) جهر. (پیج) (۲) ناراست؛ خوار؛
 لار. (کج) (۳) ژان و ئیشی سک. (درد
 شکم) (۴) (ب) فرو قیل؛ زور به پیج. (حیله) (۵)
 خول؛ سوور. (پیج)
 پیچاف: [ناو] هه نیه؛ نیوچاوان. (پیشانی)
 پیچافک: [ناو] قوولکه ی چاو؛ کالانی چاو؛
 قاپیلکی چاو؛ قووته ی چه می. (حدقه)
 پیچال: [ناو] (۱) که سیک که له پای چال دایه،
 له کایه ی چالیندا. (پای چال) (۲) چالی ژیر

سندان له ئاسنگه ریدا. (گودزیر سندان)
 + پیچان: [چاوه، ت] (۱) پیچاندن؛
 شیوان؛ شیواندن؛ (سه رلی) شیواندن به پرسى
 زور لی کردن؛ به لیپرسینی زور ته نگاو کردن.
 (پیچاندن) (۲) تی ئالان؛ به دهوردا
 ئالاندن. (پیچیدن) (۳) لادان له ری؛ وهر سووران
 و پیچان به لای چه پ یان راستدا.
 (پیچیدن) (۴) سهری پیچ بادان. (پیچ دادن)
 + پیچانه وه: [چاوه، ت] (ب) به ستنی
 دهر که ی ریخراویک و تیکدانی بیسات؛
 پیچانه وه؛ ئاشبه تال پیکردن؛ بار پیچانه وه
 (پیچیدن)
 پیچ بادهر: [ناو] جهر مبادهر (پیچگوشتی)
 + پی چرا: (۱) [ناو] بهر زاییک که چرای له سهر
 داده نریت؛ پایه ی چرا. (جا و
 پایه چراغ) (۲) [ئاوه لئاو] (ب) به مروقی
 کورته بالآ ده لین. (کنایی کوتول) (۳) پاره ییک
 که قومار بازان به خاوه ن قومارخانه ی
 ده دن. (شیتیل) (۴) پیچرا؛ پیچراوه؛ ئالآ؛ ئالیا؛
 ئالوزرا. (پیچ پیچرا؛ پینالآ)
 (پیچیده شد) (۵) توووشبوون؛ نه خوشینم
 پیاپیچرا. (دچار شدن)
 پیچک: (ف. گیا) [ناو] گیای لووشه
 له کوردستاندا باوه دهیکه ن به دوخه وا؛ دژی
 کرمی ریخوله یه. (کرمی ئاسکاریس و
 کرمه ک) (والک)
 + پیچکردنه وه: [چاوه، ت] (۱) (ب)
 قسه گوړین و بادان بو سهر مهبه ستنکی
 دی. (پیچاندن صحبت) (۲) لادان به لای
 راست یا چه پ له ریگادا. (پیچیدن از راه) (۳)

جهر شلگردنه وه یا دهرهینان. (باز کردن یا
 شل کردن پیچ) (۴) میژر له سهر گردنه وه.
 (پیچ و عمامه از سر باز کردن)
 پیچ و تاو: [ناو، ت] (۱) پیچ و باو؛ پیچ و قه منج؛
 پیچ و خول؛ ئالقه ئالقه بوونی زولف. (پیچ و
 تاب) (۲) به ناز و خو بادان به پښگادا روښتن.
 (پیچ و تاب)
 پیچوز؛ پچوز؛ خودا حافیزی؛ به دوعا.
 (خدا حافظ)
 پیچوقه منج: [ناو، ت] (۱) (ب) فرو فیل
 (حیل) (۲) لار و له نجه. (قرو غمره) (۳) پیچی
 له سهریه کی کو لآن و چوم و... (پیچ در پیچ)
 پیچوواندن: [چاوگه، ت] (۱) ویچوواندن؛ پی-
 شو بهانندن (تشبیه کردن) (۲) له پ کردن؛ لاواز
 کردن؛ (لاغر کردن)
 + پیچوون: [چاوگه، ت] (۱) له زیوون؛ لاواز
 بوون؛ (لاغر شدن) (۲) درهنگ کردن؛
 له میوانی زوری پیچوو؛ وه درهنگ کهوت (دیر
 کردن)
 پیچه: [ناو] گیای نه رمیلی. له کتییی (ته قویم
 له بهدان) دا هاتوو که بو دل و جورته ت
 پهیدا کردن باندوری هدیه و باسی ده کا له
 شه پی ته سکه ندهر له ناوچه ی پیرانشاردا
 سهر بازه کانی کورد به خواردنی پیچه
 چاکترین شه رده کرد؛ نهویش هووی ماکیکی
 وهک (پیکرو توکسین) ه که جورته زیاد
 ده کا. (سداب)
 پیچهک: [ناو] (۱) ههر شت که بیته هووی
 پیچ دان وهک پیچه کی گوریس له بار
 کردندا، پارچه داریکی کورته که گوریسی

پی تونه ده کهن. (پیچک) (۲) ههر شت که
 بیچری به دوری شتیکی تردا. (پیچک)
 پیچهک دان: [چاوگه، ت] شته ک دان؛ شه-
 داندن؛ پیچاندنه وه. (ب) دهست بهستن و
 رامالین و بردن. (گلوله پیچ کردن و بردن)
 پیچهنه: [ناو] ده سرازه؛ په تیکه پان بو
 پیچانه وهی مندال له بیشکه دا. (قنناق پیچ
 گهواره)
 پیچیله: [ناو] موورگه گیا؛ مووروه گیا؛
 له عیلاجی شه کهر مزدا که لکی هدیه. (گل
 لادن)
 پیدفاسین: [چاوگه، ت] سووار بودن و جووت
 بوونی فرنده. (چسیدن پرنده)
 پیدفا: [ناو] ته له؛ داو؛ ته پکه. (تله؛ دام)
 + پی داگرتن: [چاوگه، ت] (۱) شتیک له سهر
 ره فحه و به رزایی پی هینانه خوار. (پایین
 آوردن چیزی توسط کسی) (۲) پا له سهر
 پاشباره دانان به نهیم بو زیاتر چه قینی
 گاسن. (با پافشار دادن انتهای خیش) (۳) پی
 چه قانندن و سوور بوون له سهر مبه سستی.
 (پافشاری) (۴) پی داگرتن؛ بهرگ و مه-
 لافه (چه رچه ف) به سهر سهرین و دوشه-
 کداگرتن. (ملافه و جلد کردن)
 پی دال: فرد؛ اند؛ فذ: [ناو] جیگای پی له سهر
 دانانی به ریپی شوفیری سهر یاره؛ پی دالی گاز،
 پی دالی تورمز، پی دالی کلاج. (پدال)
 پی دانان: [چاوگه، ت] (۱) پی دانان؛ پی دانانه
 سهر به رده باز؛ ددان پی دانان؛ پالینان.
 (پا گذاشتن) راست گفتن (۲) به که سیک
 دوراندن. (باختن) (۳) ددان ئیشه به دهوا

پیدانان ئیشی ناشکی؛ (له سهردانان) و
 پیوه چه سپاندن؛ (گذاشتن روی) (۴) گۆزه
 پی دانانه عهرز. (اجباراً کوزه‌اش را زمین
 گذاشتن)

پیداهینان: [چاوگه‌ت] پیاساوین و لیخستن؛
 په‌لاندن؛ (سائیدن روی چیزی) (۲) نهو
 لقه‌داره‌ی پی داهینا: پی‌دانه‌واند. (به کسی خم
 کردن) (۳) قره‌سه‌ر به شانه داهینان. (مو
 شانه کردن) (۴) شتی‌به‌که‌سیک هه‌لگرتن و
 پی‌هینان. (آوردن چیزی بوسیله کسی دیگر)
 (۵) موور یا ته‌خته برینه‌وه به که‌سیک یان
 به شتیک؛ به مشار داره‌که‌ی پی داهینا؛
 (چوب را با ارم‌بریدن توسط کسی، یا چیزی)

پی‌پازی‌بوون: [چاوگه‌ت] پیخوشبوون؛
 په‌سن کردن و په‌ژانندن. (به چیزی راضی
 بوون)

پی‌پاگه‌یاندن: [چاوگه‌ت] ئاگادار کردنه‌وه و
 خه‌به‌ر پی‌گه‌یاندن. (خبری به کسی رساندن)
 پی‌پاگه‌یشتن: [چاوگه‌ت] پی‌پاگه‌یین؛
 چاودیری کردن و خزمه‌ت کردن. (رسیدگی
 کردن)

پی‌پاگه‌یین: [چاوگه‌ت] خه‌به‌رییده‌ر؛
 ئاگادار کهر. (آگاه‌کننده)

پیران کردن: [چاوگه‌ت] (۱) دل بووردنه‌وه.
 (بیهوش شدن) (۲) مناله‌که پیرانی کردوه له
 به‌رگریانی زور ره‌ش و شیین
 هه‌لگه‌پاوه (بی‌حال شدن) (۳) مه‌زره‌قه‌که
 پیرانی کردوه له جیی خووی واتوند ده‌خو-
 لیته‌وه واده‌زانی ویستاوه (خیلی با سرعت درجا
 چرخیدن)

پیرزال: [ناو] (۱) گیای یازفاک. (گیاهیست
 مدر) (۲) (ب) ژنی زور پیری قیل‌باز. (پیرزال)
 پیرسپیکتیف: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی نیگارگریه؛
 قولایی وینه‌نیشان‌دان له وینه‌کیشیدا.
 (پرسپیکتیو)

پیرگ: [ناو] پیری؛ پیشواز؛ پیشباز. (پیشواز)
 پیرگیا: [ناو] گیای ویشن؛ بو‌عیلاجی
 پیوه‌سیری و دومه‌ل‌باشه. (اگیرترکی. وج)
 پیرگین: (۱) شتی‌پیری. (پریروزی) (۲) په‌رگین؛
 تووشی‌یه‌کتربوون و یه‌کتردیتن. (بهم‌رسیدن)
 پیرماما: [ناو] پیرژنی‌به‌رمانان؛ که‌کاری-
 کو‌مه‌کبه‌مندال‌بوونی ژنانیان گرتوبه‌ته‌ستو
 له هه‌ورامانی کو‌ندا؛ په‌زاج. (مامای پیر)
 پیروپاتال: [ناو، ت] حه‌یوان و زینده‌مالی پیرو
 لاکه‌فته؛ پیر و پاتال. (دامهای اهلی پیر) (۳)
 به سووک باسی کو‌مه‌لی پیرکردن؛ (پیر و
 پاتال)

پیروو: ناوی مه‌مله‌که‌تیکه. (کشور پرو)
 پیرووت: [ئاوه‌لناو+ ناو] پیخواوس؛ لاق پرووت؛
 بیکه‌وش. (بابهرنه)

پیره‌زال: [ناو] (۱) په‌نیری له ناو ر‌وندا
 سوورموه‌بوو (پنیر سرخ شده) (۲) (ب)
 پیرژنی زور‌هان. (پیر زال)

پیره‌ژنه: [ناو] گیای زوفا؛ زلفان؛ بو‌ته‌نگه
 نه‌فه‌سی باشه. (زوفا)

+ پیره‌که‌مو: [ئاوه‌لناو] (ف. مشه) به
 ته‌زموون. به‌ئاروین؛ شاره‌زا؛ چرپاندی. جه-
 رپاندی. (باتجربه)

پی‌په‌و: [ناو] (۱) جیگای پی‌پا‌وین. (مسیر) (۲)
 شوین‌که‌وتوو؛ به‌شوینداچوو. (پیرو) (۳) یاسا؛

پروگرام؛ بهرنامه. (برنامه)

پیروکه: [ناو] منداَل که داره داره دهکا و
فیبری ریگاروِیشتن دهبی. (یادگرفتن راهرفتن -
بچه).

پیریژنی دُورژاو: [کینایی] یا لوْتی عهنتهر توْیو.
(ب) کهسی دهلین که پهژارهو خهمی زوربی له
بهر زهره و نههامه تی گران و دهسته و نهژنو
و زور خهمبار دانیشتبی. (کنایه از درد و غم
زیاد از رویدادی ناگوار)

پیری موغان: [ناو] گهوره پیایو ئایینی
زه ردهشتی. (پیرمغان)

پیز: فرد؛ فد: ناوی یه که ی نه ندازه گرتنی
تهوژم بهرانیهر به ۱۰۰۰ پاسکال. (پیز)

پیژان: [ئاوه لئاو] (ب) نه مه کناس؛ قه در
شناس. (قدرشناس؛ باوفا)

+ پیزل: [ناو] گیاه کُپال؛ بهر که ی له بیجمی
هیلکه چوله که یه و دِر کاوییه گه لا پان و
ژاراوییه، دوو که لی بهر که ی بو کوشتنی
(هوورک) میکروب باشه. (تاتوره)

پیژو: [ناو] یه که ی پاره ی ولاتانی؛ کوْبا،
میکزیک ئارژانتین، شیلی، کولومبیا، و
ئوروگوای. (پزو)

پیزوک: [ناو] پیشوک؛ پیفوک؛ پیزگ.
(گیاه یست پیاز دار و خوردنی)

پیژان: [چاوگه ت] پیژتن؛ پیژان؛ به هتن؛
له قالبیدان؛ پانکردنه وه وشکل پیدان. (پهن
کردن؛ قالب زدن)

پیژکه: [ناو] پیژک؛ پیشکه؛ میشووله. (پشه)
پیژکه: [ناو] جیگای پیژان. (جای پهن کردن و
قالب زدن)

پیژنا: [ئاوه لئاو] پیشوو. (قبلی)

پیژوکی: [ناو] آگیای پیژوک؛ پووشه ک.
(جو قاسم؛ زعفران وحشی؛ پوشک)

پیست و ئیسقان مان: (ب) زور له پرولاواز
بوون. (پوست و استخوان ماندن)

پیسته: [ناو] کهول؛ پوس؛ ئیسار؛ پیستی
هه رحه یوانی که به ناوی حه یوانه که یه وه
دهناسری. (پوست)

پیسته ی خاو: کهولی خوش نه کراو. (پوست
دباغی نشده)

پیسته ی که مانچه: پیستی که به سهر
که مانچه دا ده کیشری؛ هه روها پیسته ی
(تار، زهر، د، دومبه ک)، دههول، دهف، دا

یره و قانون و تارباس. (پوست کمانچه)
پیستی ئاوه لمه: [ناو] پیستی که به تاریدا
ده گرن، پیستی ئاوه لمه ییکه مانگیکی مایی
بو زاین که دایده مالن و بو تار خوشی ده که ن.
(پوست بره تودلی)

پی سَری: پی سَربوون؛ پی ته زین؛ پی قه رمین؛
له دهس دانی ههستی پی. (بی حس شدن پا).
پیسرین: [چاوگه ت] بهشتی پاککردنه وه؛ به -
که سیک پاککردنه وه. (وسیله ی ستردن). پی
سَرن؛ پاککردنه وه ی پا (ستردن و پاک کردن
پا)

پیسوژ: [ئاوه لئاو] پیسول؛ (لام) به (ری)
ده گوژ پت له هیندی ناوچه دا وه ک (مار)
واتا (مال) پیسول واتا، پیسور، پی که وش و
پیخاوس؛ واتا (پای که وشه) و که وش ی نییه؛
پاپه تی. (پابرهنه)

پیسوْنه: (۱) پاسوْنه؛ پاسراوی (ب) پا به په رده.

(پای مرغابی) (۲) پاسه‌نه؛ پاسه‌ن؛ وایه.
(اینطور است)

پیسوور: [ناو] قه‌تاره چیا؛ زنجیره‌چیا.
(سلسله‌جبال. سلسله‌کوه) (۲) جوریک یاری
په‌رانتو؛ پاسوور (پاسور)
پسه ی خاراو: [ناو،ت] پیسته‌ی خوش‌کراو.
(پوست دباغی شده)

+ پیشان: (۱) [چاوگه] برژان له گهرمای بی
شوله‌دا. (کفیدن) (۲) نشان؛ حالتی به‌رچاو
خستن و نشانندان. (نشان)

+ پیشاندن: [چاوگه،ت] (۱) برژاندن به
گهرمای بی گرد؛ به‌هی به‌بوولی گهرم
برژاندن. (کفیدن) (۲) ده‌نگی به‌ردانه‌وه‌ی
نه‌فه‌سی گامیش و نه‌ه‌ه‌نگ؛ پیشقاندن.
(صدای نفس بیرون دادن گاو‌میش و نه‌نگ)
پیشاندر: [ناو،بک] نشاننده‌دا؛ به‌رچاو‌خه‌ر.
(نشان‌دهنده)

پیشانی: [ناو] نیو چاوان؛ هه‌نیه (پیشانیم
هه‌وه‌س زانووش جازمه‌ن، ته‌عزیم جه‌ناب
پیری لازمه‌ن). «هه‌وله‌وی» (پیشانی)
پیشباز: [ناو] پیشواز؛ به‌پیری‌هه‌و‌چوون
(پیشواز)

پیشبرکی: [ناو] کی‌برکی؛ مله؛ ململانی.
(مسابقه)

پیشبه‌ر: [ناو] جوریک یاری په‌رانتو که هه‌ر
کسه‌س دوو ده‌ستی به‌رده‌وه
سه‌رکه‌وتووه. (پیشبر)

پیش به‌ره‌لا: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌سه‌رگری و
به‌رگری؛ به‌ره‌ره‌لا. (بیمانع و آزاد) (۲) به‌ر
ئاواله؛ به‌ره‌ره‌لا؛ پیش‌نه‌گیراو. (جلوباز)

پیشبه‌ستن: [چاوگه،ت] به‌رگرتن؛ به‌رلیگرتن؛
رپگه‌لیگرتن؛ به‌ره‌له‌ستبوون. (جلو گرفتن)
+ پیشبه‌ند: [ناو] (۱) په‌وتی به‌ستنه‌وه‌ی
ده‌ستی چاره‌وی. (عمل بستن دست
ستور) (۲) په‌ت یا زنجیری ده‌ست پییه‌ستنی
چاره‌وه‌ی. (زنجیر دست بستن) (۳) به‌روانکه؛
به‌ره‌له‌لینه؛ به‌رانپیل پارچه قوماشیکه به‌ر
سینگ و پیشه‌وه‌ی له‌ش داده‌پوشی. سه-
دریبه. (پیشبند)

پیشپه‌ر: [ناو] (۱) له‌پیشدا بازده‌دا یا ده‌په‌ریت.
(پرنده‌نفر اول). (۲) پاسووری که زور‌بوونی
په‌ره‌کانیش په‌چاو ده‌گیری. (پاسورپیشبرگ)
پیشپه‌رده: [ناو] کورته‌شانوی پیش ده‌ستیکی
شانو؛ زیاتر بی‌لادانی په‌رده‌ی شانو له
پیشه‌وه‌ی په‌رده‌دا ده‌کری. (پیش پرده)
پیش پیش: (۱) [به‌ند] پیشترله ده‌ستیکی
کاری؛ له‌پیشدا؛ به‌له‌وا. (۲) زور پیش؛
پیشه‌کی. (پیش پیش)

پیشتر: [ئاوه‌لناو] له‌مه‌وه‌ره؛ به‌رووتر؛ به‌رت‌ر.
(پیشتر) (۲) نزدیکتر. (نزدیکتر) (۳) پیشکه‌تیت‌ر؛
پیشکه‌وتووتر. (جلوتر)

+ پیش‌خستن: [چاوگه،ت] (۱) زووتر ده‌ست
به‌کاری کردن؛ سه‌فه‌ره‌که‌م دوو روژ پیش-
خست؛ (۲) خستنه به‌روه‌ی که‌سیک و له
پشت سه‌ریه‌وه‌ی رویشتن. (جلو انداختن)

پیش‌خواردنه‌وه: [چاوگه،ت] بین (بین، بیهن)-
راگرتن؛ مان‌گرتن؛ خو‌خواردنه‌وه؛ رک و
قین‌راگرتن؛ په‌نگه‌پیش (خودخوری و
عصبانیت در درون نگهداشتن)

پیش‌خوراک: [ناو] خوارده‌مه‌نی سارد وه‌ک؛

زه لاتِه (سالاد) و سه وزی و خه یار ماست
(دوغرمه) که پیش له خوراک خوار دن ده-
خوری (پیش غذا)

+ پیشخور: (۱) [ناو] پیشدهستی؛ ده ور بی
به رده ست له سه رسفره. (پیشدهستی) (۲) [به-
رهمه چاوگه] حاله تی له پیش به رهم هاتن
و وهختی پیگه یشتنی داهات ده ست به
کاری فروشتنی کردن، (پیشدهستی)

پیشدا: (۱) پیشهوه؛ پیشدا که تی: پیشکه وتوو.
(۲) پابنیو پیشدا: پابی پیدا؛ (رویش) (۳) له
پیشدا وانهبوو: له بهووریدا؛ له
رابسوور دوودا. (قبل از این) (۴) پیی دا؛ دای-
پی دای پیی؛ بهئو ویدا. (باو داد)

پیشدار: [ناو] ریهر؛ پیشه نگ؛ سه رجه له.
(جلودار)

پیش زان: [ناو] زانی پیش ژانی مندا ل سوون.
(پیش درد)

پیشده ست: [ناو] ف مشه) ناماده؛ به رنه مر؛
به رده ست. (وردست)

پیش ژماره: [ناو] ره قهمی (پیشه وهی) ته له-
فونی هه رولات و هه رشار؛ کوډ. (کد)

پیش شهرت: پیش مه رج؛ من ناماده م
وتوویزی له گه لدا بکه م به لام پیش شهرتم
ئه وهیه ته نیا سه باره ت به داهاتوو قسه
بکه ین. (پیش شرط)

پیش فاکتور: فد: [ناو] وه رگرتنی نوو سراهه-
ییک بو قیمه ت دیار یکردن؛ (پرسینی) راده-
ی قیمه تی که لوپهل له چهند فروشیار به
نوو سراهه. (پیش فاکتور)

پیشه پیشق: [دهنگه ناو] پیشکه پیشک؛ دهنگی

لووتی گامیش (صدای بینی گاو میش)
پیشقه ده م: فد: [ناو] (۱) له پیش هه مواندا
ناماده سوون بو ده ستییکی کاری. (۲)
چه شکی: له نوو سینی چیروکی دریژ
(رومان) دا ماموستا فه تاحی ئه میری له بوکان
پیشقه دم بووه. (پیشقدم)

پیشکم: [ناو] بک] پیشخر؛ کپ یاریک که
به سه له م ده کپی؛ پیش (ناماده سوون) ی به-
رهمه ده یک پی. (پیش خر)

پیشکوهو: [دهنگه ناو] زور پیشکه نین به دهنگی
له قاقا که متر؛ تریق و هو: (زیاد خندیدن)

پیشکه فت: (۱) [رابورووی پیشکه وتن] که وته
پیشه وه؛ پیشکه وت (جلو افتاد) (۲) [چاوگه ی
کور تکرای پیشکه فتن] کار و په وتی
پیشکه وتی کاری. (پیشرفت)

پیشکی: هاو له گرتوو؛ گوروی (تابله گرفته)
پیشکیلک: [ناو] به رای هه ر شت؛ پیشایی؛
به راهی؛ قه لاویژ؛ قه ره ولی پیش له-
شکر. (جلودار؛ رهنما)

پیشگایله: [ناو] به رگایله؛ فرنده ییکی
چووک که له کاتی جووت کردندا له سه ر
خه تی جووت به دوا ی کرمدا ده گه پی. (اسم
پرنده ای کوچک)

پیشگو: [ناو] به راوردی پروودا ده کا و له
پیش پرووداندا ده یدر کینیت. (پیشگو)

پیشگو تن: [چاوگه ت] (۱) سه ره تا بو کینی
نووسین. (پیشگفتار؛ دیباچه) (۲) کاری
درکاندنی پیشگو. (اظهارات پیشگو)

پی شلک: [ئاوه ناو] پی خرک؛ پی گران؛
پاقورس. (تبل در رامرفتن)

پی‌شکر: [چاوه‌ت] (۱) هیواشتر رو‌یشتن.
[آرام‌تر رفتن] (۲) پی‌شکر: پی‌شکر: پی‌شکر:
پی‌جوو کردن؛ لی‌ته‌ستاندن به‌زور. (گرفتند؛
اخ کردن)

پی‌شمال: [ناو] حه‌وشه؛ حه‌سار. حیاط)
پی‌شمان: [ناو] حه‌مام چوونی نه‌وه‌ل جاری
ژنی زه‌یسان. (اول حمام زانو)
+ پی‌شمه‌رگه: [ناو] گیان‌فیدا؛ فیدایی؛ (ب)
سه‌رباز. (سرباز؛ فدایی)
پی‌شنیاد: [ناو] پی‌شنیار؛ پی‌شنیهاد؛ پی‌شنیاز.
(پیشنهاد)

پی‌شور: (۱) نام‌رازی پی‌شستن؛ وه‌ک سابوون و
سپون و پیکا؛ پنه‌شور. (عامل شستن)
(۲) پی‌شور؛ که‌ره‌سته‌ی شووشتنی پا
وه‌ک (به‌رده‌پاشور) (سنگ پا)
پی‌شه: فد: [ناو] (۱) شول؛ شوغل؛ کار‌ئیش؛
(۲) پاشگر-وه‌ک هونه‌رپی‌شه، سته‌م پی‌شه.
(پیشه)

+ پی‌شه: (۱) چه‌قاله و ناو‌کی‌ره‌قی‌میوه.
(هسته) (۲) له به‌ره‌وه‌یه؛ له یاریدا له-
پی‌شه. (پیش است) (۳) پی‌ه‌تی؛ پی‌شه‌ن. (نزد
اوست) (۴) ئیسقان (استخوان)
پی‌شها: [ناو] به‌سه‌رها؛ رووداو؛ هاتنه‌ری.
(پیشامد)

پی‌شه‌سهر: [ناو] (۱) ئیسقانی که‌له‌سهر؛ پوژم؛
پوژمین. (جمجمه) (۲) < پی‌شه‌سهره.
پی‌شه‌سهره: [ناو] خشل و گولنگی به‌ره‌وه‌ی
لاره پیچ؛ یان خشلی سهره‌وه‌ی
ههنیه. (زیور‌جلوسر
پی‌شه‌ن: به‌وه؛ پی‌ه‌تی؛ پی‌ه‌تی؛ پی‌ه‌یه‌تی (هه-)

رچی بوینوون شیوه‌ی تو پی‌شه‌ن، دل وه‌هه-
تیتیه‌ی حه‌سره‌تدا کی‌شه‌ن) (پیش‌اوست؛
به‌همراه دارد)

پی‌شیایک: پی‌شاو؛ پی‌شیاو. (کفیده)
پی‌فیربوون: [چاوه‌ت] (۱)

ده‌سه‌مو کردن و پام کردن؛ به‌که‌سیک
فیربوون و کاری به‌سهر هیئان؛ (پی در پی
بسرکسی بلا آوردن) (۲) ده‌ست هه‌لنه‌گرتن
له‌که‌س یا جیگایی؛ ژاندارمه به‌و گونده
فیربووه هه‌موو روژی دی (راه جائیرا
یاد گرفتن) (۳) من به‌و نه‌سپه فیری سواری
بووم؛ به‌و نه‌سپه فیربووم سواری بکه‌م (با آن
یاد گرفتن)

پی‌فیر کردن: [چاوه‌ت] (۱) فیری شوینی یا
کاری کردن. (یاد دادن و آشنا کردن به‌جا یا
کاری) (۲) به‌جیگاییک یان به‌که‌سیکی‌تر
فیر کردن؛ رینمونی کردن و ریگا پیشاندان.
(پای کسی را بجایی باز کردن)
پی‌فی: < پوه‌له‌کاری.

پی‌قیان: [ئاوه‌ل‌ناو] پی‌ویست؛ زه‌روور؛ حه-
وجه. (ضرور؛ لازم)

پی‌فک: [ناو] پی‌وانه؛ عه‌یاره؛ کیله؛ سه‌نگی
ترازوو؛ پی‌وه‌ره. (وزنه؛ پیمان؛ معیار)
پی‌قیایی: [ئاوه‌ل‌ناو] پی‌ویستی؛ زه‌رووری.
(ضروری)

پی‌ک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) خالیکی ره‌شی سهر
په‌ره‌ی په‌راتنوی یاری. (۲) پی‌ق؛ جیکه‌نه؛
جیده‌م له زوپ‌نادا. (جا دهنی سرنا) (۳) نویلی-
به‌رد شکین. (میل‌ه‌سنگ شکن) (۴) کور
تکراوه‌ی پیک‌نیک. (مختصر شده پیک)

نیک)

+ پیکان: [چاوگه] (۱) (ب) دوزینه وی واتا؛
تیکه یشتن له مبه ست؛ له نامانچ دان. (زدن)
به خال سیاه؛ درک کردن (۲) به ستن؛ سف
پیکان: سف به ستن؛ سف پیک هیان؛ سف
دروست کردن. (بستن) (۳) [پور دووی چاوگه]
پیکایان؛ نه نگاوتیان. (به هدف زدن) (۴) به-
ستیان؛ سف پیکان؛ سفیان پیکا؛ سفیان به-
ست (بستند)

پیکاهاتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکداهاتن؛ به
دمور یه کدا هاتن؛ نهو پوره ههنگه ئالوزاوه
هر پیکادین. (شلوخی و آشفگی) (۲)
پیکداهاتن؛ له یه ک پوون؛ پیکدادان.
(جنگ کردن)

پیکچوواندن: [چاوگه، ت] ویچوواندن؛ به یه ک
شوبهاندن. (بهم تشبیه کردن)

پیکر: [بهند] تیکر؛ هه موو پیکه وه. (همگی)
پیکراو: [ناو، بهر] (۱) نه نگاوتیه؛ نه نگیوراو.
(مورد اصابت قرار گرفته) (۲) پی کراو؛
که سیک که کاریکیان پی-
کراییت. (مجبور بکاری شده) (۳) واوا پیکراو؛
کاری خراب به سهرهاتوو؛ نه تک کراو؛ نابروو
نه ماو. (بسر آمده)

+ پیکردن: [چاوگه، ت] (۱) له غاوه که به
دهمی ناکا؛ پی ناکا؛ که وشه که ت به پیی
کردی؟ جه ره که به موره که ناکا؛ به نه ندازه ی
نییه؛ (به چیزی خوردن؛ اندازه بوون) (۲)
سهگ به حدوشه پیکردن. (بلابه سر
آوردن) (۳) کاری به زور به که سیک
کردن. (وادار به انجام کاری کردن) (۴) چرا و

تاگر هه لکردن؛ داگیرساندن؛ چرا پی کردن.
(مشتعل کردن)

پیکفه: [بهند] پیکه وه؛ به یه که وه (با هم)
پیکگرتن: [چاوگه، ت] هه لسه نگانندن و
به راوه ردی چاکی و خراپی یا سووکی و
قورسی دوو شت پیکه وه کردن؛ به رانبهر دان.
(مقایسه)

پیکوز: [ناو] به ریا خستنی گیا و کای وشک
له ناو کوزی به رخ و بیچوودا. (گیاه خشکه زیر
پای بزغاله و بره پهن کردن در آغل)
پیکو: (۱) [ناو] سمکول؛ پیکول؛ پیکول سم-
برزمین سائیدن (۲) [بهند] پیکه وه؛ به یه که-
وم. (باهم)

+ پیکهاتن: [چاوگه، ت] سازدان؛ دروستبوون؛
ریککه وتن؛ نه م کاره پیکنای؛ دروستنایی.
(درست شدن؛ موافق شدن)

پیکهاتوو: (۱) [ناو، بهر] دروستبوو؛ نه م شته له
سی بهش پیکهاتوو؛ له سی بهش دروست
بووه (درست شدن؛ تشکیل شدن) (۲)
موعامه له که یان پیکهاتوو؛ سازیان هاتوو؛
ریککه وتووون. (توافق کرده) (۳) ناشت
بوونه ته وه؛ پیکهاتووون (هاتگن) و ناشتیان
بوونه ته وه؛ کوک بوون (بووگن)؛ سازاون. (آستی
کرده اند)

پیکه نوک: [ناو] جه فهنگ؛ حه نه ک؛ نوکه؛
قسه ی گالتیه؛ کو میدی؛ پیکه نین هینه ر؛
شانوی پیکه نوک؛ شانوی کو میدی. (جوک.
کمدی)

پیکه وتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکه فتن؛ لی-
کالانه وه؛ لی جوان بوون؛ نه و کراسه ت

پیناکه وی: لیت جوان نییه، لیتناکالیته وه.
 (برازنده بودن) (۲) چاک و به مو فابوون؛
 سازگاری؛ نهو دهرمانه م پیناکه وی؛
 (سازگاری) (۳) هه ل په خسان؛ پیکه وتن؛
 پاکه وتن. (ته گهر وا پئی بکه وی بیمه وه، پیم
 خوشه. (پیش آمدن)

+ پیکه وه نان: [چاوگه ت] (ب) مال-
 کو کورنده وه؛ پاره کو کورنده وه؛ پوول فره پیکی
 پیکه و نیاه: پوولیکی زوری کو کورنده وه؛
 پاره نیانه سهریه ک. (مال اندوختن)
 نهو کچه جیازیکی زوری پیکه وه ناوه. (فراهم
 کردن و جمع کردن)
 پیکهینان: [چاوگه ت] ساز کردن؛ دروست کردن؛
 چیکردن. (درست کردن)

پیکیاگ: < پیکراو (مورد اصابت واقع شده)
 پیکیان: (۱) [چاوگه] نه نگیوران؛ پیکران (مورد
 هدف قرار گرفتن) (۲) پیکایان؛ به ستیان؛
 سه فیان پیکا؛ (سه ف پیکیان؛ سه فیان
 به ست). (صف بستند) (۳) هوئراو؛ هوئراوه؛
 (پیکایای تای دهر د پشه ی خه م گولنگ). »
 مه وله وی. « (برشته کشیده شده)

پیکیاپی: [ناو] پیکراوی؛ لیدراوی. (مورد
 هدف واقع شده).
 پیکاف: [ناو] پینگاف؛ هه نگاو؛ قه ده م؛
 شه قاو. (قدم؛ گام)

پی گران: [چاوگه ت] [ناو] (۱) < پاگران؛
 پا قوورس. (۲) قه ده م شه پ. (بد قدم) (۳) (ب)
 زنی ثاوس. (کنایه زن حامله). پیگران بوون؛
 له لادژوار؛ (۳) له لاگران بوون: دژی لا هه-
 رزان بوون؛ (برای کسی، دشوار)

پیگرتن: [چاوگه ت] (۱) (ب) فیری

ریگا رویشتن بوون. (راهرفتن آموختن). (۲)
 پی گرتن؛ له زوراند پای حریف گرتن، لاق
 گرتن. (زیر گرفتن در کشتی) (۳) دامه زران؛
 سه قامگیر بوون. (برپاشدن. پاک گرفتن) (۴) مه-
 جیوور به گرتنی شتی کردن. (مجبور کردن به-
 گرفتن) (۵) به هانه پیگرتن. (بهانه گرفتن)
 پی گروک: [ناو] ته له؛ داو؛ ته پکه؛ بالان؛ پاگر.
 (تله)

پیگروک: [ناو] کهره سته ی شت -
 پیگرتن. (وسیله گرفتن اشیا)
 پی گولوله: [ناو] [پاقورس؛ پی شلک؛
 پاگران له ریگا رویشتن. (تنبل در راه رفتن)
 پیگمه: فرد؛ فد: ناوی هه ندی خه لکی رهش
 پوستالی، کورته بالای پوره له ک (سهر و قز
 لوول) ی نه فریقا. (پیگمه)

پیگه ییک: [ناو] [ناو] پیگه یشتوو؛ پیگه ییو؛
 بارهاتوو؛ گه وره بوو، گه ییو؛ گه وره بووگ.
 (بزرگ شده؛ رسیده)

پیگی ره: [ناو] پاهوله؛ پاگیره؛ گیره ی به پی؛
 گیره کردن به ره شه ولاخ. (خرمنکوبی با پا)
 پیلا ف: [ناو] پیلاو؛ کهوش؛ پاپوش. (کفش)
 پیلا ف چیکه ر: [ناو] [ناو، بک] که وش دروو؛
 پیلاو چیکه ر. (کفش)

پیلامز: [ناو] (۱) حه قه پیلاو؛ پاره ی کهوش
 کرینی کاسبکار که خاوه ن کار ده یدا.
 (هزینه کفش) (۲) کاله درانه؛ پالامز؛ مزی
 به ریگادا رویشتن؛ کری پیگا. (حق القدم)
 پیلانکه ر: (ب) پاسپارده ی مالی زاوا بو مالی
 بووک پیش زه ماوه ند. (قاصد قبل از عروسی)

از خانه داماد به خانه ی عروس)
 پیل پر: [ئاوہلناو] دہ سبہ؛ قولہ پر؛ فیلہ باز.
 (کلام بردار)
 پیل پیلوک: [ئاوہلناو] پر بہ رزونہ وی؛ شہ پوئدار؛
 پر شہ پوئ؛ چالوچول (مواج)
 پیلچوک: [ناو] شہ پوئ. (موج)
 پیلوت: [ناو] (۱) یہ کہم قاتی خانوو کہ زیاتر
 بوگاراچ و موئوہ خانہ ی شوفاژ و ہمار
 بہ کاردی. (پیلوت) (۲) شہ معہ ک (موہ مک) ی -
 کہرہستہ ی گازی؛ موہ مک. (پیلوت)
 پیلووی چاو قورس بوون: (ب) خہ و زاینہ چاو؛
 خہ و آلوو بوون؛ خہ و ہاتن. (خواب آلود شدن)
 پی لہ پہ بین دان: [چاوگہ ت] (ب) بیکار
 سوور انہوہ. کنایہ (بیکار گشتن)
 پی لہ جی: [ئاوہلناو] پابہ رجا؛ راوہ ستاو؛ قایم
 (مقاوم)
 پیلہ خوڑ: [ناو] کہلہ سمہ؛ کہلووہ سمہ؛ کرمی -
 نوک؛ ہارپہ. (کرم آفت نخود)
 پی لیخستن: [چاوگہ ت] (۱) ساوینہوہ لہ
 زیر پیئدا. (لہ کردن زیر پا) (۲) (ب) پا
 نانہ سہرگوناج و چاو پووشی کردن. (کنایہ از
 چشم پوشی) (۳) مہ جبوور کردن بہ -
 لیخستن (مجبور بہ ساییدن کردن)
 پی لینان: [چاوگہ ت] (۱) راستی
 قسہ در کاندن؛ دان پیئدانان؛ پایانان. (اعتراف
 کردن) (۲) پیخوست کردن و پا بہ سہردا
 دانان (پا روی چیزی گذاشتن) (۳) بہ پا
 سیلان. (مشت و مال با پا) (۴) پیلینان؛
 چیشت بہ ناشپہز لینان؛ ناشپہزی پیکردن.
 (وادار کردن بہ آشپزی)

پی لیداکرتن: [چاوگہ ت] (۱) پی داگری کردن؛
 سوور بوون لہ سہر مہ بہست و ٹیسراری
 زور کردن. (یکسی اصرار کردن) (۲) قورسای
 خستہ سہر پاشبارہ و دہندہ لہ جووت
 (شیو پرین) (۳) فشار آوردن بہ خیش با (پا) (۳)
 قورسای خستہ سہر ہر شت بہ پا (ب)
 زور گازدان و پا لہ سہر پیئالی گازی سہ یارہ -
 داگرتن. (با پافشار دادن)
 + پیم: (۱) [ناو] پیوو؛ پیف؛ چہوری ناوزگ.
 (پہ) (۲) [ئاوہلناوی لکاو] پیم؛ بہ پیم؛ پیم بہدہ،
 بدہ پیم؛ بدہ پیم. (بمن) (۳) < ٹیشیل. (پیم)
 پیمردن: [چاوگہ ت] ٹہو شتہ کہ دہ پیٹہ
 ہوئی مردن. (با چیزی مردن)
 پیمزک: [ناو] آکری پی؛ پامز. (حق القدم)
 پیملہ: [ناو] پاملہ؛ مملہ کردن بہ پا. (شنا با
 پا)
 پیمیرد: [ناو] عزیز پیل. (عزرائیل)
 + پیئاسہ: [ناو] بہ لگہ ی ناساندن؛ سجیل؛
 ناسنامہ. (مدرک شناسایی)
 پیئج پالو: بیچمی کہ خاوہنی پیئج گوٹہ و
 پیئج پالو پیٹ. (پنج ضلعی)
 پیئج پەر: [ناو] لہ بیچمی ٹہستیرہ ی پئج
 گوٹہ. (پنج پر) ہر شت کہ پیئج پەرہ ی
 ہہ پیٹ (ہر چیزی دارای پنج پرہ)
 پیئج تمہنی: [ناو] لہ ٹیراندا ٹہسکہ ناس بوو کہ
 ٹہمرو بووہ تہ قہرہ پوولی کانزایی (پنج تومانی)
 پیئج چاوگہ ی دل: (ف گیو) < پئج چاوگہ ی
 ہہست.
 پیئج چاوگہ ی ہوٹش: (ف. گیو) < پئج
 چاوگہ ی ہہست.

پنجشهمه شه: [ناو] شه وی پیش له پژی
 هه ینی. (پنجشنبه شب) شه وی جومعه. (شب-
 جمعه)

پنجشهمه: [ناو] پنجشهمه پژی دوی
 چوارشهمه و پیش هه ینی. (پنجشنبه)
 پنج فهرزه: [ناو] پنج فهرزان. (ب) پنج کاتی
 نوژ کردن. (کنایه از پنج وقت نماز در روز)
 پنج گا: مه قامیکی ناوای ئیرانی. (پنجگاه و
 راست پنجگاه)

پنج گوشه: [ناو] بیجمیکی پنج قوزین و
 پنج پالو. (پنج ضلعی)
 پنج گهنج: [ناو] پنج گهنجینه. (۱) ناوی
 کتیبه کانی نیزامی گهنجه وی (خه مسه وی
 نیزامی). (پنج گنج) (۲) (پنج چاوه گی
 هه ست.)

پنج له تیغه: له غیر فاند له تایف یا پنج له تیغه
 نه و پنج جیگاهین که له دهروندا نووری
 خودایان ده که ویته سهر. ۱، دل ۲، روج
 ۳، سهر ۴، خه فی ۵، نه خفا. (پنج لطیفه)
 پنجوم: [ناو] پنجوم؛ خاوه نی پله و
 پایه ی پنج. (پنجم)

پنجه ی تار: پنج پژی هه وه لی به هار، (له
 سالی که بیسه ده بیته شهش روج). که ههر
 پژ له سهر مانگی حساب ده کهن له پژ
 ژمیردا؛ تا پنج مانگی نه وه لی سال. (پنج روز
 اضافی سال از ۳۶۰ روز اول سال)
 پندفه: [ناو] کرپی ههنگوین که له کهندوودا
 ده مینیه وه (آشغال عسل درکندو) پینکی: فد:
 [ناو] پینه کی؛ پینوکی؛ خه والووی؛ خه-

وه نوو چکه بردنه وه؛ حاله تی وه نه وزدان. (خواب
 الودگی)

+ پینواندن: [چاوه ت] (۱) پی نیشاندان
 (نشان کسی دادن) (۲) مه جیوور کردن به
 نیشاندانی شتی. (مجبور به نیشاندان) (۳) (ب)
 جهزای ئاکار دیتن؛ (ب) جهزای کاری خراب
 به سهر هینان؛ سهر که پیته ده نوینم واتا
 پیتی ده پژم نیشانتی ده دم؛ خودا سویندی
 دروی پینواند؛ نیشانی دل. (انتقام و جهزای
 بدی نشان دادن)

+ پینه: [ناو] پورگ؛ پینه ی ده ست و پی به
 هو ی کاری زور یا پیاسه ی زوره وه؛ تو یخیکی
 رهق له پاش توقله کردن له بهری ده ست یا
 قامکی پا پیکدی. (پینه)
 پین هافیز: [ناو] یک + ناو [ناو] پین هاویژ؛
 جووته وه شین؛ شه مبوز. (جفتک انداز)
 پین هزان: [ناو] سپله؛ ناسو پاس؛ بی ته مه ک.
 (ناسپاس)

پینه هه لئه گرتن: [چاوه ت] (۱) کووتال
 یا کهوشیک، هینده ی پینه لیدراییت جیگای
 نه بیته بو پینه ی دیکه، یا زور پوواییت. (از
 بس پینه شده جای پینه نداشتن) (۲) (ب)
 که سی هینده ریسوایی ئاشکرای بارهینایی
 به هیچ کلوجی نه شاردریته وه. (کسی که اینقدر
 مرتکب جرم شده باشد که نشود آن را پوشاند)
 پی وابوون: [چاوه ت] وازانین؛
 واهه ستکردن؛ گومان کردن؛ پنه زانای.
 (گمان کردن)

پیوار: [ناو] پیوار؛ ون؛ نه له بهر چاو؛ بزر؛

به‌رزه. (ناپیدا و گم)

+ پیواز: سه‌لکی هه‌رگیای سه‌لکدار. (پیاز)

+ پیوانی به‌رزه‌پیو: [ناو] پیوانی قه‌لاچن؛ له

دارمال زیاتر. (بیشتر از مالا مال)

پیو پل‌په‌ش: (۱) [ئاوه‌لناو] بیفه‌پ؛ نه‌حس؛ (۲)

[ناو] قاچوقول په‌ش. (منحوس)

پیوره: فرد؛ فد: [ناو] نه‌خوشینی چلک کردن و

ماسین و ئیشانی پووک. (پیوره)

پیوشوین: سالخ؛ نیشانه‌ی له جیگاییک

بوون؛ سو‌راغ. (سراغ)

پی‌وه‌به‌ر پی‌دان: [چاوگه‌ت] پاشقول دان.

(لنگ کردن)

پیوه‌تلیان: [چاوگه‌ت] تیوه‌تلان؛ تیوه‌گلان

تووش‌بوون و گیروده‌ی پروداوی‌بوون.

(درگیر شدن)

پیوه‌ته‌قیان: [چاوگه‌ت] (ب) لی‌دان و

هه‌لشاخیان (کتک زدن؛ برخورد)

+ پیوه‌دان: [چاوگه‌ت] (۱) توپه‌له‌قور

پیوه‌دان؛ قوربه دیوار دادن؛ نان پیوه‌دان به

تهندووردا، چه‌سپاندنی‌نان به‌تندووردا.

(چسپاندن) (۲) چزوو لی‌دانی هه‌نگ؛ مارپیوه-

دان. (نیش زدن) (۳) به‌ستن؛ داخستن؛ ژهنن؛

ده‌رکه پیوه‌دان (بستن)

پیوه‌دران: [چاوگه‌ت] داخران. (بسته‌شدن)

پیوه‌رووان: [چاوگه‌ت] (۱) جووت‌بوونی

سپلوت. (جفتگیری سگ و روباه و گرگ) (۲)

گرس‌ان و سه‌وز بوونی لکی

پیوه‌ند (موتوربه) کراوی دار و دره‌خت. (گرفتن

پیوند)

پیوه‌ره: [ناو] (۱) داره داره کردنی مندال.

(تاتی تاتی بچه) (۲) دوا به‌ری وینجه. (آخرین

بر یونجه) (۳) کیله؛ پیوانه؛ په‌یمان‌ه.

(پیمان‌ه) (۴) به‌یه‌که‌وه؛ پیک‌را. (با هم)

پیوه‌ره‌بینای: [چاوگه‌ت] پیوه‌به‌ستن. (بستن

به چیزی)

+ پیوه‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) تووشی به‌لای

خراب کردن؛ (۲) (ب) به‌شوفاری به‌گرتن دان

و به داوه‌وه‌دان؛ به داوه‌وه‌کردن. (به‌دام بلا

انداختن) (۳) هه‌لبه‌ستنی مووروو؛ مووروو به

پیسمان‌وه‌کردن. (برشته کشیدن دانه‌های

خرزه)

+ پیوه‌ن: (۱) له‌گه‌ل ده‌ست دی؛ ده‌ست و

پیوه‌ن؛ تا قمی خزمه‌تکاره‌کان؛ که‌سانی

به‌رده‌ست. (نزدیکان. خدمتکاران) (۲)

پیوه‌یه‌تی؛ بیان‌وه‌یه؛ پیش‌ن؛ (بالای ئالای

شه‌نگ سه‌د به‌لای پیوه‌ن) (مه‌وله‌وی)

(همراه دارد)

+ پیوه‌نان: [چاوگه‌ت] (۱) لکاندن؛

به‌یه‌که‌وه‌نان. (چسپاندن) (۲) نه‌خوشین پیوه

نوساندن؛ پیوه‌لکاندن نه‌خوشی. (انتقال

مریضی) (۳) داخ‌کردن و داخ پیوه‌نان (داخ

کردن) (۴) تی‌گرتن؛ بو‌خستن؛ ئاراسته‌کردن؛

تیریکی پیوه‌نا. (انداختن)

+ پیوه‌ند: (۱) پیوه‌ن؛ ده‌ستو پیوه‌ند؛ خزمه‌ت-

کارگه‌ل. (خدمت کار) (۲) پیوه‌به-

ستراو؛ گری‌دراو. (وابسته) (۳) گورس یازنجیر بو

پابه‌سته‌وه؛ پابه‌ند. (ریسمان پابند)

+ پیوه‌نیشتن: [چاوگه‌ت] (۱) نیشته‌وه‌ی بالنده

له سه ر شتيك. (نشستن پرندەروى
چيزى) (۲) خول و خاك پيوه-
نيشتن. (گرد گرفتن)
پيوست: [ناوه لئاو] زهروور؛ چهوجه؛ ويست؛
(ضرور)

پي هه لکه وتن: [چاوگه،ت] پا هه لکه وتن؛
هه له نگو وتن؛ بو چاره وى، (سه رسم دان).
(سکندرى) (ب) هه له کردن. (اشتباه کردن)
+ پي هه لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) بار پي به-
رز کردنه وه. (وادار به بلند کردن بار) (۲) پاهه-
لگرتن؛ به لهر روين (تندتر رفتن)

پي هه لينان: [چاوگه،ت] (۱) پا به رز کردنه وه.
(پا بلند کردن) (۲) پيهه لينان؛ بار پي به رز
کردنه وه. (به كسى بار را بلند
کردن) (۴) پيهه لينان؛ هيلكه به مرشك کردن
به جووجه له؛ جووجه پيهه لينان. (وادار به
جووجه در آوردن)
پيهه يلان: [چاوگه،ت] ليخوش بوون؛
ليبووردن؛ گوزه شت کردن؛ به خشين وگه ردن-
نازاد کردن. (گذشت کردن)
پيانه پي: [ناو] رپگای پياده پيارو يشتنى
قهراخ شه قام. (پياده رو)
پي ناوى: پيوست نييه؛ نايه ويټ. (لازم
نيست)

چه‌تری دهر بازوون و چه‌تری پزگاری،
چه‌تریکه له قوماشی تایهت بو په‌رینه
دهره‌وه له فرۆکه و ئارام هاتنه سهر زه‌وی.
(پارشوت. چتر نجات)

پاراوان: ایتاد؛ فرد؛ فذ؛ [ناو] (۱) په‌رده‌ییکی
پایه داره له کاتی دهرزی وه‌شاندن یا
موعاینه‌ی (ویزیتی) دوکتوردا له بهر ته‌ختی
نه‌خو‌ش داده‌نری بو‌ئه‌وه‌ی له چاوی
دیترا نه‌وه دیار نه‌بی. (پاراوان) (۲) جو‌ریک
پارتیشینی گچکه. (پاراوان)

پارتی: [ناو] (۱) جه‌ژن گرتن و میوانی
په‌خستن وه‌ک: گو‌ودبای پارتی، چای پارتی و
کوکتیل پارتی. (پارتی) (۲) ئه‌و به‌شه
له‌ کالاییک که ههر جار بو تاجر یا بو شوینی
ده‌نیردریت. (پارتی) (۳) گرووپ؛ ده‌سته.
(ده‌سته: پارتی) (۴) جه‌ماوه‌ری هو‌زی پارت.
(پارتی) (۵) لایه‌نگر؛ هو‌گر؛ پشت‌گر. (پارتی)
پارتی‌بازی: فذ؛ کاریکه‌هینان به‌هو‌ی سفارش
و سپارده‌ی دو‌ست و ئاشناوه؛ که‌سکه‌سانی؛
(ب) خو‌مانه‌خو‌مانه. (پارتی بازی)

پارتی‌دار: [ئاوه‌ئاو] پشت‌گه‌رم بوون به‌هه‌وادار
و لایه‌نگره‌وه؛ خاوه‌ن هه‌وادار و لایه‌نگر، که
کاری بو‌ئه‌نجام ده‌دن و ده‌ی سپین.
(پارتی‌دار)

پارتیزان: فرد؛ فذ؛ اند؛ [ناو] چریک؛ گه‌ریلا؛
(گه‌ریلا) کو‌مه‌ل یان گرووپ و ده‌سته‌ی
شه‌رکه‌زی شیوه‌ پێشمه‌رگه و عه‌سکه‌ر..

پائه‌نداز: [چاوگه‌ت] کو‌که‌ره‌وه‌ی چه‌ند نه‌فه‌ر
بو‌ یاری، مه‌جلیسی یاری وه‌په‌خستن؛ که-
سیک که کاریک پائه‌ندازی ده‌کا. (پا اندازی)
پا ته‌ندازی: [ناو] پێشه‌ی پائه‌نداز؛ ده‌لالی و
یه‌ک خستنی ژن و پیاو به‌ناپه‌وا؛ کاری
پاخه‌ری پایه‌ناز. (پا اندازی)

پاتیناز: فذ؛ فرد؛ اند. [ناو] خلیسکین و
یاریکردن و په‌خسی تایهت‌کردن له سهر
سه‌هول، به‌ له پیکردنی ئیسکه‌یت (جو‌ریک
پاپوشی تایهت). (پاتیناز)

پادره‌ختی: فذ؛ [ناو] بارپه‌زه؛ میوه‌ی وه‌ریو له
پای داردا. (پا درختی)

پادمو: [ناو] شاگردی به‌رده‌ست زیاتر له
دوو کان‌دا. (پادمو)

پارازیت: فرد. فذ [ناو] (۱) لامز؛ چه‌وره؛
موزا حیم؛ وه‌ک ویرووس و کرمی
په‌خو‌له. (۲) ده‌نگ و شه‌پو‌لی زیادی که‌ده-
خریته سهر شه‌پو‌لی رادیو‌یی بو‌ خراپ‌کردن
وتیکدانی ده‌نگ. له بیت‌ه‌ل و تیلیفیزیو‌نیشدا
ههر به‌و شیوه‌یه‌یه (پارازیت)

پارازیت‌خستن: [چاوگه‌ت] شه‌پو‌ل و ده‌نگی
موزا حیم خستنه سهر شه‌پو‌لی که‌ره‌سته‌گه‌لی
کاره‌بایی ده‌نگ‌به‌ر یا په‌نگ‌به‌ر وه‌ک بیت‌ه‌ل
و رادیو و ته‌له‌فیزیو‌ن و یا خشه و به‌فره‌ک
دروست‌کردن بو‌یان؛ (ب) به‌ قسه‌ په‌رینه‌ ناو
قسه‌ی که‌سیک. (پارازیت انداختن)

پاراشووت: فرد؛ فذ؛ [ناو] چه‌تری نه‌جات؛

(پارتیزان)

پارتیشن: اند؛ فند: [ناو] دیواری باریک یان
چیغی به ته خته یا قوماش که ژووریک ده-
کاته دوو که رت. (پارتیشن) پارچه بافی:
[ناو] (۱) پارچه چینن؛ کووتال چیکردن کاری
چینی کووتال. (پارچه بافی) (۲) شوینی
چینی کووتال و قوماش. (کارگاه پارچه بافی)
پارسا: فند: [تاوه لئاو] (۱) له هیندی نائیندا:
(ته رکه دونیا). (پارسا زاهد) (ب) (۲) پاریز کار؛ له
خوا ترس؛ دیندار. (پارسا) (۳) هه ژار؛ سوالکهر.
(گدا. فقیر)

پارسایی: [ناو به ره می چاوگه] (۱) کار و
رهوتی دینداری و له خواترسی و له خراپه
پرینگانه وه. (پارسایی) (۲) هه ژاری؛ گه دایی.
(گدایی)

پارک وه ی: فرد؛ اند: [ناو] ئینگلیزی (وه ی):
پ، جاده) جاده ی پان و به رین که به ناو
دارستاندا تیده په ری؛ زیاتر دوو جاده ی یه ک-
لایمه له پال یه کدا (پارکوی)

پارکینگ: فند؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) گاراج؛ شوینی-
پارک کردن و راگرتنی سه یاره. (پارکینگ) (۲)
ئه زموونی پارک کردنی سه یاره بو وهر گرتنی
پسووله ی شو فیری. (پارکینگ)

پارکی وه خش: [ناو] شوینیکی پاریزراوه بو
راگرتن و پاراستنی گیانه به ران که به
شیوه ی ناسایی تییدا بژین و پیشاندانیان به
خه لک. (پارک وحش)

پاره بوون: [چاوگه ت،] (۱) درپان؛ بچران.
(پاره شدن) قرتان؛ برپان؛ له تبوون. (قطع
شدن)

پاره پاره: فند: (۱) [تاوه لئاو] لهت لهت؛ بچر
بچر؛ تیکه تیکه؛ ونجر ونجر؛ کوت کوت. (۲)
شرو دراو؛ دراو له چهند لاوه. (پاره پاره)
پارموپوره: پارموپوره: [تاوه لئاو] لهت وپهت؛
شرو درپ. (پاره پوره)

پارین زیوی: نه وه لئین ده وره ی زه وین ناسی-
که ژیان لهو ده وره دا به ئاو دهستی پیکرد.
(پارین زیوی)

پاساز: [ناو] پاساج؛ بینای گه وره که هه موو
ژووره کانی موزاغه و دووکان بی. (پاساز)
پاسا روشتی: [تاوه لئاو] غه یری سروشتی؛
غه یری ته بیی. (غیر طبیعی)

پاستارخانه: [ناو] شوینی پشوودان و
ماندوویی ده رکردنی پاسه وانان و زیره وانان.
(پاسدار خانه)

پاستاری: [ناو] نگابانی؛ زیره فانی؛ چاوه دیری؛
چاودیری؛ ئاگالیوون؛ ئیشکگرتن؛ کیشک
دان؛ پاریزه ری؛ ئاگاداری؛ (پاسداری)

پاستاری ناشتی: [ناو ت،] (۱) هیزی پاراستنی
ناشتی سه ربه ریک خراوی جیهانی، زیاتر له
سنووری دوو مهمله که تدا که نیوانیان ئالوز
بی. (۲) ئەندامی ئەو هیزه. (پاسدار آشتی)

پاستوریزاسیون: فند؛ اند؛ فرد: [ناو] کاری له به
ین بردنی هوورگ و باکتیری له خوارده مه فیه
کاندا به شیوه ی گه رما پیدان بو ماوه ی
دیاریکراو و ئیکنیکی تاییه ت.
(پاستوریزاسیون)

پاستوریزه: فرد؛ اند: [تاوه لئاو] هه رماکی
که میکروب (هوورک) و باکتیریه کانی به
شیوه ی پاستوریزاسیون له به ین چووبی،

تویه بو ژیر کالای عه مبارکراو؛ له کانهزایش
 چی ده کړی؛ ته خته یی کی پان و ناسک و
 جه غز ئاسایه بو تیکه لاو کړدن و دانانی
 ږمگ، له نگار کیشیدا به کاردی. (پالت)
 پان ئیسلأویسم: [ناو] یه کیتی ئیسلأوه کان و
 ولاتگه لی ئیسلأو. (پان اسلاویسم)
 پان ئیسلامیسم: فرد؛ فد: [ناو] یه ککر تووی
 ولاته ئیسلامیه کان و ههروها ئیسلامه کان.
 (پان اسلامیسم)
 پان تور کیسم: فرد؛ فد: اند: [ناو] یه کیتی
 تور که کان و هوژ و ولأتیان. (پان تور کیسم)
 پانتوگراف: فرد؛ فد: نامرازی وینه کیشان.
 (پانتوگراف)
 پانته ئیسم: فرد؛ فد: [ناو] ئابین و دینیک که
 هه موو وزه یی کی سروشت به خودا ده زانی.
 (پانته ئیسم)
 پاندول: فرد؛ فد: [ناو] ئاونگی هه ندی
 کاتزمیری دیواری که وهک جو لانه له
 خواریه وه هاتوچو ده کا. (پاندول)
 پانسمان: فرد؛ فد: اند: [ناو] ده رمان کړدن و
 پیچانی برین؛ برین پیچان؛ کاری شتنی
 برین به ده رمان و پاک کړدنه وه و مه له هم
 لئنان و پیچانی به تمزیف. (پانسمان)
 پانسیون: [ناو] جیگایکی وهک میوانخانه که
 له به رانه ر وهر گرتنی پاره یی کی دیار یکر او دا،
 شوینی مانه وه و خه و خوړاکی که سیک
 دابین ده کا. (پانسیون)
 پان عه ره بیسم: فرد؛ فد: اند: [ناو] یه ککر
 تووی هه موو ولأتانی ئاره و هه موو ئاره وی.
 (پان عربیسم)

وهک شیر ی پاستوریزه. (پاستوریزه)
 پاسیفیسیم: [ناو] مه کته ییکه که چاوه پوانه،
 ناشتی جیهانی له بواری یه کسان ی خه باتی
 تیکر اییبه وه چاوه دیری بکری (پاسیفیسیم)
 پاسیو: فرد؛ فد: [ناو] نوورگیر؛ جیگه ی
 روشنایی وهر گرتنی په نجه ره ییک که بهر
 ئاواله نییه. (پاسیو)
 پاکساز ی: [بهره می چاوه] (۱) خاوین
 کړدنه وی شوینی له پیسی و بزار؛ ده-
 رهاوژتنی شتی پیس و خراپ. (۲) دهر کړدن ی
 که سانی نا شایست و نالایق له
 ږیک خراوه ییکدا؛ پاکتواو کړدن؛ (۳)
 دوور کړدنه وه ی شتی قورخ و قاچاخ له
 شوینی بو نه وه ی له ده ست پشکین
 نه جاتی بد. (۴) ږهوتی خاوین کړدنه وه ی مال یا
 شوینی له شتی ناله بار و پیس. (پاکساز ی)
 پاکون: فد: [ناو بک] کور تکرای پاک کوون؛
 هه ر شت که پاکه وه بکا. (۲) [ناو] (ب)
 مه ساحه؛ میداد پاک کون. (پاک کن)
 پاگوون: [ناو] (۱) پارچه قوماشی سه رشان ی
 سه رباز که دوا ی شه ش مانگ پیی ده دری.
 (۲) هه ر نه و قوماشه بو دروونی ده ره جه و
 نه ستیره ی نه فسه ران له سه ری. (پاگون؛
 سردوشی)
 پالتوسین: ناوی خولی یه که می ده وری
 یه که می زه وین ناسی. (پالتوسن)
 پالتولتیک: فرد؛ فد: اند: [ناو] ږوژگاری
 که ونارا له پیش خول و ده ورانی
 به ردینه (چه جه ر) دا. (پالتولتیک)
 پالیت: فرد؛ فد: اند: [ناو] ته خته یی کی دوو

پانکرآتین: فرد؛ فذ: [ناو] به رهه می پانکرآس
 له له شدا. (پانکرآتین)
 پانکرآس: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] له وزه لمعیده؛
 نه ندامیکی ناو لهش له ژیر گه ده دایه
 (پانکرآس)
 پاوه رهقی: [ناو] (۱) په پاویز؛ ژیر نووس.
 (ژیر نوویس). (۲) پومانی که له چند ژماره
 گوځاردا چاپ بیټ؛ زنجیره نووسراوه له
 گوځاردا؛ نووسراوه ی سرپال له بلاو کراوه دا.
 (پاورقی)
 پایه نده: [ناو] پایه دار؛ بی داوی بی له بهین
 چوون؛ پایه رجی؛ پاوه ستاو. (پاینده)
 پراتیک: فرد؛ فذ: [ناو] کرده وه بو فیربوون؛
 مه شق کردن؛ فیربوون و کارامه یی به
 کرده وه. (پراتیک. عملی)
 پراگماتیک: فرد؛ فذ: [ناو] گریډراو به
 پراگماتیسمه وه. (پراگماتیک)
 پراگماتیسم: [ناو] مهیل و داخواز به مه شق و
 کرده وه؛ بیریکی فلهسه فی که ده لی بو
 واتا کان له تو ی مه شق کردن و کرده وه دا
 بگه پښ. (پراگماتیسم)
 پرسپارنامه: [ناو] پرسنامه؛ په په ی کاغه زی که
 له لایه ن پرسپاره وه پرسی جوړاو جوړی تیدا
 نووسراوه بو وه لمانده وه، ته غه ر بو نه زموون
 یا به رگه مکړدن. (پرسنامه)
 پرنس: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] پرنس؛
 سازاده بوئیر. (پرنس)
 پرنسیس: [ناو] پرنسیس؛ کچه سازاده.
 (پرنس)
 پروپاگانده: فرد؛ [ناو] پروپاگنده؛ راگه یانندن؛

راگه یینی؛ ری کلام؛ بالکاشه. (تبلیغات)
 پروسه: فرد؛ فذ: [ناو] په وه ند؛ به په موت؛ رهه -
 ند؛ وشه ییکی فله رنسیه و له کوردیشدا به کارد
 مبری. (پروسه)
 پرولیتاریا: فرد؛ فرد؛ روس؛ [ناو] چینی
 کریکاران. (پرولتاریا)
 پرولیتیر: فرد؛ فذ؛ روسد: [ناو] کریکار.
 (پرولیتر)
 پرنس: فرد؛ فذ؛ اند: [ناو] پرنس.
 سازاده بوئیر. (پرنس)
 پرنسس: [ناو] پرنسیس؛ سازاده ی میوینه.
 (پرنسس)
 پرنسیب: فرد؛ اند؛ فذ: [ناو] پرنسیب؛
 جیکه وتووی کرداری؛ که سایه تی ئی خلاق.
 (پرنسیب)
 پریز: [ناو] جیکه ی دوو شاخه یان سی شاخه ی
 سیمی که ره سته ی کارمبایی یان ته له فون.
 (پریز)
 پریزینت: اند؛ فذ: سه رکومار؛ سه روک کومار.
 (پریزینت)
 پریستیز: فرد؛ فرد؛ اند: [ناو] که سایه تی.
 (پریستیز)
 پسیکولوژی: فرد؛ [ناو] دهر وون ناسی؛ روح و
 په وان ناسی. (روان شناسی)
 + پشته ک: [ناو] (۱) سه رمه قولات؛ سه رمه و
 قولانج له سه رده ست؛ ته قلّه لی دانی فرنده.
 (پشتک) (۲) پشته؛ که رت؛ که ردوو.
 (کرت) (۳) له ژیمناستیک داهه لگړانه وه و
 مه حله ق لی دانی له سه رده ست. (پشتک)
 پشته ک لی دانی: [چاوگه ت] ته قلّه لی دانی فرنده؛

به تاييهت کوټری ته قله باز؛ سهرمه و قولانچ
لیدان؛ سهرمه قولات لیدان؛ محله ق لیدان و
خو هه لگپړانه وه. (پشتک زدن)

پلاکارت: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] (۱) قوماشی
نووسراو بو هه لواسین له یاسای تازیه یا
خو پیشاندان و بالگاش دا. (۲) کاغه زیان
مقهبا یان قوماشی نووسراو که له خو
پیشاندانا به دهسته وه ده گرن. (پلاکارت)

پلومب: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] (۱) کاری
موړ کردن به قورقوشم، شه قل و دیاری
کردنی درگای گاله دراوی هه رشت به
قورقوشم؛ (۲) نامرازی پلومب کردن.
(پلمب)

پوئهن: اند؛ فند: [ناو] ژماره ی سهرکه وتن له
یاریدا؛ له والیبالدا سی پوئهنی له سهریه ک
گرت؛ رهقه می نیمتیار. (امتیاز. پوئن)

پوړ تابل: فرد؛ فند: [ناو] تاييه تمندی هه رشت
که به دهست بگويز ریته وه؛ رادیو و ته له
فیزيونی پوړ تابل: دهستکار. (پرتابل)

پورز: [ناو] پورز: (۱) زوږ و قوتکه گه لی ورد
له سهر ریخو له (له دیوی ناوه وه) و له سهر
زمان. (۲) پرووش؛ گرنجی و قوت بوونه وه ی
سهر شتی ساف وه ک پورزی فهرش و
خاوی (هوله) (پرز)

پورزی ریخو له: [ناو] قیتکه ی وردی دهوری
ریخو له ناوه وه که ماکگه لی پیوست له
ناو ریخو له وه دهبا بو ناو خوین و لهشی
بوونه وه. (پرز روده)

پورزی زمان: [ناو] زوږ و قیتکه گه لی وردی
سهر زبان که له هه لاییکه وه دهسته ییک

له وانه هه ست به جوړیک تام ده که ن و
په یغام به می شک ده دن که تالی و سویری و
ترشی و شیرینی هه ست بکریټ. (پرز زبان)
پورس: [ناو] دهستی خوړاکی خواردن له
چیشته خانه؛ دهستی که باب: پورسی که باب.
(پرس)

پورسی: دهستیک؛ ژهمی خوړاکی یه ک که -
س؛ پورسی که باب به چهنده: دهستی که باب
به چهنده. (یک پرس)

پوزیسیون: فرد؛ فند: [ناو] حاله ت؛ بارودوخ؛ فورم
و حاله تریا تر له موسیقا دا. (پوزیسیون)
پوست موډیرن: (پاستموډیرن) فند: اند؛ [ئاوه لئاو]
پاش موډیرن؛ تازه تر له موډیرن. (پست
مدرن)

پوست موډیرن نیست: [ئاوه لئاو] پاش
موډیرن نیست. نویخواز تر له موډیرن نیست. (پست
مدرن نیست)

پوست موډیرن نیم: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] پاش
نوی خوازی؛ هونه ری دوا ی موډیرن نیم؛
نویتر له موډیرن نیم. (پست مدرن نیم)

پوس کولوفت: پوسکلفت: [ئاوه لئاو] (۱) هه ر
شت که پیستی قهوی بی. (۲) (ب)
پوودا مالو؛ هیچ پی مه نوزو نه بوو؛ به هیچ
قسه و جوینی شهرم نه کردن. (پوست کلفت)
پوسیده: فند: [ئاوه لئاو] پوسیواو؛ رزیو؛ دافه تراو؛
له (ف. مشه) یش دا هاتووه. (پوسیده)

پولیتیک: فرد؛ اند؛ فند: [ناو] کرده وه ی درو
وده له سه له رامیاریدا؛ فیله بازی له کاری
رامیاریدا؛ (ب) زرنگی و دهس و گوپی ری و درو
وده له سه. (پولتیک) پولیتیک لیدان؛

[چاوهگهت] فیل وفهره ج کردن؛ کلاو کردنه-
 سهر و کهلهک لیدان. (پولتیک زدن)
 پوئیویژ: فرد؛ تند؛ فند: [ناو] چاکه تی چندراو
 له کاموا یا بهن. (پولیور)
 پوماد: فرد؛ نیتالید؛ فند: [ناو] مهلههم؛
 مهلههم؛ روئی دهرمانی زام. (پماد)
 پومپاز: فرد؛ تند؛ فند: [ناو] کاری هه لکیشانی
 ناوه کی به پومپ. (پمپاز)
 پوود: [ناو] پو، بهن یا داوی که له سهر پایل
 (تال) ده چنریت. (پود)
 پوورسان: [ناو] کورتکراوهی پوورسانت
 نهویش کورتکراوهی پوورسانتاژه. <
 پوورسانتاژ. (پورسان)
 پوورسانتاژ: [ناو] مزی، چهن له سهدی جور
 کردنی موعامله؛ جورئ مزی ده لالی
 موعامله. (پورسانتاژ)
 پووشه: [ناو] جوریک موقه بای ناسک و نهرم
 بو بهرگی پهروهنده (دوسیه) (پوشه)
 پووشهک: فند. [ناو] (۱) < پیژوکی. (۲)
 جورئ پیچراوهی لوکه و قوماش له بهینی
 پای زاروکاندا دایده نیئ بو شهوه که پیسی
 بگریته خوئی. (پوشک)
 پهراگه نده: [ناو] (ف. گیو) پرشوبلاو؛ پرژ؛
 به لاف؛ جیا جیابوو؛ په خشوپه لا؛ ناواره؛
 پهخش؛ له بهک پساو. (پراکنده)
 + پهرت: (۱) پهرت کردن: کاری هاویشتن و
 خستن و فریدان. (پرت) [ناو] (۲) شوین و
 جیگه ی دوور که وتوو؛ تهرت؛ جیگه ی دوور
 له هاتن و چوون؛ گونده که ی نیمه زور
 په رته؛ په ره؛ چه پهک؛ ته ریک؛ دووره دهس.

(پرت) (۳) بهت و نا ناگا و ناحالی. (پرت)
 پهرت بوون: (۱) [ناو] (ب) پهرت بوون؛
 دووربوون له مه بهست؛ کابرا زور په رته هیچ
 حالی نابی؛ نا ناگا له مه بهست. (پرت-
 بودن) (۲) [چاوهگهت] که وتنه خوار له بهرزایی؛
 هه لیدران؛ پهرت بهستن؛ پهرت بوون؛
 فریدان (پرت شدن)
 پهرت بهستن: [چاوهگهت] فریدان؛ په رتم-
 بهست: فری درام: هه لیدرام؛ که وتنه
 خواره وه. (پرت شدن)
 پهرت دان: [چاوهگهت] فریدان؛ خستن؛
 هاویشتن؛ هاویشتن. (پرت کردن. انداختن)
 پهرت کردن: [چاوهگهت] فریدان؛ هاویشتن؛
 فردان. تووردان؛ هه لداشتن. (پرت کردن)
 پهرت کریاک: [ناو] بهر پهرت بووگ؛ پهرت بوو؛
 پهرت کراو. (پرت شدن)
 پهرتگه: [ناو] (په رت + گه) په رت: (خستن،
 فریدان)، جیگه ی فریدان؛ جیگه ی که وتنه
 خوار. (ب) جیگه ی بهرز. (پرتگاه)
 پهرتگه: [ناو] هه له مووت؛ هه لیدر. (پرتگاه)
 پهروه زن: فند: [ناو] سووک ترین نهندامی
 دهسته ی هالتیر لیده ران؛ له دهسته ی په ر
 وهزندا هالتیر لیده دا. (پر وزن)
 پهروه نده: فند: [ناو] (۱) هه ف نفیس؛ کو مه لی
 زانیاری و به لگه و نووسراوه له باره ی
 پابووردووی که سیکه وه یا کاره ساتیکه وه. (۲)
 جیگای پراگرتنی شهو به لگانه. (پرونده)
 پهروه نده سازی: فند: [ناو] (ب) پاپوش
 دروست کردن به به لگه ی درو؛ پیلان نانه وه.
 (پرونده سازی)

پهره ستاری: فذ: [ناو] (۱) شوئی پهره ستار. (۲)
کاری ناگا له نه خوښ بوون و خرڅه تی
نه خوښ کردن. (۳) پیوهندیدار به
پهره ستاره وه. (پرستاری)

پهړمند: [ناو] جه وهه ری سهر تیخی خنجیری
دهبان و پول. (خطوط روی تیغه خنجر
فولادی)

پهزان: فذ: [پاشگر] واتا: کولان؛ هه لوا پهزان؛
خورما پهزان: کاتی گه یشتی خورما. (پیواژه:
پختن)

پهزاندن: [چاوه] (۱) لینان؛ کولاندن
(پختن) (۲) (ب) نهرم کردن لایه نیکی
موعامه له؛ نهرم کردن که سیک به
قسه کردن و رازی کردن بو نه جامی
کاریک. (پزیدن)

پهزین: [چاوه] (۱) پهزاندن؛ (ب) نهرم کردن
که سیک به قسه و رازی کردن بو نه جامی
کاریک. (پزاندن) (۲) کولین؛ کولاندن. (پختن)
په ندنامه: فذ: [ناو] په رتو وکی که
ناوه روکی (ناوه روک) ی نووسراوه که ی قسه ی
نه ستهق و پر له ناموژ یاری بیت. (پندنامه)

په نهانکار: په نامکار: فذ: [ناوه] [ناو] ناوژیر کا؛
کرده وه شاره وه؛ نه وه ی کار دوور له چاوی
جه ماوهر ده کا؛ وه شیر. (پنهان کار)

په نهانکاری: په نامکاری: فذ: [په ره می
چاوه] (۱) کاری شاردنه وه ی مه به ست یا
کرده وه یی. (۲) په وتی کردن کاری به ریپوار و
دوور له چاوی خه لک. (پنهان کاری)

په هلوو: [ناو] (۱) پالوو؛ په هلی؛ خالیگه؛
لاته رافه؛ لاتنه نیشت؛ که له که. (پهلو) (۲)

تنگه ی زین و کورتان؛ پالوو. (تنگ زین)
+ په ی زهنی: فذ: [ناو] کاری چهن
باوه قوورته له قه دیمدا که شهر ی شیر و
گورز باو بوو خو یان ده کرد به ناو له شگری
دوژمن دا و په گی پشت پا ژنه یان ده برین؛
په ی لیدان. (پی زنی)

په یمانی: فذ: (۱) موچه خوړی قه راردادی و
برپاری و غهیری په سمی؛ به پی برپار؛ (۲)
پیوندیدار به په یمانه وه. (پیمانی)

پیپ سیکتیف: فرد؛ اند؛ فذ: [ناو] قولایی وینه
نیشانان له نیگار کشیدا. (پرسپکتیو)
پیپ سوئاز: فرد؛ فذ: که سایه تی هه ریک له
قاره مانای که له فیلمی کدا کایه ده که ن؛
(ته کته ره کانی سینهما و شانو). (پرسناژ)

پیپ سوئیل: فرد؛ فذ: [ناو] نه ندام؛ هه موو
کار گیرانی ریخراویک؛ کادر؛ کادیپ؛
(پرسنل)

پیپ سوئیلی: فذ؛ اند: [ناوه] [ناو] په یوندیدار به پیپ
سوئیله وه؛ لیاسی پیپ سوئیلی (پیپ سوئیل گه ل)
وینه ی پیپ سوئیلی بریتیه له وینه ی ۶×۴
سانت. (پرسنلی)

پیپ فریز: فرد؛ اند؛ فذ: کونکردنی ورد و
نزدیک به یه که له که نار په ره بیت و تهر دا
بوئاسانتر له تبوون ولییوونه وه. (پیپ فراژ)

پیپ میهن: فرد؛ ناخرین خولی چه رخی
هه وه لی زهوی ناسی. (آخرین دوره از دوران
اول زمین شناسی)

پیپ کامپیپهن: فرد؛ فذ: سهره تای میژووی
زهوین. (پیپ کامبرین)

+ پیپ شرفه: [ناو] [اده ی چوونه پیپ شوه ی -

کارِک یان کردنی کارِک؛ کاری بینا که
چهنده ی پیشرفت کردووه؟ (پیشرفت)
پیشرووی: [ناو] (۱) کاری به ره و پیش چوون؛
له شکری دوژمن نه یَتوانی پیشرووی بکا؛
نه یَتوانی بیتنه پیشرووه.
(پیشروی) (۲) (ف. گیو) رابه ری؛ ری نیشانندان.
(رهبری)

پیکنیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) کار و رهوتی
چوونه سهیران و گهشت و هه رکهس خه رجی
له عوده ی خووی؛ (پیک، پیک)، کورتکراوه ی
پیکنیک و پیکنیکی؛ (۲) دهسته جه معی شت
یا خوژاکی کهرین که هه رکهس پاره ی خووی
بدا. (پیک نیک) (تییینی) به شه پاره ییک که

هه رکهس بابته تی پیکنیک دهیدا پیی ده لَین
(پیک) یابهش. (پیک)

پیکنیکی: [ناو] (۱) ب) نه زبه ی گچکه ی گاز
تایبهت بو پیکنیک چوون. (گاز پیک نیکی)
(۲) چوونه سهیران به شیوه ی پیکنیک.
(پیکنیکی)

+ پیل: فرد؛ فد: [ناو] قووه؛ باتری وشک؛
ئامرازی بو ودهست هیئانی گه پیرانی
کاره بای یه ک لایه نه له وزه ی کیمیایی. (پیل)
پیلوسین: فرد؛ فد: پینجه مین و ئاخزین خول
له خولی سیهه می زهوین ناسی. (پلیوسین)
پیلی هه تاوی: [ناو] ئامرازی که له هیزی هه تاو
هیزی کاره بایی پیک دینی. (پیل خورشیدی)

تَوُک: [ناو] تاووک؛ چادر؛ په شمال؛ تاول؛
خیوهت. (خیمه)

تاب: [ناو] فد. (ف. مشه) (۱) تاو؛ توانا (تاب)
(۲) پاشگر) تریفه؛ پرووناکی (روشنی) (۳) پیچ
وتاب. (پیچ وتاب)

تابان: [ناو] فد. ناوی ژنانه یه (اسم زنانه)

تابر: [ناو] دوغای لهرز و یاو که به سهر
پښمانیکدا ده خویندریت و له مه چهک ده-
به ستریت. (دغای تب بر) کلوبر

تابر: لوبر: [ناو] پچرانی تالی تهون؛ پچرانی
لوپیک له تان. (قطع رشته ای در قالیبافی)

تابلو؛ تابلو: [ناو] فد. تد. (۱) یه که ی ژماردنی
ویننه ی کیشراو (نه ققاشی) یان ره سم و
نووسراوه ی له قاپ گیراو. (۲) نووسراوه ی
سهر ته خته ی دار یا شووشه و کانزا و... که له
سهر دهر کی پښکخواوه کان هله دوه واسریت
(۳) نیشانه کانی ناگادهر و ږاگه یین له سهر
شه قام، یان له پښکخواوه کاندو بو پښوینی
داده ندرین. (تابلو)

تابلو: [ناو] تابلو؛ (ب) له بهر ناااسایی
بوون، سهرنج ږاکیش و زهق؛ که س یان
شتی که به زهقی نیشاندهری کار یان خو و
خده ییکه، (تهو کابرایه تابلو یه) به ږهنگ و
روویدا دیاره تریاکیه. (تابلو)

تابلو ی پښوینی سهر شه قام؛ تابلو ی دانراوی
سهر ږیکه ی هاتوچو ی سهاره بو پښموونی

و ناگادار کردن (تابلو ی راهنمایی)

تابلو ی شیوه کاری: (۱) تابلو ی ئاماده کراو بو
نیگار کیشان. (۲) تابلو ییک که نووسراوه یان

ویننه ی له سهر کیشراوه. (تابلو ی نقاشی)

تابوشت: [ناو] تاقت؛ خوږاگری. (تحمل)

تابوو: [ناو] اند. ههر شتی به خراب یا ههرام
له قه لهم دراوی ناوکومه لگا یان له بواری
ثابینییه وه. (تابو)

تابوو: [ناو] فد. شتی پیروژ و که ونارا که ده-
بی ږاریزریت و تیکنه دریت وه ک گوږی
چاک و پیری قورغ کراوی ثابینی و کومه-
لایه تی. (چیزهای باستانی و مقدس).

تابووره: [ناو] (۱) فهوجی هه زار که سی له
سپادا. (فوج هزارنفری سرباز) (۲) یاسا؛ ده-
ستوور. (قانون)

تابووق: [ناو] خشت؛ که ږپوچ. (خشت)

تابیلا: [ناو] دوو پاتکردنه وه ی داوخواز.
(تکرار کردن تقاضا)

تابییتی: [ناو] تابیه تی؛ تاویه تی؛ تایوه تی.
(مخصوص)

تابیه: [ناو] مه ته ریز؛ سهنگره. (سنگر)

تاپو: [ناو] په یکه ره. (مجسمه).

تاپیر: [ناو] فد. گیانداریکی گیاخوری ناوچه-
ی گهرمه سیری مالایا و سووماترایه. (تاپیر)

تات: [ناو] فد. له ولاته تورک نشینه کاندو

بهو که سانه ده لاین که به زمانی فارسی ده

دوین. (تات) + < تاتی

تاتار: [ناو] فد: ته ته؛ ناوی ئیلیکی تورکی
مه غوول، له نیزادی زهر دیو ستالی ناسیای
ناوهندی. (تاتار)

تاتاله: [ناو] تاج کو له که؛ سهر کو له که.
(سرستون)

تاتک: [ناو] ئارهو؛ زمانی ئارهوی؛ برای باب؛
ئاب. (عرب؛ عربی؛ عمو)

تاتوله: [ناو] گیاییکه به ره که ی له هیلکه
ریشولی ده کا و ده سوو تینریت دوو که له که ی
هوورک کوژه؛ گیا گو پالیشی پیده لین. (تاتوره)
تاتوو: [ناو] فد: جوړیک ئه سپی کورته بالای
کلک ویال^۱ دریزه. (تاتو)

تاته نو یژ: [ناو] به ردی پان بو نو یژ له سهر
کردن. (تخته سنگی که روی آن نمازی -
گذاردن)

تاتی: [ناو] حاله تی تات بوون؛ کچی که
کرۆز کرۆژه بهر مند الدانی گرت بیت. (حالت -
دختریکه جلوز هداش راغضروف گرفته باشد)
تاتیزوک: [ناو] گهرده لول؛ گیزه لولو که. (گردباد)
تاج: تاز. تاز. [ناو] فد: ناوی بایره ی زوحاکه
به واتای تانجی، چونکی ئارهو له بنه چه کی
ئهون، فارسه کان پیمان ده لین تازی. (تاج؛
تاز)

تاج خورووز: [ناو] تانج خورووس؛ گولیکی
سووره؛ گوله مه خمه ری؛ گول قه دیفه؛ کو فکا
دیکی. (تاج خروس)

تاج وتهخت: [ناو، ت] فد: نیشانه و دروشمی
پاشایه تی. (تاج وتهخت)

تاجه گول: [ناو] تاجه گولینه؛ کلاو یان جه غزی

له گول چیکراو بو پیشواز یان ریزگرتن. (تاج
گل)

تاجی سهر: [بو ریزگرتن] (ب) واتا: جیگات له
سهر سهره؛ به ریز و سهره. (تاج سر)

تاجیک: [ناو] فد: < تاجی؛ خه لکی
تاجیکستان؛ ربوایه ته له ره چه له کی (هوشه -
نگ) ی برای (تاج) ن (تاجیک)

تاجک: [ناو] یونچاخ؛ تاپو؛ قه واله. (یونچاخ)
تاجنای: [چاوگه] ده لاندن. (نشت کردن)

تاجیک: تاجیک: [ناو] بیگانه؛ بیانی؛ زه رده -
شتیه کان به غه یری زه رده شتیه کان یان ده -
گوت، به تاییهت به ئاره ویان ده گوت.
(تاجیک)

تاخت: [ناو] فد: (ف. مشه) غاره ئه سپ به
چوارنال^۱. (تاخت)

تاخچه: [ناو] تاخچه؛ ره فحه. ره فه. (طاقچه)
تاخووک: [ناو] کالیسکه وعه ره بانه یقه دیمی
سهر به فر؛ به مودی ئه ورو^۱ (ئیسنو مبیل)
(گاری روی برف)

تاخه: [ناو] پاکهت؛ به سته. (پاکت؛ بسته).
تادرگا [ناو] لنگه ی ده رکه؛ تایی ده رکه
(لنگه در)

تار: [ناو] فد: (۱) ئامیری موسیقایه؛ دوو تار؛
سیتار؛ سیتاری (هیندی)؛ تاری شیراز؛ تاری -
قه ققاز؛ (۲) تالی هه موو سازیکی ته -
لدار (سیمی). (تار).

تارانی: [ناو] خه لکی تاران. (تهرانی).
تاراوگه: [ناو] جیگای مروقی تاراو؛ جیی که -
سیکی هه لداش تراو (دوو خراوه). (تبعیدگاه)
تاربوون: [چاوگه]، تهره بوون؛ هه تله بوون؛

ئاوارەبوون. (آوارەشدن)

تاریبوون: [لە ریشە ی تاریک] لیل بوون؛

تاریکبوون. (تارشدن)

تارب: [ناو] دیاری؛ سەوقات. (سوقات)

تارژەن: [ناوبەک] تارلێدەر. (تارزن)

تارشە: [ناو] پەبامبەر؛ چەپەر؛ پۆستچی؛ تە-

تەر؛ (پستچی)

تارلێدەر: [ناوبەک] تارژەن. (تارزن)

تارمە: [ناو] نەردە و مەحجەری قەراخ

پلیکان؛ چیخ و چارداخی لەشووڵ چیکراو،

بەلکونی نەردەداری بەر پەنجیرە (تارمی)

تارنەن: [چاوەگەت،] پاونان؛ تارنیان؛

پاونیان. (دور کردن. دنبال کردن)

تاروپیو: [ناو] (ف. گیو) تان و پۆ. (تاروپیو)

تاریکبیر: [ئاوێلناو] تاریک مژی؛ سیاویر؛

دژی پۆشنبیر. (تاریک اندیش)

تاریکخانە: [ناو] فە: ژووری تاریک بو پە-

عەمەل هینانی فیلم و (نیگاتیف). (تاریخانە)

تاریک و پوون: (۱) ناوی کتییکی شیعی

مامۆستا هیمن. (نام کتاب استاد هیمن)

(۲) [ئاوێلناو] تاریک و لیل؛ گورگ و میش؛

تاریک و پوون. (تاریک و روشن)

تارینەر: [ناوبەک] دەتارینی؛ پاونەر. (آواره-

کننده)

تازە: فە: (ب) (۱) [وتە] ئیتەر؛ ئەیتەر؛ تازە پیی ناگە-

م: ئیتەر پیی ناگە م. (دیگر) (۲) [ئاوێلناو] نەو؛

نوی. (تازە)

تازەبووک: [ئاوێلناو] نووبووک؛ تازەووی؛

ژنی تازە شوو کردوو. (تازە عروس)

تازەجەوان: [ئاوێلناو] لاو؛ تازە لاو؛ (سروە

هات خونچه گولی باغی ئەدەب پشکووتن،

باخەوانی گەرە که، تازەجەوان، من چیکەم)

«مێن» (نوجوان)

تازەزاوا: [ئاوێلناو + ناو] مروقی که تازە ژنی-

هیناوه؛ زاوا لە مانگی هەنگویندا. (تازە داماد)

تازەسوو: [ناو + ئاوێلناو] تازەساو (ب) تیز-

(تازە تیزشده)

تازەمقلا: [ئاوێلناو] (ف. گیو) ناشی؛ نابەلەد

تازە دەستی بە کاریک کردوو؛ تازەکار؛

شتی تازە داهاوتوو. (تازەکار؛ تازە مد شده)

تازەنەفەس: [ئاوێلناو] فە: ماندوویی دەرچوو.

پشوو دەرچوو؛ (ب) کاتی دەستیکی کار؛ دژی

ماندوو. (تازەنەفەس)

تازەیی: فە: [ناو] حالەتی تازەبوون؛ نوی بوون؛

(ب) حالەتی کەرەستە ی تازە، کارنە-

کردوویی. (تازگی)

+ تازیه: [ناو] گەنمی دەستار کراو؛ گەنمی

نیوێ کوتراو. تازیمانە. (گندم نیمکوب)

تازیه دار: [ئاوێلناو] عەزادار؛ رەشپوش؛ تازیه-

تبار. (عزادار)

تاز: رەشمال و دەواری بەرز ی پە-

شمینە. (چادربلند پشمی)

تازانک: [ناو] تازانک؛ شیلان؛ قەمچی؛

تازیانە. (شلاق)

تاژلۆرە: [ناو] تاوێرە بەردی خۆرۆمەبوو لە

بەرزاییەو. (سنگ بزرگ که از بلندی غل

داده شود)

تاس و تەبەق: [ناو] (ب) خشل و خوا؛ زیو

ری ژنان. (زیورزان)

+ تاس: [ناو] (۱) فە: مۆرە ی تەختە نەرد.

(طاس) (۲) [ئاوہلناو] ھەويز؛ مووی سەر
 وەريو. (طاس) [ناو] دەفري گەورەي تايبەتي
 گەرماو. (طاس)
 تاس بازى: فە: مۆرە بازى؛ قومار بە مۆرە ھە-
 لەختەن. (تاسبازى)
 تاسبى: [ناو] دوزمانىەتي؛ نەياري (دشمنى)
 تاس ھەلەختەن: [چاوغەت] تاس ھەلەوشتەن؛
 (ب) تاسبازى. (تاس انداختن)
 تاسكە تاسك: [ناو] بە ناز ولەنجە پويشتەن؛
 (كە دەكەن تاسكە تاسك پەو ەكتەرن لە
 ئاسك) (خرايەدن)
 تاسگرتەن: [چاوغەت] ھالەتي تەختە بازى كە
 بتوانى مۆرە بگريئ و ھەر خالى دلخوازى
 بىئ بپھيئەت. (تاسگرفتەن)
 تاسمە: [ناو] (۱) مەزراي چكۆلە. (۲) كاسمە؛
 بەلەچەك (۱) مەزراعە كشتكارى كوچك
 (۲) قاچ كدوى خشك شەدە (۳) سىرمەي
 پانى قايش يان جىر، ھەلسووپرئەري
 (پوولى) لە مەكەنەدا. (تسمە)
 تاسناى: [چاوغە] تاساندەن. (نزدىك بەخفگى)
 تاسوولقە: [ناو] سوألەت؛ ئەشكەولەت. (تەكە
 كوزەسفالين)
 تاسەدار: [ئاوہلناو] ئارەزوومەند. (آرزومند)
 تاشت: [ناو] چاشت؛ بەرقليان. (صبحانە)
 تاشتەي: [چاوغە] تاشين؛ تراشين. (تراشيدين)
 تاشەبەرد: [ناو] تراشەبەرد؛ تيشەشاخ؛ تاتە-
 تەوہن. (تختەسنگ)
 تاشە تەوہن: [ناو] تاتەبەرد. (تختەسنگ)
 تاشەوان: پسيوپرى لە بەرد سەركەوتەن؛
 (صخرە نورد)

تاف: (ف. گيو) ھيرش؛ پەلامار؛ ھورووژم.
 (حملە؛ يورش)
 تافال: [ناو] سيقاندە؛ سوانە؛ سواندە؛ پاسارە.
 (اضافى لب بام)
 تافاندەن: تاتيواندەن؛ تاواندەنەوہ. (ذوب کردن)
 تافزەرك: [ناو] زەردەي خورئاو؛ دەمە
 وئيوارى. (قبل از غروب)
 تافك: [ناو] پرووناكى؛ پويشنايى؛
 نوور. (روشنى)
 تافكەتەن: [چاوغەت] خوركەوتەن. (طلوع
 آفتاب)
 تافە ھەيف: [ئاوہلناو + ناو] مانگەشەو؛
 پرووناگيى مانگ. (مەتاب)
 تاق تاقە: [بەند] تاقە تاقە؛ يەك يەك؛ چنارە-
 كان تاق تاقە يان ماون؛ زوربە يان وشك
 بوون؛ تاقولوق. (تەك تەك)
 تاقمانە جفت: [ناو] تاقمانە جووت. (بازى تەك
 ياجفت)
 تاقمانا [ناو] كۆنگرەي كەوانى (ھىلالى) لە-
 ديواردا. (طاق نما)
 تاقەتەردەن: [چاوغەت] ھاواندەنەوہي ئازەل
 (ب) ئالف كەردنە بەرمالەت. (رسيدگى بە
 حيوانات)
 تاقەجانە: تەقەجانە: [ناو] گىرخواردنى نچىر
 لە جيى سەخلەت و بىدەرەتەندە. (گىرافتادن
 شكاردرجاي دشوار)
 تاقى برو: [ناو] كەوانى برو؛ شوبھاندنى برو بە
 تاقى كەوانى. (طاق ابرو)
 تاقى پىروژى: [ناو] تاقىك كە لە سەرشەقام
 و جادە، بە ھوي جەژن گرتەن يان پىزگرتەن

به هوئی هاتنی که سیکه وه چی ده کریت.

(طاق نصرت)

تاقی زه: [ناو] زه کلاو؛ تاسکلاوی نه خشینراو
به لیره و خشل. (کلاه نارایش شده باسکه
زر)

تاقیکه ردهی: [چاوگه، ت] تاقیکردنه وه؛
ثاروین کاری. (آزمایشکردن)

تاکانه وه: [چاوگه، ت] تاکیانه وه؛ به جیهیشتن؛
ته رک کردن. تاسیانه وهی مهل له هیلانه.
(ترک کردن؛ جا گذاشتن)

تاکسی: [ناو] فرد؛ فند اند؛ سه یاره ی
پاگویزانی مسافیر، زیاتر له ناوشارد (تاکسی)
تاکسی یار [ناو] سه یاره ی بارکیش زیاتر سه-
یاره ی چووکی سه ر به تال پیکاپ (وانیست) ی
بارکیش. (تاکسی یار)

تاکسی تهله فونی: [ناو] فند جوړیک تاکسی
که به تهله فون بانگ ده کریت (تاکسی-
تلفنی)

تاک ولو: [بهند] ته کولو؛ تاق ولوق؛ تاک-
وتروک؛ دریژ وکورت. (تک تک؛ بلند و کوتاه)
تاکوی: [بهند] تا چ جیگایی؛ تا چ رادهیی.
(تاکجا)

تاکه: (۱) تاقه، جووت نییه. (تک است) (۲)
[پیشگر] تاکه که سیک: تاقه که سیک.
(یک) (۳) [بهند] تا؛ تاکو؛ هه تاکو؛ تاکه تی.
(تا)

تاکه تی: [بهند] تاوه کو؛ تاکو؛ تائه وکاته.
(تا وقتی که)

تاکه و بوون: [چاوگه، ت] داپران؛ جیابوونه وه له
کوړ. (اشتقاق)

تاکه ی: [بهند] هه تاکه نگی؛ هه تاکه ی؟
(تاکی)

تاک ی: (۱) تو تاک ی: تو ته نیای (تنها هستی)
(۲) [ناو] ته نیایی. (تنهائی). (۳) [بهند] هه تا؛
تاکه تی؛ تاک ی تو هاتی نهو پرویی؛ هه تا تو
هاتی نهو پرویی. (تا)

تالش: [ناو] ناوچه یه که (ناوچه ییکه) له
باشووری ئیران. (طالش)

تال و توون: [تاوه لئاو] (۱) تال و تیژ؛ تال-
وتوند. (تلخ و تند) (۲) برق هه لساو؛ ناوچاو
گرژ. (عصبانی)

تاله بانی: ناوی به پریز مام جه لال تاله بانی
هه وه لین سه رکوماری کوردنیزادی دهوله تی-
عیراق، و ناوی عه شیرته که ی (اولین رئیس
جمهور کرد عراق، جلال طالبانی و نام طایفه
ایشان)

تاله بانی: ناوی خلیکی گه وره له هه ری می
کوردستانی باشوور. (طالبانی)

تاله بور: [ناو] مه ری بووری ئامال پرشی یه
کده ست، بی په له ی سپی. (رنگ گوسفند)
تاله بور به له ک: [ناو] مه ری پهنک بووری په له
سپی که جه غزی رهش یان سوور به سه ر
سه ری به وه بییت. (رنگ گوسفند)

تاله پره ش به له ک: [ناو] مه ری رهش به په له ی
سپی به وه و چند جه غزی سوور به سه ر سه-
ری به وه. (نوعی رنگ گوسفند)

تاله رهش: [ناو] مه ری رهش که چند جه-
غزی سوور به سه ری به وه بییت. (رنگ گوسفند)
تاله سوور: [ناو] مه ری سوور که چند جه-
غزی رهش له سه ری داییت. (رنگ گوسفند)

تالە سوور به لکه: [ناو] مه‌ری سوور به لکه
 به چەند جەغزی رەشەوه له سەر سەری.
 (رنگ گوسفند)
 تالەشین بوژ: [ناو] مه‌ری بوژ به چەند جە-
 غزی شین و سوورەوه له سەر سەری.
 (رنگ گوسفند)
 تالەشین سپی: [ناو] مه‌ری سپی به چەند
 جەغزی سوور و شینەوه له سەر سەری.
 (رنگ گوسفند)
 تالەشین سوور: [ناو] مه‌ری سوور به چە-
 ند جەغزی شینەوه له سەر سەری. (رنگ-
 گوسفند)
 تالەشین رەش: [ناو] مه‌ری رەش به چەند
 جەغزی سوور و شینەوه له سەریدا. (رنگ-
 گوسفند)
 تالیتوسک: [ناو] تالیتوز؛ تانتوز؛ گیاییکی بالآ
 به‌رزە به گولی زەرد و گەورەوه. (نام گیاهی
 است)
 تام‌وخوا: [ناو] تام‌وخوی؛ (ب) تام و لەز زەت؛
 (ب) تامی قسە؛ نمەک. تام و مەزە. (مەزە؛
 نمک)
 تام و خویکردن: [چاوه‌گەت] له چیشتی سەر
 ئاگر چیشتن بو تاقیکردنەوهی رادهی خوی و
 پوون و ئەدوا. (چشیدن غذای روی آتش
 از نظر نمک و روغن)
 + تان: [چیناوی لکاوێ که‌سی دوو هەم که-
 سی کو] وەک: براتان، کوپتان، مالتان. (ضمیر
 متصل دوم شخص جمع).
 تانجکۆلە که: [ناو] کۆتە داری سەر ئە-
 ستوون که دە که‌وێتە به‌ینی کاریتە و

وێستوون. تاج کۆلە که. (سرستون).
 تانج که‌لە شیر: [ناو] پۆپی که‌لە شیر. (تاج-
 خروس)
 تانجی قولانج: [ناو] خوشترخوا؛ بالووک؛
 تازیلوک؛ که دواي جووت بوون، میوه نیره-
 که‌ی دەخوا. (آخوندک)
 تانکێر: [ناو] اند؛ فد: (١) بۆشکە و به‌رمیلی
 زور گەورە. (٢) سەیارە و پا پوژی
 تراو کیش، زیاتر نه‌وت کیش. (تانکر)
 تانگ: [ناو] دەبابە. (تانک)
 تانگۆ: [ناو] فد؛ فرد؛ اند: [ناو] جوړیک هە-
 لپه‌رکی (ره‌خس) ی ئارام و نه‌رمی دوو که-
 سی ئورووییه. (تانگو)
 تان‌وپۆ ئاوریشم: [ئاوه‌ل‌ناو] له لایه‌ن دایک و
 بابه‌وه ئەسل زاده؛ (ب) به‌ر و پشت ئە تلەس.
 (از دو طرف پدر و مادر، اصیل)
 + تانه: [ناو] تەشەر؛ تیز؛ تانووت؛ قسەیی بو
 سەر کۆتە کردن؛ تەعنه‌ی ئاره‌ویه و
 کوردکاری بووه. (طعنه)
 تانه: [ناو] ته‌یمان؛ دیواری به‌چه‌پەر. (دیوار
 با ساقه‌های باریک درخت). ف. هەن لکه‌ی
 سەر چاو.
 تاوار: کتەوار ف. هەن
 تاوان: [ناو] فد؛ دانی پاره‌ی دو‌پاو له قوماردا
 به‌ حەریف. (تاوان) +
 تاواندەر: [ناو، بک] تاوان بژیر؛ (به‌هه‌موو
 ماناییکه‌وه) زەرەر بژیر. (دهنده تاوان)
 تاوای: [چاوه‌گە] تاواندنه‌وه؛ ئاتیواندن. (ذوب
 کردن)
 تاوبازی: [ناو] جۆلانی. (تابیازی)

تاو- تاو: [به‌ند] دهم- دهم؛ جار- جار؛ چهل چهل. (هردم؛ گاهی)

تاوتوی کردن: [چاوگه‌ت] پشکنین؛ پنج- ویناوانی مهبه‌ستی پروون کردنه‌وه؛ شیکردنه- وه؛ شروقه کردن. (تحقیق وبررسی)

تاودار: [ئاوه‌لناو] لار؛ تابدار؛ خوار؛ لول- خواردوو؛ قژی تاودار؛ قژی لول. (تابدار)+ تاودان: غاردانی ته‌سپ به چوارنال؛ ته‌نگه- تاوکردن؛ زور بو هیئان؛ به‌تایبه‌ت بو ده‌سبه- تاو چوون. (فشار آوردن)

تاوشت: [ناو] تابشت؛ تاقه‌ت؛ هیژ؛ وزه؛ تووانایی. (توانایی)

تاوکار: [ناو، بک] ریخته‌گر؛ قالب ریژی‌کانزا. (کارش ریخته‌گری است)

+ تاوله: [ناو] یاری تیئسی سهر میژ؛ پینگ پونگ. (پینگ‌پنگ)

تاوله‌کیفی: [ناو] گزنیژه کیویله. (گشنیز کوهی)

تاولی: [ناو] گیای به‌ناپومی؛ گزنیژ؛ دهرمانه بو نه‌زوکی و به‌هیژکردنی گه‌ده و (له‌وزه- لمیعه) و بو ده‌له‌میزی شه‌وانه‌ی مندل. (گشنیز)

تاووک: [ناو] چادر؛ ره‌شمال؛ تاول؛ خیوه‌ت؛ تنوک. (خیمه)

تاووک: [ناو] تایله؛ داریکی که ژیه. (درختی- کوهی است)

تاوه‌سووت: [ئاوه‌لناو] له به‌ر خور سووتاو؛ تاوانگاز. (آفتاب‌زده)

تاوه‌لگرتن: [چاوگه‌ت] گپ‌بوون؛ گپ‌یان؛ وه‌ک ته‌خته‌ی تهر که لار و گپ ده‌ییت. (تاب

برداشتن)

تاوهر: [ناو] تاجه‌والی گه‌وره. (جوال بزرگ)

تای: [ناو] (۱) هوژی زهر دیوستالی ولاتی تایله‌ند و دهر دوری. (۲) زمانی سیامی و هیئندوچینی. (تای)

تایاخ: [ناو] پایوش؛ که‌وش. (کفش)

تایپ: [ناو] اند؛ فد؛ مه‌کینه‌ی نووسین. (پیت چن). کار کردن به‌و مه‌کینه. (ماشین تایپ؛ تایپ)

تاییست: [ناو] اند؛ فر؛ فد؛ پیت چن. (تاییست)

تایس: ناوی ثافره‌تیکی خایین که میله‌تی خوئی فروشت و پالیدا به ته‌سکه‌نده‌ری مه- قدوونیه‌وه. (تائیس)

تاینبجه: [ناو] نیوه‌ی تاره‌شکه‌ی یه‌کسه‌ری به دوان ده‌بنه ره‌شکه‌ییک؛ نیوه‌ی دووتایی. (لنگه‌تورکاه‌کشی)

تاییه: [ئاوه‌لناو] دل‌مردوو؛ خو‌پاریز. (دل‌مرده) تیل: [ناو] قامک؛ په‌نجه؛ کلک؛ ته‌نگووس. (انگشت)

تبلابه‌رانی: [ناو] قامکه‌گه‌وره؛ تبلامه‌زن؛ که‌له مووس. (انگشت شصت)

تبلاروخ‌ی: [ناو] قامکی براتووته‌له؛ براتووته. (انگشت بنصر)

تیل‌اقچیلک: [ناو] قامکه تووته. (انگشت کوچک)

تیلانیوه‌کی: [ناو] قامکی قووتی. (انگشت وسط)

تبل‌ک‌له‌سهرنینه: تبل‌یکی له سهرنیه. (ب‌عه- بی‌نییه؛ عه‌یی له سهرنیه. (بی‌عیب ولکه)

+ تراتین: (۱) هات‌وچوی شتی هه‌لواسراو،

وهك جوو لانه وهی جو لانی. (آمدورفت تاب)
(۲) ته پاتین؛ گیپانی ته سب بو وشک بوونه-
وهی عارهقی له شی. (را بردن اسب برای
خشک شدن عرق تنش)

تراشه: [ناو] تولاشه ی دمه تیخ و پرهنده ی
نه جاری. (تراشه)

تپاوه ری: [ناو] را گو یزی؛ هاتن وچوون؛
بردن و هیانی کال؛ ته م وشه کوردیه چووه-
ته نیو زمانی فارسی و بووه ته (ترابه ری)
(ترابری)

تربووس: [ناو] شو؛ شی؛ نم؛ شه. (نم)
تربه سپی: خو له سپی؛ ناخا سپی؛ پرهنه له
(تور بهت) ی ثاره وی کوردکاری کراییت.
(گل سفید)

+ تپ تره: [ناو] مو تو پ سیکلیت.
(موتور سیکلیت)

ترچک: [ناو] گیا گوله نگ. (مارچوبه)

ترسو: [ئاوه لئاو] ترسه نوک: (ترسو)

ترسوک: [ناو] ترسو؛ ترسه نوک. (ترسو)

ترس هینه ر: [ئاوه لئاو] بوونه هو ی سام
لیکردن؛ ترس به دیهینه ر. (ترس آور)

ترسینه ر: [ئاوه لئاو + ناو، بک] که سیک که ده-
ترسینی؛ ترس هینه ر؛ به سام. (ترسناک)

ترشکه: [ناو] ترشوکه؛ گیای خوراکی که و.
(ترشک)

ترشه کشمیش: [ناو] کشمیشه که ولی؛ سه-
رچک؛ زرشک. (زرشک)

ترشه که: < ترشکه

ترشینه: [ناو] هه ویر ترش. (خمیر مایه)

ترکزه: [ناو] (۱) دل نیگه رانی؛ گیژهن؛ توکز؛

گیچهل؛ بفه. (ترس و نگرانی؛
پاپوش؛ خطر). (۲) ته له؛ داو؛ ته پکه. (تله؛ دام)
ترگار: [ناو] ترار؛ ده فری گه وره. (ظرف
بزرگ)

ترگژوک: [ناو] ته یروک؛ ته رزم. (تگرگ)
ترمسک: [ناو] ترماسک؛ تیلماسک؛ زهنگه ته
تری؛ بو له تری. (خوشه انگور)

ترمه: [ناو] فد؛ تیرمه؛ قوماشی په شمینه یان
له نارمووش. (ترمه)

ترنگین: [چاوه] زیاتر بو دهنگه وهک؛
ئاویژه ی دهنگ؛ گه پانه وهی دهنگ؛ ده-
نگدانه وه؛ زفرینا دهنگی. (طنین)

تروان: [چاوه] چلدان نه بز؛ وهک؛ پتدانی ده
مار. (نبض)

ترواندن: [چاوه، ت] نه بز لیدان؛ پت لیدان؛ چل
لیدان. (نبض زدن)

ترومبون: [ناو] ئامراز یکی موسیقایه (ترومبون)
ترومپیٹ: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ ئامراز یکی
موسیقایه سی کلیل (کون) ی هه یه و به فوو
ده ژمندریٹ. (ترومپت)

ترولاق: [ناو] ته پاله؛ (تاپاله)

ترووسکایی: [ناو] پرووناکی که م؛ به حاسته م
دیتنی چاو. (کم سویی؛ دید کم چشم)

تره کای ده لی: تره کینی سیلوت، (زائیدن سگ)
تره وراوی: [ناو] چه نه دریزی و هه لیت په

لیت قسه کردن. (چرت و پرت و روده درازی)
تریباتین: [ناو] دهرمانیکه له بنیشت ده-

گیریٹ، له نیگار کیشیدا بو تراو کردنه وهی
پهنگی خهست که لکی هه یه و تاوینه ری (په

نگی پو ن) ی نیگار گیشییه. (تریباتین)

تریبل: [ناو] دهنګ له حانديکي بهر زدا؛ ده-
 سته واژه ی موسيقايه. (تریبل)
 تریشک: [ناو] تریشکه؛ تریشق؛ تیشک؛ وه-
 ک: تیشکی پوژ. (اشعه)
 تریشین: [ناو] فرد؛ فد: کرمی نیو له شی به-
 راز، به خواردنی گوشتی به راز بو ټینسانیش
 گیرو ی هه یه. (تریشین)
 ترپلیون: [ناو] فرد؛ اند؛ فد: یه ک ملیون ملیون
 (ملیون × ملیون). (تریلیون)
 ترینگوهور: [ناو] ترینګه ترینګ؛ خرینګوهور.
 (صدای برخورد کردن زیور آلات بهم)
 ترینګه: [ناو] دهنګی ویکه وتنی ده فری-
 مس. (صدای بهم خوردن کاسه های مسی)
 تزوک: [ناو] ټاوه ټاواو ژنی ته توار خراب. (زن-
 بدکاره)
 تسه گورګ: [ناو] فسه گورګ؛ کارګه فسه؛
 جوړیک کارګی ژه هراویه. (نوعی قارچ سمی)
 (۲) < فسه گورګ
 تشپو: [ناو] (۱) زبرګه؛ پیزوګه؛ زیپک؛ زیپکه.
 (جوش پوست) گروقه و لووی ناو له شی
 گیاندار. (غده)
 تشپوک: < تشپو
 تشتومشت: [ناو، ت] شتومه ک؛ که ل و په ل.
 (خرت و پرت)
 تقال: [ناو] په روپیکه به به سهر گونکی هه-
 ویردا ده دریت. (روانداز چانه های خمیر)
 تفتیک: [ناو] کورک. (کرک)
 تفتیلک: [ناو] کو تره باریکه. (قمری)
 تفره: [ناو] کراژ. (پوسته؛ شوره).
 تفکردنه وه: [چاوه، ت] فریدانی هه ر شتی له

ده مدا. (۲) تف فریدان. (تف کردن)
 تفره مار: [ناو] کراژ م مار. (پوسته مار)
 تفکه: [ناو] ټاگردانی له قوړ چیکراو؛
 کووانووی قوړینه؛ (آتش دان گلی)
 تفل: [ناو] توپژ؛ توکل؛ توپخل؛ تفه. (پوسته)
 تفل: [ناو] بو ی هه یه له (تفل) ی فارسیه وه
 هاتبیت. تلف؛ مندال؛ زاروک. (بچه)
 تفه: [ناو] تفل؛ توخل؛ توپکل. (پوسته)
 تفه: [ناو] دیواریک به موړه (قوړ) دروست
 بوو بیت. (دیوار گلی)
 تفه زری: [ناو] تووه کیوی. (توت وحشی)
 + تفهنگچی: [ناو] ټاوه ټاواو (ب) ده ست پاست له
 تیره ندازیدا. (وارد در تیر اندازی؛ تیر انداز خبره)
 تفهنگی په شوکی: [ناو] تفهنگی کی قه دیمی و
 سهر پر که له سهر لووله که یه وه بارووت و
 ساچمه ی تپده کرا و به زممه داده گیرایه وه.
 (تفنگ سرپر)
 تفهنگی ساچمه یی: [ناو] زیاتر بوړاوه و فیشه
 کی سا چمه یی ده خوا. (تفنگ ساچمه زن)
 تفی سهر به ره موژوور: (ب) کاریکی کریت که-
 زیان به کریاریشی بگه یینی، و وه ک تفی
 به ره و ژوور بگه پته وه بو نیو چاوی خاوه نی.
 (تف سربالا)
 تفروکه: [ناو] خهر دل؛ خهر ده ل. (خردل)
 تفسک: ههنجیری کیوی. (انجیر وحشی)
 تفل: < تفل
 تفو: [ناو] ترپ؛ توور؛ تفر. (ترپ)
 تفی: [به ند] دفی؛ نه شی؛ ده بی؛ گهره ک.
 (باید)
 تفیای: تووره بوون. (عصبانی شدن)

تک: [ناو] (۱) دک؛ دوو؛ هر تک چاوی دیشی؛
هر دوو چاوی دیشی. (دو) (۲) دلۆپ؛ دلۆپه؛
تکه. (قطره)

تک: [ناو] نوخته؛ خهوش؛ خهش؛ لکه؛ عهیب
وئیراد؛ چ تک تیدا نینه؛ بی عهیب و لکه یه.
(غش؛ لکه) دلۆپ. (چکه)

تکه تک: (۱) [دهنگه ناو] چرته چرت؛ وه ک ده-
نگی کاتزمیر؛ (تک تک). (۲) دلۆپه -
دلۆپ. (چکه چکه)

تکه کردن: [چاوه گه، ت] هاتنه خواره وهی
دلۆپه. (چکه کردن)

تلاسان: [چاوه گه،] هه لخلیسکان. (لغزیدن)
تلیزار: [ئاوه لئاو] به قامک بزار کراو؛ دهست
چن؛ هه لبارده؛ تلیزیر؛ (انتخاب) (۲) له
پادهی قامکی دهستیک تیناپه ری. (ب) نایاب.
انگشت شمار

تلخه: [ناو] کو گابه فری به سه هول بووی
په له په له له سهر عهرز ماو. (کپه برفهای
بجامانده در بهار)

تلدار: [ئاوه لئاو] تولدار؛ تولدار؛ ناوس؛ تولپر؛
سکپر. (آبستن)

تلگه نی: [ئاوه لئاو] زک گه نیو؛ سک بو گهن بو
جوینه. (شکم گندیده)

تلمسک: [ناو] تلماسک؛ زهنگه ته تری.
(تلسک)

تلنایو: [چاوه گه، ت] تلین؛ تلانه وه. (غلطیدن)
تلوفک: [ناو] (ف. گو لچنینه وه) گلوفک؛ لکی
ههره سهره وهی دار. (شاخه های بالائی
درخت)

تلی: [ناو] (۱) گله؛ دانه؛ دهنگ. (دانه) (۲) تبل؛

قامک. (انگشت)

تمتم: [ناو] سماق. (سماق)

تنتیک: [ئاوه لئاو] به دئه سل؛ به دنیژاد.
(بداصل)

تنگز: [ئاوه لئاو] نانگزا؛ توو ره. (عصبانی)

تنگز ی: [ناو] توو ره یی. (عصبانیت)

توبه ی گورگ مهر گه (ب) دووری نه کردن و
دهست هه لئه گرتن له خده و خوو؛ توبه ی
بیاباه خ؛ توبه ی به درو. (توبه درو غین؛ توبه
گرگ)

تویز: [ناو] (۱) توبه وانه ی کونی ته ستیر و رو
چن. (دهان بندروزن) (۲) میکوت و میگوار؛
دوق؛ کوته کی سهر بزمار پرز؛ گورز. (گرز)
تویزه گیواوه: [ناو] گیاسپون؛ دهرمانه بو زه-
ردووی. (میخک وحشی؛ چوبک؛ صابونی)
تویله گیا: [ناو] شه له مه باخی. (کلم صحرایی؛
خردل بری)

توبه که له م: [ناو] گیا گه له رم؛ کالیسیومی
زوره بو پتهو بوونی ئیسک و نه خوشینی
ئیسک به که لکه. (کلم پیچ)

توتو: تواتوا؛ چین چین. (لایه لایه؛ قشر قشر)
+ توخماخ: [ناو] قه تماغه؛ پیست؛ توخماخی
سهرت هه لئه که نم؛ پیستی سهرت هه لئه که-
نم (پوست)

توخمه تخیل: [ئاوه لئاو] زول؛ بیژوو؛ توخمی-
حهرام؛ حهرامزا. (حرامزاده)

توپ ناوس: [ئاوه لئاو] پایه مانگ؛ هه راش
ناوس؛ نزیک به زائین. (پابماه)

توراخ: [ناو] خهسه؛ دوی خهستی ئاوچنراو
بو که شک چیکردن؛ دوراخ. (دوغ چکیده)

تۇراق: < تۇراخ.

تۇراققان: [ناو] ئامانى تۇراق. توورەكەى ھە-
لۋاسىنى تۇراخ. (ظرف دوغ چكىدە)

تۇراك: [ناو] جۇرى پەنیر. (نوعى پنیر)

تۇرىبە: [ناو] توورەكە؛ توورېين؛ كېسە. (توبرە)

تۇرىبچە: [ناو] توورە سوورە؛ جۇرىك توورى

چووكەى پېست سوورە. (تربچەنقلی)

تورتان: [ناو] مقەس؛ قەيچى؛ دۇيرد.

(قېچى)

تورکردن: [چاوغەت] توران؛

زىزبوون. (قهرکردن)

تورکردن: [چاوغەت] تېتۇرگرتن؛ رامکردن؛

خستەتۇر؛ زياتر بو کوپ و كيژ دەوتریت كە

مەيلى يەكتىرىن رابكىش. (تورکردن)

توركمان: [ناو] توركمەن؛ توركەمەن؛ جە-

ماوهرى سېي پېستى توركەكانى ئاسپاي

ناوەندى. (تركمەن)

توركى: [ناو] زمانى توركى؛ زمانى توركە-

كانى ئورال ئالتايى وئازەرى. (تركى)

توركى: [تاوەلناو] پەيوەندىدار بە توركەوہ.

(تركى)

توركى ئازەرى: جەماوهرى توركى ئازربايجان.

(ترک آذربايجانى)

توركى لاو: (ب) توركەكانى پاش شورشى

ئاتاتورك لە توركيا. (تركهائى پس از انقلاب

آتاترك)

توركىيەئەستەموولى: زمانى ياسايى دەولەتى

توركيا. (زبان رسمى تركيه)

تورمز: [ناو] روسد؛ فد؛ ئاميرى پراوہستاندى

ھەر كەرەستەى تەگەردار؛ چەند جۇرە،

كارەبايى، پۇنى، پايى، دەستى، كومپېرسى و

ھيدروليكى؛ لە كوردستانى باشوور وشە-

ئىنگليزىيەكەى دەلېن، و ئىستوى پېدەلېن.

(ترمز)

تورمزېيان: [چاوغەت] تورمزېين؛ لە

كاركەوتن و عەبىدار بوونى تورمز. (ب) خو

پىئەگيرانەوہ. (ترمزېيدن)

تورنابازى: [ناو] فد؛ يارى شا و وەزير و دز و

جەللاد. (ترنابازى)

تورۇس: [ناو] تورۇس وئانتى تورۇس، دوو

كيون لە مەلەبەندى كوردستانى توركيان.

(نامدوكوہ)

تورەھات: [ناو] فد؛ تورپەھات؛ ھەلېت و پە-

لېت؛ قسەى پېرو پووج. فشقييات. (ترەھات)

تۇپى چرا: [ناو] چنراو و ھەلدووراوپكى تۇپى

كېسەئاساي بچووكە لە دەزووى نەسووج،

دەيكەن بە سەر پستانەكى (مەمكەى)

چراتۇردا. (طورچراغ)

تۇزتەكاندن: [چاوغەت] (ب) لېدان؛ کوتان و

بو تېوہشاندىن. (كنايى، كتك زدن)

تۇزەلانىنە: [بەند] تۇزەلنە؛ توزيكي كەم؛ نە-

ختيک؛ كەميک. ھەندىك. (كمى. خيلى كم)

تۇشكە: [ناو] كېرىش وەك؛ كېرىشى سەرى

چلكن يان گەچەل. (شورە)

تۇشەل: [ناو] تۇخل؛ تېقل. (پوستە)

+ تۇف: [ناو] تۇف؛ توو؛ تۇم؛ تۇو؛ توخم. (تخم)

تۇفنانەوہ: [چاوغەت] گېچەل بەرپاكردن؛

كورتكراوہى تۇفانانەوہ. (شلوق كردن)

تۇفئافيتن: [چاوغەت] تۇفچاندىن؛

تووچاندىن؛ توو وەشاندىن (تخمپاشى)

توڤقې: تهره کالی بو توو راگیراو. (میوه بوستانی تخی)

توقه: [ناو] تهوقه: دهستومشتاق. (بهم دست دادن)

+ توقین: [چاوگه] زیادکردنی ئاوی کاریز و کانی؛ ژیانهوهی کویره کانی. (پرابی کاریز؛ پرابی چشمه خشکیده)

توقین: [چاوگه] (۱) ترسان (ترسیدن). (۲) دریانی پورگ (پاره شدن تاول). (۳) ژیانهوهی کویره کانی. (زنده شدن چشمه خشکیده) (۴) تهقینی قومبوله. (ترکیدن نارنجک) +

توکز: [ئاوهلناو] ترکزه؛ بقه. (خطر) تولهانهوه: [چاوگه] تاتولان؛ نهرمبوونی میوه بههووی زور گهینهوه؛ بل بوون. (نرم شدن میوه به علت زیاد رسیدن تولپر؛ تلدار

تول دان: [چاوگه] زکدانی دیوار. (شکم دادن دیوار؛ طبلک کردن) تولدان: [ناو] مندلدان؛ (بچه دان) تولومپا: [ناو] تورومپا. (تلمبه)

+ توله: باتی؛ جیاتی؛ بری؛ قهره بوو؛ له توله ی قهلمیکدا کتیبیکم پی دا. (عوض)

توله که مارانه: [ناو] مارتوله کی؛ له کوردستان زور دهرویت، تامی تاله و هه ندیک ماکی ژاری (نامیگدال) ی تیدایه و دهرمانیکی - ئیش به ره. (افسنتين کبیر)

تومار کردن: [چاوگه] دهنگ خستنه سهر شريت و قهوان؛ <سهبت (ضبط کردن نوار و کاست) +

تومانج: [ناو] بوختان؛ تومته. (تهمت) توماندن: (ف. گیو) تومته لیدان. (تهمت زدن)

تومپز: [ناو] مشتته کوئه. (مشت) تومقفه: [ناو] گیچه و ره؛ له میراوی بوکان و پاوه و کیوه کانی دالاهو زوره و دهرمانه بو سینوزیت. (گل مرو)

تومگیر: [ناو] گیای بالووکپر؛ گوی به رخ؛ گوئه که ی به توپ له پال یه کدان، دهرمانی برهوشیت و نازاری سینگه و گهلا تووکنه که - ی بو خانیز باشه. (گل ماهور) تومهز: <تومه یزه

تومه یزه: تومه لی؛ تومهز؛ تومه زانه. (تونگو) تون: [ناو] فده؛ اند؛ فرد؛ راده و ریژه ی ده - نگ، دهسته واژه ی موسیقایه. (تن) تون: [ناو] فده؛ فرد؛ اند؛ کیشیکه به رانبه ره به هزار کیلو. (تن)

تون: [ناو] فده؛ فرد؛ اند؛ گوشتی کولای ماسی (تون) که له ناو قوتووی سهر به - ستراوی ته نه که دا پای ده گرن. (تن) تون: [ئاوهلناو] مروقی چاوبرسی و تیرنه خور. (حریص)

تون: [ناو] فرد؛ فده؛ اند؛ ناوی جوریک ماسیه. (نام ماهی تن)

تون: نیشانه ی ملکی بو دووهه م که سی تاک [هموو عالم گرفتاری تون. (علامت ملکی)

+ توند: [ئاوهلناو] خهست؛ دژی شل. (تند؛ سفت)

+ توند و تیژ: [بهند] (۱) توند و تیژ رابوورد؛

به لهز رابوورد. (سریع). (۲) [ئاوه لئاو] تال-
وترش؛ زور توون. (طعم خیلی تند)
تونده ته بیات: [ئاوه لئاو] نهوهی زوو توو پر-
ده بیات، ته بیات له (ته بیعت) ی ئاره و بییه وه
هاتووه. (تندخو)
توننی: [ئاو] توندی؛ توونی؛ خهسی؛ تام
تیژی قاییم. (تندی)
تووتکان: [چاوگهت] (۱) پریوایه ته کوپیک
چاوی به خواردنیک بکه ویت و ئیشتیای-
بکات و نهیده نی تووی ده تکیست و مندالی
ناییت. (عقیم شدن مرد). (۲) هه لئروو
شکان. (چمباتمه)
+ تووتهک: [ئاو] نهرمه نایه. (نوعی نی زبانه-
دار)
تووجی: به لافکرن؛ پشک کرن؛ بلاو کردن؛
پرش و بلاو کردن. (قسمت کردن)
توودرک: [ئاو] تووترک؛ تهمشک؛ تیمشک.
(تمشک)
توودوک: [ئاو] خاکشیره که شيله؛ گیاییکه ده
نکه که ی بو سیبه پرو (مالارپا) به که لکه. (قدومه
کوهی)
تووپ؛ هاویژ؛ تووپدان؛ هاویژتن. (انداز)
توور: [ئاو] فرد؛ اند؛ فد؛ گهشت وسه-
یران، زیاتر بردنی چهند کهس پیکه وه بو گه-
شت و ولات گه پان له لایهن ریکخراویکه وه.
(تور)+
تووره کیوی: [ئاو] گیای توره دهیمی؛ له
مهاباد، پیران شار و پاوه زور دهروی گه
لاکه ی ده کوئینن بو دهرمانی برین و دومه ل.
(علف خر)

تووریست: [ئاو] فرد؛ اند؛ گهشتیار؛
گه پروک. (توریست)
تووزهک: [ئاو] ته پرته تیزه؛ ته پرته توره؛ ته ره تو له؛
(تره تیزک)
تووش: [ئاو] فرد؛ (۱) له زمانی فه رانسه شدا
به مانای تووشی یه که بوونه؛ پرو به پرووی یه که
هاتن. (۲) چه توون و تووش و دژوار.
(سخت) (۳) جگی زور ساوراو؛ جگی تووش.
(شتالنگ زیاد ساییده شده) (۴) شه پانی.
(خشن)
تووشک: [ئاو] چویشتیر؛ تویشتیر؛ گیسکه
می له دوو ساله که متر. (بزغاله ازدوساله
کمتر)
تووشکه له: [ئاو] تووشک؛ کاوپه می که
پای ناییته دوو سالان. (میش در اول
دوسالگی)
تووفه پهنگی: [ئاو] شیلک؛ بنه گیاییکی خزو
که، میوه که ی سوور و ترش و شیرینه.
(توت فرنگی)
تووکه: [ئاو] ترووکه؛ پرووشه ی به فر و باران.
(نهم برف و باران)
توولی: [ئاو] وشتی تووکن و به رگن دریز.
(شترپشم دراز)
توولیایی: (۱) له لیلیایی، هه لوپه لیبون له بهر
کولانی زور. (له شده از زیاد پختن) (۲)
توندرهوی: زیده رهوی؛ زیاده پرویی. (افراط)
+ توون: [ئاوه لئاو] تووژ؛ تیژ (تامی تیژ و
توند). (طعم، تیز و تند)
توونکه: [ئاو] تنوکه؛ دهرپی زور کورت.
(شورت) مایوی گوشاد. (تنکه؛ شورت)

توونوتیز: [ئاوہلناو] (۱) بہ کار؛ خیرا توندوتول.
 (کاری). (۲) توون و تیز؛ تامی زور توند و
 تیز؛ تال و تیز. (طعم خیلی تند)
 توونہ گیواو: [ناو] توونیلہ؛ توونہ گیا؛ تہر خون.
 (ترخون)

توونہ دار: [ناو] دارچین؛ دارچینی؛ داریکہ لہ
 چین و مالیزیه و ہاتوہ، پیستی لہو دارہدہ-
 رمانی بر و نشیت و سی و زوکامہ. (دارچین)
 + توونی: [ناو] توندی؛ تالی؛ تیزی، دژی نہ-
 رمی؛ تووتنہ کہ توونہ؛ نہرم نییہ. (تندی)
 توونیلہ: < توونہ گیواو

توونہ قہسپہ: [ناو] جوریک تووشیرینی دہنک
 گہورہی سپی (نوعی توت سفید)
 + توئی: من نیم، توئی. ٹہ توئی. (تو ہستی)
 تویخچموو: پیستم ساورا؛ (ب) شہ کہت
 بووم؛ ماندوو بووم. (خستہ شدم)
 تہ بانہ: تہ پانہ. < بانگلیر

تہ بتاندن: [چاوگہ، ت] نارام کردنہوہ؛ حہ-
 جماندن؛ دلخوشی دانہوہ. (آرام کردن)
 تہ بتین: [چاوگہ، ت] نارامگرتن؛ حہ جمین؛
 داسراکان. (آرام گرفتن)
 تہ بخالہ: [ناو] تیمسک؛ لیوہہ لڑریان.
 (تبخال)

تہ بریز: [ناو] تہوریز؛ شاریکہ لہ نازربایجان
 روڑہہ لاتی ٹیران. (تبریز)
 تہ بسی: [ناو] کہشہ فہی چایی. (سینی
 کوچک)

تہ بچ: [ناو] نہ خوشین بہ ہوئی خواردنی
 چہورایی زورہوہ. (مریضی از چربی
 زیاد خوردن)

تہ بلہی سہر: [ناو] تہ پلی سہر؛ تہوقی سہر.
 (فرق سر)

تہ بہ تور: [ناو] تہونی جالجالووکہ. (کارتک)
 تہ پ تہ پی: [ئاوہلناو] کہسیک کہ تہنیا تہ
 وقہ سہری ہہویزہ. (کسیکہ فقط وسط سرش
 طاس است)

تہ پساندن: [چاوگہ، ت] (۱) پراختن؛ پان کردنہ-
 وہ. (پہن کردن) (۲) لیدان؛ کوتان. (زدن؛
 کوبیدن)

تہ پکەر: [ئاوہلناو + ناو، بک] تہ پو؛ فیلہ باز.
 (حیلہ گر)

تہ پل: [ناو] دمہک؛ زہرب؛ نامیریکی
 موسیقایہ. (ضرب)

تہ پلہک: [ناو] باکردنی گہچی دیوار بہ ہوئی
 تہرہ شوئی (نم) ہوہ. (طبلک). (۲) زیرسیغار.
 (زیرسیگاری)

تہ پلہ کردن: [چاوگہ، ت] ہلہ کردن لہ قسہ-
 کردند. (تپق زدن)

تہ پلہ کی روڑ: [ناو] گوئی روڑ. (گوی خورشید)
 تہ پلہ گوینی: [ناو] ٹگوینییک کہ کہ تیرہی
 لیدہ گیریت. (گون کتیرا)

تہ پ لینہ کوتان: (ب) بی زانستی لہ کاریکدا.
 (سردنیاوردن)

تہ پودول: [ناو] کیو و شیو. (ب) ہہردی پیر-
 کوسپ و کہندال. (زمین ناہموار)

تہ پودووکہل: [ناو] تہمودووکہل؛ مژودوو؛
 تہم تویمان. (مہ و دود)

تہ پولولول: [ناو] تہمو مژلہ کاتی بہ فر و باران-
 باریندا. (مہ ہمراہ با بارش)

تہ پولہ گیا: [ناو] گیاگزگانہ. (گیاہ طاوسی-

(رنگ)

ته په : [دهنگه ناو] دهنگی که وتنی شتی
قورس؛ وه عهرز که وتنی شتی قورس؛ دهنگی
به دار ته کاندنی لیفه و مافووره. (صدای
افتادن اشیاء سنگین و نرم)

ته پوهوږ: [ناو] هه راوهوریا و زرمو کوټ. (تق-
و پوق و سرو صدای بلند)

ته په سهر: [ناو] و [ئاو] لئاو بیده سه لات؛ بیده-
نگ؛ سته م دیتوو؛ سهر کوټ کراو؛ سهر کوټه-
کراو. (مظلوم)

ته په و ته لان: هه ردی پرکه ند و کوټ سپ. (زمین
ناهموار)

ته پی: [ناو] ته پلوټی؛ سستی؛ له ش گرانی.
(لشی)

ته تن: [ناو] قوږ. (گل و شل)
ته ته: [ناو] ډول و که لی ته ته به ینی هه-
ورامانی تهخت و هه ورامانی لهوټ. (گردنه و
دره ای در اورامان)

ته ته پیچ: تهخته پیچ؛ پیچاندنی دهست و پیی
شکاو به تهخته. (با تهخته بستن استخوان-
شکسته)

+ ته ته له: [ناو] ئامرازی هه وږ گهری، تهخته
یان چه رمیکه بو لووس کردنی هه وږ و
هیربار. (ابزار کوزه گر)

ته ته له: [ناو] (۱) که وانه؛ لاتراسکه کردنی
گولله که له به رد بکه وی. (کمانه). (۲) هه-
لبه زینه وهی په یتا په یتای زاپ کاتی لاتیل
بو سهر ئاو ده هاو یژریت. (نان و ماس).
(کمانه)

ته حر: [ناو] ته حر؛ شیوه. (طرح)

ته خار: [ناو] ته غار؛ (ب) سی؛ ته غاریک ته-
پاله سی دانه یه، ته غاریکی چوار پووتی گهنم
سی په یه. (به سی عدد اطلاق میشود)
تهخت خاو: [ناو] قهره ویله ی له سه رنو وستن.
(تخت خواب)

تهخته: (۱) [ناو] چال و چول نییه (ته-
خت) ه، (تخت است) (۲) [ناو] یه که ی ژماره ی
به ری قوماشی پیکه وه لکاو و (دو وراو) داوینی
کراس چوار تهخته یه. (تخته). (۳) [ناو] یه که-
ی ژماردنی جاش و به تانی و قالی، سی ته-
خته قالی. (تخته). (۴) [ناو] تهخته نه رد،
تاو له. (تخته نرد). (۵) [ئاو] لئاو شتی پان و ته-
خت وه ک: تهخته به رد، تهخته گه مره.
(هر چیز صاف و پهن). (۶) [ناو] ته غه ربو داری
تاشرای پان ده گو تریت. تهخته دار. (تخته-
چوب)

تهخته پیټی: [ناو] تند: غه رب سنجان: جووجه.
(ساس)

تهخته دامه: [ناو] تهخته پیکه خانه خانه کراوه
و ۶۴ خانه ی هه یه بو یاری دامه؛ (چه لان
چابوو هه مان بوو تهخته دامه) «مین» (تخته-
داما)

تهخته سر: [ناو] پارچه یی (لباد یان هه ور) که
نووسراوه ی تهخته سیای قوتا بخانه ی پی-
پاک ده که نه وه. (تخته پاکن)

تهخته سی لا: [ناو] سی تهخته ی ناسک که
ناوه ناوه به باری را راست و را پووتدا (بو ده-
وامی زیاتر) پیکه وه لکاون. (تخته سه لا)
تهخته شنو: [ناو] تهخته داریکی ۸۰×۸
سانتیمتر بو وه رزشی شنو کردن له سهری.

ته پراکتور: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ تراکتور؛ که ره-
 سته ی شیو برین. (تراکتور)
 ته پراکردن: [چاوگه، ت] بهردانهوه؛ خسته-
 خوارهوه. (پائین انداختن)
 ته پراموا: [ناو] قه تار (شمه نه فهر) ی ناو شار.
 (تراموا)
 ته پرا نه: [ناو] ترانه؛ قه شمه ری؛ گمه. (بازی)
 ته پراوس: [ئاوه لئاو] ته پراوس؛ ههردی هه-
 میشه شیدار. (زمین همیشه نمدار)
 ته پراوه ری: [ناو] هاتن وچوون؛ تراوه ری؛
 هاتوچو کهر؛ ثم وشه کوردیه و چووه ته نیو
 زمانی فارسی و بووه به ترابه ری. (تردد؛
 ترابری)
 ته پربل: [ئاوه لئاو] پیریژنی ته پربوش. (پیرزن
 شیکپوش)
 ته رت: [ناو] که سته ک؛ کولوی خاک. (کلوخ)
 ته رت لین: [چاوگه] گیزبوون؛ شیوان. (آشفته-
 شدن)
 ته رجو: [ناو] په رجو؛ کرمزی؛ مه هدر؛ کاری
 کهس نه کردوو. (معجزه)
 ته رجه: [ناو] شه بیاک؛ ده لاقه. (شباک)
 ته رجه مه: [ناو] پاچقه؛ وه گیرانی نووسراوه
 بیگ به زمانیکی تر. (ترجمه)
 ته رخان مه جلیس: مروقی تاییه تی دانیشن له
 کوپ و مه جلیسدا؛ (ب) پیاماقوول. (مجلس-
 نشین)
 ته رده ماخ: [ئاوه لئاو] که یف خوش؛ به ده ماخ.
 (خوشحال)
 ته رزهنوو: [ئاوه لئاو] شتی تازه و نوی؛ خه بهر و
 باسی تازه (جدید و نو)

(تخته شنا)
 ته خته کورت: (ب) عقل سفاک؛ کهم
 عقل. (کنایی، کم عقل)
 ته خته نهرد: [ناو] تاوله. (تخته نرد)
 ته ختی سینگ: [ناو] پانایی سهر سینگ.
 (تخت سینه)
 ته ختی ناوشان: [ناو] پانایی لای ژووره وه ی
 پشت. (پهنای شانه)
 ته خر: [ناو] تهرک؛ وازی هیئان. (ترک)
 ته خلیت: [ناو] (۱) ته قلیت؛ سواعبه ت؛ گالته.
 (شوخی) (۲) لاسایی؛ دهمه لاسکی. (تقلید)
 ته خم: [ناو] شوین؛ جیگا. (مکان)
 ته خهر: [ناو] (۱) عه شیره. (۲) [بهند] ته غهر؛
 زورتر. (۱) عشیره ۲ بیشتر)
 ته دووانه: [ئاوه لئاو] جیمک؛ لفه دووانه؛ بو میوه
 (شملوبه ره که ت). (دوقلو)
 ته پرنه ناز: [ئاوه لئاو] پیره میردیک خو قیت و
 قیت که ت. دلته؛ ته پربوش. (شیکپوش)
 ته پرا: به تو؛ بو تو؛ لو تو. (ترا)
 ته پراتی: [به ره می چاوگه] ته پرای؛ ته پری؛
 نمداری. (تری)
 ته پراف: [ناو] دیلاندن؛ ده لاندن. (نشت)
 ته پراح: [ئاوه لئاو] (۱) مروی له یلاق و دریز.
 (آدم خیلی دراز قد) (۲) [ناو] عه لاف؛ کپ یار و
 فروشیاری دهغل به کوپ. (علاف)
 ته رازیا: [ناو] شه ونم؛ خوناوه. (ژاله)
 ته راشکاری: [به ره می چاوگه] تراشکاری.
 (۱) پموتی تاشین. (۲) جیگا و که ره سته و
 کاری کانزا تاشین (له چه شنی خه-
 پراتی) (تراشکاری)

تەرسا: [ئاۋەلناۋ] ديان؛ فەلە؛ عيسايى؛ (لە-
چەند شوئىنى دىكە بە گاۋریش وتراۋە).
(عيسوى)

تەرفە: [ناۋ] تەفرە؛ خاپ؛ فريو. (فريب)
تەرقال: دوستايەتى لەگەل كەسيكى خراپ-
دا. (دوستى با آدم ناباب)

تەرك: [ناۋ] (۱) دوۋاۋەى زىنى ئەسپ، يان
دوۋاۋەى ھەرسوارىك، (ترک). (۲) تەرخ؛ دە-
ست لىيەردان. (ترک) (۳) بېخ؛ بن؛ تەختى
زىرەۋە؛ (تە؛ كف)

تەر كال: [ناۋ] مەرزاي دەغلى ئاۋى. (كشت
آبى)

تەرك بەند: [ناۋ] بەن سامۇرتە. (ترکبند)
تەركزە: [ئاۋەلناۋ] تۆكز؛ مەترسى؛ بىقە. (خطر)
تەركەخمە: [ئاۋەلناۋ] كەم تەرخەم؛ بىخەم.
(لاابالى)

+ تەركەدۇنيا: [ئاۋەلناۋ] دوۋرى كردوۋ لە
خوشىەكانى دۇنيا؛ زياتر بە (پراھىيە)ى
كليسانشىن دەلئىن. (تارك دنيا)
تەركەز: [ناۋ] دارتەقلە لە ساقەتى خەيزمران.
(چوب چوگان از خيزران)

تەركەزا: تەركەزىد؛ جىھىشتىنى نىشتمان؛
تەركەديار (ترک وطن و ديار)
تەركەولت: لە ولات دەرچوو؛ ئاۋارە؛ تەركە-
ديار. (آواره غربت)

تەرمەك: [ناۋ] تايەى دريژ و بارىكى گم آلک
و دېك و دال. (كپە خارمكەب شكل)
تەروتلىس: [ئاۋەلناۋ] تەر و خووساۋ. (تر و
خيس)

تەر و وشك ھاۋىشتىن: تىرۈپشك. (نوعى-

قورعە)

تەرۈك: [ناۋ] دارى تەرە ژىيا؛ بەريكى
سوۋرى ھەيە بو نەخوشىنى سى و دل بە-
كەلكە. (طويلک)

تەرۈەندە: [ناۋ] تازەڧىر اگە يىشتى؛ نوبەرە. (نوبر)
تەرۈەنە: [ئاۋەلناۋ] پېرش و بىلاۋ؛ ئاۋارە
(پراکنده)

تەرەتيزە گيۈيلە: [ناۋ] كوۋزەلە. (ترتيزک آبى)
تەرەژيە: [ناۋ] آگىاي تەرۈۋ؛ لە كوردستان زۆرە
و دەرمانى كرمى پىخولەيە. (سنجد
صحرايى)

تەرەشو: [ئاۋەلناۋ] شىدار؛ نمدار؛ شەدار؛ تە-
پەشوع؛ پتوبە تدار. (نمدار)
تەرەفاندىن: [چاۋگە] بېرىن؛ بەلكردن؛
قرتاندن. (قطع کردن)

تەرەفە: [ناۋ] سكلەۋەپىن؛ پلەندەر. (تفيلى)
تەرەك: [ناۋ] تىك؛ درز؛ قەلەش. (ترک)
تەرەكان: [چاۋگە] ترەكيان؛ قەلەشان؛ قەلە
شىن. (ترکیدن)

تەرەلەيلان: [ناۋ] نىرتكەپياز. (پيازچه)
تەرەمىر: [ئاۋەلناۋ] پياۋى دل تەر و خوۋازىنەر.
(مردى که زياد به خودش ميرسد)
تەريانە: [ناۋ] ساقۇر؛ سەۋەتە؛ تريان. (سبد
بزرگ)

تەريب: [ناۋ] بە لاف؛ تەرس؛ تەپالە؛ تەپالە
(تپاله)

+ تەريب: [ئاۋەلناۋ] دوۋ ھىل لە راستى يە-
كدا، كە ھەرگىز بە يەگ نەگەن مەگەرلە
نيھايەتدا، ۋەك پۈللەتى ھىلى قەتار. (موازی
در هيئندسه)

+تهريب: [ئاوہلناو] تہراز؛ ھاوتہريب: ھاوشان
، ھاومہرام؛ ھاوړی، (موازی؛ ھمسان)
تہریفہ: [ناو] تریفہ؛ نہخوشینی ئاوالہ کہ نابی
گوشتہ کہی بخوریت. (نوعی مرض حیوانات)
تہریکی: [ناو] تہنیایی؛ تہنیاکہ وتوویی؛
گوشتہ گیری. (عزلت)
تہریبہ: [ناو] تہریدہ؛ پښگر؛ چہ تہ؛ جہردم
(راھزن)

تہزەرد: [ناو] مہری سپی کہ سہروچاوی زہ-
ردییت. (رہنگ گوسفند)
تہزاندن: [چاوغہت] سږ کردن؛ لہئاوی سارد
یان بہفردا ږاگرتنی ئہندامی گیانلہبہر؛
(ب) تہممی کردن. (کنایی، تنبیہ کردن)
+تہزین: [چاوغہ] (۱) میلوورہ کردنی ئہ-
ندامی لہش؛ (مورمور کردن اعضا) (۲) چیان؛
چوون و سږبوون بہ سہرما. (کړخت شدن).
تہژ: [ئاوہلناو] پږ؛ ډولډر؛ لپیاولیپ. (پږ)
تہژہ: [ناو] (۱) تہگہ، نیږی (نہاز). (۲) یاری
قلہمنداری. (نوعی بازی). (۳) ئہستوون
(ستون). (۴) بالار. (الوارسقف) (۵) [ئاوہلناو] زہ-
بہ لاج. (لندھور)
تہژہندمر: [ئاوہلناو] زہبہ لاج؛ دريژ و ناقولہ.
(لیلاق؛ لندھور)

+ تہس: [دہنگہ ناو] فہمانی دہنگدانی کهل
'گامیش و ئہسپ بو' پاشہوہ چوون. (فرمان
پس رفتن اسب و گامیش)
تہسکوتروسک: بہر تہنگ؛ باریک و تہسک
(کم عرض و باریک)

تہسمہ: [ناو] وشہییکی بیانیہ بہلام بہ باو
بوونی سہیارہ، لہ سہر زاری جہماوہر و ہک

کورودی بہ کار دہبریت و کوردکاریش کراوہ و
بووہ تہ تہسوو یان تہسوہ بہلام زیاتر ہہر
تہسمہ دہوتریت. (تسمہ)

تہسمہ پہروانہ: [ناو، ت] ئالقبہ لاسیقیکہ کہ بہ
ہیژی ماتوږ پہروانہ ہلدہ سووړپښت بو
فینک کردنہوہی ږادیاتوږ. (تسمہ پہروانہ)
تہسوو: [ناو] سیرمہ؛ تہسووہ. (تسمہ، نواری
از پوست وچرم)

تہسہل: ئارام؛ تیرو تہسہل، بوئی ہہیہ (تیر
وتہسہلا) بی و تہسہلای ئارہ-
وی (سوکنایی) یہ (آرام)

تہسیقی شوږپږی: [ناو، ت] گہواہی نامہی
شوږپږی؛ شہادہی شوږپږی. (گواہینامہ-
رانندگی)

تہشائوم: [ناو] شیوہ و شوہانندن؛ ویدہچی لہ
وشہی (تہشابوہوہ) کوردکاری بوویت.
(تشابہ)

تہشریف: عد؛ فد؛ وشہ ئارہویہ بہلام بہ واتای
(بہ پږزوہ ہاتن) بہتاییہ لہ ہہورامان و
موکو ریان زوړ دہگوتریت (تشریف)

تہشرین: [ناو] عد؛ ناوی دوو مانگی سالہ لہ
بہینی ئہیلوول و کانوونی یہ کہمدام نام
دوماہ)

تہشکهل: [ناو] داوین؛ دامین. (دامن)
تہشہخوس: [ناو] کہ سایہ تی؛ دہمار و لووت
بہرزی، لہ ئارہویہوہ ہاتوہ.

(شخصیت؛ تکبر)

تہشہنہ: [ناو] پەرہ؛ تہنہنہوم (پخش)

تہشہنہ کردن: [چاوغہت] تہشہنا و ہہ-
وکردنہوہی برین. (باز چرک کردن زخم).

(۲) تهنینه‌وه. (پخش شدن)

ته‌شی‌بریق: [ناو] برووسکه. (برق)

ته‌شیکه: [ناو] موغ‌موغه؛ میشووله‌ی لاق-
دریژ که هه‌ندیکیان سه‌ریشتیان کولکنه.
(پشه‌بزرگ)

ته‌شی‌مل: [ناو] کولیچه گیواو؛ گوله‌کانی زهره
و له پال‌یه‌کدان، ریشه‌که‌ی تام‌تاله‌ دهرمانی
ئیشی گه‌ده و پوهانه‌وه‌ی توو‌په‌یه. (جینتیانا)
ته‌شیوک: [ناو] جوړیک هه‌له‌په‌رکی. (نوعی
رقص)

ته‌عارفکردن: [چاوگه‌ت] فذ: ئاره‌ویه به‌لام
به واتای خولک‌کردن له زمانی کوردیدا باوه.
(تعارف‌کردن)

ته‌غمه: [ناو] شه‌قلی ئاژهل‌ داخکردن؛ تاغمه.
(مهر داغ‌کردن حیوانات)

ته‌غهر: [به‌ند] زوړتر؛ زیاتر. (بیشتر؛ غالباً)

ته‌فت: [ناو] قهرتاله. (سبد میوه)
ته‌فتی: [ناو] گه‌نمی وه‌ک برپویش کوتراو.
(گندم نیم کوب)

ته‌فره‌باز: [ئاوه‌لناو] ته‌فره‌ده‌ر؛ فریوده‌ر؛ له
خسته به‌ر؛ خه‌له‌تین؛ خاپین. (فریبکار)

ته‌فه‌ش: [ئاوه‌لناو + ناو] خاپین؛ خو‌فروش.
(خائن)

ته‌فته‌تیک: [ناو] که‌مانچه. (کمانچه)
ته‌فجفان: [ناو] له‌گهل‌ که‌سیک زوړنزیک-
بوون؛ په‌یوه‌ندی. (رابطه)

ته‌فدا: زهره‌رگه‌یین؛ زبانی خوړو. (زبان‌رسان)
ته‌فرزین: [ناو] ته‌به‌رزین. (تبرزین)

ته‌فسک: [ناو] ته‌فزک؛ ته‌فزک؛ ته‌فاریک؛
هه‌زیر؛ (هه‌نجیری) کیوی. (انجیر کوهی)

ته‌فش: [ناو] قه‌مچ؛ چه‌وی پان. (تکه‌سنگ
پهن سابیده‌شده)

ته‌فگر: [ئاوه‌لناو] هه‌مووگر؛ هه‌موو‌لایه‌نیک
ده‌گریته‌وه؛ هه‌مووان ده‌گریته‌خو. (همه-
گیر؛ شامل)

ته‌فل: [ئاوه‌لناو] تیکهل. (مخلوط)
ته‌فنیپر: [ناو] ته‌فنه جنوکه؛ ته‌ونی جالجا
لووکه؛ تالی دایپرو‌شک. (کارت‌تک. تار
عنکبوت)

ته‌فوو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌قاو؛ به‌لکوو؛ به‌شکوو.
(بلکه)

ته‌قاندن: [چاوگه، (۱) به‌شوین شتیکیدا گه-
پان و پشکین؛ هه‌موو جیگاییکیان ته‌قاند
به‌شوینیدا تا دوژیان‌هوه. (پی‌گشتن) (۲) چه-
ک ئاوردان. (شلیک کردن). (۳) داته‌قاندنی
ده‌غل. (بیختن). (۴) تره‌کاندن. (منفجر کردن)
+ ته‌قاو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌فوو؛ هاتوو؛ به‌لکوو؛
به‌شکوو؛ به‌شکه‌م. (بلکه)

ته‌قاو: [رابوردووی ته‌قین] به‌هه‌موو
ماناییکه‌وه؛ ته‌قه‌کردوو؛ شه‌ق‌بردوو؛ تره‌کیو.
(منفجرشده)

ته‌ق‌ته‌قان: [ناو] پلیکان له به‌ردی خو‌رست.
(پله سنگی طبیعی)

+ ته‌قله: [ناو] جه‌والی گه‌وره که‌سه‌ریکی
بجیت به‌ناو خویدا له کاتی باران باریندا
وه‌ک که‌په‌نک ده‌یدهن به‌سهردا. (نوعی
بارانگیر)

ته‌قه‌تیکه‌وتن: [چاوگه‌ت] به‌ره‌و خه‌لاس-
بوون چوون؛ یه‌که‌یه‌که‌و دووان دووان
مردن یان کوژران، به‌ره‌به‌ره‌چو‌ل‌کردنی

جیگاییک (روبه انقراض رفتن)
 تهقه راو: [ناو] جوړیک راو که به دهنګ وهه را
 نچیر دهرده په پړنن. (شکار باسرو صدا)
 تهقه کردن: [چاوگه، ت] (۱) تره کین؛ تره کیان؛
 قهله شان؛ (ترکیدن) (۲) به چه کی گهرم
 تیرهاویژتن. (تیراندازی کردن)
 تهقه ل به ربوون: [چاوگه، ت] باقیه ی برین
 پچران؛ له یه ک به ربوونی تهقه لی دووریاو.
 (بخیه پاره شدن)
 تهقه لو: [ئاوه ل ناو] شروډر پوښ. (ژنده پوش)
 تهقیاو: [راپوردووی ته قین] ته-
 قیاګ (۱) دایژ راو. (بوجاری شده). (۲) تهقیو؛
 وهک: قومبولی تره کاو؛ تهقاو. (منفجر شده)
 + تهکان خواردن: [چاوگه، ت] داچله کان (یکه
 خوردن)
 تهکاندر: [ناو] و [ناو، بک] هه ژینه ر؛ جمینه ر؛
 راوه شینه ر. (تکان دهنده)
 تهکان له خودان: (ب) هه لمه ت بردن بو
 کردنی کاریک (تکان خوردن برای انجام
 کاری)
 تهک تیره ناز: [ناو] تهک تیرهاویژ؛ تیره نازی
 زور دهست راست و نه نگیوه له عهسکه ریدا
 که بو مه بهستی تاییه ت که لکی لی وهرده-
 گرن. (تک تیرانداز)
 تهک خال: [ناو] فد؛ چوار بهرگی ته که له ده-
 سٹیک په ری په رانتوډا. (تکخال) < ته که ۱
 ته کنای: [چاوگه] ته کانن. (تکاندن)
 + ته که: (۱) بی وینه یه؛ ته نیایه. (تک است)
 (۲) تاقه؛ جووت نییه. (فرداست) (۳) بجوه؛
 ته که نه ولاتر؛ بچو نه ولاتر. (بروانظر) (۴)

چوار په ری تهک خالی دهستی په-
 رانتو. (تکخال ورق). (۵) حاله تی تهکان
 خواردن؛ شه که ی شتی ئاو یزان. (تکان
 خوردن؛ اهتزاز)
 تهک هاوسه ری: [ناو] (ب) یهک ژنی؛ دژی
 فره ژنی. (تک همسری)
 ته گهر: [ناو] تاییز؛ تایه ر؛ چهرخ؛ پای خول-
 خوری ته رابه و سه یاره. (تایر)
 ته لابی: [ناو] بهو ئاره وانه یان ده گوت، که
 پیشه یان له کاته یی بوو؛ گولچنی ئارمو.
 (خوشه چین تازی)
 ته لاق: [ناو] له سه رته نیش ت یان ثانی شک
 پالده انه وه. (المیدن روی آرنج) +
 ته لپ: [ناو] تلپ؛ سلپ؛ تلف؛ لیته ی
 نیش تووی بن تراو؛ پلته. (تفاله؛ درد)
 ته لچن: [ناو] توپی به ته لچن راو (طور سیمی)
 وابه او به (شبه که، توپی ینتیزیتی ده لی،
 که پیماویه وشه ی) توپی، یان راهیله، یان
 راهیله (شیاتر ته له ته لچن. < راهیله
 ته لدروو: [ناو] تیل دروو؛ ته لی در کدار؛ ته ل-
 در کین. (سیم خاردار)
 ته لواسه: [ئاوه ل ناو] په شیو؛ ئالوز؛ ئالوز؛ خه-
 مبار. (آشفته)
 ته لووکی: [ناو] چالووک؛ ته نگز. (سفیدخار)
 ته له باو: [ناو] قور ولیته ی به جیماو له سیلاو.
 (گل ولای جامانده از سیل)
 + ته له زم: [ناو] ههرشتی باریک و دریز برراو
 وهک سیرمه. (۲) جیابوونه وه و سه ره له دانی
 تو لاشه یی له پیست یان ناخوون (تراشه)
 ته له سه نگ: [ناو] گابه رد (سنگ بزرگ)

تهله که: [ناو] پارهیی که قومار بازان به خاوه-
نی قومارخانه بیان دده؛ پاچرا. (شتیل) < فیل
وتهله که

تهله مار: [ناو] گیای مهرگه مار؛ له پابوردو دا
له ناوچهی ژاوهرو گه لاکه بیان ده کولاند و بو
نه وه رینی مووی سهر که لکیان لی وهرده
گرت. (کبر)

تهله یفون: [ناو] فرد؛ فده؛ اتد؛ تند؛ نامیری
تیلداری ناخوتن له دوورمهوه (تهورپو بیتیلیشی
هدهیه) (تلفن)

تهله یفوونچی: [ناو] که سیک که کاری
پیکهینانی په یوهندی تهله یفوونی له نیوان-
تهله یفوون که رانه؛ ته غهر له تهله یفوونخانه.
(تلفنچی)

تهله یفوون کردن: [چاوگه، ت] (جه ره س) زه-
نگ لیدان و په یومنی گرتن. (تلفن کردن)

تهله یفوون گرام: [ناو] فرد؛ فده؛ اتد؛ نووسی
په یغامی تهله یفوونی. (تلفن گرام)

تهله یفوونی بی سیم: [ناو] تهله یفوونی که له
سوئنگه ی شه پوولی رادیویییه وه په یوهندی
پیکدینی؛ تهله یفوونی بیتل. (تلفن بیسیم)

تهله یفوونی هاوپی: موبایل. (مبایل)
تهله و: [ناو] (۱) قهرز (قرض)، (۲) داوخواز.
(خواستن) (۳) چوونه زگ، زیاتر زور بو هینانی
جنسی، نه حمده چووه تهله و فاتم. (۴) کاتی
جووت خوازیی یه کسمی میوینه؛ به تهله ب.
(فحل)

تهماته جنانی: [ناو] گیاییکی گه لاپانه و بهره-
که ی له تهماته وردتره و عیلاجی باداری و
بهردی مسولدانه. (عروسک پشت پرده)

تهماته مارانه: [ناو] میوه مارانی؛ ههندی
ژاری (بریونین) ی تیدایه، له پشه که ی بو
چاره ی شه که رمز که لک وهرده گرن
(انگور مار)

تهماته مروژ: [ناو] گیای پریزه له؛ تهماته
مروچه؛ دهرمانه بو زیپکه و پالوتنی خوین.
(تاجر یزی)

تهماشا کردن: [چاوگه، ت] بالاخوه دان؛ به-
راخوه دان؛ سهر کردن؛ پامان؛ چاولی کردن؛
نهیپین؛ میزه کرن؛ تواشا کردن؛ سهرنج دان.
(نگه کردن)

تهماشاگه: [ناو] بهرجه وهن؛ دیمهن؛ جیی
پوانین. (تماشاگه)

تهماکوچنانه: [ناو] گوشه ن ونا؛ گیاییکه بو
لابردنی بهردی مسولدان به که لکه (تنباکوی
کوهی)

تهمایه ر: [ئاوه لئاو] چاوه پروان؛ به هیوا؛
هیقیدار؛ (چاره نووست خوت نه بی دیاری
بکه ی، نه ک تهمایه ربی که بو ت دیاری-
بکه ن «قانع» (امیدوار)

تهمباز: [ناو] ته پولک؛ که مبار. (تپه کوچک)
تهمباسک: < ت مبار

تهمبورقان: [ناو] تهمبورژهن. (تنبور نواز)
تهمتومان: [ناو] تهم و مز. (مه غلیظ)

تهمخه: تهمخه؛ ته غمه؛ داخمه. < ته غمه
تهمر: [ناو] پارچه قاقه زیکی چاپکراوی
چووکه یه ونرخی له سهر نووسراوه و له به-
رانبر ههر خرزمه تییدا ده ولت له جه ماوه ری
دهستینی و موری پووج (به تال) بوونی لیده-
داوه ک: تهمری سهر پاکه تی پوست (تمبر)

ته مری هیندی: [ناو] داریکی نارانییه و بهره -
که هی که لکی پزیشکی هیه. (تمبرهندي)
ته مس: [ناو] لیخشاندن؛ په لاندن؛ پیا هیان.
(لمس)

ته مشک: [ناو] ته می شک؛ تووړک؛ توو ترک.
(تمشک)

ته مومړ: [ناو] توژ و غمار؛ (ب) هه وړیک که
به سهر عه زدا ده کشی. (مه غلیظ)

ته مووره دان: ټاپوره دان؛ ټابلوقه دان؛ تی ټالان؛
کوښوونه به دهوړ شتی کدا. (جمع شدن دور
چیزی)

ته مه ریز: [ناو] شه په کهل؛ (ب) گرمه و گوړه؛
قهره بالغ و شیوانی جه ماوهر، شهړ و هه لآ.
(جنگ کل؛ شلوغی)

ته مه ل: [ناو] هه لماتی مه مړه؛ که لالا. (تيله)
ته مه ل: [ناو] جوړیک گیانه به ری مه میوون
ټاسای تیسک دریژی خاوه خاوه کهری جه -
نگه لیه. (تنبل)

ته مه ن دریژ: [ټاو ه ل ناو] به عومر؛ پیر؛ عومر -
دریژ. (مسن)

ته مینه: (۱) ناوه بو ژنان (ته مینه) (۲) شه -
سته باران (باران تند)

ته نه تل: [ناو] موته که؛ میړده زمه؛ حاله تی -
سه نگ سوار بوون. (کابوس)

ته نخوا: [ناو] بری؛ باتی؛ له باتی؛ (شیعری
ویم ته نخوای سه متوور و سازی) «مولوی».
(تنخواه؛ عوض)

ته ندروسی: [به ره همی چا و گه] ته ندروستی؛
له ش ساغی. ساخلمی. (تندرستی)
ته نک و تیوال: [ټاو ه ل ناو] شتی زوړ ته نک و

ناسک. (بسیار نازک)

ته نگال: [ناو] و [به ند] ره؛ پالوو؛ که نار؛ به -
رقه د؛ که له که؛ قه راخ. (پهلو؛ جنب)

ته نگا و تیلکه: [ناو] شه ته کدانی کو له بار به -
پشته وه به شیوه ی راست و چه پ و زوړ
توند. (راست و چه پ بستن کو له بار)

ته نگو ترش: [ټاو ه ل ناو] ته نگ و ترووسک؛ به -
تایه ت به لیا سی (جل و بهرک) ی ته نگ ده -
و تریت. (لباس تنگ)

ته نگه زی: [ناو] وام کیوی (باده م کیوی)؛ دارجه -
وگ؛ له کیوه کانی زاگرو س زوړ ده رویت و
ماکیکی تیدایه به ناوی (پروتاز) هه ربه و
هو په وه زووتر له هه موو پروه کیک له به -
هاردا گو لده کا، که لاکه ی ورده و دهرمانی -
کر مه ک و کر می (ټاسکاریس) ه (بادام کوهی
میریوانی)

ته نگه کی ش: [ناو] که مه ربه ند؛ نیوقه د به ند؛
که ژووی ژیر سینی باره بهر. (کمر بند؛ ته نگه
اسب)

ته نگی ټیواره: ټه نگوړی؛ ټیواره ی دره نگ وه
خت. (تنگ غروب)

ته ندو وراو: [ناو] گیژاو؛ ته ندو وره ی ټاو.
(گرداب)

+ ته نو وره: [ناو] (۱) ناخی گیژاو؛ گیژاوی زوړ
به هیژ. (گرداب سهمگین) (۲) گیژه لوو که.
(گردباد) (۳) شو له ی به رزی ټاور. (شعله
بلند آتش)

ته نه سووړ: ناوی که سیک که به ده ستووری
ټهرده شیر ی پا په کان به شه کانی ټاو ی ستای کو
کرده وه. (جمع آوری کننده بخشهای آویستا)

به دستور اردشير بابكان

تهنه كه: [ناو] پروپه پى ناسكى كانزا؛

گياندارى لاوازى پييده شو بهيئن، وهك:

مايين تهنه كه. (حلبى)

تهنه كه پووتى: [ناو] چهلنگى نهوت؛ (ثايهره -

ييكه بو ده غل، بهرانبه ربه ۱۶ كيلو يان

پووتيك). (حلبى نفت)

تهنه ي دار: [ناو] ساقه تى دار؛ كوته ي دار، له

پيشه وه تالقى دار. (تنه درخت)

تهنى: [ئاوه لئاو] له دايك و باييك؛ دژى زپ.

(تنى)

تهواره: [ناو] ده غلى پيگه يشتوو. (غله رسیده)

تهوازى: [ناو] بوى ههيه له (تهوازوع ي

ئارهويه وه هاتييت، و واتاكه ي گوڙاييت؛

داوخوازى ليووردن. (پوزش)

تهواشير: <تهباشير

تهوان: [ناو] هيژ؛ توانايى. (توان)

تهواو عه يار: [ئاوه لئاو] تهواو؛ بى كه موكه

سرى؛ له سه تاسهت. «گوفارى مه باد ۱۱۲» (صد

درصد)

تهور لهق: [ئاوه لئاو] ئاكار خراپ. حيز؛

ئاريله (لوس؛ بد رفتار)

تهوريز: [ناو] تهبريز؛ شارى تهبريز له

ئازربايجانى خوڤه لات (شهر تبريز)

تهوقات: [ناو] ئيشت؛ به شه پلاخه به پشتملدا

دان. (سيلي به پشت گردن زدن)

تهوقه گول: [ناو] گوليكي له هه موو پهنگه و

گه لاکه ي ده كولئين بو دهرمانى ددانه -

کيرم (گل شاه پسند)

تهوم: [ناو] ته گبير. (تديير)

تهون ويهست: [ناو] بهن ويهست؛ بهندوبهست.

(بندوبست)

تهوهرك: [ئاوه لئاو] مبارهك؛ تهبهرك؛

پيروژ. (تبرک)

+ تهوهره: [ناو] مازم. (محور)

تهومنو دوزخى: [ناو] بهرده سمانه؛ بهردى جه -

ههندهم. (فسان)

تهوهنى پژنى: [ناو] بهرده مه پمه پ. (سنگ مرمر)

تههتافك: [ناو] تهحتافك؛ نهعنا؛ پوونگه؛

پينك. (پونه)

تههلك: [ناو] تهحلك؛ تالك؛ خرچه -

تال؛ گم كه تال. (خرېزه و طالبي نرسیده تلخ)

تهى: [ناو] مه پى يه كدهست سپى. (گوسفند

سفید)

تهيرين: [چاوگه] لهش گرانبوون؛ سست بوون

(سست شدن)

تهيسان: [چاوگه، ت] بريقه دان؛ برووسكان؛

ترووسكان؛ [له چاوگه ي تهيسين]. (برق زدن؛

سوسو)

تهيهو بووگ: [ئاوه لئاو] (ب) مروقى له كل ده -

رهاتوو؛ بهئه زموون و قال بوو (انسان پخته) +

+ تى بهر بوون: [چاوگه، ت] بهدار تييهر بوون

و ليدان؛ تى پو بوون تى هورووزان. (كتك -

زدن؛ جمع شدن)

تيينى: [ناو] چاوپياگيران؛ چاف ليگيران؛

وردبوونهوه؛ وردهو بوون بو ئاگادارى؛

(ملاحظه)

تيپ: [ناو] بريتييه له سى گورهان؛ له -

شكريكيش سى تييه (تيپ).

تييت: (۱) [داهاتووى هاتن] به پيوهيه دييت

(میآید). (۲) [ناو] تاته به ردی که گو لای له
 سه ریّت. (تخته سنگ دارای چاله پر آب)
 تیت: تیّت؛ دیّت؛ دی؛ دیی؛ دیت؛ تی.
 (میایی)
 تیترۆن: [ناو] قوماشی چی بوو له هه و دای
 پو لیستێڤ. (تترو)
 تیدامان: [چاوه، ت] له ناو جیگاییک یان
 مه کانی کدا مان. (ماندن در جایی) (۲) له
 کاری کدما مان و ده سه و سان بوون. (درماندن)
 تیپرمان: [چاوه، ت] سه رنج پیدان؛ ته-
 ماشا کردن؛ لی نه پیرین؛ لی نو پیرین؛ میزه کردن؛
 لی ورد بوونه وه. (بادقت نگاه کردن)
 تیرتیرک: [ناو] سیسرک. (جیر جیرک)
 تیردوهن: [ئاوه لئاو] تیر به ز؛ چه ور. (ب) قه له و.
 (دنبه دار؛ چاق)
 تیپرژان: [چاوه، ت] سه تلّی ناوی تیپرژان:
 پژان دیه ناویه وه؛ پژان دهن ناو؛ له شکر تیپرژان و
 گونده که یان گرت. (درآن؛ ریختن؛ ریختند)
 تیر کردن: [کینایی] (ف. گیو) هاندان؛ فیتدان.
 (تیر کردن).
 تیپر وهاتن: [چاوه، ت] هیرش بردن؛ په
 لاماردان؛ پر پیدا کردن. (حمله بردن)
 تیژ: [ناو] دوا هه مین نامیلکه بو وه مرگرتنی
 به روانمه له زانستگا، که پیو یستی به لیدوان
 و سه لماندن هه یه. (تز)
 + تیژ: [ناو] بارووتی ورد؛ گه ردی بارووت.
 (باروت ساییده)
 تیزار: نازناوی ئیمپر اتووره کانی ڤووس. (تزار)
 تیزاندن: [چاوه، ت] هه له اتن و له پر ده
 چوونی هیوانی به رزه، به تایبته که به تر و

زه مه زه ڤووم. (عمر و تیز)
 تیز مالک: [ناو] باریکه؛ هه ر شتی باریکه وه بوو؛
 باریک بوونه وه بو خو دزینه وه. (باریکه؛ جیم-
 شدن)
 تیزه جاپ: [ناو] (۱) گالته جاپ؛ که سیک که گالته
 ی پیسه کریّت. (کسیرامسخره کردن) (۲)
 شوینی گالته کردن. (جای شوخ کردن)
 تیزاو: [ناو] تراویکی ترش و تاوینه ره ته نانه-
 ت کانه زایش ده تاوینیتیه وه؛ وه ک تیزاو
 باتری (باتری) سه یارم. (اسید)
 تیزبیر: [ئاوه لئاو] وردبین؛ هزر قوول؛ عاقل؛
 بیرو مهند؛ که سیک زوو له مه به ست بگا.
 (تیزبین)
 تیزبین: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی به هیژ؛ (ب)
 زور سه رنج دهر؛ هویرین؛ هووربین؛ وردبین.
 (تیزبین)
 + تیز به: [ئاوه لئاو] نی به یی که زور ده په ریّت
 و زور ناخایینی (نرینه ای که زیاد و سریع
 جفتگیری میکند)
 تیز که له: [ئاوه لئاو] به له باریک؛ ناتله نگ زراف؛
 به ژن باریک؛ به ژن شووش؛ تیشکه له.
 (قد باریک؛ کمر باریک)
 تیزه و کردن: [چاوه، ت] (۱) تیژ کردن؛
 تیژ کردنه وه؛ وه ک تیژ کردنه وه ی ده مه-
 تیخ. (۲) < تیر کردن. دهن دان.
 تیسرماندن: [چاوه، ت] تیسر هواندن؛
 پیدمالین و تیکوتان؛ لیدان؛ پیاکیشان.
 (کتک زدن)
 تیشته نگاو: [ناو] (۱) خواردنی به ینی بهر
 قلیان و فراوین. (خوراک بین صبحانه و

نهار (۲) کاتی به یانی. (صبح زود)

تیشک شکانه وه: [چاوه، ت] هه، ۷ رهنگی
تیشکی خور له ناو تراو یان هه لمدا پادهی
شکانه وه یان (لا تراسکه) جیاوازه که ده بیته
پیکهاتنی که سکه سوور؛ هه موو نووریکی -
تریش پادهی شکانه وه یان جیاوازه.
(انکسار نور)

+ تیشکان: [چاوه، ت] تانجی بهردانه که -
رویشک پرووه پروو له بهر هه و سه رپاودا ده -
بیته هووی تیشکان و لیک ترازانی تانجی و
نچیر. (بسرعت ازهم برداشتن)

تیک: [ناو] درز؛ قه له ش. (درز؛ شکاف)
تیکفه دان: [چاوه، ت] تیکدان؛ شیوان؛
ئالوژی؛ ئالوژی؛ پشیوه دروستکردن.
(خرا بکردن؛ بهم زدن)

تیکردنه وه: [چاوه، ت] دریز کردنه وهی داوین
به قوماش دانه دهم. (دوختن تکه ای پارچه -
بدامن کوتاه) +

تیکفرمان: [چاوه، ت] پروو خان؛ تیکشکان؛
ویران بوون. (ویران شدن)

تیکله: [ناو] کیتله؛ له گوژه چوو کتر و ده می
گه وره تره؛ دیزه ی چوو ک. (کوزه دهن گشاد)
تیکمه: [ناوه لئاو] توکمه؛ قهوی و قول؛ تهنگه -
قهوی؛ تهزه؛ زه به لاج؛ تیکسمراو. (هیكلی
و شکم گنده)

تیکوشهر: [ناو، بک] هه و لدهر؛ تهقه لادهر؛
خه باتکه ر. (کوشا)

تیکهوتن: [چاوه، ت] ژنیک که ده که ویته
عاده تی مانگانه؛ ژنه ک کو مه هان ده بهت.
(افتادن به عادت ماهانه)

تیک وهر دان: [چاوه، ت] شیواندن؛ تیکه لکردن.
(هم زدن)

تیکه وه پیچان: [چاوه، ت] باری پیچانه وه؛
(بارگه یان تیکه وه پیچا و بهری بوون یاران)
«مِین». (بار و بندیل بستن)

+ تیکه وه دان: [چاوه، ت] تیکدانه وه؛ خراب -
کردنه وه؛ پروو خاندنه وه؛ پروو خاندن. (خراب -
کردن)

+ تی گرتن: [چاوه، ت] پیدا گرتن؛ مه لافه
(چه رچه ف) تیگرتن؛ بهرگ تیگرتن. (برگ -
دوختن؛ جلد گرفتن)

+ تیگیران: [پا-بور دووی چاوه، ت]
(۱) کیشه یان له بهیندا پهیدا بوو. (درگیر
شدن) (۲) [چاوه، ت] کیشه پهیدا بوون.
(درگیر شدن)

تيله کو: [ناو] ناوچه ییکه له بهینی سه قز و
سنه دا. (منطقه ای بین سقر و سنج)

تیلیسان: [ناو] بهر هه تاوگر؛ قایش یان
لیواری پیشه وهی کلاو. (آفتابگیر کلاه)
تهله فزیون: [ناو] نامیری راگه یاندنی دهنگ
ورهنگ. (تلویزیون)

تیمساح: [ناو] عذ؛ خزو کیکه له چه شنی
مارمیلک به لام زور گه وره یه. (تمساح)

تینتینوکه: [ناو] بینه قاقا؛ بهر قو پروو. (بیخ گلو)
تینور: [ناو] دهنگی هه ره بهرزی پیانو (بهم،
بول، بوپ) له کوپری موسیقادا؛ کوژی
موسیقاییه. (بلندترین صدای مردانه، بم)

تینه گیا: [ناو] تاس ئه ور؛ خه رده له چه رمه -
له؛ ده رمانه بو له رزینی دهست و سه ر. (خردل
سفید)

تیوار: [ئاوہلناو] بہر تہسک؛ تہنگ؛ باریک.
(تنگ)

تیواندن: [چاوگہ،] تاوانندن؛ ئاتیوانندن؛
تاوانندنہوہ. (ذوب کردن)

تیول: [ناو] تہوئل؛ نیوچاوان. (پیشانی)
تیووشین: [چاوگہ،] تیوکوشین. تریٹ. (تلیت-
کردن)

تیوہشین: [ناو، بک] کہسیک کہ کاری تیوہ-
شانندی لیباسہ (جلوبہرگ) لہ ناو تہندووردا؛
یان خول دہپرژینی بہسہر قوردا. (تکان
دہندہ لباس؛ پاشندہ)

تیوہتالاندن: [چاوگہ،] تیوہگلاندن؛ تیوہ-
پیچان. (ب) تووشی کاریک کردن.
(درگیر کاری کردن)

تیوہریخ: [ناو] داوی پوی جولایی کہ لہ نیو
ماسوولہ (ماسوورہ) دایہ. (ریسمان و نخ بود
جولائی)

تیوہشانندن: [چاوگہ،] ت [ب] لیدان؛
پیدامالین. کاری کتی وہشین (کتکزدن) +
تیمپو: [ناو] کہرہستہییکی موسیقایہ لہ
دومبہک دہکا. (تمپو)

+ تیہہلدان: [چاوگہ،] تیوہردان؛ ئاویکی-
تیہہلدہ: ئاویکی تیوہردہ. (آبکشی)
تیہہلقورتان: تیہہلقوتان؛ خوہاویشتنہ ناو
کار یان قسہی دیتران. (فضولی)

+ تیہہلکردن: [چاوگہ،] تیگرتن؛ تیر-
تیگرتن؛ ئاوقہ کردن. (هدف قرار دادن)
تیہہ: [ناو] قہبارہ. (حجم؛ تیراژ)

(ت) بهشی وشه‌ی بیانی

تاجه‌ک: [ناو] بن‌چه‌ک؛ دوا‌ی واژو‌کردن
 ولیکر دنه‌وه‌ی چه‌ک کوتیکی چووک له
 پاش چه‌که‌که به‌جی دهمینیت. (ته‌چک)
 تاخستن: (ف.گیو) بیخ‌گرتن؛ بن‌گرتن؛
 نیستنی خلته‌ی شله‌مه‌نی. (ته‌گرفتن)
 تاقیب: [ناو] له‌وشه‌ی (تعقیب) ی ئاره‌ویه‌وه
 کورد کاری کراوه، وه‌شوین که‌وتن. (تعقیب)
 تا‌کردن: قه‌د‌کردن؛ نو‌وش‌تان‌دنه‌وه؛
 دو‌ولا‌کردن به‌سهریه‌کدا. (تا‌کردن)
 ترانزیت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ ایتاد؛ په‌وتی په-
 رینه‌وه‌ی ری‌وار، یان‌شت‌ومه‌ک گواستنه‌وه
 له‌ولایتیکه‌وه بو‌ولایتیکی تر. (ترانزیت)
 ترانس: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کورت‌کراوه‌ی
 ترانس‌فورماتور؛ ئامپریکی کاره‌باییه بو‌که‌م
 و زور‌کردنی هی‌زی کاره‌با. (ترانس)
 ترانسپورت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ را‌گو‌یزی؛
 ئارو‌گو‌یز؛ ترا‌ومری. (ترانسپورت)
 تراویرس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ته‌خته‌کانی ژیر
 هیلی قه‌تار. (تراورس)
 تره‌یلیر: [ناو] اند؛ فد؛ ترپلی؛ که‌ره‌سته‌ی باری
 قورس را‌گو‌یزان که به‌تره‌یلیکیش (ئه‌سه‌په-
 ک) ه‌وه‌ده‌به‌ستریٔ. (تریلر)
 تریکو: [ناو] قوماشی کی‌شباف؛ جل و
 پولیو‌پری کی‌شباف. (تریکو)
 توالیت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ (ب) ئه‌ده‌بخانه.
 (توالیت).
 توسیتیر: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی کاره‌بایی بو

برژاندن یان گهرم‌کردنه‌وه‌ی نان. (تستر)
 توونیل: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] قومه‌ش؛ په‌هو‌لی-
 گه‌وره؛ بوار‌گه‌ی قه‌تار و سه‌یاره‌ی، ده-
 سکردی ناو‌دلی کیو یان ژیر عه‌رز. (تونیل)
 ته‌رکه‌ش: [ناو] ساچوری تیران؛ تیردانک؛
 تیردان. (ترکش)
 ته‌که‌نه‌وازی: فد؛ ده‌سته‌واژه‌ی موسیقایه و
 کورد به‌کاری نابا و هه‌ندی موسیقا‌زانانی
 ئیرانیش پی‌ده‌لین (سولو) که ده‌سته‌واژه‌ییکی
 موسیقای ئوروپیه و اتاتاک‌ژهنی. (تکنوازی؛
 سولو)
 ته‌ن‌خوا‌گه‌ردان: [ناو] فد؛ پاره‌ییکه به
 که‌سیکی به‌رپرس ده‌دریٔ بو‌خهرجی
 پیوستی پیک‌خراو‌پیک که دوا‌ی ماوه‌ییکی
 دیاری‌کراویان ته‌واو بوونی پاره‌که دیته
 حیساب. (تنخواه‌گردان)
 تیراژ: فرد، فد، [ناو] تییه‌ی ده‌رچوونی گو‌فار
 و بلا‌وک له‌یه‌ک جار چاپ کردن. (تیراژ)
 تیرمینال: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ (ب) جی‌گای سوار
 کردن و پیاده‌کردنی ری‌واران (موسافیر‌گه-
 ل) ی‌شاره‌کان؛ جی‌ی گاراجه‌کانی چهند شه-
 ریکه‌ی را‌گو‌یزانی مو‌سافیر. (ترمینال)
 تیزاریسم: فد؛ فرد؛ اند؛ ریژی‌می رامیاری و
 کومه‌لایه‌تیی زالی ده‌ورانی قه‌یسه‌ره‌کان به
 سه‌رعورو و سیات (پروسییه) دا. (تزاریسم)
 تی‌رور: فد؛ اند؛ فد؛ [ناو] په‌وتی‌کوشتن؛ ته‌غهر
 کوشتنی رامیاری. (ترور)

+ تیره: [ئاوه لئاو] توخ؛ دزی ئاچخ؛ سووری
 تیره: سووری توخ. (تیره)
 تیکست: ئند فغدغرد دهقی نووسراوه؛ ثابته؛
 ناوه روکی نووسراوه ییکی پهراو. (تکست؛
 مطلب)
 تیکنیک: ئند فرد؛ فغد ریگا وشیواری زانست
 و زانایی. (تکنیک)
 تیلیکس غرد؛ فغد لند ئامیری په یوهندی و
 په یغام ناردن و وهگرتنی په یغام. (تلکس)

تیمارستان: [ناو] شیتخانه؛ جیی دینه کان.
 (تی مارستان)
 تیوپ: [ناو] لند؛ فرد؛ فغد
 (۱) لاسیق (لاستیک) ی ناو ته گهری سه-
 یاره. (۲) که مهربندی لاستیکی پر له با بو
 مه له کردن و نه که و تنه بن ئاو. (۳) لووله ی
 جیگه ی رهنگی پو نیی (پهوغه نی) نیگار
 کیشان. (۱، ۲، ۳) تیوپ

جائسته : به جیمان وشه ییکی ئاویستاییه هه-
ربه و اتا و مبهسته. (جاماندن)
جائسه سمه : [چاوگه، ت] به جیهیشتن.
(جاگذاشتن)

جابر : وتهی بی و اتا. (سخن بی معنی)
جاتروک : [ناو] جاتره؛ گیای نه عنای کیوی.
(نعناو حسی)

جاجرم : [ناو] جاجم؛ جاش. (رختخواب پیچ)
جاجک : [ناو] جاجکه؛ جاجک؛ بنیشت. (سقز)
جاجولکه : [ناو] جولآته نه؛ جالجالو و که؛
دایپرو شک. (عنکبوت)

جاجولگهر : [ناو]، جادوو گهر؛ جاجوولگهر.
(جادوگر)

جاجیل : [ئاوه لئاو] جه حیل؛ لاو؛ گهنج؛ هه-
رزه کار. (جوان)

جادوویی : [ئاوه لئاو] نه فسووناوی؛ سیحراوی؛
په یوه نندیدار به جادوووه. (جادویی)

جادهی ئاسفالت: جادهی قیر تاو. (جاده آسفالته)
جادهی ترانزیتی : جادهی تاییهت به هینان و
ناردنی کالای دهر کزه و بهر کزه. (جاده
ترانزیتی)

جادهی خاکی : [ناو، ت] پگیایی که خوول و
خاکیه. (جاده خاکی)

جادهی زینخ پیز : [ناو، ت] جادهی خوش کراو
که زین و چهو به سه ریدا پیزراوه و پان
کراوه تهوه. (جاده شوسه؛ جاده شن ریزی
شده)

جار جیم : [ناو] جارجم : < جاش ۱

جاره و جار : [ناو] (ب) داچهندنی مه زرا له هه-
موو سالیکدا، دواي پنینه وهی گهنم و جو
ديسان شیو برین و داچاندنی مه زرا؛ په ریزاو
په ریز. (کنایه همه ساله کاشتن زمین)

جاری : [به ند] هیشتا؛ جاری نه گه یشتووه:
هیشتا نه گه یشتووه. (هنوز) +

جاریکیان : (۱) [به ند] جاریک له چه ند جار.
(دفعه ای). (۲) یه یک جار؛ جاریکیان میوان ده بم

: یه یک جاریان میوان ده بم. (یکبار)
جاریو : جاری؛ (جاریوتهر : جاریکی تر).
(یکبار)

جاریوتهر : [به ند] که ره تیکی تر؛ جاریکی تر.
(دفعه دیگر)

جاز : [ناو] اند؛ فد؛ موسیقای رهش پوستانانی
ئه فریقا که ئه مرو له دونیادا باوه. (جاز)

جاسووسی دوو لایه نه : سیخوپی که فسووسی
بو ههر دوو لایه نی دژ به یه ک ده کات.
(جاسوس دو جانبه)

جاش : [ناو] (۱) مه و ج؛ جاجم؛ جارجم؛
جاجرم؛ جار جیم. (جاجیم). (۲) هوولی کهر؛ به-

چکه کهر. (کره خر) (۳) هندی جار که ژنیک
سی ته لاقه بکر درایت ده بوو له که سیکی

دیکه ماره ی بکه ن و پاش ته لاقدانی، بو
میرده که ی ماره ی بکه نه وه، بهو که سه بیان

ده گوت جاش و بهو کاره یشیان ده گوت
(ماره به جاش) (محلل) +

جاش بالته : [ناو] قوله بالته؛ بالتهی کورت.
(اورکت)

جاش ماکهر: جاشه میو؛ هوئی که ری که میو
بیټ. (کره خر ماده)

جاش نیړه کهر: هوئی که ری که نیړ بیټ؛
جاشه نیړ. (کره خر مذکر)

جاش هیستر: هیستری چکوله تا سی سالان.
(استری که هنوز کره است)

جافی: [تاوه لټاو] په یوه نندیدار به جافه وه؛ وه-
ک هوړه ی جافی؛ زاړه ی جافی. (مربوط به
طایفه جاف)

جاکه شی: [ناو]، گه وادی؛ قورمساخی؛ پیشه-
ی دهویت؛ دهویتی. (جاکشی)

جالو: [ناو] پرد؛ زیاتر به پردی دارین ده-
وتریت. (پل چوبین)

جامبازه: [ناو] غاری وستر؛ وستر لوقی به له ز.
(نوعی دویدن شتر)

جامتا: [ناو] جانتا؛ ساک. (ساک)

جام زریان: (ب) ریسوا بوون. (رسوا شدن)

جامه ربه: [ناو] ده فری که شه ش مشټ (ربه
یی) ده غل بگری. (کیل ۴ کیلویی غلات)

جامه لووسکی: [ناو] کلکه سووتی وه ک ماستاو
کردن؛ خولته کردن؛ ریا و زیانلووسی.
(چاپلووسی و تملق)

جامی: ناوی مه لا جامی زاناییکی گه وری
کورد که گلکو که ی له سابلاغه و مهیدانی
مه لا جامی به ناویه مه ناو نراوه. (جامی)

جامی جهم: [ناو، ت] ثاوینه ی نه فسانه یی جه-
مشید که شای ئیران بووه؛ (ب) جامی جیهان
نوما. (جام جم)

جامیلکه: [ناو] (۱) جامی چووک؛ ثاوینه ی

گچکه (آینه کوچک). (۲) ده فر و بادیه ی
چووک. (ظرف کوچک)

جامی وهرزی: [ناو، ت] کاپی وهرزی؛ ده-
فریکی گولدان ئاسا بو خه لاتی یاریزانانی
سه رکه و تووی وهرزی؛ جامی قاره مانی.
(کاپ قهرمانی)

جانیبزار: ناوی تفه نگیکی قهیمیه (نام تفنگی-
بوده)

جاندارم: [ناو] جاندارمه؛ ژاندارمه؛ پولیسی
دهر وه ی شار. (ژاندارم)

جاندارمه: < جاندارم

جانک: (۱) کیژی پیگه یشتوو. (دختر جوان).
(۲) جوانوو. (کره اسب)

جانکان: [ناو] گوپ؛ گلکو؛ گوپ. (قبر)

جانگوری: [ناو] گیان فیدایی؛ گیانبازی.
(جانبازی)

جانگیر: جیهانگیر؛ ناوی پیاوانه. (جهانگیر)

جانه گا: جوانه گا. (گا و جوان)

جانیک: [ناو] جوانوو؛ جوانوو ماهین. (کره-
اسب
ماده)

جاورس: [ناو] گاورس؛ گارس؛ دیميله. (ارزن-
تلخ)

جاوه جاو: [ناو] خاوه خاوه قسه کردن؛ قسه
جوونه وه. (من و من کردن درس سخن گفتن)

جاوی گازری: [ناو] جاویک بوو تا ماوه ییک
ده خرا ناو شیاکه بو سپتر بوونه وه، و پاش
شور دن ده کرا به کراس و دهری. (نوعی کربا-
س سفید)

جبله: [ناو] که له شیر؛ که له باب؛ دیکل.
(خروس)

جبه : [ئاوه لئاو] مهره خهس؛ سهر بهست؛ به -
 خسراو؛ عافو کراو؛ چاوپوشي ليکراو له گوناخ؛
 نازاد. (عفوشده؛ مجاز)
 جخاره: [ناو] جفاره؛ جگهره؛ سيفار. (سيگار)
 جخل : [ئاوه لئاو] دوزمن؛ نه يار؛ ناحهز.
 (دشمن)
 جرت و فرت : (ب) هاتو چوي به لهز و له سهر به -
 ک؛ فرت هاتن و چوون. (آمدن و رفتن با -
 عجله و زياد) چرپو چوپ؛ هاتو چوي له سهر به -
 ک و به لهز. (رفت و آمد زياد و با عجله)
 جرت ه جرت : (۱) دهنگي با ليهه بووني له سهر -
 به ک. (گوزيدن زياد). (۲) خوته و بوله؛ جرت -
 و پرت. (غرولند)
 جرتي : به سووکايه تي به ژني ده لين سووکو -
 چرووک و بي نارام و قهرار بيت. (زن جلف و
 نا آرام)
 جرجال : < جه جال
 جرسه : [ناو] جلسه؛ جوړيک کووتالي قه -
 ديمي. (ژرسه)
 جرم : [ناو] به لغ و خلته ي شتي تراو که ورده -
 ورده به سهر شتيکي تره وه دهنيشي و وهک
 به رد يکي (نه زور رهق) پييدا ده لکي وهک :
 خلته به ردی پروکاری ناو هوهی سه ماوه و
 کتری و بنی ددان. (جرم)
 جرمگر : [ناو، بک] به لغر؛ ماکیکی کیمیاوییه
 که جرم له خويدا ده تاو پيسته وه و لای ده با.
 (جرمگیر)
 جرم گرتی ددان : (۱) کراندنی به لغی بن
 ددان به کارد یا ٹامپری تايهت که دوکتوري
 ددان دهیکا. (جرمگیر ی دندان) (۲) به لغ چی
 بوون له سهر ددان (جرم گرفتن)

جرناو فرنا : < جوړناو فرنا
 جرنګ : [ناو] جرينګ؛ دهنگي له يه ک کهوتنی
 ماميژ يا هه رجور کاناږي. (جرينګ) +
 جړوجانه وهر : [ناو] جووله وهر و گياندارانی ورد
 و کچکه؛ وهک: کرم وميش وميړوو. (کرم -
 وحشرات)
 جړوکه جړوک : [ناو، ت] دهنگي خويندنی چوله -
 که؛ جووکه جووک؛ (صدای گنجشک) (ب)
 جريانی له ژير لچه وه و به نووزه نووز. (۲)
 [ناو] پرته و بوله ی له ژير لچه وه؛ بوله و
 خوته ی له بهر خووه. (غرولند؛ مويه)
 جړووسکه : [ناو] چړووسکه؛ تړووسکه؛ بريکه
 ليډانی ههور. (برق زدن؛ درخشش)
 جريد : [ناو] جريت؛ جليت؛ دار ته قلای
 کورت. (چوبدست سوارکاران در نوعی بازی)
 جريفک : [ناو] گهسک؛ گسک. (جارو)
 جرينگاندن : [چاوگه ت] بوله و خوته ی له
 ژير لچه وه. (غرغر کردن)
 جرينگه جرينګ : [ناو، ت] جرينګ وهوپ؛ (۱) ده -
 نگی له يه ک کهوتنی (خشل وکانږا و ماميژ) ی
 له سهر به ک و زور. (جرينګ جرينګ). (۲)
 [ناو] پرته و بوله و قسه ی له ژير لچه وه خوته
 و بوله له بهر خووه. (غرولند)
 جزار : [ناو] پهنج؛ نازار؛ جهزربه؛ جزيا؛ بيگار.
 (عذاب؛ بيگاری)
 جزال جزال : [ئاوه لئاو] پړزال پړزال؛
 ونجرونجړ؛ له تله تي چکوله. (تکه تکه)
 چژوين : [ناو] دژوين؛ جوين. (دشنام)
 جسوجو : [ناو] له (جستوجو) ی فارسيه وه وهر
 گيراهه گهړان و پشکنين؛ به دواي شتيکدا
 گهړان. (جستجو)

جغه: [ناو] مووی ته ویل^۱ که به شیوه ی چه-
تری بقرتی. (مو ی پيشانی چتری)
جفتکردن: [چاوگه، ت] (۱) کیلانی زهوی.
(شخم کردن). (۲) پیکه وه چه سپاندن؛ جووت-
کردن. (۳) دوو دهنک له هر شت نانه پال^۱ یه-
ک، وه ک: کهوش جووتکردن. (۲و ۳ جفت-
کردن)
جفته جفته: (۱) [ناو] به زمی شانو^۱ ناسا که
لایهن
دهسته ی لوتیانوه که له قه دیمدا به پړوه ده-
چوو. (نوعی بازی لوتیهای دوره گرد بود) (۲) [به-
ند] جووته جووته؛ دووان دووان. (جفت جفت)
جفته دووانه: [ناو، لئاو] لفه دووانه؛ ناوه لئاوانه؛
جفی. (دوقلو)
جفات: [ناو] بزوتنه وه و شوړشی به کو مه ل؛
بزاو؛ خه باتی به کو مه ل؛ راپه پرین؛ جووله؛
جووین. (جنبش و شورش)+
جفراندن: [چاوگه، ت] جه فلاندن؛ جنقاندن؛
جه نقاندن؛ ترساندن؛ داچله کاندن. (ترساندن)
جفلین: [چاوگه] که ولکردن؛ پیست دامالین.
(پوست کنند)
جقه: [ناو] خشلیک بو^۱ رازاندنه وه ی کلاو یان
تانجی سولتان و گه وران. (جقه). (۲) چو؛
نینوک (نانووخ) ی به ینی دوو په نجه ی که له-
شیر. (ناخن بین پای خروس)+
جقه شینه: [ناو] جوقه شینه؛ کاسه لکه شینه؛
کاسه له شینکه. (سبزه قبا)
جگمه: [ناو] جمگه؛ جومگه؛ بهند؛ جمزگه.
(مفصل؛ بند)
جگه: [بهند] بیجگه؛ جیا؛ ژبلی؛ جودا. (بجز)
جگه رخوین: جگه رخوون؛ زوړ جاران جگه ر

له جیاتی دل به کار ده بریت: واتا دل پر له
خوین؛ ناوی شاعیریکي نیشتمان په روهر (شیخ
مووسا حه سهن) له سووریا. (نام شاعر بزرگ-
کرد)
جلخوز: [ناو، لئاو] جلف؛ بی میشک؛ سووک و-
چرووک. (جلف)
جلشوړی: [ناو] (۱) کاری بالاف کردن؛
شیوو کول کردن. (لباس شستن) (۲) [ناو] مه-
کینه یی که جلک ده شوا و به کاره با ئیش ده-
کا. (لباس شویی)
جلکدروو: [ناو، بک] جلدروو؛ بهر گردروو؛ جل-
وراز؛ خه یات. (خیاط)
جل وراز: < جلکدروو
جله: [ناو] جوړیک قه وزه یه که ده که ویتنه
سه رئاو. (نوعی جلبک)
جله: [ناو] جله لایوین؛ گیای سهره تان؛
(شیرپه نجه) وه ک ده زوو وایه و په نگی زمرده
و لامزه له هر زهر حاتی بدا (به تاییه ت له
وینجه) وشکی ده کا. (نوعی انگل گیاهی)
جله وشل کردن: [چاوگه، ت] (ب) بهر به ره-
لأکردن و بهرگری نه کردن؛ قه ده غه و قورخ
لی نه کردن؛ پروو پیدان و سهر به ست کردن؛
(ممانعت و جلوگیری نکردن)
جله وگرتن: [چاوگه، ت] (۱) له غاوو گرتن.
(گرفتن افسار). (۲) بهرگری کردن؛ پیش-
گرتن. (جلو گرفتن)
جلیتقه ی دزی گولله: [ناو، ت] جلیسقه ی چی-
کراو له مایک که گولله نه بیړی. (جلیقه-
ضد گلوله)
جلیتقه ی نه جات: [ناو، ت] جلیسقه یی که پرده
بیټ له با، بو^۱ بهرگری له نقوم بوون و خنکان

له ناودا، (جليقه نجات)

جليقه : [ناو] جليقه؛ جليقه؛ جورېک سينگ
پوښی بې قول که له ژير کوته وه ده کرېته بهر
و له جنسی قوماشی کو ته که يه و پشته وهی
له جنسی ناسته پری کوته که يه. (جليقه)

جمزگه : < جگمه

جمو جولو تېکه وتن : [چاوگه، ت] (ب) سهره -
تای بزاف؛ جووله کهو تنه ناو جقات؛ سهره تاي
سهر بزوي. (ابتدای جنبش و شورش)

جموور : ژموور؛ حېساب راگرتنی پوژ و مانگ
و سال له ههورامانی قه ديمدا. (شمارش روز -
وماه سال؛ نوعی تقويم دراوامان قدیم)

جناخه : [ناو] کرمه ک؛ زه نېهر و زیوه ریگ که
له ژير چنه که وه له دوولای لاره پیچ یان ده -
سروکه و کلاو قاییم ده بیت؛ ژير چنه.
(زیوریست زنانه)

جناره : [ناو] خه یاره؛ جورېک قوونیر و دومه ل
و کوان. (نوعی کورک)

جن جن : [ئاوه لئاو] نه نجن نه نجن؛ له ت له ت؛
تیکه تیکه؛ کوت کوت؛ جنینی ورد. (قطعه قطعه)
جنچک : [ناو] پل؛ جنچک، وه ک؛ جنچکه
گوشت؛ پله گوشت. (چنجه) +

جندوکه دار (۱) [ئاوه لئاو] شیت؛ جندار.
(دیوانه). (۲) [ناو] جیگاییک که بهر پوایه ت و
نهفسانه ده لین خپوی هه یه یان جنوکه ی
هه یه. (به جایی گویند که جن و پری دارد)

جنراو : [ئاوه لئاو، بهر + ناو بهر] نه نجن نه نجن -
کراو؛ له ت له ت کراو؛ پل پل کراو؛ (تکه تکه شده)
جنگل : [ناو] گینگل؛ پاپوکه؛ وه ک : به دور
خودا کوپونه وهی مار. (حلقه؛ چمبره) +

جنه نار : [ناو] جن هه نار؛ هه نار هه جاننه؛ هه نار ه -
جنانی؛ دارېکه له هه نار ده کا. (اناروحسی)
جواب کردن : [چاوگه، ت] کری نشینی که
خاوه ن مال پی پابه یینی ماله که ی چول بکا.
(جواب کردن) +

جوات : [ناو] جقات؛ جووله؛ جووین؛ بزاف؛
بزاو؛ پابه پینی به کو مه ل؛ کو مه ل؛ جه ماوهر؛
جه مهوور. (شورش) +

جواده : [ناو] جورېک مهشکه ی ناو تیکردن.
(نوعی مشک آب)

جوان : [ئاوه لئاو] (۱) قه ننج؛ قه شه ننگ. (زیبا).
(۲) جه خیل؛ هه رزه کار. (جوان)

جوانړو : [ناو] مه حالیکه سهر به شاری
کرماشان. (جوانړود)

جوانمیر : [ئاوه لئاو] (۱) جوانمه رد؛ جوامیر؛
میر خاس. جوانمرد. (۲) پیوای جوان و جه -
خیل. (مرد جوان)

جوانه زمه : [ناو] جوانه زوه؛ عازه به؛ زیپکه ی
جه خیل؛ جوانه ژو. (جوش جوانی)

جوانه ژو : [ناو] جوانه زمه؛ نازه وه؛ نازه به.
(جوش جوانی)

جواو کردن : [چاوگه، ت] جواب کردن؛ نه خوشی
که پزیشک لئی ناهومیدیت و مالیجه ی پی
نه کری و مالیجه کردنی رت بکاته وه. (جواب
رد دادن؛ رد کردن) +

جواهرنیشان : [ئاوه لئاو] گه وهه رنیشان؛
شتی که به جواهرات رازاوه ته وه و له سهری
دامه زراوه؛ نقیم بهند. (جواهر نشان)

جوایه ز : [ئاوه لئاو] جیاواز؛ جوی. (جدا)
جو بوار : [ناو] جو بار؛ له ته سل دا جوگه بوار بووه
و بووه ته جو بار و له کوردیه وه چووه ته نیو

فارسی. (جوبیار)

جوبه: [ناو] (۱) جنده‌خانه؛ جیگای له‌ش-
فروشی. (فاحشه‌خانه). (۲) مه‌یدانی بهر چاو
خستنی کالاً بو فروش وهک مه‌یدانی ماست و
دانه‌ویلّه فروشتن. میدان فروش کالای خوراکي)
جوبی: به‌وهویه؛ له‌به‌رته‌وه؛ ژبه‌رفی‌هه‌ندی.
(به‌سبب)

جوت‌قوچ: [ئاوه‌ل‌ناو] جووت‌شاخ؛ خاونی-
دوو‌شاخ. (دارای دو شاخ)
جوتکه: [ناو] جووته؛ پین هاقیتنا ده‌واران به
ههر دوو پاشی خو؛ له‌قه خستنی هه‌یوان به
ههر دوو پاشوو. (جفتک)
جوخینه: [ناو] خه‌رمانه‌ی ده‌وری مانگ.
(هاله‌ماه)

جودابوونه‌وه: [چاوگه‌ت] ده‌ست لیک به‌ردان؛
جیا بوونه‌وه‌ی ژن و می‌رد؛ لیک دوور که-
وتنه‌وه؛ لیک هه‌ل‌بران؛ (ب) به‌شکردنی مال و
سامانی شه‌ریکی. (جداشدن)
جوداجودا: [به‌ند] به‌ش‌به‌ش؛ جوی‌جوی.
(جداجدا)

جوداکاری: [به‌ره‌مه‌ی چاوگه‌ت] [ناو] جویکاری؛
کاروهره‌وتی لیک هه‌ل‌پ‌پ‌ن و جیا کردنه‌وه.
(جداسازی)

جودایی‌خوازی: [ناو] ویست و داوخوازی جیا
بوونه‌وه؛ (ب) هه‌ول بو جیا کردنه‌وه‌ی به‌شی
له‌ول‌تیک و کردنی به‌ول‌تیک‌کی سه‌ره‌خو.
(جدایی‌طلبی)

جودو: [ناو] وه‌رزشیکه له‌پوژه‌ل‌اتی دوورمه‌وه
هاتوووه و مروّف ئاماده ده‌کات بو خو پاراستن
و زال بوون به‌سه‌ر هه‌ریفدا. (جودو)

جوړبوون: [چاوگه‌ت] ته‌بابوون؛ به‌ین خو‌ش

بوون؛ پیک‌ویپیک بوون؛ پیک‌هاتن؛ په‌خسان؛
دایین‌بوون. (جوړبودن)

جوړابین: [ناو] جوړاوین؛ گوهره‌وی‌بازی.
(جوړاب‌بازی)

جوړناو‌فرنا: [ناو] و‌پینه؛ و‌راوه؛ له‌به‌ر خو‌وه
قسه‌کردن. (هزیان)

جو‌پووته: [ناو] یه‌وه پووته؛ گیاییکی گه‌نم
ئاسایه ده‌یدورنه‌وه بو‌خو‌راکی‌ئازال (جودوسر)
جوش: [ناو] تاو و‌تین؛ هه‌ل‌پ‌پ‌ن به‌هه‌ل‌خه و
داخه‌ی زور و به‌تاو و تینه‌وه. (حرارت؛ تبو-
تاب)

جوش‌خواردن: [چاوگه‌ت] په‌وتی چاک
بوونه

وه‌ی ئیسقانی شکاو؛ لکان و جوش‌خواردنی
متوربه. (جوش‌خوردن)

جوش‌دان: [چاوگه‌ت] (ب) گه‌رم کردنی
کو‌پی هه‌ل‌پ‌پ‌رکی. (گرم کردن و تب‌وتاب‌به-
گروه‌رقص‌دادن)

جوشکاری: [به‌ره‌مه‌ی چاوگه‌ت] [ناو] شو‌لی
جوشکار؛ کاری لکانندی پارچه‌گه‌لی کانزا به-
گه‌رم کردن و تاواندنه‌وه به‌گاز و هه‌وا و...
کارگه‌ی ئه‌وکاره. (جوشکاری)

جوش‌و‌خوروش: [ناو، ت] تاو و تین؛ کول‌وکو؛
جرپنی و بی‌ئارامی له‌هه‌ل‌پ‌پ‌پ‌ندا؛ ویستی
گه‌رم و گو‌پ بو کردنی کاری. (گرمی و حرارت
در کار و رقص؛ جوش و خروش)

جوش‌شیرین: [ناو] ماکیکی سپی‌پ‌م‌نگ و
خوراکییه به‌لام‌خواردنی دپینه‌ه‌وی کفه‌لی
ئیسقان؛ بو‌شوردنی ناو‌باتری (باتری) سه‌یاره
به‌که‌ل‌که. (خوش‌شیرین)

جوغ: [ناو] نیل؛ ماقیله؛ نیر. (یوغ)

جوقه : [ناو] فرېنده يېکه له چوله که مه زتر؛
به شهو و پوژ نالهم دی له چول و له به پيدا،
وهک به ردیکی گولاوان وهک جوقه ی خاصه-
سیا «فولکلور» (نوعی پرنده)

جوقی : [ناو] له ناویستادا به واتای پیره و
مورشیدی زانا، هاتووه و له کوردیشدا ههر به و
مانایه. (مرشد)

جوگمه : [ناو] جومگه؛ جمگه؛ جمشیرگ؛ به-
ند.

(بند)

جوگه داخستن : [چاوگه، ت] (۱) جوگه هه-
لگرتن؛ جوگه کیشان. (جوی آب کشیدن).
(۲) ناوی جوگه به ردانه وه له شهله گه وه.
(سرازی کردن آب از جوی اصلی)

جول : [ناو] له زور جیدا پیتی (ل) له کوردیدا
ناوتریت و له نه سلدا جوگه ل و جوگه له بووه.
(جوی)

جول : [ناو] و [ناوه لئاو] ناویته؛ (۱) تیکه لآو؛ ته-
قلی ههف؛ به سه ریبه کداکراو. (مخلوط)
(۲) زنجیر. (زنجیر). (۳) کهرت؛ وهک که رته -
مه. (دسته چندانای). (۴) جوړیک گهنم.
(نوعی گندم)

جوله میړگ : [ناو] جوله میړگ؛ شاریکی
کوردنشینه، پیته ختی ولاتی هه کاری بووه،
نیسته سه به ولاتی تورکیایه. (نام شهری-
در کشور ترکیه)

جومله : کو؛ جمله. گشت؛ تاقم؛ دهسته. (بو
من له جومله ی عهبدی خودانیم؟، سه عاتی
له دهس مهینه ت ره هانیم؟). «فولکلور»
(جمله)

جونگه : [ناوه لئاو] (۱) جنگز؛ به هانه گر؛

بیانووگر؛ له سه ر چز بو شه پ فروشی. (۲) <
جوگمه

جونگه : [ناوه لئاو] شه مبوز؛ نه سپی ناوارام و
شه روور (شه روور) و جووته وه شین و چه-
مووش. (چموش)

جووانن : (۱) [چاوگه، ت] بزواتن؛ بزواندن؛ ته-
کان دان؛ جوواندن و هاندان. (تکان دادن؛
تحریک کردن) (۲) جوانن؛ قه نجن؛ قه شهنگن.
(قشنگ هستند)

جووتباقیه : [ناو] جوړیک دروومانه. (یک نوع-
دوخت)

جووتبوون : [چاوگه، ت] (۱) کاری سه رجیی-
کردن؛ پیوه پروانی سیلوتی نیرومی.
(هم خوابگی؛ جفت شدن سنگنرو ماده). (۲)
لکان؛ چه سین. (چسبیدن)

جووت بهنده : [ناو] وه زیری خاوهن جووت-
وگا؛ دزی ره شایی. (کشاورز دارای گاوشخم-
زنی)

جووت په روانه : [ناو + ناوه لئاو] جوړیک
فرۆکه ی قه دیمی که دوو په روانه ی (په-
روانه) ی هه بوو. (دوپروانه) هه رشت که
خواهندی دوو په روانه ییت. (جفت پروانه)

جووتخال : [ناو] دووخال به شیوه ی (؛) بو
شروقه کردن و مانا لیدانه وه له پاش په سته دا
داده نری. (دونقطه)

جووتزگ : [ناوه لئاو] جووتزک؛ لقه دووانه.
(دوقلو)

+ جووت کردن : [چاوگه، ت] به هاوتاکردن و
نزیک دانانی دوو تاق. وهک؛ کهوش جووتکردن
< جفت کردن. (جفت کردن) +

جووتگیری : به پواله ت وشه فارسییه، به لام

دهسته واژه‌ی دارتاشی و ناسک کاریبه؛ واتا له-
 بهین بردنی ماوه‌ی بهینی دوو ته خته‌ی
 لکاو به‌چشنی که شه‌به‌قندها یان ئاو نه‌ده-
 لینی. (جفتگیری) (۲) کاری وه‌سهر گیرانی
 نیر و می (جفتگیری)
 جووت لولوله: [ناو] (ب) تفه‌نگی دوولولول.
 (تفنگ‌دولول)
 جووت له‌قه: [ناو] جووته؛ پاش له‌قه به‌هر
 دوو پا، یان پاشوو. (جفتک)
 جووتماقه: [ئاوه‌لناو] شمل و به‌ره‌کته؛ شه-
 نگله به‌ره‌کته؛ دوو دهنک میوه‌ی پیکه‌وه
 چه‌سپاو. (دودانه میوه بهم چسبیده)
 جووت وگا: [ناو] که‌ره‌سته‌ی جووتیاری و شیو
 برین؛ په‌وتی داچاندنی مه‌زار به گاجووت.
 گاوا و اسباب کار شخم‌زنی
 جووته‌ی سه‌ران: (ب) دوو دوست که همیشه
 پیکه‌وه بن. (کنایی، دو دوست که همیشه باهم
 باشند)
 جووتی: جووتیک؛ جفتی؛ جفتیک؛ یه‌ک-
 جووت. (یک جفت)
 جوو جکه له‌قی: [ناوت] (ب) زه‌حمه‌تی زور؛ به
 مه‌زار جوو جکه له‌قی کاره که م خه‌لاس کرد؛
 کلکه له‌قی. (کنایه از زحمت فراوان)
 جووچه: [ئاوه‌لناو] زورزان؛ فره‌زانا؛ زانا. (دانا)
 جووپ کردن: [چاوگه، ت] فش کردن و تاوانی
 قومار به حریف‌دان؛ (هه‌لبه‌ت وشه‌ییکی بی
 نه‌ده‌بانیه) به هیلکه‌کردنی مریشکیش ده‌لین
 که نه له هیالانه‌ی خویدا بیدوپ‌نی. (اخ-
 کردن و تحویل دادن)
 جوو قه‌وار لی برین: کهس نه‌هیشتن و هه-
 مووان کوشتن، هیچ‌کس که کومه‌لی یا له

ئیلی نه‌هیشتن. < جیوساید. (کنایه
 از کشتن کلیه کسان)
 جوو که‌لی برین: بیده‌نگ کردن؛ (ب) هه‌ناسه
 بر کردن؛ خنکندن. (خفه کردن)
 جووکی: [ئاوه‌لناو] (۱) مروی نوو که‌نووک
 که‌ر؛ جووکن. (نق نقو) (۲) [ناو] موپ‌تاز؛ هه-
 ندی له پیاوانی (په‌نج و عازاب) دیتوو ته‌ر که
 دنیا له هیندوستان. (جوکی مرتاض)
 جوولیم: [ناو] قرژانگ؛ قرژال. (خرچنگ)
 جوولین: [ناو، بک] بزوین؛ که‌سی که ده-
 جوولینی و ده بزوینی. (تکانه‌دهنده). (پازین؛
 پازینه‌ر؛ (ب) [ناو] هه‌ژینه‌ر؛ هاندر. (محرک)
 جوومار: [ناو] که‌وه‌مار؛ جوړیک ماری شینی
 کوله. (نوعی مار)
 جوومه کار: جوومه‌کشان؛ که‌سیک که پاره‌خ و
 به‌ره دروست ده‌کات. (یافته‌گلیم)
 جهال: [ناو] جو‌هال؛ جه‌وال. (جوال)
 جهبر: [ناو] ده‌رسیکی زانستگایه وه‌ک جه‌بر
 و موسه‌له‌سات. (جبر)+
 جه‌برا: [ئاوه‌لناو] چه‌پله‌ر؛ که‌سیک که به ده-
 ستی چه‌پی زیاتر کارده‌کا. (چپ‌دست)
 جه‌بعه: [ناو] سندوق؛ مجری؛ سنووق. (جعبه)
 جه‌بعه‌ی په‌ش: [ناو] جه‌بعه‌ی په‌ش؛ ئامرازی
 تو‌مارکردنی هه‌موو چه‌شنه‌ی پووداو‌یک له
 فرو‌که‌دا که زیاتر دوا‌ی که‌وتنه‌ی خواره‌وه‌ی
 ته‌یاره، هو‌ی پووداوه‌که پوون ده‌کاته‌وه.
 (جعبه سیاه)
 جه‌بله: [ناو] پی‌خوینی‌قور؛ کو‌گای‌قور. (کپه
 آب و گل)
 جه‌بو‌ره: [ناو] جیه‌ی‌بو‌ر؛ جو‌ی‌په‌ش.
 (جوسپاه)

جهرجوو : [ناو] قاپوږه فیشه ک. (پوکه فشنگ)
جهرجهه : [ثاوہ/ناو] لیزان؛ پسیوږ؛ وری

جهرله دهه م : [ئاوه لئاو] ئاكيه ند: نه دراوه: دهه م
لینه دراو. (اكيه ند)

جهړنه : مهری شاخدار. (گوسفندشاخدار)

جهړه بابۀ : (۱) توندکردنی دوو شت به پیچ و
جهړ؛ بهستنی توندی کول و بار؛ بهنهم شه-
ته کدان؛ جهړاندن. (محکم کردن). (۲) ب-سه-
هول بهستن له سهرمای زوردا و پیکه وه چه-
سپینی دوو شت به هووی سه هول بهستنه وه.

(بخ بستن وبهم چسبیدن درسرای زیاد)+

جهړه بادهر : [ناو] ناسنیکي دهستکداری دوو
یان

چوار سووچه بو بهستن و کردنه وهی جهړ.
(بیچ گوشتی)

جهړه بایله : [ناو] پشتوین ناساییکه پر له با
که له ناوقه دی دبهستن بو نه وهی له ناودا
نقوم نه بن. (کمر بند پراز یاد برای شنا)

جهړیمه نووسین : [چاوگه، ت] دیاریکردنی
پادهی پارهی سزا به نووسین وهک جهړیمه ی
سه یاره به هووی په چاو نه کردنی یاسای سه یاره
ناژوته وه. (جریمه نوشتن)

جهړیمه نه غدی : [ناو، ت] نوقره داخ؛ سزا دان
به شیوهی پاره لیسنه ندن. (جریمه نقدی)

جهز : [ناو] مالووسکه ی گهنم له خهرمان، که
دوای شه نکردن سوور ده بیټ و پاک ده بیټه وه
له کا. (گندم پاک شده از کاه در خرمن)

جهزیا : (۱) [ناو] جهز ره به؛ جهز ره وه؛ سزا؛ عه-
زیه ت؛ ژازار؛ جهزا؛ (اذیت؛ آزار؛ جزا) (۲) [ناو]
پاداشت؛ قهره بوو. (جزا؛ پاداش)

جهژنی ثایینی : له هر ثایینی کدا پوژی
واهه یه که دیاریکراو وجیی پړو حورمه ته و
لهو پوژده جهژن ده گرن. (جشن دینی)

جهژنی سه ده : [ناو] جهژنیکي ثایینی زهړده
شتیانه؛ بهرانبهر به ده همی مانگی پړینه ندان.

(جشن سده)

جهژنی سه رسال : جهژنی دهسټپیکي سالی
نووی؛ وهک؛ جهژنی نه وروژ و جهژنی
کریسمه س. (جشن اول سال)

جهژنی میلی : بو پړیز نان له پووداویکي
میلی

و نه ته وایه تی پوژی سألها تی نهو پووداوه
ده کهن به جهژن و شادی. (جشن ملی)

جهعبه : [ناو] جهعبه، مجری؛ صندوقی
چووک. (جعبه)

جهغزین : [ناو] ناوی دوو کایه ی باوه له-
کورد هواریدا؛ (۱) به زاپ میته ده رخستن له ناو
جهغزیکي چووکدا که له سهر عهرز ده-
کیشری؛ زاپین (۲) جوړیک گهمی توپین
که له ناو جهغزیکي گهوره دا ده کری؛ توپینی
ناو جهغز (۱ و ۲). نام دوبازی متداول
در کردستان

جهغه تاو : [ناو] پون و ناوی پاش کولاندن
گوشت که وه سهر چپشت ده که هویت. (آب و
جربی گوشت پخته)

جهغه توو : [ناو] جهغه توو؛ ناوی چومیکه له
کوردستانی خوړ هه لات که ده ژیته زهریای
ورمی. (نام رودخانه ایست)

جهغه ته : [ناو] جهغه؛ توژی ناسکی سهر تراو
یان توژی ناسکی سه هوئی سهر ناو. (بخ یا-
قشر روی مایعات)

جهفا : [ناو] ژازار؛ پهنج؛ جهور؛ زولم؛ دژی وه-
فا؛ جهز ره وه؛ جهز ره به. (جفا)

جهفتین : [چاوگه، ت] جهفتکردنی پیستی
ناژهل؛ پیستی که به جهفت (جهوت، تال وجه-
وت) خوش بکریټ وهک مه شکه.

(مهیا کردن پوست حیوانات بوسیله میوه بلوط)

جهفل : [ناو] ترس؛ بیم. (ترس)

جهفلاندن : [چاوهگهت] ترساندن؛ داچله کاندن. (ترساندن)

جهفلین : [چاوهگه] ترسان؛ کو (سل) کردن؛ دهست نه چوونه کار؛ دهست شل بوونه وه له کردنی کاریک. (ترسیدن؛ اباد داشتن)

جهفلین : [چاوهگه] سیس بوون؛ ژاکان. (پژمردن)

جهفهنگ : [ناو] حهنهک؛ گالته. شوخی. (شوخی)

جهفلاندن : [چاوهگهت] هه ژاندن؛ داچله کاندن؛ ته کان دان؛ جوولاندن. (تکان دادن)

جهکو : له کوی؛ له کووره؛ له کوینه. (از کجا)

جهلا : لهلا؛ لهروخ؛ لهکن. (از طرف؛ از جانب)

جهلا : [ناو] ناوی پوئیکه به سهر نیگار(نه-قاشی) یان تهخته داردا دهساوری بو بیرهقه دار کردنی. (جلا)

جهلال : [ناو] ناوی پیاوان؛ ناوی شوپشگیپی ریزدار و بهناوبانگ، مام جهلال تالهبانی هه-وهلین سهروک کووماری کوردی عیراق له

میژووی کوردستاندا. (جلال)

جهلجهلوت : [ناو] زانستنی جادوو؛ زانینی تهو فسوون و سیحر. (علم جادوگری)

جهلو : له گهل عهلودا دیت، عهلوجهلو، واته؛ گهدهو گوده، بی سهروپا. (بی سروپا)

جهله : [ناو] جهله؛ ههرشتی پهسته کراو و هوئرا وه وهک؛ جهله ماسی و جهله وستر. (هر چیزی)

راردیف کردن وبه صف کردن
جهلهب : [ئاوهلئاو] هم وشه له ئارهویهوه

هاتووه، مروقی ئاکار خراپ؛ ناتهسل و عه-بیدار. (جلب)

جهلهبهستکردن : [چاوهگهت] پیکهوه بهستنی وستر و دهوار و ریزکردنیان. (ردیف کردن-وبهم بستن حیوانات)

جهلهبهند : [چاوهگهت] جهلهبهست؛ ریزکر؛ پیکهه گریدهر؛ پیکهه گریدان؛ پیکهوه بهستن؛ بهجهله کردن. (ردیف کردن)

جهلهوک : [ناو] جهلهبک؛ پهله پیتکه ی تفه-نگ. (ماشه تفنگ)

جهمام : [ناو] بهخاوکهوتن؛ بههوی ماندوو بوونی ماسوو لکه ی له شهوه ژههریک لهناو ماسوولکه دا کوذه بیتهوه ته گهرتهو ماندوو بییه، له پاش ماوه بیکی زور کارنه کردنی ماسوو لکه بی، ژههره که درنگ دههویتهوه و ماسوو لکه رهق ده بییت و ژان دهکا و بهو حالته ده-

لین به جهمامکهوتن (کوفتگی)

جهماوهری : (۱) جقاتی؛ کوهملی؛ سهربهجه-ماوهر. (جمعی) (۲) کوگردنهوه؛ ئاژله کانم جه-

ماوهری کرد؛ کوهم گردنهوه. (جمع کردن؛ گردآوری)

جهماهی : [ناو] جهژنیکی ئیزه دیانه؛ بهرانبهر به جهژنی میهره گانی زه دهشتیان. (نام جشن-ایزدیان)

جهمبازی : [ناو] (۱) جامبازی؛ چوداری؛ کپین و فروشتنی ئاژال و ولآخ. (۲) تهنافبازی؛ جه-

نبازی. (طناب بازی) (۳) فیل و تهله که-کردن؛ حيله بازی. (حيله بازی؛ حيله گری)

جهمداندن : به سههولکردن. (بهیخ کردن)

جهمره : [ناو] پولوو؛ سکل. (اخگر)

جهمسهر : [ناو] سهروینی ههرشت به تاییهت

شتی دریژ؛ به دوو سه‌ری باکوور و باشووری -
 گوئی زه‌ینیش ده‌لین. (ابتدا وانتها؛ قطب)
 جه‌م‌وجور: [ئاوه‌ل‌ناو] گردوکو؛ ته‌کووز؛ پیک و
 پیک. (جه‌م‌وجور؛ جمع‌وجور)
 جه‌مه‌ک: [ناو] مز؛ کری؛ پی‌مز؛ حه‌قه‌ده‌ست.
 (مزد)
 جه‌مه‌ل‌ون: [ناو] پرو‌په‌ری کانزای پرو‌کی‌ش -
 کراو به‌پوچ، واتا گالوانیزه که سه‌ربانی پی
 داپوش‌راییت. (شیروانی)
 جه‌مه‌وور: [ناو] جه‌ماوهر؛ کو‌مار. (جمهور)
 جه‌مه‌ووری: [ناو] کو‌ماری؛ جه‌ماوهری؛
 (ب) حوکماتی سه‌رو‌کی‌ک که له لایه‌ن جه -
 ماوهره‌وه به‌رگه‌م کراییت. (جمهوری)
 جه‌نده‌ره: [ناو] ته‌نگ‌وچه‌له‌مه؛ سه‌رگه‌ردانی؛
 حه‌یرانی؛ نا‌په‌حه‌تی؛ ته‌نگانه. (تنگنا؛
 سرگردانی)
 جه‌نقاندن: [چاوگه‌ت] جه‌نقین؛ ترساندن؛ جه -
 فلاندن؛ داچله‌کاندن. (ترساندن)
 جه‌نگه‌پوپی: [ناو] شه‌په‌ده‌نووی؛ شه‌په -
 جوین.
 (جنگ‌لفظی)
 جه‌نگه‌لی: [ئاوه‌ل‌ناو] پیوندی‌دار به‌لی‌په‌واره‌وه؛
 (ب) کیوی؛ دوور له شارسانیه‌ت؛ وه‌حشی.
 (جنگلی)
 جه‌نه‌گرتن: [چاوگه‌ت] مان‌گرتن؛ بیانوو -
 گرتن. (بهانه‌گرفتن)
 جه‌واده: [ناو] جه‌واله؛ خیگه‌ی ئاو؛ مه‌شکه‌ی
 ئاو. (مشک‌آب)
 جه‌واز: [ناو] ئیجازه و ئیزنی کارکردن که له
 لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه به‌کس بیان پیک‌خراوه -
 پیک ده‌دری‌ت په‌روانه؛ به‌رایی؛ ئیجازه‌نامه.

په‌سایو‌رت. (جواز)
 جه‌واهی‌رساز: ئاوه‌ل‌ناو + [ناو] که‌سیک که‌گه -
 وه‌هرکاری ده‌کا؛ کاری دروستکردن و
 پازاندنه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌گه‌ل به‌جه‌واهی‌ر.
 (جواهرساز)
 جه‌وجه‌و: [ناو] جه‌وجه‌وک؛ تولو؛ توله‌ی -
 گچکه؛ توله‌ی کونه‌پرویی چووک. (توله‌سگ -
 کوچک)
 جه‌ودک: [ناو] خیگه‌ی گچله. (خیک‌کوچک)
 جه‌ورک: [ناو] تووتکه‌تانجی هه‌تا‌یه -
 کسالان. (توله‌تازی)
 جه‌وز: [ناو] (۱) جیوه؛ جه‌وه؛ شیله‌ی وشکه -
 وه‌ب — ووی پرووه‌ک. (صمغ) - (۲)
 گو‌یز. (گردو، گردکان)
 جه‌وزا: [ناو] سی‌هه‌مین بورجی سال به‌رانبه‌ر
 به‌جو‌زه‌ردان. (جوزا)
 جه‌وشه‌ن: [ناو] زری؛ کنجی کانزایی که ده -
 یانکرده به‌ر بو شه‌پری شیر و گورز، له‌قه -
 دیمدا.
 (جوشن)
 جه‌وله‌خ: [ناو] جه‌وال؛ جوهال. (جوال)
 جه‌وه: [ناو] شیله‌ی وشکه‌وه بووی پرووه‌ک؛
 جیوه. (صمغ)
 جه‌وه‌ر: [ناو] جه‌وه‌هر؛ ناوی پیاوانه؛ ناوی
 سمایل‌ئاغای سمکو. (اسم‌مردانه)
 جه‌ه‌ته‌ر: [ناو] نه‌عنای کیوی؛ جاتره؛
 عارقیکی لیده‌گیری که بو ژانی گه‌ده به‌که -
 لکه. (نعنای وحشی)
 جه‌هر: [ناو] پیداکری و سووریوون له سه‌ر
 بوغز و کینه و قین. (جه‌ر) +
 جه‌یران: [ناو] ناوه‌بو ژن؛ ئاسک. (نام‌زنانه؛

جی: [پیشکر] به واتای جیگا؛ جی شه کر، جی-
 سه هول، جی لیباسی، جی کلیل. (پیشوند جا)
 جیات: [ناو] جیاتی؛ جیی؛ بات؛ بری؛ له
 جیاتی: له بری، له باتی. (عوض)
 جیپ: [ناو] جوړی سه یاره تاییه به که ژ و
 کیو و جاده ی ناساف. (جیب)
 جیپ ئیسته یشین: [ناو] جیی که زیاتر له دوو
 ریز سهندلی هه بیټ. (جیب استیشن)
 جی پاکیران: [چاوگه، ت] شوین گیران؛ شوین
 هه لگرتن. (ردپا گرفتن)
 جیت: [ناو] اند؛ فد؛ که رهسته ییک که به ده-
 رچوونی گاز به لای دیکه دا دهرده چی و دهر و؛
 (ب) جوړیک فروکه ی تیزبال. (جت)
 جی خالیانه: [ناو] چوونه لای که سوکاری
 سه فهر کردو زیاتر به دیاریه وه. (به دیدن-
 کسان سفر کرده رفتن و کاو بردن)
 جی خهرمان: [ناو] (۱) گوړه پانی له بهرد و کولو
 پاک کرده وه و ناو پرشین کردن و کوتانه وه و
 گسک لیدان بو کیشه و گیره و خوین. (جای-
 خرمن). (۲) بن خهرمان؛ پاشماوه ی گهنمی
 بن خهرمان پاش خهرمان هه لگرتن که باو بوو
 ده یاندا به په نجهر و سه پان. (پس مانده
 غلات پس از برداشت خرمن)
 جیدار: [ئاوه لئاو] (ب) که سیک که کوپی هه-
 یه. (کنایه؛ دارای فرزند ذکور)+
 جیدار: [ئاوه لئاو] به رفراوان؛ هه راو. (جادار)+
 جی دووگمه: [ناو] ئالقه دووگمه؛ کونی له
 لیباسی (جلوبه رگ) ی دووگمه داردا بو
 داخستنی دووگمه. (جای دکمه در لباس)
 جیپ: [ناو] جوړیک چه رمی خوش کراوی

بی بریقه ی زبر و کولکن بو چیکردنی (کوټ)
 وقوله بالته و کهوش وهتد (جیر)
 جیردو: [ئاوه لئاو] چرډو؛ ئازالی که مشیر؛
 ئازالی که به زهمه بو دوشین ږاده وهستی.
 (حیوان نا آرام در وقت دوشیدن یا کم شیر)
 جیره: [ناو] پوولی گیلانی ږوژانه ی مندا.
 (جیره)+
 جیره بندی: [ناو، ت] په وتی دهست پیوه گرتنی
 شتیک که کم بیټ یان بو ئه وه ی زیاتر به ش
 بکات؛ له ږاده ییکی که م دا ږوژانه یا ههر جه
 دابه ش بکریټ به سهر به شداراندا. (جیره بندی)
 جیره وشکه: [ناو، ت] ئازوخه و دانه ویله بو
 دروستکردنی چیشت و خوراک؛ له جیاتی نه-
 هار و شام پیدان. (جیره خشکه)
 جیره ومه واجب: [ناو، ت] (ب) مووچه. (حقوق)
 جیریفک: [ناو] گسک؛ گه سک. (جاروب)
 جیفرک: [ناو] (۱) دهر په پین و هه لاتن.
 (پریدن و فرار کردن). (۲) دهر چوون به
 (لووشکه، جووته، و لهقه وه). (جفتک)
 جیقانسن: [چاوگه، ت] (۱) قیزانسن.
 (داد کشیدن). (۲) پیقنه کردن. (فضله کردن پرنده)
 جیقن: [ئاوه لئاو] (۱) پیقنه که ر؛ (۲) لاواز؛
 زه حیر. (ریغو). (۳) جیق جیق که ر. (جیغو و یغ
 کننده)+
 جیقنه سپیلکه: [ناو] پیقنه سپیلکه؛ جوړیک
 نه خوشینی کوشنده ی مریشک و که له باب و
 فرنده یه. (نوعی مرض پرنده)
 جیق جیق: [ناو، ت] زیرکانندی زور؛ قسه کردن
 به توو په یی و زیرکاندن و به دنگی به رزه وه؛
 قیژه قیژ. (جیغو و یغ)
 جیکه برین: جوو که برین؛ له زیرکه و قیژه

خستن؛ له دهنگ خستن؛ (ب)خنکاندن.
(خفه کردن)

جیکه نه: [ناو] تامرازیک که ژیکهوانی هه-
لا جی دهله رینیتهو؛ کوتکی هه لاجی. (وسیله
چوبی کوبنده دستگاه ندافی)

جیگا: [ناو] یاگه؛ جی؛ شوین؛ جیگه؛ جاگه.
(جا)

جیگا کردنهوه: [چاوگه،ت] (۱) جی کردنهوه؛
جیگا دابین کردن بو شت یان کهسی.
(جا کردن). (۲) جی بو کهس یا شتی ئاواله
کردن و دانیانه نهو جیهه. (جاباز کردن-
و گذاشتن در آنجا) (ب) تی ترنجاندنی شتیک
بهناو شتیکی دیکه دا، به زور (سپوختن)

جیگاگورکی: [ناوت] رهوتی جیگورپین و
شوین گورپین؛ جیگورکی: (جاعوض کردن)

جیگرتنهوه: [چاوگه،ت] (۱) جی دابینکردن؛ []
له پیش موسافیره کاندای چوممه نیو ئوتوبووسه-
(باسه) که و له ریزی هه وه لدا جیگه م گرتنهوه.
(جاگرفتن). (۲) جی پر کردنهوه؛ به جینشیی
کهسیک بوون؛ نهو کوپه جیی باوکی گرتنهوه-
تهوه. (جانشین شدن)

جیگرتوو: [ئاوه لئاو] حاواوه؛ نیشته جی بوو؛
حهواوه؛ دامه زراو؛ دامه رزیاگ. (جاگیر شده؛
مستقر) +

جیگورکی: [ناو] رهوتی شوین گورپین.
(تعویض جا)

جیگورکی ییکردن: [چاوگه،ت] گوپزانهوه له
جیگاییکهوه بو جیگاییکی تر. (جابجا کردن؛
حالت نقل مکان کردن)

جیگه به جیگه: (۱) [ناو] جیهه جی؛ نه نجامدانی
کاری. (جابجا) (۲) [بهند] شوین به شوین.

(مکان مکان؛ جای جای)

جی گهرم کردن: [چاوگه،ت] (۱) له زستاناندا
که مروف سارده جی دهخویتی تا ماوه ییک
ناو جیوبانه که ی سارده ورده وورده به گهرمای
لهش گهرم ده بییت (۲) (ب) جی خوش کردن و
مانهوه له جیگاییک. (جاگرم کردن)

جیگه ماگ: [ناو] به جیماو؛ که له پوو؛ جیماگ
دواکه وتوو. جائسته. (بجامانده؛ جامانده)

جیگه و بان: [ناو] جیوبان؛ نوین؛ لیفه و دوشه-
که؛ جیوان. (رختخواب)

جیگه هیشتن: [چاوگه،ت] به جی هیشتن؛ به-
جی هیلان؛ جائاسمه. (جا گذاشتن)

جیل: [ئاوه لئاو] جیل؛ جه خیل؛ جوان و جیل:
جوان و جه خیل. تولاز؛ گهنج. (جوان)

جیل: [ناو] تورمه؛ به ره ی تمه نسی. «کوفاری-
مه آباد ۱۳۲۲» (نسل)

جیله: [ناو] سیخوار. (بژ)

جی لیژ کردن: [چاوگه،ت] (ب) بوونه هو ی
پیریز بوون یان دهر کردنی کهسیک له (جییک
یان له سه ر شو لیک) زیاتر به شو فاری.
(زیر آب کسی رازدن)

جین: [ناو] (۱) دهسته واژه ی بازار پیه و اتا شه-
ش دانه و دوو جین و اتا دوازه دانه. (جین). (۲)
قوماشیکی قوتوقایم و قهوی زیاتر شه روا لی
لی دروست ده که ن. (جین). (۳) جوریک
خواردنهوه ی ئالکولداره؛ خواردنهوه ییکه زی تر
له ئینگلیز دروست ده کری. (جین)

جینار: [ناو] جیران؛ هاوسی؛ هاوسا. (همسایه)
جینگر: [ئاوه لئاو] له سه ر بیانوو؛ له سه ر گزه؛
په لپ گر؛ نه گونجاو. (بهانه گر؛ ستیزه جو)

جینوساید: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] به ره کوژی نه-

سل کوزی؛ جووقه وار لیپین؛ وشه بیانیه به-
 لام زور به کار دهریت. (نسل کشی؛ جینوساید)
 جیوار: [ناو] شوینی نیشته جی بوون؛ جیی -
 مانه وه؛ جیگه ی زیان؛ جی هوار؛ ناسه وار.
 (جای ماندن)

جیوان: [ناو] جیوبان؛ جیگابان؛ پیخه فی
 نووستن. (رختخواب)

جیوان: < جیگه و بان

جیوبری: [ناو] گیلغان (گیران) بری؛ دزینی
 پاره ی ناو گیلغانی که سیک. (جیب بری)

جیوه: [ناو] (۱) کانزاییکی رهنک زیوینی له-
 رزوکه (جیوه) (۲) جهو؛ شیله ی وشکه وه بووی
 دار. (صمغ درخت)

جیوه تیکراو: (ب) [ناو] نه سره وتوو؛ بی تارام؛
 فره بزبو؛ (کنایی، نا آرام).

جیوه له ک: [ناوه لئاو] سوو کوچرووک؛
 عاسمان لیف؛ ئاواره؛ هه رزه. (هرزه؛ آواره)

جیهان بینی: [ناو] بیر و بوچوون و روانین بو
 گشت دیارده کانی دونیا. (جهان بینی)

جیهان دیتوو: [ئاوه لئاو] دونیا گه پراو؛ دوونیا-
 دیتوو؛ (ب) سرده رچوو؛ کارزان؛ عاقل؛ به
 نه زموون. (جهان دیده)

جیهان نوما: [ناو] دونیانوین؛ خهریته ی ته-
 واوی سه رگویی زموین که له سه ر وو په ریک
 کیشراییت. (جهان نما)

جیهانی نازاد: [ناو] نهو دهو له تانه که پیشکه-
 وتوو ترن له باری دیمو کراسی و نازادیه وه؛
 ولاتگه لی که دیواری جیاواز بوونیان به دهووری
 خوین و میله ته که یاندا نه کیشاوه و
 هاتوچوین بی گریف و گیریره و هه لبه ت
 خوین نهو ناوه یان له سه ر خوین داناهه.

(جهان آزاد)

جیهانی سیهم: [ناو] (ب) نهو به شه له ولاتانی
 دنیا که پاشکه وتوو ترن له چاو ولاته کانی
 پیشکه وتوو تر. (جهان سوم)

جی هیشتن: [چاوگه ت] (۱) به جی هیشتن؛
 له سه ر پانه وه ستان و روین. (۲) کاره که م
 جی هیشت: لیی گه پرام و دهستم لییه ردا.
 (ولکردن)

جیی خو کردنه وه: [چاوگه ت] (ب) به ئاکاری
 له به ردلان له ناو دلی کوپ یان کو مه لدا خو
 شیرینکردن و خو گونجاندن و خو خوشه-
 ویست کردن. (جای خود را باز کردن)

جیی لینه بیئت: دووریئت له پرووی مه جلیس؛
 دوور بیئت له م جی و له پرووی تو یا ئیوه؛ حه-
 ددی نه بیئت؛ په رزینی قایم بیئت؛
 حاشا حازری. (دور از حضور)

- چابوک دهست: [ئاوه لئاو] به دهست و برد؛ ته پرده - ست. (تر دست)
- چابوک سوار: [ئاوه لئاو] سوار چاک. (چابک سوار)
- چابوکی: [ناو] توندوتوئی؛ قوچاخی؛ به ده - ستوبردی. (چابکی)
- چابووغ: [ناو] (ف. مشه) سنوور. (مرز)
- چاپارزن: [ناو] چایی پالئو. (صافی چای)
- چاپان: [ناو] (۱) ئه ندازه؛ بارست. (اندازه). (۲) جاو؛ خام. (کرباس)
- چاپانه سهری: [ناو] گیاییکه له که ره ته شی ده - کا، به لام درووی نییه. (گیاهی است)
- چاپباز: [ئاوه لئاو] دروژن؛ فیله باز. (حیله باز)
- چاپکراو: [ناو بهر] له چاپ دراو. (چاپشده)
- چاپکه: [ناو] دهفری ماست تیدا هه وینکردن. (ظرف ماستبندی)
- چاپگهر: [ناو] (۱) ئامیری چاپ - کردن. (۲) شوئی
- که سی که چاپ ده کا. (۲.۱). چاپگر)
- چاپوک: < چاپوک.
- چاپوگووپ: [ناو] چاپوچووپ. فروقیل؛ درو و ده له سه. (نیرهنگ)
- چاپهزی: [ناو] پیشه ی چاپچیئی. (قهوه - چیگری)
- + چات: [ئاوه لئاو] گه وره؛ گوشاد. (گشاد)
- چاتکردن: چاککردنی ماین له ته سپ. (مادیان راگشن کشی کردن)
- چاتکیش: [ناو] ئاسنیککی باریکه به سهر شر
- یتی پاککردنه وهی لووله ی تفته نگه وهیه. (وسیله تفنگ پاک کنی)
- چاته ری: [ناو] چند ریان. (چند راهه)
- چاچوله باز: [ئاوه لئاو] ته شقه له باز؛ داوباز. (حقه باز)
- چاخانچی: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) دروژن؛ دهله - سه باز. (چاخانچی)
- چاخچاخ: [به ند] جار جار؛ کات کات. (گاه بگاه)
- چاخکردن: (۱) قهله وکردن. (فربه کردن).
- (۲) داگرساندنی جگهره. (گیراندن سیگار). (۳) ئاماده کردن. (آماده کردن)
- چاخموور: [ئاوه لئاو] قاییم؛ (محکم)
- چاخوهی: چی ده خوئی؛ چ ده خوئی؛ چی ئه - خوئی. (چه میخوری)
- چاخی: [ناو] قهله وی. (چاقی)
- چادره لدان: دامه زرانندی ره شمال و چادر. (برپا کردن چادر)
- چادرچی: [ناو] خیهوت چیکهر؛ خیهه تساز. (خیمه ساز)
- چاربه ری: [ناو] بزنی چوارساله. (بز چهارساله)
- چارپانی: [ناو] جوړه هه لپه پرنیکه؛ چاپانی. (نوعی رقص)
- چارتیکانی: [ناو] چوارمه شقی؛ چوارمشقی. (چهار زانو)
- چارچهف: [ناو] چارشوو؛ چارشهو. (چادر)
- چارچی: [ناو] جه بهاده ری چوارسووچ؛ جه پره -

بادمري چوار گوشه. (چهارسو)
 چاردور: [ناو] چواردهور؛ چوار كه نار؛ (ب) ده-
 وړاندهور. (چهارطرف)
 چارديو: چوارلا. (چهارلايه)
 چارسوو: چوار گوشه؛ (ب) جه پړه بادمري
 چوارسووچ. (چهار گوشه)
 چار كه وت: [ناو] چاردهمسال؛ چواروهرز. (چهار
 فصل)
 چارگاف: [ناو] چوارنال؛ غاري به پړتاوي نه-
 سپ. (چهارنعل)
 چارلنگ: [ناو] چواربي. (چهارپا)
 چارله پك: [بند] چواردهستوپا؛
 گاكوكي. (چهار دست و پا)
 چارماك: [ناو] (ب) چوار مكي سهره كي؛ ناو،
 ناوړ، با، خاك. (چهارعنصر اصلي)
 چارمه دور: [ناو] چوار كه نار؛ چوار گوشه؛ چوارده-
 وړ. (چهار دور)
 چارمه كووك: [ناو] جورپك بووزوو. (نوعي
 شال)
 چارميركي: < چوارتيكاني.
 چارنيچك: [ناو] چوار گوشه. (چهار گوشه)
 چاروخ: [ناو] جورپك پاپوشي وهك كالهيه.
 (چاروق)
 چاروكه: [ناو] پارچه قوماش، زياتر له
 هومايي كه ژنان له كوولي دهكهن؛
 كولوانه. (پارچه روي دوش)
 چاروي: [ناو] چاروا؛ چاروا. (مال سواري)
 چاره ساز: [ناو] به ثيفاقه؛ چاره سهره كره ده-
 رمان كهر. (چاره ساز)
 چاره شل: [ناو] دهموچاو سوور هوولي-
 خالخال. (صورت سرخ نقطه دار)

چاره كردن: دهرمانكردن؛ چاره سهر كردن.
 (چاره كردن)
 چاره گران: [ناو] خوين تال؛ پره اگران؛
 ناشيرين. (بدگل؛ زشت)
 چاريني: [ناو] چارينه؛ چوارينه؛ چوارخسته-
 كي. (رباعي)
 چاروو گهر: [ناو] جادوو گهر؛ فيله باز؛
 جامباز. (جادوباز)
 چاروو: [ناو] چاروو؛ خاينوك؛ فريوده؛
 حيله گهر؛ جامباز. (حيله گر)
 چاژي: [بهند] لهوي. (انجا)
 چاشاندي: [ناو، بهر] وشه يكي ناويستايه له
 كورمانجي ژوورويشدا هه ربه و اتايهيه؛
 فيركري؛ فيركراو؛ چيسته كراو؛ (تعليم گرفته)
 چاشيدهر: [ناو] بكهر؛ فيركهر. (ياد دهنده)
 چاشين: [چاوگه] فيربوون. (ياد گرفتن)
 چاغوبهنگ: [ناو] ته فره؛ فريو. (فريب)
 چافبرجي: [ناو] چاو برسي؛ چاو
 چنوك؛ رزدد. (خسيس)
 چاقبه لووق: [ناو] چاو بوق؛ چاو دهر پيو.
 (چشم برجسته)
 چاقپارسهك: [ناو] فريوده؛ ته فره دهر.
 (فريبنده)
 چاقتاري: [ناو] چاو كزي. (كم سويي چشم)
 چاقتهنگ: [ناو] چاو بوق؛ چاو بوق؛ چكووس؛
 چاو برسي؛ بهر چاو تهنگ. (خسيس)
 چاف چه رينك: [ناو] چاو بوق؛ چاو بوق؛
 چاو حيز؛ چاوله وهرين. (نظر باز؛ چشم زال)
 چاقديري: [ناو] چاو ليوون؛ (ب) ناگاليوون؛
 ناگاداري. (مراقبت)
 چاقرې: [ناو] چاو پري؛ چاو پړوان؛ به ته ماي

کەسێ بوون. (چشم‌براه)

چاقسپیک : [ناو] مارمیلک. (مارمولک)

چاف کلدایی : چاوبه کل. (چشم سورمه کشیده)

چافکوور : [ئاوه‌لناو] چاو کوێز؛ (ب) چاوبرسی؛

نازوه؛ پژد. (خسیس)

چاف کەرۆک : [ناو] چاولیکەر؛ لاسایی کەر.

(همچشمی)

چافگرتی : [ئاوه‌لناو] چاونه‌کراوه؛ دونیانه-

دیتوو؛ نابەلەد. (چشم‌بسته)

چاف گەرۆک : [ئاوه‌لناو] چاو گێز؛ چاوله‌وه‌پێن.

(چشم چران)

چاف لی که تن : چاف‌پێ که تن؛ دیتن. (دیدن)

چافلیگه‌راندن : چاولیگێرآن؛ (ب) به ته‌ماشـا

به دواى که‌سیکدا گه‌ران. (دنبال گشتن)

چاف هافێز : چاولێدەر؛ به چاوه وه‌کەر؛ [ئاوه-

لناو] چاوییس. (چشم‌زخم‌زن)

چافهشک : [ئاوه‌لناو] پوو‌دار؛ پەرپوو. (رودار)

چافه‌هولی : [ناو] خێلی؛ چاوچه‌پ

وچیرى. (لوجی)

چافی : (۱) سه‌رچاوه؛ چاوگه‌ی

کارێز. (سرچشمه)

(۲) ویچوون؛ لیکردن؛ شیوه. (شبيه)

چافینوک : < چاف‌هافێز.

چاکل : [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبر)

چاکله : [ناو] چاتۆل؛ داوه‌ل. (مترسک)

چاک هێنان : دوو جار پشمین؛ جه‌خت هێنان.

(خوب آوردن)

چاک هێنان: له یاریی ته‌خته و په‌رانتۆدا مۆره و

به‌لگی باش هێنان؛ (ب) له سه‌ر شانس‌بوون.

(شانس آوردن)

چال : [ناو] (۱) قوولک؛ جیگه‌ی

نزم. (گودی). (۲) ته‌سپی ته‌ستێره‌دار؛ ته‌سپی

ناوچاوان سپی. (اسب پیشانی سفید)

چال : بزنی سه‌رسپی. (بز سرسفید)

چالاکى : [ناو] فەند: (۱) توندوتۆڵی؛ به‌کارى؛

چوستی. به‌ده‌ستوبردی. (چالاکى). (۲) (ب)

ده‌ورگێران و به‌شداری له‌ته‌نجامدانى-

کارێکدا. (فعالیت)

چالێستان : [ناو] دی‌راو؛ که‌ردوو. (کرت)

چالێش : ئازالی سه‌ر و پا سپی. (بز و

گوسفند سر و پا سفید)

چالێنک: [ناو] قوولکی به‌رگه‌ردن (گودی-

جلوگردن)

چال چه‌ناکه : [ناو] چالێ چه‌نه. (چاه زنخدان)

چال زنیان : [ناو] سیاچالێ زیندان (سیاه‌چال-

زندان)

چاله‌قووت : [ناو] چالێ کووړ؛ چالایی. (گودی)

چاله‌که : [ناو] گوڤه‌نبش؛ گوڤه‌نه‌فش؛ گوڤه‌به-

شه؛ قوڤه‌به‌شه؛ جووالوو. (گورکن)

چاله‌ویڤ : [ناو] قوولکه‌ی ئاو؛ چال‌او؛ ده‌فری

ئاو خوارنه‌وه‌ی سپلۆت. (ظرف آب خوردن

سگ)

چام : [ناو] چه‌په‌ریکی سیگۆشه‌یه بو

جو‌مالکردن. (ابزار لایروبی)

چامه : [ناو] جوړیک لاواندنه‌وه به‌شیعر

وه‌وێراوه‌ی پاشیلداری درێژ به‌بالۆره و

لاوکه‌وم. (نوعی عزاداری)

چامه‌په‌ش : [ناو] به‌لایی‌په‌ش؛ به‌لای گه‌وره.

(بلای سیاه)

چانتە : [ناو] تـووره‌که‌ی شتومه‌ک؛ جانتا؛

جانتک. (ساک چنته)

چانده : [ناو] فه‌ره‌نگ. (فرهنگ)

چانقووش : [ناو] جانکووش؛ مجبوری کلیسا.
(خادم کلیسا)
چاو ئاو نه خواردن: هومید پینه بوون؛ نه په-
رمیان. (ناامیدی)
چاوانکی : (ف. گيو) چونه کی؛ چلوئی.
(چگونه)
چاو باشقالی : [ناو] چاوله وه پئی؛ چاو حیزی؛
چاوبه لی. (چشم چرانی)
+ چاوبه کی : [ناو] کیبر کیی نه قون جانندی
چاو. (بازی پلک نزدن)
چاو بلین : چاو ولین؛ هه لگلو فینی پیلووی
چاو. (چشم مالیدن)
چاو به رایی نه دان؛ دل هه لئه گرتن؛ (ب) نه-
بوونی توانا بو دیتنی هندی حاله تی پروداوی
دلته زین. (توانائی دیدن بعضی مناظر را
نداشتن)
چاو به ستن: (ب) خاپاندن؛ فریودان. (فریب-
دادن)
چاو بهل: چاو حیز؛ (ب) زیاتر به میوینه
دموتریت؛ ژنی که زور ته ماشای پیوان ده کا.
(چشم هیز)
چاو به مولهق ویستان: زهق بوونه وهی چاو
به بی تروو کاندن؛ (ب) حاله تی چاو کاتی مه-
رگ. (حالت چشم هنگام مرگ)
چاو پر بوونه وه: توژ و خوّل چوونه ناو
چاو. (گردو خاک نوی چشم رفتن)
چاو پرووشه: کوس کوسک؛ چاو مزومور،
هاوپی له گه ل تروو کاندنی له سه ریه کی
چاودا. (کم سویی چشم با پلک زدن پیایی)
چاو پیدا خساندن: به په له چاو پیدا
گیران. (سر سری نگاهی انداختن)

چاو پیوه بوون: [چاو گهت] چاو تیوه بوون؛
(ب) ئاگا لیوون؛ چاقدیری. (مراقبت)
چاو ترساو: (ب) په ند گرتوو؛ ته می بووگ.
(چشم ترسیده)
چاو تیوه برین: (ب) به ته مابوون؛ ته ماح
تیکردن؛ چاو تی برین. (چشم طمع داشتن)
چاو چه پوراس: [ئاوه لئاو] چاو چه پوچیر؛
خیل؛ خوئل. (لوچ)
چاو چلکن: [ئاوه لئاو] (ب) چاوپیس؛ چافینوک.
(چشم شور)
چاو خومار: [ئاوه لئاو] چاومه س؛ چاومه ست؛
دیده مه س. (دیده خمار)
چاوداته کاندن: هیما به چاو، بو کردنی کاریک
یان وه لامی ئه رینی. (بله با اشاره چشم)
چاورا: [ناو] چاره وی؛ چاوره؛ چارموا. (مال-
سواری)
+ چاو قرتاندن: چاو داگرتن. (چشمک زدن)
چاو قوولکه ی گا: [ناو] لاره شه؛ قوړه؛ گاقران؛
بامرنیی ره شه ولاغی. (طاعون گاوی)
چاو قوولکه ی مامر: [ناو] تازاره مریشک؛ پوپه
ره شه. (طاعون پرنده)
چاو کال: [ئاوه لئاو] چاو که زال. (چشم قهوه ی
روشن)
چاو کراوه: [ئاوه لئاو] (ب) دنیا دیتوو؛ شار و
بهره گه راو؛ (ب) شارهزا و ئاگا. (چشم و گوش-
باز)
چاو کولی: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)
چاو گریدای: [ئاوه لئاو] چاوبه سته؛ (ب) چاونه
کراوه؛ تینه گه یشتنوو. (چشم بسته)
چاو گلکردن: چاو ئیشان. (چشم درد)
+ چاو گه: دمی برین؛ چاوانه؛ سه رچاوم. (دم

زخم؛ مصدر؛ سرچشمه).

چاوه گه : سهر چاوه؛ له زمانه وانیدا، وشه یی که به -

بی په چاوه گرتنی (کات، مه کان، کهس) کردنی -

کاریک ده گه یینی (مصدر)

چاو گپم : [تاوه لئاو] (۱) چاو له وه پښن؛ چاوه -

ل. (چشمچران). (۲) چاو چه پوچپم؛ خیل.

(لوچ)

چاولار : [تاوه لئاو] چاو تاوه تا؛ چاو لاوه لا؛ قیچ؛

چاو چه پوپاس. (لوچ)

+ چاوله : [ناو] چالاو. (چاه آب)

چاو له بلیندان : (ب) به رزه فم. (بلند پرواز)

چاوله بهر؛ چاو شوپ؛ (ب) شهرمه زار؛ چاو له ده -

ست. (شرمنده)

چاو لی بوون : (۱) دیتن. (دیدن). (۲) مه لاعه -

زه کردن؛ ناگالی بوون. (مراقبت)

چاو لیووشین؛ (۱) خو به گیل کردن؛ چاو

نووقاندن. (چشم پوشی) (۲) لیووردن؛ گوزه -

شت کردن؛ به خشین. (گذشت کردن)

چاو مچاندن؛ چاو قونچاندن؛ چاو قووچاندن؛

(ب) مردن. (چشم بستن)

چاو موپ؛ [تاوه لئاو] چاوزهق؛ چاو دهر په پړیو؛

چاو بووق. (چشم بر جسته)

چاونیرگسه : [ناو] جوړیک ماسی. (نوعی

ماهی)

+ چاوه : [ناو] یه که ی شماردنی ژوور و ژووه

و بیرری کاریز. (واحد شمارش اطاق)

+ چاوه : [ناو] له داره پای خانوودا به یینی

دوو کاریته یه. (فاصله دو بالار)

چاوه پړیی؛ [ناو] چه مه پړیی؛ چاوه نوواری؛ ته -

مایه ری. (منتظری؛ درانتظار)

+ چاو هه لته کاندن؛ برو هه لته کاندن؛ به چاو

وبرو هیما کردن بو نه کردنی کاریک، مه چو،

مه که، یان وه لای سله یی و نه ریئی، نه، نا.

(ابرو بالا انداختن).

چاو هه لئنان؛ چاو کردنه وه؛ (ب) به

خودا هاتنه وه. (چشم باز کردن)

چاویلکه دان؛ جزمه و قوتووی جیگی

چاویلکه. (کیف عینک)

چایا لئوون : [ناو] چاوارهن؛ چای پالیو. (صافی

چای)

+ چای : [ناو] چا؛ چایی؛ بنجه داری

چایی؛ دهم

کراوی گه لای په روه رده کراوی دار چایی. (بته

و برگ و دمکرده چای)

چایچی؛ [ناو] چاپه ز؛ قاوه چی؛ چای په ز. (قهوه -

چی)

چای هه وایی : [ناو] چالی هه وایی که فرو که

له پر تیده که وی و داده چی. (چاه وایی)

چتگهل؛ کووی چت؛ شتگهل. (چیزها)

چتومه ک : [ناو] شتومت؛ که لوپهل. (اشیا)

چتونه؛ چتو؛ چوون؛ چاوا؛ چلوون. (چطور)

چتی؛ [به نداشتی؛ شتیک؛ وانیکی. (چیزی)

چرابرز؛ چراییکی قه دیمی بوو به فتیله و

شیله ی گهر چه ک هه لده کرا (چراغ روغن

گرچک)

چرا پی بوون؛ چرا هه لکردن؛ گرم اندنی چرا. (۲)

خاوه ن چرا؛ چرا پیوون؛ که سیک که چرا ی پییه.

(چراغ روشن کردن)

چرا ده سی؛ [ناو] چراییکی پلیته داری که م

شو له بوو. (چراغ موشی)

چرالخ؛ [ناو] له تور کیه وه هاتووه، لکی

داریکه وه ک مو م ده سووتی. (درختی است

مانند شمع میسوزد)
 چِراو: (۱) پَر و تیک‌نال‌او. (توی هم-
 رفته) (۲) پچراو. (قطع شده)
 چراوی: [ناو] چرا. (چراغ)
 چرای: بانگ کردن. (صدازدن)
 چرپه‌ی پی: ده‌نگیکی که می‌کاتی هه-
 نگاوانان؛ (شتی‌نیه که خوشتر بی له چرپه‌ی-
 پی و چپه‌یچپه). «به‌شیو» (بیج بیج)
 چِردو: [ئاوه‌لناو] ئازهلایک که باش
 شیرنادا (حیوانیکه مشکل دوشیده‌شود) <
 چِردو
 چِرده‌ری: [ئاوه‌لناو] (ب) ژنیک که دره‌نگ
 خو به ده‌سته‌وه دهدا. (کنایی، زنی که به‌سختی
 خودرا در اختیار بگذارد)
 چِرژ: [ئاوه‌لناو] پِرژ؛ بَلّاو؛ پِرش. (پخش)
 چِرژان: چوون به‌ناو یه‌کدا و تیک هالان؛ لکی
 داره‌کان تیک‌چِرژاون. (توی هم‌رفتن)
 چِرِسک: [ناو] ترووسکه و چرووسکه‌ی
 پووناک؛ ترووسک. (سوسو)
 چِرقراندن: پِرش و بَلّاو کردن. (پخش و پراکنده-
 کردن)
 چِرقری: [ناو] بَلّاوی؛ پِرژی؛ پهریشانی.
 (پراکندگی)
 چِرَقه: [ده‌نگ] قِرچه؛ ده‌نگی شکانی دار.
 (قرچ)
 + چِرکه‌چِرک: به چِرکه‌چِرک پیاچوون؛ زور
 و به زه‌حمه‌ت و گوشار پیاچوون. (بافشار)
 چِرگاو: [ناو] زهلکاو پِر و چِر. (نیزاران‌بوه)
 چِرگه: چِیگای دژوار و چِر. (جای سنگلاخ
 ودشوار)
 چِرگهر: [ناو] گورانی بیژ. (آوازخوان)

چِرِمسان: چِرِمسین [چاوگه] سیس‌بوون و
 ژاکان. (پژمرده‌ن)
 چِرِوچِیو: [ناو] چیلکه و چه‌وِیل؛ لقی داری
 وشکی باریک و ورد. (خرده چوب‌خشک)
 چِرِوَنه‌ک: هه‌شار؛ نادیار؛ پنهان. (پنهان)
 چِرِووسکه‌پاو: شه‌وپاوی په‌له‌ومر به
 چرا. (شکارپرنده درشب با چراغ)
 چِرِووس: [ناو] ترووسک؛ چرووسکه؛
 ترووسکه. (سوسو)
 چِرِه‌که‌و: خویندنی که‌و؛ کییه‌رکیی خویندنی
 دوو یان چند که‌و. (مسابقه خواندن کبک)
 چِرِیسکان: ترووسکان. (درخشش)
 چِر: [ناو] نووکی قولایی ماسی‌گرتن؛ وه‌ک:
 قولایی دوو‌چِر. (نک قلاب ماهی‌گیری). +
 ک‌دریشووشک.
 چِرِزین: [چاوگه] سیس‌بوون؛ ژاکان؛ چِرچ-
 بوون. (پژمرده‌شدن. چروکیدن)
 چِرزلیک: [ناو] جوَریک کی‌ردی که‌وانییه وه‌ک
 خنجیر. (گزلیک) +
 + چِرِه‌لی‌هه‌لساندن: (ب) زهرمر لیدان؛ نازار
 پیگه‌یاندن؛ پیوه‌دان. (ضرر و آزار رساندن)
 چِرِسک: [ئاوه‌لناو] چوست؛ چالاک. (چست)
 چِر: < چِقِر.
 چِراندن: به گژدا کردن؛ هاندان. (تحریر
 کردن)
 چِفَت‌وبه‌س: [ناو] ئالقه‌پِرِز و دوولایی. (چفت
 و بست)
 چِفَتِه: (۱) [ناو] (تفه‌نگی پاو. (تفنگ
 شکاری).
 (۲) [ئاوه‌لناو] سیابه‌خت؛ به‌دبه‌خت؛
 داماو (بیچاره)

چفکرن غیل و فهره ج کردن؛ گزی کرن؛ ته-
 شقه له کردن. (حیله کردن)
 چفه چف: [ناو] سرته سرت؛ پچه پیچ. (پیچ)
 چفانگه [ناو] جفانگه؛ جیی کو بوونه وه؛ کو مه-
 لگا. (جای اجتماع کردن)
 چفو [ناو] حیله باز؛ فیله باز، گزی که-
 ر؛ جام باز. (مکار)
 چفوونی: [ناو] جوان و جه حیلی؛ لاوی؛ هه-
 رزه کاری. (جوانی)
 چشین [چاوه] خوار بوون؛ چه مین؛ هاتنه وه-
 یه ک. (خمیدن)
 چقر [ناو] چقر؛ خاچ؛ خالی خاچ له په پی په-
 رانتو دا. (خاچ)
 چقله که وی: [ناو] درووه زمرده. (نوعی خار)
 چقله که وه: [ناو] پوور نایشی؛ جور یک درووی
 کور ته بالایه. (نوعی خار)
 + چک: کوتایی؛ بران؛ بیهن چک بوون؛ هه
 ناسه بریان. (قطع)
 چکون؛ جه کوئ؛ له کوئن؛ کیده رین؛ له کووره-
 ن؛ وه کوورهن. (کجایند)
 چگزین نه تنوبه هت بوون؛ به شک بوون؛ به-
 دگومانی؛ چافزورک. (شکاکی)
 چگووراندن [ناو] آوا ساندن؛ هه لم ساندن؛
 بایب کردن؛ رق هه لم ساندن. (عصبانی کردن)
 چلاب: [ناو] زیره یی ئالتوون. (زنجیر طلا)
 چلپایی: [ناو] هه زاریا. (هزاریا)
 + چلیپوئیس: خواردنی به له ز و به دهنگ
 وسه داوه. (خوردن یا سرو صدا و عجله)
 چلتوو کجار به رزه و شهلتوو کجار؛ مه زرای-
 برنج. (شالیزار)
 چلتیکه [ناو] پوهوی لیفه یی چپوو له تیکه-

گهلی قوماشی ده مه دویرد. (چهل تکه)
 چلچراو: [ناو] چلچرا؛ لووستیر. (لوستر)
 چل چله: زور به سالآ چوو؛ چه ندجار چل سال.
 (چهل چهله؛ چل چله)
 چلچمه: کیویکه له به یینی سه قز و مه-
 ربواندا که سه رچاوه یی چومی قزلوه زانه. (نام
 کوهی است)
 چلخووس: [ناو] رزد؛ چکووس. (خسیس)
 چلدان: (۱) پتدانی ده مار و برین. (۲) ئیشان؛
 ددانم چلده دا؛ دیشیت. (۱) انبض-
 زدن. (۲) تیر کشیدن، درد کردن)
 چل درو: (ب) زور دروژن. (خیلی دروغگو)
 چلقلین [چاوه] چریسکین؛ بریقه دانه وه؛ شه-
 وق دانه وه؛ ترووسکه دانه وه. (درخشیدن)
 چلقو ک: [ناو] به بریقه؛ به دره وشانه وه؛
 برووسکه دار. (درخشان)
 چلکبه ر: ده رمانی دژی چلکی برین و
 هوورگ (میکرو ب)؛ ئانتی بایو تیک. (آنتی-
 بیوتیک)
 چلوان: [ناو] چله کانی زستان. (چله های-
 زمستان)
 چلوو: [ناو] مه وادی بینویر بوونی ژن له پاش
 مندال بوون هه رچه ند له چل پروژیش که متر-
 بیت. (مدت قاعدگی زن پس از زایمان)
 چله شور: (۱) ریزنه بارانی پاش چله یی زستان؛
 (۲) وسلی دوی چلوو. (۱) باران پس از چله-
 زمستان؛ ۲، غسل پس از چله)
 چله کان: (۱) لکه کان. لقه کان. (شاخه ها).
 (۲) شله ژان؛ خوریان؛ چله کیان؛ سله مان. (یکه-
 خوردن)
 چله کاو: شله ژاو؛ خورپاو. (یکه خورده)

چله کیانه وه : سلهمانه وه؛ داچله کان. (یکه-خوردن)
 چلی هامنی : چلهی هاوین. (چله تابستان)
 چم : [ناو] سم؛ سمی ولّخ. (سم)
 چمبل : [ناو] دهستکی هیربار. (دسته ظروف-سفالین)
 چنچکان : [ناو] چینچکان؛ به چنچکانه وه
 دانیشتن؛ هه لئرووشکان. (چمباتمه)
 چنک : [ناو] ریژه مول؛ ورتکه نان. (ریزه نان)
 + چنگ گرتن : [چاوه، ت] به ناخوون پرووشاندن و بریندار کردن. (چنگ زدن)
 چنگولگرتن : چنگ گرتن. (چنگ گرفتن)
 چنگه بلماسی : [ناو] هاشاول بردن به پهنجه و چنگ گرتن؛ شه پهنجه؛ حاله تی که سی که له شه پدا وه ژیر که وتوو له ژیرم وه به چنگ ده-ست ده کاته وه. (باچنگ از زیر دفاع کردن)
 چینیه : شتی نییه؛ تشتی نییه؛ (ب) گرینگ نییه. (چیزی نیست)
 چینیه وه : [چاوه، ت] هه لگرتنه وه و کو کردنه-وه؛ نان چینیه وهی شوان له ئیوارندن. (جمع-کردن)
 چو : [ناو] چق؛ چقه؛ چوب؛ قیتکهی ژوور په-نجهی که له شیر و فرنده. (انگشت شاخی پای خروس)
 چو؟ ار : [ناو] بهینی واو و هلف (د) یکی سوواو ههیه که به حال ههستی ییده-کریت. چو دار. (چوبدار)
 چوارپاره : [ناو] چواربه ش. (ب) فیشه کی تاپی چوار ساچمه ی راوی گه وره نچیر. (چهارپاره)
 چوار جامه : [ناو] چوار مشقه. (چهارزانو)
 چوار چو : [ناو] چوار چیوه؛ قاپی وینه و

ئاوینه؛ قاپ. ریژه ک. (چهارچوب)
 چوار خرت : بهران و بزن و بوقله و مه پری
 چوار ساله. (بز و گوسفند چهارساله)
 چواردانگ : (۱) [کوژی موسیق] له موسیقادا ده-نگی گورانیییژه کان به سی پله دابه شده-کریت ۲، ۴، ۶، دانگ. (۲) چواردانگ له شه ش دانگی هه رملکیک. (چهاردانگ)
 چوار شه ممه سووری : [ناو] وشهیه کی فارسییه وله کوردیشدا ده وتریت؛ کوله چوار شه ممه. چوار شه ممه ی ئاخری سال. (چهارشنبه-سووری)
 چوار قاپ : [ناو] جوړیک یاریه به میچ (جگ، قاپ) (چهارقاپ)
 + چوار قهه : [ناو] (ب) سه ریوش و پرو سه ریی چوار گوشه. (روسی چهارقد)
 چوار گا : [ناو] مه قامی چوار گا له موسیقادا. (چهارگاه)
 + چوار لا : چوار تو؛ چوار هینده. چوار به رانبهر. (چهار برابر)
 چوار وهرز : چوار فسه سل. (ب) سال. (چهار فصل)
 چوپ : [ناو] درو. (دروغ)
 چوپمه مه : [ناو] چوپمه مه. (چوب پنبه)
 چوتیر : [ناو] چویشتیر؛ بزنی دوو ساله. (بز دو ساله)
 چوخی : [ناو] چوغه. (بلیز از شال)
 چوده رچوو : [ئاوه لئاو] چق دریز بوو. (ب) خاوه-نی ته زموون و دونیادیتوو. (کنای، دنیا دیده)
 چوپ : [ناو] چوپ پوپ؛ که له شیریه جهنگه لی؛ قه-رقاول. (قراول)
 چوپراوه : [ناو] پلووسکی سه ربان. (ناودان پشتبام)

چوړت شيوان : چوړت بريان؛ چوړتی ترياکي
پچران؛ خهوه نووچکه شيويان. (چرت پاره
شدن)

چوپړېم : چوپړې؛ وشک کردنى دواډلوېي
تراو. (تاآخرين قطره خشکندن)

چوپړه چوپړ : شوپړه شوپړ هاتنه خواره وهى
تراو. (شرشر)

چوپړه گهلوازه : [ناو] جوړه قازلاخه. (پرنده اى -
کبودباندازه سار)

چوق : [ناو] پوک؛ مز؛ نهفه سيکه له جفاره ده -
درېت. (پک)

+ چوقان : چوقين؛ [چاوگه] له رزين له ترس
يان سرما يان ياو. (لرزیدن)

چوقلى : سرچل؛ سرلک؛ خونچه ي سرلق
ويوېي دار. (غنچه و ساقه بالاي درخت)

چوقين : [چاوگه] (۱) هه لقرچاني پرون له سه -
رناگر. (تفیدن؛ تفت دادن) (۲) < چوقان.

چوکار : [ناو] چيوکار؛ دارتاش؛ چوگر. (نجار)
+ چوک دادان : چوک له عه زدا دانان. (ب)

کولدان؛ شکستى هيټان؛ به زين. (شکست -
خوردن)

چوکله شه مچه : [ناو] چيلکه ي شقارته. (چوب
کبريت)

چولخه : [ناو] که سى که خورى نازل به
برينگ دهمېرته وه. (پشم چين با دوکارد)

چولگه رد : [ناوه لئاو] بيايان گهرد؛ چولېم؛ کوچه -
رى بياوان نشين. (بيايان گرد)

+ چوله : [ناو] قهيسى و بادامى سهوزى نه گه -
بيو. (چغاله)

چوله بادام : < چوله

چوله پيچ : [ناو] (۱) چوله مه پيچ؛ داريكى دوو

فليقانه بو دهره يټانى نچيرى وهک که -
رويشک و پړوى له کون. (چوبدوشاخه شکار)
(۲) راه که وى کاتى کر که وتنى ماکه -
و. (شکار کبک درياى که ماده کبک کرچ -
است). (۳) گولوله پيچ؛ ته ناف پيچ؛ شه دانند و
شه ته کدان. (گلوله پيچ)

چوله پيچهن : < چوله پيچ

چوله که گرہ : [ناو] سه قرى ميشخور. قجى.
فرنده ييکه له تورهمه ي په ربه له که چوله که و

مشک ده خوا. (سنگ چشم)

چوله وانى : [ناو] ده شته وانى. (ب) کشت و کال
له کيو و ده شت. (کنايى، کشت وزرع

در صحرا)

چوماو : ناوى چوم. (آب رودخانه)

چونگه : چينه. (چينه)

چوواندن : (۱) پووچ کردنى گوره وى له
جورايندا. (پوچ کردن). (۲) دهر کردن و قت کردن

له کوپرى يارى. (اخراج)

چوواو : [ناو، بهر] قت کراو له کايه ي
پشکيلاندا. (کنار گذاشته شده در جوراب بازى)

چووزانم؛ چده زانم؛ چيه زانم؛ چازانم؛ چه -
بزانم. (ب) نازانم؛ (چه ميدانم)

چووزره : [ناو] تازه ترين چووزهى پروهک؛
چووزره ره کردن؛ سهر دهره يټانى گيا له توو يان

له خاک. (جوانه)

چووزه لاو : [ناوه لئاو] لاوى مندا لکار و که مهر
باريک، ناوقده زراف. (نوجوان کمر باريک)

چوو کيتى : [ناو] پچوو کى؛ چکوله يى؛ گچکه -
يى. (کوچکى)

چووليت : [ناو] خه زيم؛ لووته وانه. (زينت پره -
دماغ)

چوونه : (۱) [ا]ب—ووردووی چ—وون.
چوونگن. (رفته‌اند). (۲) [ناو] ئهنگووتک؛ گونکه
هه‌ویر؛ توپه‌له قور. (چونه)

چوونه‌ئاو : (۱) کورت بوونه‌وهی قوماش له
ئاودا. (۲) [ب]لاواز بوون؛ تاوانه‌وه له ئاودا.
(لاغرشلن؛ حل‌شلن)

چوونه‌به‌س : به‌ستران. قفل‌بوون؛ وه‌ک:
زمان چوونه به‌س. (بسته شلن)

چوونه به‌س : (۱) پنا بردنه بهر مهرقه‌د و باره-
گای چاک و پیر. (بست رفتن). (۲) دواپریان؛
ته‌واو بوون. (تمام‌شلن)

+ چوونه جه‌سته به شه‌روه چوونه سه‌رکه-
سی بو لیدانی. (پیش‌کسی رفتن بقصد کتک-
زدن)

چوونه‌سه‌ر : (۱) دان به‌سه‌ردا؛ هیرش کردنه
سه‌ر؛ له‌شکر بردنه سه‌رکه‌سی. (حمله-
بردن). (۲) سه‌رکه وتن؛ پله و پایه وه‌رگرتن؛
چوونه‌بان، له نی‌ردیوان چوونه بان. (ترقی-
کردن)

چوونه‌لا : (۱) رویشتنه که‌نار؛ چوونه لاوه؛
(کنار رفتن). (۲) چوونه‌کن؛ رویشتن بو (خرمات،
نزیک، کن، لا)ی که‌سی. (پیش‌کسی رفتن)
چوویت : (۱) [ا]رابوردووی چوون بو هه‌وه‌لکه-
سی تاک [پویشتوو؛ رویشتگی؛
پویشتی. (رفته‌ای؛ رفتی). (۲) [ناو] هه‌ش.
(نیل). (۳) تـد [ئاوه‌لناو] چقیت، پاک له‌پاک.
(بی‌حساب)

+ چووین : چوون بو هه‌وه‌ل که‌سی کو؛ ئیمه
چووین؛ رویشتین. (رفتیم)

چه‌پازله : [ناو] شه‌قزله؛ شه‌پلاغه. (سیلی)
چه‌پاله : [ناو] چه‌پک؛ چه‌پاله‌گول؛ ده‌سته‌گول.

(ده‌سته)

چه‌پخووس : [ئاوه‌لناو] به‌دواز. خراپه‌خواز. نیاز
خراپ. (بدخواه)

چه‌پخوون : (۱) [ئاوه‌لناو] خیل. چاولار. (لوج).
(۲) [ناو] هیرش بردنه سه‌ردوژمن بی‌خه‌به‌ر و
به‌شه‌و. (شیخون)

چه‌پ‌ده‌ست : < چه‌پ‌له‌ر.

چه‌پ‌راست : ئه‌سپیک که ده‌ستی چه‌پ و
لاقی راستی، باز نه‌ییکی سپی په‌نگی هه-
بی‌ت. (اسبی که دست‌چپ و پای راستش
دری‌خلق سفید باشد)

چه‌پ‌له‌ر : [ئاوه‌لناو] چه‌پ‌ده‌ست؛ مرویی که به‌ده-
ستی چه‌پ کارده‌کا یان ده‌نووسی. (چپ-
دست)

چه‌پ و گوپ : [ناو] راوه‌پرووت. (راهزنی)

چه‌په : وه‌رگه‌پانی سه‌یاره. (چه‌په)

چه‌په‌رجی : [ناو] پو‌ستچی؛ په‌یک و نامه-
هینەر؛ نامه‌به‌ر. (پستچی)

چه‌په‌رخانه : [ناو] پو‌ستخانه. (پستخانه)

چه‌په‌لکاری : [ناو] کاریسی؛ کارناپوختی.
(گندزن)

چه‌په‌لی : [ناو] پیسی؛ گه‌ماری؛
قریزی؛ پو‌خلی. (چرکینی؛ گندی)

چه‌په‌نداز : [ئاوه‌لناو] ده‌غەل؛ فیله‌باز؛ حيله-
باز (حيله‌گر)

چه‌پی : [ئاوه‌لناو] (۱) ئه‌ندامی حیزبی چه‌پ
بوون. (چی). (۲) [ناو] چه‌له‌پایی؛ هه‌له‌په‌رکی
کرز. (نوعی رقص تند)

چه‌ت : [ناو] (۱) کو‌زری خه‌رمان؛ ساقه‌تی
گوله‌گه‌نمی نه‌کو‌تراو. (ساقه‌نیم‌کوب‌خرمن)
(۲) ته‌گه‌ره. (چت)

چه تاندن : قتانندن؛ قرتاندن. (قطع کردن)

+ چه ترهه لُدان: سه یوان کردنه وه؛ چه ترپان -
کردنه وه؛ چه ترپیکانی بوقله و تاوس. (چه -
ترباز کردن)

چه توه: [ناو] نیوه ی نیوبتری شله مهنی به -
رانبه به ۲۵۰ سی سی (سانتیمتری چوار گوشه).
(چتول)

چه ته برژین: [ئاوه لُناو] برژاندنی به پهله و نیوه
برژ. (نیم پخته)

چه ته پری: [ناو] لا پری؛ پښگه ی باریک وچه -
توون؛ کویره پری. (کوره راه)

چه ته ول: [ناو] پولیسی ئیشکگر. (پاسبان)
چه تیان: [ناو] دهرزیه؛ دهرزی عورووسی؛ ده -

رزی سنجاخ؛ دهرزی بهرسینگ و بهروک.
دهرزیه. (سنجاق قفل)

چه تیم: چه تیوه؛ کچه تیو. (یتیمچه دختر)
چه تین: [ئاوه لُناو] چه توون؛ دژوار؛ سه -

خت. (مشکل)
چه چه کوْل: [ناو] چه چه قول؛ جوریک ناساخ

حه یوانی بهرزیه. (نوعی مرض اسب و گاو)
چه خت: [ئاوه لُناو] بیشرم. (بیشرم)

چه ختی: [ناو] بیشرمی؛ چه قه -
سوویی. (بیشرمی)

چه ختی: [ناو] جوختی؛ له کارده رها توویی؛
وریایی؛ کارامه یی. (کارامدی)

چه خش: [ناو] بهرژه وهندی؛ قازانج. (منفعت)
چه خمور: [ناو] فد. نه سپی که گلینه ی

چاویکی کالتربیت له چاوه که ی دیکه ی -
(چخمور)

چه خمور: [ئاوه لُناو] چاخمور؛ پتهو؛ قهوی؛
خوراگر؛ قاییم. (محکم)

چه دما: [بهند] جه دما؛ له دووماهی؛ له پاش؛
له دوو. (بعداز؛ سپس)

چه راخوځ: بهشی ژوورموی سه رته نوور و
مدبهق. (قسمت بالای مطبخ)

چه رت: [ناو] سه تلی گه وره ی ئاو. (سطل
بزرگ)

+ چه رچه ف: روو تهختی؛ مه لافه. (روتختی)
چه رخته توون: [ناو] سوْبا؛ کووره. (بخاری)

چه رخی: [ناو] بایدیه ی مسی؛ کاسه ی
چووکی مسی. (بادیه مسی)

چه رخیای: [چاوگه] چه رخن؛ خول خواردن.
(چرخیدن)

چه رخی خه یاتی: [ناو] مه کینه ی دروومان.
(چرخ خیاطی)

چه رقبه ز: [ناو] هه لپه پین و دوو ده سماله ی
دوو که سییه. (رقص دونفری)

چه رمای چه ما: چه رمینه ی چاو؛ سپینه ی
چاو. (سفیدی چشم)

چه رمه: [ئاوه لُناو + ناو] چه رموو؛ سپی.
(سفید)

چه رمه له: [ئاوه لُناو] سپیکه له. (سفید)
چه رنای: له وه راندن. (چراندن)

چه ره دوو که ل: < چه ره دوو که ل
چه س: [جیناو] جیه؛ چیشه. (چیست)

چه سب: (۱) [ناو] چه ست؛ سلاوی عه سکه ری
به پاکوتانن به یه کدا. (چسب). (۲) [ئاوه لُناو]

جلوبه رگی پرپه پری ئه ندام؛ دژی فش و هه راو
(چسبان) +

چه سپی ئاوه کی: [ناو] ت؛ چه سپی دار تاشی. چه -
سپتراو. (چسب مایع)

چه سپنای: [چاوگه] لکاندن؛ چه سپاندن.

(چسباندن)

چه سپین : [ناو، بک] نووسین؛ لکین.
(چسباننده)

چه سپی نه واری : [ناو] چه سپی کاغه زی و
نایلونی. (چسب نواری)

+ چه شته : [ئاوه لئاو] (ب) کار به دهستی که
فیری به رتیل و هر گرتن بوو بیت. (کنایی،
کار مندرشوه بگیر)

چه شته ی : [چا و گه] چه شتن؛ چیشتن.
(چشیدن)

چه شنه : پشک؛ [ناو] قورعه. (قرعه)
+ چه شنی : [ناو] ته قینه ری فیشه ک که له
بنی ههر فیشه کیدا هه یه. (چاشنی فشنگ)
چه فت و چیپر : [ئاوه لئاو] چه وت و گیر؛ چه فت-
و خوار. لار و گیر. (کچ و معوج)

چه فتیاگ : [ناو، بهر] لار بووگ؛ خوار بوو؛ گه-
راو. (خم شده)

چه فر : [ناو] چفر؛ خاچ؛ چقر. (خاچ)
چه فی : [پاوردووی چه قین؛ چه مین] چه ما؛ چه-
می؛ خه م بوو؛ گه را؛ لار بوو؛ چه میا؛ چه فیا.
(کچ شد)

چه فی : [ناو] حاله تی کوو پر بووگ؛
کوو پر؛ لاری؛ (خمیدگی)

چه ق : [ناو] (۱) لای ناو چالی قاپ. (طرف
گودشتانگ) جوړیک پیشه و ده ماری سفتی
ناو گوشت؛ گوشت یان مهمکی داشوړاو و
چه ق. چه ق و داشوړاو. «سینه ی رهم مهمکی-
چه ق» «فولکلور» (پی؛ پستان شل و افتاده)

چه قماق : [ناو] تدفد؛ چه خماخ؛ نامیریکه به-
سهر گیلنه نگیده نه وه؛ (چخماخ)

چه ق و ته فی پوژگار : (ب) چه رمه سهری

پوژگار. (کنایی، محنت روزگار)

چه قو لووړ : چه په ی به کو مه لی سپلوټ.
(عوعو دستجمعی سگها)

چه قو چو : [ناو] چه قو چو لی برین؛ قرته لی برین؛
مژینی گوان و مهمک تا دوا دلوپ. (تا آخرین
قطره مکیدن پستان)

چه ق و چوق : ته قه ی ددان له کاتی لهرز
لیه اتندا. (صدای بهم خوردن دندان)

چه قوی زامندار : [ناو] چه قویکی زبانه داره که
به بی گوشاری نه و زبانه دمه که ی
نانووشتی نه وه. (چاقوی ضامندار)

چه قه ته : [ئاوه لئاو] زوړ بلی. چه نه باز. (وراج)
چه قه دوو که ل : [ناو] چه دوو که ل؛ ته په دوو.
(دود غلیظ)

چه قه رو : سه گوهر؛ هه راو هوریا؛ هه لا. (عوعو؛
هممه)

چه قه سرو : [ئاوه لئاو] زوړ بلی؛ قه ره چه ناخ؛
روو دامالو. (پررو؛ بی شرم)

چه قه ل : [ناو] چه قه ل. (شغال)
چه قه لاخ : [ناو] که میله ی ژیر دووگی مه-
ر. (گال؛ پوستاله)

چه قه لته : [ئاوه لئاو] لهر؛ لاواز. (ضعیف)+
چه قه وانه : [ناو] نامرازیکی موسیقایه، چه نگ.
(چنگ)

چه قی مهرگ : [ناو] به هه زار حال و کیشه-
کیش. (باز حمت)

چه قی نه حله ت : [ناو] مانگرتن و پازی نه-
بوون. (لیج کردن)

+ چه قیو : [پاوردووی چه قین] (ب) بیج ووله
و ته کان، مه زره قه که پیرانی کر دووه و له جیی
خوی چه قیوه؛ پاره ستانی بی بزوه. (بی حرکت)

ایستادن)

چه کال: [ناو] گوشتی له ش که له رهی دیت و
سیس و چرچه. (گوشت شل و آویزان بدن)
+ چه کمه پرمق: خان زاده؛ به گزاده؛ (کوڼه چه -
کمه پرمق: خان زاده ی لیکه -
وتوو.) (خان زاده؛ نجیب زاده)

چه کمه سوور: [ناو] فرنده ییکه له تورمه یی
مه له پوژ، له شی بچوو که و لاقی دریژم.
(چوپا)

چه کوچو: < چه قوچو

چه کو چول: [ناو] چه ک و نامرازی شه -
پ. (اسلحه و اسباب جنگ)
چه ک و که وان: [ناو] نامیره کانی هه -
لاجی. (دستگاه حلاجی)

+ چه که رداسی: [بهند] تده و شه ییکی تورکییه،
(داس کیشان بی نیفکرین) له ناکوئی؛ لا پره سه -
نی؛ بی پیوانه و کیشانه و به راورد و هه لسه -
نگاندن. (بدون قیاس و تفکر؛ سرسری)
چه که ره کردن: هه وه لین نیشانه ی سه -
وزبوونی پرووه ک. (جوانه زدن)

چه لاپه: پوای به فره به سه ر. (شکار کردن
برروی برف یخ بسته)

چه لاندن: چه راندن؛ له وه پاندن. (چراندن)
چه لتین: [چاوگه] که ول کردن. (پوست
کندن)

چه لچه له: [بهند] جار جاره؛ جاروبار. (گاهی)
چه لخور: [ناو] چه لخور؛ چه لغوور؛ گسکی
له لکی گزیچار. (جارو از شاخه درخت گز)
چه لخورسی جو: گوله جوی پروینراوی بو دراو
بو چیشته. (جو نارس بوداده)
چه لخورسی گهنم: گهنمی فره یکی له ناوی

کولاتوو هه لکیشراوی وشکه وه بووی له ده -
ستاپ کراو. (خرده گندم نارس خشک شده)
چه لغوور: چه لغوو. < چه لخور.
چه لماندن: وه قسه هیئان. (بحرف آوردن)
چه لمین: [چاوگه] قسه کردن؛ ناخه فتن (حرف -
زدن)

چه له بی: [ناو] چه له بیچی؛ چودار. (چوبدار)
چه له حانی: له سه رقه سه پویشتن به هه را و ده -
نگی بهرز. (حرف زدن با صدای بلند)

+ چه له پایی: [ناو] (۱) هه لخه؛ هه له پرنیکی
توند و کرزی کوردییه. (۲) ناهه نگیکی
موسیقاییه به پریمی تونده وه؛ ناهه نگ و
گورانی کرز به زه ربی تاییه توه بو هه له پرنیکی
چه له پایی. (آهنگ و رقص تند)

چه له کی: [ناو] جوریک ماسی. (نوعی ماهی)
چه له نگی: [ناو] جوانی؛ شوخ و شهنگی. توند
و تولی. (جوانی؛ خوشگلی. چابکی)
چه ماش: [ئاوه لئاو] چه مووش. ناآرام.
(چموش)

چه ماو: < چوماو +

چه مبرسی: [ئاوه لئاو] چاوبرسی؛ چکووس؛
پژد. (کنس؛ خسیس)

چه مبرای: [ناو] چاولیکه ری. (تقلید؛ چشم و
هم چشمی)

چه مبلوول: [ناو] پلووسک. (ناودان)

چه متهنگ: [ئاوه لئاو] به رچاوتهنگ. (חסود)
چه مچ: [ناو] که و گیز؛ که و چک؛ چه مچه؛ که -
و چکی دهمپانی بهمنایی. (چمچه)

چه مچشین: چاوفرین؛ پیلووی چاو په -
پین. (چشم پریدن)

چه مچوچای: [ناو] که و چکه چایی (قاشق

چایخوری)

چەمچۆر : [ئاوہلناو] مروقی لەر و لاواز.
(انسان لاغرونجیف)

چەمچەمال : شاروچکەییکی لە بەینی سلیمان
و کەرکووکدا. (اسم شهرکی است)
چەمچەقازان : [ناو] کەوگیزی گەورە ی ئاو هە
لگوێزان. (آبگردان)

چەمچی : [ناو] چەرچی. (پیلەور)

چەمداری : [ناو] چاودیری. (مواظبت)

چەمزەق : [ئاوہلناو] چاو دەرپەرپو؛ چاوزە-
ق. (چشم برجسته)

چەمساخ : [ناو] دەسکیشی کوێر؛
چاوساخ. (راهنمای کور)

چەم کز : [ئاوہلناو] کەمبەین؛ چاو مژومۆر؛
چاو کز؛ چاو پرووش. (چشم ضعیف)

چەمل : [ناو] قولفە ی هیربار. (دستە کوزە)
چەمنای : [چاوگە] چەماندن. (خماندن)

چەموچوغر : [ناو] قوورخ و چۆم؛ چۆم و
دارستان؛ لیپەوار و چۆم. (درختستان کنار نهر)
چەموخەم : [ناو] پیچ و پلۆوچ؛ راز و رەمز. (چم-
وخم)

چەموز : [ناو] وشەییکی هەورامییە و دە-
کریت لە جیاتنی کووتەر و لچی بەکار
بیریت. چاوەدیری شتیک بوون (کنترل و لچی؛
نظارت کننده)

چەموک : [ناو] چۆمی چکۆلە. جوگە. (جوب)
چەنانی پێشوو : [بەند] هەر وەک چەلانی-
پێشوو؛ وەک جاران. (مانند زمان گذشته)
چەنتە : [ناو] جانتا؛ جەنتک. (ساک)

چەنچووژ : < چەم برسی

چەنخووس : < چەم تەنگ

چەنگەپرچە : قزکیشان لە شەردا. (چنگزدن)

بمو دردعوا)

چەنگەک : [ناو] چفتە؛ قولاپ؛ قە-
نارە. (چنگک)

چەنەئامە ی : [ناو] لە دەست هاتن؛ تەوانا و
لیهاتنی کار. (قادر بودن)

چەنەدریز : [ئاوہلناو] زووبلی؛ چەنەشکاو؛ دەمە
وەر؛ سوپرسقە؛ فرەوێژ. (پرگو)

چەنەگە : [ناو] تەرزینگ؛ ئارزەن؛ ئارچەن؛ چە-
ناکە؛ چەنە. (چانه)

چەنەم : (١) چەناکەم؛ (چانەام). (٢) لیم. لەمن.
(ازمن)

چەنیدان : [ناو] دەرزیدان؛ جیگە ی دەرزی.
(جاسوزنی)

+ چەو : چیبوو؛ چ بوو. (چەبود؛ چەشد)

چەوت و چیر : [ئاوہلناو] چەوت و چە-
ویل؛ خوار و خێچ. (کچ و کولە)

چەوچە : [ناو] مەتەلوکە؛ هەلھین. (متل)
چەوچەو : [ناو] هەوھەو؛ شلەژاوی. (آشفتگی)
چەودما : [بەند] لەو دەو؛ لەمە و دوا. (سپس؛
منبع)

چەمەرانە : هەوای (موسیقایی) چەمەری.
(آهنگ عزای چمری)

چەمەرچۆپی : [ناو] چەمەری؛ دەستگرتن بە دە-
ورە و ئالقە پێکان بو ماتەم و عەزا کە

جووریک هە لپەر کێیە. (عزاداری حلقه وار)

چەمەرەخە یار : [ناو] تروژی. (خيار چمبر)

چەمەزەخم : [ناو] (١) بە چاوەو-
بوون. (٢) نووشتە ی چاوەزار. (چشم زخم.

طلسم چشم زخم)

چەمەقوولە : [ناو] چاو قوولکە؛ چاوەقوولە؛

بامرنی؛ بای مردنی. (طاعون)

چهمه نزار: میر غوزار؛ میرگ؛ چیمه نزار (چمنزار)
چهمیاگ: [تاوه لئاو + ناو، بک] لار بوو؛ چه ماوم
(خمیده)

چه ناکه شکیاگ: [تاوه لئاو] چنه شکاو؛ (ب)
چه نه وهر؛ زور بلی؛ دهمه وهر؛ فره ویز. (پرگو)
چهنان: چهنان؛ هینده؛ (چندان)

چه ودان: [ناو] چه وار؛ چودان؛ چه-
هداس. (چودار)
چه ورو چلیک: [تاوه لئاو] بیس و پوناوی؛ چرب
وچیلی)

چه وس: [ناو] نازار؛ مهینه؛ رهنج. (آزار)
چه وکیش: [ناو] که رسته بیکه وهک شهن که
سهره که ی چه ماوه تهوه بو دهر دانی کول و ور
تکه بهردی زهوی و زار. (شنکش)

چه وگان: [ناو] فد جوړی یاری که به سواری
نه سپ و گوچانی تاییه و گو ده-
کریت (چوگان)

چه وگه: چه بووگه؛ چی بووه؛ چه بووه (چی شده)
چه ول: [ناو] چه ویل؛ چیلکه و چه ویل؛
پاشاخوړ. (پسمانده علف درشت در آخور)
چه ویر: گیاییکی بون خوشه که له
کوردوستانات. زوره (آویشن)

چه ییگ: [تاوه لئاو] ته زیو؛ چیاو؛ چاییگ؛
سارد؛ پچیاو. (سرد)

چی نه وی: (۱) چشتیکی گهره که (چه-
میخواهد). (۲) چه نه وی؛ چه نه بیته؛ چیده بیته؛
چده بیته (چه میشود)

چیاو: [تاوه لئاو] (۱) سارد؛ چاییگه (سرد). (۲)
پچیاگ؛ به سه هول بووگ. (بخ بسته)

چیا ی ناگری: < ناگری داغ

چیا ی باله کیان: کیویکی به رزه له ناوچه ی
باله کایه تی. (نام کوهی است)
چیا ی بستی: کیویکه نزدیکی رهواندز. (نام
کوهی است)

چیا ی زینی دهر گه له: کیویکه له ناوچه ی
حاجی ثومهران. (حاجی عومران) (نام کوهی-
است)

چی بوون: [چاوگه، ت] (۱) چه شته بوونی تانجی
له هه ول پراودل (شکار یاد گرفتن
تازی). (۲) دروست بوون. (درست شدن)

چیتین: [تاوه لئاو] فرنده ی چیل چیل؛
خالخال؛ پلنگ پلنگ. (نقطه نقطه)
چیچکه: [ناو] پزه ول؛ ورتکه نان؛ (پزمنان).
< چنچکه.

چیچیست: ناوی زه ریای ورمی (نام دریاچه-
ارومیه)

چیخ: [ناو] چیخ؛ پهرده له حه سیری
قامیش. (پهرده حایل از نی)

چیدار: [ناو] که له پچه. (دستبند؛ کلپچه)
چیدمای: [بهند] له مه و دووا؛ له نیسته به و لاوه.
(از این بعد)

چیر: [ناو] غه بیته؛ پاشمله باسکردن.
(غیبت)

+ چیر: [تاوه لئاو] له گهل چه پدا دیت به واتای
لار و گیر، ددانی چه پ و چیر و نارپیکه (کج-
و کوله)

چیش: چی؛ چیه. (چه؛ چی)
چیشته لیپان: [چاوگه، ت] گرار و چیشته
دروستکردن. ناشپه زی کردن. (آشپزی کردن)

چیفانوک: [ناو] حه کایه ته (داستان
چیفک: [ناو] چیفک؛ چوله که؛ چفیک؛

کویشکه؛ کیشکه؛ مهلیچک؛ میرچک؛ مه -
 لیچک؛ مهلیشکه؛ چوول؛ جیفک. (کنجشک)
 چیق : [ناو] قالاوه ره شه؛ قرقا رهش؛ قهله ره -
 شه. (کلاغ)
 چیکه : (۱) دروستی بکه. (درست کن). (۲) نه -
 گره. لیره. وپری. نه پرا. فیری. (اینجا)
 چینگه : چیکه؛ چینگا؛ لیره؛ فیری. (اینجا)
 چینگه ولا : [بند] لیره ولا. (ب) چیدمای؛ له مه -
 ودوا. (منبعد)
 چیلکرن : [چاوگه، ت] یادکرن؛ وه بیر هیئانه وه.
 (یادکردن)
 چیلکه وچه ویل : [ناو] پووش وپلاش.
 (خاروخاشاک)
 چیلک : [ناو] چیل؛ مانگا. (ماده گاو)
 چیلکمی : [ناو] جوریک ماسییه. (نوعی ماهی)
 چیله وچه وته : [ناو] سیله وچه وته؛ سیله وچه -

فته؛ بهوردی پروانین؛ سیره گرتن له تفهنگ
 هاویشتندا. (دقیق نگریستن؛ نشانه رفتن)
 چین : [ناو] توپز؛ وهک چینی دیوار؛ چینی -
 کریکار؛ توپزی کریکار. (طبقه) (۲) کووی چی؛
 نهوانه چین؛ چشتیکن. (چيستند) (۳) ناوی ولاتی
 چین (کشور چین)
 + چيو : [ناو] شت؛ چت. (چیز؛ شیئی)
 چيوک : [ناو] ده مار؛ (ب) ده ماری
 تووتن. (رگبرگ تووتن)
 چيوک : [ناو] قنچک؛ قنچکی کشمیش و
 میوز و تری. (دم کشمش)
 چيولای : [بند] له مه و دووا. (بعد از این)
 چيوه خرتی : [ناو، ت] چيوه خشاندن له جیگای
 تهنگ. و تیوه ژندن؛ (ب) دارگیرانندن له کون
 و نجیره ره پانندن. (شکار را با چوب از سوراخ
 بیرون کردن)

حارب : [ناو] نارو. (عرب)

حاربگاگوزی: [بهند] سهرسهری؛ لاپره سهنی چه -
که رداسی. (سرسری)

حازربیهی : [چاوگه] حازربوون. (حاضرشدن)

حال : [ناو] (۱) بارودوځ. (حالت) (۲) کیشه به -
هزار حال باره که م برده سهر: حاله حال؛ رهنج و
کیشه . (مشکل)

حالوری : [ناو] فیزداری ؛ بزوزی . (تکبر)

حالووک : [ناو] ههلووک، ههلووچه . (آلوچه)
حالی حازر : [بهند] نه لعان؛ نیسته؛ نه م کاته.
(حال حاضر)

حاملان : [ناو] پهروه رده؛ پهروه رشت (پرورش)

حاملانندن : [چاوگه ت] رهنیوهینان ؛ پهروه رده -
کردن . (به عمل آوردن)

حاوین : [ناوبک] که سیک که ده حاوینیته وه .
(آرام کننده)

حاوینهر : [ناوبک] حاوین ؛ به خیکوهر؛ نارام کهر.
(پرورنده؛ آرامش دهنده)

حل : [ناو] هیل؛ جوړیک بهاراتی بوځوځشه؛ به -
ری داری هیل. (هل)

حنچک : < کهنگ.

حوپله : حوپله. < حوپه

حوپن : [ناوه لئاو] زبه لاهی ناقول؛ زه لام و
گمته. (دراز بی قواره)

حوپه : [ناوه لئاو] زه لام ؛ زبه لاج؛ ناقول (یغر)
حوته : [ناو] ههوتوو؛ ههفته ؛ ههوته. (هفته)

حوجره : [ناو] ژووری چکولهی فهقیان له مزگه -
وت؛ ژووری چووی کاری توجاړه تل به بازار.
(حجره؛)

حوققه : [ناو] (۱) قوتوو. (قوطی) (۲) فیل؛
گزى. (حقه) (۳) سهری بافوور که تلیاکى پیدا
ده چه سپین. (حقه؛ سروافور)

حوکم : [ناو] جوړیک یاری به په پرهی په پراتو.
(بازی حکم) +

حولبوون : [چاوگه ت] سهرسام بوون گیزبوون.
(گیج شدن)

حولک : [ناو] که پر. (کپر)

حولگیل : [ناوه لئاو] گیزه گیز؛ گیز وحول؛ گیزو
ویژ. (گیج و ویج)

حولویسک : [ناو] شیلوک. (عضوی در شکم
گوسفند برای پنییر مایه)

حولی: [ناو] (۱) نولی؛ نهومی سهره وهی خانوو .
(طبقه آخر ساختمان). (۲) گیلی؛ گیزی؛ (گیجی)

حولیچه ک : [ناو] ههلووژه؛ ههلووچه. (آلوچه)
حونه ر : [ناو] حونه ر؛ کاری که ته نیا که سانیکی

تایبته ده توانن نه نجامی بدن؛ کاری شیاو، نه -
وتو؛ بوی هیه وهی هونه ر له پیشدا حونه ر

بووییت. (هنر)

حهبان : [ناو] جه پهی ثاو . (کوزه آب)

حهبدال : [ناو] مروقی ماقوول؛ خوداناس؛ سه
وداسهر؛ عه ودال. هه لوه دا؛ (انسان خانه بدوش؛

خداشناس)

حهبدالی : [ناو] سهوداسه‌ری ؛ هه‌لوه‌دایی .
(خانه بدوشی)

حه‌بدوئی : [ناو] ئیلی سماییل ئاغای سمکو له
نزیکی شاری سه‌لماس و گوندی چه‌هریق
نیشته‌جین . (طایفه اسماعیل آقای سمیتقو)
حه‌پنای : [چاوگه] هه‌پین ؛ وه‌پین هه‌په‌کردن .
(وعو‌کردن)

حه‌پونه : [ئاوه‌لناو] هه‌پوله ؛ که‌مه‌هوش ؛ مروقی
زل و تی‌کسمراو ؛ هه‌پلوس . (آدم یغر و کودن)
حه‌په‌میش‌خۆر : (ب) مروقی گیل و گه‌وج و
نه‌زان . (کنایی، آدم گیج و بیشعور)
حه‌تال : [ئاوه‌لناو] له‌گه‌ل به‌تالدا دیت . به‌تال-
و‌حه‌تال . خالی‌وخوت ؛ چۆل ؛ بیکار . (خالی بیکار)
حه‌تتار : [ناو] عه‌تر فروش ؛ عه‌تتار . (عطار)
حه‌جمان : [چاوگه] هه‌جمین ؛ ته‌بتین ؛ عه‌جمان ؛
ئارام و قه‌رار ؛ هه‌دا . (آرام وقرار)

حه‌جماندن : [چاوگه‌ت] ئارام کردن ؛ ته‌بتاندن .
(آرام کردن)

حه‌جمین : < هه‌جمان .
حه‌رد : [ناو] ئه‌رد ؛ عه‌رز ؛ زه‌وی ؛ هه‌رز ؛ عه‌رد .
(زمین)

حه‌رز و [ناو] ئه‌رد ؛ زه‌وی ؛ عه‌رز . (زمین)
حه‌ره‌مخانه : [ناو] قد ؛ ژووری جودا له
میوانخانه‌ی گه‌وران ؛ ئه‌نده‌روونی . (منزل
مخصوص خانواده ؛ حرمخانه)

حه‌رمه‌ل : [ناو] گیاییکه بو نه‌خوشینی باداری
به‌که‌لکه . (نام گیاهی ایست)
حه‌ره‌سناک : [ئاوه‌لناو] هه‌سوود ؛ به‌ئیرهیی .
(حسود)

حه‌ریر : [ناو] شاریکه نزیکی شه‌قلاوه ؛

گوندیکه نزیکی شاری کردن له باشووری
ئیران . (نام شهر و نام دهی است) +

هه‌زار : [ئاوه‌لناو] هه‌زار . (هزار)
هه‌ز وه‌نه‌نامه‌ی : [چاوگه‌ت] هه‌زلی‌کردن .
(دوست داشتن)

هه‌سابی : < حیسابی
هه‌ساوکه‌رده‌ی : [چاوگه‌ت] حیساب کردن .
(حساب کردن)

هه‌ساوی : [ناو] که‌ری به‌کار و نازا . (خر پر
توان و طاقت)

هه‌سه‌س : [ناو] پاسه‌بان ؛ کیشکچی ؛ (عسس)
هه‌سه‌نه‌سه‌سته : [ناو] بالنده‌ییکه لاق دریز
وکلک کورت . (اسم پرنده ایست)
هه‌سیره‌ئاو : [ناو] هه‌سیراو ؛ هه‌ماراو ؛ ئه‌ستییر .
(آبانبار ؛ استخر)

هه‌سیل : [ناو] هه‌سیر . (بوری)

هه‌سیلک : [ناو] هه‌سیر . (بوری)

هه‌شاکه‌رده‌ی : [چاوگه‌ت] حاشاکردن ؛ وه‌ئه-
ستونه‌گرتن ؛ نه‌په‌ژراندن . (انکار کردن)

هه‌شر کردن : [چاوگه‌ت] هه‌شر به‌ریاکردن ؛
(ب) کاریکی ئه‌وتو کردن ؛ نواندن ئازایی و

کوشتاری زۆر له شه‌ردا . (حشر بپا کردن)
هه‌شر و‌حه‌له‌لا : [ناو] هه‌للا و هه‌نگامه ؛ زه‌نا زه‌نا .
(هیاهوی بسیار)

هه‌شیا : تشت ؛ شت ؛ له ئه‌شیای ئاره‌میه‌وه
هاتوو ، کو‌ی شه‌ی . (اشیاء)

هه‌شیفاندن : [چاوگه‌ت] نووسین . (نوشتن)
هه‌فت‌برالی : [ناو] هه‌وت ئه‌ستییره‌ی هه‌وته-

وانان . (هفت‌ستاره دب‌اصغر)

هه‌هفتم : [ئاوه‌لناو] هه‌وته‌م ؛ هه‌وته ؛ هه‌و رۆژ پاش

ه دایک بوون یا مردن . (هفتم)

هفته یی : [بهند] ههوتیهیی؛ ههه ههوت پوژ
جاریک . (هفته ای)

ههفتیر : [ناو] ههوتیر ؛ جوړیک دهمانچه .
(هفت تیر)

ههفه : [ناوهلناو] ههفده؛ ههفهو . (هفده)

ههقیق : [ناو] ههقیق؛ عاقیق؛ عاقیق . (عقیق)

ههکلوو : ههکلوو ؛ پهکلوو . (وه)

ههلاقی : [ناو] جوړیک تری . (نوعی انگور)

ههلاوی : [ناو] بهفرینه؛ پهرومده کراوی شیر و
شه کر له نیو بهفردا . (نوعی بستنی)

ههلقه بهگوش : [ناوهلناو] نالقه بهگوش؛ [ناو]

زپرخرید؛ زپرکر؛ بهنده؛ بهنی؛ نالقه له گوئی؛
(حلقه به گوش)

ههلوا : [ناو] بهلاقیک ههلبهزینهوه و پویشتن .

ههنگلهشهله؛ ههلهکه . (لی - لی)

ههلهبی : [ناو] (۱)تهنهکه؛ (ب) چهلنگه پووتی؛
خهلک و پهیوهندیدار به شاری ههلهبهوه

(۱و۲حلی)

ههلهوی : < ههلهبی

ههلی شیش : [ناو] ههلهشیش؛ بوقله مووته؛ قهل؛
که رگامیسری؛ قهله موون؛ گزگل؛ ههلو ههلو .

(بو قلمون)

ههلیم : [ناو] خوراکیکه له گهنم و گوشتی
بوقله . (حلیم)

هه مباروژی : [چاوهگهت] نامباز بوون؛ هیرش .
(هیرش) بردن . (حملة کردن)

هه متهر : [ناو] هه متهر؛ هه متهر . (عنتر)

هه مس : [ناوهلناو] هه مس جوړیک ږنگی بزن
و نیړی . (نوعی بز)

هه مهلی : [ناوهلناو] هه مهلی؛ گیروډه به شه ږاب

و تریاک یان شتی تر . (عملی؛ معتاد) +

هه نزه پرووت : [ناو] نه نزه پرووت ؛ شیلهی وشکه -
وه بووی تووسی . (شیره چوغان)

هه نک : [ناو] ژمنین ؛ هینچک؛ کوت . (کله زدن)
هه نهق : [ناو] هه نهک؛ گالته؛ شوخی؛ گالته

و گه پ . (شوخی)

هه و : [ناو] هه . (۱) ږاده؛ نه ندازه؛ مه قام؛ هه -
وی به چیه ؛ قاییلی به چیه . (۲) سنوور؛ تخووب؛

خودود (۱و۲ حد)

هه وړانه وه : [چاوهگهت] پونگ خوار دنه وه . (جمع)
شدن آب و بر گشتن

هه وزخانه : [ناو] ژووری که هه وزی تیدا ییت .
(خوضخانه)

هه وشی : [ناو] هه وشه؛ هه سار . (حیات؛ زمین
محصور)

هه ول و دهول : [ناو] هه ول و ته قالا . (جدیت
و کوشش)

هه یاس : [ناو] هه یاز؛ جقه؛ چو . (انگشت شاخی
پای خروس)

هه یتاندن : گوږ په کردن؛ هه و هه وی سواران .
(هورا کشیدن دستجمعی)

هه یته : [ناو] (۱) چه تیو (نوعی ناسزا) . (۲) ب)
نیشانه ی نیږبوون؛ کیر (آلت تناسلی مرد)

هه یس و به یس : [ناو] فد؛ (ب) گیره و کیشه؛ هه -
نگامه؛ دهمه قاله . (حیص و بیص)

هه یش : [ناو] هیش؛ خوش ږابو و اردن؛ وهشی؛
که یف و خوشی . (خوش گذرانی)

هه ین : [ناو] حان؛ له هینی گهرمادا ؛ له وه -
ختی گهرمادا؛ (وقت) +

هیج : [ئاوہلناو] هیج : نه تشت؛ هیج نه زان (هیج)
 هیج : [بهند] هیج زانیوته دهستم شکاوه؟ (هیج)
 هیج : [پیشگر] هیجکاره؛ به هیج جوړی. (هیج)
 هیج : [جیناو] هیجی؛ هیجیک؛ هیجکس.
 (هیج)

هیج شتی : [جیناو] هیشتی؛ (هیج چیز)
 هیجکاره : [ئاوہلناو] بی نیش؛ بیکار؛ بی دهسه لات.
 (هیجکاره)

هیجکام : [جیناو] هیجکامیان؛ هیجکامه یان؛
 هیجککسیان؛ (هیجکدام)
 هیجکس : [جیناو] که سیکنه؛ هیجککس؛
 (هیجکس)

هیج نه زان : [ئاوہلناو] بی ئاوهز؛ ناشارهزا؛ گهوج.
 (دانائی نداشتن؛ نادان. (هیچمدان)

هیج وهخت : [بهند] هیج کات؛ قهت؛ ههرگیز؛
 (هیج وقت)

حیز و سلامهت : بو پاراستنی بهر ژه وهندی، سه-
 رشوړی قبولکردن. (بخاطر منفعت، خفت
 قبولکردن)

حیزه فرسه ت : [ناوت] ناپیاوانه له دهرفه ت که-
 لک وهرگرتن. (بانامردی از فرصت استفاده
 کردن)

حیزه فیل : [ناوت] فیلی بی ئاېروانه و شهرمه-
 زارانه و ناپیاوانه. (حیله ناپسند)

حیزه له : [ئاوہلناو] مروقی سووک و چرووک و

ترسه نوک. (ترسوی بی ارزش)

حیسابی : [ئاوہلناو] (۱) بهړی و جی؛ باش؛
 قسه ی حیسابی: قسه ی بهړی و جی. (۲) چاک؛
 ماقوول؛ پیاوی حیسابی: پیاوی چاک و
 ماقوول (حسابی)

حیسابی: [بهند] به ته وای؛ تیر و پر؛ حیسابی
 دارکاری کرا. (حسابی)

حیشووه : [ناو] عیشووه؛ نازوئدها؛ لارو له نجه.
 (عشوہ)

حیشووه باز : [ئاوہلناو] عیشووه گهر. (عشوہ گر)
 حیل : [ناو] عیل؛ تایفه؛ ٹیل. (طایفه)

حیل : پتهو. (محکم)
 حیلاتی : [ئاوہلناو] عیلاتی؛ ٹیلاتی؛ عه شیره
 تی. (ایلیاتی؛ عشیره یی)

حیلاندن : [چاوگه ت] شه هین؛ کوپاندنی نه-
 سپ. (شیهه کشیدن)

حیلیم : [ناو] هیلم؛ چه سپی نه جارپی. (دارتاشی).
 (نوعی چسپ چوپ)

حیله حیل : [دهنگه ناو] چند شه هینی له دوی
 یه ک. (شیهه پی درپی)

حیله زووک : [ناو] حه قلی مه قو. (اله کلنگ)
 حیله مار : [ناو] کوله کوړه؛ کوړه مار. (افعی)

حینوان : [ناو] عینوان؛ حیشووه؛ فیز و دهمار.
 (ده چیه گوپی بانان کراس زهردی، حینوان ده-

فروشی) «فولکنډ» (غمزه و تکبر)

خال^۱ و به لهک : [ناو] کاژ و واژ؛ خالخال^۲ بوونی بهفري کوپستانان. (خالخال شدن برف کوهستان)

خامحه لاهه : [ناو] جوړيک خام؛ جاو؛ (به- رهه لپينه ي خام حه لاهه، ههرده پرویی و ده- کراوه). «فولکلور» (نوعی متقال؛ کرباس)

خانه شاری : [ناو، ت] بو^۱ ثم وشه دوو هو^۲ په- چاو ده کریت (۱) خانه واتا مال، کوچ پیکردن بو^۳ شار. (۲) گويزتنه وهی جیگای ژینی بهگ و خانه کان له گونده وه بو^۴ شار؛ که ده گه پړته- وه بو^۵ زه مانی پرمزاشای پاله وی له ئیران ۱۹۴۱ز؛ (ب) به زور کوچ پیکردنی خان و سه روک عیلى دیار یکراوی ده ور بهری شاری سهقر له دیهاته وه بو^۶ شار. (خانه- شهری)+

خانه میری : [ناو] جوړيک هه لپه پین و گورانی تاییه تی نه وه هه لپه پینه. (نوعی رقص و آهنگ مخصوصش)

خانی خانان : [ناو] سه روکی خانگه ل. (خان خانها)

خانی له پز پین : [ناو] قاره مانی قه لای دمدم. (نام یکی از قهرمانان کرد)

خاو : [تاوه لئاو + ناو] هیواش؛ نارام؛ ناهنگی خاو دژی ناهنگی بن بزیکه و کرژ. (ملایم؛ نارام)+

خاو : [تاوه لئاو] بانه دراو؛ دژی گرز. (ریس زیاد

خاراج : [ناو] خه راج؛ باج و پیتاک. (خراج) خازی : [ناو] خاز؛ گولخاز؛ گیاییکه بو^۱ سومای چاو یان لابر دنی زهرداو به که له که. (گل شیپوری) +

خازی : [ناو] خوژگه؛ ناوات؛ خوزیا؛ هیوا؛ هیقی؛ داوخواز؛ که له که له؛ (آرزو)

خاسه سی : [ناو] قازی کیوی. (قاز کوهی)

خاشه بر : [ناو] له بیخ دهره ینان؛ بنه بر کردن؛ په گز نه هیشتن. (از بیخ کندن؛ نسل کشی)

خاشه کیشان : [چاوگه، ت] (۱) ب) سه بر پین؛ کوشتن. (کنایی، کشتن؛ سر بریدن)

(۲) ب) خوړاک ته واو کردن و هیچ نه هیشتنه- وه. (خوردن خوراک و چیزی باقی نگذاشتن)

خاک به سه ر : [تاوه لئاو + ناو] قوپه سه ر؛ خاکه سار؛ کلؤل؛ کلؤل. (خاک بر سر)

خاک شیر : [ناو] زینده وهری وردیله ی ناو ناوی زورماو له نیو عه ماراودا، که خوړاک ماسیه.

(خاک شیر)

خاک شیر که شيله : [ناو، ت] توودم که؛ گیاییکه دژی نو به تییه (یاوی مالآپا) یه و له

کور دوستان زوره. (قدومه کوهی)

خاک نشین : [تاوه لئاو] بوول نشین؛ مال ویران؛ مافینگی؛ پووش له دم. (خاکستر نشین)

خاک وهج : [ناو] جووتیار؛ فه لا. (کشاورز)

خاکینه و خو لینه : [تاوه لئاو] (ب) مروقی بی- فیز و دهمار. (انسان متواضع)

نتابیده)

خاوشکاندن : [چاوغه،ت] پاهینانی وهرزا بو
جووتکردن له نهوه‌لی به‌هاردای به‌چهند هیل
جووت پیکردن. (آماده کردن ورزا برای
شخم). < جه‌مام.

خاوک : [ناو] به‌ن و فریتی پیویستی ته‌ون؛
خاوه. (مواداولیه قالیبافی)

خاوکان : [ناو] به‌نی زور با نه‌دراوی باریک
که دوو تالی پیکه‌وه باده‌دهن و ده‌بینه دوولا؛
(شیرین ته‌شی ده‌پرسی خاوکانه یان
دوولایه) «فولکلور» (پرس زیاد تاب‌نخورده)

خاوکردنه‌وه : [چاوغه،ت] هیواش‌کردنه‌وه‌ی
په‌وتی‌پویشتی توند و به‌له‌زی سه‌یاره یان
هه‌ر شت که توند و به‌تاو ده‌پوا.
(یواشکردن)

خاوکیش : (ب) په‌تکیش؛ لیدان و په‌ته‌تی
پیکردن و گه‌وزاندن. (کنایی، کتک‌زدن)
خاوه : < خاوک

خاوی‌خاوی‌ر : [به‌ند] هیواش هیواش؛ خاوه-
خاو. (یواش‌یواش)
خاویلکه : [ئاوه‌لناو] خاوه‌خاوکه‌ر؛ ته‌مبه‌ل.
(تنبل و شلوول)

خاوین : (۱) [ناو] گیای ژانه‌دل؛ له‌کوردوستان
زوره و بو نه‌خوشینی بای‌سوور به‌که‌لکه.
(گیاه‌دم‌روبا) (۲) [ئاوه‌لناو] پاک. (تمیز)
خایه‌ن : [پاشگر] واتا پیچوون؛ دریز‌خایه‌ن.
(پسوند به معنی طول کشیدن) +

خرمان‌لوغه : [ناو] خه‌رمان‌لوغه؛ ده‌غلیک
که له سه‌ر خه‌رمان ده‌دریست به‌هه‌زاران.
(ازخرمن چیزی به‌فقرا دادن)

خرنه : [ناو] کووده‌له؛ پیچووی به‌راز. (بچه
گراز)

خروپر : [ئاوه‌لناو] توند و تول و قه‌له‌و. (تپل
و فرز)

خشپه‌گیا : [ناو] دارخه‌لاته؛ زه‌رداو په‌پینه؛ له
کولپندراوی خه‌ستی گه‌لاک‌ه‌ی مه‌له‌مه‌یک
چیده‌که‌ن و ده‌یساون به‌سه‌ر بیرو‌دا، به-
موفایه. (شونگ؛ پلاخور)

خشه : [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگی به‌یه‌کدا ساوینی
دوو شتی زبر و په‌ق. (خش‌خش)

خشیل : [ناو] که‌وله‌گیا؛ شيله‌که‌ی هه‌وینی
به‌په‌نیرکردنی شیره. (علف‌پنیر؛ شیرپنیر)

خفتان : [ناو] خه‌فتان؛ توو چاندنی پاییزی
دره‌نگ وه‌خت. (تخمپاشی درپائیزدیره‌نگام)
خلخله : [ناو] خلخل؛ فرنده‌یی‌که له جو‌په
گه‌وره‌تر، سه‌ر بالی شینه و سینگى قاوه‌ییه.
(خوتکا)

خوان : [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونک له‌سه‌ر
پان‌کردنه‌وه. (تخته‌خمیر پهن کردن) +
خو‌پاژاندن : [چاوغه،ت] بزواندنی له‌ش له
کاتی ئیش و په‌زاره‌دا. (خودرا جنباندن)
خو‌پاژانان : (ب) هووشه‌کردن؛ خو‌هه‌ل‌کیشان.
(تعریف از خود)

خوردوس : [ناو] لاله‌عه‌باسی؛ بو له‌به‌ین-
بردنی جوانه‌زمه و زیادکردنی مه‌یلی جنسی
پیاوان باشه. (لاله‌عباسی)

خورده‌ک : [ناو] ئورده‌ک؛ جو‌پیک‌مراوی.
(اردک)

خورکه : [ناو] مورانه‌ی کتیب و دار. (موریانه
چوب)

خوری شور: [ناو] تهخته داریکی لاپانه جلک
و خوری پی ده کوتن له کاتی شورندا؛ (ب)
لیدانی زور و به توندی وه ک شتنی خوری.
(کتک زدن زیاد)

خوزگه خواستن: [چاوگه، ت] تاوات خواستن.
(آرزو کردن)
خولیدان: قهره که وتن؛ نزدیک که وتن.
(خود را در گیر کردن؛ نزدیک شدن)

خومه ههرده: [ناو] گیا وه سمه؛ گیاییکه
خومی لی چیده کهن له جوانرؤ و مهربوان و
شنؤ زوره. (نیل کوهی، وسمه)
خوپنآلین: [ناو] گیای شاته ره؛ دژی جوانه
ز مهیه. (شاه تره)

خه ربه نگ: [ناو] گیای شادانه؛ مهنکه-
گیا؛ گوله لیوه. (شاهدانه)
خه رتهل: [ناو] داله که رخوره؛ شانه کووړه.
(نوعی کرکس)

خه رمان لوغه: < خرمان لوغه.
خه روو: [ناو] پاکه متیار؛ گیاییکه بو نه خو-
شینی گه پرولی به که لکه. (خرنوب)
خه زال: [ناو] قشقه ره؛ قشقه له. (زاغی)
خه زالی: [ناو] خه زایی؛ که شوشک؛
توو خوره؛ عایله مهل. (سار صورتی)

خه لاته گیا: [ناو] گوله نهوین؛ له کوردوستان
به تاییهت له ژاوهرؤ زوره و بو نه خوشینی
واریس (گری گری بوونی دهماری به له ک)
به که لکه. (گل فراموشم مکن)

خه سته خانه ی دهر وونی: تاییهت به
نه خوشینه کانی می شک و عه سب و
نه خوشینی پوچی. (بیمارستان روانی)

خه سته خانه ی ده وله تی: بیمارستانی که له
ژیر چاوهدیری ده وله تدایه و پاره ی کهم له
نه خوش ده ستینی یان ههر ناستینی.
(بیمارستان دولتی)

خه سته خانه ی سه حرای: خه سته خانه ی ناو
چادر یا ناو سه یاره بو بریندارانی شهر یا بوومه
له رزه و ئیتر له محل دا. (بیمارستان
صحرای)

خه سته خانه ی عمومی (گشتی): (۱) خه سته-
خانه ییک بو مالیجه ی هه موو نه خوشینیک. (۲)
بیمارستانی که بو ته وای جه ماوره و
تاییت به که سانیکی تاییهت نییه.
(بیمارستان عمومی)

خه مه خوره: [ناو] واق واق که ره؛ شاهه-
شین. (اگر ت ساحلی)

خه نجه ربال: [ناو] پهره مه ساسه؛ تهیره
کویره. (بادخورک)
خه نجه رده م: < دار ته قینه

خه نه دیمی: [ناو] خه نه کرمانی؛ خه نی؛
گیاییکه گه لاکه ی بولابردنی خورووی پیست
و به هیز کردنی ریشه ی موو به که لکه.
(حنای کرمانی)
خه نی: < خه نه دیمی

خه و: [ناو] خاو؛ باری لار بوونه وه ی توو کی
فه رش و رایه خ و قوماشی توو کدار.
(خواب+)

خه وین: [ناو] گیای دهرمانه برک؛ بو کهم-
کردنه وه ی چهوری و تهوژی خوین به که-
لکه. (ملیس)

خه یاره مارانه: [ناو] خه یاره دیمی؛ گیاییکه بو
په واندنه وه ی ماس و په نمائی نه ندام به که-
لکه. (خیار خر)

داناو یستن : [چاوگه،ت] هه لواسین. (أویزان-
کردن؛ آویختن)

انههرده . بژارده . (بومیوه و چتی تر)
دابړ کردن: [چاوگه،ت] بړدان؛ جویکردنه وه؛
کوټ کردن و زهوت کردت. (جدا کردن. غصب کردن)
دابگردن: [چاوگه،ت] پړهت بوون؛ ټیپه پړین.
(گذشتن)

دابوورانندن: [چاوگه،ت] ټیپه پړاندن. (گذرانندن)
دابوورین: [چاوگه،ت] دابوورندن؛ ټیپه پړین.
(گذشتن)

دابه زینراو: [ناو، بهر] که سیک که له سواری
هینرایتته خواره وه؛ پیاده کړاو. (پیاده شده)
داییزانندن: [چاوگه،ت] داییزتن. (غربال کردن)
دایینان: [چاوگه،ت] دابه یستن؛ گړیدان. (یستن)
دایین کردن: [چاوگه،ت] شارندنه وه. دهسته بهر
کردن. (پنهان کردن. فراهم کردن)+
دابړزان: [چاوگه،ت] پړش و بښاو بوونه وه.
(بخش و پلاشیدن)

دایلوځین: [چاوگه،ت] (۱) دایلو سین؛ به توندی
لیدان. (کتک زدن) (۲) به گهرمای زور یان ښاوی
کوالتوو سووتانی لهش سوختگی بعلت حرارت زیاد)
دایوی: < پیوه دان.

دایه پ: [ناو، یک] نه وهی ده په پړته خواره وه. (پائین
پرنده)

دایه پړین: [چاوگه،ت] باز دان له سهره وه بو خوار.
(پایین پرییدن)+

دابه یستان: [چاوگه،ت] ناخینه وه؛ په ستاوتن. (تپا
نیدن)

دابه ستراو: [ناو، بهر] څاخر او؛ داته پاو. (تپانده شده)
دابه نه ی: [چاوگه،ت] پیدان؛ به خشین. (دادن)
دات: [پیشگر] وه ک، داتخست؛ داتنا؛ داتکرمان.
(پیشوند)

داترازان: [چاوگه،ت] لیک هه لېرېان. (در رفتن)
داتراشین: [چاوگه،ت] تاشینی سهره و خوار. (رو به
پائین تراشیدن)
داتووکان: [چاوگه،ت] هه لټرو و شکان. (چمبامه
زدن)

داته پاو: [ښاوه لټاو + ناو، بهر] شیلراو؛ ته پینراو؛
داسمراو؛ هیما بو مروقی کورته بالآ و قه لټو و
شل وشه و یق؛ داته پیو. (آدم شل و ول چاق)+
داته پیو: [ناو، بهر] ښاوه لټاو [پړچوو؛ قوپاو؛ داته پاو
(نشست کرده)

داته کیان: [چاوگه،ت] به تال بوون؛ ته کیان. (خالی
شدن) +

داته میان: [چاوگه،ت] داته بیان و سیس بوون به
هو ی خه م و که سهره وه. (افسرده شدن)

دایوژان: [چاوگه،ت] شو پړ بوونه وه؛ چه مینه وه؛
ښاویژان؛ داهاتنی لقی دار. (خمیدن. آویزان شدن)+
دایبسک: [ناو] داومو ووسک؛ داوی ته پکه. (دام از
رشته مو)

دایچه کانندن: [چاوگه،ت] مژین؛ دلوپ لی پړین.
(تا آخرین قطره مکیدن)

داچه کاو : [ناو، بهر] (۱) مه مکی که زاروک مژ-
 بیستی. (۲) هه لئاو اسراوی شل وشه ویق؛
 داچوړ او. (مکیده و آویزان)
 داچه مان: [چاوه، ت] چه مینه وه؛ کووړ بوونه وه؛
 چه مانه وه. (خمیدن)
 داچه ماندن: [چاوه، ت] کووړ کردن. (خم کردن)
 داچه لاندن: [چاوه، ت] داهیشن؛ شوړ کردنه وه.
 (آویزان کردن)
 داخاز: ک داوخواز.
 داخازتن: [چاوه، ت] داو کردن؛ ثاوات خواستن.
 (درخواست کردن؛ آرزو کردن)
 داخرا: [رپوړ دووی چاوه ی داخستن] تهنوور
 داخرا: تهنوور هه لکرا؛ پی کرا. (روشن شد) (۲)
 پیوه درا؛ به ستر (بسته شد) +
 داخران: [چاوه، ت] (۱) به ستران؛ پیوه-
 دران. (بسته شدن). (۲) راخران؛ پان کران؛
 راخستن. (پهن شدن)
 داخرماندن: [چاوه، ت] داکرماندن؛ داکروژتن.
 (مانند، جویدن قند و غضروف)
 داخزاندن: [چاوه، ت] داخلیسکاندن؛ خزانندن؛
 خزین. (سراندن روپائین)
 داخشان: [چاوه، ت] داخوشین؛ خشکه کردن
 روو به خوار. (خیزش روپائین)
 داخ که رده ی: [چاوه، ت] داخ کردن. (داغ کردن)
 داخ کیشان: [چاوه، ت] دهر دکیشان؛ ئاخ هه-
 لکیشان. (آه کشیدن)
 داخمه: [ناو] ته مخه؛ ئامیری موړی دروشم و
 داخ کردنی ئازال. (انگ داغ)
 داخ و دوخان: [ناو] خه م و خه فته. (غم و اندوه)
 داخوړاو: [ناو، بهر] دارو و خواو؛ دیوار یک که

خورا بیته وه یان باران لاییکی شوړ دبیته وه.
 (خور دگی دیوار)
 داخورت: فالگرتنه وه و پیشگوایی. (پیشگویی)
 داخولا: [یهند] داخوا؛ داخو؛ داخوم؛ ئاخو؛ ئایا.
 (آیا)
 داخی به جه رگم: (ب) داخی گرانم؛ حه یفی
 (افسوس)
 دادپرسته ی: دادپرسین. (داد پرسیدن)
 دادپر مردم: ناوی جوړیک قوماشی ژنانه بوو.
 (اسم پارچه)
 دادنووس: [ناو] شکایه ت نامه نووس؛ سکالا
 نووس (عریضه نویس)
 دادوړوړو: [ناو] شیوه و هاوار؛ داد و هاوار.
 (شیون)
 دادوورانندن: [چاوه، ت] پیدا دروون؛ دوورین.
 (دوختن)
 دارئالینگ: [ناو] لاو لاو؛ لاف لاف. (نیلوفر)
 دارات: داره؛ خوټ له و داراته مه ده؛ خوټ و
 نیشان مه ده؛ خوټ له وړپیه مه ده. (وانمود کردن)
 دارباز: [ناو] داره وان. (استاد در بالا رفتن از درخت)
 دارباسقه منه: [ناو] جوړه داریکه دارجگه ره ی لی-
 دروسته کریټ. (چوب درست کردن چوب سیگار)
 داربه دم سه گه وه کردن: (ب) بی حه یایی. (کنایی
 شرارت و بی حیایی) +
 دار بهر و خدا دان: زهر لیدان. (ضرر و ضربه زدن)
 دارپزو: [ناو] جوړیک داره؛ پارچه داریکی پزوو
 ده که نه ملوانکه و دهیکه نه ملی په ز بو نه وه ی -
 نه خوشینی پزووی چاک بیته وه (له بری نو-
 وشته) (گردن آویز گوسفند برای بهبود مرض پزو)
 داریچ: [ناو] گولی لاو لاو؛ گیای مله گه وی؛

دارخز: بو تهنگه نه فه سی به که لکه
(لبلاب؛ نیلوفر).
 داریچی کیوی: [ناو] مله گهوی؛ گیای لاو لوی
 کیوی: بو پوهوانی به که لکه (لبلاب؛
 نیلوفر صحرایی)
 دارتاوگ: [ناو] گیای ته یلی؛ تایله؛ به ره که ی بو
 تاوون (بامرنی) و په نمائی سی و زهر دوویی به
 که لکه. (داغه اغان؛ تاغوت؛ تاغوت؛ درخت طا)
 دارته پان: [ناو] چپوته پانه؛ داریکه له که ره سته ی
 جولاییدا. (چوب دستگاه جولایی)
 دارته قینه: [ناو] فرنده ی دارته قنه؛ داره سمه؛ خه-
 نجه رده مه. (دارکوب)
 دارجووت: [ناو] نه قیزه ی جووت کردن.
 (سیخونک دراز گاواهن)
 دارچه سپ: [ناو] گیای لاو لوی دیواری؛ که به
 دیواردا هله که کشی و دیوار داده پوشی و خوی
 به دیوار موه ده چه سپینیت؛ بو زمان به ربوونی
 مندل به که لکه. (موچسب؛ پیچگ دیواری)
 دارچه نگال: [ناو] نالقه و دوویشکه؛ نامرازی نیو
 که ره سته ی گیره. (قطعه ای در خرمنکوب)
 دارچینی: [ناو] دارچین پیستی نه و داره یه و
 ماک (ثانتي سبتیک و ثانتی میکوتیک) ی تیدایه-
 که دزی هوورک و قارچی پیسته. (دارچین)
 داردووله کان: [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)
 دارده غان: [ناو] (ده رود اغان؛ کور تکراره ی
 دهر ب وداغان یان دهر دوداغانه) له به ریه که دهر
 هینراو. (درب وداغان)
 دارده ماخ: [ناو] داری سهول؛ داریکی هه میشه
 سهوزه. (سرو)
 دارسم: [ناو] فرنده ی دارته قینه؛ شه شجورن؛ به-

لووچی، پی پی، بال سپی، شین، خالخال، رهش
(دارکوب).
 دارسورک: [ناو] په یوه مند (متور به) کراوی داری
 ههرمی له به پروو. (پیوند درخت بلوط و گلابی)
 دارسه وله: [ناو] (۱) ییلی لوتکه. (پاروی قایقرانی)
 (۲) داری سهول. (درخت سرو)
 دارسیان: [چاوگه ت] هیرش بردن؛ په لاماردان.
 (حمله بردن)
 دارشاخرن: [چاوگه ت] سهر کوته کردن؛ پیدا
 هه لکالان؛ پیدا هه لساخان. (سرزنش کردن)
 دارشکین: [ناو] بک که سیک که دار ده شکینی؛
 داربر. (هیزم شکن)
 دارشعق: [ناو] چپوشه ق؛ چپوی ژیرباخه لی پا
 شکاو یان شهل. (چوب زیرغل)
 دارشین: [ناو] داریکی کیوی به له کاتی سوتاندندا
 گرپکی پو شنی هه یه، له جیاتی له تهر هه لیان
 ده کرد. (اسم درختی است)
 دارشینه: [ناو] دارکون که ره. (دارکوب)
 دارفرسحق: [ناو] نیشانه ی ماوه ی ریگا. (تابلوی
 کیلومتر شمار)
 دارقهنده: [ناو] کلکه قلیان. (چوب قلیان)
 دارکافور: [ناو] داریکه له هیندوستانه وه هاتووه
 و بو گه پرولی و بیرو به که لکه؛ کافووری لیده گرن
 که بو گه پرولی و بیرو به که لکه. (درخت کافور)
 دارکه کهو: [ناو] دارکیکف؛ که یکوف؛ چپوکی
 په رنگ جوانه بو ناسک کاری وخه پاتی باشه؛
 گه لاکه ی ده کو لین بو هاو له وسوور یجه به که-
 لکه. (کرکف. ککم)
 دارگه زو: [ناو] مازگ دار؛ نهره؛ داربه پروو؛ جیوه
 (شيله) ی دارمازگ بو شه که رمز به که لکه.

(کزغلی؛ بلوط)

دارلوق : گالوک؛ وه کاز؛ چپو شهق؛ گوچان.
(عصا)

دارموق : [ناو] تابووت. (تابوت)

دارمهلههم : [ناو] داریکه له هیند و ئهفغانستانه
وه هاتووه و له ههورامانی لههون زوره دهرمانی
نهخوشینی تنگهنهفهسه.(درخت برنگ کابلی)
دارنین : [چاوگه،ت] دامالین؛ وهک: پروومت پنین؛
پنینی پروومت به ناخوون له سهرهوه بو خوارهوه
(خراشیدن)+

دار و لهله : [ناو] داری دالیه؛ (ب) ئاگاداری له
حیساب و کیتاب و له زیر چاوه دیریدا.(کنایه از
زیر نظر بودن)

دارونه دار : [ناو] ههست و نیست (ب) ههموو شت.
(داروندار)

دارووشاندن : [چاوگه،ت] پرووشاندن و دارپنین
پوو به خوارهوه. (خراشیدن روپائین)

دارومنی: [ناو] دارهوهن؛ دارقهسقهوان؛ له شیله-
کهی بنیشت دهگیریت که دهرمانی پهنمان و
برینی گهده و پرخولهیه و بو شه کهرمزیش به-
کهلکه. (درخت بنه؛ پسته وحشی)

داروپنه : [ناو] جوریک کاری هونهرییه؛ وینه-
ری، به کهلک وهرگرتن له پارچه داری پهنگ
جوراوجور؛ (له روانگی پهنگ و ئاچ و توخیه-
وه). (مهرقکاری)

دارمهجینگول : [ناو] داری چاگی. (درخت سرمزار
مبارک)

دارههته : [ناو] دارتهون. (دارقالی)

داری دنی: یادارایی دنیا؛ لیره دا به ههلهکوت
داری ئارهوی: (مال، خانوو) له گهل دارایی و

سامان (مال) ی کوردی هاومانان که دیتته، (مالی
دوניה) که جیی سامانی دنیا یا دارایی دونیایش
دهگریته وه. (داردنیا)

داری نان : [ناو] داریکه له ههندی ناوچهی ئه-
فریقا جوریک کولیره و نانی لی دروست دهکن.
(درخت نان)

داریووش : [ناو] ناوی شاییکی ههخامهنشیه
(داریوش)

داژی : لاره سییه ری عهسر. (قبل از غروب)
داسراکی: [کاری ئهمری] بسرهوه؛ زهوت به؛
دامرکی: ئارام به. (آرام باش)

داسراکین : [ناو، بک] ئارام که رهوه؛
دامرکین. (آرام بخش)

داسقاله : [ناو] داسوولکه؛ داسی چووک. (داس
کوچک)

داس کیش : [ناو، بک] دروپنهوان. (دروگر)
داسمراو : [ناوهلناو] مروی قهلهوی شل وشهویق.
(آدم شکم گنده و کوتاه قد)

داسن : [ناو] خوازیینی کهر. (خواستگار)
داس وهشین : [ناو، بک] دروپنهوان. (دروگر)
داسه پاندن : [چاوگه،ت] به سهردابهرین.
(تحمیل)

داس : [ناو] (۱) ته ندوور؛ ته نووری ئاسنگهر.
(کوره آهنگر) (۲) تد: بهرد؛ داسی دامه: بهردی
دامه. (سنگریزه دامه)

داس به داس : [ناو، ت] له دامه دا بهرد به بهرد؛
واتا بهردی له جیاتی بهردی دهچوو. (داس
به داس)+

داس دامه : [ناو] داس تورکیه واتا بهرد؛ بهرد یان
زیخی دامه پیکردن. (سنگ ریز دامه)

داشکان: [چاوگه،ت] خوارکردنه‌وه؛ شه‌له‌گه
 داخستن. (خم کردن؛ تعویض مسیر آب) +
 داشکاندن: [چاوگه،ت] داگیران؛ مه‌په‌کان
 داشکینه بو داوینی کیو-پائین بردن گله- (۲)
 شکاندن؛ شکست پی‌هینان. (شکست دادن)
 داشو: [ناو] برایی مه‌زن. (داداش)
 داشی: [ناو] خوشکامه‌زن. (خواهر بزرگ)
 داشیار: [ناو] تهنور داخه‌ر؛ کابانی مال. (روشن-
 کننده تنور؛ خانه‌دار)
 داشی دامه: [ناو] زایی دامه؛ به‌ردی دامه. (مهره
 داما)
 داغان کردن: [چاوگه،ت] شق و شر کردن؛ له
 به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانندن. (داغان کردن)
 دافسین: [چاوگه،ت] آفس خواردن؛ قزه‌بون؛ خه-
 وتنی مریشک بو که‌له‌شیر. (خوابیدن مرغ زیر
 خروس)
 دافلقانندن: [چاوگه،ت] پان و فلج کردن. (له-
 کردن)
 داف-داف: [به‌ند] تال-تال؛ هه‌ودا هه‌ودا.
 (رشته رشته)
 داپوون: [چاوگه،ت] پو‌چوون؛ چه‌قین.
 (فرو رفتن) +
 داگردن: [چاوگه،ت] به‌ئامانج کردن؛ میته‌ی
 هه‌لماتین و نیشانه‌ی تیره‌نازی دانان. (نشانه
 تیله‌بازی و سیبل گذاشتن) +
 داکوتان: [چاوگه،ت] (ب) به‌میوانی له
 جیگاییک زور مانه‌وه؛ جی خوشکردن. (جاخوش
 کردن) +
 داکه‌تی: [به‌ند] باکه‌تی؛ تاکه‌تی؛ تاوه‌کوو؛
 تاکوو. (تا)

داگرتنه‌وه: [چاوگه،ت] کوتانه‌وه؛ په‌ستوتن؛
 ناخینه‌وه. (لگدکوب؛ کوبیدن) +
 داگرانن: [چاوگه،ت] گووشین. (فشار دادن)
 داگیراو: [ناو، به‌ر] (۱) رابووردووی داگیران؛ له‌ش
 داگیراو. (تن سنگین شده‌ام زمرض) (۲) نه‌وه‌ی له
 سه‌رموه هینراوه‌ته خواره‌وه. (پایین آورده شده).
 (۳) لیم داگیراو و اتا لیم داگیر کراوه. (غضب
 شده). (۴) تاییک توتن داگیراو؛ ناخراوه. (اکنده
 شده). (۵) زه‌ویه که به ناو داگیراو؛ ناو
 داگیر تووه، زه‌وتی کردووه (آب گرفته) (۶) ف.هن.
 گر تیچوو (شعله‌ور).
 دالاش: [ناو] تووره‌مه‌ی دالاش پینج جوړن؛ که-
 شکه خوړه (پیروزه)، پشت‌سپی، په‌شه‌دال،
 سپسارگ، شانه‌کووپه. (هما؛ کرکس)
 دالانداری: [ناو؛ به‌رهمی‌جاوگه] (۱) شو‌لی
 چاو‌دیری گاراج؛ ته‌ویله‌داری. (دالانداری). (۲)
 کرئی باری هه‌مار کراو له گاراج. (انبارداری)
 دالانی هموایی: [ناو] شوینگه‌لی دیاریکراوی
 هات‌وچوی فپوکه له به‌ینی دوو ولاندا. (دالان
 هوایی)
 دالبه‌ش: [ناو] دابه‌ش؛ به‌شکردن به سهر چهند
 که‌سدا. (پخش)
 دالقاندن: دارداکرن؛ هه‌لوا‌سین. (آویزان کردن)
 دالکه‌پیران: [ناو] که‌نگر وه‌ختی پیرده‌بیټ.
 (کنگر پیر شده)
 دالکه‌دزان: [ناو] ده‌س کیس؛ دز ده‌سک.
 (راهنمای دزد)
 دالکه‌مارانه: [ناو] جوړیک مارمیلیکی گه‌وره.
 (سوسمار)
 دالگوشت: [تاوه‌لناو] له‌ر؛ لاواز؛ په‌قه‌له؛ نا‌زالی

که درهنگ قه‌لهو ده‌ییت. (لاغر)

دالووت : [ناو] چپوبه‌ستی باخ؛ داربه‌ستی باخ.
(داربست باغ)

دالووشاندن : [چاوگه‌ت] فم‌کردن و لووت پاک-
کرده‌وه. (فین کردن)

دالّه : [ناو] باخچه‌ی به‌رمالان. (باغچه جلومنزل)
داله : [ناو] پیشگو. (پیشگو)

دالّه‌که‌رخوره : [ناو] دالاش. (کرکس)
دالّه‌واز : (۱) زنده‌وار. (جاندار). (۲) له سه‌ری‌پ‌اوه
ستاو. (روی پا ایستاده)

دالینگ : [ناو] ده‌ستور؛ قانون. (قانون)
دالینگوک : قانون‌نامه‌چه و نیزام‌نامه‌چه. (قانون‌نامه)
داماب : [ناو] گیای که لپوری؛ بو‌لووی‌گه‌روو
(له‌وزته‌ین) و ده‌ست له‌رزین به‌که‌لکه (مریم-
گلی؛ مریم نخودی) +

دامانگر : داوینگر؛ دامان‌گیر. (دام‌گیر)
دامله : [ناو] گوئلکی نی‌ری دووساله. (گوساله نر
یک‌ساله)

دامله‌ماچ : [ناو] ناوچه‌یه‌کی ئاسوری‌نشینه له
نزیکی مووسل. (منطقه‌ای آسوری نشین نزدیک
موصل)

دامنه : [ناو] دامه‌نه؛ داوین؛ خواروو. بمنی
خواره‌وه. (دامنه، مرابگذار پایین)
دامووسکان : [چاوگه‌ت] هه‌ل‌اواسین. (آویزان-
کردن؛ آویختن، دارداکرن)

دامه‌زران : [چاوگه‌ت] (۱) ماموستا ده‌رسی دامه-
زران یا دامه‌رزاند؛ ده‌ستی‌یک‌کرد (شروع
کردن). (۲) بناغه دامه‌زراندن. (پایه ریزی کردن)
(۳) (ف.هن) جیگرتن. (جایگیرشدن)

دامه‌زرنه‌ر : [ناو، بک] دابینکار؛ حاوینهر. (فراهم

کننده)

دان‌ئیشه : [ناو، ت] ددان‌ئیشه. (دندان‌درد)
داناش : [ناو] دانه‌ویل‌یه‌ی تاییه‌ت بو‌ه‌ارین له
ئاش. (بنشن برای آردکردن)

دانان : [به‌ند] گریمانه کردن؛ وادانان؛ دابینین
وابوو؛ گرتمان وابوو؛ هاتوو وابوو. (به‌فرض) +
دان‌به‌جه‌رگی‌خودانان : (۱) پشوودریژی.
(تحمل کردن). (۲) ویران؛ زات‌کردن. (جرئت
کردن)

دان‌په‌ی : وه‌دوو‌که‌وتن؛ وه‌شوون‌که‌وتن. (دنبال
کردن)
دان‌پیانان : په‌ژراندن؛ حاشالینه‌کردن؛ درکاندن.
(قبول کردن) +

داندار : [ئاوه‌ل‌ناو] ده‌نک‌دار؛ پرده‌نک وه‌کوو هه-
نار و گوله‌گه‌نم که دانی زور‌ییت. (پر‌دانه)
دان‌دوقه : [ناو] که‌ره‌کپوی. (گورخر)
دان‌دول : [ناو] که‌له‌ک؛ جه‌نجال؛ گیچ‌هل.
(هچل؛ معرکه)

دان‌پ‌سکی : [ناو] ددانه‌چیره. (دندان قروچه)
دان‌پ‌یوی : [ناو] ددانه‌ریوی؛ خشل‌یکی جوانه
زپ‌رینگه‌ران چیی ده‌کن. (نوعی زیور)
دان‌زلین : [چاوگه‌ت] هه‌راسان بوون؛ جار‌س
بوون. (پریشان‌شدن)

دانسته : به‌ئاگایی‌وه؛ (ف.مشه) تاییه‌تی؛ هه-
لب‌زاده؛ ب‌زارد. (بخصوص)
دان‌کردن : [چاوگه‌ت] هه‌ل‌وهراندنی هه‌نار و
بو‌لی‌تری‌وو... (دان کردن)
دان‌ووشتاو : [ناو، به‌ر] داچه‌ماو؛ داهاتوو. (خم
شده) +

دان‌ووله : [ناو] دانه‌ویل‌یه‌ی کول‌او به‌هوی ددان‌ده‌ر

هينانی مندالوه دروستی ده کهن. (بنش پخته)
دانه : (۱) دانی؛ داینی؛ باره کهت دانه: باره کهت
داینی؛ دایینه. (بگذار) (۲) دهنگ؛ گله. (دانه؛
عدد) +

دانه بنار : دان به بناردا؛ پرووله بناری کیوکردن.
(روبه دامنه کوه نهادن) +

دانه قود : [ناو بهر] (ف. یاد) : گهنمه کوتراو.
(گندم کوبیده)

دانه بهر : (۱) لیخوپرینی ئاژال؛ (ب) پاونان و دهر
کردن. (دنبال کردن). (۲) به ژیرسه یارموه کردن؛
وه بهر دان. (مانند؛ زیر ماشین گرفتن) (۳) وه پیش که
وتن. (جلوزدن)

دانه بهزه : [ناو] مهمکی ژن یا گوانی و لاخ و ئا-
ژالنه له ده میکا که وشک بکا. (پستان
شیردهی که خشک شود)

دانه خاف : [ناو] گهنمی کوتراو و لهت بوو.
(گندم نیمکوب شده) +

دانه دانه : [بهند] دهنگ دهنگ؛ دانار دانار؛ (دانه-
دانه)

دانه دوواوه : [چاوگه، ت] (۱) په تکر دانهوه؛ وهرنه-
گرتن؛ گه راندنهوه؛ گل نه دانهوه. (پس زدن؛ پس-
دادن) (۲) کشانه دوواوه؛ پال دانه دوواوه (عقب-
کشیدن)

دانه دهست : نه سپاردن؛ پی نه سپاردن؛ به دهسته وه
سپاردن. (سپردن)

دانه پرژه : [ناو] پوهتی کو مبایینی دمنک پرژین و
ئاشی که له گهل ئارد دهنکی ساخ فریده دا. (دانه-
ریختن کمباین و آسیاب)

دانه سهر : رشک داویه ته سهری. (دامه سهر خوه-
ما؛ دام به سهر خو مندا) به سهر و پوترکی خودادان؛

به سهر دادان؛ په لامار بردنه سه ره (بسرو روی
خود کوبیدن؛ حمله بردن)

دانه شاخ : [چاوگه، ت] (ب) یاخی بوون؛ به-
کیودادان. (یاخی شدن)

دانه کوژتن : [چاوگه، ت] دان به کوشتن؛ به-
کوشتندان (به کوشتن دادن)

دانه گرتن : [چاوگه، ت] دان به گرتن؛ بوونه هوئی
گرتن و گیران؛ به گرتن دان. (سبب بازداشت
شدن)

دانه وه : (۱) بنوشتیوه؛ دابه؛ کوپنوش بکه. (خم
شو) (۲) نه داوه کردن؛ پیدانهوه؛ (پس دادن) +

دانه ویله دیمی : [ناو] گیاییکه له ناو چاره گهنمدا
دهرویت و تیکه لی گهنم ده بیت، به ره کهی له
گهنم دهکا و خواردنی بو ئینسان ژاریکی بکووژه
و چاره ی ژه هره کهی خواردنی هه نار و به پرووه.
(گهنم په رنگ) یشی پیده لین (چچم؛ تلخک، علف
چین)

دانه هف : کوکرنه وه؛ به ره هف کرن. (جمع کردن)
دانی کرمول : ددانی کرمی و په شه وه بوو. (دندان
کرم خورده)

دانیه : [ناو] دانه ویله. (بنشن)
داواخواز : [ناو] داواکار؛ خووازیبیکه ره.
(خواستگار)

داوارین : [چاوگه، ت] دابارین. (باریدن)
داواکردن : [چاوگه، ت] (۱) داخاز کرن؛ له که-
سیک ویستن. (تقاضا کردن). (۲) شه پر کردن.
(دعوا کردن)

داواکر : [ناو] [ئاوه ئناو] شه پر کره؛ شه پرانی.
(خوازه لوک) (جنگی؛ جنگیده؛ خواهان) +
داوال : [ناو] لقه گهنمی به پاهو به جیماو له په-

ریژ. (ساقه درو نشده بجا مانده در مزرعه)

داوباز : [تاوه‌لناو] حیل‌باز؛ فیله‌باز. (حیل‌باز)

داوبسته : [ناو] داد و بسه؛ تالاش ویرش؛ کپین و فروشتن. (خرید و فروش)

داوداو : [به‌ند] هموداهه‌ودا؛ بلاو و پهریشان؛ تال-تال. (تارتار)

داوداوه‌کو‌سته : [ناو] شوان خه‌له‌تینه. (اسم‌پرنده ایست)

داودوژ : [تاوه‌لناو] داو دوزه‌رمه؛ دافدوژ؛ داودیه؛ داودیتوو (ب) فیله‌باز-وه‌ک بالان دیده. (دام‌دیده؛ حیل‌گر)

داوک : [ناو] سپیه؛ ره‌به‌ت؛ که‌مین؛ بو‌سه. (کمین)

داولنا : [ناو] فد؛ (دابلنا، رووس‌د). لو‌تو. (دابلنا)

داونانه‌وه : [چاوگه‌ت] (۱) نه‌خشه‌ی فیله و ته-شقه‌له کی‌شان. (۲) داو و ته‌پکه نانه‌وه؛ ته‌له نانه-وه. (۲۱ دامگستری؛ تله‌گذاری)

داوودل : به‌دل و به‌گیان تاره‌زوومه‌ندی؛ به‌تاسه وه (آرزو)

داوودی : [ناو] (۱) جوړیک قوله‌بالته؛ (۲) (تاوه-لناو) دهنگی داوودیغه‌مبه‌ر ناسا؛ (ب) دهنگی سی‌جراوی و خوش. (نوعی تنبوش؛ صدای داوداسا) (۳) ناوی گولیکه. (نام‌گلی‌است)

داووژ داووژ : [به‌ند] داب‌دابر؛ شق شق؛ له‌ت-له‌ت؛ به‌دراوی هیله‌هیله. (بریدن درپی‌هم)
داووژین : [چاوگه‌ت] داب‌رین؛ قسه‌داب‌رین؛ قسه‌به‌رینه‌وه. (بریدن)

داوووسیان : [چاوگه‌ت] تاو‌ابوون؛ بزربوون؛ وه‌ک تاو‌ابوونی مانگ و خوژ. (گمشدن؛ غروب‌کردن)
داو و ناو : [به‌ند] به‌دانسته؛ به‌تایبه-

تی. (مخصوصاً)

داوه‌رائن : [چاوگه‌ت] داباراندن؛ دار‌زاندن. (باراندن)

داوه‌رفاندن : [چاوگه‌ت] داوه‌رائندن؛ پرووتاندنه-وه‌ی دار؛ دارخاوینگردنه‌وه له‌گه‌لا و وشکه‌ل. (تکاندن میوه‌درخت)

داوه‌رفین : [چاوگه‌ت] داوه‌رین. (تکانیدن)
داوه‌ره : [کاری نه‌مری] تاوه‌ره؛ ساوه‌ره؛ ثابوره؛ دایرو؛ دابی. (بیا)

داوه‌زیان : [چاوگه‌ت] دابه‌زیان؛ دابه‌زین. (پیاده شدن)

داوه‌سته : [تاوه‌لناو] دابه‌سته. (پروری)
داوه‌شاندن : [چاوگه‌ت] وه‌شاندن؛ چاندن؛ بلاو‌کردنه‌وه. (پاشیدن)+

داوه‌کا : [ناو] شه‌لته؛ ره‌شکه‌ی کاکیشان. (طور حمل‌گاه)

داوه‌مشار : [ناو] مشاری وه‌ک موو باریک؛ مشاری ناسک‌کاری. (اره مویی)

داوی : ده‌هاوی؛ ده‌خا؛ ده‌هاویژئی. (می‌اندازد)
داوینگر : [ناو] دامینگر؛ داوینگیر؛ هاتنه‌ری و تووشوونی سزای کرده‌وه. (دامگیر)

داوینگرتن : [چاوگه‌ت] دامینگرتن؛ دسته-وداوین بوون. (دامن‌گرفتن)

داهات : (۱) چاوم له‌به‌رخور داهات. (چشم‌درد)
(۲) داره‌که داهات؛ به‌درا. (قطع شد). (۳) باو کردن. (۴) پدیداشد. (۴)
پو‌چوون؛ قوپان؛ به‌فر زوربوو سربان داهاته

خوارموه. (نشست‌کرد) (۵) تاشین؛ سافکردن؛ ناسک کردن، ته‌خته‌که به‌رهنده داهات؛ ته‌نک بوومه (تراشیده شد). (۶) گه‌بیشت؛ به‌سه-

داهات. شه‌وداهات: بوو به‌شه‌و. (رسیدن) به-
 شانه مووی سهر داهینان: ئالۆز ابوو چه‌توون به
 شانه، داهات. (شانه شد) (۷) چه‌ما؛ لقه‌که زوړ
 داهات، شکا. (خمید) (۸) راهانن؛ دلم به‌م شاره
 داهاتوه. (انس‌گرفت) (۹) دانان دروست کردن؛
 هه تا ئهو تاهه‌نگه‌م بو داهات، ماندوو بودم.
 (ساخته شد). (۱۰) لاره سیه‌رداهات: (سایه-
 بعد از ظهر پیدا شد) (۱۱) به‌هره؛ ده‌رامه‌ت
 (ف.هن) بهره؛ درآمد

داهاوردن: [چاوگه‌ت] (۱) پاوړ کردن. (نوآوری؛
 کشف کردن). (۲) کردن به باو. (مذکر دن).
 داهانندن: [چاوگه‌ت] تی‌ترنجاندن؛ لقانندن؛
 کردنه نیو قالب. (در قالب ریختن)
 داهو: [ناو] گزی؛ هه‌زاری سهر ده‌به‌رخو؛
 پیلان؛ (جادوو‌گر و گه‌پ‌ده‌ر و به داهو) «همه‌زار»
 (حیله)

داهه‌ژ: [ناوبک] هه‌ژین؛ جوولین. (جنباننده)
 داهیزاو: [ناوبه‌ر] داهیزاو؛ له‌ش گران‌بوو.
 (بی‌حال شده از تب یا گرما)
 داهینه‌ر: [ناوبک] دوزمه‌وه؛ فهدانده‌ر؛ خولقینه‌ر؛
 پاوړ کهر (کاشف) چه‌مین‌ه‌وه؛ داجه‌مین. (خم
 کننده) +

دایپوه: [پابووردووی پیوه‌دان]؛ دایپیه‌و؛ پیودا؛
 پیوه‌یدا. دای پیوه‌وه. (نیش‌زد)
 دایک‌برا: [ناو] زه‌پ‌رای دایک؛ دوو‌برا له دایکی.
 (برادر مادری)

دایک‌مردگ: [ئاوه‌ناو] دایک مردوو؛ (مادر
 مرده)

دایه‌به‌ری: (۱) دایه‌ده‌می؛ به‌ده‌مییه‌وه‌دا؛ دریزه-
 ی پیدا؛ (دایه‌به‌ری له هه‌موو بابه‌تی قسه‌ی کرد)

(طول دادن به صحبت. (۲) به‌شیک‌ی خسته سهر
 به‌شیک‌تیر. (جزو آن کرد) (۳) به سه‌یاره دایه
 به‌ر، لاقی شکاند. (زیر کردن)
 دایه‌گه‌وره: [ناو] دایکی باب. یان دایکی دایک.
 (مادر بزرگ)

دایه‌نگا: [ناو] جیگه‌ی ئاگالیوون و په‌روه‌راندنی
 مندا لی ساوا. (پرورشگاه اطفال)
 ددان‌نیشای: [چاوگه‌ت] ددان نیشان. (دندان-
 درد کردن)

ددان‌به‌جهرگانان: [چاوگه‌ت] (۱) خو‌خواردنه‌وه؛
 هیچ نه‌درکاندن به‌ران‌به‌ر به‌نیش و ئازار.
 خو‌راگری. (دندان روی جگر گذاشتن)
 ددان‌پیدانان: [چاوگه‌ت] پی‌لینان؛ درکاندن؛
 پالینان؛ راستی‌مه‌به‌ستی‌ ئاشکرا کردن (اعتراف
 کردن)

ددان‌پیدانه‌ر: [ناوبک] درکینه‌ر؛ پالینه‌ر.
 (معترف)

ددان‌شاش: ددان‌بلاو. (دندان فاصله دار)
 ددان‌شکین: (ب) جوابی په‌ق؛ به‌رسقا ته‌حل؛ جو-
 ابی تال. (جواب تلخ)
 ددان‌که‌ل: [ناوت] که‌سیکه یه‌ک یا چند ددانی
 که‌وتیبت. (دندان افتاده)

ددان‌مرواری: (ب) ددانی پړیکوپیک و سپی.
 (دندان سفید و ردیف)

ددانه: (۱) نه‌وه ددانه. (این دندانست) (۲)
 [ناوت] هه‌ر شتی زوپ یا ددان ئاسا وه‌ک
 ددانه‌ی سی‌سوو، ددانه‌ی بره‌بند، ددانه‌ی پیچ و
 موړه، ددانه‌ی کلیل. (ددانه‌آج) +

ددانه‌چیره: [ناوت] حاله‌تی که‌لپه نیشاندانی
 درنده به نیشانه‌ی هه‌ره‌شه. (دندان نشان دادن)

درنده) +

ددانه پېچې: < ددانه چپړه .

ددانه پړیوی: [ناوټ] دانړیوی؛ جوړه خشلېکې-
ژنانه يه. (نوعی زیورزناڼه)

ددانی خیرپیاننه ښان: [چاوهگهټ] (ب) یاس به-
چاکه نکړدن. (بد گفتن)

ددانی شیري: [ناوټ] ټو دداناڼه يه؛ کهله ته-
معنی ۶ و ۷ سالیډا ده کهون. (دندان شیري)

دږ: [ټاوولټاو] بهیژی پښه له نیکار کیشیدا
وهک: پښ و شین؛ دهسته واژه يه. (قدرت رنگ
درمخلوط کردن) +

دږ: [پاشگر] دږښ: دږښه؛ قهله شین، شهقه مر،
دږبه له شکر دان. (دو نیم کردن و راه باز کردن)
دراقگمنی: [ټاوولټاو] پاره پیس؛ بهرچاوته ننگ .
(خسیس)

دراوکږ: [ناو] به دراوکړاو؛ زیرکږ. (زر خرید)
دږژانگ: [ټاوولټاو] لاواز؛ کز؛ لهږ. (لاغر)
درکاندراو: و تراو؛ درکینراو؛ پسی ټینراو؛
ټاشکراکړاو. (کفته شده)

دږکه ټالټ: [ناوټ] گیای زړوی؛ گهنم پښه؛
دهلین، دهرمانی بهرگری له وهړینی مووه .
(چوغان؛ چچم؛ علف چمن)

دږکه پهرچین: [ناوټ] گیای دږه باخی؛ به ټاور
روڼه که ی ده گرن و دهیساوڼ به سهر بالوو که ده،
بو چاکه وه بوون؛ بو تیراویش به که لکه.
(خاریاغی)

دږکه خنه جهر: [ناوټ] توښی. (نوعی شوقاق)
دږکه دهرزی: [ناوټ] گیای دږووه بزماره؛ پاش
کولاندنی له ټاودا بو شور دنی بیرو و گهړولی به-
که لکه. (خارزرد؛ خارشیری)

دږکه ژال: [ناوټ] گیای کوله وار؛ دږکیکه
ترنجه بیني لیده گرن و بوکه و ته یی و سکه شور و
هاوله به که لکه. (خارشتر؛ خارترنجین)

دږکه که ره: [ناوټ] گیای دږکه ولاخ؛ دږه هری؛
دهرمانی بیوه سیریه. (کنگر فرنگی)

دږکه گورزه: [ناوټ] گیای که رته شی؛ گورزه گیا؛
به راوه ژووی که رکول؛ بو زیاد کردنی پاده ی شه-
کری خوین به که لکه. (خارشکر تیغال)

دروار: (ف. گیو) بهر گدروو؛ دروومان کهر. (خیاط)
درواری: [ناو] بهرگ دووری. (خیاطی)
دروانگه: [ناو] پوچن؛ پوچنه؛ کولا و که. (روزن
بام)

درواو: [ناو، بهر] (۱) دووړاو؛ دووړاو؛ (۲) پښ راوه.
(۱) دوخته شده؛ (۲) دروشده)

دروودال: [ناوټ] دږک ودال. (خاروخاشاک)
درووده له سه: [ناوټ] بافیش کردن؛ چاووړاو.
(چاخان بازی)

دروو کردن: [چاوهگهټ] دږک دهره ښان؛ (دږک
کردن) ی هندی گیا وهک کهنگر. (خاردر آوردن
گیاه) +

دروه دای (۱) درو ک کردن؛ (۲) دروی ک کردن.
(دروغگو یی؛ دروغ گفت)

درو هه لېسه ستن: [چاوهگهټ] قسه ی
درو ساز کردن. (دروغ پردازی)

دږه دمو: [ناوټ] دږووه دمو؛ دږکه دمو؛ گیای-
که رکول؛ له زوړ به ی ناوچه کانی کوردستاندا
زوړه و دهرمانی ته وژمی خوښه. (خار مقدس)

دروموشدار: [ناوټ] ټالادار؛ پهرچه مدار؛ بهیره-
قدار؛ درووشم دار. (پیرچمدار)

دږیل: [ناوټ] توپ راگرتن و یاری

پیکردن و درهنگ پاسدان له توپی پا و
 باسکیتبالدا. (دربیل)
 دریخ کردن : [چاوگهت] دریخ کردن: کوتایی-
 کردن له کاریکدا . (کوتاهی در کار)
 دریژاهی : [ناو] دریژایی. (درازی)
 دریژکیشان : [چاوگهت] تلوربوون؛ تلورکهفتن؛
 پالکهوتن. (دراز کشیدن)
 دریژموکردن : [چاوگهت] دریژوکردن؛
 دریژکردنهوه؛ راکیشان؛ (دراز کردن)
 دریشووشکه : [ناو] دریشووشک؛ جز؛ جزووی
 مار و دوویشک . (نیش و مار و عقرب)
 دریف : [ناو] دراف؛ دراو؛ پوول؛ پاره. (پول)
 درپله : [ناو] گیای درپلهباخی؛ قهیسه کوژ (مه-
 جنون کوژ) گیاییکی کورتهبالایه؛ دهیکولینن ثاوه-
 که ی بو خهم وخهفت رهواندن باشه . (ترتیزک
 چمنی) +
 دزبازار : [ناو] (ب)جیگاییک که دزی برهوی
 ههیه (دزبازار)
 دزجار : [ناو] شووینیکه دزی زورپیست؛ جیی-دز.
 (مسکن دزدها)
 دزخنده : [ناو] لیوکهنی پهنامه کی. (لبخند
 دزدکی)
 دزداشه : [ناو] کراسی دریژ؛ زیاتر کراسی
 مروقی دینی و راهیبه. (پیراهن بلند)
 دزگین : [ناو] هموسار؛ له غاو؛ دهسته جله-
 و. (افسار)
 دزنیرو : [ناو] شوفار؛ تیچین. (نمام)
 دزوک : دز . (دزد)
 دزه خورجینی : کردنی کاریک یا شتییک به-
 دزیهوه (پنهانی)

دزه کردن : [چاوگهت] خودزینهوه . (جیم شده)
 دزیار : [ناو] دهسکیس؛ دایکه دز؛ دهسکیس.
 (راهنمای دزد)
 دزی کردن : [چاوگهت] ثهبابوژی و دهست-
 پیسی کردن. (دزدی کردن)
 دژاو : (۱) مهزراییک که لیژبیٹ و چاک ناو نه-
 خوات. (مزرعه شیدار) (۲) ناژهلی که مهیلی
 ناوخورونهوی نییه. (حیوانی که میل به آب
 خوردن را ندارد)+
 دژخمان : [ناو] کوژمن . (دشمن)
 دژدوین : [ناو] ناوکه مقسه؛ که مدموو . (کم
 حرف)
 دژلهوه؛ ناژهلی که چاک ناله ورپیٹ . (حیوانی که
 نمی چرد)
 دژپوکه : [ناو] وورده زیپکه و قنچکه له سه-
 ریپست. (جوش پوست)
 دفتهری : [ناو] خونا؛ وفاق؛ بوغمه؛ دهردیکه
 پشوو تنگ دهکات و توژیکی سپی له سه-
 شهرمی ژن و ناو گهروو چیده پیٹ (دیفتری)
 دفنان : قهره بووی چاکه کردنهوه؛ توله ی چاکه
 کردنهوه . (جبران نیکی کردن)
 دفن بهران : قه پوز بهران؛ که پوز بهران ؛ < پوز به-
 ران . (مغرور)
 دکراندن : [چاوگهت] حورمهت گرتن؛ پیزگرتن؛
 قه درگرتن. (احترام گذاشتن)
 دگور : جوړه بووزویکه. (نوعی شال)
 دل نازا : [ناو] دل قاییم؛ نازا؛ به جهرگ؛ چاونه
 ترس. (دلیر)
 دل ناو پرشین کردن : (ب) زورپی خوش بوون؛
 دلگه شانهوه. (کنایی، دلشا دشمن)

دل ئیشان : [چاوه،ت] (۱) ژانکردنی دل (دل
 درد) (۲) زیربوون؛ دلمه‌ندبوون؛ دلگران‌بوون؛ په
 نجیان؛ دلگیربوون. (دلخورشدن)
 دل‌خیف : [ناو] گرانی؛ قات‌وقری. (قحطی)
 دل‌ارام : [ئاوه‌لناو] سوکندهری‌دل؛ نارامی‌دل؛
 داسراکین. دوست؛ یار؛ ناوی ژاناه؛ (دل‌ارام)
 هیلالی‌نهو به دیدارت موباره‌کبی، (دل‌ارام)
 دل‌او‌دل : [ئاوه‌لناو] دووشک؛ دوودل. (دودل)
 دل‌باز : [ئاوه‌لناو] به‌رفراوان؛ دل‌واز؛ دل‌گوشا.
 (وسیع؛ خوش‌منظر)
 دل‌بزوین : هه‌ست بزوین؛ دل‌گر. (احساس‌برانگیز)
 دل‌بکول : [ئاوه‌لناو] دل‌به‌کول؛ خه‌فه‌تبار؛ دل‌په‌له
 که‌سه‌ر؛ خه‌مبار. (غم‌گین)
 دل‌بووردنه‌وه : [چاوه،ت] دل‌سست‌بوون؛ بی‌
 حال‌بوون. هاتن به‌لادا. (ازحال رفتن)
 دل‌به‌جی‌هینان : [چاوه،ت] دل‌نه‌وایی و دل‌نه‌
 وازی‌کردن؛ ناشت‌کردنه‌وه. (دلجویی‌کردن)
 دلپارسه‌ک : ژن‌په‌رست؛ می‌باز؛ دل‌بزوک. (زن
 باز)
 دل‌په‌رینه‌سه‌ر : دل‌چوونه‌سه‌ر؛ نار‌ه‌زوو‌کردن.
 (پسندکردن)
 دل‌پی‌سووتان : [چاوه،ت] زگ پی‌سووتان؛ به‌زه‌
 یی پیداهاتن؛ په‌زاره‌هه‌ل‌گرتن بو‌که‌سیک.
 «مؤفاری‌مه‌باد ۱۱۲» (دلسوزی)
 دل‌حه‌سانه‌وه : [چاوه،ت] دل‌نیابودن؛ خاتر‌جه‌م
 بوون. (مطمئن شدن)
 دل‌خالی : (ب) له‌خورینی؛ ناشتا. (ناشتا)
 دل‌خالی : دل‌ساف؛ دل‌پاک. (دلپاک)
 دل‌خاو‌بوونه‌وه : [چاوه،ت] دل‌سست‌بوون؛ بی‌حا-
 ل‌بوون. (بی‌حال شدن)

دل‌داخورپاندن : [چاوه،ت] داچله‌کاندن.
 (ترساندن)
 دل‌دوین : [ئاوه‌لناو] دل‌حه‌وین؛ دل‌داری‌دمر.
 (دل‌نواز)
 دل‌دهرهاتن : [چاوه،ت] (ب) تامه‌زرووی دیتن؛
 دل‌م دهرهات بووی؛ دیق‌م کرد بووی. (دل‌یک‌ریزه
 شدن)
 دل‌پفین : [ئاوه‌لناو] هه‌ر دیمه‌نیکی جوان و
 دل‌پفین؛ سه‌رنج‌پاکیش. (دل‌ریا) +
 دل‌سووتان : [چاوه،ت] جه‌رگ سووتان؛ (ب)
 په‌وله‌مردن. (دلسوختن) +
 دل‌سووتین : [ئاوه‌لناو] (ب) خه‌می جه‌رگ‌بهر؛
 پشت‌شکین. (جگرسوز)
 دل‌غه‌لینه‌ک : [ناو] په‌شانه‌وه. (استفراق)
 دل‌قاییم : [ئاوه‌لناو] به‌وره؛ نه‌رخه‌یان؛ پشت‌گه‌رم.
 (مطمئن)
 دل‌قفل‌بوون : [چاوه،ت] (ب) بیتاقه‌ت و دل‌ته‌
 نگ بوون. (دل‌قفل‌شدن)
 دل‌کلافه‌بوون : [چاوه،ت] دل‌داگیران؛ دل‌خه‌
 فه‌بوون؛ دل‌ته‌نگی؛ دل‌گوشران. (دل‌کلافه‌شدن)
 دل‌کوژتن : دل‌کوشتن؛ پا به‌سه‌ر دل‌دانان؛ له‌عه
 شق بووردن. (دل‌کشتن)
 دل‌که‌ر : بی‌خه‌م و خه‌یال؛ (ب) دل‌داری نه‌زانین.
 (بی‌خیال)
 دل‌که‌فکردن : [چاوه،ت] دل‌هه‌ل‌چوون. (دل‌کف-
 کردن)
 دل‌گرتن : < دل‌په‌رینه‌سه‌ر
 دل‌له‌خو‌کردن : [چاوه،ت] له‌خو‌زویر‌کردن.
 (رنجاندن)
 دل‌له‌دوا : [ئاوه‌لناو] نیگه‌ران؛ چاوله‌دوا؛ چه‌مه‌

پای له دهست چوو. (دلوپس)

دلنگان : [ناو] بی بانگهیشتن چوونه میوانی .
(تفیلی)

دلنهرم : [ئاوهلناو] میهره بان؛ دلناسک. (مهربان)

دلنهرم یوون : [چاوگهت] رام یوون؛ پازی یوون
بوکردنی کاریک. (دل نرم شدن)

دلووق : [ناو،] بلوق؛ پورگ . (تاول)

دلویستن : [چاوگهت] دلخووازتن؛ ثاره-
زووکردن؛ هه زکردن . (دل خواستن)

دله دمرد : ئازار و ئیشی دل؛ بو جنیویش به-
کارده بریت. (نوعی دشنام) +

دله وودوا : [ئاوهلناو] چاوله دوا. (نگران جا گذاشته)

دل هه لکه ندران : [چاوگهت] مه یلی جیگاییک
نان. دلم لهم شاره هه لکه ندراره لیسه نامینم.
(دل کنده شدن)

دل هه لگرتن : [چاوگهت] تووانای قبول کردن.
(دل قبول کردن)

دل هینانه جی : [چاوگهت] ناشتکردنه وه؛ پازی
کردن. (راضی کردن)

دلی لووای : [چاوگهت] چوونه ژوور؛ چوونه ناو.
(داخل شدن)

دلیمه : [ناو،] که لسه سهر (داوهل) ی ناو بیستان.
(مترسک)

دمارو : دواروژ؛ (ب) داهاتوو. (آینده)

دمه کدرپاک : [ئاوهلناو] ئاوه سوو؛ بی ئابروو؛
رپسوا. (بیابرو) (۲) [ناو] که سیک دمه کی لی

دراپیست. (پوسته ضرب پاره شده)

دنچ : [ئاوهلناو] (ف. گیو) ئارام؛ ئاسووده؛ خه لوه-
ت. (دنچ)

دنگز : [ئاوهلناو] فیتنه؛ ئازاوه چی؛ (فتنه)

دنگه : [ناو،] به ردی ناوچالی چه لتووک و دانه-
ویلّه تیذا کوتان. (دنگ)

دنیداری : [ناو] سامان پیکه وه نان؛ خه ریکی په-
یداکردنی مالی دونیا بوون. (دنیداری)

دوئاژو : < دواوان.

دوابعاش : [ناوت] دووهه مین کهس له میشیندا؛
پاشمه للا . (نفر دوم)

دوابه گ : [ناو] جی نشین. (جانشین)

دوابه بند : کوپله ی ئاخو؛ پاشبند . (آخرین بند؛
بستن پای چارپا)

دواباریز : < پاشه ننگ؛ پاشکووی سپا.

دوابعار : جاری ئاخو؛ له دواییدا؛ له پاشان . (دفعه
آخر؛ سپس)

دواخ : [ناو،] رووبه بند؛ نیقاب. (نقاب)

دواخستن : [چاوگهت] وه پاشخستن؛ پاشقه برن.
(عقب انداختن)

دواژه : < دواوان

دواسک : (۱) قولینچکی لای لاجانگی چاو . (-)
گوشه بیرونی چشم) (۲) دواهه مین مندا ل یوون.

(آخرین زایمان)

دواکه وتوو : شوینکه وتوو؛ دوا ی که سیک که وتوو؛
به دوا ی که سیکدا رویشتوو. (دنبال افتادن). +

دواگیان : سه ره مهرگ؛ ئاویکه؛ ئاو زینگ . (دم
مرگ)

دوان دوان : [بهند] جووته جووته . (دوتا-دوتا)

دواوان : [ناو،] کومه کی شوان؛ میرمندا لیک که
له پاش رانه وه دمر او . (کمک شبان) +

دوانه : [ئاوهلناو] بوئینسان؛ لفه دوانه بو رووه ک
شملوبه ره که ت. (دوقلو) +

دوبیه : [ناو،] دویه؛ رنگال؛ شیله؛ (شیره؛ شهد)

دَوْتُ : [ناو]، کيژ؛ بنه‌مای (دو) له داواتی په‌شبه-
 له کدا (دختر) +
 دَوْتَر : [به‌ند] ټیتر؛ ټیدی؛ ټیدی. (دیگر)
 دَوْتَمیر : [ناوت] کچی‌میر؛ پره‌نسیس. (دختر
 امیر)
 دَوْخ‌رشمه : [ناوت] دَوْخ‌رشمه؛ ده‌سکه‌وسار؛
 ده‌سته‌وسار؛ هه‌وسار؛ په‌تی رشمه . (افسار)
 دَوْخوین : [ناو]، دَوْخین؛ هو‌جینه. (کمر‌بند‌شلوار
 کردی)
 دَوْخین شل : [ناو + ټاو‌لناو] دَوْخین سست؛ (ب)
 سووک؛ حیز؛ بی‌ټاپرو؛ بی‌نامووس . (بی‌آبرو)
 دَوْر‌اخذان : [ناوت] تَوْر‌اخذان؛ تووره‌که‌ی دو.
 (کیسه‌دوغ چکیده)
 دَوْر‌به‌ند : چوار‌چپوه. (چهار‌چوب)
 دَوْرَج : [ناو]، سندووقی چکوله‌ی جیکه‌ی شتی
 به‌نرخ. (صندوقچه‌چیزهای بهادار)
 دوروک : [ناو] دبروک؛ میژوو. (تاریخ)
 دورولبا : [ناو] به‌ردیکی قاوه‌یی پهنگی به‌نرخ و
 وریشه‌داره . (نوعی سنگ قیمتی)
 دَوْر‌مه‌ر : [ناوبک] مه‌ر‌دوشت؛ بی‌ری؛ مال‌اندوشت.
 (گوسفند دوش)
 دَوْر : (۱) [پاشکر] دَوْر‌ره‌وه؛ پشکین؛ وه‌ک؛
 داودوژ (پیدا‌کننده) (۲) فد؛ فرد؛ ده‌سته‌واژه‌ی
 پزیشکیه‌ واتا‌ راده‌ی خوراک‌ی هه‌ر ژهمیکی ده-
 رمان. (دوز)
 دوزام : [ناو]، به‌لوه‌شین؛ گولی . (جدام)
 دَوْر : [ناو]، ټاور؛ ټاگر؛ دَوْر؛ جه‌ه‌ننهم. (آتش)
 دَوْرَم : ده‌لیم؛ ټیژم؛ دِیژم؛ ماچو؛ ده‌یژم؛ ټووشم.
 (می‌گویم)
 دَوْستودو : (ب) که‌سوکار؛ دَوْست و خزم. (کس -

وکار)
 دَوْسَوْل : [ناو]، تَوْر‌اخ؛ تَوْر‌اخیک که‌که‌شکی
 لی‌دروست ده‌کهن . (دوغ چکیده)
 دَوْش‌خواردن : [چاو‌گه‌ت] کولان؛ هاتنه‌کول.
 (جوش‌خوردن)
 دوششان : [ټاو‌لناو] نیه‌ت خراب؛ کیناوی؛ دوزمن
 (دشمن)
 دَوْلایی : [ناو]، ټه‌شکافی ټیو‌دیوار؛ که‌تَوْر؛ وه‌ک
 جیگای نوین و لیاس؛ جاریش هه‌یه‌ده‌رکه‌ی
 ټی‌ده‌خه‌ن و ده‌ییت به‌کومود (که‌نجه). (دو‌لاب)
 دَوْل‌اخ : [ناو] جوړیک چارشویو‌دووراو له‌شیوه-
 ی کیسه‌ییکی سهر و بن به‌تال‌که‌دوو کونیشی
 هه‌یه‌بو ده‌ست هینانه‌ده‌روه . (چاقچور) +
 دَوْلار : [ناو]، یه‌که‌ی پاره‌ی ټهمریکا و کانادا و
 ټوسترپالیا و چهند ولاتی دی. (دلار)
 دَوْل‌او : [ناو]، دَوْل‌اف؛ دَوْل‌یان؛ (دَوْل‌تورکیه؛ پر)
 پر‌ټاو؛ چالی پر له‌ټاوی بارانی سهر تاشه‌به‌رد؛
 یان‌بو‌ی هه‌یه‌له‌دَوْل به‌واتای شیو‌وه‌ر-
 گیرایی؛ لولوی ټاوی‌ټاش‌که‌ده‌رژیته‌سهر
 په‌رپی‌ټاش. (لوله‌ریختن آب‌آسیاب؛ چاله‌پر
 آب‌روی‌سنگ)
 دَوْل‌او : [ناو]، (۱) دوو‌لولوی ټمنه‌که‌ټاسایه‌له
 کانزای‌زهره‌که‌ده‌چن به‌ناوبه‌کدا و جیگه‌ی
 ده‌رزیی‌دروومان‌پا‌گرتنه، ده‌یکه‌ن به‌به‌رموور
 (پای‌ملوینک) یان‌له‌به‌ر‌یه‌خه‌ده‌دریت.
 (جاسوزنی‌پای‌گردنبند) (۲) قولفه‌ی‌کانزای
 داخستنی‌سووخمه. (بست‌یلک)
 دَوْل‌به : [ناو] پال‌اخ؛ په‌لخه؛ گویلیکی‌گامیش . (بچه
 گامیش)
 دَوْل‌ه‌دَوْل : له‌رزه‌له‌رز؛ ده‌له‌ده‌ل؛ جوول‌ه‌جوول؛

له‌ره‌له‌ر؛ له‌رانه‌وه. (لرزیدن)

دوله‌ماچ: [ناو،] دوغرمه. (آبدوغ خیار)

دوله‌مکاره: [ناو،] ته‌سکه‌نه‌ی ناوچال؛ دوله

موغاره. (اسکته قاشقی)

دوله‌هه‌ویر: [ناو،] ته‌به‌ک؛ سوینه‌ی هه‌ویر

(تاغار خمیر)

دولیان: < دولاو

دوماره‌کول: [ناو،] دوویشک. (عقرب)

دوماست: [ناو،] ماستاو. (ماست مخلوط با آب)

دومبه‌ران یا دومبه‌لان: گیاییکه بنه‌که‌ی ده-

برژینن چیژی له‌که‌بابی گونی به‌ران ده‌کا. (-)

دمبلان)

دوتفه: قاپ و جگی په‌شه‌ولاخ. (شتالنگ گاو)

دوونوان: [ناو] زهریب؛ جیگه‌ی تیکه‌لاووبوونی د-

ووچوم. (محل تلاقی دو رودخانه)

دوونه‌لو: [ناو،] دوئیل؛ شهر ی ته‌نه‌ته‌ن. < دو

ئیل. (دوتل)

دوونه‌نداز: [بهند] دووچه‌ندان؛ دووهینه‌ی؛ دوونه-

نازه. (دوبرابر)

دووبایی: دوو به‌رانبه‌رحیسابکراو. (دوبرابرارزش)

دووبله: [ناو] کاری وهرگیرانی قسه‌ی ئاکه‌ره-

کان به‌زمانیکی دی له‌سهر فیلم. (دوبله)

دووبنه‌کی: [ناو،] مال له‌دووچی؛ وه‌ک-که-

سیک له‌شار و له‌دی مالی هه‌بیئت. (داشتن دو

منزل)

دووبه‌رخ: مه‌ری که دوو زگی کردییئت. (میش

دو بار زائیده)

دووبه‌یانی: [ناو+بهند] دووسبه‌ی. (پس فردا)

دووین: چاوخیل. (چشم چپ)

دوویشکه: [ناو،] قوبه‌ی کائزای سهر ده‌سکی

خنجیر. (قبه روی دسته خنجر)+

دووینگ: فد؛ فرد؛ بند؛ ناو،] کاری که‌لک وهر-

گرتن له‌ماکی وزه‌زیادکه‌ر بو‌کییه‌رکی.

(دووینگ)

دووتایی: [ناو] په‌شکه‌ی ناو‌قه‌ده‌به‌ستراو. (طور

دو نیمه بسته شده کاه‌کشی)+

دووته‌رکه: [ناو،] دوویشته‌کی؛ دوو‌که‌س

سوواری یه‌کسمی یان هه‌رچی. (دوترکه)

دووتیغه: [ناو،] دووچار له‌سهریه‌ک تیغ به

پیشدا هیئان و تاشین. (دو تیغه)

دووچاره‌زی: ئاژه‌لی که له‌سالیکیدا دووچار

بیچووی ده‌بیئت. (حیوانی که سالی دو مرتبه

میزاید)

دووچه‌رخ: [ناو،] (۱) دووته‌گه‌ر؛ (۲) گوشت که

دووچار له‌چه‌رخی گوشت بدریئت. (۱ و ۲. دو

چرخ)

دووچه‌نگ: [ناو،] دوو وشه‌ی لیک‌دراو؛

دووپرگه‌یی؛ وشه‌ی دووپرگه، وه‌ک شا+قه-

ل: شاقه‌ل. (دو سیلابی)

دووخور: [ناو،] چه‌قه‌ل؛ دووگ خور. (شفال)

دووده‌شو‌ک: [ناو،] پاچی دوو ده‌م؛ قولنگ؛

قولینگ. (کلنگ)

دووراهی: [به‌ره‌می چاوگه] دوورایی؛ دووری.

(دوری)

دوورگه‌ی مهرجانی: [ناو،] دوورگه‌ی پیکه‌توو

له‌لاشه‌ی مهرجان. (جزیره مرجانی)

دوور له‌تو؛ دوور بیئت له‌تو؛ دوو له‌تو. (دورازشما)

دوور له‌روی تو؛ (ب) بیلاته‌شبی؛ دوو له‌رووی-

تو؛ عه‌یب نه‌بیئت. (دورازحضور)

دوور له‌زه‌ین: جیی سه‌رسوو‌رمان؛ دوور له‌باو‌ره؛

شتیکه له عه قلدا ناگونجیت. دوور له چاوه پوانی.
(دور از باور)
دوورونزدیک : کهوتنه شوین کهس یا جانه وه-
ریک نه زور نزدیک که ههست بکات نه زور
دوور که له چاو گوم بیت. (دورونزدیک)
دووره تفهنگ : [ناوت] تفهنگ خستن بو
ثامانجی زور دوور. (تیراندازی به هدف خیلی
دور)
دوورهدی : [ناو] (۱) دوورله دی؛ (دور از آبادی)
(۲) دبی چه پهک و دوور. (ده خیلی دور)
دوورمگ : [ئاوه لئاو] (۱) به له ک؛ بازک؛ بازی.
(ابلق؛ دورنگ). (۲) پایباز؛ دوورپو؛ دوو پاز.
(دورنگ)
دووزهر دینه : هیله که بییک که دوو زهر دینه ی هه-
بیت. (دوز رده)
دووسوی : دوو یان سی؛ دووسوی پروزی تر:
دوویاسی پروزی تر. (دوسه)
دووش : فرد؛ فد؛ [ناو] وشه یه کی بیانیه و له-
سهر زاری جه ماوهره به شیر ی حمام ده لین که
وهک ئاوپاش سهره که ی کون کونه و ئاو ده-
پژئینیت له سهره وه بوخوار له گهر ماودا. (دوش)
دووشه قه : دووله تکرار؛ وهک که لاکسی شفق-
کراوی ئاوه ل له قهسابی. (دوشقه)
دووف پشک : دوو پشک؛ دوماره کوئل. (عقرب)
دووف کوت : کلک قرتاو؛ کلک پراو. (دم بریده)
دووکان : [ناو] تیکه زه وینیکی چکوله ی خوش
کراو بو چاندنی شه تل. (جای پرورش نشا)+
دووکوپ : [ناو] قور به شه؛ چاله که. (گورکن)
دووکه پسه : [ناوت] گورمه یله؛ گوریه چنه؛ فرنده
بییکه، هیلانه که ی وهک گورمه ی به داراندا شوپ

ده بیت هوه. (اسم پرنده ایست)
دوو که لکیش : [ناوت] کونی کوانووی ناومال که
هه تا سهربان دریژه ی هه یه و دوو که ل له سهر
بانوه دهره کات؛ یان بوری دوو که لکیشی سوپا و
بوغاری. (دودکش)
دوو گولنگی : دوو گلنگی؛ به ربه دوو گواره؛
ئاوه لیک که له بهر ملیدا دوو گوشتی شوپ هوه
بووی هه یه له چه شنی گواره. (گوسفندیکه دو
آویزه گوشتی جلو گردش دارد)
دووگوی : [ناوت] کوئه که ی دوو حاحه
(دووفلیقانه). (ستونیکه از بالا دو شاخه باشد)
دووی : < دووگوی.
دوولا : [ناو+ ئاوه لئاو] دژی خاوان؛ دووتال به-
نی به یه کا بادراوی گرژ. (ریسمان دو لایه)+
دوولاچهنگ : [ناوت] له نوٹ نووسینی
موسیقادا (به شیک له سازده بهش) ی یه که ی
کات؛ نیوه ی چهنگ. (دولاچنگ)
دوولایی : [ناو] قایشی جووت که ده به ستری
به یه کی له سی چوکلله ی نیرمه وه نه گهر گاییک
که م هیژ تربیت دوولایی ده خریته سهر چوکلله ی
نزیکتر به گای به هیژ تره وه. (وسيله ای درخیش)+
دوولپ : دوو حاحه؛ دووفلیقانه. (چوب دوشاخه)
دوولچ : [ئاوه لئاو] لچی پان و قهوی که له باری
دریژی چالاییکی وهک هیل تیداییت. (لب
کلفت شکاف دار)
دوولقه دهره : [ناوت] زهره قوپره؛ زینده موه ریکه -
پهنگ ده گوپی و پهنگی دهره بهری ده گریته
خوی. (نوعی سوسمار)
دووله پشت : < دوو پشک.
دوومشقان : له سهر چوک دانیشن. (بزانو)

دووموهر : [ناو] دووموژ؛ نهسپی نامور کیش؛ نه-
 سپی شیوپرین . (ر سب شخم زنی)
 دوون : [ناوه لئاو] په ست؛ بیاباخ . (دون)
 دووناو دوون : [ناو] په وتی جیگو کئی پوچ له
 قالبیکه وه بو قالبیکه تر؛ له لایهن که سانیکه وه
 که پروایان بهو مبهسته هیه . (تناسخ روح)
 دووناو دوون : هندیک رایان وایه که هه مان
 (تونو او تونونه) واتا له چه قهره یه که وه بو چه قهره-
 ییکی دیکه ی جه هه ندم . (از جهنمی به جهنمی
 دیگر)
 دوونیکل : [ناوه لئاو] دووپو په؛ فرنده ی دوو کلاوه.
 (دو تاج)
 دووهوئی : [ناو] دووپرویی؛ دووپر منگی . (دورویی)
 دووینهر : [ناوبیک] که سپیک که وه قسه دینی.
 (به حرف آورنده)
 دوی : [ناو + بهند] دویئی؛ دویکه . (دیروز)
 دویچه : [ناو] گلو له بهن . (گلوله ریسمان)
 دهب : [ناو] ثابروو؛ پرومه ت؛ حورمه ت . (آبرو)
 دمبا : جیگای دهمینه وه؛ وهک؛ نه م کیسه
 دوو کیلو دمبا . (جامیشود. ظرفیت)
 دهمبار اندابوون : له توانا دابوون؛ له دهست هاتن.
 (توانائی داشتن)
 دهمره : [ناو] مووچه؛ مزی قهره واش و نوکهر و
 ژیر دهستان؛ بهرات . (حقوق؛ دستمزد)
 دهموو : نه شیا؛ ده شیا؛ دهمووا؛ مه شیا . (میبود)
 دهمه : [ناو] بهرمیل؛ بو شکه ی چووک؛ دهمیه .
 (دبه)
 دهمه : جوانه گای نه خه ساوی مل نه ستوور و شه-
 رانی . (گاو گردن کلفت)
 دهمه رنیشن : [چاوگه ت] خو دانه بهر کاریک؛

دهست پیکردنی کاریک. له بهر نیشن . (مشغول به-
 کاری شدن)
 دهمه رنیشن : [چاوگه ت] چوونه بهر کو شی ژن
 بو کاری سهرجیی . (بردامن زن نشستن)
 دهمه گولوو : [ناو ت] کو مکردنی ههر شتی
 دیاری کراو تا ده جار و ههر جار دوو بهر انبه ده-
 بیته وه. وهک ۱۶/۸/۴/۲ واتا ۱۰۲۴ بهر انبه
 (تصادف هندسی تا ده بار)
 ده بیر : [ناو] سهیدا و سیت که له ده بیر ستاندا
 وانه (دهرس) ده لینه وه؛ راز نووس؛ نووسهر.
 (دبیر)
 ده پودوغر : [بهند] (دوغر تور کییه؛ راست) قسه ی
 راست و پره وان؛ قسه ی راسته وخو و بی پروو بینی.
 (رک و راست)
 ده جال : [ناوه لئاو] (ب) دروژن . (دروغگو) < جه جال
 ده خشته : [ناو] دهستان؛ مه هان؛ بینو یژی-
 (قاعدگی)
 ده خل : داهات؛ ماف؛ پیوهندی؛ ده خلی به منه-
 وه نییه؛ پیوندی به منه وه نییه . (ارتباط)
 ده راغ : [ناو] جیگه ی چینی فیشه کی دهمانجه
 و تفهنگ که ده خریده خه زانه؛ جیی فیلم که له
 گهل فیلمه که دا ده خریده ناو کامیرا . (خشاب)
 ده رانه : [ناو] درانه؛ دهرک؛ دهرگا؛ دهرکه.
 (درب)
 ده راوردن : [چاوگه ت] دهر هاوردن؛ دهر هیان
 (در آوردن)
 دهر بهس : [ناو] دهر به ست؛ ترس؛ واهیمه؛ دهر بهس
 نیم: ترسم نییه؛ په نگه ههر به مانای شه وه بیست
 دهر وهس نیم: بهر پرس نیم یا وه بهر خوم نه گرتوه
 و زامن نیم . (ترس یا تعهد)
 ۴۴۱

دەربەند: [ناو+] گەلی؛ کووچە ی بن بەستراو؛
 کو'لانا بن گرتی. (دەر؛ بن بست)
 دەرپ: [ناو،] تەور. (تبر)
 دەردان: سەرھەلدانی زیكە و ھاولە. (سربیرون
 آوردن)+
 دەرد دامرکان: [چاوگەت] ئیش و ئازار نەمان؛
 داسە کینینی ئیش و ئازار. (درد آرام شدن)
 دەردمردە: گیانداریک کە لەبەر لاوازی و نە-
 خوشی مردیبت. (ازمریضی مردن)
 دەردەستکردن: [چاوگەت] ئامادە کردن. (آمادە
 کردن)
 دەردی پیدەمرمان: [ناوت] دەردی کوشندە؛ دە-
 ردی کاری. (درد لاعلاج)
 دەرزى سنجاخ [ناوت،] دەرزى عورووسی؛ دە-
 رزیلە قاییمکردنی قوماش و بەرەخە. (سنجاق
 قفلی)
 دەرزى قاقەز: [ناوت] جوریک دەرزى کەسەرە
 کەى گوپکە یەکی خڕە و بو' لکاندنی چەند بە-
 رگ (لاپەرە) قاقەز کەلکی لی وەرە-
 گرن. (سنجاق کاغذ)
 دەرزى گیا: [ناوت] دەرەیلی؛ واتای ناوہ کەى بە
 ئینگلیسی و ئارەوی و فارسی گیای شە کەرمزە.
 (علف مرض قند)
 دەرزى لیدان: [چاوگەت] (۱) بە دەرزىلە شتى
 بەستن. (سنجاق زدن) (۲) بە شریנקە دەرمان
 کردنە نیولەش. (آمپول زدن)
 دەرساخ: [ناو،] دەستاخ. تە دەستاق؛ دوساخ؛
 زیندان. (زندان)
 دەرکەزە: [ناو،] کالاییک کە پەوانەى دەرەوہى
 ولات دەکریت؛ دزى بەرکەزە. (صادرات)

دەرمانە ئازار: [ناوت] گولە دەورى؛ گیاییکە لە
 سەقز و سەردەشت و ھەورامان زۆرە بو' کو'لنج
 بە کەلکە. (آقرقرا)
 دەرمانە حەفوو: [ناوت] دەرکە بوولینە دەرکە کەوہ؛
 دەرەوہ شینە؛ وردکراوى ساقەت و گەلکەى لە
 گەل سەکەدا بو' برین و جیی چزوى دوویشک و
 مار بە کەلکە. (خارنقرهای)
 دەرمانە دیان: [ناوت] گیای کەفینە. (گیاه
 صابونی؛ غاسول)
 دەرمانە گمیز: [ناوت] گیاییکە دزى دەلەمیزیە
 لە سەقز و مەھاباد و شنو و بوکان زۆرە. (سنب-
 ختایی)
 دەرمانە گوئى: [ناوت] گیای مارەمى لە خۆراوای-
 کوردستان و جوانزو و کەرکووک زۆرە،
 دارچییوشى پیدەلین بو' کوشتى ھوورگی
 ناوگوئى بە کەلکە. (گل مریم)
 دەرمانى پەوانى: (۱) دەرمانى ئیسھال و
 زکچوون. (مسهل)
 دەرئشیف: [ناوہ لئاو] بەراوہ زوو؛ سەرەونخوون.
 (برعکس)
 دەرەوازە: [ناو،] دەرکی گەورە؛ دوو پزەکی بە-
 تو' چنراوى گوپە پانی توپی. (دروازه فوتبال)+
 دەرەووندار: [ناوہ لئاو] بە جەرگ؛ دلدار؛ دلگوشاد؛
 جوامیز؛ دلفراوان. (با همت؛ جگر دار)
 دەرەوونى: [ناوہ لئاو] ھونەورى؛ ناخى؛ گیانى.
 (درونى)
 دەرەوچ: [ناو،] پەنجیرە. (پنجره)
 دەرەتان: ھەل و دەرەفت؛ جیگەى پزگاربودن.
 (مفر)
 دەرەجەیک: بن زاراوہى ئەرەدەلانى <دەرەجە

دەرجه یه ک : [ئاوه لئاو] هه ناره که دەرجه یه که
واتا: زور چاکه؛ سهره. (درجه یک؛ ممتاز)
دەرجه ییک : پله ییک؛ یه ک پله؛ دەرجه ییک
سو پاکه زیاد بکه، واتا: یه ک پله، یه ک دەرجه
زیادی بکه. (یکدرجه).

تییینی: ههر ئهو ناوچه (موکوریان) که ییک به یه-
ک گوێه ده کا هیندی جار به راوه ژوو یان ده کاته-
وه و (دانه دم یه که به دانه دم ییک) به کاردینی
که لیره دا (یه ک و ییک) ههر واتا ییکیان هه یه
و کیسه ی بنه مایی زمانی کوردی نییه ئه که رچی
چاوه روانی یه کلایی بوونی هه بین

دەر دزه : خۆزینه وه له کار. (از زیر کار در رفتن)
دەر مند هشت : [ئاوه لئاو] کاک یه کاک ی؛ زور به-
رفراوان. (درندشت)

دەر نگ : دەرنگ؛ دیر. (دیر)
دەر وه که فتن : [چاوگه ت] چوونه دهر؛ وه دهر که
وتن؛ ئاشکرا بوون. (بیرون رفتن؛ بر ملا شدن)
دهری : [ناو] زمانی فارسیی دهری. (فارسی
دری)

دهر باهر : [ناو ت] ماسی خوره؛ فزنده یه کی مه-
له وان و گه وره یه، دوو جوړن؛ رهش و گهردن-
سوور. (مرغ غواص)
دهر یادل : [ئاوه لئاو] دلفره؛ دلفره وان؛ دلاوا.
(دریادل)

دهر یا گیر بوون : حاله تی نه خوشینی زور مانه وه له
که شتی و دهر یادا. (دریا گرفتگی)
دهر یاوانی : هه ل سووړاندنی کاروباری که شتی و
پاپوړ. (ناخدائی)
دهر یزانک : [ناو] که وشکه ن؛ ئاستانه؛ پیشدرگا.

دهری نا هینی : (۱) نای هینیته دهر وه. (بیرون
نمی آورد) (۲) ب. پیکنایی؛ وانایی؛ تهواوی ناکا؛
سه رناگری. (نمی شود) (۳) بهش ناکا؛
ناگا. (نمیرسد)

دەرگ بادر یاگ : [ناو، بهر] فریتی کرژ؛ دهر ووی
بادراو؛ کشته ک. (ریسمان تاب داده)

دەرگ هه لکه ر : [ناو ت] خه ره ک؛ کلافه کهر و
کو که ر مه وی دهر وو. (چرخ ریسمان)

دەرگ یاو : [ناو ت] دهر وویک که دوعای به
سهر دا ده خوینن بو چاکبونی نو به تی؛ دهر ووی
له زهرین. (ریسمان دعای قطع تب)

دەرگین : [ناو]؛ (۱) دهر گیره. (دستگیره). (۲) هه-
وسار؛ هه قسار؛ ده سکه وسار؛ ده سته جلهو. (افسار)
دهر زیران : [ناو]؛ دهر گیران. (نامزد)

دهر زیران : [ناو]؛ دهر گیران. (نامزد)
دهر زندن : [چاوگه ت] داخکردنی ددان بو ژان
شکاندنی. (داخ کردن دندانی که در دکنند)

دهس ئایر : [ناو ت] ئاور دوو؛ دهسه چيله. (شاخه
های نازک آتش روشن کردن)

دهسایه ر : [ناو ت] ئاور دوو؛ دهسته چيله. (خار-
برای روشن کردن آتش)

دهسبار : دوو که سی، دهست به یه که وه گرتن و
تاییک بار کردن. (دو نفر باری بار کردن)

دهسباز : [ناو ت] دهسته واژه ی موسیقاییه، واتا
دهنگی سیمی ساز له حاله تی ئازاد دا. (دستباز)

دهس بژیر : [ناو + ئاوه لئاو] دهس تچین؛ به دهست
هه ل بژیر دراو؛ هه ل بژارده. (دستچین)

دهسبو : [ناو]؛ شه مامه. (دستبنو)
دهسبه دهس دان : (ب) دهست نانه ناو دهستی یه-

ک؛ به یک گه یاندنی بووک و زاوا. (دست به دست دان) +

دهس به زهره ر : زهره رگه یین؛ که سیک زور خه تا بکا و زهره ر بگه یه نی. (زبان رسان)

دهس به کاربوون : [چاوه گه ت] دهس پیکردن . (شروع کردن)

دهس بینک : [ناو، ت] دهس تبه ند؛ بازنه؛ خرفال. (النگو)

دهس تافیتن : [چاوه گه ت] دهس تاو یژتن؛ گرتن؛ ده-ست بو بردن. (دست درازی. دست اندازی)

دهس تاو : [ناو، ت] تاماو؛ ناودانی مه رومالات به ناوی که (دو و سزگاوی تیکه ل ده کهن . (آب-دادن حیوانات با آب و دوغ مخلوط) +

دهس تباژ : فذ : [ناو، ت] کوژی موسیقاییه؛ میزrab له سیمی نامیریکی موسیقادان بی نه وهی قامک له سهر سیم دانیریت. (دست باز) < دهس باز

دهس تیر : [تاوه لئاو] دهسیر؛ قولیر؛ فیله باز؛ هه لخه له تین؛ خاپین. (کلاه بردار)

دهس تبه ربوون : [چاوه گه ت] (ب) جیا بوونه وه؛ له یک هه لبران؛ دوور که وتنه وه؛ دهس تبه ربوون له شتی که به دهسته وه بیت. (جدا شدن)

دهس تبه سستی : [تاوه لئاو] دهس تبه ستراو؛ چ ژی-نه هاتی. (دست بسته)

دهس تبه سهر داگرتن : [چاوه گه ت] ناگالیوون؛ خودانکرن؛ دهستی به سهر مندالی هه تیوودا گرتووه . (مواظبت کردن) (ف.هن)زه-وتکردن. (غصب کردن) +

دهس تبه سهری : [ناو] هه لداشتن و دوور خسته-وه له زید به ویستی حکومت و له ژیر چاوه-دیریدا بوون. (تعید)

دهس تبه لاف : [تاوه لئاو] هه له خه رج؛ دهس ت بلاو. (ولخرج)

دهس تبه ند : [ناو،] (۱) که له پچه. (دست بند زدنانی).

(۲) بازن؛ خرفال؛ مووچ بند. (دست بند) +

دهس تیین : [ناو،] دهزین؛ پرسمائیک که شه-وانه شوان دهیکاته مل شه کیکی سرک و سه-ریکی تری ده کاته باسکی خوئی بو ناگاداری له مه ترسی یان پادانی پانه مه پ. (ریسمان بازوی-چوپان)

دهس تیپک : سه ره تایی دهس تکردن به-کار یک. (شروع)

دهس تیکه لکردن : [چاوه گه ت] (ب) سه رجییی کردن و پیکه وه نووستنی ژن و پیاو. (هم خوابگی)

دهس تییه لکیشان : [چاوه گه ت] دهس تکردن به ناو تراو یان شتی تردا؛ دهس تکردن به ناو قولی کراسدا. (دست فرو بردن)

دهس تجه م : [به ند] ته فم؛ تیکر؛ گشت؛ پیکه وه. (دسته جمعی)

دهس تیچیکری : [تاوه لئاو] کاری دهس ت؛ ده-ستکرد. ههر شتیک که به دهس ت دروستکراییت. (دست کرد)

دهس ت خالی : [ناو + تاوه لئاو] دهس ت به تال؛ (ب) فقیر؛ بی نه و؛ هه ژار؛ دهس تنگ؛ نه دار. (بینوا)

دهس ت خاو : [تاوه لئاو] دهس تخاف؛ سست له کاردا . (سست درکار)

دهس ت خرو : [ناو] (۱) دهس ت خه رو؛ فریو؛ خاپان؛ خه له تان؛ (فریب) (۲) دهس تهمو؛ رام؛ هوگر؛ (رام)

دهس تخور : چیشتی که به دهس ت بخوریت و تراو نه ییت. (خوراک غیر آبکی)

دهستخوش : ئافه رين کردن له چاک ئه نجامدانی
 کاریک. (تشکر)
 دهستخویندهوه : [چاوهت] بهراوه ردکردنی
 دهستی حهریف له یاری په راتوډا؛ (ب) هه ست
 کردن به نیمه تی کهسیک. (دست خواندن)
 دهستخهړو : [ناو] (۱) فريو؛ (فريب). (۲) دهسته مو؛
 پام؛ کهوی. (رام) < دهست خړو
 دهستخهړو کردن : [چاوهت] خاپاندن؛ پام کر-
 دن. (فريفتن)
 دهستخهلیای : دهست له جی چوون. (ازجا-
 در رفتن دست)
 دهستدروو : [ئاوه لئاو] شتیکه به دهست دروایی،
 (دوورایی). (دست دوز)
 دهستدریژ : [ئاوه لئاو] (ب) دهستپوشتوو؛ زوردار؛
 دهسته لاتدار. (قدرتمند)
 دهست دریژمو کردن : [چاوهت] دهست دریژ
 کردنهوه. (ب) پارسه کردن؛ سوال کردن. (گدایی
 کردن)
 دهستدریژی : [ناو] زموت؛ ته جاوهز؛ ئیلاقه؛
 هیرش. (تجاوز)
 دهستپاست : [ئاوه لئاو] ئهنگیوه؛ تیره اندازی له
 ئامانجدهر. (هدف زن)
 دهستپاستی : [ناو] دهستپاستی؛ نیشانه ئهنگیوی.
 (مهارت در تیر اندازی)
 دهستپوشتن : [چاوهت] دهستپوشتن؛ دهسته-
 لات داری. (قدرتمندی)
 دهستپوشتوو : [ئاوه لئاو] بالآدهست؛ به دهسته-
 لات. (ب) دهوله مه ند؛ تیروته سه ل. (قدرتمندی)
 دهستپوشتن : [ناو] دهستپوشتن؛ دهسته لاتداری؛
 دهوله مه نندی. (قدرتمندی)

دهستپوشتوو : [ئاوه لئاو] به دهسته لات؛ توانا؛ دهست
 پوشتوو. (قدرتمند)
 دهستپهنج : [ناو] پاره ی په یدابوو به پهنجی شان؛
 مزی پهنج و حهول و ته قالا و زه حمهت کیشان.
 (دست رنج)
 دهستپهنگین : دهستنه خشین؛ کار جوان و هو-
 نه رمه ند. (دست رنگین)
 دهستسپ : [ناوت] دهرسه دهست؛ ههوله.
 خاولی. (دستمال؛ هوله)
 دهستسووک : [ئاوه لئاو] (ب) کهسیک که زینده-
 وهر سه رده پریست درهنگ گیانی دهرده چیست.
 (سبک دست) +
 دهستشپ : [ئاوه لئاو] دهستبلاو؛ هه له خه رج.
 (ولخرج)
 دهست شل بوونهوه : [چاوهت] (ب) بیمه یلی له
 ته واکردنی کاریک؛ دهست نه چوونه کاریک.
 (بیمیلی به انجام کاری)
 دهستقورس : [ئاوه لئاو] (۱) کهسیک که مشت و
 زللی زور به هیزه. (۲) ئه گهر ئاژه لیک سه-
 ربهر پست زوو گیانی دهرده چیست. (دست سنگین)
 دهستگا : [ناوت] دهرگا و مهقام له-
 موسیقادا. (دستگاه) +
 دهستگر : یارمه تیدهر؛ یاریکار؛ ئاریکار. (یاری-
 کننده)
 دهستگه یشتن : [چاوهت] سه ره رزان. (فرصت
 داشتن)
 دهستگیرانهوه : [چاوهت] گیرانهوه ی دهست
 له کاریک و لی په شیمان بوونهوه. (دست پس-
 کشیدن)
 دهستگیراو : بی دهرهفت؛ سه رنه په رزاو. (بی فرجه)

دهست لُفوک : کردهوه؛ پَهتار . (رفتار)

دهست لهسه رسینگ : [ئاوه لئاو] بهئه دهب له به رانبهر گه وړاندا پړاوهستان و چاوه پړوانی ئه مرو فه رمان، وگردنی فرمان بوون؛ ئاماده به خزمهت . (دست به سینه)

دهست لیخشانندن : [چاوهگهت] په لاندن؛ دهست پیامالین. دهست پیا هیئان. (دست مالیدن. لمس - کردن)

دهست لی شوړدن : [چاوهگهت] له شتیک ناهومید و بی هیوا بوون. (ناامید شدن)

دهست لی کیشاننوه : [چاوهگهت] دهست لی هه لگر - تن. (رها کردن)

دهستعال : [ناوت] (۱) له چک؛ دهسمال . (۲) دهره دهس؛ دهستسپ. (۱) لچک (۲) دستعال) دهستمیز : [ناو] دهستنوويز . (وضو)

دهستقیس : [ناو] دهستنوووس؛ دهسنووس. (دست نویس)

دهستنیز : [ناوت] دهستنیا؛ ئه و باخه دهستنیزى خوّمه : خوّم چه قاندوومه. (بادست خود کاشته) دهستواز : [ئاوه لئاو] دهستباز؛ دلاوا. (باهمت؛ بخشنده) < دهسباز

دهست و پا وهشانندن : [چاوهگهت] دست و پا لیدان؛ په له قازی کردن (دست وپازدن) + دهستهارپ : [ناوت] دهسارپ. (دستاس)

دهسته بهندی : دهسته گردن و بهستن . (دسته بندی) +

دهسته چن : [ناوت] (۱) جوړیک تری. (نوعی - انگور). (۲) میوه ییک که به دهست له دار بگریته وه (دستچین)

دهسته چو : [ناوت] داره دهست؛ چپودهست. (چو

بدست)

دهسته دار : (۱) داره دست؛ (۲) داری نیونجی؛ (۳) دهسته دار؛ دهسکار . (۱) چوبدست ۲. چوب متوسط ۳. دسته دار)

دهسته کچ : (۱) کچی جه خیلې مندالکار. (دختر نو جوان) (۲) گوروویک کچ. (یکدسته دختر)

دهسته کوپ : (۱) کوپه لای مندالکار؛ تازه لاو. (۲) گروویک کوپ. (۱) نو جوان ۲. یکدسته پسر)

دهس تهنیا : [ئاوه لئاو + ناو] ته نیابال؛ به تاقی تهنیا . (دست تنها)

دهسته واژه : کوژ؛ ئیستیلانج ؛ وشه ی تاییهت به هه ر تیپ و تاقم و دهسته که واتاییکی تاییهت ده گه ینى وهک دهسته واژه ی بازاپی، هونه ری، مؤسقیایی . (اصطلاح)

دهسته هارپ : (۱) [ناوت] دهستارپ. (دستاس) (۲) دهسته هاره؛ دهسکی دهسارپ. (دسته دستاس) دهسته هه لکردن : [چاوهگهت] قول هه لکردن؛ خو ئاماده گردن. (آماده شدن)

دهست هه لئنان : [چاوهگهت] (ب) کوّمه ک کردن، له شهرو ژن هیئاندا یان هه رکیشه به کی دیکه دا. (کمک کردن)

دهس خالی : [ئاوه لئاو] دهست تنگ؛ دهستکورت؛ هه ژار. (دست خالی)

دهس داشوړین : دهس داشوشتن؛ (ب) له شتیک ناهومید بوون. (قید چیزا زدن)

دهس دروو : [ئاوه لئاو] دووراو به دهست. (دست دوز) دهره بادان : [چاوهگهت] دهره هه لسووپراندن له هه لپه پیندا . (دستمال دورسر گرداندن)

دهسکه نه : پښنه وهی دهغلی کورته بالا به دهست، که بهر داس نه که ویت. (درو بادست)

دهس کيشانهوه : [چاوگه،ت] ته کدانه دواوه له
 سهر سفره: دهس هه لگرتن له کار. (عقب
 کشیدن)
 دهسگور: به ئانقهسه؛ به دانسته؛ دهس نه نقهس .
 (عمدا)
 دهس له دونيا بهردان : [چاوگه،ت] دهست ژ
 دنی بهر دایی؛ دهست له خوښی دونيا هه-
 لگرتن. (دست از دنیا شستن)
 دهس له پشه و سپی نه دان (ب) هيچ کاری نه-
 کردن . (دست به سپاه و سفید نزدن)
 دهس ليداشور دن : [چاوگه،ت] هوميد به شتيك
 نه مان؛ ناهوميد بوون . (دست شستن از چیزی)
 دهسه هار : [ناوت،ت] دهستار؛ دهسکی ده-
 ستار. (دستاس؛ دسته دستاس)
 دهس هه لگرتن : [چاوگه،ت] ره هاکردن؛ لی گه-
 ران؛ واز لی هينان. (دست برداشتن)
 دهس ههوسار : ههفسار؛ دهزگين. (افسار)
 دهسکه پن: گيا و دهغل ودان به دهست پښينهوه؛
 دهسکه نه . (درو با دست)
 دهسکه پرېجه : نامرازېکه له که رهسته ی هه
 لاجيدا. (قطعه ای دردستگاه حلاجی)
 دهس لاخستن : [چاوگه،ت] له کيشان و پيواندا
 فيلکردن؛ کهم فروشتن؛ کهم فروشی (کم فروشی)
 دهس ليږياگ : [ناوبهر،ت] دهس پياهورياک؛ ده-
 ست ليدراو؛ شهقل شکاو . (دستکاری شده)
 دهس ليکيشانهوه : [چاوگه،ت] واز لی هينان؛
 دهست لی هه لگرتن . (دست کشیدن)
 دهس مال شهرمه : [ناوت،ت] چنراوېکه به بهر لوتودا
 هه لده به ستریت. (دستمال جلو بينی)
 دهس نه خواردوو : ټاگېه ند؛ دهست لينه دراو؛ مورنه

شکاو؛ شهقل نه شکاو . (دست نخورده)
 دهسنووانن : [چاوگه،ت] دهست نوواندن؛ دهسته-
 لات نيشاندان؛ خو نوواندن . (خودنمایی)
 دهس ودلواز : [ئاوه لئاو] دلواو؛ به هيممه؛
 دلفراوان. (دست و دلپاز)
 دهس ونه خش جوان : [ئاوه لئاو] کار جوان؛ به سه-
 ليقه له کار دا. دهست پهن گين. (با سليقه درکار)
 دهس وه شين : [ناوبک،ت] مشت وه شين ؛ وهک
 شاخ وه شين. (کتک زن با دست)
 دهسه خويشک: دهسته خوشک؛ گروپيک هاواله
 کيژي هاو تهمهن . (دختران همسال و دوست)
 دهسه سهر: دهس به سهر؛ مه ژوول؛ خاپاندن؛
 فريودان؛ (بچو بلی هاتووم بو دهسه سهره که)،
 به مندل دهلين بو نه وهی بهو سپاردهيه سهر-
 گهرمی بکه ن. (دست بسر)+
 دهسه لين : [ئاوه لئاو] دهسته مو؛ دهسگرو؛ پرام. (رام)
 دهسه ناو : نه سپ پرهس؛ دهسته وناو؛ مه يدانه نه-
 سپيک. (ميدانی باندازه تاخت اسب)
 دهسه وئاواني : [ناوت،ت] دهسکاونگ؛ دهسکی-
 ئاونگ. (دسته هاون)
 دهسه لپيکان : په نجه هه لپيکان؛ (ب) خه مبار-
 بوون؛ په نجه تيک هه لکيشان. (دست به زانو)
 دهسه لگرتن : [چاوگه،ت] دهسته لگرتن؛
 واز هينان؛ ليگه ران. (دست برداشتن)
 دهسه هوسار : [ناو] دهسته هوسار. (افسار)
 دهسی : [ناو،ت] دهستی؛ نه غد قهرز پيدان؛ (ب)
 دهست قهرز. (دستی)
 دهستی کاکي به کاکي : [ناو] دهستی چول وهول و
 بهرين؛ يبابانی بی پایان. (بيابان برهوت)
 دهسی : (۱) دینی؛ دهژی. (می ارزد). (۲) له سهر-

چاوهی (شیان)ه نه‌شی پړوم. (باید)

ده‌شیا: (۱) ده‌ی هیئا؛ ده‌ژیا. (می‌ارزید). ده‌بوو؛ نه‌شیا؛ ده‌بوو؛ مه‌شیا. (می‌بود)

ده‌غه‌له: [ناو،] خه‌وش؛ نا خالیسی. (غش)

ده‌فيله: [ناو،] سان؛ ریژه؛ ریژه‌وو. (سان)

ده‌قار: [ناو،ت] (۱) ده‌وار؛ حه‌یوانی پراگیراو، وه-

ک نه‌سب و مهر و مالأت. (حیوانات اهلی). (۲) پره-شمال. (سیاه‌چادر)

ده‌فبگوئن: په‌ییمان پراگر؛ خاوه‌نی قسه‌ی خو‌ی؛ له‌به‌لین لانه‌ده‌ر. (درست پیمان)

ده‌قدریا: [تاوه‌لناو] زوړبلی؛ زاردراو؛ چنه‌دریژ؛ پاز پانه‌گر. (روده‌دراز)

ده‌قراست: [تاوه‌لناو + ناو] پراست‌بیژ؛ قسه‌کهر له‌لایه‌ن جه‌ماومړیکه‌وه. ده‌مپراست. (راست-گفتار؛ سخنگو)

ده‌فک: [ناو،ت] ده‌سره‌ی به‌رلووت؛ سه‌رپوش؛ ده‌م‌ناخن؛ زار‌ناخن. (سرپوش)

ده‌فکهن: لیو‌کهن؛ زهر‌ده‌خنه. (لیخند)

ده‌فنه‌رم: میهره‌یان؛ پرو‌خوش. (خوشرو)

ده‌فه‌ده‌شتی: ته‌پاله کیویه. (تا‌پاله)

ده‌فهر: [ناو،] ناوچه؛ ههریم. (منطقه)

ده‌فیک: [ناو،] کلک؛ جوو‌جکه. (دم)

ده‌قاوده‌ق: ته‌واو وه‌ک خو‌ی؛ عه‌ینی شت. (مطابق)

ده‌قبه‌ستن: [چاو‌گه‌ت] ساف‌ویستان؛ ده‌ق‌گر-

تنی شتی ئوتوو‌کراو یان قه‌دکراو؛ شتی له‌حاله-

تیکدا مانه‌وه. (صاف‌شدن؛ ماندن در یک‌حالت)

ده‌قدقان‌دن: چاو‌گه‌ت [قدیکه‌دان؛ ختیکه‌دان.

(غلغلک‌دادن).

ده‌قسان‌دن: چاو‌پوشی؛ خسته‌ن پش‌تگووی. (چشم

پوشی)

ده‌ق‌و‌دوغ‌ر: [به‌ند] پراست‌وپره‌وان؛ بی‌پرده-ربایستی کردن؛ بی‌پرو‌بینی؛ پراسته‌وپراست. (رک-

ورو راست)

ده‌ق‌و‌ده‌ق: [به‌ند] ده‌پ و دوغ‌ر؛ پراست‌وپره‌وان. (پراست و بی‌تعارف)

ده‌لانه: [ناو] دل‌لویه. نم. شه. شی. (نشت؛ ترشح) ده‌لده‌لوک: < داوداوه‌کو‌سه

ده‌لق: [ناو،ت] ته‌لق پرو‌په‌ری نایلونی شو‌وشه-ئاسا. (طلق)

ده‌لو‌وجه: [ناو] بیباری‌سوور. (فلکل قرمز)

ده‌لو‌ودلیز: [تاوه‌لناو،ت] جوامیر و نازا؛ میرخاس و دل‌قایم. (با جرئت)

ده‌لو‌وقه‌ل: [ناو] (۱) مرو‌قی پروو هه‌لم‌الراوی نازای چنه‌باز. (نترس. خراف) (۲) گه‌ده و‌گوده.

(الوات)

ده‌له: (۱) ده‌له؛ زور‌مال‌انگه‌ر. (دله). (۲) [پیش‌گر] دیل؛ بو‌می‌سینه‌ی حه‌یوانگه‌لی وه‌ک سه‌گ و

گورگ. (سگ و گرگ ماده). (۳) له‌چاو‌گه‌ی ده-لاندن وه‌ر‌گیراوه وه‌ک ده‌لم‌میز. (چکه)

ده‌له‌چه‌یی: نزمی و سوو‌کی و میچکه میچکه-کردن بو‌ثم و نه‌و؛ ماستاو‌کهری؛ (ریایی)

ده‌له‌شیر: شیر‌ی می. (ماده‌شیر)

ده‌له‌میز: [له‌چاو‌گه‌ی ده‌لاندن] که‌سیک که‌به‌خویدا ده‌میزی؛ (شاشو)

ده‌لیف: [ناو] هه‌ل؛ ده‌رفه‌ت؛ ده‌ره‌تان. (فرصت)

ده‌لینگان وه‌ره‌اتن: [چاو‌گه‌ت] پاهه‌ل‌خستن؛ توند پرو‌یشتن. (سریع رفتن)

ده‌ماخ‌شان‌دن: [چاو‌گه‌ت] که‌یف‌خوشی له‌که

سیک تیکدان. (حال گرفتن)

دهمارگرژ: [ئاوه لئاو] پروتال؛ تووره. (عصبانی)

دهماره: [ناو] په گه ی کانزا له کان (مه عدن) دا

وهک په گه ی زېم و ئاسن له ژیر عهرزدا. (رگه)

دهمان: دمووو؛ به کری گرتی زهوی به دمووو.

(دودهم) +

دهمای: دواپی؛ دمای. (عاقبت؛ بعدا)

دهمای: [ناو، ت] مداس؛ چه کچه کیله؛ کهوشی

سهرپایی. (دمپایی)

دهمته قین: [ناو، بیک] (ب) [ئاوه لئاو] چنه باز؛

فروپژ؛ دریژدادپ. (پرخرف)

دهم تپوه دهر: (ب) خوئیته لقورتین به قسه.

(فضول)

دهم چه ورکردن: [چاوه گه، ت] (ب) سمیل چه-

ورکردن؛ دهم شیرینی پیدان؛ رشفت دان. (سبیل

چربکردن)

دهم خوشی: [ناو] راویژ خوشی؛ زمان-

شیرینی. (شیرین زبان)

دهمدادان: (ب) سهرله له وهه کردنی ئاوال.

(چریدن حیوانات)

دهم دهمان: دهم به دهم وهمان؛ راموسینی زور و

لیو له سهرلیو. (بوسیدن زیاد)

دهم دهمانی: دهم دهمانی؛ ماچ گوپنه وه؛ دهم به-

دهم وهمان. (لب بر لب)

دهم پانه وهستاو: [ئاوه لئاو] (ب) قسه درکین؛ پاز

درکین. (افشاگر پاز؛ دهن گشاد)

دهمژمار: کاترمیز. (ساعت)

دهمسارد: [ئاوه لئاو] تانجی که به نچیر دهگا به

لام درهنگ نچیر بگریت. (تازی که دیر شکار را

بگیرد)

دهم شیرینی: [ناو، ت] پیزانه؛ ئه نعمام؛ خه لات

پیدان بابه تی چاک ئه نجامدانی کاریک. (ب)

پشفه ت. (انعام؛ رشوه)

دهم قورس: [ئاوه لئاو] پاز هه لگر؛ پازدار؛ قسه

نه درکین. (دهن قرص)

دهم کو: دهم کوت؛ سهرزه نشت. (سرزنش)

دهم کول: دهم ولیو چکوله؛ دهم خونجه. (غنچه

دهن)

دهم کیش: (۱) سیغار کییشیک که دوو کهل ناباته

نیو سییه کانی و قووتی نادا. (دهن کش) (۲)

ماده (دوشه کچه) ی سهر نانه وهی (پلاو) بو دهم-

کیشان. (ده مکن)

دهم گه نیگ: جوړیک جوینه؛ زار بوگه ن. (دهن

گندیده)

دهم لده هست: [ئاوه لئاو] دهموده ست؛ خیر؛ ئازا؛

زوو؛ فهوری. (فوری)

دهم له دهم نان: [چاوه گه، ت] (۱) دهم دهمان کردن

و راموسین. (لب بر لب گذاشتن) (۲) سهر خسته

سهر؛ شهره چه قه له گه لکردن (دهن به دهن

گذاشتن)

دهم له سهر پشت: کهوتنه دوا ی بی ماوه ی تانجی

به شوین نچیردا. (بی فاصله دنبال دودن)

دهم لینیان: [چاوه گه، ت] دهم پیوه نان؛ دهم به کا-

نییه وه یان کاسه ی پر له تراوه وه نان. (کنایی

نوشتن)

دهم وجهم: [ناو] (ف. گیو) ئابور. (اقتصاد)

دهم ووش: [ناو] (ف. گیو) شيله ی حتی شیرین.

(شیره شیرین)

دهم هت: [ناو]، تووتنی وه لاشمی له سهریه ک

دانراو و کوگا کراو. (کپه توون چیده شده)

دهمه ترشته : [ناوت،] (۱) دهمه ته شوی؛ (۲) تولا شه؛ تولا ش. (تیغه تیشه؛ تراشه چوب) +
 دهمه رقاجان : ناو ربازی له شایی و شادمانیدا. (شادی و آتش بازی)
 دهمه رقوپان : [ناوت،] پانتول؛ پاتول. (شلوار کردی)
 دهمه زمرده : بیچووی مهل که هیشتا زمردی دهن دوو کی ماوه. (جوجه که هنوز نوکش زردی دارد) +
 دهمه قه چی : [ناوت،] لهت و کوتی قوماش و قاقه ز که له بریندا یان پیکر دندا ده مینیتیه وه. (دم قیچی؛ پرت)
 دهمه وچوون : [چاوگه، ت] پیریه وه چوون؛ پیشواز کردن. (پیشواز کردن)
 دهمه وژوور : [ئاوه لئاو] سهره وژوور. (سربالا)
 دهن دوو کبیله : [ناوت،] فرنده یه کی کوچه ریه، نیومیتر دریژه و سپی پهنکه، دهن دوو ک و بالی پشه و سهری دهن دوو کی زمرده. (کفچه نک)
 دهن دوو ک سووره : [ناوت،] فرنده یه که به قه رای قه له بانه یی ده بیست، سینک و پشتی پشه و بالی سپیه. (صدف خور)
 دهنک دابرین : [چاوگه، ت] پهوتی توران و زیزبوون. (قهر کردن)
 دهنکدان : [چاوگه، ت] هاندان؛ فرماندان؛ بانگ کردن؛ به لام بو فرمان به حیوان زیاتر وشه ی تورکی به کار ده بری (۱) بو بزن (گدی) واتا جوان، گدی واتا لاچو؛ یخه، (۲) بو که ر (هوش یا هیشت) کور تکراره ی هیشت که، (۳) بو سهگ کاتی پیوه پروان، (سووار بوون)، (سیک- سیک). (۴) بو سهگ کاتی دوور خسته وه (چنخ)

واتا دهر که وه، (۵) بو که له شیر له ومختی شه په- که له شیر دا دگل، (دگل دگل دانت دهمه)، (۶) بو وشر له کاتی چوک داداندا (یخ) واتا بکه وه، بکه وه، (۷) بو گامیش، (یه لی) به زاراه ی سووای تورکی واتا. (یاعه لی) کاتی له ژیر باری قورس دایه (تهییج کردن) +
 دهنک گر: [ئاوه لئاو] دهنک بو؛ دزی زیل. (صدای بم)
 دهنک و پهنک: [ناوت،] دهنک و سیما. (ب) ده نگ و پهنک بهر: ته له فزیون، (صداسیما؛ تلویزیون)
 دهوان : ده بان. (خنجر از فولاد جوهر دار)
 دهور : رول؛ نقش؛ کایه کردنی نه کنه که له فیلمدا دهور ده گیری. (نقش بازی کردن) +
 دهور به سه رچوون : [چاوگه، ت] له باو که وتن؛ له برمو که وتن؛ له بیر خه لک چوون؛ دهوری چه قو کیشی به سه رچوو، ته و او بوو (زمان بسر آمدن)
 دهوره : (۱) چاخ؛ سه رده م؛ دهوره ی نادرشا. (زمان نادرشا). (۲) زهمانی دیاریکراو بو ده سپیک و ته و او بوونی کاریک، دهوره ی ئاوسبوون نو مانگه. (دوره بارداری). (۳) کاری که به شیوه ی چهرخین و گهران به پرتوم بچی، دهوره میوانی. (دوره مهمانی). (۴) پهوتی غار غارین به نه سب به شیوی جه غز سوو پانه وه. (دوانیدن اسب بصورت دایره). (۵) ته و او کردنی ماوه ی چوونه وانه ی فیروونی کاریک؛ وه ک: دهوره ی میکانیکی. (دوره). (۶) گهران به شار و گونددا وه- ک چه رچی دهوره گیللی (گهردی). (دوره گردی). (۷) وانه ی فیروانی ته و او کردن (دهوره دیه) دهوره دیده: (ب) کارامه بوون و پسپو بوون

له کاریکدا . (دوره دیده) (۸) کتیب و نووسراوهی
پیوسیستی وانه ییک، دهوره ی پوولی چواره می
سهره تایی نوکتیبه. (دوره کتابیک کلاس)
دهوره لگرتن : [چاوه گهت] (۱) سهاره کهوتنه
سهر باری توند روښتن. (دور برداشتن). (۲ب)
تهنگ پی هه لجنین و پهیتا پهیتا قسه پیوتن و
سهرزهنشت کردن به تورپیوه . (دور برداشتن)
دهوره یی : هه تا قهوان نه بیوو به باو، گورانی
کورددی دهوره یی (پیروددی) بوو هه رچند سال
جاریک به شیوه یی (دهوره یی) بو ماوه ییک زیندو
دهوبوه و دیسان فهراموش ده بوو، دوا ی چه -
ندسال دیسان ده هاتوه کایه. (دوره ای)
دهوریش : [ناو]، عموال؛ دهرویش . (درویش)
دهولک : [ناو]، سه تلی ناو هه لکیشان؛ دولچه.
(سطل)
دهولت که تی : لیقه و ماو؛ هه زار؛ لیکه و توو. (از
قدرت افتاد)
دهولت تی : [ناو لئاو] سهر به میری؛ شتیک که
خاومنده که ی میر و حوکوومت بیت. (دولتی)
دهوله قووج : [ناو لئاو] زار به ستوو؛ هه زار؛ دم -
قووچاو؛ بیدهنگ. (بیسدا؛ بینوا)
دهوه : (۱) دهبه؛ دهبه؛ دهفری نهوت و تراو
تیکردن. (دبه) (۲) دهبه که له گای نه خه ساوی مل
نه ستوو. (گاو گردن کلفت) +
دهیر : [ناو]، کلیسا؛ کنیسه . (کلیسا)
دهیلاخ : [ناو]، دهیلاخ؛ به چکه و شتری به -
کساله. (بچه شتر یک ساله)
دهیمیله : [ناو]، دیمیله؛ کهردم (نوعی ارزن -
درشت)
دهیندک : [ناو]، چهقاله بادهم؛ باهیف ته. بادام؛

چغاله).
دیپازون : فرد فد؛ اند: [ناو]، تامیریکه بو کوک -
کردنی که رهسته گهلی موسیقیه که دهنگی
نوته کانی موسیقای لیدی و نه گوهر. (دیپازون)
دیار : [ناو]، ولات؛ ولایت. (ولایت) +
دیاره : (۱) له بهر چاو دیاره؛ به بهر چاوه وهیه. (جلو
چشم است) (۲ب) پروونه؛ مه علوومه . (معلوم
است)
دیاکو : نهوه لین پادشای میدیا (ماد) که له
ناوچه یی هه مه دان سهری هه لدا؛ له وشه -
کانی (دیاثوکو، دایاثوکو، دیا ثوک) هوه هاتووه.
ناوی سهرداریکی به ناوبانگی سهردهمی هه -
خامه نشیان بووه. (اولین پادشاه ماد. دیاکو)
دیالوگ : اند؛ فد؛ په یشین. دهسته واژه ی
سینماییه و اتا قسه کردنی ثاکته ره کان له فیلم و
شانودا. (دیا لوگ)
دیا : جوړیک قوماشی ته تله س. (دیا) +
دیده ی بهد : چاوی پیس. (چشم شور)
دی دی تی : (ددت) فرد؛ فد؛ اند؛ پو دریکی سپی
بو له بهین بردنی جرو جانه وهر. (ددت)
دیرو : کهردوو؛ (قاناو، له تور کییه وه هاتووه)؛
کهردووی میو. (کرت) +
دیرو : (۱) هه لکو لراو؛ دهر دراو؛ دیرو؛ کهردوو.
(۲) رابووردووی چاو گه ی دان؛ دراو؛ وهک
: تاود دیرو؛ تاود دراو، که تاود دیروای پیداوهر (کرت)؛
آبیاری شده)
دیرندیر : ناو ریک که فله کان له نیوه ی مانگی
ره شه مه یدا دهیکه نه وه (آتش بازی
عیسویهارنیمه اسفند)
دیرنشینی : دهرنشینی؛ کلیسا نشینی. (ب ته -
نیایی و دووره پهریزی و دهست له دنیا بهردان

(دیرنشیني)

دیره گ : هه وراز؛ ته پ؛ ته پی دریز؛ تیره-
شان. (تیه دراز)

دیزبان: [ناوټ] چاودیری قهلا. (دزبان)

دیزبانی : چاودیریی قهلا؛ (ب) مه رزینگه ییکه
چاوه دیری به پوه چوونی یاسای عه سکه ریه.
(دزبان)

دیسک : فرد؛ فر؛ اند؛ [ناو] (۱) پوه پړیکي جه-
غزئاسا وه که هوان له ئامیری کامپیوتیردا
(فلایی دیسک) (۲) پوه پړیکي کانزایی دوو
کیلو ییه بو وه زرشی دیسک هاوئرتن.
(دیسک) (۳) پوه پړیکي جه غزئاسایه له ده-
زگای تورمزی سه یاره دا. (۴) کروژ کروژوی
خړوله له ناو موغهره ی پشتدا. (دیسک) (۵) نه-
خوشینی دیسک؛ نازار پیگه یشتن یا تر ازانی
دیسکی موغهره ی پشت. (دیسک)

دیغ: [ناوټ] خهت. هیل. (خط)

دیغ دیغ : خهت خهت؛ هیل هیل؛ ری ری. (راه
راه)

دیفدیشک : [ناوټ] کرمی پرخوله. (کرم روده)

دیفین: پینهخت؛ پاتهخت. (پایتخت)

دیلوک: [ناو]، باپشکیو؛ قنچکه سلاو؛ چینهچکه-
سلاو؛ سیتکه سلاو. (گل مژه؛ سنده سلام)

دیکرن : [چاوگهټ] دیتن؛ تماشا کردن؛ پوانین.
(نگاه کردن)

دیلات : داوهت؛ شایی؛ زه ماوه ند؛ دیلان.
(جشن عروسی)

دیلاف : [ناو]، پړیگه ی ئاوی پړبار. (جائی که
آب رودخانه در آن میریزد)

دیلماج : [ناو]، له تورکیه وه هاتووه (دیل وانا
زمان) وه رگپری قسه به زمانیکی تر. (مترجم)
دیلسوان : [ناو]، دهرزی ته به نه؛ دهرزی لیفه
دوورین. (سوزان لحاف دوزی)

دیله سه : دیله سه گ. (لگ ماده)

دیله ف : [ناو]، جیگا. (جا)

دیله وهوا : [ناوټ] دیله به با. (سگ گشن خواه)

دیلی : حالته تی به ندی بوون؛ گیراوی له شه پدا.

(ب) بندهستی؛ ژیرچه پوکه یی. (اسیری)

دیمانی : ماندنه وه؛ ماندگار؛ دژی کوچه ری.
(ماندگاری)

دین : (۱) ته وانش دین؛ (داهاتی هاتن) می
آیند. (۲) زمین؛ دینا خوه بدی؛ سه رنجی بدهری؛

تماشای بکه. (ذهن)

دین : (۱) دین؛ نیمه یش دین. (میائیم). (۲) سه-
رنج؛ زه یین؛ دینا خوه بدی. (ذهن)

۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

دین سس: له دین سزی تورکیه وه هاتووه وانا؛

بی دین. (بی دین)

دیو : (۱) بابچینه نهو دیو : بابچینه نهو دیو:

ژووره که ی تر. (اطاق). (۲) نهو دیوی توواشاکه :

تەماشای (نهو دیوی)، وانا پوه که ی تری بکه.
(پوه؛ اطاق؛ طرف) +

دیواچه : دیواچه؛ پیسه کی بو کیب؛ پیش و تار.

(دیواچه)

دیواری ناگر : له فهنی هه مارداریی نویدا چهند

کورته دیوار که هه مار ده کاته چهند که رت بو

به رگری له ئاورگرتنی هه موو کالای هه مار کراو.

(۲) له عه سکه ریدا چهند موسه لسه لی دزی

فرۆکه مه ودا ییک راست و چه پ وه بهر ده ستر پړ

ده دن که فرۆکه نه توانی به ساغی له بهر هه-

لسته دهر باز بییت. (دیوار آتش)

دیوان : ئامراز یکی موسیقایه کاسه که ی له سیتار

گه وره تره. (دیوان)

دیولان : دیگلان؛ شاریکه نزیکی سنه وانا

لانی دیو؛ به هه له دی گولانی پیده-

لین. (دهگلان)

داشبورد : [ناو] اند.فد. پروپه‌ری به‌رده‌م شو‌فیر
له سه‌یاره‌دا. (داشبورد)

داغی : [ناو] کورت‌کراوی داغانه؛ که‌رسته‌گه‌لی-
هه‌لوه‌شاوی خراپ‌بووی مو‌تور. (داغی)
دریل : [ناو] دریل؛ مه‌تی؛ که‌رسته‌ی کون-
کردن به مه‌ته. (درل)

دوئیل : فذ؛ فرد؛ اند؛ [ناو] شه‌پ و ململانی له
سه‌ر ئابرو تامردن، له ئوروپای قه‌دیمدا. (دوئیل)
دوال : [ناو] سیرمه؛ ته‌سمه‌ی چه‌رم یاییست.
(رشته‌باریک پوست)

دووبلور : [ناو، بک] نه‌وه‌ی کاری گوتنه‌وه‌ی
قه‌سه‌ی نه‌که‌ره‌کان به زمانیکی دی ده‌کا؛
پاچه‌که‌ری فیلمی سینما. (دوبلور)
دوو‌خان : [ناو] دوو‌که‌ل. (دود) +

دووش‌گرتن : [چاو‌گه‌ت] کوردی نییه به‌لام هه-
موو خه‌لکی سه‌قز تا کرماشان ده‌یلین واتا ئاوبه
خودا‌کردن له حه‌مام و ژیر دووشی گه‌رماو
چوون. (دوش‌گرفتن)

دوون‌په‌روه : فذ؛ [ئاوه‌ل‌ناو] دونیای دوون‌په‌روه‌ر:

دونیای خو‌پ‌ری په‌روه‌ر. (دون‌پرور)
ده‌به‌نگی : [ناو] حو‌لی؛ و‌ری؛ سه‌رسامی؛ گیزی؛
کاسی. (دبنگی)

ده‌رب‌وداغان : [ئاوه‌ل‌ناو] شتی تیک‌ومه‌سکه-
ندراو؛ یان به سه‌ریه‌کداش‌کاو. (درب و داغان)
ده‌سته‌ودایره : [ناو، ت] له‌فارسه‌وه هاتوه‌ته نیو
زمانی کوردی؛ گروپی ده‌ورو‌به‌ر؛ زیاتر بو‌هه-
وادارانی پامیاری ده‌وتری. (ده‌سته‌ودایره)
دیکو‌پاژ : فرد؛ فذ؛ [ناو] دابه‌شکردنی سناریو؛
(فیلم‌نامه)؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینماییه. (دکور پاژ)

دیکور : [ناو] خه‌ملاندن و‌پازاندنه‌وه و چینی
که‌لوپه‌لی مال به‌شیوه‌ی جوان و دل‌خواز و به-
رچاو؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینما و شانویه خه‌ملاندنی
پوانگه‌یی‌ک که فیلمی لی‌هه‌لده‌گیری. (دکور)
دیکور‌اتور : خه‌ملانه‌ری دیکور؛ پسپور له هونه-
ری دیکور‌اسیوندا. (دیکور‌اتور)

دیکور‌اسیون : په‌وتی پازاندنه‌وه‌ی دیکور؛
پازاندنه‌وی ناوما‌ل یان هه‌رجی. (دکور‌اسیون)

پابوار : [ناو] پښوار. (رهگذر : رهرو)
 پابووردن : [چاوگه،ت] دهبازوون و ټيپه پښه؛
 له شوپښکېه وه دابگردن و روپيشستن.
 (گذشتن. ردشدن)
 پابوړی : [ناو] پابواردن؛ گوزهرانکردن؛
 (ب) ژبانی خوښ کردن؛ له کهیف و ټاهه -
 نگدا بوون. (معیشت؛ خوش گذرانی)
 پابه : (۱) [ناو] پابی؛ کور تکراره ی ناوی
 پایعه و پایعا (رایعه) (۲) [ته مری له
 چاوگه ی پابوون] هه لسه. (بلند شو)
 پابه زانندن : [چاوگه،ت] پی وهستان؛ دهره قهت
 هاتن. (مقابله کردن) +
 پابه ل : [ټاوه لټاو] تووړه؛ قه لس. (عصبانی)
 پاپازنین : [چاوگه،ت] وهک؛ گوشینی پهنیر
 و چی کردنی پهنیری سه لک؛ گوشینی
 جلک و قوماشی شور دراوی تهر. (فشردن
 پنیر و لباس شسته)
 پاپووت : [ناو] باری پانایی ټالوار و ته خته
 دار، که له بواری ټاوخوړه کاندانه بیټ. () ؟
 این لغت در فارسی پیدانشد. حالت عمود
 بر آندها)
 پاپه پانندن : [چاوگه،ت] په پانندنه وه؛
 پژگار کردن. (گذراندن)
 پاپه ژلین : [چاوگه،ت] سهرکه وتن؛ چوونه -
 سهر. (بالا رفتن)
 پاپه لین : [چاوگه،ت] په پښه وه. (عبور
 کردن از آب)

پاپیچ : پامال. (جلو انداختن و روییدن)
 پاپیکردن : [چاوگه،ت] پرس
 پیکردن. (رای خواستن)
 پاتله قانندن : [چاوگه،ت] ته قاننده وه؛ پاره -
 شانندن و سووړه لډانی بیژنگ و که و بو
 پاککردنه وه ی دهغل. (چرخاندن غربال)
 پاتله کاندن : [چاوگه،ت] پاته کاندن؛ ته -
 کان دان؛ بزواندن و له خه و هه لسانندن.
 (تکان دادن)
 پاتول : [ټاوه لټاو] پاتوول؛ ټاواره؛ گه پان و
 سهرگه ردان. (آواره)
 پاتوه : [ناو] مووچه ی دهرس خوینندن؛
 یاریده دانی خویندکار له باری ټابووریه وه.
 (بورس؛ راتبه)
 پاته کیان : [چاوگه،ت] پاته کان؛ ته کان دان.
 پاره شان. (تکان دادن)
 پاته وړاندن : [چاوگه،ت] به گوریسی درپژ
 به ستنه وه ی مالات بو لهوهر. (با طناب بلند
 حیوانات را بستن برای چرا)
 پاجه : [ناو] کاریتیه ی خانوو؛ داری داره پرا.
 (الوار سقف خانه)
 پاجه : هیندد؛ نازناوی ټاغا و سهرعیل له
 هیندوستان. (راجه)
 پاچاف : [ناو] زیړه وان؛ چاوډیر؛ ره -
 چاو. (نگهبان)
 پاچاف کرن : [چاوگه،ت] زیړه وانیکردن.
 (مواظبت کردن)

پاچله کاندن : [چاوگه،ت] داچله کاندن؛
 پاپه پاندن. (ترساندن ناگهانی)
 پاچله کین : [چاوگه،] داچله کین؛ پاچه نین.
 (یکه خوردن)
 پاچوواندن : [چاوگه،ت] تپراکردن؛ تی-
 پوکردن. (فروکردن)
 پاچه راندن : [چاوگه،ت] لهوه راندن.
 (چراندن)
 پاچه نیو : [ناو،بک] پاپه پریو؛ داچله کیو؛
 داچله کیاگ. (یکه خورده)
 پاخستی : [ناو،بهر] پانسه کری؛ پاخراو؛
 داخراو؛ پانهوه کراو؛ داخریاگ. (پهن شده)
 پاخشکرن : [چاوگه،ت] خوئاماده کردن؛
 خوئته یار کردن. (آماده شدن)
 پاخ و پهخ : [ناو] چوار که نار؛ دهوراندور.
 (دورتادور)
 پاخووت : پاخوئ؛ نه پای خوئ؛ بوخوئ.
 (برای خودت)
 پادار : [ناو] ئامیری وه گرگرتنی شه پوئی
 هه وایی، زیاتر بو ئاگاده ری سه بارهت به
 هه بونوی فروکه و مووشه ک له عاسماندا.
 (رادار)
 پاداشتن : ک پادیران
 پادان : [چاوگه،] که سپه که ی پادا؛ غاری پی-
 کرد؛ ئازووتن و به غار په تاندن. (تاختن)+
 پادان : [چاوگه،] (۱) پامالین؛ مالین.
 (رویدن) (۲) وه پیش خودانی هه رشت ،
 زیاتر بو ئازال و لیخو پینیان دمو تریت.
 (هدایت گله به جلو) (۳) پیگادان؛ پیگه پیدان.
 (راه دادن)
 پادیاتور : [ناو] که رهسته ی (سارد یان گه-

رم) کردنی ژوور و سارده وه که ری ئاوی
 سه یاره به به پهره گه لی ناو هه لو له وه له -
 شوفاژ و سه یاره دا، که ئاو له ناویدا ده گه-
 پیت. (پادیاتور)
 پادیتن : [چاوگه،ت] په رمان؛ پیاپادیتن؛
 پیاپه رمان. (جای اطمینان و چشم داشت)
 پادیر : [ناو،بک] که سیک که کاری
 پاهیشتنی منداله. (کار سرپا کردن بچه)
 پادیران : [چاوگه،ت] پاهیشتن؛ پاداشتنی
 مندال بو میز کردن. (سرپا کردن بچه)
 پادیران : [چاوگه،ت] (۱) پاداشتن. وه ک:
 فانووس بو که سیک گرتن. (مانند؛ چراغ
 برای کسی گرفتن) (۲) به تهناف شتیک
 شوپ کردنه وه یان تهناف شل کردن و
 شوپ کردنه وه. (چیزیرا بطناب، یاقط طناب
 را پایین فرستادن)
 پادیشو : [ئاوه لئاو] مه یخوش؛ ترش-
 وشیرین؛ مزه. (ترش و شیرین)
 پاراپی : [ناو] دوودلی؛ هه رتاو له سه رمه-
 پامی؛ وازوای. (دمدمی مزاج)
 پارهنگی : [ناو] پارنگی؛ نارنگی. (نارنگی)
 پارهای : (ب) هه لکه هوت. (اتفاقی)
 پاراگر : [ئاوه لئاو] پاردار؛ جیی متمانه بو
 نه درکاندنی سوپ. (رازدار)
 پار نووس : [ناو] سکالا نووس؛ عهریزه
 نووس. (عریضه نویس)
 پار و نیاز : [ناو] قسه ی په نامه کی و
 عاشقانه یا به نه هیئی دو عا کردن. (رازو
 نیاز)
 پارازو : خه ملاو؛ نیوی ئافره تانه. (آرایش
 شده؛ نام زنانه)

پازتن : [چاوه] دروومان؛ دوورین؛ جل -
 دوورین. (خیاطی)
 پارراف : [ئاوه‌لناو] مه‌زه‌دار؛ به‌چیژ؛ به‌تام.
 (خوشمزه)
 پارگو : که‌سیک که نه‌هینی ده‌خاته پروو؛
 (ب) زه‌پده‌شت؛ تییینی؛ (پاز) و (راست)
 دوو واتای دوورله یه‌کیان‌هه‌یه، کاتی‌که پاز
 وئژرا و خرایه پروو له ئاخفتند(پازگو) و
 (پاستگو) له‌یه‌ک نزیک ده‌بنه‌وه؛ < پازوه -
 شیر و پاست‌وه‌شیر (پازگو)
 پازنای : [چاوه] پازاندن؛ خه‌ملاندن؛
 جوان کردن. (آراستن)
 پازوه‌شیر : [ئاوه‌لناو] سوپ‌پوش؛ پاز‌اگر.
 (سرنگهدار)
 رازیانه‌توونه : [ناو] گیاییکه له هه‌ورامان و
 پاوه زوره و دژی کرمه، به‌تاییه‌ت کرمی(ئه -
 نکیلو‌ستوم). (نانخواه؛ زنیان)
 رازیانه‌کیویه : [ناو] رازیانه پومی گیاییکه
 بو چاره سهر کردنی به‌ردی گورچيله به‌که -
 لکه. (بادیان‌رومی؛ انیسون)
 رازیاهه : [ناویه‌ر] پازاوه؛ خه‌ملیو. (آرایش
 شده)
 رازیای : [چاوه] خه‌ملین؛ خه‌ملان؛
 پازاندنه‌وه. (آرایش شده)
 رازی‌بوون : [چاوه‌ت] قایل‌بوون؛ مل -
 دان‌به‌کردنی کاریک. (راضی‌شدن)
 رازی‌کردن : [چاوه‌ت] قایل‌کردن.
 (راضی‌کردن)
 رازو : [ناو] هه‌له‌هین؛ فه‌شارتی؛ نوکته.
 (معما)
 رازه‌وانی : [ناو] شروقه‌کاری؛ شروقه‌که‌ری؛

رافه‌که‌ری. (تفسیرگری)
 راژیر : [ناو] لای خواروو؛ (ب) باشوور؛ کاتی
 تماشاکردنی خه‌ریته‌ی جو‌غرافیا و باوه که
 باکوور له لای سه‌رموه پاده‌کرن و باشوور
 ده‌که‌ویته لای خواروو. (غرب)
 راژینه‌ر : [ناو، بک] جولینه‌ر؛ هه‌ژینه‌ر؛ ته -
 کانه‌ر. (تکان‌دهنده)
 راس : [به‌ند] راست؛ دروست؛ راست له
 نیمه‌شه‌ودا هات؛ [ناو] شانی‌راست. (درست؛
 سرموقع؛ طرف‌راست) +
 راس : [ئاوه‌لناو] بی‌درو؛ بی‌کوو‌پایی؛ قسه -
 ی‌راست. (راست و درست)
 راس‌پوش : [ئاوه‌لناو] راست پوش؛ دروژن؛
 پاستی وه‌شیر؛ ماف‌کوژ. (حق‌کش)
 راسپیر : (۱) پاسپیر‌دراو. (سفارش‌برنده.
 فرستاده)(۲) که‌سیک که پاده‌سپیری‌ت یان
 پاده‌سپیر‌دریت. (سفارش‌دهنده)
 راست : (به‌ند) کاتی‌گونجاو؛ راست له نیمه -
 پودا هات؛ درست له نیمه‌پودا هات.
 (درست) +
 راست : [ناو] دژی چه‌پ.
 راست : [ئاوه‌لناو] راست چه‌قیو؛ هه‌والی
 راست؛ هیللی راست.
 راستافه‌کری : [ناو] راست کراوه؛ ئاشکرا
 کراو. (آشکار شده)
 راستک : [ناو] خه‌تی به‌ینی قژه سهر. (باز
 شدن فرق مو) +
 راست‌کردنه‌وه : [چاوه‌ت] (۱) لابر‌دنی
 هه‌له‌ی نووسراو. (تصیح) (۲) خوارو‌خپچی
 لابر‌دن. (راست‌کردن)
 راست‌که‌تی : [ئاوه‌لناو] شیاو؛ لایق؛

گونجاو. (سزاوار)

پاست گه پریای: [چاوگه، ت] پاست گه پان؛
وه دی هاتن. (تعییر راست)

پاستو: [ئاوه لئاو + بهند] پاستگو؛ سهر به
ست؛ ئازادیژ؛ پاست و پهوان. (بی پرده
پوشی؛ صادق در صحبت)

پاستهاتن: [چاوگه، ت] تووش یه کترهاتن؛
پیکهوت. (برخورد؛ اتفاقی)

پاسته پی: [ناو، ت] قرچه پی؛ بهلهز له بهر
هه لسان. (فوری جلو پا بلند شدن)

پاسته که وان: [ناو، ت] دووهیلی سهر چه-
ماوه پوو به پرووی یه کترین که له کاتی
نووسیندا چهند جووت که وان ده گرنه بهر
خو وه ک [] (کروشه)

پاسته و پاست: [ئاوه لئاو] به بی لاکردنه وه و
لا پیکردن؛ یه که پاست (پاسته و پاست) هاتم
بو ئیره؛ (مستقیم)

پاسته و پاست: [بهند] پیکور پاست؛ ده پو
دوغر؛ پاستو پهوان؛ (به طور مستقیم؛
مستقیماً)

پاستی: [بهند] (۱) به پاسته قینه. (۲) بو
پرس کردنه؛ به پاستی؟ واتا درو ناکه ی.
(راستی)

پاستی: [ناو] پهوتی پاست بوون؛
پاستکرداری. (راستی) +

پاستی: [وته ی پرس کردن] بو سه رنج
پاکیشان؛ پاستی، نه تگوت چهنده قهرزازی؟
(راستی)

پاسلر: [ئاوه لئاو] پاسته؛ دزی چه پلهر.
(راست دست)

پاسهاتن: < پاستهاتن.

پاسهر: (۱) لای ژووروو؛ سهره وه. [ناو]
باکوورک پازیر. (طرف بالا)

پاسهرین: لای بهر زییه وه؛ لای سهره وه؛
لای بلیندایی وه. (طرف بالایی)

پاش: [ناو] داریکی جهنگه لیه له قه-
لاشکاریدا که لکی هه یه. (راش)

پاشکا: [پابوردووی پاشکان] شهو پاشکا
ئه ژنوم شل بوو مانگ به تاقی ئاسمانه وه
هه لپرووکا. (به شیو) شقی بوو. (نصف شد)

پاشکان: [چاوگه، ت] شقی بوون؛ شهو
پاشکان؛ شهو شقی بوون. (نصف شدن)

پاشکاندن: [چاوگه، ت] تییه پکردن؛ پاقه-
تاندن. (گذشتن)

پافریای: [ئاو، بهر] رفینراو. (ربوده شده)
پافرووت: [ناو، ت] پاهو پرووت؛ جهرده یی؛
ته ریده گهری. (رهزنی)

پاقورپو: [ناو، ت] گه پان؛ هاتن و چوون. به-
شوین شتیکدا گه پان. (جستجو)

پاقه نان: [چاوگه، ت] پاونان؛ دهر کردن؛
دوور خسته نه وه. (بیرون کردن)

پاقوت: [ناو] پیکر؛ ته ریده ی سهر جاده
(رهزن)

پاقه تاندن: [چاوگه، ت] جوی کردنه وه؛
قرتاندن؛ پاشکاندن (جدا کردن)

پاکالین: پاپه رین به غار و چوارنال.
(پريدن و دویدن حیوانات)

پاکرن: (۱) [چاوگه] له خوبه سستن؛ له-
خوقاییم کردن؛ قایش له خوم پاکهم؛ له خومی

بیه ستم؛ له بهر کردن. (بستن؛ پوشیدن) (۲)
غار کردن و هه لاتن. (فرار کردن) (۳) به-

رز کردنه وه. (بلند کردن)

ڀاڪهوهي : [ڇاوهه،ت] داسرهوتن؛ ڊاڪه-
 وتن؛ ٿارام بوون. (آرام شدن)
 ڀاڪيشان : [ڇاوهه،ت] ڙني ميڙد دار به
 زوره ملي زهوت ڪردن؛ (ڪههتر به بي مه-
 يلي ڙن پرووي داوه) (غصب ڪردن)+
 ڀاگرتي : مروفي به پرومهت و سهنگين و
 گران. (شخص محترم)
 ڀاگوستن : [ڇاوهه،ت] ڀاگوڙتن؛ گوڙتنه-
 وه. (جابه ڄاڪردن)
 ڀاگومڪي : [ناو] ڀي گومڪي؛ ايزگوم ڪردن؛
 شوينه گومڪي؛ هه زاره دوو لايي. (ردگم
 ڪردن)
 ڀاگوڙ : [ناوبڪ] ڀاگوڙهر؛ ڪهسيڪ ڪه
 ڀاده گوڙي. (منتقل ڪنده)+
 ڀاگهيڻ : [ناوبڪ] ڪهس يان ٿامرازي
 بلاو ڪردنهوهي خهبر؛ ڀاڍيو يان خهبر
 ويڙي ڀاڍيو. (گوينده و رسانه خبري)+
 ڀالووي : [ڇاوهه،ت] به ڀيگادا پويشتن؛
 ڀيگاپرين. (رامرفتن)
 ڀا ليوون : [ڇاوهه،ت] ڀا لهسهر بوون؛ په
 سهند ڪردن. (پرگزڙين؛ عقيدہ داشتن)
 ڀامدانن : ڀاخستن؛ پان ڪردنهوه؛ داخستن.
 (پهن ڪردن)
 ڀاموو : ڀامين؛ هيمن؛ ٿارام؛ ڀام بوو؛ (آرام
 شده؛)
 ڀامي : [ناو] (۱) ناوي جوڙيڪ يارييه به
 په پرائتو. (رامي) (۲) دهسته مويي. (حالت رام
 بودن)
 ڀانڪ وڇوغه : [ناوت] ڪهواو پانتولي له
 بووزوو؛ ڀاني وبهرگوزو؛ شال وشاپڪ. (فرنچ
 شلوار از شال پشمي)

ڀانويڻ : [ناوبڪ] ڀانوما؛ ڀانيشاندهر؛
 ڀينموون. (راهنما)
 ڀانه ڪي : [ناو] پالوو؛ پالوو. (پاردم)
 ڀانيار : [ناوبڪ] ٿاڙووهر؛ هاڙوتهر؛ هاڙوهر؛
 ليخوپر. (راننده)
 ڀانيه : شاري ڀانيه له ناوچهي بيتوينه. (نام
 شهري است)
 ڀاو : [ناو] (۱) ڀاف؛ شڪار. (شڪار) (۲) لڪهي
 سهرو چاوي ڙني تولدار. (لڪه روي صورت
 زن آبستن) (۳) شيلهه ههنگوين. (شيره
 عسل) (ب ۴) گالته پيڪردن. (دست انداختن)
 (۵) فهند و فيل. (حيله). (۶) دهسته موڪردن؛
 خستنه توڙ؛ ڀامڪردن؛ (ب) ڪوپڙيڪ ڪه
 ڪڇيڪ سازبڪا. (رامڪردن)
 ڀاوارتن : [ڇاوهه،ت] گوڙانهوه؛ گوڙتنهوه.
 (جا بجا ڪردن)
 ڀاوباز : [ٿاوهه،ناو] (ب) دروڙن؛ گزيڪار؛ ڪه-
 له ڪباز؛ فيلباز؛ حوقه باز؛ ٿاگول باز. (حقه باز)
 ڀاوبازي : [ناو] قه لودهل ڪاري؛ فريوڪاري؛
 حوقه باز؛ فيله باز؛ داوبازي؛ حيله باز.
 (حقه باز)
 ڀاوڪردن : [ڇاوهه،ت] نيچير ڪردن؛ (ب)
 ڀاڙي ڪردن و ڀام ڪردني ڪيڙ. (به تور
 انداختن و شڪار ڪردن)
 ڀاووڪ : [ناو] ڪيسهه ٿاوي تري و هه-
 نارگرتن. (ڪيسه آب انگور گيري)
 ڀاووگ : ڪڙاووڪ.
 ڀاوهباڙ : [ناوت] دهسته واڙهي ڀاوپيانه؛
 ڀاوي ٿاخي هاوين ڪه بيچووي ڪه و گه
 وره دهبن. (شڪار ڪيڪ در آخر تابستان)
 ڀاوهست : [ڪاري ٿه مري] ڀاوهسته؛ دهست

پاگره؛ بویسته. (ایست)

پاوه‌کەر : [ناوبک] شروقه‌کەر؛ (ب)

دووخال (:که نیشانه‌ی (واتا) یان شروقه-

کردنه له نووسین دا.علامت) (:

پاویش : [ناو] له‌پرووی نووسراوه نووسینه-

وه. (نسخه برداری)

پاهانین : [چاوگه‌ت] راهینان؛ بارهینان؛

په‌روه‌ده کردن. (پرواراندن)

پاهیلّه : (۱) [کاری ئەمری] شوپری بکه‌روهه.

(آویزان کن) (۲) [ناو] ته‌ونی داپیروشک؛

داوه‌ته‌نه؛ پاهیلّه؛ [تارەنگبوت] < پاهیلّه.

پاهینه‌ر : [ناوبک] فیرکەر؛ په‌روه‌ده‌کار؛

بارهینه‌ر؛ (پرور)

پایت : [ناو] وشه‌ییکی بیانییه واتا نووسین

(ب) چاپ‌کردن به ئامیری پایتیر؛ له-

کوردی دا پاویش و پایش و پایژ؛ به‌واتای

له‌به‌ر نووسینه‌وه و وینه‌هه‌لگرتن له

نووسراوه‌هه‌یه و (زور نزیکه به پایشی-

کوردی). (پایت)

پایژه : [ناو] پایژ‌کار. (رایزن)

پایه‌خ : [ناو] پایخ؛ پاخەر؛ (ب) ته‌وه‌ی پاده-

خریت بو له‌سه‌ر دانیشن. (زیرانداز)

پایه‌ل : [ناو] په‌هیل؛ خه‌واندنی هه‌رشتی

ته‌ستوونی به‌حاله‌تی ئاسویی و دریژ

پاک‌یشاندنی. (خوابانده و دراز شده) +

پایه‌ل‌کردن : [چاوگه‌ت] ته‌ناف شوپ‌کردنه-

وه؛ دارخسته‌سه‌ربانی خانوو؛ دارم‌پا، خه-

واندنی ده‌سه‌ک له‌داره‌پادا؛ ته‌ناف‌گیران

و داچینی ته‌نافی ته‌ون؛ داخستن؛

پاخستن؛ پان‌کردنه‌وه. (خوابانیدن

ودراز‌کردن؛ په‌ن کردن تار قالیبافی)

پاهیلّه : راهیلّه؛ پاهیلّه؛ یان (توپ)؛ به‌واتای

داوی جولانه‌نه له‌جیاتی ته‌لچن به-

جیتەر. (تور، شبکه)

په‌نار : [ناو] پهی‌هه‌نار. (ربانار)

پچه : [ناو] جی‌پی. (ب) پیوشوین؛ یوار؛ به

پچه‌ی که‌سیکدا پیویشن؛ به‌ئوپ‌ناک کردن.

(جاپا)

پچه‌شوت : [ناو] دوندەر؛ به‌سته‌نی؛ ئه‌و

پچه له‌چاوگه‌ی (پچان و پچین) هوه

هاتوو. وشوت، له‌تور‌کید؛ سوت، واتا شیر.

(بستی)

پچیگ : [ناوبەر] پچاو؛ به‌سه‌هول‌بوو.

(بخ‌بسته)

پژاگ : [ناو] (۱) به‌ردیکی نه‌رمه و به‌رده

مردو ویشی پی‌ده‌لین. (۲) [ناوبەر] پژاگ؛

پژاو. (نوعی سنگ‌نرم؛ ریخته‌شده)

پژد : [ناو] ئاو‌ه‌ل‌ناو] ئامووریک که‌گاسنه-

که‌ی زور له‌عه‌رز بچه‌قی؛ دژی ئامووری-

مال؛ چکووس. (گاو‌آهنی که زیاد درزمین

فرو رود، خسیس) +

پست : [ناو] یه‌که‌ی شماردنی ته‌مه‌نی

تازی. (واحد شمارش سن تازی) +

پستاق : [ئاوه‌ل‌ناو] به‌رانبه‌ر؛ به‌رامبه‌ر. (برابر)

پستی : (۱) [ناوبەر] پیسراو؛ تشتیکو

هاتیه‌پستن؛ شتیک که‌پیسراوه؛ پیسراو.

(ریسیده‌شده). (۲) [ناو] عه‌رزی پته‌و.

(زمین‌سخت) (۳) ئه‌و پستی؛ پابووردووی

پستن بو هه‌وه‌ل‌که‌سی نادیار. (ریسیده؛

بافت؛ ریسید)

پسو‌ابوون : [چاوگه‌ت] پیسو‌ابوون؛

ئابروو‌چوون. (رسواشدن)

ڀسهر : [ناو] مهري سهرومل سڀي. (گوسفند
 سروگردن سفيد)
 ڀسهر به لهک : [ناو] مهري به لهک که سه-
 ري سڀي ڀيٽ. (گوسفند ابلق سرسفيد)
 رسته : (۱) [ڀاڀوردووي رشتن] ريڙراو؛
 وهک چاورڙراو. (وسمه کشيده) (۲) تالي-
 هوٽراوه به موورو يان مرواري؛ (۳) ڀندول؛
 بزرگور. (رسته)+
 ڀشفهت خواردن : [چاوگه،ت] به رتيل وه-
 رگرتن؛ به رتيل خواردن. (رشفه خوردن)
 ڀشقهن : [ناو] ڀشخن؛ گالنه؛ بزه-
 سوعبت پيڪردن. (ريشخند)
 ڀفناي : [چاوگه،ت] ڀفاندن؛ ڀراندن.
 (ربودن)
 ڀق نيشتنه وه : [چاوگه،ت] ٽهرناف ليچوون؛
 ٽارام ڀوونه وه؛ تهواو ڀووني که رب و ڀق.
 (زايل شدن عصبانيت)
 ڀکائي : [ناو] مله؛ کيپهر کي. (مسابقه)
 ڀماي : [چاوگه] رمان؛ ڀووخان؛ ٽيک ته-
 پين؛ ڀمان. (ڀرور يختن)
 ڀمه : [ناو] سههول؛ يهخ؛ زياتر بو چلووره
 سههول به کارده بريٽ. (دنگال)
 ڀندک : [ناو] ڀندوک؛ ڀوٽتک؛ ٽهسر؛
 ڀوٽتک؛ ٽهسرين؛ ڀرميسڪ. (اشڪ)
 ڀندول : [ناو] ٽيٽول؛ شيٽال؛ بزرگور؛ تيسما-
 لڪي قوماش. (بزرگور)
 ڀنه : [ناو] هه ياز؛ هه ياس؛ چو؛ چق؛
 ناخووني ديارى دان و بهراوه رد پيڪردن ڀي
 ته مهنى که له شير. (ناخن خنجر مانند پاى-
 خروس)
 ڀوباب : [ناو] ٽامپريڪي موسيقي تهلئى،

(سيمي) ڀووه له قه ديمدا. (رباب)
 ڀوبل : [ناو] يه کهى دراوى ڀووسيا.
 (واحد ڀول روسيه)
 ڀوبنار : [ناو] ڀهنار؛ ڀبي ههنار؛ ڀيچارى
 ههنار. (ربانار)
 ڀوپيه : [ناو] يه کهى دراوى هيندوستان.
 (واحد ڀول هندوستان)
 ڀوڄيار گيريائى : [ناو،ت] ڀوڙ گيران.
 (روزگرفتي؛ خسوف)
 ڀوڄيار نيشتنه ي : [چاوگه،ت] ڀوڙ ٽاوا ڀوون.
 (آفتاب غروب کردن)
 ڀوڄيار هوڙناماى : ڀوڙ هه لهاتن. (برآمدن
 آفتاب)
 ڀوڄه : [ناو] ڀوڙوو؛ ڀوڙه؛ ڀوڙگ. (روزه)
 ڀوڄي : [ناو] ڀوڙوو؛ ڀوڙگ. ڀوڙي؛ ڀوڄه؛
 ڀوڄي. (روزه)
 روڄ هاتنه سه رليو : (ب) زور ترسان؛ نزیک
 به مردن له ترسان. (کنايي، خيلي
 ترسيدن)
 روڄ : [ناو] (۱) ناوى چوارداش له سى وودو
 داشى شه ترهنج. (رخ). (۲) ڀوخسار؛ سه-
 روجاو؛ ڀوو؛ سيماء. (رخ)
 ڀوڙنه ڀوڙي : [بهند] ڀوڙي نا ڀوڙه کهى دى؛
 (ب) دوو ڀوڙ جاريڪ. ڀوڙنا. (روزدرميان)
 ڀوڙوو شکاندن : [چاوگه،ت] کوٽايى هيٺان
 به ڀوڙوو. (روزه شڪستن)
 ڀوڙهه : ناوه بو پياوان؛ پالهوانى به ناو
 بانگ. (رستم)
 ڀوڙمان : [ناو] نووسيني چيروکى دريڙ.
 (رمان)
 ڀوڙشنا : ناسيني که سيڪ به ڀروالهت؛ به لام

ټم وشه سهر به خونیه و حاله تی پاشبه ندی
هه یه بو(ناشنا)، ناشناوروشنا به واتای
ناسیاوگه لیکن که به پړواله ت دهناسرین و
هیشتا نه بوونه ته دوت و هاوال. (روشنا)
پړوشنایی. (روشنایی)

پړوناس : [ناو] پړوناس؛ گیای پهنګردنی
بهن. (روناس)

پړون بهنگ : [ناو،ت] پړونیک که له گولی
شادانه ده گیریت؛ ماکیکی هوش بهری
تیدایه. (روغن بنگ)

پړون جه لا : [ناو،ت] بو بريقه دار کردنی
وینه ی پهنګ و پهموغن یان بريقه -
دار کردنی دهرکه و ههرکه رهسته ی چیوی
به که لکه. (روغن جلا)

پړون سوتاندن : [چاوگه،ت] به هو ی شل
بوونی بازنه ی پینگی سوپاپ له موټو پری
سه یاره دا پړون تیکه لی بینزین ده بیټ و
موټو دوو که لی زورده بیټ و پړون کهم ده -
کات. (روغن سوزی)

پړون کاری : [ناو، بهرهمی چاوگه] چه -
ورکردنی بهند و جومگه گه لی موټو پړو په -
وان کارکردن. (روغن کاری)

پړون ماسی : [ناو،ت] پړونیک که له ماسی
ده گیردریت. (روغن ماهی)

پړونه ر : [ناو، بک] دانه ر. (گذارنده)
پړونه پرو : < پړونه پروژی.

پړونی : [کاری نهمری بو دانان و دانیشن]
(۱) داینی. (بگذار). (۲) پړونیشه؛ دانیشه.
(بنشین)

پړونی ته لیف : [ناو،ت] له وینه کیشی دا یان بو
گرتنه وهی ته کلیل به کار دیت. (روغن الیف)

پړونی ئیسکاتیف : [ناو،ت] پړونیکی گیاییه
بو زووتر وشک بوونه وهی پهنگی وینه -
کیشی ده یکه نه نیو پهنگه وه. (روغن
اسکاتیف)

پړونی گیایی : [ناو،ت] پړونیک که له سووی.
(بهری گیا) وهک ناوکی په موو و تووگوله -
به پړوژه ده گیریت. (روغن نباتی)

پړونی موټو پړ : [ناو،ت] بهرهمیکی پاترو لی
(نهوتی) ه بو پړه وان کارکردنی موټو پړ به که -
لکه. (روغن موټور)

پړووان : [ناو] پیوه لکان وجووت بوونی
سپلو تی نیلهمیو. (حالت جفتگری سگ) +
پړووباری کرن : [چاوگه،ت] پړووبار کردنه وه؛
به ره و روو کردنه وه. (روبرو کردن)

پړووبه پراکردن : [چاوگه،ت] وهری خستن؛
جیبه جیکردن. (روبراه کردن)

پړووپوش : [ناو] (۱) نیقاب. (نقاب). (۲) عه -
باثاساییکه ژنان ده یکه نه بهر. (روپوش)

پړووپوشین : [چاوگه،ت] دهمو چاو شاردنه -
وه به دهستمال و له چک یان ههر چی. (ب)
شهرم کردن. (روگرفتن)

پړووپوشین : [چاوگه،ت] سهری دفر
دپوشین؛ دپوشین به قوماش یان هه -
رچی؛ پړوخسار دپوشین. (سهرپوشیدن)

پړوویوی : [ناو،ت] پیوان و دیاری کردنی
دریزی و پانی ههر پړووپهر و تختاییک.
(مساحی)

پړووتنای : [چاوگه،ت] پړوته وه کردن؛
پړوتکردنه وه. (لخت کردن)

پړوتوش : [ناو] دهسته واژی وینه گه ریه وانا
جوانکاری له سهر فیلمی وینه گیراوی

سیما(پورتړه). (رتوش)

پووتهختی : [ناو] جوړه جاجم یان په شمیڼه
یان قوماشیکه ددړیت به سهر پیڅه فی سهر
قهرویلای نووستندا. چهرچهف. (روتختی)
پووخلاکوړ : [ناو] پيڅو له کویره. (روده کور)
پوو خوروک : [ئاوه لئاو] دمو چاو گرووی؛
پوخسار هاو لایی. (آبله رو)

پوودار : [ئاوه لئاو] بی شهرم و پر پروو. پروو؛
بی شرم)

پووداو : [ناو] به سهرهات؛ به دیهاتوو یان
قهو مانى کاریک؛ خولقانی به سهرهاتیک.
(رویداد)

پوودل : [ناو] گرفت. (رودل)
پووسکه : [ناو] گوله جاف؛ گوله جه فاکیش؛
گولیکه له ناوچه کانی سنه و سه قز و
سلیمانیدا زور دپرووی و بو تازاره باریکه به-
که لکه. (گل خیار؛ گل کارگر)

پووشور : [ناو] دیمه شور. (روشور)
پوونووس : [ناو] نووسینه وه له بهر ده قیکه-
وه؛ رایش کردن. (رونویس)

پوونه بوون : [چاوگه، ت] (ب) شهرم و حه-
یا کردن. (شرم کردن)
پووهاتن : [چاوگه، ت] پووهه لاتن؛ شهرم-
نه کردن. (شرم نکردن)
پووهک : [ناو] دارو گیاو گزی که سهرله-
خاک دهر دین. (گیاهان)

پووهو : بهرمو؛ پووهو بازارچوو؛ پروو به لای-
بازار داچوو. (روبه)

پوویگ : [پاوردووی پوین] پویشتوو.
(رفته)

پوهیشتن : [چاوگه، ت] داهیشتن؛ داهیالان؛

شور کردنه وه. ((اویزان کردن))

پویشتنه جی : له کوپی یاری په پراتودا وهک
(پامی و ناس) چوونه جی ونه دیتن (جارتن)
پویی : پویش؛ چوو. [پاوردووی پویشتن]
(رفت)

په بساندن : [چاوگه، ت] کو مکردنه وه؛
کو کردنه وه؛ کو ما کردن. (کپه کردن)

په بسین : [چاوگه، ت] کو ما بوون؛ کو م بوون.
(کپه شدن)

په بناوک : [ناو] سمل؛ گیاییکی بون خوشه.
(گیاهی خوش بو)

په بنگ : [ناو] پوواسی کوله بنه؛ قالابن.
(ریواس کوتاه قد)

په بنی : [ناو، بهرهمی چاوگه] بی زن و
مندالی؛ ته نیایی؛ مال به کولی؛ (مجرد)

په پاندن : [چاوگه] په تاندن؛ چوارنال غار
پیگردن؛ ماندوو کردن؛ زورگیران. (خسته
کردن)+

په پرپ : [دنگه ناو، ت] ته په ته پ؛ زرمه زرم.
(صدای تاپ تاپ)

په پ و راست : (۱) [ئاوه لئاو] قیت وقنج
پاوه ستاو. (راست ایستاده) (۲) [به ند] بی-

پووینی ئاخافتن، ده بودوغر. (رک و راست)
په پ و هوپ : [دنگه ناو، ت] ته په ته پی توند و

زور؛ زرم وهوپ. (صدای تاپ تاپ زیادوبلند)
په په که : [ناو] (ب) شیناوه ردی بی هیز و

لاواز. (گیاه و سبزه بی نمو و غیر شاداب)
په په لگا : [ناو] په پیلگه؛ پاوانی بهر ه لدا

کراو؛ یاریکه و جیگای هاتن و چوون.
(میدان بازی و رفت و آمد)+

په پینان : پاونان وهه لبرین و وه دواکه و تن.

(در پی دودیدن و بیرون کردن)
 پهتل: [ناو] (۱) گون. (خاڼه) (۲) پیوه ریځ بوو
 له قه دیم دا. (پیمانهای قدیمی)
 پهتوم: [ناو] موږشیدی دینی زه پدهشتیان.
 (مرشد دینی زردوستی)
 پهچلهک بر او: [تاوه لئاو] دوا بر او: (ب) بی-
 کوږ: وهجاخ کویر. (اجاق کور)
 پهحه تی: [ناو] ږاحه تی: کراس وشه روآلی
 ناو ما ل و خه وتن. (بیژاما)+
 پهخ و روځ: کړاځ و پهخ.
 پهختئاو پز: [ناو] چپولیباس. جیگای
 جلو به رگ پیدا هه لواسین. (رخت آویز)
 پهختخاو پیچ: [ناو] جاجم؛ جاش؛ مهوج؛
 جار جیم. (رختخواب پیچ)
 په دیوونه وه: [چاوگه، ت] پهت بوونه وه؛ وه-
 رنه گیران؛ قه بوول نه بوون له نه زموونی -
 خویندن دا. (ردشدن)
 په دکردن: [چاوگه، ت] په تکردن؛ دهر
 باز کردن؛ به پړکردنی که سیک که له مه-
 ترسیداییت. (ردکردن)
 په دمو کردن: [چاوگه، ت] دانه دوواوه؛
 قبول نه کردن؛ گه ږاندنه وه؛ وهر نه گرتن. (-
 ردکردن)
 په زاسووک: [تاوه لئاو] په زاشیرین؛ ئیسک
 سووک؛ له به رد لآن؛ خوین شیرین. (تودل برو)
 په زایه ت دان: [چاوگه، ت] ئیجازه دان؛
 پازی بوون؛ (ب) خوش بوون له تاوانبار له-
 لایه ن شکایه ت کاره وه. (رضایت دادن)
 په زک نان: [چاوگه، ت] پیدا کردن؛
 پیدا کردن؛ تی پو کردن؛ (ب) کاری سه
 رجیی. (فرو کردن)

په زم: فد: [ناو] جهنگ؛ شهر. (رزم)
 په زه کی: [ناو] کویر وو. (سیاهک گندم)
 په زیده ر: [ناو، بک] چیکه ر؛ دروست که ر؛
 ثا فر پنه ر؛ دروست که ره وه. (آفریننده؛
 تعمیر کننده)
 په ساس: [ناو] قورقور شم. (سرب)
 په سه و: [ناو] جهز؛ جیز؛ په فسه؛
 مالووسکه ی گهنمی سوور بووی خه رمان.
 (گندم پاک شده خرمن)+
 په ش بام: (۱) پهش بومایه؛ پهش
 بوواییتم. (سیاه میبوم). (۲) مه یله و پهش؛ په-
 شباو؛ په شتاله. (سیاه. تیره)
 پهش به شه: [ناو] گمارو؛ مریشکه په شه؛
 فرنده یی کی (فرنده یه کی) مه له وانه. (چنگر)
 پهش دهر مان: [ناو] گیای سیاو
 پوو؛ سیا پو ش. (پرسیاوشان سیاه)
 پهشکاچاف: [ناو] بیبیله ی چاو؛ پهشکینه ی
 چاو. (قرنیه چشم)
 پهشکا کای: [ناو] پهشکه کا. (طورکاه کشی)
 پهشکویت: [ناو] پهنگی نه سپی که کویتی
 توخ بیت و به سه ر پهشی دا بر وانییت.
 (کمیت تیره)
 پهشمیو: [ناو] پهشمیو؛ میوی تری په شه.
 (مو انگور سیاه)
 په شوکی: [ناو] (ب) بزنه گهل. (بزها) (ف).
 هن تفهنگی په شوکی. (نوعی تفنگ
 سرپر)+
 په شه بی: [ناو] جوړیک داربی. (نوعی بید)
 په شه توو: [ناو] داری توو شیرینی پهنگ
 سووری توخ و به ره که ی؛ گاتوو؛ شاتوو.
 (شاهتوت)

په شه چاو : [ناو] گيای سیاچاو؛ گيای -
 سیاداری که بوته خوشینی فی به که لکه -
 (خریق)
 په شه دار : [ناو] رهش دار؛ سیاو چنار؛ په شه -
 چنار. (صنوبر سیاه)
 ره شه دال : [ناو] داله گوورگه؛ جوړیک داله
 که لاکي توپیو ده خوات. (دال سیاه)
 په شه پراف : [ناو] پاوی په شینک؛ پاوی بی -
 به فر. (شکار در وقت نبودن برف)
 په شه قه زوان : [ناو] داری په شموهن؛ وه نه -
 سیاوی؛ بهر و گه لاکه ی ده هار نه وه بو به -
 رگری له وه پینی قز و بو چاره سر کردنی
 که چه لیش به که لکه. (بنه کوهی)
 په شه گزهر : [ناو] گيای گزهر گه سیاوی.
 (شقاقل)
 په شه وار : [ناو] دهواری له موو چیکراو؛
 سیامال؛ سیاچادر. (سیاه چادر)
 په شه ووبوون : [چاوگه، ت] به فری کیوان
 چوونه وه. په ش ه لگه پان؛ په ش بوونه وه؛
 په ش بوون. (سیاه شدن)
 په عنا : (۱) ناوی ژنانه. (اسم زنانه). (۲) [ئاوه -
 لئاو] خاوهن به زن و بالایی شهنگ؛ نه رم و
 نول؛ شل و مل. (زیبای نه رم اندام)
 + په فقه : قاته کانی گه نجه. (طبقات قفسه و
 گنجه)
 په فاشک : [ناو] نامیری خه پاتی. (دستگاه -
 خراتی)
 په فونه ک : [ئاوه لئاو] گورگه؛ قاچاخ؛ هه -
 لاتووی خو وه شیر. (تحت تعقیب)
 په فین : [چاوگه] په و کردن؛ باز دان؛ هه -
 لاتن؛ رویشن. (فرار)

په قاز : [ناو] (۱) گویزی به داره وه وشک بوو.
 (گردوی روی درخت خشکیده). [ناو، بک]
 په قاس؛ په خس کهر. (رقاس)
 په قانده وه : [چاوگه، ت] (۱) وه ک به دیواره
 وچه سپاندن و به نهیم گوشاردان. (بدیوار
 چسپاندن و فشار دادن) (۲) ناسک کردنه -
 وهی دهمه داس به چه کوش. (نازک کردن
 تیغه داس با چکش)
 په کسانا : ناوی کچی کوورش. (نام دختر
 کوورش)
 په گاژو : [ناو] پيشاژو؛ له سه رپشه سه -
 وزبوون و پهره سه ندنی دار. (روی ریشه
 جوانه زدن سبز شدن)
 په گاو په گ بوون : [چاوگه، ت] په گ به په گ -
 بوون. (رگ برگ شدن)
 په گبره : [ناو] مله؛ جو پره؛ جو پرك.
 (آبدزدك)
 په گه زپهرس : كه په گه ز پهرست.
 په گه زپهرست : [ناو] نژاد پهره ست. (نژاد
 پرست)
 په گه زناس : [ناو] نیژاد ناس. (نژاد شناس)
 په لم : [ناو] خیزی ورد؛ نه رمه خیز؛ په مل.
 (ماسه)
 + په مز : عد؛ فد؛ [ناو] (۱) چه ندرماره یان
 پیتی نه هیئی بو کردنه وهی قوفلی په مز دار.
 (۲) پاز. (رمز)
 په مه کی : ٹاکویی (ب) دوور له شارسانییه -
 ت؛ گاره ش؛ گارانی؛ ناسایی. (بی توجه به
 ناداب؛ بی تمدن)
 په مهن : [ناو] وشکه چن؛ دیواری هه لچنراو
 به بهرد. (دیوار سنگی بی ملات)

+ پهنجسان: [چاوگه،ت] ئازاردان.(آزادا دن) فهن. پهنج پیدان؛ (رنج دادن) پهنج کیشان.(زحمت کشیدن)

پهنجدره: دژواتایه.(۱) [ناو،بک] پهنجین؛ کهسیکه دهرهنجینی (رنجاننده). [ناو،به‌ر] (۲)(ف.هن) رهنجهر. (رنج کش)+

پهند: [ئاوه‌لناو] پند؛ نه‌ترس؛ ئازا؛ زیره‌ک. (رند). (۲) جوان؛ قهنج (قشنگ)

+ پهنگ: [کوژی نیگارگه‌ریه] ههر په‌نگیک جگه له سپی و په‌ش، که له نیگارکیشیشدا به پهنگ له قه‌له‌م نادرین؛ ههموو پهنگیک له تیک‌لاو‌کردنی سی‌په‌نگی سهره‌کی(سوور، زهره، شین) پیک‌دین. (رنگ)

په‌نگاو: [ناو،به‌ر] په‌نگ‌کراو؛ (ب) خه‌ملیو و پازاوه به رهنگ. (رنگ شده)

په‌نگاوی: [ئاوه‌لناو] رهنگ تیوه‌تلاو؛ په‌نگ پیاساوراو. (رنگی شده)

په‌نگ به‌پرووهه نهمان: په‌نگ‌بزرگان؛ په‌نگ‌پهرین. (رنگ‌پریدن)

په‌نگ‌کار: [ناو،بک] په‌نگین؛ په‌نگ‌که‌ر؛ [ئاوه‌لناو] که‌سیک که پیشه‌ی په‌نگ‌کردنه. (رنگ‌کاری)

په‌نگ‌گوپان: [چاوگه،ت] (ب) به‌پیی بارو دوخی‌ژیان چوونه سهر په‌موت و دوخی‌کی‌تر. (رنگ‌عوض کردن)

په‌نگ‌گوپان: [چاوگه،ت] له‌شه‌رمان سوور‌هه‌لگه‌ران؛ یان له‌ترسان په‌نگ‌هه‌ل‌پروسقان. (رنگ‌برنگ شدن)

په‌نگ‌هه‌ل‌گه‌پان: [چاوگه،ت] په‌نگ‌پرو-وسقان؛ په‌نگ‌په‌پین؛ په‌نگ‌شیوان. (رنگ-

پریدن)

په‌نگی: [ئاوه‌لناو] په‌نگین؛ ههر په‌نگی-جگه له سپی و په‌ش، که له نیگارکیشیشدا به په‌نگ له قه‌له‌م نادرین. (رنگی)

په‌نگی‌سارد: ههموو په‌نگه‌کانیتیکی‌ل‌اوی نیوان زهره و شین. (رنگ‌سرد)

په‌نگی‌سهره‌کی: ته‌واوی په‌نگه‌کان له-تیک‌لاو‌کردنی جوړاو‌جوړی سی‌په‌نگی سه-ره‌کی (سوور، زهره، شین) پیک‌دین؛ له-وینه‌گه‌ریدا سپی و په‌ش به‌په‌نگ‌ناژمیردرین، به‌لکو به‌تاریک و روشن داده‌نرین(رنگ‌اصلی)

په‌نگی‌گهرم: ده‌سته‌واژه‌ی نیگارکیشیه: ههموو په‌نگه‌کانیتیکه‌ل‌اوی نیوان زهره و سوور. (رنگ‌گرم)

په‌نه‌کاری: [ناو، به‌ره‌می‌چاوگه] تاشینی-دار به‌نامیری په‌نده؛ په‌نده‌کاری. (رنده-کاری)

په‌وازان: [ناو] به‌شیاو له قه‌له‌م‌ده‌ر؛ پادای؛ به‌په‌وا ده‌زانی؛ ویزا. < په‌وانامه. (روادید)

په‌وال: (ف. شه) په‌موش؛ شیوه‌ی کار؛ په‌وتی‌کار. (روال)

په‌وانامه: [ناو] ئیزنی چوون بو‌ول‌تیک که له‌لایهن نوپنهری نه‌و ول‌ته‌وه به‌بیانین ده‌دریت؛ ویزا. (روادید؛ ویزا)

په‌واندنه‌وه: [چاوگه،ت] ئالقه‌ی زنجیر هه-راو‌کردنه‌وه؛ جه‌غز هه‌راو و گه‌وره‌کردنه‌وه؛ له‌به‌ریه‌ک‌په‌واندنه‌وه؛ (گشاد کردن)+

په‌وانسهر: شارو‌چکه‌یی‌که له‌به‌ینی کرمانشان و سنه‌دا. (نام‌شهر کی‌است)

په‌وان‌کردن: [چاوگه،ت] چه‌ور کردن و پو-

نکاریکردنی که رسته گلی موتو پری بو
 ئاسان گه پړان. (روان کردن) +
 په وانگری : [ناو بهر] په وانه کړاو؛ نیردراو؛
 نار دوو؛ په وان کړاو. (روانه شده؛ رهوان شده)
 په وانه : [بند] بهر ی کړاو؛ بهر پوه؛ له حالې
 چووندا (روانه شده)
 په وانه : [بند] (۱) له چووندا یه؛ بهر پگه ووه یه؛
 (۲) له حالې پروښتندایه؛ بو جیگایې د هروا؛
 وهک ناوی چوم. (۳) [ناو له ناو] مه کینه ی
 گریس لیدراو پیگیرو گرفته، په وان ده -
 خو لیته وه. گیری نییه. (روانه؛ روان است)
 په وانی : (۱) نه خوشینی روحی. (۲) حالتی
 موتو پریکه بی گیرو گرفت کار ده کا. (۳) نه -
 خوشینی ئیسهالې؛ زگچوون. (۴) په وتی
 خویندنه وهی دهرسی بی هله. (۱ و ۲ و ۴
 روانی. ۳. اسهالی.
 په ووه وان : [ناو] دارگوپز ته کین. (گرد
 و تکاننده) +
 په وویل : [ناو] ریچکه؛ جهله؛ ریز؛ قه تاره.
 (صف. قطار)
 په ویه : [ناو] ری و په سم؛ په وشت؛ (بهنده
 نه وازیت وه پیشه که رده، په ویه ی بو -
 زور گیت به جا ئاوردهن) «ممولوی» (رویه)
 په وها : [ئاو له ناو] سه ربه خو؛ ئازاد؛ ویل؛ به -
 ردراو. (رها)
 په وها بوون : [چاو گه، ت] ئازاد بوون؛
 پزگار بوون. (رها شدن)
 په وهن : [ناو] بارمته دانان بو قهرز وهر -
 گرتن؛ یان خانوویک له بهرانبهر پاره ییکدا
 بو ماوه ییک دیایکراو به گریو له لا بوون
 (رهن)

په وهن دهر : گریو دهر؛ گره و دهر؛ نه وهی که -
 شتی له په وهن دا داده نیټ. (رهن دهنده)
 پریاکار : فد؛ [ئاو له ناو] پروبین؛ دوو پروو؛ مه -
 رایې که؛ په واهت باز؛ بهدرو خوینشان دان به -
 چاکه خوازی؛ ماستا و کهر. (ریاکار)
 پریا : [ناو] سوودی چه رام له ئیسلام دا؛
 سوودی پاره. (نزول)
 پی بزرگری : له پی دهر چوو؛ پی گوم -
 کردوو (ب به هله دا چوو. (راه گم کرده)
 پریال : [ناو] (۱) جل و بهرگ و لیباسی
 کوڼ وشړ و شړول. (لباس ژنده) (۲) فیله -
 باز؛ (حقه باز)
 پریالی : [ناو] گه پیده یی؛ دونیادی تووی؛
 ئاواره یی؛ سه رگه ردانی. (آواره گی)
 پری پری توک : [ناو] زه حیری؛ ئیسهالې.
 (اسهالی)
 پریتم : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] [کوژی موسیقایه]
 په وتی کرژی و خاوی له موسیقا یان
 گورانیدا؛ چونیه تی زه ربه ههنگ، (زه ربی)
 ئاههنگ. (ریتم)
 پریتن : [چاو گه] رشتن؛ پژانندن. (ریختن)
 پریچار : [ناو] ماموستا؛ فیرکار. (استاد)
 پریخراو : [ناو] پریخراو. (سازمان)
 پریخستن : [چاو گه] سازدان؛ کوپیکمان
 پریخستوه. (را انداختن) +
 پریخن : [ئاو له ناو] لهر و لاواز؛ زه حیر.
 (اسهال؛ لاغر)
 پریخوله باریکه : [ناو] پریخوله یی که له پیش
 پریخوله گه وره دایه و پییه وه چه سپاوه.
 (روده کوچک)
 پریخوله گه وره : [ناو] پریخوله نه ستووره، که

له دواى پړخوټله چكوله وه يه. (روده بزرگ)
پړخه داروو: [ناو] گياييكه بو پالاوتتى-
خوين له ژار، به كه لكه. (سنبل الطيب؛
علف گربه)

پړخه شله: [ناو] نه خوښينى فير كه ي
نازال. (مرض اسهال حيوانات)

پړخه كوړه: [ناو] ريخوټله كويړه. (روده كور)
پړزدار: [ناوه لئاو] به حورمه ت؛ به پروومه ت؛
مروى گران و سه نكين. (محترم)

پړزگر: [ناو، بك] حورمه ت گر. (احترام گير)
پړزاف: [ناو] نه خوښينى نازال به هوى
خواردنه وهى ناوى زور له گهرمادا. (مرض-
گو سفندوبز)

پړزهو: [ناو] لووزهو؛ نيرينه ي ناو. (ريزش-
آب با فشار؛ گودى رودخانه)+

پړسمه: [ناو] ئيسقانى قوتى جومگه كه -
له ناو ئيسكيكى چالدا ده سووړيت و ده-
جووى. (استخوان برجسته مفصل)+

پړسمه ي دهر كه: [ناو، ت] گريژهنه ي دهرگا؛
گيجه نه ي دهرگا؛ پاژنه ي دهرگا. (پاشنه در)
< زير پړسمه

پړس وگوريس: (ب) ناخافتنى بى سه روبهر.
(سخن بى سروته؛ آسمان وريسمان)
پړسهر: [ناو، بك] نه وهى كه ده پړسى.
(ريسنده)

پړشاو: [ناو] ره گاؤ؛ له سهه پړشه سه-
وزبوونى پروه ك. (روى ريشه سبز شدن)

پړش تراش: [ناو، ت] ئاميرى خو تراش (۱)
ئاميرى كارهبايى كه پړش ده تاشيت. (۲)
گويزان؛ تيخ. (۲۱ ريش تراش)

پړش دهرمان: [ناو] ناوى گياييكه. (زرنباد)

پړشكه: [ناو] پړشوه؛ پړشو؛ هه لوه شاوى
كه نارى ميزر و ئاغه بانوو كه چهنه تال
چهنه تال بادراييت. (شنگله)

پړشكه هه لبهستن: [چاوگه، ت] پړشوه هه-
لبهستن؛ پاشتن. (شنگله پيچيدن)

پړش گريودانان: [چاوگه، ت] پړش له گريودا
دانان؛ (ب) دهر وهستى و به لينى نه خلاقى.
(ریش گرو گذاشتن)

پړشولى: [ناو] گاوانى؛ پړشوله. (سار)
پړشه: [ناو] (ب) نه مامى به ریشه وه هه-
لكه ندر او بو چه قاندين له جياييكي تردا؛
يه كه ي ژماردنى نه مام. (ريشه) +

پړشه بر: [ناو] بن بر؛ له بيخدا برين؛ (ب)
خاشه بر كردن و ره چه لك فه وتاندين.
(ريشه در آوردن) < جينو سايد

پړشه داكوتان: [چاوگه، ت] (ب) مانه وه به
يه كجارى له مه لبه ندى و پابه رجابوون.
(استقرار دائمي)

پړشه داكوتان: [چاوگه، ت] بنج داكوتانى-
گيا؛ خو قاييم كردن و مانه وه له جيايى؛
جيگر بوون و دامه زران. (ماندگار شدن)

پړشه دهرهاتن: [چاوگه، ت] (ب) توخيچوون؛
(ب) ئهركى زور كيستان. (كنايى. زحمت-
فروان كشيدن)

پړشه كهن: [ناو، ت] هه لكه ندين به پړشه وه؛
بنه بر كردن؛ خاتيمه پي هيئان؛ پړشه كيښ.
(ريشه كش كردن)

پړشه كيښ كردن: [چاوگه، ت] (۱) به ره گ و
دهماره وه هه لكه ندين. (۲) بنه بر كردن. (ريشه
در آوردن)

پړشه هه لكيشان: < پړشه دهر هيئان.

پړیځ چه م : [ناو] پړیوځی چاو. (ژمک چشم. قی-
چشم)

پړیک ده رچوون : < پړیک هاتنه وه

پړی کردن : [چاوگه، ت] جیگا کردن: ئیزن-
دان بو هاتنه ژوور؛ میوانم نه مشه و پړیکه م که:
چړیکه م که. (راه دادن؛ جادادن)

پړیک هاتنه وه : [چاوگه، ت] (ب) به قهرا یه-
کتر بوون؛ به قه دیه کترین بوون؛ حاله تی به-
رانبه ری. (مساوی شدن)

پړیکیشه : [ناو] پړیکشه؛ باری ههنگ؛
گلاد مهل؛ گه لادومهل؛ گیاییکه بو
درگا کردنی دومهل به که لکه. (بار هنگ-
سرنیزه ای)

پړی گوم کردن : [چاوگه، ت] پړی بزرگ ری.
(ره گم کردن)

پړیکه : [پړاوردووی چاوگه ی پړوین]
پړویگه؛ پړویشته وه؛ پړیکه سهو؛ پړویشته وه.
(رفته است)

پړلین : [چاوگه] وه پړین؛ چه په کردنی سه گ.

(پارس کردن سگ)

پړیموله : [ناو] پړیشکه و پړیشکه کردنی چاو
(دودو زدن چشم)

پړین : [چاوگه ی کورتکراو] کورتکراوی
پړوین؛ پړویشن؛ بابرین؛ بابرپړین؛ ته غه له
بن زاراوه ی ئه رده لانیدا دهوتریت (ضمیر-
مرخم، رفتن)+

پړینگاو : [ناو] تراوی خه ست وخول وه ک
ئاوی خهستی سه روپی. (مایع غلیظ شده)

پړی نوین : [ناو] پړی پیشاندر. (راه نما)
پړیواس چه رمگ : [ناو] گیای پړیواوچو؛ بو
عیلاجی به ردی کیسه ی سه فرا (زرداو) به-
که لکه. (ریونندچینی)

پړیواوچو : < پړیواس چه رمگ.

پړیوایه ت : [ناو] له ئاره مویه وه هاتووه به لام له
کور دیشدا بووه ته باو واتا، گپړانه وه ی
باسیک له زمانی که سیکی ترموه. (روایت)
پړی وپړه سم : [ناو] بینه مای په ژریندراو و په-
سن کراوی باوی کو مه لیک. (راه ورسم)

رادی : ف.شه) میړخاس؛ بهدههه. (راد)
 رادیکال : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو+ئاوهلناو] له-
 رامیاریدا واتا بونیاتخواز؛ لایه نگیری
 گورنکارۍ بنه مایی شیوازگه ل. (رادیکان)
 رادیکالیسم : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو]
 بونیاتخواری توندوتیژی. (رادیکالیسم)
 رادیوسکوپي : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] وینه گرتن
 له نندامی گیاندار به نامیری رادیوگراف.
 (رادیوسکوپي)
 رادیولوژی : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] چاولیکردن
 وناسینی گیروگرفتی ناخی لهش به که لک-
 وهرگرتن له تیشکی نادیارۍ ٹیکس.
 (رادیولوژی)
 رادیولوژیست : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] پسپوړی
 رادیولوژی. (رادیولوژیست)
 راسو : [ناو] مشک خورما. گیانله به ریکی
 چوکهی خورمایی پهنکه. (موش خرما)
 راشیتیسیم : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] نه خوشینی
 نه رم بوونه وهی ٹیسک. (راشیتیسیم)
 راک نه ندرول : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] جوړیک
 سه مای دوو که سیی روژئاواییه. (راک-
 اندرول)
 راکیت : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] نامیری به ده-
 سته وه گرتن له یاری پینگ پونگ و تینیس-
 دا. (راکت)
 راکیت : فرد؛ اند؛ ف.د : [ناو] نامیریکی شه په؛
 گوله توپ ناساییکه گه وره و پرته قه مهنی.
 (راکت)
 راگو : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] تاسکه بابی سه-
 ربازخانه و ثوروی. (راگو)

رالی : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] کیبه رکیی سه یاره
 ئاژووتن. (رالی)
 رسته پلاو : [ناو] هه رسته پلاو. (رسته پلو)
 رفوزه : فرد؛ ف.د : [ئاوهلناو] رت بوونه وه .
 دهرنه چوون له نه زموون. (رفوزه)
 رفوزه بوون : [چاوگه، ت] رت بوونه وه له
 نه زموونی واندا و دهرنه چوون. (رفوزه-
 شدن)
 رول : ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] (۱) دهورگیران له-
 شانوو سینمادا. (رل). (۲) فهرمانی سه-
 یاره. سوکان. (رل) (۳) توپی خر هه لدرای
 دریژ، وهک رولی کاغه ز. (رول)
 رولیت : ف.د؛ فرد؛ [ناو] ناوی جوړیک شیرینیاته
 که وهک بابوله ده پچرته وه. (رولت)
 روماتیسیم : ف.د؛ فرد؛ [ناو] رووماتیسیم؛ نه-
 خوشینی په نمینی جومگه به هوئی ته په-
 شوئی وسه رماوه. (روماتیسیم)
 روماتیک : ایتاد؛ ف.د؛ فرد؛ اند : [ئاوه-
 لناو] (۱) هه ست بزوی. (۲) خه یالای وهه-
 ستوکی. (۳) هه رونه ریک به ناوه پروکی نه-
 ویندارانه و هه ستوکیه وه. (رومانتیک)
 روئیسانس : ایتاد؛ ف.د؛ فرد؛ اند : [ناو] په وتی
 نوی بوونه وه و بووژانه وه له باری هونه ره کان
 و پیشه سازیه وه، که چه رخی ۱۴ تا ۱۶ ی
 زایی له نوپو ویا سهری هه لدا. (رنسانس)
 رووباز : [ئاوهلناو] سهر به تال؛ بی سهر بان و
 میچ؛ ده فری سهر به تال. (رووباز)
 رمزیه تینامه : [ناو، ت] به نووسراوه
 چاوپوشین له سووچی تاو انبار؛ دهر برینی په-
 زامندی به نووسین. (رضایت نامه)
 رهوان پزیشک : [ناو] دوکتوری روچ و رهوان.

(روان پزشک)

پهوان پزیشکی: [ناو] لقی له زانستی
پزیشکی، که کاری ناسین و چاره سرکردنی
نه خوشینه کانی دهروونی و روخیه. (روان-
پزشکی)

پهوان ناس: [ناو] خاوه نی زانستی پهوان-
ناسی. (روان شناس)

پهوان ناسی: [ناو] زانستی لیکوآینه وهی
کرده وه کانی پوخی و ههست و بیر و
بوچوونی هزری و چاره سرکردنی گرفته-
کانی. (روانشناسی)

پهوان ناسی پهروه ده کاری: که لک وه گرتن
له بنه ما کانی پهوان ناسی بو باشتر پهروه ده
کردن. (روانشناسی پرورشی)

پهوان ناسی تاوانکاری: دوکتوری ناسین و
توژینه وهی هوگه لی هانده ری مروځ بو
تاوانکاری. (روانشناس جنایی)

پهوان ناسی گشتی: پهوتی تاوتوی کردنی
په سم و یاسا و دهستووری گشتی که به-
سر می شکدا زالن. (روانشناسی عمومی)

پهوان ناسی مندالان: توژینه وهی ټاکاری

مروځ له سهره تای مندالییه وه هه تا لای.
(روانشناس کودک)

په وهند: شیوه ی کار؛ پهوت؛ په فهند. (رونډ)

پهیل: اند؛ فند؛ فرد؛ پڼگا یان خه تی
ټاسنی شمه نه فهر؛ هیلی ټاسن. (ریل-
قطار)

پزیدینت: فند؛ فرد؛ اند؛ [ناو] پزیشکیک-
که بو پسرور بوون له کاری کرده وه یی دا، له
به رده ست ټوستاددا له نه خوشخانه کارده-
کا. (رزیدمت)

پڼکورددار: فند؛ فرد؛ اند؛ [ټاوه لټاو] خاوه نی
باشترین شوپ و پله و پایه له کییه رکیدا.
(رکورددار)

پڼگ: اند؛ فند؛ فرد؛ [ناو] بازنه پیک له کانزا
که لاستیکی ته گه ری سه یاره ده چی به-
سهریدا. (رینگ)

پڼگ: اند؛ فند؛ فرد؛ [ناو] سه کوی ته ناف
کیشر او به چوارده وردا بو کییه رکیی شه په-
مشت. (رینگ بوکس)

پڼگ: اند؛ فند؛ فرد؛ [ناو] که رهسته ی-
موټوږه. بازنه ټاسا له دهووری پیستون ده-
خری و به سیله ندرمه وه جووت ده بیټ. (رینگ)
پڼگ: [ناو] له موټیقادا به ټاهه نگی بن-
بزیکه دهوتریت که به بی گورانی، به ساز
لیده دریت؛ چووارمیزراب. (رنگ)

پڼویلور: [ناو] اند؛ فند؛ ریقلیقیر؛ ده مانچه ی
ته وهره دار (توپی دار). (رولور)

ز اب : [ناو] زابی گهوره و چووک ناوی دوو زی^۱
 له کوردستانی عیراق. (دودریاچه درکردستان -
 عراق)
 زابی مهیه : نوره؛ گه پهدامهیه؛ نو بهی مهیه.
 (نوبت ماست)
 زاتاو : [ناو] زاتناو؛ ناوی تالی نیو زراو؛ ناوی
 زاور؛ سه فرا. (صفرا)
 زاج : [ناو] زنی زهستان؛ زنی تازه زاو. (زائو؛ زن
 تازه فارغ شده)
 زاخ : قهله پشه. (زاغ) +
 زاخاو : [ناو] (۱) تاویاوهی زاخ له نیو ناودا. (زاج
 درآب حل شده). (۲) زاجخوش. (با زاج جوش
 کردن؛ زاج ذوب شده) +
 زاخاودانهوه [چاوگه، ت] (۱) پاک کردنهوهی خشلی
 زپر و زیو به شیوهی تایهت له زیرینگه ریدا.
 (تمیز کردن جواهرات). (۲) زاجخوش کردن.
 (زاغجوش کردن). (۳) مشتومال کردنی تیخی
 خنجیر و شمشیر. (مشتومال دادن تیغه خنجر).
 زاخاودانی چاو : به کهی دلی ته ماشای دیمه -
 نیکی دلرفین یان هر شتیکی جوان کردن؛
 (پروناک کردنهوهی چاو به دیمه نی جوان
 دیتن) (دیده جلادادن)
 زاجخوش : [ناو] تاواوهی زاخ به گهرما پیدانی
 زور. (زاج ذوب شده)
 زاجخوش کردن : [چاوگه، ت] قاییم کردن و
 جوش دانهوه و چیکردنهوهی شتی شکاو به زاخ

تاواوه. (جوش زدن بازاج)
 زاخ دراو : [ناو، بهر] گاودراو به زاخ؛ قاییم کراو به -
 زاخ. (چسبانده شده بازاج)
 زاخوران : [ناو، لئاو] تیرنه خور؛ زورخور. (پرخور
 زاخویی : [ناو، لئاو + ناو] (۱) خه لکیان په یوه -
 ندیدار به زاخوو. (اهل یا مربوط به زاخو).
 (۲) جوریک بالته که دهستکاری زاخو بووه.
 (نوعی پالتو)
 زاخه کهوه : [ناو، ت] قازقاژه؛ ژهنگار؛ مووروه شینه؛
 زاخیشین. (زاج آبی)
 زاخ چهرمگ : [ناو، ت] زاخ سپی؛ له پزیشکی
 و پهنگر پزیدا به که لکه و سیازاخیسی لی دروست -
 ده بیت. (زاج سفید)
 زاخ سهوز : [ناو، ت] مندارم بهرد؛ قزالک؛ بو
 دروست کردنی مهره کف و پهنگر کردنی چهرم
 به که لکه. (زاج سبز)
 زادپهی زاد : پشتاویشت؛ جهد نه ندمه رجهد؛ په چه -
 له ک. (جد اندر جد)
 زارائج : زارائجه؛ که و (کبک)
 زاردراو : [ناو، لئاو] (ب) فره ویز؛ زوربلی. (پرگو)
 زارا : سارا؛ ناوی ژنانهیه. (اسم زنانه است)
 زاراف : [ناو] زاراه؛ شیوهی ناخافتن؛ زارافه.
 (لهجه)
 زارلآو : [ناو، لئاو] راز درکین؛ قسه پانه گر.
 (افشاکنندمران)
 زاربه زار : دهم به دهم؛ سینه به سینه؛ به بی نووسین

ڀاڳوڙرائي مه بهست له كه سيكه وه ٻو كه سيكي
 ديكه. (سينه به سينه)
 زار بهستن: [چاوگه ت] دهم بستن؛ (ب) قسه نه-
 كردن؛ قوروقه پ كردن؛ قوروقه پ پيكر دن.
 (دهن بستن)
 زار جوو: [ناو] دهمه جاو؛ به نه اندازه ي جاريك
 جاوين. (باندازه يكي بار جويدن)
 زار خنده: [ناو] ليوكه ن به ته وسه وه؛ (ف. مشه)
 كه نينا نه ځدل. (زهر خند)
 زار دروو: [چاوگه ت] (ب) دهم به سكر دن؛
 بهر گري له قسه كردن. (دهن بستن) (ب)
 پيشوه ت پيدان ٻو چاو پووشي و قسه نه-
 كردن. (بارشوه دهان بستن). (۳) هه ردوو ليو به
 يه كدا دوورين. (لب دوختن)
 زاردهشت: [ثاوه لئاو] راست ويژ؛ زمان راست؛ (ب)
 ناوي زهردهشت پيغه مبر. (راستگو؛ زردوش)
 زارزانك: [ناو] شانوكار؛ شانوكه ر؛ نه كته ر و ده-
 رهينه ري شانو. (تيا تر گر. بازيگر تيا تر)
 زار كرده وه: [چاوگه ت] زار ليكر دهنه وه (ب) دهم
 لي هه لئالين و قسه ي ناخوش پيوتن. (دهن-
 باز كردن)
 زار نانه وه: [چاوگه ت] سهر داپوشين؛ سهر نانه وه؛
 (ب) قسه لينه كردن. (سرپوش گذاشتن)
 زار وزيخ: [ناو] ناو و دهنگ؛ ناو و نيشان؛ ناوداري.
 (اشتهار)
 زار و هه ساران: [ناو] مندالي نه ستيره كان؛ (ب)
 زهردهشت كه ريوايه ته كور ي نه ستيره بووه.
 (فرزند ستاره ها)
 زاره كي: [ثاوه لئاو] دهمي؛ له فزي؛ له بزي؛ ده-
 فكي؛ به گوته. (شفاهي)

زاره ودهر: (۱) دهر گاي ژووريك كه بهر وه كوئلان
 بكر يته وه. (دري كه روبه كوچه باز شود). (۲)
 جيگاي گولله يان بريني ديواو ديو. (جايگلوله كه
 از طرف ديگر خارج شود)
 زاره هژديها: [ناو] گياي دهمه شير؛ جوړيك گوله.
 (نوعي گل)
 زازايي: جوړيك هه لپه پين؛ خه لك و شيوه زماني
 زازاكان. (نوعي رقص و زبان زازاها)
 زاغوري: [ناو] لاره پيچي شده؛ ميزه ري شده.
 (نوعي دستار ابريشمي)
 زاف: [ناو] له زه عفي ثاروميه وه هاتووه، حاله-
 تي دل بي هيژ بوون. (ضعف)
 زاف: [ناو] په سم؛ نائين. (ائين)
 زافدان: [ناو] تولدان، مندالان. (رحم)
 زاك و ماك: [ناو ت] زاو ماك؛ بهر خومه پ. (بره-
 وميش)
 زاكون: [ناو] زيپك؛ برشت؛ كار لپه اتن؛ قودره ت.
 (قدرت؛ ابهت؛ قاطعيت)
 زاگاري: [ناو] زگاري؛ په شيوي؛ عاجزي؛ غه-
 مباري. (آشفته كي؛ غصه داري)
 زاگه: زايگه؛ زاوه؛ مندالي بووه. (زائيده است)
 زال: پير؛ به سال اچوو؛ ناوي باوكي پر وسته مي پاله
 وان بووه. (زال) (۲) هيژ به سه رداشكان.
 (زور چريدن)
 زال: [ناو] ثاوه لئاو؛ به سال اچوو؛ زال. پير. (پير)
 زال: [ناو] زهره؛ ژار؛ زهر. (زهر)
 زاله: كيسه ي سهر؛ كيسه ي جيگاي زال (زه-
 حري سهر) (كيسه صفرا)
 زالوو: زاروو؛ مارمژ؛ (زالو)
 زاله بردن: [چاوگه ت] (۱) هاوار بردن؛ گله و

گازنده بردن بو لای کهسپک. (دادخواهی پیش-
 کسی بردن) (۲ب) ترساندن. (ترساندن)
 زاله ته قین: پر مه ترسی؛ زور به سام و ترس.
 (ترسناک)
 زاله زهرداوه: < زاتاو.
 زالی زه: نازناوی باوکی پوښته می دهستان
 بوون. (زال زر)
 زامن بوون: [چاوگه، ت] بهر عودمه بوون، دهسته به-
 ربوون؛ قفل بوونی چهک و چه قووی
 زامندار. (ضامن شدن)
 زامندار: (۱) [ئاوه لئاو] هه که رهسته ییک که
 زمانه ییکی بییت بو نه جوولان یان کارنه کردنی
 به شیکی نهو که رهسته. (۲) دهسته بهر کراو.
 (۱و۲. ضامنار)
 زامنه: [ناو] زامن؛ ئامیری قفل کردنی پهله پیکه-
 ی تفهنگ یان چه قووی زامندار. (ضامن)
 زامووسقه: [ناو] هه ویری که له خاکی میل و پون
 به زرهک بو پر کردنه وهی درزی تهخته و بو
 دابه ستنی شووشه پهنجیره. (زامووسقه)
 زان: [چاوگه و پاشگریکه] واتا زاین به لام نهک
 هه مندل بوون؛ خوین تیزان؛ ئاو تیزان. < زاین
 (پسوند جمع شدن)+
 زانای: [چاوگه] زاین؛ تیگه یشتن؛ تیگه یشت.
 (دانستن؛ فهمیدن)
 زانه ویر: [ناو] ئالوو گوڤ؛ گوڤان. (عوض کردن)
 زاوا بهند: < زاواریوی
 زاواریوی: [ناو] زاوای له سهه مالی خه زوووره
 دانیشوو. (داماد سرخانه)
 زاواریپنه: [ناو] نازناوی که به تازه زاو ده لین.
 (مانند شاه داماد)

زایه: [ناو] سی سووچ؛ گوڤا؛ که رهسته ی قه-
 لاشکاری و نه ندازیاریه. (گوڤا)
 زایفه: [ناو] له قه دیمدا به ژنیا ده گوت؛ ئافره-
 ت. (ضعیفه)
 زایله: [ناو] زایله؛ زایه له؛ دهنگدانه وه؛ گه پانه وه-
 ی دهنگ؛ ئاو یزه ی دهنگ. (برگشت
 و تشدید صدا؛ ایکو)
 زایه که رده ی: [چاوگه، ت] له ناو بردن.
 (ب) فروشتنی مه پومالآت. (ازین بردن)
 زاین: [چاوگه، ت] قه تیس بوونی ئاو له چاودا؛
 ئاو زاینه چاو؛ ده ستم قرنجا خوینی تیزا. < زان.
 (جمع شدن مایع)+
 زبان: [ناو] زمان به هه موومانوه؛ وهک زبان
 تال؛ زبان پیس؛ واتا زمان تال، زمان پیس، زمانی
 ئاخافتن. (زبان)
 زبانه [ناو] (۱). بلپسه. (شعله). ۲) داری تا شراوی
 ناو کانه؛ هه رشتی قوت که ده خریته نیوشتی
 ناو چال بو چاکتر پیکه وه لکان وهک کانه و زبانه.
 ۳) بزمار ئاسای سهه ئالقه ی ئاغزوونه. (زبانه)
 زبری: [ناو] دژی نه رمی؛ زووری؛ حاله تی زبر
 بوون؛ زبری. (زبری)
 زخ: [ئاوه لئاو] سهخت؛ زهخ؛ زهخت. (سخت)+
 زدک: [ناو] زییک؛ زیپکه؛ زبرکه؛ جوښی سهه-
 پیست؛ جوانه زمه؛ جوانه زوه. (جوش)
 زراسک: [ناو] کوڤه؛ مندالی ساوا. (بچه تازه به
 دنیا آمده)
 زرالآت: [ناو] تاته بهرد؛ به ردی پان و گه-
 وره. (تخته بزرگ سنگ)
 زرانوو: [ناو] زران؛ ژنو؛ نه ژنو؛ چوک؛ وژنگ؛
 زرونی؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)

زړانهوه : [چاوهگهت] زړپانهوه؛ دهنګی ناقووس و
زمنګوله بهرز بوونهوه. (بهصدادرامدن ناقوس و
زنگ)

زرانی به زرانی: چوکبه چوک؛ (ب)نزیک و پروبه
پروو دانیشن. (زانوبزانو)

زراو : [ئاوه لئاو] زراف؛ باریک. (باریک) < زاله
(ف.هن)

زړاوشان : [ناو] زړپوهشان؛ پاره به سه ربوو کدا
هملخستنوه. (زرافشان)

زړپاف : [ناو] باوه پیاره؛ زړباب. (ناپدری)
زړپراله : [ناو] زړپرا؛ برایی که تهنی نه ییت.
(ناپرداری)

زړپورا : [ناو] زړپرای هاوسهر؛ زړپرای ژن.
(ناپرداری زن)

زربه : [ناو] زبره؛ گرنج گرنج؛ درشته. (نخاله)
زربی : [ناو] زبری؛ گرنجی؛ ناسافی؛ دری.
(زبری)

زرتخانه : [ناو] جیگهی کیهرکی و گالته و قه
شمه ری. (جای مسابقه وشوخی کردن)
زرت و پرت : [ناو] جرت و پرت؛ قسه ی بی و اتا؛ و بی
مانا. (یاوه)

زرته سوور [ئاوه لئاو] زرتزه لام؛ زرتهمبور؛
زلحورت. (لندهور)

زړچهنه : [ناو] ژړچهنه؛ خشلیکه دووسه ری به
قولاپ له ژړ چه ناکوه به لاره پیچیه وه قاییم ده-
کریت. (نام زیوری است)

زړدش : [ناو] زړپرای میړد. (ناپرداری شوهر)
زړدی : [ناو] زړدایک؛ ژنی باب؛ باوه ژن. (زن-
پدر)

زرز : [ئاوه لئاو] شهمبور؛ ناآرام؛ شه پروور؛ ته غمر

بو و لاخ دهوتریت. (شرور)

زړزړه : [ناو] زوخوا؛ خویناوی برین؛ کیم؛ (کیم)
چلکی برین. (چرک زخم)

زرشک : [ناو] زیرسک؛ زیرشک. (زرشک)
زرگ و هه لمت : [ناو] زهر دوما؛ زوورگ و هه لمت؛
پړ کو سږ و که ندال؛ هه لڈیر. (سنگلاخ)
زرم تانه : [ناو] توله؛ حه یف؛ حه ق سهندنه وه.
(انتقام)

زړنازیک : [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)
زرنگانه وه : [چاوهگهت] زرینگانه وه؛ هیرباری-
کو و بون گرتوو به ناور سوور کردنه وه. (سرخ-
کردن دوباره کوزه کهنه) +

زرنگهی گوینچکه : [ناو،ت] به هووی دهنګی زور
بهرز وه ک دهنګی توپ، که گوی هازه هاژی لی-
دیت. (ویزویز گوش)

زړنووق : [ناو] چریسکایی پون له سهر شورباو.
(چربی کم روی سوپ)
زړنووققاو : < زړنووقاو.

زړنووقاو : [ناو] چه و رای که م به سهر چیشتی-
تراوه وه (چربی کم روی غذای آبکی)
زرو : [ناو] زرب؛ زبر؛ زقر. (زبر)

زړوالی : [ناو] زړ خوشک؛ خوشکی ناتهنی.
(ناخواهری)

زړوزبیل : [ناو] زبلوزال؛ خه وشوخال. (آشغال)
زړوزه نگیانه : [ناو] متوموورو. (خرز هومنجوق)
زروقه : [ناو] (۱) جوو که (جیک جیک). (۲) شهبه ق؛
شهوقی که م؛ پوشنایی که م. (سو)
زرونی : [ناو] زرانوو؛ زرانی؛ ژنو؛ شه ژنو؛ چوک؛
وژنگ؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)

زروی : [ناو] دړ که تاله؛ چهوغان. < تو سی

زړه فقهی : [ناو] (ب) که سیک که تازه دهستی به
 خویندن کردوه؛ کهم خویندموار؛ کهم سهواد.
 (کم سواد)
 زړه کبون : [چاوگهت] زړه مېوون؛ چاوله بهر تیشک
 هه لنه هاتن؛ به شهواره که و تن. (نډیدن بعلت-
 نور و روبرو)
 زړه کهش : [ناو] که شاو پیک که کرز بوو ته وه و
 بو کیلان ناماده بوو. (زمین آباده آماده شده)
 زړه گهنه : [ناو] گیاییکی بو ن ناخوشه و بهر که-
 ی خړ و در کاویه. (نام گیاهی است)
 زړه لارو : لاروی ترسه نوک و بی پایه خ. (جوان ترسو)
 زړه مهندي : [ناو] گیاییکه وهک مهندي به لام
 کورته بالتره و گه لاکه ی وردتره. (نوعی گیاه)
 زړیو ش : [ناو] له عه سکه ریدا ده بابه یی که له-
 جیاتی زنجیر له سهر ته گهری لاسیقی ده پړا.
 (زړه پو ش)
 زړیپه : [ناو] په پړای زهریا؛ که ناری زی؛ که-
 ناری ده ریا. (کنار دریا)
 زړیشکی : [ناو] په نگی زړیشک؛ سووری توخ؛
 پیکی له سوور و قاوه یی توخ. (زرشکی)
 زړیکه لی هه ستانندن : [چاوگهت] زړیکه لی هه-
 لسانندن؛ پیوه دان؛ بازار پیگه یانندن. (بازار رسانندن)
 زستانه خه و : [ناوت] نیوه خه و تنی هه ندي
 گیانله بهران له زستاندا و بووژانه وه و به خه بهر
 هاتنیان له به هاردا. (زمستان خوابی)
 زفر : < زرو.
 زفر وک : [ناو، بک] خول خوړ؛ که سیک زور ده که
 پیت. (گردنده؛ چرخنده)
 زفر وک : [ناو] گیزاو؛ خول خواردنی ناو؛ ناشی جند-
 وکان. (گرداب)

زقووم : [ناو] زوقم؛ خووسار؛ سیخوار؛ نالشک؛
 خویشک؛ قراف؛ خويز؛ سهرماوهرده؛ جيله؛ هه-
 لمی به سه هول بووی سهر گه لای دار. (بژ)
 زک دان : [چاوگهت] له م دای؛ ته پله ک کردنی
 دیوار؛ هاتنه پی شه وهی به شی له دیوار یان هه ر
 پرو په پیک. (شکم دادن)
 زکر : [ناو] پرچ هه لسو وړانندن و هه لپه و داپه-
 پی دهرویشانه، ته غهر به هه وای دهنگی دهفه وه.
 (سماع درویشان)
 زکرهش : [تاوه لئاو] دلپیس؛ دووشک؛ به دگومان.
 (مظنون و دل چرگین)
 زک شیلان : [چاوگهت] (ب) لیدان و به پاوه
 چوونه سهر زگی که سیک. (کتک زدن)
 زک قویاوو : [تاوه لئاو] که له که قویاوو؛ (ب) له و
 لاواز. (کنایی لاغر)
 زکه دپی : (ب) زور هه وادار بوون و له سهر کردنه وه
 و لایه نگیری به هه موو توواناوه. (شکم دریدن)
 زگ بهرلا : [تاوه لئاو] (ب) زور خوړ. (شکمو)
 زگ په رس : [تاوه لئاو] زگ په رست؛ چلیس؛ نه-
 وسن؛ سکه پړو؛ چله ک. (شکم پرست)
 زگ دپاو : [تاوه لئاو] (ب) زور خوړ؛ خورا؛ فره خوهر.
 (شکمو)
 زگ ده رپه پیک : [تاوه لئاو] سک مه شکه؛ سکزل؛
 زگ ماسیو؛ زگ په نماو؛ ورگن؛ ته نگه قه ووی.
 (شکم گنده)
 زگماهی : زکماکی؛ سروشتی. (طبیعی)
 زگه خشکی : [ناوت] به زگه وه خو خسانندن و
 چوونه پی شه وه زیاتر بو پاریز بردن. (باشکم خزیدن)
 زلجول : [تاوه لئاو] گمته ی گیز و ویز و گه وچ و
 گیل. (گنده بگ خول وچل)

ز لحیز : [ئاوہلناو] زہلامی بی زراوی بی غیرت و حیز. (یوغر بی غیرت)
 زلفگیر: [ناو] گیرہی قز؛ گیرہی سہری ژنان. (گیرہ- مو)
 زلقہ زلق : [دہنگہ ناو] جلقہ جلق؛ قولتہی نیو قورپی شل و قورپو. (صدای پادرگل و شل)
 زلقہ قیاق : [ئاوہلناو] شلقہ قاو؛ شلقہ ژباو؛ شیواو. (بہم زدہ شدہ؛ آشفته)
 زلموو : [ناو] مووی قووی کہ لہ پیریدا لہ سہر کہ پو و پرومہ تی مروف دہ پوی. (موی بلند کہ- درپیری روی صورت میروید)
 زلہیز : [ناو] دہسہ لاتداری گہورہ. (ابر قدرت)
 زلیندک : [ناو] دوپرد؛ قہ یچی؛ مقہس؛ مقہ ست؛ دوارد. (قیچی)
 زلینہ : [ناو] زہمیله؛ قولینہ؛ قہرتالہ؛ بہرچن. (زنبیل)
 زمان پاراو : [ئاوہلناو] زمان لووس؛ قسہ زان؛ دہم- پاراو. (سخنور)
 زماندن : بہرہ لاتکردن؛ ویل کردن؛ رہا کردن. (رہا کردن)
 زمان پرق : [ئاوہلناو] قسہ پرق؛ قسہ تال؛ زمان- تال. (بددھن)
 زمان گہستن : [چاوگہ ت] (ب) وہ ناگاھاتن لہ ہلہ و حہسرت خواردن. (زبان گزیدن)
 زمانہوان : [ناو] پسپوپی زمان ناسی. (زبان دان؛ خبرہ زبان)
 زمبہ : [ناو] شیشی تفہنگ پاک کردنہوہ؛ زمہ. (سنبہ تفنگ)
 زمبیل قہیتان : (ب) کہ سیک کہ سمیلی باریکہ؛ سمیل قہیتان. (سییل باریک) +

زمپارہ : [ناو] کاغہز پھرناخ؛ سمپارہ. (کاغذ سمبادہ)
 زمپان : [ناو] زمپین؛ ناروین؛ تہزموون. (امتحان)
 زمپاندن : [چاوگہ ت] تہزموون کردن؛ تاقی- کردنہوہ؛ ناروین کاری. (امتحان کردن)
 زمپاو : [ناو، بہر] بہ تاقی کردنہوہ ناسراو؛ تہ- زموون کراو. (امتحان شدہ)
 زمروود : [ناو] زمرووت. (زمرد)
 زناعکار : [ناو، بک] زیناکہر؛ زیناح کہر؛ زینحاکہر. (زناکنندہ)
 زنج : [ئاوہلناو] تیژ؛ تیژایی تیغ؛ دہمی تیژی تیغ. (تیژ) +
 زنجیری تہ گہر : [ناو، ت] توپہ زنجیریک کہ لہ کاتی بہستہ لہ کدا بہ دہوری تہ گہری سہ یارہدا دہ پیچریت. (زنجیر چرخ)
 زنگار : [ناو] زنجار؛ زنگار؛ ژہنگ و چلکی سہر- کانزا؛ ژہنگی مس کہ رہنگیکی شین باوہ و ژاراو بیہ. (زنگار)
 زنہ : [ناو] چوپہ چور ئاوہاتنہ دہر لہ کوپرہ کانی؛ دہلاندن. (نشت. آبزا)
 زنہ کییش : [ناو] جوگہی زورقوول کہ لہ ناو زونگہ زہویدا ہلہ لندہ کہ ندریت بو کیسانی ئاوی زہ- وی و وشک کردنہوہی. (جوی عمیق برای- کشیدن آب زیادی زمین باطلاقی)
 زنیاک : [ناو، بہر] گوپکہ کردوو؛ ہلہ لزاو؛ لیوہہ- لزنیاک؛ لیوہہ لزاو. (لیویشکووتوو. (تبخال شدہ)
 زوخوال : [ناو] سوخال؛ زوخوال؛ پہ ژی. (زغال)
 زورپانہ کیویلہ : [ناو، ت] دیملہ؛ کہردپ. (ارزن- خوشہای)

زوراد : < زوراته کیویله.

زورائیک : [ناو] سه هوْل خانه؛ به فره چال؛ به-

رپرسی به فره چال. (بخچال و مستول یخچال)

زوربو هیئان : [چاوگه، ت] تنگ پی هه لچنین؛

تهنگه تاو کردن؛ گوشار بو هیئان. (تحت-

فشار قرار دادن)

زورخواز : [ناو] فره ویست؛ زورویست؛ (ب) به ته-

ماح. (زیاده خواه)

زورک : زورکان؛ زیخه لآن؛ زموینی زور سفت

و پهق؛ پهین. (زمین سفت)

زورگه پ : [ناو] خول خور؛ (ب) مالانگه پ؛ زور له

سه فره دابوون. (زیادگشتن و گردش کردن)

زورلیکراو : [ناو، بهر] (۱) ناچار کراو؛ زوربو هیئو؛

(مجبور شده). (۲) زولم لیکراو؛ ماف خووراو.

(مظلوم)

زور وهنه کریا : < زورلیکراو

زوره : (۱) فره س. (زیاداست). (۲) زوره؛ ناوی ته-

ستیره ی ناهیدنا چاریه. (زهره، زوراست)

زورهان : [ئاوه لئاو] پیری بی تاقه ت؛ پیری لاکه-

فته؛ پیری له کار که وتوو. (پیراز کار افتاد)

زورهوردن : [چاوگه، ت] زور هیئان؛ تهنگه-

تاو کردن. (فشار آوردن)

زوق : [ناو] جووت؛ دژی تاق؛ به جووت. (جفت)

زول : [ئاوه لئاو] (ب) فیله باز؛ حيله که ر؛ ساخته-

چی. (حيله گر) +

زولانه : [ناو] ئالقه کانی زنجیر. (حلقه های زنجیر)

زولوولاو : [ناو] به لووی؛ پوه کیکی لامژه،

پیشه ی له سهر داری به پوو دهر ووی و میوه که-

ی بو رهوانی باشه (کشمش کولی؛ دارواش)

زوله چه رم : [ناو، ت] سیرمه؛ پیشالی باریک بر دراو

له چه رم. (پرش باریک چرم)

زوله ز : [ئاوه لئاو] حه رامزاد؛ حه رامزاو؛ بیژوو.

(حرامزاده)

زوله ک : [ناو] دهنکی گهرمه شانی که له برژاندندا

نه پشکووتوو؛ دهنکه دانه ویله ی نه کولیوی

ناو چیشت. (دانه ذرت چسفیل نشده؛ دانه پخته-

درآش)

زومراو : < زومراو.

زومه : [ناو] ثوبه؛ کومه لی په شمال له په نای یه-

کدا. (چندسیاه چادر باهم)

زونار : [ناو] زونار؛ که مهربندی قه شه ی

مووسایی. (زنار) +

زوان به سه : [ئاوه لئاو] زبان به سه؛ به سه زمان؛

فه قیر؛ بیده نگ؛ بی قسه. (زبان بسته)

زووان لاخستن : [چاوگه، ت] (ب) درو کردن.

(دروغ گفتن)

زووانه کا : [ناو] گول گوزروان؛ گوزربان؛ گوله که-

ی بو رهوانی باشه و میزه هیئره. (گل گاوزبان)

زووخال سهنگ : [ناو، ت] زووخالی به رد؛ به رده

په ژی؛ سوخاله ته مون. (زغال سنگ)

زووخواله ته مون : [ناو، ت] زووخالی به رد؛

زووخال سهنگ. (زغال سنگ)

زوورمه ناوی : [ناو، ت] زبره ی ناوی؛ زبره ییک که

بو تیژ کردنی تیخ ته ری ده کهن. (سنگ سمباده)

زوورمه زوو : [ناو، ت] گریان و شیوه به دهنگی-

به رز؛ قووره قوور. (گریه کردن با صدای بلند)

زوورمنج : [ئاوه لئاو] که سیک زوو دلی بشکی

یان بتوریت. (زودرنج)

زووغور : [ناو] گورچيله ی حه یوان گه ل. (کلیه-

حیوانات)

زووگور: [ئاوہلناو] پیدئقی؛ پیدایستی؛ پیوست.
(لازم)
زووگورت: [ئاوہلناو] زووگورد؛ رەبەن؛ تەنیا؛
بی‌هاوسەر؛ سەلت. (مجرد)
زووھەلبەست: [ناو] بی‌فکرکردنەوھ خولقاندن؛
دەسبەجی حازرکردنی بەرھەم یان جوواییک.
(فی‌البداهه)
زوئل: [ناو] پووش و پلاش؛ زیل. (خاکروبە)
زەباندن: [چاوگەت] فریودان؛ گومراکردن؛
لاپی پیکردن؛ خاپاندن. (فریب‌دان)
زەبرۆ وونی: [ناوت] زەبری‌خوین؛ فشاری-
خوین؛ تەوژمی‌خوین. (فشارخون)
زەبری‌خوین: [ناوت] زەبرۆ وونی؛ تەوژمی-
خوین. (فشارخون)
زەبوور: [ناو] ناوی کتییی عاسمانیی داوود پیغە-
مبەر (د). (زبور)
زەبەرچەد: [ناو] جوړیک بەردی بەھادارە؛
جوړیک خشلە. (زبرجد)
زەبەر دەس: [ئاوہلناو] زەبەر بە دەس؛ بە دەست-
و برد؛ کارامەد. (زبردست)
زەحەل: [ناو] زەھلە؛ زاور؛ زەندەق؛ زراو. (کیسە-
صفرا)
زەخفە: [ناو] گوشتی ژیرپلاو. (گوشت‌زیرپلو)
زەخم‌پیچ: [ناو] برین‌پیچ؛ قوماشی ناسک و
دریژی بو برین پیچان کە زیاتر لە کەتان چیدە-
کریت. (باندزخم‌بەندی) کەسیک کە برین دە-
پیچیتەوھ.
زەخم‌دەرکردن: [چاوگەت] سەرھەلدانی برین
لەسەر پیستی لەش. (زخم‌دراوردن)
زەخم‌کردن: [چاوگەت] زخم‌دارکردن؛

بریندارکردن. (زخم‌کردن)
زەخمە: فە: [ناو] میزراب؛ لیسانی میزراب؛ بە-
میزراب نەغمە وەشانندان لە سیمی تار؛ نەغمە.
(زخمە)
زەرباف: فە: [ناوت] قوماشی زەپی؛ کری-
سیم یاریک و زەرد. (زرباف)
زەربانی مەریوانی: زاناییکی کورد بوو کە لە ڕە-
سەدخانەیی مەراغە کاری کردوو و کتییی
ساروج نامەیی لە زەمانی ھەلاکۆی مەعوول دا
نووسیوھ. (زربان مریوانی)
زەریق: [ناو] زەریق. (زرنیخ)
زەرتک: [ناو] زەردوویی؛ خوینەمیزکە. (یرقان)
زەرچی: [ناو] ھەوھەلین سەوزایی کە بەھاران
سەوز دەبییت. (اولین سبز مەبھاری)
زەرحات: [ناو] (ب) بیستان و سەوزی کاری.
(سبزی کاری و بوستان)
زەرد: [ناو] (ب) کانزای برنج. (برنج)
زەرد: [ناو] مسوار؛ کانزای تیکە لاو لە مس و
قالایی کە سەماوەریان لی‌دروست دەکرد.
(مسوار)
زەردال: ناوی گیاییکە؛ سەندەل. (اسم گیاهی-
است)
زەردپیست: [ئاوہلناو] زەردپۆستال؛ ڕەگەزی
ئینسانگەلی زەردی پوژھەلاتی دوور. (زردپوست)
زەردجۆش: [ناو] مسواری جۆش کردنی دوو کانزا.
(زردجوش)
زەردکریاک: [ناو، بەر] (ب) گوشت یان سەوزی
یان ھەر شت نیوھ سورکراوھ لەسەر ئاور. (تفت-
داده‌شده) (۲) ڕەنگی زەرد تێھەلساواراو. (رنگ زرد
مالیدن)

زەردەسور : [ناو] ھەسینە زېڤینە؛ مۆندای فاتمە؛
 مۆندای ئابشە؛ کەسکە سوور؛ توێل زېڤینە؛ کۆلکە
 زېڤینە؛ کۆلکە زېڤینە؛ ئەستوونە زېڤینە؛ ھۆرە-
 وەری؛ ھەسارە زېڤینە. (قوس و قزح) +
 زەردوویی : [ناو] عیڵیکی کوردن لە ناوچە ی پاوە؛
 ناوی ئەوناوچە. (ایل زەردوویی)
 زەردە برین : [ناو] ئاورە؛ زەردە زەخم. (نوعی زخم-
 واگیردار)
 زەردە پیپھاتن : بە کەسیک پیکەنین بە لێو کەنی
 بە تەمەسەو. (بەکی خندیدن)
 زەردە تا : [ناو] تەبی زەرد؛ نەخۆشینکی جیی مە-
 ترسی و گیرۆدارە. (تب زرد)
 زەردە چۆپە : [ناو] زەردە چۆپە؛ زەردە چۆ؛ زەردە-
 چەو. (زرد چوبه)
 زەردە زخم : [ناو] ئاورە؛ زەردە برین؛ برینیکی-
 گیرۆ دارە. (نوعی زخم واگیردار)
 زەردە شامی : [ناو] گۆرەویە؛ گۆرەوی چنە؛ فەر-
 ندەییەکیە ھیلانە کە ی بە شیووی گۆرەوی بە
 داراندا شوێ دەبیتهو. (اسم پرندەماست)
 زەردەشت : زاردەشت؛ دەشت واتا راستی؛ دەم-
 راست؛ قسە راست؛ زەردەشت؛ ڕەنگە شاری سە-
 ڕدەشت پیو مندای ھەبیت بە زیدی زەردەشتەو
 چونکا کەوتوو تە باشووری زەریای ورمی کە
 زۆرینە ی میژوو نووسان ئەو شوینە یان بە زیدی
 زەردەشت زانیو. (زرتشت)
 زەردەشتی : [ناو] پەرەوی ئائینی ئاھورامەزدا.
 (زردشتی)
 زەردە کەنە : [ناو، ت] لێو کەن. (لبخند)
 زەردە گوینی : [ناو، ت] جوڑیک گوینی کە لە
 جەوھە کە ی کەتیرە ی زەردباو دەگرن. (گون زرد)

زەردەلو : [ناو] گیای لۆی زەردباو. (نام گیاهی است)
 زەردەلیو : [ناو، ت] لێو کەن؛ بژەھاتنە سەرلیو.
 (لبخند)
 زەردە ماسی : [ناو، ت] زەردە پەر؛ ماسییک کە
 ژیرزگی زەردە. (ماهی زرده پر)
 زەردە هاتن : گژینەو؛ گژینەو؛ بژە هاتنە سە-
 رلیو. (لبخند بر لب آمدن)
 زەردە ی خوراوا : زەردە ی پوژپەر. (آفتاب غروب)
 زەردی : [ناو] جوڑیک گیایە؛ قاقلی گیوی؛ بۆنە-
 خۆشینی تەنگەنە فەسی بە کەلکە. (کاجیره؛
 کاژیره؛ کافشه؛ گلرنگ)
 زەردینۆھیلە ی : [ناو، ت] زەردینە ی ھیلکە. (زرده
 تخم مرغ)
 زەرپر : [ناو] (۱) زۆر ورد. (۲) دەنگی زەرپاندنی
 کەر. (صدای عرعر خر)
 زەرپرەتال : [ئاو، لئاو] (ب) پەزاتال؛ ئیسک گران.
 (زشت)
 زەرپرە شیرین : [ئاو، لئاو] (ب) پەزاشیرین. جوان.
 (تودل برو)
 زەرزوور : کەپەرە سەرلکە.
 زەرپار : [ناو] سەرپار؛ کەسیک کە پیشە ی
 گۆرپینە وە ی پارە ی جوڑبە جوڑە. (صراف)
 زەرکاھیککی : [ناو، ت] زەردینە ی ھیلکە؛ زە-
 ردینۆھیلە ی. (زرده تخم مرغ)
 زەرکەزەوی : [ناو] گیاییکە بە سەر زەویدا پان
 دەبیتهو و سەلکی بنە کە ی شیرینە (اسم-
 گیاهی است)
 زەرکەشی : [ناو، بەرھەمی چاوگە] (ف. گیو)
 رووکیش کردنی ھەرشت بە ئاوی زێر؛ ئاودانەو
 بە زێر. (روکش کردن طلا)

زهږ گوز : [ناوت،] داری په لک؛ جوړیک په شه-
 چناره. (درخت ترنگوت)
 زهږ گووز : [ناوت،] (۱) دار گوویژیکي زمرده.
 (گردوی زرد). (درخت گردوی رنگ روشن)
 زهږ ناس : [ناو] که سپک که به بهردی مه که
 زیږده ناسی؛ (ب) مروقی تیگه یشتوو؛ به نه زموون.
 (زرشناس)
 زهږ نگر : [ناو] زیږ نگر؛ زیږ فروش. (طلاساز.
 طلافروش)
 زهږ نیگار : [ناو] به زیږ نه خشاو. (زرنکار)
 زهږ وفار : < زهږ فار.
 زهږ ویزومر : فد : [ناوت،] خشل و خاو. (زروزیور)
 زهږ و زهرده : [ناوت،] گوله هه نگووین؛ بو لا-
 بردنی زهږ داو به که لکه؛ گیای سه فرابه.
 (شاسپرم کوهی)
 زهږ ویله : [ناو] زهږ دیوه له؛ زهږ ویله؛ زهږ دیوه لی؛
 چوله که ییکی دهنک خوشه ونیره کانیاں پهنکی
 زمرده. (پرنده ایست)+
 زهږ هاتن : [چاوگه، ت] (ب) هه وه سی قسه ی
 بیجی کردن، قسه ی بهرز و بیجی کردن؛ هاوتای،
 نه جهل هاتن. (هوس صحبت بیجا کردن)
 زهږ زهږم : [ناوت،] زهږ پنی له سهریه کی کهر.
 (عرعر)
 زهږ موشان : [ناوت،] زیږه موشان؛ پاره به سهر
 بوو کدا هه لڅسته نه وه. (زرافشان)
 زهږ هاتن : < زهږ هاتن.
 زهږ هلی : [ناو] هه لووچه زمرده. (الوجه زرد)
 زهږ پان : [چاوگه] زهږ پان؛ دهنکی کهر. (عرعر)
 زهږ یب : [ناو] (۱) سنوور؛ کهوشنه؛ حودوود.
 (مرز). (۲) جیگه ی بهیه که گه یشتنی دوو چوم.

(محل تلاقی دو رودخانه)
 زهږی قیچ : [ناوت،] زهږدی ئاچن. (زرروشن)
 زهږ یک : زراف؛ باریک. (باریک)
 زهږ یم : [ناو] نیږگز؛ نیږگس. (نرگس)
 زهږ عف : [ناو] لئاو (۱) زور؛ گه لیک. (زیاد). (۲)
 [ناو] له سهر خوچوون؛ دل بوور دنه وه.
 (ضعف) < زاف
 زهږ چوون : نه مان؛ له بهین چوون؛ پشه کهن
 بوون. (از بین رفتن)
 زهږ غل : [ناو] بژار و گیای زیادی له ناو ده غلی
 سهوز و شیناوه رد دا. (گیاه هرز)
 زهږ ق : [ناو] هه لمات؛ که لای میشین؛ مهږ مهږی
 میشین. (تيله)
 زهږ قان : [ناو] میشین. (تيله بازی)
 زهږ قه زهږق : [ناوت،] چاودا پچرین و ته ماشا کردن و
 چاولی نه تروکاندن. (زل زدن)
 زهږ لام : [ناو] لئاو گه وره؛ هه رشت که قه لافه تی
 گه وره بی. (بزرگ) + پیاو
 زهږ لامباش : [ناوت،] لئاو لئاو [سهرگه وره؛
 مروقی که له گهت و بالابهرز. (قد بلند)
 زهږ له لوک : [ناو] خلیسکین؛ خلیسک.
 (لیز؛ سرسره بازی)
 زهږ لله : [ناو] زمان به هه له گه پان؛ قسه جووړاندن.
 جووړاندن. (تبق) +
 زهږ لوموړ : [ناوت،] زینده وار؛ مهږ ومالات.
 (احشام)
 زهږ لهان : خزین؛ خوشین؛ خشکه کردن. (خزیدن)
 زهږ لین : خووسانه وه؛ فیسانه وه. تهږ بوون و نه رم
 بوون له ناو دا؛ خزین؛ (خيسانندن؛ خزیدن)
 زهږ لین : زهناو؛ زموینی زونگ؛ جیگای شین بوونی

قامیش و زهل. (گل وشل؛ باطلاق)

زهمبه : [ناو] ناوه؛ نهسته موولی؛ دهفري
قوپ کيشان. (زنبه)

زهمبه ريش : [ناو] سه رين؛ بالشت؛ باليف؛ موته
کا؛ مته کا. (بالش)

زهمبه ق : [ناو] گولی زهمبه ق. (زنبق)

زهمته : [ئاوه لئاو] زهمه لاح؛ گمه؛ تیکسمروای
تهمبهل. (يغوروتبل)

زهمزه مه : فند : [ناو] (۱) دنګی هه لقولینی ناوی
که م له عهرز. (۲) له بهر خووه گورانی وتن به ده-
نګی نرم؛ ویره ویر. (۱و۲ زمزه)

زهمه گلیره : [ناو] چلووره؛ سه هوولی شوړه موبووی
بهر پلووسک و گويسوانان. (دنگاله)

زهنجهف : [ناو] متومووروو؛ زیر و زیوره؛ خشل
و خاو. (زروزیور)

زمنخ : [ئاوه لئاو] گهنیو؛ بوگهن؛ گهنی؛ گهنیگ.
(گنډیده)

زمنډ : (۱) [ئاوه لئاو] گهوره؛ مه زن؛ زه لام.
(بزرګ). (۲) [ناو] نازناوی چهند شای ئیران له
عیلی زهنډیه. (زند)+

زهنډنه فیستا : [ناو] زهنډئاویستا؛ په ترووکی
پیروزی زهنډه شتیان. (زندئاویستا)

زهنډشوړ : زهنډه شوړ؛ جوړه سه گیکه که چوارپه لی
تا قولابه و تا مه چه ک له سه رعرز داده نی.
(نوعی سګ)

زهنډووک : [ناو] مووچ پیچ. (مچ پیچ)

زهنګ : [ناو] (۱) کاتی دیاریکراو بو دهرس-
خویندن له وانه دا. (۲) ناوی نه و دهرسه که له
ماوهی وانه ییک دا ده خویندري وه ک زهنګی-
چواره ماموستا دهرسی جوغرافیا ده لیته وه، (۳)

دهسټپیک و کوټایی هاتنی وانه به زړه ی (ژام)
زهنګ. (۱و۲و۳ زنگ)

زهنګار : [ناو] ژهنګار؛ قازقاژه؛ موورووه شینه؛
زاخی کهوه؛ زاخی شین. (زاج آبی)

زهنګارو : [ئاوه لئاو] ناو ژهنګاری؛ رهنګی شین؛
رهنګی کهوه. (زنگاری)

زهنګدار : [ئاوه لئاو] خاوه نی زهنګ؛ دهسته واژه ی-
موسیقایه، به سازی ده لین که دهنګ ده داته وه و
زایه له ی هیه. (زنگدار)

زهنګل : [ناو] زهنګول؛ دلوپ؛ تکه ی تراو؛ دلوپه.
(قطره)

زهنګله زیوه : [ناو] جوړیک فرنده ی گچکه یه بهر
سینګی سووره و له بهر زایی داراندا هیلانه چیده
کات. (نوعی پرنده کوچک)

زهنګله میره : [ناو] جوړیک بالنده ی گچکه یه.
(اسم نوعی پرنده)

زهنګ لیډان : دهستانان به دوو گمهی زهنګدا زه-
نګی مه دره سه و کلیسا لیډان؛ (ب) ته له یفون-
کردن. (زنگ زدن)

زهنګول : [ناو] ژنو؛ نه ژنو؛ زرانی؛ وژنګ؛ چوک
زرانوو. (زانو)

زهنګول زهنګول : [ناو، ت] دلوپه دلوپ؛ دلویی-
فرمیسک و ثاره قی له ش. (قطره قطره)

زهنګوله گیا : [ناو] گیای بهرزه لینګ، پالاوته ی
کولینراوی گول و گه لاکه ی دزی کرمی پرخو
له یه. (درمنه؛ ورک؛ یوشن)

زهنګه : [ناو] داری شکاو بو سووته مه نی. داری
شکاو ی سوخت بو کووره. (هیزم شکسته)

زهنګه زیره : [ناو] ژهنګه سووره. (نوعی زنبور
درشت)

زەنگەسوورە : [ناو] (۱) ژنگەسوورە ی پشباو
 به قەرای (کو) دەییٔ و ژەهری زۆر بڤەیه. (۲)
 ژەنگەسوورە ی پەنگسووری ئاچن کە کەمەر
 باریکە و دووھیندە ی ھەنگەژالە دەییٔ. (۱و ۲).
 دونوع زنبوردرشت)
 زەنگەنە : [ناو] دووھۆزی ناودارن لە نزیک
 کرماشان و نزیک کەرکووک. (زنگنە)
 زەنگەنە ی گردەکان : ھۆزیکبوون لە نزیک ھە
 مەدان. (زنگنە گردکان)
 زەنگی : [ناو + ئاو] ھەلکی زەنگباری ئافریقا؛
 پەش پۆستال؛ قولە پەش. (زنگی)
 زەنگیالی : [ناو] زەنگیانی؛ زەنگیانە. (منجوق)
 زەنگی پشوودان : [ناوت] زەنگیک کە نیشانە ی
 کوتایی ھاتی وانە و دەستپیک پشوودانە و زە-
 نگیک تر کوتایی بە پشوودانە و دەستپیک وانە-
 ییک ترە؛ ماوہ ی بەینی ئەو دوو زەنگە کە
 نزیکە ی دەخولە کە، زەنگی پشوودانە. (زنگ-
 تفریح)
 زەنگی درگا : [ناوت] زەنگی کارەبایی لە جیاتی -
 دەرکە لێدان و تەقە کردن. (زنگدر)
 زەنگی کاروان : [ناوت] (۱) جەرەس؛ زەنگۆلەیی
 کە دەکرێتە ملی ھەیانێ کاروانی بە تاییەت
 و شتر و زیاتر بو ملی و شتری پێشەنگ، بوھاندان
 و کە مەتر ھیلاک بوونیان. (۲) مەرگی نزیکان و
 ھەوالان کە ھیما و ئامازە ی بە نزیک بوونەوہ ی
 مردن و پوشتن بەرە و مەرگ. (۱و ۲) زنگ-
 کاروان)
 زەنگی کلیسا : [ناوت] زەنگیک گەورە یە؛ ناقو
 وس؛ جمخار. (ناقوس)
 زەوت کردن : [چاوگەت] (۱) ئارام کردن؛ ئەسپە کەم

بو زەوت ناییٔ؛ مندالە کە زەوت ناییٔ. (آرام-
 کردن). (۲) داگیر کردن. (غصب کردن)
 زەوتەک : [ناوبەک] فریودەر؛ خاپین؛ خاپینوک.
 (فریب دھندە)
 زەوزوو : [ناو] زازوو؛ زەوزو؛ زازو؛ زازوو؛
 زایینی زۆر. (موالین زیاد)
 زەولە : [ناو] مەچەک؛ زەند. (مچ؛ ساعت)
 زەولەئەستوو : [ئاو] ھەلکی مەچەک قەوہ ی؛ زەند
 ئەستور. (مچ کلفت)
 زەوونج : [ئاو] زوڤنگ؛ ئەردی ئاوی پراوہ ستاو؛
 شیدار؛ شەدار. (زمین ھمیشە تر؛ باطلاق)
 زەوونگ : [ناو] دوڵمە گیپە؛ دوڵمە ی پرخۆلە و
 گەدە ی ئازەل کە پری دەکەن لە برنج و برۆیش و
 سەوزی. (دلەمە از رودەدرست شدە)
 زەوہر : [ناو] زەھەر؛ زەھەر؛ بەئارد کردن پاییزانی
 دانەوێلە بو زستان. (زەمان ھەر) (آرد آنوقە
 زەستانی)
 زەوہرۆ : زەوہرۆو.
 زەوی پیو : [ناو] ئەندازە گری زەوی. (مساح)
 زەوی پیوان : [چاوگەت] ئەندازە گرتنی زەوی.
 (مساحی)
 زەوی پیوان : [چاوگەت] دیاریکردنی درێژی و
 پانایی یان ھەردووکیان بە پیوان و مێتر کردن.
 (مترائو مساحی زمین)
 زەوی ناسی : [ناو، بەرھەمی چاوگە] زانستی
 ناسینی چۆنەتی ئەرد. (زمین شناسی)
 زەوین خوشکریاگ : [ناو، بەر] زەوینی ئامادە
 کراو؛ (ب) مەزرای خوشکراو بو داچاندن.
 (زمین آمادە شدە)
 زەھاک : [ناو] زوھاک؛ شاییک ی خوین پێژی

تیرانی بوو. (زحاک)

زه‌هاو : زیندوو؛ ئاوه‌دان؛ (زنده؛ آباد)

زه‌هره‌تره‌ک : [ئاوه‌لناو] زاله‌تره‌ک؛ توقینی زراو؛
(ب) ترسان. (زه‌ره‌ترک)

زه‌هره‌مار کردن : [چاوگه‌ت] زه‌هره‌مار کردن؛ (ب)
خواردنی که به‌دلوه نه‌نووسی؛ به‌زه‌هری مارت
بیٚت: به‌قوزه‌لقور تٚ بیٚت. (زه‌رمار کردن)

زه‌هری‌هه‌لاهه‌لا : [ناو] زه‌حری‌هه‌لاهیل که -
زور بکوژ. (زه‌ره‌لاهیل)

زه‌هفان : [ناو] کو‌مه‌ل؛ ده‌سته؛ تاقم. (گروه؛
دسته)

زه‌هفتر : [ئاوه‌لناو + به‌ند] زه‌عفتر؛ زیاتر؛ زور‌تر؛
فیشتەر. (بیشتەر)

زه‌هله‌بردن : ترساندن؛ توقاندن؛ زاله‌بردن. (-)
ترساندن)

زه‌هله‌به‌ر : [ناو، بک] ترسین؛ توقین؛ زاله‌تره
کین. (ترساننده؛ ترسناک)

زه‌هله‌چوون : [چاوگه‌ت] ترسان؛ زاله‌چوون؛
زه‌نده‌ق چوون؛ توقین. (ترسیدن)

زه‌همان : [ناو] قه‌برستان؛ زیاره‌تان؛ گو‌پرستان.
(گورستان)

زه‌هه‌ک : [ناو] زه‌هاک؛ زه؛ بزنه‌کان زه‌هه‌کیان
تیکه‌وتوو: زه‌ویان تیکه‌وتوو. (زایش)

زه‌هیتوونه‌تاله : [ناو] داریکه له به‌ره‌که‌ی رونی
زه‌هیتوون ده‌گرن. (زیتون وحشی)

زیان دمر : [ناو، بک] زه‌ره‌گه‌یین. (ضرر رسان)

زیانی کردن : [چاوگه‌ت] زه‌ره‌گه‌یاندن؛ (ب)
مآلات کردنه نیو زه‌رحات و ده‌غلی دیتران. (ضرر
رساندن)

زیبک : [ناو] زا‌کون؛ توانایی؛ هی‌ز؛ برشت.

(توانائی؛ قاطعیت؛ ابهت)

زیتک : [ناو] زمانه‌ی ئاغزوونه و بالان. (زبان-
سگک وتله‌گورگ) +

زیخمال : [ناوت] خو‌لمال؛ ساوینی ده‌فر له‌کاتی
شوردندا به‌ خو‌ل و زیخ. (شن‌ساب)

زیدپه‌رومر : [ئاوه‌لناو] نیشتمان په‌رومر. (وطن‌پرور)
زیده‌پارو : [ناوت] پارووی زیادی بو‌قه‌له‌و
بوون؛ (ب) تفاق‌ی زیادی کردنه‌به‌ر مآلات.
(اضافه‌غذا)

زیرنای : [چاوگه‌ت] زیریکاندن؛ قیزاندن. (جیق
زدن)

زیروبه‌م : [ناوت] زیقه و بو‌ره؛ (ب) ده‌سته‌واژه‌ی
موسیقایه دووده‌نگی‌نهرم و بو‌ره، یان دووده‌نگی-
ناسک و بو‌ل. (زیروبم)

زیره : [ناو] (۱) زیره؛ ترووسکه؛ چلقلین؛ دره-
وشانه‌وه. (درخشیدن). (۲) سروه؛ شنه؛ سریوه؛
بای‌که‌م و هی‌واش. (نسیم)

زیره‌سیاوه : [ناو] گیای ره‌شه زیره؛ کو‌لیندراوی
بو‌په‌نمانی گه‌ده و بی‌خه‌وی به‌که‌لکه. (زیره
سیاه)

زیره‌ی‌رومی : [ناو] جو‌ریک‌زیره‌یه. (زیره‌رومی)
زیره‌ی‌سه‌وز : زیره‌ی‌که‌سک؛ جو‌ریک زیره‌یه
که ره‌نگی‌سه‌وزه و بو‌په‌نمانی جومگه
(روماتیزم) به‌که‌لکه. (زیره‌سبز)

زیر‌ی بی‌خه‌وش : [ناوت] زیر‌ی‌خالیس؛ (ب)
مروقی‌پاکو راستی پی‌ده‌شوبه‌یین. (طلای‌ناب)

زیر‌ی‌سی : [ناو] پلاتین؛ له زیر‌ی‌زه‌رد به‌قیمه-
تیره. (طلای‌سفید)

زیرین : [ئاوه‌لناو] له‌زیر‌چیکراو. (زیرین)
زیزمه‌ندی : [ناو] گیاسیریز؛ به‌لبه‌له‌شوانی؛ به-

لبه‌له‌شوانه. (نام گیاهی است)

زِقاوه : [ناو] سی‌جور مه‌لی مه‌له‌وانن: زِقاوه و زِقاوه‌ی ده‌شتی و زِقاوه‌ی کلک‌سپی‌ک‌داوداوه کو‌سه.

زِقیه‌تی : [ناو] کی‌شه و ته‌نگانه؛ ته‌نگ وچه‌له‌مه؛ نه‌داری؛ بی‌ده‌ره‌تانی؛ هه‌ل و مه‌رجی دژوار.

(مضیقه)

زِیل : [ناو] جه‌رگ. (جگر)

زیلان : [ناو] پِسمه‌ی ده‌رگا؛ گریژنه‌ی ده‌رگا. (پاشنه‌در)

زیلک : [ناو] ژیلهمو؛ سکل‌ی ژیر خوله‌می‌شی نیوه دامرکاو. (آتش زیر خاکس)

زیندان به‌بیگاریه‌وه : به‌ندکردن و کاری‌کردنی به‌لاش. (زندان‌باکار)

زیندانی : [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] به‌ندکراو؛ به‌ندی؛ گیراو؛ پ‌گیراو له‌زینداندا. چه‌پس کراو. (زندان‌ی)

زیندانی‌ئه‌به‌د : [ناو‌ت] زیندان کردن بو‌ه‌تا هه‌تا و تا تاخری عومر. (زندان‌ابد)

زینده‌زی : [ئاوه‌ل‌ناو] هه‌رگیانله‌به‌ریک که له-جیاتی هیلکه هه‌له‌مینان، (به‌راوه‌ژووی تورمه‌ی خو‌ی) به‌چکه‌ی ده‌بی‌ت. (ب‌جوریک‌ماسی که گه‌راکانی له‌ناوزگیدا هه‌لدینی و به‌چکه‌کانی به‌زیندویی ده‌بی‌ت. (زنده‌زا)

زینک : زینگ. اند؛ فرد؛ ئالماند؛ فند [ناو] پرووه-پ‌یکی مسیه له‌کاری چاپ‌دا که‌لکی هه‌یه. (زینک)

زین‌گرتنه‌وه : [چاوگه‌ت] زین له‌سه‌رپشتی چاره‌وا هیئانه‌ خووار. (زین‌برگرفتن‌ازاسب)

زینگه‌وکردن : [چاوگه‌ت] زیندووکردنه‌وه (احیا کردن؛ زنده‌کردن)

زین‌لیکردن : [چاوگه‌ت] زین‌دانانه‌سه‌رپشتی

چاره‌وا و قاییم‌کردنی. (زین‌کردن)

زین‌وبه‌رک [ناو‌ت] : زین، (ب‌ههموو شتی-پی‌ویست بو‌زینکردنی ته‌سب. (لوازم‌زین‌کردن)

زین‌وه‌شکه‌ر : [ناو‌بک] زین‌چی‌که‌ر؛ زین‌ساز. (سراج)

زین‌هب : زین‌هو؛ ناوه بو‌ژنان. (اسم‌زنانه)

زین‌هت : ناوه بو‌ژنان. (اسم‌زنانه)

زینی یاییلی : [ناو] زینیک که بو‌ههمو چاره-وینیک به‌کاری. (زینی که‌بدرده‌مه‌اسب‌هاب‌خورد)

زیوان : [ناو] کون له‌مه‌شکه‌دا. (سوراخ در مشک)

زیومر : [ناو] خشل؛ ناوه بو‌ژن و پیاو. (زیور؛ نام‌برای‌زن‌ومرد)

پیتی (ز) به‌شی و شه‌ی بیانی

زالووسیفت : (ب) مرو‌ی خوین‌مژ. (زالو‌صفت)

زه‌ر : [ناو] یه‌که‌ی پیوانی دریزایی له‌قه‌دیمدا به‌ران‌به‌ر به‌۱۰۴ سانتیمتر. (ذرع)

زه‌روه‌ره‌ق : [ناو‌ت] کاغه‌زیک‌ی پ‌ر نه‌قش و نیگار یان ناسک، زیاتر ره‌نگین بو‌پیچانه‌وه‌ی دیاری و پیشکه‌شی. (زورورق)

زیپ : اند؛ فند [ناو] زنجیر. جوریک به‌ست بو‌هه‌لپیکانی درزی شه‌روال و کیف (جانتا) و ئیتر. (زیب)

زیر خرید. [ناو‌به‌ر] زه‌رخ‌ری؛ به‌پاره‌ک‌رداو؛ [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) کو‌یله؛ به‌نده؛ به‌نی. «ئاله‌ی جودایی. همین» (زر‌خرید)

زیراکس : اند؛ فرد؛ فند [ناو] وینه‌گرتن وه‌ک کو‌پیه‌گرتن له‌به‌لگه. (زیراکس)

ژ : (۱) له؛ ژبهړ وی هندی : له‌به‌ر نه‌وه.
 (بعلت) (۲) (ف. گیو) هم؛ ش؛ یش؛ زیف-
 ژۍ به‌نرخه: زیویش به‌نرخه. (نیز) (۳) به؛ مه-
 ژته‌را گوت: من به‌توَم گوت. (به)
 (۴) (ف. هن) واتای جیابوون ده‌گه‌ینی، جلکی
 ژ به‌رخوبکه (از)
 ژاراف: [ناو] حه‌وتاو کردنۍ جیی دهمی
 سپلوت؛ گلاوی‌ده‌کردن به‌گله‌سووره و ناو.
 (نجسی در کردن)
 ژاراف: [ناو] گلاو؛ سپلوت؛ ژاراو. (نجس)
 ژاراو: [ناو] ژاراف؛ گلاو سپلوت. (نجس)
 ژاربوون: [چاوگه‌ت] بی‌نه‌نوا و فقه‌یربوون؛
 لا‌وا‌از‌بوون بی‌هی‌زبوون. (۱. بینواشدن ۲. زارو
 نزارشدن)
 ژارو: بو‌یانک کردنۍ هه‌ژاره؛ نه‌ی‌هه‌ژار؛
 نو‌ی‌هه‌ژار. (ای‌بینوا)
 ژارین: (ف. گیو) هاوار کردن؛ پارانه‌وه؛ لالانه-
 وه. (هه‌وار؛ تمنا کردن)
 ژاژ[ناوه‌لناو] قه‌ره‌بالغ؛ شلوق. پر حه‌شامه‌ت.
 (جمعیت زیاد و شلوق)+
 ژاژک: [ناو] باویشک. (دهن‌دره) (ف. هن)
 بنیشت؛ جاچکه (سقز)
 ژاژکه: [ناو] جاچکه؛ بنیشت؛ جاچک. (سقز)
 ژاژیل: زوربیلی خاوه‌خاوقسه‌که‌ر. (من‌ومن-
 کردن و زیادحراف)
 ژاژیلوک: [ناو] پروه‌کیکه‌ساقه‌ته‌که‌ی ده

تاشن بو قه‌له‌م. (گیاهی برای درست کردنۍ-
 قلم‌نی)
 ژاله: ژاله؛ ناوی ژنانه‌یه. (اسم‌زنانه‌است)+
 ژان‌بردنه‌دل (ب) چزه‌لیدان؛ داخ‌نانه‌سه‌ردل؛
 داخ‌به‌دله‌وه‌نان. (داخ‌بدل‌گذاشتن)
 ژان‌بژاردنه‌وه: [چاوگه‌ت] به‌ره‌ژانی پیش
 ژانی مندالبوون؛ ورده‌ژان. (دردیکه‌علامت-
 دردزایمان‌است)
 ژاندارمری: فرد؛ فد: [ناو] ژاندارملی؛ پیک‌خر
 او‌یکی ده‌وله‌تی (له‌ئی‌راند) که‌زاوتی-
 داد‌گوسه‌ری‌بوو و به‌پویه‌چوونی قانونی ده-
 رموه‌ی شاری وه‌ته‌ستو‌بوو. (ژاندارمری)
 ژاندارمه: [ناو] جندرمه؛ ژاندارم؛
 ژاندار. (ژاندارم)
 ژان‌کردوو: [ناو] (۱) که‌سیک که‌ژان ده‌ستی
 پی‌دابی‌ت. (که‌سی که‌دردش گرفته). (۲)
 (ب) [ناوه‌لناو] بی‌قه‌رار و بی‌ئارام و حه‌جمان
 لی‌پراو. (بی‌قرار)
 ژان‌کرده‌ی: [چاوگه‌ت] ژان‌لی‌هاتن؛ ژان-
 کردن. (دردشروع‌شدن؛ درد کردن)
 ژانویه: [ناو] مانگی هه‌وه‌لی سالی‌زایی‌نی له
 ۱۱ ی به‌فرانبار‌ه‌وه تا ۲۰ ی پریه‌ندان.
 (ژانویه)
 ژانه‌ژاردنه‌وه: < ژان‌بژاردنه‌وه.
 ژانه‌سک: [ناو، ت] ژانی‌ناو زگ؛ دل‌پیچه؛ سک
 ئیشه. (دل‌پیچه)

ژانه هوورک : [ناو] ورده ژانی پیش ژانی -
مندال بوون؛ بهره ژان. (دردهای کم پیش -
از زایمان)
ژاوه ژاو : خاوه خاوقسه کردن؛ فله فله. (من -
ومن) +
ژبهش : < شووتی؛ هنی.
ژرسه : فرد؛ فد: [ناو] جرسه؛ جوریک
قوماشه. (ژرسه)
ژمارای : [چاوه] شماردن؛ بژاردن. (شمردن)
ژمیر : [ناو، بک] که سیک که ده بژیری؛ نه -
ژمیر. (شماره کننده)
ژمیردراو : [ناو، بهر] ژمیراو؛ نه ژمارکراو؛ هه -
ژمیراو. (شمرده شده)
ژنباب : [ناو] باوه ژن؛ زپدایک؛
ژنباق. (نامادری)
ژن باو : < ژن پهنگ.
ژنجا : [ناو] زینا؛ زیناج؛ سه رجیی کردنی ناپوا.
(زنا)
ژنحیز : (ب) گهواد؛ بی نامووس. (کسی که -
زنش هیزاست)
ژن پهنگ : [ناو، لئاو] ژنه پهنگ؛ ژنانیله؛ بله -
کناچی؛ ئاریله؛ لووسکه ی ژن ئاسا. (پسرزن نما)
ژن سهیدا : [ناو] ماموستاژن؛ ژنی پیاوی
موده پریس. (همسر مرد معلم)
ژن قیان : [ناو] ژن خواز؛ ژن ویست. (زن خو -
استن. خواستگار زن)
ژنکاپشت له نه ردی : [ناو، ت] ژنی ماره کراو.
(زن عقد کرده)
ژن مردگ : ژن مردوو؛ بیوه پیاو. (زن مرده)
ژنمیر : [ناو] که له ژن؛ شازن؛ شیر -

ژن. (شیرزن)
ژن و مندال : [ناو، ت] (ب) خیزان؛ خاوخیزان.
(خانواده)
ژنویانه ی : [ناو، ت] ژنی مالدان؛ بناوان؛ که ییا
نووی مال؛ کابانی مال؛ بهرمالی. (زن خانه -
دار)
ژنه سیت : [ناو] سیت؛ ژنی که ماموستایه.
(معلمه)
ژنه که : (۱) [ناوی ناسراو] لیره دا (که) ئامرازی
ناسیارییه. (آن زن، معرفه). (۲) ژنه کی؛ نه ی
ژن؛ زیاتر ژنان له ئاخفتندا بهیه که ده لئین؛
ژنه که درهنگه بابروین. (ای زن)
ژنهوای : [چاوه] بیستن؛ شنه فتن؛ ژنه فتن.
(شنیدن. بشنفتن)
ژنهوایی : [ناو] پهوتی ژنهوتن؛ پهوتی بیستن.
گوهداری (شنوایی)
ژور ژیت : فرد؛ فد: [ناو] ناوی جوریک
قوماشه. (ژررت)
ژوکپ : [ناو] دوو کارتی تاییه ت له پهره ی
په پانتودا، شهیتان یان شهیتانه. (ژوکر)
ژووری : (۱) [ناو] ناوه وه. (۲) [بهند] لای سه
رهمه؛ (۳) [ناو، لئاو] ژووروو؛ ژووره وه؛ سه روو.
(۱- داخل ۲ طرف بالا ۳ بالا)
ژووژ : [ناو] حاکم (قازی) له ناو
قومار بازاندا. (ژوژ)
ژووژک : [ناو] ژیشک؛ ژووژوو؛ ژفزی؛ ژزو؛
ژزوو؛ ژیزوو؛ ژووشک. (جوجه تیغی)
ژوولان : [چاوه] ژوولین؛ جوولان؛ ته کان
خواردن؛ جوولانه وه. (جنیدن)
ژهقنی هه لاهیل : ژهقنه ی هه لاهیل؛ ژه -

هری هه لاهیل. (ب) ژه قنه مووت. (زههر- هلاهل)

ژهمهن : [ناو] بهرمه شکه. (کره حاصل از یک بارمشک زدن)

ژمندن : [چاوگه] هه لپه پین له جیوه و چهله- پایی بی جیگو پین. (دریک نقطه رقصیدن)+
ژمنگ : [ناو] وهک ژاری قلیان؛ جرمی قلیان؛ خلته‌ی موژنه. (جرم پیپ و قلیان)+

ژمنگار : [ناو] ته‌مومژی سه‌رکیوان؛ ته‌م و دوومان. (مه)+

ژمنگ‌هاوردگی : [ناوت] ژمنگ لی‌دراو؛ ژه- نگاوی. (زنگ زده)

ژمنگیت : [ناو] برو؛ نه‌برو. (ابرو)

ژمنیاگ : [ناو، بهر] ژمنراو؛ ژمنیاو؛ ژمنیاگ (مضارع) (ژمندن) (باهمه معانی)

ژمنیک : [به‌ند] تو‌سکالی؛ تو‌سقالی؛ که‌می؛ به‌ئاسته‌م و دووبه‌لا. (یک ذره)

ژمه‌رکه‌نگر : [ناوت] جه‌وی وشک‌بووی بنی‌که‌نگر؛ بو‌ه‌وانی به‌که‌لکه. (انگم کنگر)

ژمه‌ره‌با : [ناوت] بای‌سه‌بوون؛ بای‌سه‌- موون؛ گره‌با؛ بای‌زورگه‌رم که زه‌رحات هه-

لده‌پروکینی. (بادسام)

ژهی : (ف.مشه) <ژهیکا.

ژهیکا : (ف.مشه) ژهی؛ ژنابه‌د؛ ژنی‌خراپ و کردار خراپ. (زن بدکاره)

ژه‌ینگ‌ی‌وه : [به‌ند] له‌وه‌به‌دوو؛ له‌وساوه؛ له ئیسته‌وه. (ازحالا)

ژیار : [ناو] هه‌لاج؛ په‌ره‌که‌ر. (حلاج)+

ژیاره : [ناو] گوزهران؛ به‌پ‌چوون؛ پیو‌یستی ژیان. (معیشت)

ژیان : [ناو] شیان؛ هیئان؛ بایه‌خرداری؛ ده- ژی؛ دینی. (ارزش)+

ژیان‌نامه : [ناو] نووسینی کاره‌ساتی ژیان و به‌سه‌ره‌ات و پرووداو له‌دریژه‌ی عومردا. (زندگینا مه)

ژی‌به‌ردان : [چاوگه‌ت] لی‌به‌ردان؛ ده‌س ژیه‌ردان؛ به‌ره‌لاکردن، ته‌لاقدان، ده‌ست ژی

به‌ردان : ده‌ست لی‌به‌ردان. (طلاق دادن)

ژی‌به‌ردایی : [ناو، بهر] به‌ره‌لاکراو؛ لی‌ته- لاقدراو. (طلاق داده‌شده)

ژی‌دریژ : [ناو، لئاو] به‌سا‌لاچوو؛ ته‌مهن‌دریژ؛ عومردریژ. (مسن؛ عمر دراز)

ژی‌رئاوی : مه‌له‌کردن له‌ژی‌رئاودا؛ به‌مه‌له‌پو‌یشن له‌ژی‌رئاوه‌وه؛ (ب) به‌دزیه‌وه و زیره-

کانه‌کردنی کاریک. (زیرابی)

ژی‌ربان : [ناو] میچ. (سقف)

ژی‌رپاخستن : [چاوگه‌ت] ژیرپی‌خستن؛ پامالکردن؛ پایه‌مالکردن. (پایمال کردن)

ژی‌رخاکی : له‌ژی‌رخاکدا شار‌دراوه؛ (ب) که‌ل- وپه‌لی که‌ونارا که له‌ژی‌رخاک ده‌رده-

هینریژ. (زیرخاکی)

ژی‌رده‌ریایی : [ناو] جو‌ریک که‌شتیبه (پاپو) که‌ده‌توانی له‌نیو‌ئاودا نقوم‌بی‌ت و له‌ژی‌ر

ئاومه‌به‌روات. (زیر دریایی)+

ژی‌رپ‌سمه : [ناو] به‌ردیان کانزای ناوچال که‌پازنه‌ی درگا له‌سه‌ری ده‌سووپ‌ت.

(زیرپاشنه در)

ژی‌رزین : [ناو] نه‌رمه‌زین؛ لبادی ژیر زین که پیش‌زین‌کردن له‌سه‌ر پشتی چاره‌وا داده-

نری‌ت. (نمدزین)

ژیرسەر : ئاگاداری له پیلان؛ (ب)
 هووی (فیت، سووچ، خهتا، تاوان)، ئهوكيشه-
 گشتی له ژیرسەر ئهوابوو: ئهوكيشه گشتی
 فیتی ئهوابوو، به هووی پیلانی ئهوهوه بوو .
 (آگاهی از دسیسه بازی)
 ژیرسیغار : [ناو] تهبلهك: ژیرجغاره؛
 ژیرجگهره؛ ژیرسگار؛ چیرجگهره؛ دهفریک بو
 سووتكهسیگار تیکردن. (زیرسیگار)
 ژیرمیزی : [بهند] (ب) بهرتیل به کار به دهستی
 پشت میز نشین دان به په نامه کی. (زیرمیزی)
 ژیرهاپ : [ناو] بهردی بنهوهی ئاش و ده-
 ستاپ. (سنگ زیرین آسیاب)
 ژیتاندن : [چاوگهت] ژیتاندن؛ لی-
 ئهستاندن. (گرفتن از)
 ژیتسی : [ناو] ناوی تهنگیكه. (نام اسلحه-
 ایست)
 ژیقناو : [ناو] ژیان؛ زینگی؛ زینده گی.
 (زندگی)
 ژیقانی : په ژیوانی؛ په شیمانی؛ پوژمانی؛
 پوشمانی. (پشیمانی)
 ژیقای : [ناو] ژیان. (زندگی)
 ژیقنای : [چاوگهت] ژیاندن؛ به خێو کردن.
 (زندگی دادن)
 ژیقتهتاندن : [چاوگهت] لی قهقه تاندن؛
 لی جیاکردنهوه؛ لی قرتاندن. (جداشدن و جدا
 کردن از)

ژیکری : [ناو، بهر] برآو؛ لیکراوه. (قطع شده)
 ژیلا : تهگره ژيله؛ ته رزه؛ (تگرگ)
 ژيلهمر : [ناو] ژيلهمو؛ ژيلهمو؛ پوولووی ژیر
 خوله مییش. (اخگر زیر خاکستر)
 ژیمایی : [ناو] لیماره؛ (ب) له پاش به جیماره؛
 میرات؛ لی به جیماره. (ماترک)
 ژین : [پاشگر] كهسیك كه ده ژهنی؛ رازین؛
 هه ژین. (پیواژه، تكان دهنده)
 ژین : [ناو] له كروموزومدا هوکاری
 راگویتنی تایه تمه ندیگه لی په گهزی و ئه-
 خلاقى و سرو شتییه له دایك و بابوه بو
 مندال. (ژن)
 ژین : ناوی پوژنامه یه کی کوردی که له-
 سلیمانی ده رده چوو. (روزنامه ژین)+
 ژین درمانی : [ناو]ت چاره سه رکردنی کهم
 و کووپه کانی په گهزی به دهست تیوردانی
 كروموزوم کان. (ژن درمانی)
 ژینگه : [ناو] جیگه ی ژیان. (جای زیستن)
 ژین و ژار : [ناو] ژیانی ناخوشت. (زندگی تلخ)
 ژینیرال : [ناو] مه قامیکى بالاییه له عهسکه-
 ریدا؛ (ژنرال)
 ژیوان : [ناو] ژیقان؛ په ژیوان؛ په شیمان؛
 پاشگهز بوون له کردنی کاریک. (په شیمان)
 ژیوای : [ناو] ژیقای؛ ژیان. (زندگی)
 ژیونای : [چاوگهت] ژیقنای؛ ژیاندن؛ به-
 خێو کردن. (زندگی دادن)

پیتی (ژ) بهشی بیانی

ژامبون : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] گوشتی پانی
 لاشه‌ی سه‌رپاو؛ (ب) باستمه‌ی پان.
 (ژامبون)
 ژانر : فرد؛ اند؛ فد؛ چشن و چه‌مکیکی
 تایهت له کاری هونه‌ری و نه‌ده‌بی‌دا،
 ئافرانندی کاریکی هونه‌ری یان نه‌ده‌بی که
 ناوه‌پوکیکی تایه‌تی هه‌بیته؛ ده‌سته‌واژه‌ی
 سینه‌مایی و هه‌والنیری سینه‌ماییه. (ژانر)
 ژووپنال : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] گو‌فاریک که له
 بابهت هونه‌ری کرده‌وی ده‌ستییه‌وه ده-
 دووی، وه‌ک وینه‌ی لیاس و جلدروونی
 باوی پوژ. (ژورنال)
 ژووژ : له‌کوچی یاریدا به‌تایهت له‌قوماردا
 قسه‌په‌وا و حوکم په‌وا (داوه‌ر) ئاسایه. (ژووژ)
 ژیتون : فرد؛ اند؛ فد؛ کوته‌کاغه‌ز یان -
 پلاستیک یان کانزاییکی مو‌رکراو یان
 نشان لی‌دراوه که له شوینگه‌لی گشت گیردا
 له سندوقدار یان که سیکی تایهت، به‌پاره
 ده‌ک‌دریت و هه‌ر له‌و شوینه‌دا بره‌وی هه‌یه و
 زیاترله شوینگه‌لی وه‌ک قومارخانه و
 چیش‌خانه و جنده‌خانه و (بیسترو) و ئیت‌ردا
 باوه. (ژتون)
 ژیرسازی: (۱) پیک‌وپیک‌کردنی چینی ژیره-
 وه‌ی جاده و هیلی ئاسن و ته‌پاندنه‌وه‌ی بو -
 کارکردن له‌سه‌ری یان ئیسفالت‌کردن.
 (۲) کاری هه‌ول‌ده‌ست په‌نگ‌کردنی دیوار
 یان تابلوی وینه‌کیشی یان هه‌رشتی که له
 پاشان په‌نگی پیوستی لی‌بدریت؛

پیک‌وپیک‌کردنی هه‌ر پوو‌په‌پیک بو کارکردن
 له‌سه‌ری. (۱ و ۲ زیرسازی)
 ژیله : فرد؛ اند؛ فد؛ اسپانیاد: [ناو] له‌رزانه‌ک؛
 گه‌ردیکه که له ناو ئاوی گه‌رم ده‌ک‌ریت
 دووای ساردبوونه‌وه وه‌ک ئاوی سه‌روپیی
 سارده و به‌ووی مه‌ییوی لی‌دی و ده‌له‌مه‌یه و
 شل و شه‌ویقه، نه‌گه‌ر له جیاتی ئاو بک‌ریته
 نیو ئاوی میوه ده‌بیته ژیله‌ی خواردنه‌مهنی و
 به‌ناوی میوه‌که‌یه‌وه ناوده‌بریت. (ژله)
 ژین : [ناو] له‌ک‌پوم‌وژم‌دا هو‌کاری
 پاگو‌یزتنی تایه‌تمه‌ندیکه‌لی په‌گه‌زی و نه-
 خلاق‌ی و سروشتیه له‌دایک و بابه‌وه بو
 مندال. (ژن)
 ژین : ناوی پوژنامه‌ییکی کوردی که له
 سلیمانی ده‌رچووه. (روزنامه‌ژین)+
 ژین‌پاتوژ : [ناو] دینام؛ مو‌توری کاره‌با؛ که‌ره-
 سته‌یی که هیزی جوو‌لینه‌ر ده‌کاته هیزی
 کاره‌با. (ژنراتور)
 ژینیتیک : [ناو] زانستی که له‌سه‌ر دیارده
 کانی ئیرسی (میراتبه‌ری) و په‌گه‌زی ده-
 کو‌لیته‌وه. (ژنتیک)
 ژینیتیکی : [ئاوه‌ل‌ناو] ئیرسی؛ میراتی؛ نه-
 وشته سروشتیانه که له دایک و بابه‌وه به
 مندال گه‌بشتووه؛ (ب) زگماکی؛ وه‌رنه-
 گیراوی زاتی. (ژنتیکی)

ساب: [ناو] سابات؛ کهپر؛ چه تر. (سایه بان)

سابات: < ساب.

سابروون: : [ناو] سابربن؛ نیری؛ ته گه.
(شاک؛ تکه)

سابری: < سابروون.

سابوته: [ناو] پیره ژناکه فن؛ پیریژنی قاپی.
(زن بسیاریر)

سابود: : [ناو] جوخنه؛ خه رمانه ی مانگ.
(هاله)

سابیر: ناوه بو پیاوان

سابی سالار: : [ناوت] کاروان سالار؛ پیره ری
کاروان. (کاردان سالار)

ساب ساپانی: : [ناوت] نانوماست؛ زاپ-
فریدانی لاتیل بو سه رئاو که چندجار هه-
لده به زیت هوه. (نوعی باز)

سایت: : [ناو] سایتته؛ کاریته؛ بالار. (شاه تیر)
ساتار: : [ناو] ساخور؛ پروته نی ناو لیره وار و
جهنگه ل. (زمین بی درخت در میان جنگل)

ساتای: سایه ی؛ له ساتای تودا؛ له ژیر سایه ی
تودا. (سایه؛ کرم)

ساتن: [چاوگه] کوتان؛ لیدان. (کتک زدن)
سات وسه ودا: : [ناوت] سه ودا و موعامه له؛
کپرن و فروشتن. (معامله)

ساتوور: [ناو] ساتور؛ کاردیکی زوربان بو شه-
قه کردنی لاشه له قه ساییدا. (ساتور)
ساتیر: [ناو] گالته و شوخی؛ تمز؛ جه فنگ.

(تنز)

ساجی عه لی: وشه ییک بو نه داری و
موفلیس بوون؛ که وتوه ته سه رساجی عه لی :
واتا هیچی به ده ست نه ماوه. (ساج علی)
ساجان: پشوودان؛ حه سانه وه. (خستگی-
در کردن)+

ساجلخ: [ناو] ساج به توور کی واتا نه گریجه و
زولف، (لخ) یش هه ر توور کییه واتا شتی نه-
گریجه به ند؛ زیوه ری زولف. (زیور زلف)
ساجمه: [ناو] به ردی سه نگ فه رش؛ بانوان.
(سنگ سنگ فرش)+

ساجمه ریژی: [چاوگه، ت] به رد ریژی؛ سه نگ-
فه رش کردن؛ بانواندن. (سنگ فرش کردن)
ساجینه: [ناو، بک] ساریژ کهر؛ ده رمان کهر؛
خوه شه و کهر. (مداوا کننده)

ساحیب: ناوی گوندیکه له روزه لاتی سه قز.
(صاحب)+

ساحیبی: [ناو] ساحیبوی؛ جوړیک تری-
(نوعی انگور)

ساحیبو: ساحیب؛ گوندیکه له روزه لاتی
شاری سه قز (قریه ای نزدیک سقز)

ساحیبو مال: : [ناوت] خاوه ن مال؛ (ب) خانه
خوی. (صاحب خانه؛ میزبان)

ساخ: [ئاوه لئاو] (ب) ده ست لینه دراو؛ شه قل-
نه شکاو. (دست نخورده)+

ساخی پاریز نای: ساخی پاراستن؛ ته ندروستی

پاگرتن. (رعایت تندرستی کردن)

ساد: [ناو] پارچه؛ تیکه؛ کوت؛ لهت. (تکه)

سادر: [ناو] تهورداس. (تبر داس مانند؛ نوعی- تبرزین)

سادول: [ناو] دولیانی له چیمهنتو که سهری
ثاواله بیئت. (ناو آسیاب)

سادیل: [ناو] چووزنه مام؛ چووزنه خه لف.
(ترکه جوان درخت)

ساراگردنوه: [چاوه، ت] جیگای نارپیک و پر
کوسپ و که ندال پیک کردن. (صاف کردن-
زمین)

سارال: ناوی کیویکه له هورامان. (کوه ساران)
سارامی: پز له کاتی تیریدا؛ په زی تیربوو.
(گوسفند سیر شده)

سارده سیر: [ثاوه لئاو + ناو] کوستان؛ ناوچه یی
که هه وای ساردییت. (سردسیر)

سارده کیل: [ناوت] توووه شانندی درهنگ
وهخت له پاییزدا. (تخم پاشی آخرباییز)

ساردی کردن: نه خوشی به هووی خواردنی
خوراکی (سروشت سرده وه). زور خوراک به
سروشت سارد ده ناسرین و به خواردنیان
مروفت ساردی ده کات و نه خوش ده که ویت.
(سردی کردن)

ساردین: فرد فدا اند. [ناو] جوریک ماسی
وردیله: (ب) کونسیرو (قوتووی پر له ماسی
ساردین که ناماده کراوه بو خواردن).
(ساردین)

ساروبیره: ناوی قاره مانیکی بانه ییه له شه پری
چالندوپاندا به شدار بووه و به دهستی سوپای-
تورک کوژراوه. (ساروبیره)

ساروج: [ناو] تیکه لآویکه له قسل و خوله-
میش بو سوواخدانی هر روز به کارده هیئرا
پیش ته وهی چیمهنتو پاویر بیئت. (ساروج)
ساروخ: ناوی چومیکه له کوردستانی پروژه-
لآت. (نام رودخانه ایست)+

ساروخ: مووشه که چه کی شه. (موشک)
ساروقامیش: گوندیکه نزدیکی بوکان زیدی
دوو زانا و بلیمه تی کورد، برایم خانی سه لاج و
هه سهن خان سه لاج سوران. (ساری قاموش)
ساره بان: [ناو] ساره وان؛ وشتره وان؛ شوانی
حیشتران. (شتر بان)

ساری: [ناو] ته زیاتی؛ سفکی؛ ساردی.
(سردی)

ساری: [ناو] جور قوماشی ته نکه ژنانی
هیئند له خویانی ده پیچن. (ساری)
ساری: [ناو] ساردی؛ سهردی؛ (ب) بی-
خولکی؛ لالووتی. (سردی)

ساریج: < سارووج.

ساریژه کردن: [چاوه، ت] دلنه وایی کردن؛
ناشت کردنه وه. (آشتی کردن)+

ساز: [ناو] ناوی هه موو نامیره کانی موسیقاییه
به لام به تاییهت بو تار به کارده بری. (ساز)+
سازاخ: [ناو] توفی سارد؛ با و بوران پیکه وه.
(بوران)

سازبه ندی: [ناوت] کاری سازبه ند؛ هه-
لبژاردن و دابه شکردنی سازه کان له
نور کیستردا. (تنظیم کننده ارکستر)

سازگ: [ناو] ته په ساز؛ ترشیاتیک که شه له-
میشی تیداییت. (ترشی باشلغم)
سازگاری: [ناو] (۱) هه وتی هه لکردن و پیک-

هاتن له گهل^۱ خه^۲ لک؛ (۲) پیکه و تن؛ نه و ده-
 رمانه م پیناکه ویت سازگار نییه؛ (۳) پیک-
 هاتن؛ نه بوونی کیشه و دزایه تی؛ ره و تی
 سازشت؛ ساز یاری؛ ساز یان. (ساز گاری)
 سازوباز : [ئاوه لئاو] حازر و ئاماده. حاضر
 و آماده)
 ساز یان : [چاو گه، ت] سازشت کردن. (سازش-
 کردن)
 ساس : غه ریب سنجان؛ جوو جه؛ ته خته پیتی؛
 و اتا (ئه سپیی ته خته) له تور کییه وه ره گیراوه؛
 جوو له وه ریکی پانکیله ی چکوله تر له گه نه یه
 و له رویشتندا گورجه، پهنگی قاوه یی سووره و
 شه وراوه له روشنایی بیزاره و خوینمزئیکی
 زور به خوورووه، پانکه ییشی پیده لئین، و
 خوینه که ی بوگه نه. (ساس)
 ساسی : [ناو] گه دایی؛ سووالکهری؛ ده رویشی.
 (گدایی)
 سافو : [ناو] کلپله به فر؛ په نوو. (بهمن)
 ساقه : [ناو] (۱) سیاقه؛ سه ده قه؛ به ساقه و بجم؛
 به سه ده قه ت بجم؛ (ب) به لا گه ردان. (۱ و ۲ صدقه)
 ساقه : [ناو] ساغه؛ نه شکاوه؛ ساخه. (سالم
 است)
 ساقه ت : [ناو] لاسکی پرووه ک؛ لاسق؛ لاسک.
 (ساقه)
 ساقی : [ناو] (۱) ساغی؛ ساخی؛ (سالمی)؛
 (۲) مه ی گپ. (ساقی)
 ساقی : وشه ییکی بیانییه به لام زور به ی
 شاعیرانی کورد؛ باسیان کردوه به واتای مه-
 یگپه. (ساقی)
 ساک : [ناو] جانته؛ کیفی لیباس و شتوومه ک-

تینان؛ جانتا. (ساک)+
 ساکار : [ئاوه لئاو] ساده؛ بی نه قش و نگار؛ یه-
 ک پهنگ؛ بی پیا. (ساده)
 ساکان : [چاو گه] چه په سان؛ تاسان؛ کاس-
 بوون. (گیج شدن)
 ساکسیفون : فرد؛ فد؛ اند : [ناو] ئامیریکی-
 موسیقاییه به فوو لیده دری. (ساکسیفون)
 ساکه دهشت : [ناو، ت] دهشتی پان و ساف و
 به رین. (صحرائ برهوت)
 ساکه گوپ : ک ساکه دهشت.
 ساگات : [ناو] ساکات؛ سیهر. (سایه)
 ساگه وان : [ناو] به رازی می؛ مالوس. (خوک-
 ماده)
 سالاد : فرد؛ فد؛ اند : [ناو] زه لاته؛ سه لات-
 ه. (سالاد)
 سالار : (۱) له قه می سالاری ناسر (مسته فابه گی
 موکری په چه له کی به ره بابی ناهیده کانی ئیلی
 فه یز و لابه گی. (۲) له قه می ئه حمه دخانی فاروقی
 برزای سالاری ناسر، که سالی ۱۳۲۵ هه، له-
 گهل^۱ دووبرا و ۵ ئاموزای شه هیدکران. (۳) له-
 قه می سالاری ئالبلاغ نیگار کیشیکی به-
 ناوبانگ. (سالار)+
 سالانه : [ئاوه لئاو] به ند؛ هه موو سالیکی؛ له-
 سال^۲؛ ساله هات. (سالانه)
 سالپ : [ئاوه لئاو] سالیانه؛ کریگرته ی به بر بو
 سالیکی. (یکساله)+
 سال بویر : [به ند] سالی نه سالی. (سال درمیان)
 سالح : ناوه بوپیاوان؛ ساله. (صالح)
 سالدات : [ناو] پله ییکی عه سکه ری بوو له
 پرووسیا. (سالدات)

سالنامه: [ناو] به سهرهاتی سالانه؛ گوڤاری که
 سالی جاری دمرده چی. (سالنامه)+
 سالووس: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ریاکار؛
 چاپلووس؛ درو تاش. (سالوس)
 سال وه گهر: [ناو] ساله هات. (سالگرد)
 ساله و سال: [بهند] سالی جاریک؛ نه مسال بوئه-
 و سال. (سال به سال)
 سالی نامی: سالی داهاتوو؛ سالییک که دیت.
 (سال آینده)
 سالی به دوانزه مانگ: (ب) له ته و اوای سال دا؛
 هه میسه و داییم. (مدام)
 سالی خویندن: ماوه ییک که قوتاییان وانهییک
 ته و او ده کهن به رانبهر به ۹ مانگه و سی-
 مانگیش پشووی هاوینییه. له ئیراندا له نه وه-
 لی ره زبه ره وه دستپیکدات هه تا ئاخری -
 پوو شپهر. (سال تحصیلی)
 سالی داهاتوو: سالیکی تر؛ نه و ساله که دیت.
 (سال آینده)
 سالی رابووردوو: یار؛ پاره که. (پارسال)
 سالی زایینی: به قهرا سالی هه تاویه به لام سهه-
 ره تای ده که ویتته ۱۱ ی به فرانبار. (سال-
 میلادی)
 سالی مالی: ۱۲ مانگه به لام سهه تاکه ی به
 پی بارودوخ دیاریده کری و سی مانگیش ماوه
 داده نریت بو سهه رپاست کردنی لیست و
 (بیلانی) خهرج. (سالی مالی)
 سالی مه لا خلیل: سالی ۱۳۰۷، پاره پرنی مهلا
 خلیل که بووه ته سالی میژویی له ناوچه ی
 موکوربان. (سال ملاخلیل)
 سالی میژویی: رووداو ییک که له سالی کدا قه-

وماوه و به ناوی نه و رووداوه ناوی لی ده بن.
 (سال تاریخی)
 سالیون: [ناو] گیای کاشه مه؛ که ره وزی
 کیوی؛ بو ئیشی جومگه باشه. (کرفس کوهی)
 + سام: (۱) باییری روسته م (پدر بزرگ رستم)
 (۲) باییکی زورگه رمه له گهر مینه وه دیت.
 (بادیست بسیار گرم)
 سامال: ساف؛ بی گری؛ لووس؛ سایه قه؛
 عاسمانی ساف؛ ئاسمانی بی هه ور. (صاف)
 سامالسا: ویران کردن و جیگه ی ویرانه که
 ساف کردن. (با خاک یکسان کردن)
 سامالسا: هه موو؛ گشت؛ سامالساتالان کردن؛
 هیچ بو نه هیشتنه وه. (بکلی)
 سامان: [ناو] خو یانی کووه کراوی گهنم و جو.
 (خرمن جمع شده گندم و جو)+
 سامان: ناوه بو ییاوان. (سامان)+
 سامه ند: ناوه بو ییاوان. (نام مردانه)
 سامرېژ: < قالو گیر.
 سام لی نیشتن: [چا و گه ت] خوف لی په-
 یدابوون؛ هه ست کردن به ترس. (احساس-
 ترس کردن)
 ساموتک: [ناو] ساموته؛ سامورته؛ به ندی
 پاشته رک. (فتراک)+
 ساتیمتر: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ساتین؛ یه که له
 سه دی میتریک. (ساتیمتر)
 ساتین: ساتیم؛ یه که له سه دا؛ سامتین.
 (ساتیم)
 سانده: [ناو] گویسووانه. (لبه بام)
 سانگو: [ناو] کویلیکی نیری دوو ساله. (گوساله-
 نردوساله)

كنه‌وه له‌ئاودا كه‌فده‌كات وه‌ك سابوون
 جلگی پی ده‌شۆن. (اشنان)
 سپیایی : چه‌رمگی. (ب) ماست و شیر و دۆ.
 (کنایی لبنیات)
 سپیته‌لۆک : داری به‌پاوه و شک‌بوو. (درخت
 درجاخشک‌شده)
 سپی چه‌رۆک : [ئاوه‌لناو] سپیچه‌لۆک؛ ره‌نگی
 دهموچاوێک که مه‌یله و زه‌ردییته. (زردرنگ)
 سپیک‌چاقی : [ناو] سپینه‌ی چاو. (سفیده‌چشم)
 سپی‌کردنه‌وه : [چاوگه‌ت] (۱) پاک‌کردن و
 پیست‌لی‌کردنه‌وه‌ی میوه؛ (۲) که‌ول‌کردن و
 پیستی‌لاشه‌ی چه‌یوان یان سه‌روپی‌گرتنه-
 وه؛ (۱ و ۲ پوست‌گرفتن)؛ (۳) ده‌فری‌مس به
 قالیایی سپی‌کردنه‌وه؛ (سفید‌کردن ظرف-
 مسی)
 ستارخانی : [ناو] جوړیک فیشه‌کدان و قه-
 تاره‌ی فیشه‌ک بووه. (نوعی فانوسقه)+
 ستماندن : (۱) غه‌در و سته‌م‌کردن. ؛ (ظلم-
 کردن)؛ (۲) تێکدان؛ ڕووخاندن و هه‌ل‌وه-
 شاندن. (شکافتن؛ خراب‌کردن)
 سته‌م‌دیتی : [ناو، به‌ر] (ب) زولم‌لی‌کراو.
 (ستم‌دیده)
 ستیقلۆک : [ناو] جرجه‌کویره؛ مشکه‌کویره.
 (موش‌کور)
 ستیکان : [ناو] وشه‌ییکی ڕووسیه؛ ئیستیکان.
 (استکان)
 ستیل : [ناو] ته‌ستیل؛ ته‌ستیر. (استخر)
 سقاله : [ناو] سوآله؛ ده‌سته‌ییک ده‌غلی
 دروینه‌کراو. (یک‌دسته‌گندم‌یا‌جودروشه)
 سقۆک : [ناو] سماق؛ داری سماق و به‌ره‌که‌ی.

سانه‌وه : [چاوگه‌ت] پشوو‌دان؛ بیهن‌وه‌دان؛
 چه‌سانه‌وه؛ وچان‌گرتن. (خستگی‌در‌کردن)
 سانلیکه : [ئاوه‌لناو] ئاسانوکه؛ ئاسان؛ سانا.
 (آسان)
 سانیلۆک : [ئاوه‌لناو] سانیلۆک؛ سانيله؛
 سانلیکه؛ ئاسان؛ ئاسانوک؛ سانا. (آسان)
 ساواخی : [ناو] ساوایی؛ مندالی؛ کۆرپه‌یی.
 (نوزادی؛ بجگی)
 ساواژ : ساواژ؛ سه‌واژه؛ ترس‌په‌وینه‌وه. (بی-
 ترس)
 ساوه‌له‌وان : [ناوت] به‌رغه‌له‌وان؛ کاره‌وان.
 (شبان‌بره)
 ساهیک : [ناو] کیویه؛ ته‌پآله. (تاپاله)
 سائراو : [ناو، به‌ر] ساوراو؛ سوواو؛ ساویاگ.
 (سابیده‌شده)
 سایی : [ناو] ساییه؛ ساییه؛ جوړیک‌هه‌ل‌وای-
 که‌م یان بی‌شیرینی. (کاجی؛ حلوای بی-
 شیرینی)
 سایه‌وشک : [ئاوه‌لناو] سایه‌هیشک؛ (ب)
 چکووس؛ ڕژد. (خسیس)
 ساین : [چاوگه،] ساوین؛ سوون. (سائیدن)
 سبانده : [ناو] سوانه؛ گوئی‌بان؛ قه‌راخ‌بان؛
 پاساره؛ گويسوانه. (کناره‌بام)
 سبجان : ناوی گۆلیکی مه‌زنه له ناوچه‌ی وان
 له تورکیا. (نام‌دریاچه‌یست)
 سه‌وور : [] گسک‌لی‌ده‌ری‌کۆلان و شه‌قام؛
 زبل‌پژ؛ له‌(سه‌وورگه‌)ی تورکییه‌وه هاتووه‌ته
 نیو فارسی و کوردی، به‌واتای گسک.
 (سپور)
 سه‌وون : [ناو] سه‌ون؛ بنه‌گیاییکه وشکی ده

(سماق)

سجاف تهنگ : [ئاوه لئاو] دهستکورت؛ دهست تهنگ؛ فهقير؛ نه دار؛ بى ئه نوا. (بينوا)

سج : [ناو] مچ؛ جوړيک مچى پان و چووکه. (نوعى کنه کوچک)

سخان : [ناو] ئيسقان؛ ئيسک. (استخوان)
سخولمه: سيخورمه؛ به مست تیکوتان. (سلقمه)

سراندنه وه: [چاوگه،ت] سرپن؛ پاک کرده وه؛ دهست يان پهړو پيداهيان. (پاک کردن)

سرب : [ناو] سورب؛ قورقوشم؛ کانزاييکى نهرم و قورس و سپيه. (سرب)

سرکردن: [چاوگه،ت] بى ههست کردن به ده-
رمانى سرکهر زياتر له نه خوشخانه و ددان-
پزیشکى، بو(کار دوژه) نهشته رکارى. (بى-
حس کردن)

سرکه يى : [ئاوه لئاو] ^۲ هه ر شت دروستکراو له سرک؛ دهستمالى سرکه يى؛ دهستمالى-
سرک؛ هه وړى. (لباس از نوعى پارچه بنام سرک)

سرپوک : [ئاوه لئاو] سهرما بر دوو؛ (ب) که سى-
که به سهرما قه لسه. (سرمايى)

سره دره : [ئاوه لئاو] گيژ و حول؛ بى ئاوه ز. (بى شعور)

سره موک : [ئاوه لئاو] بى ئاوه پوک؛ پووچهل؛ بى ئاوکه. (بى مغز)

سرياس: هه وار گه يه که له نزیکى پاوه له هه-
ورامان. (اسم منطقه اى دراوړامان)

سريشم : [ناو] هيلم. جوړيک چه سپى داره له خوین و ماسى دروست ده کړى. (سريشم)

سزگاو : [ناو] ئاوک که له کاتى په نير دروستکردندا ده مينيت هوه؛ دوى گهرم و کولانوو. (آب پنير)

سزيان: [چاوگه،ت] سوچاى؛ سووتان؛ کولان؛ جوش هاتنى تراو. (سوختن؛ جوشيدن)

سژين : هاوکات ژان کردن و خورانى برين. (خارش ضمن درد زخم)

سفح: [ناو+ بهند] سبح؛ سبه ينى؛ به يان؛ به-
يانى. (صبح؛ فردا)

سفحنا: [ناو+ بهند] سبحا؛ سبه ينى؛ شه وه کى؛ سه يزوو؛ سوژى؛ به يانى. (فردا)

سفرنه : [ناو] ليوارى سهربان يان ديوار که له پيشه وه تره بو ئه وه باران ديوار نه شواته وه. (برآمدگى لب بام)

سفوره: [ئاوه لئاو] ژنى تهرپوشى زور خودانه-
پوشه ر؛ زياتر له ئوروپا که (ديکولته) ده پوښن و شان و مليان پرووته. (زن شیک پوش که گر-
دن وشانه اش په يداست؛ ديکولته پوش)

سکهړو: [ئاوه لئاو] زکهړو؛ نهوسن؛ چلييس؛ داييمه له بيرى خواردن دا. (شکم پرست)

سگووم : [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ به دئه خلاق. (بد اخلاق)

سلت وسوبا: [ناو،ت] سه لټ و ره بهن؛ ته نيا و بيمال. (مجردبى مال و منال)

سلورت: (ف. مشه) بيکار. (بيکار)

سلوره: [ناو] کاشي بهن؛ کاشي بهند. (ماهيچه-
بستن مقعد)

سلوک : [ئاوه لئاو] سلوک؛ سرک؛ سلکه ر؛ ره مووک؛ پموک. (رم کننده)
سله زه وه : [ناو] قنچکه سلآو؛ باپشکيو؛

چینچکه سلاو؛ سیتکه سلاو. (گل مژده)
 سله منای: [چاوگه، ت] سله ماندن؛ داجله
 کاندنی حه یوان گهل. (شکه کردن)
 سله وه چه: [ناو] نه خوشینیکی ئازاله که
 ناتوانی خوراک قووت بدا. (مرض حیوانات)
 سلیک: [ناو] چقل؛ درک؛ دروو. (خار)
 سلیمانکه ندی: گوندیکه سهر به شاری سه قز
 به شی فه یزولابه گی که بو هه وه لین جار
 پوشنبیری به ناوبانگ ئیفیتخار (عبدولآخانی -
 ناهید) له سالی (۱۲۹۸ هه) دا تاری شیرازی هیئا
 کوردستان و لهو گونده داینا، زیدی ئوستادی
 نیگار کیشی و موسیقا (فه یزو لآا خانی ناهید)
 (سلیمانکندی)
 سلین: ناوی گوندیکه له هه ورامان. (سلین)
 سمایلوک: [ناو] پیرخه نیله؛ برپوشین. (آش -
 بلغور)
 سمپووتی: [ناو] سمکول؛ سم کوتان و به سم
 عهرز پرووشاندن. (سم برزمین ساییدن)
 سمتهر: [ناوبک] (له چاوگه ی سمین) کون -
 کهر؛ هه لکول. (سوراخ کننده)
 سمت: [ناو] سمینت؛ چیمه نتو. (سیمان)
 سمه: پاشگر به واتای کونکهر: (کهنده سمه.
 داره سمه). (پسوند)
 سمه کری: [ناوت] سمه کوتی؛ سمکول. (سم -
 برزمین کشین و کوویدن)
 سمیل قیت: [ناوت] سمیل قنج؛ (ب) مروقی
 قیت و قووز و شایی به خو. (سبیل روبه بالا و
 از خود راضی)
 سناریو نووس: [ناوت] فیلمنامه نووس. (ستار
 یونویس)

سنتور: ناوی داعباییکی ئه فسانه ییه که گويا
 نیوهی لای ژوو رووی له شی ئینسان بووه و
 نیوهی تری ئه سب بووه. (نام جانوری افسانه -
 ای؛ سنتور)
 سنجاو: سهنجاب؛ سموره. (سنجاب)
 سنچیه: [ناو] رهوشت؛ خو؛ ئه خلاق. (اخلاق)
 سندم: [ناو] گری؛ به ست؛ قوفله گری؛ گری -
 پووچکه. (گره؛ بست)
 سندوقدار: [ناوت] سندوقدار؛ ده خلدار؛ بهر -
 پرسی پاره ی پیک خراویک؛ که سیک که له
 فروشگاییک پاره ی شتی فروشاو له کرپاران
 ده ستییت. (سندوقدار)
 سندووقی پووستی: [ناوت] سندووقیکه له
 جیاتی ئادریس (ناونیشان) ژماره ییکی تایبه -
 تی هه یه بو نامه ی پووستی که دیت.
 (سندوق پستی)
 سنگو: [ناو] رمب؛ نیزه. (نیزه)
 سنگ و بهروک: [ناوت] بهریه خه؛ بهر
 سینگ؛ سینگ و مه مک. (جلوسینه)
 سنگه بهر: [ناوت] بهردی خو پرس؛ بهردی -
 خو پرست؛ بهردی چه قاو له عهرزدا. (سنگ -
 تانیمه درزمین فرو رفته محکم)
 سنوور په راندن: [چاوگه، ت] له ئه اندازه
 ده رچوون؛ (ب) کاری بیشه رمی و نا ئاسایی
 کردن. (از حد گذشتن)
 سنوورداز: [ناو] (۱) بهر پرسی سهر حه د و
 سنوور. (مرزدار). (۲) ههر شت که کهوشه نی
 دیاری کراییت. (دارای مرز)
 سنوورداشی: [ئاوه لئاو + ناو] هه فسی؛
 هاوسی؛ جینار؛ جیران؛ هه مسا. هاوسا؛

دراوسى: نهم وشه په گيكي توركيي پيوه-
 دياره. (همسايه)
 سنووق ئاواز: [ئاوت،] گرامافون؛ گه په ما-
 فوون. (گرامافون)
 سو: پاشگريکه له زاراوه ي قهديمي سه قزی
 و ههندي زاراوه ي تر دا جیگای (تو) و (تهوه) ی
 ده گر تهوه وهک: خوار دگيه سو، بردگيه سو، وانا
 خوار دگيه سهوه، بردگيه سهوه. (خواددوويه تو،
 (خواردوويه تهوه) دووزراوه سو (دووزراوه تهوه) که
 نيشانه ی بکهر و بهر کاره. (پسوند)
 سو بهری: [ناو] مه له وانی؛ مه له کردن.
 (شناگری)
 سو حوف: کتيبي ئيبراهيمي خه لیل. (کتاب-
 ابراهيم خليل الله)
 سو خان [ناو]: (۱) ئيسقان؛ ئيسک. (استخوان)
 (۲) زووخال. په ژى. (زغال)
 سوخل: [ناو] سوخال؛ زووخال؛ په ژى؛ په ژوو؛
 کومر. (ذغال)
 سوخورمه: [ناو] سيخورمه. (سقلمه)
 سو دا: [ناو] سهودا؛ تراويکي گازدارى بېره-
 نگه تيکه لى خوار دنه وه ده کریت. (سودا)
 سو دهره: [ئاوه لئاو] سه يروسه مه ره. (عجيب-
 وغريب)
 سو رافک: [ناو] سووره قانگ. (نوعى مرغ-
 دريایی)
 سو راوسپاو: [ئاوت،] سووراو و سپپاو؛
 دووماکى ئارايشتى دهموچاو. (سرخاب-
 سفیدآب)
 سو راهى: [ناو] سوورى؛ سوريى. (سرخى)
 سوربون: ناوى زانستگای به نوابانگى فهره-

نسيه. (دانشگاه سورين)
 سو رزه: [ناو] سووريزه؛ سووريجه؛ سوورکه؛
 سو رکه؛ سووهرک. (سرخجه)
 سو ريشک: [ناو] قورقور اچکه؛ سوورينچک؛
 سووهرينچک؛ سوورينچکه؛ سوورانچک.
 (سرخ نای)
 سوک: [ئاوه لئاو] هه رزه؛ بى قابليه؛ بى-
 قابيله؛ سووک؛ سووک وچرووک. (هرزه)+
 سول: فردفد؛ [ناو] پينجه مين نوتى موسيقا.
 (سل)
 سولا هه سپى: [ئاوت،] نال؛ نالى نه سب.
 (نعل اسب)
 سولسو: [ناو] دوو پشكى ساوا؛ بېچوه-
 دوو پشک. (بچه کژرم)
 سولو: فردايتا فساند. [ناو] کوژى موسيقايه.
 تاکه ژهنى؛ ميلو ديک به تنيا که رهسته يکى
 موسيقا ژندن يان ئاوازيک که گورانيزيک
 به تنيا له ئوپر ادا ده يليت. (سولوسلو)
 سوله دار: [ئاوت،] شويته دار؛ دارى گهز.
 (درخت گز)
 سولى: [ناو] سوپرى. (شورى)
 سونوله تيف: [ناو] گوله خه؛ گيايیکه بو کهم-
 خه وى و له ش دا گيران باشه و دژى ژارى
 خوينه. (علف گربه. سنبل الطيب)
 سوند: فدفر داند. [ناو] ئامرازى هه راو کردنه-
 وهى ده راويکى له ش به تاييهت بو چاره ی
 ميز گيران. (سوند)
 سونده: [ناو] سوند؛ لوله ی پلاستيکى؛ بوژى-
 پلاستيکى باريک. (لوله پلاستيکى)
 سوندهر: [ناو] سوواندهر؛ چه وندهر؛ چوندهر.

(چندر)

سونقور: شاریکی نزدیک کرماشانه. (سنقر)
 سووا: [ناو] له سنه به وهستاده لاین؛
 (سوواکار: وهستاکار)؛ وهستا. (استاد)
 سووارو: ناوی بهیټیکه له موسیقای کوردیدا.
 (آهنگی درموسیقی کردی)
 سووارو: ناوی بهیټیکه له موسیقای کوردیدا.
 (آهنگی درموسیقی کردی)
 سوواعبت: له (سوجهت) ی ثاره وییه وه
 هاتوه و کورډینراوه به واتای شوخی و جفه-
 نگ و گالته یه. (شوخی)
 سووای سألحان: [ناوت] سبجی زوو؛ بهر به-
 یان. (صبح صادق)
 سووپرانو: [ناو] دهسته واژه ی موسیقاییه؛ ده-
 نگی بهرز و زیل له کوپی ئاوازا. (سوپرانو)
 سووت: (۱) پاشکر به واتای سووتاو. تاوه-
 سووت. (پسونده). (۲) ریبا. (۳) قازانج،
 سوود، موفا. (سود)
 سووتاو: نازناوی شاعیری به توانای مه هابا-
 دی په سوولی که ریمی. (تخلص رسول کریمی
 شاعر مهابادی)
 سووتفه: [ئاوه لئاو] هه لکه هوت. (تصادفی)
 سووتکه: [ناو] (۱) سوونکه؛ بنیسک؛
 سوولکه؛ (سووتکه سابوون: سوولکه سابوون)؛
 (۲) بڼه جگهری کیشر او. (ته سیگار). (ته ماند-
 صابون و کشک ساییده شده)
 سووچهک: [ناو] سوووتوو؛ سووتک.
 (خاکستر سیگار و کاغذ)
 سوور: [ناو] له کایه ی پاسووردا؛ به بی سهر-
 باز پهری خال له عهرزدا نه هیشتنه وه. (سور)

سووراوی لیو: ماتیک، (ماتیک)

سووربوژ: [ئاوه لئاو] په نگی بوژ که به
 سووراییدا بنوینی. (رنگ کبود تیره مایل به قرمز
 سوورپیستال: سوورپیست؛ په گه زیك له
 چووار په گهزی مروقی سهرگو ی زهوی له-
 روانگه ی په نگی پیسته وه. (سرخ پوست)
 سوورسوور: [ئاوه لئاو] (ب) ناشکرا؛
 سوورسوور ده زانم کاری نه وه؛ به ناشکرا ده-
 زانم کاری نه وه. (آشکارا)
 سوورپمان: [چاوگه، ت] هه یران بوون؛ هه په-
 سان؛ واقعی و پمان. (حیران شدن)
 سوورمه: سوورم؛ (سوورمه) نیوه بو ژنان. (نام-
 زنانه است) +
 سوورمه پریژ: چاو پرشتن به سوورمه. (سر مه-
 کشیدن چشم)
 سوورنجی: [ناو] سووریزه؛ سووریزه.
 (سرخچه)
 سووروسه پان: ژنی جوان و جه حیل. (کنایه،
 زن جوان و زیبا)
 سوورهبا: [ناو] بای سوور؛ نه خوشبینی کی
 گیروداره. (نوعی مرض و اگیردار)
 سوورهپاز: [ناوت] پیازی سه لک سوور که
 له هه ماردا دره ننگتر خراپ ده بیټ. (پیاز قرمز)
 سوورهقی: [ناوت] سووره توو؛ شاتوو؛
 گاتوو. (شاهتوت)
 سووره ریوی: [ناوت] جوړیک پړوییه که
 سهریشت و لاکه له که ی مه یله و (سوورزه-
 رده). (روبه قرمز)
 سووری کال: سووری ئاچخ. (سرخ کمرنگ)
 سووری هاوین: [ناوت] (ب) هه په تی گه-

رمای هاوین. (درگرمای تابستان؛ چله تابستان)
 سووزیای: [چاوه + پابوردووی سووزیان]
 سووتان؛ سووتای؛ سووزیان. (سوختن؛ سوختی)

سووک: [بهند] هیواش؛ سووک قسه بکه
 بابت خه وتووه؛ هیواش و نزم قسه بکه.
 (یواش) +

سوولک: ناوی گوندیکه له روز ناوی شاری
 ورمی که تافگه ییکی به رزی لییه. (اسم دهی - است)

سوولی که باب: [ناوت] بوئی ههیه له
 تور کییه وه هاتیبت سوولی واتا: ناودار؛ که -
 بابی ناودار واتا زور ناوه که ی نه چنراییت
 یان زور نه برزاییت. (کباب آبدار)

سوونبول: [ناو] سونبول؛ سوومبول؛ جوریک
 گولی بون خوشه. (سنبل)

سوونگهر: [ناو] وشه ییکی یونانییه ناره
 وکاری بووه و هاتووه ته نیو فارس و
 کوردیش؛ ماکیکی دروستکرای نهرمی کفه -
 له وهک ناوی قالوره ی گوله به پرژه؛ که بو
 دوشهک و ژیر سهندلی سه یاره به کارده بری.
 (اسفنج)

سوهیل: [ناو] نالف پیچ؛ گیاییکه له لاولاو
 دهکا و پالوته ی کولیندرای گه لاکه ی بو
 چاره ی فیداری به که لکه. (سس. اقیمون)
 سوی: غهش؛ له سه رخوچوون؛ غهش کردن.
 (غش کردن) +

سوین: [ناو] گوگرد؛ له زهمانی موغه کانی زه -
 رده شتدا که سیک کاریکی خرابی بگرداییت
 سویناویان پیده خوارد (دهر خوارد یان ده -

دا) سوین ناو: واتا ناوی گوگرد، نه گهر
 گوناچار بووایه دهمرد و نه گهر بی گوناچ
 بووایه هیچی لی نه دهات...؟، سوین خواردن و
 سویند خواردن پاش هاتنی ئیسلام بووه به قه -
 سه م خواردن، به لام قه سه م خواردمه نی نییه
 و له سر ره وتی ناوی گوگرد خواردنه وه، قه -
 سه میش بووه به خواردن. (قسم؛ سوگند)

سهبا: ناوی مهقامیکه له موسیقای کوردیدا.
 (نام دستگاهی در موسیقی کردی)

سهبای زوو: [ناوت] سهبینی زوو؛ هه وه لی
 سهبینی. (صبح زود)

سهبری تهییوب: (ب) تاقهت و پشوو دریزی
 زور. (صبرایوب)

سهبه تچی: [ناوت] سهوه ته چیکهر؛ سهوه
 ته چن؛ سهوه ته فروش. (سبد فروش؛ سبد ساز)
 سهبه قور: سه به قور؛ که سیک که بو
 مردووی خوشه ویستی سهری له قور ناوه.
 (ب) نازیه تبار و سه به ههش و قور.
 (عزا گرفته و گل بسریخته)

سه پدونه: کیویکه دهلین زه رده شت له ویوه
 سهری هه لدا؛ له پرژه لاتی باشوری ورمیه.
 (کوه خاستگاه زردوشت)

سه تمیاگ: [ناوه لئاو + ناوبهر] سه تمیا؛ سه -
 تمیاو؛ ویران بوو؛ کاول بووگ. (ویران شده)
 سه تمین: [چاوه] ویران بوون. (ویران شدن)
 سه تهره: قاتر؛ هیستر؛ وشه ییکی ناویستاییه
 ههر به و مانا. (استر)

سه خله ب: [ناو] گیاسالمه؛ گیاییکی به نرخه.
 (گیاه سلمه)

سه حن: [ناو] وشه ییکی فارسی و ناره وییه؛

بوئی ههیه له (صحن) ی ئارموییهوه هاتیبت، بهلام له کوردیشدا دهوتریت؛ جیگای بهربلاو؛ گوڤهپان؛ (دالاراما هیلالی نهو به دیدارت موباره کبی، به دیداری مههی وهک مهه -) گرفتارت موباره کبی، قه تاره ی دووگمه که - ی سینت ترازان بو تهماشای من، دوو ناری نهوهرسی سهحنی سهمه نزارت موباره - کبی. (به داخهوه ناوی شاعیره کهیم له بیرنییه) (صحن)

سهحنه: شاریکی کوردنشینی سهربه ههریمی کرماشانه. (صحنه)

سهحه ری: ناوی ئاههنگیکه که له پیش ده - ستپیکی شایی و ههلهپرکیی بهیانیان به زورنا لیده درا بو ئهوه خه لک ئاگادار بکهن که بو ههلهپرکی ئاماده بن. (نام آهنگی است)

سهحی: سهعی، سهعو؛ سووکه له ناوی سه - عید. (اختصار سعید)

سهختان: سهخناخ، زهوینی پهقهن؛ زوورکی - سهخت. (زمین سخت و سنگلاخ)

سهخته دار: داری پهق وهک داری گوێز و قه - یسی و بادام. (سخت چوب)

سهخته و بوون: [چاوگهت] سهخت بوونهوه؛ پهق بوونهوه؛ پتهو بوونهوه. (سخت شدن)

سهخلاو: [ناو] تا قمی پیشمه رگهی ئیشک گر که له جیگایی ده مینهوه؛ بوئی ههیه له وشه ی (ساخلوو) ی تورکییهوه هاتیبت نهو کوردی بهواتای جیی مانه وهی عهسکه ر؛ که له - چاوگه ی (ساخله ماخ) بهواتای (پاوهستان و پاگرتنه) و چووته نیوزمانی فارسیش. (ساخلو) سهخه ل: [ناو] پز؛ ئاوهلمه. (جنین)

سهده په لکه: [ناو] جوړیک گولی پر په پهیه. (نوعی گل)

سهدره: ناوی کراسیکی موباره کبووه له ئایینی زه دهشتدا که پیش بلووق بوونی مندال ده یان کرده بهری و به ومنداله یان ده - گوت سهدره پووش. (نام پیراهنی مقدس در دین - زردوشت)

سهدری: پیشبه ندیک که بهر سینگ داده - پووشیت (سینه بند)

سهدمیری: [ناو] هاوالی؛ هاوکاری؛ ئاریکاری؛ هه قپایی. (همکاری)

سهدهمه: [ناو] (ب) بهق؛ ترکز؛ ئه وکاره سهده - مهیه مهیکه؛ ئه وکاره جیی مه ترسییه باسی سه (صدمه) +

سهدی سهده: سهده له سهده؛ (ب) بی که ماسی؛ تهواو؛ هه موو؛ بهیه قین. (صد در صد)

سهه: [ناو] زه؛ زه پینی کهر. (عر)

سهه ئاسن: [ئاوه لئاو] (ب) مروقی که لله پهق و سه رکیش و که لله شق. (لج باز)

سهه ئالقه: [ناو] هه وه لئین ئالقه. (ب) سهه رتو پ؛ سهه رباشقه؛ له هه مووان سهه رتر. (سرحلقه)

سهه رته ستوون: [ناو] تاج کو له که؛ سهه ر کو له که؛ سهه ر ستوون؛ ته په کی په شمال. (سرستون)

سهه ر ئیلچی: [ناو] سهه ر و ک ئیلچی؛ ریش سپی و بهه رومه تی تا قمی بهه ر پکراو بو ئه نجامی کاری؛ بالوێز. (سفیر)

سهه راف: [ناو] ئاودهس؛ سهه ر ئاو؛ کناراو؛ به ئه - ده به وه ده لئین ده ستشوری یان ته والیت. (توالت؛ مستراح)

سهه راد: سهه رند؛ چوار گو شه ییکه وهک کهو

گذاشتن

سهر به فته رات دان: تووشی گیچه لیک کردن
 که سهری تپیدابچی. (سرکسی رابه باد دان)
 سهر به کلاوه: (ب) بارانی توند و دنک گه وره؛
 شهسته باران. (بارش شدید باران)
 سهر به وی: [ئاوه لئاو] سهر به خو؛ سهر به ست؛
 ئازاد. (آزاد؛ مستقل)
 سهر به هوئی: سهر به هه وی؛ شوو کردن به که -
 سیک که ژنی دیکه ی هه بیت. (شوهر کردن -
 به مردی که زن دارد)
 سهر به ههش: ماته مگیژی که خوم له سهر -
 خوئی بساویت. (عزادار؛ علامت ماتم گرفتن)
 سهر به هه وی؛ شوو کردن به پیاویک که ژنی -
 دیکه ی هه یه. (ازدواج با مرد زن دار) +
 سهر بین: [ناو] میزه؛ شتیک که سهری پی
 بیهستن یان شتی سهر نانه وی دهفر؛ بین
 واتای بهستن دها وهک ده سبینی شوان،
 ده مبینی گاکیره. (سپوش؛ درپوش)
 سهر پایی: [ناوت] دهسته واژه ی نه خوشخانه -
 یه؛ مالیجه کردن به بی خه واندن له سهر ته خت
 و له ناو جیگه و باندا. (سپایی)
 سهر پوش: [ناوت] (ب) له چک؛
 چارشو؛ چوارقه؛ (ئه وکولمه جوانه له ژیرسه -
 رپوشا، به پای پاریزی خه یال ده رپوشا،
 فرمیسکی دل پهق به ردت لیباری، توچون
 دلت هات پیایته خواری. «هولی دیوانه» (سپوش)
 سهر پوشراو: [ناو، بهر + ئاوه لئاو + بهند] داپو شراو
 نیهانی؛ سهر به مور؛ شاراوه. (سپوشیده؛
 نهانی)
 سهر پولی زه هاو: شاریکه سهر به کرماشان.

به تهل چنراو بو گرتنی درسته ی کلو و به -
 ردی خوْل و خاک. (سرنده)
 سهر ادار: [ناو] (۱) سهر ایدار؛ کاروانسه -
 راجی. (۲) ژیرماله؛ چاودیری خانووبه ره و
 کوْشک. (سرایدار)
 سهرانسو: به سهر کردنه وه؛ سهر لیدان.
 (سرزدن)
 سهرانگری: [ناو] سهر نگری؛ هه لکه و تن؛
 هه لکه و تن؛ (ب) هه له. (سکندری؛ اشتباه)
 سهر او یز: [ئاوه لئاو] سهره و خوار ئاو یزان؛ به -
 راوه ژوو؛ دالقان سهره و خوار؛ دارداکری، به -
 راوه ژوی. (برعکس آویزان)
 سهر بر: [ناو، بک] دروینه کردنی گول بر؛
 دژی بن بر. (خوشه بریدن و جا گذاشتن ساقه -
 بلند در درو) +
 سهر بر دن: (ب) به له زبوون؛ به تالوو که بوون؛
 له شه پی قدیم دا ئه گهر سهری سهر وکی -
 دوژمن بپر درایت، زور به له ز به سواری و ته -
 قله کوت ده یان نارده وه بو باره گای میر؛ نه وه -
 چیه نه وه نده به تالوو که ی ده لئی سهر ده به -
 ی. (سر بر دن؛ کنایی، عجله داشتن) +
 سهر بر ده: [ناو] سهر به ووری؛ سهر گوزه شته؛
 سهر گوره شته؛ به سهر هات. (سر گذشته)
 سهر به تاک: [ئاوه لئاو] سهر به تال؛ دانه پوشراو؛
 سهر نه راوه. (سرباز)
 سهر به ست بوون: (۱) ره وتی ئازادی و سه ره -
 ستی (ئازادی). (۲) به سهر به ستی گه یشتن؛
 به ئازادی گه یشتن. (آزاد شدن)
 سهر به ستن: [چاو گه، ت] (۱) سهر پیچانه وه.
 (بستن سر). (۲) سهر لیئانه وه. (سپوش -

(سرپل ذهاب)

سهرپووت: (ب) سهرزل؛ سهربهقه را پووتیک.
(سرگنده)

سهرپه: لای ژووروو؛ لای سهروو؛ (پوو له
لای من که مه چو بو سهرپه ری) «مین».
(صدر مجلس)

سهرپهنا: [ناو] په ناگا؛ (ب) جیی ژیان؛
ژووریک که سهری داپو شراییت. (سرپناه)
سهرپیچی گلوپ: [ناوت] ثامیریکی قوولی
پیچداره که گلوپی چرای به پیچ لی قاییم
ده کهن (سرپیچ لامپ)

سهرپیدانه واندن: [چاوگه، ت] کول پیدان؛ سهر
پی شوپ کردنه وه (وادار به شکست)

سهرتاس: [ناو] کهوچک ئاسا دروستکراو له
تهنه که، له دوو کانی به قالی دانه ویله ی پیده-
کهنه ناو دهفر یان ترازوو. (سرطاس)
سهرتاس: [ناوت] تووکی سهر وهریو؛ ههویز.

(سربیمو؛ طاس)
سهرته پوله: گهره کیکی قه دیمی له شاری
سنه. (نام محله ای درسندج)

سهرته ندوور: سه نته نوور؛ < سهرته نوور.
سهرته نوور: [ناوت] مدبهق؛ جیی چیشت
لینان و نان کردن به تهن دوور. (مطبخ)

سهرته ونانه: [ناوت] جیژن گرتن به هووی
تهواو بوونی (فهرش و راخه ری) چنراو.
(جشن پایان فرش بافی)

سهرتیپ: [ناو] پله و پایه ییکه له عهسکه ریدا؛
بالا تر له سهره نگی. (سهرتیپ) +

سهرتیر: سهرتیل؛ له میشین و هه لمتیندا به
هه لگرته ده لین؛ دژی خشکه. (تيله هوایی -

انداختن) +

سهرتیکردن: [چاوگه، ت] (۱) سهریکرده
بری شکه که تا تهواوی نه کرد هه لئه سا.
(خوردن تا تمام شدن) (۲) هه موو پوژی ده چنه
زگ کیسه ی کشمیشه که و سهریان-
تیکردوو؛ دهست کردن به خواردنی شتیک و
دهست له خواردن هه لئه گرتن؛ یان هه-
مووکات له شتیک خواردن. (خوردن هه روزه)
سهرتیکه: [ناو] سهدوو که؛ سهدوو که؛
گیاییکه به ره که ی پانترله نو که و ده خوری.
(نام گیاهی است)

سهرجه مفروش؛ سهرجه موروش؛
تیکر افروش. (عمده فروش)

سهرچاوان: له کاتی به خیر هینان و بهر یکردنی
میواندا دهوتری و اتا؛ قه ده مت سهرچاو؛ یان
له جیاتی به لی دهوتری، به سهرچاوان. (روی-
چشم)

سهرچق: [ناو] سهرلق؛ سهرچل؛ سهرلک؛
لکی سهره وهی دار. (بالاترین شاخه درخت)
سهرچک: [ناو] ترشه کشمیش؛ کشمیشی-
که ولی؛ زرشک. (زرشک)

سهرچویی کیش: [ناو، بک] که سپک که سه-
رچویی ده گری له هه لپه ریندا. چویی کیش.
(چویی کش)

سهرچه میان: [چاوگه، ت] سهرخوار بوون؛
(ب) سهرشو پوون. (سرخم کردن؛
شرمسار شدن)
سهرحه لقه: < سهرئالقه.

سهرخستن: [چاوگه، ت] وه سهر گپانی نیر له
می. (سوار کردن نر روی ماده) +

درو کردن علفزار)

سهر دانه واندن: (ب) کول دان؛ سهر شوږ بوون.
(تسلیم شدن؛ خجالت شدن) +

سهر دېوونه وه: [چاوگه، ت] سار دموه بوون؛
سار دېوونه وه. (ب) مه یل نان. (سرد شدن)

سهر دروو: [ناو، بک] دروینه وائیځ که دهستی
له سهر وه ده گریټ و لاسق به جی دیلیت؛
دژی بن دروو. (دروگری که ساقه بلند بجامی -
گذارد) +

سهر دره رینان: ^کسهر دره رینان به هه موو
ماناییکه وه. (سرد راوردن)

سهر دره کردن: [چاوگه، ت] خوږ زگار کردن؛
سهر دره که و مال زوره. (خود رانجات دادن) +
سهر دهسته: [ناو] سهر دهست؛ سهر قولی
کراس و کوټ و کهوا. (سراستین) +

سهر دېږ: [ناو] ټاودانی زموی که هه رسره -
وهی ته رپیټ و بنه کهی نه یچیژی. (آب -
دادن سرسری)

سهر دېږ: [ناو] عینوان؛ سهر ناوی شیعر و
نووسراوه. (تیتیر)

سهر پر است کردن: [چاوگه، ت] کردنه وه؛ پیک -
ویپیک کردن؛ ټازاد کردن؛ دهست لیه ردان.
(باز کردن؛ آزاد کردن؛)

سهر پراو: [ناو] له پراوه که رویشکدا راوچیپیک به
تانجی پستکراوه وه ده چپته مله ی کیو، که
که رویشک لی په تېوو تانجی تیپه رده دا.
(موضع گرفتن بالای کوه در شکار)

سهر په قی: [ناو] که لله په قی؛ که لله شقی؛ پی -
داگری و سهر پی نه هاتن؛ سهر سهختی.
(لجباری)

سهر خواردن: (ب) مردنی که سیک له پاش
هاتنی که سیکی تر. (کنایی. مردن کسی -
بابدنیا آمدن کسی دیگر)

سهر خواری: [ناو] سهر شوږی؛ شهرمه زاری.
(شرمساری)

سهر خوږ هاتن: [چاوگه، ت] هاتنه وه سهر خو؛
وه ناگا هاتن؛ هاتنه وه هوښ. (بخود آمدن)

سهر خوران: حاله تی سهر وه خوړین هاتن؛ (ب)
خولیا و مه یلی دهروونی بو کردن کاریک؛
شوږش سهری له کاری پامیاری ده خوړیټ؛
واتا مه یلی لیه تی. (سر خاریدن؛ بی میل نبودن)
سهر خوړی: پیستی گا به تو که وه؛ که ولی
خوښ نه کراو. (پوست در باغی نشده گاو)

سهر خوښیدار: [ناو، لئاو] سهره خوښیدار؛ خاوه -
نی عهزا؛ خاوه ن پرسه؛ عهزا دار. (صاحب عزا)
سهر خوشیکهر: [ناو، بک] سهره خوشیکهر؛ که -
سیک که ده چپت بو پرسه. (افراد ی که به -
تسلیم میروند)

سهر خه رمان: [ناو، ت] دانه ویلله ی پاک و
خاوینی سهر جهزی خه رمان؛ دژی بن خه رمان.
(بنشن بالائی خرمن) +

سهر خه فنای: [چاوگه، ت] کوږ نووش کردن.
(تعظیم کردن)

سهر داخانه: [ناو] نوقره داخ؛ جه ریمه و پاره
لی سهندن. (سزای نقدی)

سهر داری: [ناو] جوړیک گهنمی په نگ
ټاچختر له سمه وه ژه که نانی سپی تر و جوانتره.
(نوعی گندم) +

سهر داس کردن: [چاوگه، ت] ټیجاره کردنی
ههردی پر گزوگیا بو پښینه وه. (قرارداد)

سهر پږدا بږدن: [چاوگه،ت] هه لفریواندن؛ له
 خشته بږدن؛ هه لخرانندن. (فریب دادن)
 سهر پږدا چوون: [چاوگه،ت] له پری لادان؛ هه له-
 کردن؛ هه لفریوان. (از راه بدر شدن)
 سهر زه لووت: سهر زووت؛ بی میزهر و بی کلاو
 و سهر پوښ؛ سهر په تی. (بی کلاه و سرپوش)
 سهر زه وی: [ناو] سهر زه مین. (ب) نیشتمان.
 (سرزمین)
 سهر زیکردن: [چاوگه،ت] سهر برین؛ سه-
 رلیکړنه وه. (سرقطع کردن)
 سهر سامکردن: [چاوگه،ت] حه په سانندن؛ په-
 شوکانندن؛ حه یران کردن. (حیرت زده کردن)
 سهر سامی: حاله تی سهر سام بوون؛ سه-
 رسووپمان؛ سهر سووپماوی؛ حه په ساوی؛ حه-
 یرانی؛ وپی و گیژی. (تجیر)
 سهر سلامه تی: (ب) سهر خوښی؛ پرسه.
 (تسلیت)
 سهر سوڼگه: کاوه خو؛ فه راغه؛ ئاسووده یی؛
 سهر په رزان؛ شینه یی. (فراغت)
 سهر سه را: کوښکی زور به رفراوان؛ باله خانه ی
 گهوران. (سررا)
 سهر سه نګین: [ئاوه لئاو] وشه ییکی فارسیه
 به لام له کوردستانی پوژ هه لات زور به ساناهی
 دهوتری به دوو واتا. (۱) سهر قورس؛ نه-
 سپیک که بهئاسانی سهری به له غاو وهر-
 ئاسووپینی. (۲) سهر گران و لالووت؛ نه بان؛
 (سه نګین) له هه نېانه بوړینه یش دا به وواتای
 کیشی قورس و مروی به حورمهت هاتووه.
 (سر سنجین)
 سهر سه وز: [ئاوه لئاو] ولاتی زه نویر و پر گیا و

لپړه وار. (سر سبز)+
 سهر شکین کردن: [چاوگه،ت] دواى دابه-
 شکردن به سهر هه موواندا ته گهر هیندی له و
 شته زیادی بمینیته وه، دووباره به سهر هه-
 موواندا به شینه وه. (سرشکن)+
 سهر شناس: [ئاوه لئاو] به ناووده نگ؛ سهر ناس؛
 خاوه ن که سایه تی. (سرشناس)
 سهر شیو: ناوچه ییکه له سه قز؛ ناوچه ییکه له
 مه ریوان. (نام دومنطقه در کردستان)
 سهر شیه ی: [چاوگه،ت] هه لچوون؛ هه-
 لچوونی چیشته له سهر ئاور. (سر رفتن مایع-
 روی آتش)
 سهر فلته: دزیو؛ ناشیرین؛ سهر پووت؛ سهر زل.
 (زشت کله گنده)
 سهر قوفلی: [ناو] سهر قفلی؛ پاره ییکه خاوه ن
 ملک (زیاتردووکان) له کاتی ئیجاره داندا له
 ئیجاره داری ده ستینی. (سرقفلی)
 سهر قوق: [ناو،ت] هه ویز؛ که چهل.
 (تاس؛ کچل)
 سهر قه بران: [ناو] سهر زیاره تان؛ گورستان؛
 گه په کیکه له شاری سه قز. (گورستان؛ محله-
 ایست در شهر سقز)
 سهر قه پاخ: [ناو،ت] قه پاخ به تورکی واتا
 (درگاه، زار، سهر) و قاپالی؛ واتا درگاه به ستراو؛
 ده پوښ؛ سهر داپوښ؛ سهر و زاری ده فر.
 (سرپوش)
 سهر قه لم: [ناو] نووکی کانزای سهری خو-
 وذنوو و قه لمی به جهوه هر نووسین.
 (نیش قلم)+
 سهر کار: ناویکه بو پږنزان له عه سکه ریدا تا

پله‌ی سهره‌هنگی ده‌وتریت. (سرکار) +

سهرکارگر: [ناو] سهرعه‌مه‌له؛ عه‌مه‌له‌باشی؛

سهرۆکی کریکارگه‌ل. (سرکارگر)

سهرکوت: [ناو] ته‌مران؛ دامرکان. (سرکوب)

سهرکوت‌کردن: [چاوه‌ت] دامرکاندن؛ ته-

مراندن؛ شکاندنی جقات؛ له‌هیز‌خستن. (سر

کوب‌کردن)

سهرکوت‌کهر: [ناو، بک] (۱) دامرکین؛ داته-

مرین؛ (سرکوبگر)؛ (۲) لومه‌کهر؛ سهرکونه-

کهر (سرکوفتن)

سهرکۆل: [ناو] (۱) باری‌سهربار. (سربار). (۲)

تاج‌کۆله‌کە؛ سهرئه‌ستوون. (سرستون). (۳)

په‌کردنی قه‌لأ قووج؛ قلاقووچان. (تانتها‌ی-

طرفیت‌په‌کردن)

سهرکونسوول: [ناو] سهرۆکی یه‌ک یان

چه‌ند کونسوول‌گه‌ری له‌ ولأتیکدا. (سرکنسول)

سهرکه‌تی: [ئاوه‌لناو] سهرکه‌وتوو؛ پيشکه‌وتوو

له‌کاردا. (موفق)

سهرکه‌چ: [ئاوه‌لناو] مل‌که‌چ؛ سهرشۆپ؛ سهر-

چه‌میای؛ شهرمه‌زار؛ به‌رفرمان. (گردن‌کچ)

سهرکه‌ش: [ئاوه‌لناو] بوکیوی زۆر؛ بلند‌ده-

وتریت. (سرکش)

سهرکه‌وت: (۱) ناوه‌بوپیاوان. (اسم‌مردانه). (۲)

[په‌وردوو سهرکه‌وتن] چووه‌سهر؛ چووه‌بان.

په‌روزی؛ (بالارفت؛ بالارفتن؛ پیروزی)

سهرگاینجه: [ناو] سهرمژانه. (رابط‌خیش‌ویوغ)

سهرگۆپ: (۱) سهرمه‌زار؛ (سرمرزار) (۲) سه-

رگه‌رد؛ قوریانی. (بلاگردان)

سهرگورد: [ناو] یاوه‌ر؛ پله‌ییکی عه‌سه‌ریه‌له

سوپای ئیراند. (سرگرد)

سهرگۆه‌ند: [ناو] سهرگۆبه‌ند؛ سهرچۆپی.

چۆپی‌کیش. (نقراول‌چۆپی)

سهرگه‌رم‌کردن: [چاوه‌ت] سهرقال‌کردن؛

خافلاندن؛ (ب) جوړیک‌خاپاندن؛ مه‌ژوول-

کردن. (سرگرم‌کردن)

سهرگه‌شته: [ئاوه‌لناو] ویل؛ حه‌یران؛ ئاواره؛

سهرلیشیواو. (سرگشته) +

سهرگه‌ندان: [ئاوه‌لناو] سهرگه‌ردان؛ ئاواره؛ (له

هه‌ندی ناوچه‌هه‌روا گۆیه‌ده‌کریست)

(سرگردان)

سهرگین: [ئاوه‌لناو + جیناو] ئه‌وه‌ی سهره‌وه؛

سهرووتر؛ بانگین. (بالاتی)

سهرلووای: [چاوه‌ت] سهرکه‌وتن.

(بالارفتن)

سهرله‌به‌ر: [ئاوه‌لناو] سهرله‌به‌نگ؛ سهرشۆپ؛

مل‌که‌چ؛ فرمانبه‌ر. (خجل‌وفرمانبردار)

سهرله‌پیدا‌بوون: [چاوه‌ت] (ب) حازر بو‌ئه-

نجامی فرمان‌تاسه‌ر تیاچوون. (حاضربه‌انجام-

فرمان)

سهرلی‌کردنه‌وه: [چاوه‌ت] (۱) سی و دوو

کردن؛ دوودل‌بوون. (۲) سهربرین. (دوودلی؛

سهربرین)

سهرمابری: [ئاوه‌لناو] سهرما‌بردوو؛ سهر-

ما‌بردگ. (سرما‌یی؛ سرما‌زده)

سهرمایه‌داری: [ناو] سیسته‌میکی حوکومه‌ت

که‌له‌سهر‌بنه‌مای‌ثابووری و پیشه‌سازی و

بازارگانی دامه‌رزاییه‌ت. (سرما‌یه‌داری)

سهرمایه‌وز: [ناو، بک] ئه‌وه‌ی سهرمایه‌داده-

نیت بو‌کاریک. (سرما‌یه‌گذار)

سهرمایه‌وسه‌ی: [ناو] سهرمایه‌دانان.

(سرمایه‌گذاری)

سهرمه‌وقولات: سهرمه‌قولات؛ خو هه-
لگیرانه‌وه به سهر سهردا. (پشتک)
سهرنانه‌وه: [چاوگه‌ت] (ب) دیزه‌به‌ده‌رخونه؛
باس‌نه‌کردنی مه‌به‌ستی‌ک؛ شاردنه‌وه‌ی قسه-
وباسی‌ک. (پنهان کردن)+
سهرنگا: [ناو] (گ، منگه‌ییه) سهرین؛ موته‌کا؛
سهرنگا. (متکا)
سهرنگووم: [ئاوه‌لناو] بی‌سهروشوین؛ سهر
نقوم؛ به‌ئاو‌چوو؛ تیاچوون؛ سهرئوندا. (ازبین-
رفته‌بی‌نشان)+
(ب) بی‌سهروشوین؛ سهرنقووم. (گم‌شدن-
وبی‌نشان)+
سهرنووسهر: [ناوت] سهرنقیس‌کار؛ سه-
رنقیسهر؛ سهروکی نووسهرانی گو‌فار و
بلا‌فوک. (سردیر)
سهرنه‌فی: [ئاوه‌لناو] سهرشو‌پ؛ سهرچه‌میای؛
شهرمه‌زار. (شرمسار)
سهرنه‌شیف: [ئاوه‌لناو] سهربه‌ره‌وخوار؛ سه-
رنشیو؛ سهره‌وو‌زیر. (سراشیب)
سهروان: [ناو] (۱) پله‌وپایه‌ی عه‌سکه‌ری له
سو‌پای ئیراندا، له‌سیتوان یه‌که‌م بال‌اتر.
(سروان) (۲) وشته‌روان. (ساریان)
سهروو‌پوز: [ناوت] سهروو‌پوتراک؛ سهروسه-
کوت؛ سهرومیق‌ل. (پواله‌تی پوشته و په‌رداخ؛
سهروسیما (سروسیما)
سهروتار: [ناو] وتاری سهره‌کیی گو‌فار و
بلا‌فوک له‌لایه‌په‌کانی هه‌وه‌لی گو‌فارد که
زیاتر له‌لایه‌ن سهرنووسهره‌وه‌ده‌نووسریت.
(سرمقاله)

سهرودل: [ناوت] فی؛ خووداری؛ گه‌شکه؛
په‌رکه‌م؛ فه‌رکه‌م. (صرع)
سهروریش: [ناوت] مووی سهر و ده‌مو‌چاو.
(سرویش)
سهروزماندار: [ئاوه‌لناو] زمان‌پاراو؛ به‌توانا له
ئاخه‌فتندا؛ (ب) زیره‌ک. (سروزیاندار)
سهروزمان‌ناخوش: [ئاوه‌لناو] زمان‌تال؛ قسه
ناخوش؛ قسه‌په‌ق. (تلخ‌زبان)
سهروسامان: [ناو] رپ‌ک‌وی‌کی؛ جه‌مو‌جو‌ری؛
سه‌قام. (سروسامان)
سهروسامان‌گرتن: [چاوگه‌ت] (ب) بوونه
خاوه‌نی ژن‌ومندال؛ بوونه‌خاوه‌نی ژیانیکی-
باش. (سروسامان‌گرفتن)
سهروسوپ: [ناوت] که‌ین‌وبه‌ینی په‌نامه‌کی.
(سروسر)
سهروسه‌دا: [ناوت] هه‌راهه‌را. (سروصدا)
سهروسه‌مه‌نه: [ناوت] سهروسه‌نه‌مه؛ سه-
رونه‌شه‌مه؛ ودم؛ پی‌وقه‌ده‌م. (یمن)
سهروعوز‌رشو‌ر: [ئاوه‌لناو، بک] (ب) کچیک‌که
بال‌ق‌بووه. (دختر‌بالغ)
سهروکی‌ده‌وله‌ت: [ناوت] سهروک‌ه‌زیر.
(نخست‌وزیر)
سهرونه‌شه‌مه: [ناوت] پاوقه‌دم؛ یومن؛ ودم.
(یمن)
سهره‌وخت: (۱) ئاگادار؛ وشیار. (تذکر). (۲)
لی‌پرسین؛ سوراخ‌گرتن؛ به‌ته‌نگه‌وه‌بوون؛
چوونه‌دیار؛ چوونه‌لا. (سراغ). (۳) له‌سهر وخت-
دا حازربوون؛ به‌وخت‌حازربوون. (سرموقع)
سهره‌ره‌گیران: [چاوگه‌ت] (۱) پشت‌تیک‌کردن؛
پویتی‌نه‌دان؛ ږوو‌چه‌رخاندن؛ ږوو‌کردن به-

لای دیکه دا. (۱ و ۲ روبرگرداندن)

سهر وین: [ناو] سهر یین؛ میژر؛ ده سهری به سهر وه به ستن. (دستار) سهر یین.

سهر وویی: [ناو] سهر خوویی؛ له سهر وویی: له- سهر خوویی. (هوشیاری؛ آرامی)

سهره: [ئاوه لئاو] قهیره؛ نیوه پیر. (ب) چوده- رچوو؛ به نه زموون. (دنیادیده) +

سهره بهت: (ب) بهر پرسی و ده سه لات داری؛ سهره په تیکم به دهسته وه نییه؛ هیچکاره نیم. (کنایی شغل)

سهره پیر یژن: به وواله ت گیز، به لام زورزان. (بظا هر گیج ولی حيله باز)

سهره تان: [ناو] (۱) شیر په نجه (سرطان). (۲) ته خته ی تالی تهون پوه بو ستن. (تاریند قالیبافی)

سهره چلووسک: [ناو] سه لکه بزووت. (چوب- نیمسوز)

سهره خوشی: [ناو] دل نه وایی؛ سهره سلامه تی؛ ته سه لا؛ پرسه لیکردن. (تسلیت)

سهره سوډره: [ئاوه لئاو] مروقی ئاژاوه چی و شهر هه لخر یین. (فته گر)

سهره شوږگه: [ناو] سهر شوږگه؛ جیگه ی- خوشتن یان سهر شتن له مالد. (جای تن- شستن)

سهره کوتی: [ناو، ت] (ب) به له قه له ق پویشن؛ به کوته کوت؛ به حاله حال؛ که م- و کوو پر تیگه یشتن. (لنگان لنگان؛ بزحمت راه- رفتن؛ با اشکال فهمیدن، یا خواندن سطری- بزور)

سهره کی: [ناو] (۱) بنه مایی. (اصل). (۲) پیسه

کی؛ سهره تا. (پیشگفتار؛ مقدمه)

سهره له قی: سهره کوتی.

سهره ماسی: [ناو] بای سوور؛ ئازاریکی- گیروداری سهره مه یه (بفه). (بادسرخ)

سهره مرگ: [ناو، ت] کاتی گیانه لالا؛ ئاویلکه؛ نزیک مردن؛ کاتی گیان دهر چوون. (موقع- مردن)

سهره ندهر: زانین؛ عه قل پیگه یشتن؛ په ی به- کاری بردن؛ پسپوړی له کاریکدا؛ سهره در- چوون. (اگاهی از کار)

سهره وچیره: [ناو] سهره ولیژی. (سرازیری) سهره ووستا: [ناو] سهره ووسته؛ سهره ووستا؛ وه- ستاباشی. (سراستاد)

سهره ووقوله: [ناو، ت] نووک ووسو؛ جوړی یاری- به ده رزیله؛ سهر و بنی هیلکه. (نوعی بازی- است؛ سروته تخم مرغ)

سهره وینیان: [چاوگه، ت] نیان به سهره وه؛ تراو به سهره وینیان و خوواردنه وه. (سرکشیدن) سهره هلدان: [چاوگه، ت] (۱) سهره رهیئان؛ له خاک سهره رهیئان. (۲) په یدابوونی بیروکه یان جقات. (سر در آوردن؛ پیدا شدن)

سهره هییش: [ناو] سهر خیش؛ دهنده؛ دهنده ی- جیگای گاسن له تاموورد. (چای آهن گاو آهن) سهره ووره: [ئاوه لئاو] له نده هور؛ زبه لاج؛ تیکسمراو. (لندهور)

سهره غلت: [ئاوه لئاو + بهند] سه غلت؛ (۱) سه خت؛ دژوار. (دشوار). (۲) دلته نگ؛ من گه- له ک سه غله تم؛ من زور دلته نگم. (دلته نگ) سه غله ت کردن: [چاوگه، ت] سه غله ت کردن؛ دلته نگ کردن. (دلته نگ کردن؛ غمگین کردن)

سه‌غیربار: ژنیک که مندالی وردی هه‌بیٚت و میردی نه‌بیٚت (زن بیوه‌دارای بچه‌صغیر)

سه‌ف‌پیکان: (۱) [چاو‌گه] سه‌ف‌بستن؛ (صف‌بستن)؛ (۲) [ر‌اب‌وردووی چاو‌گه] سه‌فی‌ان‌به‌ست؛ سه‌فی‌ان‌پیکا. (صف‌بستند)

سه‌فرابه‌ر: [ئاوه‌ل‌ناو] زه‌رداو‌به‌ر؛ که‌م که‌رم‌وه‌ی ده‌ل‌اندنی زه‌رداو، وه‌ک ئاوی ز‌ریشک و ئاوی هه‌نار. (صف‌راب‌ر)

سه‌فرابه‌ر: [ناو] داری‌که (نی‌روک و نی‌رووک) یشی پیده‌لین؛ بو‌لاب‌ردنی زه‌رداو به‌که‌ل‌که. (سر‌خس‌ن‌ر)

سه‌فره‌نگ: [ناو] ش‌رو‌قه‌ کردنی وشه؛ فره‌ه‌نگی وشه. (فره‌نگ)

سه‌فه‌ر: [ناو] مانگی دو‌وه‌می سالی مانگی. (ماه‌دوم‌سال‌قمری)+

سه‌قله: [ناو] قه‌بز بوونی مه‌زاج؛ زک کار‌نه‌کردن؛ دژی زه‌حیر. (بیس)

سه‌کری‌سه‌کران: ئاوی کی‌وی‌که له‌باله‌کایه‌تی نزیک‌ی کی‌وی هه‌ل‌گورد، که‌رادی‌وی هی‌زی پیش‌مه‌ر‌گه‌ی شو‌رشی ته‌یل‌وول له‌ئه‌شه‌که‌وتیکی ته‌و‌کی‌وه‌دابوو. (نام‌کوهی‌است)

سه‌گ: (ب) شو‌به‌اندن به‌سه‌گ؛ زو‌ر‌زان؛ حیه‌باز؛ زو‌ر‌سه‌گه؛ زو‌ر‌قی‌له‌بازه. (کنایی‌حیه‌گر)

سه‌گبا: [ناو] نه‌خو‌شین‌ی ر‌یخ‌و‌له‌گیرانی‌سه‌گ. (مرض‌مخصوص‌سگ)

سه‌گباب: سه‌گ‌باوک؛ کو‌ری‌سگ. (پدر‌سگ)

سه‌گ‌بز‌دینک: [ناو] سه‌گ‌پسین‌که؛ که‌رویشکی یه‌ک‌ساله‌که زو‌ر خیر‌انییه، زوو‌خو‌ی ده‌رباز بکات و سه‌گیش نایگاتی و

ئه‌وه‌نده سه‌گ به‌دوای خو‌یدا ر‌اده‌کی‌شی هه‌تا سه‌گ شه‌که‌ت ده‌بیٚت یان ده‌پسیت. (خرگوش یک‌ساله)

سه‌گ‌حه‌سار: [ناوت] سه‌گ‌به‌حه‌وشه؛ ته‌می‌کردنی سه‌گی‌ک که‌زیانی خو‌رو‌بیٚت؛ ده‌ر‌که‌ی حه‌وشه‌ی لی‌داده‌خه‌ن و دار‌کاری ده‌که‌ن؛ (ب) ئازاردان و گیر‌ه‌و‌کی‌شه‌ی زو‌ر‌پیکردن. (سگ رادر‌حیاط‌در‌سته‌تنبیه‌کردن)

سه‌گ‌خو‌ر: (۱) [ئاوه‌ل‌ناو] هه‌ر شت شی‌اوی ته‌وه‌بیٚت سه‌گ بی‌خوا؛ (۲) بی‌خو‌رمه‌تی به‌که‌سپیک که‌شتیکی پی‌بدری به‌نابه‌دلی؛ بگه‌رته‌م هه‌زار‌تمه‌نه‌یش سه‌گ خو‌ر؛ واده‌زانم سه‌گ خو‌اردی. (سه‌خو‌ر)

سه‌گ‌ده‌ست: [ناو] که‌ره‌سته‌یی‌که له‌سه‌یاره‌دا. (سگ‌دست)+

سه‌گ‌ژی: [ناوت] سه‌گ مه‌ر‌گی؛ ژییانی‌سه‌گی؛ وه‌ک سه‌گ‌ژی‌ان. (ب) ژییانی ناخو‌ش و تال. (زندگی‌سگی)

سه‌گ‌گورگ: [ناوت] جو‌ری‌ک‌سه‌گه‌له‌نیوانی‌سه‌گ و گور‌گ‌دا و زو‌ر هو‌شیاره و له‌هی‌زی پو‌لیس‌دا یاری‌ده‌ره‌بو دوزینه‌وه‌ی تاوان‌بار و کالای قاچاخ و شتی‌تر. (سگ‌گورگ)

سه‌گ‌ماسی: [ناو] جو‌ری‌ک ماسییه. (سگ‌ماهی)

سه‌گ‌مه‌گه‌ز: [ناو] سه‌گ‌مه‌گه‌س؛ می‌شه‌سه‌گانه. (سگ‌مگس)

سه‌گ‌نه‌خو‌ر: (۱) هه‌ر شت که‌سه‌گ نه‌یخوات؛ (ب) زی‌ر و زی‌و و پاره و پو‌ول. (طلا‌پو‌ول). (۲) خو‌راکی زو‌ر ناخو‌ش.

(خوراک بدطعم)

سهگ و سه رچوپی؟ : < سهگ و مزگهوت؟

سهگ و شوان هاتنه وه: [چاوگهت] قېوونی
که رته مهر له کیو و گه رانه وهی سهگ و
شوان بی مهر (ب) مافینگی بوون و پووش -
له ده م بوون. (کنایی دارایی از دست دادن)
سهگ و مزگهوت؟ (ب) کاریک که له که سیک
نه وه شیتنه وه. (کنایی ناهمخوانی افعال)

سه گورور: سه و گورور: سهگ و گورگ;
بوومه لیل: تاریک و پوونی به یانی که سهگ
و گورگ به دیتن فهرقی پی نه کریت: وهک
گورگ و میش. (گورگ و میس)
سه لاته: < سالاد.

سه لاجه: وشه له نارمویه وه هاتووه و له -
کوردستانی باشوور به یه خچالی فارسی ده -
لین (یخچال)
سه لامهت: [ناوه لئاو] (وشه نارمویه) سلامهت;
ساغ: تهن دروست: وهش: ساق: ساخ.
(سلامت)

سه لبه: [ناو] سهول: بیلی که له ک لیخورین;
سه لپ. (بیل قایق رانی)
سه لوا: [ناو] سه لوو: سه لوی: سهول: داریکی
همیشه سهوز به گه لای باریکی سووژنییه وه.
(سرو)

سه لوینک: [ناو] سه رانگوینک: سه رانگوینک.
(شوله: سر گینگاه)

سه ما: [ناو] بوئی ههیه له (سماع) ی نارمویه وه
هاتییت: هه لپه رکی: (ب) دوو ده سماله
کردنی ژنانی که سوکاری زاوا له بهردهم
بووکدا له کاتیکدا بووک ده گاته بهرمالی زاوا.

(رقص بادستمال جلو عروس)

سه مات: [ناو] تهرسه قول: تهرس. (پهن اسب و
استر)

سه متاندن: [چاوگهت] هه لکیشان له ناو.
(در آب گرم فرو بردن)

سه مخه رات: [ناو] سه خمه رات: هو: سه بارهت
: به خاتر. (علت: بخاطر: سبب)

سه مل: [ناو] به رمال. (جانماز)

سه موون: [ناو] جوړیک کولیره ی خه په له و
خر و چکوله: (نوعی گردنهان)

سه مهمل: سرووتی ناواختی کورتان. (ساقه -
گندم داخل پالان) +

سه مه نند: [ناو] رهنکی نه سپیک که به رهنکی
کایه و زهرده. (سمند)

سه مه نندهر: [ناو] (۱) جوړیک مارمیلک.
(سوسمار). (۲) داعباییکی نه فسانه ییه که ده -

لین له ناو تاگردا ناسووتی. (سمندر)

سه مه نندی کلک ویال سپی: [ناو، ت] یه یزیدی، په -
نگی نه سپی یه یزیدی کوپی معاویه، که رهنکی

سه مه نند بوو به لام رهنکی یال و کلکی
تاچتر بوو. (سمند یال و دم شسته: یزیدی)

سه مه نندی یه یزیدی: [ناو، ت] نه سپی سه مه نند
که یال و کلکی کالتر یان سپی بیت: رهنکی

نه سپی یه یزیدی کوپی معاویه بووه.
(سمند یال و دم شسته)

سه نفا: [ناو] سه یوان: سایه بان: پیشه وهی
کلأوی لیو داری پان. (سایبان)

سه نبول: فغدراند: [ناو] ثورناگ: نمونه:
سهرمه شق کردنی شت یان که سیک:

نمووده: نیشانه. (سمبل)

سه‌ته‌نه: سه‌لته‌نه؛ ناویکی ژنانه‌یه. (نامی
است زنانه)

سه‌نج: [ناو] دوو جه‌غزی وه‌ک دهوری
دروستکراو له‌کانزای زهرد که به‌یه‌کدا
بدریٚت ده‌زینگیته‌وه، که‌ره‌سته ییکی مو-
سیقایه. (سنج)

سه‌نجاپ: ژه‌نگاله؛ ژه‌نگار؛ ناوی شاریک و
چیاییکه له‌نزیکی موسل. (نام‌کوهی‌است)
سه‌نچوور: [ناو] سه‌نچول؛ قه‌له‌دهی تانجی؛
قه‌لاده. (قلاده)

سه‌نجه‌ر. ناوه‌بوٚیاوان. (سنجر)

سه‌ندن: [چاوگه] کرپن. (خریدن)+
سه‌ندنه‌وه: [چاوگه‌ت] گوٚرانی سه‌ندنه‌وه‌ی
دوو یان چه‌ندک‌ه‌س بوٚ ماندوو نه‌بوونی
گوٚرانیبوٚ. (تکرار تصنیف)

سه‌نده‌لووس: [ناو] سه‌نده‌رووس. داریکی
کورت‌ه‌بالایه جیوه‌که‌ی بوٚ دروستکردنی ده-
رمان به‌که‌لکه. (سندروس)

سه‌نگ: [ناو] لاسکی که‌نگری پیرکه
درووه‌کانی دامالریٚت. (ساقه‌بی‌خارکنگرپیر)
سه‌نگ: [ناو] موٚته‌که. (سه‌نگ‌سوواربوون؛
هه‌ستی خنکان له‌خه‌ودا). (کابوس)

سه‌نگدادان: لاسه‌نگ بوون. (طرفی‌سنگین-
تر؛ نامیزانبوون)+

سه‌نگدانه‌سه‌ر: گوشار و هیٚز خسته‌سه‌ر.
(فشاروسنگینی‌برچیژی‌واردکردن)

سه‌نگ‌فه‌رش: [ناو،ت] بانووان؛ داپوشانی
شوٚنیٚک به‌به‌رد و (چیمه‌نتوٚ یان قور).
(سنگ‌فرش)

سه‌نگ‌وسووک‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) به-

راوه‌ردکردن (تخمین‌زدن)؛ (۲) له‌به‌شی
قورس‌هه‌لگرتن و خسته‌سه‌ر به‌شی
سووک تا میزان بوون و به‌رانبهر راوه‌ستان.
(میزان‌کردن)

سه‌نگ‌وسووکی: [ناو،ت] (۱) له‌موعامه‌له‌دا
به‌راوه‌ردکردن و پی‌گرتن. (۲) ته‌تک‌کردن
(زوٚریان سه‌نگ‌وسووکی به‌سه‌ر هیٚنا؛ زوٚریان
ناٚروو چوواند). (۱) برآورد. (توهین)

سه‌نگ‌وماست: [ناو،ت] سه‌نگی که‌نگر که
ئاوه‌کول بکریٚت و تالاییه‌که‌ی ته‌واویٚت و
له‌گه‌ل ماست تی‌که‌ل بکریٚت. (ساقه-
لنگروماست)

سه‌نگووسوژن‌کردن: [چاوگه‌ت] هه‌موو که-
لینیٚک گه‌ران و پشکین به‌دووی شتی‌کدا.
(سنگ‌و سوزن‌کردن)

سه‌نگه‌ر: [ناو] بوٚسه. (سنگر)
سه‌نگه‌سیر: [ناو] خوٚراکیکی زوٚر ناوداره به
تاییه‌ت له‌موکوریاندا که له‌گوٚشتی گیسک
یان که‌روپشک و ماست چیده‌بیٚت.
(قور‌او)یشی پی‌ده‌لین. (نام‌خوراکی‌محل‌ی‌است)
سه‌نگه‌ل: [ئاوه‌لناو] ئاژه‌لیک که‌گوٚانیکی
گه‌وره‌تریٚت و شیرزی‌باتری تی‌دابیت.
(دامیکه‌یک‌پستانش بزرگتر باشد)

سه‌نگی‌زاوړ: [ناو،ت] به‌ردیکه له‌کیسه‌ی
سه‌فرا‌دا دروست ده‌بیٚت و زوٚر به‌ئی‌شه و
ئی‌ستا، به‌نووری له‌یزپ ماليجه‌ی ده‌که‌ن.
(سنگ‌صفرا)+

سه‌نگین‌ته‌سه‌له‌ه: [ئاوه‌لناو] (ب) له‌پیاویک-
که‌نیشانه‌ی نیٚرینه‌یی گه‌وره‌بیٚت. (کنایی،
بزرگ‌بودن آلت تناسلی)

سه‌نگین پا: [ئاوه‌لناو] پاسه‌نگین. <بی‌قورس.
(پاسنگین)

سه‌نگین ده‌ست: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که مالت
سه‌رده‌بیریت زوو گیانیان دهرده‌چی؛ (۲) که-
سیک که ده‌ستی قورسه و له هه‌رکه‌س‌بدا
زور تازاری پیده‌گه‌یی. (۱ و ۲ سگین‌دست)
سه‌وادبوونه‌وه: [چاوگه‌ت] سه‌وازه بوونه‌وه؛
ترس‌وه‌رین. (ترس‌ریختن)

سه‌واش: [ناو] ده‌مه‌قال، شه‌په‌قسه؛ هاوار و
داد؛ (سه‌واش به تورکی واتا؛ شه‌پ). (جنگ-
لفظی)

سه‌وورۆ: [ناو] کووت؛ په‌یین به‌زه‌میداکردن
بو به‌هیز بوونی خاک. (کودحیوانی؛ کود-
بزمین‌پاشیدن)

سه‌وری: [ناو] ساب‌رین؛ ساورین؛ نی‌ری. (ته‌که)
سه‌وزالف: [ناو، ت] ئالفی سه‌وز؛ (ب) وینجه و
گزره و گیا. (علف‌سبز خشک‌یاتر)

سه‌وزه: [ئاوه‌لناو] مروقی په‌شتاله‌ی ئاچخ؛
گه‌نم په‌نگ؛ ئه‌سمه‌ر؛ سه‌وزه‌لی سه‌وزه
باریکی مندال "هۆنکلۆر". (سبزه‌رو) +

سه‌وزه‌دار: [ناو] داره‌سه‌وزه؛ داریکه‌گه‌لاکانی
وه‌ک سوژن باریکه و هه‌میشه سه‌وزه؛
پالوته‌ی کولیندراوی گه‌لاکه‌ی بو‌عیلاجی
که‌چه‌لی به‌که‌لکه؛ و حه‌یوانی ئاوس به
خواردنی گه‌لاکه‌ی به‌ر ده‌خات. (درخت‌کاج)
سه‌وزی: [ناو] سه‌وزه؛ سه‌وزه‌وات؛ گیای-
خواردمه‌نی. (سبزی)

سه‌وس: [ئاوه‌لناو] ویل و سه‌رگه‌ردان و سه-
وداسه‌ر. (سوداسر)
+ سه‌ول: ناوی گولیکه (گل تاج‌خروس)

سه‌ول‌لیدان: [چاوگه‌ت] به‌له‌م ئازووتن به
سه‌ول و بی‌لی تایبه‌ت. (پاروزدن‌قایق)
سه‌ولاندن: [هه‌له‌ته‌کاندن؛ ته‌ته‌له‌کردنی دانه-
ویل به‌پاک‌کردنه‌وه له خه‌وش‌وخال.
(بوجاری‌وپاک‌کردن‌غله)
سه‌وله‌جان: [ناو] گو‌چان؛ وه‌کاز، گا‌گولک.
(عصا)

سه‌ولی بی‌گری: سه‌لوی راست هه‌ل‌چوو؛
شوبه‌اندنی قه‌د و بال‌ای به‌رز و ناتله‌نگ‌زراو
به‌سه‌ول. (سروقامت)
سه‌وو‌روک: [ناو] سی‌پوژ به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک
مانگ. (سی‌روز؛ یک‌ماه)

سه‌وهان: [ناو] (۱) که‌ره‌سته‌ی ساوین؛ بره‌ند؛
(۲) جو‌ریک شیرینیاتی به‌ناوبانگه‌له‌ئیران.
(سوهان)

سه‌وی: [ناو] سه‌وه‌ته؛ سه‌به‌ته؛ قولینه. (سبد)
سه‌هوه‌ر: [ناو] تاریکی‌شه‌و؛ په‌شی‌شه‌فی؛
ده‌وال؛ ده‌وال؛ دیو و درنج؛ ئه‌جنه. (تاریکی؛
جن)

سه‌هی: [ئاوه‌لناو] راست؛ بی‌گری. (سه‌ی)
سه‌یاره: [ناو] ترومبیل. ماشین؛ ماشینی
سوواری. (ماشین)

سه‌یخول: [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبره)
سه‌یده‌ران: گیاساج؛ گه‌لاکانی خه‌ره و ده-
خو‌ریت؛ بو‌چیکردنی بو‌رانی به‌که‌لکه و دزی
کرمی په‌یخوله‌یه. (سیرزرد)
سه‌یز: [ناو] خزمه‌تکاری ئه‌سپ؛ مه‌یت‌ه‌ر.
(مه‌تر)

سه‌یوان: (۱) گو‌رستانیکه‌ی گه‌وره له سلیمانی؛
(گورستانی در سلیمانیه) (۲) چه‌تری سی‌یه‌ر؛

سایه‌وان؛ (سایان) (۳) ناوی کیوئیکه له
 ئیلام. (کوهیست در ایلام)
 سه‌یوهت : [به‌ند] شینه‌یی. ؛ نه‌سپایی؛
 هی‌واش؛ ئارام. (آرام؛ یواش)
 سی: پاشگر واتا (تی) کردگیه‌سی، واتا
 کردوو‌یه‌تی و نیشانه‌ی بکه‌ره < سو (پسوند)
 سی‌ئاشان : گه‌ره‌کیکه له شاری مه‌هاباد.
 (محل‌ه‌ای در مه‌هاباد)
 سیا : کورت‌کراوه‌ی ناوی سیامه‌ند و سیامه‌ک
 و سیاوه‌ش. (مختصر سه‌اسم مردانه)
 سیاچال : [ناوت] (ب) جوړیک گرتوو خانه‌ی
 قه‌دیم؛ زیندانی قه‌دیم. (سیاه‌چال)
 سیاچاو : [ناوت] گولیکی پینچ‌په‌ره و ناخی
 په‌شه و له سه‌قز و مه‌هاباد و هه‌ورامان و
 سو‌م‌برادوست زوره و له قه‌دیما چاویان به
 هار‌دراوه‌ی گوله‌که‌ی ده‌رشت بو یومن و
 دوور‌خسته‌وه‌ی وه‌یشوومه. (خریق سفید)
 سیار‌پ‌حان : [ناوت] په‌شه‌پ‌حانه. (ریحان-
 سیاه)
 سیازام : [ناوت] برین‌په‌ش؛ ئازاریکی هاوبه
 شی ئاژال و مرویه‌که‌به شیوه‌ی کوانیکی ناو
 په‌ش له سه‌ریست هه‌ل‌ده‌دا و گیروداره.
 (سیاه‌زخم)
 سیاسووت : [ناوت] پاره‌که‌وی هه‌وه‌لی به-
 هار. (شکار کبک در اول بهار)
 سیاقه‌له‌م : [ناوت] ده‌سته‌واژه‌ی نیگار
 کیشیه واتا وینه‌کیشان به‌په‌ش له‌سه‌ر
 رووپه‌ری سپی (ب) وینه‌کیشان به‌میدادی‌په-
 ش. (سیاه‌قلم)
 سیاگوش : [ناو] پشیل‌ه‌کیوی له رپوی پان و

پو‌رت‌ره وکلکی کورته و پیسته‌که‌ی به‌نرخه.
 (گره‌گوهی)
 سیامانگا : فد؛ [ناوت] گیانه‌به‌ریکی گوانداره
 به ده‌ست‌وپای دریز و ده‌نگیلی زیل و به‌رزه-
 وه زیاتر له سه‌ردار و ناو جه‌نگه‌ل‌دا ده‌ژی.
 (سیامانگا)
 سیامه‌ند : په‌شتاله؛ ناوی پیاوانه‌یه؛ که‌سایه‌تی
 به‌یتی خه‌ج و سیامه‌ند. (سیه‌چرده؛ نام
 مردانه)
 سیاواناله‌ت : [ناوت] په‌شه‌بیبار؛ هه‌ستی
 پیاوه‌تی زیاد ده‌کات؛ دژی ژه‌هری خوینه.
 (قلقل سیاه)
 سیاوپوژ : سیاوپوش؛ < قه‌یت‌ه‌ران.
 سییا : [ناو] سییات؛ سابات؛ که‌پر؛ سایه‌وان.
 (سایان)
 سییات : < سییا.
 سیب‌نه‌رد : < سیف‌نه‌رد.
 سی‌به‌نگی : [ناوت] هوئینه‌وه‌ی قژه‌سه‌ر به
 سی‌په‌لکه. (بافتن موی سردر سه‌رشته)+
 سیبه‌هران : [ناو+ به‌ند] به‌لیشاو؛ فره‌و‌فراوان؛
 به‌زوری. (بسیار)
 سیپ : [ناو] جه‌عبه له ته‌خته‌ی سی‌رووپه‌ر
 یان زیاتر چیپوو؛ سیپی چایی ده‌کیلو‌چایی
 تیدایه. (جعبه‌تخته‌سه‌لایی)
 سیپا : [ناو] (۱) هه‌رشتی پاچکه‌دار به سی
 پاچکه‌وه؛ (۲) سی‌باز؛ په‌رینی سی‌باز. (۱ اسم-
 پایه‌پرش سه‌گانه)+
 سیپال‌شور : [ناو، بک] جلک‌شور. (لباس شو)
 سیپه : [ناو] سه‌پان؛ هه‌رته‌ی لاویتی؛ هه‌رته‌ی
 جه‌وانی؛ سوور‌سه‌پان : (ب) جوان و جه‌حیل.

(عنفوان جوانی)+

سیپه‌په: [ناو] ئامیری کون کردنی دار له نه-
چاریدا. (سه‌پر)+

سی‌به‌پی: [ناو] سیوه‌په: گیاییکی کورته-
بالای که وه‌یه: شه‌وه‌ره هه‌ردی. (شبد-
روحشی)

سی‌پیک: [ناو] سی‌پا؛ سی‌پی؛ سی‌پایه. (سه‌پایه)
سیتاف: [ناو] خور؛ هه‌تاو؛ خوره‌تاو.
(نورآفتاب)+

سیتار: [ناو] ئامیریکی موسیقای تاییه‌ت به
ولاتی هینده و په‌رده‌کانی کانزایه و سوزیکی
تاییه‌تی هه‌یه. (سیتار)

سیتار: [ناو] ئامیریکی موسیقایه که ۴ ته‌لی
هه‌یه و به قامک لی‌ده‌دری. (سه‌تار)

سی‌ته‌لاقه: [ئاوه‌لناو] سی‌به‌رده؛ سی‌به‌سی؛
سی‌وه‌سی؛ ته‌لاقیک که ئیتر گری‌ناخوا‌مه-
گه‌ر دوا‌ی شوو‌کردنیکی دیکه یان به‌راستی
یان به‌پواله‌تی که پی‌ده‌لین جاش. (سه-
طلاقه)

سی‌تیر: [ناو] تفه‌نگیکی قه‌دیمی‌بوو سی-
فیشه‌کی ده‌خوارد. (سه‌تیر)

سیچکه: [ناو] به‌ره‌سماق؛ گیاییکه گه‌لاکه‌ی
دزی هوورگ و جوو‌له‌وه‌ره، ده‌رمانه بو‌به-
ردی گورچیله. (ترشک)

سیچهن‌گرتن: [چاوگه‌ت] ئوقره‌گرتن.
ئارام‌گرتن. هه‌دادان. (آرام‌گرفتن)

سیخ: [ناو] سیخ(۱) یه‌که‌ی شماردنی که‌باب؛
(۲) شیشی که‌باب برژاندن. (۱و ۲سیخ)+

سیخاندن: [چاوگه] ده‌نگی هه‌ناسه؛ ده‌نگ
له‌سینگه‌وه‌هاتن. (خس‌خس‌سینه)+

سیخمه: [ناو] سووخمه؛ ئیله‌ک؛ کول‌ونجه‌ی
بی‌قول. (یلک)

سیخوار: [ناو] زوقم؛ ئالشت؛ خووس؛
خووسار؛ خوویز؛ سیخار. جیله. (پژ)

سیخوارله‌پشت: [ناوت] ده‌سته‌واژه‌ی
پاو‌که‌رانه؛ هه‌په‌تی قه‌له‌وی و خیرایی که-
رویشک (ب) کاتی پاییزیکی دره‌نگ.
(اصطلاح‌شکارچیان. آخرپاییز)

سیخه: [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگی‌سینگ و سیپه-
لاک له‌کاتی هه‌ناسه هه‌لکیشان‌دا. (صدای-
خس‌خس‌سینه)+

سی‌ده‌نگان: [ناوت] به‌سی‌ده‌نگان
بانگ‌کردن؛ زور به‌ده‌نگی به‌رز بانگ‌کردن.
(باصدای‌بلندصداکردن)

سیرب: [ناو] خه‌لک و مه‌ردومی سیربستان
که له‌په‌گه‌زی ئیسلاوه‌کانی باشوورن.
(صرب)

سیرداخ: [ناو] سیری‌وردکراو و سوورکراو له
ناو‌پوندا چه‌شنی پیازداخ. (سیرداخ)

سیرماست: [ناو] سیری‌جنراو له‌ماست‌ده-
کری و ده‌بیته‌سیرماست. (سیرماست)

سیرنوک: [ناو] ته‌رزهی ورد. (تگرگریز)
سیرو: ناوچه‌ییکه له‌پوژ‌ئاوای شاری ورمی.
گوندیکی له‌سه‌رسنووری ئیران و
تورکیا. (سرو)

سیروان: ناوی پیاوانه. (اسم‌مهرانه)+
سیرووفه‌له: [ناو] ته‌یره‌کویره؛ بال‌داسووکه؛
ته‌یره‌په‌شکه. (پرستوی‌سیاه)

سیره: [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگی‌هه‌لو؛ ده‌نگی که-
وشی تازه و ته‌نگ له‌کاتی ریگه‌پوشتندا؛

جیر جیری کهوش؛ (ثامینی نازهنینی سپهری
دی له پوتینی «فوتکۆر». (صدای جیر جیر کفش)
سیره: [ناو] (۱) سههره؛ سهیره؛ جوړیک-
فرندهی دهنګ خوش. (سهره) (۲) سیله و چه-
فته گرتن؛ میزان کردنی تفهنگ له سه
ثامانج. (نشانه رفتن)
سیرهت: [ناو] ئابرو. (بی سیرهت کردن؛ بی-
ئابرو کردن؛ به ناپهوا کچینی هه لگرتن).
(سیرت) (۲ب) کیر؛ (آلت تناسلی مرد)
سیره سه گانه: [ناو] گیایکه سه لکی بنه که ی
له پیاز و سیره کا. (سیر کوهی)
سیزوو: سهیزوو؛ سوژی؛ سبهینی؛ بهیانی؛
شهوه کی؛ سبحا. (فردا)
سیسوو: [ناو] برهنندی سی سووچ؛ سی-
گوشه. (سوهان سه گوش)
سیغاری: [ئاوه لئاو] خوو گرتوو به کیشانی
سیغار؛ جگره کیش. (سیگاری)
سیغه: [ناو] زن ماره کردنی کاتی یان
دایمی؛ (ب) ماره کردنی کاتی. (صیغه)
سیغه کردن: [چاوگه، ت] ژنیک به هاوسه ری
کاتی، ماره کردن. (صیغه کردن)
سیغه یی: [ئاوه لئاو] ژنیک که سیغه کراوه.
(صیغه ای)
سیفر: [ناو] ژماره ییکه له یهک که متر؛ له
گه رمایوودا خالی بهینی ساردی و گهرمی؛
نزیك به هیچ. (صفر)
سیفنهرد: [ناو] سیب نهرد؛ شقاق. (سیب-
زمینی ترشی)
سیقای: [ناو] مهله. (شنا)
سیفره شک: [ناو] سیفه کیویله. (سیب-

کوهی)

سیقیل: اند؛ فد؛ فرد؛ [ئاوه لئاو] سیویل؛ قهره-
یه خه؛ که سیک که عه سکه ری نییه.
(سیویل)+

سیقلیوق: [ئاوه لئاو] ژنی زمان شپ و بی شهرم
و هه وه سباز. (زن هوسباز)

سیقه توره: [ناو] سیکه توره؛ له زوره ی فه
رههنگه کاندای به جیکه لدان و جیقه لدان
ماناکراوه، به لام سیکه توره زیخه لدانه و
(کوله زرگ) یشی پیده لاین و کیسه ییکی به قهرا
گورچیلای کاوډ ده بیټ و پهنگی سووری زور
توخه و ده خوریت به لام جیکه لدان ناخوریت.
(سنگدان)

سی کانیان: [ناو] کیویکی به رزه نزیك کیوی
په قیتان (له یلان چوغه) له باکوری شاری سهقز.
(نام کوهی است)

سیکتر: [کاری نه مری] له وشه ی
(سیکدیری) تور کییه وه هاتوو به واتای (بدهر،
برو بده) له کوردیشدا واتای به سوو کایه تییه-
وه دهر کردن ده گه یه نیټ، گومبه له بهر چاوم؛
برو گومبه؛ برو بده. (برو گمشو)

سیکهنه وسه رخان: [ناوت] به جیگای
قهه مبالغ ده لاین که هاتوچوی زور بیټ. (جای
شلوق)

سیلسانک: [ناو] سهقزی سپی واش؛ جوړیک
مشک گره ی سپی واش. (چرخ سفید)
سیلم: ناوی چیا ییکه نزیکی حاجی ئومهران.
(نام کوهی است)

سیلوخ: [ئاوه لئاو] لهږ و لاواز. زهرده ل و نه-
خوش و کز. (مریض لاغرو مردنی)

سیله وچه فته : [ناو] سیره؛ سیره گرتن به تفه -
نگ بو پیکانی ئامانج. (نشانه رفتن)
سیم : [ناو] تیل؛ تهل؛ سیلک. (سیم)
سیمان : فد. [ناو] چیمه تتو. (سیمان)
سیمر سیمر : [ناو، ت] سمر سمر؛ ههراوه وریا و
دهمه قاله. (هیا هو)
سیمرووکه : [ناو] سیره کیویله. (سیر کوهی؛
سیر خرس)
سینا : (۱) ناوی پیاوانه. (اسم مردانه). (۲) ناوی -
کیو و ساراییکه له فه له ستین. (صحرای -
سینا) +
سیناریو : فرد. فد. اند. [ناو] دهسته واژه ی
سینه ماییه؛ فیلم نامه؛ دهقی نوو سراوه ی حه -
کایه تی فیلم. (سناریو)
سینجور : [ناو] سنجر؛ تیشکی ئاور؛ شو له ی ئا -
ور. (شراره آتش)
سینگور : [ناو، لئاو] قه لهو؛ گوشتن. (چاق)
سینگه سوژ : [ناو، ت] دلّه کزی؛ ژانی سینگ و
سک. (دلدرد. سینه درد)
سینمائیسکوپ : [ناو، ت] سینه ماییک که
وینه کان له سهر پهرده یه کی پانتل له سینه -
مای ئاسایی نیشان ده ریت. (سینما سکوپ)
سینه به ند : [ناو، ت] جوریک ژیریوشی ژنانه یه
بو بهرگری له داچوران و داهیزرانی مه مک.
(پستان بند) +
سینه ر : [ناو، بک] بسین؛ که سیک که ده -
ستینی یان ده کپی؛ کپیار. (گیرنده. خریدار)
سینه راما : فرد. فد. اند. [ناو] شیوه ییک له فیلم
هه لگرتنی سینه ماییه که به سی کامیرا و
چهند ئامیری دهنگ هه لگر، تو مار ده کری ت و

له سهر پهرده یه کی پان و چه ماوه به سی
(پروژیکتور) نیشان ده ریت. (سینه راما)
سینه کیش : [ناو] سیغار کیشیک که دوو که لی
سیغار ده بانه نیو سییه کانیه وه. (سینه کش)
سی نیزام : [ناو] ئامیریک له بیجمی سی
شه ویلکه، که به پیچ له یه که ده کری نه وه و
ده به سترین و بو راگرتنی مه ته به سهر درپله -
وه به کار ده ریت. (سه نظام)
سینی مال : [ناو، لئاو] سینی مال؛ کاسه لیس؛
چلکاوخور؛ (ب) خو به بیگانه فروش.
(سورچران؛ خود فروخته)
سیواد : [ناو] سیپایی به یانیان و سوورایی
ئیوارانی سهر ئاسو. (سفیدی و قرمزی افق -
در صبح و غروب) +
سی و دوو کردن : [چاوگه، ت] لای خو به راوه -
رد کردن یان حیسابی چاکی و خرابی یان
قازانج و زهره کردن؛ تویش سی و دووی دلی
خوت بکه؛ واتا لیکه بده ره وه. (بر آورد کردن)
سی و دوو کردن : [چاوگه، ت] لای خو هه لسه -
نگاندن و به راوه رد کردن. (تحمین زدن)
سیوراو : [ناو، بهر] سیویاگ؛ سوواو. (سائیده شده)
سیوسیوه : [ناو] ته وه ره ی بانگردین.
(محور بام غلطان)
سی وشکه : [ناو] (۱) جوریک ژوژو له چاله که
ده کا و تیرها ویژه و در که کانی وه ک تیر
دهاویت بو بهر هه نگاری له دوزمن : (نوعی -
خاریشت تیر انداز) ؛ (۲) فسوس؛ خو به دوزمن
فروش؛ نیشتمان فروش. (جاسوس) (۳)
جوریک نه خوشییه که مروف تیر ناخوا له
خواردنی ئاو؛ ئیسقا. (استسقا)

سیوه : [ئاوه ئناو] هه تیو؛ مندالی بی دایک و
 باب؛ سه غیر. (یتیم)
 سی وهخته : (ب) سه یینی و نیوه پړۆ و شهو؛
 (سی ژمه). (سه وعده)
 سیوه پړۆ : [ناو] سیبه پړۆ. یاوی نوبه؛ تهوی -
 مال لاریا. له سی پوژدا جار یک یاو کردن؛ نوبه -
 تی. (تب نوبه)

سیوه هه رمی : [ناو، ت] میوه ی دارسیوی
 موتور به کراو له داره هه رمی؛ سیوی گولآو.
 (سیب گلاب)
 سیویخانه : [ناو، ت] جیگای مندالی بی باب -
 ودایک به خپو کردن. (یتیم خانه. دارالایتام)
 سیوی گولآو : [ناو] بهری داری په یوند کراوی
 سیو له هه رمی. (سیب گلاب)

پیتی (سین) بهشی بیانی

سللول : فده، اند؛ فرد [ناو] بچوو کترین به-
شی ههرماکیک که نیشانه‌ی ئه‌وماکه‌ی پیوه-
بیئت. (سلول)
سللول : فده، ژووری یه‌ک که سیی-
زیندان. (سلول)
سولفیژ : به‌ده‌نگ و تنه‌وه‌ی نوته‌کان بو فیئر
بوونی موسیقا. (سلفیژ)
سولیس : تاکه‌ژهن؛ که‌سیک که سازی
سول (ته‌نیا) لیده‌دا یان ئاوازی ته‌نیا له‌ کوپدا
ده‌چری. (سولیس)
سونات : فرداندفد. ایتالیا؛ به‌سته‌ییکی
موسیقای بی‌گورانیییژه و تاییه‌ت به‌ ئوروپایه.
(سونات)
سوورپریز : فرداندفد؛ کاری چاوه‌روان نه
کراو که بییته‌ هو‌ی دلخو‌شی و شادی که
سانیکی‌تر؛ جو‌ریک مزگینی؛ (سوورپریز)
سوورپرتالیست فرداندفد؛ شوپگرانی سوور
پرتالیسم. (سوورپرتالیست)
سوورپرتالیسم : بزاقیکی هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه و
بروای به‌ خسته‌ن پی‌ش‌چاوی سه‌ربه‌ست و
ئازادانه‌ی بیر و بو‌چوونه، به‌بی‌ نه‌وه‌ی عه‌قل و
بریار و په‌سم و په‌سووم ئه‌و‌بیر و بو‌چونه
تی‌ک‌بدا. (سوورپرتالیسم)
سووسیاالیسم غرد؛ اند؛ فده؛ پروابه‌ لاچوونی
ده‌سته‌لانداری (که‌س) به‌سه‌رتامیره‌کانی به-
ره‌هم هینه‌ر و سه‌رمایه‌دا؛ سیسته‌می
حوکومه‌تی دامه‌زراو له‌سه‌ر ئه‌و‌بیر و پروایه.
(سووسیاالیسم)

سابوتاز : فرداندفد؛ کارشکینی؛ کو‌سپ-
خسته‌ن به‌ریا. (سابوتاز)
ساپورت : پشتوانی؛ پشته‌قانی. (ساپورت)
سادیس : سادیسم؛ تووشی ئازاری-
سادیسم‌هاتوو؛ ئازاردەر. (سادیس)
سادیس : فرداندفد؛ مه‌ردم ئازاری؛ (ب)
سوکنایی هاتنی جنسی به‌ ئازاردانی لف.
(سادیس)
سازمانی و لاته‌یه‌ کگرتوه‌کان؛ پیک‌خراوی
میلله‌تگه‌لی هاوبه‌ش و هاوبه‌یمان. (سازمان-
ملل متحد)
ساسات : که‌ده‌سته‌یی بو که‌م کردنه‌وه‌ی هه‌وا
له‌ کاربوراتوری سه‌یاره‌دا. (ساسات)
ساقدوش : [ناو] ساخدوش؛ له‌ تورکیش دامه‌یه
به‌واتای شانی‌راست (ب) برازاوا. (دوستان
داماد)
سألون : فردایتا‌فداند [ناو] هول؛ ئوده‌ی
زور گه‌وره؛ ته‌لاری به‌رفراوان. (سالن)
ساندویج : فدا‌ند. [ناو] بابوله‌ی دریز؛ پی‌خوری
له‌ نان پی‌چراو؛ پروایه‌ته‌که‌ قوماربان دایان-
هیناوه و کردویانه‌ ته‌ باو (ساندویج)
سپای دانش : [ناو، ت] سه‌رباز موعه‌لیم؛ له‌زه-
مانی حمه‌ره‌ره‌زا‌شادا هیندی سه‌ربازی سه
واددار ته‌رخان ده‌کران بو دهرس و تنه‌وه به
مندالانی دیهات له‌ جیاتی خزمه‌تی سه‌ربازی.
(سپاه‌دانش)
سجاف : [ناو، به‌ر] دووراو، ته‌قه‌ل لی‌دراوی
په‌راویزی لی‌باس. (دوختن حاشیه‌لباس)

سووسیاالیسمی میلی : فد؛ (ب) نازیسم؛
 تاموژهییکی رامیاری و کومه‌لایه‌تی که له
 نیوهی ئه‌وه‌لی چه‌رخ‌ی بیسته‌م‌دا له ئالمانیای
 ییک‌هات و په‌گه‌زه‌ستی تاپ‌اده‌ییک په‌ره-
 ی سه‌ندکه له ناو عه‌سکه‌ری و ئه‌ فسه‌رانی
 هیتلیریدا بوو به‌ هو‌ی پیک‌خستنی ئیس-
 ئیس. (نازیسم؛ ناسیونال سووسیاالیسم)

سه‌دادار : [ئاوه‌لئاو] وشه‌ییکی فارسییه به‌لام له
 کوردیشدا هه‌یه؛ ده‌نگ‌دار؛ هه‌ر شت‌ده‌نگی
 لیوه‌بیت؛ (ب) سازی خو‌ش‌ده‌نگ و ده‌نگ‌به‌رز.
 (صدادار)

سه‌ره‌پرستار : [ناوت] سه‌روک و به‌رپرسی
 په‌ره‌ستار گه‌لی نه‌خو‌شخانه‌ییک. (سرپرستار)
 سه‌رچه‌شمه : [ناو] سه‌رچاوه؛ بناوان.
 (سرچشمه)

سه‌ردو‌شی : [ناو] (وشه‌ییکی فارسی و
 کوردیه) پاگوون. (پاگون)

سه‌رده‌فته‌ر : [ناو] به‌رپرسی نووسینگه؛ سه‌ر-
 ده‌فته‌ری ژن‌ماره‌کردن و ته‌لاق‌دان. (سردفتر)
 سه‌رپشته‌داری : [ناو] مه‌رزینگه‌ی دابین-
 کردنی ئابووری له‌ عه‌سکه‌ریدا. (سررشته-
 داری)

سه‌فیر : [ناو] سه‌رئیلچی؛ بالو‌یز؛ بریکاری
 به‌پیکراو بو‌ ئه‌نجامی کاریک. (سفیر)
 سه‌مبول : فردا‌ئەفەد؛ سه‌نبول؛ ئورناک؛ نما‌نا؛
 شیاوی به‌ نموونه‌کردن. (سمبل)

سه‌مبولیست : فردا‌ئەفەد؛ ئورناک‌خواز؛
 نمووده‌خواز. (سه‌مبولیت)

سه‌مفونی : فردا‌ئەفەد؛ مو‌سیقای در‌یژ‌خایه‌نی
 چو‌وار به‌شی که به‌ ئورکیستری فره‌سازی
 لیده‌دری. (سمفونی)

سه‌ناتو‌ر : فرد؛ فد؛ [ناو] نوینه‌ری مه‌جلیسی-
 سه‌نا؛ ئه‌ندامی په‌رله‌مانی پیران له‌ رو‌می‌قه-
 دیمدا. (سناتور)

سیرو‌م : [ناو] تراویکی ده‌رمانی و خو‌راکییه به
 شریقه‌ ده‌کرپته‌ ناو ده‌ماری هه‌ندی نه-
 خو‌ش. (سرم)

سیکولار : فردا‌ئەفەد؛ لادینی؛ بی‌دینی؛ بایه‌خ
 به‌دین نه‌دان. (سەیکولار)

سیکولاریسم : فردا‌ئەفەد؛ سیسته‌می لادینی
 و حوکومه‌تیک که پێوه‌ندی به‌دینه‌وه‌نییه.
 (سیکولاریسم)

سیلف‌سرویس : چیشتخانه و په‌ستو‌رانی بی
 پیش‌خزمه‌ت که مو‌شته‌ری خو‌ی خو‌راک ده-
 با‌ته سه‌ر می‌زه‌که‌ی خو‌ی. (سلف‌سرویس)

سیلو : [ناو] هه‌ماری گه‌وره و فه‌نی(فه‌نانی)
 بو‌ راگرتن و خراپ نه‌بووتی ئارد و دانه‌ویل و
 ئالف. (سیلو)

سیم‌کارت : ا‌ئەفەد؛ [ناو] کارتیکی چکوله‌یه
 له‌ناو مو‌بایلی ده‌نین. (سیم‌کارت)
 سیناریو : فردا‌ئەفەد؛ فیلم‌نامه؛ نووسراوه‌ی
 داستانی فیلم. (سناریو)

سینت : یه‌ک له‌ سه‌دی دو‌لاریک. (پنت)
 سیویل : فدەفەد؛ قه‌ره‌یه‌خه‌ غه‌یری نه-
 سکه‌ری. (غیرنظامی)+

شابک: [ناو] (۱) چوځه. (چوځا). (۲) قهفی
بسک که ده که ویتنه نیوچاوان. (حلقه زلف)
شابه لووت: [ناو] جوړیک به پروو؛ شابه پروو.
(شاه بلوط)

شابه ننگ: < بوژانه سیاوه
شابی: < شاویرول

شاپ: [ناو] (۱) شوپ؛ جی پا؛ رچه. (رد. جای پا)
(۲) زاب؛ سوآلت یان به ردی خری چکولای
پان. (سنگ یاسفال پهن و کوچک)
شاپانی: [ناو] شاپان؛ زاپین؛ کایه به زاب؛ کایه
به شاب < شاب ۲. (نوعی بازی)

شاپک: < شابک

شاپوور: ناز ناوی چند شای ساسانی له تیران.
(شاپور؛ شاهپور)
شابه سهند: ناوی گولیکه و ناوی ژنانه یشه.
(شاه پسند)

شاتون: [ناو] که ره سته ییکه له موټوری سه یاره
و هره که ره سته ی سوپا داردا. (شاتون) +
شاته په دیمی: [ناو] گیایکه ره مژن؛ توونه گیا.)
خردل وحشی)

شاجوگه: [ناو] جوگه ی سهره کی که چند جو
گه ی لی جیا ده بیته وه. (جوی بزرگ؛ کانال)
شاخبیزی: [ناو] شاخبزی؛ مه مه پشا؛ هوما
یی؛ مه مه پش؛ بلووری؛ بالبالی؛ پیرانشا؛ موړی.
(چلوار)

شاخ دهره ینان: [چاوگه ت] (۱) شاخ پروان له سهر

سهری کاوړه نیر و ناژملی تر. (شاخ روئیدن) (۲)
واق و پرمان؛ سهر سوو پرمان. (از تعجب شاخ در آوردن)
شاخه و شاخ: یال و یال؛ له لک بو لکی داریکی
تر. (از این تپه به آن تپه؛ از این شاخه به آن شاخه)

شاخه وهرز: شاخه وان. (کوهنورد)

شادی: ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه)

شار: [ناو] مووړوی کانزای نیو بو لبرینگ؛ توپی
دارینی یاری بیلارد. (شار) +
شاراشو؛ شار شیوین؛ شهر ناشو؛ شهره لایسین.
(شهر آشوب؛ آشوب طلب)

شارباژپ: شاریکه له کوردستانی باشوور. (نام
شهریست)

شاربه دهر بوون: [چاوگه ت] له شار دهر چوون
یان له شار وه دهر نانی که سیک. (نفی بلد شدن)
شاربه دهر کردن: [چاوگه ت] له شار دهر کردن؛
(ب) دهر به دهر کردن. (نفی بلد کردن)

شاردار: [ناو] سهر وکی شار؛ بهر پرسی شار؛ (له
باشوور شاره وان). (شهردار) +

شاروچکه: شاروکه؛ شاری بچووک. (شهرک)
شارو کردن: [چاوگه ت] گه پان؛ پشکنین؛ توژیینه
وه؛ لیکو لینه وه. (تحقیق و گشتن به دنبال چیزی)
شارویران: ناوچه ییکه نزدیکی مه هاباد. (ناحیه
ای نزدیک مه هاباد)

شارمه زرده واله: [ناو] جیی ژیانی تا قمی هه نکه
ژاله و هه روه ها شاره میلووره. (مکان و سوراخ
کلنی زنبور)

شاره زهرگه ته : [ناو] شانه و کونی ههنگه ژاله.
 (لاته زنبور) < شاره زهرده و آله
 شاسپه رهم : [ناو] رېخانه؛ شانه سپه رهم. (ريحان)
 شاشه : پروپه پری شووشه ی ته له فزیون که وینه
 دهنوینې. (صفحه تلویزیون)
 شاعیر : [ناو] هوڼه ری شیعر؛ هه لېه ستفان. (شاعر)
 شاکار : [ناو] کاری بهرچاو؛ جوانترین کرده و یان
 دهستکرد. (شاهکار)
 شاکلیل : [ناو] کللیک که زوربه ی قوفل بکاته
 وه کللی دز؛ (ب) لابه ری زوربه ی گیر و گرفت
 و کیسه. (شاه کلید)
 + شاکه : (۱) بینه ر؛ سهیر که ر؛ (تماشاگر) (۲) خوی
 فروش. (نمک فروش)
 شاگول : ناوه بو ژنان به تاییه ت له ناوچه ی سنه
 (نام زنانه)
 شالگه ردن : [ناو] ئلیمی؛ مل پیچ؛ شالی دهوری
 مل. (شالگردن)
 شالووک : [ناو] شالوول؛ شالوور؛ ریشولی؛ گاوانی.
 (سار)
 شالی : [ناو] مه زرای برنج؛ چه لتووک؛ شه لتووک
 . (شالی. شلتوک)
 شالی جار : [ناو] جار ی برنجی دروینه کراو. - (بودن)
 (شالیزاردو شده)
 شالیکار : [ناو] فه لای برنج چیڼ. (شالیکار)
 شالیگا : [ناو] جیی چاندنی برنج؛ چاره برنج.
 (شالیزار)
 شامپانی : جوړیک تری په شه له ولاتی شامپانی
 فه رانسه که شه راییکی هه ر به و ناوه لی دروست
 ده که ن. (شامپاین)
 شام : [ناو] قامیش. (نی)

شامپو : [ناو] تراویکه بو سهر و قژ شتن.
 (شامپو)
 شامه ترووک : [ناو] ههنگی کی چکوله یه له
 کولوره ی داراندا شانه دبهستی. (نوعی -
 زنبور عسل)
 شامیران : [ناو] شای شاهان؛ میری میران؛ شای
 میران. (شاهنشاه)
 شانامه : [ناو] دیوانه شیعیری فیردهوسی تووسی
 ؛ شاهنامه. (شاهنامه)
 شانای : خستن؛ بلاو کردنه وه؛ توډ چاندن؛ هه ل
 خستنی موړه ی نه رد؛ په وانه کردن؛ ناردن؛ نار
 دی. (روانه کردن) +
 شاندار : [ناو] به شکو؛ مه قام دار؛ پایه به رز؛ شیاو.
 (بلند مرتبه)
 شان داهیشتن : له سه رته نیشته درېژ بوون؛ شان
 دادن. (روی پهلو دراز کشیدن)
 شانک : [ناو] نازه وی؛ نازه وه؛ جوانه زمه. (جوش
 جوانی)
 شانکم : [ناو] دووایین پله ی سفلیس. (شانکر)
 شان له شان دان : (ب) خو هه لسه نگاندن و په
 رانبه رگرتن له گه ل پله و پایه ی که سیکا. (همپا
 بودن)
 شان وشکو : [ناو، ت] پایه به رزی؛ مه قامی به رز
 . (شکوهمندی)
 شانوکی : [ناو] گیای جافری کیوی؛ دژی نووره ی
 خوینه. (جعفری)
 شانچه چرکی : (ب) له ناو حه شامه تدا به زور پړگا
 کردنه وه و ده رباز بوون. (در جمعیت بزور رامباز
 کردن)
 شان هه لته کاندن : نیشانه ی بی ته فاوته ی و

بی‌ده‌رومستی و اتا به‌من چی؛ که یفی خوته.
(شانه‌بالا انداختن)

شان‌هه‌لگرتن: شایان بوون؛ لایق بوون؛ شیاوی.
(لیاقت)

شانه‌ی خوری: [ناوت] جوریک شانه‌ی گه‌وره
له‌کانزا بو شی کردنه‌وه‌ی خوری و مووی نازل
(شانه‌پشم)

شانه‌ی هه‌نگوین: [ناو] شانی هنگفین؛ خانه
خانه له میو، جیگه‌ی هه‌نگوین و به‌چکه‌ی هه
نگ. (شانه‌عسل)

شاوول: [ناو] شاغول؛ تامیری هه‌لچینی دیوار
ی راست. (شاغول)
[ناو] ریقه‌بهر؛ به‌ریوه‌بهر؛ به‌رپرس؛ مودیر.
(مدیر)

شاویر: [ناو] چهند گو‌لای گجکه نزدیک به یه
ک. (چاله‌های پر از آب کنار هم)

شاویر: [ناو] شاور؛ شه‌ور. (شیدر)
شاویرول: [ناو] شابی؛ داریکه له میسر وه هاتو
وه عاره‌قیکی لیده‌گرن به‌ناوی عاره‌قی بیدمشک
بو نه‌خوشینی دل به‌که‌لکه. (بیدمشک)
شاویری: [ناو] قالدین؛ ریواسی کوله‌بنه. (ریواس
ساقه‌کوتاه)

شاهدانه: [ناو] گیاییکه له گه‌ل‌کانی جه‌شیش
دروست ده‌کهن و به‌بهره‌که‌یشی که له هه‌رزن
ده‌کا و ده‌خوری ده‌لین شادانه یان شاهدانه.
(شاهدانه)

شاهید: [ناو] شایهت؛ گه‌وا؛ شایه‌د. (شاهد)

شاهیگ: [ناو] جیگای لووس و خلیسک. (جای‌لینز)
شاهی‌که‌و: [ناوت] که‌ویک که په‌نجه و چاو و
ده‌ندووی مه‌یله‌و زه‌ردبی. (نوعی کبک‌خوک زرد)

شایجان: بانگ کردنی ژنانه به ته‌وسه‌وه؛ باجی
شایجان؛ له‌ناو کورده‌کانی خوراساندا ناوی ژنانه
(خطاب تمسخرآمیز زنان؛ نام زنانه)

شاینه‌ک: شاهینه‌ک؛ باشووک باشوو

شایه‌تیمان: [ناو] شاتیمان؛ شاده‌تیمان؛ شادیمان
(کلمه‌شهادتین)

شایی‌شایی: (اب) کو‌کردنه‌وه‌ی پاره، شایی له-
گه‌ل

شاییدا و به زه‌حمه‌ت؛ ته‌و پاره‌یه‌م شایی‌شایی و
قران‌قران کو‌کردنه‌وه. (شاهی‌شاهی). (۲)

خوشی‌خوشی (خوشی‌وسرور زیاد)

شبانندن: [چاو‌گه‌ت] شوپهانندن. (تشبیه کردن)
شبره‌و: [ناو] شبرو؛ جوریک چه‌رمی بریقه‌داره
که‌وشی لی چیده‌کهن. (شبرو)

شپک: [ناو] مألوو؛ داریکی درپژه که له ناومرا
ستیدا کونیکی تی‌کراوه و ده‌چی به سهر دهن‌دی
تامووردا و به‌سهر زه‌وینی شیو بر‌اودارایده‌کیشن
بو پیک‌کردنی گری و گو‌ل و کولو. (نوعی ماله)
شپنه‌کردن: [چاو‌گه‌ت] پاش شیوپرینی زه‌وی
مألوو کردن؛ پیک کردن به مألوو. (صاف کردن
زمین شخم‌زده با ماله)

شپ‌پوش: [ناو] لئو[الیاس شپ؛ که‌سیک که جلی
شپ و کوئه له به‌ر ده‌کات؛ مروقی شپول. (ژنده
پوش)

شپه: [ده‌نگه‌ناو] شله‌په؛ ده‌نگی شتی نهرم که
وه‌عه‌رزبکه‌ویت؛ ده‌نگی شتی که بکه‌ویتته ناو
ناو (صدای درآب افتادن چیزی) شپ‌ابه؛ گولینگ؛

مه‌نگوله؛ شو‌ابه. (منگوله)

شپ‌کردن: (۱) له‌ت‌وپه‌ت کردن؛ دراندن. (تکه
پاره کردن). (۲) سهرزه‌نشستی زور به توو‌په‌یه‌وه

یان فەزێحەت بە سەرھێنان و تەمبەیی کردن و
 ئابڕوو بردن. (آبروریختن)
 شروچی: [ناوبەیک] شروڤە کەر؛ شیکەرە وە
 باس؛ لیکدەرە وە ی خەبەر. (مفسر)
 شرو و شروڵ: بێ سەر و بەرە و بێ واتا؛ شرو و پ.
 (بە قەسیدە ی شرو و شروڵ) «قانع» (بیمەنی؛ ژنده)
 شروڵ: شروڵە؛ تیتۆڵ؛ ریشال؛ بزگۆر؛ پیندۆل.
 (ژنده پوش؛ نواری پارچە کەنە)
 شروو: [ناو] شروی؛ دارێکی کورتە بەلایە ،
 کۆلێندراوی گەڵاکە ی بو شوردنی لەشی کە
 سییک کە نەخۆشینی کەوتە یی گرتوو و یان زەر
 دووی گرتوو بە کەڵکە. (کرکو؛ افرای صحرا یی)
 شرو و پ: [ئاوێلناو] دپاو؛ لە کار کەوتوو؛ و نچرو
 نچر؛ پزێو؛ پرتووکیاگ. (داغان؛ پارە پورە)
 شریت: [ناو] بەن؛ پێسمان؛ هەر شتی باریک و
 ناسکی وەک قەیتان یان نەوار. (رێسمان؛ نوار)
 شریت پ کردنەو: [چاوگەت] نەواری کاسی
 یان ویدئو تۆمار کردن و زەفت کردن (نوار پ کردن)
 شریخ و هوڤ: [دەنگە ناو] گرمە و گوڤە؛ گرمە گرم؛
 شریق و هوڤ. (غرش یی دربی)
 شفرە: [ناو] تانە؛ کینایە؛ تەوس. (رمز)+
 شفرە ی فیل: [ناو]ت] دوو ددان ی درێژی فیل کە
 زۆر بەنرخە، لە ناسککاری و خاتە مکاریدا بە کە
 لکە. (عاج فیل)
 شفەزی: شیر بە شیر؛ زگپ بوونی ژنی کە شیر
 بە منداڵە کە ی دەدا. (حاملە شدن زن شیردە)
 شفقوت: قەمچی کوت؛ ئاوەزەنگی کوت؛ (ب) زۆر
 بە لەز ئاژۆتن؛ یان بە لەز بە پێگادا رویشتن. (راە
 رفتن یا راندن با عجلە)
 شفقوت: < شفقوت .

شقیلە: [ناو] شەوڤەو؛ کەسیک بە شەو بە پێدا دە
 ڤوا. (شېرو)
 شقاق: [ناو] سیب نەرد؛ سیوێن عەرزیلە. (سیب
 ترشی)
 شکافە: [ناو] میز راب؛ زەخمە؛ نەغمە. (ئامیری
 تارژەندن)
 شکاکی: [ئاوێلناو+ئاو] پیوێندیدار بە شکاکەو؛
 جوڤیک هەلپەرین. (مربوط بە شکاک؛ نوعی رقص)
 شکاندنەو: [چاوگەت] (۱) دەستەواژە ی گوڤە
 و ییازانە؛ شکاندنەو یان چوواندنی گوڤەو یی بێ
 پشکیل لە جوڤاییندا. (پوچ کردن جو راب درجو
 راب بازی) (۲) پاش دەمکی شانی چایی ئیستیکانی
 ک پ کردن و دیسان کردنەو ناو قوڤی.)
 از قوڤی یک استان چای پ کردن و دوبارە دا
 خل قوڤی ریختن)
 شکایەت: [ناو] شکات؛ گازەندە و گەلە و داد خو
 از ی. (شکایت)
 شک بوچوون: گومان کردن لە کەسیک؛ گومان
 بردن. (گمان بردن)
 شکست: نوکۆولی؛ شکان؛ بەزین؛ کۆل دان.
 (شکست)
 شکست ھۆر بەستە ی؛ چاوگەت] ھەل بەستەو ی
 شکاو. (شکستە بندی)
 شک لیکردن: [چاوگەت] گومان لە کەسیک
 کردن. (بە کسی شک کردن)
 شکۆ: [ناو] جەلال؛ لە گەل شەرمدا دی، شەرم
 و شکۆ؛ شەرم و حەیا. (شرم و حیا)+
 شکۆفە: [ناو] واباو بە گۆلی داری بەر دەلێن،
 بە لام شکۆفە گۆلی نە کراوێه؛ پشکوژ؛ خونچە.
 (غنچه)

شكهف : [ناو] دهبه؛ تهنه كه پووتی نهوت؛ دهفر
ی گه وړه وهك بهرمیل؛ چله نگی نهوت. (پیت)
شكه نهجه : نه شكه نهجه؛ نازار. (شكنجه)
شكین : [پاشگر] [ناو، بك] شكینه؛ كه سیک كه
ده شكینی. (شكست دهنده؛ شكندنه چیزى)
شلاتی : < شه لاتی.
شلپ وهوږ : [دهنگه ناو] شلپه شلپی زوړ. (شلپ
شلوپ)
شلپیتاو : شوړباوى زوړ تراو و بى پړون. (كنایى،
شورباى خپلى آبكى)
شلته : [ناو] دوښهك؛ پايه خى نووستن. (تشك)
شلكردن : [چاوگه، ت] نهرم كردن؛ (ب) فش
كردن. (نرم كردن؛ اخ كردن و تحویل دادن)
شلكه پړان : [ناو] نهرمه ی پړان (شلكه پړانى بگوو شم
بوئی له سينه ومهم كه م) «مين» (نرمى ران)
شلكه گووى : [ناو] جیگای كونكر دنى گوويچكه
بو گواره؛ نهرمه ی گوى. (نرمه گوش)
شلوى : شله ژاو؛ پهنك تيك چوو. (رنك باخته؛
آشفته)
شله پاندن : [چاوگه، ت] شله قاندن؛ بهيه كدا دانى
شله مهنى. (جنباندن و بهم زدن مایعات) +
شله ساوار : [ناو] پرويشينى تراو. (آش بلغور آبكى)
شله مهنى : [ناو] تراو؛ ناوه كى. (مایعات)
شله و بوون : [چاوگه، ت] شل بوونه وه؛ تراو بوونه وه؛
نهرم بوونه وه. (آبكى شدن؛ نرم شدن)
شله و قوله : [ناو، ت] گه ده و گوډه؛ بهرله آوه هره لا؛
لات ولووت. (لات ولوت)
شمش : [ناو] له قالب دراوى كانزا؛ وهك شمشى
تهلا. (شمش)
شمشیربال : تهيره كوپړه؛ تهيره حه وایيله. (پر

ستوى سياه)
شمشیرسى چاره كى : (ب) به پړواله تازا و له نه
سلدا خوړپى. (شمشیر سه چاره كى)
شمقار : جوړيك بالنده يه له شاهين چكوله تره و
گوشت خوړه. (نوعى شاهين)
شملى براكه : < شمل و بهر كهت.
شناساى : [چاوگه] ناسين؛ ناس كړن؛ شاره زا
بوون. (شناختن)
شناسناى : [چاوگه، ت] ناساندن؛ شناساندن؛
شاره زا كړدن؛ فير كړدن؛ ناشنا كړدن. (شناساندن)
شنووت : دهسته ك؛ دهسته كى داره پړاى خانوو.
(تير سقف)
شوان كار : [ناو] (۱) شوانى بهر غل. (شبان بره).
(۲) شوانكاره؛ شوانى كړدن به نيوه يى. (شبانى
كردن و سهيم شدن در مالكيت گله). (۳) كه سى
كه پيشه ي شوانى ييت. (شغل شبانى)
شوانكيله : گياييكه جيوه ييكى كيشدارى هه يه.
(نوعى گياه)
شوانه ويله : (ب) مروقى ساكار و گهوج و گيل.
(انسان ساده)
شوټ گرسين : گياى خشيل؛ كهوله گيا؛ دوو
دلوپ شيله ي نهو گيايه هه ويى ليتريك شيره
كه بيكات به پهنير. (علف پنير)
شوخی باز : گالته چى؛ گالته و كه پ كه ر؛ حنه ك
باز؛ حنه ق باز. (شوخی باز)
شور : كه له سوو؛ مانگاييك كه كه ل زوړ سوارى
ييت؛ (ب) هاو جيبى كردنى زوړ و له سهر يه كى
نير له گه ل ميوبونه. (زياد جفت گيرى كردن ماده گاو)
شور : سوړ؛ پر خوى. (شور)
شور افك : شور اف؛ شور ك؛ شور كات. (شوره زار)

شورپش : ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه) +
 شورپقه بوون : شورپوونه وه؛ دالقان؛ هه لواسران.
 (سراژیرشدن؛ آویزان شدن)
 شورک : شورکات؛ زهونی که خاکی سویر و
 خویداربی. (شوره زار)
 شور کردنه وه : [چاوگه، ت] داهیشتن؛ داهیلان؛
 بهردانه وه. (آویزان کردن)
 شور هوشان : [ناو] نانه مروچه؛ شهوهره شهو هن؛
 گیاییکه بو خوراکي ئازال، له سه قز و سابلان له
 گه ل قازیاخدا ده یانکولاند بو عیلاجی زهردوو
 یی و رامالینی زهرداو. (اسپرس)
 شور هلاس : هاوالی خه زال له بهیتی لاس خه
 زالدا. (نام مردانه)
 شوقاف خور : شوقاوخور؛ چلکاوخور؛ (ب) نوکهر
 و بهرماوه خور. (نوکر ماب)
 شوقه : له تارهوی وهر گیراوه < ئاپارتمان (آپار
 تمان)
 شوک : قولایی ماسیگرتن. (قلاب ماهی گرفتن)
 شوکره لات : [ناو] شوکولات؛ چو کلیت، جوریک
 شیرینی. (شکلات)
 شوکه : [ناو] شیله یی که می شووله ی (شسته)
 دروستی ده کا و له سهر گه لای داران به تاییه ت
 له سهر گه لای داربی دهنیشی و تامی شیرینه و
 له گه زو ده کا. (مدفوع شته)
 شو لکرن : [چاوگه، ت] کار کردن؛ ده وام کردن
 (کار کردن)
 شو ن که فتن : [چاوگه، ت] وه شوین که وتن؛ به
 دوو ادا پویشتن؛ (ب) چه و ریوشوینی که سیک
 گرتن. (دنبال رفتن؛ دنباله روی)
 شووالپیس : < شهروال پیس.

شووال چه پهل : < شهروال پیس
 شوورته : که شک. (شک)
 شووشبین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگه یشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
 شووتیله : شفته ژمی؛ گیاشیر؛ دوو دلوپ له شیله
 ی ئه و گیایه ده بیته هو ی پهوانی. (گیاه فرفیون)
 شووخال : [ناو] شوین؛ ئاسه وار. (رد؛ عمل
 بجامانده)
 شووداخ : [ناو] داخی سهر گو یچکه ی ئازال.
 (داغ گذاشتن روی گوش حیوانات)
 شوورا : [ناو] شووبرا؛ هیوهر. (برادر شوهر)
 شووره مووره : شروشاتال؛ ئه سپایی نیومالک.
 (وسایل منزل)
 شووش : ناوی بازپرایی که ونارا له باشووری
 ئیران. (شوش)
 شووش : (۱) [ئاوه ل ناو] باریک؛ (ناو) په نمانی
 جیگه ی قامچی؛ شووش به ستن؛ ماسینی جیگای
 قامچی وه شانندن. (جای شلاق) +
 شووشبین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگه یشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
 شووشته ری : (۱) جوریک پاخه ری وه ک به په یه.
 (نوعی زیلو) (۲) ناوی مه قامیکی ئاوازی کوردی
 و فارسییه. (شوشتری)
 شووشته ری : گوشه ییکه له مه قامی هومایووندا،
 هه ندی به بنه مای هومایوونی ده زانن. (شوشتری)
 شووشتی : شو روا؛ [ر] ابووردووی شتن بو سیه هم
 که سی تاک : شو ردی. (شسته شده؛ شست)
 شووشی : ناوی قه لاییک له خوراوی باکووری
 ئیران بووه. (قلعه شوشی)
 شووفله جه زن، شادی به هو ی رزگار بوونی موو

سایه کان له بهندی بابلیه کان له لایه ن کوور
شی هه خامه نشیه وه، که مووسایه کان هه موو
سالی له نهوولی پایزدا دهیگرن. (جشنپاییزی
یهودیان)

شووگا: کهله کیوی. (شوکا)

شووگره [ناو] جه غیزیکی کانزای له غاوی نه سب
که لچی خوارووی نه سب ده چی به نیویا. (گیره
لگام)

شویردن: سواری؛ گوشین؛ سواردهی؛ گواشتن؛
گفاشتن. (فشردن)

شوین به شوین: یه ک له دوای یه ک؛ به دوای
یه کدا ره وانه کردن و ناردن. (پشت سرهم)
شوینگر: [ناو] (۱) جیگر؛ به ردیل. (جانشین). (۲)
پی و شوینی که سی هه لیزاردن و کهوتنه سهر
نهو ره وشته. (پیرو)

شهبانکاره: ناوی هوژیکی کورد، که دایکی نه
رده شیرای بابه کانی شای تیران لهو هوژه بووه.
(نام عشیره ای کرد)

شهبخان: [ناو] داوین و گو شهی کهوا؛ شاقهل.
(دامن کت و عبا)

شهبکاندن: [چاوگه، ت] ئیشانندن؛ ئیشان. (به
درد آوردن؛ درد کردن)

شهبنم: (ف. مشه) شهونم؛ شهفتم؛ ئاونگ؛
قهرمو. (شبنم)

شهبه کهی چاو: [ناو، ت] توپینه ی چاو. (شبکیه
چشم)

شهبهنگ: [ناو] تارمایی؛ زور له دووره وه و به
حال دیار بوون. (شبح)

شهبالمه: [ناو] شه پلاغه؛ زله. (کشیده)

شهبالوخ: [ناو] وهروه ره؛ بیلی به فرمالین. (بیل)

برف روبی)

شه پاندن: [چاوگه، ت] شله پاندن؛ شله قاندن
(تکان دادن مایعات)

شه پلاندن: [چاوگه، ت] ئالوز کردن؛ شیواندن؛
شله قاندن. (آشفته کردن)

شه پله لیدراو: [ئاوه لئاو] سه کته کردوو؛ فهر کهم
کردوو؛ پهر کهم لیدراو؛ (ب) که سیک که دهست و
پای ئیفلیج (سه قهت) بی. (افلیج)

شه په شه پ: [دنگه ناو] ته په ته پی شتی شوپ که
جار جار له عهرز بخشی؛ (شلم شلم)

شه ترهنج: [ناو] شه ترهنگ بووه به لام ئارهو
پیتی (گ) ی نییه و بووه ته شه ترهنج، یارییکه به
۳۲ موره ده کری. (شطرنج)

شه ترهنجی: [ئاوه لئاو] وه ک ته خته ی شه ترهنج
خانه خانه؛ چوار گو شه چوار گو شه. (شطرنجی)
شه ترهنگ: [ناو] ناوی پیشوی شه ترهنج؛ له بهر
نهوئه ئارهو پیتی (گ) ی نییه بووه ته شه ترهنج.
(شطرنج)

شه ته: [ناو] میشله ییکی بی باله که له سهر که
لای گول و گیا دهنیشی، جور یکیشی هه یه شوکه
دروسته ده کا. (شته)

شه ختاندن: [چاوگه، ت] بهراوه ژوو کردن؛ هه
لگه پاندنه وه؛ سهره ونخوون کردن. (برگرداندن)
شه ختین: بهر ئاوه ژوو؛ سهره ونخون. (برگرداندن)
شه خسه: [ناو] شه خته؛ بای زور ساردی پاییز
که زهر حات له بهین دهبا. (سرما ی پای پاییزی
آفت کشت)

شه خل: [ناو] شه قل؛ دیاری کردن. (نشان)
شه دانکه: [ناو] بهروبو خچه و کیسه ی شانه و
ئاوینه ی زنان. (جای وسایل زنان)

شده لار : میزه‌ری شده‌ی لار پیچراو: [ناو]

لاره پیچ به‌سهر. (کج‌دستار)

شهر بک : شهر به؛ لیوان؛ ناو خوری؛ لیوان.

(لیوان)

شهر به‌ریا کردن : [چاوگه‌ت] گیچه‌ل نانه‌وه؛

شهر به‌لایساندن؛ ناوازه نانه‌وه. (شربریا کردن)

شهر خواز: [ئاوه‌لناو] جینگز؛ بیانووگر؛ شهر فروش،

جینگن. (ستیزه‌جو؛ جنگ طلب)

شهر دین : دایژان؛ له‌بیژنگ‌دان. (غربال کردن)

شهر کر : [ناو] (ب) که‌سانی که چک و سفته‌ی

بی‌محول (بی‌جی) به‌هه‌رزانتز ده‌کرن و کاری

وه‌رگرتنی پاره‌ی چک و سفته‌که وه‌ته‌ستو ده

گرن. (شرخر)

شهر مخاندن : [چاوگه‌ت] خوراندن؛ به‌ناخوون

رنین؛ هه‌ل‌گلاشین. (خاراندن)

شهر مخین : [چاوگه] خوروو لی‌په‌یدابوون؛

خوران. (خاریدن)

شهر مین : [ناو] گیای گوله‌زنگ؛ ماک‌ی خه‌و

هینه‌ری لی‌ده‌گیری. (گل‌شراب)

شهر نانه‌وه : شهر به‌ریا کردن.

شهر نه‌خیوی : [ناو] شهر انخیوی؛ شهر ناخیوی؛

غار غارین و ته‌قله به‌ته‌سب. (تاخت‌وتاز)

شهر وال‌پیس : [ئاوه‌لناو] داوین‌پیس. (تردامن)

شهر وینار : [ناو، ت] شهر وکیشه. (جنگ و دعوا)

شهر ووتر : [ناو، ت] کیشه و هه‌رای بی‌جی و خو

نه‌خواز. (جنگ بی‌جهت)

شهر وشو: [ناو، ت] فیتنه و کیشه له‌ناوچه‌یی‌کدا؛

کیشه و هه‌را؛ نائه‌منی. (ناامنی)

شهر باخه : [ناو، ت] کیبه‌رکیی دروینه‌وانان له

کاتی دروینه‌دا. (مسابقه‌درو)

شهر هفر : شهر ه‌قسه.

شهر ه‌فنامه : کتیبی میژووی کورد که له‌لایهن

شهر ه‌فخانی به‌تلیسییه‌وه نووسراوه. (شرفنامه)

شهر ه‌قسه: [ناو] شهر هفر؛ شهره‌جنیو، (یان به‌راستی

یان به‌گالته). (جنگ لفظی)

شهر ه‌ک : [ناو] شریتی به‌سته‌وه‌ی ره‌شمال.

(طناب‌بستن چادر)

شهر ه‌که‌ر: [ناو، ت] شهر کردنی دوو یان چه‌ندکه‌ر؛

(ب) شهر ی چه‌ندکه‌سیکی ناحالی و بی‌عقل.

(جنگ خران)

شهر ه‌نیزه : شهر ه‌رمب. (جنگ‌بانیزه)

شهر ه‌ه‌لگرساندن شهر به‌ریا کردن.

شهر ه‌ه‌لگرسین : [ئاوه‌لناو] فیتنه به‌پاکه‌ر، شهر

هه‌لخرین. (برپاکننده فتنه)

شهر ی زیرپینگه‌ری : [ناو، ت] شهر ی به‌درو بو

بازار گه‌رمی له‌لای که‌سی یان لای موشته‌ری.

(جنگ زرگری)

شهر ش‌ناگر شهر ش‌تیر.

شهر ش‌په‌ر : [ناو] گورزیکی ئاسنین که شهر ش

گوپکه‌ی هه‌بووه. (گرزقدعی) +

شهر ش‌په‌نجه : که‌سانیک که قامکی زیادیان

هه‌یه. (شش انگشت)

شهر ش‌تیر : [ناو] چه‌کی شهر که شهر ش‌فیشه

ک ده‌خوات. (شش تیر)

شهر ش‌خان : [ناو] شه‌خشان؛ یاری مندالان.

(نوعی بازی بچه‌ها)

شهر ش‌ه‌ربوون : ریگای دهرچوونی مؤره‌گیران

له‌نه‌ردین‌دا : (ب) ریگه‌ی چاره به‌ستران له

ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا. (شش‌شدن)

شهر ش‌لو: هه‌ر به‌لگیکی په‌راتو که شهر ش‌خال

تیدابیٔت. (شش لوی ورق)

شه شلؤیه : [ناوه لٔناو] (ب) دروژن؛ حیلە باز؛ کلاو باز.
(کلک)

شه شلوول : ک شهش تیر.

شهش و بیٔش : (بیٔش وشه ییکی تورکییه واتا
(پینچ)، شهش و پینچ هیٔنان له نەردین دا؛ (ب)
دهست پیوه نه گرتن؛ شهش و بیٔش خەرج کردن.
(ولخرجی)

شه غلەم : [ناو] بەزمو ههرا؛ ههراوهو ریا؛ ئوغلە
مه؛ غەلەبه. (دادوهوار و شلوغی)

شه غەل : [ناو] سه ریاچ کردن؛ سه رهوهی پرووه
ک هه لپاچین. (غرس)

شهفت : [ناو] ئامیژیکی سه یارهیه که دهچی به
ناو رینگی ته گهردا. (شفت) +

شهفتالوو : له ههشتالوو (قوڤ) دهکا، بهلام کورکی
نییه و چوو کتریشه. (شفتالو) +

شهفتور : [ناوه لٔناو] شهفتوور؛ لارهولار؛ خووارو
خیج. (اریب)

شهفته : گیامیشووله. (نام گیاهی است)

شهفته : شهپکه؛ شهپقه. (کلاهلبه دار)

شهفادی : شهفتر؛ پیژی شهو. (پریشب)

شهفبیری : شهونشینی. (شب نشینی)

شهفترادی : بهسر پیژی شهو. (پس پریشب)

شهفچرا : [ناو] شهوچرا؛ چراي شهوی؛ (ب)

چرای خهو. (چراغ خواب)

شهفچه رین : [ناو] شهوچهره؛ شهوچه له. (شب
چره)

شهفخشت : [ناو] کالیار؛ تروژی که دایده نین
بو توو. (خیار جنبه بزرگ تخمی)

شهفهشکی : [ناو] شهو کوپیری. (شب کوری)

شهفکهٔ: (١) شهو گهر؛ ئهوهی به شهودا ده گه پری.

(شب گرد). (٢) به زمی مالی بووک له شهوی بیٔش
گؤیز تنهوهی بووکدا. (جشن شب قبل از عروسی
در خانه عروس)

شهقاقی : [ناو] شقاق؛ شوقاق؛ نه خو شینی ولا
خی به رزهیه که سمیان ده قله شی. (مرض تر

ک خوردن سم اسب)

شهقاو : [ناو] قه دهه؛ ههنگاو؛ ههنگاف. (گام)

شهقاوییل : [ناوه لٔناو] راسته وخو؛ راسته وراست.
(مستقیم)

شهقتین : [چاوگه] شهق کردن و هه لوه شانده
وهی درومان؛ هه لوه شانندن. (شکافتن)

شهقراندن : [چاوگه، ت] شله قانندن؛ شیواندنی

تراو؛ راژەندنی تراو. (جنبانیدن مایعات)

شهقژن : [دهنگه ناو] دهنگی شهق و هوو؛ وهک

دهنگی هه وره تریشقه. (صدای مهیب)

شهقلجی : بهرپرسی شهقل کردن و سهردان له
شهقل. (مسئول مهریانشانه کردن)

شهقه ماسی : جوړیک ماسییه. (نوعی ماهی)

شهقیف : [ناوه لٔناو + ناو، بهر] شهقیف؛ شهقیو؛

شهق بردگ؛ شهق بردوو؛ له تبوو؛ قه له شیاو

(درز بزرگ؛ شکاف؛ شکافته)

شه کرپه نیر: [ناو] جوړیک شیرینیاته له شه کری

هاپاوه چیده بی. (شکر پنییر) +

شه کروکه : [ناو] (١) گیای که رته شی که بو

زیاد کردنی رادهی شه کری خؤین به که لکه.

(شکر تیغال) (٢) کوپری لووسکه که له زهماوه

ندی هیٔندی تورکاندا دهره خسی به کنجی کچا

نهوه. (رقاص پسر دختر نما)

شه کره سیو : [ناو] سیوی گولاو؛ بهری داره

سیوی په یوه ند (موتوربه) کړاو له همرمۍ؛ مرو
فی زور جوان و په ز شیرینی پی ده شوبه ښتن.
(سیب گلاب)

شه کری خوارد: شه که ری خوارد؛ (ب) بیجای
کرد؛ غه له تی کرد؛ گووی خوارد. (غلط کرد)
شه کنای: [چا وگه ت] شه کاندن؛ پراوه شانندن.
(تکان دادن؛ به اهتزاز درآوردن)

شه کو: بیلی تاییه تی پراوه ماسی له چومی که م
تاودا. (بیل شکار ماهی)

شه که ت: (۱) شه که تدان: توند به ستن. (محکم
بستن). (۲) [تاوه-لناو] ماندوو؛ هیلاک. (خسته)
شه که راو: [ناو] شه کړاو؛ شه ربه ت؛ (ب) به ین
شیوان؛ په یدا بوونی ساردوسری له به ینی دوو
دوستدا. (شکر آب)

شه که ره: [ناو] گیای شه که ره؛ که رته شی؛ دروه
گورزه؛ جیوه که ی که له جیی چزووی جوړیک هه
نگه ژاله وه دپته دهره وه ده پته هیلانه ی هه نگه
ژاله و نهو جیوه بو زیاد کردنی قندی خوین به
که لکه و بو دنگ به ربوونیش باشه. (گیاه شکر
تیغال)

شه کیانه وه: [چا وگه ت] شه کانه وه؛ له رانه وه؛
به دهم باوه له رینه وه ی قوماش. (اهتزاز)
شه کین: [ناو] جگین؛ یاری به قاب. (بازی
شتالنگ)

شه که: [ناو] لای چالی قاب؛ چکه؛ پروپه پری
پشته وه ی پکه. (طرف گودشتالنگ)
شه لاق: شه لاق؛ شیلای؛ قامچی؛ قه مچی.
(شلاق)

شه لال: [تاوه-لناو] بی حال؛ زور شه که ت و شلال؛
زور ماندوو و هیلاک؛ زور نه خوش. (بی حال) +

شه لان شه لان: شه له شه ل؛ به شه لین پرویشتن.
(لنگ لنگان)

شه لپه: [ناو] مار نه گز؛ چه که؛ جزمه. (چکه)
شه لین: [چا وگه ت] بنکه ن؛ ریشه که ن؛
دوور خستن؛ لا بردن؛ له به ین بردن. (ریشه کن؛
از میان برداشتن)
شه لتاخ: [ناو] شه لتاخ؛ شلتاخ؛ ته شقه له؛ گیچه ل.
(شلتاق)

شه لتاخ: [ناو] شه لتاخ؛ شه پرفروشی؛ ته شقه له
کردن. (قاتلای)

شه لته: [ناو] خه رار؛ هوپی زور که وره ی تاییه تی
کاکیشان، له په شکه چکوله تر. (غراهه)
شه لوال: شه روال؛ پاتول. (شلوار)
شه لوال به کول: [ناو] شه روال به کول؛ گیاییکه
بنه که ی ده خوری و بو په وانی به که لکه. (گیاهی
است با خاصیت مسهل)

شه ل وشه پک: [ناو ت] شال وشاپک؛ پانکو
چوغه. (لباس از شال)
شه ل و کوت: شه که ت؛ ماندو؛ هیلاک؛ به لیدان
شپره کردن. (خسته)

شه ل و کوت کردن: [چا وگه ت] (ب) به لیدانی زور
شه که ت کردن و له توانا خستن. (کتک زدن زیاد)
شه له مکهره: [ناو] پشيله پاییزه. (قاصدک)
شه له رمی: شيلم؛ شه له م. (شلغم)

شه له وشه پک: [ناو] شه ل وشه پک؛ شال وشه پک؛
پانکو چوغه. (لباس محلی از شال)
شه له ولهو: [تاوه-لناو] هه له ویز؛ زور بلی؛ چه نه
دریز. (پرحرف)

شه لی: [ناو] گپری؛ پا له نگبوون؛ له نگۍ.
(لنگی)

شهماته: [ناو] زهنگ؛ وهخه به رهینه؛ سه عاتی
 شهماته دار: سه عاتی زهنگ دار. (شهماته)
 شهمال گیر: [ناو] قاقلی به هار؛ گیاییکی که لاپانه
 و گوله کانی چکوله و له پال یه کدان، عیلاجی که م
 خهویه. (گلپر)
 شهمامه به نی: [ناو] جوریک کاله یه؛ کاله ی شه
 مامه به نندی. (بند چارق)+
 شهمامینه: < شهمامه +
 شهمانندن: [چاوگه، ت] (۱) واز لی هیئان؛ ده ست
 لیبه ردان. (صرف نظر کردن). (۲) خلیسکاندن. (سر دادن)
 شهمزیای: [چاوگه، ت] قورمچیی؛ سیس بوون.
 ئالوز بوون؛ رهنک په رپن. (آشفته شدن؛ پژمردن؛
 رنگ باختن)
 شهمزین: (۱) [چاوگه، ت] شهمزین؛ ئالوز بوون.
 (آشفته شدن). (۲) [ناو] ئاوالی شهم له بهیتی شهم
 و شهمزین دا. (عاشق شم). (۳) ناوه بو ژنان
 شهمزین ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه)+
 شهمسی: [ناو] شوپراوه ی به فر و سه هوئی به
 هاران که درهنگ ده تاو یته وه؛ ناوه بو ژنان.
 (شره آب یخ که در بهاران خوب میشود)
 شهمشاد: [ناو] شهمشاد؛ داری شهمشاد. (شهمشاد)
 شهمشاق: [ئاوه لئاو] جووامیر و دل فراوان و به
 پیاوه تی. (رادمرد)
 شهموک: [ناو] شهم کوله؛ داری که دهیده نه
 بهر دیواری شکست بو پراگرتنی. (حایل دیوار)
 شهممت: [ناو] جوریک جاو. (نوعی کرباس)
 شهمه ند و فیَر فرد: ند: [ناو] که رسته ی جوریک
 قوماره. (شمند و فر)
 شهمی: کورت کراوه ی ناوی شهمسه ددین و

شهمسولّا و شهمسی. (اختصار اسم)
 شهنندی شوپ: [ئاوه لئاو] شان داچه کاو؛ شیرزه.
 (پریشان حال)
 شهنشه: [ناو] توو لی هه لاجی؛ (جگه له هه لا
 جی کردنه که به جیکه نه و کهوان ده کریت)
 به شوو لیکی باریک خوری و لوکه ده کوتن و
 پیی کو ده که نه وه. (باتر که حلاجی کردن)
 شهن کردن: [چاوگه، ت] خهرمان به دهم باوه دان
 بو جیا بوونه وه ی کا له دان. (خرمن به باد دادن)
 شهنگال: [ناو] (۱) زهنگار. (زنگار) (۲) ناوی شار
 و چپاییکه له پوژئاوای موسل. (نام شهر و کوهی
 است)
 شهنه با: [ناو] خهرمان به شهنه به دهم باوه دان؛
 شهنی خهرمان. (باد دادن خرمن)
 شهنه وا: [ناو] شهنه با؛ شهن کردن. (باافشون
 خرمن به باد دادن)
 شهوئاژین: [ناو] شهواژین؛ ئاژین کردنی ئاو به
 سهر زهوی و مه زادا به شهو. (آبیاری شبانه
 مزرعه)
 شهوار. شهوگار. (شبهه. در طول شب)
 شهواره: [ناو] نه دیتنی چاو له بهر نووری زور به
 هیژ به تاییه ت له تاریکی دا. (در مقابل نور قوی
 چیزی راندیدن)
 شهواره بوون: [چاوگه، ت] (۱) چاوه لئه هاتن له
 بهر روونایی زور و سهر لی شیوان. (عاجز از دیدن
 مقابل نور زیاد). (۲) به شهو هه لفرین و ئاواره
 بوونی مه ل له هیلائنه. (آواره شدن پرنده در شب)
 شهووال بین: [ناو] بهن شهروال؛ دوخین؛ هوچه نه.
 (بند تنبان)
 شهوبات: [ئاوه لئاو] چیشتی شهمومه نه. (غذای

بیات)

شهو بوټان : [ناو] گولی شهو بوټی زهره. (شب
بوی زرد)

شهو به کیو : [ناو] مالاتی که شهوانه له کیو مول
دهدری، له په چه ی دووره دی. (در صحرانماندن گله
در شب)

شهو بیر : [ناو] دوشینی نازل به شهو دا. (دوشیدن
گوسفندان در شب)

شهو چراغ : [ناو] گهوهریکه؛ گهوهری شهو
چراغ که له تاریکیدا دده روشیته وه. (گهوهر شب
چراغ)

شهو چهره ز : [ناو] شهو چهره؛ شهو چله. (شب چره)
شهوړن : [ناو] رنینه وهی شهوانه؛ (ب) دزی له
بیستان به شهو دا. (چیدن شبانه بوستان)

شهو سو : [ناو] چرای که سو؛ چرای کاتی خه؛
چرای خه. (چراغ خواب)

شهو که ران : [ناو] گیاییکی ژه حراویه. (شوکران)
شهو گورد : [ناو] ژووانی شهوانه؛ ژووان. (محل قر
ار شبانه؛ راندوو)

شهو مهی : [ناو] مانگه شهو. (شب مهتابی)
شهو نامه : [ناو] بلا فوکی نه هیئی که به شهو بلاو
ده کریته وه. (شب نامه)

شهو هرگ : [ناو] شهوهر؛ شهبدهر. (شبدر)
شهوهره سووره : [ناو] گوچانه باغی؛ گیاییکه
گوله که ی وهک گوچان چه ماوه یه؛ کولیندراوی
گول و گه لاکه ی بو بینایی چاو باشه. (شبدر
عطری)

شهوهره شه : [ناو] جه ژنپکی کاکه بیانه. (نام
جشنی است در میان کاکه ایها)

شهوهره نگ : شهوی تاریک؛ تاریکی خه ست؛ نه

نگوسته چاو. (شب بسیار تاریک)

شهو که : [ناو] شه به که؛ ته لچن؛ کون کون؛ کونا
کونا؛ وهک شه بابک. (شبه)

شهو کی : [به ند + ناو] سبه یئی؛ سبه یئی؛
سوژی؛ سه یزوو؛ به یائی. (فردا) +

شهو هه یئانه : [ناو] شهو هه یئانه؛ شهو جومعانه؛
(ب) خیری تاییه تی شهوی جوومعه. (خیرات
شب جمعه)

شهو یاز : [ناو] شاباز؛ بازی سپی. (شاهباز)
شهو بال : [ناو] شابل؛ په ره دریزه کانی بالی
بالنده. (شاهپر)

شهو ربوون : [چاو گه ت] له سهر پاشوو هه ستانی
یه کسم. (بلند شدن اسب روی دوپا)

شهو ریوه : [ناو] مانگی شه شه می سالی کوچی
هه تاوی، به رانیه ره به یلوول. (شهر یور)

شهو سوار : [ناو] شاسوار؛ سوار چاک. سهر توپی
سواران. (شهو سوار)

شهو هه وهند : [ناو] هونه رهنه؛ زانا؛ فیرس.
(هنرمند)

شهو یتان : [ناو] هارو هاج؛ مندالیکی شه
یتانه : مندالیکی هارو هاجه. (شلقو؛ بازی گوش) +

شهو یتانه ک : [ناو] پارچه ییکه له شاخی حیوان
دروست کراو، له به یئی دهسک و په نجه ی تاردا

که سیمی تار ده که ویته سهری. (شیطانک)
شهیدایی : [ناو] شیتی و سهرگردانی به دوی

داخواز یان عه شوق دا. (شهیدایی)
شهیههت : [ناو] شههین؛ حیلای نه سپ. (شیهه)

شیباب : [ناو] گولپه ی تهنور؛ چاوانه ی تهنور؛
گولپینه ی تهنور. (هواکش زیر تنور)

شیپ : [ناو] بهن؛ پسمان؛ قه مچی هه لخولینه

ری شِیلاق. (شلاق گرداننده گردنا)

شی ییو : [ناو] که رسته یی نه دازه گرتنی نم و ته
پایی و هلم. (بخار سنج)

شیتاری : [ناو] شیی تاریک؛ نه سپی شیی توخ؛

شییی مه یله و کویت. (رنگ اسب کرنگ تیره)

شیت شه ییتان : که سیک به ئاقه ست خو بدا له

شییتی. (دیوانه مصلحتی)

شیت وشر : [ئاوه لئاو، ت] بی ئاوه ز؛ بی ته دهب.

(بی عقل)

شیته شیت : [ناو، ت] به قیزاننده وه دهمه هراشی

کردن، به تاییه ت بو ژنان به کار دهری. (دادو

فریاد کردن زنان))

شیته وژیره : تاوی به ئاوه ز و تاوی شیت؛ هه

رکات حالت گوپین. (گاه عاقل گاه دیوانه)

شیته وژی : قسه ی هه لیت و پلیت کردن. (حرف

بیربط و غیر عاقلانه کردن)

شییتی به تهری : [ئاوه لئاو] شییتی په ت بهر؛ شیت

و ویت. (دیوانه)

شیتین : [ئاوه لئاو] شیر تین؛ (ب) تراوی که تینی

به نه دازه ی تینی شیر ی تازه دوشراوی. (ولرم)

شیخانی : په یوه نندیدار به عه شیر ه ی شیخان وه

له نزیک ی کهر کووک؛ (ب) هه لپه پینی شیخانی.

(مربوط به شیخان)

شیر : [ناو] پروپهری قوشه ی قه دیمی که وینه ی

شیر یکی پیوه بوو؛ نه و دیوی خه ت. (شیر روی

سکه) +

شیر : [ناو] شیر ی؛ (سه ماوه ر، ده ستشوری، حه

مام). (شیر آب)

شیراز : شاریکه له ئیران، زیدی حافز و سه عدی

شاعیرانی به ناو بانگی ئیرانی که به شاری گول

و بولبول به ناو بانگه. (شیراز)

شیرپر : شیر قه کرن؛ له شیر برینه وه ی مندالی

شیره خوره. (قطع کردن شیر دادن به بچه)

شیرحه رام : [ئاوه لئاو] (ب) بیوه فا؛ بی نمه ک؛ بی

نمه ک؛ حرام زاد و فیله باز. (حرام زاده حيله گر)

شیرحه لال : [ئاوه لئاو] (ب) شیرحه لال، پاک

داوین، به نمه ک، حه لال زاده. (حلال زاده)

شیرخشت : [ناو] داری شیرخشت؛ به میوه که

یشی ده لین شیرخشت؛ دژی به لغم و پالیوهری

خوین و دژی زهردوویییه. (شیرخشت)

شیرخشت : [ناو] گهر دیک ی ورده بو رهوانی ده

یدن به مندال. (شیرخشت)

شیرخورگه : [ناو] (ف، مشه) جیگای به خیو کردن ی

مندالانی شیره خوره. (شیرخوارگاه)

شیرداخ : [ناو] شیرداخی؛ جوریک قوماشی قه

دیمی. (نوعی پارچه قدیمی)

شیردادان : [چاوگه، ت] (ب) مه یل پی دان؛ ده

ست ئاواله بوون له حاندی که سیکدا. (تمایل؛

سرکیسه شل کردن)

شیردان : شیر به بیچوودان؛ مه مک به مندال

دان. (شیر دادن)

شیرزاد : نیوه بو پیاوان؛ بهرناوی بهرهباییکی عه

شیره ی فه یزولابه گی له نه ته وه ی ئاغا شیر به گ.

(شیرزاد)

شیرکو : (۱) نیوه بو پیاوان. (نام مردانه). (۲) به چکه

شیر؛ شیر کو له. (بچه شیر) (۳) شیر ی چیا و کیو.

(شیرکوه)

شیرگیا : [ناو] شیر هه رد؛ دوو جو ره بی زه هر و ژه

هردار، بی ژه هر که هی له ناوچه کانی سنه وجوانو

و مه هاباد و ورمی زوره و دژی بالوو که ی مالتی

بهرزه‌یه. (مانیوک)

شیرمه‌رده : [ئاوه‌لناو] شیرم‌رده؛ بیچووی له‌رو
لاواز به‌هووی که‌م شیر ی دایکه‌وه. (شیرم‌رده)
شیرمه‌شک : [ناوت] مه‌شکه‌ی شیرتیکردن؛
(بیری دین راده‌برن شیر مه‌شکیان پییه)

«فولکلور» (مشک‌شیر)

شیرواره : ده‌سته وامی شیر؛ له پاییزاندا که شیر
ی ئاژال زور که‌مه‌ده‌کا چه‌ندمال شیر ی خوین
به نوبه‌ ده‌ده‌ن به یه‌کتر بو‌ئوه‌ی بشی ماستی
لی‌دروست بکه‌ن. (قرض‌دادن شیر به‌همدیگر)
شیروخه‌ت [ناو] شیریاخه‌ت؛ یاری به‌قه‌ره پوو
ل. (بازی شیریاخت)

شیر وشک : [ناو] گهردی شیر که له ئاودا ده
یتاوپیننه‌وه و به مه‌مکه‌مز به زاروینانی ده‌ده‌ن.
(شیرخشک)

شیر و کول : [ناوریات، ئه‌ستووینیک به سه‌ر کول‌ه
که‌ی دریزموه له بیچمی خاچ ، وه‌به‌ر دیواری
شکست ده‌دریت، ستون سلیب مانند‌حایل دیوار
شکسته)

شیره : [ده‌نگه‌ناو] (۱) ده‌نگی قه‌له‌م قامیش له
کاتی نووسین‌دا؛ (دایک وه‌قوروان شیر‌ه‌ی قه‌له
مت بی) «فولکلور» (صدای قلم نی) (۲) ده‌نگی
دادپینی قوماش. (صدای جردادن پارچه)
شیره به‌فرینه : [ناو] تاپووی شیر له به‌فر که
مندالان دروستیده‌که‌ن. (شیری‌برفی)

شیره به‌له‌ک : [ناو] شووتی؛ شامی؛ هه‌نی؛ کو
لیندرای پیسته‌که‌ی دژی به‌ردی گورچیل‌ه‌یه
؛ به‌لام زور خواردنی شووتی ده‌بیته‌هووی په
نمان یان زامی گه‌ده. (هندوانه)

شیره‌تکه‌ر : [ناو، بک] موجدیاری که‌ر؛ نه‌سیحه

تکه‌ر. (ناصح)

شیره‌توون : [ناو] گیای شيله‌توون؛ توونه‌گیواو؛

توونه‌گیا؛ ته‌رخون؛ بو‌مالیجه‌ی په‌نمانی

جومگه‌(پوماتیزم) و بی‌خه‌وی به‌که‌لکه‌(ترخون)

شیره‌خانه : [ناو] شیره‌کی‌شخانه؛ له‌قه‌دیما

جیگاییک بوو بو‌کیشانی تریاک. (شیره‌کشخانه)

شیره‌می‌ناوی مانگی ده‌هه‌می کوردییه به‌رانبه‌ر

به به‌فرانبار (مانگی‌ده‌ی). (دی‌ماه)

شیره‌هر : < شیرگیا

شیری‌ده‌ریایی : [ناو] گیانله‌به‌ریکی قه‌له‌وی مه

له‌وانه و ماسی‌خوره و شیر به بیچووی ده‌دا. (

شیردریایی)

شیرین : ناوی ژنانه‌یه؛ بو‌شوبه‌اندنی شتی جوان

و مروقی جوان به‌کاردی؛ که‌نیشکه‌ شیرینه‌که‌م؛

کچه‌جوانه‌که‌م، نه‌شمیلانه‌که‌م. (شیرین)

شیرین به‌له‌ک : [ناو] میمووک؛ شیرین به‌یان.

(شیرین‌بیان)

شیرین به‌هاره : ناوی شیرینی به‌پز شیراهیم

ئه‌حممه‌ده که شاعیر وخه‌باتگپری کولنه‌ده‌ری

کورد بووه و به‌پز تاهیر ته‌وفیق به ئاواز گو‌توو

یه‌ته‌وه. (نام‌شعری از ابراهیم احمد شخصیت نا‌امدار

وشاعر بلند‌آوازه کرد؛ نام‌آوازی کردیست)

شیرین‌توم : [ناو] گوله‌شه‌راو؛ گیاییکه له هه

ورامان و بانه زوره و له‌گهل نارگیل و زه‌نجه‌فیل

ده‌به‌ه‌ن‌نوه بو‌به‌هیزبوونی هه‌ستی پیاوه‌تی به

که‌لکه. (گل‌ساعت)

شیرین‌تومه‌که‌شیه : [ناو] گیای بنجیله‌که‌شیه؛

گیاییکی کیویه تامی گه‌لاکه‌ی تفته و به‌ره‌که

ی بو‌کو‌خه‌ره‌شه به‌که‌لکه (قنومه‌کوهی)

شیرین‌زووان : [ئاوه‌لناو] شیرین‌زمان؛ زمان

خوش. (شیرین زبان)

شیرینکاری : [ناو] (ب) هونه ر نوواندنی وهرز
شکارانی زورخانه به یاریکردن و هه لڅستنه
وهی که رسته میل و شتی تر و نیشاناندانی
لیها تووی خویان له کاری وهرزشی باستانیدا.
(شیرین کاری)

شیرین کاری : [ناو] جوان کاری؛ قهنج کاری؛
هونه ر نیشاناندان. (شیرین کاری)

شیرین گرووی : [ئاوه لئاو، ت] گرووی خوین شیر
ین؛ هه روا شیرین خیل و شیرین شهل. (آله رو)
شیرین و فهرهاد : چیرو کیکی به ناوانگه که
نیزامیی گهنجه وی به شیر دایناوه و شیرین
عاشقی خوسره و په روژ بووه، فهرهادیش عاشقه
پروته ی شیرین بووه. (شیرین و فهرهاد)
شیرینی خواردن : (ب) دیاری کردنی کچی بو
کوپی. (شیرینی خوران)

شیش کوت : بار و تابار به شیش پشکین.

(بازرسی بار با سمبه زدن)

شیشه ی مه ی : [ناو، ت] بوتری مه ی؛ بوتلی مه ی.
(بطری)

شیشی تفهنگ : [ناو] زمه؛ سوبه؛ ته ل ئاساییکه
بو پاک کردنه وه ی لووله ی تفهنگ یان بو ده
رکیشانی قاپووی گیر کردو له تفهنگدا.
(سنبه تفهنگ)

شیشی ته ندور : [ناو، ت] شیشه ی کانزا بو دهر
هینانی کو له یان خوشکردنی ئاوری ته نور.
(شیش ته ندور)

شیشی که باب : [ناو، ت] سیخی که باب برژاندن.
(سیخ کباب)

شیرین شین گیر ی : به وی مردنی که سیکه وه

شیر هه لبهستن بو ی؛ لاواندنه وه به شیر.

شعر در مدح فوت شده

شیف برین : [چاوه گه، ت] شیو برین؛ کیلانی زه وی.
(شخم زدن)

شیفه رهش : [ناو] شه وی رهش؛ ئهنگوسته چاو.
(شب تاریک)

شیکال : [ناو] کاله و قونده ره و کهوشی دراو که
له پادا چه که ی دی. (پاپوش که نه وپاره)

شیکرن : [چاوه گه، ت] (۱) راقه کرن؛ شروقه کردن.
(تفسیر کردن). (۲) شوو کردن؛ میرد کردن. (شو
هر کردن)

شیل : [ئاوه لئاو] لیل؛ ئاوی شیل و عاسمانی شیل
واتا ئاوی لیل و عاسمانی ته م گرتووی نه ساف
(صد صاف)

شیلان ویلان : [ناو، ت] شیل و بیل؛ فر و فیل؛
فیل و ته له که. (شیله بیله)

شیلانق : [ناو] جوریک مه زره قی بی تمتمه یه که
به شپ ده خو لته وه. (نوعی گردنا) +

شیلاناوی : گوندیکه نزیک مه هاباد، زیدی
ماموستا هیمن. (نام قریه ایست)

شیلگیر : (۱) [ناو] بیژنگ و که وی کون زل.

(غربال خیلی درشت). (۲) [ئاوه لئاو] شیتگیر؛ سوور
بوون له سه ر مه به ست. (مصر)

شیله په رژ : پادا گرتن له سه ر شیله په ی ئاموور
و چه قاندنی زیاتری گاسن له شیو بریندا؛ (ب)

ته واو تیچه قاندن. (شخم زدن عمیق)

شین به ندان : [ناو] به ی؛ پرسه؛ تازی؛ عهزا؛

شین گیر ی؛ ماته م. (عزاداری)

شین خور : فروشتنی حاصلات پیش به ره هم ها
تن. (پیش خور)

شینکه : [ناو] جووله وهریکی شین پهنگه له ژیر
پهروالی فېنده پهیداده بی. (جانوری شپش
مانداندگل پرنده) +

شین گیر : [ناو، بک] مردوو لاوین؛ شیوه نکهه یو
مردوو. (عزا گرفتن؛ عزا گردان)

شین وړهش بوونه وه : [چاوگه، ت] (ب) پیران
کردنی منډال له بهر گریانی زور. (کبودشدن
بچه بسبب گریه زیاده)

شین خاتوو زمهریر : [ناو] (ب) سه رما و توفی
هه وه لی په شمه؛ ریوايه ته کوړی سه یاح به ره و
روژتاوا که وته پرې بو هینانه وهی خوړ، له کاتی
ئاخر مانگی زستاندا و نه گه پرایه وه خاتوو زمهری
خوشکی سه یاح شینگیر پی بو کرد که هه مان سه

رما و سوله ی مانگی په شمه مه یه. (سرما ی آخر
اسفند و اول فروردین)

شیوه دان : [چاوگه، ت] ویچوون؛ دسته واژه ی
وینه گه ریبه نه و وینه شیوه ی خاونه که ی نادا :
واتا له و ناچی. (شبییه بودن)

شیوه قوله : [ناو] شیوه قولانی؛ چیشه قوله ی
منډالان که تیکلاوی ده که ن و ویکه وه ده یخوون.
(خوراکی که بچه ها قاتی می کنند و باهم می
خورند)

شیوه کردن : [چاوگه، ت] به پروا له ت ویچوون؛
دووشک بوون له ناسینی که سی. (باتر دیدبه کسی
شبییه بودن)

شیوه و کردن : [چاوگه، ت] شی کردنه وه؛ شروقه
کردن. (تفسیر؛ شرح دادن)

عاداو : [ناو] ئاداو؛ ئاداب؛ (۱) رهسم و
 ږسووم. (آداب). (۲) (کیم) کیم و زووخاوی
 برین. (خون و چرک زخم)

عادل : ناوه بوږیاو. (اسم مردانه)

عارسز : [ئاوه لئاو] بی عار؛ (سز) وشه ییکی
 تورکیه به واتای (نه بوون) و (عار) واتا
 عهیب و نهنگ بی عاریش واتا بی نهنگ
 و بی عهیب به لام وا باوه به که سیک ده لاین
 که بیډه روه ست و بی شهرم بیت، (بی عار)
 عارب قوژی : [ناو] ئارمو قوژی؛ جوړیک
 ږووه که؛ گولیکی شینی که مړه نگی هه یه.
 (نوعی گل)

عاره قگیر : [ناو] ژیر کراس. (زیر پیراهن) +
 عاره قه : [ناو] ئاره قه؛ خووه؛ خووه ی؛ عاره -
 ق. (عرق)

عاره ویی جلف : زمانی ئاره ویی زار او هیی.
 (عربی جلف)

عاسته م : [ئاوه لئاو] حاسته م؛ سهخت؛ دژوار؛
 وهک شاخی عاسته م. (دشوار) +
 عاسته م و دووبه لا : [ناو] زوړ هیواش؛ به -
 عاسته م و دووبه لا دهستم لی کهوت؛ که -
 موو که؛ شتی زوړ که م. (خیلی یواش؛ خیلی -
 کم) +

عاشق بهند : [ناو] زنجیر و زه مبه له کیکه بو
 سهر سینگى ژنان. (زیور زنان)
 عاقیق : [ناو] عاقیق؛ ئاقیق؛ جوړیک

موورووی به نرخ. (عقیق)

عالمه : [ناو] عالمه؛ دنیا. (ب) حال وهه و؛
 دهر ویشی عالمه یکی تاییه ت به خو ی هه یه.
 (عالم)

عامباز بوون : [چاوگه، ت] ئامباز بوون؛ له -
 هه مبیژگرتن و باوش پیدا کردن به شه ږوه؛
 هیرش بردن. (دست به یخه شدن)
 عوولی : [ناو] ئوولی؛ ژوور؛ نهوم. (اطاق؛
 طبقه)

عوین : [ناو] ئوین؛ دهستی بر دنه وه یان
 دانانی یاری و قوما؛ عوینیک تهخته ی دانا.
 (یکدست بازی)

عوین : [ناو] ئوین؛ له تورکیه وهه اتووه، واتا
 کایه؛ بازی؛ قهره چی عوین : قهره چی بازی.
 (بازی)

عهبره ش : [ئاوه لئاو] ههبره ش؛ زوړ تووونی.
 (خیلی تشنه)

عهبیر : [ناو] گیای شهمدانی؛ عهترین؛ عه -
 تره گیا. (شمعدانی)

عهتهب : [ناو] ږه خنه؛ عهتهو؛ عهیب؛ ایراد.
 (ایراد؛ انتقاد)

عهتهو : [ناو] عهتهب؛ ږه خنه. (ایراد؛ انتقاد)
 عهجمان : حهجمان؛ حهجمین؛ ئوقره؛ ئارام
 و قهرار. (آرام و قرار)

عهجیو : [ئاوه لئاو] عهجیب؛ سه یروسه مږه؛
 سو سهرت؛ به لاجه وی. (عجیب)

عەداف: [ناو] چلک؛ کیم؛ زووخوا؛ ئاداو؛ ئاداب.

(چرک زخم)

عەدیال: [ناو] پەتوو؛ بەتانی. (پتو)

عەپایە: [ناو] ئەپایە؛ عەرەبانە؛ ئارەبانە. (ارابە)

عەرپەیی جەنگی. تانگ؛ زریپۆش؛ تانگی

کە لە سەر تەگەری لاسیقی دەپوا؛ ناتگ؛ دەبابە. (تانگ)

عەردانی: ئەردانی؛ زوران؛ بەعەرزادان. (کشتی؛ زمین زدن)

عەرزالە: [ناو] هەرزال؛ کەپروکە؛ سەکووی ناومال و پەشمال. (سکوی جای اشیادرخانەو چادر)

عەرک: [ناو] جیقەلدان؛ ئاشک. (چینەدان)

عەرن: ئەرن؛ رق و قین؛ تووورە؛ قەلس. (عصبی)

عەرنوکی: [ئاوھلناو] ئەرنوکی؛ رقنی؛ قە- لسی. (عصبانی)

عەرنین: [چاوگەت] ئەرنین؛ ئەرنین؛ عە- نرین؛ نەراندن وتووورە بوون. (داد کشیدن از عصبانیت)

عەزرەت: [ناو] تاو؛ ترس؛ خوف؛ لەعەزرە- ت زیندان ھەلات. (خوف)

عەسرانە: [بەند] ھەموو عەسریک؛ [ناو] (ب) نان خواردنی بەینی نیمەرۆ و شیو؛ عە- سروژە. (عصرانە)

عەسروژە: < (ب) عەسرانە

عەسکەری: (١) سەربازی؛ نیزامی؛ ئەرتە- شی.

(ارتشی). (٢) ناوی جوړیک تری بی ناوکه. (نوعی انگور)

عەشرەفی: [ناو] ئەشرەفی؛ قووشەیی چووکی ئالتوون؛ ناوی سکهی چووکی زېری ئیران. (اشرفی)

عەقەرەو: [ناو] لەعەقەرەیی ئارەموییەو ھاتوو؛ دوویشک. (عقرب)

عەلاحیدە: [ئاوھلناو] جیاواز؛ جیا. (علیحده)

عەلەم: (ف.شە) جیی پشککنا ئاوییە؛ جیگەیی دابە شکردنی ئاو. (جای تقسیم آب)

عەلی قورته: [ناو] کاغەز پەرداخ. (کاغذ- سنباده)

عەماراو: [ناو] ژووری ژیرزمینی بو پاشە- کەوت کردنی ئاو؛ بوشکە و بەرمیلی جیگای ئاو. (بشکە جای آب)

عەمارداری: < ئەنبارداری یا ئەمبارداری. عەمارە: ناوی شاریکە کە قەدیم ناوی (ئاومالە) بوو. (نام شهرست)

عەمباراو: [ناو] عەنباراو؛ ژووری ژیرزمینی بو عەمارکردن و پارگرتنی ئاو. (آب انبار)

عەمباز: [ناو] عەمبازد؛ ئامبازد. (حمله)

عەمبە: [ناو] داریکە تاییەت بە ھیندوستان بەرە کەیشی ناوی عەمبەییە. (عنبه)

عەمبەر: [ناو] جوړیک نەھەنگە؛ عەنبەر؛ شیاکە کەیشی ناوی عەمبەر یان عەنبەرە کە عەتریکی بوخووشی ھەیە. (عنبر)

عەمبەر: [ناو] فرمانبەر؛ (ب) سەربازی کە دەستووری بالادەس ڕادەگەیینی. (امبر)

عهممه : [ناو] عهنبه؛ ئهنبه. (انبه)

عهمه‌لی : هممه‌لی؛ که‌سی که وه‌سواس و دوودل‌بی له پاک بوونی زو‌رشت. (وسواس)

عهمه‌لی : [ئاوه‌لناو] عهمه‌لی؛ هممه‌لی؛ که- سیک که فیری عاره‌ق یا تریاک بووبی و نه‌توانی دووری لی‌بکات. (معتاد)

عهمه‌لی : [ئاوه‌لناو] هممه‌لی؛ دوودل له پاک‌وته‌میسی؛ (وسواسی)

عهنبه‌رگول : گیاییکه له ناوچه‌کانی سه‌قز و سنه و شنو زوره، بو بو‌نخو‌شی له نزیکه جل‌وبه‌رگدا دایده‌نین، له عه‌ترسازیشدا به- که‌لکه. (گل‌عطر)

عه‌نگرین : تووره بوون؛ ئه‌نگرین. (عصبانی شدن)

عه‌نناج : [ئاوه‌لناو] (ف.شه) گه‌لاج؛ حيله- گهر. (حيله‌گر)

عه‌نه‌زه : له ئانا‌زاوه هاتوووه که‌ئانا تورکیه

واتا دایک. دایک‌زا؛ دارای په‌سه‌نی دایکی؛ به‌چاره‌وای په‌سه‌ن و که‌حیل ده‌وت‌ریت. (اسب‌اصیل)

عه‌یار : [ناو] ئه‌یار؛ پیست و که‌ولی ئا‌زال. (پوست‌بز و گوسفند)+

عه‌یار : [ئاوه‌لناو] حه‌یار؛ زو‌رزان؛ حيله‌باز. (حيله‌گر)

عی‌یاری : [ناو] عه‌ییداری؛ زه‌ده‌داری. (عییداری)

عیسا : پیغه‌مبه‌ری خاوه‌نی کتییی عاسمانی ئینجیل. (عیسی)

عیشوه‌گهر : [ئاوه‌لناو] عیشوه‌فروش؛ به‌ناز و خه‌مزه. (عشوه‌گر)

عیشوه‌گهری : [ناو] دل‌به‌ری؛ ناز و خه‌مزه- کردن. (عشوه‌گری)

عیلام : عیلام؛ ئیلام؛ ئیلام؛ ناوچه‌ییکه له ئیران. (ایلام)

غایله : [ناو] خه یالی ییجی؛ دووشکی؛ دوودلی؛
غایله به دلتا نه ییت : خه یالی خراب به دلتا نه ییت.
(شک و گمان)

غایه تی : [وته؛ حرف] به لام؛ من هاتم بولات
غایه تی تو له مال نه بوویت : به لام تو له مال نه-
بوویت. (اما)

غزباب : [ئاوه لئاو] (ف. شه) قه لهو؛ به که یف.
(چاق و سرحال)

غوتکه خوړه : [ناو] جوړیک مراوی. (نوعی مرغابی)
غوړاپیه : [ناو] جوړیک شیرینیاتی تایبه تی
نازربایجانی ئیرانه؛ غوړابی. (نوعی شیرینی)

غورد : [ئاوه لئاو] دمه؛ که لی دمه و نه خه ساوی
مل نه ستوور؛ غوللوور؛ که لی کوپاره داری قه لهو.
(گاو پر قدرت جنگی)

غولام گردش : [ناو] پیشخانه؛ به رهه یوان. (جلو
اطاق نشیمن؛ جلوایوان)

غولغوله : [ناو] غولغوله؛ دهنگی ناوی کانیاو که
له عمرز هه لده قولی؛ (ب) هه را و هوریا و قهره
بالغ. (غلغله)

غهلتنان : [ئاوه لئاو] بو ی هه یه له فارسینه وه ها
تبیته نیو زمانی کوردی، خهلتنان؛ تلایو (غلطان)
غهدووک : [ئاوه لئاو] قین له دل؛ غه یز له سک؛
رق هه لساو؛ کین له دل؛ ده خس. (کینه دردل)
غهب غه به : [ناو] به رخه به به؛ گوشتی ژیر چه نا که.
(غیغب)

غهرقه؛ دو شه کی چووکی مندالان که نایلوئی

تی هه لده کیشن بو نه وه ی ته نه ییت. (نایلون-
کشی دور تشکچه)

غهره : [ناو] غهل؛ ئاغهل؛ خهل؛ کوژ؛ کورته دیو
اریکی جه غز ئاسا بو حوانه وی ئاژال. (آغل)

غهریب سنجان : ساس؛ سوور که؛ ته خته پیتی؛
جووجه؛ جووله وهریکی سووری مه یله و قاوه ییه،
شه وراوه و له نوور بیزاره، جیی گه زتنی زور به-
خوړوشه، له قه له شی دیوار و ته خته دا ده زی، به-
پر شانندی نه وت به قه له شه کانی دیواردا چاره ی-
دیت. (ساس)

غهنه کردن : ئاودز کردنی برین و چلک کردنی.
(چرک کردن زخم)

+ غه لیز : [ئاوه لئاو] (۱) خه ست. (غلیظ) (۲) (ف).
هن) له ئایین دا زور پی چه قین. (متعصب در دین)
غه لین : قامک یا پهل به گه روودا کردن بو
رشانه وه. (چیزی در گلو کردن برای استفراق)

غه واس : فد؛ عد : [ناو] ویشه ییکی ئاره ویه و
هاتووه ته نیو کوردی، نه وه ی له ئاودا خو ی قووم
ده کا و له بنی ئاودا بوشت ده گه پیت؛ (گه وه هرم
که وته ده ربایه، به سه د غه واس بو م ده رنایه)
«هولکلر». (غواص)

غه واسی : [ناو] مه له کردن و چوونه بن گو م و
ئاوی قوول؛ (ب) لیکو لینه وه و به دوا دا گه-
ران. (غواصی)

غه وغا : غه لیه غه لب؛ هه راوه وریای جه ماوه ری
زور. (غوغا)

فابريکا : وشه‌ی بيانييه، کارخانه؛ کارگه‌ی
دروستکردنی شت‌ومه‌ک به (ثامیری ماشینی).
(کارخانه)

فارسوئی < فاسوئی

فارسوونیا < فاسوئی

فارگون : فارغوون؛ فره‌غوون؛ ثاره‌بانه‌ی یه-
ک‌ته‌گه‌ره‌ی ده‌ستی. (فرغون)

فاسوئی : فارسوونیا؛ فارسوئی؛ قوماشیکه بو
لیباس (جلو به‌رگ) (فاستونی)

فالووده : فالووده؛ پالووده؛ جوړیک هه‌رشته
ثاسا که له نیشاسته دروست ده‌کړیت و شه-
ربه‌تی به‌سه‌ردا ده‌کړیت : (پالوده)

فاماندن : فامین؛ تیکه‌ییشتن. (فهمیدن)

فام‌کردنه‌وه : (۱) (ب) گه‌وره‌بوون و عاقل‌بوونی
مندال. (۲) به‌خودا هاتن و هوښیاربوونه‌وه له
هه‌له‌کاری هه‌له؛ عه‌قل‌په‌یداکردن. (۱و۲)
بزرگ‌شدن. بخودآمدن

فانتازی : پازاوه؛ نه‌خشینراو؛ جوان؛ ئیمرویی.
(فانتزی)

فانوس : (۱) چرای ده‌ریایی؛ چراییکه له‌سه‌ر
بورجی‌که‌ناری ده‌ریا بو پرنم‌وونی پاوپ. (۲)
له‌نته‌ر؛ فه‌نر. (۱و۲ فانوس) +

فت و فراوان : زورزیاد؛ زه‌حف؛ زوروزه‌به‌ن.
(فت‌وفراوان)

فتراک : فد؛ وشه‌ییکي فارسییه و مه‌لایی
جزیری فه‌رموویه (شکاره‌ک درخوری شاهم،

دوی به‌ندی و فتراکی) به‌ن‌ساموخته. (فتراک)
فتیلک : پلیته‌ی چرا؛ پلیته‌ی برین؛ فتیله‌ی-
چووک. (فتیله)

فجوق‌کردن : فجووزکردن؛ دل‌ده‌ره‌هاتن و
دبق‌کردن له دووری که‌سیک؛ سوئی بوونه‌وه؛
په‌رکه‌م‌کردن. (سکته‌کردن)

فدی : فهیت؛ فه‌دی؛ فه‌هید؛ فه‌هیت؛ شه‌رم؛
حه‌یا. (شرم)

فر : (۱) توّم وه‌شاندنی هه‌راش و بلاو؛ ده‌غلی
چاندرای ته‌نک. (کشت کم‌پشت گیاه‌وغله)
(۲) پیوه‌ندی. (ارتباط)

فر : خه‌به‌ر به‌حه‌ریف‌دان له‌کاتی ته‌واوکردن و
برنده‌وه‌ی یاری پاسووردا. (اعلام‌ب‌سردن-
یک‌دست‌پاسور)

فراماسیون : فرامسون؛ کومه‌لیکی نه‌هینی که
له‌ئوروپا دروست بوو، له‌پاشان په‌ره‌ی سه‌ند
و په‌نگی رامیاری به‌خویه‌وه گرت و زور به-
هیز و جیهانی بوو، زوربه‌ی نه‌ندامانی له‌که-
سانیکی ده‌سه‌ل‌اتدار و سه‌ربه‌ده‌روه‌بوون.
(فراماسیون)

فرامین : ناشتایی؛ فراوین؛ فراوین؛ قاوه‌توون؛
قاوه‌لتوون؛ قاوالتی؛ قاوه‌لتی؛ قاوه‌تی. (وادیاره
له‌که‌ل فراویندا که له‌هیندی ناوچه به‌واتای
نیمه‌پژویه جیاوازه) (صبحانه)

فرپیدادان : دژوین پیدان؛ جوین‌پیدان. (فحش-
دادن)

فرچوک : فلچہی چووک؛ قہلہمی مووی -
 چکولہ. (قلم موی کوچک)
 فردان : هاویشتن؛ (هاویشتن) فریدان؛ خستن؛
 هاڤیژتن. (انداختن؛ پرت کردن)
 فردو : فردوق؛ فردک؛ تیکوشیوی دو. (تلیت دوغ)
 فرم دوق : خوراکي خراب و ناپه سهند. (خوراک -
 بی ارزش)
 فرم دوق خور : فیروو به خوراکي خراب خواردن؛
 پیس خوراک. (خوراک بد خوردن)
 فرس : [ناو] هه ریژ؛ فریزوو؛ هه ریژ. (فریز)
 فرسک : فرچک؛ گوچ؛ هه وین؛ ئامیان. (مایه)
 فرسهق نوین : [ناو، ت] فرسهنگ ژمار؛ نیشانده -
 ری ماوهی ریگا له سهر جاده. (فرسنگ شمار)
 فرشه : [ناو] فرچه؛ فلچه؛ قهلهمی موو. (فرچه)
 فرفک : [ناو] په په روک؛ په په روک؛ په روانه؛
 په پووله. (پروانه)
 فرفوته : [ناو] قوماشی شاش چنراو؛ قوماشی
 سست وههراو چنراو. (پارچه شل یافت)
 فرک بوون : زایین و بهرینانی مایین؛ له زگ
 بوونه وهی مایین. (بچه آوردن مادیان)
 فرکه فرک : [ناو، ت] فرکوهور؛ (۱) هاتوچوی
 زور و بهلهز. (آمدن و رفتن زیاد و با عجله) (۲) پهیتا -
 پهیتا بهرد هاویشتن یان شتیک فریدان بو
 کهسی یا بو ئامانج. (سنگ یا چیزی انداختن -
 مسلسل وار)
 فرلداخ : [ناو] فروفیل. <فه نوفیل. (نیرنگ)
 فرمان : له روانگی دهستووری زمانه وه واتا
 کار (فیلعل). (فعل) +
 فرمه : [دهنگه ناو] پر مه؛ پرمانندی یه کسم.
 (صدای بینی اسب)

فرنه : [ناو] فرن؛ تهنوور؛ تهنوور؛ بو هیه
 فیفر (فیفری گاز) ی ئینگلیسی و فارسی له فرنه
 وهر گیراییت. (تنور)
 فروشه مهنی : [ناو، ت] کالایی که بو فروشته؛
 فروشی. (فروختن)
 فروفیشال : [ناو، ت] درو و دهلهسه؛ فروفیل؛
 هووشه؛ بافیش. (چاخان باخان)
 فروفیل : [ناو، ت] فرلداخ؛ فیل و فره رج؛ چاپ و -
 چوب. (حیله و نیرنگ)
 فروک : [ئاوه لئاو] خوین شیرین؛ ئیسک سووک؛
 له بهر دلان. (جذاب)
 فروکه شکین : [ناو، ت] (۱) جوریک فروکه ی
 تیژبال؛ فروکه ی شهر ی. (هواپیمای شکاری).
 (۲) چه کی که بو خسته خوار وهی فروکه
 به کار ده بریت. (اسلحه ضد هوایی)
 فروکه ی بو مبه هاویژ : جوریک فروکه ی جه -
 نگی که تاییه ته به خسته خوار وهی بو مبه.
 (هواپیمای بمب انداز)
 فروکه ی بی فروکه وان : جوریک فروکه یه که
 به نامیری تاییه ته له دوور وهه ریمنوونی ده -
 کری. (هواپیمای بی سرنشین)
 فرووت : ساقه تی گهنم. (ساقه گندم)
 فرووز : فروز؛ زور بو هینان؛ تهنگ پیهه لچنین؛
 جاز؛ قهلس. (به تنگ آوردن)
 فره خوه : فره خور؛ زور خور. (پر خور)
 فره دان : (۱) داندار؛ پر دان؛ گولی ده غلی که
 دهنکی زور پیوه یه. (پروانه). (۲) حاله تی
 زور دایین؛ زور بدهری. (زیاد دادن)
 فره گیل : زور گهر؛ نه وهی زور ده گهر ی.
 (زیاد گشتن)

فرهماگ : زورماو؛ (ب) کوڼ؛ قهديمی. (زیاد-مانده)

فرهنگ : فره‌نگ؛ فره‌نگستان؛ (ب) ټوپوږیا؛ کورټکراوه‌ی ناوی فره‌نگیس. (فرنگ)

فره‌واچ : دریژدادپ؛ زوربلی؛ چنه دریژ. (پر-حرف)

فره‌وهر : زورچه‌په‌کهر. < فره‌واچ

فره‌وهر : زورخوړ. (پرخور)

فریاد : فریا؛ فره‌یاد؛ هاوار؛ داد؛ هانا. (داد)

فریا‌که‌وه : (ب) زووپرو؛ زوو وهره؛ فریای‌که

وه؛ فریام‌که‌وه؛ زووبگه‌یه؛ زووبگه‌ری. (زود

برس)

فریانه‌که‌وتم : (ا) نه‌متووانی؛ ده‌ستم نه‌گه-

یی؛ پی‌م نه‌کړا. (توانستم). (۱) فریای نه‌که‌وتم

هه‌تامن چووم نه‌وړویشتبوو؛ نه‌گه‌یشتمی

(نرسیدم)

فریت : کشته‌ک؛ رایه‌لی ته‌ون؛ تانی فره‌ش؛

به‌ن و پښماني کرژ بادراو. (تار در فرشباږی و

جنس آن تار)

فریدان : په‌رت‌کردن؛ هاویشتن؛ ټافیتن؛

تووړه‌ل‌دان؛ خستن؛ ټاراسته‌کردن؛ ټاویتن.

(انداختن؛ پرت‌کردن)

فریز : جوړیک دریل (دریل) به‌هه‌لسووپاڼیکي

زوروه‌وه که‌مه‌ته‌ی تاییه‌تی ده‌خړته‌ه‌سر له -

نه‌جاړیدا. (فریز)

فریشته : پهری؛ ناوی ژنانه‌یشه. (اسم‌زنانه؛

فرشته)

فریشک‌که‌وتن : [چاوگه‌ت] به‌ژه‌ک‌که‌وتن؛

نه‌خو‌شیني مندالی ساوا له‌ترسه‌وه. (مرض-

بچه‌قنداقی‌از‌آغوز‌گرفتگی)

فریشک‌گرتنه‌وه : [چاوگه‌ت] چاک‌کردنه‌وه‌ی

نه‌خو‌شیني مندالی که‌فریشکی که‌وتبی. (به-

ژه‌ک که‌وتبی) یان ترسایت (علاج مرض‌بچه-

قنداقی‌از‌مرض‌آغوز‌گرفتگی یا ترس)

فریشی : [ټاوه‌ل‌ناو] براشتی؛ برژاو؛ کولاو. (پخته)

فریودهر : [ناوبک] هه‌ل‌خه‌له‌تین؛ که‌سی‌که

فریو ده‌دا؛ خاپن؛ هه‌ل‌فریوین. (فریب‌دهنده)

فستق : فندق؛ به‌ری داریکه‌تیکه‌ل‌ده‌کریته

نیو ټاجیل؛ داری‌فستق. (فندق‌ودرخت‌فندق)

فسدوومان : ژووریک که‌کو‌مه‌لیک جگه‌ره‌ی

تیداده‌کیش یان پرله‌هه‌لم و دوو‌که‌ل.

(اطاق‌پراز‌بخارودود)

فسه‌گور : تسه‌گورگ.

فس‌نیشتنه‌وه : بادهر‌چوون؛ (ب) له‌هه‌وا و ته

که‌بور و لووت‌به‌رزی که‌وتن. (از‌تکبرافتادن)

فسه‌کلک : مریشک یان که‌له‌بابیک که‌کلکی

شوړبی. (مرغ‌وخروس‌دم رو به‌پایین)

فسه‌گورگ : [ناو] جوړیک جال‌جالو‌وکه‌ی بی-

داوه‌ته‌نیه که‌له‌عزیددا چال‌یکي چکو‌له‌ی خز

هه‌ل‌ده‌که‌نی و خو‌ی له‌زیره‌وه له‌بو‌سه‌دایه که

جوو‌له‌وه‌ری تی‌یکه‌وی و ټاویان بکا. (نوعی-

عنکبوت‌زمینی)

فشاندن : چه‌ماندن؛ لار‌کردن و چه‌ماندنه‌وه

وه‌ک که‌مه‌ی گو‌چان. (خم‌کردن)

فشانندن : فیشقانندن وه‌ک‌ده‌نگی به‌راز.

(صدای‌گراز)

فشه‌پرت‌قال : نارنگی. (نارنگی)

فشه‌وبوون : فش‌بوونه‌وه‌ی مریشک بو‌که‌له-

شیر؛ فش‌بوونه‌وه؛ شل‌بوونه‌وه. (شل‌شدن)

فشین : [چاوگه‌ت] (۱) چه‌مین؛ خواربوون.

(خمیدن). (۲) هووشه کردن؛ خوٲاريف کردن؛ به خوٲشين. (از خود تعريف کردن). (۳) دهنگي- هووشاندني مار. (صدای مار) +
 فلتَه : [دهنگه ناو] پلٲه؛ دهنگي قسه کردني بيٲداني پير. (صدای حرف زدن پير بي دندان)
 فلٲه فلٲج کردن : ملٲه ملٲج له کاتي خواردن دا؛ (ب) قسه ي بيٲام کردن؛ فلتَه فلت کردن. (صدای حرف زدن بيدندان)
 فلي : کورتکراوه ي ناوه کاني (فلامهرز، فهرامهرز، فهره يدون و فهريد) (مختصر شده فرامرز و فريدون و فريد)
 فنجل : بوره پياو؛ گوله که؛ (ئيواره وه خته فنجل به به خته) «فونکٲو». (مرد بي ارزش)
 فوت وفهن : [ناوت] ورده کاریگه لي پيوست بو کردني کاری؛ فهندوفيل. (فوت وفهن)
 فوتو کوٲي : وشه ي بيانييه، فهرکاندن؛ وٲنه هه لگرتنه وه زياتر له نووسراوه. (فتو کوٲي)
 فوٲر : له گهل (فش) دا دي فش وفوٲر : گه وره و هه راو. (گشاد)
 فوکل : [ناو] (۱) له کاتي سه رتاشين دا به ري- سهر دهه يلنه وه که فوکل ي ده لين. (فکل).
 (۲) مووي سهر به رهو بان شانه کردن و خستني- به پشت سهر دا. (موي شانه شده روبه بالا). (۳) مليٲج؛ شالگه ردن. (شالگردن)
 فوکل وکراوات : [ناوت] ملٲيٲج و قهره ويٲه. (شالگردن وکراوات)
 فووله دو نه کردن : گوي به حه لال و حهرام نه- دان. (در قيد حلال و حرام نبودن)
 فمٲراک : [ناو] زهره ر؛ زيان؛ ئيش ونازار. (زيان- ورنج)

فهٲرومه : [ناو] موتوربه؛ په ترمه؛ په يوه- نذر دني دار. (پيوند درخت)
 فهٲسان : خنکان؛ خه فه بوون. (خفه شدن)
 فهٲساندن : خنکاندن؛ خه فه کردن؛ قه له شانندن. (خفه کردن؛ شکافتن)
 فهٲسين : قه له شين؛ قه له شان؛ خنکان. (ترک- خوردن. خفه شدن)
 فهٲسووت : فهٲرتسووت؛ دارزاو؛ داقنيو؛ ٲزاو. (پوسيده؛ فرتوت)
 فهٲحه : کورتکراوه ي فهٲتحول؛ (ب) گيٲر و وٲر. (گيٲج)
 فهٲراش : وشه ييکي بيانييه به لام له کورديدا ماناکه ي گوٲراوه و به واتاي گاره کهر ي به رده- ست و چاپه زي ميوانخانه ي گه ورا نه. (مستخدم بزرگان)
 فهٲراشي مهٲدره سه : گسگ ده ري حه وش و حه ساري مهٲدره سه. (فراش مدرسه)
 فهٲراموٲشخانه : جيگاييک بو تاليمي ٲي و ٲه- وشتي نهٲداماني فراماسيون. (فراموشخانه)
 فهٲرخه سيني : [ناو] فهٲرخه بو چکوله ي ههر شت به کارد ي و بو به چکه ي حه يوانيش ده- گوٲريٲت، که شه في چکوله؛ مجوعه ي چکوله. (سيني و مجمع کوچک)
 فهٲٲروخ : ناوه بو پياوان؛ سهر که وتوو. (نام- مردانه؛ پيروز)
 فهٲرزانه : فر، وشه ييکي بيانييه و به ٲوالٲهٲ کوردديه و بوي هه يه له فره زان وهر گيراييٲت؛ فره زانا؛ فره زان؛ حه کيم. (فرزانه)
 فهٲرسه خ : فره سه خ؛ فره سه ق؛ فره سه نگ. (فرسنگ)

فهرسنگ : [ناو] فرسه ق؛ فرسه خ؛ دریژی
 ریگا نژیک به سی مایل (میل). (فرسنگ)
 فرشه : پنه که؛ پنه؛ ته خته ی گونگه همویر له
 سهر پان کردنه وه. (تخته پهن کردن چونه خمیر)
 فهرشی باریکه : < فهرشی لاکیش.
 فهرشی تابلو : فهرشی تابلو؛ جوریک فهرشی
 ده ستیافی چووکه یه پوکه ی زیاتر له ئاوریشمه
 و گریکانی زور ورده : و زیاتر (پورتره) و وینه-
 ی جوانی له سهرده نه خشین و له قایی ده-
 گرن بو هه لواسین به دیواری ئوده دا. (فرش-
 تابلو)
 فهرشی خر سه ک : جوریک فهرشی نه باشه
 گریکانی هه راشه (گه وره یه) و تووکی دریژتره.
 (فرش خر سه ک)
 فهرشی ده ستیاف : فهرشی که به ده ست ده-
 چنریت. (فرش دستیاف)
 فهرشی لاکیش : فهرشی که باریک و دریژ زیاتر
 بو سهر پلیکان به که لک دیت. (فرش باریکه)
 فهرکه م : [ناو] په رکه م؛ کو توو پ؛ نه خوشینی
 شه پله. (سکته)
 فهرمان : [ناو] فرمان؛ رولی سه یاره؛ جه غز و
 بیژنگه (قه ربیلی) سه یاره لیخو پین سوکان.
 (فرمان اتومبیل)
 فهرمان نامه : ده ستووری په سمی؛ ده ستوور به
 نوو سراه. (امریه)
 فهرمانفه رما : سه روک؛ حاکم؛ (فهرمانفه رمای
 ملک ده روون پر ئیشان) «هه لوه ی». (فرمانفرما)
 فهرمانی : [ناو] جوریک فرنچ و کهوا. (نوعی-
 کت محلی)
 فهرمه سوون : < فراماسوون.

فهروپیست : خیر و به ره کت. (یمن وغنا؛
 خیر و برکت)
 فهرهاد : ناوی پیاوانه؛ ناوی عاشقه که ی
 شیرینی گراوی خه سهره و په روژ بووه. (فرهاد)
 فهرهاد کوژ : (ب) کولکه ی سهر به خوین؛
 پیژنی فیله باز و سهر به ده هو. (فرهادکش)
 فهرهان : ترسان؛ داچله کان؛ فهرهین.
 (ترسیدن)
 فهره بوون : (۱) زور بوون. (زیاد شدن). (۲) به-
 رفره بوون؛ گوشاد بوون؛ بهر ئاواله بوون. (وسیع-
 بودن)
 فهره ح : [ئاوه لئاو] (۱) گوشاد؛ بهر فرراوان.
 (وسیع). (۲) دلشاد؛ خوشحال. (فرح)
 فهره ژان : فهره ژان؛ دران؛ پچران؛ قه تیان؛
 قتیان؛ قرتیان. (پاره شدن)
 فهره ژاندن : دراندن؛ پچراندن؛ قه قه تیان؛
 قرتاندن. (پاره کردن)
 فهره ژین : پچرین؛ درین. (پاره کردن)
 فهره نقه : [ناو] فهاقه؛ فه لاقه؛ پهت و چپوی
 فه لاقه؛ کاری فه لاقه کردن. (فلک و چوب فلک)
 فهره نگ : (۱) کورتکراوی فهرنگیس. (خلاصه
 نام فهرنگیس) (۲) ولاتی فهره نگستان.
 (فرنگستان، اروپا، فرانسه)
 فهرهوود کردن : تالان کردن؛ غارمت کردن. (غار-
 کردن)
 فهره یدون : ناوی پیاوانه. (فریدون)
 فهریادرس : فهریاهرس؛ که سیک که فهای
 که سیک بکه وی و یاریده ی بذا. (فهریادرس)
 فهرید : ناوی پیاوانه. (فرید)
 فهریده : ناوی ژنانه یه. (فریده)

فهریکه : فهریک؛ بوی هیه له فهریکی
 تورکیه وه هاتبیت بهواتای، (تازه پیگه ییو)؛ وه-
 ک نوکه فهریکه و گوله کانی نیوه سووتی گه-
 نمی شلک بو قهره خهرمان. (گندم دلمل بوداده)
 فقهی مهلکی : ناوی عیلیکه له نیو دزه بیاندا.
 (نام عشیره ایست)
 فقهی نه همه دی داره شمانه : ناوی قاره مانیکی-
 کورد بووه و بنه چه کی عیلی فیه زولابه گیه که
 به شیکیان له ئیران و به شیکیان له داره-
 شمانه ی عیراق نیشته جین؛ مه زارشی ههرله
 داره شمانه یه. (نام سرسلسله طایفه فیض اله-
 بیگی)
 فقهی تهیران : ناوی موحه ممه د بووه وشاعیر و
 بلیمه تی کورد که له سه ده ی نوهمه می کوچی
 هه تاویدا هاتوو ته دنیا. (نام شاعر کرد)
 فه گلی : که له وه کیسی؛ سه ریچی؛ نافه رمانی؛
 سه ره پویی. (نافرمانی)
 فه لاقه کردن : دارکاری کردنی پاییک که له ناو
 په تی چنو فه لاقه داییت. (فلک کردن)
 فه نباز : [ئاوه لئاو] فیله باز؛ به فهندوفیل؛ حیله باز.
 (حیله گر)
 فه نتاز : فانتازی؛ شتی مو د و جوان وتازه باو.
 (فانتازی)
 فانتازی : [ناو] فروفیل؛ جادووبازی. (حیله گری)
 فیت : فیه هیت؛ شهرم؛ هیا. (شرم)
 فیر کاندنی چه ک : فیراندنی چه ک به جو ریگ
 (چه شنی) ئاوربگریت به لام گو شه له لووله ی
 چه ک دهر نه پهریت و دوو که لی بارووت له-
 پاشه وه ده رچی. (گلوله درنرفتن از لوله اسلحه-
 در موقع شلیک)

فیسقه : (ب) مروقی زور نابووته و چکوله و له پ.
 (فسقلی)+
 فیسکو : پیاوی نیرباز. (مردبچه باز)
 فیسکی : ژنی زینحاکار؛ به ژنی خو فروشیش
 ده لین. (زن هرجایی)
 فیسفه : زینحاک؛ زیناک؛ زیناج. (زنا)
 فیسفه ک : فیسفه کار؛ زینحاکار؛ زیناکار.
 (زنا کننده)
 فیسفه کهر : فیسفه کار؛ فیسفه ک؛ زینحاکار.
 (زنا کننده)
 فیسفه کی : وشه ییکی مردووه و کهم به کارده-
 بریت؛ قاجبه. (قچه)
 فیسپای : فیسپاگ؛ خووساو. (خیس و وارخته)
 فیشال کردن : هووشه کردن؛ خو شه لکیشان؛
 درو و ده له سه کردن. (از خود تعریف کردن. دروغ)
 فیشقاندن : دهنگی که لگامیش و یه کانه ی به-
 راز. (صدای گاو میش و گراز)+
 فیکاله کونی : قهراقه را؛ یاری خوشاردنه وه؛
 خوشارکی. (قایم موشک؛ قایم باشک)
 فیک فیکه : [ناو] فیققیقه. (سوت سوتک)
 فیله گیجه : [ناو] فیله گیژه؛ گامیشی وه حشی؛
 بووفالو. (گاو میش و حشی. بوفالو)
 فی لیهاتن : بیهوش بوون و دهست و پا وه شانندن
 و کهف هه لخراندن؛ حاله تیکه به سه ره خووداردا
 دیت. (دچار بحران صرع شدن)
 فینار : له (فه راری) فارسیه وه کوردکاری بووه؛
 هه لاتن. (فرار)
 فینکاهی : فینکایی؛ فینکی؛ جیگای فینک.
 (خنکی)
 فینوک : فینک؛ خونک؛ مروقی زور به نیشتییا
 بو کاری سه رجیی. (خنک؛ حشری)

فا : [ناو] باو؛ خول؛ با؛ پیچ. (پیچ)

فاج: [ناو] گوشه؛ که‌نار؛ حاشیه؛ په-
راویز. (گوشه. کنار)

فاچ : [ناو] گویه؛ گوته؛ بیژه؛ ویژه؛ زورفاچ؛
فره‌ویژ. (گویه)

فاخواردن : [چاوگه،ت] باخواردن؛ خول-
خواردن؛ پیچ‌خواردن؛ گشت‌بوون؛ کرژبوون.
(پیچ و تاب‌خوردن)

فار : [ناو] بار؛ باروکه. (جوجه مرغ شش-
ماهه)

فارک : <فار.

فاگیر: باگیر؛ جیگایی که بای تی‌یکه‌ویت.
(بادگیر)

قالا بوون : [ناو] کراوه؛ به‌تال‌بوون؛ به‌تال-
(بازبودن؛ خالی‌بودن)

فاو‌فاران : [ناو،ت] واو واران؛ باو باران. (باد
وباران)

فراغه : [ناو] (۱) وه‌پینی‌سه‌گ؛ فرا‌سه‌ی؛ (پار
س کردن‌سگ). (۲) ورپینه؛ وراه؛ قسه‌ی
هاته ران و پاته‌ران. (هزیان)

فرتو‌قین : [ناو] درو و ده‌له‌سه؛
ماستاو کردن. (چاپلوسی)

فرپ : [ده‌نگه‌ناو] ویرپه؛ ده‌نکی به‌رد و گو‌له؛
فینگه. (صدای گلوله و سنگ‌اندازی)

فر‌فروک : [ناو] فر‌فره؛ له‌یستوکی مندالان
که له‌کاغذ یان دار دروستی ده‌کهن و به با

ده‌خولیته‌وه. (فر‌فره)

فلته‌فلت : [ناو] (۱) فلته‌فلت؛ ده‌نکی فلته‌ی
کاتی ناخافتنی بی‌دندان. (صدای دهان‌پیر-
بی‌دندان) (۲) قسه‌ی بی‌تام کردن. (یاوه-
گفتن)

فلتیای : په‌قیای؛ قه‌له‌شان؛ ته-
قیان. (ترکیدن)

قه‌بال : [ناو] وه‌بال؛ ثوبال؛ تاوان. (تاوان-
گناه)

قه‌برین : [چاوگه،ت] برپینه‌وه؛ قه‌رار و مه-
داری موعامله‌له برپینه‌وه؛ قه‌ول و قه‌راری
سه‌ودا و موعامله‌له ته‌واکردن. (اتمام پیمان
معامله‌) +

قه‌بزندانن : [چاوگه،ت] (۱) ترساندن
(ترساندن)

((۲) قرتانندن. (قطع کردن)

قه‌بزندانن : [چاوگه،ت] بزنداننه‌قه؛
پساندنه‌وه؛ پچ‌پاندنه‌وه. (دوباره‌پار کردن‌پاره-
کردن)

قه‌بزدین : [چاوگه،ت] (۱) ترسان. (ترسیدن).
(۲) قرتان؛ بریان. (گسستن)

قه‌بزیان : [چاوگه،ت] ژیک‌فه‌بودن؛
جیابوونه‌وه؛ قرتیان؛ قرتان؛ قه‌قه‌تیان.
(قطع شدن)

قه‌پاریان : پارانه‌وه؛ لالیانه‌وه. (التماس-
کردن)

ٲه چغاندن : [چاوه،ت] سه ركونه كردن؛
 بوډواوه بردن؛ چغه ليكردن. (ملا مت كردن)؛
 ٲه چكيان : [چاوه،ت] چك بوون؛ وشك-
 بووني ناو؛ وشكايي هاتن؛ هسكبوون؛ نه مان
 و دوايي هاتني هه رشت؛ نه فهس چكيان؛
 نه فهس برپان. (قطع شدن؛ خشك شدن-
 چكه) +
 ٲه چوپريان : [چاوه،ت] چوپريانه وه؛
 بلاو بوونه وه؛ جيابوونه وه. (جدا شدن)
 ٲه خاپاندين : [چاوه،ت] فريودان؛ فيل-
 ليكردن؛ له خسته بردن. (فريب دادن)
 ٲه خاندن : [چاوه،ت] خويندنه وه؛ بانك-
 كردن. (خواندن؛ صدا كردن)
 ٲه خه له تاندين : [چاوه،ت] دهست برپين له-
 سه ودا
 و موعامه له دا ؛ له خسته بردن؛ سه ردا برن.
 (مغبون كردن)
 ٲه خوه نندن : [چاوه،ت] يانگهيشتن-
 كردن. (دعوت كردن)
 ٲه درپاندين : [چاوه،ت] درپاندينه وه؛ درپاندين؛
 پچرپاندينه وه. (دریدن؛ بریدن)
 ٲه دي : جودا كرن؛ دوور كرن؛ خو ژمن ٲه-
 ديكه : خو له من جودا كه : خو دوور بگره له
 من؛ ٲه دي ناكه ي مه بتيغ. «جزيري».
 (دوري گرفتن)
 ٲه راسه ي : وراسه ي؛ دوورين؛ دروومان.
 (دوخت؛ دوختن)
 ٲه راقبر : به رانبهر؛ رووبه پروو. (مقابل)
 ٲه رانبهر : به رانبهر. (برابر)
 ٲه رچاله : قمرچاله؛ ترسه نوک؛ بي زاله.

(ترسو)
 ٲه رستي اي : هه لوه شاندين؛ كردنه وه. (باز-
 كردن)
 ٲه رسه اندين : پشووپيدان؛ هه ساندينه وه.
 (استراحت دادن)
 ٲه ريز : وه ريز؛ بيزار؛ ئاسته نگ؛ به ته نگ-
 هاتوو؛ جارپس؛ جارز. (بتنگ آمدن)
 ٲه ريه ستي : دهست به ردايي؛ رزگاري.
 (رستگاري)
 ٲه ره مك : بر كن؛ بن كر. (تهديگ)
 ٲه ريک : به ريک؛ گيلفان؛ گيرفان. (جيب)
 ٲه شاردين : شاردنه وه؛ وه شارتن. (پنهان
 كردن)
 ٲه شه هتاندن : [چاوه،ت] هيلاك كردن؛
 ماندوو كردن؛ ماندی كرن. (خسته كردن)
 ٲه ٲراندن : [چاوه،ت] شكاندن؛ شكاندنه-
 وه؛ ته تبلا مه ٲه ٲراند؛ تو قامكي منت
 شكاند. (شكستن)
 ٲه ٲرچيان : وه ك؛ له به رقرچه ي خوړ ٲهش
 داگرسان؛ ٲهش هه لگه ران له بهر هه تاودا.
 (سياه شدن در آفتاب)
 ٲه ٲوتان : کوتان؛ ليډان. (زدن)
 ٲه كاين : قاچك جوون؛ قاچك جاوين؛
 كاوپز؛ (ب) رپنگانه وه و دووپاتكردنه وي
 قسه (نشخوار)
 ٲه كووروتن : [چاوه،ت] كووروتن؛
 كووروشتن؛ كووروشتنه وه؛ داكرماندن؛ به ددان
 وردكردني شتي ٲهق. (خرد كردن خوردني-
 سخت و بادندان شكستن)
 ٲه كولان : [چاوه،ت] (۱) هه لكولان؛ هه-

لکولین؛ هه‌لکه‌ندن، (کنندن) (۲) توژینه‌وه؛
پشکنین و گه‌پان به‌دوای مه‌به‌ست و واتاد.
(تحقیق و تبصیر) +

قه‌گرتن : گرتنه‌وه؛ گرتنی نه‌خو‌شین له -
که‌سیکه‌وه؛ گرتنه‌وه‌ی حه‌یوانی به‌ریوو؛
داگیر کردن. (پس گرفتن؛ از کسی قرض
گرفتن؛ باز گرفتن تسخیر کردن)

قه‌گزانندن : جوو‌ل‌اندن؛ ته‌کان دان؛ راژه‌ندن؛
هه‌ژانندن. (جنبانندن)

قه‌گه‌ژانندان : راپسکانندن و پر‌گار کردن.
(تکان دادن و نجات دادن)

قه‌گه‌ژلان؛ راپسکان؛ هه‌ژانندن؛ راوه‌شاند و ته -
کان دان. (تکان دادن)

قه‌گوه‌ها‌زتن؛ قه‌گوه‌هاستن؛ گو‌یسته -
وه؛ راگو‌یزان. (جاب‌جا کردن)

قه‌گه‌شیان : گه‌شبوونه‌وه؛ گه‌شانه‌وه؛ گه
شه‌کردن. (شتعل شدن؛ اخگر شدن؛
شکوفاشدن؛ شاداب شدن گیاه)

قه‌گه‌فزانندن : [چاو‌گه‌ت] گه‌وزاندنه‌وه؛ به -
پالکه‌وتنه‌وه‌خول و پیچ پیدان؛ تل پیدان.
(پو‌ییکی تورکی پیوه دیاره). (غلطانندن)

قه‌ماگ؛ شتیپ که مایته‌وه؛ به‌جی‌ماو؛ وه -
پاشکه‌وتوو؛ وه‌دواکه‌وتوو. (مانده؛ بجامانده)
قه‌ها : قه‌هه؛ ئاوا؛ به‌وجوره. (اینطور)

قه‌هانندن : هو‌نینه‌وه؛ پستن؛ به‌پس‌مانه‌وه -
کردنی مووروو. (رستن؛ رشته کردن)

قه‌ه‌ژانندن : [چاو‌گه‌ت] هه‌ژاننده‌وه؛ راژه -

ندن؛ راوه‌ژه‌ندن. (تکان دادن)

قه‌هه‌وانندن : [چاو‌گه‌ت] کو‌م کردن؛ کو -
کردن؛ کو‌کردنه‌وه؛ (جمع کردن)

قه‌یدان : قه‌هه‌وانندن.

قه‌یه : (۱) وایه؛ قایه. (اینطور است).
(۲) ئه‌وه‌یه؛ ئه‌وه‌تانی؛ ئه‌وه‌تا؛ ئاوه‌ها.
(اینست)

قیان : [ئاو] ویست؛ هه‌وجه؛ پیداو‌یست؛ گه -
ره‌ک؛ خواز؛ خوازه؛ خو‌شه‌ویستی.
(خواستن) +

قی‌تو : فرد؛ فئه‌ئند؛ ویتو؛ ده‌سه‌لانی ره -
تکرده‌وه‌ی رای‌گشتی، (رای کو‌پ‌ریک
شکانندن). (وتو)

قیچی : [ئاو] خواری؛ لاری؛ لار و گی‌ری؛
خیچی. (کجی)

قیدیو : ویدیو؛ ئامیری نمایش کردنی شری‌ت
(کاسیت‌ی ویدیو. (ویدیو)

قیرین : گیفه‌ی شتی هاو‌یزراو وه‌ک ویره -
کردنی به‌رد و گولله. (صدای سنگ‌پرتاب -
شده و گولله)

قی‌ژانندن : قیرانندن. (اسهالی)

قیک‌که‌تن : [چاو‌گه‌ت] (۱) ویک‌که‌وتن؛
پیک‌هاتن؛ ئاشت‌بوونه‌وه؛ که‌وتنه‌ته‌کیه -
ک. (توافق کردن). (۲) له‌یه‌ک که‌وتن؛

تووشی یه‌که‌بوون؛ راستی‌یه‌ک هاتن.
(به‌هم‌بر‌خور‌د کردن)

قاب: [ناو] قاب؛ چوارچیوهی وینه و پوستپر. (قاب) +
قاب : [ناو] تد؛ (به تورکی واتا درگا) سهر پوشی
دهفر؛ دهروش؛ قاپاخ. (درپوش)
قابخانه : [ناو] جیگهی قاب و قاچاخ و دهفر و
نامانی مدبهق؛ (جای ظروف آشپزخانه)
قاب دهسما: [ناو] دهرهی قاب سرین یان
وشکه وه کردنی قاب و قاچاخ. (قاب دستمال)
قابلی : [ناو] قابولی؛ قبوولی؛ پلاوی برنج و برو
یشی تیکه لالو له گهل گوشت و له په و کشمیش.
(نوعی خوراک)
قابولی : < قابلی.
قابووخه فیشهک : [ناو] قابووره فیشهک؛ جهرجوو.
(پوکه فشنگ)
قابه جاخ : [ناو] قاب و قاچاخ ؛ نامان و دهفری
مدبهق. (ظرف و ظروف)
قابیلته : [ناو] شایه نی؛ سیاوی؛ توانایی؛ لیلهاتوویی.
(قابلیت)
قاب پرهش : پیرهش؛ قهدهم پرهش؛ به دیومن. (بدقدم)
قاب قاچاخ : قاب و قاچاخ. < قابه چاخ
قابوور : به سووکی به پیره پیای زورهان و به
که له خ دوتری. (خطابی ادبانه به پیرمرد) <
قابووخه فیشهک +
قابووره : [ناو] قولابه ؛ قولابه ی؛ جومگهی پا؛
قابووله. (میج پا)
قابووس : [ناو] میرده زمه؛ خهوی ناشه وپاشه؛
سهنک سوواربوون. (کابوس)

قاب هاویژ: (۱) [ناو، بک] که سی که جگ هه لداوی
له یاری جگین دا. (شتالنگ انداز). (۲) قاپاویژ؛
(حیوانیکه در راه رفتن قوز کهای پایش بهم بخورد)
قابه شینکه : [ناو] قابه که وه له؛ گیای قه یته ران.
(نام گیاهی است پر سیاوشان)
قابه که وه < قابه شینکه.
قاپیلک : [ناو] قاپیلک؛ نیسقانی دهوری له شی
رهقه و کیسه ل؛ توخلی گوژ و بادام و... (پوسته
لاکپشت؛ پوسته بادام و گردو)
قاتا شهری : جهرگهی شهر. (ب) مهیدانی شهر.
(میدان جنگ)
قاتر داشاگی: له تورکییه وه هاتووه گونه هیسره؛
هه لوچه ییکی دنک گه وره ی ره شه. (آلوی سیاه
دانه درشت)
قاتو : [ناو] شهقه مشار؛ مشاری مه زنی دوو ده
ستک. (دره دونفره)
قات وقوتی : [ناو] قات وقری؛ گرانی و نه بوونی؛
وه گیرنه که وتنی شتی. (گرانی و نایابی)
قاتول : [ناو] وشرخوره. (خارشر)
قاتی پاتی: وشه ییکی فارسییه به لام له سه قز هه تا
کرماشان له سهر زمانانه؛ تیکه ل پیکه ل. (قاتی پا
تی)
قاچاخی : تد؛ فد: (۱) نه هینی؛ به دزیه وه. (پنهانی)
(۲) مالی قاچاخ؛ شتیک که به قاچاخ ده فروشریت.
(قاچاقی؛ کالای قاچاخ)
قاج قاج : قاش قاش. (ف. مشه) پارچه پارچه.

قاب: [ناو] قاب؛ چوارچیوهی وینه و پوستپر. (قاب) +
قاب : [ناو] تد؛ (به تورکی واتا درگا) سهر پوشی
دهفر؛ دهروش؛ قاپاخ. (درپوش)
قابخانه : [ناو] جیگهی قاب و قاچاخ و دهفر و
نامانی مدبهق؛ (جای ظروف آشپزخانه)
قاب دهسما: [ناو] دهرهی قاب سرین یان
وشکه وه کردنی قاب و قاچاخ. (قاب دستمال)
قابلی : [ناو] قابولی؛ قبوولی؛ پلاوی برنج و برو
یشی تیکه لالو له گهل گوشت و له په و کشمیش.
(نوعی خوراک)
قابولی : < قابلی.
قابووخه فیشهک : [ناو] قابووره فیشهک؛ جهرجوو.
(پوکه فشنگ)
قابه جاخ : [ناو] قاب و قاچاخ ؛ نامان و دهفری
مدبهق. (ظرف و ظروف)
قابیلته : [ناو] شایه نی؛ سیاوی؛ توانایی؛ لیلهاتوویی.
(قابلیت)
قاب پرهش : پیرهش؛ قهدهم پرهش؛ به دیومن. (بدقدم)
قاب قاچاخ : قاب و قاچاخ. < قابه چاخ
قابوور : به سووکی به پیره پیای زورهان و به
که له خ دوتری. (خطابی ادبانه به پیرمرد) <
قابووخه فیشهک +
قابووره : [ناو] قولابه ؛ قولابه ی؛ جومگهی پا؛
قابووله. (میج پا)
قابووس : [ناو] میرده زمه؛ خهوی ناشه وپاشه؛
سهنک سوواربوون. (کابوس)

(قاچ قاچ)

قاچک : [ناو] په لڅورۍ کاوړ نه کړاوی نيو گده
ی دووسم. (خوراک نشخوار نشده داخل شکمبه)
قادیين : [ناو] پسيوړ و څاره زای جهنگ؛ قادناس.
(متخصص امور جنگی)

قاده : [ناو] جوړیک څیشکه بو کیشانی شه غره ی
گیا و ئالف. (نوعی ارا به بدون تابر)

قاډ : وه لا تراو؛ قت؛ بهر که نار. (برکنار)

قارغ : ږوژ کوړ؛ که سیک که له ږوشناییدا چاوی
باش نابینی. (روز کور) توپ قارپن. (نوعی بازی)
قارهمانی : [ناو] پله ی یه کمی کیهر کی وهر زشی؛
میړ خاسی؛ پال هوانی. (قهروانی)

قاره واناوی دوو گونده له بهینی سه قز و بوکاندا.
(نام دو قریه)

قارپن : [ناو] قه له مناری؛ (نوعی بازی باتوپ)
قازانه سر : مه لیکی تیژ چنگاله و گوشت خوړه و
کلاونه. (نوعی پرنده شکاری) < قازان به سر.

(ف.هن)

قازوخ : [ناو] وشه ییکی تور کییه و تور که کان بو
نه شکه نجه دانی تاوانباران داریکی تاییه تیان دهر
په پاشی تاوانباران؛ دار تیپرین. (نوعی شکنجه
ترکی در گذشته)

قازوق : < قازوخ

قازووج : [تاوه لئاو] له؛ لاواز؛ بیحال؛ بی تین و
بی توانا. (لاغر؛ ناتوان)

قازووخ : [ناو] هوړه ی دار قه له شانندن؛ میخ ته ویله؛
پوواز. (پفاز)

قازهړن : [ناو] دهسکه نه له جاری پرگز و گیادا که
ناچار وهک له وهر پینی قاز چله چله دهسکه نه بکری.
(درو کردن بادست وساقه ساقه)

قازه قوړه : جوړیک ږووه که. (نوعی گیاه)

قازیاغه : [ناو] قازیاغه؛ قازیاخه؛ گیاییکی کور ته بالا
ی گه لاپانه و ده خوری. (قازیاغی)

قازیاغه : < قازیاغه

قازی بازی : [ناو] قالونچه ی ږنگ سهوزی بریقه
داره که له سر گولان دهنیشی. (نوعی سوسک سبز)
قازی قولینگ : [ناو] قازی قولینگ؛ بالنده ییکی
قاچ و مل دریزی ئاوییه و زیاتر له هه لفریندا ږیز
د به ستن. (درنا)

قازهک : [ناو] قشقه له؛ قشقه ږه؛ قه له کلک دریز.
(زاغچه)

قاست : قاس؛ نه ندازه؛ حاست. (حد؛ اندازه)

قاسلوانک : گوانی؛ ږیشولی. (سار)

قاسیه پاییزه : [ناو] قاسیده پاییزه؛ گولی داوودی،
مه له میکی لیډروست ده کهن بو جیی جزووی
دووپشک و مار به که لکه. (گل داوودی)

قاش قاش : [ناو] ت[کووز کووز؛ له تله تی میوه.

(قاچ قاچ)

قاشقوش : مروفی تمبهل و له شگران. (آدم تنبل)
قاشقول : [ناو] قشقول؛ قشقیل؛ هه نجیری و
شکه وه بوو به سهر داره وه؛ هه زیری هسک بوو
بداریقه. (انجیر خشک شده روی درخت)

قاشقونجی : ئافره تی جرین و حه که دار. (زن)

(هرزه)

قاشکردن : ږیرین و له تله تکردن، به تاییه ت

کالهک و شووتی و میوه. (قاچ کردن)

قاشو : [ناو] چپوشه ق؛ گوچانی گوین. (چوب چوگان)
قاشیله : [ناو] قاشووله؛ کوته شووشه و کوته چینی.

(تکه های شیشه و چینی)

قافک : [ناو] قاوخ؛ نیسقانی کله سر؛ قاپوړ؛

قاپور؛ قافل؛ قاوړ؛ قاوغ. (پوسته؛ مجمه)
 قافکیت هیکا: [ناو] قافکی هیلکه؛ قاوخی هیلکه؛
 هیلکه‌ی خالی له سپینه و زهر دینه. (پوسته تخم
 مرغ خالی)
 قافله پړیگا: پړیگایی که کاروانی پیدا دهړوا؛ (ب)
 پړیگای ناوهدان و پان. (کاروان راه)
 قافله سالار: فند[ناو] پړیبه‌ری قافله؛ سه‌روکی قافله.
 (قافله سالار)
 قافلی: قافله؛ کاروان. (قافله)
 قاق: نوه‌پاشکه‌وتن له یاری جریټانیدا؛ دووا کهو
 تنی نه‌سب له جلیټانیدا؛ قاپ. (عقب افتادن اسب
 درباری جریټ)
 قاقان: خاقان؛ میر؛ گه‌وره؛ زیاتر به میری ولاتی
 چینیان ده‌گوت. (خاقان)
 قاقانی: [ناو] (۱) قه‌باله؛ بونچاق؛ قه‌واله. (قباله).
 (۲) جوریک قوماش بووه. (نوعی پارچه)
 قاقبوون: نوه‌لانران؛ قار‌بوون؛ قتبوون؛ نوه‌پاشکه
 وتن. (برکنار شدن؛ عقب افتادن)
 قاقلاو: [ناو] فرو؛ ماستی له‌زه‌ک چیبوو. (ماست
 از آغوز درست شده)
 قاقلو که‌شه‌یتان: قاییلکه‌ی شه‌یتانو که؛ شه‌یتانو
 که. (صدف حلزون)
 قاقلی به‌هاره: شه‌مالگیر؛ گیاییکه دژی هوورگ
 (میکروپ)، بو گه‌روولی و برینی چلک کردو به
 که‌لکه. (گلپر رومی؛ انسج‌دان رومی)
 قاقنه‌ک: ژه‌ک. (آغوز)
 قاقه‌یچک: [ناو] قاقری؛ قور‌قور‌اچکه؛ قور‌قور‌اکه؛
 قور‌قور‌چکه؛ قامیشه؛ قور‌وو؛ کر‌کر‌اکه‌ی گه‌روو.
 (خرخره)
 قاقیزه: [ناو] قازوو. (زاغ کوچک باقرمز)

قاقیزه: [ناو] قازوو؛ قازی؛ له تورمه‌ی قالوهره
 شه‌به‌لام چوو‌کتره و دندووک و پای سووره؛
 قه‌له‌قاز. (زاغ پا قرمز)
 قال: له پاش‌سهردادی و واتای مه‌ژوول‌بوون و
 خه‌ریکی‌کاری بوون‌دهدا؛ سه‌رقالی کاره: سه‌ر
 ی ناپه‌رژي (مشغول)+
 قالو‌خور: گوراله موساییانه: < قالو‌گیر
 قالو‌گیر: [ناو] سام‌پړي؛ گیاییکه گوله‌که‌ی ورد و
 توپ ناسایه دژی زه‌رداوه. (کلاغ خوشه‌ای)
 قالوه‌سیاوه: قه‌لاوه‌سیاوه؛ قه‌له‌په‌شه؛ قالوهره
 شه. (کلاغ سیاه)
 قالب‌پړی: [ناو] کاری له قالب‌دانی کانزا یان
 خشت له قالب‌دان. (قالب‌ریزی)
 قالب‌سازی: [ناو] کاری دروست‌کردنی قالب؛ جی‌گای
 دروست‌کردنی قالب. (قالب‌سازی)
 قالب‌سووک: [ناو] لټاو؛ اړ‌سووک؛ چالاک و نازا؛
 دژی له‌ش‌گران. (آماده انجام کار؛ ضد تنبل)
 قالب‌گران: [ناو] لټاو؛ له‌ش‌گران؛ تمبه‌ل. (تنبل)
 قالب‌گرتن: قالب دروست‌کردن و نه‌ندازه‌گرتنی
 قاوخی دروست‌کړاو یان نه‌ندازه‌گرتنی شتیک که
 بهو نه‌ندازه‌دار‌پړی؛ قالبی‌تاپوی قور‌پن دروست
 کردن بو‌داړشتن به‌کانزا؛ قالبی‌ددان‌گرتن به
 هویری تاییه‌ت بو‌چیک‌کردنی پروو‌کیش یان
 ددانی ده‌ستکرد. (قالب‌گرفتن).
 قالب‌مچی: < قالب‌پړی
 قالبی: [ناو] شتی له قالب‌دراو یان به‌قالب‌ده‌ر
 هاتوو؛ په‌نیری قالبی و چوار‌گو‌شه. (قالبی)
 قالچه: [ناو] قانچه؛ سووانه؛ گو‌یسووانه؛ سووانگه.
 (کناره‌های پشت بام)
 قالک: قالک؛ تو‌خل؛ تو‌یخل؛ قه‌پیلک؛ کاسه‌ی

سهر. (پوسته، جمجمه)

قالکراو: [ئاوه لئاو + ناو بهر] ئاتياو؛ کانزای به ئاور
تاواوه؛ ههنگوینی میو لی جیاوه کراو و پالآوته.
(ذوب شده؛ صاف شده)

قالنجه: [ناو] کوتره ماریکه؛ تفرک. (فاخته
قالنگ: [ناو] گولوله؛ قالنگه بهن: گولوله بهن؛ کلآفه.
(کلاف)

قالووشک: پیستی دار؛ تو یخلی دار. (پوسته درخت)
قاله قنگ: [ناو] قالآقنگ؛ ریواسی کوله بنه ی
ساقه ت کورت. (ریواس پاکوتاه)

قالییاف: [ئاوه لئاو + ناو، بک] تهون کهر؛ ته فنکه ر؛
فه رشاف؛ فه رش چیکه ر. (قالییاف)
قالییافی: [ناو] شو لا ته فنکرنی؛ کاری تهونکردن؛
چیکرنا مافی ری. (قالییافی)

قامام: [ناو] قومام؛ په له سوور؛ گیاییکه کورته بالآ و
بوئی لیموی لی دیت، له ئاودا ده یکولینن و ئاوه
که ی دزی کیچ و گهنه و جووله وهرانه. (گور گیاه؛
سنبل هندی)

قامکه گه وره: تبالامه زن؛ تباله رانی؛ تباله رانکی؛
که له مووس؛ تبلی پانکی؛ به رانه ک؛ په نجه که له.
(انگشت شصت)

قامکی براتووته له: قامکی نهنگوستیله؛ تبالا پوخی
براتووته؛ بابه لیچک. (انگشت حلقه؛ انگشت بنصر)
قامکی چکوله: قامکه تووته له؛ قامکه تووته له؛ تبالا
قیچیلک؛ قه لینجه ک. (انگشت کوچک)

قامکی شاده: تلیا شادی؛ تلیا هه لآفیژکی؛ دوشاو
مزه؛ له پال قامکه گه وره دایه. (انگشت اشاره)

قامکی ناونجی: تبالاناوی؛ تبالانیفه کی؛ قامکی
نیوه راست؛ نه نه مووتی؛ قامکی قووتی؛ هه له مه قوو
ته. (انگشت میانی)

قامیشه: < قاقه یچک.

قامیشه ره شه: [ناو] زله میگر؛ گیای جه گهن.
(گیاه هزارنی؛ جگن نه ری)
قامیشی شه کر: [ناو] قامیشیکه شه کری لیده گرن.
(نیشکر)

قامیشی گه رمیان: [ناو] له له؛ جوړیک قامیشه که
خه یزه رانیشی پیده لین. (خیزران)

قاناو: ئاوه پووی پیساوی مه بال؛ گه ناو. (جوی
گنداب ستراح) +

قانتووف: سه وه ته. (سبد)

قانج: [ئاوه لئاو] زوور؛ زبر؛ قهوی و نه ستوور؛ دزی
ناسک و لووس. (زبر)

قانچک: [ناو] قه لئاس؛ پرزی گوله گهنم و جو؛
داسوو. (پژ؛ داسه)

قانزاج کردن: قانزاج کردن؛ سوود کردن. (سود
بردن)

قان قان: مهودامه ودا؛ به ینا به ین؛ جیگه جیگه؛
په له په له. (جای جای. گله به گله)

قانگ: گیای نه سپه ندهر؛ تووه که ی ده سووتینن
دوو که له که ی دزی هوور گه. (میکر و ب). (اسپند)
قانگه: کانگه؛ کانگا. (کان)

قانوونزان: [ناو] قازی؛ پسپو ری قانوون وده ستوور
و یاسای دادگا. (متخصص قانون؛ قاضی)

قاوچه خماخ: [ناو، ت] قاو و چه خماخ؛ نه ستی و
به رد و پووشو بو ئاور کردنه وه. (هود و سنگ
آتشزنه)

قاوله مه: [ناو] قابله مه؛ چان چیلک. (قابلمه)

قاوه خووری: [ناو] فنجان و ئیستیکانی چوو که ی
تایه ت به قاوه خواردن. (قهوه خوری)

قایش کیشان: [ناو] (ب) که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛

سهربادان؛ شهره قسه و کیشه کردن. (تمرد)
 قایبه : له قاعیده‌ی ناروه‌یهوه هاتووه. (قاعده)
 قجیله‌شوان: [ناو]مه‌شکه‌دره؛ جوړیک کولله‌یه له
 شیره‌کولله‌گه‌وره‌تره و دهنگیکی به‌رزی هه‌یه و
 له سهر پنجه‌گیا دهنیشی و وهک سیسرک
 دهنگی هه‌لدینیت. (نوعی‌ملخ)
 قرالوو: قرتول؛ پیری زورهان. (پیرازپافتاده)
 قریوق کوژ: قورواق کوژ؛ گیاییکی کورته‌بالایه و
 گوله‌کانی پینج به‌ره. (وزغ‌کش)
 قریوک: [ناوه‌لناو] ههر شتی رزیوی ناقایم‌که
 خهریکه‌بشکی و قریپی. (نامحکم؛ شکستی)
 قرتاندن: [چاوگه‌ت] قرته‌کردن و گارکه‌گاری
 مریشک. (قدق‌کردن‌مرغ)+
 قرتک: [ناو] نزگه‌ره؛ نقره. (سکسکه)+
 قرته‌لیبرین: [چاوگه‌ت] خواردن و ته‌واو‌کردن؛
 هیج نه‌هیشتنه‌وه. (خوردن تا اتمام)
 قرش‌وقه‌وال: گیاو کلوشی وشک. (ساقه‌گندو
 گیاه‌خشک‌شده)
 قرتول: قرالوو؛ پیری زورهان. (پیرازپافتاده)
 قرتیخستن: [چاوگه‌ت] کوشتنی به‌کومهل؛ ناسه
 وار لی‌برین. (کشتن دست‌جمعی)
 قرتیکه‌وتوو: وهک جوین به‌مندالانی هاروهاج
 ده‌وتریت؛ ناسه‌واربراو. (فنا سده‌ها)
 قرچ: [ناوه‌لناو] شتی تورت و ناسک. (ترد و نازک)
 قرچ: قرچ بوو؛ شکا؛ قرچ بوون؛ له‌ت‌بوون؛ قرچ؛
 شکان؛ تورت. (شکستن؛ شکستی)
 قرچوک: قرچ؛ تورت و ناسک. (شکستی‌وترد)
 قرچول: شتی قرچ؛ (ب) مروقی قرچ و چرچول؛
 چرچه‌لوک. (برچین‌وچروک)
 قرچه‌پی: یه‌کپی و به‌له‌ز له‌به‌ر که‌سی هه‌لسان.

(جلوپای کسی باشتاب‌بلندشدن)
 قرخاندن: [چاوگه‌ت] قرخه‌قرخ‌کردن؛ دهنگی
 گه‌روو کاتی خنکان. (خرخر هنگام‌خفه‌شدن)
 قرخول: [ناوه‌لناو] قرخن. (زیاد‌خرخر و سرفه
 کننده)
 قرخه‌مه‌ره‌س: [ناوه‌لناو] مل‌نه‌دان و پریگه‌دانه
 گرتنی تازی پست‌کراو. (امتناع از بدن‌بال‌آمدن
 تازی‌وسگ)
 قرزالوک: کیچی ده‌ریا؛ نه‌نگوش؛ قولمه‌ی‌ثاوی؛
 مه‌یگوو. (میگو)
 قرقیز: زمان و خه‌لکی قرقیزستان له‌ناسیای
 ناوه‌ندی. (قرقیز)
 قرق‌نای: قرق‌اندن؛ موزده؛ خه‌به‌ری‌خوش؛ نوقلانه.
 (بشارت؛ مژده)
 قرق‌نایی: قرق‌اندن؛ نوخشانه‌ی خراپ یان‌چاک
 پی‌دان، یان‌هینان (فال‌بدزدن؛ مژده)
 قرق‌وقه‌مزه: (ب) نازوقه‌مزه؛ ناز و نه‌تووار. قه
 لبیره؛ نازونینواز؛ عیش‌وه‌وناز. (قروغمزه)
 قرق‌ه‌قم: [ناو،ت] قیر‌ه‌قمیر؛ هه‌راه‌ره؛ دهمه‌قاله.
 (دعوای لفظی و دادووقال)
 قرق‌ه‌قم: [ناو،ت] کیشه‌کیش؛ زه‌حمه‌تی زور؛ به
 هه‌زار قرق‌ه‌ق‌جانتاکه‌م هه‌لگرت زور قورس بوو.
 (زحمت)
 قرق‌یان: [چاوگه‌ت] قرق‌بوون؛ قرتیکه‌وتن؛ تی‌کرا
 مردن. (مردن دست‌جمعی)
 قریزه‌کوچک: [ناو] خه‌نه‌به‌ردیله؛ خه‌نه‌گورگه؛
 گله‌وه‌ز؛ گله‌وه‌زه؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ چاییه‌شه‌یتانه؛
 به‌لخ‌کوچک؛ قه‌وه‌زه‌به‌رد، بیروبه‌رتک؛ خه‌نه‌تیفک؛
 قوز‌به‌رد؛ خه‌نه‌تیلکه. (گل‌سنگ)
 قریوله: قه‌رمویله؛ قه‌رویله؛ ته‌ختی له‌سهر‌نوو

ستن. (تختخواب)

قزلباش : تده فدا [ناوت] دوو وشه لیكدراوی
تورکییه قزل : سوور و باش : سهر، واتا سهر سوور.
(ب) عهسکه ری شاعه باسی سهفه وی که کلاویان
سوور بوو و ناویان دهر کردبوو به سهر سوور به
تورکی ده بیته قزلباش. (قزلباش)
قزو تیتک : [ناوت] مووی سهر؛ سهر و قز. (مووی
سر)

قسقانیج : [ناو] جووله وه ری که له قالونچه چوو کتره
و کلکی دوو فلیقانه یه. (نوعی سوسک)
قسقه : تووی پیاز. (تخم پیاز)
قسقه : سه لکه پیازی ورد، بو چاندن. (پیاز ریز)
قفه په شه : [ناو] قوز په شه؛ کوچه په شه. (سیاه سرفه)
قلا فپه نگی : کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینه و کرا
سه شینه که له. (سبز قبا)

قلنج : [ناو] داسوو؛ داسووک. پرزه ی سهر گولی
گهنم وجو. (اخگل؛ داسه)
قلخن : < قرخول.

قلکه جهوت : [ناو] کلاوه ی به پروو. (کلا هک بلوط)
قلم بوونه وه : [چاو گهت، رژیان؛ (ب) خه لاسوون؛
جاران دمو له مهند بوون به لام قلم بوونه ته وه و
هیچیان نه ماوه؛ تایفه ییکی گوره بوون که سیان
نه ماوه به جاری قلم بوونه ته وه. (ریختن؛ ازبین
رفتن)

قلم کردنه وه : [چاو گهت، (۱) پرژاندنی ناوی دهفر.
(ریختن آب ظرف). (۲) به بادان و له دهست
دانی مال و سامان. (بیاد دادن دارایی)

قله کردن : گالته کردن؛ جفهنگ کردن. (شوخی
کردن)

قلیج : شمشیر؛ شوور؛ شیر؛ ناوی گوندیکه نزدیکی

بوکان. (شمشیر؛ نام دهی است)

قناولی : گیایی که بو مالیجه ی (سینوزیت) نازاری
چلک کردنی ناوه وه ی لووت و دهمو چاو به که لکه.
(گیاه منداب)

قنچ بوونه وه : راست بوونه وه؛ قوت بوونه وه. (پا
شدن؛ سر بلند کردن)

قنچ گوش : که رویشک. (خرگوش)

قنجیلانه : [ناو] خنجیلانه؛ خونجیلانه؛ چوو که له ی
جوان. (زیبای ریزه)

قنگرتن : فیری دانیشان بوونی زارو. (نشستن
یاد گرفتن کودکان)

قنگه جوو پی : قنگه جوو لی؛ خو خافلاندن و بی مه
یلی له کردنی کاریک؛ مله جوو پی به نزا که تتره.

(بی میلی از انجام کاری و به تأخیر انداختن)

قنگه خه و خه و نوو چکه به دانیشانته وه و نه وزدان.
(پینکی)

قوباد ناوی جوو ریک ماسی؛ ناوه بو پیوان. (قباد)
قوتب : [ناو] کوشتاری به کومه ل و هچکه س

نه هیشتن. (نسل کشی)

قوتب پین : [چاو گهت، له ناو بردن؛ لناف برن. (ازبین
بردن) قوتب کردن : بنه بر کردن؛ قه لاچو کردن؛

په گهز نه هیشتن. (نسل کشی و ریشه کن کردن)
قوتو قول : < قه وی و قول.

قوت و قایم : [ناوه لئاو] زور مه حکم؛ زور قایم.
(خیلی محکم)

قوت و قه وی : [ناوه لئاو] تیکسمر او؛ مروقی ته زه
و زه لام. (شکم گنده؛ لندهور)

قوته قوتد کوته کوتی دل لیدان. (زدن نبض) +

قوته مووت : قوته موور؛ ناوالی گوی گچکه و قوت.
(گوسفند و بز گوش کوچک و برجسته)

قوتیان : [چاوه‌ت] کوخین؛ قوخن؛ کوکین.
(سرفه کردن)

قوچوو سه رقه‌ل : نووچکه‌ی کیو. (قله‌کوه)
قوچمن : [ناو] قوشمن؛ قوشوون؛ له‌شکر. (لشکر)
قودغ : [ناو] له‌تورکییه‌وه هاتوووه : جاشه‌کهر؛
هولی‌کهر؛ گودخ. (کره‌خر)

قوده : خوپه‌سه‌من؛ گه‌فه‌زه؛ گه‌به‌زه؛ خوبه‌زل‌زان؛
له‌خوبایی؛ بادیه‌هوا. (خودپسند)

قوديله : قوديله؛ ناوینه‌ی چووکه. (آینه‌کوچک)
قوپ : (ب) هه‌راو؛ له‌به‌ریه‌ک ره‌مینه‌وه‌ی ئالقه و
جه‌غز؛ قوبانی ده‌فر. (گشاد؛ قور) +

قورابه : قه‌رابه؛ ده‌فریکی شووشه‌ی مل‌دریزی
گه‌روو ته‌نگ. (قرابه)

قوراخ : [ناو] که‌ژووی ژیرسکی باره‌به‌ره بو
پاگرتنی کورتان؛ که‌ژگ. (نوارپهن؛ بندپالان)
قورازه : قورازه؛ نامیری وه‌ک سه‌یاره‌ی کوون و
شرو و و شکاو. (قراضه)

قوراس : [ناو] یه‌که‌ی ژماردنی کالای توچارپی
به‌رانبه‌ر به‌دوو‌ازده دوو‌جین. (قراض)
قوراپوارنه‌وه (ب) منه‌ت کی‌شان؛ منه‌تباربوون.
(منت‌کشیدن)

قوربانی : (ب) گیان له‌ده‌ستدان له‌شه‌ریان پروو
داویکدا؛ شه‌ری دوینی سی قوربانیی لیکه‌وته‌وه.
(قربانی) +

قورینه : قرینه. (آروغ)
قورچ و قورژن : [ناو، ت] اکونج و قورژن؛ که‌لین و
کولین. (سوراخ‌سمبه)
قورخانه : [ناو] جبه‌خانه؛ جی‌گای چه‌ک‌وته‌قه‌مه‌نی.
(اسلحه‌خانه)

قورخچی : که‌سی که‌ئاگای له‌لیره‌وار و دارستان

و می‌شه‌ی پاوانه. (نگهبان‌بیشه)

قورس : (ب) خوراک‌ی که‌دره‌نگ هه‌لده‌تاوی. ()
خوراک دیر هضم) +

قورسان : [چاوه‌ت] پچران؛ پسان؛ هه‌لتاواندنی
خوراک له‌گه‌ده‌دا. (پاره‌شدن؛ هضم‌کردن)
قورساندن : [چاوه‌ت] پچراندن؛ پساندن؛ قور
سان. (پاره‌کردن)

قورسه‌یاو؛ [ناو] گرانه‌یاو؛ گرانه‌تا؛ که‌وته‌یی؛ نه‌سپه
ک؛ که‌وته‌ویی. (تیفوس)

قورشیلان : قورخوشکردن و ناماده‌کردن بو قوره
کاری و هیربار؛ (ب) کچانی ئاویی ده‌نگ ده‌دران
بو شوینی و یاسای هه‌له‌په‌رین و داواتیش به‌ده‌م
شیلانی قورپی هیرباره‌وه به‌پروه ده‌چوو. (مراسم
آماده‌کردن گل‌کوزه‌گری)

قورقورک : [ناو] که‌په‌ک؛ هه‌وی‌رده؛ که‌په‌واله. (بلدر
چین)

قورمچاندن : (۱) سیس بوون. (بژمرده‌شدن) (۲)
لیو هه‌لقورتانندن. (لب و رچیدن)

قورمیج : [ناو] په‌شایی و بارستای دوو‌که‌ل له‌سه‌ر
دیوار و میچی مدبه‌ق‌نیشوو. (دوده‌سقف مطبخ)
قورنی : [ئاوه‌لناو] تووره؛ قه‌لس؛ به‌خیل. (عصبانی؛
بخیل)

قورولچاپاو : [ناو، ت] قورپی شلی دوا‌ی بارانی زور.
(گل‌وشل)

قوروشکه : [ناو] روس‌د؛ تده‌شه‌ربه و ئاوخور
ده‌سکدار له‌چیمکو. (لیوان‌لعابی‌دسته‌دار)
قورووسکاندن : ده‌نگی سه‌گ له‌کاتی نازار پی‌گه
یشتن‌دا. (جیغ و ناله‌سگ‌ازشدت‌درد)

قورووش : له‌دوا‌ی قایش‌دی، قایش و قورووش؛
قایش و له‌ته‌قایشی زور. (چرم‌وتکه‌چرم‌زیاد) +

قورپه پست : [ناو] قورپه بان. (گل اندود کردن بام)
 قورمه مه : [ناو] دمن؛ دهند؛ دهندى جیى گاسن له
 بنى ئامووردا؛ که به سه رئا موورمه ده کریت. (جای
 تیغه گاو آهن)
 قورپی : [ناو] (۱) حاله تی قورپوون و گون په نمان.
 (فتقی داشتن). (۲) قورپی؛ چادان. (قوری) +
 قورپی : جوبینیکه بو ژنان واتا ژنی که خه شه ی
 هه راوبی. (ای گشاد)
 قورپجان : جوبینی ژنانیه؛ قورپی. (دشنام زنانه)
 قورپی قه لا : گوندیکه سهر به شاری پاره که نه
 شکه ووتیکی به ناوبانگی لییه هه ربه و ناوه. (قوری
 قلعه)
 قورپه زهرده : [ناو] زهرده قورپه؛ جوریک مارمیلکه که
 په نگى دهو رو به رى ده گریته خو ی (نوعی سوسمار)
 قوزای : [چاوگه] قوخن؛ کوخن. (صرفه کردن)
 قوزلوو : گوندیکه نزیکى شاری سه قز که تری
 به ناوبانگه. (نام دهی است)
 قوزه سیاوه : [ناو، ت] قوڅه په شه؛ خورووزه ک.
 (سیاه سرفه)
 قوزه قوز : [ناو، ت] کوڅه کوڅ؛ (صرفه کردن زیاد)
 قوفلی په رمزی : قوفلی په رمزار، که به په رمزی
 تاییه ت و دیار یکراو ده کریته وه. (قفل رمزار)
 قوڅل : [ناو] نیره که مو. (کبک نر)
 قوقلانندن : [چاوگه، ت] دهره ییانه دهر؛ وه ک کاسه
 ی چاو هه لکو لان؛ چاقیت وی قوقلانندن؛ چاویان
 دهره ییانا. (قلعتی در آوردن)
 قوقلانندن : [چاوگه، ت] هه لکو لین؛ چاو قوقلانندن؛
 کالانى چاو دهره ییانا. (قلعتی در آوردن)
 قول : کون. (سوراخ)
 قول : هه لاتن وه ک هه لاتنی هه ویر. (ور آمدن) +

قولا پدوزی : چنین یان دوورینی هه ر شت به
 قولاپ. (قلا ب دوزی)
 قولایی دووچز : [ناو] جوریک قولایی ماسیگر تنه
 که دوو نووکی تیزی هه یه و ماسی لئی په رگار
 نابییت. (قلا ب دوسر)
 قولاجه : مهو دای هه ردوو قول به کراوه یی؛ بو
 پیوان و نه ندازه کردن. (فاصله دودست باز شده)
 قولپیر : [ئاوه لئاو + ناو، یک] ده ستپ؛ ده ست و گوپی؛
 (ب) ساخته چی؛ کلاوبا ز. (کلا ب دار)
 قولت : سه لت و قولت : په به ن و ته نیا؛ تاق و ته نیا.
 (تک و ته ها) +
 قولتیر : قه لحه کوڼ؛ زیاتر بو مینه دهو تریت.
 (واژه توهین به پیر افتاده)
 قولته ی پان : [ناو] شلکه ی پان. (نرمه ران)
 قولداخ : [ناو] بازنه؛ خر خال. (النگو)
 قول قول : دهسته دهسته. (گروه گروه؛ دسته دسته)
 قولک : [ناو] قولله ک؛ ده خیله ی قهره پوولی
 مندالان. (قلک)
 قولک : [ناو] چه پک؛ چه پکه؛ په قولی ده ستیک.
 (دسته)
 قولکردن : [چاوگه، ت] (ب) له قوماردا پاره یینه
 هیشتن (کوژی قومار بازانه). (در قمار تا آخرین
 دینار از حریف بردن)
 قولمه ی ناوی : کیچی دهریا؛ نه نگوش؛ قرز آلوکه؛
 مه یگوو. (میگو)
 قولنج : [ناو] کولنج؛ په ونج؛ په ق بوونی نه ندامی
 له ش وه ک قولنجی شان و مل و قولنجی گه ده.
 (قولنج)
 قولنجی گه ده : [ناو] الهه سرمای زوره وه مرو ف توو
 شی ده بییت و نازاریکی جیى مه تر سییه. (قولنج)

(معدہ)

قولنچک : < قولینچک.

قولوچ گپ: شاخ گپ: شاخ وەر گهراو؛ شاخ چه میو.
(شاخ کج)

قوله : (ب) خستنه پشت گوی و له بیر چوونه وهی
قه زدانه وه؛ کهوته قوله نه یتر نایدا نه وه . (کنایه
از قرصی که ادا نمی شود)

قوله : قوله؛ قول؛ کورت؛ بی کلک؛ کلک کورت.
(دم کوتاه؛ بی دم)

قوله کووره : لووله ی دوو که لکیشی سوڤا. (لوله
بخاری)

قولیر : [ناو] حوله با؛ روچن؛ ده لاقه. (پرویزن)
قولینچک : [ناو] سووچ؛ گوشه؛ قوزبن؛ که لین؛
قولنچک. (گوشه؛ زاویه)

قولینگ : [ناو] (۱) پاچی دوو سه ر. (کلنگ) (۲) قازی
قولینگ؛ قورینگ. (درنا)

قومار : (ب) خوبه ناو و ناگردا دان؛ زیاتر له
توچاره ت و موغامه له دا. (قمار؛ ریسک) +

قومراخ : [تاوه لئاو] به ده ست و بر د؛ گورج و گوگل؛
نازا؛ له سه رحال؛ قوچاخ. (قبراق)

قومسال : خاکی زیخ دار؛ زیخه لان؛ خیزه لان. ()
خاک دارای شن)

قومه لان : [ناو] قومه لان؛ زیخه لان. (شنرار)
قوتراش : [ناو] خوتراش؛ که ره سته یی که به تیخ

پیش ده تاشی. (خود تراش)

قونگره : [ناو] ددانه ی زویی لیواری کوشک بو
سه نگه ر یان بو جوانی. (دندان؛ کنگره)

قونگره : [ناو] گونجه ی نه ستیر (راه آب استخر)
قونگره قونگره : شه پول شه پول؛ هر شتیک زور
پر له بهرز و چالی بیت. (کنگره کنگره؛ مواج)

قونه ره : [ناو] (ن) منگه، قونده ره؛ کهوش؛ پیلوا.
(کفش)

قووشچی : شاروچکه ییکه و ناوی چیا ییکه له
بهینی سه لماس و ورمیدا. (قوشچی)

قووفلین : چرچ هه لاتنی چهرم. (چروکیدن چرم)
قووقنای : [چاوگه ت] قووقاندن؛ خویندنی که له
شیر. (خواندن خروس)

قووقه : دهنگی که له باب. (صدای خروس)

قوولکرن : [چاوگه ت] کون کردن. (سوراخ کردن)
قوولکه ستو : [ناو] چالی بهر گه ردن. (گودی گردن)

قووله شکاندن : (ب) بن پزاندن. (دخترگی برداشتن)
قووناو : [ناو] پاشاوی ناو داشتنی زهوی که له خوار

هوی بهر ژیتنه دهره وه. (آب زیادی از مزرعه خارج شده)
قوونجاندن : [چاوگه] بهستن؛ قووجاندن؛ چاف

گریدان؛ لیکنان و بهستنی دهست و چاو. (بستن)
قوونسوول : [ناو] نوینهری ولاتییک له ولاتیکی

دیکه دا. (کنسول)

قوونوو : [ناو] که نووی میس هه نگوین؛ که نووی
گوژه ناسای هه نگوین. (کندوی غسل)

قوونه جووری : گهی گرتن؛ مل یادان و نه کردنی کار
ی. (اطاعت نکردن؛ سرباز زدن از کردن کاری است)

قوونه خشکی : خوخشاندن له سه رسمت. (روی
باسن خزیدن)

قوونه خه و : وهنه وز؛ به دانیشته وه وهنه وز دان؛ چور
تلیدان. (چرت زدن)

قوونه پیره : [ناو] دوومه لی که به هو ی سوواری
زورمه له خوار ستمه وه دهردی. (دمل بعلت سوار

کاری زیاد)

قوونه شه ر : شه ری نه به راستی؛ شه ره جنیو یان
چنگه پلماشکی بو خو دزینه وه له شه ر. (جنگ)

لفظی)

قوونه ههنگوین : < قوونوو.

قویماخ : [ناو] تدجووو جوش؛ خوراکى زهستان
له ئارد و ږون. (قیماق. کاچی)

قهبا : [ناو] کورتهک؛ لیباسى هامدامان؛ لیباسیکى
دریژی وهک بالته. (قبا)

قهبر کول : قهبر کول؛ قهبر کهن؛ قهبر هه لکهن؛
کهسیک که قبرر هه لده کهنى. (کسیکه قبر میکند)
قهبر اوقه قبر : دهرهینانى مردوو له قهبر و گواستنه
وهى بو قهبریکى تر له جیگاییکى تر دا. (تعویض
جای قبر)

قهبز : (۱) دژی ږموانى و زهحیرى. (قبض). (۲)
قهوز پسوولهى حیساب. (قبض). (۳) قهوس؛
کاتى ساردیى پاییز. (اواخر پاییز)

قه بهل : قه بهل؛ قوتته رات؛ کارى گرتنه عوده به
کوته رات. (کوته رات)
قه پانچه له : [ناو] قوچه قانى بهن؛ قلماسکى بهن؛
به ره قانى. (فلاخن)

قه پچل : [ناو له ناو] دزیو؛ ناشیرین؛ ئیسک گران.
(زشت)

قه پوپر : [ناو] قات وقر؛ گرانی. (نایابى)

قه پووشکه : [ناو] توپکل؛ توپخل؛ قاوخ؛ کاسه لهى
به ږوو؛ سه دهفى شهیتانوکه؛ کاسه لهى داپوشه رى
ږهقه و کیسه ل (پوسته. لاک پشت. صدف حلزون)
قه پوولک : پاشقول؛ پاو به ږپا دان. (لنگ)

قه پهچه : ږهنگه له قه پاتماخى تور کییه وه هاتبیت
به واتای بهستن؛ دهست بهستن؛ ږیگالى بهستن.
(دست وپابستن)

قه تارچیان : گه ږه کیکی قه دیمیه له شارى سنه.
(محلله اى درسندج)

قه تار کیس : [ناو] واگونى پیشه وهى قه تار (شهمه نه
فه ر) که موټوږى قه تارى تیدایه و قه تار ږاده کیشى
به دواى خویدا. (واگن موټور قطار)

قه تران : فلنماکیکی کیمیایى پاتړولیه له نه وتى
ږهش به دهست دى وهک مازووت وایه، دهرمانى
نه خوشینی (ته به قى) دوو سمه. (قتران) +

قه تلاس : [ناو له ناو] نایاب؛ بى هاوتا؛ بى وهک؛
ئه وهى قهت لاسایى ناکړیته وه. (بیمانند) +

قه تیس : ږاگیراو؛ مه حته ل؛ تراوى کووېوو؛ ږاوه
ستاو؛ فرمیسک له چاویدا قه تیس ماوه. (معطل؛
مایع جمع شده)

قه تین : لهت بوون؛ قرتان؛ شکان؛ ږېان. (قطع
شدن، شکستن)

قه جه له : < قشقه ږه.

قه داخه : قه دهغه. (قدغن)

قه دکردن : نووشتانده وه؛ دوو توکردن. (تا کردن)
قه دوقه واره : [ناو، ت] قه دوبا لا؛ به ژن و بالا. (قدوبالا)
قه دهح : فد؛ [ناو] پیاله ی خواردنه وهیه، شووشه
بیت یان گلینه. (قدح) +

قه ږابه : < قوږابه

قه راخگرتن : نووشتانه وه و دووړینی قه راخى لیا
س. (دور گرفتن)

قه راده : [ناو له ناو] بى هیژ؛ بى تابشت. بى تین؛
چرچول؛ پیری زوړهان (از کار افتاده)

قه راروږ په ږه پیمان بهستن و ته واو بوونى مو عامه
له؛ خاتیمه ی قسه ی مو عامه له. (قرار داد بستن)
قه راسه کردن : به رزکردنه وهى شتى قورس و سه
نگین به لوږسه و قه راسه. (بلند کردن با اهرام)

قه راغ و بیجاغ : [ناو، ت] قه راخ و بیجاغ؛ دهوروبه ر.
(اطراف؛ دوروبر)

قهراقه را : [ناو] خازه‌لی؛ یاری خوشارکی. (قایم
 موشک؛ قایم باشک)
 قهراوش : [ناوبک] بالکیش؛ سهرنج راکیش؛
 دلدار و خوشه‌ویستی همه‌ست بزوین. (جذب‌کننده)
 قهریبل : [ناو] بیژنگ؛ سهرند؛ هیله‌ک. (غریبال؛
 سرند)
 قهرپوونه : جیگای نهوت له لامپادا. (جای نفت در
 لامپا، چراغ نفتی)
 قهرتلاندن : [چاوگه‌ت] قرتاندن و پهرتاوتنی لقی
 دار؛ هه ژگه‌لی دار پهرتاوتن. (هرس کردن درخت)
 قهرتلین : قهرتلان؛ قرت کردن؛ پهرتاوتن. (قطع
 کردن)
 قهرتماغه : [ناو] قه‌تماخه؛ قرتماغه؛ توئیزی سهر
 برین؛ پوس به‌ستنی برین؛ قرتماخه. (پوسته‌زخم)
 قهرخ : [ناو] نهو نه‌ندازه وینجه یا گیا که به‌یه‌ک
 گه‌وزی مه‌له‌غان دهدرویت‌هوه. (اندازه‌ای در درو)
 قهرقوو : [ناو] قورخ و دارستان و قامیشه‌لان. (چنا
 رستان و نیزار)
 قهرقه‌س : [ناو] گلوشی گیرنه‌کراوی دهوری
 پیخوی. (ساقه‌های خورده‌شده درو خرمکوبی)
 قهرقه‌ف : مه‌ی. (می)
 قهرقل : [ناو] کفن؛ هومایی بو داپوشین و پیچیان
 به دهوری له‌شی مردوو دا. (کفن)
 قهرماندن : [چاوگه‌ت] قهرملاندن؛ ماندوو کردن؛
 هیلاک کردن. (خسته کردن)
 قهرمچاندن : [چاوگه‌ت] قهرمچاندن؛ پوو کاندنه‌وه؛
 مووچاندنه‌وه؛ ورد کردن؛ چرچ کردن؛ چروک کردن؛
 هوور کرن. (خورد کردن؛ چروک کردن)
 قهرمچین : [چاوگه‌ت] قهرمچین؛ ژاکان؛ چرچ‌بوون؛
 سیس‌بوون. (پژمرده شدن)

قهرملین : ماندوو بوون؛ هیلاک بوون. (خسته شدن)
 قهره‌ئاغاج : تد؛ له‌تورکییه وه‌هاتووه (۱) (ناوی گوند
 یکه). (۲) داری په‌لک؛ ره‌شه دار. (درخت ترنگوت؛
 نوعی چنار)
 قهره‌بالغ : تد؛ قهره‌بارغ؛ حه‌شامات. (جمعیت زیاد،
 شلوغی)
 قهره‌بووسه‌ندنه‌وه : توله‌سه‌ندنه‌وه. (انتقام گرفتن)
 قهره‌پلاو : پلاوی که برویشی تیدایی؛ یه‌کاوه؛
 برویش پلاو. (بلغورپلو)
 قهره‌چیاوا : گه‌ره‌کیکه له شاری سه‌قز. (محل‌های
 در شهر سقز)
 قهره‌ستوون : [ناو] قه‌پان؛ ئامیریک بو کیشانی باری
 زور قورس. (قپان)
 قهره‌سی : [ناو] بلالوو که کیویله. (آلبالوی وحشی)
 قهره‌قاز : تد؛ [ناو] قازی ره‌ش؛ جوریک قازه به‌لام
 ره‌نگی بوری توخه. (قازسیاه)
 قهره‌قانی‌گیلانی : < قهره‌گه‌یلان
 قهره‌قورووت : فد؛ تد؛ [ناوت] ماکیکی خوارده
 منه‌ی و زور ترش و سویره ره‌نگی خورمایی توخه.
 (قهره‌قروت) +
 قهره‌قول : [ناو] قهره‌قول؛ قهره‌ول؛ قهراول؛
 چاوهدیر؛ سهربازی زیره‌وان. (قراول)
 قهره‌قول‌خانه : [ناو] قهره‌مول‌خانه. (قراول‌خانه)
 قهره‌کول : مه‌ری لاوازی تووک کورت. (نوعی
 گوسفند)
 قهره‌گه‌یلان : قهره‌قانی‌گیلانی؛ داریکه له باکووری
 ئیران به‌تاییه‌ت له گیلان زوره و میوه‌که‌ی ده
 کولین دزی ته‌وژمی خوینه. (قهرقا)
 قهره‌مات : تد؛ سه‌یروسه‌مه‌ره؛ حه‌یران؛ سهرسوور
 مان. (سیار حیران)

قه‌رموکی : چارز و قه‌لس به سه‌رما؛ سه‌رمایی؛
که‌سی که سه‌رما له گیا نیدا شکایته‌وه و دایم
سه‌رمایی. (سرما)

قه‌رمه‌ست : فد؛ تد؛ سیامه‌ست؛ زورمه‌ست؛ (ب)
زورمه‌ست و ناگا له خو پراو. (سیاه‌مست)
قه‌ره‌نه‌ی : [ناو] نامیریکی موسیقیه به فوو لیده
دری و بنه‌که‌ی زورنا ناسا ره‌واوه‌ته‌وه و کونه‌کانی
کلیلی تاییه‌تیا ن هه‌یه. (قره‌نی)

قه‌ره‌ول : [ناو] جیگه‌ی به‌رز بو پروانین؛ ئیشکچی؛
زیره‌وان؛ زیره‌وان. (جای نگهبانی؛ نگهبان) +
قه‌ره‌ه‌وال : زوربه‌پرس؛ فره‌پرسیار؛ فره‌پرس‌که‌ر.
(زیادستوال‌کننده)

قه‌ره‌یه‌خه : [ناو] له تورکیه‌وه هاتووه، که‌سیک
که نیزامی و عه‌سکه‌ر نییه. (سویل؛ شخصی)
قه‌ریسه‌ک : [ناو] زوقم؛ خووس؛ سیخوار؛ خووسار؛
ئالشک؛ سووخ؛ خویسه؛ قراف؛ خویز؛ په‌ژم. (پز)
قه‌زاق : خه‌لکی ولاتی قه‌زاقستان و زبانیان که
(قه‌زاقیه). (قراق)

قه‌زاو‌قورته‌کی : نه‌للا به‌خته‌کی؛ خو و به‌ختی؛ به
شیوه‌ی شانسی و هه‌لکه‌وت. (الابختی)
قه‌زک : [ناو] که‌ژوک؛ ئاوریشمی په‌نگ نه‌کراوی
سپی. (ابریشم‌رنگ‌نشده).

قه‌زمه‌نوشته : [ناو] قه‌بزمنوشته؛ به‌رگه‌نوشته؛
دوعای نووسراوی سی سوچکراوا. (طلسم نوشته،
تا شده)

قه‌زه‌لومر : غه‌زه‌لومر؛ خه‌زه‌لومر کوردیتره. (آبانماه)
قه‌ساتور : [ناو] ساتور. (ساطور)

قه‌سپ : [ناو] مووروه‌شینه؛ زاخی شین؛ زاخه‌که‌وه.
(خرزه‌ابی؛ زاج‌کبود)

قه‌سپوک : ته‌مه‌مان؛ زه‌وینی په‌ق که گاسنی تی

نه‌چه‌قی. (زمین سخت و سفت)

قه‌سری : کاسه‌که‌لی سوواله‌ت که ده‌نینه ژیر
مندال بو پیسی تیکردن. (کاسه‌سریاکردن‌بچه)
قه‌سری‌شیرین : شاریکه کوردنشین و سه‌ربه‌ناو
چه‌ی کرماشان. (قصرشیرین)

قه‌سکان : قه‌سقه‌وان؛ قه‌زوان. (چاتلانقوش)
قه‌سه‌ر : [ناو] قه‌سه‌ل؛ ده‌غل به ساقه‌ته‌که‌یه‌وه.
(ساقه و خوشه‌غلات)

قه‌سیسه : [ناو] په‌ریزی وشکه‌چن؛ په‌ریزی به‌رد
ینی ده‌وری مه‌زرا. (دیوارسنگی‌باغ)

قه‌شاقی : نه‌خوشینی لیوه‌شکبوون و خه‌ت خه‌ت
بوونی لیو. (خشک‌شدن و پوسته‌پوسته‌شدن لب)
قه‌شارتن : [چاوگه‌ت] قاش‌کردن. (قاچ‌کردن)
قه‌شقوش < قاشقوش.

قه‌شقول : < قاشقول.

قه‌شقیل : < قاشقول.

قه‌شه‌ماسی : [ناو] جوریک ماسی چوم. (نوعی
ماهی رودخانه‌ای)

قه‌شه‌و : [ناو] قاشاو؛ پزنجه؛ په‌نک. (قشو)
قه‌فانچه : [ناو] داریکی دووفلیقانه‌یه له‌ده‌سکی
مه‌له‌غان ده‌خری. (جای دست‌در‌داس‌دراز)
قه‌فته قوشقون : دهم له‌سه‌ر پشت؛ هه‌لبرین و
به‌دوادا هه‌لاتنی بی ماوه و مه‌ودا. (دنبال‌کردن
نزدیک)

قه‌قله‌بازی : گوله‌شلیره. (لاله‌سرنگون)

قه‌قل : [ناو] (۱) بوقله؛ عه‌له‌شیش؛ عه‌لو‌عه‌لو. (۲)
قشقه‌په؛ قشقه‌له؛ قه‌له‌بازه‌له؛ قه‌له‌باچله. (۳)

قه‌له‌بانه‌یی؛ قه‌له‌سابوونی؛ قالاو؛ قالاوه بوولینه.
(۴) قالاوه‌په‌شه. (چهارنوع‌پرنده که به‌قل مشهورند)

قه‌لایسک : [ناو] بیله‌کان؛ بیله‌قان. (چوب‌دست)

نک‌پهن)

قه‌لاش : [ناو‌لناو] شه‌فروش؛ ده‌ست‌و‌گو‌ی‌پ؛

داوباز؛ حیل‌ه‌گر. (کلاش)

قه‌لاغه : [ناو] قه‌لاخ؛ ته‌پال‌ه‌ی هه‌ل‌چ‌ن‌راو؛ (ب)

گومب‌ه‌ز ئاسا له ته‌پال‌ه‌ دروست‌ده‌ ک‌ری و به‌ شی‌اکه

سواخ ده‌دری بو‌ جی‌گ‌ه‌ی ورده و ته‌پال‌ه‌. (اطاقک

با تا‌پاله‌ درست شده)

قه‌لاقو‌و‌چان : قه‌لاقو‌و‌چ؛ پ‌ر‌کرد‌نی ده‌فری له‌ شتی

ورد وه‌ک دانه‌و‌یل‌ه‌ که سه‌ره‌که‌ی قو‌و‌چ بی‌ته‌وه‌

(مال‌مال پ‌ر‌کردن؛ ه‌رمی)

قه‌لا‌کردن : قه‌لاقو‌و‌چ‌کردن؛ پ‌ر‌کرد‌نی ده‌فر له‌ده

غل‌یان هه‌ر چی که له‌سه‌ری قو‌و‌چ بی‌ته‌وه‌ و

له‌وه‌ زی‌ات‌ره‌ گ‌ری. (سر‌پ‌ر‌کردن)

قه‌لا‌وی‌ز : [ناو] (۱) سه‌رده‌لیل؛ پی‌شه‌نگ (پیشاهنگ)

(۲) پی‌ش قه‌ره‌و‌لی سپا. (طلایه‌سپاه) گوله‌ جو‌ی‌به

لا‌سقه‌وه‌ به‌جی‌ماو له‌جا‌ردا و به‌رداس نه‌که‌وتوو له‌

به‌ر‌ک‌ورت‌ه‌بال‌ایی. (گل‌وساقه‌ کوتا‌ه‌ب‌جامان‌ده‌در‌مرزعه)

قه‌لا‌وی‌ز : [ناو] ئام‌یری ب‌ر‌گ‌م‌پ‌ر‌گه‌ کرد‌نی بو‌ری

کان‌زا بو‌ جی‌گ‌ای پی‌چ. (قلا‌وی‌ز)

قه‌ل‌ای دمدم : قه‌ل‌ای قاره‌مانی به‌ناوبانگ خانی له‌

پ‌ز‌پ‌ر‌ین که شاع‌باس و‌یرانی کرد. (قلعه‌دمدم)

قه‌ل‌ای هه‌ول‌یر : قه‌ل‌اییکی گه‌وره‌ و می‌ژو‌یبه‌ له‌

شاری هه‌ول‌یر. (قلعه‌هول‌یر)

قه‌ل‌ای چ‌ک‌وله‌ : دو‌خ‌یک له‌ شه‌تره‌ن‌ج‌دا که شا‌ده

چ‌ی‌ته‌ جی‌ی ئه‌س‌پی شا و روخ ده‌چ‌ی‌ته‌ جی‌ی فیلی

شا. (قلعه‌کوچک)

قه‌ل‌ایچی : گوندی‌که سه‌ر به‌ شاری سه‌ق‌ز که ئاسه‌

واری می‌ژ‌ینه‌ی زه‌مانی سه‌کا گه‌لی لی‌دو‌ز‌راوه‌ته‌

وه‌. (اسم‌ده‌ی‌است)

قه‌ل‌ای شه‌تره‌ن‌ج : له‌حاله‌ت‌یکی تایبه‌ت‌دا شا ده‌توان‌یت

دوو‌خانه به‌راست یان چه‌پ‌دا پ‌روا و روخ‌یش به‌

سه‌ریدا باز‌دا و له‌پ‌نای جی‌گیر‌یت. (قلعه‌ش‌طر‌ن‌ج

قه‌ل‌ای گه‌وره : دو‌خی له‌کایه‌ی شه‌تره‌ن‌ج‌دا که شا

ده‌چ‌ی‌ته‌ جی‌ی فیلی وه‌زیر و روخ ده‌چ‌ی‌ته‌ جی‌ی

وه‌زیر. (قلعه‌ب‌زرگ)

قه‌لبیره : <قه‌ر‌وقه‌م‌زه

قه‌ل‌پ‌نگ : [ناو] که‌رخ‌ن‌ک‌ینه‌. (نوعی‌گیاه)

قه‌ل‌پ‌و‌و‌چ : قه‌ل‌پ‌و‌وت؛ ناو‌خالی؛ پ‌و‌و‌چ؛ (ب) کو‌ری

که گوی‌ چاوی نه‌بی. (پ‌و‌چ؛ حدقه‌چشم‌در‌آمده)

قه‌ل‌پ‌ه‌زه : شه‌پ‌ول‌دانی ئاو به‌ته‌و‌ژم؛ قه‌لو‌ه‌زه؛

قه‌ل‌پ‌ه‌زه؛ که‌لو‌ه‌ز؛ قله‌کرد‌نی ئاو له‌به‌رزاییه‌وه‌.

(موج‌بلندآب)

قه‌ل‌پ‌ه‌زه‌نگی : کاری پیس و قه‌ل‌پ و ناشیرین.

(کار‌ناس‌ره)

قه‌ل‌چ‌غه : [ناو] سی‌چ‌قه؛ په‌ره‌م‌ریش‌که؛ مووی

له‌ش راسته‌وه‌بو‌ون به‌هو‌ی سه‌رمای زو‌ره‌وه‌.

(سیخ‌شدن‌مواز‌سرما)

قه‌ل‌خان : ده‌لیل؛ پی‌ش قافل‌ه؛ قه‌لا‌وی‌ز. (طلایه‌)+

قه‌ل‌خ‌کردن : [چاو‌گه‌ت] پی‌ستی ئا‌زه‌لی سه‌ر‌پ‌راو

دامال‌ین. (پوست‌کندن‌لاشه‌حیوانات)

قه‌لداسوو : [ناو] قه‌لداس؛ قله‌چ‌خ؛ داسوو؛ داسوو‌که.

(اخ‌گل؛ داسه)

قه‌ل‌شیو : [ر‌اب‌وردووی قه‌ل‌شین] قلی‌شاو؛ قه‌له‌شاو؛

قه‌ل‌شاو. (تر‌کید‌ه)

قه‌ل‌نو‌شه : [ناو] تووی بر‌ژاوی که‌نگ‌ر (تخم‌بوداده

کن‌گر)

قه‌لو‌گا‌گ‌وز : [ناو] یوله‌که‌گایانه؛ به‌گل‌ینه‌یش ده‌ل‌ین.

(غله‌ایست‌خوراک‌گاو)

قه‌لو‌ون‌ک‌یش : قلیان‌ک‌یش. (قلیان‌کش)

قه‌لو‌ین : قلیان. (قلیان)

قه‌له‌به‌له‌ک : (۱) قشق‌ه‌ر؛ قشق‌ه‌له؛ قه‌له‌باز‌له؛
 قه‌له‌باچکه؛ قه‌جه‌له. (زاغچه). (۲) قه‌له‌بان‌ه‌یی؛
 قه‌له‌سابوونی؛ قالاوه‌بوولینه. (زاغ؛ کلاغ‌خاکستری)
 قه‌له‌پیچک : [ناو] توخل؛ توپخل؛ قافک؛ قاوخ،
 زیاتر بو توپکلی میوه ده‌وتری. (پوسته‌گردووبادام)
 قه‌له‌ده : [ناو] قه‌لاده؛ سهنجور؛ قه‌لاته؛ قه‌له‌ته؛
 قه‌له‌نگ؛ قه‌لیته؛ سهنجول؛ تهوق؛ قلیته. (قلاده)
 قه‌له‌ره‌شه : قالاوه‌ره‌شه؛ به‌قه‌د قالاوه‌بوولینه‌یه به
 لام ره‌شه. (کلاغ‌سیاه)
 قه‌له‌زن‌نگ : <قه‌لان‌گ.
 قه‌له‌شت‌قه‌له‌شت : شه‌قارش‌ه‌قار. (ترک‌ترک)
 قه‌له‌قاژ : <قاقیزه .
 قه‌له‌م په‌راندن : (ب) به‌ناپوا کاری سهر جییی کر
 دنی ژن. (زناکردن‌زن)
 قه‌له‌م زریش : قه‌له‌م زریج؛ قه‌له‌م ره‌ساس؛ میداد.
 (مداد)
 قه‌له‌می ته‌وه‌ن تاش : قه‌له‌می به‌رد تاشین. (قلم
 سنگ‌تراشی)
 قه‌له‌می پیشکه : قه‌له‌می لانتک؛ بلویری میزی‌مندال
 له لانکه‌دا. (لوله‌ای درگه‌واره‌که پیشاب‌بچه‌را به
 جای پیشاب‌هدایت می‌کند)
 قه‌له‌می موو : [ناو] قه‌له‌می وینه‌کیشان بو په‌نگ
 و په‌وه‌غن پیاساوین. (قلم‌مو)
 قه‌له‌ندمر : (۱) که‌سی‌که داب و نه‌ریتی کومه‌لگا
 په‌چاو نه‌کاو ده‌ربه‌ستی خه‌لک نه‌بی. (۲) جاروبار
 وه‌ک جوین به‌زنی خو دانه‌پوشه‌ری روودامالو
 ده‌لین. (۳) گوندیکه سهر به شاری سه‌قز. (۱)
 و ۲ و ۳. قلندر)
 قه‌له‌نده‌ری : [ناو] رپیاز‌گه‌ییکی سوفیانه‌یه.
 (پیروی از عقیده‌ای سوفیانه)

قه‌له‌نگ : [ناو] قه‌لان‌گ؛ گوچانی‌که له‌باتی که‌مه
 ی خووار‌کروا، لکی کورتی ههرئه‌و داره ده‌بیته
 که‌مه‌ی گوچانه‌که. (نوعی عصا)+
 قه‌له‌وده‌له : [ناو] فیل و ته‌له‌که؛ عه‌له‌م و قه‌له‌م.
 (نیرنگ)
 قه‌له‌وه‌قوته : [ناو] قاله‌وه‌قوته؛ هه‌تیومه‌تیو؛ ره‌ش و
 رووته؛ گه‌ده‌و‌گوده. (لشوش؛ بیکاره‌ها)
 قه‌لیانقوز : قلیان‌قوز؛ پوشته‌وپه‌رداخ؛ به‌پوز و
 بو‌شناخ. (شیک و با تکبر)
 قه‌لمته‌ر : [ناو] شه‌یتان له‌غاو؛ شه‌یتان لناف .
 (نوعی دهنه‌لگام)
 قه‌مچ‌کهره : فرنده‌یی‌که له ته‌ختی هیلانه‌که‌یدا
 زیخی لاپان و قه‌مچ داده‌نی. (نوعی پرنده)
 قه‌مچووره : خشلیکی ژنانه‌یه؛ ژیرجه‌نه. (زیوری
 زنانه‌است)
 قه‌مچی‌قوت : قامچی‌قوت؛ قه‌مچی‌کوت؛ (ب)
 زور به‌له‌ز به ریگادا رویشتن یان نه‌سپ ئازو
 وتن. (عجله‌کردن درراه‌رفتن)
 قه‌مچی‌موو : [ئاوه‌لئاو + ناو] قه‌مچ و لوول؛
 مووی‌لوول؛ هه‌له‌ک؛ پیچ و لوولی قز. (مووی‌فر؛
 حلقه‌زلف)
 قه‌مچین : قه‌مچان؛ یاری به قه‌مچ و زیخی
 پان. (نوعی بازی با سنگ‌ریزه‌پهن)
 قه‌مراندن : [چاو‌گه‌ت] برژاندن؛ که‌باب‌کردن؛
 سوور‌کردنه‌وه له‌تاوه‌دا. (کباب‌کردن)
 قه‌مقور : نه‌شکه‌وتی تاریک و تنوک و ته‌نگ؛
 ژووری ته‌نگ و تاریک؛ ژیرخانی ته‌نگ. (اطاق و
 غارت‌نگ و تاریک)
 قه‌مه‌ره‌ژه : [ناو] قومری؛ کوکوختی؛ کوتره‌باریکه؛
 کوتره به‌رجیله؛ فاتموک؛ یاکه‌ریم؛ یاهوو؛ فاتک؛

تووتاک؛ تفلک. (فاخته)

قه‌مه‌ل : ملوژمی زهرحات و ده‌غل؛ وه‌ک : سن؛ کیسه‌له. (آفت مزرعه)

قه‌مه‌لاخ : [ناو] پراوی زړه‌کهو به‌زستانان و له‌سه‌ر به‌فره بلووک. (شکارکبک در زمستان و در برف)

قه‌نات : (۱) [ناو] قه‌نات؛ قه‌ناد؛ شیرینی‌ساز شیرینی فروش. (قناد). (۲) قه‌نات؛ کاریز. (قنات)

قه‌ناس : [تاوه‌لناو] قه‌نگاس؛ گپ و وپ؛ ناله‌بار؛ نارپک و به‌دقه‌واره. (قناس)

قه‌نج‌کار؛ کار جوان؛ کارچاک؛ قه‌نجی‌کار. (نیک‌کار)

قه‌ندېپ : [ناو] قه‌ن‌پ؛ مقه‌سی قه‌ند شکین؛ دویرد ناساییکه دم‌کورت بو له‌تکردن و به‌کولوی ورد شکاندنی قه‌ند. (انبرقندشکن)

قه‌ندیل : [ناو] شووشه سه‌هوللی شوپ‌موه‌بووی لیواری گویشوانه و پلووسک. (دنگاله‌)

قه‌نگاس : < قه‌ناس

قه‌نه‌فه : هه‌ر کانابه‌ی ئینگلیزه واتا نیم‌کعت به‌لام له‌کوردستانی باشوور به‌موبل ده‌لین

(مبل؛ کانابه)

قه‌واخه : [ناو] قه‌باخه؛ قاپوور؛ جه‌رجوو؛ قاوخ. (پوکه؛ پوسته)

قه‌واره : [ناو] نه‌ندازه؛ قه‌واره‌ی قوماش که به‌شی ده‌ستی لباس بکات یان به‌شی کراسیک یان

هه‌رجی. (قواره‌)

قه‌وتاندن : [چاوگه‌ت] قه‌وراندن؛ به‌رملاکردن؛ دهر کردن؛ نازاد کردن. (آزاد کردن؛ دک کردن)

قه‌وچه : [ناو] (ب) به‌سووکابه‌تی به‌که‌سی ده‌لین که دهمه‌جاویکی گه‌وره‌ی بنیشت له‌ده‌مدابی

و بیجاوی. (جویدن سقز‌)

قه‌ورخه : [ناو] قه‌ورغه؛ قه‌برغه؛ که‌له‌که. (تهیگاه)

قه‌ورین : قه‌وران؛ دهر کردن. (پیرون کردن)

قه‌ول : به‌قه‌ول کردن؛ به‌قسه کردن؛ به‌قه‌ول‌م‌ناکا؛ جواب‌م‌ناداته‌وه : به‌قسه‌م‌ناکا. (گفته؛ حرف)

قه‌وم : [ناو] خزم؛ تایفه؛ عه‌شیره؛ (به واتای میللت نییه) میللت بو‌ی هه‌یه له‌چهند تایفه و ئیل و عه‌شیره‌ی جیاواز پیک‌بیت، به‌په‌سم و زاراوه و

زبانی جو‌راو جو‌روه. (قوم‌)

قه‌ومینه : (۱) خزمینه؛ خزمه‌کان؛ نه‌ی خزم‌گه‌ل. (ای نزدیکان). (۲) نه‌ی ئیل‌گه‌ل؛ عه‌شیره‌گه‌ل.

(ای‌عشایر؛ ای نزدیکان)

قه‌وه‌ت کردن : [چاوگه‌ت] به‌نه‌هیم گوشاره‌یینان بو‌ خو‌ به‌تایبه‌ت زنی‌که له‌حالی زاین دایه.

(فشاربه‌خود آوردن)

قه‌یسی‌ورپن : [ناو‌ت] خو‌راکیکه؛ چه‌قاله‌ی قه‌یسی دهر‌دین و پونی داخ ده‌که‌ن به‌سه‌ریدا.

(خوراکی از زردآلو باروغن)

قه‌یلوله : عد؛ فد؛ ده‌سته‌واژه‌ی فه‌قیانه، خه‌وی پیش‌نیوه‌پرو. (قیلوله)

قه‌یله‌سوون : ناوی گوندیکه له‌خوره‌لانی شاری سه‌قز. (نام قریه‌ایست)

قه‌یله‌سیل : [ناو] به‌ریه‌سیل؛ قورپو؛ خو‌راکیکه له‌گوشت و ماست و پون چیده‌بیت. (نام خوراکی

محلی)

قه‌یه‌و کردن : [چاوگه‌ت] قه‌ی کردنه‌وه؛ پ‌شانه‌وه. (قی کردن)

قیچه‌قیچ : لار وخیچ تماشا کردن؛ پروانینی لابه‌لا. (کجکی نگاه کردن)

قیچه‌ک : فد؛ تذ؛ نامیریکی موسیقایه، له‌ماندیلین چوو‌کتره. (قیچک)

قیرسی : [ناو] به‌رچاوت‌ه‌نگی؛ قه‌نویسی. (چشم‌تنگی)

پیتی (ق) بهشی وشه بیانی

قالتاخ: [تاوه لئاو] مروقی شه فروش؛ لات و به بیانوو
 بو شه کردن. (قالتاق)
 قه ده ح: فد: پیاله ی خوار دنه وهیه، شووشه بی یان
 گلینه. (قدح) +

قیرو گونی: [ناوت] گونیه ی له قیر هه لکیشر او بو
 روو کیشر کردن (دایوشینی) سهربان. (قیرو گونی)
 قیره گیا: گیای گول پزین. (خاتم سلیمان)
 قیز به له: هه لاکوک. (پامچال)
 قیز گه: نیشانه؛ نامانج؛ وهک نیشانه داکردن بو
 تیر نه ندازی و پیکان به چهک. (هدف؛ سیبل)
 قیزوبیز: له سهر زمانان و له قامووسه کاندایه
 واتایدل هه لنه گرتن وئیشتی نه چوونه سهر خوار
 ده مهنی کبیز
 قیز نای: [چا و گه] قیز نای؛ قیز اندن؛ قیز اندن. (جیغ
 زدن)
 قیسپ: [ناو] داری چه قاوی لیواری نه رابه ی که لی
 له گلو ش کیشاندا. (تیر چوبی کنار ارا به)
 قیلچ: تو خلی چه قاله ی بادام و گو یز. (پوست
 بادام و گردو)

کابرنج : [ناو] به لَم؛ کای ساقه تی برنج. (کاه- از ساقه برنج.)

کاپ : [ناو] جامی کییه رکیی وهرزش. (کاپ)
کاپشین : اند. فد؛ [ناو] قوله بالته؛ قه مسه له.
(کاپشن)

کاپوت : اند. فد؛ [ناو] (۱) سه ریوشی مو تو ری
سه یاره (کاپوت)؛ (۲) کاندوم، نامرزی به-
رگری له نه خوشین یان تولدار بوونی زن که
به سهر سیره تی پیادا ده کیشریت. (کاندوم؛
کاپوت)

کاپول : [ناو] که لله سهر کاسه سهر؛ کاپولک؛
قالکامه زی. (جمجمه)

کاتا : چین د؛ [ناو] دسته واژه ی وهرزشی
تیکواندویه؛ رهوتی جوولانه وه ییکی وهرزشی
تیکواندویه. (کاتا)

کاتمی : [ناو] هه لمه له؛ گوله هیرو؛ گوله که ی
بو بهرگری له وهرینی مووی سهر به که لکه.
(گل ختمی)

کاتوس : [ناو] کاکتوس؛ گوله خه پله؛ پروه-
کیکه گه لا و ساقه تی قهوی و پرله درووی
هیه و چند جو ری هیه له میکزیک
جو ریکی به قهرا سی میتر بهرزه بیته وه.

(کاکتوس)

کاتولیک : [ناو] لقی له مه سیحیه ت که
شوینگری واتیکانن. (کاتولیک)

کاتهوار : [ناو] شوینه وار؛ شوته وار؛ ناسه وار؛

نیشان له شتی رابوردوو. (نشانه های بجامانده)
کاتی : [ئاوه لئاو] ده می؛ وهختی؛ بو زهمانیکی
دیاریکراو؛ بو ماوه ییک؛ ماوه یی. (موقتی؛
زمانی؛ فصلی)

کاجو : [ناو] کای ساقه تی جو. (کاه ساقه جو)

کاجپر : [ناو] شه ویلکه؛ کاجپر. (فک)

کاخ : فد؛ [ناو] قه سر؛ کو شک. (کاخ)

کاخنشین : فد؛ [ئاوه لئاو] دانیشتووی کوشک
و قه لا. (کاخنشین)

کادی : [ناو] که نلوو؛ قوونووی هه نگ.
(کندوی عسل)

کار : [ناو] (۱) فرمان؛ (له بواری زمانه وانیدا
فیعل؛ کردار) (۲) پیشه و شو ل؛ (۳) خه بات و
تیکوشان هه رکاریکم کرد به قسه ی نه کردم؛
(۴) پاشگره وه؛ گوناکار؛ وهرزشکار؛
کاشی کار؛ خراپکار. (کار)

کاراته : چین د؛ فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] جو ری ک
وهرزشی تاییه ت و پاویری خو ره لاتی
ناسیایه. (کاراته)

کاراته کار : [ناو، ت] کاراته باز؛ که سیک که
وهرزشی کاراته ده کا. (کارته باز)

کاراد : [ناو] که وهر؛ که وهرگ. (تره)

کاراوان : [ناو] (جو ری ک شو ده ی ته گهردار)
که به پاش سه یارم وه ده به ستریت. (کاراوان)

کاربرانه وه : [چاوگه، ت] کاربرد یانه وه؛ کو تایی
هاتن؛ نیش ته و لو بوون و دوایی پیه نیان

(کارت‌تمام‌شدن)

کاربۆن : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] کاغه‌زی کوپییه.
(کاربن)

کارپیداکردن : [چاوگه‌ت] شۆل دۆزینه‌وه.
(کارپیداکردن)

کارت : [ناو] (۱) ږوپه‌ریکی مقه‌بایی؛
(کارت)؛ (۲) کارد؛ کیږد. (کارد)

کارتۆپل : [ناو] ئیره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له
توورکییه‌وه هاتووه، (بیږ: زه‌وی + ئالما: سیو)
یاره‌لماسی؛ سیوک؛ یره‌لماسی؛ کارتۆل؛
کارتۆپی؛ په‌تاته؛ سیف زه‌مینى؛ سیب
زه‌مینى؛ کارتینه؛ هیږه‌لماسی؛ کرتۆپل؛
پۆتیه؛ کارتینک؛ کرتۆفل؛ په‌تیه. (سیب
زمینى)

کارتۆپی : [ناو] سیف‌زه‌مینى؛ هیږه‌لماسی؛
سیوک؛ کارتۆفل؛ کهرتۆپل؛ په‌تاته؛ په‌تیه؛
هیږه‌لماسی؛ یاره‌لماسی؛ کار به‌توورکی واتا
به‌فر؛ توپی به‌تورکی واتا توپی نه؛ توپی به‌فر
(تۆپه‌له‌به‌فر)؛ جگه له سیوک و سیف‌زه‌مینى
و هیږه‌لماسی که کوردین په‌تاته و په‌تیه‌یش
ئینگلیزیه و وشه‌کانى دیکه هه‌موویان له
تورکیه‌وه وه‌رگیراوان. (سیب‌زمینى) < یره-
لماسی

کارتۆن : فد؛ [ناو] (۱) جه‌عبه‌ی مقه‌بایی
(کارتن)؛ (۲) جوړیک فیلم که به وینه‌کیشان
چی ده‌ییت. (کارتون)

کارتوو : [ناو] که‌ردو؛ دیراو. (گراز)

کارتی‌پۆستی : [ناوت] کارت‌پۆستال؛ هه‌روه‌ها
کارتی بانگه‌یشتن؛ کارتى پیرۆزبایی؛ کارتى
پیناسه؛ کارتى نه‌ندامیتى. (کارت‌پستى)

کارتیکردن : [چاوگه‌ت] به‌دلّه‌وه نووسانى
قسه یان کرده‌وه‌ییک؛ باندۆر له‌سه‌ردانان.
(ردگذاشتن؛ کارگربودن)

کارتینک : [ناو] داوی جالب‌الووکه؛ ته‌ونى جو-
لآته‌نه. (کاتنک عنکبوت)

کارخف : [ناو] هه‌رمى؛ هه‌مرو؛ ئارمووت؛ نه-
مروود. (گلابى)

کارخه‌وتن : [چاوگه‌ت] کاروپیستان؛ ماتل-
بوونى کار؛ کارپاگیران. (کارخواييدن)

کاردار : [ناو] (۱) به‌رپرسى پامیاری ده‌وله‌تییک
له ولاتیکی دیکه؛ بریکارى بالۆیز؛ (کاردار)؛
(۲) کاربه ده‌ست و به‌رپرسى کارى ده‌وله‌تى؛
(کارمند)؛ (۳) که‌سیک که کارىکی هه‌ییت.
(شاغل)

کارداک : ناوى میژویى نه‌ته‌وه‌ی کورده.
(نام‌تاریخی کرد)

کاردانه‌وه : [چاوگه‌ت] باندۆر دانان؛ ئاوپژه-
ی کرده وه‌یان ره‌فتاروگوته. (عکس‌العمل
انعکاس‌فعل‌درجامعه)

کاردو : < کاردۆخ

کاردۆخ : کاردۆک؛ ناوى هه‌ره‌ کوئى گه‌لى
کورد؛ (نام باستانی کردها)

کاردۆژه : [ناو] (۱) به‌ نه‌شته‌ر پشکینى
تۆخله‌ گوپز بو ده‌ره‌ینانى له‌ت‌وکوتى کاکله-
که‌ی. (تکه‌های مغز گردو را با کارددرآوردن)؛
(۲) نه‌شته‌ر کارى له سه‌رله‌ش، (جراحی)؛ (۳)
< کارده‌وه‌ژه.

کاردۆش : ناوى کورده‌کانى گیلان به‌ زبانی
گیلانى، که له لیواری زه‌ریای خه‌زه‌ر دژین.
(کاردوش)

کارډوک : < کارډوځ

کارده : [ناو] گیاییک که له سهر پرېشه ی سالی
رېبورډووی شین بېټه وه. (گیاهی که بر روی -
ریشه اش سبز شود)

کاردموه ژه : [ناو] کارډوژه؛ پشکین و گه پران
به دواي شتپکدا به کارډ. (جستجو به دنبال -
چیزی)

کارډفین : [ناو، ت] کارهبا؛ کارهوا. (کهربا)
کارقاییم : [ناو، لټاو] به مشهور؛ کارپته وه.
(محکم کار)

کارکردن : [چاوگه، ت] (۱) کارکردنی وه ک
نووسین؛ دروینه؛ دهفرشورډن؛ (۲) شول -
کردن، دموام کردن له ئیداره دا. (کار کردن؛
اشتغال)

کارکرده : [ناو، لټاو] کارکردو؛ (ب) شتی کوڼ
و له کارکراو؛ شتی دهستی دوو. (کار کرده)
کارکه وتنه پرې : (۱) دهسټپیکردنی کار،
گیروگرفتمان نه ماوه کاره که مان که وتوته ته -
پرې؛ (۲) کار جیبه جیبوون؛ له شماره وانی
زوو کاره که م که وتنه پرې. (کارراه افتاده)

کارگه پهینه : [ناو] قارچکیکی ژه حراویه له -
سهر په ین وپال ده پرووی. (نوعی قارچ سمی)
کارگه چی : [ناو] به پرېوه بهری کارگه؛ خاوه نی
کارگه؛ کارخانه دار. (مسئول کارخانه) +

کارگه خوویرک : [ناو] قارچکیکی هره بهاشه
بو خواردن. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه شیتته : [ناو] قارچ که شیتته؛ قارچکیکی
ژه هراویه و خواردنئ ټینسان ده کوژی. (قارچ -
آمانیت کشنده)

کارگه ف : [ناو] جوړیک قارچکی ژه حراویه؛

هاردراوه که ی بو سهر برینی کرمو لی مالات
باشه. (نوعی قارچ سمی)

کارگه که رکول : [ناو] کارگه هه لږ؛ قارچکی
خوړاکی. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه نیو : [ناو، لټاو] کارگه نیگ؛ کارلینه -
هاتوو؛ کارخراپ؛ نه بوونی توانای نه نجامی
کاریک. (گندکار)

کارگه هه لږ : [ناو، ت] قارچکیکی هره بهاشه
بو خواردن. (نوعی قارچ مرغوب خوردنی)
کارگی دار : [ناو، ت] قارچکیکی لامژه که به -
شیله ی دار ده زی و ژه هراویه. (غاریقون)
کارگی که ما : [ناو، ت] قارچکیکی له سهر بنی
که ما ده پرووی و ده خوریت. (نوعی قارچ -
خوردنی)

کارمه زهل : [ناو] (۱) نووسینگه؛ ده فته رخانه؛
(محضر)؛ (۲) چرپای له سهر نووسین.
(میز تحریر)

کارن : ناوی یه کی له کوپه کانی کاوه ی
ټاسنگه ر. (یکی از پسران کاوه آهنگر)
کاروان ناشی : [ناو،] هیلکاو؛ پیازو به هیلکه -
وه. (آش پیاز و تخم مرغ)

کاروکاسپی : [ناو، ت] کاروبار؛ کاروپیشه؛ که -
سبو کار؛ کاروکاسپی. (کاروکاسپی)

کارووت : [ناو] کاروت؛ گیزه ر؛ گزه ر؛ گزه ر؛
دوو جوړه؛ به نه وش و زهرډ. (گیزه ر؛ هویج)

کارهما : (۱) [ناو] کارژیله ی میو؛ (بزغاله -
ماده)؛ (۲) [ناو، لټاو] شاره زا و کارزان. (کاربلد)
کارما : [ناو] کارهبا. (کهربا)

کارموان : [ناو] شوانی به رغه ل. (شبان -
بزغاله ها)

کاره یل: [کوی کار] کارگه؛ کاره کان؛
 ئیشه کان. (کارها)
 کاری: (۱) [ئاوه لئاو] وهک برینی کاری؛ ده-
 ردی کاری؛ (کاری)؛ (۲) [پابوردووی کارین]
 تووانی؛ پیی کرا. (توانست)
 کاریو: [ناو] گیانله بهریکی شاخداري سهر
 دریژه به قهرا جوانه گاییک ده بیټ و له گهوه-
 زن (که له کیوی) ده کا. (کاریو)
 کاری بیکاری: کاری بیسووت و بیمونا.
 (کاری سود)
 کاریت: (۱) [پابوردووی کارین] توانیت؛
 تانیت؛ (توانستی)؛ (۲) ههنگوین؛ ههنگین.
 (عسل)
 کاریزه: ناوی دووگونده له نزدیکی شاری
 سه قز. (نام دوقریه)
 کاریش: [ناو] کارووش؛ گیاییکه له گارس-
 ده کا. (نوعی گیاه)
 کاری کهس نه کردگ: < کاری کهس نه کردو.
 کازوماری: [ناو، ت] کراژهمار؛ کراشه مار.
 (پوسته انداخته مار)
 کازوواژ: [ئاوه لئاو] خال خال تیکهوتنی بهفر
 له دهمه و به هاردا. (خال خال شدن و ذوب شدن-
 برف)
 + کاژیر: کورتکراوی کاتزمیر تاییه ت به
 کات؛ بو ناوی ئامیری (سهعات) ههر کاتزمیر
 دمو تریټ. (مخفف کاتزمیر برای تعیین وقت)
 کاسان: [چاوگه] تاسان؛ بیهو شبوون؛
 گیزبوون؛ حاله تی و پوون. (گیج شدن)
 کاسکردن: [چاوگه، ت] و پرکردن؛ گیز کردن.
 (گیج کردن)

کاسوچه می: < کاسه ی چاو.
 کاسه پشتی ئاوی: [ناو، ت] رهقه؛ جوریک
 کیسه لی پانکه له یه له ناو ئاودا دهژی.
 (لاکپشت آبی)
 کاسه چه م: < کاسه ی چاو
 کاسه سهر: [ناو، ت] قاپ ده ستمال. (دستمال
 طرف خشک کن)
 کاسه کهل: [ناو، ت] گلینه و دهفری گلین که
 هه ندیکی پهری بیټ یان شکابیټ. (کاسه-
 گلین شکسته)
 کاسه کهل: [ناو، ت] گلینه یان دهفری لیو
 هه لپه ریو یان نیوه شکاو. (کاسه شکسته)
 کاسه گول: [ناو، ت] وره گیا؛ گیاییکه بو بی-
 خهوی و بیقه راری باشه. (گل انگشتانه)
 کاسه ی جیژن: [ناو، ت] که لوپهل و شتی
 پیویست بو به ریوه بردنی جیژن گرتن، وهک:
 برنج و پون و... هتد (وسایل برگزاری جشن)
 کاسه ی چاو: [ناو، ت] کالانی چاو؛ ئه وچالاییه
 که گوئی چاوی تیډایه. (کاسه چشم)
 کاشه مه: [ناو] که رهس؛ حه شه گیواو؛ که ره-
 فس. (کرفس)
 کاغز: فد؛ [ناو] کاغز؛ (۱) پروپه ریکه بو له-
 سهر نووسین. (۲) نامه. (کاغذ) +
 کاغزه ی فافون: [ناو، ت] پروپه ریکی ناسکه له
 فافون بو تیوه پیچانی دیاری یان به سته.
 (کاغذ آلومینیومی)
 کاغزه ی ئا: کاغزه ی تاییه بو چاپ له ئه -
 ندازه ی ۹۰۰×۶۰۰ (میلیمتر) دا ههروهها (ئا
 ۳) له ئه ندازه ی ۲۹۷×۴۲۰ م. دا (ئا ۴) له
 ئه ندازه ی ۲۹۷×۲۱۰ م. دا و (ئا ۵) له ئه -

ندازه‌ی ۱۴۸×۲۱۰ م.م.دا و (بی) له نه‌ندازه‌ی ۱۰۰۰×۷۰۰ م.م.دا و (بی^۴) له نه‌ندازه‌ی ۳۲۰×۲۳۵ م.م.دا و (بی^۵) له نه‌ندازه‌ی ۲۳۵×۱۶۰ م.م.دا.

کاغه‌زی‌کایی: [ناوت] کاغه‌زیکی نه‌باش؛ کاغه‌زی هندی روزنامه و بِلَاوک. (نامه-نوشتن)

کافزیم: [ناو] کفه. (کف)

کافینان: وه‌ک: برزاندنه‌وه‌ی برین؛ خوین بهس کردنی‌برین. (بندآوردن خون‌زخم)
کاکا: فُد؛ [ناو] له کوردیه‌وه چووه‌ته نیو فارسی؛ کاکه؛ برای‌گه‌وره. (کاکا)

کاکائو: فُرد؛ فُد؛ اند؛ [ناو] داریکی کورته بالآ-یه؛ به به‌ره‌که‌یشی ده‌لین کاکائو نیوه‌برژی به‌ره‌که‌ی ده‌ه‌پ‌نه‌وه و ده‌یکه‌نه نیو شیري داخ یان ناوی داخ و ده‌یخونه‌وه. (کاکائو)

کاکروُس: [ناو] پاقله. (باقلی)
کاکله‌مووشان: جوړیک جال‌جالووک‌ه‌ی ژارداره و زیاتر په‌نگی په‌شه. (رطیل)
کاکوت‌کردن: [چاو‌گه‌ت] دوا‌ی‌سوواخذان کا به‌سهر قوړه‌که‌دا کردن و شیلان. (کاه-روی‌گل‌اندودریختن‌وکویدن)

کاکوُل‌هه‌له‌ک: [ناو] پوړه‌له‌ک؛ قز‌لوول؛ قز‌فر‌فری؛ قزی پیچ‌پیچ. (موفر‌فری)
کاکوُل‌ی‌گه‌رمه‌شانی: [ناوت] تال‌گه‌لی باریکی سهر گه‌رمه‌شانی؛ پوپه‌کابه؛ کاکوُل‌ی کابه (کاکل‌ذرت)

کاکه‌مه‌م: گراوی خاتووزین له به‌یتی خاتووزین و کاکه‌مه‌م‌دا. (نام‌مردانه)
کاک‌یه‌کاک‌ی: [ئاوه‌ل‌ناو] ده‌شت‌یان بیابانی

کاک‌یه‌کاک‌ی واتا تاچاو هه‌ته‌رده‌کا به‌رین بیټ و ته‌غهر چوُل بیټ. (دشت‌وبیابان په‌ناور و برهوت)

کاکيله: [ناو] خر؛ ددانه‌کانی دواوه‌ی تاییه‌ت به‌ه‌پ‌ینی خوړاک. (آسیا)

کاکيله: [ناو] وشه‌ی بانگ‌کردنی برای چکو‌له؛ هو‌ی کاکيله؛ کاکه‌ی چکو‌له. (داداش‌کوچک)

کالآور: [ناو] کهوشی وه‌ور؛ کاله له پیستی خاو بو‌ناو به‌فر و سه‌هوُل. (چارق)
کالای: [چاو‌گه] (۱) هه‌ل‌کو‌لین؛ (گود‌کردن)؛ (۲) کیلان. (شخم‌کردن)

کالوش: [ناو] گالوش؛ کهوشی ناسک زیاتر له لاسیق که به سهر که‌وشدا ده‌کر‌يته پا بو‌به‌رگری له قوړاوی بوونی کهوش له‌کاتی قوړ و چلپاودا. (کاش)

کال‌وکړج: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) مروقی مووزهردی سوور و سپی و چاو کال؛ (بورس‌فید پوست) (۲) نه‌گه‌ییو؛ نه‌کولآ. (نرسیده؛ نپخته).

کاله‌کی‌کرمی: [ناوت] هه‌نه‌ی کاله‌ک کاتی به پرووله‌یه می‌شووله‌ییکی تاییه‌ت پیستی ناسکی به‌پرووله‌که کون ده‌کات و گه‌رای تیدا داده‌نیت و ده‌بیته هو‌ی کرموُل بوونی؛ بو‌به-رگری له کرموُل بوون ده‌بی... <گول‌گرتن. (خربزه‌کرمو)

کاله‌نوږ: [ناوت] سبه‌ینانی زوړ زوو که هیشتاکاتی نوږ نه گه‌یشتی. (نزدیک‌به-وقت‌نماز‌صبح)

کاله‌وبووک: [ئاوه‌ل‌ناو] کاله‌وبوو؛ په‌نگ-رویش‌توو. (رنگ‌باخته)

کالهی شه‌مامه‌به‌ندی: [ناوت] کاله‌ییکه به
ئاورشمی ره‌نگاو‌ره‌نگ گولینگی بو دروست-
ده‌کری. (نوعی چارق)

کالیسکه‌ی سهر‌به‌فر: [ناوت] سوورتمه‌ی
تایه‌ت، که به‌سهر به‌فردا ده‌خزی و له‌جه-
مه‌ری باکووری گو‌ی زه‌وی ئیسکیمو‌کان
چهند سه‌گ ده‌کهنه سوورتمه‌که بو
راکیشانی. (سوورتمه‌برفی)

کالین: [چاوگه] (۱) بالاندن؛ باراندن؛ (بع-
کردن) (۲) پیاکالین؛ توورمه‌بون؛ به‌منداله‌که‌دا
هه‌لکالی؛ لی توورمه‌بوو. (سرزنش کردن)+
کانال: فد؛ فرد؛ [ناو] جوگه‌ی به‌رفراوانی به-
ینی دوو ده‌ریا که ده‌ستکرده؛ که‌نداو؛
(کانال)؛ (۲) توور و شبه‌که‌ی (ته‌له‌فزیون؛
کانال تلویزیون)؛ (۳) لووله‌ئاسای چوارپالو
بو‌هاتنی هه‌وای سارد له‌کو‌لپ‌ره‌وه. (کانال-
کولر)

کانگا: [ناو] (ب) قوولایی؛ ناخ؛ له‌کانگای
دل‌هوه؛ له‌ناخی دل‌هوه. (بیخ؛ ته)+
کانوون: [ناو] جوړیک مراوی له‌توره‌مه‌ی
وه‌رده‌ک (ئورده‌ک) ه و چهند جوړه. (۱)
کانوونی کا‌کول‌دار. (مرگوس کا‌کلی). (۲)
کانوونی گه‌وره. (مرگوس بزرگ). (۳) مراوی
سه‌رسی. (اردک سرفید)

کانه‌وزبانه: [ناوت] ئه‌و به‌رزاییه له‌ته‌خته-
ییک که ده‌چینه نیو جیگای کانیشکافه‌وه بو
جووت بوونی دوو ته‌خته. (کانه‌وزبانه)

کانیشکاف: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکه وه‌ک
کوشته‌ره، به‌لام له‌ناوه‌راستی ته‌خته‌دا هیل-
هه‌ل‌ده‌که‌نیت. (کانیشکاف)

کانیشکافه: [ناو] کانه؛ به‌ره‌می هه‌ل‌که‌ندنی
هیل له‌سهر ته‌خته به‌کانیشکاف. <
کانیشکاف.

کانیکه‌وه: گوندیکه سهر‌به‌شاری سه‌قز.
(اسم‌دهی است)

کاوبا: [ناوت] خه‌یال‌تیک که می‌شک به
خوبه‌وه خه‌ریک ده‌کا؛ (ب) خه‌یال پلاو.
(خیالات‌واهی)

کاولکسه‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] کا‌ولکردن؛
روو‌خاندن. (خراب کردن)

کاوه: (۱) داری پزیو؛ (کنده‌پوسیده)؛
(۲) کیوی زور‌به‌رز و قووج. (کوه‌سرکش)
کاویه: گهنده‌ل بوونی ناخی‌دار. (پوسیدن-
داخل‌کنده‌درخت)

کناف: کونجی. (کنجد)+
کنکه‌شور: [ناوت] پشيله‌شور؛ شتنی به‌په‌له
و سهر‌سهری. (گره‌شور)

کچه‌تیو: [ناوت] چه‌تیم؛ کچی‌هه‌تیو؛ چه-
تیو؛ به‌ته‌وسه‌وه بانگی کچی‌ک ده‌که‌ن وه‌ک
جوین. (دخترک‌یتیم)

کچه‌مام: [ناوت] کچ‌مام؛ کچی‌ئاپ ئاموزای
میوینه؛ (دخترعمو) هه‌روها کچه‌خال؛ کچه-
پوور. (دختردایی. دخترعمه)

کچی: [ناو] کچه‌که؛ کیژی؛ که‌نیله؛ که‌نی؛
له‌کاتی ئاخفتن‌دا به‌کیژده‌لین. (دختر)
کچی‌مو‌دار: [ناوت] (ب) کچی‌ک که‌بنی
هه‌بی. (دخترباکره)

کچیینه: [ناو] گلینه‌ی‌چاو؛ بیبیله؛ ره‌شکینه-
ی‌چاو؛ بیبیله‌ی‌چاو. (سیاهی‌چشم. مردمک)
کخک: [ناو] قو‌خه؛ کو‌خه؛ قه‌ف. (سرفه)

کخمیتہ : [ناو] تۆز و ورده ئاردی دهو روبه‌ری
 ئاش. (آردا طراف آسیاب)
 کدوخ : [ناو] گهرماف؛ گهرماو؛ همام. (حمام
 کراس قاقانی : [ناو،ت] کهسیک که کراسی له
 قوماشی قاقانی له به‌رداریه؛ به‌سته‌یی که له
 گورانی کوردید؛ (پیراهن از قاقانی. نام ترانه-
 ایست)
 کراسه‌مارانه : [ناو،ت] کراژی‌مار؛ کاژه‌مارانه؛
 تفره‌مار. (پوست انداخته‌مار)
 کراش : [ناو] توپژ و قه‌تماغه‌ی برین؛ کراژ؛
 تۆژ. (پوست)
 کراشو : [ناو] کدوخ؛ همام؛ گهرماو. (گرمابه)
 کراک : [ناو] ماکیکی سرکه‌ری بقیه.
 (کراک)+
 کراوات : فد. فرد؛ ئالماند؛ اند؛ بوینباخ؛ که-
 رآوات؛ که‌ره‌ویته؛ قه‌ره‌ویته. (کراوات)
 کرپه : خورپه؛ کرمه؛ وه‌ک؛ کرپه‌له‌دل‌مه‌وه-
 هات : (ب) دل‌م‌داکه‌وت؛ (دل‌م‌ریخت؛ دل-
 ریختن)+
 کرخه‌و : له‌خه‌وی گرانه‌وه‌چوون. (خواب-
 غمیق)
 کردنه‌یه‌ک : دوو شت دانه‌دهم یه‌ک و به‌یه-
 کی کردن. (یکی کردن)
 کرده‌په‌شیمان : که‌سیک که له‌کاری
 رابوردوی یان له‌کاریک که کردوویه‌تی په-
 شیمان بیت. (از عمل یا از اعمال پشیمان)
 کرده‌ی : [چاوگه] کرن؛ کردن. (کردن)
 کرفه : [ناو] سه‌روا؛ دمنگی فریشته؛ دمنگی-
 غه‌یی؛ سروش. (وحی؛ الهام)
 کرکاسه : [ناو] ده‌فر و قاپ‌وقاچاخ. (ظرف-

(ظروف)
 کرک‌ک‌وکه : [ناو] کرک‌ک‌اکه؛ کوروژ کوروژه؛
 کرک‌روچکه؛ خرینچکه؛ خرینک؛ کور کوروژه؛
 ئه‌ستی‌کوژ؛ له‌ئیسک نه‌رمتره. نه‌رمه
 ئیسک. (غضروف)
 کرمری : [ناو] حوننه‌ر؛ هونه‌ر؛ کاریک که له
 ده‌س هه‌مووان نه‌ییت. (هنر)
 کرمن : [ئاوه‌ل‌ناو] حه‌که‌دار؛ ژنی به‌ئالووشی
 زور به‌ئیشیا بو‌کاری سه‌ر جییی؛ جو‌ریک
 جوین. (حشری)+
 کرمن : [ئاوه‌ل‌ناو] وه‌ک‌جوین به‌ مروی
 ئالو‌س‌دار ده‌وتریت؛ کرمن یان کرمنه.
 (حشری)
 کرمنشانندن : [چاوگه،ت] جیق ده‌ره‌یینان؛
 گوشینی به‌ته‌وژم و تلیقاندنه‌وه. (فشاردادن و
 له‌کردن)
 کرمنشین : [چاوگه،ت] وردوخاش کردن؛
 تلیقاندن. (له‌ولورده)
 کرمه‌تووکنه : [ناو،ت] جو‌ریک کرمه به
 کو‌مه‌ل له‌ده‌وری بنجه‌گیاییک ده‌هالین و
 تالگه‌لی وه‌ک تالی جال‌جالووکه به‌لام شپ‌رزه و
 شی‌واو دروست ده‌که‌ن و بنه‌گیاکه داده‌پوشن
 و خویشیان تووکنن. (نوعی کرم)
 کرمه‌ک : [ناو] کرمی زور وردی ناو پرخوله.
 (کرمک)+
 کرمه‌کوژه : [ناو] گیان‌گیر؛ گیاییکی ژه‌هرداره
 و عیلاجی تیراوی و برینی دیکه‌یه.
 (شوکران صغیر)
 کرمه‌گرپنه : [ناو،ت] گول‌ئه‌ستیره؛ کرمیکی
 فوسفورداره به‌شه‌وه‌ده‌ره‌وشی. (کرم شب‌تاب)

کرمی نارمووش : [ناو،ت] کرمی هه‌وړیشم؛
 کرمی نارویشم. (کرم ابریشم)
 کرمی که‌دوو: [ناو،ت] که‌دووانه؛ جوړیک کر-
 می ناو پ‌یخول‌یه وه‌ک تووی کووله‌که وایه و
 به‌ده‌میه که‌وه‌یه. (کرم کدو)
 کړنده : [ناو، بک] لیسک؛ نامرازی قوول‌کر-
 دنی کاسه‌ی تار و که‌وچک. (لیسک)
 کړنووش : [ناو] کوپ‌نووش؛ سه‌رچه‌ماندنه‌وه؛
 کوم بوونه‌وه. (کرنش)
 کړنه : [ناو] کړنوو؛ قړنوو؛ مچ؛ چنگنه؛
 کړنک. (نوعی کنه‌کوچک)
 کروچلی : [ناو] کروژ کروژه. (غضروف)
 کروشمه : [ناو] دووش‌دامان؛ کزومات‌دانیشن؛
 خوکز کردن له‌خه‌م یان له‌سه‌رما. (خودراجمع-
 کردن‌ونشتن)
 کړوکاش : [ناو] ته‌قالا؛ حه‌ول‌وته‌قه‌لا؛ (ب)
 دړک‌ودال دوورین و کوک‌ردنه‌وه‌ی. (کوشش)
 کرولیه : [ناو] توپ‌ل؛ گونک؛ توپ‌له؛ گونده‌له
 به‌فر یان هه‌وویر. (مانندگلوله‌برف‌یاخمیر)
 کړومات : [ناو،لناو] کپ و بی‌ده‌نگ؛ کش-
 ومات. (ساکت‌وبی‌صدا)
 کړیتی : [ناو، به‌ره‌می‌چاوگه] فه‌یتی؛
 ناشیرینی؛ کارخراپی؛ چه‌په‌لی؛ خراپی.
 (زشتی؛ بدی)
 کړیخانوو : [ناو،ت] کرامال؛ ئیجاره‌ی‌خانوو؛
 کړی‌مال. (کرایه‌خانه)
 کړیداسی : [ناو،ت] حه‌قه‌دروینه؛ کړی
 دروینه؛ مزی سه‌پانی. (فرددروکردن)
 کړیز : کیش‌هاتنی شله‌مه‌نی؛ وه‌ک کیش-
 هاتنی هه‌نگوین. (کش‌آمدن‌مایعات)

کز : [ناو] له‌کوردییه‌وه‌چووه‌ته‌نیو فارسی؛
 حاله‌تی کووه‌بوونی موو له‌کاتی سووتاندا.
 (کز)+
 کزین : [ناو] جوړیک گه‌مه‌ی کوپ‌ه‌لاوی
 گوندنشین بوو، به‌تویی به‌ن ده‌کرا. (نوعی-
 بازی)
 کسپه : کزه؛ حاله‌تی ئاسنی داخ به‌له‌شدا
 چزان؛ (حالت سوزش تن با آهن گداخته)
 کشایه‌وه : [ر‌ابوردووی کشانه‌وه] کشادوواوه؛
 پاشه‌کسه‌ی کرد. (عقب‌کشید)
 کشت‌وکیاز : [ناو،ت] چاندنی‌بیستان و ته‌په-
 کاری (ته‌په‌کالی). (کاشتن‌بوستان)
 کشت‌وکیل : [ناو،ت] کشت‌وکال؛ کاری مه-
 زراداری. (کشت‌وزرع)
 کشتی‌جه‌نگی : [ناو،ت] که‌شتی شه‌ری؛
 پایوپی توپ‌داری تاییه‌ت به‌شه‌ر. (کشتی-
 جنگی)
 کشکشین؛ وه‌دره‌نگ کیشانی کار یان کات؛
 وه‌دره‌نگ که‌وتن؛ زوړپیچوون. (بدرازاکشیدن)
 کفاره : [ناو] فیچقه‌کردنی ئاو له‌لووله (بوړپه)
 ییکه‌وه که‌له‌نیوچه‌وزدا دروستی ده‌که‌ن؛
 فوواره. (فوارة)
 کفت : [] وه‌ک؛ کفت‌قسه‌که‌ی تو؛ وه‌ک
 قسه‌که‌ی تو؛ ته‌غهر له‌بن‌زاراوه‌ی ئهرده‌لانی‌دا
 گوپه‌ده‌کړیت. (مانند)+
 کفته‌زووخال : [ناو،ت] ورده‌زووخال که‌به‌ئاو
 ته‌پی ده‌که‌ن و وه‌ک کفته‌ی گه‌وره‌خرپی ده-
 که‌ن پاش وشک بوونه‌وه زستانان ده‌پینه
 نیو چاله‌قورسی. (خرده‌ذغال‌بصورت‌کروی-
 درست‌شده)

کفته وشوروا : [ناوت] کفته وشوربا؛ جوریک-
چیشته؛ کفته وشورباو. (کوفته وشوربا)
کفته وگوشت : [ناوت] خواردنیکه؛ له شاری
سنه، وهک سهروپی زیاتر به بهرقه نده ده-
یخون. (کوفته وگوشت)
کفتی : [ناو] کفته. (کوفته) (۲) شه که تی؛
حاله تی ماندوو بوون. (خستگی)
کفکار : [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)
کفن زه رده نه بوون : هیشتاگنی زه رده نه بووه :
زوری پی نه چووه مردووه؛ (ب) تازه مردوو.
(کفن زردنشدن)
کفه : (۱) [ناو+ دهنگه ناو] قف؛ قفه؛ کوخه؛
قوخه؛ کوکه (سرفه)؛ (۲) دهنگی هه لبوونی
بارووت و گوگرد؛ (صدای روشن شدن گوگرد)
(۳) هلچوونی تراو له سه رئاور؛ (سررفتن-
مایعات).
کفهل : [ئاوه لئاو] پووک؛ قانگ؛ پف.
(متخلخل)
کلا : که نار؛ بو ته سب له سه ر ناخوپ له جیاتی
ته نیشته به واتای (بروئه ولاتر) به کارده بریت.
(برو اطرف)
کلاج : [ناو] که لاج؛ ئامیریکه له سه یاره دا که
دهنده په ها (خه لاس) ده کا بو گوپینی دهنده.
(کلاج)
کلاس : [ناو] که لاس؛ پولی خویندنگه؛
کلاسی پینج؛ پولی پینج. (کلاس)
کلاشیان : (ب) سه پان و په نجبر. (کارگر؛
رنجبر)
کلاش وهراز : [ناو] کلاشکه ر؛ کلاش دروو.
(کفش نخ ساز)

کلاف : [ناو] به ردیکی تاشراوه پینج سانتیم
پانه و له به ردکاری نومای بینادا ده یخه نه به-
ینی به ردی (تریشته یی) و به ردی نوما بو
جوانی. (کلاف)+
کلاف : [ناو] که رهسته ییکی کانزایی زیاتر له
زیو به نه ندازه ی جیگای ئیستیکان دروست-
ده کراو ده سکداربوو له جیاتی زیر پیاله
ئیستیکانی بی قولفه بیان تیدنه نا. (کلاف-
استکان)+
کلاکردن : [چاوگه، ت] خستنه لاهو؛ وه لانان.
(به یکطرف انداختن)
کلاوړوچنه : (۱) [ناو] روچن؛ کولاوکه.
(روزنه بام)
کلاوسه رنان : [چاوگه، ت] (ب) خاپاندن؛
فریودان. (کلاه گذاشتن سر کسی)
کلاون : [ئاوه لئاو] فرنده ی پوپه دار؛ کلاونه.
(پرنده کاکلی)
کلاوی سه خریچن : [ناو] کلاویکی ته فسانه ییه
پروایه نه هه رکهس له سه ری نی له چاو ون ده-
بیته. (اسم کلاهی افسانه ای)
کلچیف : [ناو] کلچوک؛ کلچوک؛ میلی کل-
کیشانی چاو. (میل سرمه کشی)
کلک پیا هه لسپاردن : [چاوگه، ت] (ب) بایه خ
پی نه دان؛ که مته رخه می له کردنی کاریک.
(اهمیت به انجام کاری ندادن)
کلک زهرده : [ناو] تورهمه ی فرنده ی کلک زه-
رده دوو جورن. (۱) کلک زهرده که کاکولی
خورمایی ناچخه و سه ری زه رده و بالی ره-
شه. (بال لاک) (۲) میوه خوره که له سه ر دار و
بنچک هیلانه ده کا و میوه کانیاں بو ری مه یله

و قاوه‌ییه و نیره‌کانیان پهنگی بوری ناچخه
 و لا جانگیان ره‌شه. (میوه‌خور)
 کلک کردن به‌ناو‌گل‌دا : له کاتی شکستی
 سه‌گ له شه‌ره سه‌گ‌دا کلک بردنه ناو
 پاشوو؛ (ب) قزمبوون وترسانی مروقی پی‌ده-
 شوبه‌ینن. (ناتوانی و شکست)
 کلک‌گرتن: [چاو‌گه‌ت، (۱)] کلک به‌رز کردنه‌وه-
 ی نه‌سب زیاتر له کاتی غاردا؛ (دم-
 بالانگاهداشتن اسب)؛ (۲) ده‌ست‌گرتن به
 کلکی حه‌یوانه‌وه (گرفتن دم حیوان)؛ (۳) له
 خودهرچوون، به پله و پایه که یشتوه خو‌ی
 لی‌گو‌راوه و کلکی گرتووه؛ ده‌عیه لی‌په‌یدابوون
 (دارای کبر و غرور شدن)
 کلک‌مه‌قلی: [ناو‌ت، قشقه‌ره؛ قه‌له‌به‌له‌ک.
 (زاغچه)
 کلک‌نام‌راس: [ناو‌ت، قامکی ناوه‌راس‌ت؛ تبالا
 قووتی؛ تلیا ناوین؛ به‌رزه‌ملی. (انگشت‌وسط)
 کلک‌ووژه: [ناو] که‌له‌موس‌ت؛ تبالا‌مه‌زن؛ تلیا-
 مه‌زن؛ قامکه‌گه‌وره؛ کلکه‌گه‌وره؛ به‌رانی.
 (انگشت‌شصت)
 کلکه‌بیل [ناو‌ت، ده‌ستکی‌بیل. (دسته‌بیل)
 کلم‌سین: [چاو‌گه‌ت، واق‌وپ‌مان؛ سه-
 رسامبوون. (سرسام گرفتن)
 کلون کردن: [چاو‌گه‌ت، کلوم کردن؛ گاله-
 دانی درگا به‌گلون. (کلون کردن)
 کلووچی: [ناو] کولووچه؛ کولیچی؛ کولیچه.
 (کلوچه)
 کلوور: [ناو] کروور؛ کوروور؛ نیوملوین.
 (کروور؛ نیم‌میلیون)
 کلویی: [ئاوه‌ل‌ناو] پی‌وکی؛ بلووری؛

کریستالی؛ کولویی. (کریستالی)
 کله‌وه: [ناو] قولایی ماسی‌گرتن.
 (قلاب‌هیگیری)
 کلپ: فداند؛ [ناو] ده‌نگ‌خستنه سه‌ر وینه‌ی-
 فیلم به شیوه‌ی لیو جوولاندنه‌وه. (کلپ)
 کناچلی‌چه‌م: [ناو‌ت، بیبيله‌چاو؛ په‌شکینه‌ی
 چاو. (مردمک)
 کناچو: [ناو] کچ؛ قیز؛ دوت؛ که‌نیک؛ کیژ؛
 که‌نیشک؛ کناچه. (دختر)
 کنج: [ناو] مه‌هان؛ بی‌نویزی‌ژنان؛ تی‌که‌وتنی
 مانگانه‌ی‌ژنان. (قاعدگی)
 کنگلاشک: [ناو] قنگه‌لاشک؛ گه‌نگری‌پیر؛
 گیای که‌نگری‌پیری وشکه‌وه بوو. (گیاه
 کنگر‌پیر‌خشک‌شده)
 کنیش‌ت: [ناو] کنشت؛ په‌رستگای جووله‌کان.
 (کنشت)
 کو: [ناو] قالونچه‌ئاساییکه‌هه‌ل‌ده‌فریت و
 نه‌گه‌ر خو‌ی بدا به‌چاوی‌گا و مانگادا
 دوو‌چاری‌چاویش‌ه و نه‌خوشین‌چاویان‌ده‌کا.
 (نام‌حشره‌ایست)+
 کوئه‌ندام: [ناو‌ت، چه‌نده‌ندام که‌هه‌موو
 پی‌که‌وه له‌بوواریک‌دا نه‌رکی‌خویان‌به‌جی‌د-
 ینن بو‌کردنی‌کاریک. (اعضا)
 کوئه‌ندامی‌ه‌رس: [ناو‌ت، (ب) نه‌ندامه-
 کانی(ده‌م، گه‌روو، گه‌ده، پرخو‌له، جه‌رگ،
 زراو) که‌سه‌رجه‌م‌کاری‌ه‌رس‌کردنی
 خوارده‌کان‌ده‌که‌ن. (دستگاه‌گوارش)
 کوا‌ی: (۱) [به‌ند] کوا؛ له‌کویی‌ه؛ له‌کویی.
 (کجاست؛ کجایی). (۲) [چاو‌گه] کوتان؛
 هارپن. (کوبیدن). (۳) لی‌دان؛ دارکاری‌یان‌به

کوته ک لیدان. (زدن)

کوب : [ناو] کاپ؛ له کاپی ټینگلیزه وه ها-
تووه، فنجان؛ ټیستیکانی قاوه خواردنه وه.
(کاپ؛ جام)

کوپان وراز : [ناوت] کورتاندروو؛ پالان چیکه ر.
(پالان دوز)

کوپله : [ناو] (۱) به ش؛ کوگای چکوله. (کپه)؛
به شیک له شیعریکې دریژ. (فراز؛ بند)

کوپه ک : [ناو] (۱) قهره پوولی پرووسیا؛ (۱)-
جزاپول روسیه؛ (۲) پیلووی چاو. (پلک چشم)
کوتانه زمويا : [چاوگه، ت] کوتانن به عه رزا؛
دان به عه رزا؛ کوتانن به زه وینا، (ب) کول پی-
دادان؛ شکست دان. (زمین زدن)

کوتحه : [ناو] کوئل؛ کوته دار؛ داری سووتانندن
له کل و تهن دووردا. (کنده چوپ)

کوتحه ی جه هه ندم : [ناوت] (ب) مروقی
ناخوشه ویستی زورهان؛ کوته داری جه هه ندم.
(کنده چوپ دوزخ)

کوثر : [ناو] کابوک؛ که بوو ته ر؛ که فوک؛
کاوک؛ له پروانگه ی فرنده ناسیه وه چند جور
فرندنه. (۱) کوثره شینه. (کبو تر-
چاهی). (۲) کوثره گایانه. (کبو تر جنگلی).
(۳) کوثره نه خشینه. (کو کوختی). (۴) قومری.
(قمری). (۵) کوثره باریکه. (قمری درختی).
(۶) (یا کریم؛ یا هوو) که کللی له قومری دریژ تره.
(یا کریم)

کوثره په پوو : [ناو] تورمه ییک بالندن که
دوو قامکیان له پیښه وه یه و دوو قامکیان له-
پاشه وه یه و سی جورن، (۱) کوثره په پوو.
(کوکو)، (۲) کوثره په پوو جقه ره ش،

(کو کوی تاجدار)، (۳) کوثره په پوو خالخال،
(کو کوی خالدار)

کوثره ینان : [چاوگه، ت] له یاری په راتنویان
هه ر قوماریکدا خراب ینان. (بد آوردن در قمار)
کوثری ده ریایی : [ناو] فرنده ییکې تیژباله و
به رزگ سپی و پشت پر شه، له به رد و شاخی ه-
راخ ده ریادا هیلانه ده کا. (کبو تر دریایی)
کوثری نامه بهر : [ناو] کوثریکه نامه ی به
پاوه ده به ستن و له هه ر شوینی به ریدنه ده-
گه ریته وه بو هیلانه سهره کیه که ی و له قه-
دیم دا له جیاتی چه په ر که لکیان لی وهرده-
گرت. (کبو تر نامه بهر)

کوټ وکولکه : [ناوت] ورده مووی قرتاوی
سهر ورپش له ده لاکخانه؛ ورده خوری و
مووی ټاپوره که به خاوکان ده پرېسن بو به-
نی جه وال و ټپر دوورین. (پشم ویله)
کوټ وکویر : [ئاوه لئاو + ناو] کویر؛ (ب)
چاوکز؛ نیوه وناته واو دیتن. (کور؛ چشم کم-
سوو)

کوټ وله ت : [ئاوه لئاو] شروپچراو؛ له ت وپه ت.
(تکه پاره)

کوته : (۱) [پاوردووی کوټ بوون] له ته؛
شکاوه؛ (۲) [ناو] کوته سواله ت: سواله تی له-
ت. (تکه شده؛ تکه)

کوته : که هزاره و دولایی
کوته : کوته؛ له جیاتی ده ردوسندان و ژه قنه
و ژه حریمار و قسه ی ناخوش ده وتری ت.
(متراذف زهر مار و کوټ)

کوته پراو : [ناوت] پراوه که وی ناخوری پاییز. (-)
شکار کبک پاییزی)

کوټه ره: [ناو] (۱) کورته وه بوو؛ وه ک گسکه کوټه ره؛ گسکي که چووه ته کار و کورته وه - بووه (کوټاه شده)؛ (۲) کوټه ی کورتي دار به تاييه - ت بني دار که ده برديته وه و بنه که ی دهميني له عه زدا. (مانده تنه درخت بريده شده درزمين) کوټه کوت: [بهند] له تاریکيدا به پهل کوتان پويشتن؛ ريگا پويشتني کويز. (کورمال) کوټه ل: [ناو] کوټه ل؛ به يره ق؛ (ب) جلی مردو له مه يدا نيکدا وه ک ئالا بهرز ده که نه وه و نيشاني پرسه که راني ددهن يان جل و چه - ک و فيشه کدان و شتي تري مردو له سهر پستي ئه سپيک داده نين و به پرسه که راني نيشان ددهن و شيوه ني بو ده گيرن. (علم - کردن لباس واسلحه متوفي برای نشان دادن به - مردم در عزاداری متوفي)

کوټه ی: [چاوگه] که وتن. (افتادن) کوچيله: [ناو] ئه ستونده کی په شمال. (ديرك - چادر)

کوچبار: [ناو، ت] ماله کوچ؛ ساماني مال که بارکراوه بو کوچکردن. (کوچبار)

کوچک: ناوی دووگونه له باکووری شاری سه قز (نام دهکده) به رد؛ ته وهن. (سنگ)

کوچک تراش: [ناو] کوچک تاش؛ ته وهن تاش؛ بهر تاش؛ بهر تاش. (سنگ تراش)

کوچه رکي: [ئاوه لئاو] وه ک کوچه ر؛ په مه کی؛ ده شته کی؛ بي سهره و بهر يی. (هردميل) کوچه ک: [ناو] به چکه ی و شتری يه کساله. (بچه شتر يکساله)

کوچه له: [ناو] که وچکه له؛ که وچک ئاسا له قور دروست ده کړيت بو گرتنی شیري دار

قه زوان (نينشت). (قاشق جمع اوری سقر) کوډ: [ناو] پيتي نهوت؛ چه له نگ؛ ده فري تنه که ی بيست ليتري. (پيت) (۲) پيش ژماره؛ ژماره ی په مز. (کد)

کورډ: [ناو] کوردمانچ؛ کورمانچ که له وشه ی کورماد وه گيراوه. (کرد)

کورزه: [ناو] جه وال. (جوال) کورژين: [چاوگه، ت] بوله بول؛ گوپه گوپ. (غرغر)

کورسين: [ناو] (۱) کورسی؛ قورسی؛ قورسين؛ چرپاييک که له زستاناندا ئاور له ژپريدا داده نين و ليفه ی به سه ر داده دن. (کورسی)؛ (۲) [چاوگه، ت] کورپو ووسانه وه. (کلوچيدن) +

کورپه: [ناو] هاواره به ره؛ که تي؛ قه تي؛ قتي؛ کورپه. (مرغ سنگ خوار؛ باقرقره). حهوت - جوړن. (۱) کورپه ی به رزگ خه نه یی، (۲) به رزگ په ش، ((۳) به رزگ سپی، (۴) خال - خال، (۵) ري پي؛ (۶) کلک دريژ؛ (۷) کورپه - ی گه نمان، (۱) شکم بلوطی، ۲. شکم سپاه، ۳. شکم سفيد، ۴. خالدار، ۵. راه راه، ۶ دم دراز؛ ۷ کوکر گندمی.)

کورماج: [ناو] کرماج؛ کورمانچ؛ کورماد؛ واتا هه موو کورديک له سهر گو ی زهوی و به سی به ش و سی زارواوه دابه ش کراوه. (۱) کورمانجی ژوو روو. (۲) کورمانجی ناوه راست. (۳) کورمانجی خواروو. که ۱۰۴ بن زارواوه ی هه يه. ئه گهر به سووکا به تي به تا قميکی نه خوینده وار ده لين، ئه وه نارپه وايه و هه لبه ستي نه يارانی کورده. (کورمانچ)

کۆرئان: [ئاوئەلئاو] نان کۆیڤ؛ نانکۆڤ؛ ڤڤد؛ ده-
 س قووجاڤو. (خسیس)
 کۆڤنۆمیتەر: [ئاو] کات پپو؛ زەمان پپو.
 (کرنومتەر)
 کۆڤنیر: [ئاو] دوخی له یاری توپی پادا که
 له گوئەهوه دەست پدەکا. (کرنر)
 کورون: یەکه ی پاره ی ولتانی دانمارک و
 سوئید و نورویژ. (کرن)
 کورەمام: [ئاوت، کورمام؛ پسمام؛ ئاموزای
 نیرینه؛ کورئاپ. (پسرعمو)
 کورەوار: [ئاوئەلئاو] وار، یان هەوار، یان ما-
 لبات، کۆڤر بوونەوه. شوینهوار کۆڤر بوونەوه؛
 مال ویران؛ بو ی هەیه کۆلەوار سیواروی
 کورەوار بیت. (بدبخت؛ خانمان ویران)
 کوزاز: [ئاو] نه خوشینی که به هو ی هورگی
 کوزازوه مروف تووشی ده بیت و ماسوولکه ی
 لهش ڤهق ده کات و ده بیت هوی مهرگ؛ ده-
 رده کوبانه؛ نه خوشینی که ده بیت هوی ڤه-
 قبوونی ماسوولکه کانی لهش و زور بقیه یه.
 (کزاز)
 کۆڤهستن: [چاوگهت، کۆبوونەوه به دهوره.
 (جمع شدن دایره وار دورهم)
 کۆڤرویه ربانانەوه: (ب) ته مبی کردن و
 لیدانی زور. (کنایی تنیه کردن)
 کۆڤاندنەوه: [چاوگهت، (۱) هیل کیشان یان
 ڤهشکردنەوه یان سڤینه وه ی نووسراوه؛
 (محو کردن)؛ (۲) ته مراندن؛ خاموش کردن
 ئاور و چرا. (خاموش کردن)؛ (۳) ئارام کردنهوه
 و لابردنی شهروکیشه. (خاموش کردن فتنه)
 کۆڤه: [ئاو] هساوی؛ کهری سپی ڤهنگ.

خرسفیدرنگ)+

کۆڤه: [ئاو] جوئال. (لایروبی جوی آب)
 کۆڤیاگ: [ئاو+ ناو، بهر] (ب) ههویره مردوو؛
 ههویرترش؛ (خمیرمایه) (۲) کۆڤراو. (کشته شده)
 کۆس: [ئاو] ته پکی زه لام؛ دهوولی شه ڤی.
 (پۆس کۆس گۆش ئاو کیشان که م کهم، ئی سه ر
 ئه وسه رهن دوورینه که ی چه م) ههولموی
 (کوس)
 کۆس: [ئاو] کۆست؛ مه یی کور ڤه لاوی ده ز-
 گیراندار (به کیزیک دهوتریت، (کۆس کهوته)
 که دهزگیرانی مردبیت. (جنازه نامزد دختر)
 کوسالان: ناوی چیاپیکی بهرزه له ههوارمان.
 (نام کوهی است)
 کۆست کهوتوو: [ئاوئەلئاو] یه کیزیکی ده-
 زگیراندار دهوتریت که دهزگیرانه که ی
 مردبیت، به لام وا بووه به باو هه رکهس
 مردووی لی بمیریت یان به لاییکی گه وه ی به
 سه ردا بیت پپی ده لپن کۆس کهوته؛ یان
 کۆست کهوتوو. (دختر نامزد مرده)
 کۆس و که ڤهنا: [ئاوت، مۆسیقای تاییه تی شه ڤ
 له قه دیمدا؛ ته پل و شه پیوور. (کوس و کرنا)
 کۆسه: [ئاو] (کۆسته؛ داییکی کۆنی کورده-
 واریه زیاتر له گونده کانداهک شانۆگه ری
 ده مه و نهو روژ به ڤیوه ده چی، چهند لاویک خو
 ده گوڤن و ڤیش بو خویان دروست ده کهن و
 له مالان کۆسه ده گیرن و پاره یان میوژ و
 گوڤیزیان ده ده نی. (مراسم کوسه درایام نوروز)
 (۲) جوړیک ماسی ږنده و زور گه وریه.
 (کوسه ماسی)
 کۆسه وهوی: [ئاوت، بوو که بارانی.

عروسکی که برای باریدن باران درست می کنند)
 کوسه‌ی هه جیج : زاتیکی به‌پیزی ثاینیه که
 کلکوک‌ه‌ی له گوندی (هه جیج) ی هه ورامانه.
 (کوسه هجیج)
 کوش : [ناو] داوینی به‌ره‌وی کراسی ژنانه؛
 پرکوشی کرد له دانه‌ویله: داوینی پرکرد له دا-
 نه‌ویله. (دامن)+
 کوشا : [ر‌اپوردوو کوشش] تیکوشا؛ خه‌باتی-
 کرد. (کوشید)
 کوشا : [ئاوه‌ل‌ناو] خه‌بات‌که‌ر؛ تیکوش؛ حه‌ول
 و ته‌قالادهر. (کوشا)
 کوشتی : (۱) [ر‌اپوردوو کوشتن] گیانی-
 کیشا. (کشت)؛ (۲) [ناو] بو کوشتن؛ ئاژه‌لی-
 دابه‌سته بو قه‌له‌و بوون و سه‌رپرین. (حیوان
 پرواری مخصوص ذبح کردن)؛ (۳) [ناو، به‌ر]
 کوژراو؛ باب کوشتی: باب کوشته؛ کوشته:
 (کوژراو) (کشته شده)
 کوشتیار : پید‌اگری کردن؛ کوشتیاری بووم نه-
 هات له‌گه‌لم. (اصرار کردن)
 کوشنای : [چاوه‌ت] کوژاندنه‌وه؛ خاموش
 ردن. (خاموش کردن)
 کوشهر : [ئاوه‌ل‌ناو] هه‌ول‌ده‌ر؛ خه‌بات‌که‌ر؛ ته-
 قالادهر؛ تیکوش. (کوشا)
 کوف : [ناو] چیا؛ کو؛ کیو؛ کیف. (کوه)
 کوک : [ئاوه‌ل‌ناو] ده‌سته‌واژه‌ی موسیقاییه
 واتا میزان بوونی سیم‌گه‌لی ساز. (کوک)+
 کوک‌کردن : [چاوه‌ت] میزان‌کردنی ته‌لی
 ساز و هیئانه‌ سه‌ر (فریکانس) یان نو‌تی
 پیو‌یست. (کوک کردن)
 کوک‌لاش : [ناو] کوک‌لاشک؛ جو‌پ‌یک چه‌قه،

وه‌ک بنیشت‌ده‌جاوړیت و له شيله‌ی گیای
 کوک‌لاش ده‌گیردریت. (نوعی سقر)
 کوکو : [به‌ند] کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل؛ کو‌کا‌کو‌گا؛
 کو‌ما‌کو‌ما. (کوپه‌کوپه)
 کوکی دی‌پازون : [ناو، ت] کوکیکی به-
 رژین‌دراوی جیهانییه له موسیقادا < دی‌پازون
 کوگه : [ناو، ت] جیگای کو‌بوونه‌وه؛ جیگای-
 کو‌ر به‌ستن. (جای تجمع)+
 کولا : [ناو] ماکیکه له نوشابه‌ی وه‌ک پیسی
 کولا و کو‌کا‌کولا ده‌کریت و به‌ره‌می‌داریکه
 هه‌ر به‌و ناوه. (کولا)
 کولاس : [ناو] فیشه‌ک کی‌شی تفه‌نگ و
 چه‌ک. (قشنگ‌کش)
 کولاک : [ناو] (ف.مشه) بارو‌قه؛ بادمه‌وه.
 (کولاک)
 کولپک : [ناو] جیگه دوو‌کمه؛ کونه‌دوو‌گمه.
 (جای دکمه) کولکریاو؛ قرتاو؛ کورت‌کراو؛
 قول‌کراو. (کوتاه شده)
 کولکه‌مه‌لا : [ناو، ت] نیمچه‌مه‌لا؛ مه‌لاییک
 که سه‌واد‌ی زور نه‌بی‌ت. (ملای کم‌سواد)
 کولکه‌میرزا : [ناو، ت] میرزاییک که به‌زه-
 حمه‌ت بتوانی بنووسی و بخوینیت‌ه‌وه. (که-
 سیکه نیم‌سواد‌ی دارد)
 کولگرتن : [چاوه‌ت] کوله‌گرتن؛ به‌دزییه‌وه
 گوی له قسه‌ی خه‌لک‌گرتن؛ گوی‌پ‌اگرتن له
 قسه به‌دزییه‌وه؛ گووشی مالی و سه‌ی. (-
 استراق سمع)
 کولنه‌ده‌ر : [ئاوه‌ل‌ناو] نه‌به‌ز؛ خو‌پ‌اگر و نه‌به‌ز؛
 بی‌شکست. (شکست‌ناپذیر)
 کولور : [ئاوه‌ل‌ناو] که‌له‌به‌ر که‌وتنه دیوار؛ قه‌له-

شی گه وره؛ ناو خالی. کوته ره بوون. (تو خالی) +
 کوله : [ناو] کوپله؛ بهنی. (بنده)
 کوله دار : [ناو، بک] کوپله دار؛ چه وسینه ر؛
 (نیستیمار گهر). (برده دار؛ استعمار گر) +
 کوله زرگ : [ناو] سیکه توره؛ سیکه توره؛ نه-
 ندایمیکی ناوزگی فرنده یه که وه ک گورچپله-
 ی بهرخ وایه وکیسه ناسایه وزیخ و بهرد هه-
 رس ده کات و پهرده ییکی زهردی له
 پروکاری ناوه وه هه یه و خوئی پهنگی؛
 سووری توخه. (سنگدان)
 کوله فیتنه : [ناو+ ناوه لئاو] مایه فیتنه؛ کورته
 بالایی شهر هه لخرین؛ کورته بالایش نه بیست
 ههر بهو مانایه یه. (فتنه گر)
 کوله که چه قانندن : [چاوگه، ت] له سه ر سه ر
 ویستان؛ له ژیمناستیکدا. (روی سر ایستا دن)
 کوله وار : [ئاوه لئاو] برینداری زور سهخت؛
 مال ویران بوون له موعامه له دا؛ حال-
 خراب. < کوره وار (زخمی؛ خانه خراب)
 کوله وار بوون : [چاوگه، ت] [ب] له موعامه له دا
 زور تی شکان و زهره ر کردن. (مغبون شدن-
 زیاد در معامله
 کوله وه یوای : [ناو] سووزمانی؛ به ته وه وه به
 زنی خراب ده بیژن. (لقبی ناشایست برای زن-
 بدکاره)
 کولی : [ناو] بالا ف؛ که لی؛ که ل؛ که-
 رماو چوون؛ خو شور دن له گهر ماو. (حمام-
 کردن)
 کولیچه گیا : [ناو] کولیچه گیواو؛ ته شی مل؛
 گه لاکانی پانه و گوله کانی به ینا به یین له ناو
 گه لاکه یدان؛ بوکه م ئیشتیایی باشه. (جنتیانا)

کولپر : فداند فرد (کولپر)؛ [ناو] وشه ییکی
 بیانییه واتا سارده وه که ر؛ دوو جو ره گازی و
 ناوی ئامیر ییکی کاره بیایه بو فینک کردنه-
 وه ی ناو مال به کار دیت. (کولپر)
 کولپر ناسکه : [ناو، ت] کولپر له هه ویریک
 چیده بیست که له جیاتی ئاو به شیرده گیریتنه وه و
 پوئیشی تی ده کهن. (نوعی گرده)
 کولین : [چاوگه] کولان؛ کولین؛ فه کولان؛
 کولیان؛ کولاندن. (حفر کردن)
 کوماچه : [ناو] شه پولی گه وره ی سیلاو که له
 بیچمی کوماچی سهربان بهرز ده بیته وه؛ قه-
 لیه زه. (موج سیلاب)
 کومار : له وشه ی کومای مادیه وه وهر
 گیراوه به واتای کوگا. جه ماوهری کووه بوو؛
 (جمهور؛ جمعیت)
 کومپووته : [ناو] کومپووت؛ میوه ی نیوه کول
 له شه ربه تدا. (کمپوت)
 کومر : [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت کوم. (کوژ-
 پشت)
 کومزه خ : [ناو] ئه شکمه وت؛ ئه شکمه فت؛ موغار.
 (غار)
 کومه بوون : (۱) [چاوگه، ت] کوپوونه وه؛
 خرپوونه وه له دهوری یه ک. (جمع شدن)؛ (۲)
 نوو شتانه وه؛ کوورپوون. (خم شدن) چه میانه وه؛
 کوورپوون؛ چه مانه وه. (خم شدن)
 کومیته : فرد؛ فد : [ناو] لیژنه ی بالایی
 لیکوئینه وه و راگه یینی؛ گوزارشتی به ره می-
 کاری ئه نجام دراو. (کمیته)
 کومیته ۱ : [ناو] لیژنه ییکی چند که سی که
 بهرپرسی کاروباری شار یان ریکنخراویکی

رامیاریه. (کمیته)

کومیسیون: [ناو] مه جلیس گرتن بو ږاگه-
یشتن به کاروباری پیکخواوی. (۲) مافی ده-
لالی موعامه له. (۱۰۱ کمیسیون)

کوناودهر: کوناودیو؛ له م سهر تا شهوسهر
کون؛ شهبه ق تیکه وتوو؛ (تاطرف مقابل سوراخ)
کوند: [ناو] بایه قوش؛ باده قوش؛ بایا قوش؛ بوو؛
بووم؛ بووه؛ بووه ته قله؛ بووه کهره؛ کونده بوو؛
کونده به بوویشی پیده لین. (جغد؛ بوف)

کوند: [ناو] چهند جوړ فرنده له پروانگه ی
فرنده ناسیه وه له تورمه ی کوندن، (۱) تاق-
تاق کهره، (مرغ حق). (۲) تاق تاق کهره ی بوړ،
(مرغ حق جنوبی). (۳) کونده پشيله، (جغد -
گوش دراز). (۴) کونده پړمال، (جغد ماهی خوار).
(۵) کونده زړه، (جغد). (۶) کوندی سپی که زیاتر
تایبته به ولاتانی سارده سپره. (جغد سفید).
(۷) کونده شه خسه ی خالخال، (جغد -
خالدار). (۸) کونده قوته، (جغد تالابی).
(۹) کونده گایانه، (جغد بزرگ طلایی).
(۱۰) کونده شه خسه، (جغد کوچک).

کونداکور: [ناوت] کونده کویره. (بوف کور)
کونده کی: هه لئرووشکان؛ قهره فیسکا
پوښستن؛ به قتیچکانه وه دانیشن. (روی -
پانستن)

کوندی شاخدار: [ناوت] کوندا شاخدار؛
کوندی که دوو پهل وهک شاخ له ژووړ چاویدا
هه به. (جغد شاخدار)

کونگره: فرد. فدا. اند. [ناو] کوپونه وه ی شه-
ندامانی یه ک یان چهند گروپی هه لېژارده ی
دهوله تی یان پیکخواوی سه ربه خو؛ وهک:

کونگره ی جیهانی دوکتورگه ل یان کونگره-
ی جیهانی ناشتی. (کنگره)

کونه جهرگ: [ناوه لئاو] وه پزه؛ جازز؛ قه لیس؛
هه راسان؛ کونه جهرگ کردن: زوربو هینان و
قه لیس کردن. (فشار آوردن و عصبانی کردن)
کونه چه کمه رمق: قه دیم دهوله مند ی لیکه-
وتوو؛ جاران دهسه لات دار و چه کمه له پا بووه
و ئیستا نه داره و لیکه وتوو. قدرت و مال
از دست داده)

کونه زن: (۱) پیریزن؛ ژنی به سالداچوو. (-)
پیرزن. (۲) ژنی پېشوو؛ ژنی ته لاق دراوی که-
سیک. (زن سابق)

کو نه کردن: [چاوه گت] نه ترسان و سل نه-
کردن و نه پرینگانه وه. (نترسیدن)؛ (۲) کو نه-
کردن: که فته کردن؛ (چاوه گیرم دیارنییه له-
یلم، دیاره کونه ی کردووه مه یلم): مه یلی
کون کردووم. (کهنه کردن)

کونه لانی: [ناو] (۱) خه لکی کونه لان. (اهل -
کونه لان)؛ (۲) جادووگر؛ سحر باز؛ (جادوگر)
کونه میړد: [ناوت] شووی پېشووی ژن، یان
مردییت یان ژنه ی ته لاق داییت. (همسر -
سابق زن)

کوانی: [ناو] کووانوو؛ کووانگ؛ ئاوورگ.
(اجاق)

کووپ: [ناو] دوو جوړ خاله له په په ی په-
رانتوډا له بیچمی دل، کووپی سوور و کووپی
پهش. (کوپ)

کووپه ی تار: [ناوت] کاسه گه وره که ی تار؛ له
نه قاره گه وره تره و خهره کی سیمه کان له سهر
پیستی کووپه ی تار داده نریت. (کاسه تار)

کووفت : [ناو] سفلیس؛ پله ییک بښه ترله
سووزاک. (سفلیس)
کووفتی کاری: [ناو،ت] سفلیسی کاری؛ وهک-
جینو دموتریت له جیاتی ژه حری مار. (کووفت-
کاری)
کووفه کووف : [ناو،ت] هه ناسه کردنه نیوده-
ست بو گهرم بوونه وه له سه رمای زوردا؛ (ب)
ههل له رزین له سه رمادا. (از سرما لرزیدن و گرم-
کردن دست بانفس)
کووله که سه رثاوی : [ناو،ت] کووله که ده-
رویشی؛ کووله که ییکی بن خری مل باریکه بو
مهله فیربوون به که لکه و بو جیگه ی دانه-
ویلایش دهییت. (نوعی کدو)
کووله که شپته : [ناو،ت] کووله که دیمی؛
جوړیک کووله که ی چوو که ی کیویه یو نه-
خویشینی شه که رمز باشه. (کدوی صحرایی)
کویر بوونه وه : [چاوگه،ت] (۱) پرووخان یان
پربوونه وه ی گومانه ی کاریز و کانی. (بسته-
شدن راه آب که ریز)؛ (۲) نهمانی شوړت و ناو
و دهنکی ئیل و ته بار و فه وتان و نهمانیان؛
خانه دانیکی گه وره بوون ناویان کویر بووه وه.
(از بین رفتن فامیل یانام آنها)؛ ویک هاتنه وه ی
کونی نهرمه ی گوی که کونی ده که ن بو
گوشه واره. (سوراخ جای گوشواره هم آمدن) +
کویر کویرانه : [ئاوه لئاو+ بهند] نه نجام دانی
هه رفرمانیک بی سه رنجدان له دروستی و
نادروستی فرمانه که؛ وه کوو کویر
(کور کورانه) +
کویر کییش: ده سکیشی کویر؛ پرینموونیکه ری
کویر له ریگه رویشتن دا. (عصاکش)

کویره کویر : [بهند] وهک رویشتن به پدا له
تاریکاییکدا که چاو هیچ نه بیییت. (کورمال-
کورمال)
کوستان: [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) په یوه نندیدار به
کوستانه وه؛ نه وه ی له کوستان ده زی.
(مربوط به کوهستان). (۲) جوړیک گهنمه.
(نوعی گندم)
که بابی : [ئاوه لئاو] گوشت یان ماسی یان
هه رشت که وهک که باب برژاییت؛ هه رشت
که شیوا یان باب ته ی که باب و تاییه ت به که-
باب، دانراییت بو نه وه ی بیکه ن به که باب.
(کبابی)
که بابی پل : [ناو،ت] که باب له پله گوشت؛
که بابی چنجه (جنچک) (کباب چنجه)
که بابی لوول : [ناو،ت] که بابی قیمه که له
شیشی پانی ددهن. (که باب کوبیده)
که به ره زبره : [ناو،ت] زبره ته وهن؛ به ره زبره؛
به ره زووره. (سنگ سوهان)
که بیسه : [ناو] سالیک که ۳۶۶ روژه؛ و له
چوار سالدا جاریک سال که بیسه دهییت و نه و
روژه ده خریته سه ر مانگی ره شه مه. (سال-
کیسه)
که پچاندن : [چاوگه،ت] دوواندن؛ قسه له که-
لکردن؛ وه قسه هینان. (بحرف آوردن)
که پچین : [چاوگه] دووان؛ قسه کردن؛
ثاقتن. (حرف زدن)
که پسوول : [ناو] هم وشه یه بیانیه؛ (۱)
جوړیک نه زبه، جیگای گهردی دهرمان که
ده چی به ناویه کتریندا و گهرده که راده-
گریت. (کپسول)؛ (۲) نه زبه؛ که پسوولی گاز. (-)

کپسول)

که په بیل : [ناو،ت] که ته بیل؛ بیلۍ کوڼی دهم سوواو. (بیل که نه و کار کرده)

که تان : [ناو] گیامروژه؛ له لقی پرووشال پرووشالی نهو گیایه بهن و قوماشی که تانی دروست ده کهن. (کتان)

که چه : [ناو] کرپش؛ بوی هه یه که چه لی له وشه ی که چه راهاتی. (شوره)

که چه ک : [ناو] میژر؛ مه ندیل؛ پیچی له سه ربه ستن. (دستار)

که چه لباد : [ناو،ت] کوته لبادی شرو کوڼ. (-) قطعه نمد که نه وپاره)

که دخوا : [ناو] کوپخا؛ قیخا؛ که ی خودا؛ که د به تور کی واتا گوند؛ کوپخادی. (کدخدا)

که دکهر : [ناو،ت] کار کهر؛ کاره کهر. (کارگر)

که دووانه : [ناو] کدووانه؛ کر میکه له بیچمی تووی کووله که، ته زیج ئاسا به دهم به که وهن و له ناو ریخوله ی مرو فدا ده زی. (کرم کدو)

که کاکه : [ناو] ته پلۍ سهر؛ سهر؛ (ب) سهری-زل. (سر)

که کراهی : [ناو] که پیتی؛ په وتی که په بوون؛ بیگوئی. (کری)

که کرب : [ناو] توو په یی؛ قین. (عصبانیت)+

که کربانسن : [چاوگه،ت] توو په کردن؛ قین هه لساندن؛ دنه دان؛ هانندان. (عصبانی کردن. تهیج کردن)+

که کربین : [چاوگه] توو په بوون؛ قین هه لسان. (عصبانی شدن)

که کریسه : [ناو] که په سه؛ جوړیک مار میله که. (آفتاب پرست)

که کرت کردن : [چاوگه،ت] له ت کردن؛ به دوو به-

ش کردن؛ کوت کو ت کردن. (دو نیم کردن)

که رت که رت : [ئاوه لئاو] له ت له ت؛ کوت کوت؛ به ش به ش؛ (تکه تکه)

که رتور : [ناو،ت] تورانی نیره کهر بو ماوه یی کی کورت و ماکه ری به ته له ب به جیه یشتن و دیسان گه رانه وهی؛ به ته وسه وه به که سیک ده لین له بی جی له شتیک بتوریت. (قهر کردن بیمورد)

که رخ : [ناو] گهوز؛ نه ندازه ی جاریک داس یان مه له غان هینان به گیا یان گهنم و جو دا له کاتی دوورینه وه دا. (جای یکبار داس بکار بردن در درو)

که رخانسن : [چاوگه،ت] تیکدان؛ خراپ کردن. (خراب کردن)

که رخاو : [ناو] دپړاو؛ که ردوو. (گراز)

که رخه نوک : [ناو] که رخنکینه؛ جوړیک گیایه. (نوعی گیاه)

که رخی : [ناو] که له ک؛ لو تکه ی له چند مه شکه و ته خته چیوو، بو په رینه وه له چوم. (کلک)

که رخیان : [چاوگه، که رخان] بی زیان؛ وه ک؛ بی زران له خوار دنیک؛ له به رچاو که وتنی خوار ده مه نییک. (از چشم افتادن غذا)

که ردو کیش : [ناو،ت] بیلاسن ئاسایی کی زور پانه به دوو ته نافه وه که ردووی پی هه لده ده- نه وه. (بیل گراز کنی)+

که رده ی : [چاوگه] کردن. (کردن)

که رژیله : [ناو] بارینی ورده به فری پیش به- فر بارین؛ پروو شه. (بارش برف دانه ریز)

که پرسوون : [ناو] تاوه. (ماهیتابه)
 که رسه له : [تاوه لئاو] ئاواره؛ دهر به دهر. (آواره)
 که رکاش : [ئاوه لئاو] نه سرهوت؛ ئوقره نه گر؛
 بزۆز. (ناآرام)
 که رکاوی : [ناوت] که راقی؛ که لک؛ دوو
 جوړن که لکی سپی و که لکی بوړ، فېرنده ییکی
 گهوره ی ماسی خوړه. (پلیکان)
 که رکوپرگ : [ناوت] جاش؛ (ب) که رکوپرگ؛
 کوپری کهر؛ وه ک جوین دهور تریت. (کره خر)
 که رکوز : [ناوت] که ربه نگ؛ هه ربه نگ؛
 گیاییکه دوو ساله و ژه هراوییه و ماکی خه و-
 هینه ری تیدایه خواردنی ده بیته هو ی نه مانای
 هه ست، (سر که ره). (بنگ دانه)
 که رکه : [ناو] (باینجانی سوور) ی نه گه ییو؛
 ته ماته ی کال^۲ و شینی نه گه یشتوو. (گوجه
 فرنگی نرسیده)+
 که رگوان : ئازالیکه گوانیکی وشک بوو بیت.
 (حیوانی که یک پستانش بی شیر باشد)
 که رگه دیوی : [ناوت] وشترمر. (شتر مرغ)
 که رگهس : [ناو] داله که رخوړه؛ سیسارگ؛
 سیسارگه که چه له. (کرکس)
 که رگهوز : [ناوت] نه گه رکه ریک لئاو خو لدا
 خو ی بتلینیتوه که ره گه لی دیکه یش هه رته و
 کاره ده کن؛ (ب) چاولیکه ری. < که-
 رمیز (چشم و هم چشمی)
 که رمیز : [ناوت] هه رکات له که ره گه لدا یه-
 کیکیان میزبکات زوړ به ی نه وانی تریش
 میز ده کن؛ لهو پرووه بو چاولیکه ری نه و
 وشه به کار دین؛ چاولیکه ری. (چشم هم-
 چشمی)

که رو کویر : (۱) که سیک که نه بیسیّت و نه-
 بینیت؛ (کرو کور)؛ (۲) چاوو ده م نه کراوه؛
 هیچ نه دیتوو؛ دنیا نه دیتوو؛ نااگا له دنیا.
 (چشم و گوش بسته)
 که پرو له : [ناو] سه کویت که له په نای دهر که-
 ی ژوور دروست ده کریت بو کهوش دانان.
 (سکوی جاکشی)
 که ره ته ی : مهری که ریلی سپی په نگ.
 (گوسفند سفید گوش کوچک)
 که ره سی : [ناو] که رهس؛ کاشه مه؛ که رهوس؛
 که رهوز. (کرفس)
 که ره شین : [ناوت] که پروه شینه که ره کیفه؛-
 که پروو؛ ماکیکی (ثانتي بایوتیکی) لی ده گیریت
 که دژی هوور که. (کپک)
 که ره فرو : [ناوت] که ره؛ ژه ک؛ ژه ک له سره
 ئاور داده نین هه تا ده گرسیّت. (نوعی آغوز)
 که ره کهر : گه وجه گه وج. (احمقانه
 صحبت کردن)
 که ره گوشه : [ناو] به ری جه گهن؛ شتیکی
 توو کنه و له قه دیمدا ده کرایه نیو گه چ بو گه-
 چکاری دیوار که ده بووه هو ی نه قه له شانی
 گه چی دیوار. (کرک گل نی)+
 که ره گهل : [کو ی کهر] په مه ی کهر؛ هه ره-
 گهل؛ (ب) به گروپیکی ناحالی ده لین. (رمه-
 خران)
 که ره هنگ : [ناو] جوړیک هه نگی بی هه نگوینه
 له قه له شی داره کو ندا ده زی. (نوعی زنبور)
 که ری : [ناو] که پروو؛ که ره کیفه. (کپک)
 که ری پزگاو : که ریک که هه زه رینی هه-
 بیت و په رینی نه بیت؛ پیای بی کرداری

سوږ پر قسه‌ی پيډه شو بهيښن (لاف زن بې عمل)
 که زیکوور : [ئاوه لئاو] بې بهخت؛ بې شانس؛
 به د بهخت؛ ته غه ر بو ژن ده گو تر یت. (زن-
 بد بخت)

که ژ : [ناو] که ش؛ به نيکی کيښداره له جیر؛
 هه ر شت که کيښي یت. (کش) +
 که ژوکو : [ناوت] کيو و سارا؛ ده شت و کيو؛
 بيايان و کيو. (دشت و صحرا)

که سایه تی : [ناو] خو و خده و ره و شتی هه ر-
 که س که ده بیته هو ی بایه خ دار بوون له
 کومه لدا يان بې بایه خ بوونی. (شخصیت) +
 که سستی : ناوی ناوچه ی سهر شیو نزیکی سه -
 قز که وشه ییکی (په هله وی و نارامییه) که به
 پشتوینی زهر د پهنگی موو ساییه کانیا ن گوتووه
 که له ناوچه ی که سستی (سهر شیو) دروست ده -
 کرا. (نام قدیم منطقه سر شیو)
 که سدار : [ئاوه لئاو] پشتیواندار؛ خاوه نی قه وم
 و خیش. (دارای قوم و کس)

که سری شان : نهم وشه یه بیانییه، به لام له سهر
 زمانی جه ماوهریشه؛ نه وه ی ده بیته هو ی شان
 و شکو که م بوون؛ هو ی که م بوونه وه ی که -
 سایه تی له نیو جه ماوهر دا. (کسر شان)

که سکوون : [ئاوه لئاو] دهر دونه خو شینی
 تیژ و توند و بڼه؛ نازاره که م که سکوونه دهر ده -
 که م توو لانییه «فولکور» (خطرناک؛ مرض
 سخت) +

که س نه بینی : گوږ پنه وه ی شت به مهر جی
 چاو پی نه که وتن. (معاوضه بدون دیدن)
 که س نه کردوو : (۱) [ئاوه لئاو] کاریکی دژوار
 که هیچ که س پی نه کر یت؛ (کاریکه از عهده -

کسی بر نیاید)؛ (۲) کاریک که تا نه و کاته که -
 سیک نه یکر دییت. (کاری که سی انجام نداده -
 باشد)

که س نه کیل : [ئاوه لئاو] مه زرای بې داهات
 زه و نییک که شیوا ی کیلان نه بییت. (زمین بې -
 حاصل)

که سه ین : مه ینی خو ین. (دلمه شدن خون)
 که شاو : [ناو] (۱) که شهو؛ چه که مه جه؛ که شه -
 وی میز. (کشو). (۲) ناو داشتی زه وی بو نه رم
 بوونه وه و ئاسان کیلران. (آبیاری زمین برای -
 نرم شدن و شخم زدن)

که شتی باده وان دار : [ناوت] پاپوړیک که به
 باده وان دهر وات. (کشتی یادبانی)

که شتی شکین : [ناوت + ناو، بک] جوړیک
 پاپوړی قاییمی شه په بو تیک شکاندنی
 پاپوړی دوژمن. (ناوشکن)

که شکو ل : [ناو] داری نارگیل؛ ده لین رو نی
 به ره که ی بهرگری له وهرینی مووی سهر ده -
 کا. (نارگیل) +

که شکه په شه : [ناوت] قهره قورت؛ له
 کولاندنی ناوی ماست دروست ده بییت.
 (قرا قوروت)

که شکه زه نی : [ناو] که شکه زه نگول؛ که
 شکه ژنو؛ کلاوه ی چوک؛ کلاوه ی نه ژنو.
 (کاسه زانو)

که شکه سوو : [ناوت] سووتکه که شک؛
 کشکی ساوراو که نه ختیکی ده مینی وه ک
 سووتکه سابوون. (مانده کشک ساییده شده)

که شهن : [ئاوه لئاو] هیلاک و ماندوو؛ شه که -
 ت. (خسته)

که شه‌نی : [ناو] هیلاکی؛ ماندوویی؛ شه‌که-
تی. (خستگی)
که شه‌وان : [ناو] که ژوان؛ شاخه‌وان؛ کو‌گه‌رد؛
که ژفان. (کوه‌نورد)
که فسوول : < که پسوول
که فو کول نیشته‌وه : [چاو‌گه‌ت] له‌که‌ف-
و کول که‌وتن؛ (ب) ساردبوونه‌وه و
دلساردبوونه‌وه له‌نه‌جامی کاریک؛ له‌جو‌ش
و خو‌رو‌ش که‌وتن. (از‌شو‌رو‌شوق‌افتادن)
که‌فچک : [ناو] که‌وچک؛ که‌فچی. (قاشق)
که‌فلاندن : [چاو‌گه‌ت] که‌فل‌کرن؛ که‌ول-
کردن. (پوست‌کندن‌لاشه)
که‌فیس : مه‌پیک که‌سه‌ری زهره‌د بیت.
(گوسفندی‌که‌سرش‌زرد‌باشد)
که‌لاس : [ناو] لاشه‌ی مندارموه‌بوو؛ که‌لاکی
مردارموه‌بوو. (لاشه‌مردار)
که‌لان : فد؛ [ئاوه‌لناو] بو‌ی هه‌یه‌له
کوردیه‌وه‌چو‌بته‌نیو‌فارس‌ی؛ چوونکا‌که‌ل له
زمانی کوردیدا‌ئورناک (سه‌مبول)ی که‌له‌پیاو
یان که‌لانه : وه‌ک که‌لان، که‌هاوتای‌پیاوانه
و‌گه‌وره‌یه‌ی؛ بو‌مو‌عامه‌له‌ی گه‌وره‌له‌فارس‌ی و
کوردیشدا‌به‌کار‌دیت. (کلان)
که‌لبه‌ته‌ین : [ناو] گاز؛ گازی‌بزم‌ار‌هه-
لکی‌شان. جاران‌ددانیان‌پی‌ده‌کی‌شا. وه‌ک‌دوو
که‌له‌په. (گاز)
که‌لپتاندن : [چاو‌گه‌ت] تو‌خل لی‌کردنه‌وه.
(از‌پوسته‌در‌آوردن)
که‌لپوره‌ی : < دام‌اگ
که‌لپچ : [ناو] که‌ریچ؛ که‌ریوچ؛ (که‌ریچ‌به-
تورکی‌واتا‌خشت‌له‌کوردیشدا‌واتای‌خشت-

ده‌دا. (خشت)
که‌لت : [ناو] جو‌ریک‌راخه‌ر. (نوعی‌فرش)
که‌لچه‌ری : [ناو] که‌لچه‌ری؛ خو‌ینده‌واری؛
رو‌شنیری؛ پسپوری‌می‌ژوو؛ له‌(کالچیر)ی
بیانییه‌وه‌وه‌ر‌گیراوه‌واتا(که‌لتوور). که-
لتووری. (رو‌شن‌فکری)
که‌لس : [ناو] به‌لغی که‌به‌شیوه‌ی‌به‌رد‌له
بی‌خی‌ددان‌یان‌بنی‌سه‌ما‌وه‌ر و شتی‌تردا
پیکدی. (جرم)
که‌لشو‌ک : [ئاوه‌لناو] شار‌لاتان؛ شه‌پ‌لاتان؛
شه‌پ‌رو‌ش؛ شه‌پانی. (شار‌لاتان)
که‌لک : [ناو] که‌لک؛ مو‌فا؛ فایده؛ قازانج.
(فایده)
که‌لک‌دار : [ئاوه‌لناو] به‌که‌لک؛ به‌مونا؛
بکار‌هاتوو؛ به‌قازانج. (فایده‌دار؛ بدر‌بخور)
که‌لک‌گری : [ناو] په‌وتی‌به‌که‌لک‌خواردن؛
به‌کار‌هاتن. (بدر‌بخوری)
که‌لله‌پووک : [ئاوه‌لناو] می‌شک‌خالی؛ نه‌زان؛
بی‌ئاوه‌ز؛ (کله‌پوک)
که‌لله‌گه‌رم‌بوون : (ب) سه‌رخ‌وش‌بوون؛ مه-
ست‌بوون. (که‌له‌گرم‌شدن)
که‌لله‌مه‌له‌ق : [ناو] له‌لله‌مه‌له‌ق؛ سه‌رم‌ه‌و
قولاتج؛ سه‌رمه‌و‌قولات؛ له‌فارسیدا‌به‌واتای
به‌راوه‌ژووه. (کله‌معلق)
که‌لله‌وشک : [ئاوه‌لناو] می‌شک‌وشک؛ کو‌نه-
په‌ره‌ست؛ می‌شک‌کو‌ن؛ دژی‌نوی‌خواز و
رو‌شنیر. (مرتجع)
که‌لله‌وشکی : [ناو] می‌شک‌وشکی؛ کو‌نه‌په‌ره-
ستی؛ په‌وتی‌بی‌ر‌کردنه‌وه‌له‌بواری‌پ‌ابور‌دوودا؛
دزایه‌تی‌له‌گه‌ل‌نه‌و‌ژه‌نی و نوی‌کاری و

رُوشنیریدا. (ارتجاع)

که لمزاندن : [چاوگه، ت] که لاندن؛ کولاندن؛
وه کول هینانی تراو؛ وه جوش هینان.
(جوشاندن؛ پختن)

که لمزین : [چاوگه، ت] کولان؛ جوشیان؛
کولیان؛ که لیان. (جوشیدن)

که لمیش : [ناو] میشه حوَلکه؛ میشه گایانه؛
جوړیک میشی هره هره گوره یه. (نوعی مگس-
درشت)

که لنهومن : [ئاوه لئاو] غهواره؛ بیگانه؛ ئاواره؛
دهر به دهر. (آواره)

که لوهو خوره : [ناو] هارپه؛ کرمیکه میملی
که لوهوی نوکه. (آفت مزرعه نخود)

که لوهو پرېژ : [ناو، ت] نوک بنیسک و دانه ویله ی تر
که درهنگ بیدوورنهوه؛ به که لوهو که یه وه ده-
رژیته سرعهرز. (ریختن نیامک بنش که-
دیر چیده شوند)

که لوهو پرېژ : [ناو] سر پرېژ؛ لیواولیوپر؛ لیپاولیپ؛
قهلا قهلا پر. (لبریز؛ مالا مال پر)
که لهاندن : [چاوگه] کولاندن؛ جوشاندن.
(جوشاندن)

که لهرم قومری : [ناو، ت] داشکه لهرم؛ داشکه-
لهم. (کلم قمری)

که له شاخ : [ناو، ت] شاخی ناوه لوللی که-
لگامیش و گا که چه وره سانی دروینه وانانی
تیده کن. (جای روغن تیز کردن داس)
که له شه؛ کیسه کیش؛ بهزه حمه؛ دهر دیسه.
(زحمت و در دسر)

که له شیر باز : [ناو] که سیک که که له شیر
را ده گریت و هزی له شهره که له شیر.

(خروس باز)

که له که بری : [ناو] جوړیک گهمه ی مندالنه؛
به ردیک له ناو کوگا خولیکدا ده شارنه وه و
یه که مندال که خاوهندی کوگا که یه به شق
له منداله کانی دی هله ده دا و بهرگری ده کات
له پروخاندنی کوگا که له لایه ن هیرش که-
رانه وه. (نوعی بازی کودکان)

که له م گول : [ناو، ت] گول که له رم؛ بو
دروست کردنی ترشییات که لکی هه یه. (گل-
کلم)

که له وان : [ناو] له قه دیمدا که نه رابه ی گه لی
هه بوو به که سیکیان ده گوت که نه رابه ی که-
لی باژوی. (راننده رابه) +

که له وه شکینی : [ناو] که له وه کیشی؛ سه-
ریچی؛ مله پوری؛ یاخیگری. (یاغیگری)
که له یین : [چاوگه] کولین؛ جوشین؛ وه کول-
هاتن. (جوشیدن)

که لی : [ناو، بهر] کولاو؛ چیشی نه که لی؛
چیشتی نه کولاو. (پخته)
که لیان : [چاوگه] کولان؛ وه کول هاتن. (پختن؛
جوشیدن)

که لیز : [ناو] به له چه کی کووله که. (قاج کدو-
ی خشک شده)

که لیسه : [ناو] کلیشه؛ له ش. (جسم جاندار)
که م : [پیشگر] به واتای که میک یان (بی)؛
وه ک؛ که م ئاوه؛ که م ئاو؛ که مته رخه م؛ که-
مبایه خ. (پیوازه، کم)

که ماچ : [ئاوه لئاو] زبر؛ پروش؛ ناساف؛ گرنج-
گرنج؛ زفر. (زبر)

که ماسی : [ناو] که مایه تی؛ که م و کوووری؛

کیماسی؛ ناته‌واوی. (کمبود)

که‌ماندار : [ناو] که‌واندار؛ که‌سیک که‌خاوه-
نی تیرو که‌وانه؛ (ب) تیرهاویژی که‌وان.
(کماندار)

که‌مانه : که‌وانه؛ (۱) [ناو] نیوه جه‌غزی
ووک؛ (نیم‌داره‌کوچک)؛ (۲) لاتراسکه؛
لاپیکردنی به‌ردی هاویژراو یان گولله که‌له
شتی ره‌ق بکه‌ویت و لاتراسکه بکات؛
(که‌مانه)؛ (۳) [ناو] ئارشهی ویلوون و که-
مانجه. (کمان)

که‌ماولاخ : [ناو] زمرده که‌ما؛ به‌شیله وشکه‌وه
بووه‌که‌ی ده‌لین (ئانغوزه)، دژی کوخه‌یه.
(کمای اصلی)
که‌ماهی : < که‌ماسی.

که‌مبوون : (۱) میوانه‌کان زور نه‌بوون، که‌م-
بوون ؛ (کم‌بودند)؛ (۲) هاتنه که‌مایه‌سی؛ که‌م
بوونه‌وه؛ که‌مه‌وبوون؛ هاتووه‌ته که‌مبوون
خه‌ریکه ته‌واو ده‌بیئت؛ (کم‌شدن)؛ (۳) حاله‌تی
که‌می؛ که‌مبوونی به‌ش؛ (کم بودن)؛ (۴) که-
م بووگن؛ که‌میان کردووه، نیوه‌یان له نیو
چوون. (چووگن). (کم‌شده‌اند)

که‌متر : (۱) [ئاوه‌لناو] خوارتر؛ خله له بله
که‌متر نییه «فولکلور» (۲) [ئاوه‌لناو] دژی زیاتر؛
من پارهم له تو که‌متر هه‌یه؛ (۳) [به‌ند] به‌هه-
لکه‌وت؛ جار‌جار؛ که‌مجار؛ که‌متر ده‌تیینم.
(۱ و ۲ و ۳ کمتر)

که‌متواییه : [ناو] که‌متوایی؛ کلینچکه؛ دووایین
موره‌کانی موغهره‌ی پشت. (دنبلیچه)
که‌متین : (۱) که‌م‌گهرم؛ که‌م‌تاو؛ بی‌تین.
(کم‌حرارت)؛ (۲) [ئاوه‌لناو] لاواز؛ بی‌هیژ.

(ناتوان) +

که‌م‌خیر : [ئاوه‌لناو] بی‌داهات؛ که‌م‌باره؛ بی-
سووت. (کم‌بهره)
که‌مراندن : [چاوگه‌ت] سوور کردنه‌وه؛ وه‌ک
سوور کردنه‌وه‌ی خو‌راک له ناو تاوه‌دا. (سرخ-
کردن)

که‌مشیر : نه‌بره‌ش؛ عه‌بره‌ش؛ میوینه‌یی که
شیری که‌م بیئت. (کم‌شیر)
که‌م‌فروش : [ئاوه‌لناو] ترازوو سووک؛ که‌سیک
که‌شتی فرو‌شراو به‌ته‌واوی به-
کریارنادا کم‌فروش
که‌م‌که‌م : [به‌ند] توژه توژه؛ ورده‌ورده؛ نه‌خته-
نه‌خته؛ که‌م‌که‌مه؛ هی‌واش هی‌واش. (کم-
کمک)

که‌م‌که‌مه‌ک : [به‌ند] توژه‌توژه؛ ورده‌ورده؛ له-
سه‌ره‌خو؛ به‌کاوه‌خو. (کم‌کمک)
که‌م‌واردی : [چاوگه‌ت] که‌م‌خواردن. (کم-
خوردن)
که‌موکه‌سری : [ناو] که‌موکوپی؛ که-
موکووپی؛ ناته‌واوی. (کم‌وکسری)
که‌موونی : [ناو] که‌م‌خوینی؛ که‌م‌خینی. (کم-
خونی)

که‌موهر : (۱) [ئاوه‌لناو] که‌م‌به‌ر؛ ته‌سک؛
(باریک‌و غیروسیع)؛ (۲) که‌م‌خوهر؛ (که-
مخو‌راک)؛ (۳) که‌م‌به‌ر؛ داریک که‌به‌ری
که‌م‌بیئت. (کم‌بهره)

که‌مه‌ج : [ناو] دیاری؛ نیشانه؛ عه‌لامه‌ت.
(نشانه؛ علامت)

که‌مه‌چکردن : [چاوگه‌ت] دیاریکردن؛
پیشان‌دانان بو ناسینه‌وه. (علامت‌گذاری کردن)

که مه‌رباریک : [ئاوه‌لناو] ناف‌ته‌نگ‌زراف؛
 (ب) تیشکه‌له و قه‌وباریک؛ ناوقه‌د باریک
 (که‌رباریک)
 که‌مه‌ربه‌س : [ناو] پشتوین؛ (شال‌کمر)
 که‌مه‌ربه‌ستن : [چاو‌گه‌ت]؛ (۱) پشتوین به
 ستنه‌وه؛ (شال‌به‌کمرستن)؛ (۲) ناماده -
 بوون بو خزمه‌ت یان ئه‌نجامی کاریک. (کمر
 بستن)
 که‌مه‌ربه‌سه : (ب) که‌مه‌ربه‌سته؛ ئاماده‌ی
 خزمه‌ت. (آماده‌خدمت)
 که‌مه‌ربه‌ندی هیمنی: که‌ژو ئاساییکه له سه-
 یاره‌دا که سه‌ریکی به‌سه‌یاره‌وه لکاوه و سه-
 ره‌که‌ی تریشی سه‌رسینگ و که‌مه‌ری
 دانیش‌تووی نیو سه‌یاره ده‌گریت و ده‌به‌ستری
 به‌پال^۲ سه‌نده‌لیه‌وه. (کمر‌بندایمنی)
 که‌مه‌ره‌شل : پشتوین شل‌ومل؛ (ب) ناوی
 گورانییکی کوردیه. (کسی که شالش راشل می-
 بندد)
 که‌مه‌وکردن : [چاو‌گه‌ت] که‌م‌کردنه‌وه. (کم-
 کردن؛ کاهش دادن)
 که‌نارخستن : [چاو‌گه‌ت] خستنه‌لاوه؛ (ب)
 پاشه‌که‌وت‌کردن و له‌خه‌رج گیرانه‌وه؛ وه-
 لاتان. (کنار گذاشتن؛ پس انداز)
 که‌ناردهریا : [ناو] له‌ج‌ده‌ریا؛ به‌ستینی ده‌ریا؛
 قه‌راخ‌ده‌ریا؛ روخی زه‌ریا. (کناردریا)
 که‌ناوه‌سمه : [ناو] که‌نده‌سمه؛ ره‌نگ‌په‌ژه؛
 می‌ش‌خوړه؛ هه‌نگ‌خوړه؛ له‌به‌ندن و که‌نده-
 لآن و کونی تاشه به‌ردان هیلانه سازده‌کا و
 سی‌جوړن، (۱) که‌نده‌سمه‌ی ئاسایی، (۲) که-
 نده‌سمه‌ی چووک، (۳) که‌نده‌سمه‌ی گه‌ردن

قاوه‌یی. (۱) زنبور‌خور. (۲) زنبور‌خور‌کوچک.
 (۳) زنبور‌خور‌گردن‌قه‌ویی)
 که‌ندوکۆسپ: [ئاوه‌لناو] که‌ندوله‌ند؛ زه‌وینی
 به‌رز و نزم یان پر‌کۆلۆ و ناساف. (زمین-
 ناهموار)
 که‌ندوله‌ند : [ئاوه‌لناو] بلیندونه‌وی؛ که-
 ندوکۆسپ. (پست‌وبلند)
 که‌نگره‌خاتوونه : [ناوت] که‌نگریکی لاسک-
 دریژ و ناسکه. (نوعی لنگر‌مرغوب)
 که‌نگره‌که‌رانه : [ناوت] که‌رته‌شی؛ شه-
 کروک؛ دپ‌که‌گورزه؛ بو ژور‌بوونی شه‌کری
 خوین به‌که‌لکه‌ (گیاه‌شکرتیغال) که‌رته‌شی
 که‌نگره‌ماسی : [ناوت] که‌نگری له‌هیله‌که -
 وهر‌دراو که له ناو پوندا سووره‌وه بوویست.
 (لنگر‌وتخم‌مرغ‌سرخ‌شده)
 که‌ننه‌لان : [ناو] ئاودپ؛ ئاودپ‌که‌ی گه‌وره؛
 که‌نده‌لال. (آب‌کن‌دبزرگ)
 که‌نۆلان : کۆنده‌لان؛ گوندیکه سه‌ربه‌شاری
 سه‌قز. (اسم‌ده‌ی‌است)
 که‌نه‌کاری : [ناو] که‌نده‌کاری. (کنده‌کاری)
 که‌ه‌وابوو : [وته‌ی‌شهرتی] هه‌ر‌گاوايه؛ که‌واته؛
 که‌واسه؛ که‌وايه. (اگر این‌طور است)
 که‌ه‌واژ : [ناو] هیربار؛ ده‌فری‌گلین. (ظرف-
 سفالی)
 که‌ه‌واغ : [ناو، بک] هه‌و‌پ‌گه‌ر. (سفالگری)
 که‌ه‌وانگۆشه : [ناو] شتیکه وه‌ک دوو‌که‌ه‌وان و-
 ه‌ک [] که‌چه‌ند که‌ه‌وان ده‌گریته‌خۆ. (کروشه)
 که‌ه‌وانی‌پۆسته‌م : کۆلکه‌ زی‌پنه. (قوس‌و-
 قزح)
 که‌ه‌واخانه : [ناوت] که‌ه‌باخانه. (دکان کبابی)

کهوتنه خوار : بهر بوونهوه له سهروهه
بوخوارهوه؛ له نه سپ کهوتنه خوار؛ خلور
بوونهوه؛ وهرسيان؛ گريل بوونهوه. (پايين-
افتادن. بپايين غلطيدن)

کهوتنه دل : (۱) کهفتنه دل؛ به دلاها تن؛ (بدل-
برات شدن)؛ (۲) په سهند کردن؛ به دل بوون.
(پسند کردن)

کهوته ی : [چاوه] کهوتن. (افتادن)

کهوته یی : [ناو] نه خوشینی نه سپهک؛ له نه-
سپیی سپیهوه مرووف تووشی ده بیټ؛
(تیفوس)؛ له نه سپیی رهش (نه سپیی سهره) وه
مرووف نایگریټ.

کهووجووت : [ناوت] پاوه کهوی ناخری
خاکه لیوه که له و کاته دا کهو خه ریکی
جووتگرتنن. (شکار کبک در آخر فروردین)

کهوخور : [ناو] دهنکی ههره وردی تری له -
ناو بولی تریدا که له پیش دهنکه گهوره کاند
ده گات. (دانه های زیر میان خوشه انگور)
کهوشه دارینه : [ناو] تهفته قیله؛ کهوشی سه-
رپایی له تهخته دار. چه کچه کیله . (دمپایی-
چوبی)

کهوکهو : [ناو] کهوکهب؛ گولیکی جوانی
پرپره گه لاکه ی کور کدار و پانه ، گه لاکه ی
ده کولینن بو شور دنی برین. (کوکب)

کهوکهوه : [ناو] (۱) ههوهوه و هه-
راوهوریای جهماوهر به بوته ی هاتنی که-
سیکی پرزدارهوه؛ (۲) گوپالیکی تاییه ت به
سولتان له قه دیمدا؛ (۳) شکو و جه لال و ته-
متهراق و ته تنه نه. (۱و ۲و ۳ کبکه و دبدبه)

کهوگیز : [ناو] کهوچکی ههره گهوره. (قاشق-
بزرگ)

کهول : [ناو] پیسته ی نازل به لام له زور ناوچه
به سفره دهوتریت چوونکا له پیشتا سفره له
کهول بووه. (سفره)

کهوله کوڼ : [ناوت] به ته وسهوه به مروقی
زور هانی قلخه قلخ کهر ده لین. (کنایی-
از پیراز کار افتاده)

کهوله گیا : کشوت گرسین

کهولی نان : [ناوت] (۱) سفره ی نان له سه ر
خواردن؛ (۲) قوماشی که له قه راخ ته نوور
دایده خهن و گوڼکی له سه ر داده نین. (۱و
۲ سفره نان)

کهوهرگ : [ناو] کهوهر؛ کاراد؛ جوړیک سه-
وزهواتی تام تیژه. (تره)

کهوه زهن : [ناو] دوویرا؛ دوویراله؛ هه لوی-
کاوان، هه لویکی گه وره یه تا ۷۰ سانتیمتر
بالایه تی پاوی که رویشک و بالنده (ته غه ر
کهو) ده کا. (نوعی عقاب)

کهوه گیا : [ناو] خوم؛ وه سمه گیا؛ نیل؛

گیاییکه بو پرنه گ کردنی موو به کار ده بری.

(وسمه؛ نیل)

کهوه موورگ : [ناوت] مووروه شینه. (خر-
مه ره)

کهویل : [ناو] چارداخی نیو بیستان و باخ؛
کولیت؛ کوخ. (کوخ؛ کومه)

که بیانوو : [ناو] کابان؛ که بیانوو؛ ژنی که سه-
رپه شتی مال ده کا؛ ژنی به رمال؛ به رمالی.
(بانوی خانه دار)

که بیانوو : [ناو] کابانی به مشوور و
کارامه له به رپوه بردنی نه رکی
مالداریدا. (خانه دار)

که یخا : [ناو] قیخا؛ که یخوا؛ کو یخا؛ کوخا.
(کدخدا)

که یخوسرهو : (که ی؛ گهوره ، مه زن. و

خوسرهو: (ناودار) گهوره و ناودار. (ناوی
 شاییکی ساسانییه) (نامدار بزرگ؛ نام یکی از
 شاهان ساسانی)
 که یکیف: [ناو] که یکوف؛ کیف؛ سهخته-
 داریکی نهخش جوانه بو دروستکردنی کهره-
 سته ی پازینه ر له کاری خه پاتی و نه جاریدا
 به که لکه، گه لاکه ی دژی زهر دووییه. (کیف؛
 کرکف)
 که یلان: ناوه بوزن؛ ژنی جوان و پیک و پیک؛
 تهر لان؛ خوش به ژن و بال. (زن بلند قامت زیبا)
 که یله کوڼ: [ناو] که لاوه کوڼ؛ خانوویه ری
 له میژ پروخوا و تیگ ته پیو. (خرابه قدیمی)
 که ین و به ین: [ناو] سه روسر؛ قه رار و پر پیه ی
 په نامه کی. (سروسر)
 که یوان: ناوه بو پیوان. (نام مردانه)+
 کیاسه ی: [چاوه ت، کیاسه ی؛ ناردن؛ هه-
 ناردن. (فرستادن)
 کیانای: [چاوه ت، کیاسه ی؛ ناردن؛
 کیاندن. (فرستادن)
 کیاندن: [چاوه ت] هه ناردن؛ ناردن؛ شانندن.
 (فرستادن)
 کیبه ره: [ناو] کیه؛ نه قم؛ نه غمه؛ کانال؛
 بوودر. (کانال؛ مجرا)
 کیچ که ونه که ول: نوڅره لی بران و له ز کردن
 بو نه نجامی کاریک؛ شله ژان. (قرار نداشتن-
 وعجله کردن)
 کیړه ول: [ناو] پیستی شوړه و به ویی ژیرسکی
 گا که میزی گا له ویوه ده چوپړته خواره وه.
 (پوست آویزان زیر شکم گا)
 کیسه کیشان: [چاوه ت] له گه رماو به -
 کیسه خو شتن؛ (کیسه کشیدن)؛ (۲ب)
 ماستاو کردن و پیاپی کردن. (تملق کردن)
 کیښ: [ناو] هیزی پاکیشان و روښتن؛ سه-

یاره که نامیزانه کیښی نییه. (کشش)
 کیښه: [ناو] گیروگرتی؛ گرفتاری؛ دهمه قاله؛
 شه ره قسه؛ شه ر (گرفتاری. نزاع لفظی)+
 کیل گهر دن: [ئاوه لئاو] (ب) ژنی گهر دن به رز.
 (زن گردن بلند)
 کیلومیتري چوار گوش: [ناو، ت] به ران به ر به
 یه کم لیون میتري چوار گوش. (کیلومتر مربع)
 کیله: [ناو] عه یاره ییکه بو پیوانی ده غل به را-
 ن به ر به ۱۶ کیلو. (کیل)
 کیښ: (۱) که م؛ دژی زور. (کم)؛ (۲) چه که-
 سم؛ من کیښ: چ که سم. (کی هستم)؛ (۳) کیښ؛
 ئاداو؛ زوخواوی برین. (چرک زخم)
 کیمخیته: [ناو] سپوس؛ که په ک؛ پیستی که-
 نم. (سپوس)
 کیښ و کیاسی: [ناو] که م و که سری؛ که م-
 و کورتی؛ که م و کوو پی. (کم و کسری)
 کیمونو: فرد زاپون دغد. [ناو] کراسی دریژی
 قول فش که له پیشه وه و که بالته به سه ری-
 کدا دیته وه و به که م هریک قاییم ده کریت.
 (کیمونو)
 کیوپاره: [ئاوه لئاو] ناوچه ی کوستان ی.
 (جای کوهستانی)
 کی ولکانی: [ناو] کیهر کی؛ کیهر کی. (مسابقه
 کیوی: [ناو] به ری داری کیوی؛ که میوه ییکه
 هیلکه ئاسا و تووکن و رهنک قاوه یی،
 تامیکی مزری هیه و ده خوریت. و تاراده-
 ییکی زور ویتامینی (سی) ی هیه. (کیوی)
 کیوی ئاورپژین: [ناو، ت] کوو ئایر پژگنای.
 (کوه آتشفشان)
 کیها: کامه؛ کام؛ کیژان؛ کامه تا؛ کیشک.
 (کدام؛ کدامین)
 کیها یان: کامه یان؛ کامیان؛ کیهه یان.
 (کدامشان)

ک : کورتکراوه‌ی گشت؛ هه‌موو؛ سوپاسی
 گلایکتان ده‌که‌م: سوپاسی هه‌مووتان ده-
 که‌م. (همگی)
 ک: [پاشگر] له هه‌ندی زاراوه‌دا نیشانه‌ی به-
 رکاره وه‌ک مردگ، سووتاک، خواردگیه،
 بردگیه
 گاباردین : [ناو] گاواردین؛ جوړیک
 فارسوونای ئینگلیزی زوړ به ناویه و باشه.
 (گاباردین)
 گابازی : [ناو] دایکی‌کوونی ئیسپانیایه،
 مروځیکي گاباز له مه‌یدانیکدا له‌گه‌ل گاییک
 شه‌پده‌کات و زیاتر گاکه شکست دینی و
 ده‌کوژریت و جاریش هه‌یه گابازه‌که کو‌له‌وار
 ده‌بیت یان ده‌کوژریت. (گابازی)
 گابزار : [ناو] بزاری به‌رد له کاتی جووتکردندا،
 که له پاش‌هیلی گاسنه‌وه به‌ردبژیر ده‌کریت.
 (جمع‌کردن سنگ‌درشیار شخم)
 گابه‌ده‌نگ‌نه‌پو‌یشن : بیبایه‌خ بوونی فرمان؛
 (ب) جواب‌نه‌دانه‌وه. (اجران‌کردن دستور)
 گابه‌ردان : کاتی لاره‌سیه‌ری ئیواری که
 گای جووت و په‌شه‌ولانگی گیره به‌رده‌دهن بو
 له‌وه‌ر. (درعصر باز کردن یوغ گردن
 گاوخرم‌نکوب)
 گایینان: جووت به‌ستن؛ نیر له سه‌رملی گا
 به‌ستن بو جووت؛ گاگریدان بو جووت. (یوغ-
 بستن بگردن گاو)

کاترمه : [ناو] که‌مه‌ربه‌ند؛ که‌مه‌ربه‌ندی زیړ و
 زیو نیشان. (کمر بند طلا یا نقره‌نشان)
 گاج : گاو. (چوپان گله‌گاو)
 گاجی : [ناو] گاو. (چوپانی گاوها)
 گاخور : هه‌ر شت که گا بیخوات؛ هه‌ر شت-
 که گا ده‌خوات؛ (ب) زوړخور. (پیرخور)
 گاپان‌گولکانی : [ناو] (ب) بی‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یی؛
 هه‌ر که‌س به که‌یفی خو؛ بی‌ده‌ستووری. (بی-
 نظمی؛ بی‌قانونی)
 گار که‌گارک : [ده‌نگ‌ناو] گاره‌گار؛ خو‌پندنی-
 مریشک له کاتی هیلکه‌کردندا. (کراخ)
 گارگاه : [ناو] مو‌غره‌ی پشت؛ به‌رپه‌ی پشت؛
 گازراکه. (ستون فقرات)
 گارمۆن : روسد؛ فد؛ تد؛ ئامپریکی
 موسیقیه؛ گه‌ر مه‌شکه. (گرمون؛ آکاردئون)
 گارووس : دیمیله. (گاورس)
 گاره : [ناو] کیو؛ شاخ. (کوه)
 گاره‌ش : [ناو] گایی که په‌نگی په‌شه؛ (ب) پ-
 ه‌شه‌ولان. (ب) گا و مانگا (گاو سیاه‌گاو)
 گاریس : [ئاوه‌ل‌ناو] چه‌په‌ل؛ سووک و
 چرووک؛ په‌ست؛ خراب؛ پوو‌په‌ش. (ناپاک؛
 پست)
 گاریسوک : [ناو] ته‌رزه‌ی ده‌نگ‌گه‌وره.
 (تگرگ‌دانه‌درشت)
 گاریه : [ناو] گاری؛ ئاره‌بانه. (گاری)
 گازنده : گازنده؛ گله‌یی. (گله)

گازدار : هه‌رچی که گازی هه‌ییٔ؛ زیاتر بو
نوشابه‌ییٔ که کارده‌برییٔ که گازی هه‌ییٔ؛
وه‌ک‌پیسی و سه‌ودا. (گازدار)
گازره : [ناو] ئه‌ستووری؛ قیله‌ت؛ بارستا.
(ضخامت)
گازگر : [ئاوه‌لناو] گه‌زوک؛ ئه‌وه‌ی گازه-
گریٔ. (گازگیر)
گازگرتوو : [ناو، به‌ر] په‌وتی خنکاو به‌ گازی
ژارای. (گازگرفته)
گازمه : خاوشکانندی گا له‌ ئه‌وه‌لی به‌هارد و
ئاماده‌کردنیان بو شیوپه‌رین به‌ دوو سی هیل
جووت کردن؛ له‌به‌رئه‌وه به‌ جه‌مام نه‌که‌ون.
(آماده‌کردن گاو‌برای شخم‌زدن)
گازمه : تد؛ به‌تورکی (واتاه‌لکه‌ن). [ناو]
قولینگ؛ پاچ؛ زه‌نگن؛ کو‌له‌ک؛ کو‌له‌نگ.
(کلنگ)
گازندوک : به‌کله‌یی. (گله‌کننده)
گازوړ : [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ که‌سیک که هیزی
به‌قه‌د هیزی گاییکه؛ زل هیز. (خرزور)
گازوگیر : نزیک‌به‌گرتن؛ هه‌په‌تی
گیروگرفتی. ته‌نگ و چه‌له‌مه. (درشرف
گرفتن با دندان؛ فشار آوردن، گیرانداختن)
گازوړ : [ناو] به‌ره‌مه‌یکی پاترولییه، سووته-
مه‌نی موټوړی گازوئیلییه. (گازوئیل)
گازه : [ناو] له‌ گاتای ئاو‌یستاو وهر‌گیراوه و
گازنده و گاز کردن و گازی به‌واتای پارانه‌وه و
بانگ و هاوار کردنه له‌ خود؛ مونا‌جات. (-)
مناجات)
گازمه‌ره : [ناو] گازمه‌را؛ مو‌غهره‌ی پشت.
(ستون فقرات)

گازی‌تراو : [ناو] گازی که به‌په‌ستاوتنی (به-
گوشار) بووه‌ته تراو. (گازمایع)
گازی‌خه‌رده‌ل : [ناو] گازیکی کیمیاوییه که
حه‌له‌بجه‌ی شه‌هیدی پی بو‌مباران‌کرا.
(گازخردل)
گاس : فند [به‌ند] گاهه‌س؛ له‌ کوردییه‌وه
چووته نیو فارسی؛ شایه‌د؛ بو‌ی هه‌یه؛ په‌نگه؛
ویده‌چی. (گاس)
گافادی : گافا دن؛ ده‌میکی دی؛ کاتیکی‌تر.
(وقت‌دیگر)
گاف‌قه‌لش : [ئاوه‌لناو] هه‌رزه‌گه‌ر؛ زوړ‌گه‌ر؛
ئاواره. (هه‌رزه‌گرد)
گاف‌گافانی : [ناو] کایه‌ی بازدان. (بازی‌پرش)
گافوک : < گامیز.
گاکوژه : گیاییکی ژه‌هرداره؛ مرو‌ف و گا ده-
کوژیٔ، به‌لام نا‌زالی‌تر نا‌کوژیٔ. (شوکران-
آبی)
گاکه‌رک : [ناو] فه‌ره‌جی قول‌کورتی تا ئه‌ژنو
دریژ. (نوعی عه‌بای‌آستین کوتاه، دامن-
تازانوبلند)
گاکلوان : [ناو] ته‌ویله‌ی گاکه‌ل. (تویله‌گاوها)
گاکوړ : [ناو] قه‌بر جگه له‌ گوړ‌پچه. (قبر بجز
ازلحد)
گاکوژ : [ناو] گلینه؛ کزن. (گاوه‌دانه)+
گالته‌وه‌گپ : [ناو] گالته‌وه‌گپ حه‌نه‌ک و په
یثین؛ قسه و شوخی. (شوخی و گپ‌زدن)
گاله‌کوت : [ئاوه‌لناو] هه‌لچون؛ هه‌راسان؛
نیگه‌ران. (مضطرب)
گاله‌وه‌پین : [ناو] (ب) گاح؛ شووانی‌گاکه‌ل.
(چوپان‌گاوها)

گامبوره : [ئاوه لئاو] ئازا؛ به کار؛ به دهست و برد.
(کاری)
گامولکی : [ئاو] گامولکی؛ گامولکی.
(چهار دست و پاره رفتن بچه)
گامیر : جوړیک قالونجه. (نوعی سوسک)
گامیزه : ماریچ؛ هم به روئ و بهر کردنی هیل
یان پیچ و قه منج له ریگا پوښتندا. (زیگزاگ)
گاوانه سی : < گاوه ناس؛ گاوه ناز.
گاو بار : له زور انبازیدا به لای شاندا که وتن.
(نیم تیغ)
گاورى سه رکو : بهو زه پده شتیانه یان گوتووه،
که له دهس زوحاک پرویان کرده که ژ وکیو؛
یان دهسته ییکی تریان که به هاتنی ئیسلام
هه لاتنه سه رکیو و شاخ. (زردوشتیان فراری -
کوه و کمر)
گاوه شه : [ئاو] گاوس؛ مه شکهی گه وره.
(مشک بزرگ)
گاوه شه دم : [ئاوه لئاو] دم زل؛ مه شکه ده مه.
(دهن گشاد)
گاوه ناس : [ئاو] گاوه ناز؛ په یدابوونی گروقه پ-
یکی به ئیش و برین و چلک له بهر ملی گادا.
(مرض ورم کردن گلوی گاو)
گاهنبار : له ئاو یستا داهاتووه که دنیا له شه -
ش پوژدا دروستبووه، (ب) لهو شه ش پوژه یه.
(شش روزی که دنیا خلق شده)
گاهیت : [ئاو] گاجووت؛ گای شیو برین و
جووت کردن به تهوسه وه وک جوین به که -
سیکی گیژ و حوّل دهوتریت. (گاونر گاو آهن -
کش)
گای باری : له قه دیمدا باو بوو گایان بار ده -

کرد. (خوم کوپه کاروانی گا به باره وه)
«فولکوز». (گاو باری)
گای سهره : نه وه لاین گای گیره که له قه راخ
پیخویدا ده گه پیت. (اولین گاو در خرمنکوبی)
گایی : (۱) یه ک گا. (یک گاو). (۲. ب) [به ند]
جارو بار؛ بری جار؛ هه ندی جار؛ بریو جار.
(گاهی)
گران فروش : [ئاوه لئاو] گرانجان؛ گران وره ش.
(گران فروش)
گرتن : [چاوگه] (ب) جوانووی له سی سال
به رموژوور پام کردن بو سواری. (رام کردن -
اسب برای سواری) +
گرته ی وهر : گرته باوش. (بغل گرفتن)
گرد : له گهل؛ وه گردمنی؟؛ له گهل منته؟؛
له گهل منت دایه؟. (با)
گرد : [ئاو] نیشانه ییکه له سهر پیچ هیلی
نوٹنوسینی موسیقادا که یه که ی کاته و به
رانبر به دووسپی وهه شت چهنگه. (گرد)
گرده پ : [ئاو] لق یان کوته دار که به باری
پادپووتدا بیردریته وه؛ خسته بر یان گرده بری
پیده لاین، نه وداره گرده پ، بیره وه؛ نه گهر به
باری پاراستدا بیریته وه (داهینانی) پیده لاین.
(بریدن هر چیز گرد از عوض) +
گرده بوون : گردبوونه وه؛ کوپوونه وه؛ کوپ
بوونه وه؛ خربوون؛ خربوونه وه. (جمع شدن؛
گرد شدن)
گردیشک : گیاییکه له ئاله کوک ده کا. (نام -
گیاهی است)
گرسانه وه : پراوه ستانی خوینی برین؛ خوینی
برینه که ی گرسایه وه؛ به ندهات؛ هاته بهس.

(بند آمدن خون) +

گرسوز : [ناو] گردسوز؛ جوریک چرای نهوتی
که گره کهی جه غزناسایه. (گردسوز)

گرگړه : [ناو] چهرخی ټاو دهرهینان له بیر؛
جه رجه رږه. (گره دوونه؛ چرخ چاه)

گروبان : پلهی عهسکه ری بانتر له سهر باز
یه کهم و خوارتر له ئیستیوار. (گروه بان)

گروبان دوهم : پلهی عهسکه ری بانتر له
گروبان سی. (گروه بان دوم)

گروبان سی : خوارترین پلهی گروبانۍ. -
(گروه بان سوم)

گروبان یه کهم : پلهی عهسکه ری بانترین
پلهی گروبانۍ و خوارتر له ئیستیوار.

(گروه بان یکم)

گروقه ر : [ناو] لټو؛ لک؛ لټووی؛ بهرزه ک؛
ټالک؛ ټالوو. (غده. تومور) +

گروشاندن : [چاوه] ت؛ کروووساندن؛
کړاندنوه و دامالین به ددان. (بادندان لخت -

کردن مانند بلال خوردن)

گرووچ : [ټاوه لټاو] سووک وچرووک. (پست)
گره مشقه له : گره مشقه لټان؛ ټاگری شو له بهرز.

(آتش شعله بلند)

گری : [ناو] جوریک گروقه ر له ناو کوته یان
له سهر پشه ی دار. (گره داخل تنه و ریشه درخت)

گریاشان : سهرانگابوو، ئیستا گره کیکه له
شاری سنه. (گریاشان)

گرپال : [ټاوه لټاو] که چهل؛ سهرگه نیگ.
(کچل؛ گر)

گریډیر : اند؛ فد؛ [ناو] ماشین تهخت کردنی
زهوی زیاتر له جاده سازیدا به کاردی. (گریډر)

گوټیر : فد؛ [ناو] له ئینگلیزی وهرگیراوه واتا

ده روازه وانی کایه ی توپی پا. (گلر)

گری ټیکه وتن : (ب) چهت ټیکه وتن؛ کوټسپ و
به ره له ست کهوتنه سهر پی ئه نجامی

کاریک. (مشکل در کار پیدا شدن)

گری ټیکه وتن : (۱) گری کهوتنه ناو پیس و
بهن؛ ټالوزان و لیک گیر بوونی بهن و

پیسمان. (گره افتادن). (۲) کوټسپ و له مپهر
کهوتنه سهر پیگه ی ئه نجامی کاریک؛

دژواری دروست بوون له کاردا. (گره خوردن؛
به مانع بر خوردن)

گریس : اند؛ فد؛ [ناو] پوټیکی زور خهستی
پاتر ټلییه بو پوهان کار کردنی که رهسته گهلی

سهایره و موټور به کاردیت. (گریس)

گری گوټر : [ناو] له بن کوته و سهر پشه ی -
گوټر گریټیک خر ده بیته وه که تهخته نه ردی

لی دروست ده کړیت و زور نایاب و به نرخه.
(گره گردو)

گریسکاری : فد؛ [به ره می چاوه] گریس له
پازگه لی بزوزی موټور هه لساوین.

(گریسکاری)

گرینچو : [ناو] جومگه؛ جمگه؛ خرتک.
(مفصل)

گری ډهریایی : [ناو] یه کهی دریژی له ده -
ریادا به ران به ره میلیکی ډهریایی. (گره ډهریایی)

گری سهر دل : داخ به دل مان؛ ټاوات نه هاتنه -
دی؛ داخی سهر دل؛ (عقد ه دل)

گزره هوړپر : [ناو] کوټله؛ قولمه. (ملخ)

گزمک : [ناو] بزمک؛ ده مپین. (پوزه بند)

گزی : [ناو] گزک؛ گسک. (جارو) +

گسک لیدان: [چاوگه، ت] (ب) مألینه وه و هج-
به جی نه هیشتن (کنایی؛ چیزی به-
جان گذاشتن) +

گسکه کوته ره: [ناو] گسکیکه چله کانی چوو-
بیته کار و کورت بوو بیته وه. (جاروب کوتاه-
شده بعلت کار کردن زیاد)

گشته ک: [ناو] گشته ک؛ بهنی دوورینی که-
وش و درگای جهوال و یتیر. (نخ کفش دوزی)
گفکه: [ناو] گولینگ؛ گوله نگ. (منگوله)
گفاله: (۱) گه فاله؛ گه واله؛ پارچه ههور. (تکه-
ابر). (۲) گفاله که فوک؛ تاقمی کوتر. (دسته)
گفشین: [چاوگه] گوشین. (فشاردادن)

گفکرن: [چاوگه، ت] گیف کردن؛ خوئاماده-
کرن؛ چه تریپکان. (آماده شدن؛ پزدادن)
گفن: [ئاوه لئاو] گرز؛ مون؛ تووره. (عصبانی)
گل: [ناو] گله؛ دانه؛ دنگ؛ دوو گله؛ دوو دانه.
(عدد؛ دانه) +

گلار: [ناو] گلاره؛ گلینه؛ ره شکینه ی جارو؛
بیبيله؛ دهنکه تری. (مردمک چشم؛ دانه
انگور)

گلاراو: [ناو] نه خوشینی گلینه ی چاو؛ گل-
کردن و یشانی چاو؛ (چشم درد) +
گلایول: فرد؛ اند: [ناو] شالانگ؛ گوله دیاری؛
گه لایول؛ گوله کانی به ریز له سهر لقیک ده-
پشکوون و چهند پهنکی جوړاو جوړی هه یه.
(گلایول)

گلج: بزارې؛ برارچن. (بیلچه وجین)
گلدو گاجل: [ناو] شتی کوون و پروو بوچ؛ شره-
وېره؛ شروشاتال. (خرت و پرت کهنه)
گلکهن: [ناو، بک] که سیپ که گل هه لده که-

نیت؛ ناخکول. (خاک کن) +

گلمیسک: [ناو] ئاوی زار؛ لیک. (آب دهان)
گلوپ: [ناو] لامپی چرای کاره یا. (لامپ)
گلوره: شتی خر؛ گولوله. (کلاف و گلوله نخ-
یا هر چیز گرد)

گلیرای: [چاوگه، ت] خلار بوونه وه؛
خلور بوون؛ سه رسم دانی چاره وی.
(سرازی شدن، افتادن)

گلیر و کهرده ی: [چاوگه، ت] کووم کردن؛
کو کهرده وه؛ خر کهرده وه. (جمع کردن)
گمته: [ئاوه لئاو] تیگسمر او؛ (ب) قه لب؛ بهره-
لا؛ گه ده و گوده. (گنده بی ارزش)

گن: [ناو] گروهه؛ لوو؛ گریی ناو له شی
زینده وه. (غده) +

گنای: [چاوگه] که وتن؛ که فتن. (افتادن)
گواتر: فرد؛ فد: [ناو] نه خوشینی په نمانی
گروهه ری (تیروئید) به هو ی که م بوونه وه ی
(یو د) له له شدا که ده لین له خه م و خه فته ی
زوره وه یه؛ وهره هم. (گواتر)
گوپال: [ناو] گورز. (گورز)

گوپینه: [ناو] کوپکه؛ چروی دار؛ خونچه ی-
ساوای سهر لقی دار. (تزه درخت)
گوتوو یز: [ناو] گفتوگو؛ وتوو یز. (گفتگو)
گوتیار: [ناو، بک] بیژمر؛ قسه کهر. (گوینده)
گوچه سته ک: [ئاوه لئاو] نه گبت؛ به نه حله ت
کراو؛ نه فرین کراو؛ نه گریس. (نکبت)
گوجيله: [ناو] گورچيله؛ ولک، کلیه

گور: [ناو] گورخهر؛ کهره کیفی؛ کهره کیوی؛
وهک کهر وایه و له شی خه ت خه ته. (گورخر)
گورایگور: [به ند] په یتا په یتا؛ له سه ری هک.

(گروگر)

گورجی: [ناو] خه لکی گور جستان -
(اهلگر جستان) + توند وتولی
گورخه ر: < گور.

گوردان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبه به
سی گورهان. (گردان)
گورده ک: سه گی گوی شور؛ سه گی گوی نه -
براو. (شگ گوش اویزان)

گورزه گیا: [ناو] گوله هه نگه؛ گیاییکه نیومیت
به رزه و بو پهنمانی گورچیل و میزگیران به -
که لکه. (افسطنین رومی)

گورگستان: (ب) ناوچه ییک که دانیشتووانی
بی به زه و جهرده و پیاو کوژبن. (گورگستان)
گورگه بوون: [چاوگه، ت] هه لاتن و
خوشاردنه وه له دهس که سی یان حوکومه ت.
(گریختن و ناواره شدن) +

گورگه پاو: [ناو] پاولی گورگ: (ب) زه حمه ت
و ده ردیسه ری زور پیدان؛ هینان و بردنی
زور. (شکارگرگ؛ آزادادن زیاد)
گورگی باران دیده: گورگی باران دیتی؛ هه له -
یه. < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیتی: < گورگی بالان دیده.
گورگی بالان دیده: بالان له کوردی و فارسییدا
واتا ته له ی گورگ، دیاره هیچ گورگیک نییه
که بارانی نه دیبیت و باران دیده هه له یه که له
فارسی و کوردیدا ده یلین و له نه سلدا بالان
دیده به وه ک کهوی داودوز به گورگیک ده -
گوتریت که ته له ی دیبیت و نه زموونی وه -
رگرتبیت و له ته له سل بکات و بیناسیت؛ له
ناکامدا به مروقی به نه زموون و دنیا دیتوو

دهوتریت. (گرگ بالان دیده)

گورم: [ناو] پال پیوه نان و ته کاندانی به ته -
وژمی مه شکه یان شتی تر. (محکم تکان دادن)
گورمه ته: [ناو] ته کان له خودان؛ به توندی -
راپسکان؛ به توندی هیرش بردن. (جهیدن)
گورواباف: [ناو] دوو که پیسه؛ گوره ویله؛
گوره ویچنه؛ تورمه می گوره وی چنه ۸ جورن.
(۱) گوره ویچنه ی بور. (چرخ ریسک سرسیاه).
(۲) گوره ویچنه ی سه رسی. (چرخ ریسک -
سرسفید). (۳) گوره ویله ی پشت مل شی.
(چرخ ریسک پشت بلوطی). (۴) گوره ویچنه ی
تورکستانی. (چرخ ریسک تورانی). (۵) گوره -
ویچنه ی سمیل دار. (چرخ ریسک نیزار). (۶)
گوره ویچنه ی شین. (چرخ ریسک سرابی). (۷)
گوره ویچنه ی کلک دریژ. (چرخ ریسک دم دراز).
(۸) گوره ویچنه ی گه وره. (چرخ ریسک -
بزرگ)

گورهان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبه به
سی دهسته. (گرهان) < گوردان
گوره کردن: [چاوگه، ت] (ب) به هه را و ده -
ستو برد کاریک ته و او کردن زیاتر له کاری
فه لاحت و درویندها به کاردی (ایمان
گوراندو به ریکمان دووریه وه)؛ هه یتاندن.
(بادادوفر یادو عجله کاری راتمام کردن)
گورپچه: جوریک ته له نانه وه له بهر درگای
کونیکدا که نیچیری تیداییت. (نوعی تله -
گذاری) +

گوریل: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] جوریک مه یمونی
بیکلکه و زور به هیز و نارامه به لام نه گه ر
تووهری بکه ن بی ترس و بی به زه هیرش ده -

کات. (گوریل)

گوزن گری: [ناو] پشتوین بهستن به شیوهی
گریچن. (نوعی بستن شال کمر)

گوزهران: گوزه شت کردن؛ به خشینی
تاوانبار؛ لی خوشبوون. (گذشت کردن) +

گوشادان: له کایه ی نهر دین دا ته نیاموره،
له بواړی موره گه لی حه ریفدا دانان.
(گوشادادن)

گوشاره: [ناو] گوشواره؛ گواره؛ گوهارک؛ گوهار.
(گوشواره)

گوشت کوۍ: [ناو] گوشت کوت؛ کوتکی گو-
شت کوتان. (گوشت کوب)

گوشتی قیمة: گوشتی کوتراو یان له چه رخ
دراو. (گوشت قیمة)

گوشتی کوتراو: [ناو، ت، بهرک] له قه دیم دا بو
دروستکردنی که بابی لوول گوشتیان ده کوتا
نهمرو له چه رخی گوشتی ددهن و قیمة ی
پیده لین. (گوشت کوبیده)

گوشتی گهردهمل: [ناو] (ب) ناماژه به بو شتی
سهر بار و به سهر داسه پاو. (کنایی سربار)

گوشتی یهک خواردن وئیسقان نه شانندن
: ئیشاره ته به خزمایه تی. (کنایی، قوم و خویش)

گوشدر: [ناو] گوش؛ گوی؛ گویگر؛ گوی رایهل
؛ (پوس کوس گوش ناو کیشان که م که م،

ئیسره نهوسهرن دوورینه که ی چه م) «موله-
وی». (شنونده)

گوشگره: [ناو] گوی داپوش زیاتر بو مندالی
دروست ده که ن. (گوش پوش) +

گوشه مله: گیای گوی مشک؛ کولیندراوی
گیای گوی مشک دژی تووړه یی و بی خه -

وییه. (مرزن جوش؛ مرزن گوش)

گوشه و که نار: (ب) دهوړوبه ر. قه راغ و بیجاغ.
(گوشه کنار)

گوشتی: فد. له سازه کانی ته لیدا نهو به پووله
خرانه ن که سیم (تهل) یان پیوه دهبه ستریت
بو شل و توندکردنه وه و کوک کردنیان.
(گوشتی)

گوشتی: که ره سته ی گوینگرتن له دهنکی
لیدانی دل که دوکتوره کان به گوپیه وه ده-
نین؛ بیستوکی دزگای ته له فون؛ که ره سته ی
دهنگ برین له ئامیری وه ک پادیو و گرام و
نیر که ته نیا به و که ره سته گوپی لی-
بگیریت؛ (گوشتی)

گوشینه: [ناو] گونیه؛ گونی؛ ته لیس. (گونی)
گوفتار: [ناو] گوته؛ په وتی په یقین؛ وتار؛
گوتار. (گفتار)

گوفتوگو: [ناو] ده فچه نگ؛ وتووژ؛ دهمه ته-
قی. (گفتگو)

گوگرانن: [چاوگه، ت] خرت کردن؛ خره-
لدان؛ گرد کردن؛ له خه راتی دان. (کروی کردن)
گوگرار: [ناو، بک] خره له در؛ خر که ر؛ له خه-
راتیده ر؛ خرت که ر؛ خه رات. (خه راط)

گولاله قلیان: [ناو] گوراله قلیان؛ گوله نه وروژ؛
جوړیک گولاله یه که په ره کانی قه ویتره له
گوله خه شخاشه و گه لاکانی درژ و باریکه و
پیازه که ی شیرینچه؛ دژی کرمی برینی ده-
ست و پای حیواناته که کرمی هه له پیانییت.
(لاله الوان)

گولباران: [ناو] جوړیک ریزگرتن له که سیک
به داباراندنی گول به سهریدا له لایه ن که س

یان جه ماوه ره وه. جوړېک باربوو. (گلباران)

گول پرشنگ : گیای پهنګه ل زهر د؛ هه ساره

شمار؛ هه ساره ژمار. (گیاه شیر مرغ)

گولپه : [ناو] (۱) گوله سو. (۲) کوتراوی گولپه-

رگی جوړېک گوله وه ک به هارات دهیکنه

نیو ماست و خوراکه وه. (گلپر)

گول تریاک : [ناو] سهیله گیا؛ مهنګه گیا. (-)

خشخاش)

گولچیک : [ناو] گولچیسک؛ گورچيله؛

گولچيله؛ وُلک؛ گورچه ویله؛ گورچیلک؛

گورچک؛ گولچیزک؛ گورچوو؛ فلک. کاری-

پالاو تنی خوینه له له شدا. (کلیه)

گول خاز : خازی؛ گیاییکه کولیندراوی گول و

گه لاکه ی له گه ل سرکه دا دژی کر مه و بو

بینایی چاو باشه. (گل شیوری)

گول دهسته : [ناو] چه پکه گول؛ دهسته گول؛

مناره. (گل دسته؛ منار)

گول پوخسار : [ناو] پووممت وه ک گول؛

(ب) جوان و دیمه ن گه ش؛ گول عوزار.

(گل عذار)

گول سازی : [ناو] هونه ری دروستکردنی گول؛

گول دروستکردن له قوماش و پهرو و

پلاستیک و شتی تر. (گل سازی)

گول قهند : [ناو] گهرمه شانی برژاوی هه

لتوقیو له گه ل شهربه تدا به توپه ل گوشراو.

(گلوله چسپیل باشریت)

گول گرتن : [چاو گه ت] شاردنه وه ی به پرووله

خرجه له ژیرخولدا بو بهرگری له گه را دانانی

میښووله و کرمول بوونی. (زیر خاک کردن-

خر بزه در موقعی که بانداز بادمی است برای-

جلوگیری از کرم شدن)+

گول گولاو : [ناو] گوله باخ. (گل محمدی)

گولله باران : [ناو] (۱) تیر باران؛ کوشتنی

تاوانبار به شیوه ی به ستنه وه ی به نه ستونه وه

و دهسپژ لیکردنی. (۲) به چه کی وه ک تفه-

نگ و توپ و خومپاره جیگاییک دانه بهر

گولله. (۱) تیر باران؛ گلوله باران)

گولمانج : [ناو] گولی گه وره؛ زونگاو؛ تالاو.

(تالاب)

گولمت : [ناو] گومتل؛ پارچه؛ به شیکی گچکه

له ههرشت. (تکه کوچک)

گولناز : (۱) ناوه بو ژنان. (۲) گولیکه نه گهر

دهست له گوله که ی بدریت په ره کانی لوول

دهن. (۱) گولناز)

گولنیشان : [ناو] گولیکی سووری بی بوته.

(نوعی گل قرمز بیو)

گولوسوورکه : ریحانه کیویه. (ریحان کوهی)

گول وینه : (۱) وینه و پرسمی گول؛ له شکل

و شیوه ی گول. (عکس گل؛ شکل و شبیه

گل) (۲) گولینه. ههواکشی خواره وه ی ته-

نوور. گولین. (گلوه تنور)

گوله ناخ : گوله ناوات؛ گیاییکه گوله که ی و-

شک ده کهن له مهربوان و بیساران (کاژه ی

پیده لین دهیکولینن بو سه ریثشه به که لکه.

(گل میمون)

گوله ناسو : گولیکی ههشت په ری جوانه بو

مالیجه ی سه ریثشه (میگرین) ده بیت. (گل-

ستاره ای)

گوله نالوز : کولیندراوی له راده ییکی که مدا

بو نه خوشینی جهرگی و سپل باشه و ژه-

هراويه و خواردنی زوړی بڼه يه. (زبان در) (قفا)
 گوله ته سپهک : گولیکي ټاوييه و بو نه-
 خوشيني که و ته يي به که لکه. (نوعی گل)
 گوله با : [ناوت] گیای قلینچکه هه وریشه؛ بو
 برینی گده که لکی لی و ورده گرن. (علف-
 چای؛ گل باد)
 گوله باخ : گول ټول او؛ گولیکه گول او لی ده-
 گیریت (گل محمدی)
 گوله بارزانی : گولیکي زه ردی بالابه رزه؛
 گیابه رزه. (نوعی گل)
 گوله بریقه : گوله مرواری. (گل مروارید)
 گوله به فرینه : گولیکي سپی و بوڼ خوشه و
 گه لای نییه و په پړی گوله که ی ته ستووره و
 ریشه ی له نیو به فردایه و دمه و به هار له
 کاژوواژ (خالخال بوون) ی دمه و به هاردا له-
 سر به فر دپړی. (گل پنج)
 گوله پاییزه : گوله حه سره ت؛ له پز شکیدا بو
 ده ستکاری (کروموزوم) که لکی هه یه و بو
 جیگورکی ژینه کانی کوروموزوم به کارده-
 بری. (گل حسرت)
 گوله پیاله : گولیکي کورته بالای شیوه لاو-
 لاه به لام کاسه ی گوله که ی قوولتره؛ بو
 خوین به ستی برین به که لکه. (گل استکانی)
 گوله تیکه : گیای شهش پهره پهنگی؛ کو-
 لیندراوی گوله که ی بو شتنی چاوی
 چاوئیشه دار باشه. (گل آهار)
 گوله جیره : هه لاهه دیمي؛ گیاییکه
 له (مومیایی) دا زور به که لکه. (گل کتانی)
 گوله خه شخاش : چاره چه قیله؛ گولاله سووره؛
 خه شخاشه. (شقایق)

گوله خه نازیل : گیاییکي ژه هرداره
 کولیندراوی ده ساونه جیگای په نمینی جومگه
 یان بیوه سیری، به که لکه. (انجیرک؛ علف-
 بواسیر)
 گوله خه و : سونبوله تی؛ سونبوله تیف
 گوله دان : کابه. گهرمه شامی؛ گه نمه شامی؛
 گوله پیغه مبه ره. (ذرت)
 گوله درموش : گیای دووگه گورک؛ گوله نه-
 خته ر. (گل اختر)
 گوله پروو : گول گیروولک؛ کاتمی؛ هه لمه له؛
 گوله هیرو. (گل ختمی)
 گوله زاوا : گیاییکي یه کساله یه، بو مالیجه ی
 برینی کوڼ بوو، له گهل پیازدا له سر برینی
 داده نین به که لکه. (آناغالس دشتی)
 گوله فهاد : گوله کاویان؛ گوله کاوان؛ گیا-
 ییکه بو ئیشی کویچکه به که لکه. (کلما تیس)
 گوله کاغه زی : گولیکي گهرمه سپریه و په-
 نگی گوله که ی سووره له بهر تاو بیت گوله-
 که ی زورتره و له بهر سپهر گه لای که ی زیاتر
 ده بیت. (گل کاغذی)
 گوله کهر : نیره کهر؛ (ب) پیای زور نه فام و
 تینه گه یشتوو به ته وسه وه؛ (نره خر)
 گوله گیا : گیاییکه له ناوچه ی مه هاباد و مه-
 ریوان زوره له گهل بره ټاسن به برینی گولی و
 بیرو ی ته پدا ده کریت و به که لکه. (گرگ-
 کش؛ اقونیطون)
 گوله لیوه : خه ره به نگ؛ گیاییکه به نگی لیده-
 گرن. (شاهدانه ندی؛ بنگ)
 گوله میلاقه : جوړیک گولاله سووره ی گه-
 لادریزه و بهرگی گوله که ی له گوله خه شخاشه

قه‌ویتره؛ گولهنيسان، (گل لاله)

گولهنان‌ودوپر؛ چاره‌چه‌قیله‌ی ناو مه‌زرای
گهنم‌وجو؛ گوله‌خه‌شخاشه؛ به گوله‌تریاکیش
ده‌لین. (شقایق گل خشخاش)

گوله‌هرمه‌لی؛ هه‌لمه‌له؛ گوله‌هیرو. (گل-
ختمی)

گوله‌هه‌نگوبین؛ گیاییکه له ناوچه‌ی بوکان و
مه‌هاباد زوره و زهرداوبه‌ره و دهرمانی برین و
به‌ردی زراوه. (شاه‌سپرم‌کوهی)

گوله‌هه‌وار؛ گوله‌چایه؛ گیاییکه دهرمانی زه-
ردوویی و لابه‌ری زه‌راوه. (گل‌سرخ‌آلمانی)
گولی‌به‌خیل؛ (ب) مروقی چکووس و حه-
سوود و پژد. (کنایی آدم‌بخیل و حسود)

گوماندار؛ به‌گومان؛ به‌شک؛ زک‌په‌ش؛ دل-
پیس. (شکاک)

گومتاق؛ ته‌قیله له سه‌ری بی‌می‌زه. (شب-
کلاه‌بسر کرده بدون دستار)

گونجه؛ پاداش؛ جه‌زا؛ توله. (پاداش)
گوندریا؛ [تاو‌لناو] گوندریاو؛ قوژ؛ قیره. (قر)
گونگله؛ [ناو] گینگل؛ چه‌مه‌ره؛ ئالقه‌پیکان.
(چمبره)

گونگهل؛ قومارو‌یاری؛ (له‌سه‌ر قورسی سه-
نگه‌لی، فی‌ری قومار و گونگه‌لی) «فولکلور».
(بازی)

گون‌هه‌لبه‌ست؛ [ناو] سووا‌خدانی ناوبه‌ناوی
دیوار که سووا‌خه‌کی به‌ریدایی‌ت. (گل-
اندود کردن گله‌گله‌دیوار)

گونه‌هیستره؛ [ناو] جوژیک هه‌لووژه په‌شه‌ی
ده‌نک گه‌وره‌یه. (نوعی آلوچه)
گووژ؛ [ناو] جهو؛ جیوه؛ شیله‌ی وشکه‌وه-

بووی دار و پرووه‌ک. (صمغ)

گووگه‌پین؛ [ناو] گووگلینه‌ک؛ گووگلین؛
جوژیک‌قالو‌نچه. (نوعی سوسک)

گوو نه‌که‌ر؛ [ئاوه‌لناو] (ب) مروقی پژد و
چکووس و سه‌قیل؛ (خسیس)

گوو‌نیه؛ [ناو] گوئی؛ ته‌لیس؛ گوئییه. (گوئی)
گوو‌هاسن؛ [ناو] به‌رده‌په‌ژی؛ زوو‌خال‌سه‌نگ.
(زغال‌سنگ)

گو‌هاش؛ فد؛ [ناو] چه‌شنی په‌نگی وینه-
کیشان که به‌ئاو شل‌ده‌بیته‌وه. (کوه‌اش)

گو‌هقه‌چنین؛ [چاوه‌گه‌ت] گوئی داته‌پان؛ گوئی‌دان
گوئی‌شل کردن بو‌قسه‌ی نه‌هیئی خه‌لک؛
کول‌گرتن. (استراق‌صمغ)

گو‌هماکه‌ر؛ (ب) مروقی بی‌ئاوه‌ز و بی‌عه‌قل.
(کم‌عقل)

گوی‌بروسقینی؛ [ناو] گوی‌پچرکی؛ زیاتر له-
سه‌ر سه‌ربانی که دل‌په‌ ده‌کات مند‌آلان کو
ده‌که‌نه‌وه و کایه‌ی گوی‌بروسقینی سازده‌که-

ن و نه‌وکی‌هرکی‌یه ده‌بیته‌وه‌ی کوتانه‌وه
سه‌ربانی به‌گل‌دا پو‌شراو. (نوعی بازی‌است)

گوی‌برین؛ (۱) گویی هه‌ندی حه‌یوان وه‌ک
سپلوت به‌تووتکی‌برین. (۲) خه‌له‌تان‌دن؛
زیاتر له‌موعامه‌له‌دا به‌کار ده‌بریت؛ پاره
لی‌کی‌شانه‌وه؛ (گوش‌بریدن)

گوی‌چکه‌گا؛ کو‌شه‌ن‌وه‌نه. گیاییکی کی‌ویی به
گه‌لای پان و درپژه‌وه له‌ناوچه‌ی سه‌قز و
شنو و برادوست زوره؛ ده‌ی کولین و له‌شی
پیده‌شون خورووی له‌ش داده‌مرکینی.

(کاهوی وحشی)
گوی‌سبان؛ [ناو] گوی‌سوانه؛ قه‌راخ سه‌ربان.

(لبه بام)

گوی سَنگین : گوی گران؛ دژی گوی سووک.
(گوش سنگین)

گویکه ره : [ناو] جووله وهریکه وه ک هه زارپی
دهلین نه گهر بجیته نیو گوی ده بیته هو
که پی. (خزنده ایست)

گویل : [ناو] پره ره درووده ست؛ لاگویل (نیوهی
گویل، پره ری ده ستیک؛ پرلویچی ده ستیک،
لاویچیک). (پرکف هردودست)

گویلاک : [ناو] سه روپوته راک؛ سه روپوته راک؛
پوته راک. (سروسیمما)

گوی مالینه وه : [چاوگه ت] نیشانه ی هیرش
کردن و توو په بوونی نه سب. (گوش خواباندن -
اسب)

گوی نه بیس : [ئاوه لئاو] (۱) که پ؛ که رانسو.
(۲) ب) گوی نه دانه قسه ی که س؛ به قسه ی که -

س نه که ر. (۱ و ۲ کر؛ ناشنوا نسبت به حرف کسی)
که پ : [ناو، بک] نو که پ؛ نو به پ؛ که و تنه پیش
که سیکی که نو به ی له پیشداگرتووه.
(احجاف درنویت)

که بره ک : که بر؛ که ور؛ زه رده شتی.
(زردوشتی)

که بول : [ناو] ده فر؛ کاسه؛ قاب. (ظرف) +
که به : [ناو] لبادی قهوی و تووکن.
(نمد ضخیم) +

که به ر : [ناو] بن هه نگل. (زیر بغل) +
که به زه : [ئاوه لئاو] که و مزه؛ حالته ی که بزی؛
خو ویست؛ خو هه لکیش؛ خو په سن.
(خود پسند)

که به ل : [ناو] که و آله؛ په له هه ور؛ ده سته ی -

بالنده. (دسته، گروه) +

که پاندن : هه لگانندن؛ قووتدانی پاروو به له ز.
(لقمه بلعیدن با عجله)

که پوگالته : > گالته و که پ.

که ده رو گو ده ر : > که ده و گو ده.

که ده و گو ده : [ئاوه لئاو] بی سه روپا که ل؛ به ره لآ
و هه ره لآ؛ ره ش و پروت که ل؛ لات ولووت؛
قه له و قوته؛ قه له و ده له. (آدمهای بی سروپا)

که ر : [ئاوه لئاو] (۱) که رول؛ له هه ندی ناوچه
به گولیش ده لین. (گر). (۲) نو به؛ ده ور. (نوبت؛
دوران)

که رپاو : [ئاوه لئاو ت] خواربوو؛ خواربووگ؛ ته -
خته داره که که رپاوه؛ لاربووه؛ گیپ بووه. (کج -
شده) +

که رپاو : که ریده؛ دونیا که رپاو؛ (رابووردووی که -
ران، که ریواو). (گشته)

که رپال : [ناو] بیژنگ؛ هیله ک؛ نزیکایه تی
هه یه له که ل غه ربالی فارسیدا. (غربال)
که ردان کردن : [چاوگه ت] پیکخستنی
چاوگی وشه له که ل (کات و جیگا و کار و
که س) له رسته کاند. (صرف کردن)

که ردوز : [ناو] کاتی تیکه لپوونی نیر و می
بزنه کیوی. (هنگام جفتگیری بز کوهی)

که ردوون : [ناو] (ب) ئاسمان؛ فه له ک؛ زه مانه.
(فلک؛ گردون)

که ردو وهر د : [ناو] تووچاندن و کیلائی زهوی
پاش په له. (شخم زن زمین بعد از باران زیاد)
که ردی : [به ند] توژی؛ نه ختی؛ که می. لادی.
(کمی)

که ردی : فد : [ئاوه لئاو] (ب) که سیکی که

خووی به کیشانی هیپوین گرتووه. (گردی)
گهرساندن: [چاوگه،ت] ئابلوقه دان؛ گه-
مارو دان؛ قهرساندن؛ لیدان. (محاصره؛ کتک-
زدن)

گهرساندن: [چاوگه،ت] گهوزاندن؛ تلاندن؛
تیوه تلاندن. (غلطاندن؛ داخل به کاری کردن)
گهرسین: [چاوگه،] گهوزین؛ گهفلین.
(غلطیدن)

گهرک: [ناو] ناشی برنج هارین. (آسیاب برنج)
گهرمخین: [چاوگه،ت] وشکه وه بوون.
(خشک شدن)+

گهرمشاندن: [چاوگه،ت] هوور کردن؛
هارین؛ ورد کردن. (خورد کردن و پودر کردن)+
گهرمونه رم: [ئاوه لئاو] خوښ و له بار بو خه-
سانه وهی لهش؛ جیوبانی گهرمونه رم. (گرم-
ونرم)

گهرمه: [ناو] گهرمه. (سرگین زیر پاسفت شده-
وخشک)

گهرمه ژان: [ناو] ههره تی ژانی مندالبوون.
(شدت درد زایمان)

گهرمه ژو: [ناو] زیپکه به هووی تاو بردنه وه؛
گرمژه. (جوش آفتابزدگی)

گهرمه لان: [ناو] (۱) لانی تازه گیانله به ران.
(لانه تازه). (۲) لانی که رویشک له جیگای بهر
پوژ که له پاییزاندا، چپی ده کات. (لانه-
خرگوش در پاییز که روبه آفتاب است).

گهرمه یاو: [ناو،ت] تهوی زوژ؛ ته بی زوژ؛ جه-
نگهی نو به تی لیهاتن. (شدت تب)

گهرمیان: ناوچه ییکه نزدیکی که رکووک.
(منطقه ای نزدیک کرکووک)

گهرمیله: [ناو] دهست به جی و گهرماو گهرم
سهر برینی نیچیر که گومانی مندار (مردار)
بوونه وهی لی بکریت. (سربردن شکاریدون-
فوت وقت)

گهرنیزه: [ئاوه لئاو] لاواز؛ گهرنیه؛ له؛ بی-
تووک. (لاغر مردنی)
گهرنیه: < گهرنیزه.

گهر و گیف: عر و گیف. ئه پنین؛ نه پاندن و
ههره شه کردن؛ گوپه کردن. (عروتیز)
گهر وه خه: [ناو] مله خه؛ دوو شاخه. (خناق)
گهرمه شکه: [ناو] جوړیک ئاکاردئون بی
کلیل؛ ئامیری موسیقایه. (آکاردئون بی کلید)

گهرمو: [ناو] گریو؛ مهرج. (شرط. مرج)
گهرمه: مهریک دهوری چاوی رهش بیت.
(گوسفند دور چشم سیاه)

گهری: [ناو] (۱) گهرپوئی. (گری). (۲) به نه-
خوشینی (گوپوی و گولیش) ده لین. (آبله؛
جذام)

گهرپیک: دهوړیک؛ گهری هه لپه ره. (یکدور)
گهری: [ناو] گه لی؛ شیوی قوول و به رین؛
دول. (دره بزرگ)

گهزگه سک: [ناو] گهز که زک؛ گهز نه؛ گهزه-
نه؛ ئالوشه؛ گزگز؛ خه له نگ؛ گیاییکی گه لا-
پانه و کولکی گه لاکه ی خوروشداره و بو
باداری (روماتیزم) به که لکه. (گز نه)

گهزیزه: [ناو] (۱) گولاله گهزیزه ی هه وه لی
به هاران. (نوعی گل بهاری). (۲) دوور که. ئادا.
(جزیره)

گهسکه توو لینه: [ناو،ت] گسکی له خه لفی
بالووک و گزیچار و ئیتر چی بوو. (جاروب-
بالووک)

از شاخه نازک درختان)

گهشت و گوزار: [ناو] گه پران و سهیران: گه-
شت و سهیران. (گشت و گذار)
گه فوگوپ: [ناو] هه پره شه و گوپره شه.
(تهدید)

گه فین: [چاوگه،] حه په کردن: وه پین: (ب)
قسه ی بیتام: فلتانندن. (عوغو: سخن بی معنی)
گه فارتن: [چاوگه،] ت گه فزاندن: خلأفاندنه-
وه: گهوزاندن. (غلتانندن)

گه فز: [ناو] زیخ: پرخ: خیز. (شن) +

گه فزاندن: [چاوگه،] ت گه فزاندن: گهوزاندن:
له تورکیدا (گهوزاتماخ) واتا گهوزاندن: خول-
پیدان و خولاندنه وه به پالکته و تنه وه: تلاندنه-
وه: له خوین گهوزاندن. له خوین وهردان. (-)
غلتانندن)

گه فلاندی: گهوزیندراو. (غلنیده)

گه فلین: گهوزین: تلین: گهرسین. (غلت)
گه ففز: مه پره کیوی: مه پره سوور: پهزه کیوی.
(گوزن)

گه لآز: [ئاوه لئاو] پیرولا که فته: به ته و سه وه به
مرو ی پیر ده لین: زیاتر به سگی پیر دهوتر یت
(سگ پیراز کار افتاده) +

گه لآله: [ناو] کاری دیاری کردنی نه ندازه ی
پازگهل و کیسانی نه خشه ی سه ره تای ی بو
کردنی کاریک: دپرشتی پرتزه کی سه ره کی
له په یکهر سازیدا بو شه وه ی ورده کاری له
سه ربکریت. (طرح) +

گه لباخی: [ناو] گه لواخی. ئیلیکی گه ورهن له
کور دستانی روژه هلات. (ایل گلباغی)
گه لفاندن: [چاوگه،] ت وردکردن: هارپن:

ههور کردن. (خرد کردن: پودر کردن)

گه لفچانندن: [چاوگه،] ت هه لوه راندن:
ورد کردن: پرواندن. (خرد کردن)

گه لفین: [چاوگه،] داوه رین: گولوفین و
پروان. (مچاله کردن و بهم سائیدن و خرد کردن)
گه لفقین: [چاوگه،] ت هه لوه رین: گه لفین:
وردببون: پروان: سیس بوون. (خرد کردن)
پژمردن)

گه لوان: [ناو] قه زوان: قهز که وان: قهز که وان.
(نانکش: چاتلانقوش)

گه له خوی: [ناو] خاوهن میگهل: (چ هه ژارم
نهدی وه ک کوردی هه ژار، چاوبه نه سرین و
سپی دهس زوردار، خییوی خهرمان خپی
بی نان دهنوی، گه له خوی پیوی نه بی داس
بسوی) «مهزار». (صاحب گله)

گه له ساوکی: [ناو] نارپک پرویشتن: به قاپاوئز
پرویشتن. (پاشنه به ساق خوردن در راه رفتن)

گه لیبری: [ئاوه لئاو] گه لی: نه ته وه یی: پیوه-
ندیدار به گه له وه: تورمه یی: نیژادی. (نژادی)
گه لیزه: [ناو] کووزووی مل باریک: مینا:
سوراحی: سه بوو: تونگه. (سبو)

گه م: [ناو] له غاو. (افسار)

گه ماره: [ناو] خوش کردنی پیست و که ولی
ناژهل. (دباغی)

گه مرین: [چاوگه،] جوی بوونه وه. (جدا شدن)
گه منده ک: [ئاوه لئاو] وشه یی کی ئاو یستاییه
به واتای گهنیک: گهنیو: گهنیاگ: گهنده ل.
(گندیده)

گه نگ: ناوی چو می که له هیندوستان که
خو له میشی له شی مردووانی پاش سووتانندن

تیده پڙن. (رودگنگ)
 گهنگه شه : [ناو] پشوی؛ ئالۆزی؛ کیسه و
 ناره حه تی؛ دهر دیسه ری. (دردسر)
 گهنگه شه : [ناو] پاوڙ. (مشاوره)
 گهنم : [ناو] ۱۲ جوړه سهرداری، سمه وهڅ، به
 هاره سووره، کوښتانی، قهنده هاری، ئومید،
 گول پرووت یان گول پرووته، شووشه، مه لا، به-
 هاروو، حوله، زهرده، گول په رشه، بوی هه یه
 چه شنی تریشی هه بیت (گندم) +
 گهنمه به ردیله : [ناو، ت] به لڅ کوچک؛ خه نه
 تیلکه؛ گل وه رزه؛ کرږه به رد؛ قرږه به رد؛ قه-
 وزه به رد؛ کرږه به رد؛ گه وهڅ؛ بقڙ؛ مه خمه لینه؛
 خه نه تیڅک. (گل سنگ)
 گهنمه ویهو : [ناو، ت] خه له پښ؛ ماشینی دروینه؛
 کوښماین. (کومباین)
 گهوار : [ناو] به چکه کهو. (جوجه کبک)
 گهور : [ئاوه لئاو] جوان؛ ږند؛ گه ورامن؛
 جوانی من. (قشنگ)
 گه وریای : [ناو] ئه وهی له شیر به ره هم دی؛
 سپیایی. (لبنیات)
 گه وزاله : [ناو، بهر] خول خواروو؛ به گولوله بوو؛
 کلاف؛ گلوله. (کلاف؛ گلوله)
 گه وه چښن : تذ [ناو] گه وگهرچښن؛ کوتر؛
 که څوک؛ کاووک؛ کافووک. (کبوتر)
 گه ویر : شاریکی جووله که نشین بووه له
 نژیکی پاوه ئیسته بووه ته چوږزی. (نام سابق-
 چوږزی)
 گه ښینه یه ک : توووشی یه کترین بوون؛ (ب)
 ښیک برانی دوو دلدار؛ به یه ک گه یشتن. (به هم-
 رسیدن دوعاشق)

گیانآله ت : گیاییکه وه کړکښه بو در-
 گاکردنی دومه ل به که لکه. (نوعی گیاه)
 گیاته ناف : گیاگوریس؛ بهرگوواله؛ گیاییکه
 ته نافی لی دروست ده کهن. (کنف)
 گیاتیراوی : له ناوچه کانی مه هاباد و سوما-
 برادوست و ورمی، (گه پری گیای پیده لښ و بو
 مالیجه ی برینی کون بوو (تیراوی) به که لکه.
 (سيزاب)
 گیاخو : گیاییکه له به ییوون ده کا به لام ره-
 نگی گوله کانی شینی مه یله و سپین. (نوعی-
 گیاه)
 گیاخوین . گیادل ژان؛ له ناوچه ی مه هاباد
 زوړه و دهرمانی بای سوور و کولنجه. (گیاه-
 دمرובה)
 گیادوخوا : پسلی؛ گیاییکه دوخه وای لی-
 دروست ده کرږت و دژی کرمی پښخوله یه و
 زهر داو به ره. (گندنا ی کوهی)
 گیاسنجا بی : گیاسالمه؛ له به سته نی (دو ندرمه)
 چیکردندا به که لکه و ده قاقی قوماشی پی ده-
 دهن. (گیاه سلمه؛ ؟ غلب؛ این فونت حرف
 پنجم فارسی ندارد)
 گیاسه فرا : گیاییکه بو ږموانی باشه. (گیاهی-
 استملین)
 گیاکه و : تالشک؛ تالژگی؛ دهرمانی لابه ری
 زهرداو و مالیجه ی زهردووییه؛ گه لاکه ی
 خوراکي که وه. (کاسنی تلخ؛ امیرون)
 گیامایه سیر : ږښه له گیانه؛ گیاییکه گه لاکانی
 وه ک دهرزی باریکه و به ره که ی وه ک فندق
 وایه و کولیندراوی بو شور دنی برین به که لکه.
 (ریس؛ ابله)

گیامشک : گیاییکی بالابه رزه و گوله که ی
 ژهرداره . ناوی کولیندر اوی بالووکه ی پیده-
 شوَن به مو فایه . (مازیرون)
 گیامه نگه : گول به فرین؛ گیاییکی بالابه رزه،
 بو که م خوینی که لکلی هه یه . (گل رازک)
 گیان سه گ : [ئاوه لئاو] (ب) سه گ گیان؛
 گیان سه خت . (جان سخت)
 گییش : [ئاوه لئاو] تیکسمراوی سکزل و
 قه له و خیش . (چاق شکم گنده)
 گیتار : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] نامیریکی شهش
 تهلی موسیقایه و تاییهت به ئورووپایه .
 (گیتار)
 گیتاری کاره بایی : گیتاریک که به کاره با ده-
 نگه که ی بهرز و نهوی دهیته وه . (گیتار برقی)
 گیج : [ئاوه لئاو] گیژ؛ (ب) حوَل؛ گیژو که هوج؛
 گیل . (گیج)
 گیج بازی : [ناو] تاقمانه جووت . (دل وه گیج -
 بازی چه پگهرد بازیش وهرد، جفت ئاره زوو
 که رد چه پگهرد تاق ئاوه رد) . «هولهوی»
 (بازی تک و زوج)
 گیجگا : [ناو] لاجانگ؛ شیشنگ؛ جینک؛
 جانینگ؛ گیجه نه؛ به ینی قولینچکی چاو و
 گوی . (شقیقه)
 گیجه لولول : [ناو] ناخی ته ندووره و گیژهنی-
 ئاو؛ به رزبونه وه ی نه ستوونی گیژمه لووکه؛ ته-
 ندووره؛ گیژمه لووکه . (گردباد؛ گرداب؛)
 گیرامه بو؛ نه ییته دی؛ قبول نه ییت؛ گیرانه-
 ییت . (مستجاب نشود)
 گیپروویپ : [ئاوه لئاو] لاروخچ؛ چه پوچپ؛ گیپ-
 وقیر . (کچ و مووچ)

گیژه پیکردن : [چاوگه،ت] (ب) هات و چوی
 زور پیکردن . (سردواندن)
 گیژه شیوین : [ناو،بک] کارتی کدهر؛ رهوتی
 کار گوپین و شیواندن . (کار بهم زن)
 گیژراندن : [چاوگه،ت] وهره رنگ خستن؛ وه-
 دواخستن؛ گنخاندنی کات . (عقب انداختن)
 گیژ گیژه کانی : [ناو] باوه خولی . (بازی چرخ-
 خوردن بدور خود)
 گیژن : [ناو] ته نووره؛ گیژاو؛ گیجه لولول؛ ته-
 له زگه؛ گیچاو . (گرداب)
 گیژو وپ : [ئاوه لئاو] گه لحو؛ گیژ؛ گیچ؛ حوَل؛
 گیل وگه وچ . (گیج)
 گیژی دهلیا : [ناو] گیجیی دهریا؛ دل تیکچوون
 و سه رله گیژمه وهاتن له ناو پاپوڤدا؛ دهریا که-
 زی؛ دهریا بردوویی . (دربازدگی)
 گیشا : ژاپون د؛ فد؛ تد؛ [ناو] هه ندی ژنی
 ژاپونی که بارهینراوان بو راپواردن و خزمهت
 به پیاوان . (گیشا)
 گیشه : فرد؛ فد؛ [ناو] (ا) ئوده ی چووک به ده-
 ربیجه ییکه وه بو فروشتنی پسوله؛ (۲) گیشه-
 ی بانک؛ باجه ی بانگ . (ا و ۲، گیشه)
 گیغه گیف : [دهنگه ناو] صدای باد تند .
 (صدای باد شدید)
 گیلاس : [ناو] گیلّاس؛ له گلاسی ئینگلیزیه
 وه هاتووه؛ په رداخ؛ شه ربه ی تاییهت بو مه ی
 نوشی . (گیلاس)+
 گیلنای : [چاوگه،ت] سوور پیدان؛ زفریان؛
 خول پیدان . (چرخاندن؛ گرداندن)
 گيله کی : [ناو] زمان و جه ماوه ری خه لکی
 گیلان له باکووری ئیران . (گیلکی)

گیلہندی : [ناو] مہلہ غان. (داس دستہ بلند)
 گیلہن گیدہن : فد؛ تذ: [ناو] لہ تور کیہ وہ
 ہاتو وہ (واتا ہاتن و چون)، گہلہن گہدہن؛
 ٹامیریک لہ تہہ نگدا کہ بہ ہاتو چو ییک
 فیشہ ک دہ خاتہ بہر خانی چہ ک. (گلنگدن)
 گیندہ : [ناو] کونک؛ گشتک؛ ٹہنگو و تک.
 (چوونہ)
 گینگل^۶ : [ناو] قہ ف خواردن؛ ٹال قہ پیکان.
 (چمبرہ) +
 گینی : [ناو] گوینی؛ گہون؛ گینی. (گون)
 گیو : ناوہ بو پیاوان؛ ناوی کوپی گو دہرز لہ
 شانامہ دا؛ ناوی مامو ستا گیو موکریانی زانا و

فہرہ نگ نووسی پسپور و بہ توانای کورد. کہ
 بہ تی کو شانی (کوردستان، موکریانی) کیڑہ
 پروونا کبیرہ کہی فہرہ نگ (گیو موکریانی)
 چاپ کرا. (گیو)
 گیوا : [ناو] شینایی؛ گیا؛ گیواو. (گیاہ)
 گیواوہ مانگاز : [ناو] مارہ جیوہ؛ مالہ جیوہ؛
 گیایی کہ دہ خوریت؛ دہ لین ٹہ گہر کہ سییک مار
 بیگہ زیت کوتراوی مارہ جیوہ دابننہ سہر
 شوینی مار گہستہ بہ کہ لکہ. (مار چوبہ)
 گیوہہ لکی شان : [چاو گہت] کلّاش ہوپر-
 کیشتہ ی؛ (ب) خو تہ یار کردن بو ٹہ نجامی کا-
 ریک. (گیوہ راور کشیدن)

بیټی (گ) به‌شی وشه‌ی بیانی

ګراتنتی : اند؛ فد؛ فرد؛ دسته‌به‌رایه‌تی؛ کاری
 وه‌هسته‌وگرنتی ږاپه‌ږاندنی ګیروگرفتی که‌ل-
 وپهل، پاش فروشتنی له‌لایه‌ن فروشیاره‌وه.
 (ګاراتنتی)
 ګارد : اند؛ فد؛ فرد؛ وشه بیانیه پاریزه؛ یه‌ک
 یان چندکه‌س که پاریزه‌ری گیانی که-
 سیکن. (ګارد)
 ګارسون : اند؛ فد؛ فرد؛ پیش‌خزمه‌تی چیشت‌خانه و
 په‌ستوران. (ګارسن)
 ګاز : فد؛ فرد؛ اند؛ قوماشی تاییه‌ت بو برین
 پیچان. (ګاز)+
 ګالوانیزه : تنه‌که‌یی که به روح سوواخ‌دراوه
 (به‌سهریدا کیشراره و ناودراوه‌ته‌وه و ژه‌نگ-
 ناهنئی)، زیاتر بو داپوشینی سهربان به جه-
 مه‌لون. (ګالوانیزه)
 ګرافیسټ : اند؛ فد؛ فرد؛ پسرپوری هونه‌ری
 ګرافیک. (ګرافیسټ)
 ګرافیک : اند؛ فد؛ فرد؛ هونه‌ری به دیهینانی
 نه‌خش و وینه به هیل و نووسراوه. (ګرافیک)
 ګرانیت : اند؛ فد؛ فرد؛ جوړیک به‌ردی خارا
 بو ږووکاری بیا به‌که‌لکه (ګرانیت)
 ګریپ : فرد؛ فد؛ په‌رکه‌م؛ په‌تا؛ هه‌لامه‌ت؛
 نه‌لامه‌ت؛ نارسم؛ هاله‌مه‌وت؛ په‌سیو؛ په‌رسی؛
 زوکام؛ درم. فرپینگ؛ نه‌خوشینیکه؛ به‌هوۍ
 سهرماوونه‌وه تووشی مرو دهبیت و ګیروداره.
 (ګریپ)
 ګریم : فرد؛ اند؛ فد؛ گوږانی شیوه‌ی له‌ش و
 سهرچاو به شیوه‌ی دلخواه؛ زیاتر له شانوه‌که

ګری و ټاکته‌ری سینه‌مادا. (ګریم)
 ګریمور : فرد؛ اند؛ فد؛ پسرپوری کریم‌کردن.
 (ګریمور)
 ګلگیر : فد؛ [ناو] سهرقاییکۍ کوومه له سهر
 ته‌ګه‌ری سه‌یاره بو به‌رګری له قور پرژاندن.
 (ګلگیر)+
 ګلگیرسازی : [ناو] (۱) په‌وتی دروست‌کردنی
 ګلگیر. (۲) ږیک‌ویپک کردنه‌وه‌ی ګلگیری
 لاروخپچ بوو. (۳) کارګه‌ی نه‌وکاره.
 (ګلگیرسازی)
 ګلوکوژ : فد؛ فرد؛ [ناو] قه‌ندی‌تری و هندی
 میوه‌ی‌تری؛ له هیدرولیزی نیشاسته‌یش به‌ر-
 هم دیت و له په‌وتیکۍ تاییه‌تدا ده‌بیته‌شه-
 ږاب و له پاشان به ګه‌ږانه‌وه‌ی به هوۍ
 قارچکۍ که له هه‌وادا هیه‌یه ده‌بیته‌سرکه.
 (ګلوکز)
 ګودبای‌پارتی : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] میوانیی
 مال ناوایی؛ وه‌ږخستنۍ میوانی بو به‌ږیکردن
 و خوداحافیزی له که‌سیک که دوور ده‌که-
 وینه‌وه. (ګودبای‌پارتی)
 ګوزارش: ګوزارشت؛ ږاپورت؛ خه‌به‌ردان؛ ګیر-
 انه‌وه‌ی خه‌به‌روباس. (ګزارش)
 ګوزارشګر : [ناو، بک] هه‌والنیر؛ خه‌به‌ر-
 نووسی ګوفار؛ هه‌والده‌ر؛ شوۍ هه‌والنیر.
 (ګزارشګر)
 ګولف : اند؛ فد؛ [ناو] یارییکه به ګوچان و
 توپیکۍ ګچکه ده‌کریټ و تاییه‌ت به‌ولاتانی
 ټوپوپیه. (ګولف)

گووبلهن : اند؛ فد؛ فرد: [ناو] وینهی به ده-
 زووی پهنگاورهنگ چنراو؛ کووبلهن. (کوبلن)
 گهردنگهش : [ئاوهلناو] (۱) یاخی؛ (یاغی؛
 متمرّد). (۲ب) سهرکهش؛ کیوی زور بلیند.
 (کوهسربفلک کشیده)

گیربوکس : اند؛ فد؛ [ناو] جهعبه دهندى سه-
 یاره. (گیربکس)
 گیوتین : [ناو] کهرهستهی قرتاندن؛ کهره-
 ستهی پیک پرینی قهراخی کتیب؛ لهرا
 بووردوودا له نوړوپا سهری تا وانباریان پیډه-
 قرتاند. (گیوتین)

لا : [ناو] (۱) لو؛ تال؛ رسته؛ (خاتوون ته‌شی ده-
رِیسیت، خاوکانه یان دوو لایه). «فولکلور»
(رشته) (۲) کن؛ نک؛ پال؛ ته‌نیش. (طرف.
پهلو)

لا : [ناو] له موسیقادا ناوی چوواره‌مین نوته.
(چهارمین نت موسیقی)

لائیک : [ناو] فرد؛ اند؛ فرد؛ حوکه‌ته‌تی لائیک :
حوکه‌ماتی تاقمیک که دینی نییه (جیاواز له‌دین).
(لائیک)

لاباز : ته‌سپیک که راسته‌وراست نه‌روا و به
لاته‌نیش و لابه‌لادا پهل باوی. (به‌طرف پهلوی-
راه‌رفتن اسب)

لاپره‌سه‌ن : [ئاوه‌لناو + ناو] سه‌ره‌رو؛ حاله‌تی
بی‌تِفکرین کاریک‌کردن؛ مل به‌کاریکه‌وه‌نان
بی‌سه‌رنج و تِفکرین؛ چه‌که‌رداسی؛ بی-
تاوتویی‌کردن و هه‌لسه‌نگاندنی چاکی و
خرابی و ئاکام، خو خسته‌ناو کار یان گیچه-
لیکه‌وه؛ (ب) گوی به‌رهم و رسووم نه‌دهر.
(بدون تفکر و برآورد کار کردن و در نظر نگرفتن-
آداب و رسوم؛ بی‌تفکر)

لاپی : [ناو] لیژ؛ جیگه‌ی لاپال؛ وه‌ک؛ پِیگی‌ای
لیژولاپالی داوینی کیو. (راه‌مایل بر کمر کش کوه)
لاییش : [ناو] وهرزی پاییز. (پاییز)

لاتانه : (۱) وه‌ک‌لات؛ لات‌ئاسا. (لات مانند).
(۲) شه‌پروشی. (شارلاتانی)

لاتانه فروشتن : شه‌پروشی؛ لاتیگ بو ته‌وه‌ی

سامانیکی ده‌ست که‌ویت به‌هانه به‌که‌سپیک
بگری و شه‌ری به‌سه‌ردا به‌پینی. (پاپیج-
کسی شدن؛ تحمیل کردن دعوا)

لاچ لاج : [ناو] قومار بازیکی زور به‌ناویه و
قومارزان بووه؛ (ب) که‌سپیک که زور قومار بازی
به لاج لاجی ده‌شوبه‌ینن. (لیلاج)

لاجوور : [ئاوه‌لناو] غه‌ریب؛ ناشاره‌زا؛ نابه‌له‌د.
(ناشنا)

لاچی : (۱) [به‌ند] ته‌راچی؛ ته‌راچه؛ بوچی؛ لو
چی. (۲) بجیتته نه‌ولاهه؛ لاجی. (برای چه؛
برودکنار)

لاخستن : [چاوگه‌ت] (۱) جوړیک دزی کردن.
(۲) لی‌قر تاندن؛ له خه‌رجی روژانه پاشه‌که‌وت-
کردن و گلدانه‌وه زیاتر به‌نه‌هینی. (کنار-
گذاشتن؛ پس انداز کردن و آینده‌نگری) +

لاخروار : [ناو، به‌ر] هه‌ر شت که لاییکی
خورایی؛ میوه‌ی قه‌پال لیگیراو؛ (ب) میوه‌یی
که نیوه‌ی داعبا خوار دیتی. (میوه‌گاززده)

لاخوز : [ناو] گر که‌ییک که لاییکی چوویی به
چاللو لهو جیگه‌دا ناسکتره و تاله. (گرمکی که-
یک‌قسمتش گودوتلخ باشد)

لادایی : لاری‌کردوو؛ له‌ری‌لاداو؛ ژ ری‌دهر-
که‌تی؛ هاتیه به‌رکه‌نار کرن. (منحرف از راه)

لادگا : [ناو] لادی؛ گوند. (قریه)

لاده‌ست : که‌نارده‌ست؛ لبال؛ پال‌ده‌ست؛ له‌نک
قومار که‌ران دانیشتن و تماشای یاری‌کردن؛ (-

لادهست زهینی پروونتره). (بغل دست)

لارگو: [ناو] دهسته وازهی موسیقاییه وانا تاهه-

نگی زور نارام و لهسه ره خو. (لارگو)

لارولوچ: [تاوه لئاو] لاروله ویر؛ خواروخیچ. (کچ-ومعوج)

لاروس: ناوی کیبی فرهه نگی به ناوبانگی فه-رانسه. (لاروس)

لاره دیای: لاتیل پروانین. (چپچپ نگاه کردن)

لاری: [ناو] پیگای ته ریک؛ کویره پی؛ قاچاخه پی؛ لقه پیگایی که له پیگای گه وره تر جوی ده بیته وه. (راه فرعی؛ کوره راه)

لاریانه وه: [چاوگه ت] لاره و لار کردن؛ خو شه-نگاندن و به ناز و قه مزه پرویشن. (خرامیدن)

لازانی: ناوی خوراکیکی ئیتالیا بیسه؛ خوار دنیکه به شیوهی به ره گه لیک له گهل هه رشته فره-نگی و رپی (دوشاوی) ته ماته و پهنیر و گوشتدا چی ده بیته؛ له کوردستانیش بووه به باو، دروستی ده کهن. (لازانی)

لازوان: [تاوه لئاو] لاله پته؛ بی زوان؛ (ب) نه-زان؛ ناحالی. که مئاوه؛ له زمان حالیه بوو. (الکن؛ زبان نفهم. کم عقل)

لازه لاز: [ناو] تاخاوتنی خاوه خاو؛ گه مزه گه مز قسه کردن. (من و من حرف زدن)

لاس: [ناو] داره سنجووی نی. (درخت سنجدر)

لاس: [ناو] هه وریشمی نه زور باش؛ ناوه بو پیوان. (ابریشم پست؛ اسم مردانه)

لاساوه: [ناو] ریژنه باران؛ شهسته باران؛ وه ک

گوژهی سهر به ره موخوار بارینی باران. (باران تند)

لاسوخه زال: به ییتیکی زور به ناوبانگی کورده-وارییه؛ ناوی دوو قاره مانی نه به یته. (نام-

آوازیست مشهور)

لاشاو: [ناو] لیشاو؛ لافاو؛ سیلاو؛ لهی؛ تیژاف؛

لیمشت؛ لاخیز. (سیلاب)

لاشو: [ناو] نافه تیکی که ندووی هه ننگه که قریان ده کا. (آفت زنبور عسل)

لافکهر: هیوچی؛ خو په سن کهر؛ مه دحا خو که-ر. (لاف و گزاف کننده)

لافایی: [چاوگه ت] لالیانه وه؛ پارانه وه؛ لالانه-وه. (لا به کردن)

لاق گرتن: [چاوگه ت] (۱) له زور انابزیدا پاگرتن. (زیر گرفتن). (۲) پاچه بردن به ده ما.

(ب) توو ره بوون و جوین پیدان. (پاچه گرفتن). (۳) سه گییک که گاز له لاقی که سییک بگریته. (پاچه گرفتن)

لاقوزه: [ناو] لاقوزه؛ لاقوز؛ گندوره یی که-لاییکی چووبی به چالا و لهو شوینه دا پیسته که-ی ناسکتره و تاله. (گرمک که از نقطه ای-پوستش ناز کو تلخ و فرورفته باشد)

لاق ولوق: [ناو] گورگه لوقی نه سپ؛ لوقه ی نه سپ که له یورغه توندتره؛ یورتمه. (یرتمه)

لاق وله تهر: [ناو ت] قاج و قول؛ خواره وهی له-ش. (پا پایی تهنه)

لاقه پرغه: [ناو ت] لاقه پرغه؛ کورته که له که؛ خالیگه. (پهلو)

لاک: [ناو] (۱) لاکی مور کردنی نامه و بهسته و کیسه ی پوستی. (لاک)

لاک و ئالکول: [ناو] شار لاکی تاووه له ئالکولدا؛

ماکیکی سوور له ژیرسکی میرووی (تا کار لا کاو)

ده تکی و له ئالکولدا ده تاویته وه بو رهنگ-کردن و بریقه دار کردنی ته خته و شتی

دروست کړاو له دار به کاری دینن. (لاکالکل)
 لاکوموژ کردن: [چاوگه،ت] داخستی دهرکی
 ههر شت (به تاییهت پاکه تی نامه)، به گهرم-
 کردنی لاک له سهری و موړپیانان؛ شه-
 قلکردنی لاکي تاواوه له سهر پاکه تی یان
 قوفلی دهرکه. (لاکومهر)
 لاکهوتن: [چاوگه،ت] کهوتنه قهراخ؛ شتی ئاو
 ئاورده، کهوتنه کهنار؛ بهرکه نار بوون. (به-
 ساحل آمدن؛ برکنار شدن)
 لاکیل: [ناو] خه لکی گوندیک که زه وینی -
 گوندیکی تر بکیلیت. (اهل دهی که زمین ده-
 دیگری رابکار)
 لاکي ناخوون: [ناو] جوړیک لاکه بو په-
 نگاندنی ناخوونی ژنان. (لاکناخون؛ مانیکور)
 لاگوئل: [ناو] نیوه گوئل؛ لاویچ؛ پر له پی ده-
 ستیک له ههر شت. (پریک کف دست)
 لالانگی: [ناو] لاله نگی، نارنگی، نارنگی؛ فشه-
 پرته قال. (نارنگی)
 لال بییه ی: [چاوگه،ت] لال بوون؛ بی زبان بوون؛
 (ب) قسه نه کردن؛ وس بوون. (لال شدن)
 لالکه: [ناو] لالک؛ لالیان؛ پارپان. (لابه)
 لالنگی: [ناو] فشه پرته قال؛ نارنگی. (نارنگی)
 لالوزا: [ناو] خالوزا. (پسردایی)
 لالیکردنه وه: [چاوگه،ت] (ب) مه لاهه زه کردن؛
 دست گرتن و کو مه ک پیکردن. (مراعات-
 کردن؛ کمک کردن)
 لام: [ناو] کوته شوو شه ییکی ناسک و چکوله یه
 بو له سهردانانی نمونه گه لی ئاړوینکاری (له
 تاقیگه) که له ژپر میکروسکوپ (هووربین) دا
 داده نریت؛ (نمونه له تووی لام و لامیدا داده-

نریت). (لام)
 لاما: (۱) نازناوی پېشه وایانی تایینی لامایی له
 تایینی بوودایی دا. (لاما)
 لاما: فرد؛ اند؛ فد؛ وشتی بی دووگ. (لاما)
 لامژ: چهوره؛ خوږه خوږکه. ژیان له سهر خوان
 یان له شی زینده وه رانی دی؛ وه ک کرمی
 پرخو له و گهنه و یتیر. (انگل)+
 لامژ: [ناو] پرووه کی که پېشه ی ده چه قینیته
 ساقه و پېشه ی پرووه کی تر و به شیله ی په-
 روه رده کړاو ی ئه وان ده ژی و له ناکام دا لا-
 وازیان ده کات یان وشکیان ده کات. (انگل-
 گیاهی)+
 لامژ: [ناو] کارژیله و بهرڅ، که جگه له دایکی
 خوږیان مه مکی ئاژلی دیکه ده مژن. (بزغالهای
 که از پستان غیر مادر شیر می خورد)+
 لامژ: له جگهره ی خه لک کی شان. (از-
 سیگار مردم کشیدن)
 لامل: [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ که له وه کیش؛ سه-
 رکیش؛ نافه رمان؛ (ب) نه هاتنه سهر بار و پا؛
 لاسار. (متمرد)+
 لاموجیم: لاموجووم؛ پرسینی هو ی ئه نجامی
 کاری و سهربادان له ئه نجام دانی ئه و کاره.
 (تمرد)
 لامه سهو: (لا) وشه ییکی ئاره و ییه، به
 واتای (بی؛ نا) و (مه سهو) یش له مه زه بی ئاره-
 و ییه و کوردکاری بووه؛ لامه زمو؛ لامه سهب؛
 واتا بی دین. (لامذهب؛ لامصب)
 لامی: [ناو] کوته شوو شه ییکه له تاقیگه ی
 پزیشکیدا که نمونه ی تاقی کردنه وه له تووی
 لام و لامیدا داده نریت. (لامی) < لام

لان : لایه‌ن؛ لانی ژن لاوازه : لایه‌نی ژن
لاوازه. (طرف)+

لانجین : [ناو] دوله‌ی هه‌ویر؛ سووینه؛ ته‌شتی
هه‌ویر تیدا شیلان. (تغار.)

لانچینه : [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونکه‌هه‌ویر له-
سه‌ر پانکردنه‌وه بو نان کردن. [تخته‌خمیر پهن-
کردن نانوی]

لانکولی : [ناو] گورانیکی کوردییه. (نام-
آهنگی است)

لانه‌ولان : [ناو،ت] ئەم‌شان و ئەوشان؛ لانه
ولانت که‌م، شانە‌وشانت که‌م شه‌و له نیو جی-
دا. «فۆلکلۆر» (ازاین پهلویه‌آن پهلوغلتاندن)+

لانی که‌م : هیه‌چ‌نه‌بی؛ که‌مترین؛ به‌لانی که‌مه‌وه
دوو پوژم پیده‌چی‌ت (حداقل)

لاوا بوون : لای که‌سیک وابوون؛ به‌پای که-
سیک وابوون؛ گومان کردن؛ لام‌وايه؛ پی‌م‌وايه.
(گمان کردن؛ استنباط کردن)

لاونای : [چاو‌گه،ت] لاوانده‌نه‌وه. (نوازش-
کردن)

لاوه‌ران : ناوچه‌یی‌که نزیکی پاوه. (منطقه‌ای-
نزدیک پاوه)

لاویرده : [ناو] ئامیری دروینه. (وسيله‌درو کردن
ودروگری)

لاهییر : [ئاوه‌لناو] لاهویره؛ له‌نده‌ه‌وویر؛ له‌نده‌ه‌ویر؛
زه‌به‌لاح. (لنده‌ور)

لایاوا : له‌که‌سیک‌ه‌وه گه‌یشتن؛ (ب) [ئاوه‌لناو]
گیرو‌دار؛ له‌لاگه‌یشت. (مسری. واگیر)

لای ژووړوو : دایبکی ئەندازیاری و نه‌خشه-
کیشییه هه‌میشه لای باکوور له خه‌ریته‌دا ده-
خه‌نه لای ژووړه‌وه و باشوور له خواره‌وه و

خوړه‌ه‌لات له‌پاسته‌وه و خوړتاوا له‌لای چه-
په‌وه‌یه؛ له‌ئاخه‌فتنیشدا بووه به‌باو، واتا باکوور؛
کورمانجی ژووړوو : کورمانجی باکوور. (کنایه
ازشمال)

لج‌داژه‌ندن : (ب) مو‌ن‌بوون؛ نوواندنی نا‌ره‌زایی
و خه‌مناکی. (نشان دادن حالت‌ناراحتی)

لج‌هه‌لقوتاندن : [چاو‌گه،ت] لج‌هه‌لقوتاندن؛
لیو هه‌لق‌رچاندن؛ ده‌ره‌پینی نا‌ره‌زایی و وه‌ره‌زی.

(نشان دادن نارضایتی با ورچیدن لب)
لچه‌نان : قه‌راغه‌نان؛ لیواری نان. (کناره‌های-
نان. لبه‌نان)

لرخه : ده‌نگی هه‌ناسه هه‌لکی‌شانی ئاژه‌لی سه‌ر
به‌رداو. (خرناس)+

لرفاندن : [چاو‌گه،ت] (۱) گلاندن؛ هه‌لگلاندن؛
به‌له‌زخواردن. (باشتاب‌خوردن) (۲) ده‌نگی لرفه-

ی و شتر و سی‌لاو. (صدای غریدن شتر و غرش
سیل)

لرفاندن : [چاو‌گه،ت] ده‌نگی و شتر؛ لرفه‌لرف-
کردنی و شتر؛ ده‌نگی سی‌لاو. (صدای شتر)

لرزه : [ناو] هه‌ودای موورو پیوه‌کراو؛ هو‌نراوه-
ی په‌لکه‌ی مووی سه‌ر؛ جه‌له و هو‌نراوه.

(رشته‌موی‌بافته؛ گیسوی‌بافته شده)
لفکه : [ناو] کلکه‌ی سو‌رانی؛ کلکه‌ی فه‌قیانه.

(دنباله‌سراستین پیراهن‌کردی.)+
لقای : [چاو‌گه،] لوی؛ رو‌یشتن. (رفتن)

لق‌وو‌پو : [ناو] لک و سه‌رلک؛ لک و پوپ؛ پېژ و
شوول و گه‌لای دار؛ لق‌یه‌وی و لق‌ی‌ناسکی

دار؛ گولییف؛ چفک. (شاخ‌وبرگ)
لکنای : [چاو‌گه،] لکاندن. (چسب‌کردن؛
متصل کردن)

لَپِه : [ناو] لَلپ؛ شه پوَل؛ لَپ؛ پِل؛ پِل. (موج)
 لمار ته : [ناو] لم؛ زيخ؛ ليم. (شن)
 لمه : [ناو] سَك؛ زگ. (شکم)
 لندوو : [ناو] ماستی گريگري له نيو ماستاودا
 كه باش نه شله قابی. (دوغ صاف نشده؛ ماست-
 حل نشده داخل دوغ)
 لنگ جووت كردن : [چاوگه، ت] (ب) بو مردنی
 مروقي ئاكار خراپ ده لين. (كنايه از مردن)
 لواسه : [ناو] لوچ؛ لواسه ی دهست: لوچی ده-
 ست؛ لاويچ. (كف دست)
 لواي : [چاوگه،] روئين؛ روښتن. (رفتن)
 لوپ : [ناو] تهناف يان گوريسی كه له چهند
 لو(تال) يي كه تبي و يه ك يا دوو تالی پچراپی.
 (طناب چند رشته كه يكي دوتارش پاره) (شده-
 باشد) < تاب
 لوپ : [ناو] پلاس؛ جوړيک پيخهف و راخهري
 چندراو له بهن يان ده زوو. (نوعی گلیم نازک-
 برای زیر انداز ياروانداز)
 لوپ : [ناو] جيکه نه ی هه لاجی. (پتک حلاج)+
 لوپ ژمن : [ناو] جيکه نه ژمن؛ هه لاج. (حلاج)
 لوټک : هه لبه زين. (پريدن بالانداختن)
 لوټکين : هه لبه زينه وه؛ هه لڅستنه وه. (بال-
 پريدن)
 لوټی زملزه له : [ناو] تهناف باز؛ نه وهی له سهر
 تهنافی هه لخواو ياری ده کا. (بند باز)
 لوچ تيکه وتن : [چاوگه، ت] چرچ تيکه وتن؛ په-
 يداوونی چرچ ولوچ له سه روچاو يان له ههر
 شت. (چين افتادن)
 لوړکی : ناوی گورانييکه له کوردی و تورکيدا.
 (اسم آهنگی است در کردی و ترکی)

لوړی لوړی : (بهند) ئارام ئارام؛ له سهر خو
 روښتن؛ لوړی لوړی هاته وه سهر بوړی. «فولکلور»
 (آرام آرام)
 لوُس : [ناو] شوړ؛ مانگایي که که له گا زوړی
 سوار بوو پتن و به ده ستیانه وه وه پز بوو بی و
 نه تر بویان نه و پستی. (جفتگیری کردن زیا-
 دماده گاو؛ ناوی پزیشکیه که ی، بیم قومانیایه)+
 لوُس : [ناو] لوُسَه؛ کاریته ی قهوی. (بالار-
 کلفت)+
 لوفه کردن : حمل دان؛ ته قالا کردن؛ تیکو شان.
 (تقلا)
 لوق دريژ : [ناوه لئاو] لاق دريژ؛ (ب) دريژی
 ناقول. (لنگ دراز. آدم دراز قد)
 لوقمه قادی : [ناو] لوقمه قادی؛ لوقمه قازی؛
 لوقمه گازی؛ جه غزی هه ویری شه کر تیکراوی
 پان و ناسک و چووک، که کاکله گويز و بادام
 له تویدا داده نین و ده یی چنه وه و له پروندا
 سوریده که نه وه. (لقمه قاضی)
 لوکه میشه : گیاییکه بهر که ی کور کرداره و له
 لوکه ده چی. (نوعی گیاه)
 لوک : لوړک؛ په په پروک؛ په پووله. (پروانه)
 لونگ : [ناو] (۱) بهر مال و فوته ی شری سه-
 رسانی هه ژاران؛ (شهرته له داخست لوټگی له
 کول کم، له م شاره پروم بهر چاوت چول کم).
 «فولکلور». (۲) فوته ی گهر ماو. (لنگ روی شانه-
 بینوایان؛ لنگ حمام)+
 لووت به لووت هه ته قین : (ب) لووت و بزوت
 تووشی که سیک بوون. (ناگهانی برخورد کردن)
 لووت پهق بوون : ههستی به زین و قسه پی-
 نه مان له جوابی که سیکا؛ له جیی خو و شک-

لووله سوڤه : لووله کووره؛ قوڤه کووره؛ لووله ی
دووکل کیچی سوڤا. (لوله بخاری)
له ئاو ترسان : حاله تیک له نه خوشینی هاری و
کیشانی بهنگ و حه شیش که مروف تووشی-
دهبی و له ئاو دهترسی. (از (آب ترسین)
له ئاو که ره گرتن : (ب) مروی زرینگ و بهرزه-
ومندی خواز. (انسان سودجو و زورنگ)
له ئاو و گل دهرهاتن : (ب) له خه م ره خسین؛
گهوره بوون؛ قهیره بوون؛ پیگه یشین. (از آب و-
گل درآمین)
له باک : [ئاوه لئاو] فرلداخ باز؛ دهسیسه باز؛ فیلباز؛
فیله باز. (حیله گر)
له بال : [بهند] پیکه وه؛ له تهک؛ له گهل؛ پیوه ره؛
له یهل؛ تهف؛ تهفی ههف؛ پیکو؛ وهیه کهو. (با-
هم؛ په لوی هم)
له بتاندن : [چاوگه ت] له پتاندن؛ جوولاندن؛
بزواتن؛ له عه زدان. (تکان دادن؛ به زمین زدن)
له بنی کووله که دان : [چاوگه ت] درکاندنی هه
موو قسه ی شاراه و درکاندنی نه هینی. (فاش-
کردن اسرار)
له بو : [بهند] ژبو؛ بوچی؛ نهرا؛ ژو؛ نهراچه؛ لو
چی. (چرا)
له بهر نه وه : [بهند] بوئی؛ ژبه روی هه ندی؛ ژبه
نه وه. پوکی. (زیرا؛ برای چه)
له بهرا : [بهند] (۱) له پیشدا. (قبلا). (۲) نه ولیباسه
وا له بهر دایه. (برتن پوشیده)
له بهر چاونه بوون : (۱) دیار نه بوون. (جلو چشم-
نبودن). (۲) بی نه مه کی؛ ناسوپاسی؛ به چاکه
نه زانین. (ناسپاسی)
له بهر دلان : [لئاو] جوان و رهزا سووک و

بوون. (درجا خشک شدن)
لووت بهران : قه پوز بهران؛ لووت که وانی. (دماغ-
کمائی) (ب) [ئاوه لئاو] به پوز؛ به ده عیه؛ لووت به-
رز؛ به فیز؛ بادیهه وا. (متکبر)
لووت که له شاخ : (ب) [ئاوه لئاو] که پوزل؛ کونه-
لووت هه راو. (دماغ گنده؛ سوراخ دماغ گشاد)
لووت ماسیاو : لووت هه لماساو؛ ناپازی؛ موئن؛
گرژ؛ تووره. (عصبانی)
لووت و پووت : [ناوت] (۱) قیز و بیز کردن له هه-
ندی خوراک. (بد غذایی) (۲) كف هن.+
لووت هه لماساندن. [چاوگه ت] لووت
ماساندن؛ موئن بوون؛ نیشانه ی ناقابلی. (اظهار-
نارضایتی)
لووچکین : [چاوگه ت] پاک کردن؛ تویکل-
دامالین؛ تویکل لیکردنه وه. (پوست کندن؛
پوسته شکستن)
لوورین : [چاوگه] لوورانندن. (زوزه کشیدن)
لووساو که به ستن : تراو به لووزوه هاتن؛ (ب)
خوشینی ئاو به سه ره زردا؛ پلووسک په رین.
(آب با فشار آمدن)
لووشته ی : [چاوگه] هه لمژین؛ وهک ئاو مزینی
قوماش؛ هه للووشین. (جذب کردن؛ مکیدن)
لووشه : [ناو] به که لکترین گیای به هاری بو له-
بهین بردنی کرمه ک و کرمی ریخو له. به تاییه-
ت دوخه واکه ی. (والک)+
لووشه گول : [ناو] گیاییکه دزی ئیشی ئیسقان
و جومگه یه؛ له جه نگه له کانی مه ریوان و
نودشه زوره؛ بو برین و په نمائی لیواری گه ده و
ریخو له به که لکه. (گل اختر)
لوول په ؛ لولو په ؛ لاو لاو. (نیلوفر)

خوشه‌ویست. (دل‌پسند)

له‌به‌ر وی : ژبه‌روی؛ له‌به‌رته‌و؛ به‌خاتری‌ته‌و؛
له‌به‌رته‌وه. (به‌خاطر‌او)

له‌به‌ریه‌ک په‌وینه‌وه : گوساد بوونه‌وه‌ی ئالقه-
زنجیر و قه‌فی گوچان؛ (ب)قه‌له‌و بوونی زور.
(گشادشدن حلقه. چاق‌شدن)

له‌بیر خو برندنه‌وه : پشت‌گو‌ی‌خستن. (پشت-
گوش‌انداختن)

له‌باخستن : [چاوگه‌ت] هیلاک‌کردن؛ په‌تان‌دن
و شه‌که‌ت کردنی که‌سیک به‌جوړیک که‌نه-
توانی هه‌نگاو هه‌لبینی یا خو به‌سه‌ر پاوه
بگری. (ازپانداختن)

له‌پاش : له‌دو؛ کاری که‌له‌کاتی دیاریکراودا
نه‌کرای و وه‌دوا که‌وتی؛ پرژه‌که‌له‌پاشه.
(تاخیر و عقب‌ماندن کار)

له‌پاک‌کردن : کردنه‌پا؛ پاک‌کردنه‌ناو؛ که‌وش و
گورموی، کردنه‌پا؛ پوشینی ده‌ری و پاتول. (پا-
کردن)

له‌پان‌دن : [چاوگه‌ت] فریودان؛ خه‌له‌تان‌دن.
(فریب‌دادن) +

له‌پته‌ده‌رچوون : [چاوگه‌ت] له‌مه‌رمه‌ریندا
هه‌لمات له‌پله‌ده‌رچوون؛ (ب)هه‌له‌کردن.
(اشتباه‌کردن)

له‌پړیکدا : [به‌ند] له‌پړدا؛ له‌پړپړا؛ ژنشکافه؛
نیشکفه؛ له‌هی‌کړا؛ له‌ناکاو. (ناگهان)

له‌پ‌زیرین : له‌قه‌می (ناسناوی) خانی له‌پ-
زیرین قاره‌مانی قه‌لای دمدم که‌ده‌وله‌تی سه-
فه‌وی هیرشی هینایه‌سه‌ر و قه‌لای خاپوورکرد
و خان تادوا‌یین که‌س شه‌پیکرد و گشتیان
کوژران. (خان‌لپ‌زیرین)

له‌پ‌ژان‌دن : [چاوگه‌ت] به‌مه‌رزدا دان؛ دان به-
عه‌رزدا. (به‌زمین‌زدن)
له‌پکه : [ناو] گری هه‌ویری وشکه‌وه‌بوو له‌ناو
ناندا. (خمیر‌گره‌شده‌روی‌نان)
له‌پن : [ئاوه‌لناو] تیرنه‌خور؛ چلیس؛ زور‌خور؛
زکن؛ فره‌خوهر. (شکو؛ شکم‌پرست)
له‌پوک : [ئاوه‌لناو] له‌باک؛ فیله‌باز؛ فریودهر
؛خاپین. (فریب‌دهنده)
له‌پیش : (۱) به‌رده‌م؛ له‌پیشی‌دانا؛ نایه‌به‌رده-
ستی (جلورو) (۲) سه‌رکه‌وتوو؛ سه‌رکه‌تی.
(پیروز) +
له‌پیش : به‌ر له؛ کاری که‌له‌کاتیکی زووتر له
کاتی دیاریکراو، نه‌نجام درابی؛ کاره‌که‌مان له-
پیشه، وه‌دوا نه‌که‌وتوو. (پیش‌بودن)
له‌پیک‌وماییک‌دان : (ب) له‌نال و بزماردان؛
پیا و دوو‌پرووی کردن. (کنایه‌ازدورویی)
له‌تان و پوکه‌وتن : (ب) زور‌کو‌ن‌بوون؛ له‌که‌لک-
که‌وتن؛ زور‌که‌نه‌فت‌بوون. (فرسوده‌شدن)
له‌تره : قه‌لأفت و له‌ته‌ر؛ زل‌و‌گوشتن؛ قه‌له‌و.
(آدم‌گنده‌و‌چاق)
له‌ته : [ناو] (ب) که‌رته‌مه‌ریک که‌به‌جیا‌بله‌وه-
پی و تیکه‌لأوی میگه‌لی گوند نه‌بی. (گله
کوچک که‌قاطی گله‌روستا نشود)
له‌ته : [ناو] سوال؛ گه‌دایی. (گدایی) +
له‌ته‌پلی بی‌عاری دان : (ب) ته‌وپه‌ری بی‌شه‌رمی و
بی‌عاری. (زدن برطبل بی‌عاری)
له‌ته‌چن : [ناو] سوال‌که‌ر؛ پارسه‌که‌ر. (گدا)
له‌ته‌چینی : [ناو] (۱) سوال‌که‌ری؛ ده‌رووزه‌گه-
ری. (گدایی‌کردن). (۲) کوته‌کاسه‌ی چینی.
(تکه‌سفال‌چینی)

له تهر : [ناو] ته شی. (هم له تهری خهم خول
ئاوهر دموه، تاي گزژی مهینه ت دووباد کردهوه)
«مېلموی». (دوک) +

له تهره : < له تهر

له تهری : له تهره؛ ته شی. (دوک)

له تهری خواردن و له وشکی نوستن : (ب) خوش
رېوواردن و نه بوونی سهرقالي و کیشه؛
ئاسوودهیی (خوردن و خوابیدن)

له تهنار : [ئاوه لئاو] چافبرسی؛ چاوبرسی؛ چاو-
چنوک؛ چافبرچی؛ چکووس؛ تیر نه خور.
(خسیس)

له چک لابردن : (ب) بی ئابرو کردن و ئیلاقه-
کردن و ته جاومز کردن به زن. (کنایه از بی آبرو-
کردن)

له چهری : [ناو] پهستی؛ پهزیلی؛ قه نووسی.
(ردالت)

له حنعت : [ناو] له (له عنعت) ی ئاره و ییه وه
هاتووه، له هه نندی له دووبله ی فلیمه کاند و شه-
ی (نه فرهت) به کار دینن که نه ویش کوردی نییه
و ههر له حنعت به جیتره. (لعنت)

له حهرام گهړان : له حهرام گهړیان. (۱) خه سار-
بوون؛ زایه بوون. (حرام شدن. ضایع شدن) (۲) به
شوین شتی نارهوا و حهرامدا گهړان. (به دنبال
حرام گشتن) (۳) ره ها کردن و دهست به ردان له
شتی حهرام، له مالی حهرام گهړی؛ مه چو به-
لایدا، لیگهړی (دوریکردن از حرام)

له خرکه چوون : [چاوگه ت] له ورتکه چوون؛ له
ورکه چوون؛ له جی چوونی جومگه ی له ش. (از-
جادر رفتن)

له خشه : [ناو] نه خشه؛ پلان؛ پیلان؛ خهریته؛

نه قشه. (نقشه)

له خو بوونه وه : [چاوگه ت] (ب) زور ته عارف کر-
دن؛ خولکی گهرمی میوان کردن. (تعارف کرد-
ن زیاد)

له خو ته وه : (۱) له خو ته وه دهست به بژارنی هه-
مووان بکه، دوو وانا ده گه ینی، (۱/۱) تو ته وه
کهس به، (۱/۲) خو ت حساب مه که و له که-
سی پال دهستی خو ته وه دهست پی-
بکه. (از خودت) (۲) له خو ته وه نه وشه پرت دامه-
زراند : له خورا نه وشه پرت دامه زراند. (بی سبب)
له خو فشین : هووشه کردن؛ تاریفی خو کردن.
(از خود تعریف کردن)

له خو یو : (۱) له خو ی پ؛ (۱/۱) دهستی کرد به
بژاردن له خو یه وه، خویشی هیئا حساب. (۲/۱)
خو ی نه هیئا حساب له کهسی پال دهستی وه
دهستی پیکرد. (از خودش). (۲) له خورا؛ بی ده-
لیل؛ بی به لگه؛ بی هو. (بی دلیل؛ بی سبب)

له داری دنی : له دارای دنیا؛ له مالی دنیا؛ له
سامانی دنیا. (از مال دنیا) < داری دنیا

له دوو گهړان : به دوا دا گهړان. (دنبال گشتن)
له دهست دهر چوون : [چاوگه ت] بی ئاگا
لیبوون چهک به دهسته وه ته قین. (از دست در-
رفتن) (۲) له دهست چوون؛ له کیس چوون.
(از دست دادن) +

له دهم دان : (۱) له دهم راکیشان و لیدان. (توی
دهان کویدن). (۲) قسه لی بېرین و په تکر-
دنه وه ی قسه؛ جوابی پهق دانه وه. (تو دهنی
زدن) +

له دم و دوو که وتن : [چاوگه ت] له قسه و
دوواندن که وتن. (ب) نه خوشی که زمانی

بشکی. (قدرت تکلم از دست دادن)

له پاست : له ئاست؛ بهرانبهر؛ له حان. (دربرابر؛ مقابل)

له رزه پيو : [ناو] که رسته ی نه ندازه گرتنی پاده- ی هیزی بوومه له رزه. (لرزه نگار؛ زلزله سنج)
له رزه له رز : زور ترساو؛ له رزین له ترسا؛ ده ست
له رزین به هووی مال خوشه ویستی و ده ست
پیوه گرتن؛ چکووسی. (ترس و لرز؛ ازخست دست لرزیدن)

له رزیان : [چاوگه،ت] چۆقه پیاهاتن له یاو یان
له ترس یان له سه رما؛ له رز پیاهاتن؛ له رینه وه.
(لرزیدن)

له پکه له : [تاوه لئاو] ناتله نگ زراف؛ قه دباریک؛
شووش و باریک و لاواز. (لاغر؛ کمرباریک)

له زاردهر چوون : [چاوگه،ت] له دهم دهر پهرین؛ له
زارترازان. (ازدهن در رفتن)

له زگ چوونه وه : له زه وزوو کهوتن. زاوزوو برانه-
وه. (یائسه شدن)

له زم : [ناو] لیژم؛ قه وموخیش؛ که سوکار. (قوم-
وفامیل)

له ژیرر کیفدا بوون : له ژیر فهراندا بوون؛ ژیرچه-
پوکه بوون. (تحت فرمان)

له سک کهوتن : [چاوگه،ت] ژنی که ئیدی مند-
آلی نه بی؛ (ب) مه هان نه بوون؛ تیینه کهوتنی
ژن. (عقیم شدن زن)

له سه ر خودامالین : له کوول خو کردنه وه؛ له ممل
کردنه وه؛ له ته ستوی خو لابردن؛ (ب) خو له
ده ست کیشه رزگار کردن. (ازسرباز کردن)

له سه ردانان : (۱) وهک نرخ دیاری کردن؛ قیمه ت
له سه ر دانان. (قیمت گذاری). (۲) دانیانه سه ر

شتی. (روی چیزی گذاشتن). (۳) دانیانه بان.
(بالا گذاشتن)

له سه ردرچوون : [چاوگه،ت] فه راموش کردن؛
له بهر فه قیری عه شقی یاره که ی له سه ر ده-
رچوو. (فراموش کردن؛ ازسربه درشدن)

له سه رگریو : نه نجامی کاریک له سه ر مهرج؛
به مهرج. (شرطی)

له سه رگوان : [تاوه لئاو] ئازله ی نزیک به زایین.
(حیوان ماده پابما)

له شا ته که هیئان : له قوماری بانگدا ته که بو
شا هیئان؛ (ب) مروی خوش شانس. (کنایه از-
آدم خوش شانس)

له شان وقول کهوتن : [چاوگه،ت] زور ماندوو
بوون به کاریکه وه. (ازپا افتادن بعلت خستگی)

له شت وموفا : [ناو،ت] قازانج؛ سوود؛ منفعه ت؛
که لک. (سوود منفعت)

له شکه ر : [ناو] له شکر؛ سپا. (لشکر)
له عله : [ناو] لاله؛ مه رده نگی. (لاله)

له علی بیدانه : [ناو] جوړیک تریی دنک گه و-
ره ی سووره و ناوکی نییه. (نام نوعی انگور)

له علی فا : جوړیک قوماشی پی ری بوو له زه-
مانی پابوردوودا. (نام پارچه ای قدیمی)

له غ : [ناو] گری؛ چه ت. (گره)
له غامه : [ناو] له غاوه؛ سووچی هه ردوولای لیو؛

ئه ملا و ئه ولای لچی ئه سب. (دوگوشه لب؛
دولب اسب که حلقه لگام آترا دربرمی گیرد)

له غاوپره : [ناو] له غاوه گوورگه؛ فپنده ییکه به-
قه را پشو لییک. (نام پرنده ایست)

له غاوشل کردن : [چاوگه،ت] ئیزن دان به ئه سب
به که یفی خو پرا؛ (ب) سه رگری و به رگری

نه کردن، پروویدان؛ بهره‌گرتن؛ سهر به‌ست کردن. (جلوگیری نکردن)

له‌غاو کردن: (۱) له‌غاو له‌زاری نه‌سپ کردن. (لگام به‌دهن اسب‌زدن). (۲) پیش‌گرتن؛ به‌ستنه‌وه و ئیزن پینه‌دان و بهره‌لست‌بوون له‌هه‌موو بواریکدا؛ دژی له‌غاو شل کرن. (دهنه‌زدن)

له‌غاوه‌گوورگه: فرنده‌یی‌که له‌ته‌یره به‌له‌ک ده‌کا و سی‌ جوړن، (۱) له‌غاوه‌گوورگه‌ی بال‌خورمای. (گلاریول‌بال‌قرمز). (۲) له‌غاوه‌گوورگه‌ی بال‌ره‌ش. (گلاریول‌بال‌سیاه). (۳) ودوده. (دو دوک)

له‌فره‌چوون: [چاوگه‌ت] له‌شهرمه‌وه چوون و له‌روودربایستی که‌وتن؛ تریق‌بوونه‌وه؛ به‌یده‌س بوون. (شرمنده‌وخجالت‌زده‌شدن)

له‌فره‌که‌وتن: [چاوگه‌ت] فرنده له‌بال‌لیدان که‌وتن؛ (ب) له‌جووله و بزوان که‌وتن. (بی‌حرکت‌شدن)

له‌قاودان: [چاوگه‌ت] له‌هه‌للادان؛ چه‌پله‌لی‌کو‌تاندن؛ راستی نه‌هینی که‌سیک بلاو‌کردنه‌وه. (افشا‌کردن‌راز)

له‌قسه‌دهرنه‌چوون: (۱) به‌قسه‌کردن؛ ئامو‌زگاری بردن به‌پړوه؛ به‌قه‌ول‌کردن؛ فرمان‌به‌جی‌هینان. (اطاعت‌کردن). (۲) له‌به‌لین‌په‌شیمان نه‌بوونه‌وه؛ راو‌یستان له‌سهر‌قسه و په‌یمان. (سرقول‌ایستادن)

له‌ق له‌ق: [ناو] فرنده‌یی‌کی مل‌دریژی قاج‌دریژه و مار و بوق و ماسی خوړه و دوو جوړن. (۱) حاجی له‌ق له‌ق؛ حاجی له‌ک له‌ک. (لک‌لک). (۲) حلییر؛ له‌ق له‌قی ره‌ش. (لک‌لک‌سیاه)

له‌قنای: [چاوگه،] له‌قاندن. (تکان‌دادن-جنبانیدن)

له‌قهر دهره‌هینان: (۱) مردو دهره‌هینان له‌قهر-میت‌را‌لقبر‌درآوردن. (۲) جوین به‌که‌سیک‌دان که‌مردووه. (دشنام‌دادن به‌مرده)

له‌قه‌فه: [ناو] پرکه؛ قه‌فه‌ز؛ قه‌فه‌س. (قفس)

له‌قه‌لم‌دان: [چاوگه‌ت] به‌حساب‌گرتن؛ له‌نه‌ژماره‌هینان؛ به‌حساب‌هینان؛ وای له‌قه‌لم‌مه‌ده: وای دامه‌نی. (بشمارآوردن)

له‌قیا: [رابوردووی له‌قین] له‌قی؛ بزوا له‌جیی‌خوی؛ له‌ق بوو؛ له‌جیی‌خوی جووی. (لق‌شد)

له‌کان: [ناو] راکیت؛ پروپه‌پړیکی جه‌غز ئاسایه بو‌یاری پینگ‌پو‌نگ و تینیس. (راکت)

له‌کول‌خستن: رزگار‌کردنی‌خو‌یان‌یه‌کی‌کی‌تر له‌ده‌ست ملو‌زم و کی‌شه و به‌لای به‌سهر‌دا‌سه‌پاو. له‌سهر‌لا‌بردن. (نجات‌دان‌کسی‌از‌دست‌گرفتاری)

له‌که‌ف‌وکول‌که‌وتن: (۱) به‌سهر‌چوونی‌تین و تامه‌زروی‌ی؛ سارد‌بوونه‌وه له‌کاری. (از‌شور و شوق‌افتادن) (۲) له‌کول‌چوونه‌وه‌ی‌تراو. (از‌جوشش‌افتادن)

له‌گا‌چوونه‌وه: وشک‌بوونه‌وه‌ی‌که‌شاو‌یک‌که‌کاتی‌کیلانی‌تیپ‌بوو‌یت. (خشک‌شدن-زمین‌آبیاری‌شده‌برای‌شخم)

له‌گره‌نه: (۱) له‌گره‌نا؛ لی‌ره‌دا‌نا؛ نه‌له‌ئیره. (این‌جانه). (۲) لی‌ره‌ن؛ لی‌رانه‌ن؛ نه‌وان‌له‌گره‌ن؛ هان‌لی‌ره. (این‌جاستند)

له‌گو‌پ‌چکه‌ی‌گادا‌خه‌وتن: (ب) بی‌خه‌به‌ر‌بوون له‌مه‌به‌ست؛ بی‌خه‌به‌ری؛ نا‌اگایی. (کنایه‌از‌بی‌خبر‌بودن‌از‌دنیا)

له گوښ: [وته] وهك؛ ويچوون؛ وهك شتي؛ له-
 وهدهچي؛ له گوښ: به شيوهي. (شبيهه؛ مانند)
 له گه نمال: [ئاوه لئاو] كاسه ليس؛ چلكاو خوړ؛
 نوكه ركردار؛ بهر ماوه خوړ. (كاسه ليس)
 له لاقان وه رها تن: هه لائن و توند و تيز تپه پ-
 بوون. (به تندي فرار كردن)
 له له: [ناو] (۱) قاميشي گهرميان؛ خه يزه ران؛
 جوړي ك قاميشي قهويه و گه لكه ي به
 كو تراوي له سهر برين داده نين به كه لكه. (-)
 خيزران (۲) نه يچه شه كه ر؛ قاميشي شه كر كه
 شه كړي سووري لي ده گيري. (نيشكر) +
 له له نكي: [ناو] (۱) هه ويري له روڼدا سووره وه
 كراو؛ نان ساجي؛ ناو ساجي. (خمير سرخ شوه در-
 روغن؛ توتك)
 له مر ك: [ناو] ثايشك؛ هه ره ژني؛ مر ك؛
 ثايشك. (آرنج)
 له لم لواي: [ناو] له مشوړ باي؛ سكه مشوره؛ زه-
 حيري. (اسهال)
 له ناكاو: [به ند] ژن شكافه؛ له هي ك؛ ژن شكفه؛
 له پر پ؛ له پر دا. (ناگهان)
 له نال وله بزماردان: < له پي ك و ما پي ك دان
 له نگاندن: [چاو گه، ت] (۱) جوولاندن هوه؛
 (تكان دادن) (۲) شان و شان و نارام به پر يگادا
 روښتن؛ (سه يزاده ي كه مهره شل بيله نكي نه).
 «فولكلور» (سالنه سالنه راه رفتن)
 له نگر: [ناو] تراز؛ ته راز؛ ميزان؛ قورس كردن و
 سوو ككردني بار به ده ست پيوه گرتن؛ له نكه-
 ريكي نهو باره (په سكه كايه) م بو بگره. (تراز)
 له وان: (۱) له موه وان؛ له وفان؛ شواني گاهل؛
 گاو ان. (چوپان گاو ها) (۲) له نه وان. (از آنها)

له وچه تي: [ناو] له و چي تي؛ زور بليسي. (پر-
 حرفي)
 له وز: [ناو] له بز؛ قسه؛ (ب) نهو قسه كه له (له)
 وس: (ليو) دي ته دهره وه؛ يو له وز ت ناگه پريت؟
 (لفظ)
 له وله وه: < له وچه تي.
 له هو: ناوچه ييكي هه ورامانه له ئيران و
 غير اقاد. (منطقه لهون)
 له وه: [ناو] گا؛ گاميش؛ لهو. (گاو؛ گاو ميش)
 له وه پين: [ناو، بك] كه سيك كه ده له وه-
 پيني (ب) شوان. (چراننده؛ شبان)
 له وه ي را: له وشته وه؛ له وه ي را دياره راست
 ده كا؛ به وه ي را. (از آن چيز)
 له وير: [ئاوه لئاو] زياتر له گه ل وشه ي لاردا
 دي ت و واتاي خوارو خيچ ده دا، لاروله وير؛ چه-
 فت وچير. (كج و معوج)
 له هانندن: [چاو گه، ت] دا گير كردن؛ زهوت-
 كردن؛ ده ست به سهر دا گرتن. (تصرف كردن)
 له هي كه وه: [به ند] له نا خافل؛ له ناكاو؛ له پر دا.
 (پكهو)
 له ياز: [ناو] ئاوه اورده؛ ئاو مال ك؛ نه وه ي ئاو يان
 سيلاو له گه ل خوي ده يهيني. (آب به ساحل-
 آورده)
 له يزانندن: [چاو گه، ت] كايه پي كردن؛ گه مه
 پي كردن؛ راو پي كردن؛ خافلاندن؛ فريودان؛ سه-
 رگه رم كردن؛ خاپاندن. (بازي كردن)
 له يزن تن: [چاو گه، ت] له يزن؛ ياري كردن؛ چه-
 نه ك كرن؛ سه ما؛ له يستن. (بازي؛ رقص)
 له يل: [ناو] جوړي ك فرنده ي گوشت خوره له و-
 اشه ده كا و چيتين (چينچين؛ خال خال). (-)

پرنده‌ای شکاری)

له یلاخ : ناوچه‌یی که به رفراوان سهر به شاری
سنه. (نام منطقه است) +

له یلان چوْخه : رَه‌قَتیان؛ کیوْیکی هه‌ره به‌رزی
ناوچه‌ی سه‌قزه له به‌ینی دوو گوندی
سلیمانکه‌ندی و کانی‌نیا‌زدا‌یه. (نام کوهی است)
له یلوْی : [ناو] هه‌لوْرکه؛ له‌لوه؛ له‌یلوک؛
جوْلائی هه‌لبه‌ستن بوْ خه‌وتنی کوْریه و راژه-
ندنی. (ننو)

له یلی و مه‌جرووم : [ناوت] له له‌یلی و مه‌جنوون
کوردکاری بووه. (یلی و مجنون)
له یه‌ل : [به‌ند] له‌گه‌ل؛ له‌ییل؛ ته‌قْم؛ ته‌فی‌هه-
ق؛ پی‌که‌وه؛ پی‌کوْ. (باهم)

لی‌پَرین : (۱) به چه‌قو یان شتی تیژ کوتی له
شتی برینه‌وه. (بریدن از). (۲) کوْتایی هینان به
خه‌لات و به‌رات یان جیره و مه‌واجب. (قطع-
کردن) (۳) وه‌ک: نان و ئاو لی‌پَرین. (قطع-
کردن)

لی‌بواردن : رَه‌وتی خوش رابواردن. (حالت-
خوش‌گذراندن) (۲) لی‌رَه‌ت بوون؛ به‌سه‌ردا
کشان. (ردشدن)

لی‌بوورین : [چاوگه‌ت] (۱) جیگای رَه‌یشتن و
رَه‌ت بوون. (مفر). (۲) لی‌خوْش بوون؛ به-
خشین. (۳) به سه‌رجوون؛ ته‌مه‌ن لی‌بووردن.
(گذشتن؛ عفو کردن)

لیپ : [ناو] لیژگه؛ لزگه؛ رسته موورووی له تال
هه‌لکیشراو؛ جه‌له؛ ریز. (رشته) +

لی‌پیس کردن : [چاوگه‌ت] کراسه‌که‌ت لی‌پیس-
کردم؛ کراسه‌که‌مت پیس‌کرد. (نجس و-
چرکین کردن چیزی یا کسی)

لی‌خاندن : [چاوگه‌ت] لی‌دان؛ لی‌خستن؛
پیامالین؛ دارکاری و لی‌دان. (کتک‌زدن) لی‌ره‌دا
لی‌خستن به‌واتای تی‌ساوین نییه

لیخه : [کاری ئه‌مری] (۱) لی‌ده؛ پیا ماله؛ پیابده.
(اورا‌بزن: بزنش) (۲) پیاساوه؛ لی‌خشینه. (بساب)
لی‌دهر (۱) [کاری ئه‌مری] لی‌ده؛ فرمانی لی‌دانه.
(۲) [ناو، بک] که‌سیک که لی‌ده‌دا. (بزن؛ نوازنده)
لی‌ده‌کردن : (۱) [چاوگه‌ت] ئه‌و می‌شانه‌ی
لی‌ده‌رکه؛ لی‌دوور خسته‌نه‌وه. (دور کردن از چیزی)
(۲) لی‌ده‌رهاو‌یشتن؛ که‌م‌کردن له‌حساب.
(منها؛ از حساب کم کردن) +

لیر : [ناو] (۱) لیرگ؛ (۲) یه‌که‌ی پاره‌ی تورکیا؛
لیره؛ لیر. (که‌یر؛ لیره)

لی‌راکیشان : [چاوگه‌ت] لی‌دان؛ به‌مشت
لی‌راکیشان. (کتک‌زدن) پا لی‌راکیشان (پشو و
ده‌کردن و ئاسوو ده‌بوون) (استراحت)

لی‌راکیشان : [چاوگه‌ت] به‌زوْر ژنی که‌سیک
داگیر کردن یان هه‌لگرتن، داییکی زوْر کوْن
بوو. (زن کسی را بزور فراری دادن) (ب) به‌که-
یفی دل‌خواردن، سک‌نانه‌سهر (له پلاو و گوشت
راکیشان). (بارغبت خوردن)

لی‌راکیشان : [چاوگه‌ت] (ب) ئیلاقه‌کردن. (بازن
هم‌خوابگی کردن)

لیسته : [ناو] لیست؛ سیایی؛ ناوی شت نووسین
به‌ریز له سهر کاغه‌ز یان ده‌فته‌ر. (لیست)

لیسمال : [ئاوه‌لئاو] ماستاو‌که‌ر؛ جامه‌لووسکه
که‌ر؛ خوْله‌که‌ر. (متملق)

لیسه : [ناو] لیسک؛ ئامرازی که‌وچک و
کووپه‌ی تار هه‌لکوْلین. (لیسک) +

لیف : [ناو] توپکلی داری خورما که کیسه‌ی

گه رماوی لی^۱ دروست ده کهن. (نوعی پوسته-درخت خرما)
 لیف بزمری. لیوبه بار؛ لیفا خشک و قهر چمی.
 (کنایه از غمگینی)
 لی کالانه وه : [ناو] لی جوان بوون؛ ییکه وتن؛ نهو
 لیسانه ی لی ده کالیته وه : پییده که وی : لی-
 جوانه. (برازنده بودن)
 لی کالانه وه : < لی کالانه وه
 لیک چوون : له یکه چوون؛ شیوه ی یه ک دان.
 (شبیه بودن)
 لیک خران : [چاوه ت+پابوردووی چاوه] له-
 یه ک خران؛ دوو بوری لیک خران؛ چوون به ناو-
 یه کدا؛ نالقه پز و دوو لایی لیک خران؛ له یه ک
 هه لیپکران. تیک خران. (توی هم رفتن)
 لیک خشان : [چاوه ت+پابوردووی چاوه]
 (۱) له یه ک ساوین؛ (۲) به یه کدا ساوران؛ له یه ک
 خشیان. (بهم ساییدن؛ بهم ساییده شدن)
 لیک داپردان : له یه ک دوور که وتنه وه؛ ده ست
 لیک بهردان. (جدا شدن)
 لیک پاکیشان : [چاوه ت] (۱) له یه ک دان؛ له
 سهرو گو یلاکی یه ک دان؛ شه پر کردن. (یکدیگر-
 رازدن). (۲) پاکیشانی ژن له یه کترین (له
 بهوریدا باو بووه). (نامزد کسی را فریفتن یا
 از چنگش در آوردن)
 لی کراو : [ناو، بهر] (۱) به سه ر هینراو؛ وه ک:
 زولم لی کراو. (۲) جیگای پروودای کاریک شه-
 پلی کراو. (۱) براوشده. (۲) جای انجام کاری (۳) ده-
 غلی له ناش هار دراو. (غله اسباب شده)
 لیک زیاد کردن : [چاوه ت] قیامت بردنه سه ره-
 وه و له یه کترین زیاد کردن له موعامه له ی

کی زیاد (موزایده) دا. (مزایده)
 لیک کراو : (۱) جیا کراو له یه ک. (از هم جدا شده).
 (۲) په واوه. نالقه ییک که په واوه ته وه. (باز شده)
 لیک کردن : [چاوه ت] (۱) جودا کردن؛
 جیا کردن. (جدا کردن) (۲) شیوه دان؛ له یه-
 کچوون. (شبیه هم بودن)
 لیک لادان : له یه ک لاپیکر کردن؛ په وه به رووی
 یه کتری نه بوون و ریگا که چ کردنه وه؛ (ب)
 تخونی یه ک نه که وتن و دووری کردن له یه-
 کترین (احتراز از رو بردن و نزدیکی)
 لیکو : [ناو] جوړیک بالنده په رهنکی قاوه بی
 مه یله و نارنجیه و دوو جوړن. (۱) لیکووی خه-
 تخته. (لیکو). (۲) لیکووی زه لان. (لیکو-
 تالابی)
 لی که وتنه وه : (۱) زاین؛ نه ولاد به دنیا هیئان؛
 مانگا که سی گوپره که ی لیکه وتنه وه؛
 (ب) عایله و نه ولاد له دوا به جیمان. (۲)
 بومیا ییک تهقی دوو کوژراوی لی که وتنه وه.
 (۳) دیسیان لیکه وتن و هه ژار بوون و مافینگی
 بوون و مال و سامان له ده ست دان. (۱) ۳ و ۲
 بجاماند؛ بجا گذاشتن؛ دوباره ور شکست شدن)
 لیک هه لوه شان. له بهر یه ک چوون؛ له بهر یه ک-
 دهر هاتن؛ نه وراق بوون. (اوراق شدن)
 لیگوران (۱) له وکاته وه ده وله مه ند بووه خو ی
 لیگوراهه ته یتر نامناسی؛ گوپینی په فتار و
 کردار؛ بووه به حاکم خو ی لیگوراهه له بیر ی-
 نبیه کی بوو. (اخلاق عوض شدن) + (۲) لاپی
 بوون؛ خودا له ونی لیگوراهه؛ گو مرا بووه.
 (گمراه شدن) +
 لیگورانندن : [چاوه ت] (۱) به سه ردا قیژاندن

و هاوار کردن. (برسر کسی نعره زدن) (۲)
 گوړه لیکړن: به همرا و هوریا وجوښ و
 خوړوښه وهندی کار نهجام دان؛ لیمان
 گوړاند و بهریکی دروینه کهمان تهواوکرد. (با
 هورا و دادوهوار کاریرا به پیش بردن)

لیمان: [ناو] ناویکی خهستی چلم ناسا که
 دواى زاینی مینه له زیان دی. (مایع-
 غلیظی که همراه ژوبیرون می آید)
 لینایی: [ناو، بهر] لینراو؛ چیستی سازکراو.
 (خوراک پخته شده)

لینجاو: لینچقاو؛ لینچقی تراو. (مایع لزج)
 لینگیزه: لهنگیزه؛ باران و لهنگیزه؛ بارانی به
 خورهم. (باران تند)
 لی نیشن: به کومهل نیشنتهوهی مهل له سهر
 داریان شتی تر. (نشستن پرندم بر درخت)+
 لیو جووین: لیو کروژتن؛ له تووړهیی زور یان له
 بهر خهم و کهسهر. (لب گزیدن؛ لب جویدن)
 لیو پریژ. [ناو، لئاو] پر؛ سهر پریژ؛ دارمال؛ دولدر.
 (البال پر؛ لبریز)

لیو کهن: [ناو] زهرده. بزه. (لبخند)
 لیولیدان: [ناو] که کاتی (کلیپ)ی فیلمدا لیو
 جوو لاندنهوهی ثاکتەر. (لب زدن)
 لیو لیندهان: (ب) میلاک نه کردن؛ نه خواردن.
 (لب نزدن)

لیوه خو کهوتن: خو بو ناماده کردن؛ خو بو
 ته یار کردن؛ خو ناماده کردن بو هیرش کردن
 و دهست کردنهوه. (دفاع کردن آماده مقابله-
 شدن)

لیوهر بوون: هیرش بو بردن؛ تی تالان و ده-
 سته و یه خه بوون؛ هاتنه ژوور؛ (حمله بردن)
 لیوه شان: [ناو] لی شیان؛ لی کالان و لی هاتن؛

پی کهوتن. (برازنده کسی بودن)

لیوه شیان: [ناو] لی کالینهوهی جلک، لیاس؛
 پی کهوتن. (۲) پیکران؛ توانای کاری هه بوون؛
 پی چیوون؛ له باراندا هه بوون (برازندگی-
 شایستگی)

لی هاتن: (۱) له دهست هاتن؛ پیکران؛ توانای
 نهجامی کار هه بوون؛ له باراندا هه بوون. (از
 دست آمدن) (۲) لهرز لی هاتن. فی لی هاتن؛
 دومهل لی هاتن؛ جووت بوونی نیر له میو. (دچار-
 شدن)

لی هاندان: :: [چاوگهت] لی فیر کردن و دنه دان.
 (کسی را بر علیه کسی تحریک کردن)

لی ههستان: ههستان به تووړه ییهوه بو لیدانی
 کهسیک. (برای حمله به کسی بلند شدن)

لی ههستان: ههستی پیاو تهی له ژنیکی جوان
 جوولان؛ فیرهق بوون له کهسیک. (نفوذ کردن)
 لی هه لسان: لی ههستان؛ رابوون بو لیدانی که-
 سی یان هیرش بو بردن. (برای تنبه کسی پا-
 شدن)+

لی هه لکهوتن: (۱) پا له شتی دان و سهره-
 نگریدان؛ (پا به چیزی خوردن). (۲) رابوون؛
 کوردستان پیاوی گهورهی زور لی هه لکهوتووه.
 (برخاستن)

لی هه لکه پانهوه: لی وهر چه رخان. (۱) جواب
 دانهوه به توندی. (اعتراض کردن). (۲) گوپینی
 دوستی به دوژمنی؛ پشت تیکردن؛ پشت به-
 ردان. (پشت کردن)

به‌هیمّا باسی شتی عه‌یب و عار کردن. (له‌فاهه)
 له‌وه‌ندی: [ناو] ره‌وتیکی زاتییه له‌هه‌ندی ژندا
 که به‌کریشمه و ناز و لیوکه‌ن، سفرنجی پیاو
 بو لای خویان راده‌کیشن؛ به‌لام شه‌و ره‌مزوپازه
 به‌شیوه‌ی ده‌ستکرد (غه‌یری سروشتی) له‌وانه-
 (که‌لاس) ی تاییه‌ت‌دا فی‌ری هه‌ندی ژنی
 ژاپونی ده‌که‌ن که‌گیشایان پی‌ده‌لین. (لوندی)

لامپ: گولوپ؛ گلوپ؛ گلوپی چرای کاره-
 بایی. (لامپ)
 لامپی‌گازی: گلوپی چرای کاره‌بایی که‌ناوه-
 که‌ی گازی (ئارگون یان نیئون) ی تیدایه.
 (لامپ‌گازی)
 له‌فاهه: [ناو] (۱) قوماش یان شتی بو پی‌چانه‌وه.
 (پی‌چیدنی). (۲) سه‌ریوش؛ له‌توی نزاکه‌ت‌دا و

مات : (۱) [ئاوہلناو] حەيران؛ کيژ؛ واقو-
 رماو. (مات). (۲) [ئاوہلناو] خەمگين؛ دل
 پر له کەسەر. (غمگين). (۳) کشومات؛ بي
 جوولە دانىشتن؛ بي جوولە و خەمگين؛
 بوى ھەبە وشەى کيشوماتى شەترنج لە
 کشوماتى کوردیەو ھەرگيراييت. (کيش-
 ومات). تيبينى : زمانى کوردى لە سەر
 ھەلدانى شەترنج کۆترە وبوئى ھەبە وشە-
 ى (کيشومات)ى شەترەنج لە کشومات
 و کەشتەنگیەو ھاتييت؛ حالەتيک لە
 شەترەنجدا کە شا نەتوانييت بجوولييت؛ مت؛
 کپ؛ واتا: دوژاندنى شەترنج. (مات)+
 مات : فد؛ فرد: [ناو] لييل؛ وەک شووشە
 (جام)ى پەنجيرەى مات کە بەشيکى کەم
 رۆشنایى لیبەو ھەرباز دەييت. (مات)+
 مات کردن : [چاوگەت] (ب) بردنەو ھى
 کايەى شەترەنج. (مات کردن)+
 ماتماتيک : [ناو] زانستى حيساب. (علم-
 حساب. رياضيات)
 ماتۆرە : [ناو] ناتۆرە؛ ناونيتکە؛ ناوى خراپ
 لەسەر کەسيک دانان. (لقب زشت روکسى
 گذاشتن).
 ماتومەلوول : [ئاوہلناو] کشومات؛ مات-
 و خەمگين؛ بي دەنگ و پە کەر؛ دەستەوئەژنو
 دانىشتن. (غمگين؛ دست بەزانو)
 ماتوميت : [ناو، ت] خو کپ کردن و گوئ

ھەلخستن؛ خو کپ کرن و گوھفەچنين؛ خو
 مراندن و گوھتيژ کرن. (حواس خود راجمع
 کردن و گوش تيز کردن)
 ماتە : [ناو] سمانە؛ بەردى جەھەندەم؛
 ھەسان. (فسان)
 ماتە : [ناو] موورگيکە دەليين بو لا بردنى
 تەمى چاو (ليلى چاو) باشە. (نوعى خرزە)
 ماتیک : : فد؛ فرد: [ناو] مايکى پەنگى بو
 پەنگ کردن و جوانکردنى ليوى ژنان.
 (ماتيک؛ روژلب)
 ماتين : [ناو] ھەلماتين؛ مەرمەرين؛ ميشين؛
 مووشين. (تيلەبازى)
 ماجەمين : ناوہ بوو ژنان؛ جەمين وەک
 مانگ؛ ھەنيەو ھەک مانگ. (ماجەبين)
 ماجماچانى : [ناو، ت] ماجومووچ. (ماچو-
 بوسە)
 ماجماچوک : <ماجماچانى
 ماچەنگى : [ناو] کايەى جگين؛ محانچين.
 (يک نوع بازى باشتالنگ)
 ماخو : [ناو] خاوەن؛ خيو؛ مالخو. (صاحب)
 ماخوليایى : [ناو] تووشى ماليخوليا ھاتوو.
 <مالخوليا
 ماخەر : [ناو، ت] ماکەر؛ ماچە کەر. (ماچە-
 الاغ)
 ماد : [ناو] تەن؛ ماک؛ پەنگ؛ مادى وى
 نەمايە : پەنگى نەماوہ. (مادە؛ رنگ)

ماد : [ناو] وه کی ده زانن هه موو کوردی

کورمانجه، کورمانجی ژوورو، کورمانجی ناوه پاست و کورمانجی خواروو، کورمانج له سه ره تادا کوردماد و کوردمانج بووه و کورد و ماد وهک یهک باسی لیکراوه، له کتیبی (تهفسیری عه هه ی قه دیم و عه هه ی جه دید) دا له پال وشه ی ماد و مدی، وشه ی کورد و کوردستان له بهینی دوو- که وانداهاتوو و له ژور میژوودا هه ر بهو جوړه باسی لیکراوه. (ماد) +

مادخووز کراو : [ناو، بهر] بهرگه م کراو؛ په- سندکراو؛ په سه ندکراو. (پسندشده؛ برگزیده شده)

مادی : [ئاوه لئاو + ناو] سهر به هوژی ماد؛ زما نی مادی که تائیستا ئاسه واریکی سهر به خو ی نه دوژراوه ته وه. (مادی)

مادی: ماددی: [ئاوه لئاو] نه نبووژهنی؛ دونیایی؛ دژی (پژوونی و مه عنه وی و اتایی) (مادی)

ماران مژیو : [ئاوه لئاو] (ب) له پولاواز. (نحیف ولاغر)

مارپیچ : [ناو] خه تی چال به دموری دار یا هه رشتدا دروست کردن له بیچمی ماری که به دموری داریکدا ئالاییت؛ یا وهک لا و لاو ئالاییته پروه کی؛ مارخول. (مارپیچ)

مارپیچ : [ناو] پروه کیکی چقل داره، جوړیک دپرووه. (نوعی خار)

مارپیچ : [ئاوه لئاو] وهک ریگای پر پیچ و قه مچ؛ چمند پیچی ریگا یان چوم به دوا ی یه کدا ؛ گامیز؛ گامیزه. (مارپیچ)

مارخول : < مارپیچ

مارده ی : [چاوگه ت] شکاندن. (شکستن) مارپفین: [ناوت] مراوکه زهرده؛ گیاییکه ژهردار و کولینراوی ساقه ت و گه لاکه ی بو شتنی دهمی برین باشه. (گیاه درمان- عقرب)

مارزو : [ناو] مازو؛ لیگه پان؛ هیشتن؛ نمازو؛ ناییلی. (رخصت)

مارس : فدی: [ناو] مارس؛ جاریک کایه کردن و بردنه وهی ته خته نهر د که به دوو دهست به حساب دی. (مارس)

مارس : [ناو] مارچ؛ مارت؛ مانگی سیه ه می سالی زایینی (نازار؛ نادار). (مارس)

مارش : فدی: فرد؛ [ناو] ئاههنگی عه سکه- ری. (مارش)

مارشال . فرد؛ فدی: اند؛ آلمان د؛ [ناو] پله- ییکی ژوور له ئه رتهش (عه سکه ر) یدا، به- رانبه ربه سپه ه بود. (مارشال)

مارشیموون : < مهرشمن

مارک : ئالمان د؛ فرد؛ فدی: اند؛ [ناو] یه که ی پاره ی ئالمانیا. (۲) موړک؛ نیشانه ی فابریکا له سهر کالآ. (۲۰۱ مارک)

مارگل : [ناو] جوړیک فرنده یه؛ مارگر. (نوعی پرنده)

مارگیسه : [ناو] بو قله موونه؛ عه لی شیش؛ عه لو عه لو. (بو قلمون)

مارگیسه : [ناو] جوړیک مارمیلیکی گه وره- یه. (نوعی مارمولک؛ سوسمار)

مارمژ : [ناو] زاروو؛ زهروو؛ زالوو. (زالو) مارمژ : [ناو] سینه کیش؛ سیغار کیشی که

همموو دووکه‌لی سیغار قووت بدا؛ دژی
 دهم کیش. (سیگاری سینه کش)
 مارنه‌گهز: [ناو] جزمه؛ چه‌کمه؛ پوتینی مل
 دریژ. (چکمه)
 مارپوخ: ناوه بو ژنان؛ [ئاوه‌لناو] پوخسار
 وه‌کوو مانگ. (ماهرخ)
 مارپوخسار: [ئاوه‌لناو] ناوه بو ژنان؛ پوخسار
 وه‌ک مانگ. (ماهرخسار)
 مارووم: [ئاوه‌لناو] له مه‌حرووم وه‌رگیراوه؛
 بی‌به‌ش؛ ئافه‌روژ. (محرووم)
 ماره‌توپپو: [ناوت] (ب) که‌سیکی کز و
 پیده‌نگ ماتلی ههل و ده‌رفه‌تیک بیت
 تاجزه‌ی خوی لیدا و زه‌بر بوه شینی؛ زور
 جار ده‌لین مه‌ره مردوو ههر بویه توپیوه-
 که‌یش بووه به‌مردوو. (مارمرده)
 ماره‌خوره: [ناو] زه‌رده‌قوپه؛ دوولقه‌ده‌ره؛
 جوریک مارمیلکی گه‌وره که‌ره‌نگی ده-
 وروبهری به‌خویه‌وه ده‌گری. (نوعی
 سوسمار)
 ماره‌که: [ناو] (۱) له‌(مه‌عه‌که) ی فارسییه‌وه
 هاتوو؛ شه‌پوماره‌که. (معه‌که). (۲) فرمان
 به‌ماره‌کردن، ماره‌بکه. (عقدکردن). (۳) په
 شه‌ماره‌که: ماره‌په‌شه‌که؛ له‌پروانگه‌ی ده-
 ستووری زمانه‌وانییه‌وه، ماریکی ناسیاو مه-
 عریفه‌یه. (مارمعه‌فه در دستورزبان).
 ماری: ماکه‌و؛ (کبک ماده)
 مارپا: [پابوردووی مارپان] به‌زی؛ شکستی
 هیئا. (شکست)
 مارپان: [چاوگه‌ت] مارپن؛ شکاندن؛
 شکستدان. (شکستن)

مارپایه: [ناو، به‌ر] شکاوه؛ شکستییه؛
 شکیاگه؛ به‌زیوه. (شکسته‌است)
 ماریژوک: [ناو] ماراژوک؛ گیاییکی ته‌مه‌ن
 کورته و ده‌خوریت. (نوعی گیاه‌خوردنی)
 ماریژه: [ناو] مارووژه؛ ماریژه؛ گیاییکی به
 هاریه و ده‌خوری؛ ماریژوک. (گیاهی‌است-
 خوردنی)
 ماری‌کتکی: [ناوت] ماری‌زه‌نگی. (مار-
 کبری)
 ماری‌که‌رانه: [ناوت] جوړی ئاسکی گه-
 وره‌یه. (گوزن)
 ماز: [ناو] به‌رانی چوارساله. (قوچ چهارساله)+
 مازگ: [ناو] (۱) مازه؛ موغهره‌ی پشت.
 (پشت‌مازه). (۲) مازوو؛ به‌ری دار مازوو.
 (مازوج)
 مازگه: [ناو] میژی؛ (مازگا) له‌ئاویستاییدا
 به‌واتای میشک (مه‌غز) هاتوو. (مغز)
 مازگه‌ده‌ر: [ناو] مازگه‌ده‌رد؛ ئیشی‌مازه؛
 پشت‌ئیش. (دردکمر)
 مازوت. فرد؛ روسد؛ فذ: [ناو] نه‌وته‌په‌شه.
 (مازوت)
 مازوړی: توړاو له‌مال و مه‌سکه‌ن و په‌نا
 بردوو به‌شوینیکی‌تر. (قهرکردن ازخانه‌و-
 کاشانه)
 مازهنده‌ر: [ناو] هه‌ندران؛ ولتانی‌دوور؛
 تاراوگه. (ولایت‌دور؛ تبعیدگاه)
 مازه: حاله‌تی ئیسیکی له‌ش؛ ئیسک به-
 ندی؛ ئیسکلیتی له‌ش (اسکلت)
 ماسته‌ک: [ناو] په‌حه‌تی. (قیف)
 ماسریشم: [ناو] هیلم؛ چه‌سپی‌دار؛ چه-

سپی نه چارپی. (سريشم) +

ماسک : (۱) [ناو] مهيتەر؛ خزمه تکاری ته -
سب له تهويله. (مهتر). (۲) [ناو] ئاسکی
می. (آهوی ماده). (۳) [ئاوه لئاو] پژد؛
چکووس. (خسیس)

ماسک : فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] ماکی دهرمان و
مه لیه می دهموچاو سواخدان بو گه شه دان
به پیستی پروممت؛ زیاتر له ئارایشگای
ژنانه دا. (ماسک)

ماسک : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] که رهسته ی
پالآوتنی هه وای هه ناسه کیشان له ناو دوو
که ل یان له ناو توژ وگازی کیمیاو یدا.
(ماسک)

ماسکی گاز : [ناو، ت] که رهسته ی پالآوتنی
گازی کیمیایی له کاتی هه ناسه کیشاندا بو
به رگری له وه زه نی گازی ژاراوی له سه رکۆ
ئه ندای هه ناسه کیشان. (ماسک گاز)

ماس مال : [ناو، ت] گیامیرک؛ گیاییکه بو
لابردنی ماس و په نمینی جومگه ی
باکردوو به هوی (روماتیزمه وه) به که -
لکه. (گل آلاله)

ماسی خاویار : [ناو، ت] به تایبته به ماسی
(ئوزووون برون) ده گوتری چونکا چهند
چه شنه ماسی دیکه یش گه رای ناو زگیان
وه ک خاویار ده خوریت. (ماهی خاویار)

ماسیگره ک : [ناو، ت] ماسیه وچه؛ مایی -
چنه ک؛ ماسیگره؛ فنده ییکی بال دریز و
تیزباله؛ قاق؛ توره مه ی ماسیگره کان نو
جوړن. (۱) ماسی خورکه. (پرستوی دریایی)
(۲) ماسی خورکه ی بوړ. (پرستوی دریایی -

تیره). (۳) ماسی خورکه ی خه زهری (پرستوی
دریایی خزر). (۴) ماسی خورکه ی دهن دوک
ئه ستوور. (پرستوی دریایی نک کلفت).
(۵) ماسی خورکه ی دهنگ بوړ. (پرستوی -
دریایی بدصدا). (۶) ماسی خورکه ی رهش.
(پرستوی دریایی سیاه). (۷) ماسی خورکه ی
رهشی بال سپی. (پرستوی دریایی سیاه بال -
سفید). (۸) ماسی خورکه ی کلان.
(پرستوی دریایی کاکلی). (۹) ماسی خورکه ی
قه شان. (پرستوی دریایی پشت کبود)

ماسی سپی : [ناو] جوړیک ماسی که له
ده ریای خه زه ردا زوره وگوشته که ی
خوازیاری زوره. (ماهی سفید)

ماسی سیم : [ناو] ماسیکی پانی کورته و
له ده ریای خه زه ردا زوره و گوشته که ی
خوازیاری زوره. (ماهی سیم)
ماشتن : [چاوگه] رامالینی سفره و ته و او
کردنی خوراکی سه رسفره. (همه غذای سر -
سفره راخوړن)

ماشته : [ناو] کوئلوانه. (چارقد رو دوشی)
ماشین شوری : [ناو، ت] جیگای تایبته بو
شتنی سه یاره؛ رهوتی شتنی سه یاره.
(ماشین شویی)

ماشین کردن : [چاوگه، ت] (۱) به مه کینه
سهروقژ کورت کردنه وه و هه لپاچین. (۲)
تایپ کردن؛ نامه نووسینه وه به ماشین
تایپ. (ماشین کردن)

ماشین نووس : [ناو، بک] که سییک که نامه و
نووسراوه تایپ ده کا. (ماشین نویس)
ماشینه وه : [چاوگه، ت] (ب) لیساولیسدان و

هیچ له سهر سفره یان له ناو کاسه دانه-
هیشتن؛ مالینه وه؛ رامالین و گسک لیدان.
(خالی کردن و خوردن همه چیز سفره یا
کاسه)

ماف ئه ستین : [ناو، بک] بهش وه رگر؛ حه-
ق وه رگر. (سهم گیر؛ حق گیر)

ماف سه نندن : [چاوگه، ت] حه ق سه نندن؛
بهش سه نندن. (حق گرفتن؛ سهم گرفتن)

ماف خواز : [ئاوه لئاو + ناو] حه ق خواز؛ که-
سیک که داوای حه قی خوئی بکا.
(ب) [تازادی خواز. (آزادیخواه)]

ماف خوړ : [ئاوه لئاو + ناو، بک] که سیک که
حه ق و بهشی که سیک داگیرده کا و
نایداتی. (غصب کننده حق و حقوق مردم؛
حق خور)

مافر : [بهند] وه کوو؛ وه ک؛ چوون؛ مینا؛
میناک؛ (مانند)

ماقه : [ناو] گوئی چاو. (حدقه چشم)
ماکه رمله : [ناو] (ب) جامه لووسکی؛ ده له-
چه یی؛ ماستاو کردن؛ کلکه سووتی.
(تملق)

ماکی سرکه ر : [ناو، ت] (ب) تریاک و
هیرویین؛ دهرمانی بی هه ست کردنی نه-
خوئش له کاتی نه شته رکاریدا. (ماده مخدر)
ماکیش : [ناو] سه له ی پلاو ئاو کیش کردن؛
پلاو پارزن؛ پلاو پالیو. (آبکش پلو)

ماگمه : مامه؛ ماومه؛ پییم ماوه؛ ته و او م نه-
کردووه؛ ماگمه بگمه؛ تاو یکی تر ده گهمی.
(معادل: هنوز دارم؛ مانده برسم)

ماگه : ماوه؛ مایه؛ نه مردووه؛ هیشته هه س؛

هیشته هه یه. (مانده. هنوز هست)

مال : [ئاوه لئاو] [ناو] وه ک؛ ئامووری که
زور نه چه قی دژی ئامووری پژد. (خیشی-
که زیاد فرو نرود) +

مال : [ناو] که یشتنی دهمی تاژی به نچیر
یان له خوئ وه ردانی، به لام به دهمیه وه نه-
هاتن. (رسیدن تازی به شکار و در خاک-
غلطاندن امان گرفتن) +

مال به قورگرتن : [چاوگه، ت] (ب) مال
ویران کردن؛ خانه خراب کردن؛ بیچاره کردن.
(خانه خراب کردن)

مال ویرانکه ر : [ئاوه لئاو + ناو] هه ر شت و
هه رکس بیته هوئی مال کاولی؛ (ب) زنی
بی مشوور و هه له خه رج. (کنایه از زن-
ولخرج)

مال لاریا : فد؛ فرد؛ [ناو] نوبه تی؛ په تاییک که
به هوئی چزووی می شووله ی (ئاو فیل) هوه
مروئ تووشی ده بیته. (مالاریا)

مالان : (۱) مالین؛ گسک لیدان. (۲) مال-
گه ل. (۱) جارو کردن. ۲. خانه ها) +

مالای : [چاوگه، ت] مه شتن؛ مالین؛ گسکد-
ان؛ گزگ لیدان؛ ماشتن. (جارو کردن)
مال به قورگیران : [چاوگه، ت] (ب) به د به
خت بوون؛ مال کاول بوون؛ بیچاره بوون.
(بدبخت شدن)

مال به کول : [ئاوه لئاو] په به ن و نه دار؛ بی
سهر و سامان. (خانه به دوش)

مال به ن : [ناو] مالینه ند؛ جیگه ی به ستنه وه-
ی که رو چاره ووا به دروشکه و گاریه وه.
(مال بند) +

مال خوڼه خوږ : [ئاوه لئاو] (ب) پږد؛
چکووس؛ دهس قووچاو؛ خه سیس.
(خسیس)
مالخیر : [ناو] جوړیک تفهنگ. (نوعی-
تفنگ)
مالدوخین : [ناو،ت] پزوو؛ نیفو؛ مالدوخین.
(جای کمر بند در شلوار کردی؛ جای بند شلوار)
مالران : گسکدان؛ پیاساوین؛ ساویان.
(جاروب زدن؛ سائیدن)
مالزاروک : [ناو] تولدان؛ پزدان؛ مندالندان؛
مالزاروک. (زهدان)
مالشته : [ناو،بک] گسک لیدمر؛ که سیک
که ده مالی. (سپور)
مال که مباح : [ئاوه لئاو + ناو] مال ویران؛
چاره پردهش؛ به دبه خت. (خانه خراب)
مالکه هی : [ئاوه لئاو] مالکه هی؛ مالکه تی؛
مال و سامان له دهسداو؛ مافینگی بوو؛
موفلیس که وتوو؛ دم له پوووش. (مفلس؛
ورشکسته)
مال گرتن : (ب) مال به کریگرتن. (خانه
اجاره گرفتن، اجاره کردن)
مال گوری : نهو مالنه په زیان له راندايه
هر شه وهی مالیک پیاویک ده نیرن بو
ناریکاری شوان و ناگالیوونی رانه مه پ.
(نوبتی کمک شبان کردن)
مال مالوک : [ناو] جوړیک هه لپه پینه.
(نوعی رقص)
مال میقان : [ناو،ت] میووانخانه؛ ثوتیل؛
مال میوان. (مهمانخانه؛ هتل).
مالومین : مال و سامان؛ (ب) خوشه ویست-

وړیزدار. (عزیز) < مان
مالوو : [ناو] داریکی قهوی به قه رای
دوومیتراکه ده خرپته سر دهند بو ساف-
کردنی ناریکی له دواي شیف بېرن. (ماله-
صاف کردن شخم)
ماله : [ناو] (۱) مالنج؛ پوو په پړیکی دهسکداره،
بو لووسکردنی سواخی دیوار. (ماله). (۲)
مالوو، کوته داریکی دریژ که کونیکی
تیدایه سهری دهند ده چی به ناویا و ده یهن
به سهر شیوی پر له کولودا بو ساف و لووس
کردنی. (شخم صاف کن)
مالی : (۱) [راپوردووی مالین] گسکی لیدا.
(جارو کرد) (۲) [ئاوه لئاو] په یوه نندیدار به-
مال و سامانه وه؛ وهک: کیشه ی مالی.
< ف. هن. (مالی) +
مالی بی ددان : (ب) بابته ی بی ددان،
خواردنی نهرموشل. (۲ب) شتی ههرزان
یان کاریکی ناسان. (چیز یا کار ساده)
مالیته : [ناو] کونی داعبای کیوی وهک
گورگ و پړوی. (کنام) +
مالیجه : [ناو] چاره سرکردنی نه خوشی؛
دهرمان کردن و چاک کردن نه وه؛
له (موعالیجه) ی ناره وییه وه هاتوو.
(معالجه)
مالیخولیا : فد؛ عد؛ یونان د؛ [ناو] ماخولیا؛
نه خوشینی بیر و هزاره و مروف تووشی
خه یالاتی تیکه ل پیکه ل ده کا. (مالیخولیا)
مالیسوک : [ناو] پوو ه کیکه به ریکی سوور
و چکوله ده گری. (نام گیاهی است)
مالیکردن : [چاوگه،ت] فرنده و حه یوانی

کيوى له مالدا پام و دهسه موکړدن. (رام-
 کردن پرنده وحشى)
 ماليکي: يه کي له چوارمه زه بى موسو لمانانى
 سوننى، شوپگرانى ئيمامى ماليکي .
 (مالکي)
 مامايى : [ناو] دايرکي. (مامايى)
 مامرکوژ : [ناو] پوه کيکي تام تيزه؛ خه ردهل؛
 له کميا بارانى شارى حه له بجهى شه هيدا
 له گازى خه ردهل که لکيان وهرگرت.
 (خردل)
 مامره چيني : [ناو، ت] مريشکه چيني. (مرغ-
 چيني)
 مامره پره شه : [ناو] مريشکه پره شه؛ له قه-
 ديم دا باو بوو ته گهر فقهى هه تا سوو پرهى
 نه سريان بخويندايي ده بوو مريشکيکي په-
 ش به ديارى بيهن بو ماموستا. (کنايه از-
 سوره نصر)
 مامره ش : [ناو] جوړيک مراوى که په ننگي
 پره شه. (مرغابى سياه)
 ماموځ : ههورازيکي به رزه له بهينى سه قز و
 سندها. (گردنه ماموځ)
 ماموره : [ناو] جوړيک تروزييه. (نوعى-
 خيار چنبر)
 ماموستا : [ناو، ل] [ناو] ليزان؛ پسپوړ؛
 ماموه ستا؛ ماموسا؛ سهيدا. (استاد؛ ملا؛
 معلم)
 مامووت : فرد؛ فد: [ناو] فيلى سه ره تاي
 دهورانى چواره مى زه وين ناسى به له شى
 تووکن و عاج (شفره) ي دريژ و چه ماوه وه.
 (ماموت)

مامه : (۱) ماومه؛ ماگمه؛ ليمنه براوه؛ تهواوم
 نه کردووه (بن زاراوهى سه قزييه). (تمام-
 نشده. تمام نشده ام). (۲) مامو؛ ئاپو. (عمو)
 مامهورتک : (ب) که سيک که شاره زاي
 زورثيش و کارگهل بيت. (خبره درخيلسى
 امور)
 مان : وشه ييکي ئاويستاييه به واتاي
 (خانوو، مال) له کورديشدا هه يه وهک
 سامان؛ ساختومان؛ ساختمان؛ به واتاي بينا
 و مال؛ خان ومانت شيوى : مال کاول بى.
 (خانه)
 مانتو : [ناو] عابا و کهواى دريژى ژنانه که
 به سهر ليا سدا له بهرى ده کهن. (مانتو)
 ماندانا : ناوى کچى ئازيدهاک دواهمين
 شاي ماد و دايکي کوورش. (دختر ضحاک
 و مادر کورش)
 ماندننه وه : [له چاوگه ي مان] نه پويشتن له
 چيگايى و مانه وه. (ماندن)
 ماندولين : ئيسپانياد؛ فد؛ تد: [ناو] جوړيک
 ئاميرى موسيقايى له باغله مه چوو کتره و
 تليه. (ماندولين)
 ماندو و مردوو : (ب) زور شه کهت و
 هيلاک. (بسيار خسته)
 مانگابه کهل : مانگايى که کاتى جووت-
 خوازي هاتووه. (ماده گاوغشن خواه). (ب) به
 ته وسه وه به ژنى ده لين که پياوان زور
 بکه ونه شويني. (زنى که مردان به دنبالش
 راه بيفتند)
 مانگادوش : [ناو، بک] چيل دوش (۱) که-
 سيک که مانگا ده دوشي. (گاودوش).

(۲) [ناو] دهفري گهوره له مهړدوش گه-
 وره تر. (ظرف دوشیدن گاو)
 مانگاماسی : [ناو] جوړیک ماسیی گهوره یه.
 (نوعی ماهی)
 مانگ دیتو : [ئاوه لئاو] ژنه ک کو مه هان
 ده بهت؛ ژنیک که بکه وپته بی نوپزی. (زنی
 که قاعده شود)
 مان گرتن: [چا وگهت] گه ی گرتن؛ (ب) بو
 مه بهستی پامیاری یان کیشه ی مالی، ده-
 ست له کار کیشانوه و کار نه کردنی
 کادیر گهل له پیک خراو پکدا. (اعتصاب)+
 مانگ گیران : [ناو] هه یف گیران؛ مانگ-
 گیره یی؛ حالته ی مانگ وه بهر سیبه ری زه-
 وی که و تن. (خسوف)
 مانگه : [ناو] هیاللی؛ خه رپشته؛ میچی خه-
 رپشته. (خرپشته)
 مانگه پوژ : مانگه شهو. (شب مهتابی)
 مانگ هه لائن : [چا وگهت] مانگ له ئاسو
 ده رکه و تن. (ماه در آمدن)
 مانگی ته واو : (۱) مانگی که ۳۰ پوژ که متر
 نه بیت. (۲) مانگی پر به ئاسمانه وه، جه غزی
 ته واوی مانگی چوارده. (ماه تمام؛ بدر)
 مانگی زایینی : [ناو] ناوی مانگه کانی سالی
 زایینی. (ماه میلادی)
 مانگی شه رم : [ناو] مانگی هه وه لی
 میرد کردن. (ماه غسل)
 مانگی نو : [ناو] مانگی نوی؛ هه ر مانگی
 نهو بو حاله په شیوه، چوون هیلال شیوه ی
 ئه بروی نوی پیوه؛ «فولکلور» مانگی یه کشه-
 وه. (ماه نو)

مانگی هه تاوی : ناوی مانگه کانی سالی
 کوچی هه تاوی؛ مانگی پوژی. (ماه شمسی)
 مانه : [ناو] خانووی گچله؛ له هه ورامیدا
 بووه به یانه. (هه رهس وه یانه م؛ هه رهس
 به مالم) دیسان وشه ی وانه واتا ژووری
 ده رس خویندن، و زور نزیکه به مانه. (خانه
 کوچک)
 مانه وی : [ناو] شوپگرانی دینی مانی.
 (مانوی)
 مانی : [ناو] خاوه نی کتیپی وینه ی ئه رژه-
 نگ که خو ی به پیغه مبه ر ده ناساند و
 کوردیکی وریا و قسه زان بووه. (مانی)
 مانیش : (۱) ناوی نیونامه ی به پریزه جاد
 جه هانفهر. (۲) ف. مان. جیگای نیشته-
 جیبوون و شونه واری ماد (ماد+ نیشت)
 (سرزمین ماد)
 ماوت : [ناو] ماهووت؛ جوړیک قوماشی
 کور کداره. (ماهوت)
 ماوت مال : [ناو، ت] ماهووت مال؛ فلچه ی
 پاک کردنه وه ی قوماش و لیباس. (ماهوت-
 پاک کن؛ برس لباس)
 ماوزو : [ئاوه لئاو-ناو] به جیماو. (به جامانده)
 ماوس : اند؛ فد؛ [ناو] که رهسته ی جوو لینه
 ری نیشانده ری سهر شاشه ی کامپیو تیر.
 (ماوس)
 ماوه ر : [ناو] پوتکی به رد شکاندن؛ چه
 کوشی گه و ره و قورسی به رد شکین
 (چکش سنگ شکن).
 ماوه رو : [داهاتووی هینان] دینی؛ ده هینی؛
 تیری. (میآورد)

ماه پاره : نیوی ژنانه. (مهپاره.)

ماهوون : [ناو] دهسکی چهقو له داری میو.
(دسته چاقواز درخت مو)

ماهوور : [ناو] مهقامیکی ناوازی کوردی و
ئیترانییه. (ماهور) +

مایلی دهریایی : [ناو] یه کهی مهودا له ده-
ریادا بهرانبهربه ۱۸۵۲ میتر. (مایل دریایی)
مایو : [ناو] توونکه؛ تنوکه کی مهله و هالتهپر
لیدان بو پیوان و تنوکه و مهکهبهند بو
مهله کردنی ژنان. (مایو)

مایونیز : فرد؛ فد؛ اند : [ناو] جوړیک پرب
یان سووسی سهلاته که له خهردهل و
هیلکه و سرکه و ماست و نارد چیده بییت.
(سس) (مایونز)

مایه : دهسته واژهی موسیقایه، (۱) پرز
گرتن واتا میزراب وهشاندن له سازیکی تر
کاتیک له کوکی سازی ساز ژهنیکدا بییت و
دهنک تیکه لی دهنگی سازی ساز ژهنه که
کردن. (۲) بنه مای مهقام له موسیقادا.
(۱ و ۲ مایه) +

مای : [ناوه لئاو] ماوهوه؛ کوون؛ بهیات؛ مه-
نه؛ مهنده؛ کوون که وتوو. (مانده؛ کهنه)

متمتی : خو پاشفه کیش؛ خو وه پاش خهر؛
خو ماتکه ر؛ ماتلی دهر فته بوون؛ خو خافلین.
(پی فرصت بودن)

متو : [ناوه لئاو] کهوی؛ مالی؛ رام؛ راهاتوو؛
دهسته مو؛ نوگر. (رام)

متهق : ههست؛ جووله؛ دهنگ؛ پرزه.
(حس؛ صدا)

مته کا : سه رین. (متکا)

مجمعه : [ناو] مجوعمه؛ بو ی ههیه له (مه
جموعه؛ جمع گهل) راهاتییت و
کوردکاری کراییت، بهواتای کوومکراوی
چهند شت؛ (مجموعه)

مجوعمه : [ناو] مجومعه؛ که شهفه ی له-
سهردانانی کوومیک خوارده مهنی؛ سینی و
که شهفه ی گه وره ی نان له سهر خواردن؛
خوان. (مجمعه)

مجیوری : [ناو] کاری مجیور؛ مزی مجیور.
(کارو مزد مجاور)

مچکاندن : [چاوگهت] وشک کردن. (خشک
کردن)

مچیره : قه وچه کردنی کهر. (فک جنباندن خر)
مچانچین : [ناو] یاری به قاپ (جگ)، هه-
لگیرانه وهی قاپ به باریکی تردا به قاپیکی
تر. (نوعی بازی باشتالنگ)

مچه نهک : [ناو] نه سپی ره سهن؛ که حیل.
(اسب اصیل)

مختی : [ناو] شولاوهی فرمیسک. (اشک
سرازیر شده)

مخمخاندن : [] هارین؛ په راش په راش-
کردن؛ فلیقاندنه وه. (خرد کردن؛ له کردن)
مخمخک : (۱) بیستانی ته ره کالی. (جالیز) (۲)
شولاوهی فرمیسک. (سرازیر شدن اشک)

مداس : ده مپایی. (دمپایی)

مدو : دها؛ دهیدا. (می دهد)

مدیو : دهر وانی؛ ئهروانی؛ تماشاده کا؛ ده-
بینی. (می بیند)

مرخ : [ناو] داخواز؛ ناره زوو؛ ویست؛ تهماح.
(آرزو، طمع)

مردار بوونهوه : [چاوگه،ت] (ب) مردنی
مروځی خراپ و بهد ټاکار. (مردن انسان بد و
فاسد) +

مردار خوړ : [ټاوه لټاو] که لاکۍ توپړو خوړ؛
مندار خوړ؛ مننار خوړ؛ وهک : که متیار و دال.
(مردار خوړ)

مردار کردنهوه : [چاوگه،ت] (ا ب) مالی که-
سیک به زهم کردن قهلب کردن له کاتی
موغامه لده. (توی سرمال زدن). (۲)
کوشتنی حیوان بی سهر برینی شهرعی .
(۳) خراپ سهر برینی ټازل نه به گوږه ی
شهرع. (۲و۳. مردار کردن)

مرداره مانگ : [ناو] مناره مانگ؛ بهینی به
هار و هاوین که لهو کاته دا نه خوشین و
مردار بوونهوه ی ټازل زوره. (بین بهار
وتابستان)

مرقاندن : دهنگی نیری هاوکات له گهل
زبان دهره یانی نیری به دهوری بزنی به-
ته گه دا ههروه ها دهنگی به راز و گامیش.
(صدای تکه گراز و گاومیش)

مرقه : (۱) که متترین دهنگ؛ مرقه ی ده-
رنه هات : دهنگی لیوه نه هات. (کمتترین-
صدا). (۲) دهنگی گامیش و به راز.
(صدای گراز)

مروس : مریس؛ میتن؛ مژتن. (مکیدن)
مری پوښ : کفن. (کفن)
مریتانو : [ناو] مروځ؛ ټینسان؛ عیسان؛
بنیادهم؛ به شهر. (انسان)

مریشکاوۍ : [ناو] قهله مراو؛ بالنده یی کی
په شه له مراوی چوو کتره و مهله وانه.

(نوعی پرنده آبی)

مریشکه ناویله : [ناو] تورمه ی مریشک-
ټاویله چند جورن. (۱) پرش به شه. (چنگر).
(۲) تاوسه. (طاوسک). (۳) مریشک ټاویله ی
گه وره و بچووک و خنه یی و دهنوک
سهوز، سوور به لهک. (یلوه بزرگ و
کوچک و خنایی و نوک سبز و خالدار)

مریشکه کیوی : [ناو] فره ندیی کی تیژ باله
مییه که ی (میوه که ی) چیتین (خالخال) ه و
نیره که ی له چند رهنگی (پرش و سوور و
زهرده، کلکی پرش و دریزه و گوشتیان
ده خوری. (قرقاوول)

مزاخه : [ناو] سندوقی نان؛ جیگای نان
ټینان. (جای نان؛ صندوق جای نان)
مزانا : مزانی؛ ده زانی؛ ته زانی؛ دزانی؛
زانیت؛ زانیت هی. (میدانی)

مزانوو : ده زانم؛ ته زانم. (می دانم)
مزانی : (۱) مزانی؛ مزگینی؛ خه بهری
خوش هیټان؛ پاداشی خه بهری خوش
هیټان. (مژدگانۍ) (۲) ده زانی. (میدانی)
مزدان : حهق دان؛ پاداش دان؛ قهره بووی-
چاکه کردنهوه. (مزد دادن)

مزراب : [ناو] میزrab نه غمه؛ دهنوک
ټاسایی کی چووک له کانزای زهره یان شاخ
یان شاهل، یان ټیسک، بو ژندنی سازی
ژیدار و ته لدار. (مضراب)
مزره : (۱) هیستری نیر. (استرنر). (۲) ترش
و شیرینه. (می خوش است)
مزگری : [ناو] پیشه و کارگه ی مسگر.
(مسگری)

مزووری : [ناو] به کری کار کردن؛ به کری گيراوی؛ له (موزدووری) فارس‌ییه وه وهر گيراوه. (مزدوری)

مزه : مزه؛ کورتکراوی ناوی (مه‌رزیه و موزه‌فهر) ه. (مخفف اسم مرضیه و مظفر در زبان کردی) +

مزهوت : مز‌گهوت؛ مزگت. (مسجد)
مزیانی : [ناو] مز‌گینی؛ مزگانی؛ نوخشانه؛ نوقلانه؛ خبه‌ری خوش پیدان؛ مزانی. (مژدگانی) <مزانی

مزنج : [ناو] بیژوو؛ مه‌گیرانی بیژگ. (ویار)
مژدانه : [ناو] مژدانه؛ خه‌لاتی که به - مز‌گینی هی‌نهر ده‌دریت. (مژدگانی)

مژدی : [ناو] بیژو؛ مه‌گیرانی؛ بیژگ؛ مزنج. (ویار)

مژگ : [ناو] می‌شک؛ مه‌ژگ؛ مه‌ژو؛ مه‌ژی. (مغز)

مژومور : [ناو] به‌که‌سیک ده‌لین چاوی کز بی؛ چاو مژومور : چاو نیوه کراوه‌ی کز. (چشم‌کم‌سو)

مژیای : [چاو‌گه] مژتن؛ مژین. (مکیدن)
مژیلانک : [ناو] مژو‌لانک؛ مژو‌ل؛ برژو‌ل؛ برژانگ. (مژه)

مسته : مچه؛ مستو؛ کورتکراوی مسته‌فا. (مخفف اسم مصطفی)

مسمووک : مسه‌مس‌که‌ر؛ خه‌خن‌که‌ر؛ منه‌من‌که‌ر. (مس‌مس یا من‌ومن‌کننده)

مسوار : [ناو] کانزای مس له‌گه‌ل قالایی‌دا تی‌که‌ل کراو به (تالیاز) کراو. (آلیاز‌مس‌و- قلع) +

مسوگهر : [ناو، بک] دابین کراو؛ ناماده‌کراو. (تهیه‌کننده)

مش : فرد؛ فد: [ناو] تاییه‌تمه‌ندی قژی
په‌نگ کراو، ههر چه‌پکی له په‌نگی. (مش)
مشت قووچاو : [ئاوه‌لناو] مشت قووچیاگ :
(ب) پژد. چکووس؛ خه‌سیس؛ چاو‌چنووک؛
په‌زیل. (خسیس)

مشتومال : [ناوت] جاران باو بوو له
گه‌رامو به جو‌پکی تاییه‌ت ده‌لاک (کیسه-
کیش) مشتومالی موشته‌ری‌ده‌دا، و ده-
یشیلا. (مشت‌ومال)

مشتومال : ده‌ست پیا‌هینان و سپین؛
(مشتومالی ده‌وی ئاوینه‌ی زه‌نگاویی خه-
یال). «ه‌مین» (صیق‌ل؛ پاک‌کردن)

مشت‌وه‌شینی : ده‌کری له جیاتی مشت-
کو‌له بو کی‌هر کی‌ی شه‌ره‌مشت به‌کاریت.
(مشت‌زنی)

مشته‌کو‌له : یاری شه‌ره‌مشت (کی‌پ‌کی‌ی
شه‌ره‌مشت) گویا له ماوه‌یکی نه‌زور دوور دا
ئه‌و ناوه‌ی لی‌نراوه له ته‌له‌فزیوندا
بیستومه. (بکس)

مشته‌گرتن : [چاو‌گه‌ت] سی‌ره‌گرتنی تفه
نگ بو له ئامانج‌دان. (نشانه‌رفتن)

مشته‌ل : (۱) شه‌تل؛ نه‌مامی‌ریشه.
(نشا)، (۲) دووکان؛ جی‌شه‌تل. (کرت؛
جای‌پرورش‌نشا)

مشقه‌مشق : (۱) مرقه‌مرقی نی‌ری به ده-
وری بزندا. (۲) مژه‌مژه؛ خولانه‌وه‌ی تازه-
لاوان به کو‌ل‌اناندا بو‌حه‌زلی‌که‌ری. (صدای
شا‌ک‌درجفت‌گیری. ۲. پسر جوان که‌دور)

دختران می پلکد، میچرخد)

مشوموږ : کمول و مرچ.

مشوهش : ورده نیسک. (عدس خرد)

مشهخت کردن : [چاوگه،ت] کوچ پیگردن؛

ئاواره کردن؛ تاراندن؛ دوور خسته‌وه.

(کوچانیدن؛ آواره کردن)

مشه‌گیا : [ناوت] پرووه کیکه لامژ وهک

که لهی بیستان. (گیاهی است، انگل -

گیاهان دیگر)

مشیو : [بهند] مه‌شیو؛ ده‌بی؛ نه‌بی؛ نه‌شی؛

ده‌شی. (باید)

مفا : [ناو] موفا؛ خیر؛ سوود؛ قازانج؛ چاک.

(سوود؛ فایده؛ خیر) +

مفته لابیون : [چاوگه،ت] موفته لابیون؛

تووش‌بوون؛ دووچار‌بوون؛ موپته‌لا -

بوون؛ گیروده‌بوون. (مبتلاشدن)

مفس : [ناو] پارزن؛ پالیو. (صافی)

مفسیت : < مفسد

مفلنگ : [ناو] قاحبه؛ جنده. (روسپی)

مقو : [ئاوه‌لناو] خووگرتوو به شتی که ته -

رکی دژواربیئت؛ وهک هیروئین و تریاک.

(معتاد) +

مقومقو : (۱) دهنگو؛ وتهوت؛ قسه بلاو

بوونه‌وه له جه‌ماوهردا؛ مقومقو داکه‌وتووه :

دهنگویه. (۲). < ف.هن. (شایعه)

مکو : [ناو] مه‌کو؛ جیگای کو‌بوونه‌وه.

(جای تجمع) +

مکور : [ئاوه‌لناو] سوور له سهر قسه و پا.

(مصر بر رای و نظر)

مکینه : < نکینه

مگیز : [ناو] تامه‌زروی؛ مه‌یل؛ هه‌وس؛

ئاره‌زوو؛ ئیشتیا. (آرزو)

ملاس : [ناو] ملاز؛ خو ماتکردن و گو‌یقولاغی

ده‌رفهت بوون؛ له‌بو‌سه‌وه چوون. (کمین)

ملاشی : [ناو] ملاشوو؛ مه‌لاشوو؛ مه‌لاشک؛

ملاشک. (سق‌دهان)

ملاله : [ناو] جزمه؛ چه‌کمه؛ پوتینی دریژ تا

نیوه‌ی به‌له‌ک. (چکمه)

ملیپند : [ناو] ملوانکه؛ ملبه‌ند؛ ملوینک؛

ملیپده. (گردنبند)

مل‌پیچی : [ناو] که‌له‌وه‌کیشی؛ مل‌یادان؛

به‌ربه‌ره‌کانی؛ نافه‌رمانی؛ مله‌جووپی.

(نافرمانی)

ملنورپی : [ئاوه‌لناو] نه‌ستوزراف؛ مل‌باریک.

(گردن‌باریک)

ملکس : [ناو] گزگ؛ گسک؛ گه‌سک.

(جاروب)

ملکه‌و : [ئاوه‌لناو] (ب) ژنی شان و مل

جوان و خوشیک و چه‌له‌نگ. (زن‌زیبا -

و گردن‌زیبا)

ملکیش : [ناو] ده‌سکه‌نه؛ دروینه‌ی ده‌غل

به‌دهست. (بادست‌چیدن‌گندم‌یا‌جو)

ملکیش کردن : [چاوگه،ت] مل‌گرتن یا

ته‌ناف له مل‌خستن و راکیشان، به‌زور

بردن بو شوینی. (پشت‌گردن‌گرفتن و بردن -

به‌جایی)

ملوزم : [ئاوه‌لناو] میملی مله‌ور و به‌هیز؛ له -

به‌ین بهر؛ دوشمنی زال؛ ئافه‌ت؛ به‌لا. (ضد؛

آفت)

ملومو : (ب) ره‌وتی سه‌رکیشان و گه‌پانی

فسوس به دواي خه بهر و جاسووسی دا.
(سرک کشیدن جاسوس) +

مل و بهرمل نان : [ناوت،] بهر بهر ه کانی -
کردن: زوران گرتن. (مقابله کردن؛ رقابت)
مله جووړې: [ناو] مل يادان و که له وه -
کیشی: لام و جومی؛ لامی؛ له قوونه جووړی
به نزا که تتره. (نافرمانی)

ملهوړې: [ناو] زورداري؛ مل ته ستووري؛
شه لاتی؛ زوره ملی. (گردن کلفتی)
ملیب: [ناو] شنه؛ شهن. (افشون)
منار کردنه وه: [چاوگه، ت] (۱) مندار کردنه وه؛
مردار کردنه وه؛ (مردار کردن) (۲) کاری
سه قهت کردن؛ کاری گه ناندن و خراب -
کردن. (گندزدن)

منجه منج: قسه جاوین و خو خافلاندن و
دهر برینی قسه به ناراشکاوی. (منومن)
مندو: [ناوت] توله فله رنگی؛ سه گی -
چووکه ی کونه پرو. (سگفرنگی)
مندوخ: مندوخ: < مندو

منج: [ناو] مهنج؛ مهنج؛ نه م وشه یه له
ناره و یه وه هاتووه به نام له کوردییدا به -
واتای لو مه به کاردیت، دوینی باسی نه -
حمه دکرا زوریان منع کرد له و کاره خراپه که
کردوویه تی، واتا لو مه یان کرد. (سرزنش)
منمانو: دهنوینی. (می نمایاند)

منمنه: [ناو] زه نگیانه؛ موورووی ورد.
(منجوق)

منوخ: [ناو] ته مبهل؛ له ش گران؛
سست. (تنبیل)

منهت کیشان: [چاوگه، ت] (۱) داوای شتی -

کردن که بیته هو ی سووک و چرووک
بوون. (۲) ژیرباری منه تی که سیک چوون؛
(منت کشیدن)

منهن: خو خافلاندن له نه نجامی کاری؛
مله جووړی. (این پاوان پاکردن) +

منیج: من زی؛ نه زی؛ منیش؛ نه منیش.
(من هم)

مواجوو: [ناو] مه و اجوو؛ مه واجب؛ پاره ی
مانگانه ی کار به ده ست؛ مه عاش. (حقوق)
موارو: ده خوا؛ دی خوت؛ ده خوات.
(می خورد)

موانوش: ده ی خوینم؛ ده یخوینمه وه؛ دی
بخوونم. (می خوانمش)

موبایل: اند؛ فرد؛ فد؛ ته له فونی هاوړی.
(مبایل)

موبده: زنانای ثائینی زه رده شتی له موغ
بالا تر. (موبد)
موپته لا: < مفته لا.

موتلی: موتووی؛ متو: مندالی که زور
خووی به باب یا دایکی یا که سیک تر
گرتیبت؛ بو بیچوی زینده وه رانی تریش
دهوتری. (طفل وابسته به پدر یا مادر؛ رام)
موتووی: < موتلی

موخ: به شیک جیاواز له می شک که له
پشت می شک دایه. (مخ). (۲) مه زگی -
ئیسک. (مغز استخوان)

مورتخای: مه لای موسایی؛ مه لای -
جووه کان. (عالم دینی یهودیان)

مورد: مورت؛ گیای که له گهرمه سیر ده -
پوی دزی بو کلیشه ی پایه؛ سرکه له گه ل

ھاڤاوه مۆرد دهساونه بهینى قامكى پا و
 ژیر پا، بوگهنى پا لهبهین دما. (مورد)
 مورداد : ئەمورداد؛ مانگی ناوه‌پراستی ھاوین
 لهسالى هه‌تاويدا. (مرداد)
 موردەشو : مردووشور. (مردەشور)
 مۆروپنج‌له‌خۆنان : ده‌عیه و ده‌مارکردن؛
 لووت‌به‌رزى و فیزکردن؛ خوگرتن. (قیافه-
 گرفتن)
 موره‌پەش . بزنى كه‌پىلى پەش هه‌روها
 مووره (سوور و سپى و كال و قەشان). (بز
 گوش‌كوته‌باتعين نوع‌رنگ‌مو)
 مۆره‌ى شه‌ترەنج : داشى شه‌ترەنج؛ هه-
 ركام له ٣٢ په‌يكه‌ره‌ى كايه‌ى شه‌ترەنج.
 (مه‌ره‌شطرەنج)
 مۆره‌ى كه‌مه‌ر : پینج مۆره‌ى مۆغه‌ره‌ى
 پشت له به‌ینى موره‌كانى پشت و موره-
 كانى سى‌به‌نده‌دا. (مه‌ره‌كه‌مر)
 مۆره‌ى مل : مۆره‌ى گه‌ردن(ب)‌حه‌وت
 مۆره‌ى سه‌ره‌وه‌ى مۆغه‌ره‌ى پشت. (مه‌ره-
 گردن)
 مۆره‌ى دامه : داشى دامه. (مه‌ره‌داما)
 مۆرى : هومایى؛ بالۆرى؛ بالبالى؛ مه‌پمه-
 پشا. (چلوار)
 مۆريانه : (١) مۆركه؛ ژه‌نگ. (٢) پشك و
 سپى. (٣) جووله‌وه‌ريكه‌ ميملى خورى و
 لىباسه. (ژنگ؛ شپش؛ موريانه..)
 مۆريه . مي‌لووره؛ مروچه؛ مي‌روو. (مورچه)
 مۆرى‌مارى : موورگى‌مار؛ مۆرى‌مار؛ به-
 ردى‌مار؛ كاتى مار كراژ ده‌خا كاليسى‌مۆمى
 له‌شى كه‌م ده‌بيته‌وه به‌هۆى كراژى نووى

دروست‌کردنه‌وه و بوقه‌ره‌بووى ئەو كه-
 ماسيه به‌رد ده‌كروژى و ده‌يخوا و پاشان
 ده‌ريانده‌خاته ده‌رموه (ده‌يانه‌پيته‌وه) و ئەو
 به‌ردانه چاره‌سه‌رى نه‌خۆشيني چاوه و
 پو‌شنایى و سووى چاو زياد ده‌كا؛ واتاى
 ناوه‌كه‌ى به‌ ئاره‌وى (به‌ردى نوور)ه. (مه‌ر
 مار)
 مۆز : جوړيك ميشى چزوو داره به‌ گاهه-
 له‌وه ده‌دا و خو‌پنيان ده‌مژى. (مژمژ)
 مۆزگره : پووش به‌قوونه. (سنبجاقك)
 مۆزه‌مۆز : سه‌ره‌تاى حه‌زليكه‌رى ومشقه-
 مشق. (دنبال عاشقى پسران)+
 مۆزى : مشقه‌مشق و به‌ دواى ژناندا
 چوون؛ حه‌زليكه‌رى له‌گه‌ل ژنان. (دنبال-
 عاشقى زنان بودن)
 موزيم : زه‌ره‌رگه‌پين؛ زيان‌ده‌ر؛ (له‌ئاره‌وي‌را
 هاتوه). (مضر)
 مۆزيك : (١) مۆسيقا. (موزيك). (٢) ئاوه‌نيا،
 مندالى زن له‌ مي‌ردى پيش‌وووى.
 (٣ و ٤) <ف.هن
 مۆزانك : مژول؛ برژول؛ برژانگ؛ مۆزه-
 لانك. (مژه)
 مۆزه‌ده‌ر : مزگينى‌ده‌ر؛ خه‌به‌رى خوش -
 هينەر. (مژده دهنده)
 مۆسيقا : (١) هونه‌رى به‌دواى يه‌كدا ده-
 ره‌پيى‌دانى ده‌نگ به‌ په‌چاوگرتنى زه‌رب
 (ريتم) و ھاڤمۆنى و پي‌كه‌پي‌نانى مي‌لودى.
 (٢) به‌ره‌مه‌ى ئەو كارە. (موسيقى)
 مۆسيقار : مۆسيقازان؛ زانيارى مۆسيقا؛ ژه
 نيارى ئامپىرى مۆسيقا. (موسيقيدان؛

موسیقیدان: ساززن)

موسیقی‌ی‌ی‌پاپ: موسیقی‌ی‌ی‌خه‌لکی‌ی‌ی‌ئاسایی
به‌بی‌ی‌ی‌چاو‌کردنی‌ی‌ی‌بنه‌مای‌ی‌ی‌(موسیقی‌ی‌ی‌مه-
قامی‌ی‌ی‌و‌ی‌ی‌ه‌دیی‌ی‌ی‌). (موسیقی‌ی‌ی‌پاپ)

موسیقی‌ی‌ی‌جاز: (ب‌ی‌ی‌موسیقی‌ی‌ی‌تایب‌ت‌به‌
ی‌ی‌ه‌ش‌ی‌ی‌پوستالانی‌ی‌ی‌ئه‌فریقای‌ی‌ی‌). (موسیقی‌ی‌ی‌جاز)
موسیقی‌ی‌ی‌ی‌ه‌س‌ن: موسیقی‌ی‌ی‌ی‌که‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌که-
و‌ناراه‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌ناو‌ی‌ی‌میله‌ی‌ی‌تیک‌دا‌ی‌ی‌گه‌شه‌ی‌ی‌کردووه‌ی‌
له‌ی‌ی‌کوردیدا‌ی‌ی‌زیاتر‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌تو‌ی‌ی‌مه‌قامه‌ی‌ی‌کان‌دا
گون‌جاوه‌ی‌ی‌و‌ی‌ی‌په‌وه‌ندی‌ی‌ی‌به‌ی‌ی‌می‌ی‌زینه‌ی‌ی‌موسیقی‌ی‌ی‌قاهوه
ه‌ه‌یه‌ی‌. (موسیقی‌ی‌ی‌اصیل)

موسیقی‌ی‌ی‌کلاسیک: موسیقی‌ی‌ی‌به‌ی‌ی‌رب‌ل‌او‌ی‌
ئورووپی‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌سه‌ده‌ی‌ی‌۱۷و‌۱۸دا‌ی‌ی‌و‌ی‌ی‌به‌رده-
وامیی‌ی‌ی‌ئه‌و‌ی‌ی‌ب‌ی‌ازه‌ی‌. (موسیقی‌ی‌ی‌کلاسیک)

موشک: می‌شک‌ی‌ی‌میسک‌ی‌ی‌موسک‌ی‌ی‌ع‌ه
تری‌ی‌ناو‌کی‌ی‌جور‌یک‌ی‌ی‌ئاسکی‌ی‌ول‌ات‌گه‌لی
خه‌تا‌ی‌ی‌خوته‌ن‌ی‌ی‌ساخارین‌ی‌. (مشک)

موعه‌لی‌می‌ی‌تایبه‌تی‌ی‌: سه‌یدی‌ی‌ی‌که‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌ده‌ره-
وه‌ی‌ی‌فیر‌گه‌ی‌(له‌ی‌ی‌مال‌ه‌وه‌ی‌ی‌ده‌رس‌ده‌لی‌ته‌وه
زیاتر‌ی‌ی‌به‌ی‌ی‌پاره‌ی‌. (معلم‌ی‌ی‌خصوصی‌)

موغ: له‌ی‌ی‌ئاو‌ی‌ستادا‌ی‌ی‌مغو‌ی‌ی‌به‌ی‌ی‌پیاو‌ی‌ی‌ئایینی‌ی‌
زه‌ی‌ی‌ده‌شتیان‌ی‌ی‌گوتووه‌ی‌. (مغ)

موغموغه: مغمغه‌ی‌ی‌می‌شووله‌ی‌ی‌قاج‌ی‌ی‌دری‌زی‌
سه‌رپشت‌ی‌ی‌کول‌کن‌ی‌. (پشه‌ی‌ی‌پادراز‌ی‌بزرگ‌)

موفادار: به‌له‌شت‌و‌موقا‌ی‌ی‌خاوه‌نی‌ی‌سوودو-
قازانج‌ی‌ی‌مه‌فادار‌ی‌ی‌به‌فاییه‌ی‌. (بهره‌دار)

موفه‌تیش: (ب‌ی‌ی‌سی‌خو‌ر‌ی‌ی‌فسو‌س‌ی‌
جاسووس‌ی‌ی‌پشکین‌ی‌. (جاسوس‌)

موقه‌یه‌ت: گریدراو‌ی‌ی‌ده‌روه‌ست‌ی‌ی‌به‌ندیوار‌ی‌
ی‌ه‌وتی‌ی‌ی‌رووده‌ر‌ی‌ی‌بایسیکر‌دن‌ی‌ی‌پابه‌ند‌ی‌. (مقید‌)

موکر: له‌ی‌ی‌مه‌ی‌ی‌کرووه‌ی‌ی‌ئاره‌مویی‌ه‌وه‌ی‌هاتووه‌ی‌
کاریک‌ی‌ی‌که‌ی‌ی‌نه‌ی‌ی‌کردنی‌ی‌باشتره‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌کردنی‌ی‌
خوراکی‌ی‌ی‌که‌ی‌ی‌نه‌ی‌ی‌خوارنی‌ی‌باشتره‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌خواردنی‌ی‌.
(مکروه)

موکیت: فرد‌ی‌ی‌فد‌ی‌ی‌اند‌ی‌ی‌رایه‌ی‌ی‌خیکه‌ی‌ی‌به‌ی‌ی‌مه‌کینه‌ی‌
چنراوی‌ی‌کول‌کن‌ی‌ی‌بو‌ی‌ی‌راخستن‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌ته‌ختی‌ی‌ع‌ه-
رزی‌ی‌ی‌ژووردا‌ی‌. (موکت)

موکیت‌کاری: ی‌ه‌وتی‌ی‌ی‌راخستن‌ی‌ی‌چه‌ی‌
سپاندنی‌ی‌موکیت‌ی‌ی‌به‌ی‌ی‌ته‌ختی‌ی‌ع‌ه‌رزی‌ی‌ژووردا‌ی‌.
(موکت‌کاری)

مولان: مژ‌ی‌ی‌ته‌م‌وم‌ژی‌ی‌که‌ی‌ی‌به‌ی‌ی‌ع‌ه‌رزدا‌ی‌ی‌ده‌روا‌ی‌.
(مه‌غلیظ‌ی‌ی‌سطحی‌ی‌ه‌وای‌ی‌مه‌آلود‌)

مول‌وم‌رج: م‌ج‌و‌مو‌ر‌ی‌ی‌م‌ون‌ی‌ی‌رووتال‌ی‌
رووگر‌ژ‌ی‌ی‌م‌رو‌مو‌ج‌. (عبوس‌)

موله‌ق: [ئاوه‌ل‌ئاو‌] له‌ی‌ی‌موعه‌له‌قی‌ی‌ئاره‌مویی‌ه‌وه‌ی‌
هاتووه‌ی‌ی‌هه‌ل‌واسراو‌ی‌ی‌ئاو‌یزان‌ی‌ی‌ویستاو‌ی‌به‌
حاسمانه‌وه‌ی‌. (معلق‌)

موم: [ناو‌] (۱) میو‌ی‌ی‌هه‌نگوین‌ی‌. (موم‌).
(۲) شه‌م‌ی‌ی‌شه‌می‌ی‌داگیر‌ساندن‌ی‌. (شمع‌)

موم‌دان: [ناو‌] جی‌گه‌ی‌ی‌شه‌م‌ی‌ی‌هه‌ل‌کردن‌ی‌
(ب‌ی‌ی‌به‌یه‌که‌وه‌ی‌ی‌چه‌سپاندن‌ی‌ی‌به‌ستن‌ی‌ی‌شه‌ی‌

ته‌کدان‌ی‌ی‌یان‌گریدان‌ی‌. (شمعدان‌ی‌ی‌چسپاندن‌)
موم‌ول‌ی‌ی‌مووی‌ی‌چاو‌ی‌ی‌که‌ی‌ی‌له‌ی‌ی‌پیلووه‌وه‌ی‌ی‌روو‌ی‌به‌

ناو‌ی‌ی‌چاو‌ی‌ی‌ده‌روی‌ی‌و‌ی‌ی‌ئه‌گه‌ر‌ی‌ی‌چاره‌ی‌ی‌نه‌ی‌ی‌کری‌ت‌
کوی‌ر‌ده‌کا‌ی‌. (روئیدن‌ی‌ی‌مو‌ی‌ی‌روبه‌داخل‌ی‌چشم‌)

مومیا‌گه‌ر‌ی‌ی‌که‌ی‌ی‌سی‌ک‌ی‌ی‌که‌ی‌ی‌موم‌یایی‌ی‌ده‌کا‌ی‌.
(مومیا‌گر‌)

مونیتور: [ناو‌] رووبه‌ری‌ی‌نیشان‌ده‌ری‌ی‌وینه‌ی‌
که‌ی‌ی‌مپیو‌تیر‌ی‌ی‌و‌ی‌ی‌لیو‌یزو‌ن‌ی‌ی‌شاشه‌ی‌

کومپیو‌تیر‌ی‌. (منیتور‌ی‌ی‌مانیتور‌)

مونیر : منیره؛ ناوه بو ژن. (اسم زنانه)
 موو به به بندانه چوون : تهواو پیکه وه
 نووساو؛ (ب) زور بهین خوش و تها. (بهم-
 چسپیده؛ دوست صمیمی و نزدیک)
 مووبه موو : (ب) گپړانه وهی خهبر بهوردی.
 (موبه مو)
 مووچنگوگ : [ناو] مووچینی چووک؛
 مووکیشی چکو له؛ مووچینک. (موچین-
 کوچک).
 مووچیای : [ناو، بهر] نووشتاوه؛ چه ماوه؛
 شتی که مووچاوه ته وه و گرمو له بووه.
 (خمیده؛ مچاله شده)
 مووخور که : [ناو] رهوتی دوو فلیقانه بوونی
 سه ری موو که ده بیته هوئی وه رینی موو؛
 زیاتر له مووی دریژی سه ردا په یدا ده
 بی. (موخوره؛ مرض شکافته شدن نک مو)
 موودرز : موو قلیش؛ درزی زور ورد.
 (مودرز)
 مووده مار : ورده ده مار؛ ده ماری باریکی ناوه
 لهش که له ده ماره کان جیا ده بنه وه.
 (مویرگ)
 موور : (۱) که پیل؛ بزنی که گوئی چکو له و
 کورت بیت. (بزگوش کوتاه) (۲) کوتهی دار.
 (قطعه چوب کلفت)
 موور که گیا : پیچیه؛ گیاییکه به گولی سوور
 یان سپیه وه، تووه که هی خره و ماکي ثانتی
 بایوتیک (دزی هـوورک) ی زوره و
 کولیزاوی بو شتی برین باشه. (گل لادن)
 مووروه که رانه : [ناو] مووویکی تهفسانه ییه
 گویا له لهشی که سیک بساوری ده بیته

هوئی پاکیشانی خوشه ویستی و میهری
 نهو که سه. (معادل مهره مار در فارسی)
 مووری : [ناو] (۱) مووروو. (خرزه). (۲)
 مروچه؛ میلووره؛ میروو. (مورچه)
 مووزیچ : به له ک پیچ. (مچ پیچ).
 مووزر : مووزهرد؛ پور زهرد؛ قزکال.
 (موزرد؛ بلوند)
 مووسیر : [ناو] سیرو که؛ مووسل؛ سیره عه-
 جه مانه؛ مووسلی؛ گیاییکه بنه که ی له سیر
 ده کا و له ناو ترشییات و ماستی ده که ن.
 (موسیر)
 مووشن : (۱) [ناو] مووشه مووشکه ر.
 (کسی که صدای نفس کشیدنش از دماغ
 شنیده شود). (۲) میهن؛ ده لین؛ ده بیژن؛
 نوشن. (مگویند)
 موو قلیش : موودرز.
 مووه لپرووزاندن : [چاوگه ت] (ب) هاتن
 و په یدا بوونی که سیک له دوی
 باسکردنی؛ له پر په یدا بوون. (موی کسی-
 را آتش زدن. کنایه از) (آمدن کسی پس از اسم-
 بردن از او)
 موهندیس : [ناو] نهندازیار. (مهندس)
 مهباد : [ناو] (۱) ناوی نازرهو شنه نگ، پیغه-
 مبه ریکی پارسیه کان بووه؛ (۲) شاری
 مهباد، زیدی قازی موحه ممه د. (مهباد)
 مبه ران : [داها تووی چاوگه ی بردن بو کو]
 ده بیهن؛ ده بن؛ نهو هن؛ نه یوهن. (می برند)
 مبه ری : [داها تووی چاوگه ی بردن بو]
 که سیک دووه می تاک [ده بیه ی؛ ده بی؛
 نهو هی؛ نه یوهی؛ موه ری. (می بری)

مه ترسوو : ده ترسم؛ نه ترسم. (می ترسم)
 مه تره باز : [ناوه‌لناو] پیاز پاک‌کهر؛ پرپاباز؛
 خوخته‌کهر؛ ماستاو‌کهر؛ زمان‌لووس؛ چاپ-
 باز؛ خافلین؛ خوخته‌باز؛ جامباز؛ مه‌رایي‌کهر.
 (حقه‌باز؛ چاپلوس)
 مه تره‌ق : (ب) نه‌ندامی شهرمی پیاو. (ذکر)
 مه تکنه : [کاری نه‌مری سه‌لبی] مه-
 دلۆپینه؛ مه‌تکینه؛ (نه‌چکان)
 مه تلېب : ثم وشه له ئاره‌ویه‌وه هاتوووه
 به‌لام واتاکه‌ی گوژدراوه. پیم مه‌تلېب نییه؛
 واتا پیم شتیکی نه‌وتو و گرینگ نییه
 (مهم؛ مسئله چشمگیر)
 مه ته‌ریز : شهره‌که‌ل؛ شهر؛ شهرگه؛ مه
 یدانی شهر. (جنگ؛ میدان جنگ)+
 مه ته‌لوان . مه ته‌لوک‌بیژ؛ مه ته‌لوان. (معما-
 گوی)
 مه ته‌وکه‌وان : [ناوت] جوړیک مه ته‌ی ده-
 سته‌دار که به ژیی که‌وان ده‌خولیت‌هوه بو
 کون کردنی دار و شتی تر. (مه‌وکمان)
 مه‌جیوورناو : گه‌په‌کی که‌نار شار و فه‌قیر-
 نشین که خانوو به ته‌لیس و ته‌نه‌که
 دروست ده‌کهن. (حلبی‌آباد)
 مه‌جمنه : له چاو‌گه‌ی جوین؛ مه‌جیونه؛ مه-
 له‌قینه؛ مه‌شه‌کنه؛ مه‌شه‌کینه؛ (ب) ته‌کانی-
 مه‌ده. (تکان‌نده)
 مه‌چه‌که : جوړیک مله و زوړه‌بانی؛ زورانی
 که مه‌چه‌ک له ناو‌قه‌دی یه‌کتر توندده‌کهن.
 (نوعی کشتی محلی)
 مه‌حبوس : جوړیک یاریه به ته‌خته نه‌رد
 ده‌کری. (محبوس)

مه‌جهری : [ناو] تارمه؛ مه‌جهری؛
 دیواری ده‌وری هه‌یوان یا قه‌راخ پلیکان به
 میله‌ی کانزا یان‌دار بو به‌رگری له که‌وتنه
 خواره‌وه. (معجر)
 مه‌حلان : [ناوه‌لناو] قابیل؛ خاومنی زانایی؛
 پسپوړ؛ شاره‌زا. (دانا)
 مه‌خته : [ناو] ده‌سته‌به‌ری. (بیمه)
 مه‌خشووش : شیواو؛ تیکه‌ل و پیکه‌ل. به-
 تره‌ف. (مغشوش)
 مه‌خمه‌له‌ک : فد؛ [ناو] سوور‌یجه.
 (مخملک)
 مه‌خه : [کاری نه‌مری سه‌لبی له چاو‌گه‌ی
 هاویشتن] مه‌یخه؛ مه‌یهاوی؛ مه‌هاوی؛
 فېمه‌ده. (نیانداز)
 مه‌دره‌خه : [ناو] نه‌سپهره؛ جی‌گای پی‌له-
 سه‌ردانانی پیم‌په. (جای‌پادربیل)
 مه‌دوونه : [ناو] جوړیک چرای شيله‌گه-
 رچه‌ک. (چراغ‌روغن کرچک)
 مه‌رازه : یه‌که‌ی ژماردنی ته‌مهنی سه‌گ؛
 سه‌گی دوو‌مه‌رازه : سه‌گی دو‌سال‌انه‌یه.
 (واحد عمرسگ)
 مه‌رافه : [ناو] له مه‌رافعی‌ای فارسییه‌وه
 هاتوووه؛ شهر، داوا؛ جه‌نگ؛ کی‌شه. (دعوا)
 مه‌ریبل : [ناو] نه‌سپهره‌ی پیم‌په؛ مه‌دره-
 خه؛ پیم‌په. (جای‌پادربیل؛ بیل‌آه‌نی)
 مه‌رجان : [ناو] گیان‌داریکی ده‌ریاییه له
 ناوی شیرینی (غ‌یبری سوپر)ی ده‌ریادا ده-
 ژي؛ کورال یان بستام پا‌شماوه‌ی له
 شیه‌تی که له سه‌ریه‌ک کو‌ده‌بیته‌وه و
 خشل‌ومو‌ورووی لی دروست‌ده‌کهن.

(مرجان)

مهرجان پيڅاوس : (ب)ورچ. (کنايه.خرس)
مهزدار : [ناو](۱)هه رشت که سنووری
دياريکراييت. (دارای مرز). (۲) بهرپرس و
ئاگاداری سنوور؛ مهزدهوان. (مرزدار)
مهزرداری : [ناو](۱) پهوتی سنوور
دياريکراوی. (حالت مرزداشتن). (۲) پهوتی
کارگيري و بهرپرسبوونی سنوور.
(مرزداري)

مهزرم : [ناو] پلووسک. (ناودان)

مهزدهقان : [ناو] سنوورهوان؛ مهزدهوان؛
ئاگاداری سنوور. (مرزبان) < مهزدار
مهزینگه : [ناو] داموده ستگا؛ پيڅخراوه؛
پيڅخراوه. (اداره؛ پایگاه)

مهپشمين : [ناو] مارشهموون؛ مارشيموون؛
سهرکرده و گهورهی فله (مهسيحي) گهل.
(مارشيمون)

مهرقه : [ناو] پيازداخ. (پيازداغ)

مهرقه و : [ناو] مهرقه؛ گوپ؛ قهبر. (مرقد)
مه رگومير : [ناو] مهرگ و تيا چوون. (ب)
پهوتی قپتيکهوتن؛ مردنی زور له ناو په مه -
يان جه ماوهردا پهيدا بوون. (مرگومير)
مه رگونه : گولوله کردن و پيچاندنه وهی
ههرشت. (گلوله کردن و پيچیدن)

مه رگه مویش : [ناو] مه رگه موش؛ ژه -
هري ئارسنيک؛ ژه هري مشک کوژ.
(مرگ موش)

مه رگه مار : [ناو] ته له مار؛ گياييکه له
کورستان زوره له قهديمدا هارپاوهی ميوه -
کهی له گهل زرنيقدا گهرديکي لی دروست

دهبوو که ماری کوپړ ده کرد، بو سياتیک
(په نمانی دهمار) به که لکه. (پانه -
ترو؛ خاورک؛ کبر)

مه رگه مهله : [ناو] (ب) مهله چاک نه زانين.
(کنائی، خوب شنابلدنودن)

مه پموول : [ناو] بره؛ سفره ی پره ک؛ سفره -
ی بهرزا. (دو دندان گراز)

مه پمپرش : [ناو] هومایی؛ بلووری؛ شاخ -
بزی؛ بالبالی؛ به لووری؛ مه پمپرشا؛ موری.
(چلوار)

مه رنای : مراندن. (ميراندن)

مه په بپړ : [ناو] پانه بپړه؛ دانه مه پ؛ رانه مه
رهينانه وه بو نزيك گوند له نيوه پرودا بو
دوشين. (گله رابرای دوشيدن نزديک آبادی -
آوردن)

مه ره مووز : به نه زموون؛ دونياديتوو؛
پوخت. (دنيادیده؛ باتجربه)

مه ز : لا؛ کن؛ پال؛ بال؛ نک؛ ته نيشت.
(نزد؛ جنب)

مه ز : مه زن؛ (مه ز، مه زی، مه زویی، مه زدا)
له ئاويستادا به واتای گهوره هاتووه و وشه -
يیکی زور کوئی کوردیيه. (بزرگ؛ کبير)
مه زاختن : له هه رام گپړان؛ خراب کردن؛ له
دهستدان. (خراب کردن)

مه زاد . [ناو] کی زياد؛ جوړيک فروش وه ک
هه پاج به هه رکه س قيمه تی زیاتر بدا.
(مزایده)

مه زار : قهبر؛ گوپ؛ گلکو. (قبر) +
مه زارگه : زیاره تان؛ قهبرسان؛ گوپستان.
(گورستان)

مهزانه : (۱) زانینت نهییٔ؛ ناگات لیٔ نه-
بیٔ. (ندان). (۲) تومهز؛ تمهز؛ مهنا؛
تومه‌یژه؛ تومه‌لیٔ. (تونگو)

مهزحه که : [ناو] گالته‌جار؛ گالته. (مسخره)
مهزدا : مهز واتا گه‌وره و (دا)بوی هه‌یه که
یه‌کی له‌سی و شه‌ی (دارا، دانا، دانهر) وه-
رگیراییٔ. (مزد)

مهزدهک : مروقیکی کورد بوو که نایینی
مهزده‌کی دامه‌زراند و له پاشان خو‌ی و
شو‌پگرانی به‌دهستی نه‌ه‌وشیره‌وانی شای
ئی‌ران کوژران. (مزدک)

مهزده‌کی : [ناو] شو‌پگری دینی مهزده‌ک.
(مزدکی)

مه‌زراح : [ناو] مه‌زرق؛ مزراق؛ مزراح.
(گردنا)

مه‌زره‌که‌وان : چاپخان‌چی. (چاپخانه‌چی)
مه‌زغنه : [ناو] خانوو‌یک که چاوه-
چاوه (دیودیو) و ژوور ژوور به‌کری بدریٔ.
(خانه‌ای که اطاق اطاق کرایه داده شود)

مه‌زگی : [ناو] (مه‌ز) واتا گه‌وره (گی) واتا :
گه، گا، جیگا، گه‌وره‌جیگا؛ جیگای گه‌وره؛
جیگای به‌ریز؛ جیگای به‌روومه‌ت؛ مزگه-
وت. (مسجد)

مه‌زگیت : [ناو] مه‌زگی؛ مزگت؛ مزگه‌فت؛
مزگه‌وت؛ مزه‌وت؛ مالی‌خودا؛ خانه‌ی-
خودا. < مه‌زگی (مسجد)

مه‌زناندن : [چاوگه‌ت] حورمه‌ت گرنتی زو-
ر؛ گه‌وره‌کردن له‌لای خه‌لک؛ مه‌زن کردن.
(بزرگ داشتن)

مه‌زووک : [ئاوه‌لناو] نه‌زوک؛ میوینه‌یی که

بی‌چووی نابیٔ. (نازا)

مه‌زه : کورت‌کراوی ناوه‌کانی مه‌رزیه
وموزه‌فه‌ره. (مخفف اسم مرضیه و مظفر) +

مه‌زه‌چیشتن : [چاوگه‌ت] تام کردن؛
میلاک کردن. (مزه کردن)

مه‌زآلک : [ناو] قاپوولکه‌ی سهر؛ قاپیلک؛
قاقلوک؛ کاپوولک؛ کاژ‌لآک؛ کاسه‌ی سهر.
(جمجمه)

مه‌زگی ئیسقان. مه‌زگی ئیسک؛ مه‌زگی-
لوولاک؛ موخی ئیسقان. (مغز استخوان)
مه‌زه : نیسک؛ مه‌زو؛ نوژی؛ میژوی.
(عدس)

مه‌ژیر : پسپوړ؛ زانا؛ کارزان. (متخصص)
مه‌ژی‌وشک : می‌شک‌وشک؛ قسه‌ ناحالی
که ههر له‌سهر بوا‌ری فیکری خویدا ماوه؛
فکرکون؛ کوئه‌ پهره‌ست؛ بیر گرساو؛ دژی
پیشکه‌وت‌خواز و نوی‌خواز. (متحجر)
مه‌ژی‌هشک : < مه‌ژی‌وشک

مه‌ست‌که‌ر : (۱) [ناو، بک] که‌سی که مه‌ست
ده‌کا و شه‌راب ده‌خواته‌وه. (کسی که مه‌ست-
میکند) (۲) [واوه‌لناو] ههرشتی بیته‌هوی
سهر خوشی. (مسکر)

مه‌ستووره : ناوه بو ژنان؛ ناوی مه‌ستووره‌ی
ئه‌رده‌لان ژنه‌ شاعیری به‌ناوبانگ.
(مستوره)

مه‌سه‌ف : [ناو] ته‌پکه. (نوعی دام‌پرندگان)
مه‌سه‌و : [ناو] مه‌زه‌و؛ مه‌زه‌ب. (مسب)
مه‌سیح : هه‌زهرتی عیسا پیغه‌مبه‌ر. (عیسی
مسیح)

مه‌سیحی : [ناو] خاچ‌پهره‌ست؛ فه‌له؛ فه‌لا.

(مسیحی)

مه سیحیهت : خاچ په رهستی؛ پربازی مه-
سیحی بوون. (مسیحیت)

مه شکه دو: [ناو] (۱) جوړیک ماری کورت و
قهویه. (۲) مه شکه ی جیگای دو یان
پرله دو؛ پیاو ی زگ زلی پیده شو-
بهینن. (نوعی مار. مشک دوغ)

مه شکه پان : [ناو] شلکه ی پان؛ نه رمه پان.
(نرمی ران)

مه شکه رهک : [ناو] مه شکه دره؛ جوړیک
کولله یه (سوز و په شه) و به دهنگی بهرز
ده خوینی. (نوعی ملخ بزرگ باصدا ی
بلندجیر جیرک آسا)

مه شکه سکه : سکه مه شکه؛ به مروقی زگ
زل ده لین. (شکم گنده)

مه شکه لاق : [ناو] مه شکه لوولاک؛ به له-
ک. (ساق پا)

مه شکه لوولاک : که مه شکه لاق.

مه شکه و مه لآن : [ناو، ت] ده زگای مه شکه؛
مه شکه یا گاوس به سیپاکه یه وه. (مشک-
وسه پایه اش)

مه شه یی : [ناو] مه شه دی؛ که سیک که
چوو بیت بو زیاره تی ئیمامی هه شته می
شیعه؛ زیاتر له ناو شیعه دا باوه؛ (مشدی)
(۲) خه لکی مه شه ده. (مشهدی)

مه عده نووس : [ناو] مه ده نووس؛ شانوکې؛
جافری. (جعفری)

مه عزمه : [ناو] له مه حمزه ری ئاره و ییه وه
هاتووه، نوو سینگی (ماره و ته لاق) یا
نوسینگی (قه باله) و به لگه ی ملک و

خانوو. (دفتر خانه)

مه غلا : [ناو] مولگه؛ جیگای مولدانی په-
شه و لآخ. (جای استراحت گاوها)

مه فادار : [ناو، لئاو] به له شت و موفا؛ سوودو-
قازانچ دار؛ موفا دار؛ به فایه. (بهره دار)
مه فشه ن : [ناو] مه شفه ن؛ تاته شور.
(تخت مرده شویی)

مه فلاندن : [چا و گه، ت] په نگ پیاساوین؛
په نگ کردن؛ په نگاندن. (رنگ کردن)

مه فلین : [چا و گه، ت] په نگ پیاساوین؛ په-
نگ کران. (رنگ شدن)

مه قهر نه : [ناو] ماکاروونی؛ جوړیک هه-
رشته؛ هه رشته فه په نگ. (ماکارونی)

مه کرو : < موکر
مه کیشو : مه کیشوو؛ ده کیشم؛ نه کیشم.

(می کشم)
مه لالآن : نه وان ده لالیانه وه؛ ده لالینه وه؛

ده پارانه وه؛ ده پارایه وه؛ ده لالیاه. (التماس-
می کردند؛ التماس می کرد)

مه لالیا : نه وه ده پاراوه؛ ده پارایه وه.
(التماس می کرد)

مه لایه : (۱) مه لاس؛ پیش نویژه. (ملا).
(۲) [ناو] سهر به کلاوه؛ بالنیدیکی پوپه داره
به قهرا ریشو لیک ده بیت. (نام پرنده ایست)
مه لحه که : که مزحه که

مه لخاندن . شاردنه وه؛ دابین کردن؛ هه-
شاردان. (پنهان کردن)

مه لسنین : (۱) په راش په راش بوون؛
ورد بوون؛ شکان، وردوخاش بوون. (۲)
ملاس بوون؛ ملاس بوون. (خریدن)

کمین کردن)

مه‌لکه‌سه‌ن : کرمیکه داوه‌ته‌نه دروستده‌کا
و له پاشان بال دهر دینیی و هه‌لده‌فریت.

(نوعی کرم)

مه‌للا : [ناو] نه‌فه‌ری نه‌وه‌ل له کایه‌ی
می‌شین و مه‌مه‌پندا. (نفراول درتیه‌بازی)
مه‌لوک : پی‌اوئی که له مآلدا کاری ژنانه
ده‌کا. (مردی که کار ژنانه انجام می‌دهد)

مه‌لوه‌ند : [ناو] مه‌لوه‌ن؛ جیگه‌ی ژیان؛ مه-
لینه‌ند. (جای زندگی کردن)

مه‌له‌پوژه : فرندیکه له پاساری چوو‌کتر و
بزوژ‌تره، دهن‌ووکی دریز و باریکه و شیله-
ی گولان دهمژی و هی‌لانه‌که‌ی به‌لقی-
دارندا شوپ ده‌بیته‌وه. (شهدخور)

مه‌له‌غان‌گیر : دروینه‌وانی که به‌مه‌له‌غان
دروینه‌ده‌کا. (دروگری باداس‌بلند)

مه‌له‌نگ : [ئاوه‌لناو] جوان و خوشیک؛ قه-
نج؛ شه‌پال؛ ده‌لال؛ خوش‌کوک؛ (زیبا)

مه‌له‌یب : [ناو] مه‌له‌هب؛ شه‌نه؛ شه‌ن.
(افشون)

مه‌مان : [ناو] (۱) مه‌مکان. (پستانها). (۲)
له‌کورستانی پوژ هه‌لات له فارسییه‌وه
هاتوه و بووه به‌باو، من‌دال له جیاتی دایه
ده‌لی مه‌مان. (مامان)

مه‌مکه : [ناو] پیچیکی کونکراوه، جیگای
نه‌وت هاتنه‌ده‌ر له چراتوپ و چوونه‌ناو
توری چرا؛ جیگای هاتنه‌ده‌روه‌ی گاز له
چیشته‌لینه‌ری گازیدا. جیگای هاتنه‌ده-

روه‌ی بی‌زین له کار بو راتوری سه‌یاره‌دا
بو‌ناو مو‌توپ. (پستانک)

مه‌مو‌له : [ناو] مه‌مکو‌له؛ مه‌مکی گچ‌که.

(پستان کوچک)

مه‌مووز : [ناو] مامیز؛ مه‌همیز. (مهمیز)
مه‌می‌تالان : شاریکی که‌ونارای خاپوور،
که له کوردستاندا بووه. (نام‌شهر ویرانه-
قدیمی)

مه‌نار : [ناو] مننار؛ مردار؛ بی‌سه‌رب‌رین -
مردنی حه‌یوان. < مردار کردنه‌وه. (مردار)
مه‌نته‌شه : [ناو] لا‌ولاوه‌ی دهرک و په-
نجیره. (الوای درب‌پنجره) +

مه‌نجه‌لی زنجیره‌دار. مه‌نجه‌لی زور گه-
وره‌ی ده‌سک‌دار. (دیگ‌دسته‌دار بزرگ)

مه‌نجه‌نیک : [ناو] ئاره‌و کردوویه به‌مه-
نجه‌نیک؛ له شه‌ری قه‌دیمدا ئاگر هاویژ
بووه بو‌بان قه‌لا له‌کاتی گه‌مارودان یان
هی‌ر‌شکردن و گرتنی قه‌لای دوزمن.
(منجیق)

مه‌نج : < منع

مه‌ندهل : [ناو] (۱) فال؛ وه‌ک؛ په‌مل گرتنه-
وه. (۲) حاشا؛ ددان‌پیدانه‌نان؛ نه‌په‌ژراندن؛ پا
لینه‌نان. (فال گرفتن. انکار)

مه‌ندین : [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ به‌قه‌وه‌ت؛ قه-
له‌وی تی‌کسم‌راو. (پر قدرت؛ چاق و کوتاه‌قد)
مه‌نقه‌لی کاره‌بایی : [ناو] مه‌نقه‌لی که به
کاره‌با گه‌رم ده‌بیته. (منقل برقی)

مه‌نه‌ج :

مه‌نه‌ی : [چاو‌گه، مان. (ماندن)

مه‌نیجه : مه‌نیج؛ (مه‌نیژه، کچی نه‌فراسیاو
گراوی بی‌ژن) ناوی ژنانه‌یه. (منیژه)

مه‌وج : [ناو] (۱) شه‌پیل؛ شه‌پول؛ مو‌نج؛

پیل. (موج). (۲) جاش؛ جاجم؛ نوین پیچ.
(رختخواب پیچ)

مهوز : [ناو] داریکی گهرمه سیریه؛ به
میوه کهیشی دهلین مهوز. (موز)
مهولانا : < مهولهوی

مهولهوی : ناوی جه لاله ددین موخه ممه د
به هادینی بهلخی بووه، ناسراو به مهولانای
رومی خاوهنی دیوانی مهسنهویی مهعنه-
وی و دیوانی شه مسمی ته بریزیه که به
زبانی فارسی دایناوه بهلام خوئی عارفیکی
مهزنی کورد بووه. (مولوی بلخی؛ مولانای
رومی)

مهولهویی تاوه گوژی : < ف.هن
مهوهر : [کاری ئه مری له چاوگهی بردن بو
که سیک دووهه می تاک] (۱) مهیه؛ مهیوه؛
نهبه؛ مهبه؛ (نبر؛ مبر) (۲) مهیه به ناویدا؛
پیامه که؛ پییدامه که. (فرونکن)

مهوینی : دهینی؛ ئهینی. (میینی)
مههان : [ناو] بی نوژیی مانگانه ی ژنان.
(عادت ماهانه)

مههبرن : ماوهی بیژوکردنی ژنی تولدار.
(روزهای ویارزن باردار)

مههموز : [ناو] مامیز؛ مههمیز. (مهمیز)
مههووز : [ناو] مهقیزه؛ میوز؛ مهویژ؛ ماوژ؛
مهقیز. (مویز)

مههر : [ناو] شفاعت؛ لایانه وه. (شفاعت)
مهی : [ناو] مانگی پیجه می سالی زایی
۳۱ روزه و له یه که می گولانه وه دهست
پیده کا. (مه) +

مه ی پهرهست : [ئاوه لئاو] حهز له مهی کهر؛

مه ی خور. (می پرست)

مه یاندار : [ناو] میاندار؛ مهیداندار؛ مهیدا-
نداری زورخانه؛ سهردهسته ی پالنهوانانی
زورخانه. (میاندار)

مه یانه : [ناو] خه لووزی بهرد؛ زوخال سه-
نگ. (ذغال سنگ)

مه یانوووم : ئه مگه یینی؛ ده مگه یینی. (مرا-
می رساند)

مه یهنگ : [ناو] مه یانگ؛ مه یخانه.
(میخانه)

مه یجیر : اند؛ [ناو] دهره جهی عهسکه ری
له ئه رتهشی ئینگلیز و ئه مریکا دا؛ به رانبه-
ری سهرگورد. (سرگرد)

مهیدان دان : [چاوگهت] مهیدان ییدان؛
پوویدان؛ به ده مه وه دان؛ پیدان؛ ماوه پیدان.
(میدان دادن)

مهیده : (۱) کاری ئه مری له چاوگهی دان
بو که سیک دووهه می تاک] مهیده ری؛
پی مه ده؛ دل هه ری ه کیکه مهیده به هه زار.
«فولکلور» (۲) ئاردی دووچار له هیلکه ک
دراو. (آرد دو بار الک شده)

مهیده فان : [ناو] نانهوا؛ نانپیز. (نانوا)
مهیره : (۱) مهی هینه؛ ته نیاوهره کهس -
له گهل خوت مهیره : کهس له گهل خوت
مههینه. (میاور). (۲) < مهیله ۲

مهپرژه : [کاری ئه مری له چاوگهی پرژن-
بو کهسی دووهه می تاک] کلی پیامه ساوه؛
کلچوکی پیامه هینه؛ چاوت مه پرژه :
سوورمه ی تی مه پرژه. (سرمه نکش).
(۲) قلمی مه دهره وه؛ بلاوی مه که وه؛

ئاۋەكەمەپېژە؛ مەپېژنە؛ مەپېژنە. (نرېز)
 مەيل نان : مەيل ۋە لاتان؛ لەبىر بردنەۋەى
 خۆشەۋىستى. (فراموش کردن محبت و -
 دوستى و عشق)
 مەيلە : (۱) سەربەست لەکردنى كارى؛ مە-
 يلەيە : ھەركەس بەمەيلى خۆيەتى. (دل-
 بخواھى) (۲) مەيلە، يان مەيرە، لۆرك و
 پەنيرى تېكەلاۋ. (پنيرولور مخلوط)
 مەيۈ : دېت؛ دى؛ تېت. (مى آيد)
 مەيوە : (۲۱) [كارى ئەمرى لەچاۋگەى
 بردن بو كەسيك دووھەمى تاك [مەيە؛
 دورى مەخەۋە. (نېرش). (۲) پيامەكە؛
 پيامە چەقېنە. (فرونكن). (۳) مەييوە؛
 گرساۋە. (منعقدشده). (۴) ميوە؛ ميوە. (ميوە)
 مەيەز : [ناو] مەيەس؛ مېش مەگەز.
 (مگس)
 مى : [ناو] سېھەمىن نوٲى مۇسقىا. (مى)
 مېتكە : < مېتۈلكە.
 مېتۈلكە : [ناو] ئەسپىي وردى تازە لە
 پشك (گەرا) دەرھاتوۋ؛ مېتكە.
 (نوزادشېش)+
 مېتەل : [ناو] دۆشەك؛ دۆشەكە. (تشك)
 مېتېن : [ناو] ھەلماتېن بە مېتە داكردن؛
 مەپمەپېن. (نوعى تېلەبازى)
 مېچكوت : تەژى كردنى ھەمار يا ھەر
 ژوورى تا مېچ؛ ھەمارى كا مېچ كوت لە-
 كايە : واتا سەر لىۋ پەرە. (تاسقف پر كردن
 انبار)
 مېچكە : [ئاۋەلناو] (ب) پياۋى ئارپىلە و ژن
 ئاسا؛ ژنانىلە. (اخلاق زنانه داشتن مرد)

مېخسكە : [ناو] گولمېخى سەرپانى ئاسن.
 (گل ميخ سرپهن)
 مېدىا : [ناو] مېللەت و دەۋلەتى ماد كەكورد
 نەتەۋەى ئەوانن؛ دەۋلەتى ماد. (مېدىا؛ ماد)
 مىراۋا : گوندىكە پالېداۋە بە بوكانەۋە.
 (ميرآباد)
 مىراۋەلى : غەشېرەتېكن لە پشدر. (نام-
 عشيره اى در پشتد عراق)
 مىردەزمۇكە : [ناو] مىردەزمە؛ سەنگ
 سۋارېۋون (كاۋوس)؛ مۇتە؛ مۇتەكە.
 (كابوس)+
 مىرگەشە : [ناو] مىرگ؛ چىمەن؛ مىرغوزار.
 (مرغزار چمن)
 مىرمندال : [ناو] لاۋ؛ گەنجى كەم تەمەن؛
 تازە لاۋ. (نوجوان)
 مىروولە كردن : [چاۋگەت] سەرەتاي ۋە-
 كول ھاتنى تراۋ. (اۋايل جوش آمدن-
 مايعات)+
 مىروولە غەجەمانە : [ناو] جورېك مېلوورە-
 ى گەۋرە و گازگرە. (نوعى مورچه)
 مىرەدى : گوندىكە لە باشوورى سەقز.
 (ميرده)
 مىرىمىران : [ناو] ئەمىرى ئەمىران؛
 سولتان. (سلطان)
 مېز : [ناو] چرپاي لەسەر نووسىن. (مىز)
 مىزا : [ناو] مىرزا؛ خويندەۋار. (مىرزا)
 مىزافك : [ناو] مىزاۋ؛ ئاۋە بارىكەى
 كوئېرەكانى؛ شوپاۋەى كەم. (آبباريكه)
 مىزان . [ئاۋەلناو + ناو] (۱) رادە. ئەندازە.
 (۲) بەرانبەر. (۳) كۆك؛ لە يەك كۆكدا؛

دووسازی هاوکوک، (۳) دروست بوونی
شتی وه ک کاتژمیر، کات ژمیره که ت
میزان که. (۴) مانگی حهوتهمی سال^۲ یه-
که مانگی پاییز. (۵) پاژی جیاکراوه به
دوو هیلی تهستوونی له سهر پینج هیلی
ئاسویی نوئی موسیقا. (۱و۲و۳و۴و۵)
میزان)

میزراب : < مزارب.

میز که ف کردن : هاتنه سهر بار؛ که یف له
تهنجامی کاری هه لسان. (کنایی تمایل پیدا-
کردن برای انجام کاری. اشتیاق داشتن)
میزوینه : [ناو] نیسکین؛ میژوینه.
(عدسین)

میزه کار : [ناو] چاودیر؛ زیره فان؛ زیره وان.
(نگهبان)

میژونک : [ناو] شه مشه مه کوپره. (خفاش)
میژومه مار : [ناو] نیسکه تاله؛ گیاییکی ژه-
هرداره و بهره که ی خره. (عدس تلخ)
میسواک : فد : [ناو] سیواک؛ ددان شور.
(مسواک)

میش : مهر؛ گورگ و میش : بهیانی زوو یان
ژیواره ی درهنگ وهخت که گورگ و مهر
له یه ک جوی نه بنه وه. (میش)+
میش : [ناو] ههنگ؛ کرمیکه له زستاناندا
له ژیر پیستی ره شه ولخ پیدا ده بیست و -
هه لده قویی و له هه ولی به هاردا له پیست
دیته دهره وه. (نوعی کرم زیر پوست گاو)+

میش کوژ : [ناو] که و گیر ئاساییکه له
نایلون بو لیدان و کوشتنی میش و میرووی
بالدار؛ (ب) دهر مانگه لی که میش له بهین

ده بهن. (مگس کش)

میشک وشک : < مهژی وشک

میشکی کهر خواردن . (ب) درهنگ حالی
بوون؛ درهنگ تیگه یشتن یا هه رتینه گه-
یشتن له مه بهست و قسه. (مغز خوردن)
میشگره گیا : [ناو] میشه گر؛ گیاییکه گه-
لاکه ی شيله ییکی خهستی له سهره که
میش پیه وه ده چه سپی؛ بو قو خه ره شه و
ئیشی گه روو باشه؛ له کوردستاندا زوره.
(دیونه؛ گیاه مگس گیر)

میشوله بهند : [ناو] په شه بهند؛ پیشکه بهند؛
چادریکه له والی ناسک که شهو له ناویدا
ده خهون. (پشه بند)

میش و مه گز : [ناو، ت] (ب) چرو جانه وه.
(حشرات)

میشه گز : [ناو] (۱) گول بانوو؛ جوړیک
میشی سهوز رهنگی چزو وداره. (مگس-
نیش دار). (۲) موز. (مژمژ)

میشی سرکه : [ناو] میشووله ییکه میوه ی
کون هه لیدینی؛ زیاتر له سهر سرکه و
شه راب ده نیشی. (مگس سرکه)

میفانگه : [ناو] میوانخانه؛ مه یمانخانه.
(میهمانخانه)

میکانیک : فرد؛ ند؛ اند : [ناو] به شیی له
زانستی فیزیک که سه بارهت به وزه و هیز
و کاریگه ری له سهر تهن ده کوژیته وه.
(مکانیک)

میکانیک : فد؛ فرد؛ اند : [ناو] وهستی
دروست کردنه وهی ماشین به تاییهت سه-
یاره. (مکانیک)

میکووک : [ناو] نامرازیکی جو لایسه؛ شه پوپه. (وسيله ای در جولایی) +

میگان : دامنه چه قان؛ نووینک؛ مینگوین؛ نینگوین؛ بهر که ل. (ماده گاوسه ساله) میگون : < میگان.

میل : جوړیک گلی ورده ناو پته ی پونی به زره کی ده که ن و ده بیته به توونه یان به تانه. (مل)

میل : جووتی کوته داری خه پاتیکراوی ده سکاره له زورخانه وهر زشی پیده که ن : (میل) +

میل : شیشی خر که له زه مانی قه دیم دا سووریان ده کرده و به چاوی تاوانبارانیاندا ده کیشا و کوپریان ده کردن. (میل)

میل : شیشی کاموا چنین. (میل بافتنی) میل : میل؛ هیل؛ خهت؛ میل میل؛ خهت- خهت؛ پی پی؛ خال و میل؛ خهت و خال. (خط)

میل کیشان : (ب) میله ی سووره و به و به چاودا کیشان و کوپر کردن. (۲) چاوپشتن. (۲۰۱. سرمه کشیدن)

میللی : [تاوه لئاو] پیوه ندیدار به میله ته وه؛ شتی میله هت. (ملی)

میلودی . فرد؛ فد؛ اند : [ناو] ده سته وازه ی موسیقاییه، چند نو و دهنگ که رسته - ییکی موسیقایی پیک دینن. (ملودی)

میلودیکا : [ناو] نامیریکی موسیقاییه که به - فوو لیده دری و دوو گمه داره وه ک ثورک. (ملودیکا)

میمن : میوان؛ مه یمان؛ میقان؛ مه هقان. (۱. ب) خه رچی که سیک له نه ستوی که - سیکی تر؛ ثم نه هاره که س له م رسته وانه پارمه ندا هم مو میوانی منن؛ با بروین بو سه فدر خه رجه که ی میوانی منی؛ خولکی دوو کانداز و فروشیار : پارمه ده میوان به. (۲) له میوانخانه ژورور به کری گرتن و مانه وه؛ ثم میوانخانه نه مسال میمانی که م بوو. (۲۰۱. مهمان) +

میمنک : [ناو] خونچه ی دار که له پاشان ده پشکوی و ده بیته گول. (شکوفه) میمل : [تاوه لئاو] میمل؛ به لا؛ ثافت؛ دز؛ خه نیم؛ دوژمن. (بلا؛ ضد) میمی : گوپردراوی ناوی مریه م. (بجای نام مریم گفته میشود)

میناک : (۱) زهر. (زهر). (۲) وه ک؛ له - گوین؛ وه کو. (مانند)

مینج : [ناو] جوړیک یاری له سر به ره ییکی چوار گوش که به تاس (موره) هه - لختن ده کری. (منج)

مینک : [ناو] زینده وه ریکه له مشک گه - وره تره و پیستی به هاداره؛ قیزه ک. (مینک)

مینگه یی : [ناو] بهو پیت و وشه ده لین که له که پودا مینگه دروست ده که ن وه ک (ژه) - نگ؛ دهنگ؛ منگ. (حرف و کلمه تودماغی) میوان پهروه ر : میوان جهوین؛ میوان دوست؛ میوان خوشه ویست؛ میهمان نه واز. (مهمان - پرور؛ مهمان نواز)

میواندار . (۱) که سیک که میوانی زور

بوڻيت. (۲) خانه خوي. (۳) راسپاردهي
 پڻڪخراوي بُو خرمهت کردن به ميواناني
 ٿو پڻڪخراوه. (۴) ڪهسيڪ ڪه ڪاري
 خرمهت کردن و ڀاڳهين به ڪاروباري
 موسافيري باس (ٿوتووبووس) و فروگهيه.
 (۱ و ۲ و ۳ و ۴ مهماندار)

ميوان هه وڻن : [ٿاوہ ٿناو] ميٿان هه وڻن؛
 ميوان نه واز؛ ميوان دوست؛ خانه خويي به-
 خولڪ. (مهماندوست)

ميوره : [ناو] چرپي ولقي هه لڀاچراوي داره
 ميو. (شاخه هائي بريدہ شده مو)

ميوڙه : [ناو] دهنڪه تري و شڪه وه بوو له
 بهيني هيڻشوه تريڊا. (دانه هائي خشڪ شده-
 بين خوشه انگور)

ميوڙه ڀه شڪه : [ناو] ميوڙي تري ڀه شه.
 (مويزيا)

ميوڙه مه لي : [ناو] ميوڙه مه لا؛ ميوڙه مه له؛
 جوڙيڪ ميوڙه. (نوعي موي)

ميوڙه ماراني : [ناو] هه نگووره مار؛ گيايڪي
 ژهرداره و زورخواردني بڻهيه؛ خواردني
 ڀوڙي سي دهنڪ له تووه ڪهي تا پازده روڙ
 ده بيهه هوئي به رخستني تولدار. (انگور-
 فرنگي؛ انگورمار)

ميوين : (۱) مشه ماي له ميو هه لڪيڻشراو.
 (آغشته به موم). (۲) پشتوڻي سي ڪريي
 زهڙده شتيان به نيشانهي سي-
 درووشي (کردار و وته و نيٽ) ي چاڪ.
 (ڪمر بند سه گره زردوشتيان)

ميهران : شاريڪه له باشووري ٿيران سهر
 به ٿيلام. (مهران)

ميهره جان : [ناو] ٿاهه ننگي گشتي؛ جوڙيڪ
 جهڙن و شانوي گشتي؛ جهڙن ٿاسا؛
 فيستيوال. (جشنواره)
 ميهره ٿان : [ٿاوہ ٿناو] ميهره بان. (مهربان)
 ميهل : [ناو] ميگهل؛ ڀان؛ ڀانه مهڙ؛ ڀانه-
 پهز. (گله گوسفند)

ماتریالیسم : فرد. اند. پِیازیکی فه‌لسه‌فیه
 که (ماک) به پاستییکی سه‌ره‌تایی و (ئه-
 زه‌لی) ده‌ناسیت. (ماتریالیسم)
 مارکسیسم : فد. فرد. اند. ناموزه‌ی فه‌لسه‌فی
 و رامیاری کارل مارکس له‌سه‌ر بنه‌مای
 ماتریالیسم و شووسپالیسم. (مارکسیسم)
 مارکسیسم لینینیسم : فد. فد. به‌ره‌می
 لیکدانه‌وه‌ی لینین له مارکسیسم-
 (مارکسیسم لینینسم)
 مازوخیست : فرد. فد. تووشی نه‌خوشینی
 نازار خوازی هاتوو. (مازوخیست)
 مازوخیسم : فرد. نازار خوازی؛ نه‌خوشینی
 که مروّف به نازار و سووکایه‌تی به‌سه-
 رهاتن له لایه‌ن گراوه‌وه کاژیر ده‌بیّت.
 (مازوخیسم)
 ماسک : فد؛ اند؛ فرد؛ ده‌مامک؛ پروبه‌ند.
 (ماسک)
 مافیا : ایتالیا؛ فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی
 پِیخراویکی خراپه‌کار و پیاو کوژه که له
 دوور گه‌ی سسیلی ئیتالیا دروست بوو؛
 ناوی هه‌ر پِیکخراوی پیاو کوژ
 (تِپروپست)ی نه‌هینی و شاراه. (مافیا)
 ماکرووه‌یف : اند. فد. (۱) مه‌کرووه‌یف : که-
 رسته‌ییک بو گهرم کردنه‌وه‌ی خوراک به
 هو‌ی شه‌پولی مه‌کرووه‌یفه‌وه. (۲) درِیازی
 شه‌پول له یه‌ک تا سی میلیمه‌تره‌وه.
 (۱ و ۲. ماکروویو)
 ماکزیموم : لانی‌زور. زورترین. بان‌ترین

ناست. (ماکزیمم)
 ماکسی ژووپ : ماکسی ژووپ. کراسی درِیژ
 تا قولاپه. (ماکسی ژوپ)
 ماکیاولیسم : پِیازی رامیاری نیکو لو
 ماکیاولی. که‌رای‌وايه له رامیاریدا درو و بی
 نه‌خلاق‌ی بو گه‌یشتن به ئامانجی رامیاری
 ره‌وايه. (ماکیاولیسم)
 مانور : ره‌وتی خو راهینانی هیژی چه‌کدار
 بو شه‌ر. (۲) بارودوخی مه‌یدانی شه‌رگوپین
 به هیرش یا کاری پیویستی عه‌سکه‌ری.
 (۱ و ۲. مانور)
 مانیکور : فرد؛ فد؛ لاکی ناخوون‌ره-
 نگکردنی ژنان. (لاک‌ناخن)
 مونتاژ : فرد؛ فد؛ اند؛ (۱) کار و ره‌وتی
 خسته‌سه‌ریه‌ک و پیکه‌وه‌نانی پاژگه‌لی
 سه‌یاره یان که‌ره‌سته‌گه‌لی موټوپی یا
 کاره‌بایی. (۲) له پال یه‌ک دانانی پاژگه‌لی
 فیلمی سینه‌مایی یان شریت یان نووسراوه
 یان هه‌ر ئامیریک بو به‌دیهینانی به‌ره-
 میکی پِیک‌ویپک و ته‌واو. (مونتاژ)
 مه‌شرووته : عد؛ فد؛ ئه‌م وشه‌کوردی نییه
 واتا حوکمات و پِژیمی مه‌شرووته.
 (مشروطه)
 مه‌لات : [ناو] مه‌لات؛ قور یا چیمه‌نتوی
 گیراوه بو دانان له به‌ینی به‌رد و خشتی
 بینادا. (ملاط)
 مه‌لاس : فد؛ فرد؛ اند؛ شه‌ربه‌تی خه‌ستی
 ناوی چو‌نده‌ر پِیش ئه‌وه پالوته بکری یا
 بیته‌ شه‌کر له فابریکا؛ بو دهرمان و به-

هیزی لهش که لکی ههیه. (ملاس)
 مهلامین : (۱) جوریک پلاستیکی پهق بو
 چیکردنی دهوری و دهفر. (۲) دهفری
 دروست کراو له مهلامین. (ملامین)
 مهلیله دۆزی : فد: [ناو] بهزهنگیانه نه-
 خشاندن: دادوورینی زهنگیانه بهقوماشدا;
 بهرهمی ئهوکاره. (ملیلهدۆزی)
 مهنع : بهرگری; وشهییکی ئارهویییه و له
 کوردیدا بهواتای لومه کردن بهکاردی.
 (سرزنش)
 مهیجیپ : اند. دهرهجهی عهسکهری له
 ئهرتهشی(سوپی) ئینگلیز و ئهمریکادا.
 بهرانبهری، سهرگورد. (سرگرد)
 میترانیسم : خورپهرهستی. پوجیارپهرهستی.
 (آفتابپرستی)
 میتینگ : اند؛ فرد؛ فد: خو پیشاندان و کوپ
 بهستن بو دهربرینی ههستوخوازه.(میتینگ;
 تظاهرات)
 میچکاندن : داگرتنه خوار؛ هینانه خوار.
 (پایین آوردن)
 میزانپیلی : فد؛ فرد؛ ههلهک لیدان و
 پازاندنهوهی مووی سهه. (میزانپیلی)
 میزانسین : فرد. فد. پهوتی پیکخستنی که-
 ل و پهل و جیی ئاکتهره کان لهسهه شانۆ

یان جیگهی وینهی فیلم هه لگرتن.
 (میزانسن)
 میسیونپ : فرد. فد. ئهندامی لیژنه ی به-
 پیکراو زیاتر بو بانگهشه ی دینی مهسیح.
 (مسیونر)
 میکروفون : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئامیری
 دهنگ زیادکردن له بلیندگووه؛ که رهسته-
 یی که شهپولی دهنگ دهکاته شهپولی
 ئیلیکتریکی بو بلاو بوونهوهی بههیزتر یان
 بو تومار کردن. (میکروفن)
 میلیتاریسم : فرد. فد. حوکماتی هیزی چه-
 کدار و عهسکهری. (میلیتاریسم)
 مین : قوتوو یان بهسته ی پر له تهقه مهنی
 که به گوشاردان یان پا پیدانان یان گوشار
 له سهه هه لگرتن یان گهرما ده تهقیتهوه.
 (مین)
 مینۆ : فرد؛ فد؛ اند: پیرستی خواردمه مهنی له
 نادى و رهستوران. (منو)
 مینیاتور : فرد؛ فد: [ناو] وینه کیشانیکی
 تایهت که دوور و نزیکى(پرسپیکتیف) ره-
 چاو ناگیرى. (مینیاتور)
 مینی ژووپ : [ناو] کراسی قوله و کورتی
 ژنانه که داوینی ناگاته ئه ژنۆ. (مینی ژوپ).

نئاندرتال^۱: [ناو] ئینسانه کانی سهره تاي پهیدا
 بوونی ئاگر که له ئهشکهوته کانداده ژيان.
 (نئاندرتال)
 نئوپان: فرد؛ فد: [ناو] نئوپان؛ تهخته ی ده-
 سترکرد له بهره دار و چهسپ. (نئوپان)
 ناآرام: [ئاوه لئاو] بی قهرار؛ نه سهرهوت؛ بی قو-
 قهر؛ ئالوز؛ نائهمن. (ناآرام)
 ناآرامی: [ناو] ئوقره لیپراوی؛ بی قهراری؛ حه-
 جمان لیپراوی؛ حاله تی شه پوشوڤ، نائهمنی.
 (ناآرامی)
 نائهمن: [ئاوه لئاو] جیی مه ترسی؛ پهوتی ئه-
 مین نه بوونی شوینی. (ناهمن)
 نائهمنی: [ناو] نه بوونی ئاسایش؛ نه بوونی
 هیمنایه تی. (ب) شهر و پشیوه له شوینی کدا.
 (ناهمنی)
 نابان: [ئاوه لئاو] (۱) نه بان؛ ئاژالی که ناهیلی
 بیچووه که ی بیمژی. (ب) زمتمنفراز بزغاله اش).
 (۲) قه لُس؛ تووڤه. (عصبانی). (۳) ناتهب؛ توڤاو.
 (قهر کرده)
 ناباوه ږی: [ناو] بی ږوایی؛ بی مومتانه یی؛ ږه-
 وتی ږهوا پینه کردن. (ناباوری)
 نابهرامبه ږ: [ئاوه لئاو] ناتهراز؛ له چونیه تیدا وهک
 یهک نه بوون؛ یان فهرق و جیاوازی له بهرانبه ږ
 یاسادا. (نابرابر)
 نابهلوه: [ئاوه لئاو] نابهلوه؛ ناشارهزا. (ناوارد)
 نابهلوز: [ئاوه لئاو] نارپک. (ناهموار)
 نابینا: [ئاوه لئاو] کویر؛ که سییک که نابینیت.

(نابینا)

ناپالم: اند؛ فد: [ناو] سووتینه ږ؛ (ب) بومبی
 ناپالم؛ بومبی سووتینه ږ و گرتیه ږده ږ. (ناپالم)
 ناپه تی: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) نه په تی؛ بیهوشی؛
 له سهر خو چووی. (بیهوشی) (۲) [ئاوه لئاو]
 تیکه لئاو؛ خهوشدار. (ناخالص)
 ناپه تیاتی: [ناو] پهوتی هوش له خوږان و
 بیهوش بوون. (حالت بیهوشی)
 ناپیایگی: [ناو] ناپیایوی؛ ناجوامیری. (نامردی؛
 ناجوانمردی)
 ناتورخان: [ناو] ئیشکچی بیستان و باغ.
 (باغبان)
 ناتهنی: [ئاوه لئاو] زږهرا یان زږ خوشک؛ زږ.
 (ناتنی)
 ناچاندی: نه چینراو؛ نه وهشیندراو؛ نه چیندراو.
 (کاشته نشده)
 ناخاس: [ئاوه لئاو] خراب؛ شتیک یان که سییک
 که چاک نه بییت؛ نه باش. (بد)
 ناخوازه لئا: نه خوازه؛ خاسمه؛ به تاییهت؛ سهره-
 ږای نه وه. (مخصوصا)
 ناخوون گره: [ناو] ناخوون گیر؛ ناخوون قرتین؛
 نینوک ږ. (ناخون گیر)
 ناخوونگرتن: (ب) نانووخ کولکرده وه؛ سهری
 ناخوونی دریز قرتاندن. (ناخون گرفتن)
 ناخوونین: [ناو] ناخوون؛ نانووخ. نینوک. (ناخن)
 ناراو: (۱) ههوار که بیکی جافه کانه له ناوچه ی
 جوانږو. (نام خیمه گاه بیلاقی ایل جاف).

(۲) ناردراو. (فرستاده). (۳) ژاراو؛ تاللو. له جیاتی
 دهر د و سندان دموتری؛ ژه قنه مووت. (زه رابه)
 نارچه : [ناو] حه شارگه؛ ره بت. (کمین گاه)
 نارندهوه : گه پاندنه وه؛ فه زفراندن؛ زفراندن؛
 دووباره ناردن. (برگرداندن)
 نارستان : [ناو] باخی هه نار. (نارستان)
 نارگیل : [ناو] نالگیر؛ که شکول؛ داریکه له
 داری خورما ده چی؛ میوه که می گه وریه و له
 که شکول ده کا؛ په نگی قاوه بییه و پیشال ده-
 وری گرتووه؛ ده لئین پوئی نارگیل بو بهرگری
 له وهرینی مووی سهرباشه، میوه ی نارگیلی
 وشک له گهل کاکله گويز و بادام و
 تووشیرین بو نه زوکی باشه. (نارگیل)
 نارنجبو : [ناو] لیمو. (لیمو).
 ناروجه : [ناوه لئاو + ناو] نارنجی؛ بهرپه نگی
 نارنج. (نارنجی)
 ناروهن : [ناو] جوریک داری جه ننگه لیه و سه-
 خته داره. (نارون)
 نارچه تی دروستکردن : (ب) کیسه دروست
 کردن؛ گیچهل بو که سیک دروستکردن.
 (ناراحتی درست کردن)
 نارهبایی : [ناو] ناقایلی؛ پازی نه بوون له که
 سیک یان کاریک؛ نارازیوون. (نارضایتی)+
 نارهنار : [ناوت] له زور جیدا (ل) ده بیته (ر) وه
 ک (مال) ده بیته (مار) بوئی هه به وشه ی نارهنار
 له (نالهنال) ه وه هاتبیت به واتای نالین و له بهر-
 خووه لوورهلوور یان ویره ویرکردن یان له بهر-
 خووه گووانی وتن. (زمزمه کردن ترانه)+
 ناری : کچ و ژنی شهرمیون و کهم پروو؛ ناوه
 بو ژنان؛ (نام زنانه؛ زن و دختر کمرو)
 ناری قهلا : [ناو] نارین قهلا؛ جیگاییکی بهرزه

له ناوه پاستی شاری سه قزدا له گهره کی ناو
 قهلا؛ بوئی هه به له (ناری نارمیه وه هاتبیت به-
 واتای ناو) و نارین قهلا بوو بیت که تاته تشگا
 یان ناو رگای زه پده شتیه کان بوو بیت، چوونکا
 زوربه ی ناو رگاکانی زه پده شت له جیی بهر زدا
 دروستکراون. (نام قلعه شهرسقر)
 نارپکی : [ناو] نه گونجاوی؛ ناراستی؛ ناکوکی؛
 فیلاوی؛ تاته بایی. (ناراستی). (۲) پر که ندوله-
 ندی؛ پر که مندو کووسی؛ لاروله ویری. (ناصافی؛
 ناهمواری)
 ناز بالگهه : [ناو] ناز بالنج؛ بنسهر. (نازبالش)
 ناز بالیف : [ناو] ناز بالگهه؛ نازبالنج؛ سهرینی
 چووک. (نازبالش)
 نازار : نازدار؛ ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)+
 نازانم : چووزانم؛ چه دزانم؛ چه زنانم. (چ زنانم)
 (نمیدانم)
 ناز که فس : ناز و خهمزه ی ژنی که لئی نا
 کالیته وه. (ناز کردن زنی که برا زندهش نیست)
 نازکی : [ناو] ناسکی؛ (۱) ناسکی ناوه بو ژنان.
 (اسم زنانه).
 ناز کیشان : ناز هه لگرتن؛ کیشانان نازان. (ناز-
 کشیدن)
 نازگول : ناوه بو ژنان (اسم زنانه)
 نازم : [ناو] (۱) که سیک که نه زم و زهر ب
 (ریتمی) گووانی تیک نادا. (۲) جینشینی
 مودیری مه دره سه. (ناظم)
 نازناف : ناسناف؛ ناسناو؛ نازناو؛ له قه می هه-
 لیزارده. (اسم مستعار)
 نازی : ناویکه بو ژنان. (نامی است دخترانه)
 نازی : [ناوه لئاو + ناو] ههوا داری نازیسیم؛
 ناوی حیزبیک که هیتلیر له ئالمان دروستی

کرد. (نازی)

ناژتن : [چاوغه] (۱) ناشتن؛ به خاکسپاردن (دفن کردن). (۲) نه‌مام و شه‌تل چه‌قاندن. (نشا کردن و کاشتن درخت)

ناسازگار : [ئاوه‌لناو] (۱) که‌سیک که له‌گه‌ل که‌سیکدا نا‌خاو‌یت‌ه‌وه؛ ناته‌با؛ نه‌ساز. (۲) خو‌راک یان دهرمان پی نه‌که‌وتن (۱و۲). سازگار +

ناسپاس : [ئاوه‌لناو] سپله؛ بی‌ئمه‌ک؛ بی‌وه‌فا؛ بی‌چاو‌وو؛ بی‌نه‌زان. (ناشکر؛ بی‌وفا)

ناسته بو : نه‌یه‌یشتیبت؛ نه‌یه‌یشتوی؛ نه‌یه‌یشتویت. (نگذاشته‌باشد)

ناسر : ناوه بو پیاوان. (اسم‌مردانه)
ناسرومالمال : ناوی به‌یتیکی کوردییه. (نام آوازی کردی است)

ناسک به‌دهن : [ئاوه‌لناو] نه‌رمونیان؛ شل‌ومل؛ ناتله‌نگ زراف. (نازک‌اندام)

ناس کری : [ئاوه‌لناو + ناو] ناسیاو؛ ناسراو. (آشنا. شناخته‌شده)

ناسکه‌نان : [ناو] نازکه‌نان؛ (۱) نانی پان و ناسکی ته‌نووری یان ساجی. (نان‌لواش). (۲) نانیک که له هه‌ویری کولیره ناسکه دروست ده‌یبت و له‌باتی ئاو هه‌ویره‌که‌ی به شیر ده‌گیریت‌ه‌وه. (نان‌لواش‌ترد)

ناسکی : ناوی ژنانه‌یه. (اسم‌زنانه)
ناسناو : نازناو؛ نازناف؛ له‌قه‌می هه‌لبژارده. (اسم‌مستعار)

ناسیاو : ناسراو؛ به‌ناو‌وده‌نگ؛ مه‌نشوو. (شناخته‌شده؛ مشهور)

ناسیلک : [ناو] ناوسیلی؛ نان‌سیلی؛ ناوساجی. (گرده دروغ‌ن‌سرخ‌شده. توتک)

ناشتایی : [ناو] سفحانه؛ سب‌حانه؛ سو‌بحانه؛ نه‌وزاده کو سپیدی دخون؛ نانی که سبه‌ینان ده‌یخون. (ناشتایی)

ناشته : ناشتا؛ برسی، کو ژسپیدقه هیچ نه‌خاری؛ له‌خرینی؛ له‌خورینی. (ناشتا)
ناشته : نیژراو؛ به خاک سپی‌ردراو؛ نه‌مامی ناشته : نه‌مامی چه‌قینراو. (به‌خاک سپرده؛ کاشته)

ناشته کرن : ناشتایی کردن؛ به‌رقه‌نده خو‌اردن. (صبحانه‌خوردن)

ناشنه‌وا : فـد : [ئاوه‌لناو + ناو] نازنه‌وا؛ که‌پ؛ (ب) ئه‌و که‌سه کو گو‌ه نه‌ده‌ته چ شیر‌ه‌تان؛ که‌سیک گو‌ی نه‌داته قسه‌وپه‌ند. (ناشناوا)

ناشه‌رعی : دژی ده‌ستووری شه‌رع‌ودین؛ (ب) زو‌لم‌و‌زو‌ر و نا‌په‌وایی. (ناشرعی)

ناعاملاو : [ئاوه‌لناو] نا‌حاملاو؛ رانه‌هاتوو؛ ره‌عه‌مه‌ل نه‌هاتوو؛ (ب) ره‌زاگران؛ ناقولا؛ ناعه‌ملاو؛ ورچی ناعاملاو، به‌مروقی ناقولاو ناشیرین ده‌لین. (بدقیافه؛ زشت)

ناعیلاجی : [ناوت] مه‌جبووری؛ ناچاری؛ بی‌ده‌ره‌تانی. (ناعلاجی)

ناف پی‌دان : [ناوت] ناولی‌نان. (اسم‌گذاری)
نافبری : [جیناو] ناوبردوو؛ ناوبراو. (مذکور)
نافبین : نافه‌بین؛ نیوان؛ مابه‌ین. (بین)
نافبین چی : [ناوت] ناوبژی‌که‌ر؛ ناو‌جییی‌که‌ر. (میان‌جیگر)

نافچار : [ناوت] (۱) ناو‌چال. (گود). (۲) قامکی ناوه راست؛ هه‌لمه‌قووته؛ زه‌رنه‌قووته؛ به‌رزه‌ملی؛ تلپاناوین؛ قامکی قووتی. (انگشت وسط)
ناق‌دوک : [ناوت] نی‌ره‌ژمن؛ ناق‌دو؛ دارمه‌شکه که ده‌چی به ناو هه‌ردوو ده‌سکی (لوله‌پ) ی

مه‌شکه‌دا، (چوب میان دو دسته مشک

ناقش‌ترین : (۱) ده‌روون و ناخی شتی که شیر-
ین بیت. (وسط و میان شیرین). (۲) ناو خو‌ش؛
نیو جوان. (اسم‌نیکو؛ اسم‌قشنگ)

ناقهنجی : [تاوه‌لناو] ناونجی؛ نیونجی؛ ده‌سته؛
نه‌زور نه‌که‌م. (وسط)

ناقئ : ناوی؛ مه‌ته‌ناقئ : من‌توم ناوی؛ نامه-
وی؛ (نمی‌خواهم)

ناقیره : [ناو] دویرد؛ قه‌یچی؛ مقه‌ست؛ دوارد؛
تورتو؛ مقه‌س. (قیچی)

ناقیش : [ناو] زک‌ئیشه؛ ئیشی‌هه‌ناو. (دل‌درد)
ناقووس : [ناو] زه‌نگی گه‌وره. (ب) زه‌نگی
کلیسا. (زنگ‌بزرگ)

ناک نه‌وت : اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کو‌له (شه‌ره‌مشت) ه واتا له شه‌ره-
مشت‌دا ناک دانوی (که‌وتنی) که له ژماره‌ی
دیاریکراودا نه‌تووانی هه‌لسیته‌وه. (ب) له‌عه-
ردران و شکست‌خواردن له کییه‌رکیی شه‌ره-
مشت‌دا. (ناک‌اوت)

ناکداون : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کو‌له (شه‌ره‌مشت) ه واتا له شه‌ره
مشت‌دا که‌وتن و به‌عه‌رزدا دران به‌لام له ماوه-
ی بژاردنی ده ژماره‌دا، هه‌لسانه‌وه و ده‌وام دان
به کییه‌رکی. (ناک‌دوان)

ناکام : [تاوه‌لناو] نه‌وه‌کام؛ نه‌گه‌یشتوو؛ کال؛
خونه‌گرتوو. (نرسیده) +

ناکامی : [ناو] (۱) به‌ناکام نه‌گه‌یشتوویی؛
نامورادی. (نامرادی) (۲) نه‌وه‌کامی؛ به‌ناکامی
به‌رخه‌که له دایک بوو نه‌ژیا. (کامل‌نشده)

ناکوک : سازی که سیمه‌کانی (ته‌له‌کانی) میزان
نه‌بیت. (ناکوک)

ناگوره : [تاوه‌لناو] بایه‌خدار؛ پردل؛ نازا؛ دلیر.
(بارزش؛ شجاع)

نال : له‌گه‌ل (نک‌دی) واتای ناله‌ده‌دا، نک-
ونال. (ناله)

نال‌ه‌شکینه : [ناو] ته‌پیکه له قه‌راخ شاری
بوکان. (اسم‌تپه‌ایست)

نال‌ه‌نال : هه‌ندی جار واتای گرماندن ده‌دا، وه-
ک ناله‌نالی توپ و مه‌تره‌لو‌س؛ ناله‌نالی هه‌ور.
(صدای رعد‌آسا) +

نامان : [ناو] حودود؛ سنوور؛ که‌وشه‌ن؛
تخووب. (مرز)

نام‌راس : [ناو] ناو‌راس؛ ناوه‌راس؛ ناوه‌پ‌راست.
(میان؛ وسط)

نامووس : [ناو] (۱) شه‌ره‌ف. ئابرو. (ناموس).
(۲) ژن و دایک و خوشک و کچ که پارا-
ستنی ئابرویان له نه‌ستودایه. (ناموس) +
نامووسی : [تاوه‌لناو] پیوه‌ندی‌دار به ناموو سه‌وه؛
جوینی نامووسی : جوینی دایک و خوشک
به‌ده‌ما هاتن. (ناموسی)

نامه‌ت : [ناو، تاوه‌لناو] له به‌ینی (ن و ئه‌لف) دا
ده‌نگیک که ئاویت‌ه‌ییکه له (ه، گ، ی) هه‌یه
که له کوردیدا پیتی تاییه‌تی نییه و ناچار
وشه‌ی (نه‌دامه‌ت) جیگای پر‌کردوه‌ته‌وه؛ به-
واتای نه‌که‌ت؛ شووم؛ به‌دیومن. (نکبت؛
شوم؛ بدیمن)

نامه‌ی سه‌رئاواله : (ب) سکالا و داوخواز له
گو‌فاردایا ب‌لاو کردنه‌وه بو ناگاداریی کاربه‌ده-
ستیکی حکومه‌ت. (نامه‌سرگشاده)

نامیای : [چاو‌گه‌ت] چه‌میای؛ دانه‌وین؛
کو‌پ‌نوش‌کردن؛ کو‌م‌بوون؛ کو‌وپ‌بوون. (خم-
شدن)

نامیزان : [ئاوہ لئاو] ناپیک بوون و هاوسهنگ
 نه بوونی تای ترازو؛ له پاشبوون یان له
 پیشبوونی کاتژمیر؛ خراپ کارکردنی موټوټ؛ تراز
 نه بوون؛ لار؛ گیم؛ کورت و دریز بوون؛
 ناپاست؛ ناکوک. (نامیزان)

نانا : [ناو] له ههندی شوین به نه عنا دهوتری.
 (نعنا)

نان بدی : [ئاوہ لئاو] دهس ئاواله؛ دلآوا؛ به سه-
 خاوه؛ دل فره؛ دهست و دل باز. (سخی)
 نان بر : کهسیک که ده بیته هو ی له سه ر کار
 لابر دن و برینی داها تی کهسیک. (نان بر)
 نان برنجی : [ناو] جوړیک شیرینیاته (توشه) که
 به ئارده برنج دروست ده بیته؛ کولووچه برنجی؛
 نان برنجی کرماشان به ناویه یه. (نان برنجی)
 نان بره گول : [ناو] (۱) گولی خه شخاش؛ گیای خه-
 شخاش که له شیلای گورزه که ی تریاک ده-
 گیردریت. (گیاه خشخاش). (۲) نانودوټ؛ چاره
 چه قیلای نیو مه زاری گهنم و جو. (شقایق)
 نان حه رام : [ئاوہ لئاو] بی ئه مه ک؛ بی وه فا؛ ته
 مه ک نه ناس. (بیوفا)

نان حه لال : [ئاوہ لئاو] نان حه لال؛ (ب) به ئه مه-
 ک؛ به وه فا؛ ئه مه کناس؛ له بن زاراوه ی ئه رده-
 لانی دا واتای (نانی حه لالیش) ده دا (باوفا)
 نان خوړ : [ناو] (ب) جیره و بهرات گری به رده-
 ست. (نان خوړ) +

نان و دوټ؛ کهسیک که ده بیته هو ی پووش -
 له ده می و بی سامانی؛ (ب) به دیومن و نا
 سپاس و ناشکور؛ (ب) چاره چه قیلای ناو زه-
 رحات و گهنم و جو. (کنایه از بدیمن و ناشکر؛
 شقایق رویدده در کشتزار)

نان و ماس : [ناو] یاری مندالانه؛ زاپ لاتیل

فریده دهن به سه ر ئاودا که ته ته له ده کا و چند
 جار به سه ر ئاوه که دا هه لده به زیته وه. (نوعی-
 سنگ اندازی روی آب)

نان و ناو : (ب) داها تی له گهل ناو ده رکردن و
 منشور بوون؛ پاره و پله و پایه؛ پاره و ناوداری.
 (نان و نام)

نانه جیم : [ئاوہ لئاو] نانه جیب؛ به دئه سل؛ به د
 ره سن؛ (ب) به ژنی هه رزه و ته ور له ق ده لین.
 (نان جیب)

نانه کیشکه : [ناو] نانه چیشکه؛ گیای نان
 چوله که. (گیاهی است)

نانه مروچه : [ناو] گیای شه وه ره شه وهن؛ شه وه-
 ره شوان. (گیاه اسپرس)

نانی حه ج : [ناو] نان و چیشته به خه لک دان، به
 بوئهی ها ته نه وه له حه ج. (حاجیانه)

نانی حه رام : [ناو] (ب) هه ر شت له پښگای که
 سبی ناوه وا و دزی و فزییه وه به ده ست بیته. (-)
 نان حرام)

نانی حه فته : [ناو] خوانی پازاوه که له مالی
 بابی بوو که وه تا حه وت پروژ بو مالی زاوا ده-
 نیردری. (نان هفته)

نانی حه لال : [ناو] (ب) هه ر شت له پښگای
 ره وا و حه لاله وه به ده ست بیته. (نان حلال)
 نانی زه ماوه ند : [ناو] (ب) شامونه هاریک که
 به خه لکی به شدار له زه ماوه نددا ده دری. (نان-
 عروسی)

نانی سوچ : [ناو] نانی به یانی؛ به رقیلیان؛
 ناشتایی؛ سفحانه؛ به رقه نده. (صبحانه)

نانی گال : [ناو] له قاتوق پدا له هه رزن کولیره
 دروست ده کری؛ کولیره ی هه رزن. (نان ارزن)
 ناو ده رکردن : منشور بوون، (مه شه ور بوون)

به ناووده‌نگ بوون؛ ناو که‌وتنه ناوان. (اسم درکردن؛ مشهورشدن)
 ناوال : [ناو] که‌وشه‌ن؛ خودوود؛ سنوور. (مرز ناوبری : ناوبراو. (نامبرده)
 ناوپیسیر : [ناو] نیفه‌ک. (خشتک)
 ناوته‌نگه : [ناوت] ته‌نگه؛ نیوقه‌د؛ ناتله‌نگ. (اندازه‌کمر)
 ناوچال^۲ : [ناوت] ههر شتیک ناوه راسته‌که‌ی چوویت به چالدا؛ قویاو. (گود)
 ناوچاو : [ناوت] [ب] به‌خت؛ شانس؛ ئیغبال؛ نیوچاو؛ له نیو چاوی ئهو خانه‌دانه، له‌هی بوچی پیتی برپاوه. «سواره تیغ‌خانی زاده»+
 ناودار : به ناووده‌نگ؛ ناسراو؛ سه‌ربه‌ده‌ره‌وه؛ مه‌نشوور. (نامدار)
 ناوده‌ر که‌وتوو : [ئاوه‌لناو] ناوبه‌ده‌ره‌وه؛ به‌ناوبانگ؛ مه‌نشور. (مشهور)
 ناوړاس : ناوه‌راس؛ نیوه‌راست؛ نامړاس. (میان؛ وسط)
 ناوژووکه : [ناو] ساچمه‌ی گه‌وره که له نیو زه‌نگوله دایه. (ساجمه‌زنگوله)
 ناوقه‌لا : نارین قه‌لا؛ گه‌ره‌کیکه له ناوه‌راستی شاری سه‌قزدا. (محلله‌ای درسقز)
 ناوک : [ناو] [۱] ده‌نکی ناو میوه؛ چه‌قاله‌ی میوه. (هسته‌میوه). [۲] کاکلی نیو چه‌قاله وه‌ک کاکلی بادام. (مغز هسته). [۳] چالایی ناوه راستی سک. (ناف)
 ناوک داخستن : [چاوگه‌ت] داچله‌کاندن به ته‌قه یان خه‌به‌ری دوور له چاوه‌روانی. (وارد کردن شک شدید؛ شک کردن)
 ناوکه دووانه : [ناو] دوو ده‌نک نیوک که له ناو چه‌قاله‌ییک‌داییت. (چغاله یا بادام با دومغز)-

ناوکه‌وتنه ناوان : ناو بلاو بوونه‌وه؛ شوهرت په‌یداکردن؛ بوونه خاوه‌نی ناووده‌نگ. (مشهور-شدن)
 ناوگه‌ل : (۱) نیو کوّمه‌ل؛ نیوجقات. (داخل جمعیت). (۲) چهند ناو؛ ناوه‌کان. (اسمها)
 ناومیری : < ناویژک
 ناوانامه : فره‌ه‌نگی ناو؛ نیوانامه. (نامنامه)
 ناونیتکه : [ناو] ناتوره؛ ناو و نرتک له‌قه‌می خراپ له‌سه‌ر که‌سیک دانان. (لقب‌زشت)
 ناونیشان هه‌لدان : [چاوگه‌ت] ناساندنی چلو-نایه‌تی و شیوه و شیوازی که‌سیک به‌قسه، چلونا‌یه‌تی وینه‌ی که‌سیک شروقه‌کردن. (شرح‌نشانه‌های برجسته‌کسی)
 ناو و نرتک : [ناوت] نیو و نرتک؛ ناو و ناتوره؛ ناونیتکه؛ له‌قه‌می خراپ. (لقب‌زشت)
 ناوه‌به‌ناو : < ناوه‌ناوه
 ناوه‌خت : [ئاوه‌لناو] به‌ند] نه‌له‌کاتی خویدا؛ بی‌وه‌خت؛ (ب) دره‌نگ؛ دره‌نگ وه‌خت. (نابهنگام؛ دیروقت)
 ناوه‌ره : [ناو] پرخوله؛ رپله‌خو. (روده)
 ناوه‌زول : ناوه‌زیل < ناوه‌زیله
 ناوه‌زیله : [ناو] ناخ و ناوه‌روک؛ ناوه راستی ناخ؛ وه‌ک؛ شووتی ناوه‌زیله‌که‌ی شیرنیت‌ره. (وسطومیان)
 ناوه‌ش : [ئاوه‌لناو] ناخوش (به‌هه موو واتا ییکه‌وه). (ناخوش)
 ناوه‌کی : [ئاوه‌لناو] شتی ناوه‌موه، دژی ده‌ره‌کی. (داخلی)
 ناوه‌ناوه : [به‌ند] به‌ین‌به‌ین؛ به‌ینابه‌ین؛ جار‌جار. (هراز‌گاهی؛ گاهگاه)
 ناوی فامیلی : < ناوی‌گه‌وره.

ناویت : (۱) [کهسی دووهه می تاک] نابی؛ نه تو
 ناویت به نه نذازیار. (نمی شوی). (۲) [کهسی
 سیهه می تاک] نابی؛ ناوی. (نمی شود). (۳)
 نابووت؛ نابوود؛ مافینگی؛ دهم له پوووش. (نابود)
 ناویت : نابی؛ ناوی؛ نابی. (نمیشود)
 ناویرم . زات ناکه م؛ زاتم نییه؛ ده ترسم؛
 جورته ناکه م. (جرت نمی کنم)
 ناویژک : [ناوت] داری بهینی دوو لوله پ؛ دار
 دو ژنگ؛ نیژه نه. (چوبین دودسته مشک)
 ناویژه : [ئاوه لئاو] لکه دار؛ لکه دار؛ عه ییدار.
 (لکه دار؛ معیوب)
 ناویژه : [ئاوه لئاو] نه بیستراو؛ سوهره؛
 سوهره؛ عه جایه ب؛ تایهت. (عجیب؛ ممتاز)
 ناوی گه وره : ناوی قامیلی؛ شوهره؛ ناوی بنه-
 مالهیی که له بابوه به فرزند ده پیت.
 (شهرت)
 ناوین کفش : له پروانگهی ده ستووری زمانه-
 وانیه وه، ناوی شتی ناسراو (مه عریفه). (اسم-
 معرفه)
 ناوین نه کفش : له پروانگهی ده ستووری
 زمانه وانیه وه، ناوی شتی نه ناسراو (نه کهره).
 (اسم نکره)
 ناهید : [ناو] (۱) به ره بابیکن له ئیلی فه یزوللآبه-
 گی که شوره تیان (ناهید). (۲) زوهره گه-
 روکیکی ئاسمانیه و دووهه مین گه پروکی
 نزیک به خوهره. (ستاره زهره؛ ناهید)
 نایاب : [ئاوه لئاو] شتی که درهنگ یا به دژو-
 اری وه ده مست بکه وی؛ (ب) به قیمهت؛ به-
 هادار. (نایاب)+
 نایلون :: فد : [ناو] لایلون؛ دهلق؛ تهلق؛
 (نایلن)

نتک : [ناو] پنوک؛ خال؛ لکه. (لکه)
 نخو : [ناو] نوک؛ نخووت؛ نخي؛ نخه. (نخود)
 نزاره : [ناو] مهشکه دهره. (نوعی ملخ بزرگو-
 سیاه)
 نزاکهت : [ناو] ناوه بو ژنان؛ نه زاکهت؛ حهیا؛
 نه ده ب؛ له سه ره خوپی؛ له تو ی نزاکهت دا قسه
 کردن : په رده ی نه ده ب پراگرتن. (ادب؛ حیا؛
 نزاکت)+
 نزوول : عد؛ فد : [ناو] ئاره وییه، به لام زور له-
 سه ر زمانی جه ماوهره، پریا؛ سووت. (نزول)
 نزی : کورتکراوه ی ناوی نزاکهته. < نزاکهت
 نزیکه : (۱) دوور نییه؛ ماوه ی که مه. (نزديک
 است). (۲) [بند] له وانه یه؛ خه ریکه؛ نزیکه
 بمری : له وانه یه بمری. (مشرفاست)
 نزیکي : [ناو] (۱) دژی دووری. (نزديکی).
 (۲) کاری سه رجیپی؛ ئیلاقه. (همبستر شدن)
 نژاره : [ناو] بنه بانی خانوو؛ سه ربان. (پشتبام)
 نژی : < نه سک؛ نیسک
 نسرم : [ناو] ژیرزه مینی و ژیرخانی ته په شو؛
 یان جیگای خوړنه گر. (اطلاق زیرزمینی مرطوب)
 نسک : ف. مان. ژیان. ژین. (زندگی)
 نشم : [ئاوه لئاو] هیډی؛ ئارام. (آرام)+
 نعوری : [ناو] میزراح؛ مه زرهق. (گردنا)
 نفاوه : له بهین چوونی په نمان؛ نیشتنه وه ی بای
 هه لماسینی له ش. (خوابیدن آماس)
 نفژدی : [ناو] په به نی؛ سه لتی؛ بی زنی.
 (مجردی)
 نفیژ هیل؛ نو یژ نه کهر. (کسی که نماز می خواند)
 نفیسهر : [ناو] نووسهر؛ نفیسیار. (نویسنده)
 نفیسین : [چاوه] نووسین : کاری نو سینی
 کتیب و نامه. (نوشتن)

نښک: [ناو] (۱) گوج. (معلول). (۲) کهره.
(کره)

نقتین: دلوهې کردن. (چکه کردن)

نقووره: [ناو] چه کوش؛ چه کوچ. (چکش)

نکمال: [ناو] په نامال؛ جیران؛ هاوسی؛ جینار.

(همسایه)

نکمه: [ناو] نکم؛ بوود؛ په هوولی ټاوهړو؛ نه-

غم؛ نه غمه؛ له غمه. (کانال آب و فاضلاب)

نکینه: [ناو] فزنده ییکه له مریشک چوو کتره

ولاق دریژ و دندووک دریژه، له تهنکاواندا

پاوده کا و جوړیکي تریان هیه که چه کمه

سووری پیده لین. (اوست؛ چوب پا)

نگریس: [ټاوه لټاو + ناو] نه گبه؛ پیس؛ چه-

پهل؛ کریت. (نکبت)

نمانای: نیشانندان و وده رختن؛ نوواندن.

(نشان دادن)

نم تک: [ناو] نراف؛ دزاو؛ جیگهی ټاو ده لین؛

دلوهې کمه. (چکه ناچیز؛ نشت)

نمتک لیپړین: [چاوگه، ت] وشکایی پیهینان؛

دلوپ لیپړین؛ چکاندن. (قطع کردن تراوش)

نم کیشان: نم کیشته ی؛ تهره شو بوون؛ شی-

مژین. (نم کشیدن)

نم- نم: [ناو] دلوپ دلوپ؛ نمه نمه. (نم- نم).

[بند] (ب) هیواش هیواش؛ کمه کمه؛ به شینه-

یی؛ هیدیکا؛ هیدی هیدی؛ نارام نارام. (نم-

نمک. آرام آرام)

نمه که پوره رده: [ناو] (ب) به خپو بوو له سهر

سفره ی که سیک؛ (ب) منه تباری چاکه ی-

فراوانی که سیک بوون. (نمک پرورده)

نمه که نه ناس: [ټاوه لټاو] سپله؛ بی ټمه ک؛

پیوه فا. (نمک نشناس)

نو: پیشگر واتا نوی؛ نو بووک، نوموسو لمان،
نومال. (پیشوند بمعنی نو) +

نوټافرین: خولقاندنی شتی تازه؛ نوژهن.

(نوټافرین)

نوټنیات: [ټاوه لټاو] نهوټنیات؛ تازه ساز کراو؛

تازه دروست بوو. (نوټنیاد)

نوټه: [ناو] (۱) نوگه؛ نوټه؛ گهره. (نوټ).

(۲) جار؛ که رته؛ باره که ی به دوو نوټه

گوټزاوه. (بار؛ مرتبه) +

نوبه ری گیلان: به ته وسه وه به که سیک ده-

وتری، مه گهر نوټه ری گیلانست هیټاوه؟،

هاوتاکه ی ده یتته مه گهر چاوت جوانه؟. یان

مه گهر کاریکی ټهوتو و گرنگت کردووه؟ مه-

گهر لهوخه لکه زیاتری؟ (معادل تافته جدا بافته

و نوبرش را آوردن؛ نوبر گیلان آوردن)

نوټه ند: (۱) گای نوټال جووت کردوو. (گاو-

۱۲ ساله). (۲) گایی که تازه نیری خراوه ته سه-

رمل. (گاو تازه به خیش بسته شده)

نوټ: [ناو] نوټه؛ ټهلف ویی نوو سینی موسیقا.

(نت) +

نوټشه: [ناو] نوټشه؛ شاریکی که ونارایه له

بهینی سنه و پاوه دایه؛ بهواتای نمر له زمانی

په هلهوی کوټدا. (نوټشه)

نوټلا: [ناو] میناک؛ مینا؛ وهک؛ وه کوو؛ کوټ-

وموت؛ بینانی؛ وه کی. (مانند)

نوټورقان: [ناو] نهیره قان؛ چاودیر؛ نوټروان؛

قهره ول. (نگهبان)

نوخرو؛ نخرو؛ نوغرو؛ نقوم بوون له تراودا؛ وه-

ژیر ټاو کهوتن و نقوم بوون. (غرق شدن)

نوره فهوتان: نوگه فهوتان؛ که سیک که

نوټه ی گرتووه و له کاتی پیو سندا لهوی نه-

بووه و کهسیکی دیکه که له دوایه وه بووه
هاتووه ته جیگای نهو. (ازدست دادن نوبت،)
نوژاوا : [ئاوه ئئاو + ناو] تازه اوا. (تازه داماد)
نوژوو : < نهسک؛ نيسک

نوژهنی : [ناو] نوی ژهنی؛ نوی خوازی؛ نهو ژه
نی؛ پاویری؛ داهینان. داهینه ری؛ داهانین.
(نوآوری؛ اختراع)

نوسکه نوسک : [ئامراز، دهنگ] قوروووسکه
قوروووسکی سپلوت. (نالیدن پی در پی سگ)
نوسند : [ناو] ئاوه نیا؛ په پسته. (آبسته؛ بسارده)
نوئش : له گهل عهیش دادی؛ عهیش ونوئش :
رأبواردن به خوئشی. (نوش) +

نوئش : [ناو] گهوارا؛ پاشگر وهک؛ باده نوئش.
نوئش گیان : [ناو، ت] نوئشی گیانت بی؛ گهوارات
بی. (نوش جان)

نوئشابه : (۱) ناو بو ژنان. (۲) [ناو] خواردنه وی
به له زهت؛ شهر بهت. (نوشابه)

نوئشابه ی ئه لکولی : [ناو، ت] سارده مه نی که
ئالکولی تیداییت؛ (ب، مه ی. می)

نوئشان (۱) [چاوه] نوئشین. (۲) [رأبوردووی
نوئشین] نوئشیان کرد؛ نوئشیان؛ خواردینه وه.
(نوئشیندن)

نوئشانه : تراوی خواردنه وه؛ نوئشابه. (نوشابه)
نوئشانه ی خودایان : [ناو، ت] له زهمانی زه
دهشتدا له هه ورامان دروست ده کرا و ههوت
گیای تاییهت له ناو هوومه (کوپه) ی شه رأبدا
ههوت سال ده مایه وه ههوت دهردی چاره سه ر
ده کرد له گوژانییه فولکلوره کاندای هیمای پی
کراوه (درمانی هه وهر دانی). (نوشابه خدایان)

نوئشی گیان : واتا به گیانت خوئش بی؛ له
جوابی فه رموو یان به سلآمته تی، له کاتی

خواردنه وه دا؛ یان له پاش خواردن و خواردنه وه
دهوتری. (نوش جان)

نوئقامبر . [ناو] نوئوامبر؛ مانگی یازدهه مه ی
سالی زاینی. (نوامبر)

نوقره داخ : [ناو، ت] جهریمه کردن و چزاندن
به پوول و پاره ی نهغد لی سهندن. (نقره داغ)

نوقره داخکردن : [چاوه، ت] (۱) زیوی داخ
چزاندن به له شی کهسیکا. (داغ کردن بانقره -
داغ). (۲) جهریمه کردن و پاره لی سه -
ندن. (نقره داغ) گهرم کردنی نوقره. (داغ کردن -
نقره)

نوقره ج : [ناو] ماشه؛ گاز؛ مقاش. (منقاش؛
گاز)

نوقله ده مه : [ناو، ت] به کیژ ولای ده م چکوله
ده لئین. (معادل غنچه دهان)

نۆکه سوور که : [ناو، ت] له نۆکه رهشکه ده کا،
به لام رهنگی توخ نیه و قاوهیی ئاچخه. (نخود
رنگ صورتی)

نۆکه شامی : [ناو، ت] گیای باقله شامی و به ره -
که ی. (باقلا ی مصری)

نۆکه مار : [ناو، ت] وله ره؛ گیای نۆکه فه رهنگی
که میوه که ی له کالاتیکی دوو درزدا یه، دژی
کر مه کی پرخوله یه. (گیاه نخود فرنگی)

نۆل : نۆلی؛ میناک؛ مینا؛ وهک؛ لیچوون؛ وه -
کوو؛ شیوه دان. (مانند)

نوواندن : (۱) نیشان دان؛ نمونه ی کالاکه ی له
بازار نوواند. (نشان دادن). (۲) سه رنج راکیشان
و فیز کردن، ئه داهره یان و خوئوواندن. (خود -
نمایی) +. (۳) دیاربووون؛ (چاییه که ی دهستت
هه ورهنگ ده نوینی). (نمایش شدن). (۴)
رأزاندن. خه واندن. (خواباندن) +

نووج : [ناو] وهنهوز؛ خهوه نووچكه. (چرت)
نووچدان : كورته خهوه؛ وهنهوز برده وه. (چرت-
زدن)

نوورانی : [ئاوه لئاو] تیشكدار؛ پرشنكدار؛ (ب)
پیاوی خواناس و ئه نی گهش. (نورانی)
نوورباران : [ئاوه لئاو+ ناو] (دایرژانی نووری
زور) تیشك باران؛ مانگه شهو نووری ده باراند
به سهر عهرزدا : تیشكى ده باراند نوور وشه-
ییکى ئارهویه به لأم له سه رزماني جه ماوه ره،
كهس به مردوو نالی تیشك له قهبرت بباری،
يان شهوق له قهبرت بباری، زیاتر ده لاین نوور
له قهبرت بباری و مه به ست نووری خودایییه.
(نورباران)

نووروناوچاو : [ناو] شانس و ئیغبال؛ له نوور و
ناوچاوی تو به شكم كاره كه دروست بییت.
(بخت و شانس)

نووره : [ناو] بهرده زووخال؛ خه لووزی بهرد؛
بهرده په زى. (ذغال سنگ)

نووری دیه : [ناو] نووری دیده؛ پوشناى و
پووناكى چاو؛ (ب) زور خوشه و یست؛ فرزند.
(نوردیده)

نووزى : < نهسك؛ نيسك
نووسان : [چاوگه] (۱) كپ بوون؛ دهنگ نووسان؛
دهنگ كهوتن. (گرفتگی صدا). (۲) تووش -
بوون؛ دووچار بوون؛ هه لآمه تم پپوه نووسا.
(مبتلا). (۳) سازگارى و نزیک بوونه وه له كه-
سیك، ناسازگاره به كه سیكه وه نانوسى.
(نزدیک شدن). (۴) نفیسان، نووسین
؛ نووسانگمه : نووسیومه. (نوشتن) (۵) چه-
سپاندن؛ وهك گه نه پیا نووسان؛ لكان؛ به چه-
سپ پیا نووساندن. (چسپاندن)

نووسكاندن : نووزه نووز كردنى سپلوت؛
قوروو سكاندن. (صدای سگ در وقت درد و
آزار) +

نووسیار : [ناو] نفیسار؛ نووسهر؛ كه سیک كه
دهنووسى. (نوینده) +

نووسینگه : [ناو] بونگا یان پیکخراویکی وه-
ك؛ نووسینگه ی مال و خانوو؛ نووسینگه ی
ماره و ته لاق و ئیتیر. (بنگاه؛ دفترخانه)

نووسینه وه : له سهر پا نووسین؛ ۲ و ۳ (ف.هن).
(دوباره نوشتن) +

نووک تیژ : [ئاوه لئاو+ ناو] به سهری باریک و
تیژه وه؛ دژی نووک كول و نووک كول.
(نوكتیز)

نووکړاندن : [چاوگه، ت] نووقاندن؛ چاولیکنان ؛
چاو قووچاندن. (بستن؛ رویهم گذاشتن)

نووهووت : [ناو] پارگویری مى. (گوساله دو-
ساله ماده)

نوی ئه فلا توونی : [ناو، ت] پپياز یکی فلسه فییه
ده لى هه موو عالم تیشکیك له خودایه و روچ
ده گه رینه وه لای خودا. (نوافلاطونی)
نوی باو : [ناو] تازه داهاتوو. (مؤدیرن) مؤد.
(مدرن؛ مد)

نوی خواز : [ئاوه لئاو] لایه نگرى پپيازى تازه له
بوارى رامیاری و کومه لایه تی و هونه ریه وه؛
نوی ژهن. (نوگرا)

نوی خوازی : [ناو، ت] رهوتی نوی خواز بوون؛
خواهنی هزری نوی خوازانه. (نوگرایی)

نویژخانه : [ناو، ت] ژووری ته رخان کراو بو
نویژ کردن به تاییهت له ئیدارات و رهستورانی
سهر جاده دا. (نمازخانه)

نویژی جومعه : [ناو، ت] ناو نویژی ههینی كه

زیاتر له مزگهوتی جامپعهی ههر شارى له
پشت پيشنويزهوه ده كړى. (نماز جمعه)
نويزى شيوان : [ناوت] چوار ركاتى ئاخري
نويزى شهو؛ نويزى خهوتنان. (نماز عشا)
نويسه ي : [چاوگه] نووسين؛ نفيسين؛
نوويسان. (نوشتن)
نهبانى : [ناو] ناسازگارى؛ ناكوكى؛ زويرى.
(ناسازگارى؛ بدخلقى)
نهپراوه : (۱) [داهاتووى نه برپن] هيشتا نه-
برپراوه؛ به مشار نه پراوه ته وه. (هنوز بریده-
نشده). (۲) [ئاوه لئاو] له بران نه هاتوو؛ دهوام دار.
(خاتمه نيافته) (۳) له ت نه كراو، ساخ. (قطع
نشده)
نه بهيستی : [ئاوه لئاو] نه بيسراو؛ نه بيستوو.
(شنیده نشده؛ نشنیده)
نه پسین : [ئاوه لئاو] نه پچر؛ (ب) تالی قاييم و
خوراگر كه درنگ پېچرى. (غير قابل قطع
شدن)
نه پوخته : [ئاوه لئاو] (۱) له كار دهر نه هاتوو؛
پرا نه هاتوو؛ ساف و ساده؛ بى نه زموون؛ جى نه-
كه و توو؛ له كل دهر نه هاتوو؛ كار نه زان؛ (۲) نه
كوليو. (۱ و ۲ نا پخته) +
نه په تى : [ئاوه لئاو] بيهوش؛ بهرزه؛ ناديار؛ په-
سيو. (بیهوش. گم)
نه تراندن : ته سكين دان؛ دلدارى پيدان؛
ئارام كړدن. (تسكين دادن) +
نه ترسان : وېران؛ نه ترسيان؛ بى په روايى؛ بى-
هه راسى. (ترسیدن)
نه ترسه : (۱) بويره؛ بهزاته؛ به جور ته. (-
شجاع است). (۲) مه ترسه؛ ترست نه ييت.
(پروانكن)

نه ترين : [چاوگه، ت] ئارام بوون؛ ئوقره كرتن.
(آرام شدن)
نه ته ويست : [ئاوه لئاو + ناو] دل نه خواز؛
دوژمن. (دشمن)
نه جهخ : [ناو] بيور؛ تهورى چكوله. (تبرزين)
نه ختهك : [بهند] نه ختيك؛ كه ميک؛ توزيک.
(كمى)
نه خشكار : [ناو، بك] نه وهى كارى نه خشاننده.
(نقش کننده)
نه خل : [ناو] دار خورما. (نخل)
نه خوازه : [بهند] بو كهس دريغيم نيه نه خوازه
بو تو؛ نه خاسما؛ به تاييه ت؛ خاسما. (مخصوصا)
نه خوشر : [ناو] له په. (لپه)
نه خوشين دارى : [ناو] (۱) پهره ستارى و
ئاگاليوونى نه خوشر. (۲) كه سيك كه له مالدا
نه خوشى هه بى وئاگاي لىي ييت. (بیمار
دارى).
نه خوشرينى ئورژانسى : نه خوشى له مه ترسيه وه
نزيك كه بى نوبه كرتن له نه خوشر خانه، ده بى
دوكتور بگاته سه رى. (بیمار اورژانسى)
نه خوشرينى خه و؛ چه شنى نه خوشرين كه به هوى
پيوه دانى ميشووله ي (تسه تسه) ئينسان
تووشى ده بى. (مرض خواب)
نه خوشرينى قهند : [ناو] شه كه رمز؛
ديابيت (بیماری قند)
نه خوشرينى گيرو دار : نه خوشرينى كه جه ماوهر
له يه كترينه وه تووشى ده بن و زوو ته شه نه ده-
ستينى. (بیماری واگیردار)
نه خوه : [بهند] نه خو؛ نه ينا؛ نه گينا؛ دهنه.
(وگر نه)
نه دار : فد : [ئاوه لئاو + ناو] دهسته واژه ي قومار-

بازانه، مهبهست له دوو نه‌فهر له کوپری قومار-
 بازاندا که له یه‌ک پاره وهرناگرن. (ندار)+
 نه‌داری: [ناو] حاله‌تی نه‌دار بوون له قوماردا؛
 فقیری. (نداری؛ بینوایی)+
 نه‌ده‌رووم: نه‌مدا؛ نه‌ده‌رووم و ه‌ب‌اد: نه‌مدا به‌با.
 (ندادم)
 نه‌دیتوک: [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دیو ب‌دیو؛ تازه
 پی‌اکه‌فتگ. (ندیدب‌دید)
 نه‌دیتی: [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دی و‌یدی.
 (ندیده؛ ندیدب‌دید)
 نه‌دیر: [ئاوه‌لناو] نه‌دار؛ نه‌دیرم: نه‌یرم: نیمه،
 نه‌دیریٔ: نه‌یریٔ: نیه‌تی، ه‌روه‌ها نه‌یری:
 نه‌یریٔ: نیته، نه‌دیرن: نه‌یرن: نیانه. (ندار)
 نه‌راست: [ئاوه‌لناو] (۱) درو. (دروغ). (۲) که‌چ؛
 خوار؛ لار. (کچ)
 نه‌راوه‌ستایی: [ئاوه‌لناو] خو‌پ‌انه‌گر؛ نه‌حه‌ج‌ماو؛
 بزوز؛ بی‌ثو‌قره؛ بی‌ثارام. (نا‌آرام)
 نه‌رماده: [ئاوه‌لناو] پیتی(د)له زو‌رجی نایٔته
 گؤن و ده‌سی‌وریت، و‌اتا نه‌نی‌ر نه‌میوی
 گامیش و و‌شتر. (نه‌رونه‌ماده‌گاومیش و‌شتر)
 نه‌رم‌گو: [ئاوه‌لناو] زمان خو‌ش؛ نه‌رم‌پی‌ژ.
 (شیرین‌زبان)
 نه‌رمه‌خوناف: [ناو،ت] نه‌رمه‌باران؛ پروو
 شه‌ی باران. (باران‌اندک)
 نه‌رمه‌پان: [ناو] نه‌رمایی پان؛ شلکه‌پان؛ نه-
 رمه‌پانی(شلکه‌پان)ی بگو‌شم بؤی له‌سینه و
 مه‌م که‌م. «ه‌یمن». (نرمه‌ران)
 نه‌رمه‌ساو: [ناو] تی‌ژ کردنی تیخ به‌ه‌سان
 یان شتی ساف دژی زبره‌ساو که‌به‌بره‌بندی
 تاییه‌تی ئاسن یان زبره‌ده‌کریٔ (تی‌ژکردن-
 تیخ‌بافسان یا‌شیتی‌صاف)+

نه‌رمه‌نايه: [ناو،ت] ئامی‌ریکی مو‌سیقایه به‌فوو
 لی‌ده‌دری. (نوعی‌نی)
 نه‌رمیلی: < پی‌چه
 نه‌رنای: [چاو‌گه] نه‌راندن؛ نه‌عره‌ته پی‌کان؛
 ئه‌رنین. (نهره‌زدن)
 نه‌ره: [ناو] به‌لوو؛ به‌پروو؛ (ب)مازگ دار؛
 دار‌گه‌زو. (گر‌علفی.بلوطا)
 نه‌ریت: [ناو] داب و ده‌ستوور و ره‌سمی باو
 له کو‌مه‌ل‌گادا. (رسم‌ورسوم)+
 نه‌رپک: [ئاوه‌لناو] (۱) نارپک؛ ناراست؛ چه-
 وت؛ لار. (ناصاف.کچ). (۲) نادروست؛ نات‌ه‌با.
 (نادرست)
 نه‌ریمان: باوکی سامی جه‌ددی پو‌سته‌م؛ ناوه
 بو‌پیاوان. (نریمان)
 نه‌زاکه‌ت: < نزاکه‌ت.
 نه‌زرونیاز: [ناو،ت] به‌لینی مال و سامان به-
 خشینه‌وه پی‌شه‌کی یان به‌مه‌رجی به‌دی‌هاتنی
 ئاواتیک. (ندرونیاز)
 نه‌زری: [ئاوه‌لناو] به‌ند[مال و سامان و
 خو‌راکی‌ک که‌به‌هو‌ی به‌دی‌هاتنی ئاواتیک به
 ناو خه‌ل‌ک‌دا ب‌لاو ده‌می‌ته‌وه یان به‌نیازی
 خپ‌روخی‌راته‌وه ده‌به‌خشی‌ته‌وه یان دان‌راوه بو
 به‌خشینه‌وه. (ندری)
 نه‌ژناس: [ئاوه‌لناو] ناس‌نه‌کری؛ نه‌ناس؛ نه-
 ناسراو؛ نا‌اشنا؛ نا‌شناس. (نا‌شناس)
 نه‌سارا: [ناو] مه‌سی‌جی؛ مه‌سی‌جی‌گه‌ل.
 (مسی‌حیان)
 نه‌ساز: [ئاوه‌لناو] شه‌وی ناسازی و له‌گه‌ل
 که‌سن ناحه‌و‌یته‌وه. (ناسازگار)
 نه‌ستووری: [ناو] لق‌ی له‌ثایینی مه‌سی‌حیه‌ت.
 (نسطوری)

نه سرانی : [ئاوه لئاو] شوپگرانی عیسا مه سیح؛
مترانی. (عیسوی)

نه سک : [ناو] نيسک؛ نووژی، نوژوو؛ نوژوی؛
نژی، نژوو؛ مژوی؛ مه رجو؛ مه رجی؛ نسک؛
میژوی؛ مه رژی. (عدس)

نه سک : [ناو] هه ریه که له ۲۱ به شی ئاویستا.
(هه ریک از ۲۱ باب اوستا)

نه سوژ : [ئاوه لئاو] نه سووچ؛ نه سوژ. (نسوز)
نه شکه ن : [ئاوه لئاو] وشه فارسییه، به لام
ناوی جوژیک شووشه یه که درهنگ ده شکي و
به رگه گرتیه. (نشکن)

نه شمیل : خونجیلانه و نه رمو نول؛ جوان و
کورته بالآ. (کوتاه اندام خوش قیافه)

نه شنه فتن : (۱) نه بیستن؛ گوی لی نه بوون.
(نشیندن). (۲) گوی به قسه نه دان؛ گوی لی

خه واندن. (گوش ندادن). (۳) که پی. (کری)
نه شنه فتن : نه ی بیستوو؛ گویی نه داوه-

تی؛ گویی لینه بووه. (نشنیده)
نه شیف : [ئاوه لئاو] نشیو؛ سه ره وژیړ؛ سه ره-

ولیژ؛ لیژ؛ سه ره وخور. (سراشیب)
نه عناداخ : [ناو، ت] نه عنای له نیو پوند

سووره وه بوو بو سه ره هندی خوراک. (نعناداخ)
نه غمه : < میز راب. +

نه غمه : [ناو] ئاواژ؛ ئه ی موتیرییی هه ریفان
ده ست که ن به نه غمه خوانی. «هه میر تهوفیق».

(نغمه) +
نه فتهک : [ناو] نه فتهیک؛ شقارته؛ شه مچه؛

که مریت؛ گورد. (که بریت)
نه فته ره شه : [ناو، ت] مازووت؛ نه وته سیاوی؛

ناوی گه ره کیکه له شاری سنه. (نفت سیاه؛
نام محله ای درسندج)

نه فتهی : [ئاوه لئاو] هه رکه رهسته ییک به نه وته
کار بکات. (نفتهی)

نه فتهی گاز : [ناو، ت] گاز وییل؛ سووختی هه ندی
ماشینی دیزل. (گاز وییل)

نه فسه که : [ئاوه لئاو] نه فسه که؛ نه وسن؛
چلیس؛ سکه پو. (شکه مو؛ شکه پرست)

نه فجار : [ناو] نه وه. (نوه)
نه قاره : [ناو] کاسه ی چوو که ی تار. (نقاره) +

نه قو : [به ند] نهو؛ نهو؛ نوو که؛ ئیستا؛ ئه لمان.
(حالا)

نه گه پ : [ئاوه لئاو] بی جووله و ته کان و خول
خواردن؛ بی په وین و زه پیران. (ساکن و-

بی حرکت)
نه ماگ : [ئاوه لئاو] ناو، به ر؛ نه ماو؛ له بین

چووگ؛ فه وتاو؛ له ناو چووگ. (نمانده؛ از بین-
رفته)

نه مانه وه : (۱) له جیگاییک نیشته جی نه بوون
و گل نه خواردنه وه. (نماندن درجایی). (۲) له

که سیک که متر نه بوون؛ به جی نه مان؛ که م
نه هینان؛ تو له که س نامینی وه؛ تو له که س

که متر نیت. (کم آوردن)
نه ماو : < نه ماگ.

نه مری : (۱) [ناو] زیندوویی؛ په وتی هه رمان.
(مرگ ناپذیر). (۲) هه ربژیت و نه مری؛ مردنت

لی دووریئت؛ نه مریت. (زنده باشی؛ نه مری)
نه نی : [ناو] (۱) دایه گه وه؛ نازناویک بو ژنی

زور پیر و دایر. (۲) زور ژنی مانگادوش به
مانگا ده لین، به تاییه ت له کاتی دوشیندا، وه ک

لاواندنه وه (۱ و ۲. ننه)
نهو : [به ند] ئیسته؛ ئیسه؛ ئه لمان؛ نهه؛ نوو که.

(حالا)

نهوارپای : نه گوران. (عوض نشدن)

نهوانخانه : [ناو] بی ټه نواخانه؛ هه ژارخانه؛
جیگای به ځپو کردن و مانه وهی هه ژاران و
فهقیران. (نواخانه)

نهوتکیښ : [ناو] که رسته ی ډاگو یزانی نهفت؛
وهک پاپوړ و تربیلی نهوتکیښ. (نفتکش)
نهوتی سپی : [ناو] (ب) نهوتی سووتاندن؛ نه-
وتی چرا. (نفت سفید)

نهوراتن : هه ویر هه ټنه هاتن. (ورنیامدن خمیر)
نهوساز : [ټاوه ټناو] تازه دروست کړاو؛ نوی ساز؛
خانوه کهم نو سازه یان نهوسازه : تازه سازه.
(نوساز)

نهوسازی : [ناو] تازه کړدنه وه؛ نوی کړدنه وه؛
چاک کړدنه وهی خرابی؛ ټاوه دان کړدنه وه.
(نوسازی)

نهوسی : [ناو] زړمندال. (ناپسری و نادختی)
نهوه پړه : (۱) گوندیکه نزیکی شاری سنه.
(اسم دهی است). (۲) مه وه پړه؛ چه قه مه که.
(عوعونکن، ورنزن) (۳) ناوه پړیت (پارس
نمیکند)

نهوه زی : نهی خه یته؛ تی نه هاو یت؛ نهی خه-
یه؛ نهی خه ی. (نیاندازی)

نهوه کام : [ټاوه ټناو] کامل نه بووگ؛ نه گه ییو؛
خو نه گرتوو؛ وهک بهرخی که له پیښ کاتی
خویدا له دایک بیټ؛ تووی خرچه هیښتا نه-
وه کامه. (ناکامل)

نهوه منده : [ناو] ږه پسته ی درهنگ چیژاو.
(آبسته و بسارده دیر کاشته شده)

نهویم : (۱) نه بووم؛ نهووم. (نبودم). (۲) لی نه-
ویم بووم بهرزه و نه بوو؛ گوشار بو بهرزه کړدنه-
وهی شتیک. (فشار برای بلند کردن) (چیزی) (۳)

له خواره وم؛ بهر زیم. (درپائیم)

نهوینوون : نه بینم. (نبینم)

نه هیڅیکری : چاوه پروان نه کړاو؛ دوور له هیوا.
(دور از انتظار)

نه هیښتن : (۱) ږیگه نه دان. (نگذاشتن). (۲)
له بین بردن و نه هیلان؛ له ناو بردن. (از بین-
بردن)

نه هیل : [ناو، بک] نه هیژ؛ بهرگر؛ که سیک که
ناییلی و بهرگری ده کا. (مانع؛ جلوگیری)

نه ی لیدان : شمshal ژندن. (نی نواختن)
نه یچه شه کهر : [ناو] نه یچه شه کهر. < له له
نیا : (۱) پاشکر له چاوه گی (نیان، دانیان؛ دانان)
به واتای چاندن؛ ده سنیان. (۲) له (نگاه ی)
فارسیه وه هاتووه ته کورت کردن به واتای پروانین.
تماشا. (نگاه) +

نیایگه : بهوری نیان. < نیای
نیانگر : [ټاوه ټناو] نه هینگر؛ نه هیندر؛ یانی گر؛
نیانینگر؛ سه گی که له پاشه وه به نه هینی دی
و له پر گاز ده گری. یانینگر. (سگی که دزدکی
وبی سروصدا حمله می کند)

نیانه وه : نانه وه؛ دروست کردن (مال نیانه وه)، ته-
ون نیانه وه؛ ته ون هه لځستن؛ ټاژاوه نیانه وه؛
ټاژاوه نانه وه. (برپاکردن. دایر کردن)

نیانه وه : نانه وه؛ دیار بکردن؛ له بهر چاو گرتن،
نیانه وهی جیگاییک بو دزی یان کردنی
کاریکی تر. (زیر سر داشتن؛ در نظر گرفتن)

نیانی : [ټاوه ټناو + بهند] شاراوه؛ په نامه کی؛ له
(نه هان) ی فارسیه وه هاتوو. (نهانی)

نیانینگر : < نیانگر

نیای : [ږا بودووی چاوه گی نیان] (۱) نای؛
چه قانندی. (کاشت). (۲) دای نیا؛ داینا، نیا به ټه-

گره : داینائیره. (گذاشت)

نیتون . (۱) ناوی نه‌سټیره‌ییکه. (۲) ناوی خودای زهریا له یونانی قه‌دیمدا. (نپتون)

نیتروگلیسرین : [ناو] ته‌قه‌مه‌نیکی زور به-هیزه. (نیتروگلیسرین)

نیر : [ئاوه‌لناو] له موسیقی‌دا به ده‌نگی بو‌ری گوران‌بییژ ده‌گوتری؛ باس؛ گپ؛ به‌م. (صدای-بم‌خواننده)

نیر‌گزه‌کردن : [چاو‌گه‌ت] نژده‌کردن؛ برینی به‌قه‌را دوو قامک له سه‌ری کلکی جوانوو بو‌ئه‌وه‌ی چاک کلک بگری. (قطع‌دوسانت‌از-دم‌کره‌اسب)

نیرن‌ژمن : [ناو] دار‌دو‌ژنه‌نگ؛ داریک که ده‌چی به‌ناو هه‌ردوو لوله‌پی مه‌شکه‌دا. (چوب‌میان‌ه‌دودسته‌مشک)

نیروک : [ناو] گیای زه‌رداو‌به‌ر؛ باوه‌شین‌ه‌گیا. (سرخس‌نر)

نیرومی : [ناو‌ت] ده‌سته‌واژی دار‌تاشییه؛ واتا کانه‌وزبانه؛ دوو ته‌خته که یه‌کیکیان ده‌چی به‌ناو یه‌کیکی دیکه‌دا. (نروماده)

نیروو : [ئاوه‌لناو] کاتی جوو‌ت‌خوازی پشیل‌ه‌ی میو. (گر‌به‌مول)

نیره‌ژمن : [ناو] داری به‌ینی دوو لوله‌پ له مه‌شکه‌دا؛ دار دو ژنه‌نگ؛ مه‌تره‌قی پی‌او‌ی پی‌ده‌شوبه‌ینن. نیره‌ن‌ژمن. (چوب‌بین‌دودسته‌مشک)

نهرقان : [ناو] نیرقان؛ چاودیر. (نگهبان)

نیره‌مو : (۱) [ئاوه‌لناو] نیره‌مووک. (نه‌رنه‌ماده) (۲) [ناو] په‌یوه‌ندی رووه‌ک؛ موتوربه؛

موتوربه؛ کاری تاماندن. (پیوند)

نیره‌مو‌ی نه‌ندام : [ناو‌ت] په‌یوه‌ندی نه‌ندامی

له‌ش وه‌ک گورچیل‌ه و دل و جه‌رگ. (پیوند اعضا)

نیره‌نان : [ناو‌ت] تیره‌نان؛ تیروک؛ وه‌ردینه؛ داری نان پانکردن له‌سه‌ر پنه‌که. (نورد)

نیره‌نیر : [ناو‌ت] قیژه‌قیپ و هاوار‌هاوار؛ نه‌پاندنی زور. (داد‌زدن‌زیاد)

نیره‌ههر : [ناو‌ت] نیره‌که‌ر؛ که‌ری‌نیر. (نره‌خر)

نیری : [ناو] (۱) بارودوخی نیر بوون. (نری) (۲) نیره‌ی بز. (شاک؛ تکه)

نیژان : نیژتن؛ چه‌قاندنی نه‌مام؛ ژیر خاک‌کردن؛ به‌خاک سپاردنی مردوو. (دفن‌کردن؛ نشازدن)

نیسکه‌شور : [ناو‌ت] نیسک شور‌دنه‌وه به دوو کاسه بو جیا‌بوونه‌وه‌ی زیخ، له‌و کاسه‌وه بو‌ئه‌و کاسه‌ گو‌یسته‌وه؛ (ب) ها‌تو‌چو‌ی زور. (شستن‌عدس؛ برو‌بیا‌کردن)

نیشان : پاشگر به‌واتای له‌سه‌ر دانراو و له‌سه‌ر چه‌سپ کراوی عه‌لامه‌ت؛ نیشانه‌ کراو؛ وه‌ک؛ سه‌ده‌ف نیشان، گه‌وه‌ه‌رنیشان؛ ده‌ست نیشان. (نشان)

نیشانه‌نه‌گیو : [ناو،‌بک] له‌ ئامانج‌ده‌ر؛ ئامانج‌نه‌گیو. (کسیکه به‌ه‌دف می‌زند)

نیشن : [چاو‌گه] (۱) له‌ یاریی پامیدا دانانه‌عه‌رزی کو‌مه‌لیک له‌ کارته‌کانه. (۲) گیل‌ه‌نه‌هینان و وه‌گه‌رخسته‌نه‌وه‌ی مو‌ره‌ی کو‌ژراو له‌نه‌ردیندا. (۱، ۲. نشستن)

نیشن : [چاو‌گه] داچوون؛ پو‌چوون؛ قوپانی سه‌ربان. (نشست)

نیشته‌وه : (۱) له‌ گه‌رکه‌وتنی با؛ باکه‌ی نیشته‌وه؛ نیشته‌وه‌ی با. (فروکش‌کردن) (۲) دوا‌ی هه‌لف‌پن‌هاتنه‌سه‌ر‌عه‌رزی

نیشن : [چاو‌گه] داچوون؛ پو‌چوون؛ قوپانی سه‌ربان. (نشست)

نیشته‌وه : (۱) له‌ گه‌رکه‌وتنی با؛ باکه‌ی نیشته‌وه؛ نیشته‌وه‌ی با. (فروکش‌کردن) (۲) دوا‌ی هه‌لف‌پن‌هاتنه‌سه‌ر‌عه‌رزی

نیشن : [چاو‌گه] داچوون؛ پو‌چوون؛ قوپانی سه‌ربان. (نشست)

نیشته‌وه : (۱) له‌ گه‌رکه‌وتنی با؛ باکه‌ی نیشته‌وه؛ نیشته‌وه‌ی با. (فروکش‌کردن) (۲) دوا‌ی هه‌لف‌پن‌هاتنه‌سه‌ر‌عه‌رزی

فړنده و فړوکه. (نشستن پرنده) +

نیښه توږف: [ناو] نیوټوو؛ پښه وهی دهغل به-
مزیک، بهرانبهر به نیوټی تووی وهشوی ده-
غله که. (دروکردن غلات درمقابل دریافت-

کردن نصف تخم پاشیده شده)

نیښه پوژه: [ناو] فرافین؛ نههار؛ نیوټپوژه؛ نانی
نیمه پو. (نهار)

نیکوتین: [ناو] ماکیکه له ناو ژه حری سیغاردا؛
ماکی له ناو تووتن و دووکه لی ته ماکودا.
(نیکوتین)

نیگارستان: [ناو] جیگای وینه گهری یان هه-
لوا سین یان دانانی وینه گهل؛ گالپری؛ گهلپری.
(نگارستان)

نیگارگر: [ناو، بک] وینه کیش. (نقاش)

نیل: < که وه گیا.

نیل: [ناو] نیل؛ نیر؛ ټارق و نیل: تاموور و نیر.
(یوغ)

نیله نیل: [ناو، ت] حاله تی گهری به ته وژم و
تینی ټاگر. (زبان بلند آتش؛ حرارت زیاد بخاری)
نیم په رده: [ناو، ت] نیو په رده نیو په رده له
موسیقادا له بهینی دوو نوټی سهره کیدا نیوټی
په رده بییک. (نیم پرده)

نیم پروو: [ناو، ت] کوژی وینه کیشیه، نیم-
پروخسار؛ وینه نیوټی سهره چاو واتا له ته-
نیشته وه. (نیم رخ)

نیم سال: [ناو، ت] نیوټی له سال؛ شش
مانگ؛ (ب) نیو سالی خویندن؛ نیو تیږمی یه-
کساله یان تیږمی شش مانگه. (نیم سال)
نیم گرد: [ناو] کوژی موسیقایه، نیوټی یه که-
ی کات له نوټ نوو سیندا، بهرانبهر به یه ک
سپی یان چوار چه نگ. (نیم گرد)

نیمه یی: [ناو] نیوټی؛ (ب) له نیوټی استدا شه-
ریک بوون؛ نیوټی بووه: گه یشته وه ته نیوټی.

(۵۰٪. نصف؛ نیمه)

نینوږ: [ناو] گیاییکی دوو ساله یه، گه لاکه ی
ماکیکی سرکه ری تیډایه به ناوی (لوړین) که
ده بیته هوټی سهرگیژ بوون؛ دژی په نمائی
گورچيله یه. (کرفس عطری)

نیوټالقه: [ناو] نیوچه غز؛ له تیګ له جه غزی؛
نیوټی جه غزی. (نیمدایره)

نیووانیو: (ب) په شکردن له نیوټی استدا؛
دوو کوتی بهرانبهر و به قه رایه ک. (نیم ونیم)
نیوږ: [به ند + ناو] له ریزیک چه ند دانه به
حیاب نه هیټان؛ به جی هیشتنی ناو به ناو؛
به یانابه یین به جی هیشتن؛ مهودا به مهودا. (چند،
یا یک درمیان) +

نیوټه دهره وه: [ناو، ل ناو] ټاودار؛ مه نشوور؛ ناسراو
له جه ماوه ردا؛ به نیوټانگ. (مشهور)

نیوچاوان: [ناو، ت] تویل؛ ته ویل. (ب) به خت و
شانس. (پیشانی؛ بخت و اقبال)

نیوچاوانه: [ناو، ت] له ناوټی استی شتیګدا؛ ناو-
ند؛ له کوردستانی باشوور سهرته به کار دین
که له سینټیری ټینگلیزی وه ها تووه. (مرکز)
نیوږان: [ناو، ت] ناوټی؛ ناو گه له ی په ز؛ د
چه نیو ږان؛ ده چه ناو میګهل. (میان گله) +
نیوټه د: [ناو] به یینی نووچکه ی کیو و دامین؛
که مهر؛ ټالهنګ؛ ناوټی استی دریژایی. (کمر؛
کمرکش؛ میان)

نیوک کهوتن: [چاوه ت] (۱) ناوک کهوتن؛
جوړیک نه خوشین به ټیشی ناو زگه وه. (ناف-
اقتادن). (۲) (ب) ترسان و داچله کانی به ته
وژم. (شکه شدن)

نیوکه په شه: [ناو] برینی سهرپشتی یه کسم به
هوټی باری په ق یان گرتنی زین و کورتانه وه.
(زخم پشت اسب والاغ)

نیوگایی: [ناو] (گا) واتا (جیگا)، نیو جیی؛

ناوېژۍ. (ميانچيگري)

نيولۍ نان: [چاوگه،ت] ناو له سه سر دانان؛
نيونان. (اسم گذاري)

نيوه: [ناو+پيشگر] کوتيکی ته واو؛ نيوه شهو؛
نيوه پرو؛ پيشگر وانا به شي، نيوه شور. (نيمه)
نيوه: پيشگر به واناۍ کوتي يان به شي؛ وهک
نيوه شهو، نيوه کول، نيوه رزيو؛ نيوه کوتراو.
(نيمه)

نيوه په رده: < نيم په رده.

نيوه دوو رگه: [ناو،ت] جينگاييک له وشکي که
سي که ناري ثاوييت و لاييکي چه سپاييت به
وشکانيه وه. (شبه جزيره)

نيوه کاره: [ئاوه لئاو+ بهند] نيوه وناته واو؛ کاري
که هيشتا ته واو نه بووه. (نيمه کاره)

نيوه کاري: [ناو] په وتي کاري نيوه کار؛ په-
نجه ريک که به شيک له دوو به شي به هره و
داهات ده بات. (۵۰٪ در بهره شريک شدن-
کارگر)

نيوه گو: [ناو،ت] کوتيکی ته واو له شتيکي خر.
(نيمکره)

نيوه گوۍ باشووري: [ناو،ت] نيوه گوۍ زهوي
له هيلي نيسيواوه به ره و باشوور. (بهره و خوار).
(نيمکره جنوبی)

نيوه گوۍ باکوري: [ناو،ت] نيوه گوۍ زهوي
له هيلي نيسيواوه به ره و باکور. (بهره و ژوور).
(نيمکره شمالي)

نيوه گيان: [ئاوه لئاو] له نيوان مان و نه ماندا؛
نه خوشي نزيک به مردن. (نيمه جان)
نيوه نيوه: [بهند] جار جاره؛ ناو به ناو؛ به ينا به ين.
(گاهگاه)

نيوه وناته واو: [ئاوه لئاو] کاري که نيوه کاره
مايپته وه. (نصف و نيمه کاره)

نيوه ونويه: [بهند] له ناوه راستدا؛ وهک له ناوه-

راستدا به شکردن. (نصف و نصف؛ قسمت-
کردن)

نيوه وه: ژووره وه؛ ناوه وه. (توي؛ داخل)

نيه: [ناو] توونه؛ دژي هه يه. (نيست)

نيه زانم: نازانم؛ نزانم؛ چوو زانم؛ چد زانم؛
چازانم. (نمي دانم)

نيه سي: نيپه تي؛ له راپووردوودا ټه و وشه يه
زور له سه قز به کار ده برا به لام ټيستا له سنه له
بري (تي) ههر (سي) ده وتري و باوه وهک: هه-
يه سي، کوشتيگيه سي. (ندارد) < سي

پيتي (ن) به شي وشه ي بياني

ناتور اليست: فد؛ فرد؛ سروشت خواز؛ هوگري
سروشت به تاييه ت له نيگار کيشيدا.
(ناتور اليست)

ناتور اليسم: فرد؛ فد؛ رپياز يکي هونه ري
نيگار کيشيه، که شوپگراني هوگري سروشتن.
(ناتور اليسم)

نارسيزيسم: فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛ نه خوشي خو
به زياتر له ديتران زانين و خو په سهندي و
خوويستي. (نارسيزيسم)

نازيسم: فرد؛ فد؛ اند؛ ناموزه يکي رامپاري

عهسکه‌ری و کوومه‌لایه‌تی که له ئالمانیایا
 پیکهات و له سهرینه‌مای په‌گه‌ز په‌رستی و
 تاکه‌حیزی دامه‌زرا. (نازیسم)
 ناسیونالیست : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خواز؛ باوه-
 رمه‌ند به‌هۆز و نه‌ته‌وه‌ی خو. (ناسیونالیست)
 ناسیونالیسم : فرد؛ فد؛ اند: نه‌ته‌وه‌خوازی؛
 پروای له‌ئهندازه‌ده‌در به‌هۆز و نه‌ته‌وه‌ی
 خو. (ناسیونالیسم)
 ناشایسته : [ئاوه‌لناو] (۱) ئالایه‌ق؛ ژێ‌نه‌هاتی؛
 نه‌شیاو. (ناشایست). (۲) ناشایست؛ ناپه‌سه‌ند؛
 به‌د؛ کریت. (ناشایست)+
 نشینی : پاشگر به‌واتای دانیشتن و مانه‌وه؛
 شارنشین؛ گوندنشین. (نشینی)
 نوخته‌چین : ناوی جوړیک نیگارکیشیه به
 خالی(پرو له‌په‌نای یه‌ک و جارنا خالی
 بلالو). (نقطه‌چین)

نوشوست : [ناو] پوچوون؛ به‌چالدا چوون و
 قوپان و نیشتنی سهربان و عه‌رز؛ سهربانه‌که
 نوشوستی کردووه؛ داچووه؛ پوچووه. (نشست)
 نه‌سته‌علیق : عد؛ فد: [ناو] ناوی جوړیک
 نووسینه، زیاتر به‌قه‌له‌م قامیش دهنووسری و
 زور په‌سه‌نده. (نستعلیق)
 نه‌سخ : عد؛ فد: ناوی شیوه‌نووسینیکی ولاته
 ئیسلامیه‌کانه. (نسخ)
 نی‌ئوپان : [ناو] ته‌خته‌ی ده‌ستکرد، له‌بره‌دار و
 چه‌سپ. (ئوپان)
 نیسکافه : [ناو] جوړیک قاوه‌ی هاپراوه‌که
 هه‌وجه‌ی به‌دم‌کردن و کولاندن نییه و له
 ئاوی کولاتوو ده‌کریت. (نسکافه)

هائومه گا : [ناو] مه یخانه. (میخانه)

هاتنه دهست : [چاوگه،ت] (۱) پاره هاتنه دهست: وه دهست که وتن. (بدست آمدن).

(۲) دهستکردنه وه و بهر هنگار بوونه وه؛ کوره کان هاتنه دهست و شه پکی باشیان کرد. (دفاع کردن) (۳) فیربوون و شیای و شاره زایی بو نهجمای کاریک؛ رهوشتی کار هاتنه دهست. (خبره شدن در کاری)

هاتنه سه ره په : [ناو،ت] بو داوخوازی چوونه مالی که سی، زیاتر بو خواز بیی ژن و کج. (خواستگاری)

هاتنه سه ره چوک : [چاوگه،ت] هه لسانه سه ره چوک بو ولام دانه وه زیاتر ولام دانه وه به توندوتیژی. (روی زانو بلند شدن برای جواب دادن)+

هاتنه قهوام : خو گرتنی چیشیت یا خوراکی تراو که به کولاندن دیتنه راده ی دیاریکراوی تاماده بوون. (قوام آمدن)

هاتنه کوشتن : [چاوگه،ت] کوژران؛ کوژیان. (کشته شدن؛ کشته شدند)

هاتنه کهوان : [چاوگه،ت] نزدیک بوونه وه تاثیر پهس؛ (ب) رازیبوون؛ هاتنه سه ربار؛

مهیل دان، نه گهر مهیل له سه ره به پراستی وهره که وان. «فولکلور». (براه آمدن)

هاری : [چاوگه] هارین؛ ورد کردن. (خرد کردن)

هاریپ : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ئامیریکی موسیقایه وهک چهنگ وایه و بهقامک ده- ژهندری. (هاریپ)

هارژنگ : [ناو] تهنگز؛ چالووک. (سفیدخار؛ نوعی خار برای پرچین روی دیوار)

هارس : [ناو] تاوان؛ گوناخ؛ سووچ. (گناه) هارمونیکا: [ناو] ئامیریکی موسیقایه به فوو لیده دریت. (هارمونیکا)

هارمونپوم : [ناو] ئامیریکی موسیقایه به فوو لیده دری. (هارمونپوم)

هاروژاندن : [چاوگه،ت] شیواندن؛ ئالوژاندن؛ هورووژاندن وهک ئالوژاندنی شاره ههنگه ژاله. (آشفته کردن)

هاره بر : [ناو،یک] بهردی دهستاپ و ئاش چیکهر؛ وهستای هاره دروستکهر. (تراشنده سنگ آسیا)

هازی : [به ره می چاوگه] توانایی؛ به تاقه- تی؛ به هیزی. (توانایی)

هاژیله : [ناو] حاجیله؛ حاجیله؛ کووژه که ی چووک؛ قاوخی ههندی زینده وهری ده- ریایی وهک شهیتانو که ی چووک. (پوسته نوعی حیوانات دریایی)

هاس : [ناو] پهنگی قاوهیی ئاچخ به پهله- ی وردی ره شهوه. (رنگ قهوهیی باخال های- سیاه)

هاسر : [ناو] کاتزمیر؛ ده مزمیر؛ سه عات.

(ساعت)

هاسرساز : [ناوت] سه عهت ساز؛ کاتزمیر -
چیکه ره وه. (ساعتساز)

هاشاول : [ناو] حاشاول؛ هیرش؛ به شه پرموه
بو چوون و په لاماردان. (حمله)

هاڤیتی : (۱) فرپندراو. (پرت شده). (۲) فرپیدا؛
خستی؛ هاویشتی؛ هاویشتی (انداخت)

هاکوو : [بهند] هاتوو؛ له وانه یه؛ نزیکه؛
تهقاو؛ رهنکه؛ هاکوو گه یشته ئیره؛ هاتوو
گه یشته ئیره. (ممکن است؛ به زودی)

هاکی : اند؛ فد؛ فرد؛ هیندد؛ [ناو] یارییکه
وهک توپی پی؛ به لام به گوچانیکی تاییهت
له توپ ددري دوو چوری هه یه له سه
عهرز و له سه سه هوول. (هاکی)

هاللو : (۱) [ناو، بک-ناو، بهر] تیوه پیچراو؛
له پام هاللوو؛ له پام ئاللوو. (پیچیده شده).

(۲) [ناو] هوپمی گهرمی ئاور؛ (هاللووی
خوشره له پلاوی) (گرمای آتش).

(۳) [ناو] چیشتیکی مزرری قوره تیکراوه،
تاییهت به ناوچه ی سنه یه. (نوعی غذا با -
غوره)

هالای : < هه لای

هالتیر : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] میله یک له پول
که له هه دوو سه ره وه سهنکی تاییهتی
ده خریته سه ره بو بهرز کردنه وه و وهرزش
کردن و کیهرکی. (هالتر)

هالولک : جه ژئانه. (عیدی)

هاله کوی : له کوییه؛ هه روها، (های له -
کوی و هان له کوی). (کجاست)

هالهینه : له وییه؛ نه وه تا له وی؛ له ویینه -

رئیه؛ له ویینه یه. (آنجاست)

هاملفه : (۱) [ئاوه لئاو] هاو لف؛ هاو جووت؛
هاوشان؛ لفه دووانه؛ جمک؛ (۲) هاو جووته؛

هاوشانه؛ (همتا؛ دوقلو؛ همتاست)

هامویر : [ئاوه لئاو] هاو فکر؛ هاوپا؛
هاو بیروپا؛ هاوباوه پ. (همفکر)

هاندراو : [ناو، بهر] فیړکراو؛ بزویندراو؛ دنه -
دراو؛ هه ژیندراو؛ (تحریک شده)

هانگافا : [بهند] هه رته وکاته؛ ده ست به جی.
(فوری)

هان هانه دای : [چاوگه، ت] هوپ نیای؛
هان دان؛ دنه دنه دان. (تحریک کردن)

هاوناست : [ئاوه لئاو] هاوته راز؛ هاوشان.
(همسطح. هم شان)

هاواربه دم : (۱) [ئاوه لئاو] دم به هاوار؛ که -
سیک که زور و زوو دهنکو داده خا. (۲) که -

سیک که قسه و پروداو له هه جیگا ده -
گیړته وه. (خبرپخش کن)

هاواروداد : [ناوت] هه راوهوړیا؛ قیژه قیژ.
(دادوهوار)

هاوال مندال : [ناوت] په ره ول؛ ئوال -
مندال. (جفت)

هاوپایه : [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوپله؛ هاو
ده ره جه. (همپایه)

هاوجا : [ناو] ژئانی دووبرا بو یه کتر؛
هیورژن. (زن برادرشوهر)

هاوخوین : (۱) دوو یان چند کهس که
گروپی خوینیان یه ک جوړبیت. (هم گروه -

خونی). (۲) هاوپه گهز؛ هاو نیژاد؛ (ب) خزم و
کهس. (همخون)

هاوخه رچ : [ناو] چهند کهس که پیکه وه
شت ده کړن یا ده چنه سه فەر و هه رکهس
به شه پاره ی خو ی دده؛ دوو یان چهند هاو
مه نزل که له خه رچی مالد شه ریکن.
(همخرج)

هاودل : [ئاوه لئاو + ناو] هاومه پام؛ یه ک
بیر. (همدل)

هاوده ر : [ناوت] دراوسی؛ جینار؛ جیران؛
هاوسی؛ هاوسا؛ هامسا؛ هاوهیس.
(همسایه)

هاوده وړه : [ناوت] کهسانیک که پیکه وه
به شداریان کردوه له خویندنی بابه تیکی
فهنیدا یا پیکه وه سه رباز بووگن. (همدوره)
هاوړدانه وه : [چاوگه، ت] ناوړدانه وه؛
لایکړدنه وه؛ (ب) کوکه ک و ثاریکاریکردن.
(مساعدت)

هاوړه ننگ : [ئاوه لئاو] له پړه نگی یه ک؛ هه -
فره ننگ؛ ویکچووی. (همرنګ)

هاوسه رکه م : [ئاوه لئاو] که متر له ئاولان؛
(ب) که مده ستي؛ هه ژاری؛ نه بوونی. (کمتز -
ازدیگران؛ بینوایی.)

هاوسه نیری : [ناو] هاوسه ری؛ ژن و -
میردایه تی. (همسری)

هاوقوتابی : [ناو] دوو یا چهند کهس که
پیکه وه له شوینی هاو وانه بووگن؛ هاوکه -
لاس؛ هاومه دره سه. (همدرس)

هاوکیش : [ئاوه لئاو] هاوسه ننگ. (همسنگ)
هاوکیشه : [ناو] هه فکیش؛ مو عاده له؛ په -
سته ییکی دووبه شی له ماتماتیکدا که به -
رانبهرن. (معادله)

هاونیو : [ئاوه لئاو] هاوناو؛ چهند کهس که
ناویکیان هه یه. (همنام)
هاوواتا : [ئاوه لئاو] دوو یا چهند وشه که
مانایکیان هه یه. (هممعنی)
هاوهل : [ناو] هاوال؛ دوست؛ ره فیق.
(دوست)
هاوهن : [ناو] هاون؛ هاونگ؛ ئاونگ.
(هاون)
هاویناو : [ناوت] ئاودانی ده غل له هه وه لی
هاویندا. (آبدادن کشت دراویل تابستان)
هاویه : [ناو] چه کوچیک که به کاره با یا به
ئاور گهرم ده بیټ بو له حیم کردن. (هاویه)
هایدی : تند؛ [به ند] هایدی؛ وشه ی هاندانه؛
زووکه؛ گورج به؛ خیراکه؛ له تورکی عو -
سمانیشدا هه ر به ومانایه یه. (زودباش)
هایویییه ی : [چاوگه، ت] هه لسان له خه و؛
وه ئاگاهاتن؛ وه خبه ره هاتن. (بیدارشدن)
هتد : < هه ته د
هچکار. [ناو] هچهار؛ بیباری سوور؛ بیهر.
(فلقل قرمز)
هرچکی : [ئاوه لئاو] کار لینه هاتوو؛ بی ده -
سه لات؛ ناشایست؛ نالایه ق؛ نه شیاو.
(نالایق)
هرشانندن : [چاوگه، ت] پړتن؛ پړاندن؛
قلمدانه وه (ریختن)
هروش : [ناو] پیرخه نیله؛ ورده ساوار؛
برویشی ورد. (خرده بلغور)
هشکه ساو : ئیشکه ساو؛ (۱) [ئاوه لئاو]
ئاسمانی سامال و بی هه ور له کاتی هه وا
ساریددا. (آسمان ساف دروقت یخبندان)

وسرما(۲) [ناوت] ساوینی تیغ و تیژ
کردنی به ههسان و زبره به بی پوون و چه-
ورهسان و ناو. (تیز کردن تیغ بدون چربی)
هلهلاندن : [چاوگه،ت] دراندن؛ کوئه-
کردنی لیباس و شپ کردن. (فرسوده کردن-
وپاره کردن)

هلهلین : < هلهلاندن

هناری : نهوک گیران؛ قورگ گیران و
قورسبوون له بهر خهه و گریان. (گلو-
سنگین شدن و گرفتن)
هنگودینگ : [ناوت] هنگودنگ؛ شکو و
شانازی؛ کهبکهبه و دهدهبه؛ دهنگوفه-
نگ. (دنگ و فنگ)

هوئو : نهوتو؛ وها؛ کاریکی وها بهرچاو؛
ئاوا. (اینطور و چینی؛ چشمگیر) +

هوئیل : [ناو] ئوئیل؛ میوانخانهی موئی
پوژ. (هتل)

هوچکوچی : [ناو] کشمیش : (کشمش)
هوئانهوه : [چاوگه،ت] گه پاندنهوهی گا-
جووت له جهه مسهری گاوخاندا؛ (ب) بادانه-
وه و قسه گوپان. (برگرداندن ورزا در-
موقع شخم)

هوړقوړنای : [چاوگه،ت] ههلقوړاندن؛ هه-
للووشین و قوړه لی هیئان. (هورت کشیدن)
هوړکراندن : [چاوگه،ت] هه لکراندن.
(حالت آتش زدن مو)

هوړگراندن : [چاوگه،ت] هه لکردنی چرا و
ئاگر؛ گراندن؛ پیکردنی چرا و ئاگر..
(روشن کردن آتش)

هوړترووشکنای : [چاوگه،ت] هه لتروو

شکاندن. (نشاندن بحالت چمباتمه)

هوړترووشکیای : [چاوگه،ت] هه لترووشکان.
(چمباتمه زدن)

هوړتهوبهه : [ناوت] له کاتی جووتکردندا
بو خستنه سهر هیلی جووت به گا جووت
دهوتری. (ب) هاتوچوی زوړ پیکردن. (بیا و
برو) +

هوړدی : [ناو] هوړدوو؛ لهشکر؛ سپا؛ (اردو)
هوړزای : [چاوگه،ت] هه لسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وهه به رههاتن. (بیدار شدن)

هوړشین : [چاوگه،ت] هه لچوونی تراو له سهر
ئاوړ. (کف کردن غذاروی آتش)
هورمز : [ناو] گیای گوژروان. (گیاه، گل-
گاوزبان)

هوړمیس : [ناو] هوړمیسک؛ فرمیسک؛
ئهسیرین؛ روئندک. (اشک)

هوړمیسک : ئهسیرین؛ فرمیسک. (اشک)
هوړوگیلان : [چاوگه،ت] وهه رگه پاندن؛
زقپاندن؛ هه لگه پاندنهوه؛ پاچقه کردن.
(برگرداندن؛ ترجمه)

هوړه : [ناو] (۱) کوئترین ستایشی ئهه ورا
مهزدا به دهنگ هه لپرین. (۲) پاشماوهی
پهسمی هوړه که جوړیک ئاوازه به شیوهی
خویندن و (لاسابی کردنه وهی خویندنی
که وه). (نوعی آواز کهن)

هوړه ۲: ئهه ورو له جیاتی شیعی گازه
کردن و ستایش، شیعی دلداریش ئامیته-
ی هوړه بووه و له ۲۲ شیوه ئاههنگی
هوړه ی تههمن چوار ههزار ساله ته نیا ۱۳
یان ماون.

هوڙه گورگي: [ناو،ت] گورگه زى؛ باران و
خوڙ پيڳه وهه. (باران باريدين درموقعيڪه آسمان
آفتابي است)

هوڙه هوڙه: [ناو] قوڙ قوڙه؛ مه زره قى ناو به-
تال ڪه دهنگي ليوه دى. (مزراح ميان تهى)
هوڙيال: [ناو] هوڙي ڪهر؛ ڪهر ڪورگ؛ جاشه
ڪهر. (ڪره خر)

هوڙه بانه: [ناو] گويزه بانه؛ شت به خشينه-
وه و سه دهقه ڪردن بو بيستنى گوي و قسه
ڪردنى منڊال و ساغى گوي و زباني.
(سور دادن به اميد گوش و زبان نوزاد سالم-
بودن)

هوڙي: [ناو] وه زاي يه خته نه ڪراو؛ ڪه لي
دهبه. (گاواخته نشده)

هوڙه: [وته] هوڙا؛ ههروه ڪوو؛ له-
گوين؛ مينا؛ چه شن؛ وينه. (مانند؛ همانند)
هوڙمرمر: [ناو] گيانله به ريكي زور زه لامه
له جنسى فرنده، به لام هه لنافري.
(شتر مرغ)

هوڙهنگ: (۱) [ناو] منڊال مردوو. (بچه-
مرده). (۲) [ناو] زير هڪ؛ زانا. (دانا)

هوڙهڪل: [ناو] بليمهت؛ هه لکه وته؛ پسپوڙ
و فره زان. (نابغه)

هوڙه برينه وه: [چاوگه،ت] دهرهينانى گه-
مره له هوڙي مالت. (جمع آوري تاپاله-
فشرده شده از كف تويله)

هوڙلاڪ: [ناو] هوڙلمان؛ هوڙترڪ؛ گهده؛
مه عده؛ ورگ؛ ثوور. (معهده)

هوڙلالى: [ناو] گهون؛ گوينى. (گون)
هوڙلانكى: [ناو] جوڙلانى؛ ديڙه ڪانى. (تاب-

بازى)

هوڙله وه: [ناو] ڪه مڪوڙله وه؛ ڪه مڪوڙله گويز؛
تويڪله شينه ڪه ي ڪويز، ڪه له پهنگ
پڙي و پهنگ سازيدا ڪه لڪي هه يه. (پوسته
سبز گردو)

هوڙما: [ناو] خودا. (يزدان)
هوڙما: [ناو] ڪه شڪه خوڙه؛ بالنده ييڪي
سپيه و سه ربالي پهشه و گوشت خوڙه.
(هما)

هوڙمان: [ناو] سهروكي سپا؛ فه رمانده؛
ناوى پياوانه. (فرمانده سپاه. اسم مردانه)
هوڙناوه: [ناو، بهر] شتى وهڪ موورو به
پڙسمانه وه ڪراو. (رشته شده). (۲) هه لبه-
ستى شيعر. (رديف شده؛ سروده شده)

هونه رپه رومر: [ناو] لايه نگر و بار-
هينه ري هونه ر و هونه رمنه. (هنر پرور)
هوود: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] هه واگيشى ڪاره-
بايى زياتر له سه ر ڪوانووى چيشتخانه
داده مهر زريت بو هه لڪيشانى هه لم و بوڻ و
دووه ڪل. (هود)

هووده: [ناو] موفا؛ سوود؛ قازانچ؛ دڙي
بيهووده و بي موفا. (سود)

هوورات: ف. مان. (۱) بيره وه ري؛ هوور-
مان؛ (خاطرات) (۲) بوڻ خوش؛ (خوشبو)
(۳) ناوى گوڙيڪه (نام گلى است)

هوورڪ موورڪ: [ناو،ت] ورده و پرته؛
ورتڪ و پرتڪ. (خرده مرده؛ ريزه ميزه)

هووندا: [ناو] لئاو؛ ثووندا؛ وندا؛ ون؛ گوم؛
بزر. (گم)

هه پله هورج: حه پله هورج. < هه پهنتى

هه‌پله‌گو : [ئاوه‌لناو] چه‌قه سرو؛ پرپیژ؛ چه-
نه درپژ؛ هه‌له پاس. (پرحرف)
هه‌په‌لوک : [ناو] گیای قیزبه‌له؛ هه‌په‌لوک.
(نام گیاهی است)
هه‌په‌نتی : [ئاوه‌لناو] چه‌په‌نتی؛ زه‌به‌لاح؛
زلحورت؛ زل و زه‌به‌نده. (لندهور)
هه‌تاف : [ناو] هه‌تاو. (۱) پوژ؛ جه‌غزی پوژ
به عاسمانه‌وه. (خورشید). (۲) خور؛ تیشکی
پوژ. (اشعه خورشید)
هه‌تاکه‌ی : (۱) [به‌ند] تا؛ هه‌تاکوو؛ هه-
تاکه‌ی تو له‌وینه بیت من ناییم. (تاوقتی-
که). (۲) هه‌تا چه‌وه‌ختی، هه‌تاکه‌ی له‌سه‌فه‌ر
نایسته‌وه؛ تاکه‌نگی له‌سه‌فه‌ر نایسته‌وه.
(تاچه‌وقت)
هه‌تک‌که‌ر : [ناو، بک] نه‌تک‌که‌ر؛ ئاب‌روبه‌ر.
(رسواکننده)
هه‌تلی : [ئاوه‌لناو] هیتلی؛ بی‌شهرم؛ بی-
حه‌یا؛ مروقی په‌ست. (بی‌حیا)
هه‌ته‌د : له‌ئاخری په‌سته‌دا به‌واتای هه‌تا
دوایی؛ زیاتر له‌گه‌ل سی خالدا یان هه‌تا-
دی‌یان هتد. (الی آخر..)
هه‌ته‌رپ : چاوئیک که هیزی دیتنی شتی
زور دووری هه‌بیت. (چشم‌دوربین)
هه‌تیه : [ناو] (۱) ئامرازی جیگای پیچ
دروست کردن له‌ده‌روه و ناوه‌وه‌ی
لووله‌ی کانزادا. (حدیده). (۲) پارچه پولا-
یی‌که به‌چهند کونه‌وه له‌گه‌وره تا چکوله
بو باریک کردنه‌وه‌ی ته‌ل و سیمی ئامیزی
موسیق. (حدیده). (۳) ئامرازی ته‌لی زیر و
زیو دروستکردن له‌زیرپینگه‌ریدا.

(شفشاهنج)

هه‌تیه : [ناو] کول؛ ئامیری ده‌قدانی
قوماش به‌تاییه‌ت بووزوی پانک و چو‌غه.
(نوعی اطو)
هه‌جامه‌ت : له‌حه‌جامه‌تی ئاره‌وی کورد
کاری بووه واتا که‌له شاخ گرتن. (حجامت)
هه‌جه‌ت : [ناو] حه‌جه‌ت؛ به‌لگه؛ ده‌لیل؛
نیاز؛ پیویست؛ بو‌ی هه‌یه له (حوجه‌ت
یان (حجه‌ت) ی ئاره‌وی کوردکاری
بوویت (دلیل؛ نیاز)
هه‌دلان : [ناو] نه‌خوشینی په‌شه‌ولاخه.
(نوعی مرض گاو)
هه‌رسین : (۱) ناوی باژیریکه له‌هه‌ریمی
کرماشان (نام شهری در استان کرمانشاه)
(۲) هوورسین؛ خورسین؛ خور هه‌لات؛ پوژ
هه‌لات (مشرق)
هه‌ر له‌بر نه‌کردنه‌وه : نه‌زانینی جیاوازی له
به‌ینی کرمی ساقه‌تی تووتن و برکه‌ی تو-
وتندا. (ب) نه‌زان وتینه‌ گه‌یشتوو. هاوتای
قول به‌فول حالی بوون. (کنایه؛ نادانی)
هه‌پاج : [ناو] (۱) فروشتنی شت و مه‌ک
به‌که‌مترین قیমে‌ت؛ ماله‌که‌م هه‌پاج کرد
واتا هه‌رزان فروشم کرد. (۲) هه‌پاج
جو‌ریک (مه‌زات یا مه‌زاده) که شت ده-
فروشری به‌که‌سی که له‌کو‌ره‌دا زیاترین
قیمه‌ت پیشیناریکا. (حراج)
هه‌راز : [ناو] ها‌تو‌چو و شه‌کانه‌وه‌ی شتی
ئاویزان؛ وه‌ک ئاونگی هه‌ندی کاتزمیری
دیواری. (ا‌ونگ)
هه‌رال : [ئاوه‌لناو] به‌ره‌ل؛ بی‌عار؛ بی‌کاره؛

خوڻيگورڻ؛ غهڙه و لووت بهرزي بي جي.
(بيعار؛ ول)

هه‌ڕاڵه‌بره‌م : < هه‌ڕاڵه‌برایمه‌.

هه‌راو : (١) [ئاوه‌لناو] گه‌شاد؛ به‌فره‌وان.
(گشاد). (٢) [ناو] گه‌یایکه له ناو گه‌لکه‌یدا
کره‌میک ده‌زی که ئا‌زال^٢ به‌خواردنی ده-
مری. (نام گیاهی است) +

هه‌ریه‌رچوون : [چا‌وگه‌ت] هه‌ریه‌رچقین؛
هه‌لامسان؛ ئاوسان؛ هه‌لامسان؛ په‌نمان؛
ماسین؛ باکردن. (بادکردن)

ہہرجوول : [ناو] جوړيک کوښه. (نوعی
ملخ)

هه ردک : هه تک؛ هه ردووک؛ هه ردوو؛

هه‌رتک؛ هه‌ردک دهستی شکا: هه‌تک
دهستی شکا. (هه‌ردو)

هه‌رده‌بیله : [ئاوه‌لناو + ناو] زموینی بی-
داهات؛ زموینی بی‌خاوه‌ن و چۆل و به‌ره-
ه‌ووت. (زمین‌بی‌حاصل و برهوت)

هەردی : شاعیری ناسک خەیاڵ و بیرتێژی کورد، که له نووسینی ئەم وشە- دانەدا هاندەرم بوو بۆ تێکۆشان و نەترسان لە پەرخە، و پای وابوو که هەر وشە لەسەر زاری جەماوەره سامانی خۆپەتی ئەکەر وشە که بیانیش بێت. (شاعر کوردستاندا احمد هردی)

هەردین : [چاوگە،] ھەرژین؛ جوی بوونە-
وہ؛ جیا بوونە وہ؛ لہیہ ک ترازان. (جداشدن)

هه‌رز: [ناو] فەریس؛ هه‌ریس؛ هه‌ریز؛
 فەریزوو. (فەریس)

هه‌ڕزه مه‌ره‌س : [ناوت] سپلۆت یا تانجی

که پست ده کری و هه رکهس پای کیشی
پست دهدا و اتا به شوینیدا ده روا. (تازی که
بارشته قلاده به دنبال هر کسی راه میافتد)

ههزره گیل^۶: [ئاوه لئاو] حاله تی بیکار
سوورانه وه و گه ران: کافقه لیش. (ههزره-
گرد)

هه‌رژین : < هه‌ردین

هه‌رساندن: [چاوگه‌ت] فیر کردن. (یاددا دن)
هه‌رشته‌فه‌نگی: [ناوت] هه‌رشته له‌ئا-
ردی بی‌سپۆس که به‌ده‌زگا و مه‌کینه
چی‌ده‌ییت. ماکاروونی. (ماکارونی)

۱) ھەر ڪوئي: (ھەر ڪوھي).
 ۲) ھەر ڪوئي: ھەر ڪوئيھڪ: ھەر ڪوئيھ-
 ۳) ھەر جيئي: ھەر جيگي (ھرمڪاني)
 ھەر ڪوئي: < ھه ڪوئي (۲)

همه پر کیشه : [ناو،ت] بارانی په له؛ هیشه نم.
(بارانی که به انداز حد و بیست سانت زمین را-
ترکند)

هه ره گه له : [ناوت، که ره گه ل؛ (ب) جه ماوه -
 ریکی وه پاشکه وتووێ نه زان. (گله خر)
 هه ره ملیسین : [چاوه گه ت] هه له ملیسین؛ هه -
 له مژین؛ هه له مژتن؛ وه ک مژینی ئاوی هه نار
 و میوه. (مک زدن)

هه‌ر مه‌لی^۵ : هه‌ر مه‌یژه؛ هه‌ر مه‌وژه؛ هه‌ر مه‌وشه؛ هه‌ر مه‌یژه. (هی‌نگو).

هه رمه لی^۶ : [ناو] هه لمه له؛ هه رمه له؛
گوله هیرو^۷. (گل ختمی)

هه‌رمه‌نی : ئه‌رمه‌نی. (ارمني)

هه‌رنه‌بی : (١) هه‌رنه‌وی؛ تو‌قه‌ت نه‌بی.
(هیچ‌گاه نه‌بشی). (٢) هه‌رنه‌بی؛ به‌لانی‌که -

وی ژيانی پر بایه‌خی شه‌وبلیمه‌تیه.
 (تخلص دانشمند بزرگ کرد)
 هه‌ژخوه‌کەر : [ئاوه‌لناو] هه‌ژ له‌خو‌کەر؛ خو-
 پسه‌ند؛ خو‌ویست؛ له‌خو‌بایی؛ لووت‌به‌رز.
 (خودخواه)
 هه‌ژگوه‌ه‌ژال : [ناوت] هه‌ژگ و ب‌ژال؛
 هه‌ژگه‌ل؛ چیلکه‌وچه‌ویل؛ پرو‌وو‌ش.
 (شاخه‌های خشک و باریک درخت)
 هه‌ژمه‌ت : [ناو] هه‌جمه‌ت؛ هه‌بیه‌ت؛ له-
 تاو؛ په‌رو‌ش؛ ترس. (هیبت. ترس)+
 هه‌ژه‌ژوک : له‌رزوک. (مبتلا به مرض-
 رعشه)
 هه‌ژیا : [ناو] هه‌ژدیه‌ا؛ هه‌ژیا؛ هه‌فی. (اژدها)
 هه‌ساره‌ژمار : < گول‌پ‌ر‌ش‌نگ.
 هه‌ساره‌ی گ‌ر‌ج‌ه‌ش‌ون : نه‌س‌تیره‌ی گ‌ر‌له-
 شوین؛ به‌ردی نه‌س‌تیره‌یی که ده‌خوشی و
 کلکی‌کی گ‌ر‌داری به‌پاشه‌وه‌یه. (شهاب)
 هه‌ساوی : [ناو] هه‌ساوی؛ جسه‌ که‌ری‌کی
 به‌کار و به‌هیزه. (نژاد نوعی خرپر قدرت)
 هه‌ستوون : [ناو] ویستوون؛ کو‌له‌که. (ستون)
 هه‌ست‌هوروو‌ژین : [ئاوه‌لناو] هه‌ست‌بزوین.
 (حس برانگیز؛ مهیج)
 هه‌سته‌وه‌ری : [ناوت] هه‌ست‌یاری؛ هه-
 ستوکی؛ هه‌ست ناسکی؛ چاوم له‌به‌رانبه‌ر
 تیشکی خو‌ژدا هه‌ست‌یاره : هه‌سته‌وه‌ره یان
 هه‌ستوکه. (حساسیت)
 هه‌سروه : [ناو] خه‌سوو. (مادرزن)
 هه‌سووره : [ناو] خه‌زووره. (پدرزن)
 هه‌شامه‌ت : [ناو] هه‌شامه‌ت؛ ئاپوره‌ی جه-
 ماوه‌ر؛ کو‌م‌بوونه‌وه‌ی زو‌ری خه‌لک. (انبوه)

(جمعیت)
 هه‌شت گول : [ناو] کاتی که گه‌نم یان ده-
 غل ته‌واو گول ده‌کا. (هنگام خوشه‌بستن-
 گندم)
 هه‌شت‌په‌ل : [ناو] هه‌شت پالوو؛ هه‌شت
 سووچ؛ هه‌شت گو‌شه. (هشت گوش‌هشت-
 پر)
 هه‌شتی له‌مشتی : به‌شی‌ک له‌شتی‌ک؛
 نمونه له‌هه‌ر شت. (نمونه‌چیزی)
 هه‌شنبو‌ژ : [ناو] شین‌بو‌ژ؛ بو‌ژی مه‌یله‌وشین.
 (رنگ تیره مایل به آبی ستور)
 هه‌شینوک : [ناو] سوور‌یجه؛ سوور‌یژه.
 (سرخچه)+
 هه‌فان : [ئاوه‌لناو] هیلاک؛ ماندوو. (خسته)
 هه‌فاندن : [چاوگه‌ت] هیلاک کردن؛
 ماندوو کردن. (خسته کردن)
 هه‌فت‌جو‌ش : [ناو] هه‌وجو‌ش؛ کتری گه‌وره
 له‌جنسی مه‌فره‌ق. (کتری بزرگ از مفرغ)
 هه‌فت‌خه‌ت : [ناو] [ئاوه‌لناو] له‌قه
 دیما نه‌وکات که شه‌راب خواردنه‌وه مه‌باح
 بووه له‌جیگایی به‌ناوی مه‌یخانه‌شه-
 پ‌اییان ده‌خواردنه‌وه، که‌سی‌کیش که
 ساقییان پیده‌گوت به‌ئامیر‌یکی (په-
 ردا‌خ‌یک)ی هه‌وت هی‌ل بو‌ موشته‌ریه‌کان
 شه‌رابی تی‌کردوو و نه‌و ساقیه‌ ئاگاداری
 پ‌اده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی هه‌ر که‌سی‌ک
 بووه و به‌قه‌را توانای (هه‌ر که‌س) له‌پ‌ووی
 هی‌له‌کانه‌وه بو‌ی تی‌کردوون، که‌سی‌ک که
 نه‌وپه‌ری توانای خواردنه‌وه‌ی هه‌بووایی‌ت
 هه‌تا هی‌لی هه‌وته‌م بو‌ی پ‌رده‌کرد، نه‌و

وشه یه ماوه ته وه و به که سانیکیان گوتووه
 که پالّه وان و به هیز بووگن و ئیمرو واته ی
 گوپاوه و به که سانیکی زیرک و فیله باز ده
 وتریت حه وخه ت. (هفت خط)
 ههفت پهنک : [ئاوه لئاو] حه و پهنک
 (ب) مروقی کلاوباز که هه ردهم خو ی به
 پهنکی نیشانده دا. (هفت رنگ)
 ههفت زمان [ئاوه لئاو] : حه و زمان (ب)
 مروقی ماستاو که و ریاباز و زمان باز،
 زمان لووس. (زمان باز)
 ههفت سین : [ناو] سفره ی جه ژنی نه وروژ
 که حه و شت یا خوراک که هه وول پیتی
 ناوه که یان (س) بی له سهر سفره داده نیین.
 (هفت سین)
 ههفتووه : [ناو] نه فتاو؛ ئافتاو. (آفتابه)
 ههفته بیجار : [ناو] حهفته بیجار؛ جوریک
 ترشیاته که چهند جور سه وزی و بهری
 گیای تیده کهن. (هفته بیجار)
 ههفته و : [ناو] نه فتاو؛ لوولینه ی مسی؛
 ههفتووه. (آفتابه)
 ههفتوو : [جیناو] یه کودوو؛ ههفتو دوو؛ یه-
 کترین؛ یه کتر. (همدیگر)
 ههفره سهن : [ئاوه لئاو] ههف جنس؛
 هاو نیژاد؛ هامره سهن؛ هاو پهنک. (هم نژاد)
 ههفگهل : [ناو] پشتیوان؛ یارمه تی؛ هه-
 واداری به کو مه ل. (پشتیبانی)+
 ههفتو : [ناو] نیریه کیوی؛ که له کیوی. (گل-
 کوهی)
 ههف هیسی : [ناو] هاوسا؛ هاوسی؛ جینار؛
 جیران؛ هامسا. (همسایه)

هه فیساندن : [چاوگه ت] هه رساندن؛ فییر-
 کردن. (یاد دادن)
 هه فیسین : [چاوگه ت] فییر بوون؛ هه رسین؛
 فییر بوون. (یاد گرفتن)
 هه فین : [ناو] هه وین؛ نامیان. (مایه)
 ههقه : [ناو] توخله هیلکه؛ تو یکل ی هیلکه؛
 قاخکی هیک ی. (پوسته تخم مرغ)
 ههقه په له : [ناو] حهقه په له؛ بارانی نیوه
 راست مانگی پاییز. (باران آبانماه)
 هه کل مه کل : [ناو] مندالان پایان پاده-
 کیشن و یه کیکیان به ئاههنگ ده لی هه-
 کل مه کل کلکافوکی زهرد و سوور و شه-
 ماموکی میخم کوتا میخ هه لبه زی تیکه-
 ی چه پم ئاله مه گزی و له ویدا ئیشاره ی
 به هه پاییک کرد، هه لده کیشریت هه تا
 ته نیا پای که سیک ده میئته وه که سهرکه-
 وتووی کایه که یه. (آچین و واچین)
 هه ل : [پیشگری کار (فیعل)] وه ک هه لپه-
 رین، هه لبه زینه وه، هه لخنه وه. (پیشوند)
 هه ل زریان : [چاوگه ت] هه ل زریان؛ هه-
 لپشکووتن؛ وه ک هه لپشکووتنی لیو؛ لیو
 هه ل زریان. (مانند تیخال لب)
 هه لاله برایمه : [ناو] گوله شلیر؛ شلیره. (لاله-
 واژگون)
 هه لاهو خور : [ناو] مور؛ مور یانه؛ جووله وه-
 ریکه میملی قوماش و خورییه. (بید)
 هه لاور دراو : [ئاوه لئاو + ناو، بهر] ده-
 رهاویژراو؛ داپراو؛ جیاوه بوو؛ فریدراو.
 (جدا شده؛ پرت شده)
 هه لای : [بهند] هیشتا؛ هه لای؛

هالای، هیژ. (هنوز)

هه لای هیل : [ناو] ماره کوژه؛ گیای هه-لا-
هیل ماکیلی ژه هراوی تیدایه به ناوی
(ئارسنیک) که کوشه نده ییکی بی-
عیلاج.ه (شوکران کبیر)

هه لبرووسقان : [چاوگه،ت] (۱) پفاندن و له
دهست سهندن. (از دست کسی ربودن).
(۲) هه لگه پانهوهی شیر و دوخهوا. (بریدن-
شیر). (۳) پهنک په پین و پهنک به پرووهوه-
نهمان له ترسان یان هه رشت. (رنگ-
پریدن). (۴) قرتیان؛ گیای بزار قرتیان و
به ریشهوه دهرنه هاتن. (قطع شدن)
هه لبه زینهوه : [چاوگه،ت] (ب) داجله کان و
سله مینهوه. (شکه شدن؛ از جا پریدن)+
هه لپه پاندن : [چاوگه،ت] (۱) په رتاوتن؛ سه-
ر قرتاندن. (قطع کردن). (۲) په خساندن.
(رقصاندن)+

هه لپه ژنین : [چاوگه،ت] هه لپاچین؛ په-
پتاوتن. (کوتاه کردن؛ قیچی کردن)
هه لپه هه لپ : [ناو،ت] زور له ز کردن له
کاتی خواردندا. (باعجله غذا خوردن)
هه لچنراو : [چاوگه،ت] (۱) چنراو؛ ناوی
چیشته که هه لچنراوه. (تمام شدن آب و بخار-
شدن؛ جوش رفتن آب غذا). (۲) به پیکوپیکی
له سهر یه ک دهسته کراو و دانراو. (چیده-
شده)

هه لچی : [ناو،کارگ؛ قارچک. (قارچ)
هه لخراندن : [چاوگه،ت] خر کردنی هه-
شت؛ گوپ پر له با کردن بو کایه ی په له-
پیتکه لیدان. (کروی کردن و پرباد کردن-

له پ)+

هه لداشتن : [چاوگه،ت] (۱) لاپی کردن به
که سیک؛ هه لفریواندن. (قریب دادن)
(۲) فرپندان له به رزیهوه بو خوارهوه (۳) ده-
ستبه سه رکردن دوور خستهوه. (از بالا پرت
کردن؛ تبعید)

هه لدانهوه : [چاوگه،ت] کوگا کردنه سه-
ریه کی دهغل یان هه رشت؛ خهرمانی
هه لداوه تهوه. (تلمبار کردن غله) (۲) به-
رز کردنهوه؛ وه ک کوش هه لدانهوه و به له-
ک دهر خستن؛ په رده له سهر لابریدن.
(بالا زدن)

هه لزرینگاندن : [چاوگه،ت] زرینگاندنهوه؛
گوژه و دیزه ی کوڤ و بوڤ گرتوو دیسان
به ناوړ سوور کردنهوه. (پختن مجدد ظروف
سفالی)

هه لزه قین : [چاوگه،ت] هه لزه قیان؛ هه لئو
قین؛ توقله کردن. (باد کردن؛ حباب شدن)
هه لزه لین : [چاوگه،ت] هه لزه لیان؛ هه-
لخلیسان؛ (بو ی هه یه له گه ل زه لله کردندا
پیوه نندیکیان هه بیئ) (سر خوردن)
هه لئس : [ناو] هیسر؛ ئه سرین؛ فرمیسک.
(اشک)

هه لئسوبنیش : [ناو] هه لئسوکه وت؛ هاموشو.
هاتوچو. (آمدورفت)

هه لئسووراندن : [چاوگه،ت] (ب) به ریوه
بردنی کاری پیکخراویک. (اداره کردن)+
هه لئسیان : [چاوگه،ت] هه لئسان؛ پابوون؛ هه-
ستان؛ وه ک لافاو هه لئسان. (پاشدن؛ آمدن)
هه لفریوین : [ناو،بک] خاپین؛ فریو دهر.

(فريب دهنده)

هه لکالين : هه لکالان؛ تووړه بوون له که-
سيک؛ تووک ليکړدن. (بدوبيراه گفتن) +
هه لکړاندن: [چاوگه، ت] (ب) هه نديکي که م
له مبه به سيک تيگه يشتن. (درک اندک از-
مطلبي، جزئي درک کردن) +

هه لکړدن : [چاوگه، ت] (۱) ده ست پيکړدنې
با. (شروع شدن وزيدن باد). (۲) گلوله به نه هه
لکړدنه سهر يه ک. (کلاف پيچيدن) +
هه لکړاندن : [چاوگه، ت] مريشک و سه-
روپي دواي پاک کردن به سهر ناورداگرتن
و هه لکړاندن و هه لپړواندنې پهل و مووه
ورده کاني. (سوزاندن موی کله پاچه پاک شده)
هه لکلوشان: [چاوگه، ت] خوراندن به نه هي م؛
هه لکړاندن (تبندي خاراندن)

هه لکووچان : [چاوگه، ت] هه لټرووشکان؛
هه لټووته کان؛ زياتر بو سپلوته. (چمباتمه)
هه لگر : (۱) [ناو، لټاو] شياو؛ شان هه لگر:
له باراندا بوون. (شايسته) (۲) [ناو، بک] به-
رز که ره وه؛ که سيک که هه لده گري ت.
(کسيکه برميدارد)

هه لگرته : [ناو] له ياري مي شين دا دژي
خشکيه واتا هه ل مات به هه وادا بو ميته
يان هه ل ماتي حه ريف فريدان. (تيله پرت-
کردن هوايي)

هه لگوفين : [چاوگه، ت] گه وړاندن؛ وه کوو
: سه گ که نيچير له خو ل وهرده دا و ده
يخلافيني ته وه. (مجاله کردن و غلطاندن) +

هه لگويزان : [چاوگه، ت] دهر دان؛ خالي کر
دن، زياتر بو تراو وه ک ناوي هه وز هه-

لگويزان. (خالي کردن)

هه لگه پيان : [چاوگه، ت] سه ره کو تن؛ به کيودا
هه لگه پيان: هه لگه پان. (صعود)
هه لگه پين : [ناو، بک] (۱) نه وه ي سه رده خا.
(بالا برنده). (۲) زق پين؛ به راوه ژوو که ره ور
چه رخين. (برگرداننده) .

هه لگيرساندن : [چاوگه، ت] هه لگرساندن؛
ناور کردن وه. (ب) ناشووب نانه وه و به رپا
کردنې فيتته. (آتش روشن کردن؛ فتنه-
بپاکردن)

هه لالوگر : [ناو، ت] کيشه و هه راوه وريا.
(درگيري و داد و هوار)

هه للووشين : [چاوگه، ت] (۱) هه لقوړاندن و
خواردنه وه. (نوشيدن). (۲) هه لقوړاندن به
دهنگ و سه داوه. (هورت کشيدن)

هه لماشتن : [چاوگه، ت] هه ل مالين؛ وه ک
قول هه لکړدن. (بالا زدن)

هه لمالان : [چاوگه، ت] سه رپوش له سه ر
لاچوون؛ له زور جي دا هه لمالان و دامالان
يه ک و اتان و هه ندي جاريش دژ و اتان
(پرو به خوار و ژور)؛ سه رپوش دامالان؛
پيستي دهستم هه لمال راوه : پيستي دهستم
دامال راوه. (لغزيدن)

هه لمه قووته : [ناو] تلپاناوين؛ قامکي ناوه-
راست؛ زړه نه قووته؛ بالابه رزه؛ قامکي
قووتی. (انگشت وسط)

هه لمه دوو : [ناو] هه لمي گه رمي دوو که ل؛
بو قی گه رمي ته ره شو دار؛ شه رجي.
(شرجي)

هه لمه دووگ : [ناو] هالاوي گه رمي چه-

ورایی و دووگ. (بخارچربی)

ههلمه قووت: قووتدانی بهلهز؛ قووتدان به
یه کجاری و به توندی؛ قووتدان به گرمی
و سارد نه کردنه وهی خوراک. (خوردن-با-
عجله و گرما گرم)

ههل و پهل: [ئاوه لئاو] زور کولان و له بهر یه-
ک چوون؛ بوئی ههیه که (حهل) ی ئارهوی
و پهل ی به واتای (کووت ولهت) ی کوردیه وه
دروست بوو ییت. (له شدن بعلت پختن زیاد)

ههل و مه رج: [ناو] بارودوخ. (موقعیت)
ههله وه شاننده وه: [چاوگهت] (۱) له بهر یه-
ک دهرهینانی ئامیر و ئه ندای که رهسته-
ییک. (اوراق کردن). (۲) تیکدانی موعامه له
و پهیمانی به ستراو. (فسخ کردن معامله) +

ههلهوی په پر کوور: [ناو] ۷۰ تا ۸۰ سانتیمتر
بالایه تی، بالی زهرده و کلکی سپیه.
(عقاب طلایی)

ههلهویست: [ناو] ههلهویس؛ لایه نگری له
مه بهست و داوخوازیکی فکری. (اصرار و
پشتیبانی از نظریه و یا موردی)
ههله پارسی: ههله پاسی؛ زور و هری؛ (ب)
فره ویزی. (پرگویی)

ههله شه: [ئاوه لئاو] شپرزه؛ دهسته نه کراو.
(آشفته؛ فله)

ههله لیلوک: [ناو] نه رمه ی گوی؛ به لگی گوی.
(نرمه گوش)

هه مووده م: [بهند] گشت کاتییک؛ هه موو
کاتییک. (همه وقت؛ هر دم)

هه مه لایه نه: [ئاوه لئاو] له هه موو لاییکه-
وه؛ له گرد لاییکه وه. (همه جانبه)

هه میر ترش: [ناو] هه ویر ترش. (خمیر مایه)

هه نا پهس: [ناو، بک] هانا پهس؛ فریا پهس.
(فریادرس)

هه ناسه بر کی: [ناو] نه فهس نه فهس لیدان
به هوئی هیلاک بوونی زوره وه. (نفس-
نفس زدن) +

هه ناسه پهس: [ئاوه لئاو] بهد یومن؛ نه فه-
س پیس. (بیدمن)

هه ناسه که وتنه ژماره: (ب) سه ره مه رگ.
(نفس به شماره افتادن)

هه ناسه ی دوا یی: (ب) ئاخرین هه ناسه ی
سه ره مه رگ. (آخرین نفس)

هه نا فره شی: [ناو] زکره شی؛ دل پیسی؛ به-
شک بوون. (سوظن داشتن)

هه نا وه کوتی: [ناو] دله کوتی؛ دله ته پی. (-)
طپش قلب)

هه نجنراو: [ئاوه لئاو، ناو، بهر] ئه نجنراو؛
ورد کراو؛ ئه نجن ئه نجن کراو؛ قیمه کراو.

(قیمه شده)
هه ندرینه: [ناو] گیاییکه له شیله که ی
لاستیک دروست ده ییت. (نام گیاهی است)

هه نده یی: چاوچنوک؛ چکووسی. (خست)
هه نگ: [ناو] دهسته واژه ی کامپیوتیرییه

واتا قوفلکردنی کامپیوتیر. (هنگ)
هه نگ: [ناو] فهوج؛ دهسته ییک عهسکه ر

که بریتیه له سی گوردانی سیسه د که سی.
(هنگ) +

هه نگاقی: [بهند+ ناو] (۱) نهو؛ ئیستا نوو که
هه نگاوی. (حالا). (۲) یه ک قه ده م؛ قه-

ده میک. (یک قدم)
هه نگ بهر: [ناو] گیای فاتمه داروو؛ بو

بیرووی وشک و بیرووی ته پ به که لکه.

(فرنجمشک)

ههنگل^۱: [ناو] دهسته، دهسکی گوژه؛ قول^۲؛
باسک؛ بن ههنگل : بن باسک : (بازو،
دسته) +

ههنگوزه : [ناو] شیرهی وشکه وه بووی دار؛
جیوه؛ جهو؛ جهوگ. (صمغ)

ههنگوف : [ناو] جوړیک میشه له زستاناندا
له ژیر پیستی ره شه ولغاندا ده ژیتیه وه و
به هار سهر دهر دینی؛ ههنگی ره شه ولآخ.
(نوعی انگل زیر پوست گاو)

ههنگووره تاله : [ناو، ت] ته ماته مارانه؛
(گیاو بهر که ی). (مهر گیاه؛ بلادن؛ شاییزک)
ههنوان : [ناو] جیگای په سیو که باران نه-
یگری. (پناهگاهی که از باران محفوظ باشد)
ههنه کار: [ئاوه لئاو] هه نه ککار؛ گالته چی.
(کمدین)

ههنی : (۱) [بهند] هه نیک؛ ههندی؛ هه-
ندی؛ هیندی؛ که می؛ ههنی. (کمی)
(۲) <شووتی

ههواکیش : [ناو] (۱) که ره سته ی راوانانی
ههوا له ژووره وه بو دهر وه زیاتر له ناشپه-
زخانه دا؛ (۲) قول ه کووره ئاسا بو کیشانه ده-
ره وه ی ههوا بو سه ره وه. (۱ و ۲ هواکش)

ههوالنیری : (۱) [ناو] رپنک خراوی خه بهر
شاندن؛ بلاو که ره وه ی خه بهر. (خبرگزاری)
(۲) کاری خه بهر ناردنی ههوال نووسی
گوڤار. (خبرنگاری)

ههوته ههوت : [ناو، ت] وه ره وه پ. (وعو)
ههوجا : [بهند] نهوجا؛ نه مجا؛ نهوسا؛ سا.
(حالا دیگر)

ههودانه وه : [چاوگه، ت] هودانه وه ی گا

جووت له جه مسهری گاو خانی جووت
کردندا. (برگرداندن گاو در آخر خط شخم)

ههودل : [ناو] ده فریکی گه وه له مه-
دوش مه زتر؛ گادوش. (ظرف دوشیدن گاو).
ههوراز و نشیو : [ئاوه لئاو] بهرز و نرم؛ چال^۱
و بهرز؛ کهند و کو سپ. (پست و بلند)

ههورنگ : نهله تریکی ساکین که له کاتی
دهست پیاساوین به قوماشی په شمیندا
ده تروسکیته وه و قرچه ی دیت؛ ئاورینگ؛
پر شکه هاویشتنی ئاور. (الکتریسته ساکن
؛ جرقه آتش)

ههوروبا : [ناو، ت] دهسته واژه ی رهنگاریه؛
رهنگی تیکه ل^۱ پیکه ل^۱ و شیواو له بیچمی
ههور. (ابر و باد)

ههوروبه رق : [ناو] ههوره برووسکه؛ ههوره
تریشقه؛ چه خماخه ی ههور. (رعدوبرق) +
ههورکرنه وه : [چاوگه، ت] سهرله نوی ته-
شه نا کردنی برین پاش چاک بوونه وه؛ یان
دووباره نه خوش کهوتنه وه پاش چاک بوونه
وه. (ب) هاتنه وه گه پی کیسه ی کو و له-
بیر چوو (له بیر چووگ). (عود کردن)

ههول : [ناو] (۱) خوف؛ کهوتنه حاله تی
شیواوی له ترس یان له بهر پرووداویکی
ترس هینه ر؛ ده سه پاچه بوون؛ شله ژان.
(هول) (۲) ههول ته قالا. (کوشش)

ههولده ر : [ناو، بک] ته قالا ده ر؛ تیکوشهر.
(مجاهد)

ههویر تیکان : [ناو، ت] په بینکه؛ ئاردی که
به سهر گونکی ههویردا ده کری بو نه وه ی
به تیروکدا نه لکی. (آردی که روی چانه می
پاشند)

هه‌وێل: [ناو] هه‌رد و مه‌كان؛ جیگا؛ ده-
 وروبهر؛ ئارا؛ كه‌س له‌ هه‌وێل دانه‌ بوو؛
 كه‌س له‌و هه‌ردومه‌كان و جیگا دا نه‌-
 بوو. (مکان)

هه‌ویه: [ناو] (١) چه‌کوشی که به‌کاره‌با یان
 ئاور گه‌رم ده‌کری بو له‌حیم کاری. (هویه).
 (٢) له‌ کوردستانی باشوور به‌ناسنامه ده‌لێن
 و له‌ ئاره‌وییه وه‌ وه‌رگیراوه. (کارت-
 شناسایی؛ شناسنامه)+

هه‌ویه‌شه‌و: [ناو] مانگه‌شه‌و؛ هه‌یقی شه‌-
 ف. (مه‌تاب‌شب)

هه‌یانی: هه‌تاکانی؛ هه‌تاکوونی؛ هه‌تاکه‌ی؛
 هه‌تاکانی؛ هه‌تانی؛ هه‌تا. (تاو‌قتی)
 هه‌یتانن: گو‌رانن؛ قیزانن به‌ سه‌ر که-
 سێکدا. (نهره‌زدن)

هه‌یقی‌سوور: [ناو] هیلالی ئه‌حمه‌ر؛ دامه‌-
 زراوێکه‌ له‌ وڵاته‌کانی ئیسلامیدا که‌ کاری
 یارمه‌تیدانی لێقه‌وماوانه‌، له‌کاتی ڤووداو
 یان نه‌خوشی و گی‌شه‌دا؛ وه‌ک سه‌لیبی
 سوور له‌ ئوروپا. (هلال‌احمر)
 هه‌یه‌هاوار. هه‌ی‌داده‌ی‌بی‌دا؛ ئه‌ی‌هاوار.
 (ای‌دادو‌بی‌داد)

هیپ: [ناو] جو‌ریک‌ ئاهه‌نگه‌ که‌ زیاتر
 کچان به‌ لێو ده‌لێن و پێی هه‌لده‌په‌رن.
 (نام‌آهنگی‌است)

هیپاتیت: [ناو] جو‌ریک‌ نه‌خو‌شینی جه‌-
 رگه‌. (هپاتیت)

هیپکای: [به‌ند] هی‌دیکا؛ ئه‌سه‌پایی؛ به‌-
 هی‌واشی و سووک؛ به‌ئارامی؛ هی‌دی؛ به‌-
 هیمنی؛ له‌سه‌رخو. (به‌آرامی)

هیج: [ناو] ته‌گه‌؛ نی‌ری. (تکه‌شاک)

هیج‌وو: [ناو] خ‌وازی‌نی؛ خ‌وازی‌نی.
 (خ‌واستگاری)

هیچکه: [جیناو] هیچکه‌س (هیچکه‌ نه‌و؛
 هیچکه‌س نه‌بوو). (هیچکس)

هیچکه‌سم‌نییه: (١) قه‌وم و که‌سی من -
 نییه؛ که‌سی من نییه. (کس‌وکارمن‌نیست).
 (٢) من هیچکه‌سێکم‌نییه. (من‌بی‌کسم)

هیچی: [جیناو] هیج‌شتی؛ هیشتیک؛
 هیچیک؛ هیج‌تشت. (هیچی)

هی‌رش: ناوه‌ بو‌ پیاوان. (اسم‌مردانه‌)+
 هی‌رمال: [ناو] هی‌ربار؛ ده‌فری هه‌ور؛ ده‌-
 فری گلێن. (ظروف‌سفالی)

هی‌روین: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] به‌ره‌می‌که
 له‌ تریاک و مو‌رفین که‌ مو‌رو‌ف زو‌ر زوو
 خووی پێده‌گریت، ماکیکی سه‌رکه‌ری به
 هی‌زه. (هی‌روین)

هی‌ره: [ناو] نه‌په‌رن؛ می‌زه؛ ته‌ماشای؛
 چاو‌لی‌کردن؛ ڤوانین. (نگاه)

هی‌ره‌قونێل: [ناو] ئامو‌ورو‌نیر؛ ئاقیله‌وماقیله‌؛
 ئاره‌ق‌ونێل؛ ئالاف. (خیش)

هی‌ره‌لماسی: [ناو] ئی‌ره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له‌
 تو‌ورکیه‌وه‌ هاتووه‌، (ییر: زه‌وی + ئالما: سیو)
 یاره‌لماسی؛ سیوک؛ ییره‌لماسی؛
 کارتو‌ل؛ کارتو‌پی؛ په‌تاته؛ سیف زه‌مینی؛ سیب
 زه‌مینی؛ کارتینه‌؛ کرتو‌پل؛ پو‌تیه‌؛ کارتینک؛
 کرتو‌فل؛ په‌تیه‌. (سیب‌زمینی)

هی‌ری: [به‌ند + ناو] دوینی. (دیروز)

هی‌رین: [چاوه‌گه‌] هه‌رین؛ وردکردن؛ له‌
 ئاش کردن. (خردکردن)

هی‌زن: ناوی گو‌رانیکه‌، چه‌له‌پایه‌ و بو‌
 هه‌له‌په‌رن ده‌بی. (آهنگ‌رقصی‌است)

هیسین : (۱) [چاوه] ساوینه وه؛ سوونه وه؛
 له ساودان؛ تیز کردنی تیخ. (تیز کردن تیخ).
 (۲) پیا ساوین؛ سواخدان. (مالیدن و گل اندود)
 هیشترگا: [ناو] وشرگا. (زرافه)
 هیکادلمی: [ناو، ت] هیلکه ی ده لمه و
 نیوه کولیو. (تخم مرغ عسلی ونیم بند)
 هیکاری: هینکاری، فیرکاری؛ ئاموزه.
 (آموزش)
 هیکتار: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] یه که ی پیوانی
 پرووپه پری زهوی به رانبه ربه ده هه زار
 میتری چوارگوش. (هکتار)
 هیکرن: [چاوه، ت] هینکرن؛ فیرکردن.
 (یاد دادن)
 هیلاکه ت: حاله تی نه خوشینی زور خراب
 و نزدیک به مردن. (دم مرگ)
 هیلکه مارانه: [ناو، ت] شه ی تانوکه. (پوسته
 حلزون)
 هیلنای: [چاوه، ت] حیلنای؛ حیلاندن؛ شه-
 هین. (شیعه کشیدن)

هیله: [ناو] هیک؛ هیلکه؛ زهردبه قوونه.
 (تخم مرغ)
 هیللیکو پته: [ناو] جوړیک فروکه ی په-
 روانه داره. (چرخال)
 هین: (۱) هینک؛ فینک. (خنک) (۲) شت؛
 وانیک. (چیز) (۳) فیر؛ فیم؛ زانین. (فهمیدن)
 هیئانه وه: (ب) پرشانه وه. (استفراق)
 هیندوو: [ئاوه لئاو + ناو] دینیکه له هیندوو-
 ستان؛ هیندووستانی. (دینی است درهند؛
 هندوستانی)
 هیندی: [ئاوه لئاو + ناو] زبان و خه لکی
 هیندوستان. (هندی)
 هیوان: [ئاوه لئاو] خوش؛ به خته وه؛ به-
 ختیار. (بختیار)
 هیورزه: دم و شک بوون له توونیه تیدا.
 (خشک شدن دهان از تشنگی)
 هیول: [ئاوه لئاو] هیور؛ ئارام؛ هیدی؛
 هیمن. (آرام)

هونه‌رپیشه : فرد؛ اند؛ [ناو] (۱) هاوده‌نگی
ری شانۆ و سینما. (هنرپیشه)
هه‌په‌رووت : [ناو] حاله‌تی نه‌شه بوونی زۆر
به‌هووی کیشانی تریاک و هپروینه‌وه.
(هپروت)

ههرز : [ئاوه‌لناو] هه‌رس؛ ساف‌بوون و
سووانی هیلێ گرنجی پیچ و مۆره. (هرز)
ههینۆتیزم : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] خه‌وی ده-
ستکرد؛ که له لایهن ههینۆتیزۆره‌وه به‌سه‌ر
که‌سی‌کدا داده‌سه‌پی. (ههینۆتیزم)

ههینۆتیزۆر : [ناو، بک] پسپو‌ری‌کاری
ههینۆتیزم. (ههینۆتیزور)

ههیی : اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] لاوی بی‌کاره‌ی
ول‌اتگه‌لی پوژئاوایی که دژ به‌کۆمه‌لگایان
هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن و به‌کنج و سه-
روقزی نا‌اساییه‌وه خۆیان نیشانداده‌ن و
زیاتر خوو گرتووی ماکی س‌رکه‌رن. (ههیی)
هیندل : اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] میله‌ییکی دوو
ئانی‌شکه که مۆتۆری سه‌یاره‌یان پی‌هه‌لده-
کرد ئیمرو بووه‌ته (سو‌یج) کلیل. (هندل)

ه‌ارمۆنی : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] (۱) هاوده‌نگی
له‌ مۆسیقادا. (۲) له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی نه‌ندام
گه‌لی سیسته‌می‌ک یان له‌ هونه‌ری‌نیگار
کیشیدا له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی په‌نگی پاژگه‌لی
نیگارێک. (ه‌ارمۆنی)

ه‌افبه‌ک : اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] هه‌رکام له‌ نه-
ندامانی تیمی کایه‌که‌ری تۆپی پی‌ که له
نیوه‌ی دواوه‌ی زه‌وینی تۆپی پێدا کایه‌ ده-
که‌ن. (ه‌افبک)

ه‌افتایم : اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] [کوژی‌وه-
رزشی تۆپی‌پا] هه‌رکام له‌ دوو نیوه‌ی
کایه‌ی وه‌ک تۆپی پا. (کافتایم)

ه‌اونشین : [ناو] هه‌م‌نشین؛ هاوده‌م؛ هاوال؛
دۆست. (هه‌منشین)

ه‌اویر‌کرافت : اند؛ فرد؛ [ناو، ت] ه‌افیر-
کرافت جو‌ریک پا‌پو‌ر که به‌سه‌ر ده‌ریادا و
به‌ سه‌ر عه‌رزدا ده‌خشی.

(ه‌او‌ر‌کرافت)

ه‌و‌پ : ئو‌پ؛ له‌ ئیستۆپی ئینگلیزییه
وه‌هاتوو؛ به‌ شو‌فیر ده‌لێن به‌ واتا پ‌اوه‌سته،
تۆرمز بگه‌ر. (ایست)

واپژگ : [ناو] باوه‌شین؛ باپژین. (بادبزن)
 واپه‌پ : [ناو] باپه‌پ؛ کوْلنج. (قولنج)
 واتایی: [ئاوه‌لْناو] مه‌عنه‌وی؛ پژوئی؛ (شه-
 رابی ئالی واتایی بده‌دستم فه‌له‌ک‌باده، ته-
 پ‌وتوژی خه‌یالات و خه‌فه‌تباریم وه‌به-
 رباده). «حسهن سه‌لاح‌سوران» (معنوی)
 واته : [چاوگه] وتن؛ وته؛ به‌واته‌ی به‌دگوْ:
 به‌وته‌ی به‌دگوْ. (گفته؛ گفتن)
 واتیرپوْلوْ : [ناو] یارییکی گروپییه له نیوان
 دوو تیمی مه‌له‌واندا که یاریکه‌ران تی‌ده-
 کوْشن توْپیک پخه‌نه نیو ده‌روازه‌ی به-
 رانبه‌رموه. (واترپولو)
 واجه : [ناو] له ئاوِیستادا (واج) به‌واتای وته
 هاتووه؛ واژه؛ وته؛ په‌یف؛ وشه. (واژه)
 واچتی : [ناو] وه‌ک ئه‌وه‌ی؛ وه‌کوو؛ پسه‌و؛
 مینا. (ماننداینکه)
 واچه‌ی : [چاوگه] وتن؛ کوتن؛ گوتن؛ په-
 یقین. (گفتن)
 واخ : [ناو] واغ؛ له‌یاری واخلیندا به‌ین‌دار
 بوونی دوو گوْیز یان دوو‌گزمووله‌یه، به‌قه-
 رای قامکه چکوله پِیدا چوونیک؛ دژی
 کوْیراخ. (دوگردوی فاصله دار دربازی-
 گردوبازی)+
 واخوان : [ناوت] واخوین؛ ته‌لی شه‌شه‌می
 تار که قه‌وی‌تره. (سیم‌ششم‌تار)
 واخولی : [ناوت] گیژه‌لووله؛ شایی

جندوْکان. (گردباد)
 وادار: (۱) [ئاوه‌لْناو] بادار؛ خوراکیک که-
 سکی پی ده‌ماسی. (رماتیسمی؛ خوراک-
 نفخ‌آور)
 وادای : [چاوگه] (۱) بادان؛ تاودان؛
 گرژکردن. (تاب‌دادن). (۲) فوو ده‌ر چوون؛
 بالیده‌رچوون. (باددادن)
 وارئامه‌ی : [چاوگه،ت] هاتنه‌ خوار؛
 نیشته‌وه؛ نیشته‌وه‌ی مه‌ل و ته‌یاره.
 (نشستن؛ پایین آمدن)
 واراناو : [ناوت] باراناو؛ ئاوی باران. (آب-
 باران)
 وارانه‌مانگ: [ناوت] سه‌رماوه؛ هه‌وه‌لْ
 مانگی پاییز. (آذرماه)
 وارده‌مه‌نی : [ناوت] خوارده‌مه‌نی؛ هه‌ر
 شت بو خواردن بییت. (خوردنی؛ خوراک)
 وارده‌یوْ : [چاوگه] خواردنه‌وه؛ واردنه‌وه؛
 وه‌خواردن. (نوشیدن)
 وارکیشه‌ی هه‌وایی : [ناو] چالی هه‌وایی.
 (چاه‌هوایی)
 واروْ : [ئاوه‌لْناو+ جیناو] خواروْ؛ خواره‌وه؛
 ژیره‌وه. (پایینی؛ طرف‌پایین)
 وارویوْخ : [ناو] له‌تورکیه‌وه هاتووه؛ دارونه-
 دار. (هست‌وینیست)
 وارمه‌وار : [ئامراز،ده‌نگ] باره‌بار؛ باله‌بال؛ ده-
 نگی کار و به‌رخان. (صدای بزغاله‌وبره)

وازلین : [ناو] ماکيکی پاتړوليه بو نهرم
 بوونهوهی پیستی وشکی لهش به که لکه.
 (وازلین)
 وازیار : [ئاوه لئاو + ناو] خوازیار؛ که سیک
 کو ده خازیت. (خواهان)
 وازیگه : [ناو] بازگه؛ بازیگا؛ یاریگا؛
 جیگه ی یاری و کایه. (جای بازی)
 واژو : [ناو] په سند؛ دروست کردن؛ پیکختن؛
 شروقه؛ په ژراندن؛ نیمزا. (تصویب؛ راه-
 انداختن؛ امضا)
 واشاک : [ناو] جوړیک پشيله ی کیوی به-
 کلکی کورت و گوپی رهش و پیستی به-
 هاداره وه. (گرېه وحشی)
 واشه ننگ : [ناو، بک] سه لاکمر و ته پل لیدهری
 پارشیوانی مانگی په مه زان. (طبل زن
 سحری در ماه رمضان)
 وافووری : [ئاوه لئاو] (ب) تریاکي؛ خووگرتوو
 به کیشانی تریاک. (معتاد به تریاک)
 واق واق که ره : [ناو] فرنده ی تاق تاق که ره.
 (مرغ حق)
 واکیش : [ناو] (۱) باکیش. (۲) که له شاخ. (باد
 کش؛ استکان حجامت)
 واگون : [ناو] فارگون؛ چنده ژوور (کووپه) که
 له پال یه کدا دابه ستراون، زیاتر له شمه منده
 فهدا که له چهند واگون پیکدی. (واگن)
 وال : ناوی جوړیک نه هه نگه. (وال). (۲)
 [ناو] قوماشی توړی زوړ ناسک. (تورخیلی
 نازک)
 والس : فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] جوړیک هه لپهر-
 کیی نارامی دوو که سی نوو و پییه. (والس)

(۲) تاهه نگیکی سی زه ربی تاییه ته بوړه-
 قسی والس. (آهنگ والس)
 والوړ : [ناو] چرایکی چیشت لینانی پلیته-
 داره. (والور)
 والّه : [ناو] لنگ لیدان و خوار و خیج بوو
 نهوهی هه رته گهریک له کاتی خولا نه وه دا.
 (لنگ زدن تاير ماشين)
 والّه : [ناو] خوشک. (خواهر)
 والّه زا : [ناو] خوشکه زا؛ خوارزا؛ خارزا؛ مندالی
 خوشک. (خواهرزاده)
 والی : [ناو] خوشک؛ والّه. (خواهر)
 والیبال : [ناو] یاریکی گروپیسه، دوو ده-
 سته ی شش که سی که یاری و مله ده که ن
 به توپ، توپیکیش له ناوه راستیاند، که نابی
 بهین توپ له زموینه که یاندا وه عهرز بکه-
 وی. (والیبال)
 وامه زهند : [ناو] مه زنده که ری با؛ بایو.
 (بادسنج)
 وان : (۱) [جیناو] شهوان. (آنها). (۲) [ناو]
 شاریک و گوپیکه له کوردستانی تورکیا.
 (شهرودریاچه است). (۳) [ناو] دهمریکی دریژ
 و گه وره یه له گهرماو پری ده که ن له ناو بو
 خو شوردن و چوونه ناوی. (وان). (۴) بهو
 جوړهن؛ وهان. (اینظوره ستند)
 وانای : [چاوگه] خویندن. (خواندن)
 وانگ : [ناو] بانگ. (اذان)
 واونندن : [چاوگه، ت] (۱) بهو جوړه نیشانندان
 ؛ (ب) به جوړیکی پیچه وانه خستنه بهرچاو؛
 به جوړیکی دروین خستنه پیش چاوی خه-
 لک بو به هه له بردنیان. (وانمود کردن) (۲)

وېچوون؛ واده نوښتی؛ له وه ده چی. (بنظر-
رسیدن)
وانییه؛ وه هانییه؛ بهو جوړه نییه؛ (ب) پاست
نییه؛ دروږه. (اینطور نیست؛ دروغ است)
واوښه؛ [ناو] باوښه؛ باوش؛ باخه ل. (بغل)
واوه یلا؛ هاوار؛ وشه ییک بو دهر برینی کار
خراپی. (واویلا)
واهوږه؛ [ناو] واهوږ؛ بوړان؛ با وکرپوه
پیکه وه. (طوفان)
وایکینگ؛ [ناو] نیلیکی شه پر کهری پاپوړه
وان بوون له نیسکاندیناوی که زور جار
جیناره کانیان تالان ده کرد و تا سه دهی ده-
یه می زاینی ټهو کاره دهوامی بوو.
(وایکینگ)
وتهی؛ [چاوگه] خه وتن؛ نووستن؛ پازان.
(خوابیدن)
وراسه ی؛ [چاوگه] دروومان؛ دوورین.
(دوختن)
ورتکه و پرتکه؛ [ناو، ت] ورده و پرته؛ هوور
کوموورک. (خرده ریزه)
ورچه که بوون؛ دریژ بوونه وهی سیبه ری
بهرد و پوهوز. (درازدن سایه سنگلاخ)
ورده کاری؛ [ناو] له کاری هونه ریدا له
پیشدا که لاله ییک ده گرن و پاشان به وردی
له سهری کار ده کهن که ناوی ورده کاریه.
(ریزه کاری)
ورده گیواو؛ [ناو] ټهم گیایه له زهمانی ټه-
شکانییه کاند دهر کره ده کرا بو ولاتی روم و
له وی بو عیلاجی نه خوشینی نزیکیه تیسی
ژن وییواو (جنسی) که لکیان لی وهرده گرت.

(درمنه دشتی).
ورسته ی؛ [چاوگه] هه لسان؛ راپه رین. (پا
شدن؛ قیام)
ورسی؛ [ناو، لناو] برسی. (گشنه؛ گرسنه)
ورشه ورش؛ [ناو، ت] جریوه جریوی ټه-
ستیران؛ تروسکه تروسک؛ تروسکانه وهی
له سهر یه ک. (درخشیدن زیاد)
ورگه پیست؛ [ناو، ت] ورگه پوس؛ پیستی
ژیر سکی ناژهل هه لسان، یان ناو تیزان
و ماسین. (پوست زیر شکم حیوانات باد کردن)
ورپوهی جادوو؛ ناوی دیویکی ټه فسانه یی
میوینه یه. (نام دیوی افسانه یی)
ورپه گیا؛ < کاسه گول
ورپزان؛ [چاوگه] (۱) رچه نین و له خه و
هه لسان. (۲) هه لسانه پا. (۳ و ۲ پاشدن)
وزاندن؛ وزوز کردن؛ ویزاندن؛ گیزه-
گیز کردن می و ههنگ. (وزوز کردن)
وززه؛ (۱) [تامراز، دهنگ] ویزه؛ دهنکی بالی
میش؛ (۲) [ناو] هیز؛ توانایی. (صدای بال-
مگس؛ زور)+
وزمه دار؛ [ناو] داریومر؛ داریسهر؛ گزه دار؛
داریکی بالاً بهرز و جهنگه لییه گه لاکه ی
له گهل گه لای تووشیرین و وهنه وشه ده-
کولین و پروزی که کوچکیکی ده خون بو
مالیجه ی برینی ریخوله (کولیت) به که لکه.
(درخت نارون)
وزار؛ [ناو] بزار. (وجین)
وزارکی؛ [ناو] خوشارکی؛ قهراقه را. (قایم-
باشک. قایم موشک)
وزاره؛ [ناو] په زاره؛ ټه ندیش؛ خوف؛ ترس.

(ترس)

وژن : [ناو+ ناو، بک] بزار؛ وژن کهر : بزار-

کهر. (وجین)

وژنه : [ناو] گاینجه؛ سهرمزانه. (رابطبین-

خیش ویوغ)

وشاردهی : [چاوغه] گوشین؛ کوشین؛

گوشان؛ گفاشتن؛ گوفاشتن. (فشردن)

وشرگا : [ناو] زهرافه. (زرافه)

وشک و برینگ : [ئاوه لئاو] وشک و برنگ؛

زور وشک. (خشک خشک)

وشکه بهند : [ناو، ت] (ب) سهرمای زور و

بی بارین که ئاو دهیبهستی. (سهرمای سخت؛

یخبندان)

وشکه شای : [ناو، ت] (۱) بی هو و بی په یوه-

ندی بهشتیکه وه چوپي گرتن و هه لپه پین.

(بی دلیل و علت رقصیدن). (۲) هه لپه پینی بی

دو (دوټ). (رقص مردانه بدون دختر وزن)

وشکه شیو : [ناو، ت] جاران بریتی بوو هه-

لگیرانه وهی لیباس وهک پشتوین و میزه ر

بهباری خاویتریدا؛ به لام نه مرو به شوشتنی

لیباس ده لئین له ماشینی (وشکه شور) دا بی

ته وهی ئاوی لیکه وی و به تراوی تاییه ت

یا بینزین ده شوردری؛ ناوی تهو مه کینه و

به ره می کاری تهو مه کینه وشکه شیوه.

(خشک شویی)

وشکه که لهک : [ناو، ت] دیواری وشکه چن؛

دیواری به رد چن بی مه لات و قور.

(دیوار سنگ چین)

وشکه مز : [ناو، ت] وشکه مس؛ مزی ده-

ست و حقی کریکار به شیوهی نه غد و

بی نان و ئاو یان خوراک پیدان. (مزد-

بدون خوراک)+

وشی چن : < ئاواره ۳

وشی کهر : < ئاواره ۳

ولوشه : [ناو] برویش؛ ساوار؛ په رشه. (بلغور)

ولوف : [ناو] ولهف؛ هه چک؛ هه چهل؛

ئالقهی سهری گوریس و که ژو. (وهنگ)

ولول : [ئاوه لئاو+ ناو] کون کون؛ (دل ول-

ول کهردهن خه دهنگی دووری) «هولهوی»

(سوراخ سوراخ)

وله گولوی : [ناو] گولی گولوا؛ گوله باخ؛

گولباخی؛ گول گولوا. (گل محمدی)

وله تووتی : [ناو] گوله تووتی؛ گوله باخی کیوی؛

کولیندراوی گوله کهی بو مالیجهی بهردی

گورچيله باشه. (نسترن؛ گل سرخ وحشی)

ولیکان : [ناو] داب و په سمیکی کوئی ناو-

چهی گهرووسه له ئاخری سالدا په یکه ره-

ییک له پهرو چیده کهن و هه رکس

گازیک له پیاز ددها و تفی ده کاته وه به

سهر په یکه ره کهدا به داخه وه هو په کهی ته-

واو بووم پروون نه بووه وه. (مراسمی در-

گروس)

ون نهور : [ناو] گیای هه ریز؛ فریزوو؛

کولیندراوی بو لابردنی بهردی گورچيله

باشه. (مرغ؛ بید گیاه)

ونتال : [ئاوه لئاو] خوین تال؛ ناشیرین.

(زشت)

ون پرژ : [ئاوه لئاو] خوین پرژ؛ پیاو کوژ؛ بکوژ.

(خون ریز)

ونهن : [ناو] پردی له میورهی دریز چیبوو

ی سهر پوټبار. (پل از تاک درست شده)

ونهی : [چاوگه] خویندن. (خواندن)

وودکا : روسد؛ فد؛ [ناو] فودکا؛ تراویکی

نالکولداري سهر خوشکهره. (ودکا)

وهناگاهاتن : [چاوگه،ت] خه بهر بوونه وه؛

هوشيار بوونه وه؛ له بيخه بهري دهرهاتن.

(آگاه شدن)

وهبا : [ناو] چاووولکه؛ نازاريکه، به هوئی

زگه شور و پرشانه وه ناوی لهش کهم ده-

بی و زور بقیه. (وبا) (۲) بهبا؛ وهک: دیله

بهبا. (موقع جفتخواهی سگ)

وهبالهز : [ئاوهلناو] تاوانبار؛ بهر سووج؛ گونا

حکار. (گناهکار)

وهباي ئالتوپ : [ناو] جوریکی کهم هیژتره -

له نه خوشینی چاووولکه. (نوعی وبا)

وهبهردان : [چاوگه،ت] شتییک دانه بهر

شتییک یان ته گهریک بو پراگرتنی؛ کاریته-

ی شکاو کوله کهی وه بهرده ده. (حایل-

کردن)+

وهپیش گهران : [چاوگه،ت] پیشکوهتن و

به رانپر دانه وه. (جلو افتادن و دور زدن)+

وهتاو : (۱) بهخور. (۲) [بهند] بهتالووک؛ به-

پهله؛ بهلهز؛ به پرتاو. (با خورشید و آفتاب؛

باعجله)

وهجاخ کور : [ئاوهلناو] له سهردهمی زهرده-

شتدا کوانووی ناگر، نه ولادی نییرینه هه-

لیده کرد؛ نه گهر کهسیک نه ولادی نییرینه-

ی نه بووايه پییان ده گوت وهجاخ کور یان

وهجاخ کویر. (اجاق کور)

وهجی : [ئاوهلناو] (۱) بهجی؛ بهجی وپری.

(بجا). (۲) له جیاتی؛ ته نخوای. (درعوض)

وهختاو وهخت : (ب) ۲۴ کاتزمیر. (۲۴)

ساعت)+

وهخت ونا وهخت : [بهند] بهشیوهی گورایگور

چوون بو جیگایی، له کاتی له بار یان ناله

باردا. (وقت و بی وقت)

وهختیه سی : وهختیه تی؛ کاتی خویه تی؛

کاتی هاتووه. (وقت آنست)

وهخشوور : پیغه مبه. (پیامبر)

وهخشووری : [ناو] (ب) زهرده شتی. (زردو

شتی)

وهخوگر : [ئاوهلناو] له خوگر ؛ دهر وهست؛

حاله تی دهسته بهر بوون. (متعهد؛ ضامن)

وهدوو کهوتن : [چاوگه،ت] (۱) پیگه و په-

وشتی کهسیک کردن به ئورناک و له سهر

ئهو پریازه پویشتن. (کسی را سرمشق-

قرار دادن). (۲) دواي کهسیک کهوتن و به

شوین کهسیکدا پویشتن. (دنبال کسی راه-

افتادن)

وهدهر خستن : [چاوگه،ت] (۱) ئاشکرا کردن

و سهر لابرندی سوپ. (آشکار کردن). (۲)

پیشاندان خویا کردن؛ نیشاندان. (نشان دادن)

(۳) دهر کردن و وهدهرنانی کهسیک له-

جیگاییک. (بیرون کردن)

وهدهست وپا کهوتن : [چاوگه،ت] کهوتنه خو؛

کهوتنه پهله و ههول بوون؛ کهوتنه جم و

جوول. (به دست و پا افتادن)

وهدهنگ هاتن : [چاوگه،ت] (ب) زبانی په-

خنه و نارهایی کردن وه. (زبان به اعتراض-

گشودن)

وهر: (۱) [ناو] بهر؛ پانایی. (پهنا). (۲) [ناو]
 خور؛ روژ. (خورشید)
 وهرآور: [تاوه‌لناوت] بهرامهر؛ بهرانبه‌ر.
 (برابر)
 وهربازن: [ناو] بهربازن؛ بازنه‌ییکی ته‌نگ
 و چووک، پاش بازنه ده‌کریته دهست که -
 بیته له‌مپهر بو‌ئوه‌ی بازنه‌کان دانه‌مالر
 ین. (نگهدارنده‌النگوها)
 وهربرده‌ی: [ناو] خوربردن؛ له بهر خور
 سووتان؛ خور سوچنای. (آفتاب‌سوختگی)
 وهربیژ: [ناو] قه‌لبیر؛ هیله‌ک؛ بیژنگ. -
 (غریال)
 وهرپرای: [به‌ند + ناو] خورپهر؛ خورثاوا
 بوون. (غروب)
 وهرپرگا: [ناو] خورپهرگه؛ بهرانبه‌ری خور
 هه‌لات؛ خورثاوا؛ خورنشین. (مغرب)
 وهرتاخ: [ناو] شه‌خه‌ل؛ نه‌مامی ساوای
 داری لیره‌وار. (نونهال)
 وهرچه‌پ: لای چه‌په‌وه؛ (ب) سووچ؛
 گوشه؛ لابه‌لا؛ لاری. (گوشه؛ بیراهه)
 وهرچهم‌لایل: [تاوه‌لناو] وهرمالوس؛ زور
 خه‌و هاتن؛ چاو پر له خه‌و؛ خه‌و زاینه چاو؛
 خه‌و هاتنی زور. (خواب‌آلود)
 وهرده‌ک: [ناو] ئورده‌ک؛ ثم تورمه‌هه‌ر
 له هیلکه هاتنه‌دهر هه‌موو مه‌له‌وانن، ده -
 ندوکیان پانه و له روانگهی فرنده ناسیه‌وه
 پینج جورن. (۱) ده‌ندوک مشاریه‌کان.
 (نک اراهیا). (۲) قازه‌کان. (قازها). (۳)
 مراویه‌کان. (مرغابیها). (۴) قوو. (قو). (۵)
 مراویه بینه کیسه‌کان. (مرغابیهای غواص)

وهرده‌ک: [تاوه‌لناو + جیناو] بهرده‌ک؛ نه -
 گهر دووکه‌س دووپشته‌کی سوواری نه -
 سپی‌بین ئه‌وه‌ی پیشه‌وه وهرده‌ک یا به -
 رده‌ک و ئه‌وه‌ی پاشه‌وه، پشته‌ک یان
 پشت ته‌رکه. (سوارجلویی)
 وهرزا: [ناو] وشه‌ییکی په‌تی کوردیه‌که -
 چووه‌ته نیو فارسس واتا گاجووت. (ورزا)
 وهرزان: [چاوه‌گه] جوولان؛ ته‌کان؛ بزوان؛
 وهرزش. (جنبش)
 وهرزاندن: [چاوه‌گه، ت] (۱) جوولاندن.
 (تکاندان). (۲) خاراندن؛ خوش کردنی
 پیست و چهرم. (دباغی‌کردن پوست)
 وهرزانه‌وه: [چاوه‌گه، ت] جوولانه‌وه؛ بزوانه‌وه؛
 وهرزش کردن. (ورزشی‌کردن)
 وهرزشی پیشه‌یی: [ناوت] وهرزشی‌که
 بیته کاری سهره‌کیی وهرزشکار. (ورزش -
 حرفه‌ای)
 وهرزشی تاکه‌که‌سی: ئه‌و وهرزشانه‌ن که
 وهرزشکار به ته‌نیا ده‌چته مه‌یدانی‌هه -
 ریفه‌وه، وه‌ک؛ زوران و جو‌دو و شه‌ره
 مش. (ورزش‌انفرادی)
 وهرزشی زستانی: [ناوت] وهرزشگه‌لی
 تاییه‌ت به زستان که زیاتر له‌سهر سه‌هول
 و به‌فر به‌ریوه ده‌چن. (ورزش‌زمستانی)
 وهرزشی زورخانه‌یی: [ناوت] وهرزشی‌که
 له ناو زورخانه‌دا به‌ره‌سمیکی تاییه‌ته‌وه به -
 ریوه ده‌چی. (ورزش‌باستانی)
 وهرزشی سوئیدی: [ناوت] (ب) له‌ش‌گه -
 رم کردن بو‌ده‌ستپیکی کارگه‌لی وهرزشی؛
 وهرزش کردن به جوولانه‌وه‌ی نه‌ندامگه‌لی

لهش، بهبی که لک وهر گرتن که رهسته ی
 وهر زشی. (ورزش سوئدی)
 وهرسیان: [چاوگه،ت] که وتنه خوار؛ پیکه-
 وتن؛ رویشتن. (افتادن پایین؛ براه افتادن)
 وهرسین: [چاوگه] (۱) بهربوونهوه خواری؛
 دا که فتن. (افتادن پایین). (۲) کاژیربوون؛
 پازی بوونی جنسی. (ارضاشدن در
 هم خوابگی)
 وهر که رده ی: [چاوگه،ت] له خو پراکرن؛
 کردنه بهر؛ پوشین؛ پوشان. (پوشیدن)
 وهر که مهر: [ناوت] به رده گیا؛ که وچکه
 چایی له کولیندراوی گوله خره کانی بو
 ماوه ی سی پوژ کرمی پرخوله
 (ناسکاریس و کرمه ک) له بهین دهبأ.
 (برنجاسف وحشی؛ بومادران کوهی)
 وهر که وتوو: (پاشکه وتوو، سه گی خه وتوو؛)
 به ته وسه وه به که سیکی خه وتوو ده لین.
 (سگ خوابیده)
 وهر گل دای: [چاوگه،ت] گل دانه وه؛ بهر-
 گرتن؛ نه هیشتن و بوونه له مپهر. (مانع
 شدن؛ جلوگیری کردن)
 وهر گیراو: [ناو، بهر] (۱) ههر شت تا ئیستا له
 که سیک ته ستیندراوه یان وهر گیراوه. (۲)
 په سند کراو په ژریندراو. (قبول شده)
 وهر گیل: [ناو] بهر دکیش؛ خهره کی.
 (وسيله سنگ کشی بالاغ)
 وهر گیلآو: [ئاوه لئاو + ناو، بهر] وهر گیل دراو؛
 بهراوه ژوو؛ سه ره مونخوون؛ پاچقه بوو؛ ته-
 رجه مه کراو. (برگردانده شده؛ ترجمه شده)
 وهر مال: بهر مال؛ پیش مال. (جلومنزل)

وهرم دیه ی: [چاوگه،ت] ورم؛ خه و دیتن؛
 خه و بینین. (خواب دیدن)
 وهرمه زپ: [چاوگه،ت] خه و زپان؛ خه و نه-
 هاتن. (خواب از چشم پریدن)
 وهر وچیش: [بهند] نهراچی؛ لوچی؛ بو
 چی؛ بوچ؛ نهرا؛ له بهرچی؛ له چروویک هوه.
 (چرا)
 وهر وه سهر: [ئاوه لئاو] به فره به سهر؛ به فری
 که مروف تی ناچه قی. (برف سفت منجمد-
 شده روی زمین)
 وهر وه وار: [ناو] بهفرانبار؛ هه وهل مانگی
 زستان. (دیماه)
 وهره زی: [ناو] بیزاری؛ جاززی؛ بی تاقه تی.
 (بیزاری)
 وهره س: [ئاوه لئاو] وهره ز؛ بیزار؛ بیتاقه ت.
 (بیزار)
 وهره قه هاتن: [چاوگه،ت] (ب) ناوی که-
 سیک به سهر بازی دهرچوون. له زه مان ی
 قه دیمدا ناوی چند کهس له سهر وهره قه-
 ییک دهنووسراو دهرایه دس دیهبان که
 حازریان بکات بو ناردنیان به سهر بازی.
 (اسم درآمدن به سربازی)
 وهره لوا یی: [ناو] چوونه پیش؛ پیشقه چوون.
 (پیشرفت)
 وهره ما: [ناو] بهر خه میو. (برمه ماده)
 وهره ندل: [ناو] جوړیک تفهنگی قه دیمی
 بوو. (نوعی تفنگ قدیمی بود)
 وهره نیا: [ناو] بیراز؛ گرنج گرنج کردن به-
 ردی ئاش. (آجدار کردن سنگ آسیا)
 وهره نی: [ناو] بهر خه نی. (برهنر)

وه پښختن : [چاوگه،ت] (۱) ناردن؛
 خستنه پښ. (فرستادن). (۲) سهرپه رستی
 کردن و بهرپرسیکردن و نیداره کردن و
 به پښوه بردن. (اداره کردن). (۳) پیکه پښان
 وهک، میوانی وه پښختن. (راه انداختن)
 وه پښان : وه ره پښان؛ له دهور تالاندن؛ ده
 ستم له قه دی وه پښا : تالقهم کرد. (حلقه-
 کردن)
 وه ریه قه : [ناو] (۱) به ریه خه؛ به روانکه.
 (دستمال سینه). (۲) پیسیر؛ یه خه؛ به روک.
 (گریبان)
 وهز : [ناو] بهز؛ پیو؛ چه وری و چه وریای
 دووگ و بهز. (چربی و دنبه)
 وهز آله هاتن : [چاوگه،ت] وهز بهوون؛ وه-
 هاوار کهوتن؛ زور بو هاتن. (درفشارافتادن)
 وهزه ند : [ناو] وهزه ن؛ زهره و زیان؛ نه-
 زیهت و تازار. (زیان؛ ضرر)
 وهزی : [ناو] گوپز؛ دار و بهری، داری گوپز.
 (گردو)
 وهزاره : بیر و باوه پیک که تهنیا له خه-
 یالوه سهره له ده؛ پروپوچ و خورافات.
 (خورافات؛ موهومات)
 وهژوور کهوتن : [چاوگه،ت] (۱) لای ژوورو
 وهوه دانیشن. (درصدن نشستن). (۲) چوونه
 ژووره وه؛ چوونه ناو وه؛ لی وهژوورو کهوتن.
 (برکسی وارد شدن)
 وهستا کار : [ناو،ت] پسپوپی ههر کار پیک،
 وهستای نهو کاره یه؛ وهک وهستا کاری
 ناش : ناش وهستا. (استادکار)
 وهسته ک : [ئاوه لئاو] هه یوانیک که زوو

ماندوو ده بیټ؛ زیاتر بو تهسپ و قاتر ده-
 وتریت. (اسب و قاطر که زود خسته می شود)
 وهسله : [ناو] (۱) دار تاشی؛ نه جاپری.
 (نجاری). (۲) وهسله و پینه. (وصله).
 وهسهر کردنه وه : [چاوگه،ت] بهسهر کردنه
 وه؛ سهر لیدان؛ حیساب کردن؛ کهسیک به
 حیساب هیان. (سرزدن)
 وهسهر کهوتن : [چاوگه،ت] (۱) وهک که-
 وتنه سهر ناو. (روی آب ایستادن چیز سبک).
 (۲) پرویشتنه سهر و چوونه قاتی سهر وه
 یا سهر بان. (بالا رفتن). (۳) به پله و پایه
 که یشتن. (ترقی کردن)
 وهسه ن : بهسه؛ ټیتر بهسه، له وه زیاتر
 پیویست نییه. (بس است)
 وهشتو وار : [ناو] وهشته ی و بارین؛ باران
 بارین. (بارندگی)
 وهشرنگ : [ئاوه لئاو] خوشهرنگ؛ (ب)
 پرووگهش؛ نهنی گهش. (خوش رنگ؛ خوشرو)
 وهش ونه نامه ی : وهش گهره گ بیه ی؛
 خوش ویستن؛ خوشه ویستی. (دوست-
 داشتن)
 وهشینر : [ناو، بک] (۱) نه وهی بلاو ده کاته-
 وه؛ توو وهشین؛ بلاو که ره وهی گوڤار.
 (ناشر). (۲) لیډهر؛ شق وزله وهشین.
 (بزن). (۳) هاوپیژهر؛ فریډهر. (انداز)
 وهفات : (۱) وهفای تو؛ قوربانی وهفاتم.
 (وفای تو). (۲) وشه ئارموییه واتا مردن.
 (وفات)
 وهفرین : [ئاوه لئاو] بهفرین؛ ههر شت له
 بهفر بچیټ یان له بهفر دروست بوو بیټ.

(برفین)

وه قله كهوتن : [چاوهگهت] ومخو كهوتن و خو ساز كردن بو نهنجامی كاری؛ پل هه- لسان. (خودراآماده كردن)

وه كازه : [ناو] وه كاز؛ گوچان؛ گالوك. (عصا) وهك خوَل : (ب) به شتی زور و فراوان دهوتریت؛ وهك خوَل پژاوه : یه كجار زوره. (مانندخاك)

وه كردن : [چاوهگهت] (۱) كردنه وهی گری و شتی به ستراو. (باز كردن). (۲) ناگر وه- كردن؛ ناگر كردنه وه؛ هه لكردن. (روشن- كردن آتش). (۳) ناوه لا كردن. ناواله كردن و كردنه وهی دهر كه. (باز كردن)

وه كهك : [ئاوه لئاو] به كهك؛ ههروها وه ته گه؛ به ته گه و وه بهران : به بهران. (ماده گاوگشن خواه)

وه لاداهاتن : [چاوهگهت] (۱) به پال كه- سبكدا روشتن؛ به لاداهاتن (ازكنار گذشتن). (۲) بووردنه وه، بووردنه وهی دل؛ به لادا كهوتن؛ (ب) مردن. (بیخس شدن و افتادن) وه لاشم : [ئاوه لئاو] وهك؛ گیای دووراوی نه- به سترای كووه بوو؛ پرش و بلاء و شیواو؛ به سته بهندی نه كراو. (سته نشده و بهم- ریخته؛ فله)

وه لهخ : [ناو] یاكهریم؛ قومری؛ جوریک كو تره باریكه. (قمری)

وه لیشهت : [ناو] پشوهت؛ بهرتیل. (رشوه) وهم جوړه : [بهند] وهیته وور؛ بهم جوړه. (اینچنین)

وه ندیداد : [ناو] به شیکه له کتیپی پیروزی

ئاو پستا. (وندیداد)

وهن سیاوهش : [ناو] خوینی سیاوهش؛ گیاییكه كه به گوله كهیشی ده لاین خوینی سیاوهش، گوله كهی هیئنده ده كولینن تا ئاوه كهی ده چندریت پاش وشك بوونه وه ههر جار به قهرا دنكه نوکی له ئاودا ده- تویننه وه و له ده می وهردن بو عیلاجی چلك كردنی پووك (پیوره) به كه لكه. (خون- سیاوشان)

وه نه دی : [ناو] (۱) جابه (جبهه) ی له شووشه چیكرای پیش دووكان. (ویتترین). (۲) ههر شتی شووشه تیگیراو وهك ئاوینه و پهنجیره و... (هرچیز باجام شیشه ای) وه نه دیگ : < وه نه دی

وه نییه . وهانییه؛ وانییه؛ (ب) ئایا وهانییه؟ (آیا اینطور نیست؟)

وه ور : [ناو] به فر. (برف)

وه وراو : [ناو] به فراو؛ تاواوهی به فر؛ (ب) ئاوی سارد و سهوئاو؛ وه وراوان چوون سهیل دیدهی من جوشان «مونهوی» آب سرد؛ آب برف

وهویه جنوكانه : [ناو] بوو كه جنوكانه؛ شاییه جنوكانه؛ گیزه لووله. (گردباد) وه هابی : [ئاوه لئاو] شوپگرانی وه هابییهت. (وهابی)

وه هابییهت : [ناو] لقیك له مه زهه بی حه- نبهلی كه له سهر بیرو پر وای موحه ممه دی عه بدلوله هاب دائراوه كه قورعان و سوننه- تی پیغه مبهر به بنه پته تی بر و ده زانی و به- غهیری خودا پنا به ههر شت بردن به شه-

ریک دانان بوّ خودا ده‌زانی. (وهاڤیت)
وهی وه‌گه‌پَین : [ناو] به‌لا وه‌رگه‌پَین؛ به-
لَاگه‌ردان؛ قه‌لخانی به‌لا. (بلاگردان)
ویاران : [جیناو] ئه‌وانه‌ی ویه‌ردن؛ (بوور
ین، رابوورین)؛ رابووردووگه‌ل. (گذشتگان)
ویتامین : فرد؛ فد؛ اند : [ناو] هه‌رکام له
پیکهاته ئالیه‌کان له نیو خوراکدا که بو
ژیان پیوسته به‌لام نایته هیز و وزه.
(ویتامین)
ویتامین ئا : [ناو] رَینۆل؛ ئه‌و ویتامینه له
نیو چه‌وریدا ده‌تویته‌وه و که‌م بوونه‌وه‌ی
ئه‌و ویتامینه له له‌شدا، ده‌بیته هوی شه‌و
کویری و زیر بوونی پیست. (ویتامین‌ا)
ویتامین ئی : [ناو] له گه‌وره بوونی ماسوو
لکه‌کانی له‌شدا ده‌ورده‌گیر و پیشگری له
زوو پیربوونی سیلولوله‌کان ده‌کا. (ویتا
مین‌ای)
ویتامین (ب‌۱) : [ناو] که‌م بوونی ئەم
ویتامینه له له‌شدا ده‌بیته هوی نه‌خوشینی
بی‌ری‌بی‌ری؛ له ناو جهرگ و هیلکه و بیرده‌ا
زۆره. (ویتامین‌ب‌۱)
ویتامین(ب‌۲) : [ناو] ئەم ویتامینه ده‌بیته
گه‌شه و نه‌شه‌ی له‌ش؛ له ناو شیر و جه-
رگدا زۆره. (ویتامین‌ب‌۲)
ویتامین(ب‌۶) : [ناو] به‌رگری له دل به
یه‌کداهاتن و پشانه‌وه ده‌کا. (ویتامین‌ب‌۶)
ویتامین(ب‌۱۲) : [ناو] له دروستکردنی
خوین له ناو له‌شدا ده‌وری هه‌یه. (ویتامین-
ب‌۱۲)
ویتامین(سی) : [ناو] له ناو سه‌وزی خواردن

و میوه‌دا زۆره؛ بو به‌رگری له هه‌لامه‌ت-
باشه : خووش که‌رمه‌وه‌ی برینی له‌شه.
(ویتامین‌سی)
ویتامین (دی) : [ناو] له پته‌و بوونی
ئیسک و ددان دا رۆلی هه‌یه. (ویتامین د)
ویتامین(کا) : [ناو] له راوه‌ستانه‌وه‌ی خوینی
به‌ربووی له‌ش و گرسانه‌وه‌ی خوینی‌بریندا
ده‌وری هه‌یه. (ویتامین‌کا)
ویترای : فرد؛ فد : [ناو] چه‌شنی وینه‌کیشان
به‌رنگی خه‌ستی(هه‌ویری یان رۆنی) له-
سه‌ر شووشه. (ویترای)
ویتن : [چاوه‌گه‌] وتن؛ هوتن؛ خوتن؛ خه
وتن؛ نووستن؛ رازان. (خواڤیدن)
ویچنه : [ناو] بیژنگ؛ ویچن؛ هیله‌ک.
(غربال)
ویدئو : اند؛ فرد؛ فد : [ناو] که‌ره‌سته‌ی تو‌مار
کردن و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگ‌ورنه‌گ به
شیوه‌ی میقناتیسی. (ویدئو)
ویده‌چی : [به‌ند(۱)] له‌وانه‌یه؛ په‌نگه‌واڤیت.
(شاید؛ احتمالا). (۲) شیوه‌ده‌دا؛ له‌وده‌چی.
(شبهه‌است)
وی‌رانکه‌ر : [ناو،بک] وی‌رانکه‌ر؛ خاپوورکه‌ر؛
تیکده‌ر. (ویرانگر)
وی‌رانکه‌رده‌ی : [چاوه‌گه‌ت] ویرانکردن؛
خاپوورکردن؛ کاولکردن. (ویرانکردن)
ویرشیه‌ی : له‌بیر چوون؛ له‌یاد بردن؛ فه-
راموشکردن. (فراموش کردن)
وی‌رمووت : ناوی جو‌ریک شه‌را به. (نام‌نو-
عی شراب)
وی‌رپی : فرد؛ فد : [ناو] تراویکه بو بریقه-

دار کردنی وینه و چهرم. (۲) چهرمی ویرنی
لیدراو. (۳) جوریک چهرمی دهستکردی
بریقه دار. (۱ و ۲ و ۳ ویرنی)

ویرول: [ناو] ویکول؛ ویکول؛ بیه کول؛
بنجه بی؛ گه لاکه ی ده کولینن، بو ماليجه ی
زهر دووی و مالارپا (نوبه تی) باشه؛ سی جوره
(۱) بیه چهرمه، یان سپیه بی، (۲) سووره بی
(۳) ره شه بی. (بید)

ویره ویر: [ناو، ت] بیره بیر؛ هه لاتن و کورته
راوه ستانی ئاسک. (رم کردن و ایستادن و-
واپس نگریدن آهو) +

ویره ویر: [نامراز] دهنگی هه ر شت که به
تیزی رابیری وه ک بهرد و گولله؛ ویره ی
زور. (ویزویز گولله)

ویزا: فرد؛ فد: [ناو] به رای؛ ئیزی چونه
ناو ولاتیکی بیانی له لایه ن نوینه ری ئه و
ولاته وه. (ویزا)

ویژاموور: [ناو] زهنگله؛ زهنگوله. (زنگوله)
ویژامه: [ناو] پروژه؛ په خشان؛ وه ژهگ؛
نفیسیکی. {نسر با (ت) سه نقطه}

ویژی: [ناو] باویشک؛ ئارووشک؛ هوئزین؛
باووشک. (خمیازه)

ویساندن: [چاوگه، ت] فیساندن؛ نماندن؛
خووساندن؛ ته پر کردن؛ خويساندن.

(خيساندن)

ویستاو: [ئاوه لئاو + بهند] له سه ر دریزایی
چه قاو؛ بی جووله؛ به پاوه راویستاو؛ مائل.
(ایستاده؛ بیحرکت؛ معطل)

ویستراو: [ناو، بهر] داوخواز کراو؛ (ب) بانگ-
کراو له پیکخراوییکی دهوله تیه وه زیاتر بو

لپیرسینه وه. (خواسته شده)

ویسته ر: [ئاوه لئاو] خوازوک؛ که سیک که
دهیه ویت؛ خاتر خواز؛ خوازه ر. (خواستار)

ویسکی: [ناو] جوریک خواردنه وه ی سه ر
خوشکه ری ئالکولداره. (ویسکی)

ویسیای: [ناو، بهر] فیسای؛ خویشای؛ خوو
ساو؛ نماندی. (خپس شده)

ویکھاتن: [چاوگه]، چه مین؛ چه مانه وه؛
چه مینه وه؛ هاتنه وه یه ک و نزیک
بوونه وه ی دوجه مسه ری هه ر شت. (خم-
شدن).

ویلک: [ناو] به ژن و ناوقه دی دار، له پیشه
وه هه تا جیی لق ده ر کردنی دار. (تنه درخت)

ویلکه کی: سه رگه ردان؛ تیری بی ئامانج؛ وه-
ک: گولله ی ویله کی. (بی هدف؛ سرگردان)

ویلی: [ناو] به ره لایی؛ ئاواره یی؛ سه رگه-
ردانی. (ول بودن)

+ وینه: ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)

وینجه تاله: [ناو] وینجه که رویشک؛
خوراکی ئاژاله؛ بو شیفای برین باشه.

(یونجه وحشی)

ویهرد: [رپابوردووی ره دبوون] تیپه پی؛
رپابورد؛ پویی. (گذشت)

ویهرنای: [له چاوگه ی ویهردن] (۱)
رپابوردن؛ پویی. (۲) لیخو شبوون؛ به-

خشین. (۱ و ۲ رفتن؛ گذشتن)

پیتی (و) به‌شی وشه‌ی بیانی

وات : اند؛ فد: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی هی‌زی
کاره‌بایی به‌رانبه‌ر به یه‌ک ژوول له چرکه-
یی‌کدا. (وات)

وات‌بو‌رد : [ناو] ته‌خته‌ی سپی که به ره‌ش
له‌سه‌ری ده‌نووسن؛ دژی ته‌خته سیاه.
(وايت‌برد)

واتیر‌پروف : اند؛ فد: [ناو] ئاونه‌دز؛ به-
کاتژمیره‌که‌مه‌وه ده‌چمه ناو ئاو، واتیر‌پروفه
ئاو نادزی؛ دژی ئاو. (واتر‌پروف)

واریس : [ناو] پاگره؛ نه‌خوشینی‌گری‌گری
بوونی ده‌ماری له‌ش به‌تاییه‌ت له به‌له‌کدا.
(واریس)

واشیر : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] به‌رپیچ؛ ئالقه-
یی‌که ته‌نک، ده‌خړیته نیوان پیچ‌ومو‌ره بو
به‌رگری له‌شل‌بوونه‌وه یانمتک لی‌سپین.
(واشر)

واکسه‌ن : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] هوورگ‌و
میک‌رووی‌لا‌واز‌کرا‌وی نه‌خوشینه‌کانی جو‌ر-
به‌جو‌ر و تاییه‌ت، بو‌کردنه ناو له‌ش و در-
وست. بوونی (دژ‌هوورگ) له له‌شدا، و به-
رگه‌نه‌گرتنی هورگی‌تر به هو‌ی ئه-
و (دژ‌هوورگ) هوه. (واکسن)

واکسیل : روسد؛ فد: [ناو] په‌لکه‌ی
هو‌نراوه له قه‌یتانی لاشانی ته‌فسه‌رانی
تاییه‌ت به هه‌ر به‌شی له ته‌رته‌ش.
(واکسیل)

واکسیناسیون : فرد؛ فد: [ناو] کاری واکسه-
ن کردنه ناو له‌ش. (واکسیناسیون)

واکمه‌ن : اند؛ فد: ناوی بازرگانی بو‌که‌ره-
سته‌ی چووکی ب‌لاو که‌ره‌وه‌ی ده‌نگ.
(واکمن)

والان : فرد؛ فد: [ناو] (۱) لی‌واره‌ی چینداری
سه‌ر قو‌لی کراس و خوار داوینی کراس.
(۲) کورته په‌رده‌ی چینداری ژووره‌وه‌ی په
رده‌ی په‌نجیره. (والان)

والو‌پ : فرد؛ فد: [ناو] پویته و گرینگایه‌تی
که‌هه‌رکه‌س له کو‌مه‌لگادا هه‌یه‌تی. (والور)
والیالیست : [ناو، بک] یاریکه‌ری والیال.
(والیالیست)

وانیت : اند؛ فد: [ناو] پیکاب؛ سه‌یاره‌ی
بچووکی بارکیش که تا دوو تو‌ن بار هه-
لده‌گری‌ت. (وانت)

وایه‌ر : اند؛ فد: [ناو] چه‌پکه‌سیمی
پوو‌پوشدار؛ چهند سیمی پوو‌پوشدار له به-
ینی مو‌تو‌پ و دی‌لکو له سه‌یاره‌دا. (وایر)

و‌لت : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی
په‌وتی کاره‌بایی. (ولت)

و‌لتامیتر : [ناو] ئامیری پیوانی پاده‌ی کاره-
بای پ‌ابووردوو له ته‌لی‌کدا. (ولتامتر)

و‌لت‌میت‌ر : [ناو] ئامیری ئه‌ندازه‌گرتنی
جیا‌وازی پوتانسییلی خالگه‌لی خولگه‌یی‌ک
به یه‌که‌ی و‌لت. (ولت‌متر)

ولف : [ناو] و‌لف؛ جی‌گای باتیکردنی تیوی
سه‌یاره که به تیوپه‌وه لکاوه. (ولف)

وه‌رزشی ئاماتوری : فد؛ اند؛ [ناو، ت] وه-
رزشی که پیشه‌ی سه‌ره‌کیی وه‌رزشکار نه-

بیټ. (ورزش آماتوری)

وهرهاتن : [چاوه] په نمان؛ وهک: په نمانی
هه ویر؛ هه لاتنی هه ویر؛ هه لمسانی هه ویر.
(ورآمدن)

وهرهق هه لکه پانه وه : [چاوه، ت] جاری
واهه یه چهند کاتژمیر قوماز بازیک له سهر
یه ک ده د وړ پنیټ، له ناکاو ده ست ده گوړی
و دهستی چاکی بو دیت، یان به راوه ژووی
ئه وه، به وه ده لپن وهرهق هه لکه پانه وه؛
(ب) بارودوخ گوړان. (ورق برگستن)

وټو : [ناو] خاوه نی بهرگرتنی زوردارانه؛
ده سه لات به کهس یان پیک خراوی دان بو
تیکدانه وه ی بریاری گشتی. (وټو)
وټو کردن : [چاوه، ت] ځټو کردن.
پووجه لکردنه وه ی بریاری کوړیکی قانونی
به هو ی مافی وټو وه. (وټو کردن)

ویدنو کلوپ : [ناو، ت] دامه زراوی که
فیلمی ویدنوی به کری ده دا. (ویدنو کلوپ)
ویراستار : [ناو، بک] که سیک که هه له ی
به ره می نووسراوه یی سهر راست ده کا.
(ویراستار)

ویرانگه ر: [ئاوه لئاو] که سیک یان شتی که

کاری ویرانکردنه؛ بومبی ویرانگه ر. (ویر
انگر)

ویرانگه ری : [ناو] کاری ویرانگه ر؛ په وتی
ویرانکردن. (ویرانگری)

ویرگول : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] نیشانه-
ی (،) که دوو پاژی په سته ییک دیاری ده کا،
بو ئیستیکی که له کاتی خویندنه وه دا.
(ویرگول)

ویرووس : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ځایروس.
(۱) گیاندارانی زور ور دیله که دهنه هو ی
نه خوشین له زینده وهراندا. (۲) بهرنامه ییکی
کامپیوټری بو تیکدانی په وتی ئاسایی
کامپیوټر. (۱۰۲ ویروس)

ویزیتور : [ناو] (ب) بازار دوز؛ که سیک که بو
کالای فابریکا یان پیک خراوی موشته ری
ده دوز یته وه. (ویزیتور)

ویلچر : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] سهنده-
لی (کورسی) ته گهردار تاییه ته بوسلار بوونی
نه خوش و شه پله لیدراو. (ویلچر)

ویولونیست : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ژه نیاری
که مان. (ویولونیست)

یارمهز : [ئاوهلناو] فیله باز؛ حيله باز؛ عوین- باز. (مکار)
 یارمهزی : [ناو] عوین بازی، حيله بازی؛ فیله بازی. (مکاری)
 یاری دای : [چاوه] یارمه تی دان؛ کومه ک- کردن؛ ئاریکاری کردن. (کمک کردن)
 یاریگه : [ناوت] جیگای کایه کردن، گوڤه- پانی یاری. (میدان و جای بازی)
 یازمه : [ناو] دهره یان میزه ری وه ک هه وری، که چکوله تره له پیچ و لاره پیچ. (دستار کوچک زنانه)
 یاس : [ئاوهلناو] به تهنگ هاتن؛ بی تاقهت؛ وه پزه؛ جارس. (عاصی)+
 یاسه که وه : [ناو] پوره گول؛ گیاییکی به- رزه، گوله کانی هیشو ئاسایه و بوئیکی خوشی هه یه و پهنگی گوله کانی شین و به نه وشه و له کیوه کانی بانه و مه ریوان و باکووری سه قز زوره دزی کوخه یه و بو میز گیرانیش به که لکه. (یاس بنفش)
 یاسه ی سهخت : [ناوت] گاشه به ردی په- ق گاشه به رد. (سنگ بزرگ و سخت)
 یاشتن : [چاوه] ژبان؛ بوئی هه یه له (یاش) ی تور کیه وه تیکه لی زاراوه ی کورمانجی بوو ییت که چاوه که ی (یاشماخ) هه ره به و مانایه یه. (زندگی کردن)
 یاغله وی : < یه غلاوی

ی : یاشگریکی ناوچه ییبه و له سابلانغ و بوکان دهوتری و واتا ناگوپی. (لای هه- لوی به رزه فپی (به رزه می) : واتا (لای هه- لوی به رزه فپی به رزه می) لیره دا به رزه می حاله تی نه وه ی هه یه که بلین بابچین بو (سابلانغی) (سابلانغی) واتا بچین بو سابلانغ. (پسوند)
 یابان : [ناو] ژاپون. (ژاپن)
 یاتاخ : [ناو] مه نزلگه؛ جیگه ی مانه وه. (جای ماندن. منزل)
 یاخیکه ری : فد؛ [به ره می چاوه] سه- ربزیوی؛ نافرمانی؛ (ب) به ره لهستی دهوله- ت هه لسان و دژایه تی کردن. (یاغیری)
 یادهات : [ناو] بیرهات. (یادمان)
 یادچوون : بیرچوون؛ ژبیر کرن؛ فه- راموش کردن. (فراموش کردن)
 یارد : اند. فد. فرد. [ناو] یه که ی پیوانی دریژی له ئه مریکا و ئوروپا به رانه- ربه ۹۱/۴۴ سانتی میتر. (یارد)
 یارو : (۱) [جیناو] شت؛ فلانه شت؛ فلانه کهس؛ یارو کهت برد : شته کهت برد. (چیز). (۲) نه ی یار؛ دوستو. (ای یار)+
 یارویاوه ر : [ناوت] ئاریکار؛ پشت و په نا؛ پشتیوان؛ خودا یارویاوه رت بیست : خودا ئاگای لیست بی. (یارویاوه ر)
 یاره لماسی : < ئیره لماسی

ياقووتی شين : [ناوت] بهردی سافير.
(ياقوت آبی)

ياکهند : [ناو] ياقووت. (ياقوت)

ياگه ئهنگوس : [ناوت] جی پهنجه؛ جيگه
قامک که له جياتی واژو به ژير نووسراوه دا
ده نريت. (جای انگشت)

ياگی : [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهير. (آتش)

يالتبهک : [ناو] يال تبهق؛ که شه فهی
دارين؛ سینی چکولهی دارين. (سینی-
چوبی)

يالخ : [ناو] له وشه ی تورکی (يال لخ) ه وه-
هاتووه؛ دهستمالی مل پيچ؛ ده سروکه ی
مل. (دستمال گردن)

يال وگوپال : [ناوت] (۱) يال و کوپال؛
مل و کوپاره ی گاو حه یوان؛ زياتر به شان و
ملی تهستور دموتریت. (يال و کوپال)

ياله : [ناو] ياله؛ که له شاخیک که له قه-
ديمدا شه رايبان پی ده خوارده وه و بو ی
هه یه پيال هه ره له وشه را هاتووه. (جام-
شراب از شاخ گاو)

يانگوو : [بهند] يانکوو؛ يانی؛ واتا. (يعنی)

يانگه : [ناو] جی جيگا. (جايگاه)

يانهوان : [ناو] ژنکابه رمالی؛ کابان؛ که-
ييانوو؛ بناوانی مال. (کدبانو)

ياواي وهر : [چاوگه، ت] هاتنه پيشه وه؛ گه-
يشتن به. (رسیدن به)

ياوز : [ناو] پاکه ره شيله؛ گيايیکه بو درگا
کردنی دومه ل به که لکه. بو ئيشی گه-
روو (له وزمه ين) و ئيشی گه ده باشه؛ بهردی
زاور له به ين ده با، ۲۰ گرم ياوز له ۲۵۰

گرم ئاودا ده کوئين و تاچوار پوژ لی ده-
خونه وه. (اسفرزه)

ياوکوژ : [ناوت] دهرمانه لهرز؛ داريکه له
چين و هيندوستانه وه هاتووه له په راوی
زهریای دهر به نديخان ده ستنيژ کراوه و
دزی ياوی مالا پرايه و ماکیکی ليده گيريت
به ناوی گه نه گه نه که عیلاجی ياوی
مالا پرايه. (گه نه گه)

ياوو؛ بگات؛ بيته بهرموه. (برسد)

يايانه : [به ند، ت] خوشکانه؛ خانمانه؛
خاتوونانه؛ بانووانه. (ماندبانو)

يورتمه : [ناو] قورته؛ لوقه؛ جوړیک به-
ريگادا روپشتنی ته سپه؛ ريگا روپشتنی ته-
سب له خاوه وه تا ده گاته چوارنال هه شت
جوړه، (۱) ته راتين، گه راندنی ته سب بو
وشک بوونه وه ی ئاره قی له شی. (۲) قه ده م،
روپشتنی ته سب له کاتی سوواریدا، له ته-
راتين به له زتره. (۳) مه پری، شیوه ره وتی
وه ک ره وتی مه پری. (۴) يوړغه، له مه پری به-
له زتر و له يورتمه خاوتر. (۵) يورتمه،
گورگه لوق؛ لوقه؛ قورته. (۶) نهرمه غار؛
غاری هیواش له گورگه لوق به له زتر. (۷)
غار، له نهرمه غار به له زتر. (۸) چوارنال،
پرتاو؛ به له زترين غاری ته سپه. (يورتمه)

يورغه : < يورتمه

يوگا : [ناو] (۱) کومه له وه رزשיک بو
راهينان و زال بوون به سهر لهش و پوچ-
دا. (۲) پريازيکی دينيه له هيندوستان، که
سهر به ستی پوچ له ده ست بهردان له
(هه وهس و داخوازی) لهش دا ده بينی.

(یوگا)

یوگرت: [ناو] یه کگری؛ یه کگرتن. (اتحاد)
یونجه تالی: [ناوت] وینجه تالی؛ وینجه
کهریوشک؛ گیاییکه خوراکي مالآته و
کولیزاوی گه لاکه ی له گه ل گه لاییدا بو
عیلاجی بیرووی وشک به که لکه که پیی
ده شون. (یونجه وحشی)

یوتو: [ناو] (۱) یاری مندالان به که رهسته-
ییکی کیشداره؛ ناوی نهو که رهسته. (یویو).
(۲) یه که یه که. (یکی یکی)

یه پراخ: [ناو] یاپراخ؛ یاپراخ (ویده-
چی وشه ییکی تورکی بیت) دولمه. (دلمه)
یه تیمچه: (۱) [ئاوه لئاو] هه تیوی بی بایه خ؛
هه تیوه؛ یه تیم چهرک. (ولنگار). (۲) [ناو]
جوړیک خواردنه له باده مجانی رهش.
(یتیمچه)

یه تیم چهرک: [ئاوه لئاو] هه تیوه؛ په ست و
بی بایه خ. (انسان بی ارزش؛ ولنگار)
یه خاف: [ناوت] بو کوشتن و له بهین
بردنی جوو له وهر و گه راکانیان، له زستاناندا
ئاو تاژین ده که نه سهر مه زرا که بی بهستی.
(آبیاری زمستانه مزرعه برای از بین بردن-
حشرات)

یه خاو: [ناوت] (۱) ئاوی سه هوولی تاواوه.
(۲) سه هوول و ئاوی تیکه لاو. (۳) (ب) ئاوی
زور سارد و چاییگ، به فراو؛ سه-
هولاو. (آب یخ)

یه خچال: [ناوت] له قه دیمدا چالیان هه-
لده کهند و له زستاناندا به فریان ئاویان
تیده کرد که له چله ی زستاناندا بی بهستی و

له هاویناندا ده ریان ده هیئا، نه مرویه-
خچالی نه وتی و کاره بایی هه یه و بهو که-
رهسته ده لین که سه هوول دروسته کات.
(یخچال)

یه خچالی سروشتی: له هه نندی کیوی
سهر که شدا شیو و دول پرده بن له به فر و
ساله وسال ده مین و ناچنه وه، به فره چالی
سروشتی. (یخچال طبیعی)

یه خدان: [ناوت] (۱) جیگای سه هوول. (۲)
یه غدان؛ سندوقی گه وره. (سندوق بزرگ)
یه خمال: [ناوت] شهر به تسی خاکشیر به
ورده سه هووله وه. (شربت خاکشیر با قطعات -
ریز یخ)

یه خه ئیسکی: [ناوت] یه خه ی پر به مل
که به سهر خویدا دنووشتیته وه و ده وړانده-
وری مل تا نزدیک چه ناکه داده پوشتی
زیاتر به کراسی بهن (پولیوپر) ی یه خه دریژ
ده و تریت. (یقه اسکی)

یه خه ئینگلیسی: [ناوت] یه خه ی کراسی
ملیوان کورت. (یقه انگلیسی)

یه خه چلکن: (۱) [ناو] که سیک که یه خه ی
لیباسی چلکن بیت. (۲) به مروقی
شپووشی بی که سایه تی ده و تری. (یقه
چرکین)

یه خه دادرای: [ناو] جوړیک گهنمی قهنده-
هاری. (نوعی گندم)

یه دی: کور تکراری یه دواللا. (مخفف-
یدالله)

یه راق: [ناو] زهنه بری سهر و ملی نه سپ؛
خشلی نه سپ. (یراق)

یهراق دروو : [ناوت] کهسیک که یهراق
چیده کا. (یراق دوز. یراق باف)
یهره : سی؛ یهره شه ممه : سی شه ممه.
(سه)
یهز : [ناو] یهزدان؛ خودا؛ خول؛ (یزدان)
یهزان پهرس : [ناو] گیاییکه زهراوییه، به-
لام پیچ گرمی له گهل ۲۰ گرم گوله وه-
نهوشه و گوله هیرودا ده کولینن بو
عیلاجی نه خوشینی هه ناسه تهنگی.
(ناسم). (تاج الملوک)
یهزسن : < یهسنا
یهساخ : یاساخ؛ قهدهغه. (قدغن)
یهسنا : [ناو] یهسنه؛ یهزسن؛ بهشیکی به-
هیزه له ناویستا. (یسنا)
یهسه : ئه مه یه؛ ئه مه سه؛ ئه مه سه؛ ئه وه
تانی. (اینست)
یهشت : [ناو] بهشیکه له کتییی ناویستا. -
بخشی از اوستا)
یهشمی : [ئاوه لئاو+ ناو] پهنگی سهوزی
توخ به پهنگی یهشم؛ نامیته ی زهره و
شین و قاوهیی توخ. (یشمی)
یهغلاوی : تد؛ فد: [ناو] یهغله بی؛ تاوهی
دهستکداری سهربازی. (یغلاوی)
یهک : [ناو] ییک؛ ئیک؛ له ههرسی
زاراوهی سه ره کیدا واتاییکیان هیه (یک)
یهکانه : [ناو] یاریییکی دوو یان چهند که-
سییه که مندالان به نوبه بهسه ره یه کتردا
باز ددهن. (جفتک چارکش)+
یهکبتوون : [بهند] یهک وچان؛ یهک بین
بی مهوداو پشوودان. (یکسره؛ بدون وقفه)

یهکبه رخ : مه پ؛ که جاریک زاییت.
(گوسفندی که یکبار زائیده باشد)
یهکدی : [جیناو] هه فودوو؛ یه کتری؛ یه-
کترین. (همدیگر)
یهک دونیا : [بهند] بهقهرا دونیاییک؛ یه
کدونیا سوپاست لیده کهم : بهقهه دونیا-
ییک. (ب) گهلک. (یک دنیا؛ یک عالمه)
یهکراست : [بهند] بی لادان له جیی تر، یه-
کراست هاتم بو مالی ئیوه؛ راسته وراست.
(مستقیمان)
یهک پهنک : [ئاوه لئاو+ ناو] چاکردنه ناو
ئیستیکان یان شهریه له قوریه وه بی شه وه
ئاوی داخی بهسه ره دابکریت. (ب) چایی
په پهنک. (یکرنگ)+
یهکری : (۱) [ئاوه لئاو] بهره وه یهک لا؛ یه-
ک بیر و باوه؛ هاو بیر هاو بیر؛ یهک ریپاز.
(یکمسیر). (۲) یهکرا؛ به جاری؛ هه موو؛
به یهک جاری. (یکبار؛ یکباره)
یهکسه ری : (۱) [ئاوه لئاو] یهک لایی؛
کاره که یهکسه ری بکه وه : بیخه به -
باریکدا. (یکسره). (۲) [ناو] پهشکه کای
نیوقه ده نه به ستراو. (تورگاه کشی کامل و
وسط بسته نشده)
یهک شه وه : ئه وه به فرهی دویشه و باریییت.
(له ههر کاتیکی سال دا باریییت)+
یهک شیوه : [ئاوه لئاو] یهک جوړ؛ یهک وینه.
(یک شکل)
یهک قسه : [بهند] فروشیاریک که له
موعامه له دا قسه ناگو رییت و حهوجه به
چه ناکه لیدان (چهنه لیدان) نییه. (یک کلام)+

یه‌ک که‌وتوو : [ر]بور‌دووی چاو‌گه‌ی یه‌ک
که‌وتن [ر]یک که‌وتوو؛ یه‌ک گرتوو؛ ته‌با.
(به‌توافق رسیده)

یه‌ک لای: ته‌واو کردنی قسه‌ی موغام‌له
یان گرفت و گیری و کیشه، سهر راست
کردن و خستن به‌باریکدا. برپنه‌وه‌ی
قسه‌وباسی په‌یمان. (یک‌طرفی؛ حل کردن-
مسئله؛ یکسره)

یه‌ک وچان : [به‌ند] بی‌پشودان؛ کاره‌که-
مان یه‌ک وچان ته‌واو کرد. (بدون وقفه)
یه‌کودوو کردن : پاوپا کردن؛ بیر لیک‌درنه‌وه
و هه‌لسه‌نگاندن و به‌راو‌رد کردن؛ بی‌یه-
کودوو : گورج؛ به‌له‌ز. (فکر کردن و برآورد-
کردن انجام کاری)+

یه‌که‌پهل : [ئاوه‌لناو] یه‌که‌تا، ته‌نیابال؛
بی‌کس؛ بی‌یاریده‌ده‌ر. (تنها)

یه‌که‌له : یهل؛ گیان‌داریک که‌له‌ئه‌ندامه-
کانی جووت، ته‌نیا یه‌کیگی هه‌بیّت، وه-
ک(یه‌که‌له‌گون، یه‌که‌له‌چاو، یه‌که‌له‌
گون). (حیوانی که‌از اعضا جفت فقط دارای-
یکی باشد) له‌فارسییدا هاوتای (یه‌که‌له‌م
نه‌دو‌زیه‌موه. (ته‌ک و یه‌ک) ده‌گوتری

یه‌که‌هوا : یه‌ک‌ره‌وت؛ له‌سهر ره‌وتیک؛
له‌سهر نه‌زمیک؛ بی‌گو‌پینی ره‌وتی هه‌نگاو
هه‌لگرتن؛ نه‌گو‌پانی ساردی و گهرمی هه-
وا. (یک‌هوا)

یه‌کیک : [ئاوه‌لناو+ناو+جیناو] تا‌قیک؛
تاییک؛ دانه‌ییک؛ که‌سیک؛ گله‌یک.
(یکی)

یه‌ل : (۱)[ناو] پآله‌وان؛ یه‌لان؛ قاره‌مانان.

(یل). (۲)گهل؛ کو‌پهل : کو‌رگهل. (ها)
یه‌ل‌گون : [ئاوه‌لناو+ناو] یه‌که‌له‌گون؛
ئاژه‌لی که‌ته‌نیا گوانیکی هه‌بیّت. (تک-
پستان)

یه‌مه‌نی : [ئاوه‌لناو] سهر به‌ولّاتی یه‌مه‌ن.
(یمانی)+
یه‌ند : [به‌ند] هیّنده؛ ئه‌وه‌نده؛ ئه‌ونه.
(آنقدر)

یه‌نگو‌که‌رده‌ی : [چاو‌گه‌ت] لاسایی کردن؛
ده‌مه‌لاسکی کردن. (تقلید و ادا درآوردن)
یه‌وه‌تالی : [ناو] جو‌تآله؛ جو‌ی کیوی. (جو-
صحرا‌یی، جوهرز)

یه‌وه‌دیوی : [ناو] جو‌ی هورج؛ جو‌ی ورچ؛
گیاییکه‌له‌هه‌موو کوردستان‌دا زوره‌و ده-
رمانه‌بو چلکی می‌زله‌ل‌دان و ئاته‌شه‌ک
(سو‌زاک) و بو‌شه‌که‌رمزیش به‌که‌ل‌که.
(یولاف، جووشی)

یه‌وه‌رووته : < جو‌رووته
یه‌وه‌رومی : [ناو] جو‌ی دووسهر؛ بو‌ئازاری
زه‌ردوویی به‌که‌ل‌که‌و هه‌روه‌ها بو‌ده‌له-
میزی مندالان که‌ل‌کی هه‌یه. (جودوسر)
یه‌وه‌ره : [ئاوه‌لناو] لاواز؛ کز؛ دال‌گوشت.
(لاغر)

یه‌وه‌شامی : < یه‌وه‌رومی
یه‌هوودی : [ئاوه‌لناو+ناو] جوو؛ مووسایی؛
ئومه‌تی حه‌زرتی مووسا(س). (یهودی)
یه‌هوه : [ناو] خودای جووله‌که‌کان، ئه‌له‌ها.
(یهوه)

یه‌ههر : [ناو] جه‌رگ؛ جگهر. (جگر؛ کبد)
ییّت : [نیشانه‌ی کو‌مکردن] نیشانه‌ی کو؛

کان؛ گهل؛ وهک ئهسپیت سپی : ئهسپه
 سپیه کان. (علامت جمع)
 ییره ییر : تد؛ فد: (۱) [ئاوه ئناو] پاک له-
 پاک؛ بی حیساب. (۲) جی به جی؛ (ب) ئه-
 نجام دانی کاریک. (ییر له تورکیه وه هاتوووه
 به واتای جیگا، عهرز). (یربه ییر؛ انجام دادن)

ییش: (۱) [ناو] ئیش؛ ئازار. (درد) (۲)
 [ئامرازی دهنگ] فرمانی راوهستانی ئهسپ.
 (فرمان برای ایستادن اسب)
 ییک: < یهک
 یین: (۱) دین؛ ئهوانیش یین: ئهوانیش دین.
 (می آیند). (۲) [ناو] یه که ی پاره ی ژاپون.
 (ین).

کتیبه چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کوردستان و نهکادیمیای کوردی

کۆری زانیاری کوردستان:

- (١) فهره‌نگی زاراو (عهره‌بی - کوردی)، به‌دران ئەحمەد حەبیب، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالێ ٢٠٠٢، (١٤٢ لاپه‌ره).
- (٢) کوردی تورکمانستان - میژوو - ئەتنۆگرافیا - ئەده‌ب، د. مارف خه‌زنه‌دار، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی پۆشنه‌بیری، سالێ ٢٠٠٣، (٢٥٨ لاپه‌ره).
- (٣) زاراو‌ی یاسایی، لیژنه‌ی زاراو له کۆری زانیاری کوردستان، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی پۆشنه‌بیری، سالێ ٢٠٠٤، (٤٠ لاپه‌ره).
- (٤) زاراو‌ی کارگێڕی، لیژنه‌ی زاراو له کۆری زانیاری کوردستان، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی پۆشنه‌بیری، سالێ ٢٠٠٤، (٤٧ لاپه‌ره).
- (٥) من ینابیع الشعر الکلاسیکی الکوردی، ج ١، رشید فندی، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی پۆشنه‌بیری، سالێ ٢٠٠٤، (٢٤٠ لاپه‌ره).
- (٦) پێنوو‌سی یه‌کگرتوو‌ی کوردی، به‌دران ئەحمەد حەبیب، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالێ ٢٠٠٥، (٥٦ لاپه‌ره).

- (۷) پێژمانی کەسی سییەمی تاک، د. شێرکۆ بابان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پۆشنبیری، سالی ۲۰۰۴، (۱۵۹ لاپەرە).
- (۸) چوارینتێن خەيام، د. کاميران عالی بەدرخان، وەرگێڕانی لە لاتینیەوه. د. عەبدوللا یاسین ئامیدی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پۆشنبیری، سالی ۲۰۰۴، (۹۴ لاپەرە).
- (۹) شێوەی سلێمانی زمانی کوردی، د. زەری یوسوڤوفا، و: لە روسییەوه. د. کوردستان موکریان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۲۱۶ لاپەرە).
- (۱۰) العروض في الشعر الكردي، احمد هردی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پۆشنبیری، سالی ۲۰۰۴، (۲۱۸ لاپەرە).
- (۱۱) ژانەرەکانی پۆژنامەوانی و میژووی چاپخانە ۱۴۵۰ - ۱۵۰۰، د. مەغدید سەپان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۲۷۸ لاپەرە).
- (۱۲) زاراوێ پاگیانندن، لیژنەی زاراوێ لە کۆپی زانیاری کوردستان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۱۰۸ لاپەرە).
- (۱۳) فەرەنگی زاراوێگەلی پاگیانندن (ئینگلیزی - کوردی - عەرەبی)، بەدران ئەحمەد حەبیب، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۱۶۵ لاپەرە).
- (۱۴) ئەدەبی منداڵانی کورد - لێکۆڵینەوه - میژووی سەرەلێدان، حەمە کەریم هەورامی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۴۰۶ لاپەرە).
- (۱۵) گێڕەکێن زمانی کوردی، د. فازل عمر، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۱۳۴ لاپەرە).
- (۱۶) ل دۆر ئەدەبی کرمانجی ل سەد سالان نۆزیدی و بیستی زایینی، تەحسین ئیبراهیم دۆسکی، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۲۷۶ لاپەرە).
- (۱۷) دەنگسازی و بڕگەسازی لە زمانی کوردیدا، د. شێرکۆ بابان، هەولێر، چاپخانەی وەزارەتی پەرەدرە، سالی ۲۰۰۵، (۲۰۶ لاپەرە).

- ١٨) هۆنراوه‌ی به‌رگری له‌به‌ره‌می چهند شاعیریکی کرمانجی سه‌روودا ١٩٣٩ - ١٩٧٠،
د. عبدالله یاسین ع‌لی ئامیدی، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی
٢٠٠٥، (٣٢٠ لاپه‌ره).
- ١٩) یوسف و زوله‌یخا، حه‌کیم مه‌لا سالح، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده،
سالی ٢٠٠٦، (٤٠٧ لاپه‌ره).
- ٢٠) زمانی کوردان - چهند لێکۆڵینه‌وه‌یه‌کی فیلۆلۆجی زمان، پ. د فریدریش موولیر
ئه‌وانی تر، و: له‌ ئه‌لمانییه‌وه‌ د. حمید عزیز، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی
په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٥، (١٩٢ لاپه‌ره).
- ٢١) پێه‌ری بیه‌لوگرافیه‌ کوردیه‌یه‌کان ١٩٣٧ - ٢٠٠٥، شوان سلیمان یابه، هه‌ولێر،
چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٤٠٠ لاپه‌ره).
- ٢٢) فره‌نگی گه‌وره‌ی من. د. کوردستان موکریان، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی
وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٨٠ لاپه‌ره).
- ٢٣) دیوانی عه‌زیز - محمەد ع‌لی قه‌ره‌داغی - هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی
په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠، (١٤٤ لاپه‌ره).
- ٢٤) زاراوه‌گه‌لی کاروباری مین - جه‌مال جه‌لال حوسین - دلێر سابیر ئیبراهیم - ده‌زگای
گه‌شتی هه‌ریم بۆ کاروباری مین، هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی
٢٠٠٦، (٨٠ لاپه‌ره).
- ٢٥) زاراوه‌ی راگه‌یاندن - که‌مال غه‌مبار - هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی
٢٠٠٦، (٩٦ لاپه‌ره).
- ٢٦) زاراوه‌ی ئه‌ده‌بی - ئاماده‌کردنی: لیژنه‌ی ئه‌ده‌ب له‌ کۆپی زانیاری کوردستان،
هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٢٨٠ لاپه‌ره).
- ٢٧) ئیندیكسی گۆفاری کۆپی زانیاری کورد (١٩٧٣ - ٢٠٠٢) - شوان سلیمان یابه -
هه‌ولێر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (٢٤٠ لاپه‌ره).

٢٨) The Historical Roots of the National Name of the Kurds

د. جهمال رهشید، ههولیر، چاپخانه‌ی وهزاره‌تی په‌روه‌رده، سالی ٢٠٠٦، (١٠٧)

(لاپه‌ره)

٢٩) فره‌نگی کۆمه‌لناسی - عوبید خدر - چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی

٢٠٠٧، (٨٢ لاپه‌ره).

٣٠) بزافی پژگاریخوازی نیشتمانی له کوردستانی پۆژه‌لاتدا (١٨٨٠ - ١٩٣٩ز) -

د.سه‌دی عوسمان هه‌روتی - چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧،

(١٥٥ لاپه‌ره).

٣١) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا، نووسینی:حه‌سه‌ن

عه‌لی خانی گه‌پووسی، وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمه‌د حه‌مه باقی - چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (٢٠٤ لاپه‌ره).

٣٢) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی ئه‌رمه‌نیدا، نووسینی:

ئه‌سه‌کهنده‌ر غوریانس، وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمه‌د حه‌مه باقی. چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (١٢٨ لاپه‌ره).

٣٣) فره‌نگی کوردی - فارسی، وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمه‌د حه‌مه باقی.

چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (١١٢ لاپه‌ره).

٣٤) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی ئینگلیزی وئه‌مریکی دا -

نووسینی - وه‌دیع جوهریده. وه‌رگێرانی له عه‌ره‌بییه‌وه - محمه‌د حه‌مه باقی.

چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (١١٦ لاپه‌ره).

٣٥) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا، نووسینی:عه‌لی خان

کۆنه‌خان ئه‌فشار. وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه - محمه‌د حه‌مه باقی. چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧، (٤٢٦ لاپه‌ره).

٣٦) شۆرشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاری دا، نووسینی:عه‌لی

ئه‌کبه‌ر سه‌ره‌نگ. وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: محمه‌د حه‌مه باقی. چاپخانه‌ی

ده‌زگای ئاراس - ههولیر، سالی ٢٠٠٧. (١٩٢ لاپه‌ره).

(۳۷) چه پێك له زارواه گهلی کشتوکار - ناماده کردنی - حه مه سالح فه رهادی - چاپخانه ی ده زگای ئاراس - هه ولێژ، سالی ۲۰۰۷، (۱۴۴ لاپه ره).

(۳۸) شوڤرشی شیخ عوبه یدوللای نه هری له به لگه نامه کانی وه زاره تی کارویاری ده ره وه ی ئیران دا. وه رگێپانی له فارسییه وه: محه مه د حه مه باقی. چاپخانه ی ده زگای ئاراس - هه ولێژ، سالی ۲۰۰۷، (۲۷۰ لاپه ره).

(۳۹) فه ره نه نگی دیوانی شاعیران (نالی، سالم، کوردی)، نووسینی - د. محه مه د نووری عارف، چاپخانه ی ده زگای ئاراس - هه ولێژ، سالی ۲۰۰۷، (۱۰۰۰ لاپه ره).

(۴۰) یه که م فه ره نه نگی تو، وه رگێپانی: د. کوردستان موکریانی، چاپخانه ی ده زگای ئاراس، هه ولێژ، سالی ۲۰۰۷، (۸۶ لاپه ره).

(۴۱) نه ده بی مندالانی کورد دوی راپه رین، نووسینی: حه مه که ریم هه ورامی، چاپخانه ی ده زگای ئاراس، هه ولێژ، سالی ۲۰۰۷، (۳۶۸ لاپه ره).

(۴۲) فه ره نه نگی هه راشان، کوکرنه وه و دارشتنی: کو مه لێک ماموستا، چاپخانه ی ده زگای ئاراس، هه ولێژ، سالی ۲۰۰۷، (۳۳۶ لاپه ره).

نه کادی میای کوردی:

(۴۳) نه لیبوومی که شکۆ، ب ۱، دانراوی: محه مه د عه لی قه ره داغی، چاپخانه ی خانی - دهۆک، سالی ۲۰۰۸، (۳۵۲ لاپه ره).

(۴۴) الأدب الشفاهي الكردي، علي الجزيري، چاپخانه ی خانی - دهۆک، سالی ۲۰۰۸، (۲۰۰ لاپه ره).

(۴۵) به رکو لێکی زارواه سازیی کوردی، ناماده کردنی: جه مال عه بدول، دووه م چاپ، چاپخانه ی خانی - دهۆک، سالی ۲۰۰۸، (۳۳۰ لاپه ره).

(۴۶) دیوانی قاصد، ساغکردنه وه ی: شوکر مسته فا و ره حیم سورخی، چاپخانه ی خانی - دهۆک، سالی ۲۰۰۸، (۳۵۲ لاپه ره).

(۴۷) چه ند لیکۆلێنه وه یه ک ده ریاره ی میژووی کورد له سه ده کانی ناوه راستدا، نووسینی: دکتۆر زرار سدیق توفیق، چاپخانه ی خانی - دهۆک، سالی ۲۰۰۸، (۲۰۸ لاپه ره).

- (٤٨) کیمیای ژەهەری دەستکرد. نووسینی: پ.د. عەزیز ئەحمەد ئەمین، چاپخانەی خانێ - دەھۆک، سالی ٢٠٠٨، (٢٠٨ لاپەرە).
- (٤٩) پۆلی سەربازیی کورد لە دەوڵەت و میرنشینە ناکوردیەکان لە سەردەمی عەبباسیدا، نووسینی: مەهدی عوسمان حسین هەروتی، چاپخانەی خانێ - دەھۆک، سالی ٢٠٠٨، (٣٦٨ لاپەرە).
- (٥٠) دور نواب السليمانية في المجلس النيابي العراقي (١٩٤٥ - ١٩٥٨)، دانانی: سالار عبدالکريم فندی الدوسکی، چاپخانەی خانێ - دەھۆک، سالی ٢٠٠٨، (٣٠٤ لاپەرە).
- (٥١) عبدالله گۆران، رائداً لحركة تجديد الشعر الكوردي، دانانی: کەمال غەمبار چاپخانەی خانێ - دەھۆک، سالی ٢٠٠٨، (٢٢٠ لاپەرە).
- (٥٢) وثائق بريطانية عن تشكيل دولة كوردية مستقلة ١٩٢٤ - ١٩٢٧، دانانی: د. عبدالفتاح علی البوتانی، چاپخانەی خانێ - دەھۆک، سالی ٢٠٠٨، (٢٦٨ لاپەرە).
- (٥٣) سالنامەی ئەکادیمیای کوردی، ئامادەکردنی: پروفیسور د. وریا عومەر ئەمین - چاپخانەی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩، (٥٦ لاپەرە).
- (٥٤) مەمى و زینى، ئامادەکردنی: جاسمى جەلیل، دوکتۆر عیزەدین مستەفا پەسول خستووپیەتیە سەر نووسینی کوردی عێراق و پێشەکی بۆ نووسیوە و لێی کۆلیوەتەو، چاپخانەی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩، (١٦٨ لاپەرە).
- (٥٥) هەنگاوێک لە سەر ڕێگەی لیكۆلینەوێ (دیوانی سالم)دا، محەممەدعلی قەرەداغی، چاپخانەی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩، (٨٠ لاپەرە).
- (٥٦) کەرەسە بەتالەکان لە روانگەی تیۆری دەسلەلات و بەستەنەو (شیوەزاری کرمانجی سەرۆک)، نووسینی: فیان سلیمان حاجی، چاپخانەی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩، (٢١١ لاپەرە).
- (٥٧) هیز و ئاواز لە دیالێکتی کوردی ژوورودا، نووسینی: عەبدولوەهاب خالید موسا، چاپخانەی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩، (١٤٦ لاپەرە).
- (٥٨) گەپنامەی میژگولان، نووسینی: رەسول دەرویش، چاپخانەی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩، (١٧٦ لاپەرە).

- ٥٩) دۆخه كانی ژێره وه لای فیلمۆرو هندی لایهنی پسته سازیی کوردی، ناماده کوردی: یوسف شهریف سهعید، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٣٤ لاپهه).
- ٦٠) هندی لایهنی ریزمانی دهسهلات و بهستنه وه (GB) له زمانێ کوردیدا، ناماده کوردی: د. سهباح رهشید قادر، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩ (١٧٢ لاپهه).
- ٦١) الحياة الاجتماعية للکورد بين القرنين (٤ - ٩هـ/١٠ - ١٥م)، دانانی: دکتۆره فائزه محمهد عزهت، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (٢٧٢ لاپهه).
- ٦٢) العلاقات الايرانية - السوفيتية ١٩٣٩ - ١٩٤٧، دانانی: نزار ايوب حسن الغولي، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (٢٩٠ لاپهه).
- ٦٣) بيبليوگرافياي کوردناسی له سهرحاوه فهره نسییه کاند، د. نه جاتی عه بدوللا، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (٥٢٨).
- ٦٤) بيبليوگرافياي کوردناسی له سهرحاوه ئینگلیزییه کاند، د. نه جاتی عه بدوللا، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (٤٤٨).
- ٦٥) امیر امراء کردستان (ابراهيم باشا الملی ١٨٤٥ - ١٩٠٨)، دانانی: ا. د. عبدالفتاح علی البوتانی - علی صالح المیرانی، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (١٦٠ لاپهه).
- ٦٦) دیوانا مه لا محمهدی سهیدا، به هه فکر: سهید جهلال نزامی، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (٨٨ لاپهه).
- ٦٧) داستانی هه یاسی خاس و سولتان مه حمود، نووسینی: محمهد سالح سهعید، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (٣٢٦ لاپهه).
- ٦٨) کیمیای ژینگه، پیسبوونی ناوه وه، پ. د. د. عزیز نه حمهد نه مین، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (١٦٠ لاپهه).
- ٦٩) گه شتنامه ی پوژولا بۆ کوردستان سالی ١٨٣٧، وه رگێرانی: د. نه جاتی عه بدوللا، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (١٩٨ لاپهه).
- ٧٠) ریزمانی کوردی، وه رگێرانی: د. نه جاتی عه بدوللا، چاپخانهی حاجی هاشم - ههولێر، سالی ٢٠٠٩، (١٤٤ لاپهه).

- (٧١) بونیاتی زمان لە شیعری هاوچەرخى کوردیدا، دانانی: د. نازاد ئەحمەد مەحمود، چاپخانهی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩ (٢٥٨ لاپەرە).
- (٧٢) الحركة الشيوعية في تقارير مديرية الامن العامة ١٩٥٩ - ١٩٦٢، نووسینی: د. عبدالفتاح علی البوتانی، چاپخانهی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠٠٩ (٢٨٨ لاپەرە).
- (٧٣) فەرھەنگی سۆفیانی دیوانی (جزیری و مەحوی)، نووسینی: د. ئیبراھیم ئەحمەد شوان، چاپخانهی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠١٠ (٣٦٠ لاپەرە).
- (٧٤) چیرۆکی منداڵان لە ئەدەبی کوردیدا (١٩٩١ - ٢٠٠٥)، دانانی: پازاو پەشید صەبری، چاپخانهی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠١٠ (٢١٢ لاپەرە).
- (٧٥) هەولێر لە سەرەمی ئەتابەگیاندا، نووسینی: پ. د. موحسین موحەممەد حوسێن، عثمان علی قادر کردووە بە کوردی، چاپخانهی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠١٠ (٤٧٣ لاپەرە).
- (٧٦) ھەورامان باشتر بناسین، نووسینی: مەمەد رەشیدی ئەمین، چاپخانهی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠١٠ (٩٦ لاپەرە).
- (٧٧) فەرھەنگا کانی، نووسینی: مەمەد سالح پێندروویی (جگەر سۆز)، چاپخانهی سپیریز - دھۆک، سالی ٢٠١٠ (٦٣٩ لاپەرە).
- (٧٨) وشەنامە، نووسینی: جەمال حبیب اللہ (بێدار)، چاپخانهی سپیریز - دھۆک، سالی ٢٠١٠ (١١٤٧ لاپەرە).
- (٧٩) بێبلیۆگرافیای ئەکادیمیای کوردی، ئامادەکردنی لیژنەی بێبلیۆگرافیای ئەکادیمیای کوردی، چاپخانهی سپیریز - دھۆک، سالی ٢٠١٠ (٤٠٠ لاپەرە).
- (٨٠) ئاسوورییەکانی باشووری کوردستان، نووسینی: د. عەبدوللّا غەفور، چاپخانهی سپیریز - دھۆک، سالی ٢٠١٠ (٢٠٨ لاپەرە).
- (٨١) جوگرافیای ئابووری نەفت لە کوردستاندا، چاپی ستییەم، نووسینی: د. عەبدوللّا غەفور، چاپخانهی حاجی هاشم - هەولێر، سالی ٢٠١٠ (٣٠٥ لاپەرە).
- (٨٢) فلسفة العشق الإلهي في شعر الجزيري، تأليف محمد امين دوسكي، الطبعة الثانية، مطبعة سپیریز - دھۆک، سنە ٢٠١٠ (١٩٦) صفحە.

- ٨٣) فرههنگى كوردى - فرههنگسى، نووسهر: ئۆگست ژاڤا، بلاوكه ره وهى زانستى: فێردیناند یۆستى، وه رگێرانی پێشهكى و دووباره له چاپدانه وهى: د-نه جاتى عهبدوللا، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولێر، سالى ٢٠١٠ (٥٠٥) لاپه ره.
- ٨٤) فرههنگى ئابوورى، دانانى: پ.ى.د. سه لاهه ددين كاكو خوشناو، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولێر، سالى ٢٠١٠ (٢٥٦) لاپه ره.
- ٨٥) الوسائل التعليمية ومعوقاتها في تدريس العلوم، رشيد فندي، مطبعة سپيريز - دهوك، سنة ٢٠١٠ (١٣٠) صفحه.
- ٨٦) سايكولوژى زمان
- ٨٧) الكرد في مؤلفات المقرئى التاريخية - دراسة تحليلية، الدكتور فرهاد حاجى عبوش، مطبعة سپيريز - دهوك، سنة ٢٠١٠ (٤١٨) صفحه.
- ٨٨) من معالم الحياة الكردية في سوريا / تأليف ميديا عبدالمجيد محمود، مطبعة سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٢١٦ صفحه.
- ٨٩) نيل و ئويجاخين كوردال كوردستانا ئيرانى، وه رگێرانا مه سعوود گولى، چاپخانا سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ١٤٠ لاپه ره.
- ٩٠) سمكويى شكاك و شوڤه شاي د به لگه نامه يين ئيرانيه، ئاماده كرن و تويژاندن فاخر حهسەن گولى و وه رگێران و پيڤداچوون نزار ئه يوب گولى، چاپخانا سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٢٨٤ لاپه ره.
- ٩١) الفارقي ومنهجه من خلال كتابه تاريخ ميفارقين و آمد، تأليف سططان محمد سعيد كوچر، مطبعة سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٣٠٨ صفحه.
- ٩٢) پهندي كوردى، نووسينى حهמיד ره شاش، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٣٢٤ لاپه ره.
- ٩٣) دوفرههنگين فههاندى نووبار و (مرصاد الاطفال) به رهه فكرنا ته حسين ئيبراهيم دؤسكى، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ١١٢ لاپه ره.
- ٩٤) دوفههنگين كرمانجى د علمى ته جويدى دا، به رهه فكرنا ته حسين ئيبراهيم دؤسكى، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ١٠٠ لاپه ره.
- ٩٥) ليكولينه وه ساغكرينه وهى به شيك له ديوانى موخليس. د. ئيبراهيم ئه حمه د شوان، چاپخانهى سپيريز - دهوك ٢٠١٠، ٣٢٤ لاپه ره.

- ٩٦) دیوانا نه فعی، ساخکرن و به رهه فکرن ته حسین ئیبراهیم دۆسکی و مه سعود خالد گولی، چاپخانا سپرئیز/ دهۆک ٢٠١٠، ٢٦٠ لاپه ره.
- ٩٧) بنیاتی جۆره کانی پووداو له پۆمانی کوردی باشووری کوردستان، نووسینی ریزان عوسمان (خاله دتوه)، چاپخانه ی سپرئیز/ دهۆک ٢٠١٠، ٢٧٦ لاپه ره.
- ٩٨) تورک له بولگارستان، کورد له تورکیا، نووسینی، عزیز نه سین، وه رگێران و ناماده کردنی، به کر شوانی و سیروان په حیم، چاپخانه ی حاجی هاشم/ هه ولێر ٢٠١٠، ١٤٠ لاپه ره.
- ٩٩) الدولة الأيوبية وفق نظرية الدولة لابن خلدون، تأليف: د. حکیم عبدالرحمن البابی، مطبعة، حاجی هاشم/ أربیل ٢٠١٠، ٣٢٠ صفحه.
- ١٠٠) فرههنگی پزشکی، دانانی د. جهمال رهشید، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولێر ٢٠١٠، بهرگی یه که م ٨٤٠ لاپه ره.
- ١٠١) فرههنگی پزشکی، دانانی د. جهمال رهشید، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولێر ٢٠١٠، بهرگی دووه م ٧٩٦ لاپه ره.
- ١٠٢) فرههنگی پزشکی، دانانی د. جهمال رهشید، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولێر ٢٠١٠، بهرگی سییه م ٦٨٠ لاپه ره.
- ١٠٣) راسپارده کانی کۆنفرانسی به ره و پینووسیکی یه که گرتووی کوردی، ناماده کردنی: لیژنه ی زاراو له نه کادیمیای کوردی، هه ولێر سالی ٢٠١٠، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، (٦٤) لاپه ره.
- ١٠٤) رۆژنامه نووسی پروفیشنال و ئیتیکسی رۆژنامه وانی، نووسینی: محمه د سالح پیتندروبی (جگه رسۆز)، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، ٢٠١٠، (١٨٤) لاپه ره.
- ١٠٥) په وتی نوێکردنه وه ی شیعری کوردی له باشووری کوردستان له سالانی (١٩٨٠-١٩٩١) دا، نووسینی: د. حوسین غازی کاک نه مین گه لاله یی، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، سالی ٢٠١٠، (٢٣٥) لاپه ره.
- ١٠٦) فرههنگی میدیا (کوردی- کوردی)، بهرگی یه که م، نووسینی: د. نه و په حمانی حاجی مارف، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، سالی ٢٠١٠، (٢٨٩) لاپه ره.
- ١٠٧) لایه نه په وانپێژییه کان له شیعری کلاسیکی کوردیدا، نووسینی: د. ئیدریس عه بدوللا مسته فا، چاپخانه ی حاجی هاشم - هه ولێر، سالی ٢٠١١، (٤٢٥) لاپه ره.

۱۰۸) فره‌نگی زارواه‌کانی ناو، نووسینی: ناهیده تالهبانی - د.خالید به‌رزنجی - فره‌یروزه‌سه‌ن عه‌زیز، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۴۲۸) لاپه‌ره.

۱۰۹) مذكرات دولة الرئيس حسني بك البرازي رئيس الوزراء السوري الأسبق (۱۸۹۵-۱۹۷۵) تقديم: الدكتور عبدالفتاح علي البوتاني، مراجعة الهوامش: علي صالح الميراني، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۱۲۴) صفحة.

۱۱۰) عه‌قیده نامه‌یی کرمانجی، کۆمکرن و به‌ره‌فکرین: ته‌حسین ئیبراهیم دۆسکی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۴۲۵) لاپه‌ره.

۱۱۱) المعجم التاريخي لإمارة بهدينان، تأليف: الدكتور عماد عبدالسلام رؤوف، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۴۲۳) صفحة.

۱۱۲) ما مِنْ مَكانٍ نَخْتَبِئُ فيه، مذكرات ممرضة بريطانية في العراق ۱۹۵۴-۱۹۹۱، تأليف: سوزان فرانكس و أندرية كروفس، ترجمة: ابتسام نعيم الرومي، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۲۹۵) صفحة.

113) Aspects of the Verbal Construction in Kurdish, Auther : Dr.

Waria Omar Amin, Printed in : Haji Hashim Printing House,

Erbil- 2011, (179) page.

۱۱۴) بیره‌وه‌رییه‌کانی عه‌لی ئەکبه‌رخانی سه‌نجای سه‌ردار موقته‌در، ساغکردنه‌وه‌ی: دکتۆر که‌ریمی سه‌نجای، وه‌رگێپانی: دکتۆر هه‌سه‌ن جاف، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۶۸۷) لاپه‌ره.

۱۱۵) شیعری شاتۆبی له‌ نه‌ده‌بی کوردیدا (باشووری کوردستان ۱۹۲۵ - ۱۹۶۱)، نووسه‌ر: عه‌بدوڵڵا ره‌حمان عه‌ولڵا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۶۹۵) لاپه‌ره.

۱۱۶) شواهد المقبرة السلطانية في العمادية (دراسة تاريخية - أثرية)، المؤلف: الدكتور عماد عبد السلام رؤوف - الدكتور نرمن علي محمد أمين، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ۲۰۱۱، (۱۱۴) صفحة.

۱۱۷) تقسیمات کیشوری در شرق کردستان، گردآورند: دکتر عبدالله غفور، چاپ دوم، چاپخانه‌ی حاجی هاشم - هه‌ولێر، سالی ۲۰۱۱، (۴۴۸) لاپه‌ره.

- ١١٨) الكورد في جيش الدولة المملوكية البحرية، المؤلف: عزت سليمان حسين، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ٢٠١١، (٢٠٠) صفحة.
- ١١٩) قصائد كردية مترجمة ومقالات نقدية، ترجمة وتقديم: كمال حسين غمبار، مطبعة الحاج هاشم - اربيل، سنة ٢٠١١، (٤٢٤) صفحة.
- ١٢٠) ئيزدياتي (جفاك، سه مبول، ريتووهل و ميت)، نووسەر: د. خانا ئۆمه رخالي، چاپى دووهم، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولير سالى ٢٠١١، (١٩٨) لاپه ره.
- ١٢١) گهشتيك به كارگهى جولايى دا، نووسيني: عهبدوللا سه مه دى، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولير، سالى ٢٠١١، (١٢٢) لاپه ره.
- ١٢٢) فهرهنگى ناهيد، نووسيني: محهمه د ناهيد، چاپخانهى حاجى هاشم - ههولير، سالى ٢٠١١، (٨٢٨) لاپه ره.